LeMan

SAYI : 353 - 372

ÖZEL 15

CİLT:15

15 Ağustos 1998 Cumartesi. Sayı:353. 175.000.TL. (KDV Dahil)
ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Memleket Vizeye Sardı!

İç göçün suçunu, köyünden, kasabasından göç edenlerin sırtına yüklemek, sorumluluktan kaçmanın en aptalca yollarından biri. Memleketin güya sorumluluk sahibi insanları, son günlerde birbiri ardına basiretsizlik örnekleri sergiliyor. Ucuz çözümler, popülist avanaklıklar gırla gidiyor. İç göç üzerindeki ahmakça manüpülasyonlar, alçaklardan yukarıya doğru yükseliyor. Çok sesliliğe dönüşüyor. İstanbul, İzmir ve Ankara gibi büyük kentlere vize uygulaması getirilmeliymiş. Bu kentlerde yaşamanın bir bedeli olmalıymış. Yaşamın her kıvrımında, ağır bedeller ödeyen, doğu ve güneydoğu insanımız, daha da köşeye sıkıştırılmak isteniyor. Kendi kaderleriyle baş başa bırakılıyor. İş ve aş için büyük kentlere göç eden insanlar mı suçlu? Karadeniz bölgesinde (özellikle Ordu'da) nüfus cüzdanında doğum yeri doğu illerinden olanlara zaten gizli bir vize uygulandığı ortaya çıktı. Ege'de doğulu yurttaşlar ile geçmişten bu yana süregelen bir gerginlik yaşanmakta, yaşanıyor. Terörü önlemek bahanesiyle, kin ve nefret tohumları yurdun dört bir yanına serpiliyor. Kim ne bekliyor? Barışı, insan haklarını, demokrasiyi seven yurdumuz aydınına yapıştırılan yafta; bölücülük... Vize uygulamaları devletin en tepesinde bile destek görüyor... Kim bölücü, kim vatansever?

Akşamsefası

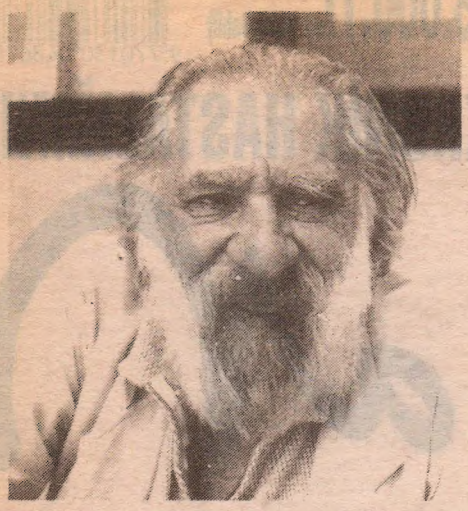

Yangın

Bir şimşek yalıyor gözlerimi
Yanıyorum
duymadan kokusunu korkusunu
duymadan acısını
O şimşek değil ki
BENim

CAN YÜCEL

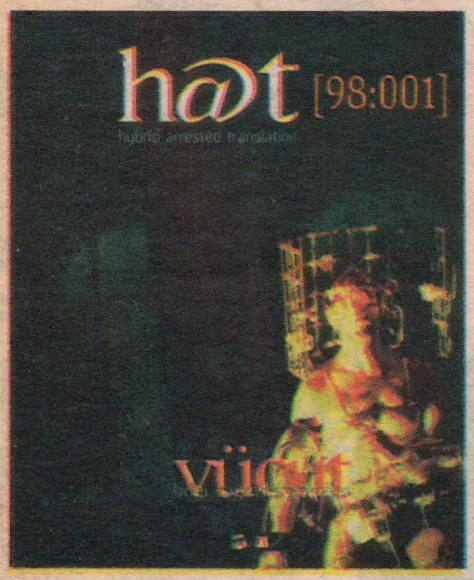

GÖKHAN DABAK İFTAHARLA SUNAR

ölüm tavuktur neşeyle gıdaklar

Yaşamak cehennemdir. Yaşamak cehalettir. Yaşamak yalandır... O bunu anladı ve dama çıktı. Ölümü öpmek için o pembe yanaklardan...

HÜSAMETTİN AABİ, GEÇEN GÜN OSMAN GELDİ. ÇEKMİŞ ALTINA 98 ŞAHİN'İ, TAKMIŞ ÇELİK ÇANTLARI, YANINDA DA YOLLU BİR MANİTA, NASI HAVALARDA BİLİYO MUSUN?.. YAKALADIM BUNU YAKADAN (ULAN LAVUK) DEDİM. (DAHA GEÇEN HAFTA-AABİ AABİ-DİYE GÖTÜMÜZÜ ÖPÜYODUN HIYAR...)

HÜSAMETTİN'İ DE SKİYİM, OSMAN'I DA SKİYİM, ÇELİK ÇANTLARI DA SKİYİM, SENİ DE SKİYİM.!.. VEYAHUT DA BU MEVZUBAHİS ŞEYLERİN HEPSİNE ALTIN MADALYA TAKIP, ŞEREFLERİNE AYI OYNATIYIM.!.. O DA YETMEZSE PİŞİRİP TAZE BOK YERİZ.!..

GÜLE GÜLEE!

HOCA BİR GÜN KÖY MEYDANINA ÇIKIP (BEN ARTIK İYİCE DELİRDİM, HABERİNİZ OLA) DEYİP TEPİNMEYE BAŞLAMIŞ... AHALİ BU HABERE İNANMAYIP (HOCA GENE ŞAKA EDİYO) DEMİŞLER.!.. BUNUN ÜZERİNE YOLDAN GEÇEN BİR TAVUĞU ALIP GÖTÜNE SOKAR... AHALİ (HOCA NE ETTİN?) DEYİNCE, NASRETTİN BASAR CEVABI (BU BİR İSPATTIR!)

HAHHAHHAA!

Yaşamak cennettir... Yaşamak bilgidir... Yaşamak doğrudur... Ölüm tavuktur... Neşeyle gıdaklar.!.

ÇOOOT

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

DUR ALLAH CANINI ALMASIN, DUR?.. İYİ Kİ Bİ RÜTBE ALDIN AYIR GÖZÜNÜ SU APOLETLERİNDEN, YÜZÜNDE DOĞRAMADIK YER BIRAKMADIN...

SEN KİMİ KANDIRIYOSUN DEYYUS?.. TER BU KADAR TUZLU OLMAZ.. SEN RESMEN DENİZE GİRMİŞSİN.!..

ÇOK SICAKTI DAYANAMADIM KOMTA.... AAHG.!..

Akşamsefası

LeMan

Mehmet Ağar'ın oğlunun düğünü tam bir gövde gösterisine dönüşecekmiş. Kenan Evren ile Cumhurbaşkanı Demirel'in nikah şahitliği yapması beklenen nikahta devlet üst düzey yöneticileri ile çete üyeleri yanyana duracak.

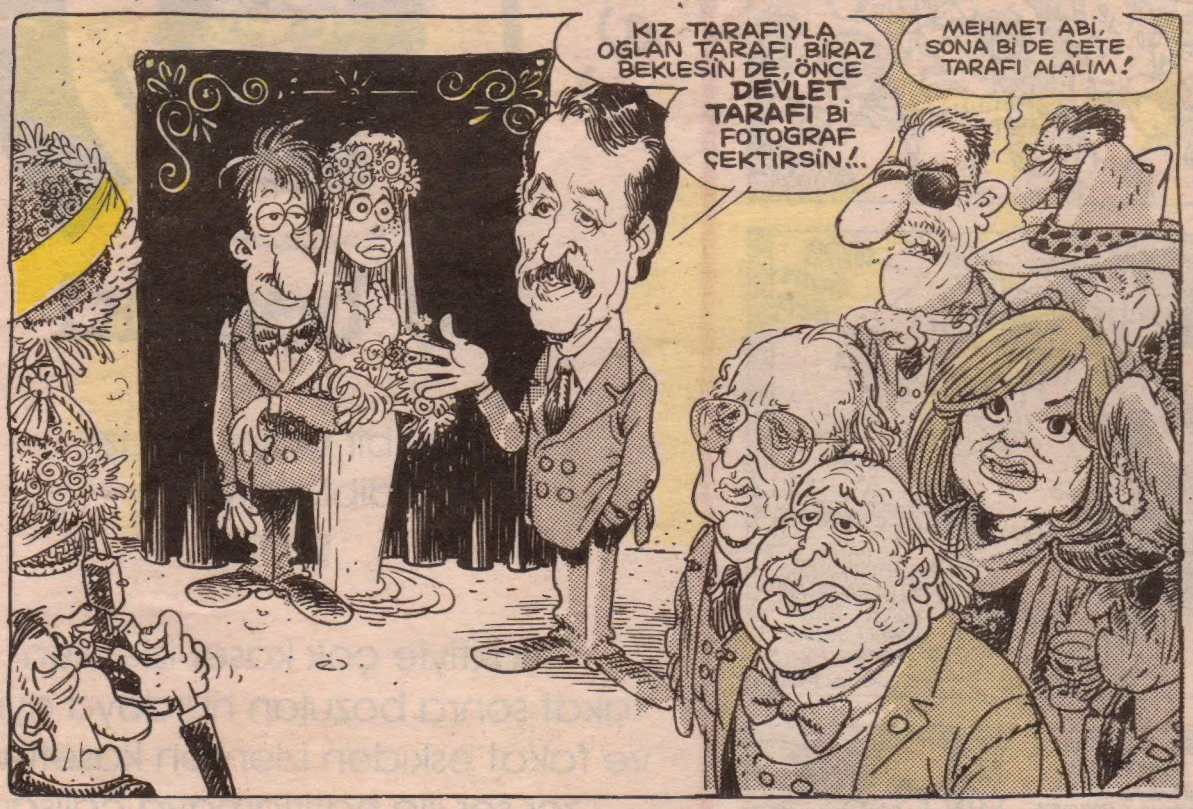

TABU DEVİREN

Aydın'daki karakollar mavi ve pembeye boyanarak, vatandaşa dondurma kampanyası başlatıldı.

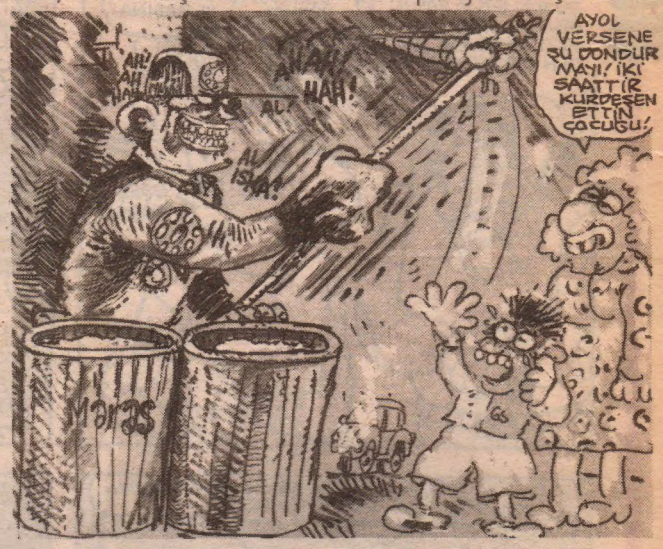

Polis imajını güçlendirmek için "Polis Tv"si kuruyor.

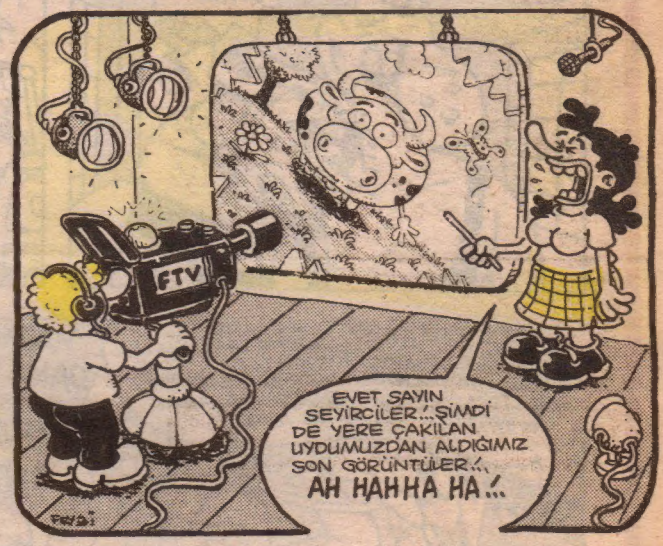

Özer Çiller hakkında açılan soruşturmalardan kurtulmak için, DYP'den milletvekili adayı olacağı belirtiliyor.

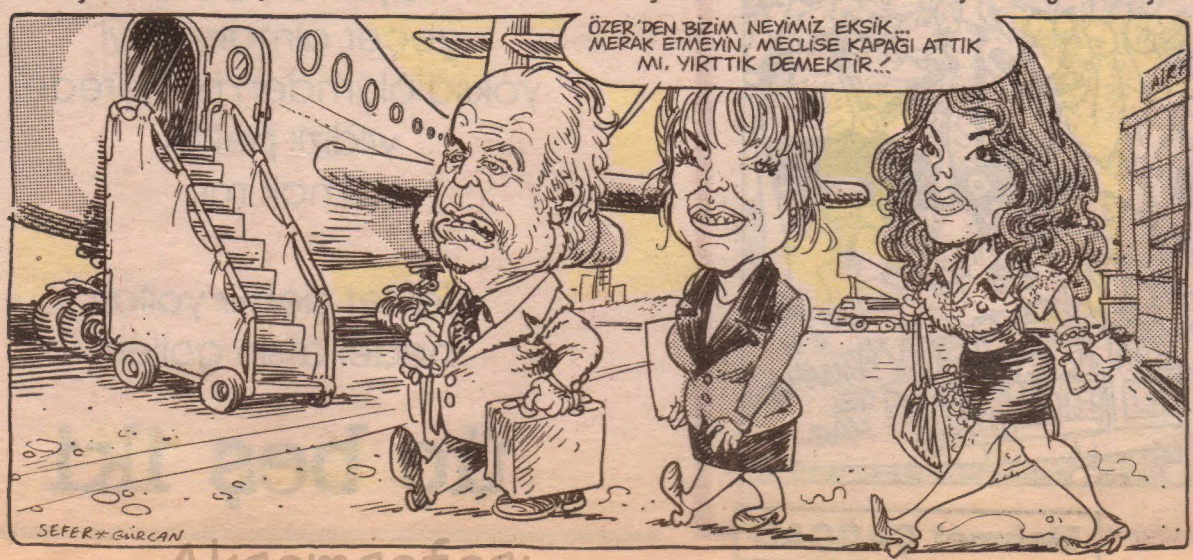

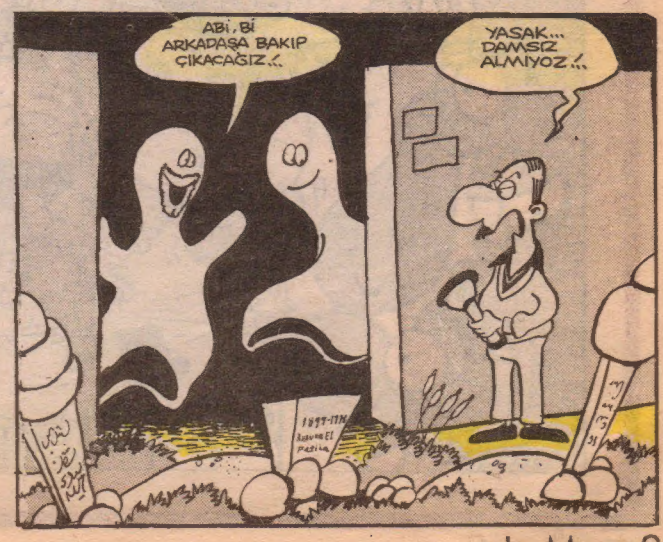

Akşamsefası

& timsah

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

temcit pilavı

met-üst

üç beş iki

Eski bir video cihazı
dibi gibiyim
şimdi

vaktiyle çok kaset izlenilen
fakat sonra bozulan hurdaya ayrılan
ve fakat eskiden izlenilen kasetleri de
zor şer illa hatırlamaya çalışan
eski bir video cihazı dibi gibi şimdi

bir film şeridinin gözleri önünde
hayat gibi geçiyorum sürekli

üç beş iki

ilk kitabı kendi yayını
werzalit bir tanrı
soruyor:

- hayattan devamlı
geçer almak mı iyi
yoksa ölümden bir kerede
yıldızlı pekiyi
almak mı..

devlet demir yolları
bedel atsın golleri

üç beş iki

Akşamsefası

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

AHA İŞTE, RAHMETLİ YAKUP ABİNİN KAFASI DA TAMAMLANDI... SANDIĞA DOLDURUP GÖTÜREBİLİRİZ ARTIK..!

SOKTUMUN YAMYAMLARI, NASIL DA YEMİŞLER ASLAN GİBİ YAKUP ABİYİ..!

HAY ANUNA KOYYİM!.. ANLATMASANA ULAN FİLMİN SONUNU..! AL, İŞTE FİLMİN BÜTÜN HEYECANI KAÇTI!..

TİTANİK

KÜLTÜR BAKANLIĞINDAN DESTEK ALAMADIM... FİLMİ "PAMUK PRENSES VE İKİ CÜCELER" OLARAK ÇEKİCEZ ARKADAŞLAR... ARANIZDAN İKİ KİŞİ GELEBİLİR..!

PAMUK PRENSES VE...

SENARYO

CÜCELER KAHVESİ

GİTMEYİN HİÇ BİRİNİZ ANUGA KOYYİM!

BRAVO ABİDİN ABİ, BU SEFER TAM YEDİ DAKİKA OLDU... BU GİDİŞLE SENİ BABAYI ASARLAR ABİ..!

HIIGGG HIIGGG!

DÖN DİYORUM AYKANI KADIN! YEMEYECEKSİN... SİNİYLENDİYSEM BENİ!..

AANNEE! İMDAAT! ANNEEAA!

DUR KIZIM, GELDİM YAVRUM..! MANYAK BU AİLE AYOL..! ÇOCUKLARI BİLE NE BİÇİM EVCİLİK OYNUYOR..! KALK HERİF GİDELİM..!

AAAL... BUNU HAKETTİNİZ SİZ AMA...

YAA KOMŞU, BIRAK ÇOCUKLAR OYNASINLAR... ASLAN OĞLUM AYNI BABASI!

FATİH SOLMAZ

YARABBİ HASBİN KADER BUNU BU...

EFENDİ İNANIN ÇOK SAĞ...

Yukarıdaki karikatür Ekim 1991 tarihli **LİMON** dergisinde yayınlanmıştı. Fatih'le ilk siftahımız. İlk Solmaz & Baruter imzalı **LOMBAK** karikatürümüz. İlk göz ağrımız...
Koy g tüne! Çizen çizmiş gülen gülmüş... Koy g tüne!
Böyle g tüne koya koya biriktirdiğimiz 2000 (iki bin) **LOMBAK** karikatürü var.
Bizim işimiz bu, koklandığında soluveren narin güller dikiyoruz üçüncü hamur kâğıtlara, sonra okurla elele verip soldurup soldurup koyuyoruz g tlerine.
Şimdi Fatih'le oturduk bir **LOMBAK** kitabı hazırlıyoruz. Solmuş güllerden koca bir demet. Biz çaktırmadan yaslarını tutalalım, siz bir kez daha koyun g tlerine!.. Helâl olsun size!..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Okulumuzun hızlı devrimcilerinden Gürhan'ın mezuniyet gecesi uzun saçları, sakalı, şapkası ve giyimi ile Che Guevera'ya benzerken, Ricky Martin'in şarkısı eşliğinde Michael Jackson figürleri ile dans edip, "Huuu" diye bağırarak onu taklit etmesi bana okul hayatımın en büyük dumurunu yaşattı...

Hikmet Er - A.Ü.Eczacılık Fakültesi

Aydın-İzmir otoyolunun Selçuk mevkiinde arabanız birden Türkiye'nin en uzun tüneline girer. 3200 metre uzunluğundaki bu loş ışıklı tünelin tam ortalarında tek bir levha görürsünüz. Levhada aynen şöyle yazmaktadır.

İZMİR İL SINIRI

Alp Tamer

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

LeMan 6
Akşamsefası

TERELLİ PICTURES

CAN BARSLAN

BARUL MARKET

Türizm ve Pet Shop Bölümleri hizmete girmiştir...

Palyaço'ya palyanço demenin ezikliğini yaşamayın "n" giderici solüsyon geldi... Akşamdan bir kaşık için, sabah palyanço'ya palyaço deyin...

KELLİK'TEN Kurtulmak atla deve değil!.. Bundan böyle eşekle, manda! üçüncü şahıslara duyurulur...

HAYDİ ENTELLER..!. Hesaplaşma, sorgulama yabancılaşma bulunur... (Kimlik arayışı bitti...)

BİRKAÇ EKSİK PARÇA-SIYLA "MODASI GEÇMİŞ TEZAHÜRATLAR" VAR...

"Ya ya ya... Sa.....

"...YDİ BASTIR"

ŞİDDET KARŞITLARI!.. Maraş'ın dövme dondurması yerine "Maraş'ın sevme dondurması" çıktı...

Sıcaklara teslim olmayın!.. FOŞŞŞ!..geldi...FOŞŞŞ alın, altına girin serinleyin... "Kışlık cozzz'lar ekimde geliyor...

SELAHATTİN İpnesi zamanında getirmediği için SELOTEYP yok!.. Allah Hüseyin'den razı olsun... Az miktarda HÜSOTEYP geldi...

EVCİL HAYVAN GALERİSİ

ARTIK DENİZE DÜŞMEK SORUN OLMAYACAK... Sarılmalık yılan...

ENTELLEKTÜELLER İÇİN ÖZ Türkçe konuşup irdeleme yapabilen İLETİŞİM UÇANSAL'I geldi... (Eski dilde Muhabbet kuşu.)

İran kedisi... Ankara kedisi... Ve bilumum Ayak işleriniz için KÜLKEDİSİ var...

Her türlü garip huya sahip, acaip kıllık yapan CİNS köpekler bulunur...

"Zaten sakin tabiatlı kimseler için SİNİRLENDİRİCİ AKVARYUM bulunur... Su akıtır. Camı çatlar... Motoru patlar... Stres yapar...(Adama pis pis bakıp hareket çeken balıkla-rıyla beraber...)

KARATECİLER için, iki kalem pille çalışan uçan tekme geldi...(Koşan tekme, yürüyen tekme ve çömelen tekme yakında...)

Kibar görünmek uygarlığın gereğidir... SERÇE PARMAĞINI HAVADA TUTAN... Yaylı mekanizma var...

Müessesemiz alışveriş yasasına ahlak yasasına uygar... Yeşil donma-taşları renkkörü müşterilerimize kakalamaz!

DÜŞÜNCE SUÇ olmasın... KALKINCA olsun... (Bunu biz bile çözemedik.)

SAĞ! Merkez sağ SOL merkez sol... Her türlü çeşidiyle SİYASİ YELPAZE geldi..!

KANI değişecek bir hasta için, kan vermek istemeyenlere mazeret bulunur...

Elle yazılır suya atılan sağlıksız MUSKA'LARA SON!.. Hijyenik şartlarda el değmeden üretilen LİBTON ŞARKITMA MUSKA bulunur...

Haydi kim vurduya gidiyoruz..

BARUL TUR

YAŞAMDAN DERS ALMAK VE OLGUNLAŞMAK ELİNİZDE!.. Kısadan hisse çıkarmak istemezmisiniz... Tarı hissa çıkarılmalık garantili KISSA'lar Şimdi yarı fiatına...

UYURGEZERLER İÇİN..! Görülmesi gerekmeyen dandik yerlere turlar..!

Kotalına gitmeyin!, Kötüstü turları başladı.. (Kredi kartına üç taksit sıfır faiz...)

Son dakika: İnternet marifetiyle bana ulaşan bu fotoğraf gösteriyor ki, yurdumda Barul Market'lerin çeşitli yansımalarını da görebiliyoruz diy mi?..(Red Baron ve Tamere teşkrler...)

KÖMÜRDE PİLİÇ

cihicken translate ÇEVİRME

(Yüreğinin getirdiği yerden gel) Geliyor..

barslan@ibm.net

Arşamsefası

KOMİKAZE

Tum hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

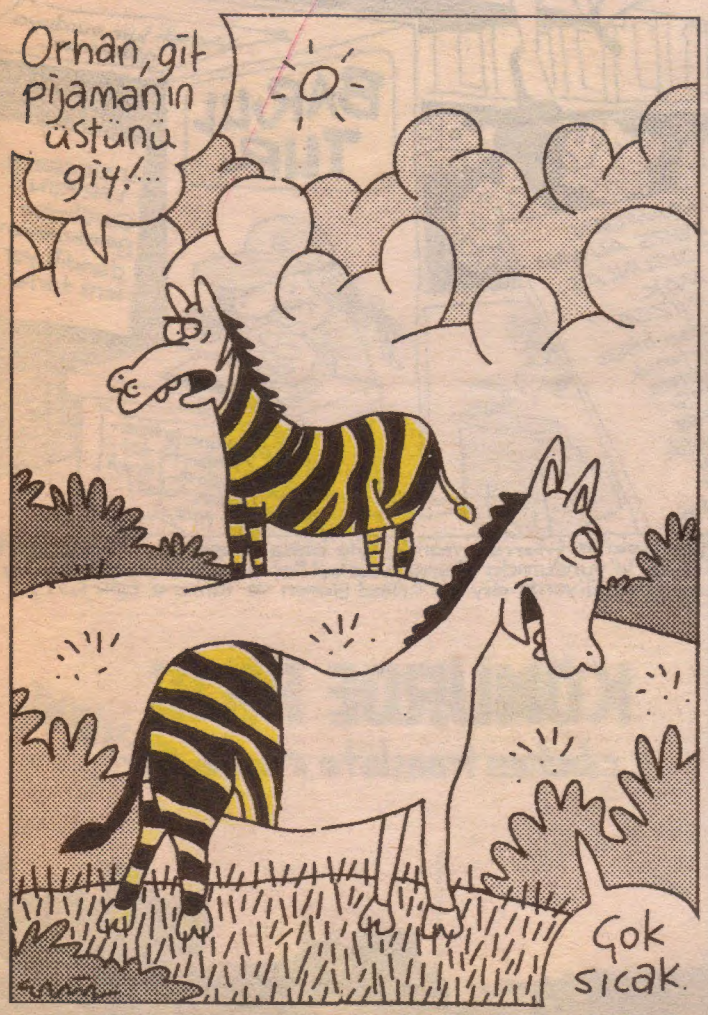

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·E·i·D·A·N

Selâm... Uranüs'lü genç kadın, satın aldığı bi poşet kıtır çorba ekmeği, bi tane uzanmış kurbaa şeklindeki lavabo sabunluu ve bi paket gübre ile, en ilginç üç şey satın alma yarışmasında birincilii kazanmıştı. Katılanların habersiz olduu bu tuhaf yarışmayı düzenleyen, Boris Vian sevenler derneği temsilcileri, hipermarketin lobisinde bi kez daha toplanıp, ikincilii, orta yaşlı ihtiyar bir küçük genç adama verdiler. Adamın market arabasında. Yarım kiloluk bi paket domatesli bulgur; bi tane havlu asma vantuzu, ve bi koli parke vardı... Kabarık saçlı yaşlı bir kadın, arabasındaki: İkiyüzelli gramlık bir mayonezi, bir cep kolonyasını, ve bir demet maydonozu gösterip, kendisinin de ilginç şeyler aldığını iddia etti! Ama dernek temsilcileri, kadının arabasında sadece bu üç şeyi gördü. Oysa yarışma, dört, beş ve üzeri sayıda şey alanla. için geçerliydi. Çünkü, en ilginç üç şeyi, bunların arasından, dernek seçiyordu. Ayrıca kadına, mayonez ve maydonoz arasında bir ses benzerliği bulunduğunu, bunun da ilginçliği bozduğunu açıkladılar!.. Kadın, hak verdi...

SEVERİM:... Yatakta dönerken, buruşmayı ve dolanmayı önleyen, gerilip yataa takılınca dümdüz duran, lastikli streç çarşafların, yine de yataan köşesinde oluşan, karizmasını bozan büzgülerini... Radyoyu, yavaş yavaş karıştırırken, hiç bi yeri beğenmeyerek en sona geldiimde, tekrar başlamak için, tuning'i hızla, hiç durmadan çevirmeyi, ve ibre aşaa kayarken, yarım yamalak ardarda bi an duyulan sesleri... Şamdan dergisine bakıp otuzbir çekerken, önce küçük kare fotoğraflarla hız kazanmayı, sonra orta sayfa veya kapak güzeline geçip attırmayı... Saatin çıkardıı tik tak'ların aslında hep aynı ritm olmasını; ama uyumak üzereyken, biraz da abartmayla, o ritmi bütün melodilere uydurmayı...METİN... Sınıfta önde otururkene hoca girdiinde "oturun" dediini duymayıp ayakta beklediim aanı... Yolda giderken, önüme çıkan küçük bi taşa felan vurduumda, birinin topuuna falan geldiinde, başka bi tarafa bakıp, kendimi suçsuz sandırmayı... Ekmeği bi yerinden böldüümde, dış katının da kocaman bi parça halinde koparak uzamasını ve elimde tuhaf bir ekmek parçası oluşmasını...MURAT...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Yeni moda patenli çocukların alanından geçerken hatırladım: Bi zaa küçükken, ben de bi çift paten almıştım bit pazarından. Ucuza gelmişti. Aslında kız ayakkabısı gibiydiler! Kırmızıydı ve , kopçaları felan vardı. Ama tekerleri nefisti, fazla aşınmamışlardı. Gülhane parkına gittik, orda kaydık biraz. Sonra bizim orda, yolun kenarında denemeler yaptım. Ama, tekiyle! Bi tekini, hatırlamıyorum şindi, ulan nası olduysa, kaybettim işte! Ama tek, daa nefis oldu. Tornet mantıyla kaydım. Biz, tornet derdik ona. Bi ayaanı sürterek kayıyosun. Öyle yaptım tek patenle. Fazla hızlı gidilmiyodu ama olsun. Sonra, sıkıldım!. Kaskım, diz ve dirsek koruyucum da yoktu hem. Şindi herşey ful aksesuar... Ulan, iyi ki bi geçmiş annattık! Hemen, şimdi diye bitiriyom! Orda kalamıyoz bi türlü! Niye yaa!. Aslında kalırsın! Ama, göt koruyucun yok! Tırsıyon son duygusal cümleyi yapmaya, sonra da zırvalıyosun! Evet, dirsek ve diz koruyucusu var ama, gerçek içsel korkular için güçlü bir koruyucu yok zamanımızda!.. Bu da çok artistik oldu şindi. Hay sigiyim, patenden girdik nereye geldik!

ZIMBIRTI:... Bu haftaki zımbırtımız; yine bi metâl olsun. Otobüslerdeki, minibüslerdeki felan parlak tutunma demirleri. Onun tam adı ne? Tutacak mı? Tutma demiri mi?. Kol mu? Koltuk mu?. Koltuk olur mu yaa!. Ama meselâ sorsa birisi, "nereye tutundun" dese, "nası nereye tutundum?" derim. "Yaa sen dedin ya sor diye! Otobüste nereye tutundun? Haa" derim, "tamam. Şeye tutundum. Parlak tutunma demirine. Kısacası, demire..:" "Niye tutundun?" dese, "sarsılmamak için" derim. Evet, o işe yarıyolar zaten. İki parmaanla ucundan bile dokansan, kâfi derecede bi denge sağlıyo insana. Ama, tam adı yok. Niye! Tutacak fena mı! Tutacak olmaz da; tutunacak!.. Yaa, demir işte be! Parlak demir!.. Beni meselâ; yazımı okuyan bi İ.E.T.T. görevlisi, bi minibüsçü felan arıycak: "Onun adı Fester!" diycek, amma şaşırırım haa!.. "Fester olur mu yaa!".. "Yaa, fester kardeşim, biz öyle diyoruz!".

BİŞİİ:.. Yok bişii.. Hemen iyi günner diliyorum ben!

Akşamsefası

Firavunun Laneti

Minik Odysseia

Gemi bir hayli yol almıştı. Uzakta görünen ada ile karanın tam ortasındaydı. Etrafta martılar bile gözükmüyorken denizin tam ortasında koskocaman iskete böcekleri uçuşuyordu. Denizin ortasında ne işleri vardı bunların?.. Buraya nasıl gelmişlerdi?.. Bu onlar için çok çok uzun bir yoldu...

"Hayat bazen bana bir rüya gibi geliyor" der ya bazıları, benim için bazen değil her zaman, her an bir rüyadır.

Geçen hafta sıcaktan bunalıp bir başıma vurdum yola. Tekirdağ köftesi, ayçiçeği tarlaları derken, kavurucu öğlen sıcağında geldim Keşan'la Gelibolu'nun arasına. Bir baktım bütün arabaları durduruyorlar. Neden durdurulduğumuzu bilmiyorduk, kimse de birşey söylemiyordu. Bütün araç sahipleri yarım saatlik bir araştırmadan sonra, yol çizgilerinin ve şeritlerin çizilmesi yüzünden durdurulduğumuzu anladık. Çünkü çizilen çizgilerin kurumasını beklemeliydik. Arkamda ve önümde yüzlerce araç birikmişti. Bir saatten fazla bekledikten sonra yola çizilen çizgilerin güpegündüz o bayıltıcı sıcakta kurumayacağını anlayan bazı kamyon şoförleri ve bazı öncü arabalar ormanların içinden yan yollar aramaya çalıştılar. Ben de günde iki tane olan ve Çanakkale'den kalkan Gökçeada vapuruna yetişmek zorunda olduğum için, sebze, domates falan yüklü koca kamyonların, jiplerin peşine katılıp ormana daldım. Çok az vaktim kalmıştı ama bir umut işte. O daracık toprak yollarda ormanın içinde bir yol bulmak için dere yataklarını kayaları geçmek isteyen kamyonları görmeliydiniz. Bi tanesinin muavini **"geel gel sağ yap Cemal Abi, topla gel, ağır ol Cemal Abi"** deyince bunun bir **Cemal Tropi** olduğunu düşündüm. Neyse uzun bir uğraştan sonra ana yola çıktık ama önümüzü kestiler. Çünkü çizgilerin bittiği yere çıkamamıştık ve halen şerit çalışmaları sürüyordu. Benim vapur da kaçıyordu. Yetkililerden biri **"yan yolu kesin, ormandan araçlar gelmesin, orda da arabalar birikmesin"** diye anons yaptı. Kamyoncular **Robin Hood** gibi mücadele verdiyse de, araçların yan yola gelmeleri ve ana yola çıkmaları önlendi. Kamyon şoförleri hala **"Abi yolumuz uzun, zebzeler çürüyecek, yan yol bulun bir yan yol bulun"** diye yalvarıyorlardı. O ana kadar tam bir buçuk saat geçmişti. Şerit çalışmaları sürüyordu ve çizilen çizgiler hala kurumamıştı. Araçlar arasında isyanlar çıkmaya başladı. Yol görevlileri de bir süre şerit arabasını izlemek ve boyanmış çizgilere basmamak şartıyla araçların yola çıkmasına izin verdi. Yüzlerce araç, çizgilere basmamak mümkün mü? Yol görevlileri de yandaki boş şeritten giderek sürekli uyarı yapıyorlardı. **"Sayın araç sahipleri lütfen çizgilere basmayın, şerit değiştirmeyin, çizgiler yaş. Lütfen basmayalım az ilerde bitiyor biraz sabredin."** Tabii ki araçlar çizgilere basıyordu ve çizgilerin üstünde tekerlek izleri çıkıyordu. **"Bak basmıycaz dediniz müsade ettik, çizgiler daha kurumadı lütfen basmayın diyorum bak"** şerit arabası çok yavaş ilerliyordu. Sabırsız araçlar sollama yapmaya başladılar. Öyle ki, karşı yönden gelen arabaların şeridini kullanmak suretiyle anons arabasını da bir bir sollayıp geçtiler. Anons arabası her sollanışında **"Bari sollama yapmayın, sollama yapmayın"** diye bas bas bağırıyordu. Çünkü her sollamada diğer şeride doğru tekerlek izi şeklinde çarpraz şeritler oluşuyordu. En sonunda şöyle bir anons duyuldu. **"Beğendiniz mi yaptığınızı bak, bi arkanıza dönüp bakın beğendiniz mi? Olmadı ama!.."** Yol tanınmaz hale gelmişti, her tarafı beyaz çizgiyle dolmuştu. Tasviri mümkün olmayan durumlar listeme bir yenisi daha eklenmişti. Sonra anons arabasındaki yol görevlileri sinirlenip, **"geçin, siz de geçiin, siz de geçin gidin"** diye, en sağdan şerit arabasını izleyen bizlere de yol verdi. Bu arada şerit arabası hala büyük bir kararlılıkla çizgi çekme çalışmalarını sürdürüyordu. Ne olup bittiğini anlayamadığım gibi vapuru da kaçırmıştım. Yüzlerce arabanın bir anda oluşturduğu 20 km. uzunluğundaki bir trafikte ayçiçeği tarlalarına baka baka akşamüstü Kilitbahir'e ulaştım. Ertesi günkü ada vapuruna binmek üzere kalacak bir yer aradım. Civarda pansiyon olmadığı için yakında bulunan bir aile campinginde kalmak istedim. Aaa, o da nesi, verdiler! Ailelerin ortasında bir çadır verip büyük bir kibarlıkla buyur ettiler. O kadar çok şaşırmıştım ki, şaşkınlıktan **"Ama ben bekarım, tekim. Etrafta aileler var"** dedim. Campingçi **"yok, onlar sizi rahatsız etmez"** dedi. Haydii, benim görüntüm mü yoksa toplumun bakış açısı mı değişmişti. Turizm bu sene gerçekten ölümüydü yoksa ben deliriyor muydum? Evet evet, galiba ben deliriyordum, hepsi bu...

Ertesi sabah vapura gittiğimde tıklım tıklım doluydu. Bana kadar sıra gelip gelmeyeceği belli değildi. Vapura doğru yaklaşınca bilet almak için gişeye gittim. Bu arada önümdeki arabalar ilerleyince arkamdaki üç son model araba benim önümde açılan boşluğa yıldırım hızıyla daldı. Hemen gidip bu karizmatik beylere **"Ayıp değil mi sıra benimdi"** dediysem de yüzüme bile bakmadılar. Yalnızca sıramı alan üçüncü arabanın şoförü, **"Vapurda bir arabalık yer kalırsa kendi binmeyip bu yeri bana vereceğini"** söyledi. Teşekkürler yani pek de kibarsınız. Teknoloji, tüketim çılgınlığı ve ahlak. Tam da benim uzmanlık alanım. Boş, dolu vakit farketmez. Ben her zaman bu konuyla ilgilenirim. Diğer yarışmacılara başarılar dilerim. **Bakalım adamımız ne yapacaktı,** çok merak ediyordum.

İşe bakın ki, gerçekten de vapurda bir tek arabalık yer kaldı. Bizim araba verdiği sözü unutup daldı içeriye. Hemen koştum. **"Bakın söz vermiştiniz ve sözünüzde durmadınız"** dedim. Ne yaptı biliyor musunuz? Sıra kendisinin olmadığı halde vapura önce binebilmek için araya adam koydu. Hem de 7 saniye içinde çıpacıya **Ekrem Abi**'yi çağırttırdı, iki saniye içinde öpüşüp sarıldılar ve arabayı içeriye aldılar. Bu ışık hızıyla, en olmadık durumda araya adam koyabilme başarısını görünce büyük bir saygıyla ben zaten sıramdan vazgeçtim. Neyse ki çıpacıların merhametiyle bana da kapağın üstünde bir yer bulunabildi. Ben de araya adam değil, bu yazıyı koyuyorum işte. Yukarı katta herkes bizi seyrediyordu. Biraz dan yukarıya çıktığımda, seyredenlerden birisi yanıma yaklaşıp **"Abi kavga çıksaydı senin tarafında gelip girecektim"** dedi. Bir an ben şu adama giriyim diye düşündüm. Eh be adam gelip beni savunman için ille de kavga mı çıkması lazım... Nihayet gemideydim ve ada her an daha belirgin görünüyordu...

Ertesi gün Çağçağ'la, Tuncay'ı karşımda görünce çok şaşırdım. Onlar da adaya gelmişlerdi. daha sonra ekalliyetten adalı bir dostumuz, yelkenli teknesiyle bizi gezdirmeyi teklif etti. Bizim de çok uzun bir süredir yelkenli tekneyle Akdeniz'e inme hayalimiz vardı ki, bu teklife hayır diyemedik. Başlangıçta herşey yolundaydı, rüzgarlar elverişliydi, hava güzeldi. Biz de yelken kullanmayı öğrenip gidebiliriz diye umutlanmıştık. Fakat dönüş için geceye kaldık ve kuvvetli ters rüzgarlar esmeye başladı. Gecenin ilerleyen saatlerinde tekne giderken, adalı dostumuzla ada hakkında tartışmalar çıktı. Diğerleri aşağıda uyuyordu. Hararetle tartışıyor, konuşuyorduk. Öyle ki, denize bile bakmıyorduk. Limana bir hayli yolumuz vardı ve karadan da bir buçuk mil uzaklıktaydık. Tartışmanın en ateşli yerinde **küüüüt** diye bir sesle yerimizden zıpladık. Tam karşımızda kocaman bir kayalık duruyordu. Denizin ortasında kayaları bulup çarpmıştık. Etrafta ne bir ışık, ne bir fener hiçbir şey yoktu. Bereket versin teknenin salması vurmuştu ve dostumuz hemen tekneyi çevirdi ve uzaklaştık. Çağçağ'lar uyanıp batıyoruz sanarak yukarıya koştular. Sonradan dediğine göre Çağçağ, kamaradan güverteye geldiği zaman dilimini hatırlamıyormuş. Neyse çarpmayı az bir hasarla atlattık ama bu kez de çok açığa sürüklendik. Dev dalgalar arasında iki saatlik yolu altı saatte güç bela geldik. Limanda tekneden indiğimizde yelkenle Akdeniz'e inme hayalimizi denizin ortasındaki o kayalarda bırakmıştık. Anladık ki, bu işler bize göre değildi. Onbeş deniz milinde pes etmiştik. Hatta Çağçağ **"Kardeşim at versinler bineyim ama tekne işinde ben yokum"** diye son yorumu yaptı. Sabahın alacakaranlığında uyku sersemliğiyle bizi bekleyen diğer küçük maceralara ve detaylara doğru yol almak üzere eve gittik ve sabah sabah karpuz yedikten sonra yattık...

Akşamsefası

Polis televizyonu kuruluyor. Medya panik içinde

VİAGRA GÜNLÜĞÜ

5 Ağustos
Ünlü gazeteci yazar Refik Erduran Viagra hapını deneyip, yaşadıklarını yazmak için Milliyet Gazetesi'nin sahibi Aydın Doğan tarafından görevlendirildi... Derya Sazak'ın itinayla damat traşı yaptığı Erduran yarın Amerika'ya uçuyor.

6 Ağustos
Davul zurna eşliğinde havaalanına getirilen Erduran, Milliyet çalışanlarınca sırtına yumruk vurularak uçağa bindirildi... Güneri Civaoğlu, Refik Erduran'ı yolcu ederken havaalanında "Oğlan bizim kız biziim" diye bağırıp, havaya silah sıkınca Aydın Doğan'dan tokat yedi.

7 Ağustos
Erduran Amerika'da işportacıdan aldığı bi kutu Viagra'yı, Newyork keranesinde Havalı Pamela'da denedi... Yarım saatte beş posta atan

Refik Erduran'ın battal m
ması da hayli enteresanc
zeteci yazar yarın yurda

8 Ağustos
Yurda döner dönmez
Erduran, bina girişindek
striptiz yaptı... Ardından
imam nikahı vaadiyle ya
tarafından cinsel organı
la etkisiz hale getirildi.

9 Ağustos
Refik Erduran, Aydın
eritip, plastik kadın yapm
liyet çalışanları yangın p
ğan, Erduran'a döner te
ne getirdiği gazete kağı
Erduran, Doğan Medya

10 Ağustos
Refik Erduran ıslatıp,
yaptığı maymuncukla kil
ya Plaza güvenlik birimli
Orgazm 1" isimli bi oper
tarına "ereksiyonla" cev
lanamıyor.

11 Ağustos
Zülfü Livaneli odasında

Düşünceler özgürdür:

Düşünce suçunun ortadan kalkma
ce suçlularının hazır bulunduğu et

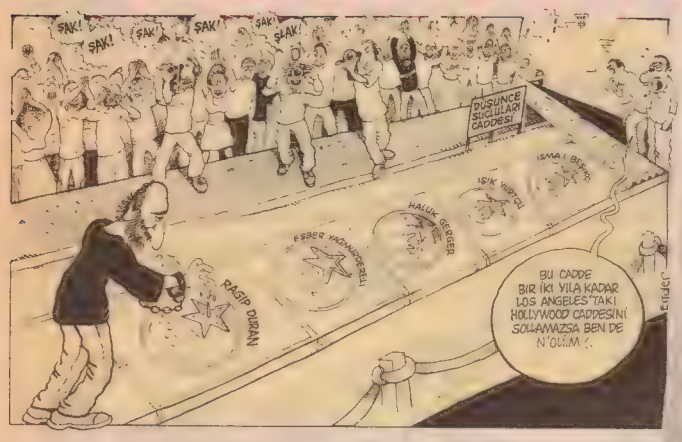

Leman'ın esprisi gerçek oldu. Düşünceler özgürdür etkinliğinin ilkinde düşünce suçlularının sembolik el izleri sergilendi. Diğer düşünce suçluları, ibret vesikası olması için boş çamura el bastı.

Çıplak

Ruhu yaralanmıştı bana sorarsanız!..

Onu hapishanelere, dışlanmış, lanetlenmiş semtlere, asık suratlı mahkemelere götüren çamurlu, tozlu, yoksul sokaklarda içini ağırbaşlı bir sevinç kaplardı...

Coşkuyu, umudu, neşeyi mutsuzluğun, yıkımın, yenikliğin içinden bulup çıkarmayı severdi... Bataklığın dibindeki parıltılar büyülerdi onu...

Kimsenin tenezzül edip gitmediği gizli, karanlık, lanetlenmiş yerlere gider, orada yaşama ve insana dair birşeyler bulduğunda yüzü yabani bir gururla parıldardı... Yeni moda, gösterişli ve herkesin gidip eğlendiği, kaygısızca vakit geçirdiği mekanlarda o hınç dolu bir eziklik duyardı...

Kimseleri beğenmeyen yabani gururu ve bunu hissetmek için giriştiği her çaba anlaşılması güç bir kişilik yaratmıştı onda.

İnsanlık ve yaşam adına anlamlı birşeyler mi yapmak istiyordu, yoksa bu yolla o hınç dolu ezikliğini mi gidermek istiyordu, belli değildi. Bazen herşey birbirine karışıyordu. Sanki o da bunu istiyor gibiydi...

Birisinin çıkıp onu çözmesini, ruhunun kilidini aralayıp, onu gerçekten tanısın ister gibi görünse de, buna kim kalkışacak olursa hemen ölümcül bir telaşa düşer, içine eskisinden daha çok kapanırdı...

Anlaşılamamak o yabani gururunu okşuyordu. Merak edilsin, nasıl biri olduğu konusunda insanlar birbirinden farklı görüşler öne sürsün istiyordu. Ama ne yapsalar onu tanıyamayacaklarını biliyordu sanki. Böylelikle onlara duyduğu ve nedenini aslında bildiği ama sakladığı o derin öfkenin ve hınç dolu ezikliğin acısını çıkartmış olacaktı...

Sanki çözüldüğü, anlaşıldığı anda çevresindekilere eşit düzeye gelecekti. Eğer ruhunun kilidi açılırsa artık merak edilmeyecek, önemsiz, sıradan biri olacaktı. Sıradan, önemsiz biri olduğunda ise o ezikliği ve engellenmişliğinin ıstırabını, hüzünlü bir üstünlük duygusuna çevirememeyecekti...

Yenilerek, dışlanarak kazanılan bir galibiyetti bu. Hem herkesin özendiği, genelgeçer bir başarının lekeli, kuşkulu duygusundan uzak kalacak, hem de istenmiş bir başarısızlığın kırgın, hüzünlü, ama sıradışı öfkesini yudum yudum tadacaktı...

Yine de karmaşık kişiliğinin ona hazırladığı en büyük sıkıntılardan biriydi başkalarının ve özellikle en yakınlarının başarılarını kıskanmak...

Başarı kazanmak için hiçbir özel çabaya,. hiçbir zorlama ve kuşkulu ilişkiye girmeye tenezzül etmediği halde neden genelgeçer, kuşkulu ve lekeli saydığı bir şeyi bu denli kıskanıyordu... Bu kıskançlık ona başarı duygusunun etkisinden kendisini henüz kurtaramadığını hatırlatıyor, yoksa kolayına geldiği için mi başarısızlığı seçtiği kuşkusunu içinde zehirli bir sızı olarak gizliyordu...

Kendisinden daha yetenekli, bilgili, kariyer sahibi kişilerle aynı masada oturmak istemez, onlarla biraraya gelmemek için akla hayale gelmedik nedenler uydururdu.

Engelleyemediği zaman ya da bir raslantı sonucu bu insanlarla biraraya geldiği zaman çoğunlukla bir kibarlık, efendilik robotuna dönüşür, hıncını ve ezikliğini bastıramadığı çok ender zamanlarda ise orada bulunanlara saldırır, hatta hakaret eder, onları yapaylık, samimiyetsizlik, dahası duyarsızlıkla suçlardı.

Ama en önemli ve vurucu suçlaması 'halktan kopukluk'tu.

Evet, onlar belki bilgili, yetenekli, kariyer sahibi olabilirlerdi, ama ne yazık ki, aydın olmalarına rağmen halktan kopuktular, hatta halkı sık sık aşağılıyorlar ve onları asla anlamıyorlardı.

Halktan insanlardaki doğallık, içtenlik ve duyarlığın zerresi yoktu onlarda...

Bu hakaret ve saldırılarına anında karşılık alırdı, alırdı almasına ama, hem o zaten daha bu insanların masasına oturmadan, daha onlarla aralarında birşey geçmeden bu karşılığı o kendisine vermiş olurdu. O bu kavgayı kafasında çok önceden, henüz sokağa çıkmadan, kimsesiz odasında başlatmış olurdu.

Saldırılarına karşılığın geleceğini beklerdi ama, yine de her defasında ince bir zardan daha zayıf olan egosu, betona sürtünen narin bir kız çocuğunun dizkapağı gibi derin sızılarla yırtılırdı...

Derin sızılarla yırtılan egosunun acısını biraz olsun dindirebilmek için tanıyıp tanımadığı kimi halktan insanların yanına giderdi hemen.

Onlara ne kadar doğal ve içten oldukları söyler, onlardan hep böyle kalmalarını, hiç bozulmamalarını isterdi.

Nasılsa aydın geçinenler onları hiçbir zaman anlayamayacaklardı, hiçbir zaman kendileri gibi doğal, içten ve duyarlı olamayacaklardı... Arada uçurum mu vardı? Aydınlar böyle olduğu sürece halktan insanlarla aydınlarla arasında uçurum varsın olsundu...

Bir gece yine kendisinden bilgili, yetenekli kariyer sahibi aydınlar tarafından, ki onlar kendilerine, **biz A grubuyuz** diyorlardı, küçümsenip, ezikliği yırtılıp kanayınca soluğu canı sıkılıp bunaldığında çokça gittiği **Anadolu Hisarı**'ndaki balıkçı tanıdıklarının yanında almıştı.

Balıkçılar kıyıya bağlı sandallarında, lüks lambalarını yakmış, içki kadehlerini doldurmuş, konuşuyorlardı. Geldiğini bile farketmemişlerdi. Aralarında bir para, bir alacakverecek meselesi vardı. İçi öylesine acıyordu ki, konuşmalarının arasına hiç beklemeden daldı. **Arkadaşlar** dedi, **sizler çok doğal, bozulmamış, içten insanlarsınız, ben sizlerden biri olmadığım için inanın çok utanıyorum...**

Balıkçılardan biri, ki en çok ona yakın hissederdi kendisini, hem kısa kesmesi, hem de biraz olsun teselli vermek için: **Boşver abi, üzülme, sen keyfine bak, sen bi zımsın,** deyince, **yoo öyle değil inanın dostlar, biz a lar sizi asla düşünmüyoruz, sizlerin neler çektikl zim umurumuzda bile değil, aydınlar kendi çıkarl peşinde, sizse...**diye yakınmalarına devam etmiş, belli ki aralarındaki para meselesini çözememekten gergin olan balıkçılardan biri: **Ya, şu an özel bir şey şuyoruz, kusura bakma, sen istersen biraz dolaş, gel olur mu,** diyerek onu kibarca sandaldan kovmuş

Özellikle o geceyi defalarca düşünmüştü. Aydın ve halktan insanlardan yediği ilk darbe bu değildi. A gece iki darbeyi de birlikte, aynı zamanda almış ve sini çok yenilmiş, çok yalnız hissetmişti. Hem A ta daki aydınlar, -ki bunların çoğu kolej bitirmiş, birkaç len ve aralarına kendilerinden başkalarını almayan ins dı, hem de halktan insanlar onu küçümsemiş, daha lamışlardı...

Ve o gece şiddet yanlısı bir nihilist olmaya karar v Tarihe ancak ve ancak şiddetin yön verebileceğini, ik gizli ortağı A grubu aydınların ve düzenin bütün s paylaşan ve eline fırsat geçince başkalarını ezmeye mürmeye hazır halktan insanların sadece şiddet yolu tidardan ve suçlardan uzaklaştırılıp, böylelikle gerçel liklerine kavuşturulabileceklerine kendini inandırdı...

O gece, balıkçıların içki içip para meselelerini ko ğu ve kendisinin kovulduğu sandalın bağlandığı kıyıd laş bir meyhanede düşündü bunları... Hem bunları nüyor, hem de zaman balıkçılara uzaktan seyrediyor

Balıkçılar gecenin çok geç bir saatinde içkilerini sandallarını terketmişlerdi. Ama aralarında tartışma miş, daha da alevlenmişti. Hatta bir ara onu sandald van balıkçı, bir diğerine yumruklarıyla saldırdı, öbürü disine yakın hissettiği hem güçsüz, hem de aşırı alko duğu için yere yuvarlandı. Diğer ikisi de alkollüydü. kadaşlarını orada, yerde yuvarlanmış bir halde bırak lerine doğru yöneldiler. Yol ayrımına geldiklerinde hiçbir şey olmamış gibi birbirlerini abartılı sevgi söz riyle öpüp vedalaştılar...

odel çöp poşetlerini prezervatif olarak kullan-... Görevini yüzakıyla yerine getiren ünlü gadönüş yapıyor.

şaluğu Milliyet Gazetesi binasında alan Refik güvenlik kameralarının önünde titreyerek gazete kafetaryasında Duygu Asena'yı kıstırıp ınlık kurmaya çalışan Erduran, Yavuz Donat ost makinasına sıkıştırılmak suretiyle güç be-

oğan'ın odasında plastik leğenleri çakmakla aya çalışırken tül perdeleri tutuşturunca, Milniği yaşadı... Olaya çok sinirlenen Aydın Dome attıktan sonra, yetmişlik yazarı, rulo haliyla falakaya çekti... Kuduran gazeteci Refik laza'nın kömürlüğüne kitlendi.

amur şekline getirdiği kurumuş ekmeklerden di açıp, kömürlükten kaçmayı başardı... Medçılgın gazeteciyi yakalamak için "Coşkun syon başlattılar... Güvenlik güçlerinin dur ihp veren Erduran tüm çabalara rağmen yaka-

ki dolabında Erduran'ı gözlüğü ve sazıyla se-

vişirken yakalayınca şoka girdi...: Şokun etkisiyle Mikis Teodorakis'in, karısının sekiz tane çeyrek altınını çaldığını; bu yüzden de Yunanlılar'dan tiskindiğini söyleyen Livaneli, MHP'den İstanbul Büyükşehir belediye başkanı adayı olacağını açıkladı

12 Ağustos

Bu arada Erduran'ın Viagra deneyimini anlattığı yazı dizisi büyük sansasyon yarattı... Milliyet tirajını bir anda ikiye katladı.

13 Ağustos

Refik Erduran'ın, Taha Akyol, Melih Aşık ve Eyüp Aşık'ı sık sık telefonla arayıp, sesini Faruk Tınaz'a benzeterek tacizde bulunması Milliyet ailesinin sabrını iyice taşırdı... Acilen toplanan gazete yazarları, aralarında para toplayarak, Erduran'a Rus bi bayan arkadaş tedarik etme kararı aldılar... Hasan Pulur gerekli araştırmayı yapmak için Laleli ve Aksaray yollarına düştü.

14 Ağustos

Hasan Pulur'un toplanılan paralarla dokuz adet Rus bayanla anlaşması ve hemen akabinde de bayanlarla Moldovya'ya kaçması Milliyet Gazetesi'ni derinden sarstı... Pulur'un kaçmadan önce gazete tuvaletindeki aynaya ruj kalemiyle "Yemin ediyorum Refik Erduran'ın ayakkabısının topuğuna sakladığı Viagraları ben çalmadım" notu hiç de inandırıcı bulunmadı.

15 Ağustos

Viagra etkisini yavaş yavaş kaybetmeye başladı... Erduran'ın penisi indikçe tiraj da inmeye başlayınca Aydın Doğan Amerika'dan gizlice üç beş kutu Viagra sipariş etti.

Mesut Ceylan

için başlatılan eylemlerin birincisi Ortaköy meydanında yapıldı. Yaşlısından gencine tüm düşünnlikte şarkılar söylendi, konuşmalar yapıldı. İçerdeki düşünce suçlularının mesajları okundu.

Bütün bu gördüklerinden üzüntü duyması gerektiğini düşünüyor, ama nedense duyamıyordu. Aklıyla bunu denedi, zorladı, ama olmadı bir türlü. Hatta kendisini haklı çıkartan bu manzara, yırtılan egosunun sızısını biraz olsun dindirmişti. O gece her zaman yaptığı kendisini sorgulamayı, pişman olmayı bırakmıştı. Kontrolü dışında oluyordu bütün bu duygusal değişmeler. Zorlamadı kendini, hem o gece çok acı çekmişti...

Kendisine tarif edemediği bir gururla kalktı. Yerde yatan ve dudağı kanayan balıkçıyı kaldırdı ve ona: **İşte sevgili halktan kardeşim, bunlar batıda olmaz, konu ne olursa olsun, batıda bir ülkede balıkçılar arkadaşlarını böyle gecenin ortasında kanlar içinde bırakmazlar...**

Yaralı balıkçının koluna girip onu evine neredeyse sürükleye sürükleye götürürken, kendi kendine, **evet, ben artık şiddet yanlısı bir nihilistim, ama batılı değerlere sahibim aynı zamanda,** diyordu...

Doğululuk bizim insanımızın bütün değerlerini çürütmüş, aydınımızı ise kompleksli ve halkını küçümseyen bir zavallı konumuna düşürmüş...

O sadece konuşmalarını hayranlıkla dinleyen, ona büyük değer veren insanlarla olmaktan keyif alırdı.

Onlarda asla onlardan daha bilgili, yetenekli, onlardan daha önemli biri olduğunu duygusunu yaratmamaya çalışırdı... Hem dinleyenlerin kendisine hayran olduklarından iyice emin olursa kimi zaaflarını çekinmeden açığa vurur, kişiliğinin en gizli kalmış yönlerini ortaya cesurca döküp yerden yere vururdu. Bilgili ve yetenekli olduğu kadar, cesur ve içten birisi olduğunu fısıldardı ruhuna.

Üstelik A grubundaki aydınlar gibi ayrımcılık, yapmıyor, büyük bir alçakgönüllülükle hemen herkesle aynı masada sohbet edebiliyordu...

Onu büyük bir hayranlıkla dinleyen insanların arasındayken engellenmişlik ve hınç dolu eziklik duygusu azalıyor, egosunun yaraları sarılıyor, sızısı diniyordu...

İşte o böyle zamanlarda şiddet düşüncelerinden, tarihe ancak ve ancak şiddet yoluyla yön verilebilir fikrinden usulca ve mahçup bir duyguyla vazgeçiyor, orada tavizsiz bir barış savunucusu oluyordu... Hatta batılıların biz doğululardan üstün olduğu düşüncesini de terkediyor, biz doğululaların batılıların asla anlayamayacakları çok özel bir kültüre, onlarda olmayan derin bir fedakarlık ve içtenlik anlayışına sahip olduğumuzu savunuyordu...

Devlete gelince, devletle arasında tıpkı babasıyla arasında olduğu gibi çok garip bir bağ vardı...

Nefret ve aşk karışımı, yani zorlu ve insanı tutsak eden bir bağdı bu...

Tıpkı babasına olduğu gibi bu devlete de tamamen karşı değildi sanki. Sadece ondan kendisini sonuna dek, hiçbir ödün istemeden anlamasını, ona daha çok değer vermesini istiyordu. Devletle, babasıyla mücadele eder gibi ediyordu..

Bu nefret ettiği söylediği devlet yıkılıp yok olursa, sanki o da yok olacaktı... Tıpkı babası öldüğünde ona ait bir çok sırrı ve bilgiyi kendisiyle birlikte yokluğa götürmesi gibiydi bu...

Yeni bir devlet, tıpkı yeni bir baba gibi ona ait hiçbir bilgi ve sır taşımayacaktı...

Ruhunun bu yaralanmışlığı bilincini utandırırdı hep.

Onu hep küçümseyen, onu asla anlamayacak ve değer vermeyecek bu devleti sarsmak ve bu sisteme karşı koymak için militan bir derviş olarak mücadele edebileceğini düşünüyordu. Bu yüzden en büyük özlemi militan bir derviş olmaktı.

Ama ne militan olacak kadar gözüpek, inatçı ve kararlı; ne de bir derviş olabilecek kadar ruhuna sadık, bilge, dahası maddi değerlerden ve dünyevi hazlardan uzaktı...

Türkiyeli bir solcuydu o... Adı Cezmi Ersöz'dü...

* Ölümcül bir hastalağa yakalanan ve üç aylik ömrü kalan **Fatih Öztekin**'in ameliyatı için sekız milyar lıraya ihtiyaç var. Hesap No. 106724 Turk Ticaret Bankası Silivri Şubesi
* **Erdem Balcı.** Uğuttular. Şiir Oteki Yay
* **Hüseyin Kaytan.** Levhalar Kitabı. Aram Yay
* Otistiklere Yaşama Özgurluklerini Ia-de Edelım **Otistikler Derneği:** Sıraselviler Cad. 58/1 Sım Apt. 80080 Beyoğlu-Ist. Tel (0212) 251 68 09
* **Hevi** gazetesinin yeni sayısı çıktı
* **Tömer** Trabzon Dergisi'nin Haziran-Temmuz sayısı çıktı
* Su, Özge Özler, Taylan Çalışır, Sınan Karataş, Burcu Karazıncır, Ruya, Ayşe Aygör, Fergül, C Metin Kodalak, Bengi Boz, Refik Özgun, mektuplarınızı aldım sevgiyle

Ertesi gün uyanan Ferhat amca Viyagra'sının çalındığını anladı. Fakat utancından polise de gidemedi. Daha sonra arkadaşlarını aradı, ama bu sefer de onlar evden dışarı çıkmıyorlardı... Bu öyküdeki ana fikir "ALMA GARİBİN VİYAGRA'SINI, ÇÜKER AHESTE, AHESTE..."

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Umutsuz umut!

Midesi aç olan beyninin açlığını hissetmez!

İstatistikler **"en az okuyanlar en yoksullardır"** diyorsa eğer, nedeni budur.

Midesi doyacak ki beyni ayaklanacak.

Midesi doyacak ki beyni kalkacak.

Gerçi kiminin midesi doyduğunda başka bir organı kalkar, o da başka!

Yine istatistikler **"en çok çocuk üretenler, en çok sigara tüketenler en yoksullar"** diyor.

Eğer sigaraya harcanan para kitaba harcansa...

Ya da Küçük İbo gibilerin kasetlerine harcanan para yayına harcansa...

Beyinsel tüketim ve üretim artsa...

Kimbilir neler olurdu?

En azından olmayacak şeyler millete umut olmazdı.

Bugüne dek neler millete umut olmadı ki?

1950'lerde **"Umudumuz Nato"**, 1960'larda **"Umudumuz Sülo"**, 1970'lerde **"Umudumuz Eco"** diye diye gelindi bugünlere.

Bu arada **"Umudumuz artist Fato"**, **"Umudumuz medyum Keto"**, **"Umudumuz imam Feto"** bile denildi.

Hangi biri kurtarabildi, kurtarabilirdi ki sizi?

Örneğin 1960'larda **"Umudumuz Sülo"**, 1990'larda **"Kurtar bizi Babo"** diyerek sarıldığınız sizi değil, hep kendini kurtarmadı mı?

Şimdi de "Başkanlık sistemine geçelim" diyerek sizi değil kendini kurtarmanın, ömürboyu başınızda kalmanın peşinde değil mi?

Ve de önümüzdeki seçimlerde hemen her siyasetçi sizi değil kendini kurtarmanın peşinde değil mi?

Umudunuz bunlarsa durumunuz umutsuz!

Capitalism

BAHADIR BOYSAL

New York'da...

RIGHT NOW!

%100

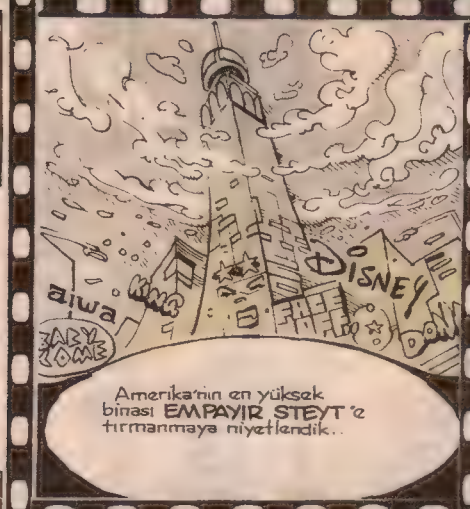

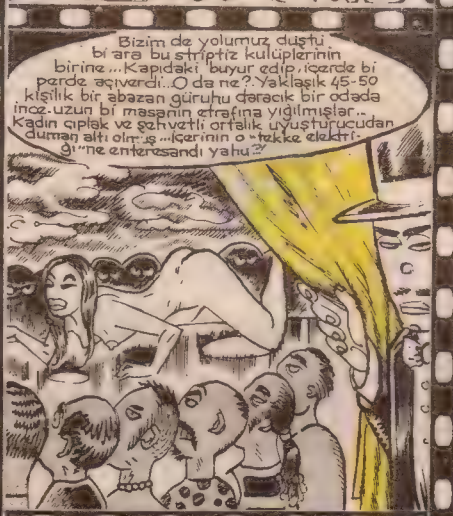

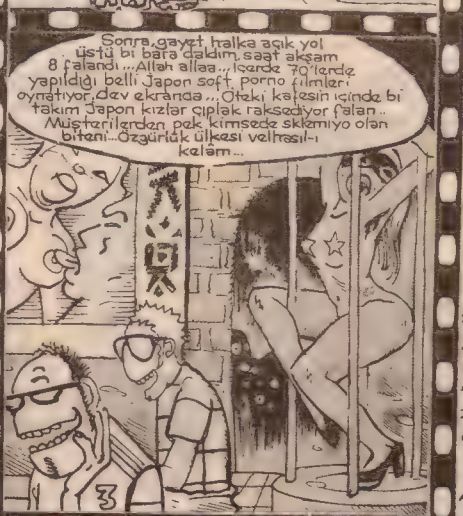

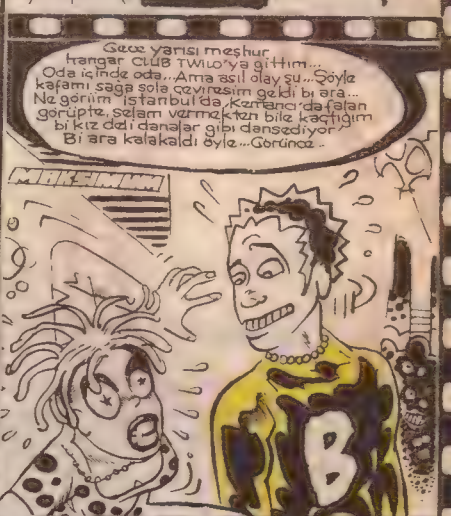

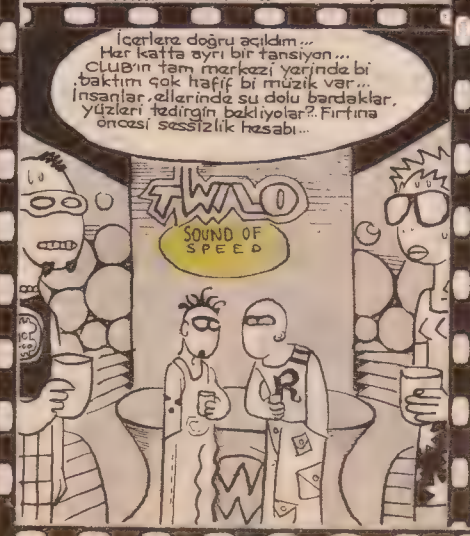

SELÇUK ERDEM

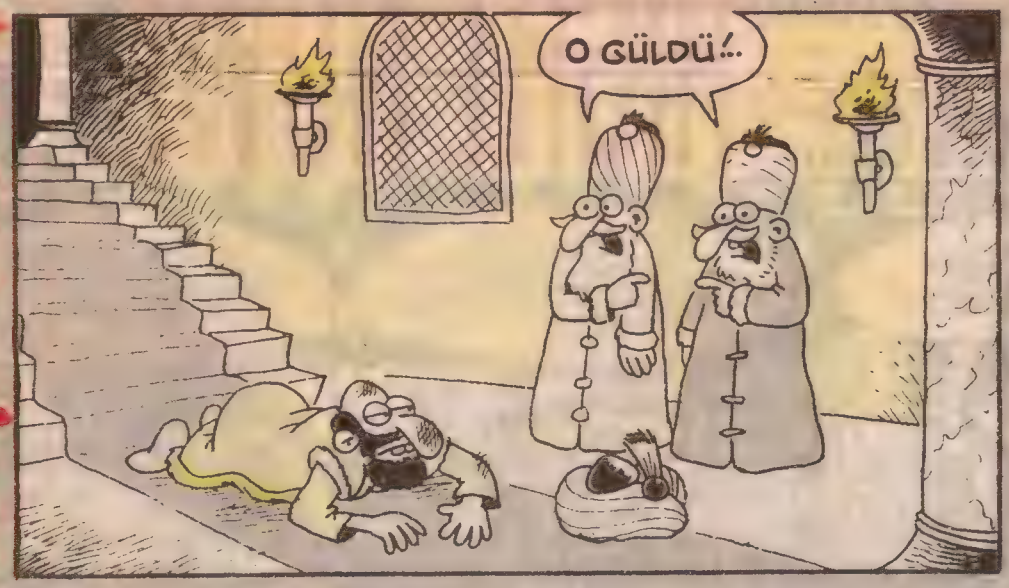

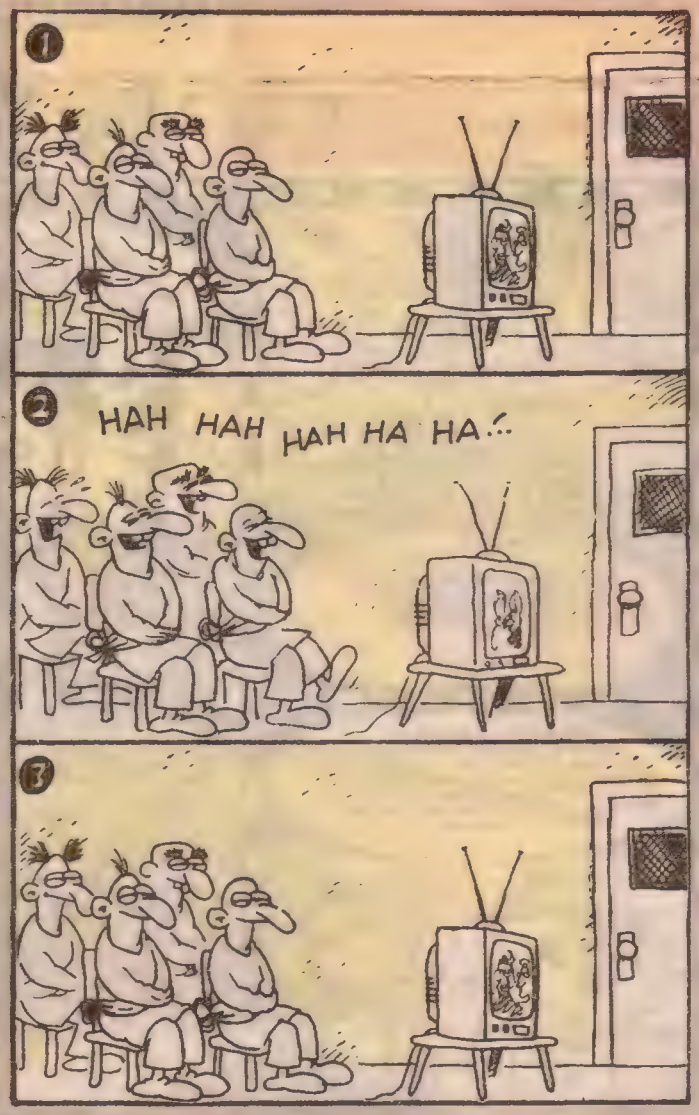

Dengeli Beslenme

KAAN ERTEM

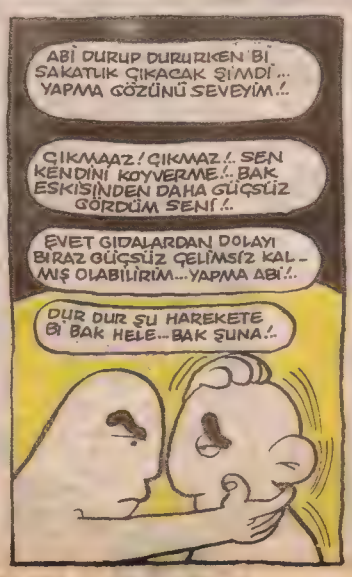

ALAVAR — ZA

GALİP TEKİN

BU NE BE!.. BU NE BE?.. YAKLAŞMA!..

SAVAŞÇI BUNLA SAVAŞIYOR... BU BİR HAMPİTİTİ... ADRENALİN VE LAKTOZLA BESLENİR...

BEN YAPTIM!

BU KÖYDE KONUŞAN BİRTEK ÇOCUKLAR AMA, İNSANI DELİRTİRLER... KAMBURU BULMALIYIM...

Kamburun evini gösterdiler...

Kambur hastaymış, banyodaymış vs. vs. Karısı bin tane şey söyledi... Tam gidecektim...

İYİ, İYİ BEN GİDİYORUM!

DUR, NE SORU ÇAKSAN KIZIMA SOR...

ZAHİDE!

BEN YARDIM EDEYİM.

AY!

HANGİ DEVİRDE YAŞIYORUZ, ÇIKAR ŞUNLARI... HADİ...

PEKİ

AA... NE GÜZEL, YANİ GÜZELMİŞSİNİZ!..

TAMAM TAMAM. YALNIZCA YÜZÜNDEKİLERİ ÇIKAR DEMİŞTİM... NE DENGESİZ KÖY BURASI...

Bütün gün Zahide'yle dolaştım, ama ağzından birtek laf bile alamadım. Sandığımdan zekiydi... Köy ve köylülerin geçmişi hakkında hiçbi şey bilmiyorum... Sonunda köyün dışına çıkıp oturduk...

DEMEK DOĞDUĞUNDAN BERİ BU KÖYÜN DIŞINA HİÇ ÇIKMADIN!..

NEREYE?..

BURDAYIM...

Bir çırpıda soyundu...

KALK AYAĞA, GEL BENLE...

HAYIR...

KORKMA, ETRAFTA KİMSE YOK...

DUR!..

NE VAR, NE BAKIYORSUN?

ŞURAYA BAK BAK!

ANA!

BUNLAR ALAVARZALI İYİCE AZITTILAR... A... HOCA DİMİ BU?!

HADİ GELSENE!

DEVAMI ARKA SAYFADA

Aksamsefasi

15. SAYFADAN DEVAM

HADİ HOCAM, NE YAPICAKSAN YAP ARTIK!..

BEN DAYANAMIYCAM!

NEDEN YAPIYORSUN BUNU?.. HADİ GİYİN, KÖYE DÖNELİM. GİY ELBİSELERİNİ. UNUTMA, BEN KÖYÜN ÖĞRETMENİYİM...

OOO HOCAM, KOLAY GELE... NE İŞ BÖYLE GECE VAKTİ CISCIBIL?!

BAKIN YANLIŞ ANLIYORSUNUZ... BİLDİĞİNİZ GİBİ DEĞİL... BAYAN BİRAZ SORUNLU GALİBA!

YETER HOCAM!

EE, N'APIYORUZ.. KÖYDEN UZAKTAYIZ, ETRAFTA DA HİÇKİMSE YOK!.. HOCAM SEN KAYBOL İSTERSEN!

HA!.. AMA ZAHİDE!..

BİR DAKKA, BEN HALLEDERİM.. SEN KENARA ÇEKİL ÖĞRETMEN BU!..

?

Zahide en önemli köylüye yaklaştı ve gözlerime inanamadım...

AH!..

Tabii öteki köylüler de...

SÜR ECEK

Met Üst

TEKE NOKTALAMASI

mendil vaar.. kağıt mendil.. alanın da mına koyiim almayanın da..

tiner çekmiş işmemek lazım

insan niçin sever

sevilmek işin

sevilmek işin

insan niçin sever eee

yav mealahat şurada otuz yıllık evliyiz, otuz yıldır günde üç öğün sevişiyoruz, birbirimizin görmedik yerimiz kalmadı.. hani evlilik ciddi bir müessese oluyordu.. hangi ciddi müessese de böyle cıscıbıl gatır gatır sevişilir lan.. aklım almıyor..

taşbul karrack festivali

aslında denize dökülecek ne çok düşman var ama.. ALLAH RIZASI İŞİN

Çıplak Bebek

Nihat Genç

Oyuncak tarihimiz yok, oyuncak müzemiz yok, oyuncağımız yok, oyuncağı hiç sevmemişiz, bu konuda hafızalarımızda bir kaç küçük not bulunsun, dinleyelim, ünlü oyuncakçı Recep Ersan anlatıyor: "Anadolu'da oyuncak yoktu eskiden, oyuncakçı da. İzmir'de üç dükkan. İstanbul'da yine birkaç tane. Bebeği pek az kimse bilirdi. Büyük şehirlerde bile. Bir Macar vardı İstanbul'da, ben gelince yendim onu bebek imalinde, işini kuruttum. Adını tam bilemiyorum bir Alman yahudisi vardı, onu da kaçırdım. Bir de ressam Hüsevin Bey vardı, Shirley bebek yapıyordu, gövdesi pamuk, başı mukavva.

"1939'da harbin başlamasından bir ay sonra bir bebek almıştım, 550 kuruşa. O zaman inşaat işçisinin yevmiyesi 25 kuruştu. Kızıma vermiştim bebeği. Kafası mukavvadan, elleri ayakları da kadayıf teli gibi otlar vardı eskiden, ondan yapılmıştı. Birgün bozmuş bebeği, tamiriyle uğraştım. Bunu yapayım derken sekiz ay uğraştım, 18 bin lira param vardı hepsini bu ilk tecrübelere harcadım.

"Bizimki de mukavva kafalıydı. Gövdesini saman doldururduk, kumaşla kaplardık. Çocuk bir iğneyle dokunsa eve ince talaş yayılırdı. 51-52 yılında ithalata yöneldik. 60 senesinde plastik bebek imaline başladım. Bebeğin içine koyduğumuz karından basmalı sesi 1942'de yaptım. Bebeğin karnına basınca ses verir, Mam-ma sesine 1948'de başladım, 14 sene uğraştım, 62'de başardım. Mam-ma sesi 1962'de inkişaf etti. Taklit ettiler ama hepsi Keçi sesi çıkarıyordu. Mekanizmanın üzerine West Germany yazar, ama bizim tarafımızdan yapılıyordu.

"Mukavva başın iki parçasını krapon kağıdıyla birleştiriyordum, bu fikri kaynanam vermişti. Plastik başa saç dikmek mesele olmuştu. Almanya'dan makina getirmiştim ama kullanamıyordum. Ağladığımı hatırlarım hırsımdan. Sonunda buldum, başın üst kısmını kestim. Kalıpçılar çok şaştılar buna. O parçaya saçı kolayca dikiyorduk. Başın bu üst parçasını alt kısmına ekleme meselesi çıktı sonra. Önce elektrikle kaynatma usülünü buldum. Sonra geçmeli parça yapmayı akıl ettim."

"Plastik bebekleri İzmir'de bir yahudi yaptı önce, 1950'de, makinaları ve malzemeyi gizlice memlekete sokmuştu, 1 veya 1,5 liraydı bu bebekler. İşportaya düşerdi çuvallarla bebek. Bir kamyon dolusu bebek gece gelir, ertesi sabah bir kaç saatte satılırdı..."

Tüm bu bilgileri, bir oyuncak müzesi kurmayı kafasına koymuş, bu yüzden eski yeni tüm oyuncakçılarla görüşmeler yapıp, il il dolaşmış, dünyanın büyük oyuncak müzelerini tek tek inceleyen Prof, Bekir Onur'un Oyuncaklı Dünya adlı kitabından alıyorum,

Sülün Oyuncak'tan Alişan Sülün konuşuyor; "Dört kişi vardı bu işin başlannda, babam Mehmet Sülün, Spiro Giokas, Kazım Göksel ve Kamil Horozoğlu. Kızma Birader'i ilk Horozoğlu yaptı, sonra biz. Tombala filan yaptık, kağıt fener, süs kağıdı. Çıplak bebeğe ilk elbise giydiren benim.

"Azim Sebat Mağzası"nda Manuel Çukurel İtalya'dan kalıp kiraladı. Oyuncak tanker yapıp piyasaya sürdü. Şişirme plastikten 1958-60 arası oyuncağın çığır açtığı dönemdir. Çukurel, plastik tabağı, bardağı, Türkiye'ye sokan kişidir aynı zamanda. Plastik mutfak eşyası üretimi ve satışı anormal boyutlardaydı, mal yetmiyordu. Bu arada biz Baltalimanı'nda patlayıcı madde imaline girdik; Mantar, çatpat, kestane fişeği, havai fişek...

"Tenekeden siyah mantar tabancasını bir köroğlu vardı, ilk o yaptı, 53-54 seneleri. Ben de tahta tabanca yaptım, kendi icadım olarak. Şennesil Oyuncakları'nın sahibi Ahmet Saraç da çok eskilerdendir. Tahtadan tabancalar, tüfekler yapardı..

"Türkiye'nin ilk kağıt bayrağını da biz yaptık. Fason olarak Çingenelere yaptırdık. Çıta bulamayınca saz takardık sap yerine. Sallanan tahta at yaptım mesela. Gözlerine ampul taktım. Genini çekince gözleri yanardı. Dört kanallı kablo ithali durunca o da bitti...

"İlk defa sıpa yaptık, Karakaçan, tarih mi belki 68-69.

"İbrahim Eren çıktı benden sonra bayrak işinde. Türkiye'de şimdi bir numaralı bayrakçıdır. Sinan Kasalkaya 57-60 arasında ufacık dürbünlü sinema yapardı. Parmak bebekler üretti babam, oğlan bebek, kız bebek yaptı. Grup oyunları yapmaya başladım, Monopol, kızma birader, at yarışı gibi onbeş çeşit karton oyuncak. Şimdi bebek yapıyorum bir tek çeşit..."

Şimdi de Japon oyuncakçısı gibi, Türkiye'nin tarihi ve en ünlü oyuncak mağazası Beyoğlu Bonmarşesi'nin sahipleri Ferdi Bey ve Madam Meline'yi dinleyelim: "1945'te annem İtalya'ya gidiyor, oyuncak ithal etmek istiyor, gezerken harpten zarar görmüş çocukları destekleyen bir gösteriye giriyor, içerde, biraltmış boyunda gülen bir kukla görüyor, kukla gerçekten gülüyor, omuzları hareketli, başı hareketli kahkaha atıyor. Annem böyle bir şey görünce şoke oluyor, bebeği yapan kişiyi buluyorlar, adama aynısını yaptırıyor, bir palyaço kıyafetinde Türkiye'ye getiriyor. Türkiye'de oyuncak olarak hiçbir şey yok. Birdenbire annemin karşısına bir takasçı çıkmış. Balık ihraç etmek istiyor adam, annem bu adamla o zamanın kanunları çerçevesinde anlaşmaya gidiyor ve bir balık takası yoluyla Avrupa'dan oyuncak ithal etmeyi başarıyor.

Harbin başlangıç yılları, mağazadan içeri Çekoslavaklar'ın köylerinde yapılan minik tahta oyma bibolar giriyor. Macaristan'dan bir bisiklet geliyor. Almanya'dan hitler şeklinde yapılmış askerler, sıkıştırılmış topraktan yapılmış oyuncak askerler, bütün Nazi işaretlerini taşıyan üniformaları ile, o zamanlar asker oyunları çok yaygın, kaleler de vardı.

"Savaş yılları herkes nereye gidiyorsun diye sorar, o da oyuncak almaya gidiyorum deyince, şaşırırlarmış, bombalar patlarken, kurşunlar yağarken oyuncak alışverişi. Burada oyuncak yok. Çok iyi hatırlarım, bir tornacının ağaçtan yaptığı köpek. Bu hemen hemen Türkiye'de yapılan ilk oyuncaklardan. Kim olduğunu bilmiyorum, tombul bir poposu, tombul bir göğsü, bu iki tombul tahta yuvarlak bir gövdeyle birbirine tutturulmuş arkasında bir kuyruk yuvarlak bir başı, burun ve kulaklar, hepsi birbirine tellerle bağlı...

"1946-47'lerde Fransa'dan çıplak bebek geliyordu, elbiseli nadirdi. Almanya'dan Raynise bebekleri ithal ettik. Yerli oyuncak hala yerinde sayıyor bu arada. Bir iki küçük atölye birkaç ıvır zıvır oyuncak. İstanbul piyasasında anadolu işi oyuncaklar da hatırlıyorum. Çoğu ham tahtadan yapılmış şeyler, bir kelebek hatırlıyorum mesela. Tenekeden kanatlar, tekerlekli bir sopa. Bu kelebek aklımda kalan tek şey.

"Bir de at başı vardı, at başı şeklinde kesilmiş bir tahta, tahtanın kulak yerinde elle tutmak için geçirilmiş bir sopa, uzun bir gövde, ucunda iki tekerleği, çocuk sopayı elinde tutacak, gövdeyi ayaklarının arasına alacak, ata biniyormuş gibi oynayacak...

"1954'de ithalatın durması Türkiye'de oyuncak sanayiinin başlangıcı oldu. Tahta oyuncaklardan en uzun ömürlü olan bir tanesi divan takımıydı. Bir divan, arkasında duvar, bir pencere, pencerenin perdesi, iki koltuğu, bir de ufak masası.

"Yavaş yavaş tahta oyuncağın çeşitleri de çıkmaya başladı. En uzun süre sattığımız çeşitlerden biri de kaleydi. O zamanlar Avrupa'dan gelmiş kurşun askerler vardı, yerli kurşun asker yapıldı, tabii. Hatırladım o Almanı şimdi, evet evet, yuvarlak tıknaz bir adamdı, sonra başı derde girdi kurşunla, zehirli filan diye.

"Annem Atatürk'e oyuncak götürmüş Dolmabahçe sarayına. Bir sürü oyuncağı buradan yüklenmiş saraya götürmüş, Ülkü için olabilir. Ben Atatürk'e oyuncak satmış oyuncakçıyım derdi..

"Annem Kral Zobo'ya da mal satmış, Arnavut kralı harp yıllarında buraya kaçmış hatırlıyorum, annem anlatırdı..."

Ve 1971 yılında Fatma İlhan (Fatoş) adında bir kadın klasik oyuncakçılığı yıkacak, ülkemizde gizli ve büyülü bir oyuncak devrimi gerçekleştirecektir. Cumhuriyet tarihinin en işbilir, en zeki kadınlarından biri olan Fatma İlhan peluş bebekleriyle ülkemizin tüm vitrinlerini sarstı, bir çığır açtı, işe, köpek, fil, ayı, maymun, arslan gibi, altı çeşit hayvanla başladı. 1947'de Ankara'da doğdu, 66'da Ankara kolejini bitirdi, 69'da anne oldu. Onbeş yılda çeşit sayısını 170'e çıkaran bu sarsıcı, büyülü kadını dinleyelim:

"Türkiye'de gerçek oyuncak üretimi Cumhuriyet'ten sonra başlamış, ondan önce el sanatı olarak kalmış, bebek hala istenmiyor, insan sureti anlayışı ile engelleniyor. Gerçek yaygınlaşması plastik sanayi ile olmuş.

"Çocuğum bir yaşındaydı, yumuşak oyuncaklarla oynaması gerektiğini bilerek o türlü oyuncak aradım Osman'a. Hiçbir şey bulamadım. Beyoğlu Bonmarşesinde peluş, kadife denemeyecek kumaş kalitesi bugünküne göre çok kötü, o an içi saman dolu bir takım hayvanlarla karşılaştım. Özellikle kediler, ayılar öyle korkunç bakıyorlardı ki, alacak hiçbir şey bulamadım. Oğlumun birinci yaş gününde kayınvalidemin oğluma bir doğumgünü hediyesi getirdiğini gördüm. İnanılır gibi değil, korkunç bir kediydi, çocuk zaten gördüğü zaman ağlamaya başladı."

Ve Fatma İlhan Türk çocuklarını yumuşak ve pembe oyuncaklarla tanıştırıyor, on yıl içinde ülkenin en büyük oyuncak sanayicisi oluyor. Yaşı yirmibeşin üstünde olanlar hatırlayacaklardır, Fatoş 70'li yılların sonunda Pembe Panteri moda ediyor, (oyuncağın da modası olur, 80'li yıllarda Kara Şimşek, 90'lı yıllarda da Batman moda olur.)

Fatma İlhan rüyalarının kadınıdır, yirmibeş yıldır nerde Fatoş'un tüylü, pembe, yumuşak oyuncaklarını görsem koynuma basar mıncık mıncık ederim. 74 yılında bir yeğenim dünyaya geldi, hediye almak hiç aklımda yoktu, bir şirkette ayakişlerine bakıyordum, haftalığım cebimdeydi. O renksiz televizyonun, şirin çocuk dergilerinin olmadığı yıllarda, vitrinde Fatoş'un o ilk altı hayvanından arslan olanını gördüm, büyülendim, çok pahalıydı, tüm haftalığımı verip aldım. Yeğenim yirmibeş yıl karyolasının başucunda sakladı bu arslanı...

Biz ise modadan uzak çok şanslı çocuklardık, antik Yunan, Mısır ve Hititli çocuklarla aynı oyuncaklarla oynadık; biri topaç, çinliler kırbaçla çevirirmiş, biz, bir tele sarar döndürme yarışı yapardık, dibinde bir kabarası vardı ve etrafı mavi, yeşil süs boyası olurdu. İkincisi, değnekten at, ki, bizimkinin atbaşı yoktu, ama, değnekten at tüm dünya çocuklarının ortak oyuncağı. Çember'i hepimiz oynamışızdır. Demir telinden yapılan araba, ki, kiminin tekerlekleri de demir telinden, kimisi makaradan... Çocukluğumuz bilye (misket) ile geçti diyebiliriz, ancak, tüm dünya çocuklarının oynadığı ortak oyunumuz, çömlek ve kiremit parçalarının üst üste koyup, taşla ya da topla devirmekti...

Batıda, kurmalı, pilli, sürtmeli oyuncakların ayrı, bebeklerin ayrı, tahta arabaların, zeka oyunlarının, plastiklerin ayrı ayrı tarihleri var. İsveç'te, Hollanda'da oyuncak müzeleri, onlarca. 17.yüzyıldan beri oyuncak sanayii var. Bizde halkımız, camileri, imam hatipleri sevdiği kadar sevmedi oyuncağı. Oyuncak müzesi için çırpınan Bekir Onur bir oyuncakçıya siz çocuğunuza hangi oyuncağı yapıyorsunuz diye sorar. O da, ben çocuklarımı Kur'an Kursu'na gönderiyorum, diye cevap verir. Bu din kardeşimizin çocuklarını hepimizden çok sevdiği muhakkaktır, ancak, kültürü, aydını, çevresi ona oyuncağı öğretmemiş. Kitabın yazarı gibi Amasra'ya gidişlerimde beni de şaşırtmıştı. Amasra tahta işlemesinde ün yapmış, ancak, aralarında süs eşyaları, büfe eşyası, maskotlar, ama oyuncak yok. Neden yok? Osmanlı minyatürlerinde çocuk resmi yok. Bir zamanlar Eyüp'ün tahta oyuncakları tüm Osmanlı illerinde modaydı, meşhurdu, şimdi yok. Almanya savaşta harap oldu, ayakta iki sanayii kaldı, biri oyuncak sanayii. İran-Irak savaşında İranlılar bizden ençok oyuncak istedi.

Mesela Türkiye'nin elli yıllık zenginleri Koç, Sabancı neden oyuncak sektörüne girmedi, çünkü o zamanlar kârlı değildi. Peki neden çocuk oyuncakları hala taklit ve ithal... Çünkü hayal yok, düş yok. Peki neden Anadolu'da toprağın her çeşidi, kilden, kiremitten oyuncak olmadı... Su dökerken ses çıkartan küçük testileri düşünün. Seramik'in bin türü var, seramikten oyuncak yok. Kütahya Seramik'e bakın büfeye koyulacak türden ağır, hantal süs eşyaları, zeka yok, kullanışlı değil... Dünyanın en cins ağaçları bu topraklarda, neden tahtadan, ki, dünya artık yeniden tahta oyuncaklara dönüyor, tahta oyuncaklarımız gelişmedi...

Hayal gelişmemiş, estetik gelişmemiş, buluş, orijinalite yok, alın tarihi çocuk oyuncaklarınızı önünüze, görün kültürünüzün acımasızlığını...

Çocuklarımızı sevmemiş, dünyasına girmek istememişiz, oysa, bir çocuğu dünyanın en büyük sanat eserinin önüne götürün, o, oyuncağını daha değerli görecektir, dünyanın en büyük şovuna götürün, o yine kendi oyuncağıyla oynamak isteyecektir. Oyuncak, çocuğun el ayak uzuvlarından kendine daha yakın, bedenine uzuvlarından daha derin yapışmış ayrılmaz etten kemikten, ruhsal parçasıdır.

Oyuncak, çocuğun sahiplendiği, büyülü, gizemli bir eşya, kendi dünyasını, hayallerini, dilini inşa ettiği, konuştuğu, arkadaş olduğu, varolduğumuz şu yeryüzü topraklarında üstünde en esrarengiz, en derin eşya. Neden korkmuş isek, çocuğun başına onunla vurmuşuz, din elden gidiyor demiş Kur'an Kurs'larına tıkmışız, bilimde geri kalıyoruz demiş fen ve matematik yarışlarına sokmuşuz. Kardeşlerim, ne dini ne bilimi, mutlulukta geri kaldık.

Şimdi Anadolu'nun kasabalarından bir geçin, çocukluğumuzun sıçan-şeytan uçurtmalarının bir tekine rastlayamayacaksınız, bir zamanlar şehirlerimizin tüm elektrik tellerinde asılı onlarca sıçan uçurtması yaz, kış orada takılı kalırdı. Elektrik direklerinde tek bir takılı sıçan uçurtması olmayan kasabalardan insanın ödü kopuyor.

Bizler, hayat denen oyunun kurallarına rıza gösterip, boyun eğip, sahte aynalar içinde kendi uydurduğumuz ahlakla çocuğu çeki-düzen veriyor, onu da ağır, hantal ilişkilerimizin sert dünyasına kapatıyoruz. Çocuk, bu sahte, yalancı aynaları, göğü delen kuş gözüyle görüyor, kendi iç dünyasını, kendi varlığını kendince kurmak istiyor. Eline oyuncak geçiremezse, bizim dahi kaldıramadığımız bu ağır, lanetli dünyanın minik zindan askerleri oluveriyorlar. Oyuncaksızlık, kör bir acımasızlık öğretir. Acı çekmeyi içselleştirir. Çocuk artık, acı çekerek talep eder. Sevdiği kıza birgün, senin için en çok ben acı çekiyorum, bu yüzden sen benimsin, diye sahiplenir...

Siyasi hayatta önümüze çıkar, daha da ileri gider, ben daha çok acı çekiyorum, o halde ben haklıyım, der, sağcısı, solcusu, edebiyatçısı...

Kendiyle oynayamayan çocuk, kendini oynatacak üstler, itaat arar. Çocuklarımıza oyuncak yerine mayın veriyoruz. Salgın hastalıktan beter tüccar yazarların kitaplarını veriyoruz. Süt kokan çocukların rüya renkli dünyalarına saldıran teröristlere dönüyoruz...

Birçok eleştirmence dünyanın en büyük filmi ilan edilen Yurttaş Kane, dünyanın en zengin, en şöhretli insanı oluverir, ayrıca, dünyanın en büyük sanat eserlerinin hemen hepsine sahip olur, ölünce ağzından 'rosebut' diye bir kelime çıkar, herkes bunun ne demek olduğunu anlamaya çalışır, kimse anlayamaz. Bu, çocuktan kullandığı kızağın adıdır...

Dinç Bilgin, gazeteleri, televizyonu ve trilyonlarca hisse senedi var. Arkadaşının uçağına biner, bir kahve makinası görür, "bu kahve makinasından neden benim uçağımda yok" diye söylenir kendince...

Herşeye sahip olmuş bir insanın, tek eksiği uçağındaki kahve makinası mı? Hayır? Herşeyi bir oyuncak gibi görüyor. Laik-şeriat tartışmasını iç savaşa sürükleyen yayınlar yaptığında bizim gibi ödü kopmuyor, onun için askerler kurşun asker, Tansu Çiller burnu uzayan Pinokyo...

Oyuncağı sevmeyen Anadolu kasabalarının hikayelerini okudunuz, bu kasabalarda en büyük oyuncağı Türkeş keşfetti, 'bozkurt', 'dokuz tuğ'... (Osmanlı sultanlarının çoğunun annesi gayrimüslüm, ama Türkeşçi Yeni Hayat dergisi Mimar Sinan'a Ermeni diye hakaret ediyor. İnsan sormak istiyor; tahtadan bir at yapamamışsın, Süleymaniye'ye dil uzatıyorsun.)

Oyuncaksız Anadolu kasabalarını, insanının ruhunu keşfeden bir diğer açıkgöz tüccarlar Televole'ciler, haber bültencileri... Çocuksu oyunları getiriyorlar ekrana. Herşeyi çocuksulaştırıyorlar... İyi ya da kötü, ama bu derin, muazzam boşluğu mafya kullanıyor, televizyonlar kullanıyor, siyasiler kullanıyor!..

Hollywocd sinemasını izleyin, masum bir deniz dalgasını dahi canavarlaştırıyor... Küçük bir böceği dahi canavarlaştırıyor... Küçük bir rüzgarı dahi canavarlaştırıyor... Küçük bir kar topunu dahi canavarlaştırıyor... Tabiatın masum, sakin, kendi halinde tüm nebatını, canlısını, kayasını canavarlaştırarak yüzlerce film yapıyor... Doğru ya da yanlış, ancak, tüm tabiattaki nesneleri, olayları, üç yaşındaki çocuğun korkuları, umutları, rüyaları çevrçevesinde hainee işliyor!... İthal canavar oyuncaklar, ithal canavar filmler, kaldı mı hala bağımsız Türk gençliği?

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

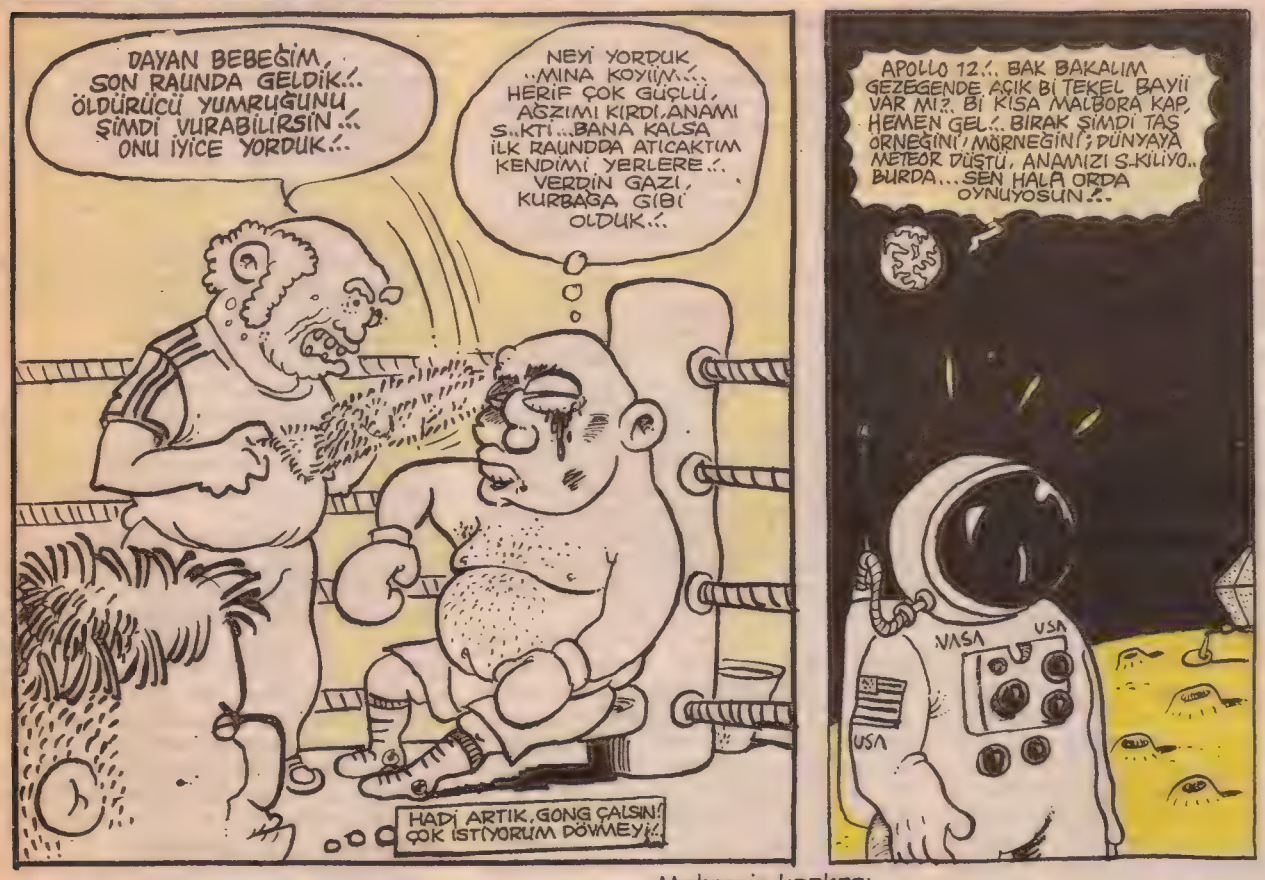

Mahşerin kankası

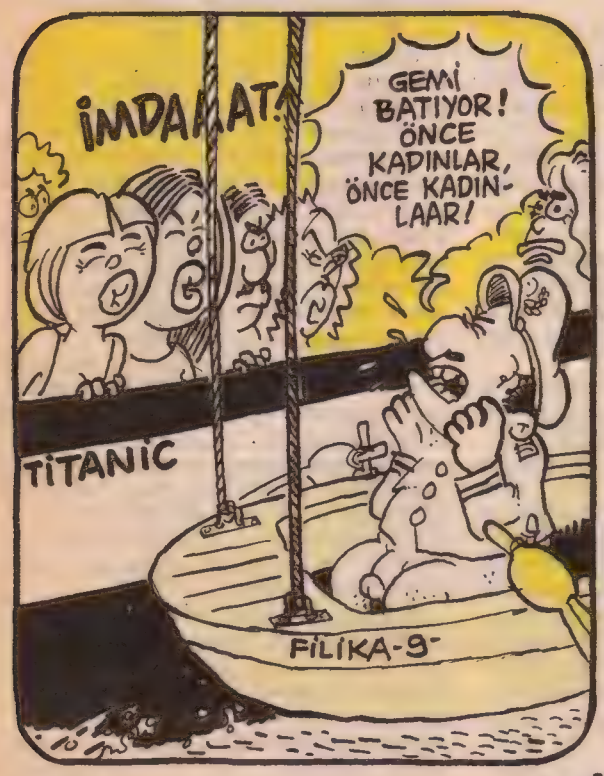

–ŞİİR DÜNYASI–
GLOBAL TAD VERİSİ

Sevgili sahilim, gözleri mavilim şeklinde, sevgiliye yapılan iltifatlar, ikici tütün piyasasını üzer... Oysa kara parayı aklayanlar, ak parayı karalayanlar ve silah arkadaşları ve saz ekibi, kalori ve mineral açısından humuslu topraklarda barınırlar... Böyle durumlarda sevgiliye aromalı ve sütlü besinler verilmeli, sevgilinin basıncı ayarlanmalıdır... Rot ve Balans'a gelince; bilindiği üzere, kuşlar ve doğa olayları gibi onlarda akıl yoktur... Ya da vardır...

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Düğünden Sesler!

- Lan medya!.. Gelin lan, gelin bakiim!.. Bi vakitler tutturduydunuz, çetenin düğün fotoğrafları diye!.. Alın size düğün, alın size çete!.. Çekin lan!..

- Memet ağbim, çok içtin ağbim... Bak, birazdan takılar takılacak... Düğün sahibi olarak kendine gel ağbim... Sana bi kave içirelim!..

- Ne kavesi Sedat, bırak allasen.. Dokunma bana, bırak... Dokunulmazlığım var lan beniiem!.. Yıkarım ortamı laaayn!.

- Ağbi yıkılacak bi olay varsa, yıkarız, dert etme... Düğün pastasının içinde aşiretimden dört kişi var... Ayrıca en sıkı iki nişancım çelenk kılığında bekliyolar... Bi işaret etsem anında vatan uğrunda ölmeye hazırlar..

- Ulaan, o nikah memurunu sakatlayın!.. Niye önce benim oğluma fikrini sormadı, ha?.. Ha, niye lan?.. Biz bu ülkenin çetesi değil miyiz?.. Ermeni lobisi miyiz, Çorum leblebisi miyiz lan biz?..

- Ağbi yapma, her nikâhta böyle olur... Önce kıza sorulur... Sus bak. Sayın Cumhurbaşkanı konuşma yapıyo..

- Aziz vatandaşlarım, genç çift ve pasta içine yerleştirilmiş kardeşlerim... Bugün burada hem bir düğünü kutluyoruz, hem de bir nevi devlet içi barışma yapıyoruz... Geçmişte kırgınlıklar olmuştur, bazen devlet birimleri hizmet aşkı sebebiyle didişir... Neticede Türkiye hepimizle gurur duyuyor... Şimdi diğer şahit, Sayın Evren de konuşacak...

- Heyooo, bravo... Türkiye, Türkiye!.. Avrupa Avrupa, duy sesimizi, işte bu çetenin silah sesleriii!..

- Arkadaşlar, havaya ateş etmeyelim... Kurşunlara yazıktır... Buyrun konuşun Sayın Evren...

- Evlilik... Evlilik, iki insanın birbirlerine karşı vazifelerinin olduğu, emir komuta zincirinin halkalar arasında eşit dağıldığı bir Mississipi'dir... Pardon pardon, müessesedir. Nitekim, ben de evlenmek istirem!..

- Heyyoo, yakışıır!.. Türkiye seninle resim yapıyor!.. Kenan Paşa - Oley, Kenan Paşa - oley!..

- Laan, çok üstümüze geldileer ulaaan!.. Nerde şimdi onlar?.. Heaaa?.. Bizee de derler çeteciii, yaaar fiidaan boooyluum...

- Ağbi, sus...Çekme lan sen de kamarot! Eceline mi susadın?.. Ibo, al o kaseti ipneden... Ağbi, takılar takılıyor... Sayın Çiller bu görevi severek üstlendi...

- Eveet... Gençleri ben de kutsuyorum... Şimdi, damada Yeşil amcasından 200 kilo saf altın... Yine damada Fatih Terim amcasından pırlanta Galata Kulesi, ay Galatasaray rozeti... Genç çifte Demirel'den Susurluk'un altın anahtarı!..

- Bravoo... Türkiye herkesle gurur duyuyor!.. Türkiye bizimle tango yapıyor!..

- Duruun, takılar bitmedii... Damada Özer amcasından dolar-mark-altın kokteyli bir adet çıkın... Geline Ertuğrul Özkütle ağbisinden İkitelli beşibiyerdesii.. Ayrıcaaa Sayın Evren, genç çiftin vesikalık resmini yapmış, onikişer adet!...

- Yaşşaa!.. Hadi gelin Susurluğa geri dönelim, Ağarlar'ın düğününde halay çekelim!..

- Laaan!.. Vatan için takı takan da, takı takılan da, kazı kazan da, kızı alan da, Leonardo diCaprio da, herkees, vatan için kuryelik yapan da kahramandır laaan... Gözünü seveimin Sedat'ı seni!..

- Ağbi, yapma bak... Aaa, elektrikler kesildi!..

- Saat kaç?..

- Dokuz... Tam dokuz...

- Laaan!.. Hangi şerefsiz yaptı bunu banaaa?..

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Ansızın Duvarda Annem Belirirdi

Kaybetmek çok kolaydır, ya kazanmak.

Kolaydır ağır ithamlar yüklemek. Kolaydır, çok kolaydır lekelemek. Ekmek parası için nelerimi yitirdiğimi düşündünüz mü hiç? Bağlamamla beraber kaç zor gece geçirdiğimi. Kimi geceler bağlamam bile terk ederdi beni. O zaman da duvarlar dinlerdi. Elimin gölgesi düşerdi duvarlardan birine. Önce tavşan olurdu sonra kelebek. Ansızın gölgede annem belirirdi. Annem belirince ipi kopmuş düşüncelerim daha bir delirirdi. Yumruğum duvara inerdi, canı yanardı duvarın.

Gün doğunca, acı yüklü omuzlarıma bir de kahpelik binerdi. Ezilmişliğimi, yalnızlığımı kullananların kahpeliği. Ve insanları tertemiz tanımanın çaresizliği.

Birazdan anlatacağım. Bir de anlatılmazı yaşadım o canavar ruhlu acımasızların arasında.

(Bir saat sonra)

Demiştim ya, bir de anlatılmazı yaşadım. Hani belki bilirsiniz. Hani dört yapraklı yoncayı anımsatır. Ne dilerseniz olacak gibi gelir. Yolun sonu geldi dediğin anda hayatı yeniden sevdirir. Önüne gökkuşağı serilir. Dudağı dudağınla birleşince "o öpülmek" soğuktan terlemiş rakı tadı verir.

Sonra gece olunca, hayat yine kararır. Hayat yine çürümüş bir kilim çökmüş bir divan, dördüncü duvarda, küflü bir çivide asılı duran bağlamam, elinde rakısı ve ağzında rakısıyla yıkılmaya yüz tutmuş ben olur. Annemse kaybolmamıştır, hala aynı duvardadır. Annem hala zeytin gözlü oğlunu beklemektedir. Oysa oğlu beklenmeyi, özlenmeyi unutalı uzun zaman olmuştur. Tertemiz bedenini, o bedeni saran yeşil battaniyeyi, hayallerde toz pembe tadı yakalamayı, içten bir gülüşü unutalı çok olmuştur. Postalları hala nasır tutmuş ayaklarında durmaktadır.

Artık bende acımasızım, acımıyorum, bana insanlara güvenmeyi unutturan insanlara. Güneşin doğuşu acı veriyor, gecelerse ayrı bir dert. Tek sevincim, ağlamayı hala başarabiliyorum. Elimde rakım, ağzımda sigaram, yıkılmaya yüz tutmuş halimle annemin beni beklediği duvar dibine çöküp de gecelerce ağlanacak halime bir daha ağlıyorum...

İki yıl önce yazmıştım bu yazıyı. Yaşadığım ortam hiç de yaşanılası bir yer değildi. Güven vermiyordu, insanlar. Güven şöyle dursun herkes birbirinin kuyusunu kazıyordu. Ama yılmadım, onlar benim üzerime geldikçe, ben de onların üzerine yürüdüm. Hep direndim.

Ümit Cihan Tarho'nun ölüm haberini duyduğumda buz gibi oldu bedenim. İnanamadım. İki yıl paylaşmıştık aynı ortamı. Babası iş arkadaşımdı. İlk aklıma gelen O oldu zaten. "Zülküf abim yıkılmıştır şimdi" dedim kendi kendime. Ya kazanmak diye başlamıştım. Ümit bir daha asla kazanılamayacak bir kayıptı. Bense şanslıydım belki de.

Çünkü burası Türkiye!

Uğur Murat Kurnaz

Merhaba Leman Dostları,

Bizler siyasi nedenlerle cezaevinde bulunan tutuklu ve hükümlüleriz. Zindanlar doğası gereği içinde bulunanları bedensel ve zihinsel hantallaşmaya götürür veya buna zemindir. Zindanların görevi buyken bizim görevimizde buna karşı koyabilmektir. Bedensel hantalizme çeşitli sportif faaliyetler ve buna benzer çalışmalarla karşı koymak elimizdedir. Zihinsel aşınmaya karşı koyabilmek ise düşüncenin zindan duvarlarını aşması ile mümkündür. Bunu başarmak için de çeşitli faaliyetler gereklidir. Bunların başında kitap okumak gelir.

Sınırlı imkanlarımızla ne yazık ki yeterince kitap satın alıp okuyamıyoruz. Duyarlı Leman okurlarının bir şekilde elinde fazla olarak bulunan veya gönderebileceğiniz her türlü kitap ve dergiye ihtiyacımız var. Bunların türü önemli değildir. Felsefe, bilim, kültür, psikoloji, roman, şiir vb. her türden okunacak eserler olabilir.

Değerli dostlara şimdiden teşekkürler. Ayrıca isteyen arkadaşlarla mektuplaşabiliriz. Hoşçakalın.

Mesut Göker - Özel Tip Kapalı Cezaevi
B-2 Blok - G.Antep

"Solcuların Solcusu"

Hiç konuşma! Söz eylemini bitirdi. Kalkmış "bu Yeşilçam'ın ilk yenilgisi değil" diyorsun. Bırak Allahaşkına sen hiç Erol Taş'ın kahvesinde çay içtin mi? "Bakma böyle durduğuma diyorsun" toplumsal mücadele yükseldiğinde ben yine saflardaki yerimi alırım." Üç beş çapulcuyu görünce ayakları titreyen sen nasıl saflardaki yerini alacaksın. Kes zaten yeterince liberal alaturka var. Senin her tarafın solcu olsa ne olur önce el sıkışından başlayalım. İsteksiz ve sinsice el sıkıyorsun.

Her gün cılız eylemlerini dinlemek zorunda mıyız. Çok kandırdın bizleri. Kendini pazarlama ustasısın sen aslında miden falan ağrımıyor. Biraz Dostoyevskicilik oynuyorsun. Ne de olsa hala seni dinleyenler var. Ailenle barışık olmadığını söylüyorsun onlara her gün küfrediyorsun. Lakin askerlik törenini yerli drama dizilere çeviriyorsun. Otobüsün kalkmak üzereyken bütün aile bireyleri seni timsah yürüyüşüyle uğurluyor. Sen harbiden süzmesin. Senin yüzünü gören cehennemlik.

"Tarık Akan bizim fraksiyonun adamı" diyorsun. "Hastayım seksen sonrası filmlerine" diyorsun. Bütün filmlerini sayıyorsun niye "Yol" filmini saymıyorsun. Çünkü "Yol" senin korktuğun derecede keskin.

Limon serinliğinde sosyalizm. Geç bunları anam babam geç. Bak onun bunun çocuğu olmanın bile bir adabı bir kuralı vardır. Hadi şimdi gözyaşlarını bırak. Hadi başka yıl 1972 Kızıldere Ertuğrul Kürkçü'nün yalnızlığına değin. Çek arabanı bu diyardan. İnter Star kollarını açtı. Çek arabanı bir genelevde danışman da olabilirsin.

Hadi şimdi yanıt yaz. Hadi gücün yetiyorsa. Bütün damarlarında dolaşan kapitalist kanın onaylıyorsa.

Not: Kahramanınız hala pişmanlık yasasından faydalanmadı.

Ulaş Savaşçı Ödemiş

Yokoluş,

Beni Dinlemeye Hazır mısın?

Canım ne zaman sıkılırsa size yazmaya kalkıyorum ve yırtıyorum ama bu bile beni rahatlatıyor. İçimdeki kini, öfkeyi ve yokoluşu anlatmaktan korkuyorum, belki de ama bu sefer yazıyorum. İnsanlara olan kinimi, öfkemi, yazıyorum, insanların bu kadar paraya önem vermeleri daha doğrusu maddiyatçı, çıkarcı, bencil, sevginin, dostluğun beş para etmediği bu dünyada, dolandırıcıların sevgiyi tatmayan ve bilmeyen insanların en üst seviyede tutulmasına isyan etmekle kalmayıp üstlerine kusmak istiyorum o zaman ne halde olacaklarını merak ediyorum, paraları yüzlerini temizleyebilir mi acaba, paranın esiri olmuş, onun için herşeyi satabilen en önemlisi inandığı değerleri satabilen insanlar size acıyorum siz paranın olduğu halde batağa batan, biz paramız olmadığı halde. Ama bir fark var aramızda, biz sevgimizi, dostluğumuzu, insanlığımızı ve inandığımız değerleri bir kağıt parçasıyla hiçbir zaman değişmeyiz, değişmedik de. Bu böyledir böyle gider.

Göze çarpan bir nokta, herkes farkında, lüks gazinolarda düğün törenleri ve sünnet düğünlerinde milyonlarca belki de, yanıldım milyarlarca, gözünü kırpmadan para harcayan ve diğer tarafta 60'lık aylığı için günlerce kuyrukta kalp krizi geçiren yaşlılarımız, nerde bu devlet demek bize düşüyor ama ne çare ve ben belki de ben değilim artık, insanlarla olan ilişkilerim dengesizleşti bütün şanslarımı kaybettim. Zamandan, insanlardan, hayattan korkar oldum, yaşadım ve kaybettim, ruhum başka bir insan şimdi benden çok uzakta olan bir insan güzellikleri bulurum umuduyla yaşayan farkında değil ki o herşeyini kaybetmiş, şimdi arzuladığım tek bir şey var. İzin verin o da bende kalsın... Fazla konuştum galiba af konusuna gelince, üzerinde çok fazla durulacak bir konu, kim veriyor, niye veriyor, neden veriyor, kime veriyor, biz çocuk değiliz. Dostça kalın.

Umut Yolcusu

Özgürlük Neden Sınırsız Değil?

Gazetede bir haber inanca özgürlük vergisi birkaç fotoğraftan oluşan resim sergisi, sergide neyin gösterildiğini bilmiyorum sanırım türbanlı öğrencilerin başlattığını biliyorum. Türban eyleminin bir uzantısı, evet tabii ki inanca özgürlük fakat siz ve sizin gibi zihniyetler için geçerli değil.

Sivas'ta onlarca insanı ateşe verip karşısına geçip seyreden zihniyet için değil, onların inançlarına hiç saygı göstermediniz fakat şimdi kendinize saygı bekliyorsunuz. Ve şimdi dilinizden demokrasi ve insan haklarını düşürmüyorsunuz. Birkaç gün önce de Kayseri'de insan hakları semineri yapılmış ve konuşmacı Şevket Kazan ki bu adam Sivas sanıklarını avukatlığını yapmış biri şimdi insan haklarından bahsediyor. Ee beyler adama sormazlar mı bu ne rejim ne lahana turşusu.

Not: Grevde olan bütün işçilere ve ölüm orucundaki tutsaklara, mücadelelerinde başarılar, her zaman yanınızdayız.

Ayşegül

Merhaba Sevgili Leman,

Sevgili Lemancı arkadaşlarım yaklaşık beş senedir Leman okuyorum.

17. yaşında cezaevine girdim ve şu an 23 yaşındayım belirli zorluklardan geçtik. Siyasi bir davadan yatmaktayım. Tek sorunum dışarıyla bağlantı sağlayamıyorum yani gelen giden olmadığı için. Kitap dergi gibi bazı şeyleri okuyamıyorum ve bu konuda Lemancı dostlardan mektup bekliyorum.

Selamlar.

Özel Tip Kapalı Cumali Elçiçek Cezaevi.
Koğuş 8. Silifke - Mersin

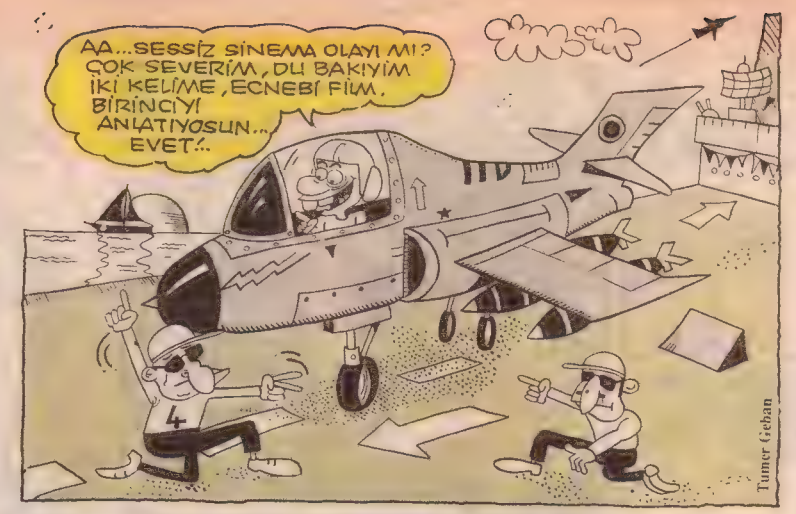

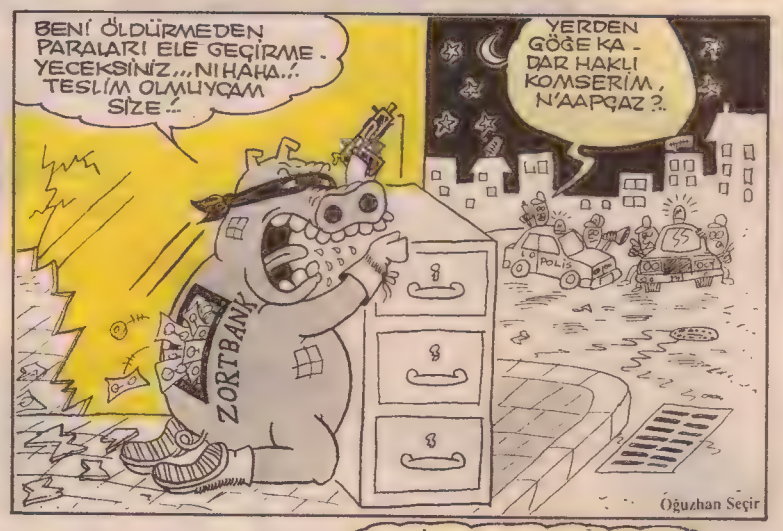

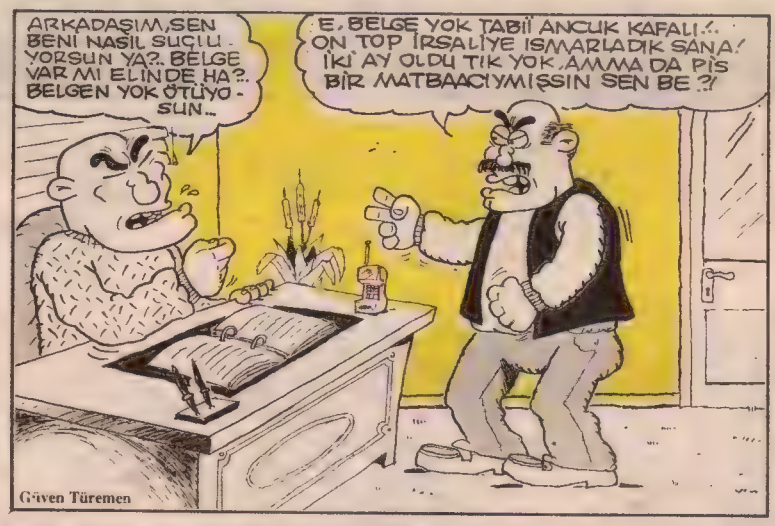

LeMan
SAYI: 353...
15 AĞUSTOS 1998...CUMARTESİ...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürçan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● C an YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100261 - 7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Bir İpte İki Cambaz

Alp Tamer

GAZETTA TELEVOLA

Televola TV!

BU HABERİ NASIL ATLARSINIZ HA?. ÇABUK BANA BİR MUHABİR YOLLAYIN!.

HAYATTAKİ SON İP CAMBAZI HALKA AÇIK BİR GÖSTERİ YAPACAKMIŞ, BİZİM GAZETENİN HABERİ BİLE YOK, PES YANİ! ULAN GEÇMİŞİN DE Mİ HATIRI YOK!.

AMA EFENDİM, 2 TABUR MUHABİR SİBEL CAN'A, 1 TABUR MUHABİR DE HÜLYA AVŞAR'A GÖNDERDİK... ŞU AN KOSKOCA BİNADA BİRTEK "KENAR ERÇETİNGÖZ"LE SİZ VARSINIZ!..

PATRON

TAMAM TAMAM, HİÇ YOKTAN İYİDİR. BAK KENARCIM, SON İPCAMBAZININ GÖSTERİSİNDEN İYİ BİR RÖPORTAJ KOPART GEL... HADİ GÖREYİM SENİ!.

HABERE BİRKAÇ DA FOTOĞRAF KOYARIZ DİMİ PATRON?.

BAŞÜSTÜNE PATRON, YALARIM PATRON, BİRİNCİYİM BEN... EN GÜZEL BEN YALARIM... YETERKİ MÜSAADE...

HAYDİ EĞLENCEYE GELİN!. BÜYÜK İP CAMBAZI TURAN ÖZDENGE ÜSTADIN GÖSTERİSİ BİRAZDAN BAŞLIYOOOO!.. KOŞUUUUN!

TWING!

TELDE YÜRÜMEDEN ÖNCE "DO DİYEZ" AKORD YAPILIRMIŞ ABİ, ÖYLE DUYMUŞTUM!..

BACAKLARI TAHTA DİYOM ABİ, İNANMAZSAN AHA BAK VURUYOM!

TAK TAK!

BİSMİLLAHİRRAHMA...

..MINA KOYİİM!.. BENİM HALKIM HALA ESKİ TAS ESKİ HAMAM ABİCİM... BU GÖSTERİDE NE BULUYORLARSA...

ASIL TELİN ÜZERİNDE SİBEL CAN'I YÜRÜTECEN, Bİ DE KIRMIZI DON GİYDİRİCEN Kİ, BAK REYTİNGE O ZAMAN!.. OFFF OF!.

KİMSE SAH DEĞİL PADİŞAAAH

DEĞİL

AH... OHŞ... SİBEEEL!.

FLAŞ!

KART ←

HAY OROSPU ÇOCU...!

HAZZIKTIR!.. FLAŞA DUYARLIYMIŞ YAVŞAK!.. NERDEN BİLEBİLİRDİM Kİ?.

TUH YA!

BAAAAM

SİBEL CAN'I TELDE YÜRÜTME FİKRİNİ ÇOK TUTTUM KENAR'CIM, HEMEN BAŞLAYALIM. BU ARADA PROGRAMA GÜZEL BİR DE İSİM BULURSUN ARTIK!..

BULDUM BİLE!.. "İKİ CAMBAZ Bİ İPTE OYNAMAZ"

İLK BİLİ SAYAR PROGRAMCI

SON KALBANT

SON MEDDAH

SON İP CAMBAZI

SON ÜTÜCÜ

SON PAMUK ŞEKERCİ

LAP TOP!

YA KENAR'CIM MERAK ETTİĞİMDEN SORUYOM... SAKIN YANLIŞ ANLAMA... ŞİMDİ, BU ADAM "SİRAT KÖPRÜSÜ"NÜ GEÇER Mİ SENCE?.

22 Ağustos 1998 Cumartesi. Sayı:354. 175.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

ÇAKICI GELMESİN!..

En masum sıfatıyla mafya babası diyebileceğimiz Alattin Çakıcı, Fransız polisince yakalandı... Üzerinden devlet görevlilerine verilen kırmızı pasaport çıktı... Şimdi Türkiye, Çakıcı'nın iadesi için girişimlere başlamış... Aman ha?.. Sakın Fransız makamlarından ricamız, onu vermesinler ve kendi hapis-hanelerinde yatırsınlar...

EĞER VERİLİRSE N'OOLUCAK?..

1. Türk cezaevinde kaldığı sürece Pamuk prensesler gibi bakılacak... Cep telefonu elinde silahı yastığının altında olacak... Fritöz de dahil olmak üzere konforun tüm olanaklarından yararlanacak...

2. Duruşmalara gelip giderken adliye önlerinde toplanan büyük kalabalıklara Türkiye'nin ondan gurur duyduğu haykırılacak...

3. Hapisten kaçacak... Yapılan soruşturmada "bazı resmi görevlilerden" yardım aldığı anlaşılacak...

4. Türkiye için çalışmaya devam edecek... Vatan için kurşun atarak şerefli yaşamını sürdürecek...

5. Bir düğün yapacak... Sibel Can karşısında kıvrak danslarını sergilerken, İbrahim Tatlıses'in uzattığı mikrofona şarkı söyleyecek... Davetliler arasında M. Ağar, Fatih Terim, Hıncal Uluç, Ali Şen, futbolcu Hakan ve Arif gibi isimler olacak...

TABUDEVİREN

Götümser

Gün gidiyor limoni, bana kalsa da nezle
Sümüklü deniziyle, bulut mendilleriyle
Hapşırdı hapşıracak burnu morarmış Kıble,
Yaşıycağız demek ki bir eyyam daha böyle

Dün gidiyor limoni, mükedder filleriyle

73 Kere Maşallah, Koç Gibisin İnşallah, İYİKİ DOĞDUN CAN BABA

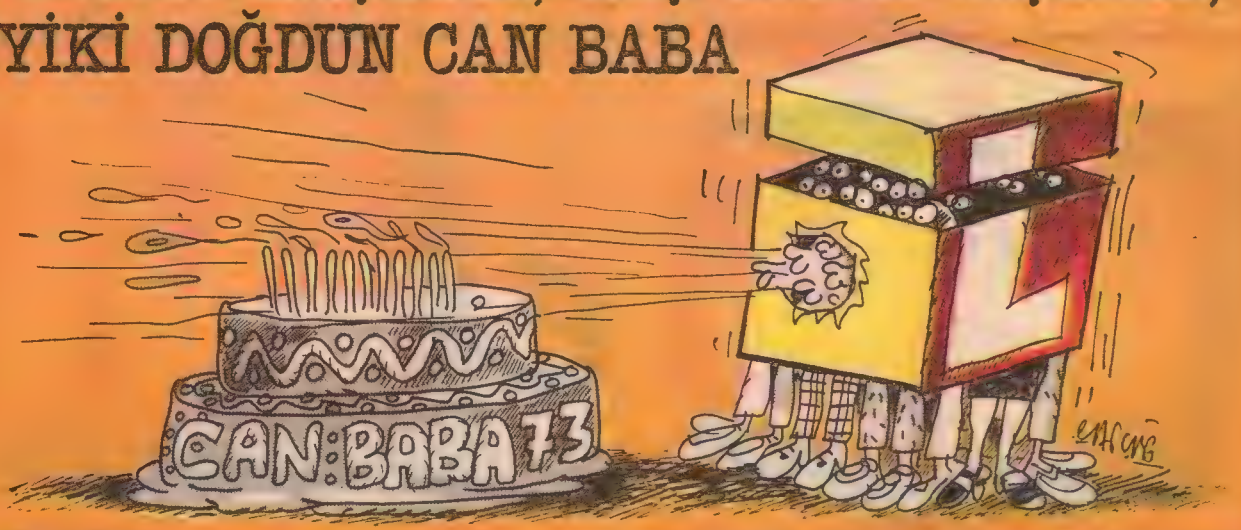

Bir güzel insan, bir koca çınar, cezaevi müdavimi, kanserin başbelası, sakalsız yakışıklı Can Baba'mız 21 Ağustos günü 73 yaşına bastı.

Leman Dış İşleri

Clinton, uygunsuz cinsel ilişkiyi kabul etti de Amerika ve dünya rahata erdi. Oval Ofis - Oral Ofis - Fermuargate - Uçkurgate derken dünya medyası bir malzemesini daha kaybetti.

Koca Rusya bir Soros'un parmağı ile boğazlandı. Rusya zorda. Yolsuzluklar diz boyu. Mafya herşeye hakim. Halk aç, sokaklar dilenciden geçilmiyor.

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

LeMan

Leman'ın daha önce dediği gibi; affın kokusunu alan "babalar" bir bir yakayı ele veriyor! Kürşat Yılmaz'dan sonra Alaattin Çakıcı'da aynı yöntemle (sevgilisinin takibiyle) yakalandı.

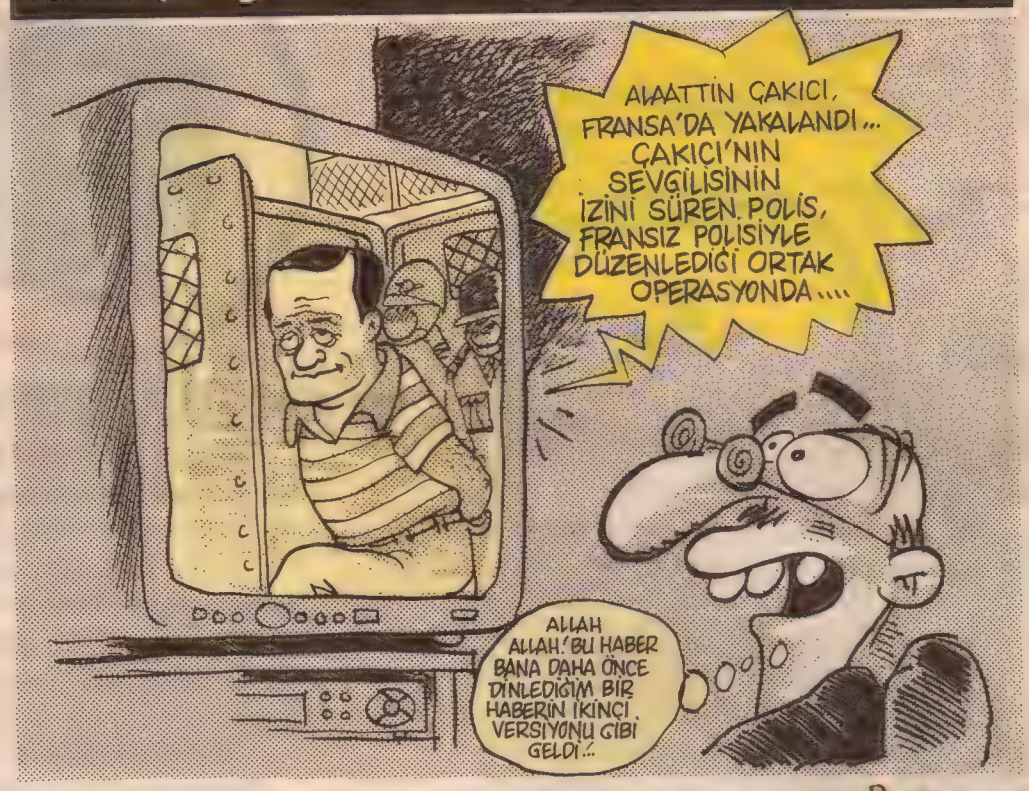

Bir taraftan sağlık gerekçesiyle "Ekmeğe poşet" zorunluluğu getiren zihniyetin kanserojen madde içeren ekmekleri fırınlarda yerini aldı bile.

- Kanlı Düğün
- **NETEKİM**
  Fotoğraftan hırsızlama ressam
- **GÜLAY ASLITÜRK**
  Belediye hırsızı, cibiliyet arsızı, magazin yıldızı
- **MARDİNSPOR YÖNETİMİ**
  Şampiyonluk primi, topçulara ruhsatlı tabanca
- **Viva, Şamdan dergileri ve beraberinde getirdikleri**
- Fenerbahçe spor yazarları
- **Basra alçak basıncı**
- Leman-L-Manyak-Öküz, Leman Cafe ve yan ürünleri

Fikret Otyam'ın "Sigara içen adam" adlı fotoğrafından araklama resim çizdiği için Kenan Evren hakkında üç aydan bir yıla kadar hapis istemiyle dava açıldı.

11 yaşındaki H.K. ayakkabısını boyadığı sivil polisten emeğinin karşılığı olan 150 bin TL.'yi istedi diye işkence gördü...

Düriyemin Düğünleri Kalaylı

Mehmet Avar: Nerde kaldınız Sedat?.. Bekleye bekleye bi hal olduk... Hem Sayın Demirel de gelmedi.

Sedat Bacak: Anca be gülüm... Yolda para zarfı istemek için TRT Çocuk korosu gelin arabasının önünü kesti... Çocuklar para zarfı yerine fiş dolu vergi iade zarfı verince münakaşa çıktı... Sinirlendim... Sıktım cücelerin topuğuna.

Kenan Evrem: Sarı patatesten gına geldi... Netekim sırf bu yüzden benim çiftlikte bronz tenli patates yetiştirdim... Buyrun taze taze yersiniz... Hem ayrıca şahsen yetiştirmiş olduğum hisli turplar da mevcut... Uzun hava okununca ağlıyorlar.

Mehmet Avar: Paşam çok içtiniz siz... Az önce geline küçük altın yerine küçük tüp takınca anladım bunu ben... Yapmayın böyle şeyler... Yakışmıyor.

Hayri Kozalakçıoğlu: Eyvah!.. Dövüş var dövüş!..

Kenan Evrem: Ne sövüş mü?. Cık, yemem... Siber Can hanımla kontak kurmamı sağlasanız daha hora geçer... Marmaris'te tek başına yaşanmıyor.

Hayri Kozalakçıoğlu: Sövüş değil, dövüş... Çeteden çocuklar İbrahim Tatlıses'e vokal yapmak istemişler... İbrahim bey reddedince dövüş çıkmış.

Mehmet Avar: Oğlanlar bugün çok coşku dolu... İki saat önce de Ali Şen'in purosuyla kavga edip, Fatih Terim'in yüzhatlarını tehdit etmişlerdi.

Kenan Evrem: Bakınız bu gözleri patlak hıyarı Marmaris'teki çifliğimde yetiştirdim.

Sedat Bacak: Paşam ne demek istiyorsunuz?!. Yeminlen gırarım kolunuzu, bacağınızı.

Kenan Evrem: Yanlış anladınız sayın Bacak... Şahsınızı kastetmedim... Neyse canım... Diyorum ki şu Meral Akşener hanımefendi ile beni tanıştırsanız... Çekinmem basarım nikahı.

Sedat Bacak: Bu ne böyle Mehmet'im?.. Nikah şekerlerinin içinden Uzi çıkıyo?.. Hemde bizim silahlar valla... Kim sakladı bunları buraya?..

Mehmet Avar: Ben... Ama saklamadım, koydum... Davetlilere espiri olsun bakımından... Bu arada Sayın Demirel de gelmedi gitti... Nerde bu Demi ya?

Kenan Evrem: Demi kim?.. Demi More mu yoksa?.. Hemen tanıştırın beni... Eğer böyle bi güzellik yaparsanız çifliğimde yetiştirdiğim üçgen karpuzlardan hediye ederim size... Evet beyler, Demi hanımla kontak kurmamı kim sağlar?.

Hayri Kozalakçıoğlu: Fikri Sağlar...

Mehmet Avar: Fikri Sağlar düğüne mi geldi yoksa?.. Çatlayasıya halay çektirin ibişe... Çetedir, Susurluk'tur diye az kafamızı ütülemedi.

Kenan Evrem: Ütü deyince aklıma geldi, pantolonu gösteren ütüdür, kadını gösteren dötüdür... Yav bi karı bulmadınız ya bana... Aha, şu iri memeli yavru kim?.. Aramızı yaparsanız basarım nikahı netekim.

Sedat Bacak: O yavru dediğiniz Fatih Terim... Ayrıca iri meme dediğiniz de göbeği... Ve lütfen cebime kusmayın bırakın, dövücem.

Mehmet Avar: Paşam çok içtiniz... En iyisimi oturun yerinize.. Yavaş yavaş nikah faslına da geçelim... Sayın Demirel gelmeyecek anlaşılan..

Tayyip Moldovan: Öhöm öhöm!.. İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olarak ben de nikahınızı... Höö?. Masanın altında bi şey kıpraştı.. Kim var ulan orda?.. Huaa?.

Süleyman Demirel: Hişt, çaktırma gadeşim benim... Demirel... Çok üstüme geldiler... Çeteyi gucaklıyo dediler... Mecburen pustuk biz de buraya... Aman ses etme güzelim...

Mesut Ceylan

Devamı 6. sayfada.

temcit pilavı

ergenlik şiirceleri-1

sen aşağı sokaktan git
ben yukarki sokaktan usul usul
inci pastaseni'nde buluşuruz
pröfü.. pırofitö.. pröfetör
aman neyse işte ondan yeriz
sonra hem sen proförte'lü
dodaklarını peçeteyle değil de
bizzat dodaklarımla silmeye
izin verirsen bir kere
ben de söz veririm sana
göğüslerini ellemem hiç
film seyrederken

ergenlik şiirceleri-2

of off off off
kız olmak zor da
sanki erkek olmak kolay mı
bir sürü formalitesi var
sigara içilecek tesbih çevrilecek
bıyık bırakılacak sert bakılacak
içilecek içilecek küp gibi
mektebe gidilecek milli olunacak
bak gene içimi efkan afakanlar bastı
sen öyle gittin ya sulu zırtlak
sigara bana başladı

ergenlik şiirceleri-3

yüzün yekpare kızamık öpüşürken
böyle yapma benim de ağzım süt kokuyor daha
sanki tecavüzcü coşkun muyum ben
baban da anneni öpmüş ki
hatta daha da ileri gitmiş ki
sen olmuşsun
filmlere bak gazeteleri oku
herkes böyle yapıyor
yani madem birbirimize aşıksak
birbirimize eğimliysek
birbirimizi görünce seviniyorsak yâni
böyle yapma kıçıyla güler sonra istanbul
hem ben okudum kitapta bile yeri var
bu mevzunun evlenmeden olmaz'sız
olması daha bir makbul

(devam edecek)

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

SANTAJCI

HAYRİYE GÜLDEMİR! 18 YAŞINDAYKEN PLAJ KABİNİNDE SAKSAFON ÇALARKEN GİZLİCE ÇEKİLMİŞ FOTOĞRAFLARIN ON MİLYON EDER Mİ SENCE HA?!

Kim ne gibi gençlik hatası yaptı?

Ajda ile zenci kasetli

Birileri nin kirli dosyaları bulunur.

Semtimizdeki gizli ibneler

TAMAM, EDER... AY BAŞINDA ALIRIM ONLARI ALLAH BELANI VERSİN PİS ŞANTAJCI...

Paranoya

Dahiliye.

DEDENİZ MAALESEF BİTKİSEL HAYATA GİRDİ!..

ZAVALLI DEDECİĞİM

DEDENİZ ET YİYEN BİTKİLER TÜRÜNE GİRDİ, SÜREKLİ ET YİYOR... BORCUNUZ ŞİMDİDEN YÜZKIRK MİLYON LİRA...

BİR YERDE DURUP ELBİSELERİMİZİ DEĞİŞTİRELİM!.. BEN SENİNKİNİ SEN DE BENİMKİNİ GİYERSİN, TAMAM MI?.

DA.. DIII DAA DII

SUÇ BİZDE Kİ SENİN GİBİ EŞŞOĞLUEŞŞEĞE SON ARZUN NEDİR DİYE SORDUK!..

NİNECEĞİM BİL BAKALIM AĞZIM NEDEN KOCAMAN AH AH HAA!..

LOMBAK

KİTABINI HAZIRLIYORUZ

4.Sayfadan devam...

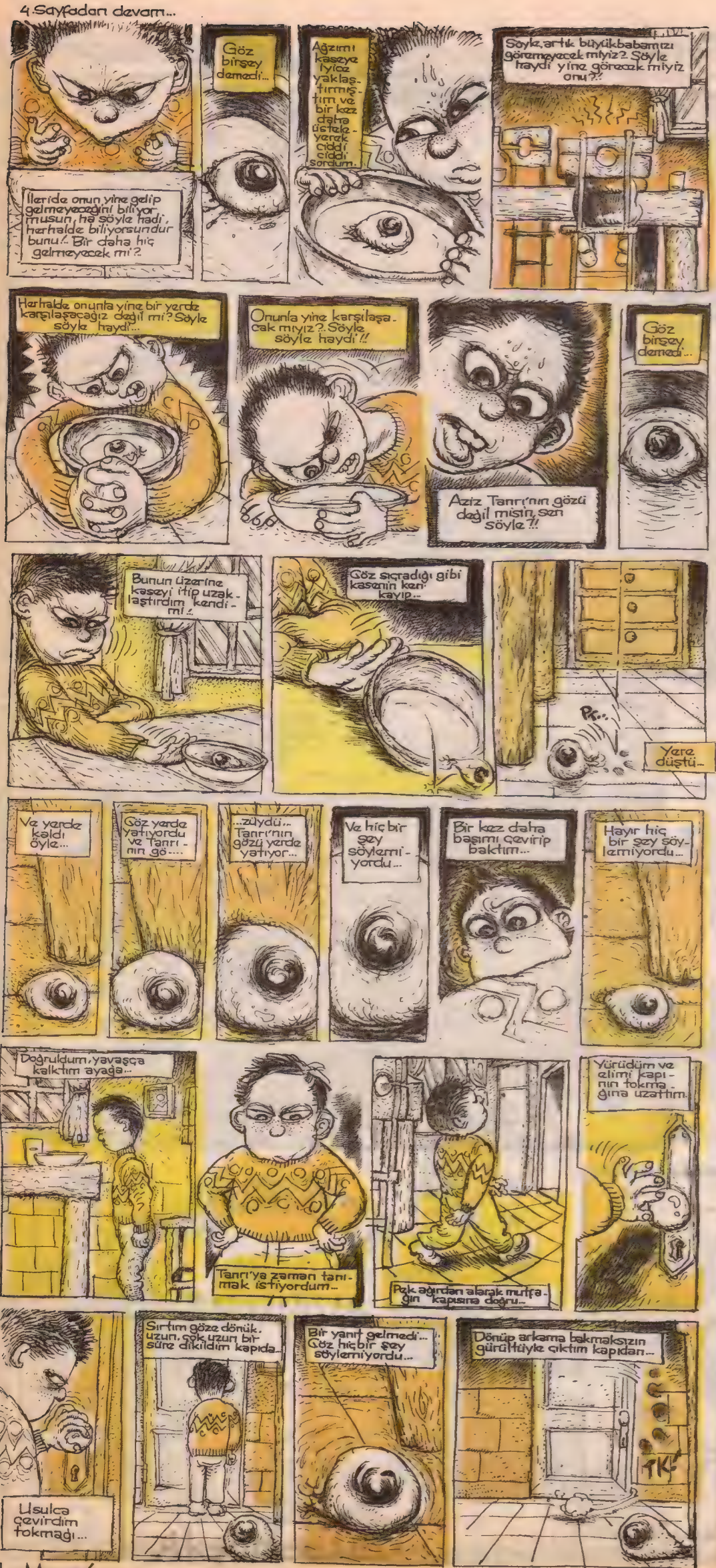

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Reha Muhtar'ın globalleşme olayı!

- İyi akşamlar Türkiye, nasılsın hayatım?.. Bu akşam iki adet uluslararası konuğum var... Birincisi, Atina'dan bildirdiğim çömezlik yıllarımda sık sık gittiğim Girit'ten... Evlenmesine bir gün kala, nişanlısını yatakta erkek sevgilisiyle basan talihsiz kadınla konuşacağız... İyi akşamlar talihsiz...
- İyi akşamlar Reha bey...
- Efendim, olayı anlatır mısınız?..
- Çok üzgünüm öncelikle...
- Hepimiz üzüldük efendim, olayı anlatın..
- Evlenmemize sadece bir gün kalmıştı...
- Bi saniye... Bir gün derken, 24 saat mi?..
- Yaklaşık.. Düğün öncesi ben kız arkadaşlarımla, o da erkek kankalarıyla eğleniyordu... Sanırım nikah memuru da kendi dostlarıyla birlikteydi...
- Bu çok ilginç... Nikah memurunun dostları mı var efendim?..
- Sanırım... Eğlence bittiğinde arkadaşlarım, gelinliğimi görmek istedi... Hep birlikte eve geldik...
- Ulaşım nasıl oldu efendim?..
- İki araba vardı, iki de taksi tuttu... İçeri girdiğimizde hep beraber şoke olduk... Bunun yanısıra ben solo olarak daha yoğun şok yaşadım...
- Ne vardı efendim içerde?.. Sindirerek anlatın...
- Nişanlım gelinliğimi giymişti...
- Çok çok ilginç... Gelinlik, damada yakışmış mıydı?..
- Biraz... Nişanlım, sağdıçlığını yapacak adamın kollarındaydı... Çeyizimden allığımı, rujumu alıp sürdüğünü farkettim...
- Vay ipne!.. Afedersiniz... N'apıyorlardı efendim?..
- Bilmiyorum... Ben sadece iki adet pipi gözlemledim..
- Gelinlikte hasar var mıydı efendim?..
- Tam şeedemedim... Beyaz olduğu için leke göstermeyebilir!..
- Beyaz mıydı efendim gelinlik?..
- Kesinlikle!..
- Çok ilginç... "Oğlan bizim, kız bizim" dedikleri bu mu efenim?..
- Nasıl?..
- Yok bişey... N'aptınız o manzara karşısında efenim?..
- Bayılmışım...
- Sonra?..
- Neden sonra ayıldım.. Nişanı attım...
- Bundan sonraki tavrınız ne olacak?..
- Bilemiyorum... Sadece ben de onun damatlığına el koydum...
- Peki matmazel!.. Geçmiş olsun, iyi akşamlar...
- İyi akşamlar sayın Muhtıra!..

* * *

- Efendim, ikinci konuğum da Peru'dan... 4 yaşında, Saul adlı bir çocuk... Merhaba Saul!..
- Merhaba amca...
- Saul, dünya medyası senin pipinin 21 santim olduğunu konuşuyor... Doğru mu bu Saul?..
- Bi saniye tekrar bi bakiim... Ondokuuz... Yirmiii... Evet, yirmibir... Doğru!..
- Doğduğunda ne kadardı çocuğum o?..
- Otuzdu... Terapiyle küçülttüler...
- Çok ilginç... Şu an bi hissiyat var mı çocuğum?.. Acı, arzu, istek, bi hareket?..
- Olma mı?!. Var elbet...
- Senin olayın, arkadaşlarınla en uzağa çiş yapma yarışında ortaya çıkmış... Bu yarışı anlatır mısın çocuğum?..
- Evet, yarışıyoduk... Onlar dört kişilerdi, ben tek başıma... 4x100 sidik yarışında, ben Şili'ye kadar işedim... Olay böyle anlaşıldı... Şili, benim ülkeme nota verdi...
- Konu netleştikten sonra hayatın değişti mi?..
- Evet... Dünyanın her tarafından evlat edinmek isteyenler çıktı... Türkiye'den de teklif geldi... "Küçük Saul" adıyla şarkıcı yapmak istiyorlar... Aha, işte... 22 oldu şu an!..
- Rus borsasından bile daha çabuk değişiyorsun çocuum... İyice büyüdüğünde ne olacaksın bakiim!..
- Önce Peru'nun milli çapkını olucam... Sonra dünyaya açılıcam...
- Kolay gelsin yavrum... Türkiye'den isteğin var mı?..
- Refik amca bana Viagra yollasın... Denemek isterim!..
- Tamam oğlum!.. İyi akşamlar dünya, her nerede yalıyor ve yalanıyorsan!..

"Bu albümün geliri Sokak Çocukları Gönüllüleri Derneği'ne bırakılmıştır"

Gürcan Yurt'un **"Robinson Crusoe & Cuma"** adlı albümü tüm satış noktalarında ve gazete bayiilerinde

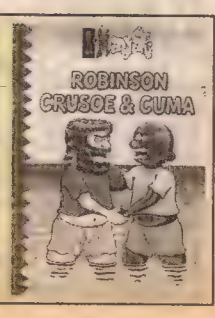

TERELLİ PICTURES

NEDEN HER AN PARLAMAYA HAZIR, SİNİRİ BURNUNDA VE VE İNCİR ÇEKİRDEĞİNİ DOLDURMAYACAK MEVZULARDAN KAVGAYA TUTUŞACAK İNSANLAR OLDUĞUMUZUN BİR İRDELEMESİ...

BEŞİKTAŞ'I BEKLEYEN BÜYÜK TEHLİKE DEL SOLAR

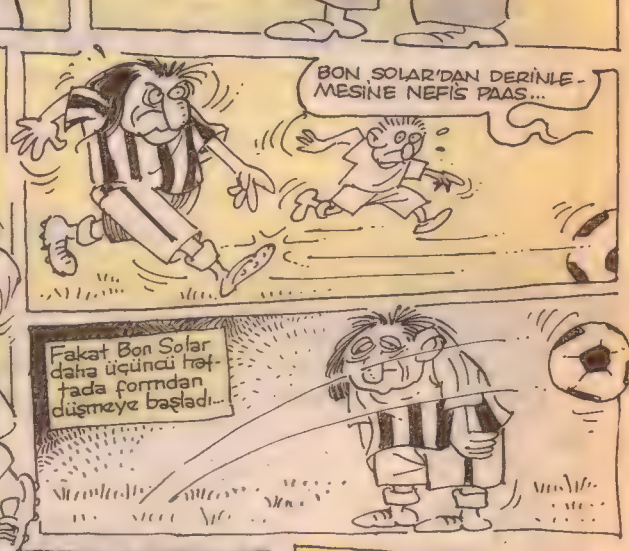

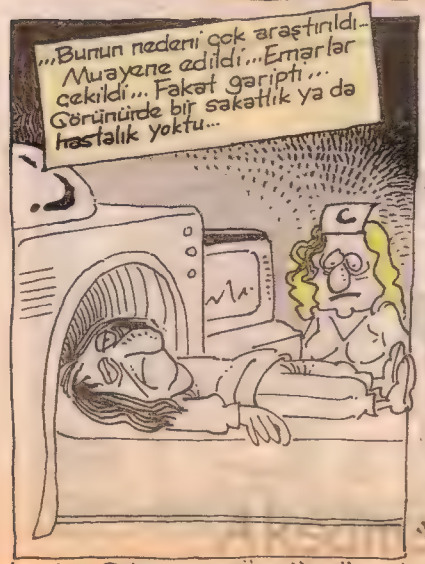

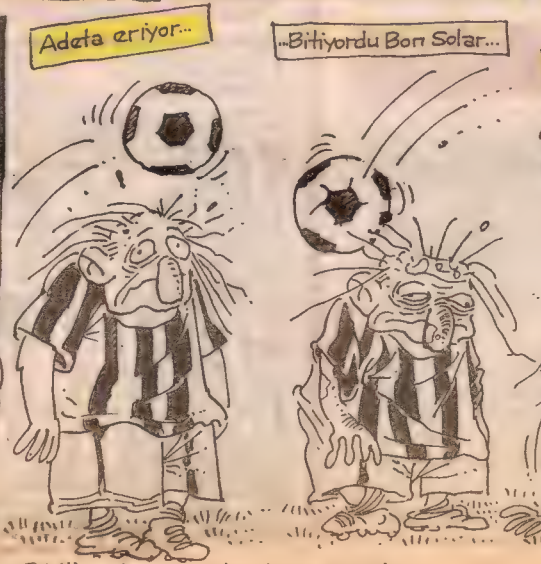

İŞTE BÖYLE...BEŞİKTAŞLILARI UYARMAK GÖREVİM...DEL SOLAR ŞU ANDA ÇOK İYİ OLABİLİR FAKAT YOL YAKINKEN DÖNÜP, DEL SOLMAZ'I ALMAZLARSA İLERDE BAŞLARI ÇOK AĞRIYACAK...AYRICA BUNUN BİR DİĞER KANITI DA YILLAR ÖNCE, KİMSENİN ANIMSAMADIĞI BİR KARİKATÜRCÜ OLAN FATİH SOLAR... OYSA ŞİMDİ LOMBAK'DA GAYET İYİ BİR PERFORMANS GÖSTEREN FATİH SOLMAZ'I DAHA UZUN YILLAR İZLEYECEĞİZ...

...Bu arada söz futboldan açılmışken, Fenerbahçe'yle ilgili yazan, konuşan futbol yazarlarının çoğunun kalemine sıçayım ben... Evet aynen böyle diyorum... Yahu daha dün bir bugün iki... Vazgeçtim takımı motive etmekten rahat bırakın yeter...

barsan@ibm.net Yü...Yü..Yü nedir ?..Yü, gelmekte olan birşey...Yü...

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

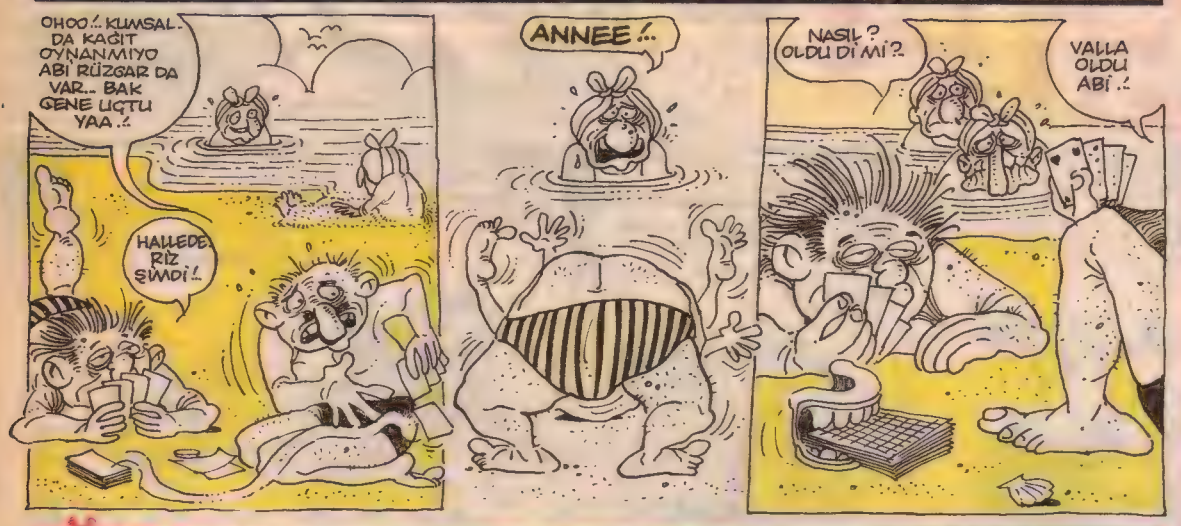

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Erkem

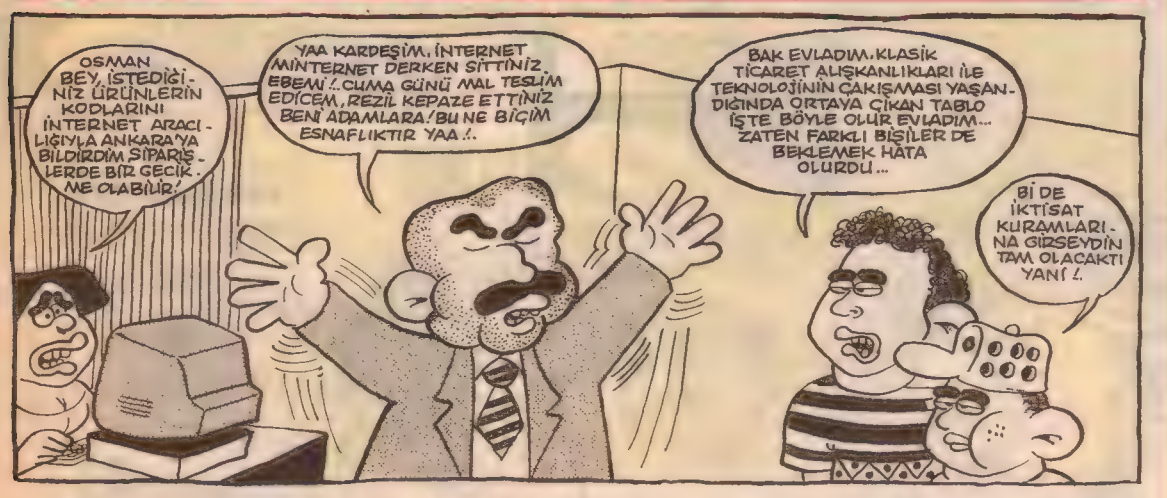

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

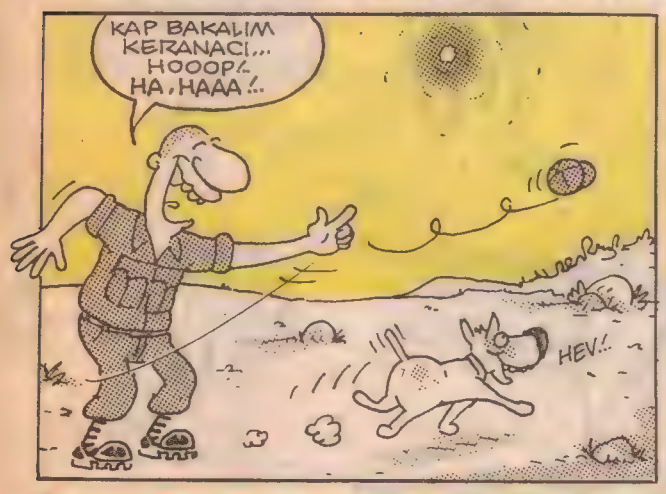

DUMUR

Geçenlerde, üniversiteli arkadaşlarımızın kaldığı apartman dairesinin balkonunda akşam çayımızı içiyorduk. Gelip giderken gördüğümüz gibi apartmanın giriş kapısının hemen yanında kalıplı ve çok uyuz bir köpek devamlı yatar hatta bazen solurdu. Neyse, o gün apartmandan çıkan 50 yaşlarında, ezik kasketli, kirli sakallı, patlak gözlü, etrafa gıcık gıcık bakan bir tipe nasıl olduysa o uyuşuk köpek kafasını kaldırdı ve lütfedercesine bir kez **"Hav!"** dedi ve kafasını tekrar yere koydu. Birazcık dumura uğramıştık ama asıl dumur ardından geldi. Adam köpeğe dönerek: **"Ne diyon lan! .mına goduumun o... çocuğu. g.tüne koyarım ha!"** dedi. Bulunduğumuz balkondan yükselen kahkahalar yerini uğultuya ve ardından dumurla karışık sessizliğe bırakmıştı.

Fatih Karahan - İzmir

Datça'da tatildeydik. Arkadaşıma bikini bakmak için bir mağazaya girdik. Arada hemen göze çarpan fosforlu turuncu bir mayo vardı. Üzerine iliştirilen karttaki not ise bizi dumura uğratacak cinstendi: **"Fosforlu renkler çok dayanıksızdır, güneş altında yıpranırlar."** Eh satma o zaman be güzelim!..
Gölce - İzmir

Bir tatilde eşim Özgül ile birlikte İstanbul'a gidiyorduk. Otobüsün bütün camlarında sigara içilmez yazıları vardı. Ayrıca tavanlardan da sigara içilmez amblemleri sarkıyordu. Ancak tam şoförün üzerindeki güneşlikte **"Dumanıma karışanı duman ederim"** şeklinde bir yazı vardı. Bu da bizi dumura uğratmaya yetti.

Serkan Köse - Lüleburgaz

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

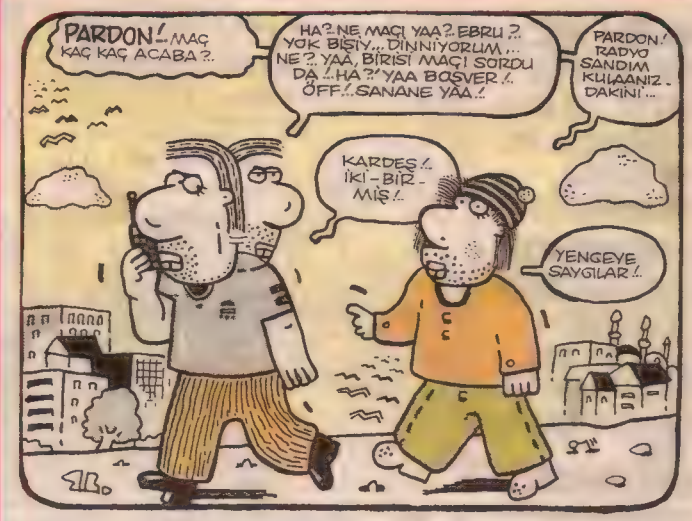

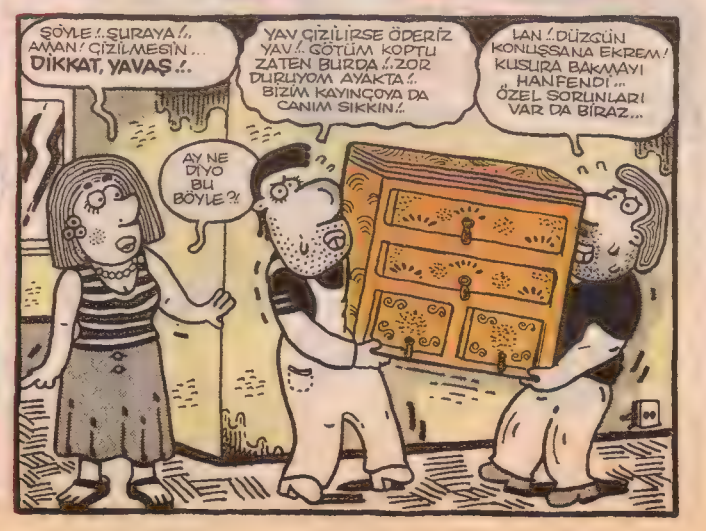

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·E·İ·D·A·N

SEVERİM:... Günlük rutin işlerden en gıcık bi tanesi de, para uzattırmak. Minibüste felan yani. aslında, "Uzatamam! Yorgunum. Kolum aarıyo!" dese, der. Yok, sıkar biraz! Bi toplum gelenee bu! Arkalardan, öne dooru gelicek. Benim kolum iki metre mi ki ben kendım ordan ta; böaaarhğk!.. Bi gün, paramı bi Koreli'ye uzattırmıştım. Önümdeki koltukta, işte Koreli mi nereli, üç tane uzakdoğulu kadın oturuyodu! Çok raat uzattılar. Geçen gün, herkes, (arka koltukta dört kişiyiz) elinde para, hazır tutuyodu. Atik davrandım, önümdeki kişiye uzattırdım hemen. Yanımdaki adam, o da önündekinin omzuna doğru uzattı parayı, rica etti. Ama kısık bi ses. Rica ya, baaramaz. Adam duymadı. Tekrarlamak gerekirse, bu sefer yine sesini yükseltmiyo insan. Parayı uzattıın yerdeki omuz'la konuşuyon sanki! Sahibinin kafası, öne dönük. Neyse, öndeki üçüncü seslenişte felan duydu. Uzatan da, adamın arkasından hareket çekti, "duymadı yaa, konuşturdu beni" der gibi! Aslında sen, omuz'a dokunacaksın. Biraz dürtmeli duymuyosa. Bi de, ortaya uzatmak var, iki kişinin arasına. Hangisi dönerse! Ama kalleşlik ö; yiğitçe diil...

İŞANLARI:... Duvarkâatçısında çalışırken; patron, iriyarı, kalıplı; dev bi adamdı. Bi Murat 124'ü vardı. Zor sığıyodu içine. Bi gün, arabanın tamponlarını, sigara jelatiniyle parlattım. Arasıra yapıyoduk bunu... O aralar, sinema makinelerine merak salmıştım. Bi tane küçük, sessiz bi makine aldım. Yazıhanenin duvarında filim gösterttim patrona. İyi bi adamdı. Denizaltılı filmi sevdi. Bi gün, alt kattaki depodaki tuvalette ıkınırken, kapı çalındı. Tam ıkınıyodum. "Dolu! Ha! Ne! Yok! Git" felan, hiçbişiy diyemeden, kapı açıldı. Kâğıt fabrikasından devamlı gelen bi satış sorumlusuydu. Kapattı hemen kapıyı. İnsan orda öyle eğili kalıp, yukarıya bakıyo ya, çok saçma yaa! İnsan, sıçarken çok savunmasız kalıyo. İnsanoolu, baazı şeylerin cevaabını hiç bıkıp usanmadan arıyo. Bi gün, zarf daatım işinde çalışırken, yoruldum; parkta oturdum. Parkta, Türk büyüklerinin siyah büstleri vardı sıra sıra. Hepsi birbirine benziyodu hemen hemen. Sonra yürüdüm. Bi merdivenleri çıkarken, birisi, "Metin!" dedi. Bana olamaz. Yürüdüm, çıktım. Bi reklâm ajansına zarf vardı. Binaya girince, girişteki basamaklara oturdum, bi sigara yaktım; orda serinlikte kaldım biraz. Çanta aar olunca, onu orda bırakıp çıkıyorum. Sota, kuytu bi yere bırakıyom. Bi gün bi maazaya zarf götürmüştüm. Çok havalı bi yerdi. Şapkalar, eşarplar, bazı tuhaf şeyler vardı. Güzel kokuyodu dükkan. Kadın, bi müşteriyle ilgilenirken, ben de etrafa baktım. Bi gün, taşıma işinde çalışırken, el arabasıyla kocaman bi buzdolabı taşımıştım. Dengede iyi tutarsan aarlık fazla olmuyo. Ama önümü görmüyodum. Öyle arasıra yola kenardan baka baka gittim, kıyıdan. Şey taşımak çok yorucu: Rulman! Bilye! Bi oto parçası işte. İki küçük paket koyuyom el arabasına ondan; minicik ama, zor yürütüyom. Geri geri çekiyorum. Bi gün, camcıda çalışırken, çay içtiimiz semaaver çarptı! Elektrik kaçırıyomuş. Şeyime kadar titredim bi an!..

POTPURİ:... Elektrik prizini siyaha boyadım. Değişik durdu. Canım sıkıldı; iş olsun diye, duvarın diplerindeki o kenar tahtalarını da boyadım siyaa. Sonra, geçen gün, limonata döktüm üstüme. Limonata yapmıştım kendim, buzlua komuştum. İçerken, şoorr diye, bütün tası devirdim üstüme! Soyundum, şortu çıkardım, masaya astım. Kumanda da ıslanmıştı. Tam tiiviye bakıp attırırken oluyo bunnar; iğrenç ya!.. Akşamüstü yürüyüşümde, geri dönüş yolumda, çok nefis bi dükkan var. Kapı kolları, tokmaklar, çekmece tutacakları falan satan bi dükkân!. Bi sürü irili ufaklı rengarenk şey var! Saadece onlardan satıyo! Defolular bile var bi sepette. Ucuz, defolu çekmece kulpları!.. Beş dakka felan seyrediyom vitrini... Halam; yıkanma bezi göndermiş bana; örme. Vardı halbuki benim. Neyse, sağolsun. Örme bezler iyidir. Kiri güzel çıkartır... Vapurda, okuduum bi dergiyi, oraya bi yere sıkıştırıyım dedim; bi yere sokuşturdum hızla artist gibi, tam oturmadı; ittirdim; buruştu; zorladım; parmaam soyuldu... Tünel'den aşaa inerken, akşamüstü; küçük bi dükkanda onarım yapılıyodu. Bi adam metreyle ölçü alıyodu. Ötede, çay içen bi adama "Abi, kurtarmıyo! Bak şöyle yapalım" dedi. Annattı, gösterdi. Ben yokuştan iniyodum o sırada; indim biraz daa; indim; bitirdim; altgeçide girdim. Antenci var bi tane girişte. Radyo anteni satıyo, uzun, kısa...

BİTİŞİ:... Buraya ne yazıyım?.. Şindi hemen dışarı bakıcam bi an pencereden! Ne görürsem, onu yazıcam! Tamam mı. Hazıır... Boru!... Karşı binanın yağmurluk boruları. Hemen iyi günner diliyorum!...

Tiravının Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

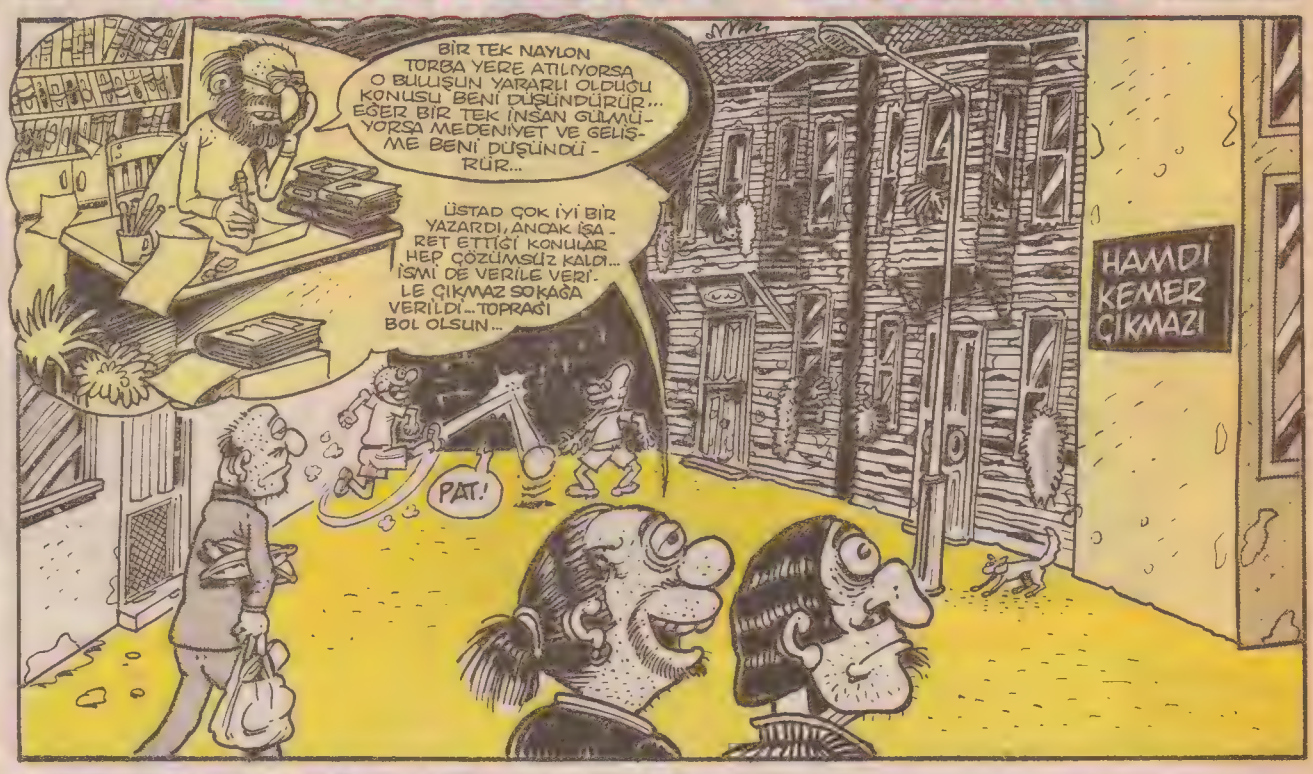

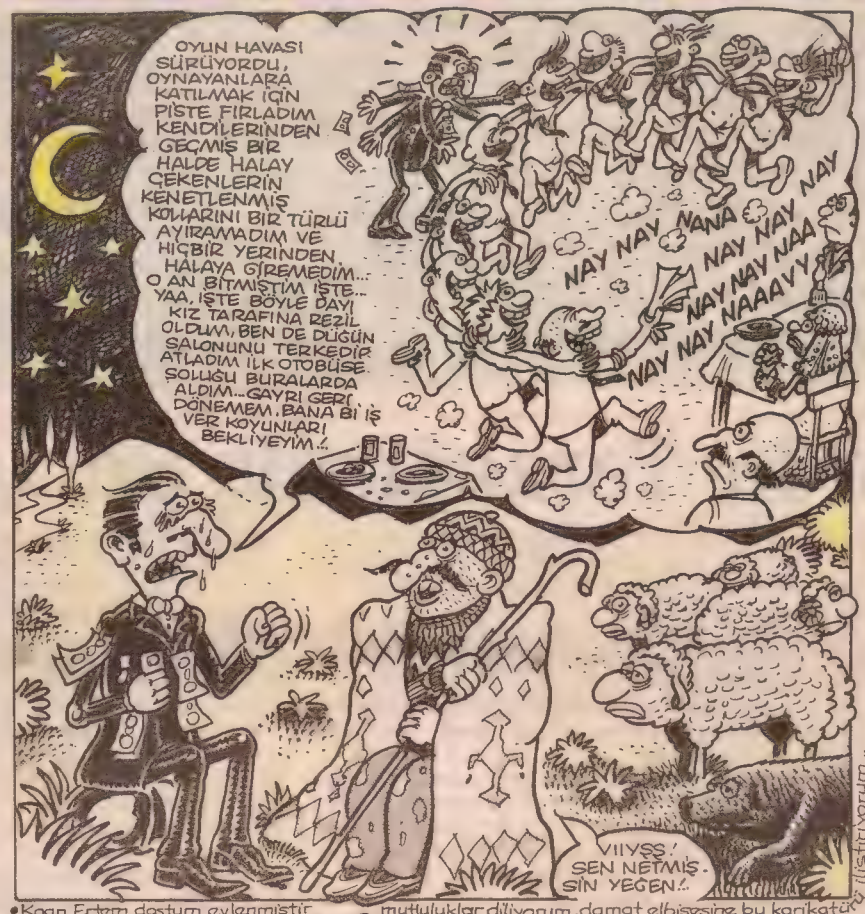

•Kaan Ertem dostum evlenmiştir mutluluklar diliyorum, damat elbisesine bu karikatürü ilişkiliyorum.

ORÇUN KUNEK

Haftanın Kaseti

Bu hafta sizlere müzik dünyamızın gerekirse süper duyarlı gerekmezse normal duyarlılıktaki yorumuyla gönüllerimizde taht kuran sanatçısı

SABRİ PİNKFLOYDOĞLU' nun son eseri "EVİME GİREN Bİ HIRSIZI YAKALARSAM, ÖNCE ONA UYGARCA DAVRANIRIM. MODERN ÖĞÜTLER VERİRİM, YAPMA, YANLIŞ BU TAVIR, YANLIŞ BU BİÇEM DERİM. AMA BAKTIM Kİ HALA AYNI KAFADA "ÖHE ÖHEHE BEHÖÖ" DİYE KONUŞUYO, VİLEDANIN SAPIYLA YORULANA, USANANA KADAR DÖVERİM..."

Çıktı! Tüm müzik marketlerde ısrarla arayınız...

A Yüzü

1- Ayrıldık diye, sanmaki isterim, kamuoyundan durup dururken büyük tepki alasın. Sanmaki isterim, gittiğin her ortamda yuhalanasın. Sanmaki isterim, yollarda rahat yürütmesinler, omuz atsınlar, saçını çeksinler ve sanmaki isterim, yere yatırıp dişlesinler tüm bedenini.. İstemem (slow)

2- **Öylesine çağdaşlık kriterleriyle doludurki şu deligönlüm nereye giderse gitsin (Japonya, Fillandiya vs.) hiç fark etmez. Kısa zamanda adapte olurum. Sanırsınki, kırk yıllık Japon, sanırsınki, kırk yıllık Finli.**

3- Beğenmedim selvi boylumun yeni imajını. "Olmaz olsun böyle imaj" diye haykırdım, tartıştım, vazgeçmedi imajından. Ayırdılar bizi zalım imaj meykırlar, oy oy godoş meykırlar.

B Yüzü

1- Eski kuşdili modasını şahlandıracak, orjinal hatlarıyla günümüze taşıyacak her türlü projeye maddi manevi desteği veririm "Aga maga taga naga saga" diye konuştuğumuz yıllar belki denyocaydı, ama güzeldi. Ne güzeldi diloy diloy güzeldi.

2- **İçinde kahraman ikili, kahraman üçlü ya da dörtlünün olduğu filmi ebem de çeker. İçinde yüzellibindokuzyüzyetmişüç kahramanın olduğu filmi çeken süperdir, eli öpülesi sanatçı bir abimizdir.**

3- Evime giren bi hırsızı yakalarsam, önce ona uygarca davranırım. Modern öğütler veririm, yapma, yanlış bu tavır, yanlış bu biçem derim. Ama baktım ki hala aynı kafada "öhe öhehe behöö" diye konuşuyo, viledanın sapıyla yorulana, usanana kadar döverim...

SONE

Copirayt mopirayt aga...
Çalan çırpan eşşoğ

CEZMİ ERSÖZ

Yıllardır Terkedilmiş Bir İstasyon Gibiyim.

Yıllardır terkedilmiş ara istasyonlar gibiyim... Kederli, gizemli, ıssız... Kimi kapılarım örtük ebediyen....

Kapıları örtük odalarımın duvarlarına asılmış fotograflara kızgın güneşler vurur. Solgunluğa razıdır fotoğraflar, sakınmazlar kendilerini incitilmekten, yıpranmaktan.

Hoyrat karlar, deli, bıçkın yağmurlar ençok bu metruk, bu terkedilmiş ara istasyona uğrar...

Bir de aşk kırgını, mutsuz ve yorgun trenleriyle kimi kadınlar...

Gelirler, yüklerini, kırgınlıklarını, öfkelerini bana bırakıp çekip giderler... Çekip gitseler de, bana uğradıkları için yine de minnet, şükran duyarım onlara...

Hayallerimi de alıp gitmelerine göz yumarım. Hiç ses çıkarmam. Aklıma bile getirmem onlar gittikten sonra eskisinden daha çok üşüyeceğimi, bir kapımı daha kapatacağımı, arka odalarda, kalın battaniyelere sımsıkı sarıldığım halde iliklerime dek üşüyeceğimi... Mevsimlerden yaz bile olsa... Hem insanın hayalleri azalınca daha çabuk yıpranır, herşeye üzülür, alınır...

Hayalleri azalınca insan daha çabuk yaşlanır...

O zamanlar ne bu metruk istasyon vardı, ne de ben bu denli yitik ve kederliydim... Gençtim, masumdum ve tapardım insanlara... Öylesine tapardım ki ve öylesine muhtaçtım ki sevgiye ve aşka, ne ölüme inanırdım ne ihanete...

Devrimciydim, ama üniversiteye yeni başlamış biri ne kadar devrimci olursa o kadar devrimciydim.

O ise eli silahlı bir anneye benziyordu. Ebedi güzel bir anneye...

Öylesine güzel geliyordu ki bana, okulun kantini önünde, beni sorumlusu olduğu siyasi fraksiyona bağlamaya çağırırken sanki ölümsüzlük, edebi kurtuluş vadediyor gibiydi...

Ben ufak tefektim, o uzun, iri yapılı... Beni şefkatle bir kez sarıp sarmalasın, ben binlerce kez onun için ölmeye razıydım...

Hiç düşünmeden sorumlusu olduğu fraksiyona, yani ona adadım kendimi... O nerede, ben orada. Tam yanıbaşında.

O eli silahlı bir anneydi ve çatışmaların tam ortasındaydı hep. Tek düşüncem onu kurşunlardan korumaktı. O ölmez yaşarsa birgün beni şefkate ve sevgisine boğacaktı. Ebediyen kurtulacaktım, sevgisizlikten ve esaretten. Bundan emindim...

Faşistler bizi kurşun yağmuruna tutarken üzerine kapanır, kurşunlara bedenimi siper ederdim...

Korsan mitinglerde ansızın polis saldırdı. Elinden tutup onu sakin bir köşeye kaçırırken bazen ayağı takılır düşerdi. Dizi onca şiddetin ve gürültünün ortasında sessiz sessiz ve çok tatlı kanardı.

Güç bela kuytu bir köşe bulup, saklandığımızda, böyle zamanlar için yanımda taşıdığım beyaz mendilimi sonsuz bir gururla çıkartıp, dizini temizledikten sonra, mendilimi hiç temizlemez, öyle saklardım... Mendilimdeki kan izleri aşkın ta kendisiydi...

Bazen iki ateş arasında kalırdık. Geceleri gözleri iyi görmezdi. Onu çatışmanın ortasından kaçırmak mutluluğu bana düşerdi. O uzun, ben kısaydım. Onu elinden tutup daha önceden keşfettiğim gizli, korunaklı yerlere sürükleyerek götürmem dışardan biraz tuhaf gözükebilirdi; ama bundan aldığım zevki hiç bir şeyden almadığımı her zaman ve her yerde itiraf edebilirim...

Onun her bakışı, her söylediği, her hareketi içimdeki aşkı biraz daha yoğunlaştırıyordu...

Oysa hayatımızın her anı şiddetle doluydu ve şiddet ve acımasızlık çoğaldıkça, sanki ona duyduğum aşk daha da yoğunlaşıyor, giderek bir tutkuya dönüşüyordu.

Bu aşk duygusu o günlerde yaşanan şiddete ve acımasızlığa meydan okumak mıydı, yoksa gizli bir kaçış mıydı, o günlerde ayırdına varamıyordum...

Bir cenaze töreni hatırlıyorum: İki sol fraksiyon ölenin kendilerinden olduğunu iddia edip tartışıyorlardı. Tartışma bir anda silahlı çatışmaya dönüşmüştü. Tabutu taşıyanlar, kurşunlardan kendilerini korumak için yere yatmak isterken tabut ellerinden kaymış ve içindeki ceset yola savrulmuştu. Tabutu taşıyanlar yola savrulan cesete aldırmadan çatışma bitene dek tabutu kendilerine siper etmişlerdi...

Ben her zaman olduğu gibi yanı başındaydım. Önüne geçmeye çabalarken, bir taraftan kırık gözlüğünü sımsıkı tutuyordum avuçlarımda.... Onunla öylesine doluydum ki tabuttaki gencin, değil çatışan, sol fraksiyonlardan hiç birine üye olmadığını, zaman zaman tombalacılık yapan kimsesiz biri olduğunu öğrendiğimde çok da şaşırmamıştım!.. Başkalarıyla, yaşananlarla ilgili bir şaşkınlık ondan kopartabilirdi beni ve bunu ben istemiyordum...

Onunla sevişmek bana o kadar imkansız geliyordu ki, hayalini bile yasaklamıştım kendime...

Ellerimizde uzun fırçalarla geceleri duvarlara afiş asarken omzum onun omzuna değdiğinde aldığım o kutsal hazzı bugün en cüretkar, en başıboş sevişmelerimde alamadığımı iyi biliyorum...

Ona biraz olsun dokunabilmek, biraz olsun yakınında olabilmek için en tehlikeli bölgelerde fraksiyonumuzun gazetesini satmaya giderdim. Biz gazete satarken içimizden birisinin faşistlerin saldırıya hazırlandığı ve gazeteleri toplayıp savunmaya hazırlamız gerektiği haberini getirirdi. Gazeteleri o top ve ben son dakikaya kadar satmaya çalışır, en ben getirir teslim ederdim ona. Ve o bana gecik canımı tehlikeye attığımı söylerdi. O an mahçup gururla tebessüm ederdim ona. **Ölmenin ne ön var,** der gibi bakardım... Bakışlarımla küçümsed ölümü. Ölümü küçümsedikçe onu ve kendimi y tirdim. Aşkımızı ve devrimi...

Beni anladığını hissederdim. Farklıydım onun zünde. Gözüpek, inançlı, kararlı ve sevdalı biriy Bunu bilirdi ve susardı. Birgün o da konuşacaktı gün o da bana gizlediği duygularını açacaktı e Ama önemli sorumlulukları ve hiç dinmeyen m delemiz izin vermiyordu buna...

Genellikle tartışmaların çatışmalara dönüştüğü li, nursuz, cigara dumanı sinmiş kahvehanelere b bile olsa onu görebilmek için her şeyi göze alara der ve onu saatlerce beklerdim. Bazı günler, ka hanenin kapısının önünde, yanındaki genç sem zanlarla belirirdi. İşte o an o kasvetli kahvehane den aydınlanır, benim için bir aşk vahasına dönü dü.... Bir gece, eylemden dönerken, vapurun gü tesinde yıllar önce gittiği bir deniz kıyısını anlat bana... Kıyıdaki altın kumları... O incecik, sanki sa tan şeffaf gibi gözüken parmaklarıyla yerden bir kum almış ve yavaşça yine hayali denize saçı Avuçlarındaki altın kumlar denize ışıklı pullar gib ğılıyordu. Bütün sahil, bütün deniz, bütün haya ve geleceğimiz ışık içinde kalıyordu... Sanki avu dan dökülen altın kumlarla hayallerimi tasvir ed du. Öylesine ışıklıydı ki, hayallerimin dokunduğu yeri ışığa boğuyordu... Onun bana duyduğu sevda da bu ışıkla aydınlanıyordu...

Ama ışıklı altın kumlar hep denize karışıyor, h

R GÜNDAY

er hakkı saklıdır. Islık şeklinde dahi öttürülemez.
u eşşektir. İtoğlu ittir. Zındıktır, godoştur.

Kasetteki açılış şarkısının sözlerini yayınlıyoruz ki, anlayın ne süper bi kaset olduğunu...

Ayrıldık diye, sanmaki isterim,
kamuoyundan durup dururken
büyük tepki alasın
Ayrıldık diye sanmaki isterim, gittiğin
her ortamda yuhalanasın
Sanmaki isterim, yolda rahat yürütmesinler,
Omuz atsınlar hüzünlü bir sonbahar günü boyunca.
Sanmaki isterim, saçını çeksinler
tüm seher vakitlerinde.
Ve inan sanmaki isterim,
Yere yatırsınlar dişlesinler
her yerini tüm bedenini.
Dört mevsim boyunca
Sanmaki isterim, icra gelsin,
özenle döşediğin evine asırlar boyu
İstemem diloy istemem caney istemem...
Ayrılsak bile isterimki,
katıldığın her çekilişte piyangoda
İrili ufaklı armağanlar kazanasın yıllar boyunca.
(Para, saat, kolye, araba, ev vs. türü armağanlar)
İsterimki, çok başarılı olasın,
hatta isterimki, üstün başarılı olasın.
İsterimki, bir sonbahar akşamı öyle bi icat yapasın
milletin dibi düşsün bilim dünyası çalkalansın.
İsterimki, bu icadının patent hakkını sattığında
trilyonlar kazanasın.
Ve isterimki, durmadan televizyondan, sinemadan
sunuculuk, oyunculuk teklifi alasın.
İsterimki, namın, şöhretin alsın yürüsün asırlar
boyu, yürüsün canım.
Nınanay canım ninanay canım,
tıssssss diyyyyruuuuuu.. tısss...
(cemseyşın olayı) tısss yürüsün rivvvvv....
ruayyyy viyuuuu duba duba dupsss!

LeMan İNCİK BONCUK

departmanı iftiharla sunar!

Leman çizgileri Timsah, Bezgin, Kamikaze
Mousepad ve kardak (mug) oldular.

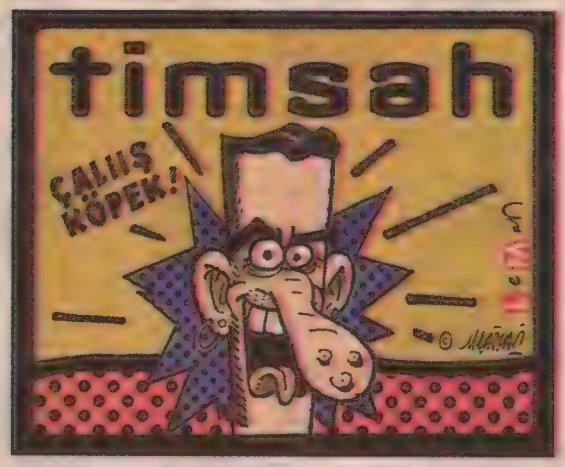

bilgisayarınız için süper şahane mouse pad
üretimi, çalışma kapasitenizi 10 fare gücüne çıkarır

teknikıl özellikler:

1: yüzey özelliği sayesinde çay, kahve ve ayran döküldüğünde petek dokusu sayesinde dökülenlerden eser kalmaz emer atar.

2: plastiğinin içine karıştırılmış, sırrını kimseye söylemediğimiz bir sıvı çalışma esnasında cildinizden içeri sızarak enerji verir çalışma yorgunluklarınızı siler süpürür.

3: dayanıklılık testinde Tem otoyolunda tırların geçtiği sağ şeritte 2 ay paspas gibi bıraktığımız mouse padlerimizi topladığımızda ilk günki gibi kaldığını gördük. bu durumda değil farenin aşındırması filler zebralar geçse birşey olmaz.

4: barbekü kömürü yellendirme özelliği sayesinde mangal harlandırma, yelpazelemede mükemmel işlevseldir. ateşinizi çıtır çıtır yapar... köftelerinizin pişmesinde zaman kazandırır.

5: antistatik toz kovucu özelliği sayesinde toz, akar böcekleri gibi zararlıların canına okur.

6: ab-fleks özelliği ile çalışmadığınız zamanlarda karın yağlarına usul usul şaplatarak ve ovalayaraktan haftada 5-10 kilo verirsiniz.

7: mükemmel konfor ve ses yalıtımı ile kafa sitmez, farenizin tıkırtıları duyulmaz, geceleri internette sörf yaparken anneniz uyanmaz.

mükemmel ötesi standart

e Man mouse pad dijital ortamda 10 fare gücündedir.

Şimdilik D&R mağazalarında ve Leman Kültür'de

Posta ile temin etmek isteyenler için: Yapı Kredi Bankası Parmakkapı Şubesi 1100 261-7 nolu hesaba 1.200.000.TL. yatırın dekont bize ulaştığı an mouse pad veya bardağınızı yollayalım. (Adresimiz künyededir)

TİŞÖRT ANA SATIŞ NOKTALARI

Leman Kitapçısı, İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu- İST. • **Parantez,** İstiklâl Cad. Aznavur Pasajı Alt Kat Komikçi Dükkanı Galatasaray/İST. • **Rock'n Roll,** İnönü Cad. 73-K İZMİT. • Sinan Paşa Pasajı Has Fırın Cad. 67/273 Beşiktaş-İST. • **The Wall Collection,** 1738 Sok. No:8-C Karşıyaka-İZMİR. • **Ada Kitabevi,** Atatürk Blv. Paşa Sok. No:2 GAZİANTEP. • **T.İ. Kitabevi,** Alsancak Sevgi Yolu Kitapçılar Çarşısı Alsancak-İZMİR. • **Shelter,** Atatürk Cad. Mersin Çarşısı 1.Kat No:153 MERSİN. • Atatürk İlkokulu Bahçesi BODRUM. • Sabancı Lisesi Bahçesi MARMARİS. • **Arkadaş Kitabevi,** Hatboyu Cad. Hüsreviye Sok. Bakırköy-İST. • **Martı Kitabevi,** Akbank Yanı Bakırköy-İST. • **Marmara Kitabevi,** Barbaros Mah. No: 12 ALTINOLUK. • **Santana,** Bahariye Cad. Opera Onur Çarşısı No:4-5 Kadıköy-İST. • **Kelepir Kitapçı,** Düğmeci Mah. İstasyon Cad. Veliç İş Hanı. No:47/48 GAZİANTEP. • **Message T-Shirt,** Cumhuriyet Cad. No: 76 BODRUM. • **Well Sport,** Talegül Bağdud Cad. No:28 Y.Mahalle-ANKARA. • **Didyma Tic. Mrk.,** C-35 Didim-AYDIN. • Atalar Cad. Aytaçlar Pasajı No: 23 BALIKESİR. • **EZ-Kİ-YA,** Altın Parmak Cad. Burç Sineması Pasajı No: 35 BURSA. ***EZ-Kİ-YA Şube:*** *İskele Mah. Barbaros Cad. No:7/B Altınoluk/Edremit-BALIKESİR.* ***EZ-Kİ-YA Şube:*** *Oteller Yolu Cad. Zühtübey Pasajı No:4 Sarmısaklı/Ayvalık-BALIKESİR.* ***EZ-Kİ-YA Şube:*** *Yalı Mah. Hamam Sok. No 1/B Erdek/Bandırma-BALIKESİR.* ***EZ-Kİ-YA Şube:*** *Avşa Belediye Kitabevi Satış Standı Avşa/Erdek-BALIKESİR.* • **T.C.D.D.** Pendik İstasyonu Doğu Dükkanları Pendik/İST. • ***Limon Music Center*** *Cennet Mahallesi Hümiyet Caddesi No: 76 K.Çekmece-İST.* • ***Ulus Kırtasiye*** *Belediye Çarşısı No: 81 (Mlgros Üstü) B.Çekmece-İST.* • ***Atlantis Music Center,*** *Caferağa Mah. Mühündan Cad. Akman Pasajı No:70/15 Kadıköy-İST.* • ***Erenköy Dr.-İST.*** • ***Etiler Dr.-İST.*** • ***Nişantaşı Dr.-İST.*** ***Ankara Konur Sok. Dr.*** • ***İzmir Bornova egs park içi Dr.*** • ***Mersin Dr.*** • ***İzmir Karşıyaka Dr.*** •***Sunflowers T Shirt,*** *Fuzulu Cad. Galleria Zemin Kat No:549 Adana*

(Yapı Kredi Bankası ile yaptığımız anlaşmaya göre parayı gönderdiğiniz bankalara havale ücreti ödemeyin)

lerimiz devrimden sonraya erteleniyordu...

Beklenen devrim bir türlü gelmiyordu. Devrim gelmeyince askeri cunta geldi. Her birimiz bir tarafa dağıldık. Gururlu tebessümler bitti. Gizli, ama rüyası parlak aşklar unutuluş denizinde kaldı...

Birbaşımıza kaldık hayatın ortalık yerinde. Tutunabilmek için kırdık, kırıldık... Kimi kayboldu, kimi benim gibi terkedilmiş, metruk istasyonlara sığındı. Uzakta kalmış aşkların solgun fotoğraflarına...

Aradan 17 yıl geçti...

Evet, 17 yıl sonra karşılaştık. Hiç beklemiyordum. Bir imza günüme geldi, onbeş yaşındaki oğluyla... Artık elinde silah yoktu ve artık gerçek bir anneydi...

Ayağa kalktım, telaşlı, şaşkın, acemi bir sevinçle elini sıktım. Çocuğunun adı Özgür'dü.

Uzattıkları kitapları gururla imzaladım. Ona kendimi bir kez daha kanıtlıyordum işte. Değmişti işte onca sancılı, sıkıntılı, yalnız yıllara.. Peki, onca yıl sonra altın kumlar yeniden aydınlatabilir miydi denizi... Dilsiz sevdalar çok geç de olsa dillenir, solgun ve suskunluklarla gölgelenmiş geçmişi ışığa boğabilir miydi... Ben metruk istasyonumu terkedip yeniden insanların içine karışabilir miydim...

Akşam beni evlerine davet etti. Eski mücadele arkadaşlarımız da orada olacaklarmış. Hepsi benimle tanışmak istiyorlarmış, Kocası da beni okuyormuş...

Gece, içtiğim içkiden de cesaret alarak, yanına gidip usulca oturdum. Bana, tıpkı ölüm tehlikesini göze alarak, gazeteleri ona en geç teslim ettiğim anlardaki gibi baktı. Bu bakış yine öylesine cesaret verdi ki bana, hemen hiç zorlanmadan kelimeler ağzımdan çıkıverdi...

Sana duyduğum aşkı o günlerde söyleseydim ne cevap verirdin bana ?...

Birden bakışı değişti. Altın kumların denizde kararması gibi değişti... Devrimin yerine ansızın askeri cuntanın gelmesi gibi karardı yüzü...

Ne aşkı? dedi, şaşkınlıkla... O an anlamıştım beni hatırlamadığını; ama yine de güçlükle yutkunarak; **Senin için ölümü göze almıştım,** dedim... **Bilmezlikten gelme ne olur, duygularımı hissetmemiş olamazsın, çünkü sende bana karşı benzer şeyler hissediyordun....**

Elindeki fotoğraf albümünü koltuğun üzerine bıraktı. Şimdi bana hastalanmış birine bakar gibi bakıyordu. Zoraki anlayış vardı yüzünde. Öfkesini ustalıkla gizlemeye çalışıyordu...

Benzer duygular mı, aşk mı?... Nereden çıkartıyorsunuz bunları? Ne olur, alınma ama silik biriydin sen, arkadaşlar söylemeseydi seni hatırlayamazdım bile...

Peki, dedim, **söyleseydim, itiraf etseydim, o günlerde, mücadele filan dinlemeyip, seni ölesiye bir aşkla seviyorum deseydim, ne derdin bana, cevabın ne olurdu?..**

Hiç çekinmeden, hiç tereddüt etmeden ve gözlerimin ta içine bakıp; **Çok kızardım** dedi, **iyi ki dememişşin...**

Sustum ve bir süre altın kumların denizinde usul usul kararmasını seyrettim... Altın kumlar denizde kararırken sordum kendime; **neden... neden... neden insanlar birbirlerinin hayallerini çalarlar; neden masum bir aldanışı bile çok görürler birbirlerine...**

Sonra terkedilmiş, metruk istasyonuma geri döndüm. Arka odalarıma çekildim. Mevsimlerden yazdı...

Kızgın güneş uzakta kalmış bir aşkın fotoğraflarını solduruyordu ve ben iliklerime dek üşüyordum....

* **Özgür Radyo** ve **Çevre Radyo**'nun 90 gün kapatılmasını protesto ediyorum! Ve her zaman bu iki muhalif radyonun yanında olduğumu bildiriyorum.
* 23 Ağustos'ta **Hopa 5.Kültür ve Sanat Şenliği** yapılıyor. Seneye oradayım.
* **Ayhan Bozkurt.** 28 Numarak Oda. Cem Yay
* **Deneysel Oluşum.** Periyotsuz Kültür Sanat Oluşumu. Ağustos-Eylül sayısı çıktı. Üçüncü Tür Duygular.
* **Kül.** Sanat ve edebiyat seçkisi. Yazışma Adresi: P.K.:31 06442 Yenişehir-Ankara
* Kadınları aşağılayan cinsel içerikli çizgiler ve yazılar şiddeti ve kötülüğü meşrulaştırmıyor ve bu konuda duyarsızlık oluşturuyor
* **TUS** (Tıpta Uzmanlık Sınavı) sınavının sorulan on milyar liraya satılıyormuş! Bu ülke bitti de haberimiz mi yok?
* **Mustafa Karaoğlu.** Tansu Çiller ve Söylemi. Saray Kitabevleri
* **Gülay Batur.** Bıyıksız Hikayeler İletişim Yay
* Selda Polat, Beyza, Tuba Uz, Burcu Reşt, Dunye Çetin, Murat Akyüz, Neslihan Koşar, Özgür Şahin, M.Serdar Öztürk, Aycan Ünal, Huseyin Kolay, Selim Temo, Sinan Karataş, Tayfun Çalışır (beni Leman'dan ara), Ebru Baycık, Nebrule Çamur, Gökmen Dikmener, mektuplarınızı aldım sevgiyle...

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Oflez

Çinsel taciz!

Clinton'ınki cinsel taciz, **Çin**'inki **Çin**sel taciz!

Biri kadınları taciz ediyor; diğeri "Devalüasyon yaparım" deyip, borsaları...

Nitekim **Çin**sel taciz sonucu dünya borsalarını **Çin** çarptı!

Ancak şu anda dünya **Çin**'in **Çin**sel tacizi ile değil, Clinton'ın cinsel tacizi ile meşgul...

Başka bir deyişle, Clin**don**'un **don** davası ile meşgul...

Başkenti Washing**don**, başkanı Clin**don**, stajyeri **Don**ica olan ülkeye de yakışır **don** davası!

Belli ki Clin**don** dişilerin anadan doğma halini seviyor...

Ben de **doğmaları değil, anadan doğmaları severim!**

Doğma fikirleri değil, anadan doğma fikirleri severim!

Doğma fikirler; yani tartışılmaz fikirler...

Anadan doğma fikirler; yani çırılçıplak, gizlisi saklısı olmayan, takıyyesiz fikirler...

Örneğin neden şeriatçıların fikirleri takıyyesiz değil?

Neden şeriatçıların fikirleri çarşaf altında gizli?

Hangi şeriatçıya sorsanız demokrat...

Şeriatçılar **sözde** demokrat olsa bile **özde** demokrat olabilir mi?

Demokraside halkın dediği olur, şeriatta Allah'ın...

Hangi şeriatçı inanarak "Allah'ın dediği değil, halkın dediği olur" diyebilir?

Kimse bunu demek zorunda değil, kimse demokrat olmak zorunda da değil.

Ama herkes takıyyesiz olmak zorunda.

Doğma fikirler değil, anadan doğma fikirler güzel!

MARLON

Erdil Yasaroğlu

©Copyright by Erdil Yasaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

GÖKHAN DABAK

İFTAHARLA SUNAR DİİŞMİ? CEVAT ABİ? (EVET.)

YA CAN .!. YA PARA .!. SALDIRGANIM .!.

KÖPEK VAR .!..

ISRARLIYIM...

Alır, verir .!. Döner durur ... Karışık .!.

AL SANA .!.

ÇOOF

BÖAARHH

1

AAA! BENİM GÖRDÜĞÜMÜ SEN DE GÖRÜYOR MUSUN NERMİN ?..

EVET. SENİN GÖRDÜĞÜNÜ BEN DE GÖRÜYORUM CEVDET... VE BEN DE GÖRÜYORUM SENİN GÖRDÜĞÜNÜ VE BİZ .!.

2

BU YILLAR EVVEL ORMANDA KAYBOLAN OĞLUMUZ... ORMANDA AĞAÇLAR YETİŞTİRMİŞ...

SALONUMUZUN EN MÜSTESNA SAKSISINA DİKTİK .!.

İNDERFUL VANDERFUL DİS İS SÜPER .!. MORDILFIL .!.

SAYNS FİKŞİN...

HEY DÜNYALI, BEN DOSTUM, SOLUMDAKİ DÜŞMAN, SAĞIMDAKİ TEREDDÜTTE, ARKADAKİ DE HİÇ BİRŞEYLE İLGİLENMEZ... NIHIHIHAAA !..

ULAN RESMEN IŞIK HIZINI GEÇTİK, HAYRET BİŞİ YAA .!

YİAAARGH, PARÇALIYACAM SENİİİİ !..

N'APSAM N'EETSEM BİLEMİYORUM, KARARSIZIM .!

?

SELÇUK ERDEM

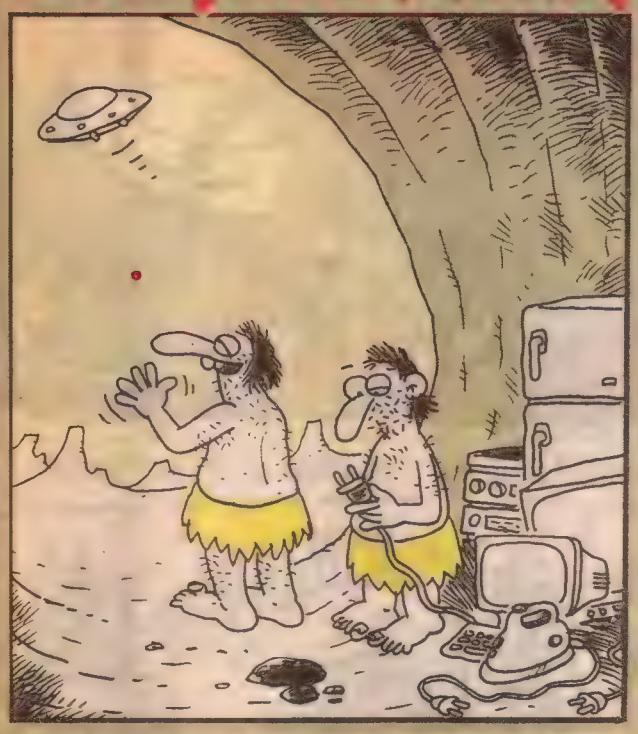

KARİKATÜRLER-2 YAKINDA ÇIKIYOR!

Varoluşunuzun anlamını mı arıyorsunuz? Yoksa hayatın bütünüyle saçma olduğunu mu düşünüyorsunuz? Hassas bir yüreğiniz mi var? Gofretin nasıl yapıldığını merak ediyor musunuz? Yoksa siz de kazak giyince daha kilolu gösterenlerden misiniz? Perşembe gününün en karaktersiz gün olduğunu hiç düşündünüz mü? Kahkaha atmanın trafik kazası geçirmekten daha sağlıklı olduğuna inanır mısınız? Hiç sol bacağınızın kaşındığı oldu mu? Eğer bu sorulardan birisine "evet" dediyseniz, bu kitap tam size göre! Belki de değildir. Ben bilemem.

● ÜÇ TEMEL İNSAN KARAKTERİ

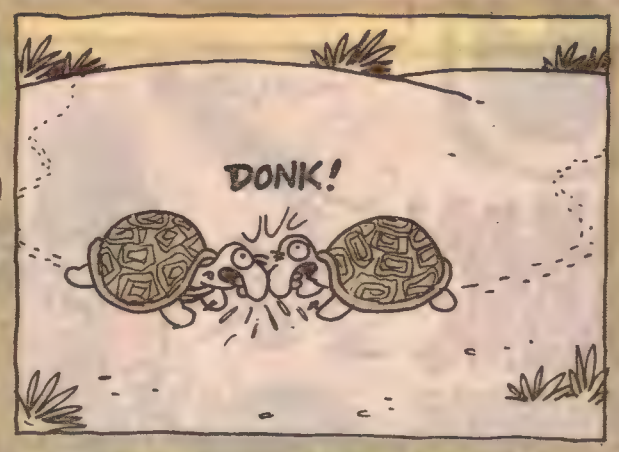

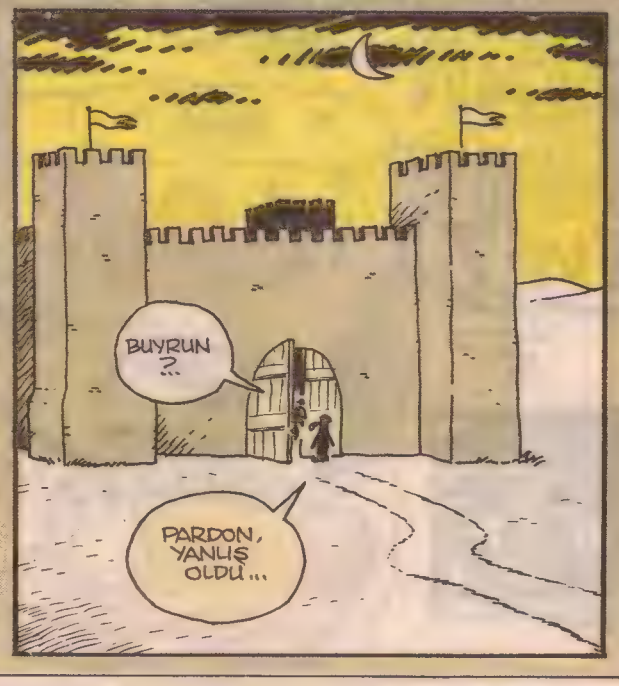

Dengeli Beslenme

KAAN ERTEM

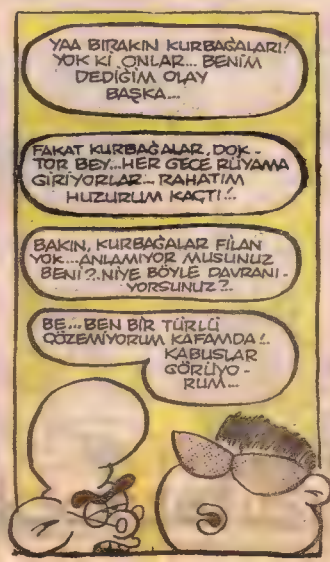

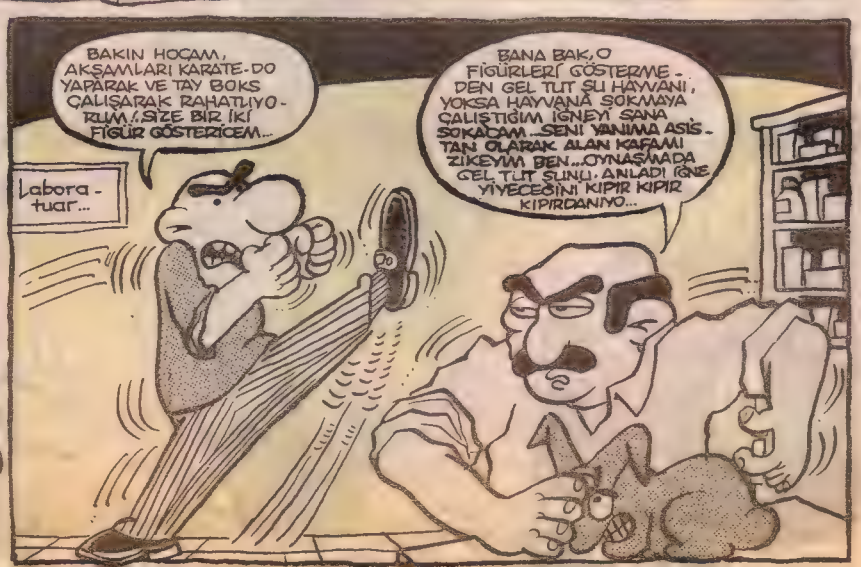

Adamı yere bıraktığı halde o, hâlâ deli gibi bağırıyordu... Onu korkutan, kadının kuvveti değildi... Ötekiler kaçtı...

IAAH!..

Bir an yüzünü yana döndü... Adamın korkusunu anladım...

!!?

Onu orda bırakıp odama döndüm. Duvar böyleyse döşemenin altında ne vardı acaba?..

EVET KOLAYCA KALKIYOR. BAKALIM BUNUN ALTINDAN NE ÇIKACAK?..

TAHMİN ETTİĞİM GİBİ..

AYNI İSKELET ALTTA DA DEVAM EDİYOR...

İNSEM Mİ ACABA? BOŞVER, KEDİ MERAKTAN ÖLMÜŞ... MERAKTAN ÖLECEĞİME İNERİM..

İNİYORUM İŞTE!

METAL!..

TUM!

BU ÇOK GÜZEL BİR TÖREN!

AHURA EN YAŞLIMIZDI. ÖLME ZAMANI GELMİŞTİ..

ÇOK BİLGİLİYDİ!

HİÇ BİRİ BOŞA GİTMİYECEK!

HEPSİNİ TORUNUNA BIRAKIYOR!..

BUNLARIN HİÇBİRİNİN YUKARDAKİLERLE ALAKASI YOK!..

BEN BU DÜNYADAKİ YAŞAMININ SONUNA GELMİŞ OLAN AHURA... ARTIK HİÇBİR İŞİME YARAMIYACAK OLAN EDİNDİĞİM BİLGİLERİMİ GELİŞTİRDİĞİM YETENEKLERİMİ MİRAS OLARAK TORUNUM RAMA'YA BIRAKIYORUM..

BÜTÜN BUNLARI İYİ AMAÇLAR İÇİN KULLANACAĞINA SÖZ VERİYOR MUSUN?..

EVET

SÖZ VERİYORUM BÜYÜK BABA..

BU KÖYÜN ALTINDA NASIL BİR UYGARLIK VAR, İNANAMIYORUM..! ACABA ŞU KAPININ ARKASINDA BENİ NE BEKLİYOR?..

BU FENA DEĞİL. AMA BİRAZ DAHA SEVİMLİ YAP... BİRKAÇ YIL SONRA "ET" FİLMİNDE KULLANICAM..

BİRAZ DAHA OYNARIM. KOL VE BACAK EKLERİM, BİR HAFTA SONRA BİR DAHA....

BAKARIZ..

BIRAZ HIZLI, GEÇ KALICAZ..
İKİ GÜN ÖNCE DE BİZ KAN VERMİŞTİK, YORGUNUM..
ONSUZ HİÇBİR ŞEY YAPAMAYIZ!
HADİ BAKALIM!
BİZ GELDİK ANNE..
A.AAA!..
ANNE... BİZ KANLARIMIZLA SENİ BESLEMEYE VE SANA TEŞEKKÜR ETMEYE GELDİK..
IYK!
SEN FAZLA ŞEYLER GÖRDÜN VE DUYDUN ÖĞRETMEN BEY, YETER ARTIK..
BÜTÜN BUNLAR SENİN İÇİN ÇOK FAZLA..
ÖZÜR DİLERİM!
NE OLDU, NEREYE GİDİYORUZ?
SENİNLE ARAMIZDA BİR İŞİMİZ VARDI...

SURECEK 16

Met Üst

TEKE ZOKTLAMASI

anneme, babama anlatamadıklarımı size anlatıyorum.. dün gece sizi rüyamda gördüm.. yanaklarınız elma gibiydi!..
ben de bundan korkuyordum işte
zihinsel fiziksel nedenlerden dolayı bir gece kapalıyım
eskiden hiç olmazsa "yorgunum", "başım ağrıyor" falan derdin.. iyice RTÜK'leştin..
nedense bize ne gelirse
vahşi geliyor
hümanizm bile
iyi akşamlar sayın seyirciler. trafik canavarı tatil bilmiyor dün ülkemizin çeşitli yerlerinde meydana gelen trafik kazalarında 150 kişi öldü, 75 vatandaşımız da ağır yaralandı.. sel, bir köyü haritadan sildi, süpürdü.. aşırı sıcaklar nedeniyle serinlemeye çalışan 18 kişi boğularak can verdi.. parası çıkışmayan bir yolcu 250 bin lira için taksi şoförünü 35 yerinden bıçakladı.. piknik tüpü patladı, birazle yok oldu.. öfkeli damat, kaynanasını ve baldızını 171 yerinden bıçaklayarak kaçtı
n'oldu ya!.. ölüm türk vatandaşlığına mı geçti yoksa?
HABER

Koyuna Gem Vurulmaz

Nihat Genç

İlk renkli gazete Günaydın'ın 70'li yıllarda "ustura" mizah dergisi diye, küçük bir ilavesi vardı, orada okumuştum: "Adamın biri bir kasabaya gider, hareketsiz - sessiz kasabadan sıkılır, ne yapacağını bilemez, burda insanlar nasıl vakit geçiriyorlar diye merak eder, muhtara, siz akşamları ne yapıyorsunuz, der, muhtar, kasap Memet yeni bir kıyma makinası aldı, ailecek, çoluk çocuk toplaşıp seyretmeye gidiyoruz, der.

Yüzyılımızda nerelerde toplaştığımıza bakalım. Banka kuyruğunda, futbol maçında, ya da plajda yarıçıplak uzanmış bir kadının etrafında. Adi, ucuz, bayağı zevksiz farketmiyor, pazar yeri, bir dozerin çalışması, yangını, kavgayı, konser, düğün, bayram yeri. Huzursuzluğumuzu gidermek, ruhsal bir neşe, can şenliği için, hayır, üslupsuz, renksiz, hiçbirşey ifade etmeyen budalaca hareketler dizisini saatlerce, günlerce izleyebiliriz.

Olay vahşi, insanlar çirkin, kelimeler pis, sahne iğrenç de olsa, tatlı tatlı .ötümüzü kaşıyarak izleyip, toplaşıyoruz. Hareket, ses ve renk, asil bir soydandır, tiyatro, resim, sinema, edebiyat şaheserleri bu soyun estetik sülalesinden gelmedir. Ancak bugün, beceriksiz, suni, basma kalıp, hiçbir duygu, keder, coşku hüzün ifadesi taşımayan, insan ruhuyla hiçbir şekilde uyuşmayan bomboş hareketlerin budalaca etkisi altına giriyoruz. Yorgun argın eve döndüğümüzde televizyonda, renkli çizgilerin uçuştuğu filmler, klipler, sürekli akan, dönen, fışkıran elektrik yüklü ses ve şekillerin patlamaları arasında bilincimizi uyuşturuyor, zamanımızı sonsuz bir suskunluk içinde çürüten acayip hasta bir dünyaya gönüllü giriyoruz.

İncil'de geçer, kazan altında çatırdayan boynuzların çıkardığı ses ne ise, aptalın gülüşü de öyledir. Bayağı klipler, ucuz çizgi filmler, aptal şovmenler milli kahramanlar oluyor, düzüşmekten yorgun düşmüş ucuz fahişelerin görüntüleri milli tören coşkusu ve marşlarıyla veriliyor. Orta Anadolu'nun bir kasabasında her sabah bir kahvede, kasabanın delisi, masanın üzerine bir beyaz kağıt koyuyuor, sonra organını çıkartıp kağıdın üstüne koyuyor, esnaf delice bir zevkle sahneyi izleyip deliye para bırakıp, dağılıyorlar. Gösteriyi çağın harikası internette yapsaydı daha çok kazanırdı, daha aydın müşteri bulurdu.

Kaba şakalar, yakası açılmadık müthiş kötü zevksizlikleri biz talep ediyoruz, öyle hızla tüketiyoruz ki pisliği, daha da kötüsü, daha da akıllalmaz bozuklukları istiyoruz. Aşksız, esrarsız, mübalağalı bu hareket ve çizgilerin etkisi etrafında hipnotik bir baygınlıkla teslim olan böceklere dönüyoruz.

Jestin bitişi, insanlığın bitişidir. Bir arkadaşa zarif bir iltifat, bir dosta ince bir hediye, zorda olan birine duygulu, içten, seçilmiş kelimelerle pek düşünceli bir konuşma yok artık...

Yüzyılımızın sanatı, eğlencesi, ses, hareket, renk büyülü estetiğiyle tüm çağların mirasını yerle bir etti. Tabiatı, dini, dünü, geleneği acımasızca yıkan insanlar, büyük ressamlar, müzisyenler, sinemacılar, sanatçılar oldular. En sert gelenekler en tatlı oyunlar, aşkın, dostluğun masallarda yaşadığı o büyük eski zaman ülkesini, ses, hareket ve renklerin dehavari sanatçıları tuzla buz etti.

Sinema, resim, müzik, şov, hayallerimizi, bakışlarımızı ele geçirdi, akıl ötesi bu kölelikten çıkamıyoruz artık, hastası, hayranı, manyağı yapıverdi hepimizi! Bir kasabada dozer, kepçe makinasının etrafımda toplaşan insanlar, hepimizi bunaltan derin hayvani zamanı unutturan, uyutan, bu büyük "hareket" şovundan bir parça! Seri renk ve hareket oyunları hangimizi içine çekmiyor, hayallerimizin akışı gibidir, zihnimizin dere yatağına bir gümbürtüyle girer, yuvarlanarak sürüklenirler, içerde bir yerlere doğru.

Elinize iki lastik top alın ve atıp tutarak caddede yürüyün, herkes dönüp size bakacaktır, o an caddeyi allak bullak eden rüzgar kadar şöhret bulacaksınız, şayet elinizdeki topların sayısını beşe, altıya çıkarırsanız, bir şovda ya da sirkte çalışabilir, insanlar sizi izlemek için para ödemek zorunda kalacak. Sessizliğe kovulmuş kişiliğiniz, ebedi hayat tekerleğinin şanslı çarkını yakalayacak, olağanüstü mutluluklar yaşayacak, kişiliğiniz yalnız nüfus kağıdı olmaktan çıkacaktır.

Sokaklarda amaçsızca sürtüp duran yüzbinlerce zihnin kafasında böyle bir hayal yok mu? Dört, beşyüz yıl önce kilise tavanlarındaki freskolar da köylüler üzerinde aynı derin etkiyi yaratıyordu! Orada İncil'den Tanrı'dan renkler, çizgiler vardı. İzleyiciler çarpılmış, öte dünya tarafından tutulmuş gibi hakikatın içinde eridikleri düşüncesiyle kavruluyor, insanı titreten terler dökerek volkanik bir ruh büyülenmesinin içinde hapsoluyorlardı. Oysa, duvardaki fresko sadece bir sanat formuydu.

İnsan ruhunda içten bir kıpırtı hissetmesin, o kıpırtının ne olduğunu anlamak bile istemez, sımsıkı bağlanır o şeye, dudakları titreyerek, ağlayarak diz çökerek kapılanır, duvardaki o sanat formuna. Hatta, o sanat formundan tanrının kendisini esirgemesini ister. Oysa, İsa'nın duvardaki süzgün, acılı, deruni bakışı ilahi bir elden çıkmadı. Sanatçı, boş bir kolonu doldurmak için birçoğu da tesadüfi fırça darbeleriyle doldurdu, basma kalıp renklerle döşedi. peki bu büyük ürpertici kabus etkisi neden?

Eski çağlarda da dünya, bugünkü gibi berrak bir yavanlık içindeydi. Camiler, kiliseler, türbeler, dergahlar, dih uluları, çağımız sanatçılarından daha zeki, disiplinlerine daha tutkuyla bağlı insanlardı.İnsanların zihninde akıp duran, ölüm, doğum, Tanrı, ne olacak sorularını ihali söz, renk ve hareketlerle şekillendirip muntazam bir "büyü" yarattılar.

Mükemmel bir gizem inşa ettiler. zaman dediğimiz şey, insan denilen şey, her eşya bu esrarengiz iktidarın raylarında dinlenmeden yürüyen, Tanrı'nın vücudunda-ruhunda ifadesini bulan tılsımlı ruh ışıkları taşıyan ifadelerdi.

Kamışı kalın yakışıklı bir gencin toplumdan gördüğü büyük ilgiyi sağlığında ne Mevlana, ne Leonardo görebildi. Artık bizi hayrete, şaşkınlığa düşürüp ilgimizi çeken herhangi birşeyden stil, estetik, duygu, insancıllık, iyilik, değer beklemiyoruz...

Azizlerin, evliyaların, türbelerin dünkü dünyasında yaratılmış herşey Tanrı'nın parçasıydı, herşeyde bir "hikmet", deruni bir anlam gizliydi. Sanatçılar, Tanrı'nın dünyasını, tabiatı, düşleri paramparça ediverdiler. Dünün dünyasında, bugün yanıbaşımızdaki masa, taş, kitap, bardak anlamsız nesneler değil, Tanrı'nın insanlığa mesajı, mektubuydu. Bugün sadece kullandığımız bu eşyalar, bedenimizle, tanrımızla hiçbir ilişkisi yoktur.

Ve bugün bir sanat eserinde, bir çizgide, bir anlam aramak, paranoyadır, dışardaki taksinin kornası, kibrit çöpünün masadaki duruş şekli, sigara dumanının yükselirken dağılan halelerinde gizli bir yüz, derinden bir ses aramayız. Tanrı'nın, dünyanın sırrını bu rastlantısal ve ilişkisiz nesnelerde arayanlar tedaviye muhtaçtır.

İşte son üçyüzyılda bu değilti. Nesneleri, eşyayı kavrayışımızda büyük bir devrim. Dışımızdaki eşyadan Tanrı'nın ruhunu çıkartıp, atmamızdır. Oysa bir kızılderili derenin sesini, ağacın hışırtısını dahi kendi ruhunun parçası olarak görür. Eşyayı posalaştırıp, onu sadece sanat formunun kahramanı yapıverdik. Boş bir hareket, boş bir ses, boş bir renk, çırılçıplak eşya olabiliyor, adına zevksizlik diyoruz, donuk sensizliğin eşyaları.

Bir çay bardağını, ebedi uykusunda taşlaşmış bir vahşi hayvan, çaş kaşığını da rüyasında taşlaşmış bir kelebek gibi görebiliriz. Eğer akıl sağlığımızı düşünüyorsak, çay tabağının çiniyle süslü, basit birkaç çizgiyle oluşturulmuş sadece çay içmeye yarayan bir nesne olarak görmek durumundayız. Sanatçılar eşyanın "cinini" almış, eşyanın büyüsünü söküvermiş, eşyayı, tüm tabiatı, köleleştirip, çöpleştirmişlerdir...

Artık, her nesneyi, sesi, hareketi istediğimiz kadar hızla, istediğimiz şirketin amacı için kullanabiliriz. Eski dünyanın kutsalı bu nesneler üzerinde artık hiç kimsenin hak iddiası yoktur. Nesnelerin "onurundan" sözedemeyiz. biri kalkıp şişeyi .ötüne sokarsa, bir şişeye bunu yapamazsınız, diyemeyiz. Parayı veren herkes eşyayla dalgasını geçebilir, eşyayı istediği gibi bozabilir! Herkes, istediği kaya parçasına istediği şekli verebilir. Çünkü eşya, ilahi alandan kovulup, "kulanım" alanına girmiştir.

Hayatımızı çekilmez kılan, eşyaların, ses, hareket ve renklerin ucuzlaştırılıp, plastikleştirilmesi, onlar artık, bedenimize dair hiçbir duygunun, düşüncenin karşılığı değiller...

Şimdi milyonuncu kez birbirini tekrarlayan bir sanat eserini, mesela bir resmi, müziği düşünün, kıyma makinasından farkı kalmamıştır. Ortada, ifdasi imkansız muhteşem bir boşluk kalmıştır. Geleneksel olandan zorla kendimizi kurtarmak istedik, özgürlüğümüz için. Onbinlerce yılda örülen ilişkileri bir yüzyılda yerle bir ettik. Artık, televole, abur cubur haber programları, çizgileri, renkelri kıyma makinasından beter milyonca kez parçalanıp eziliveren et parçalarının iğrenç hamurluğu, yumuşak cıvıklığı beynimizi de kendisine benzetiyor. Herkesin mutlu olabilmesi için ucuz plastiğinden herkese sahtesinden renkli oyunvari vitray parçaları sunmak zorundayız.

Ölümcül bir acıyla herkes bu boşluğu abur cubur tıkınarak doldurmak istiyor, kimsenin bir duygu, bir ruhsal kıpırtı ifade edip etmediğine bakacak zamanı yok. Kendi şirketlere, televizyonlara, reklamcılara teslim eden sanat eserinin kıyma makinasi gibi sırrı kalmadı.

Akıl sağlığımızı dengede tutmak imkansızlaşıyor, çektiğimiz acıların, neşemizin, bunların tabiattaki ve eşyadaki karşılıkları kalmamıştır. Bedenimiz bu ağır dünyanın öyküsüne daha fazla dayanabilmesi için, çok daha fazla hayalperest olması gerekiyor, ki, artık, canlı, içten hayaller değil, teknik hayaller, klip çekimi, umutsuz, bozuk bir film gibi...

Hristiyanlar şarapla, müslümanlar dua-zikirle, kızılderililer maruanayla akşamları zihinlerini uyuşturuyordu, şimdi modern çağın bizleri, şekilsiz ses ve renkten patlayan hareketlerle... Eşyayı göbeğinden çatlatan gözlerimizin nazar gücü kalmadı, bir başkasına içten bir neşenin gülümsemesiyle bakması kalmadı...

Karmakarışıklaşan şey "zaman"dır, zaman tanrıdır, en kahramanca istediğimiz durgun zaman aralıklarında kendimizle hoşbeş edebilecek güce sahip olmak tutkusudur. Eşyanın gizemini çöpleştirerek akıp giden zamana karşı şeytani böceklere döndük. Zamanın sıkıntı çöpleri ruhumuzu iblisce titretmekte, yeryüzü topraklarının en romantik anı ay ışığında, kokmuş palamut balığının sırtında oynaşan kurtlara dönmekteyiz...Oysa hala aşığız, pırlanta ışıklarıyla en güzel dalgalarda yıkanmış berrak melodiler istemekteyiz. Hala, acımış sılalı anne sütü gibi türküler arzulamaktayız. Hala, mutlu ve berrak kokusunu ciğerlerimizin en coşkun damarlarına taşıyan, manzaralar, rüzgarlar beklemekteyiz. Bedenimizin müzikleştiği, dudaklarımızı en soylu heyecanıyla kurutan, gösteriler, dans, eğlence istemekteyiz...

Özgürlük adına dinin insan ruhundaki tahakkümüne son veren sanatçılar, binbir acı ve işkenceyle kopardıkları büyük başkaldırı ahlağının özgürlüğünü bugün, şirketlerin hesabına kaydetmişlerdir. dinlerin de marka marka mezhepleri vardı, bugün de mezhepleşmiş marka şirketleri var.

Ruhumuzu yıkayacak parlak, mutlu şov hareketleri, paramız yok ise izleyemeyeceğiz. Yozgatspor'un maçını değil, futbolun kahramanları Milan'ı Barselona'yı izlemek istiyorsak, parayı basacağız...

Yeryüzü topraklarının en heyecanlı eserlerini paramız yok ise okuyamayacağız. Hepsi çok pahalı. Parası olmayanları, kıyma makinası gibi ucuz filmler, şovlar izlemek, şebekler gibi kuyruklaşmak, toplaşmak kalıyor...

Bütün dünya televizyonlarını action filmleri zaptetti, patlayan bombaları, koşan polisleri, çarpışan uçan arabaları biteviye izleyerek, gidecek zaman... Bedenimizin dış kabuklarını sertleştirerek buruşturan zamanı, bu patlama şovlarının katilleri gibi öldürüyoruz. İnsani çığlıklarımız ne denli derinden gelirse gelsin, ölümcül yaralarımız ne denli bedenlerimizi zehirleyici olursa olsun, paramız yoksa, dozer, kepçe, kıyma makinasında milyonuncu kez çekilmiş etten fahişeleri, kemiksiz yağlı spikerleri izleyeceğiz...

Şarkısız, aşksız, suskun günler boyu, beynimize çekiç darbeleriyle vuracak bu bomboş hareketler, sesler, kör bir canavara döndürecek bizi...

Şarkıyı, türküyü, sanatı, sporu, sanatçıyı ele geçiren şirketler, biz parasızlar, biz kör canavarların beynine, başıboş ucuz, bayağı, çirkin, hareket ves bombardımanıyla, kalplerimize delici asitli, öldürücü oklarını göndermeye devam edecek...

Parası yok ise, kör canavarın ağlaması, neşesi, coşkusu, hüznü, arzuları, yakıcı Napalm görüntüleriyle hunharca öldürülecek, işte bu maceranın adına hepimiz göbek atarak "özgürlük" diyeceğiz.

Kör canavar da bitmek bilmeyen galeyani bir hırsla, şekilsiz, biçimsiz bu görüntü leşlerini tıkınarak, boğularak geceler boyu yiyecektir.

Günümüz sanatı, yazarı, iktidarını şirketlere peşkeş çekti, markaların oyuncağı haline getirdi, insanoğlunun ışığını, umutlarını, hayallerini, isyanını santtı... Sanatçılar mı, onlar artık abaza maymunların dahi düzerken iğrendiği leş suratlı görüntüler haline geldi.

Artık sizin sansürlenecek hangi tehlikeli düşünceniz kaldı. Nasıl oldu da, tarihi dönüştüren büyük yaratıcı yazarların yaratıcı taşkınlıklarından, aydınlanmanın dopdolu tarihinden, resmin, sinemanın sanatın delice öfkesinden, para ve şöhret sesi etrafında şuursuzca dolaşan kafasız yarasalara döndünüz...

Tarihin bu en güzel pırıl pırıl edebiyatından, sinemasından nasıl oldu da geriye tırnak kiriyle dolu beyinleriniz kaldı... Ne mutlu sizlere, düşünmek zorunda değilsiniz artık... Fikirler, düşünceler, eserler yok... Şirketler var. Şirketlerin partileri. Şirketlerin gazeteleri. Şirketlerin sanatçıları...

İnsan hakları, demokrasi, barış gibi sözcükler, action filmlerinin patlayan gürültüleri gibi hiçbirşey ifade etmiyor... Servetlerini en küçük bir falso yapmadan profesyonelce yönetenler neden siyaseti yönetmiyor? Çünkü, müziğin, resmin, televizyonun, sanatçının, edebiyatın, siyasetin, herşeyin ardındaki büyük tanrı, borsa... Borsadaki endeksler, siyaseti, medyayı, sanatı, sanatçıyı belirliyor...

Ne mutlu sizlere bir sahibiniz var! Kralsız, başsız, evsiz barksız yola çıkan edebiyatı, sanatı, gençliğin altın düşlerini, karnınızı ve şöhretini doyuran markalara teslim ettiniz...

İnsan hakları, demokrasi, barış, hiçkimsenin içini titretmiyor, tehlikesi ve duygusallığı alınmış, maaş karşılığı köşe yazarlarına satılmış kusmuk kelimeler!

Hiç korkmayın kardeşlerim, NAZIM HİKMET GELECEK, NAZIM HİKMET GELECEK.

SOL GELECEK.

(Tekin Akmansoy'un devlet sanatçısı olduğu bir ülkede oturmuş neler yazıyoruz. Devlet tiyatroları genel müdürü Bozkurt Kuruç da sekreterine kıyaklar çekmiş, gazeteler yazdı. Kardeşlerim; böyle umutsuz yağmurda boğulan sarhoş gibi yazılarımı ciddiye almayın, hayatta güzel şeyler de var. Ülkemizin son yirmi yıllık siyasi haritasında şirketlerin partileri, televizyonları, fikirleri, sanatçıları ele geçirmesinden başka güzel şeyler de yapıyorlar. Baksanıza tüm dünyada başkanlar, genel müdürler sekreterlerinin yumuşak dudaklarıyla fırtınalı aşklar yaşıyorlar. Erbakan sekreteriyle evlenmedi mi, Özal sekreteriyle evlenmedi mi? Hangi genel müdüre baksak sekreteriyle mutlu, yelkenli, köpüklü kahveli aşk yaşıyor.

Aşk neden bitti diye sorulmuştu yazarlara, Tomris Uyar'dı sanırım; aşkın mekanları bitti, insanlar nerede aşk yaşayacaklar gibi bir cümle söylemişti. Yanılıyor, aşkın unutulmaz mekanları genel müdürlük makamları. Hayatımızın her anından, her mekanından çekildi aşk. Ancak, genel müdürlük odaları o klasik ağdalı aşkların varok mekanları. Dişi dökülmüş ihtiyar genel müdürlerin bile gün boyu tatlı okşayışların avutucu kırbacıyla, alevli şehvetlerle şiir gibi yaşadıkları mekanlar. Yatak odaları sanırım artık sadece uyku ve yatmak yani biz kör canavarların günün yorgun gürültüsüyle uyuşup zıbardığı yerler.)

CÜMBÜR CEMAAT

Ahmet Yılmaz

STAR TREK – Uzay Yolu (Dünü-Bugünü)

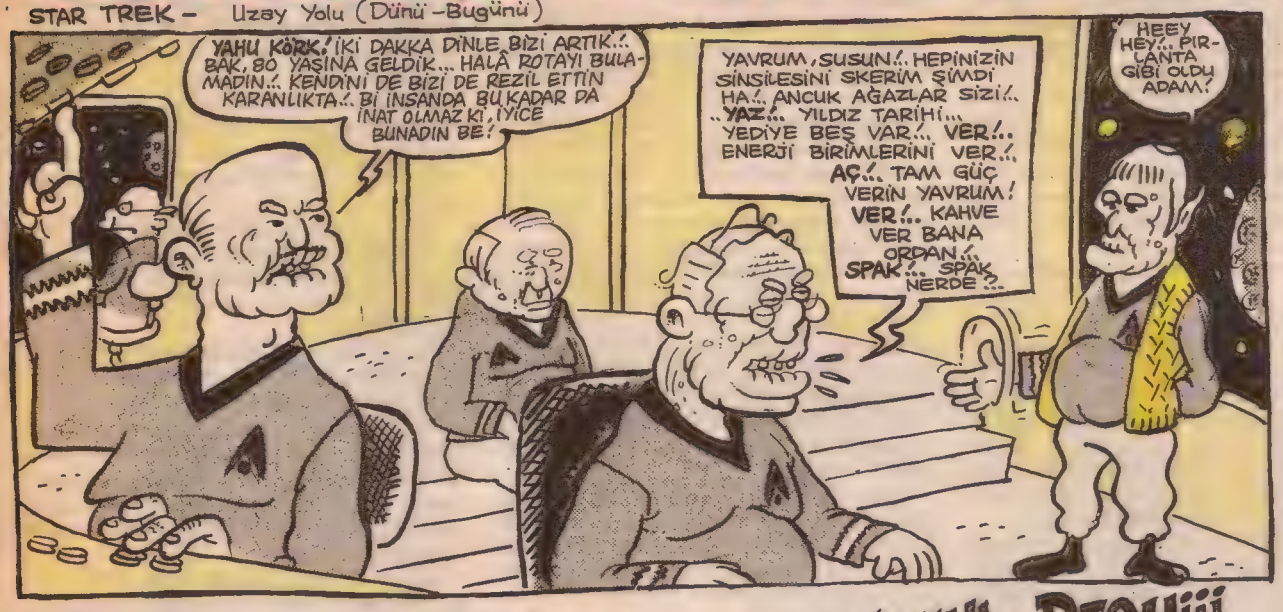

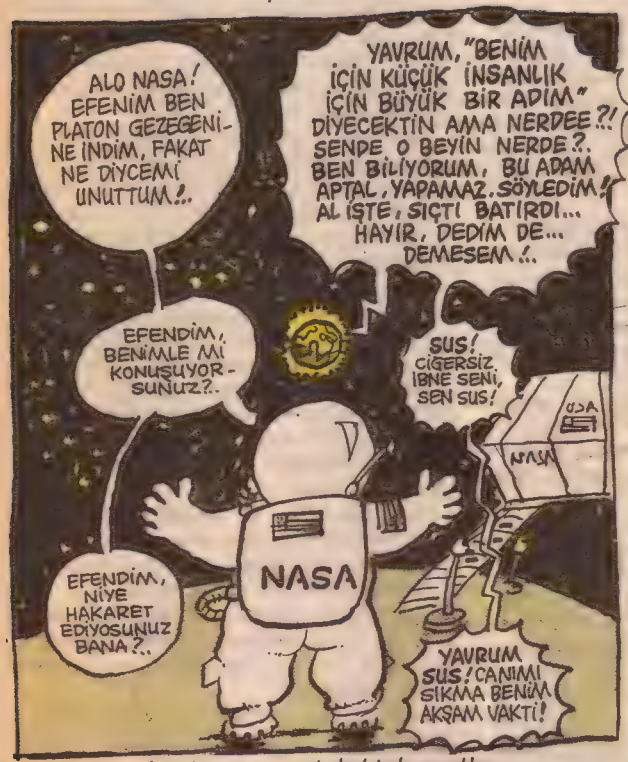

St. Bernard Selim ve sert tabiat şartları...

– YAZISIZ –

● İlker Karakeş'in resim sergisi 15/30 Ağustos tarihleri arasında Bodrum Kalesi'nde... ● Kadim dostum Kaan Ertem ve Eylem'i kutluyor, ömür boyu mutluluklar diliyorum...

LeMan Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Yeni Yüzyıl,

Türkiye'nin en kaliteli gazetesi. Yirmiiki market gazetesi biriktirin Sunny elektrikli traş makinesi kazanın...

Amman dikkat edin traş olurkene bir yerlerinizi çiziktirip kesiktirmeyin. Yukarıda adını zikrettiğim (zikretmek... o da ne?) ziktiret... İşte adı geçen gazetenin 9 Ağustos basımında, galiba önemsiz olarak nitelemiş olmalılar ki küçükken yazmışlar, öğrenci harcı % 98 arttırıldı. Başlığı altında YÖK'ün öğrenci harçlarına % 100'ün üzerinde bir haraç,. pardon harç önerdiği ancak Maliye Bakanlığı'nın bu öneriyi geri çevirip % 98 zammı uygun gördüğü yazmaktaydı.

Aman efendim lütfetmişler de % 98' indirmişler. Yapmayın etmeyin efendiler gelin şu harçlan % 100'ün üzerine çıkarın.

Boşverin canım bunları, hükümetler devletin üretim araçlarını holdinglere peşkeş çekip onları şişire dursun, burjuva basın döt yalamaya devam ederken öğrenciler harç ödesinler, hem deyil mi ki devletin asli göreyleri arasında halkın eğitim giderleri yoktur.

Devlet-ü Âlimiz ülke bütçesinin büyük bir kısmını savaş giderlerine harcarken işçi, memur vergi versindir. Köylü sürünsündür. Küçük esnaf kepenk indirsindir.

Devlet-ü Âlimiz afetzedelere Kızılay Tic. A.Ş. aracılığıyla elli milyona çadır satarkene devleti dolandıranlar Amerika'larda tikinin üstünde fındık kırsındır.

Sonra halkımız meydanlarda coplansın işkenceler ve faili meçhuller meşrulaştırılmaya çalışılsın. Aydınlarımız cezaevlerine atılsın.

Vay be!.. Yaşadığımız ülke gerçeklerine bakılırsa, (en iyisi hiç bakmayın mideniz bulanır)

Hem zaten biz öğrencileri kitlesel eylemlerden uzak tutmaya çalışarak polis copları ve işkenceden korudunuz. (Tanrı da sizleri korusun... Amen) ama yine de tokuşkanlar (ülkücüler) arada bir satır ve sopalarla saldırmakta ve sizlerin yokluğunuzu aratmamaktadırlar.

Sevgili T.C.

Ben Memo Can, şööle diyorum ülke genelinde bir aşı kampanyası başlatıp tüm devrimci demokratları aşılatsanız da tokuşkanlar bizleri ısırdığında kuduz olmasak ha! ne dersiniz.

Sevgilerimle Memo Can.

Nasıl? Can'ın BP'ye mektubundan daha trajik değil mi?

Ama yine de onlar ne yaptılarsa vatan millet için yaptılar, bayrak için yaptılar, tarak için, kürek için yaptılar.

Son olarak, "Bizler, her platformda insanlık onuruna karşı yapılan saldırıların karşısında durmaya devam edeceğiz..."

Tık tık tık. Eyi günner. (Taklit oldu ama, olsun yazının sonuna yakıştı değil mi) Sevgiler

Memo Can - Ankara

Merhaba Sevgili Leman, Merhaba Çaldıran, Merhaba Çaldıran'dan yazan Lemankolikler,

Yedi yıl önce Çaldıran'daydım... Okur köşesini genellikle takip ederim. Van-Çaldıran yazısını görünce, heyecanlandım. Bir haber var. Çaldıran'dan dedim. İyi haberler beklemiyordum da, yine de heyecanlandırıyor beni.

İki yıl yaşadığım, oğlumu büyüttüğüm, sevgimi büyüttüğüm, sekiz ay kışta, toprağa özlemimi büyüttüğüm, umutlarımın bitmemesi için, iki yıl direndiğim, insanları daha bir sevdiğim insan onurunun direncini, her şeye rağmen yaşama sevincini gördüğüm Çaldıran.

Ayağını cam kesen Reşat arkadaşının kovulduğu sağlık ocağında geçti iki yılım. Dr. Düriye yoktu o zamanlar, polislerde yoktu ama pek de farklı değildı yaşam. Öğrenciler kendi dillerinde şiir yazdı diye defterinin bir köşesine ve anlamıyorlar diye onların dillerini öğretmenleri, yine okuldan uzaklaştırılıyordu öğrenciler Öğretmenler birşeyler öğrenmiyor çocuklar diyordu. Çok zor diyorlardı, öğretmek. Çoğu böyle diyordu ya üzülmüyorlardı sizler için. Aşağılanırdınız yine o zamanlar.

Sağlık ocağında, sağlığı korumak adına yapılamayanlara üzülmezdi çoğu. Çaldıran'da olmak çok zordu.

Bence çok güzeldi Çaldıran'da olmak. Belki de acılarla geçecek bir ömürün beklediği yepyeni bir cana can katmak. Yardım etmek dünyaya gelişine. Büyük acılara, küçük bir yardım, belki de bir paylaşım ufacık, yine de büyük bir destekti çoğu zaman, mutluluktu.

Sekiz ay süren uzun kışta, bir acıyı dindirmek için gidilen köyde, gelişimizin yarattığı sevinci, umudu görmek güzeldi.

Güzel olmayan neler yaşandı, neler... Küçük bir beden, bir sabaha karşı basılan köyden getirildi. Kucağımda son buldu yaşam. Kanı bulaşmış üstüme, acısı yüreğime kazındı. Anasız kalmıştı bir küçük can, hep ağladı sonraları. Gözleri çok güzel, ama hep yaşlıydı. Şimdi büyümüştür, yaşıyorsa eğer. Bunca acıya rağmen yaşıyor olmasını diliyorum yine de. Hiç unutmadım adını "Samet". 8 yaşında olmalı şimdi. Oğlumun yaşında. Paylaştırabilirdim sevgimi oğlumla, vermezlerdi onu bana. Bense bu kadar uzakta birşeyler yapamazdım, onun için.

Oğlumu büyütürken bana yardım eden, sevgisini emeğini veren Özlem'i anmsıyorum. Ve Çaldıran'dan bir haber var, diyorum.

Sevgilerimi gönderiyorum, umutlarımı paylaşıyorum Çaldıran'la. Çaldıran'da umutların, sevinçlerin kış kadar uzun, umutsuzlukların yaz kadar kısa olmasını diliyorum. Arasıra ve yine Leman'da haberler bekliyorum Çaldıran'dan

Cem'in Annesi

Ayşe Nil E.'ye cevap.

İnsanlar kendi kapasitelerinin kaldırabileceği kişilerle ilişki kurarlar. O nedenle orospu erkekler orospu kadınları kendilerine sevgili olarak seçerler. O orospu kadınlardan eksiğiniz orospu olmayışınızdır belki de.

Kadınlık onuru hiçbir zaman ince bir zara bağlı olacak kadar hafif değildir. Erkeğin gücü de santimetrelerle ölçülecek kadar küçük değildir.

Doğanın bahşettiğinden sual olunmaz. Çocuk doğurmak, her ay mastürbasyonu yaşamak fizyolojik olaylardır. Eksiklik olduğunu düşünmek saçmalık olur. Asıl olan, belden aşağısını değil yukarısını tartışmaktır. Sonuçta kadın ve erkek beyinler eşittir. İnsanları kadın ve erkek diye iki kutba bölmek olsa olsa egemenlerin işine yarayacaktır.

Burada kesinlikle kadınların acılarını hafife almak ve erkeklerden gördükleri baskıları doğal göstermeye çalışmak gibi bir niyetim yok.

Kadınlar mücadele etmelidir. Düşmanını iyi seçmelidir, tıpkı dostunu iyi seçmesi gerekliliği gibi. Baskı gören kadınların dostları, bu baskıların

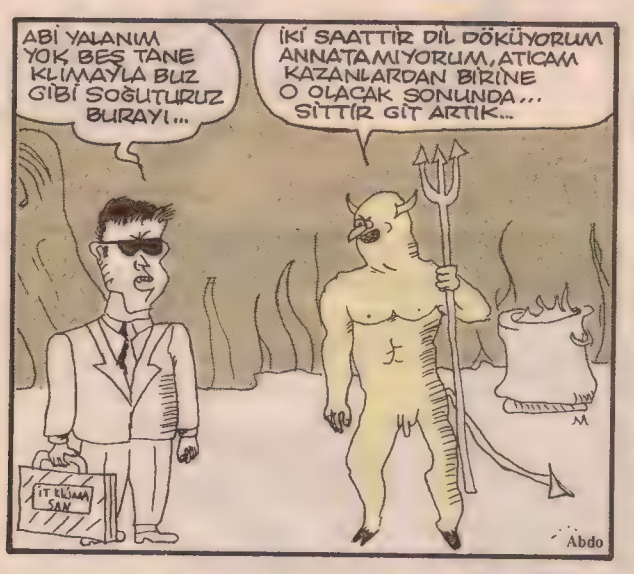

haksız yere yapıldığını düşünen tüm insanlardır. (Tüm kadınlar değil)

Rumuz: Doktor - Adana

Gurbanın Olam İstanbul Yeme Beni,

Yıllardır paşa paşa babamın evinde oturuyor, akşamları anamın hazırladığı yemeklere yumuluyor, sekreterlik yaparak kazandığım bir kaç milyonla da boyamı, cilamı, şarabımı alıp gül gibi geçiniyordum. Bu sükut içinde akıp giden hayat birgün yönünü değiştirdi. Olay şöyle gelişti:

Mübarek üç aylardan biriydi, babam her mübarek ay yaptığı gibi kırmızı Ziraat Bankası cüzdanıyla yollara düşmüştü. Gidişi pek yılgındı ama dönüşü O'nun için muhteşem sayılırdı. Rakısını, beyaz peynirini, kuru soğanını ve ilk kez üçyüz gram bastırma almıştı. İşte benim sonumu hazırlayan, evden kovulmama neden olan üçyüz gram bastırma... Babam eve geldikten sonra bastırmayı annemden ve benden köşe bucak saklamaya başladı. Yiyeceği zaman bir yerlerden dirhem dirhem çıkartıp rakısıyla götürüyordu. Yine merhametli adamdı ki, annemle bana bir parça uzatıp koklamamıza izin veriyordu. Burada çok şükür allahım demeliydim ama içimdeki canavara uyup anamıda ayartarak babama karşı harekete geçtik. "Biz bir aileyiz, ailelerde ayrı, gayrı yemek yenmez. Allah ne verdiyse hep birlikte yenir" dedik. Babam "Ulan bunu bana allah vermedi, kendim kazandım, kilosu kaça biliyor musunuz. Sizi aç mı bırakıyorum? Yaov garı bunlar hep senin başının altından çıkıyor. gız aba otuz yaşına geldin, seni alan da yok, başıma kaldın, dizini kırıp şurada edepli edepli oturacağına, anarşistlik yapıp bastırmama göz dikiyon. Ben de akıl yok ki seni besliyom. Kusura bakma kızım emekli maaşım bana anca yetiyor, aha kapı de çek git. Avrat bu yaştan sonra niyetin orosbu olmak değilse kır dizini otur. Ama şunu iyi belle bastırmadan bir lokma vermem."

Bu kadar laftan sonra evde duramazdım, bir kaç parça eşyamı aldığım gibi aç koynunu İstanbul dedi. Bir gezdim, bir dolaştım, kortuttu bu şehir beni. Türk filmlerinin etkisinden olacak, bütün insanlardan, korkuyorum, bu şehir beni orospu yapacakmış gibi geliyor. İnsanların gözlerinden, gölgelerinden, seslerinden kaçıyorum, şehrin kıyısından, kıyısından elyordamıyla yürüyorum. Ulan İstanbul beni yok say, üstüme varma, beni yeme. Uğraşma benimle, toplamım ne ki benim. Bak babamın evine geri dönemem, gitti de beceremedi dedirtmem. (Kızım Ayten ne vardı tutsaydın dilini, bastırma da yemeyiver. Anam derdi ki, kız dediğin boğazına dur demeyi bilir. Aman allahım yoksa ben kız değil miyim.)

Ayten Kaya

Merhaba Sevgili Dostlar, yoldaşlar kısacası Lemancılar.

Leman'ın 349. sayısında okuyucu mektupları kısmındaki Beste Dostum Erdal Öz'le ilgili yazısını okuduktan sonra, büyük bir kızgınlıkla kağıda ve kaleme dönüştüm.

"Yazıklar olsun Bay Erdal Öz"

Senesi önemli değil yaşım 16 ve ben ilk olarak size ait olan "Gülünün solduğu akşam" isimli kitabınızı okudum. Daha sonra ardı arkası kesilmeyen birçok kitapla tanıştım. Kitabın akıcı olması ve en önemlisi anlatılan yoldaşların yaşanmışlıkları bana kimim sorusunu sormamı sağladı. Ve ben şu an kim olduğumu gayet iyi biliyor ve sizin gibi (Erdal Öz) şimdiki zamanlarda paranın kölesi olmuş, satılmış ruhları da çok iyi görebiliyorum. Geçmiş zamanlarda devrimci mücadeleyi sürdürürken, varoşlarda yaşayan kitle ile, okullardaki öğrencilerle, fabrikadaki işçilerle ve tarladaki köylüler iç içe birlikte varolan sen şimdi bu insanlara sırtını dönerek "Benim kitaplarım belli bir kesime hitap ediyor". Daha açık konuş. Senin kitapların kimlere hitap ediyor? Daha doğrusu senin kitaplarım bankada kaç paralık hesabı olanlara hitap ediyor. Kitap yapımında kullanılan malzemeler (kağıt, matbaa, boya) senin olabilir. Fakat içeriği bizimdir. Bunu sakın unutma. Bizi sömürmen hiç de hoş değil. Biliyorsun ki bu tür yanlış davranışların hesabı devrimci ruhu taşıyan insanların benliğinde yargıdan geçerek gereken bedel mutlaka ödetilir. İçinde geçmiş zamanların ruhunu bir parça da olsa bulabilirsen, halkın karşısına çık ve ne tarafta olduğunu söyle. O zaman birileri seni sahiplenebilir ve diğerleri de terkedebilir. Öyle ya iyi veya kötü net olmak en doğrusu. Anladın mı. Bir daha soruyorum. Sen kimsin ve özel olarak yaptıracağın mezarındaki para kasasının hacmi ne kadar. Belki şu an bu yazılarımla kızıyorsun fakat buna bile hakkın yok. Seni bugünki konumuna ve yayın evinin halen çalışmasına sebep bizleriz. Rahat ve bolluğa ulaşıp, bu tür yaşam tarzını seçip bizlere sırtını dönemezsin. Yol yakınken bir kere daha düşün. Yanlızlık içinde boğulma istemiyorsan.

Bizler geçmiş zamandan bugüne değin gelen sürüp giden devrimci mücadeleyi varederken, daha önceki yoldaşlara sırtımızı dönmeden, fikirlerini fikirlerimize katarak ve diyaloğu sürdürerek hataları en aza indirgeyerek varolmaya çalışıyoruz. Bu süreç içinde bazen kayboluyoruz, bazen demir parmaklıklara dokunuyoruz, bazen de toprağa karışıyoruz. Ve kimi zaman da yüreğimize kök salan sevdamızla bütünleşme özlemimizi bastırarak yüreği kendi benliğimizle uğurluyoruz veya yol almaya başlıyoruz bizi çağıran çığlıklara.

Bakın Erdal Bey, bugüne kadar biz sizin yazılarınızı okuyarak kendimizi tanımamızda eserlerden faydalandık. Tüm kayıplara rağmen bir çığ gibi çoğalarak ruhumuzdan hiç ödün vermeden yürüyoruz haksızlığa, kahpeliğe, sömürüye ve toplamı faşizmin üzerine üzerine. Şimdi ise görülen o ki sen ve senin gibiler bizlerin yazılarını okuyarak kim olduğunu bulmaya çalışacaksınız. Ya bizimle ya bizsiz, ya halk için ya da kendin için yaşıyacaksın.

Şu an sizlerden çok uzaklardayım, fakat sekiz ay sonra bıraktığım çizgiye geri dönerek tümdenliğimle yine bu kavgada soluklanmaya devam edeceğim. Şuna da inanın ki bir pazar tezgahı kiralayıp satılmış ruhları bir bir istifleyip piyasaya sunacağım.

Beste ve diğer yoldaşlara selamlarımla, gelecekte varedeceğimiz aydınlık günler için biz bize yeteriz. Şiirim, şiirimiz olması dileğiyle umudumuz doğrultusunda sevgiyle kalın.

Şair

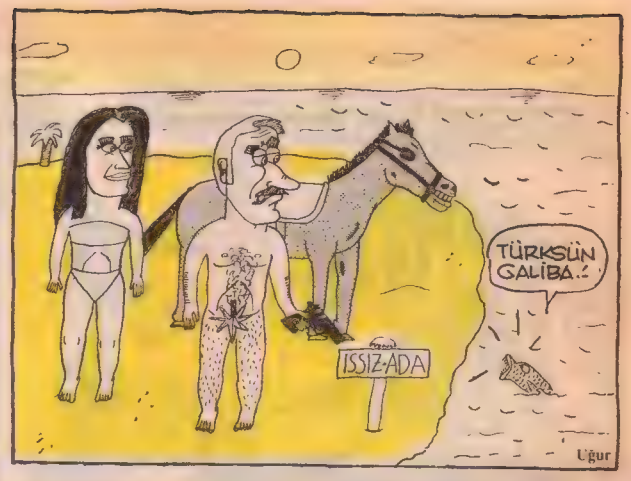

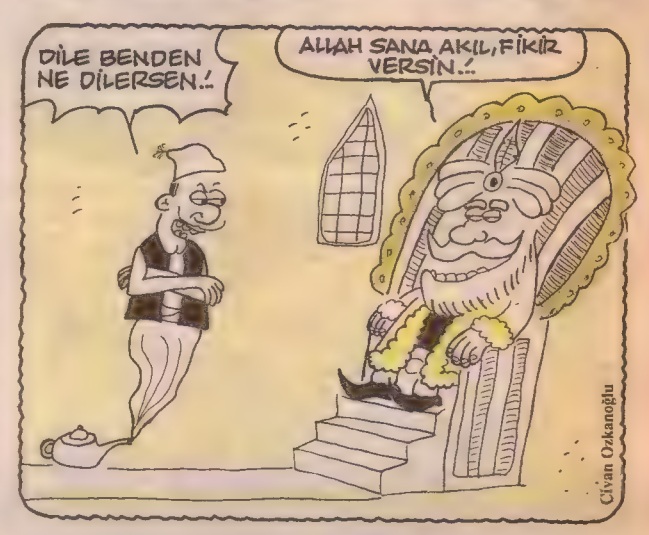

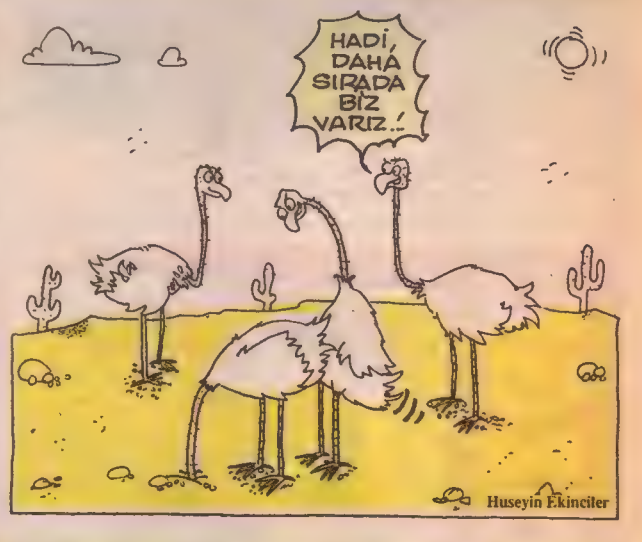

LeMan
Sayı: 354...
22 Ağustos 1998...Cumartesi...
Sahibi: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKINAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfu OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gurcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● C an YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Trafik Suçları...

Alp Tamur

SOL SİNYAL GEREKSİZ YANIYOR, SOL STOP LAMBASI ÇALIŞIR DURUMDA; AYRICA EHLİYETTE İSMİNİZ "RAHŞAN" OLARAK GEÇİYOR, OTOBANDA GERİ GERİ GİTMEKTE CABASI, ÜZGÜNÜM BEYFENDİ...

GERİ VİTES SAĞLAM AMA..!

06 CHP 09

YETMEZ...

BİRKAÇ KEZ HATALI SOLLAMA YAPMIŞSINIZ SAYIN BAYKAL... GEREKSİZ FREN YAPMAKTA CABASI EGZOS VE SOL TEKERİNİZ PATLAK, GÜRÜLTÜ KİRLİLİĞİNE YOL AÇIYORSUNUZ...

POT..pot..POT..POT..POT..POT...

06 POS 97

PSST

ALKOLLÜ ARAÇ KULLANMAK MI DERSİN?.. DÖKÜNTÜ ARAÇ KULLANMAK MI DERSİN, MAŞALLAH HEPSİ SİZDE BEYFENDİ!.. AYRICA "PEMBE IŞIK" DİYE BİŞEY YOK! ONA KIRMIZI DERLER..!

Mesuth Yılmaz

İYİ DE BUNLAR BENİ İLGİLENDİRMEZ BENİM EHLİYETİM YOK Kİ!..

WILLYZ

HA.. ÖYLE DESENİZE..!

SORRY! ANNENİZİN ARABASINI ŞÖYLE YOL ÇIKININA ÇEKEBİLİR MİSİNİZ BAYAN..!

KOKLA CO!.. BUL CO..!

KOMSERİM KÖPEK BİR ŞEYLER ANLATMAK İSTİYOR GALİBA..!

KİM BUNLAR ÖZER, ARKANSAS POLİSİ Mİ?.. KİME NE YAPMIŞIZ DA OLMUŞ Kİ?.. SOR BAKALIM TEXAS OTOYOLU NE TARAFTA?

SNIF SNIF

TEXAS

MEŞKÛN MAHALDE HIZ SINIRINI AŞMAK, YOLDAN GEÇEN SİVİLLERE SIU SIÇRATMAK, TEHLİKELİ ARAÇ KULLANMAK, GEÇMİŞ TRAFİK CEZALARINI ÖDEMEMEK; DAHA SAYAYIM MI?..

RON..

RON RON RON RON!

T-5

VALLA SUÇUNUZUN NE OLDUĞUNU BİLMİYORUM AMA, BANA "100 CEZA PUANI" NIZ DOLDUĞU İÇİN EHLİYETİNİZİ ALMAM SÖYLENDİ... BEN EMİR KULUYUM HOCAM!..

VIRNN BÜÜB!

Bismillahirrahman

SUÇLARINIZ ŞUNLAR BEYFENDİ; İSTİHAP HADDİNİ AŞMAK, YANLIŞ YERE PARK ETMEK, ZİNCİRLEME KAZAYA SEBEBİYET VERMEK, ŞOFÖRSÜZ ARAÇ KULLANMAK..!

06 A 001

ŞO... ŞOFÖR YA, HA... TAMAM ONU DANIŞMAN YAPMIŞTIM!..

MARABA TELEVOLE!

HICK

BU DA SARHOŞ, BALONU MİKROFON SANDI KOMSERİM!

İYİ O ZAMAN AL O BALONU, YOK YOK HEM EHLİYETİNİ HEM BALONU GÖ.... NE ŞOK, AYIKSIN PEZEVENK!..

Ve Cezaları...

ÜZGÜNÜM BEYFENDİ, BUNLAR, TÜM BU GÖRDÜĞÜNÜZ ŞAHIŞLARIN CEZA FATURALARI, SANIRIM SİZ ÖDİYECEKMİŞSİNİZ!..

ULAN, HAY SİZE EHLİYET VERENİN!..

TEXAS

Şübyan ÖZGE Çizer

DİNİ KİTAPLAR OKUSANA, GÜNAHLARIN SİLİNİR!..

BEN ÇOCUĞUM, BANA GÜNAH YAZILMIYOR!..

SANA BİLDİĞİM HERŞEYİ ÖĞRETECEĞİM!

ÖZGE

KAPI AL, KAPII!..

29 Ağustos 1998 Cumartesi. Sayı:355. 175.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

Gemman

KRONİK HASTALIĞINIZ

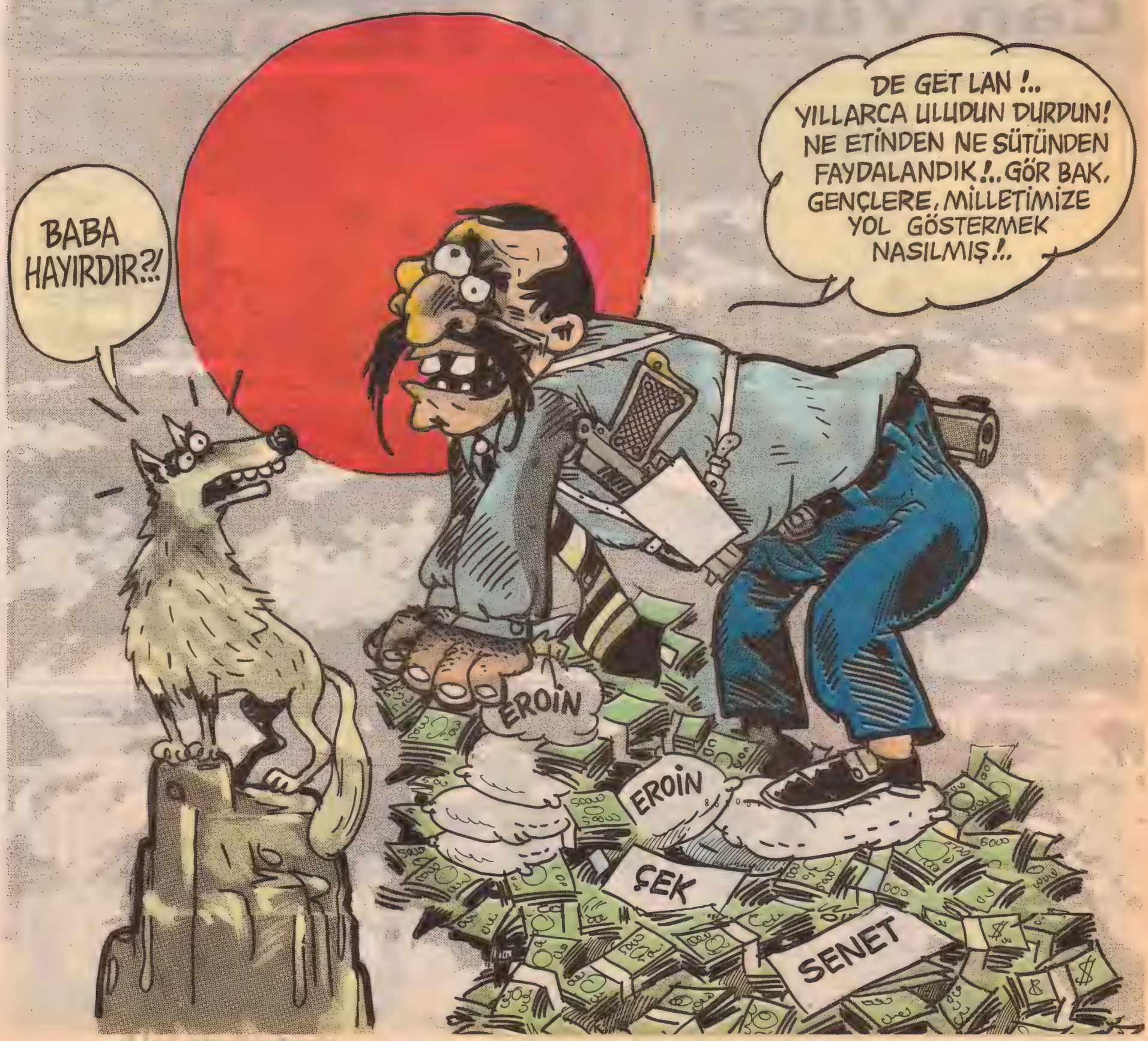

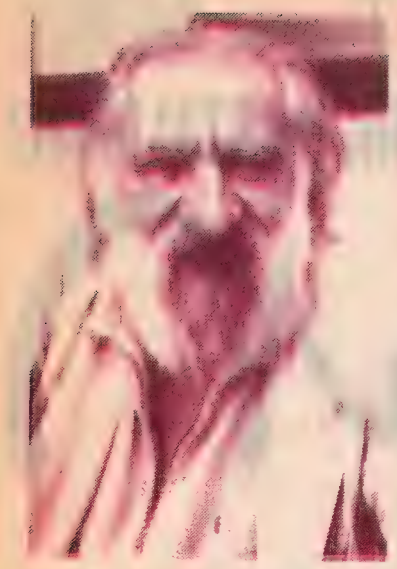

Heyheyli

Çocuklar doğuyor
İnşallah ölmezler
Ölüm bir heyecandır
Yaşamak bir heylican
Hey hey hey!

Can Yücel

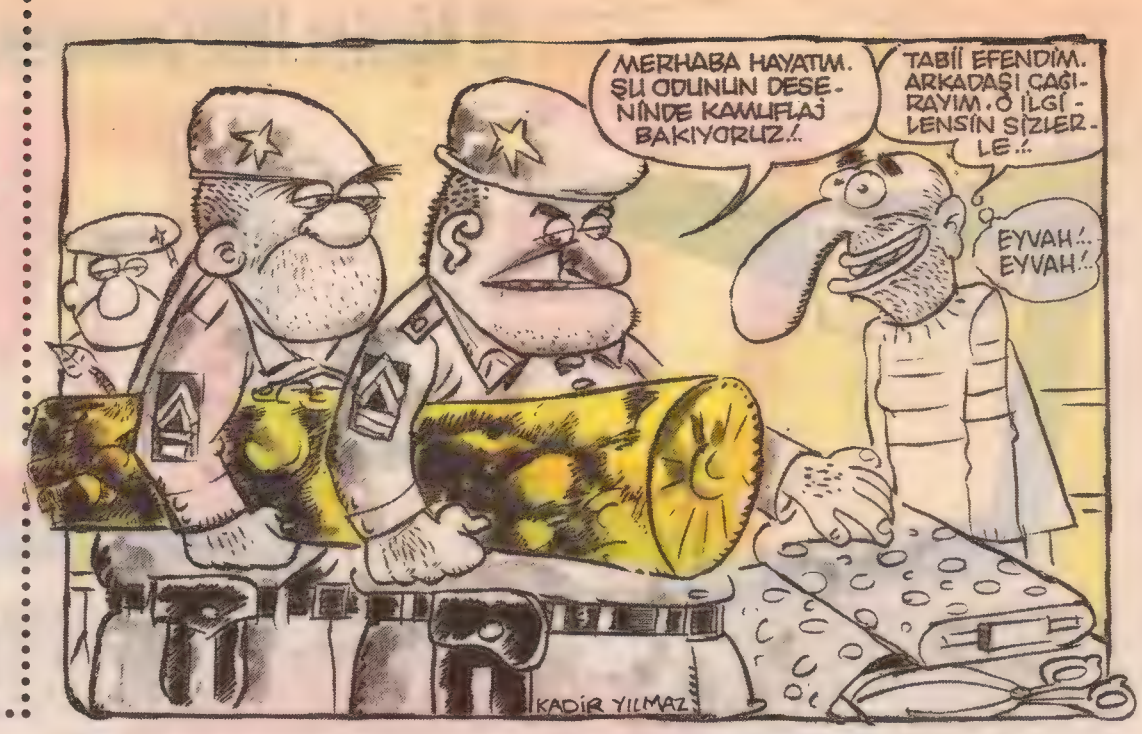

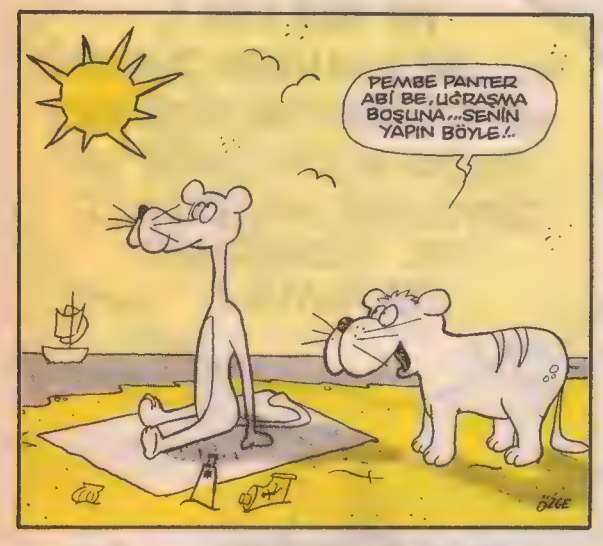

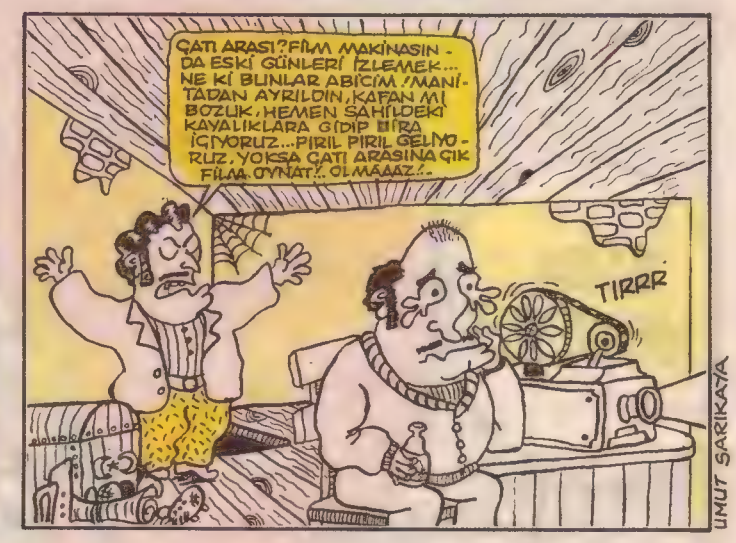

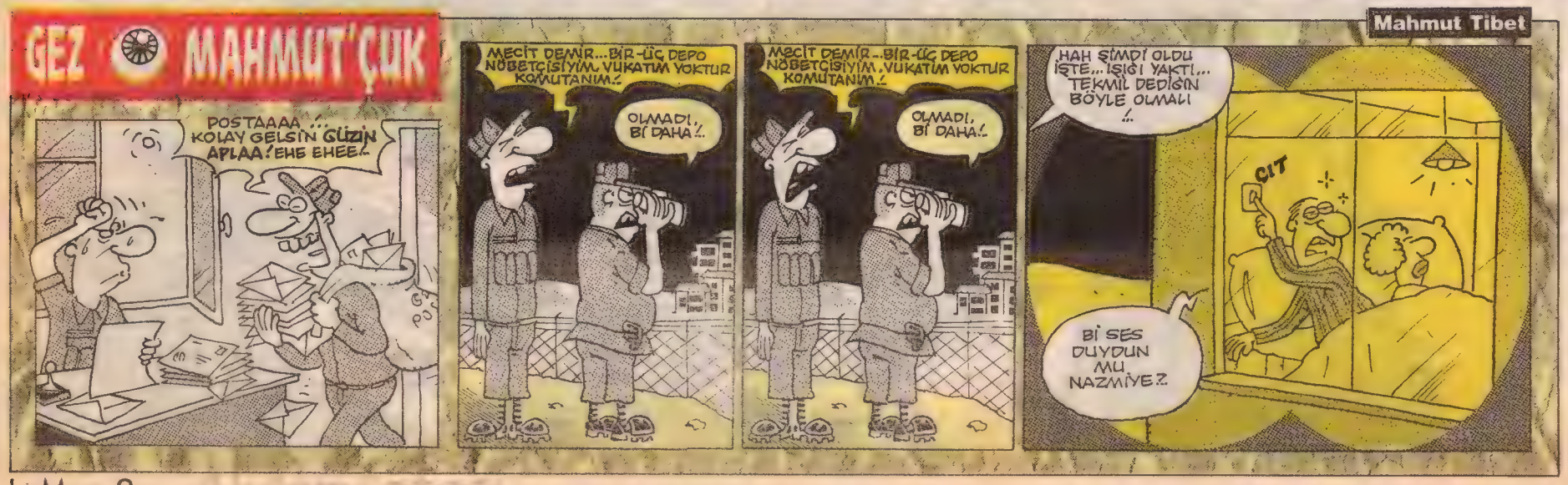

LeMan

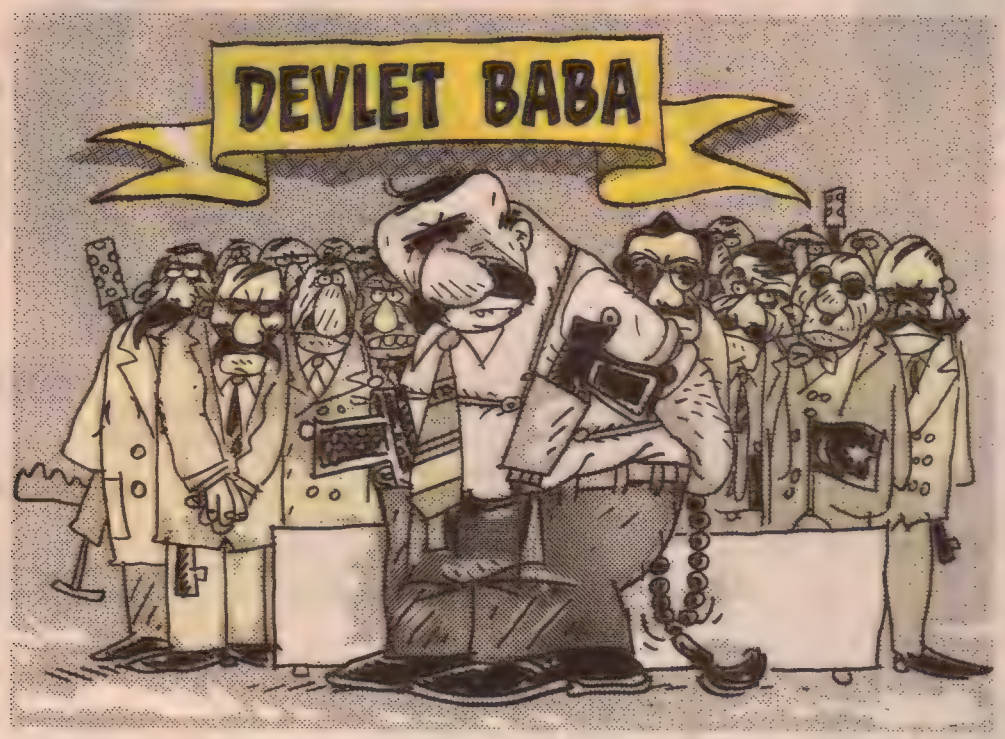

Mafya babalarının, devlet içine yerleşmiş çetelerin, ilişkiler zinciri ya sünnet ya da nikah törenlerinde çekilen fotoğraflarla ortaya seriliyor. Şimdiye kadar düğünlerde fotoğraf çektirmeyen "baba" kalmadı.

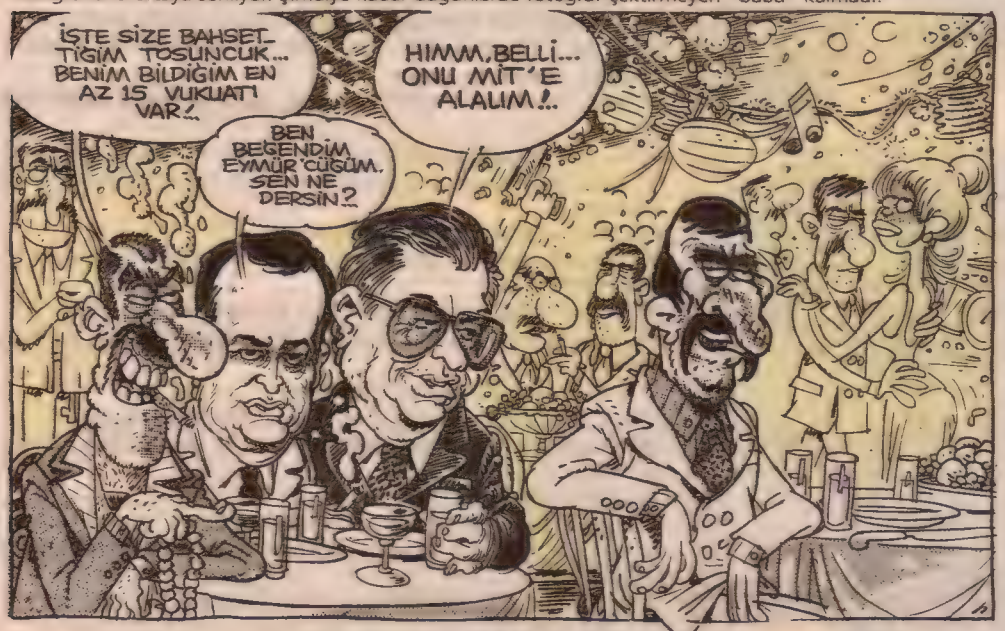

İSTER İNAN

Gökçeada'da Kale Köy'de bir zamanlar bir liman vardı. Bir zamanlar dediysek, çok değil iki üç ay önce. Bu liman **antik** bir limandı. İç kısmında, antik taş duvar bariz bir şekilde görülmekteydi. Tarihi klasik dönemlere kadar giden bu biçare liman, tam yanıbaşına yeni liman yapılırken üstü kapatılarak bir daha gelmemek üzere yokluğa gömülmüştür. Daha acısı, orda araştırma için bulunan bazı gazetecilere, arkeologlara söylediysek de konuyla kimse ilgilenmemiştir. Bu iş de yine bizlere, karikatürcülere kalmıştır. Mühendislik, mimari, arkeoloji veya araştırmacı gazeteciliğin sorunlarıyla ilgilenmek karikatürcülere kaldıysa, bu durum antik limanın yokoluşundan daha trajiktir. Hoş zavallı bir hipopotamın kafasına kaldırım taşları atan bir zihniyet antik limanı ne derece düşünür bilinmez ya, yine bir şiirle konuyu özetleyelim.

Bozuluyor bir yerin daha dokusu,
Sonra çıkar bu işin kokusu.

İSTER İNANMA

Geçen yıl DGM'lerde 32 çocuğun yargılandığı ortaya çıktı.

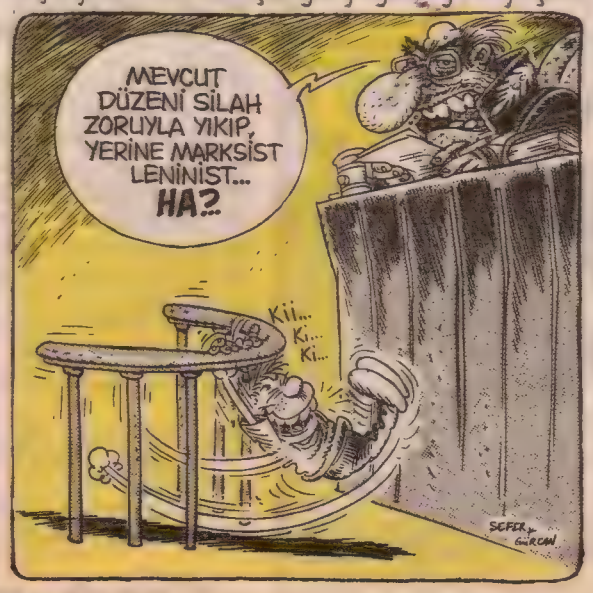

Ülkücü Sedat Peker'in askere gitmemek için çürük raporu aldığı belirtildi.

Abazagate skandalında şimdi de Oval Ofis'te Monica'nın puro ile mastürbasyon yapması ve Clinton'un seyretmesi fantazisi konuşuluyor. Eşi Hillary' e gerçeği anlatan Clinton'a esas darbe Hillary'den bekleniyor.

- **Ülkücü Mafya** Ey Türk titre ve **ranta** dön
- **Erbakan Refahı** Bir trilyonluk naylon fatura. Para ile imanın yalan ile dolanın kimde olacağı belli olmaz.
- **MİT** ...
- **Demirel** Nikah şahidi- Sünnet kirvesi- Düğün kamberi- Fikir cevheri- Boş zamanlarda Reis-i Cumhur
- **Yahya Demirel** Yılların hayalicisi doymadı gitti
- **Trafik** karayolları, işaret levhaları çukurlar, tümsekler ve kamyon terörü
- **Eski RP Şimdi FP** Sessiz çete destekçileri- Kaç Çakıcı kaç!
- **Serçuk Ural** Döt Father
- **ÖDP** Biraz ses
- **Leman Dergisi** Biraz daha enerji

Diğer mafya babaları gibi Alaattin Çakıcı da devletin ayrıcaklı kişilere verdiği "kırmızı kaplı" pasaport taşıyormuş.

daral & timsah

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

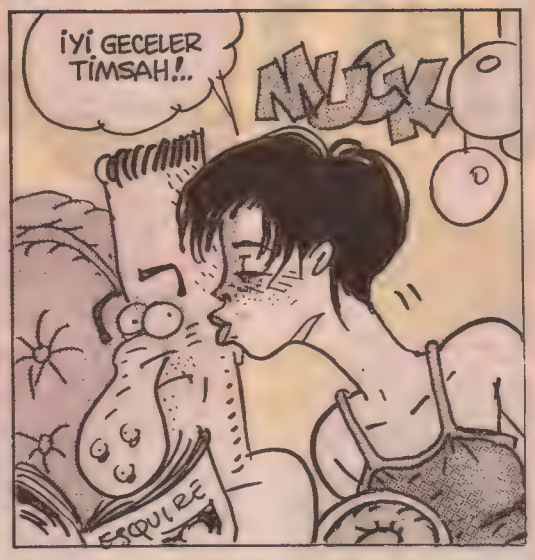

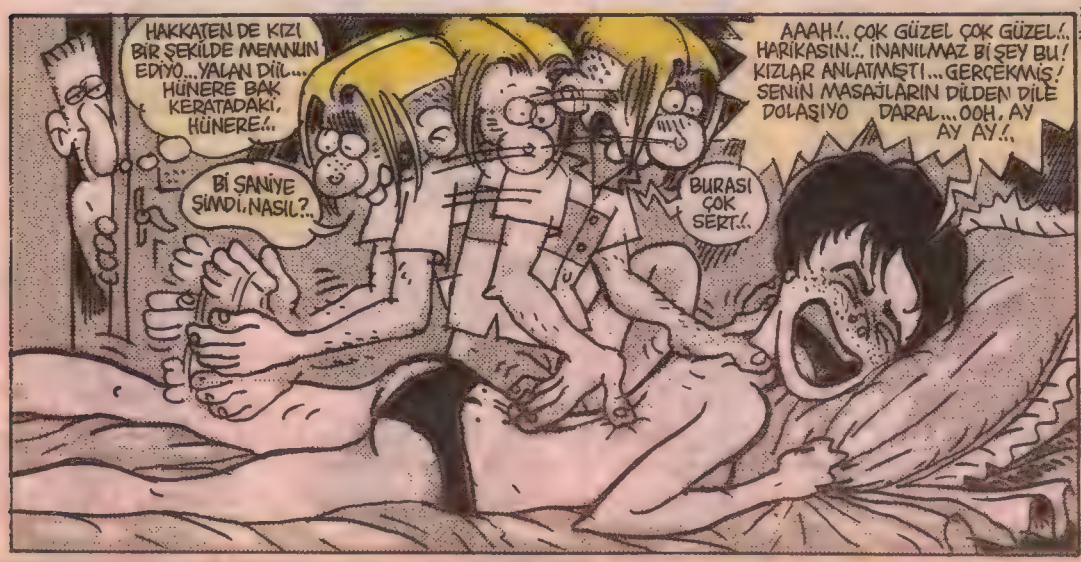

TİMSAH MAUSE PAD, DİJİTAL ORTAMDA 10 FARE GÜCÜNDEDİR ...TÜKENMEDEN KAPINIZ... D&R MAĞAZALARI, MEGAVİZYONLAR VE DERGİDEN TEMİN EDEBİLİRSİNİZ...

Mehmet ÇAĞÇAĞ

kemcit pilavı met-üst

halit çapın'a ve özdemir asaf'a

- yalnız, tek tabanca'dır.. her gördüğüne "daan!." diye vurulur
- yalnız'ın esvapları, mutlu olduğu senelerin modasını yansıtır
- yalnız'ın toplu fotoğrafları bile vesikalık'tır
- yalnız çamaşırlarını, gündüz leğende yıkar, gece olunca asar.. yalnız'ın ayakları, çorapları, nefesi günde on vakit kokar
- bir yalnız bir yalnıza, ömür boyu "-kışt, kışt" der
- yalnız, misafir evlerde, temiz çarşaflı, ama kokulu yatalarda uyumaya bayılır
- yalnız, yankı vadisi'nden bağırsa: "-ooo, kim osurdu, bit osurdu" tekerlemesi sanılır
- yalnız hep, tedir-girgin'dir
- yalnız'ın hayatını kalabalıklar yaşar
- yalnız ölünce, nüfus eksilmez
- iki kere yalnız, iki yalnız eder
- yalnız'ın yeni, temiz, ütülü tek giysisi vardır, onu da giymeye utanır
- yalnız konuşmasına hep, "-biz" diye başlar
- yalnız çarmıhını içinde taşır, kimliğini kaybeder, kendini evde unutur
- bir yalnız, bir yalnıza, aşık olursa, yalnızlık toplamları bir çocuk edebilir
- yalnız'ın içkisi, fıçı bira'dır
- yalnız'a sormuşlar: "-boynun neden eğri", yalnız da "-hüzün kireçlenmesinden" demiş
- her insanın mutlaka bir hikayesi vardır, fakat yalnız'ın karadeniz fıkrası
- yalnız iğneyi de çuvaldızı da kendisine batırır, yetinmez minare hatta bayrak direği arar
- yalnız'ın kefeni sümerbank basması
- yalnız rüyasında ornelia muti ile sevişirken nur yüzlü ihtiyar'ca basılır, kendi rüyasından kovulur
- yalnız'ın çorapları tek tek, dostları tek tük, yüreği hep küt küt'tür
- "yalnızlık paylaşılmaz"... paylaşılsa bile de onda da hep güçlü olan aslan payını götürür
- yalnız evine hep başka yollardan gider
- yalnız yaratıcıdır, ossuruktan nem kapar, acayip sorun yaratır
- yalnız'ın geceleri kerim abdal cabbar boyunda, uykuları naim süleymanoğlu ayarındadır
- yalnız'ın tatlı canı, ekşi bedenine eziyet
- yalnızlar kendi aralarında ikiye bile ayrılamazlar
- yalnız, ya duldur, ya da yetim... ikisinden ve tek çocuk ilaveli olanlar daha makbuldür
- yalnız'ın cebi otobüs bileti, vapur ve telefon jetonu doludur
- yalnız'ın dudakları sigara öper, elleri buram dram otuzbir çeker
- yalnız'ın eşyaları, yalnız'ı döver
- yalnız'ın tırnakları uzar
- yalnız'lık tanrı'ya mahsustur.. yalnızlık tanrı'nın yanına usulsüz park mı yapmaktır
- yalnız sevişince, nurtopu gib ülser'ı gastrit'i olur.. hüzün, velayetsizdir
- yalnız terliğine danılır, yastığına sarılır, yorganına kızar, kanapede uyur
- yalnız çok tutumludur, düş'ünden tırnağından arttırır, hep içine atar
- yalnız yalnız'ı donundan tanır
- yalnız'ın yedek donundan da çiçekler açar
- yalnız göçebe'dir, vatanı bedenidir.. komşuları yok yok, para birimi borç'tur
- yalnız'ın başkenti fiyasko, iklimi sittir git, bayrağı gökyüzü'dür
- yalnız hiçbir şey'in devamını, sonunu getiremez.. herşey'in ortasını yaşar.. ortalıkta yaşar.. yalnız orta malı'dır, herkes onu bir defa mutlak kullanmalıdır
- yalnız'ın varlığı, nefes darlığı.. yalnız'ın varlığı, baba ziki keyfine.. yalnız'ın varlığı, varlığınıza armağan
- insanlar konuşa konuşa, yalnızlaşırlar.. yalnızlar konuşa konuşa, genleşir, uçarlar
- yalnız'ın sevdiği artiz, ya rahmetli lee van cleef'tir, ya da yine rahmetli cevat kurtuluş.. (suphi kaner, john belushi, yılmaz güney, özcan özgür, lino ventura joker)
- yalnız'ın bindiği tüm taşıtlar, kendi içinden geçer
- yalnız'ı geceleri martılar sever

"aralık 1991"

not: halit âbi de (çapın) kanser olmuş!.. n'oluyo ya!.. tam can baba'yı öptük, sevdik, geldik ki gümm

LOMBAK

GEÇ BAKALIM ON İKİ SENE İDAM CEZANI BU KOĞUŞTA ÇEKECEKSİN!..

GEÇMİŞ OLSUN BİLADER!..

SOLMAZ & BARUTER

Paranoya

AA.A... İNTERNET-TE MAFYA SAYFALARI SİTESİ DE VARMIŞ...DUR BİR GİREYİM..

ARTIK BU SİTE-DEN ÇIKAMAZSIN ULAN... MAUSU TIKLA-MAYA KALKARSAN GÖTÜ-NÜ TIKLARIZ HAA.!

BULDUM!.. ANAL SEKS KREMİNİN FORMÜLÜNÜ BULDUUUM!..

DONK

CENNETE GİDEYİM! CENNETE GİDEYİM!

AKDENİİZ AKŞAMLARIII BİR BAŞKAA ÖLUUYOOR

BU BEŞİMİZİN ŞARKISI OLSUN MU?..

LOMBAK

KİTABINI HAZIRLIYORUZ

LOMB LOMB LOMBLOMB LOMB

KOMİKAZE

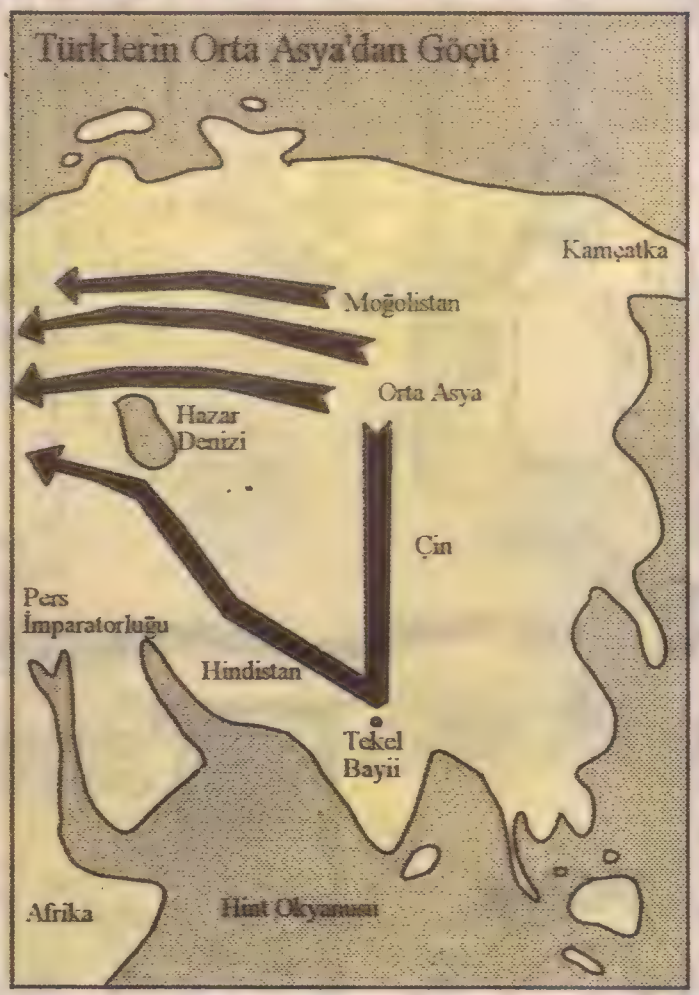

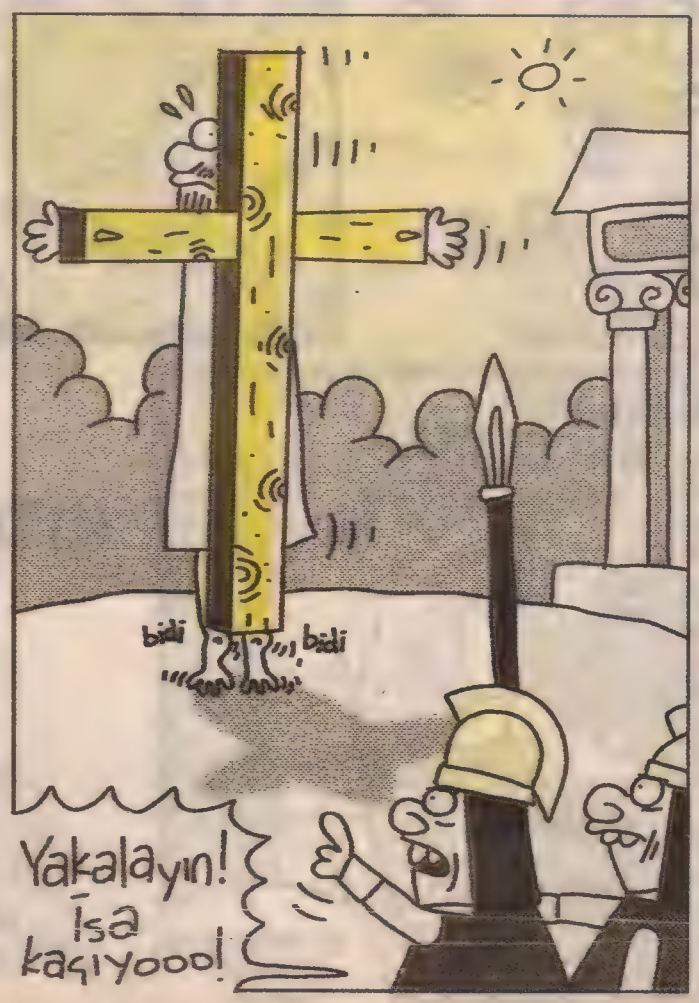

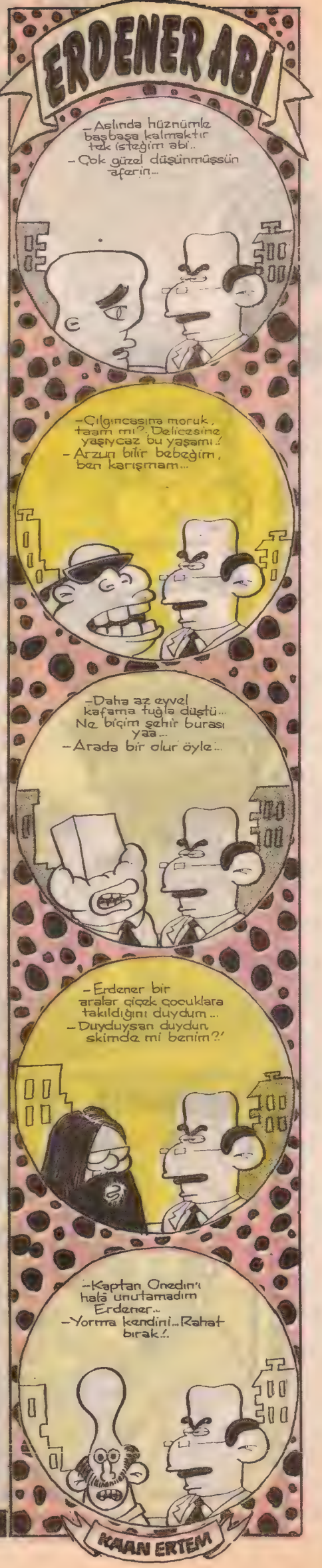

marlon@turk.net
ERDİL YAŞAROĞLU

TERELLİ PICTURES

CAN BARSLAN

Hayatımda başarmekla gurur duyduğum şeylerden birisi de sinemalarda oynadığı sırada INDEPENDENCE DAY-Kurtuluş Günü- adlı filme gitmemek olmuştu...

Ama ne yazık ki geçenlerde CINE-5-de Independence Day filmine yakalandım ve itiraf ediyorum, eziyet çeke çeke izledim...

Ve bu hafta da vizyona Armageddon filmi giriyor. Buradan ilan ediyorum ki, ona da gitmeyeceğim...

BU ÖYKÜ, AŞAĞILIK AMERİKAN POLİTİKALARININ HEDEFİ OLAN VE BAŞKANLARININ S...KİNİN KEYFİ UĞRUNA SALDIRIYA UĞRAYAN TÜM GARİBAN ÜLKELERE ADANMIŞTIR...

EKİM 1998 - UZAY, ATMOSFER DIŞI

HSSSSSSS

...aynı anda oval ofis...

SAYIN BAŞKAN... SAYIN BAŞKAN..!

OOH... UUH... UYY...

LAN OĞLUM LAN, KAPIYI VURMADAN NİYE GİRİYON AYI!.. UHU...

BAŞKANIM, ÇOK ÖNEMLİ!

PLAYBOY

OHH SÖYLE... OH!. UHH... EVET... AYY..!

ÇOK BÜYÜK BİR GÖKTAŞI DÜNYAYA YAKLAŞIYOR VE VERİLERE GÖRE ATMOSFERİ PARÇALANMADAN GEÇİP DÜNYAMIZA ÇARPACAK...

EVET!. DEVAM ET... OH! ÇOK GÜZEL!.

EE... BU KADAR SAYIN BAŞKAN...

LAN OĞLUM, SANA DEMİYORUM... YÜRÜ GİT.!. DÜNYAYI KURTARIN MADEM.!.

AAA!. BA BA BA!.. ULA LA LAA... OOiiiYYY!..

Amerikalı bilim adamları yaklaşan tehlikeyi önlemek ve dünyayı kurtarmak için olağanüstü bir çabaya giriştiler...

ATMOSFERLE KARŞILAŞMAYA 6 SAAT 12 DAKİKA KALDI!.

YÖRÜNGEDE SAPMA VAR MI?.

YOK EFENDİM, DOĞRUCA MİNNESOTA EYALETİ ÜZERİNE GELİYOR... ÇARPMA GERÇEKLEŞİRSE DÜNYANIN BEŞTE DÖRDÜ YOKOLACAK...

ATMOSFER DIŞINDA SAĞLANACAK BİR NÜKLEER PATLAMA GÖKTAŞININ ROTASINI DEĞİŞTİREBİLİR EFENDİM...

TAMAM, HEMEN BAŞLAYALIM!..

ZIRR RiiNG!

EVET!

JOHN!.. BAŞKAN SENİNLE GÖRÜŞMEK İSTİYOR!..

NELER OLUYOR?.

ÜZGÜNÜZ AMA SENİ APAR TOPAR ÇAĞIRMAYA MECBURDUK JOHN. BAŞKAN NEREDEYSE GELİR!..

AAA!.. OFF!.. IY.. EVET, DEVAM ET... OHHUU!.

İŞTE BAŞKAN GELİYOR!.

AHH...EVET.. OH! JOHN HOŞGELDİN... UYY... MUY...

BAŞKANIM!

JOHN...DÜNYA TEHLİKEDE VE... OHH...BUNU ANCAK SEN... AAAA...

TAK!

AH KAFAM!

AMERİKA ÜZERİNE DÜŞENİ YAPMALI JOOO... DÜNYAYI KUR...TAAA.. AAAAHHii... OOO..

YUU EES♪ EEY... YUU..ES..EEEY♫

YUU..EES..EEY..

HADİ BAKALIM... ŞU KOCA BEBEKLE İLGİLENİM BİRAZ.!.

AAH.. OOOH!.

SSSSSS SSSS

Devam edecek...

barslan @ibm.net —— YÜ... YÜ... YÜ...

Bu neee!.. Kitap mı?.. Kimi?..

Tap mı?.. ne?..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

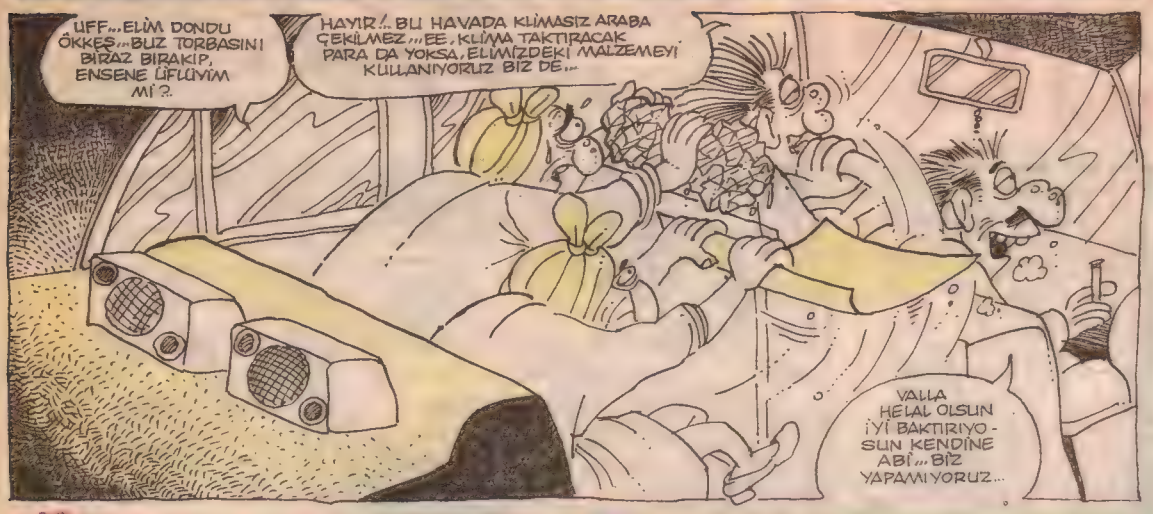

AĞLAYAN ADAM VE [illegible]GLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Güneri İçoğlu

Bir lokantanın tuvaletinde, lavobolardan birinde yüzümü yıkadıktan sonra, ıslak ellerimle saçımı düzeltiyordum. O sırada sifon sesiyle birlikte tuvaletten çıkan biri yanımdaki lavaboya yaklaştı. Benim ellerimle saçımı düzelttiğimi görünce musluğu açmak için uzattığı elini geri çekip arka cebine doğru götürdü ve **"Abi tarak veriyim"** dedi, ben de **"yok, yok, teşekkür ederim, böyle iyi"** dedim, daha sonra gidip masaya oturdum. Garson ne arzu ettiğimi sorduğunda, ben ne yiyeceğimi değil bu konuyu düşünüyordum.

...Ve yine Beylerbeyi'nde balık restoranlarının önünden geçiyorum. Bir tanesinde birden gözüm takıldı. İki tane kelli felli adam bir masada oturmuş, yanlarındaki masada ise üç tane garson, ellerinde çatal bıçaklar, bir ameliyat ciddiyetiyle el değmeden birazdan onlara sunacakları balıkların kılçıklarını ayıklıyordu. İki balığa üç garson!.. Her halde üçüncü garson diğerlerine neşter, makas falan veriyor ve arada bir onların terini siliyordu. Balık yeme adabında böyle birşey var mı yahu?.. Ismarlanan balığın kılçığı ayıklattırılır mı? Bari içerde ayıklayın getirin, yan masada yapmayın da kimse görmesin. Deli olucam arkadaşım yaa, Roma İmparatorluğu saraylarında bile böyle bir şey duymadım ben. Bu modernlik mi tembellik mi anlamadım gitti.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

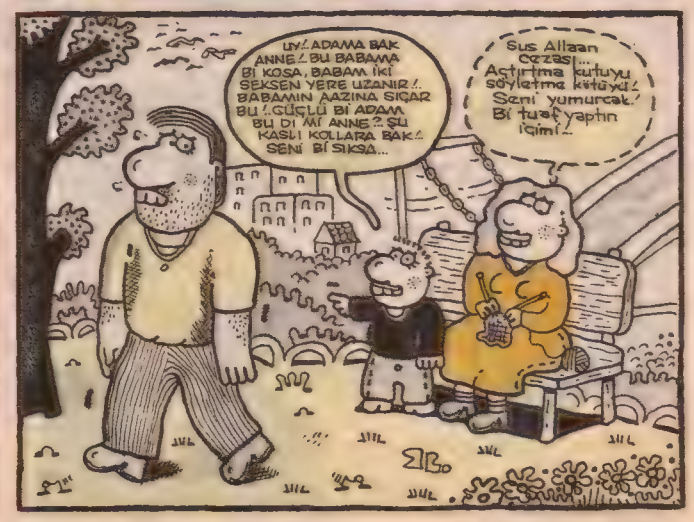

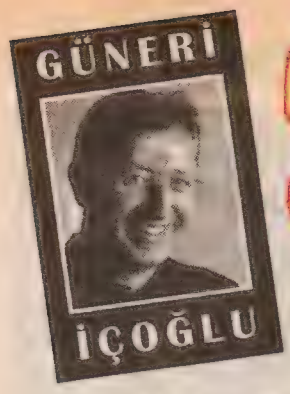

Firavunun Laneti

Ters Zaman Gladyatörleri (5)

Gündüzün şerri akşamın hayrından iyidir.
Ciltçi Hüsnü Amca

En kötü günlerimde tanımıştım ciltçi Hüsnü Amca'yı. O yakından görüp tanıdığım, dudak üstü ince bıyıklı son ustalardandı. Öyle sağlam bir cilt yapıyordu ki, bütün sayfa ortalarını tek tek dikiyor ve bağlıyordu. Bir kitap için saatlerce uğraşıyordu ve dediği vakitte işi mutlaka teslim ediyordu. Oysa diğerleri ciltlenecek kitabı sırttan kesip, hepsini birden delerek iplikle bağlayıp, tutkalı sürüp cilt kapağına yapıştırıyorlardı. Tabii ki bir hafta sonra bütün sayfalar bir bir çıkıyordu. Hüsnü Amca'nın ciltlediği kitaplar ise hakikaten sağlamdı. Evde ne var ne yok bütün kitaplarımı, dergilerimi, eski Gırgırlarımı, Lemanları ona ciltlettirdim, beş senedir tek bir sayfasına birşey olmadı. O küçücük dükkanında yaptığı o güzel muhabbetlerin de tek bir kelimesi aklımdan gitmedi. Ciltlediği kitapların şirazeleri gibi kendi şirazesi de düzgündü. Üstüne üstlük Hüsnü Amca'nın asıl işi bu değildi. Emniyet görevlisiyken merak salıp bu işi öğrenmişti. Emekli olunca da kendini tamamen cilt yapmaya vermişti. Çok seviyordu kitap ciltlemeyi. İnce ince uğraşmasına karşılık aldığı para neredeyse hiçbir şeydi. Bir gün ona **"Yahu Hüsnü Amca, her yerde 50 bin liraya ciltliyorlar, sen niçin 15 bin lira alıyorsun yazık günah"** dedim. **"Haramdan bina olmaz, bizim fiyat budur, gelen gelir."** dedi. **"Her yerde söylüyorum seni ama yine de gelmiyorlar, nasıl, neden anlamıyorum?"** diye sordum. Şöyle karşılık verdi **"Evlat herkesin kısmeti, nasibi daha doğarken belli olmuştur. Sen ne kadar uğraşırsan uğraş kısmetini arttıramazsın. Bizimki de bu kadar işte..."**

Kim bilecek, kim gelecek? Pasajın içinde minnacık bir dükkan. Tabelası bile yok. Hüsnü Amca birgün cama **ciltçi** diye harfler yapıştırıyormuş, iki görevli gelmiş ve **"tabela vergisi vereceksiniz"** demişler. Hüsnü Amca da yazıyı cetvelle söküp yere atmış ve **"İşte size vergi"** demiş. O günden sonra da bir daha hiç birşey yazmamış ne cama ne de kapıya...

Her gittiğimde bir sürü ilginç şey anlatırdı. Artık evde ona ciltletecek kitabım da, param da kalmamıştı ama yine de gidiyordum dükkanına. O anlatıyordu ben dinliyordum. İşsizdim, kafam bozuktu. Soğuk kış günlerinde aylar boyunca huzur bulduğum tek yer pasajın zemin katında en köşedeki bu küçük dükkan olmuştu. Yarı ağlayarak, yarı gülerek dinliyordum Hüsnü Amca'yı...

"Pul defterlerini ciltlemek çok zordur haa, çok incelik gerektirir. Vaktiyle bir kere kendime ciltleyeyim dedim, diğer işlerin hepsi kaldı. Baktım olacak gibi değil, kafam kızdı, sandal kiralayıp Çengelköy'den hepsini denize attım da ferahladım..."

"Beykoz'daki terzi arkadaşım ölmüş. Yirmi beş sene arkadaşlık yaptık, iyi ustaydı, Allah rahmet eylesin. İşte böyle, bu dünyaya itibar etmeyeceksin. Geçen gün sıcak yatağında yatıyordu, dün gasilhanede yattı, bugünse kara toprakta yatıyor..."

Bir keresinde imamın biri, ciltlediği kitabı gazete kağıdıyla paketleyip veren Hüsnü Amca'ya, **"Bir daha sana kitap ciltlettirmeyeceğim, kitabımı resimli kağıda sarmışsın!"** demiş. Hüsnü Amca da ona **"Sen hiç vesikalık resim çektirdin mi, söyle?"** diye sormuş. İmam da **"Çektirdim, ne var?"** diye karşılık vermiş. Hüsnü Amca **"O zaman ben de senin kıldırdığın namazı kılmıyım mı yani?"** demiş.

Yine birgün tezlerini ciltleten dinci bir gençle tartışmaya başlamışlar. Hüsnü Amca **"Peki şeriatta el kesmek var. Sen şimdi bir hırsızlık yaptın, elinin biri gitti, ee hırsızsın durmazsın ki, bir daha hırsızlık yapıcaksın, öbür el de gidicek, kolsuz kalıcaksın. O zaman naapıcaksın? Ne yer ne içersin, nasıl çalışırsın, kim bakar sana?.."** Dinci, **"Vakıf bakar."** Hüsnü Amca, **"Ulan hangi vakıf, düşün ki bir memleketin nüfusu 60 milyon, 59 milyon 500 bin hırsız varsa noolucak. 500 bin kişi çalışıp onlara mı bakıcak be?.. Hadi git şurdan!.."**

Bir keresinde de tesettürlü bir kadın ciltlenmesi için dini bir kitap getirmiş ve içeri girer girmez telaşla Hüsnü Amca'ya sormuş. **"Aman abdestli misiniz, yoksa ciltletmem ha!.."** Hüsnü Amca da yarı şaşkın yarı kızgın **"Senin geleceğini bilsem gusül abdesti alırdım, git şurdan, git başkasına ciltlet"** diye kovmuş kadını.

İlginç bir de askerlik anısı vardı Hüsnü Amca'nın. Eski sert kışların olduğu zamanlarda, Erzurum'da -32 derece soğukta onbeşer dakikalık kısa nöbetlerden birinde, askerin biri nöbet beklerken elini soğuk demir topa koymuş ve eli yapışmış. Hemen çekmiş, güç bela derisi yırtılarak elini kurtarabilmiş. Sonra da merak etmiş; "Bir rivayete göre dil o soğukta tüfeğin tetiğine yapışıyormuş." Bunu denemek istemiş ve dilini tüfeğin tetiğine dokundurmuş. Dili anında tetiğe yapışmış kalmış. Hüsnü Amca nöbete gittiğinde **"ili, li, li, ülo, lö, lö, lö"** diye bir takım sesler duymuş puslu gecenin içinden. Bir de gidip bakmış ki, dilinde buz tutmuş tüfekle çırpınan bir asker. Yarım saat uğraşıp dilindeki buzu güçlükle çözmüşler ve biçareyi kurtarmışlar. Eli gibi, dilini de kurtarmak için çekse dilsiz kalacakmış.

Hüsnü Amca'nın karısının anneannesi, manav olan nişanlısına, sabrını ve sadakatini göstermek için, bir elmanın kabuğunu tam 6 arşın yani yaklaşık 3 metre soyarak yekpare bir şekilde göndermiş. Manav nişanlısı da ona 8 arşın boyunda ipek bir şal göndermiş. Böylece evlenmişler ve bir daha da ayrılmamışlar. Söz izdivaçtan açılmışken Hüsnü Amca'nın kız alacaklara üç tavsiyesi vardı. Alacağın kız; **senden tahsilli olmasın, daha zengin olmasın, annesi güzel olsun, çünkü kız yaşlanınca mutlaka annesine benzermiş...**

Muhabbet iyi gidiyordu, gidiyordu ya, birgün Hüsnü Amca'yı çok üzgün buldum. İmzasını taklit edip yüklü bir çeke kefil göstermişler. Çeki veren bir tefeciymiş, borcu alan kumarbaz şahısa güvenmediği için kefil istemiş. Onlar da bula bula bizim Ciltçi Hüsnü Amca'yı bulmuşlar. Önce Hüsnü Amca'ya gelip kefil olmasını istemiş kumarbaz şahıs. Hüsnü Amca da reddetmiş. Daha sonra şahıs Hüsnü Amca'nın ismini yazıp altına Hüsnü Amca'nın imzası olmadığı bariz bir şekilde belli olan tamamen değişik bir imza karalamış ve yüklü parayı almış. Tabii ki günü gelince de borcunu ödememiş. Çeke neden kefilin imzası gerekiyor anlamadım ya, derken Hüsnü Amca'ya icra gelmiş. Hüsnü Amca hemen gitmiş kumarbazın yanına, **"Şu senet mi, çek mi, her neyse ver onu bakiim"** demiş. Bir bakmış ki, adının altında saçma sapan bir karalama. Beynine vurgun yemiş, hemen belgenin fotokopisini çektirmiş. Eee, yaşlı adam, mahkemeye başvuracak ama soğuk hava, bugün giderim, yarın giderim derken bir arkadaşına rastlamış. Arkadaşı **"Aman Hüsnücüğüm, bunu öğrendiğinin üstünden 5 gün geçerse sahte imzayı kabul etmiş olursun! Bu gün son günün. Koş mahkemeye hemen başvur, yoksa parayı ödemek zorunda kalırsın."** Hüsnü Amca iki gün önce sıkı bir pazarlık sonucu yarı fiyatına aldığı siyah pardesüsünü sırtına geçirdiği gibi koşmuş mahkemeye, son dakikada başvurmuş. Ertesi gün dükkanına uğradığımda verdiğim kitapları ciltlememiş olduğunu gördüm. Kafası çok bozuktu. **"Sevmiyorum artık, insanları sevmiyorum"** dedi, ardından **"Günahlarımı seviyorum ama insanları sevmiyorum"** diye ekledi. Bunu söyleyen 70 yaşında biri... Kolay mıydı bu sözleri söylemek, çok şaşırmış ve üzülmüştüm. Küstürmüşlerdi, pırlanta gibi bir adamı, bir ustayı daha küstürmüşlerdi en sonunda...

Kısa bir süre sonra ağzından şu sözler döküldü, **"Kapatıcam dükkanı, kimse de gelmiyor zaten!"** **"Yapma Hüsnü Amca kapatma şu dükkanı, senin gibi ciltçi yok. Yapma etme, n'olur"** diye yalvardım. O günlerde üniversitelerimizin birinde okuyan bir Japon öğrenci, nerden duymuşsa bitirme tezini getirip Hüsnü Amca'ya ciltlettirmişti. Ben de **"Bak taa Japonya'dan gelen öğrenciler tezlerini getirip sana ciltlettiriyorlar, kapatma"** dedim. **"İsterse Zulu Kabilesi'nden gelsinler, kapatıcam dükkanı"** dedi ve ertesi gün kapattı.

Bu onun hatırladığım son cümlesi oldu. Zira iş bulamayıp son kiramı ödeyemediğim için evimi boşaltmak zorunda kaldım ve içim yanarak o semtten ayrıldım. Hüsnü Amca'yı da bir daha göremedim...

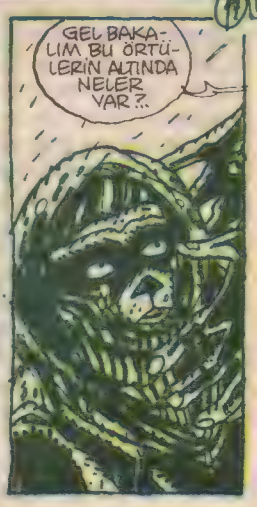

SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Bir Yeraltı Zenginliği: Alaattin Çakıcı

•Çakıcı kimdir?

Klasik dönem Türk tetikçiliğinin önemli ismi Alaattin Çakıcı, 1953'te Trabzon'da doğdu... 13 yaşında Trabzonspor PAF takımında futbola başlayan Çakıcı, derinlemesine attığı pası alamayan santraforu topuğundan vurarak ilk vukuatını gerçekleştirdi... Dolunaylı bir gecede ülkücü olan Çakıcı, ailesiyle beraber İstanbul'a göç etti ve bu şehirdeki ilk eylemi olarak İstanbul il tabelasını sağa doğru büktü... 12 Eylül döneminde, içerde pişmek için tünel kazarak cezaevine girdi, 1982 yılına kadar hapis yattı. Tahliye olunca bir süre ünlü babaların yanında staj yaptı, sonra kendi bürosunu kurdu... Bu dönemdeki icraatları şunlardır: Yazılarında dahi anlamındaki dedaları ayrı yazmadığı için Hıncal Uluç'u bacağından vurdurmak, karnıyarık yaparken patlıcanları simetrik yarmadığı için karısı Uğur Çakıcı'yı öldürtmek, Fenarbahçe başkanlığı yaptığı dönemde Cemil Turan'a iki transfer taksidini ödemediği için Emin Cankurtaran'a saldırı düzenlemek, Selim Edes'e rüşvetini ödemediği için Engin Civan'ın bıyığını zippo ile tutuşturmak ve kirli işlere bulaşıp ahlakını bozduğu için eski arkadaşı Nurullah Tevfik Ağansoy'u öldürtmek... Çakıcı'nın ayrıca Cavit Çağlar, Mehmet Üstünkaya, Ajlan ve Mine, Demir Bükey, sihirbaz Sermet Erkin gibi isimleri listesine aldığı da öğrenildi... Uzun zamandır yurtdışında olan Çakıcı, tanınmamak için estetik ameliyat oldu, fakat doktorlara silah çekerek ameliyat sonrası yine aynı görünümde kalmayı başardı... Çakıcı'nın alnının sağ tarafında bulunan yara izine dikkatle bakıldığında "Bize de derler Çakıcı, yıkarız imajları" yazısı okunabiliyor.

•Kırmızı pasaportu nasıl aldı?

Bu konuda üç iddia var. Birincisi, Çakıcı yakın arkadaşı olan MİT Yurtdışı Operasyon Daire Başkanı Yavuz Ataç'tan okumak için Marquez'in "Kırmızı Pazartesi" adlı kitabını istedi... Ataç, bunu yanlış anla-

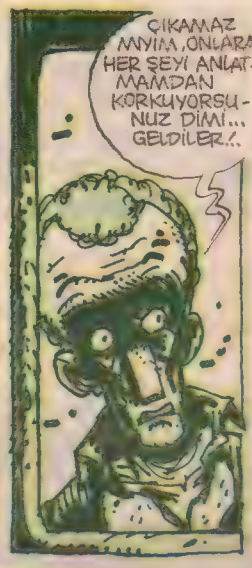

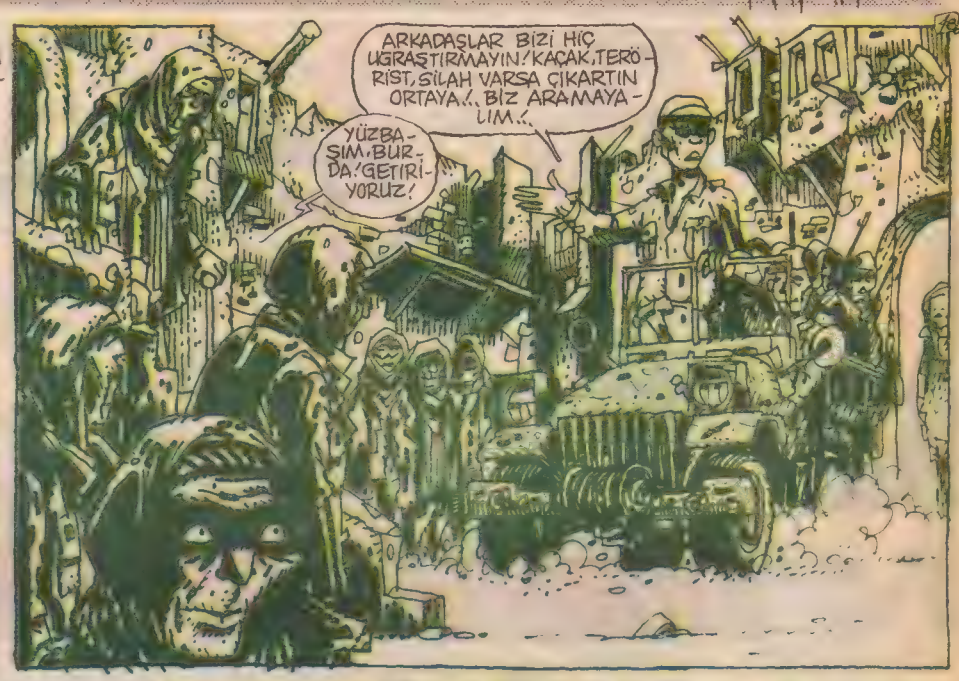

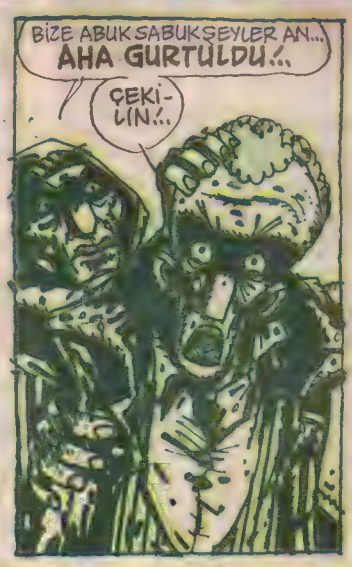

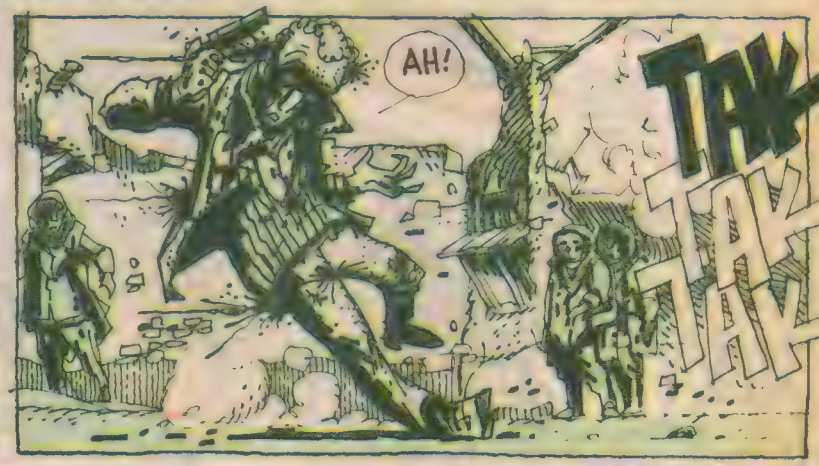

*Not: Bu kopyalama bölümü yeni eklenmedi, ondört yıl önce hikaye ilk çizildiğinde de vardı. Yani kopya koyun DOLLY'den ondört yıl önce...

SÜR ECEK '98

yarak Çakıcı'ya kırmızı pasaport verdi... İkincisi, Çakıcı'nın pasaportu, normal lacivert pasaporttu... Bir infaz sırasında, bacaktan sıçrayan kan pasaportu kıpkırmızı yaptı... Sonuncu iddiaya göre ise, kendini kırmızı bültenle arayan Interpol'e gıcıklık olsun diye, turist olarak gittiği Çin'den kırmızı pasaport çaldı... Hatta karıştırdığı için iki kez oyuncak firması İntertoy'u bombaladı.

•Aslı Ural'ı nasıl tavladı?

Çakıcı, Aslı Ural'ı yıllar önce Selçuk Ural'ın şarkı söylediği bir kermeste görmüş, görür görmez aşık olmuş ve bunu zaaf olarak nitelendirdiği için bacağına tek el kurşun sıkarak kendini cezalandırmıştı... Yıllar sonra Nice Büyükşehir Belediyesi dinleme tesislerinde rastladığı Aslı Ural'ı, babasının "Serseriyim, ah serseri" adlı şarkısını Fransızca söyleyerek tavladı... Aslı, Çakıcı'ya "Nedim Acar", Çakıcı ise Aslı'ya "Hans Ditriht Gençer" diye hitap ediyor, böylece kimliklerini gizliyorlardı... Sevgililer, sık sık elele tutuşup Rahibe Teresa Vakfı'na bağış yapmaya gidiyor ya da bazen MİT müsteşarı Şansal Atasagun'a, bazen de Şansal Büyüka'ya kart atıyorlardı...

•Nasıl yakalandı?

Çakıcı, bir gece Nice'de Türkler tarafından işletilen Kırık Kalpler Kebap Salonu'nda fazlasıyla rakı içti, bunun etkisiyle ilişkide olduğu bakanları, bürokratları, politikacıları, sanatçıları, artistleri, bitkileri ve eşyaları tek tek anlattı... Bununla da yetinmeyen Çakıcı, Fransız polisleriyle şehir havuzunun çevresinde halay çekmek isteyince tutuklandı... "Beni bırakın yoksa Fransa'ya tekrar krallığı getiririm" diye bağıran Çakıcı ciddiye alınmadı... Çakıcı'nın sinirden pantolonunu yırtarak şort haline getirdiği görüldü...

•Şimdi n'olacak?

Çakıcı "demirbaş statüsünde" olduğu devlet töreniyle yurda getirilecek... Ya efendi gibi susacak cezaevindeki süit dairesinde Televole izleyecek, ya da şantaj bantlarını, ses kayıtlarını ortaya çıkarıp ötecek!.. Bu durumda Çakıcı, "Databank" ihalesinden zararlı çıkacak, Susurluk Cumhuriyeti Devleti, yeni ev arzulu bir "Alaattin" bularak kötü anılarından kurtulacak!.. "Devlet leşe, kuzgun başa" modeli hayırlı olacak!..

* Leman'ın acar elemanı Kaan Ertem ve "gelinimiz" Özgül'e mutluluklar dilerim...

* Baba Can Yücel 73 yaşında faşizmden, baskılardan, yasaklardan sonra kanseri de üzdü!.. Nice yıllara...

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGUN

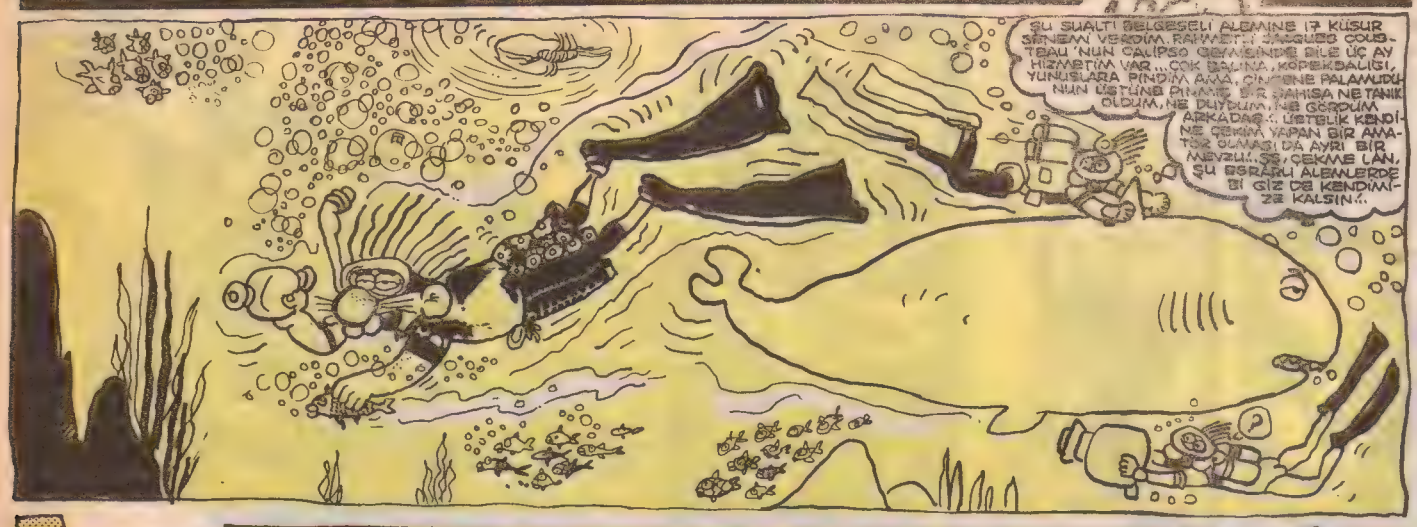

TABUDEVİREN

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

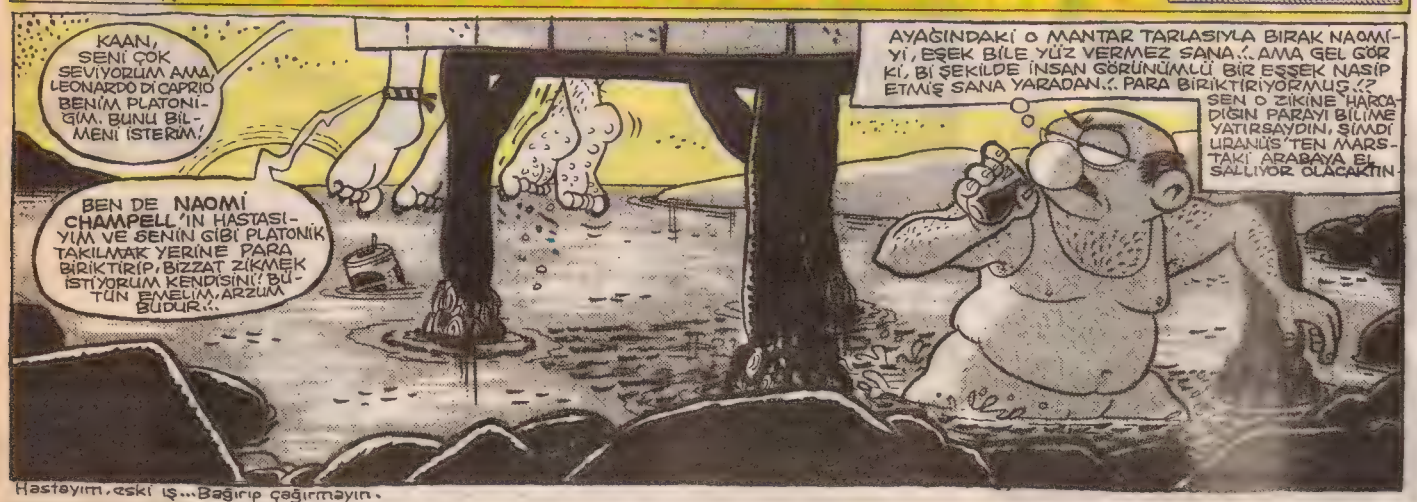

Hastayım, eski iş... Bağırıp çağırmayın.

yazıkatür

Lütfü Oflaz

LO ve O !

Parklar yatak odam, banklar karyolam!

Eskiden evliydim; artık evsizim...

Evsiz bir yaşam bu; eşsiz bir yaşam bu!

Tek eşyam çantam...

Çantam hem elbise dolabım, hem çalışma masam, hem kütüphanem, hem yemek masam...

Elimde çantam ve hayalimde **O**...

İkisi de ayrılmaz parçam.

O, **LO**'nun yarısı...

Bölünürse ikiye **LO**, yarısı **O**...

Toplanırsa **L** ile **O**, eder **LO**...

LO yürüyor; özgür, eşit, kardeşçe bir dünya idealini gerçekleştirmek için.

LO yürüyor; dikenli yolları aşa aşa, çile yumağını aça aça...

O ise vazgeçti yürümekten.

"Yürüyecek ne inancım, ne gücüm kaldı" dedi **O**...

Ve koptu **LO** ile **O**...

Artık **O**'nun kendisini değil, hayalini götürüyor her gittiği yere **LO**...

LO benim...

O sevdiğim...

Yanımda sevdiğim **O** yok artık; insanca-hakça bir dünya ideali olan **O** var.

Ben **O**'nu hiç eksilmeyen, hep artan bir aşkla sevdim!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Akşam sefası

BAHADIR BOYSAL NEW YORK'DA

RIGHT NOW!

(BU KADA ALLAH YOK!)

Burada okumaya gelen, master yapan Türk öğrencilerin çok önemli bir kısmı "POMPACILIK" yapıyor. Hatta geçenlerde LİSE MEZUNU birisinin işe alınmadığını bile duydum... Peki şimdi ne bu?.

DALLAS 59

Ama "POMPACILIK" işini abartanlar var... Türkiye'de mafyada, "tetikçi" eskisi bi terifle tanışmış bi arkadaş geçenlerde... Adam "önceden elim hep tetikteydi, şimdi de tetikte, ne bi-çim bir kısır döngüdür bu?" demiş bizimkisine...

Yine bir tanıdık, geçen hafta geç bi saatte işten eve dönerken metrodа bir herifin kitap okuyan bir kadının tam karşısına geçip "BABAFINGO"yu da çıkarıp "MASTURBASYON"a koştuğunu anlattı dehşetle... Psikopatların, psikopatlığını özgürce yaşama hakkı var bu ülkede...

FAX

Ruhsal açıdan "alem göt olmuş" zaten. Sistem insanı yalnızlığa itmiş.. Sıkıntıdan, bunaltıdan kendi kendine konuşan bi sürü insana şahit oldum. Yadırganmıyor tüm bunlar. Metrodа yaşam bir başka. Bambaşka...

FUCKIN' WHORE NEED TO FIND A NEW PUSSY... PUSSY. PUSSY CAT!.

GAAK!

MALCOLM X

Türkiyeli karikatürist dostlardan biri, bundan 6,7 yıl önce kalkmış buraya gelmiş. O dönemler Newyork'ta geceler çok tehlikeli. Gece metrodan eve dönerken, donuna kadar soyulmuş karikatürümüz...

ATLA

ABC

Kimi zaman gündüzleri, o güzel ikindi vakitlerinde "Boğaziçi"ni özlü yorum derinden... Tüm uzaklardaki İstanbul aşıkları gibi... EAST RIVER'a iniyorum o zaman ahestе... Boğaziçi'nin yanında haltetsе de...

Haltın allahına ezeldеn beri sahip zaten... Newyork'un bu tek güzide akıntısının dibi balçık, çamur deryası kaplı olduğundan, burаnın mafyaları yıllarуlı kurbanlarını buraya atıyor... Bu önemli gelenek halen hassasiyet ve gizlilikle devam etmekte...

Elime "SOUFIZM" adlı tamamen yabancı kaynaklı bi periyodik dergi geçti... Sufizm'i bilirsiniz. Evrensel Mevlana öğretileri... İşin acaip tarafı, koca yayın kurulunda bi tane Türk yok.!!! Hepsi Arap, İngiliz falan..."EVRENSEL" ayağına, yüzyılların kültür mirası gidiyor mu nedir?. Yoksa ben mi bağnaz düşünüyorum...

Güneri İçoğlu'nun kulakları çınlaya!..

Amerika'da yaşayan balerin bi arkadaş geçenlerde İstanbul'a gitmiş... Günlerini genelde, Beyoğlu'nda Kaktüs Cafe'de geçiriyorken, birkaç lavuk musallat oluyor buraya... (biraz alımlıdır kendisi) "Biliyor musun, senden çocuğumun olmasını isterdim" diyor birisi...

Başka bi gün aynı repliği bi başkası daha söylüyor... Kız ilk başlarda bu tesadüflere bi anlam veremiyor, ama sonra basıyor kahkahayı... Şimdi, bizim kızda YEŞİL KART falan var. Amerikalı olduğundan, (lavukların niyeti kızla evlenip, Amerika'ya kapağı atmak...

Kızımız gayet sütlü ve beyaztenli bir hanendidir... Buraya dönerken de saçını sapsarıya boyatmış... Dediğine göre, zenciler saldırmaya başlamış ikide bir. Hatta ağız dalaşına bi kere de ben şahit olmuştum. Sapsarı ya bu, ırkçı "SKIN-HEAD"lardan sanmışlar kızı...

Ulan yıllar yılı, "SANAL SEX" diyip dururlar. Adresi bulduk ve gittik en sonunda... Döner, hareketli ve yuvarlak bi platformda, syber bi gözlük takıtlar kafamıza, ben zaten içkiliydim... Eğlendiğimi hatırlıyorum ama o kadar cana can katan bi şey diildi ya ...

Benim şu günlerde asıl eğlencem bitişik daireдeki köpek... Newyork'da evler küçük, duvarlar genelde ses geçirgen, hayatlar transparan. Bu köpek de, bundan önceki sahibinin ölüsüyle bi hafta kapalı kaldığından psikopat olmuşmuş... En ufak sesse havlıyor...

HACI N'AABER?..

-HRRÖW! ROWH!!-

Kimse yanlış anlamasın, zenciler hakkında bi "TEZ" hazırlamak istiyorum, bi acaipler... İzliyorum, büyük kısmında SAÇ KOMPLEKSİ var... O daracık, kıvır kıvır saçlarını bi türlü kabul edemeyip ya kelaş oluyorlar, ya da düzleştiriyorlar... Kimisi de acaip "KITCH" modellerie bastiriyor bu kompleksi... (İnanmıyorsanız!..

Ve de herkes biliyor zaten; koca şehir, dünyanın dört bir yanından gelmiş PSİKOPAT'larla dolu... Herkes sisteme uyum sağlayıp varolma savaşında bunca renk uyum içinde yaşamak zorunda... Yolda birisinin gözlerinin içine daha dikkatlice bir bakın, mutlaka size gülümseyecektir...

..METROPOL yaşantısı gerçekten böyle olsa gerek... Aferin...

Arasıra depreşen bir "AH İSTANBUL" var tabii her şeye rağmen. Buralardan hep böyle güzel ama, acıklı mı hatırlanır bu şehir?.. Ya da "Bahadır Boysal ne çabuk hatırlamış bayat ekmeğin kokusunu?.."

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

YEMEK PİŞTİ Mİ?..

DAHA DİİL!..

BUGÜN BİZİ NİYE YAKIP İŞKENCE ETMİYOLAR ACABA?..

BİLMİYORUM AMA HİÇ HOŞUMA GİTMEDİ... KÖTÜ ŞEYLER OLACAK...

İMDAT! LÜTFEN YARDIM EDİN!..

SORUN NE?..

BURDAN İTFAİYEYİ ÇAĞIRAN OLDU MU?..

Karizma...

98...99...100...AY SADUN... İLİŞKİMİZİ KURTARMAK İÇİN GÖSTERDİĞİN ÇABAYA HAYRANIM...

CANIIM... YALNIZ BENİ SEV...OLUR MUU?..

OLUR DA...BAK ŞU KIZCAĞIZ HER GÜN BURAYA GELİP OTURUYO..YAPMAM YA BİR DEFA GİT ONUN ELİNİ DE TUT SAÇINI OKŞA DESEN...GÖNLÜN ÖYLE CANİ CANİ OLSA...HOŞ GERÇİ BEN DE OLSAM DEMEM...

HAH...AL BAKA - YIM..GEL DE DÖV...

KÖÖEH!..KÖÖH! ULAN GİTMİY-CEKSİN Bİ DAHA "KENDİNİ SAVUNMA" KURSLARINA

ZÖRT ZORT ZÖRT ZORT ZÖÖRT!

Bazan kadınlara çok haksızlık ettiğimizi düşünüyorum...

Onların en ateşli savunucusu olmak istiyorum...

Ama karımdan önce işten eve döndüğümde..

Bulaşıkları yıkamaya çok üşeniyorum abi..

Boşver... Sıkma kendini...

Bayır Bayır

FEYHAN GÜVER

Akşamsefası

GÖKHAN DABAK

İFTAHARLA SUNAR

ÖLÜMSÜZ RUH FANTOM VEYA TARZAN

Ormanda (Fantom yeri gelince diğer insanlar gibi dışkılar.) derler... (Ama yaydığı kokuya on kaplan bile dayanamaz) diye ilave etmeyi de ihmal etmezler...

PATIR PATIR PÖŞŞŞ

PAAT

ÖÖRRK

İMDAAAT..FANTOOM YETİİİİŞ...

HEY, BU DİANA'NIN SESİ..

VIJIK

Heyecanla harekete geçerken kendi bokuna basıp kayıp düşer ve bi de kafasını taşa çarpar...

KÜÜT

Beyninde oluşan hasar münasebetiyle artık Fantom'un belden aşağısı tutmamaktadır, orangotanlar tarafından sıkılarak öldürülen sevgilisi Diana'nın cenazesinde kendini hıyar gibi hisseder...

DİANA PALMER Rıfkına Fotoğ...

EEİİÜÜÜG! AAGGİİEE!

HAYDAA! KİM BU LAN?

GARRR

O RUH HASTASI AABİ...Bİ ZAMANLAR (ben Fantom'um) DİYE ORTALARDA DOLAŞIRDI MANYAK..BİR GÜN BİR KAZA GEÇİRDİ, ONDAN SONRA İYİCE KAFAYI YEDİ..ŞİMDİ CİYAK CİYAK BAĞIRIP MAYMUN GİBİ DALDAN DALA ZIPLIYO...TARZAN ADINI TAKTIK ONA (geri zekalı) ANLAMINDA...

SON

HOKLAVAT

DENİLEN KİŞİDİR HOKLAVAT.

Gitmektedir...

Bir balık görür...

Fakat ilgilenmez, çünkü ilgisiz bi kişidir hoklavat veya rüzgar esmiş...

SON

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

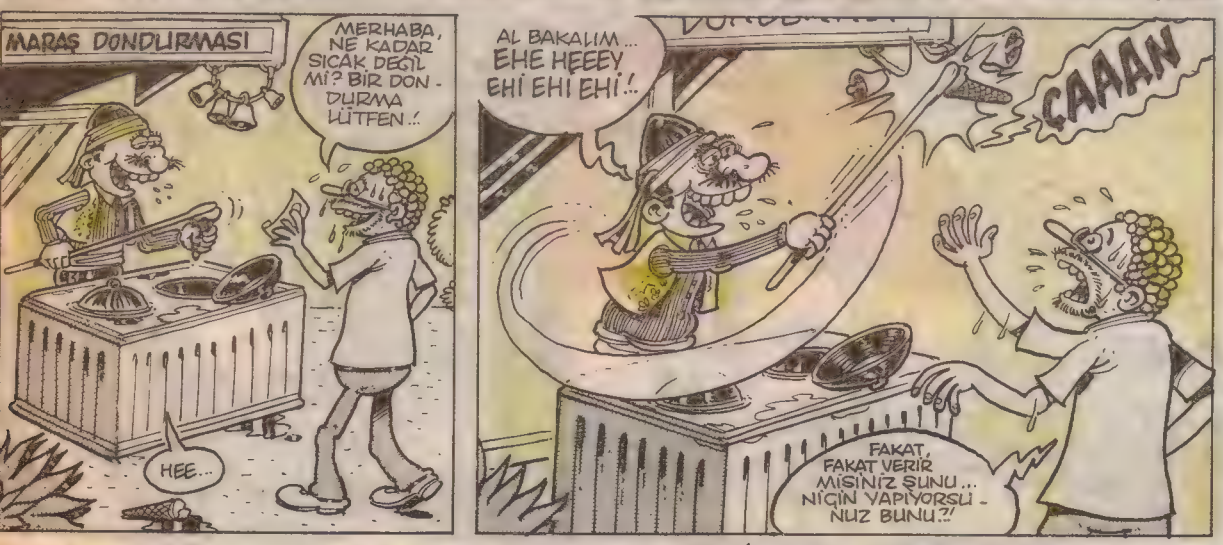

Gönül Adamı unutulmuş bir bestenin, kalan birkaç nağmesinin sadece sekizlik bir notasıdır...Gönül Adamı albümü tüm kitapçılarda...

Feyzi Özşahin

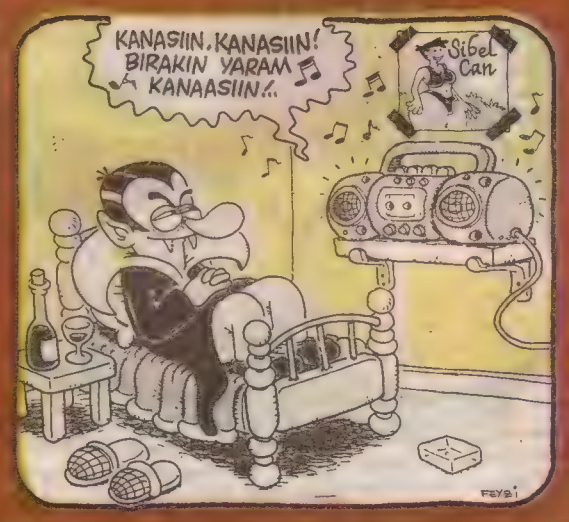

Bu hafta sizlere süper efendi, dünyadaki duyarlı sanatçılar listesinde ilk 10'a rahat girebilecek sanatçı.

CENGİZ ARABAHIRSIZI'nın Son Eseri

"Martılar şahidimizdir
"Sana söz veriyorum sevgili
an gelir mühim biri olursam
ve danışman tayin
ederlerse emrime.Danışırım
dediklerini yaparım ama
arada bi dediklerinin tam tersini yaparım
çünkü olur günün birinde
arkamdan "Durmadan bize
danışıyo, her dediğimizi yapıyo
maymun ettik herifi" diyebilirler
adlı eseri çıktı...

Haftanın Kaseti

Tüm müzik marketlerde, ısrarla arayınız, bulamazsanız bi zahmet o dükkanın ismini bize de bildirin bi-iki koli kaset-CD oraya da yollayalım...

A Yüzü

1) İsterim ki aşkımız güven üstüne kurulsun bir sonbahar sabahı ben arabayı park ederken sen "Gel, gel, sağ yap, gel, topla, gel... gel... hooop... hopp... topla... toplaaa" dediğinde kayıtsız şartsız inanayım arabayı öyle park edeyim...

2) Bunca masraf edilip, uzay çalışmaları yapılıyor. Çalışmalar sonunda halkının tamamı terbiyesiz denyolardan oluşan bir gezegen bulunursa eskaza, onlar da aracı görseler bizi farketseler, durmadan "Bize para yollayın ulan godoşlar, ehööea ehööea" diye sinyal yollasalar ne yaparız. Para yollasan olmaz, azıtırlar. Gene isterler. Duymamış gibi yapıp yollamasan bu sefer kalkar peşimizden gelmeye çalışırlar... Aha işte sevdiceğim heba oldu bütün o çabalar, o bilimsel masraflar.

B Yüzü

1) İnan bi tanem bigün mutlak güzel yarınlar gelecek. Atlayıp uçağa Hindistan'a gideceğiz o güzel yarınlarda. Kaval çalıp yılan oynatan o adamları aşağılar edayla saatlerce seyredeceğiz. Taa ki onlara "Herifler haklı lan, iş mi bu yaptığımız, başka meslek bulalım." dedirtene kadar.

2) Terbiyesizlik, puştluk, kavatlık kaçıncı yüzyılda başlamıştır. Bunu bulana arkeolog derim. Yoksa, yok şu antik heykel, şu kuntik vazo diye şeyler bulana arkeolog demem, diyemem.

3) Martılar şahidimizdir. Sana söz veriyorum. Sevgilim, an gelir mühim biri olursam ve danışman tayin ederlerse eminim, danışırım, dediklerini yaparım ama arada bir dediklerinin tam tersini yaparım. Çünkü olur günün birinde arkamdan "Durmadan bize danışıyor, her dediğimizi yapıyor. Maymun ettik herifi" diyebilirler.

SONER GÜNDAY

Copirayt mopirayt aga.. Her hakkı saklıdır. Islık şeklinde dahi öttürülemez. Çalan çırpan eşşoğlu eşşektir. İtoğlu ittir. Zındıktır, godoştur.

Akşam Gazetesi

Kırık Gıcırtı

SUAT ÖZKAN

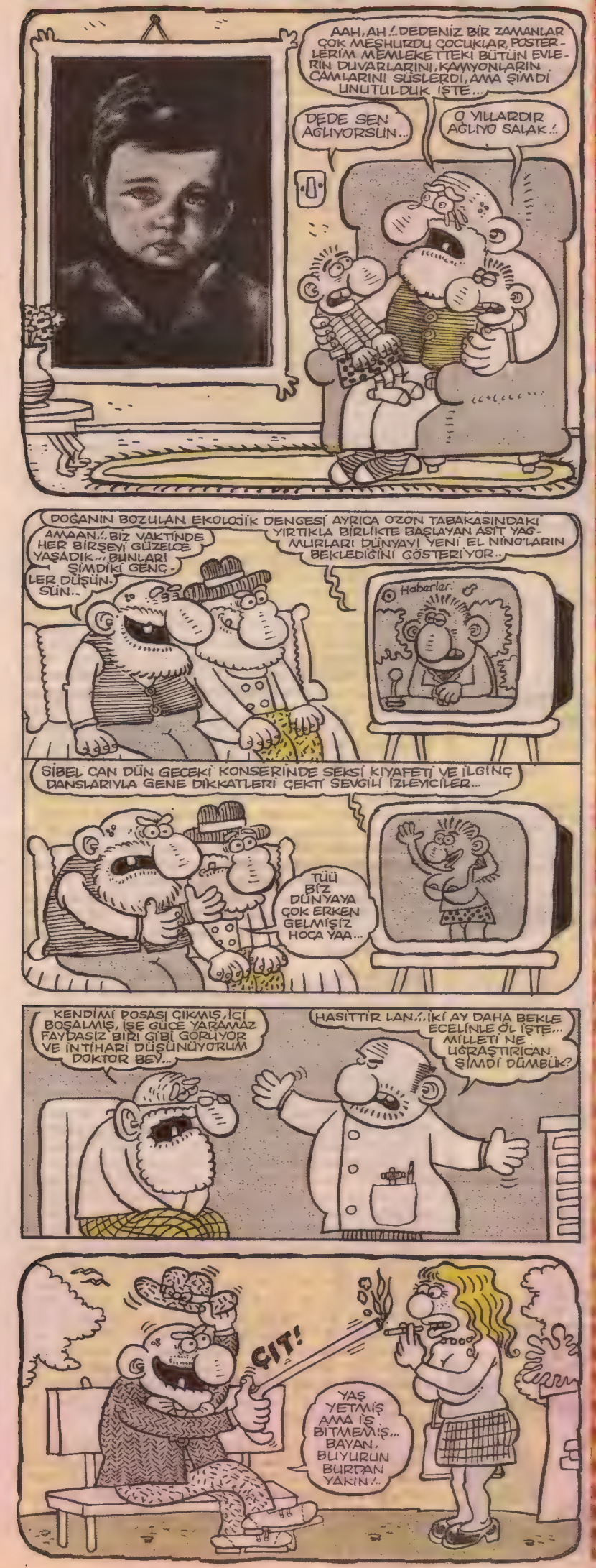

Elbet Bir Gün İnce Kötülük Kazanacak

Şimdi kötülük çok moda... Kötülük cazibesi hayatımızı "doğadışı bir sis" gibi sarıyor... Kötülükle ilerliyor, kötülükle gelişiyoruz... Televizyon haberlerindeki kötülükler hayatımıza duyduğumuz güveni pekiştiriyor. Dizi filmlerdeki kötülük büyülüyor bizi... Çizgi roman kahramanları kötülüğe güldürüyor. Kötülük fotoğrafları arzularımıza ve aklımıza duyduğumuz hayranlığı artırıyor. İnsanlığın kötü gidişatıyla ilgili en son bilgiler ruhumuzun çatlaklarını örtüyor...

Kötülük kazandı ve suç işlemeden yaşamak yasaklandı bize. Suçlarımızı ve kötülüklerimizi sahte bir dille gizliyoruz. Nasıl bulaştırdık bu dili birbirimize? Nasıl beceriyoruz birbirimizi anlamadığımız halde anlıyormuş gibi yapmayı...

Nasıl katlanıyoruz içimizde durmadan büyüyen o boşluğa... Ne sabır bu...

Akşamüzerleri çimenlerin üzerinden sevimli bir serserilikle esen rüzgar bile tedirgin bizden... Tedirgin kendimizle yaşadığımız rekabetten... Kendimize rağmen yaşamamızdan...

Kötülük kazandı ve kimse kimsenin içtenliğine artık inanmıyor. Herkes cümlesinin arasına, inanın, gerçekten, gerçek söylüyorum, demekten kendini alamıyor...

Dostlarımızın içinden düşmanlarımız, düşmanlarımızın içinden dostlarımız çıkıyor. Kurgulayıp duruyoruz hayatımızı, kurgulayıp duruyoruz geçmişimizi ve geleceğimizi... Parlak, gösterişli, yapay öykülerle süslüyoruz hayatımızı...

Kötülük kazandı ve bir zamanlar gözyaşlarımızı saklamadan seyrettiğimiz eski Türk filmlerini artık bizi ağlarken kimse görmesin diye gizli gizli seyrediyoruz... Başkalarıyken ise eski bir sevgiliyi aşağılar gibi küçültücü kahkahalar atarak seyrediyor, bir zamanlar ne kadar aptalmışız, nelere ağlamışız diyerek saklanıyoruz kendimizden...

Kötülük kazandı ve çocukluk bitti. Bugünün çocukları harika filan değil. Bugünün çocukları çabucak yaşlandılar ve şimdiden hiçbirşeyle yetinemeyecek kadar sıkıldılar bu hayattan... Öylesine sıkıldılar ki hiçbir hayal artık onları büyülemiyor...

Şeytan ise hayatımızın zavallı ve magazinel bir soytarısı artık... Bizi eğlendirmesi ve heyecanlandırması için kendisine son bir kez şans tanınan gelip geçici bir medya figürü o... Kendilerini yüksek binaların tepesinden betona bırakan çocukların arkadaşlarına şeytana tapıp tapmadıkları soruluyor da, yıllardır televizyonlarda günde ve gecede kaç kez kavruk dağlarda ve çamurlu sokaklarda kaç kez birileri tarafından hortlanıp azarlanan cesetleri gördükleri sorulmuyor... Ölü olarak ele geçirildi, sözünü intiharlarına karar vermeden önce kaç kez duydukları sorulmuyor...

Çocuklar ölü olarak ele geçmemek için atıyorlar kendilerini bakir betona ve artık hiçbir umudun onlara eziyet etmeyeceği sonsuz boşluğa...

Ne demişti Gülay Göktürk Ataköy'deki çocukların intiharından sonra Yeniyüzyıl gazetesindeki yazısında: Yeni bir dünya başlıyor, buna uyan uyar, uyamayan yolun kenarındaki tahta perdelerden aşağıya yuvarlanır...

Kötülük kazandı ve şeytan şaşkın. Bu denli dipsiz ve ucu bucağı görünmeyen bir acımasızlık ve kötücüllükle nasıl boy ölçüşeceğini düşünüyor o şimdi kara kara...

Tanıdığım en iyimser, modernist ve ilerlemeye inanan bir insan olan profesör Ünsal Oskay bile, hayatımızı saran bu kötülükler ve yozluklar yüzünden böyle giderse en sonunda herşeyden elini eteğini çekip bir manastıra çekileceğini söylüyor...

Mutsuz gölgeler görüyorum etrafımda. Hayatı sevmiyorlar. Doğayı sevmiyorlar. Akşamüzerleri çimenlerin üzerinde serseri bir sevimlilikle esen rüzgarı farketmiyorlar. Farketmiyorlar geceyle gündüz yer değiştirirken derinlerden yükselen acı ve doğurgan çığlığı...

Kimsenin acısını paylaşmak istemiyorlar. Acıyı bir süs gibi yakalarına takıp dolaşıyorlar, bu da benliklerini kirli havayla şişiriyor...

Hiçbir acıyı paylaşmadıkları için ruhları can sıkıcı, soluk, renksiz...

Hiçbir acıyı içlerine almadıkları için birer rol makinasından farksızlar. Üstelik kendilerinden sıkıldıklarını anlayamayacak kadar benciller...

İyi örtemedikleri çatlaklarından içlerine sızan acıları ise eğlenerek, hayattan ve kendilerinden öç alırcasına eğlenerek gideriyorlar...

Eğleniyorlar, şenlensin diye virane evleri ve ruhları... Eğleniyorlar ve her türlü saçmalığa tapıyorlar... Bütün bunlar acılarını unutmak, hakikati görmemek ve kendilerine doğru, o ürkütücü, o amansız yola çıkmamak için yapıyorlar.

Ve etrafı yapay çiçeklerle süslü aynalarına bakıyorlar durmadan... Hayattan ve doğanın büyüsünden uzaklaşmak için telaşla aynaya bakıyorlar.. Yıllardır zorlu bir rakiple maç yaptığı halde yüzünde en ufak bir yara izi olmayan boksörüne ürkütücü bir şaşkınlıkla bakan antrenör gibi aynadaki kendilerine bakıyorlar...

Mutsuz gölgeler görüyorum etrafımda... Hayatı ve doğayı sevmedikleri halde, hayata ve doğaya büyük bir açgözlülükle bakan ve onları iliğine kadar sömürüp tüketmek isteyen gölgeler...

Kötülük kazandı... Ama hangi kötülük?.. Ardından ışıklı, bir anın çıkmasını isteyen, ardından merhametin ve iyiliğin o saf yüzünün belirmesini isteyen kötülük mü kazandı?.. Hayır... Nedensiz kötülük kazandı... Pislik. İnciten, kıran, parçalayan, akla ilk gelen, hınç dolu kötülük kazandı... Ne olursa olsun kazanmak isteyen, o an, hemen oracıkta doyuma ulaşmak isteyen, barbar kötülük kazandı...

Peki, o ince kötülük? Peki o "duyarsızlığın duyarlılığı"? Ardından merhamet ve iyilik aydınlansın diye kötülüğünü küçük bir kızın upuzun saçlarını gizli bir şefkatle ören el, ören kalp ne durumda şimdi? Anlamını yitirdi mi, hiç umudu kalmadı mı, modası başlamadan bitti mi yoksa o ince kötülüğün?..

Fransız sosyolog Jean Baudrillard; Bir kötülüğü ancak ince bir kötülükle yokedebilirsiniz, diyor... Öyle ince bir kötülük ki, dünyayı, yeryüzünü oyuncağı sanan, çatlaklarından içine sızan acıyı yoketmek için eğlenmekten başka bir şey düşünmeyen, hayatı ve doğayı sevmediği halde, bunlara açgözlülükle saldıran insana, herşeyi ve kendisini unutmak için durmaksızın baktığı aynada ona gerçek yüzünü göstermeyi başarabilirsiniz... Evet, o an derinden sarsılacaktır bu insan, belki bu sarsıntının altında kalacaktır...

Bu yıkımın altından kalkabilirse acı çekmek ne demek onu anlayacaktır...

Artık kendisinden ve hakikatten kaçacak yer kalmayacaktır ona...

O an, yıllardır merhametten, iyilikten ve yeryüzünün sırlarından ne kadar uzakta olduğunu büyük bir pişmanlık duyarak anlayacaktır...

İşte bu ince kötülüktür: Ya mahvına sebep olur insanın, ya onu kendisiyle buluşturup, aydınlatır sonsuz, arı bir ışıkla... Mahvolmamışsa, onu özgürlüğüne kavuşturur... Evet, onca kaba, nedensiz kötülüğün ve yozluğun ortasında sanatçıdır yapan bunu. Alır elinden insanın uyuşturucu haplarını... Sakinleştiricileri... Hoşça vakit geçirdiği herşeyi... Narkozdan uyandırır onu. Tokatlar. Uyan artık, der. Onu acı ve utancıyla yüzleştirir... Sarsar onu. Nasıl der, nasıl böyle bir hayatı kendine layık görüyorsun... Nasıl katlanıyorsun bunca yalana ve bayağılığa... Kendinden bu denli uzak yaşamaya nasıl dayanıyorsun... İşte gör kendini, yüzleş iki yüzlü hayatınla...

Ben kendimi hep ince kötülüğün saf ışığında gördüm... Başkalarını kendi uçurumuna ittiğimde gördüm o saf ışığı...

Onları kendi uçurumuna itmeseydim bu kadar düşmanım olur muydu... O acının üstesinden gelemeyenler beni hiç bağışlamasınlar, razıyım ..

. Ben bir yazarım, ben ince kötülük yapıyorum. Dostumdan çok düşmanım olacak elbette...

Kötülük kazandı diyorum size... Kaba, nedensiz, hınç dolu kötülük...

Bana bu hayat yetmiyor. İtirazım var bize verilmiş bütün bu sahte rollere... Bizi mutsuz eden bütün bu inciten, kıran, ve ne olursa olsun kazanmak isteyen barbar kötülüklere itirazım var.

Yazık diyorum, yazık, düşmanından çok dostu olanlara...

İnanmak istiyorum ve arzuluyorum: Elbet birgün ince kötülük kazanacak!..

Birgün dostundan çok düşmanı olanlar kazanacak...

*1 Eylül Salı günü, Gaziantep'te Öğretmenevi'nde'im. Öğretmenevi, Tiyatro Salonu ve bahçesi. Akşam Sanat okulu organize ediyor. Saat 17:30 - 20:00 arası.
*Barış Pehlivan şimdi.
*Basılar arkarak sürüyor. Cumartesi Annelerine toplanma izni verilmiyor, İnsan Hakları Derneği polis tarafından ablukaya alınıyor. İnsan hakları savunucuları ve kapatılmalarını protesto etmek için basın toplantısını yapan Özgür Radyo çalışanları gazaltına alınıyor! Özgür Radyo hafta içi hergün Umut Radyo'da 94.3'de Saat 18:30 - 19:00 arası.
* Mahmut Ayaz, Yüzün Hüzün. Kora Berfin Yay.
* Allaben Gaziantep Tomer'in Sanat Dergisi. Yeni sayısı çıktı.
* 18 Eylül Cuma günü Ankara'dayım. Edebiyatçılar Derneği'nin düzenlediği bu etkinlik Kızılay'daki Çocuk Esirgeme Kurumu Binası'nda. Saat 15:00 - 20:00 arası
* Ayhan Kurt, Cancivanlığa Yazgılı Şehzade. Oğlak Yayınları. Şiir.
* Özlem Yücel Mesut İçki, Ramazan Aksu, Saadet Saraç, Eylül, Bahadır, Neslihan Koşar, Beyza, Özgür Şahin, Deniz E., Seda Erten, Selma Yanık, Gökçe, Berna Kaya, Başak Çelikoğlu, Bahtişen, Taylan Çalışır (Leman'a telefonunu bırakı). Mektuplarınızı aldım, sevgiyle

CÜMBÜR CEMAAT

Ahmet Yılmaz

çizgi film : BOK ve ÇİŞ Ayrılmaz İkili.. Heycanlı Serüven..

AYRINTILAR

m·e·t·i·n·f·i·d·a·n

SELÂM:... Geçen hafta, şehir günnuk hayaatındaki en gıcık rutin işlerden biri olan para uzattırmaktan bahsetmiştik. Bu hafta, günnuk uzattırma şehrindeki en hayat gıcık rutinlerinden biri olan uzat paralattırmaktan bahsedicez. Aa, selâm! Bi dakka! AAAAH! Bi dakka be! Tamam düzeltiyoz!) ÇOTTAA! ÇT! ÇT! ÇOTUF! (Düzeltiyodum bee! Niye vurdun hemen!) ÇOT! Eşşek! İllaa birinin dürtmesi mi gerekiyo! Senin kendi iraaden, otokontrolün felan yok mu?! (Yok!..) oğlum bak, vurmak istemiyom! Ayaanı denk al!.. Söyle şimdi, niye laçkalaştın girişte yine?! (Yaa laçkalaşmadım bee! Geçen hafta öyle bi konudan bahsetmiştim, bu hafta da yapabilirim sandım girdim cümleye, ama olmadı işte. İnsanlık haali!) ÇOT! Ooluum, niye emin olmadan giriyon cümlelere! Oyun mu oynuyosun! (Hiç bi zaman tamı olarak emin olamam ki yaa! Azcık emindim, girdim, biraz da doğaçlama takılırım dedim!) ÇOTAA! Bak, bu da doğaçlama!.. Doğaçlama vuruyom, nereye gelirse! Eşşek seni! Plansız taslaksız, zort diye giriyon yazıya! Ben sana ne diyom hep?! (Yaa tamam yaa! Bi anlık şey işte! Biraz da yorgundum hem, plan yapamadım) ÇOTAA! Gı nde beş posta asılırsan yorgun düşersin tabi! ÇOT! (Oha! Yok, sekiz!.. Ne biçim konuşuyon yaa! İnsannar var!.. Tamam, vurdun, git işte hadi! Lütfen yaa!) Yavrum bak, vurmak önemli diil, önemli olan, senin plansız programsız, laaubaali hareket etmen. (Yaa tamam, lütfen! Gider misin?!) Sopayı ver şurdan! (Nerde?!) Orda. Masanın altına düştü... (Al!) Düzgün konuş benlen!.. (Alır mısınız sayın çota bey!) Sen iyice köpekleşmişsin!.. ÇOTAF! ÇOTF! ÇOOT! (Ne vuruyon yaa! Ne vuruyon yaa yine! Ulaaaaan!) Bırak sopayı! Çek diyom elini! (Hıaaaaağ!!) oğlum bırak şunu! Bak! Haydaa! Ulan! (Huh! huh! !AAH!) Lan bırak! Tamam bırak gidicem, vurmıycam! Bırak sopayı! Bak, kırarım elini! (AAAAAH! Tamam, bıraktım!!) ÇOTTEE!.. ÇOTAT! ÇOT, ÇOT!..

PSİKOAYRINTI:... Doktor Semih'in, yanına gelmesini rica etti. Raatlama koltuuna, beraber oturup, önlerine bi iki tane sandalye koydular. Doktora, uygulamalı annattı. "Bakın doktor, şöyle! Ben elimi önümdeki sandalyeye uzatcam. Ama, aynı anda yapcaz tabi."... Ben çekerken veya siz çekerken, ben de geri çekicem elimi." Dr, Semih biraz karıştırdı: "Önce kim çekicek dediniz?.." Farketmez doktor! Yani, aynı anda yapmaya gayret edelim. Minibüste de böyle oldu. Arka sırada dört kişiydik. Ortadaydım ben. En sevmediim yer! Keskin virajlarda, sarsılmamak, yanımdakilere dayanmamak için, elimi öndeki koltuğa uzatıyodum. Yanımdaki adam da öyle yapıyodu! Biz ikimiz, virajlarda bunu yapmak ihtiyacını hissediyoduk. Ama tabi, diğer iki kişi, yani cam kenarındakiler, raattı. Biz ikimiz ise, bir ara, aynı anda yapmaya başladık hareketi. Bu, sinirimi bozdu! "Dr. Semih, o annatmaya başladığında, yerine geçmişti. "Ama? Normal bu. Virajda aynı şeyi yapcaksınız tabi." dedi. "Nası annatsam?" Ama çok simetri vardı! Bale gibi sanki. Onunla o hareketi, o davranışı paylaşmak istemedim! Bunun üzerine, elimi biraz daha erken uzatmaya, veya biraz daha erken çekmeye başladım ben de!.. "Ama neden? İnsannarla aynı şeyi yaşamak sizi niye bu kadar..." "Hayır doktor! Onla ilgisi yok!.." "Daa bitirmedim ki" dedi Dr. Semih. "Bi dakka doktor, önce şunu söyliyim! Ben, o anda, sadece, belki o adamın da benimle aynı hareketi paylaşmak istemediini düşündüm! Ama inanın, tam aynı anda oluyodu koltuğa el uzatışımız! Ben saadece..." "Evet, simetri istemiyorsunuz!" dedi Dr. Semih. "Evet, Yani, o kişiyi de düşündüm..." "Belki o da!.. Düşünce simetrisi?!.. "Efendim?" "Yok, önemli diil! Kahve yapalım!.." "Tamam" dedi. Uzandı yataa. Sonra kalktı, sandalyeleri yerine koydu.

POTBURİ:... "...Uyum, pahalı bişiydir evlat!... Senin uyumunun bedeli ne?.." "The Game of Dead filminde, tiyatrocu Çinli amcası, başı mafyayla dertte olan Brus Li'ye bunnarı söylüyo... Vapurda, Kadıköy'e yaklaşırken, küçük bi çocuk: "Kara göründüü!" diye espri yaptı... Tuvalete giderken evde, bi baktım: Tiivinin kanalları kendi kendine değişiyo! Cinler zapping yapıyodu! Aa, nooluyo yaa? Ama? Vardır bi açıklaması. Ah, buymuş! Vay be! Tiivi kumandası, yataktaydı. Tuvalete gitmeye kalkarken, yemek yediim tepsiyi, onun üzerine komuşum. Tepsinin tam kenarı, kumandanın kanal değiştirme tuşu üstüne gelmiş... Tren garında, taamirat vardı. Trene yetişenler, tek bi kapıdan salona girmeye çalışıyodu. Kapının kenarında da beton bi çiçeklik vardı, kapıyı tam açık tutmuyodu. Geçerken, topluma yardım ettim, ayamla ittim betonu. Fekat papucumun ucu yamuldu! Ama araladım kapıyı... Balkona çıkıp evde, şöyle bi baktım havaya. Rüzgar varsa, uçutma uçuracaktık. Yoktu hiç. Geri döndüm salona girmek istedim. Yine o tüller! Dolandı vücuduma! Nerde ulan bunun aralığı! Sinirlendim! Sinirlenince dolaştı! Elimle yara yara başka bir uçtan çıktım!.. Telefonun odamdaki paraleli için, bi açıp kapama anahtarı aldım elektrikçiden. Kabloları açıp monte ederken, çok önemli bi ölüm kalım şıni yapıyomuş gibi hissetmeye çalıştım. Hah, işte mavi kablo! Bu da kırmızı. Dikkatli olmalıyım. Yanıma su ve sigara da aldım. İyi vakit geçti... Hertarafı camla kaplı, ayna gibi yansıtan bi bina var. Onun yanından yürürken, o gün pantolonum ütülüydü, traşta olmuştum, ama yine de kendimi tuttum, bakmadım kendime camlardan. Ama böyle hesaplar yapınca, aslında bakmış gibi oluyosun yine kendine. O camın yansıtıcı özelliı, bi düşünceyi bile çağrıştırsa, görevini yapıp, iç dünyaadaki başka bi yansıtıcıyı çalıştırıyor. Zört!... Ne zörtü lan! Annattık işte! Ne alay ediyon hemen! (kendime baanyom!)

BİŞİİ:... Aynı şeyi yapalım yine. Hemen kafamı çevirip, dışarıya bakıyım bi an! Ne görürsen onu yazıyım buraya? Aslında, boru var yine, biliyom! Karşı binaanın yaamurluk boruları. Ama bi dakka, belki başka bi şey görürüm! Hazıır! Ah, heyecanlandım. Ulan, ya boruyu görürsem yine? Yaa, düşünme böyle şeyler! Tamam. Bakıyom! Hazıır... Yok, olmadı! Bi şey gördüm ama, beğenmedim! İlginç diil, komik de diil. Sıradan bişiy. Leğen! Yeşil bi leğen. bi balkonda duruyor... Hemen iyi günner diliyorum!..

Akşam Gerçek

LEMAN MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Hayata Dair... Aysel'e

Ben ufacık bir odada yağmurun yağışını seyrettiğim sürece herşey habersizcesine değişiveriyor. Yağmur özgürlüktür, Aysel. Hayatı hep yeni baştan yaratır... Çok eskiden bir şemsiyem vardı benim, şimdi de var. Ve hiçbir zaman yağmur damlaları yüzüme vurmadı benim. Her zaman bir engel vardı özgürlükle aramızda. Ben bu yüzden hiçbirşey değiştiremedim.

Islanamamak ne kötüdür bisir miin, Aysel? Hep başkalarının istediği gibi yaşarsın. Çünkü o yağmurda hayallerin vardır, tutkuların vardır. O zamandan beri sayarım acı çektiğim günleri, ayları, yılları...

Sence çok mu yalnız kaldım? Çok mu içime kapandım? Ne yapayım o zaman? önemsiz olduğmu bile bile kahraman gibi mi yaşayayım? Fakat nasıl becereceğim bunu? Ben kimim? Bir bit bir asalak, hepsi kabulüm ama umutluyum.

Ne zaman şehirde dolaşmaya çıksam yalnızlığımı hisediyorum. Sosyal çevreye karşı yalnızlık değil bu. Kendi içinde kendini bulamamaktan kaynaklanan bir acı. Beni herhalde yalnızlık mahvetti, Aysel.

Sıyrılmayı sen de özlüyor musun, içinde bulunduğumuz bu duyarsız kalabalıktan. Nereye kaçmalıyız? Benim kaçacak yerim yok. Biliyorum ki nereye gidersem gideyim ben değişmedikçe hiçbir şey değişmeyecek. Sadece acılarım, üzüntülerim boyut değiştirecek, misli misli fazlalaşacak.

Hiç yıldızlara ulaşmak istedin mi Aysel? Ben ulaşmıştım. Ama beni oradan kopardılar. Yaşamak isteyip de nefes alamamak, koşmak isteyip de koşamamak, bir kuş olup uçamamak ne acıdır bilir misin Aysel? Hayat benden o kadar çok şey götürdü ki haddi hesabı yoktur yalnız kaldığım günlerin.

Yaşamak direnmektir der Balzac. Yaşamak yalnız olduğunu bile bile insan kalmaktır der bir başkası. Yaşamak aşktır Aysel. Hep beklentilerin vardır ve biteceğini bildiğin halde onu yakalayabilmek arzusuyla yanıp tutuşmaktır.

Yaşamak belki bir sevgilinin sesidir ya da birlikte baktığınız bir martıdır. Yaşamak herşeydir Aysel. Yaşamak teslim olmamaktır, dünyaya.

Özgür Umut Yılmaz

Merhaba Leman Emekçileri,

Merhaba Lemancılar, yakalaşık 2 buçuk senedir cezaevindeyim ve tüm aile bağların[illegible]rdim şu anda çok yalnızım, gerçek dost ve arkadaşlara ihtiyacım var eğer benimle dertleşecek birbirimize ilginç anılarını az, öz, kısa da olsa paylaşacak gerçek dostlara ihtiyacım var. Benimle yazışan olursa çok memnun olurum şimdiden okuyan, yazan ve yazmayan tüm Leman dostlarına teşekkür eder Allah kimseyi yalnız bırakmasın diyorum. Sevgilerle. Tüm Leman dostlarına kalpten sevgilerimi sunuyorum. Mektuplarınızı bekliyorum.

Musa Gürelli - E tipi cezaevi. 20. Koğuş. Çankırı

Daha nereye kadar?

Sevgili Leman dostları uzun zamandır yazmayı düşündüğüm ve kendimce kayda değer birşey bulamadığım konular arasında karşıma çıkan ve bu konu hakkında fikir beyan edemeden yapamayacağım önemli bir konu ÖSS ve ÖYS'nin kaldırılması. Ülkemizde sistem ve değişim kurbanlarının sayısının artması acaba nereye kadar devam edecek?

YÖK'ün ve YÖK başkanının bile tam açıklayamadığı bu sınav sistemi değişikliği acaba eşitlik ilkesine ne kadar uygun?

İşin içini biraz daha irdeliyecek olursak sınav tek sınav içerik geçen yıllarda aynı değişen ney liselerdeki hocalarımıza güveniyoruz ayağından yeni bir sektör yaratmak. O da din veya beden, resim, müzik gibi sosyal derslerin dışındaki derslerin hocalarına para ile iyi not verdirtmek, tabii bu dediğim sosyal derslerin hocaları için de mümkün. Çünkü orta öğretim puanının önemi daha da arttırıldı. YÖK Başkanı Kemal Gürüz'ün bir konuşmasını dinlerken bu uygulamanın özel dershanelere sekte vuracağını ve liselerin bu iş için bundan sonra yeteceğini savunuyor.

Hemen belirteyim ki özel dershanelere, özel ünivresiteye paralı eğitim ve paralı sağlığa ben de karşı olan ve bunun için mücadele eden biriyim ama kendisine sormak istiyorum tüm bu özel sektöre izin veren siz değil misiniz? Sizin bu yaptığınız kolunuzu kaptırıp elinizi kurtarmaya benzer. ÖSS ile ilgili ufak bir ayrıntıya değinmek istiyorum. Türkçe için edebiyat, felsefe grubu için felsefe ve mantık matematik için türev, integral... vs tarih, coğrafya, kimya gibi dersler için çeşitli konular ÖSS'ye dahil değildir. Şimdi soruyorum edebiyat bilmeyen felsefeden anlayamayan birisi bu bölümlere girip nasıl başarılı olacak? Benim mantığımın çözemediği bu konuyu çözen varsa lütfen beni de aydınlatsın.

Ben imkanlarım doğrultusunda bu işin peşini bırakmayacağım sizi de duyarlı olmaya çağırıyorum kendimin topladığı imzalar ve sizin yolladıklarınızla birlikte YÖK'ü eşitlik ilkesine aykırı davranmaktan mahkemeye vereceğim.

Bizi kurbanlık koyun haline getirenlerin üzerimizde yaptığı bu oyunlara artık son vermenin zamanı geldi de geçiyor bile lütfen ilgisiz ve duyarsız kalmayın.

Aşağıdaki adresime adınızı, mesleğinizi ve imzanızı göndermeniz yeterli, lütfen acele edin.

Kadir Gökdemir P.K. 126 Niğde

Türkiye'de Kürt olmak...

Yaşamın içinden birşeyler yazmak daha doğrusu yaşamın kendisini yazmak, doğuda ezilen insanların yaşamını yazmak evet hepiniz belki biliyorsunuzdur, belki de kiminizin haberi yoktur, çünkü haberi gazeteler iki satır yazıyla geçiştirdi, televizyonlar ise hiç bahsetmedi. Doğuda Ordu'ya çalışmak için giden Kürt halkı, onlar terörist diye ilan edildiler ve kente alınmadılar ve bu oyalamaların nihayetinde bir trafik kazası sonucu 18'ini kadın ve çocukların oluşturduğu insanlar öldü.

Şimdi elinizi vicdanınıza koyun ve şu soruyu cevaplayın kimlikleri sadece Kürt oldukları için ve sadece Dersim, Siirt veya diğer doğu illerinde doğdu diye insanları yargılamaya hakkımız var mı, sadece yargılamakla kalmayıp öldüren bu hakkı kim verdi bize? Onlar teröristti, onlar vatan hainiydi ya. Düşündüğünüz gibi değil, ne cana kıymışlardı, ne de bir yeri bombalamışlardı. Onlar sadece kimlikleri Kürt olduğu için öldürülmüşlerdi.

Doğu'da doğmaları başlı başına bir suç olmuştu. Türkiye'de sadece Kürtler değil bütün azınlıklar diken üzerinden ne zaman bize sıra gelecek diye, nedir bu kin Türk olmayanı öldür, ne bu ırkçılık bir şiirin mısralarında geçtiği gibi "Aynı göğün altında yaşıyoruz, aynı güneş ısıtıyor bizi, geceleri aynı ay, öyleyse neden öldürüyorsunuz bizi." Bizim ırkımızdan değil diye ne hakkımız var onları öldürmeye, kim dur diyecek bu savaşa? Kimler kırdırıyor bizi birbirimize kim veya kimler? Evet Türkiye'de kimse barıştan söz etmesin. Çünkü barış savaşın bittiği yerde başlar, ama Türkiye'de hiç de bitmeyecek. Bütün bunlardan sonra mutlu olmayı başarabiliyorsanız mutlu kalın...

Ayşegül

Kim çaldı Junior Deniz?

Almayacak da olsanız Allah'ın (c.c.) selamı üzerinize olsun.

Leman'a bu ikinci mektubum. İlkini İstanbul'dan yazmıştım, yayınlanmadı. Bunu Samsun'dan yazıyorum. Yayınlanması dileğiyle.

Sevgili Deniz, demokrat olduğundan bahsediyorsun ama sadece inandıkları gibi yaşamaya çalışan insanlara da çok ağır hakaretler ediyorsun. İnsanlar farklı düşüncelere sahip olabilirler fakat bu diğer insanlara hakaret hakkı tanımaz. 23 yaşındaki üniversite öğrencisinin almış olduğu üniversite kültürü sayesinde bunu bilmesi gerekir. Ancak sen de biliyorsun ki Türkiye'de üniversite kültürü denince akla bilim, düşünce, felsefe, fizik, kimya v.s. gelmiyor. İşte senin gibi başka düşüncelere sahip insanlara hakaret kültürü geliyor.

Ben Elhamdülillah Müslüman'ım. Hayatta en çok değişmesini istediğim insanlar ise "Cahil Müslümanlar"dır. Türkiye'nin % 99'ı müslüman deniliyor. Bu gerçekse (ki ben inanmıyorum) bunun % 90'ı cahil müslümandır. Ben bunlardan korkuyorum. Pekala sen, senin gibi cahil kalmış demokratlardan korkmuyor musun? Kavga, döğüş, hakaret ederek, birbirini öldürerek nereye varılabilir. İşte bugüne varılır. Her türlü devlet kurumunun, bir bölüm kamuyonunu istediği demokrasi nasıl, ne biçim bir şeydir ki 75 senede bulunamamıştır. Ahlaksızlığın, rezilliğin, zinanın, içkinin, teşhirciliğin, Allah'a (c.c.) küfretmenin çağdaşlık (!) sayıldığı bir ülkeye varılır işte. Eğer çıplaklık, teşhircilik çağdaşlıksa hepimiz anadan doğma sokağa çıkıp, çağdaşlığın zirvesine ulaşalım.

Sivas olayının çok büyük bir provakasyıon amacıyla yapıldığı ortadadır. 37 insan hayatını kaybetmiştir. Eğer bunu "gerçek" müslümanların yaptığını düşünüyorsan, senin düşüncene göre hergün bir değil, yüzlerce Sivas olayı olurdu. Türkiye'de oynanan oyunlar çok büyük. Bunu bir türlü anlamıyorsunuz. Bu oyunlardanbiri, sadece bir tanesidir Sivas. Sivas'la yapamadıklarını Başbağlar Köyü katliamıyla yapmak istediler. "Bu Sivas'ın intikamıdır" diyerek yüzlerce masum insanı kurşuna dizdiler. Failleri tıpkı Sivas olaylarında olduğu gibi yakalandı. Fakat hepsine Sivas'ta verilen cezanın tam tersi verildi. Sivas'ta idam, Başbağlar'da "Beraat". Al sana cinnet geçirmek için bir fırsat daha.

Siz müslümanların hakları gaspedilirken ne yaptınız da bizden size destek olmamızı istiyosunuz. Senin deyiminle (ki çok ağır) "başındaki paçavra" Allah'ın (c.c.) emridir. Her insan teşhirci olamaz. Bu hastalıktır. Ve tedaviye ihtiyaç vardır. Müslümansan Allah'ın (c.c.) emrine uyacaksın.

Mertçe çıkın, ben inanmıyorum deyin ve bildiğiniz gibi yaşayın. Ama kimseye karışmadan. Eğer inanmıyorum dersen bile kimse de sana karışmaz. Yok hem müslümanım hem de çıplak gezeceğim diyorsan, işkenceye karşıyım ama yapılmasında bir sakınca yoktur gibi ibir düşünce için de olduğuna inanırım ki bu insanın aklından şüphe ederim. Herkes Müslümanım diyor, hrisyitan gibi yaşıyor ve yaşanılmasını istiyor.

Son olarak İslam'ı oku, öğren ne diyor anla sonra istersen yine inanma. Çünkü sen ve senin gibiler hiç ölmeyecekler ve bu dünyada kalacaklar.(!)

Hasan Öztürk

Sayı: 355... 29 Ağustos 1998... Cumartesi...

SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: T[illegible]l ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN [illegible] ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHR[illegible] ● Zafer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● **Tel:** 251 42 44 [illegible] 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

Akşamsefası

BEATLES NASIL DAĞILDI?..

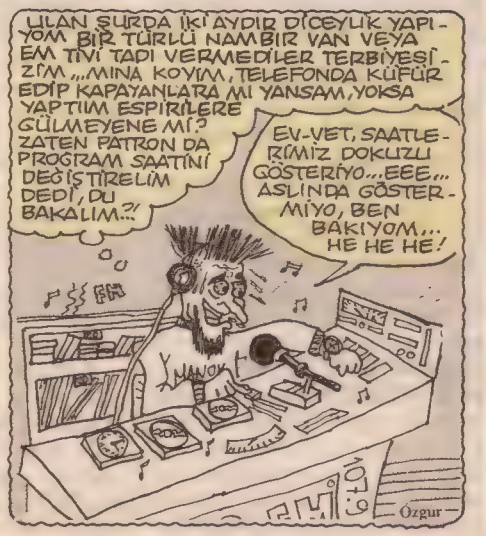

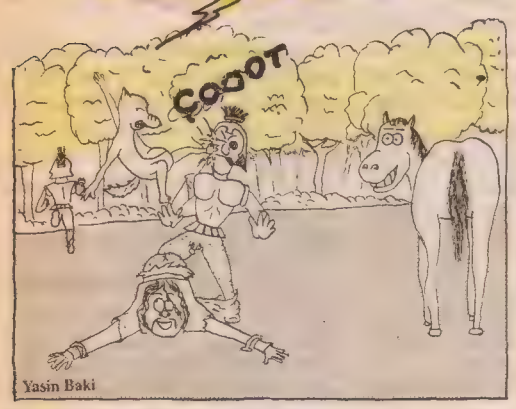

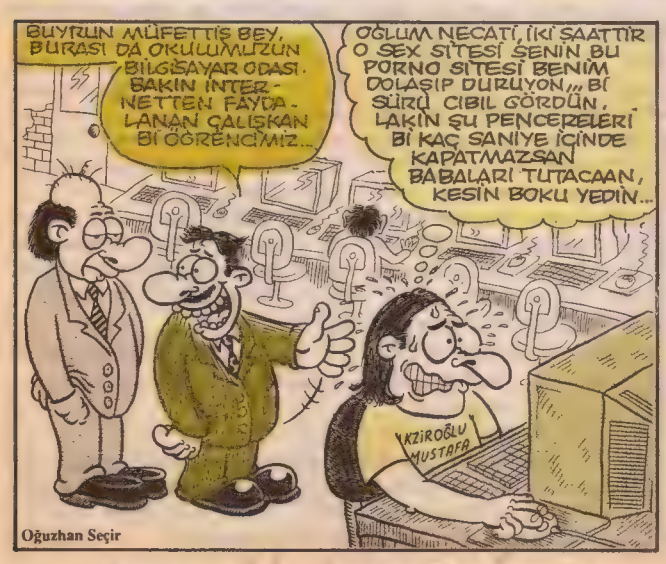

LeMan İNCİK BONCUK

departmanı iftiharla sunar!

Leman çizgileri Timsah, Bezgin, Komikaze Mousepad ve bardak (mug) oldular.

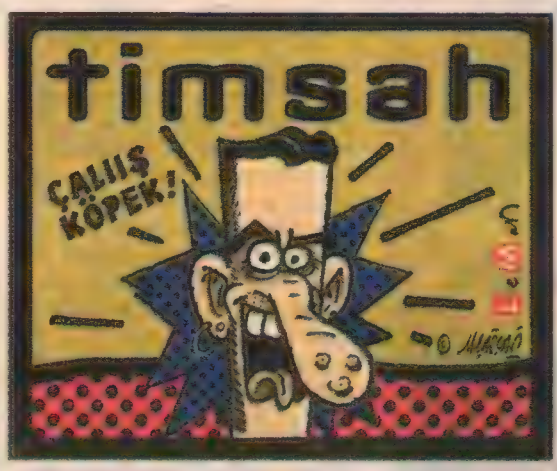

bilgisayarınız için süper şahane mouse pad
üretimi, çalışma kapasitenizi 10 fare gücüne çıkarır

teknikıl özellikler:

1: yüzey özelliği sayesinde çay, kahve ve ayran döküldüğünde petek dokusu sayesinde dökülenlerden eser kalmaz emer atar.
2: plastiğinin içine karıştırılmış, sırrını kimseye söylemediğimiz bir sıvı çalışma esnasında cildinizden içeri sızarak enerji verir çalışma yorgunluklarınızı siler süpürür.
3: dayanıklılık testinde Tem otoyolunda tırların geçtiği sağ şeritte 2 ay paspas gibi bıraktığımız mouse padlerimizi topladığımızda ilk günki gibi kaldığını gördük. bu durumda değil farenin aşındırması filler zebralar geçse birşey olmaz.
4: barbekü kömürü yellendirme özelliği sayesinde mangal harlandırma, yelpazelemede mükemmel işlevseldir. ateşinizi çıtır çıtır yapar... köftelerinizin pişmesinde zaman kazandırır.
5: antistatik toz kovucu özelliği sayesinde toz, akar böcekleri gibi zararlıların canına okur.
6: ab-fleks özelliği ile çalışmadığınız zamanlarda karın yağlarına usul usul şaplatarak ve ovalayaraktan haftada 5-10 kilo verirsiniz.

7: mükemmel konfor ve ses yalıtımı ile kafa sitmez, farenizin tıkırtıları duyulmaz, geceleri internette sörf yaparken anneniz uyanmaz.

mükemmel ötesi standart

LeMan mouse pad dijital ortamda 10 fare gücündedir.

Şimdilik D&R mağazalarında Kitapyurdu'larda ve Leman Kültür'de

Posta ile temin etmek isteyenler için: Yapı Kredi Bankası Parmakkapı Şubesi 1100 261-7 nolu hesaba 1.200.000.TL. yatırın dekont bize ulaştığı an mouse pad veya bardağınızı yollayalım. (Adresimiz künyededir)

TİŞÖRT ANA SATIŞ NOKTALARI

Leman Kitapçısı, İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu- İST. • **Parantez,** İstiklâl Cad. Aznavur Pasajı Alt Kat Komikçi Dükkanı Galatasaray/IST. • **Rock'n Roll,** İnönü Cad. 73-K İZMİT. • Sinan Paşa Pasajı Has Fırın Cad. 67/273 Beşiktaş-İST. • **The Wall Collection,** 1738 Sok. No:8-C Karşıyaka-İZMİR. • **Ada Kitabevi,** Atatürk Blv. Paşa Sok. No:2 GAZİANTEP. • **T.İ. Kitabevi,** Alsancak Sevgi Yolu Kitapçılar Çarşısı Alsancak-İZMİR. • **Shelter,** Atatürk Cad. Mersin Çarşısı 1.Kat No:153 MERSİN. • Atatürk İlkokulu Bahçesi BODRUM. • Sabancı Lisesi Bahçesi MARMARİS. • **Arkadaş Kitabevi,** Hatboyu Cad. Hüsreviye Sok. Bakırköy-İST. • **Martı Kitabevi,** Akbank Yanı Bakırköy-İST. • **Marmara Kitabevi,** Barbaros Mah. No: 12 ALTINOLUK. • **Santana,** Bahariye Cad. Opera Onur Çarşısı No:4-5 Kadıköy-İST. • **Kelepir Kitapçı,** Düğmeci Mah. İstasyon Cad. Veliç İş Hanı.. No:47/48 GAZİANTEP. • **Message T-Shirt,** Cumhuriyet Cad. No: 76 BODRUM. • **Well Sport,** Lalegül Bağdad Cad. No:28 Y.Mahalle-ANKARA. • **Didyma Tic. Mrk.,** C-35 Didim-AYDIN. • Atalar Cad. Aytaçlar Pasajı No: 23 BALİKESİR. • **EZ-Kİ-YA,** Altın Parmak Cad. Burç Sineması Pasajı No: 35 BURSA. ***EZ-Kİ-YA Şube:*** *İskele Mah. Barbaros Cad. No:7/B Altınoluk/Edremit-BALIKESİR.* ***EZ-Kİ-YA Şube:*** *Oteller Yolu Cad. Zühtübey Pasajı No:4 Sarmısaklı/Ayvalık-BALIKESİR.* ***EZ-Kİ-YA Şube:*** *Yalı Mah Hamam Sok. No 1/B Erdek/Bandırma-BALIKESİR.* ***EZ-Kİ-YA Şube:*** *Avşa Belediye Kitabevi Satış Standı Avşa/Erdek-BALIKESİR.* • **T.C.D.D.** Pendik İstasyonu Doğu Dükkanları Pendik/İST. • ***Limon Music Center*** *Cennet Mahallesi Hürriyet Caddesi No: 76 K.Çekmece-İST.* • **Ulus Kırtasiye** *Belediye Çarşısı No: 81 (Migros Üstü) B.Çekmece-İST.* • **Atlantis Musıc Center,** *Caferağa Mah. Mühürdan Cad. Akman Pasajı No:70/15 Kadıköy-İST.* • **Erenköy Dr.***-İST.* • **Etiler Dr.***-İST.* • **Nişantaşı Dr.***-İST.* **Ankara Konur Sok. Dr.** • **İzmir Bornova egs park içi Dr.** • **Mersin Dr.** • **İzmir Karşıyaka Dr.** •**Sunflowers T Shirt,** *Fuzulu Cad. Galleria Zemin Kat No:549 Adana*

(Yapı Kredi Bankası ile yaptığımız anlaşmaya göre parayı gönderdiğiniz bankalara havale ücreti ödemeyin)

5 Eylül 1998 Cumartesi. Sayı:356. 175.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Türkiye Bu Tabloyu Seviyor

Gaziantep'te geçen yıl bir baklavacıdan baklava çaldıkları gerekçesiyle 3'ü olay tarihinde 18 yaşından küçük 4 kişiye verilen rekor hapis cezalarını yargıtay onayladı.

Güya

Elele tutuşmuşuk
İki küçük çocukmuşuk
Kışmış hava
Mışıl mısıl üşümekten
Başıbüyük'te
Bir beştaşın dibine
Dizdize oturmuşuk

Birbirimize sokulmuşuk
İki küçük çocukmuşuk
Birimiz VE
Birimiz VEYA
Güya bir rüyaymış
bu rüya.

Can Yücel

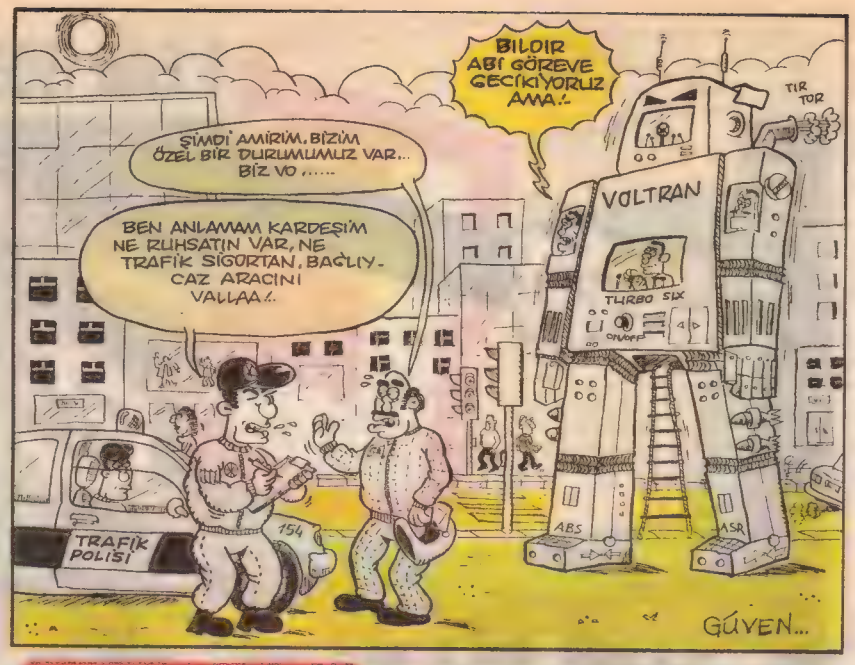

Bir reklam...

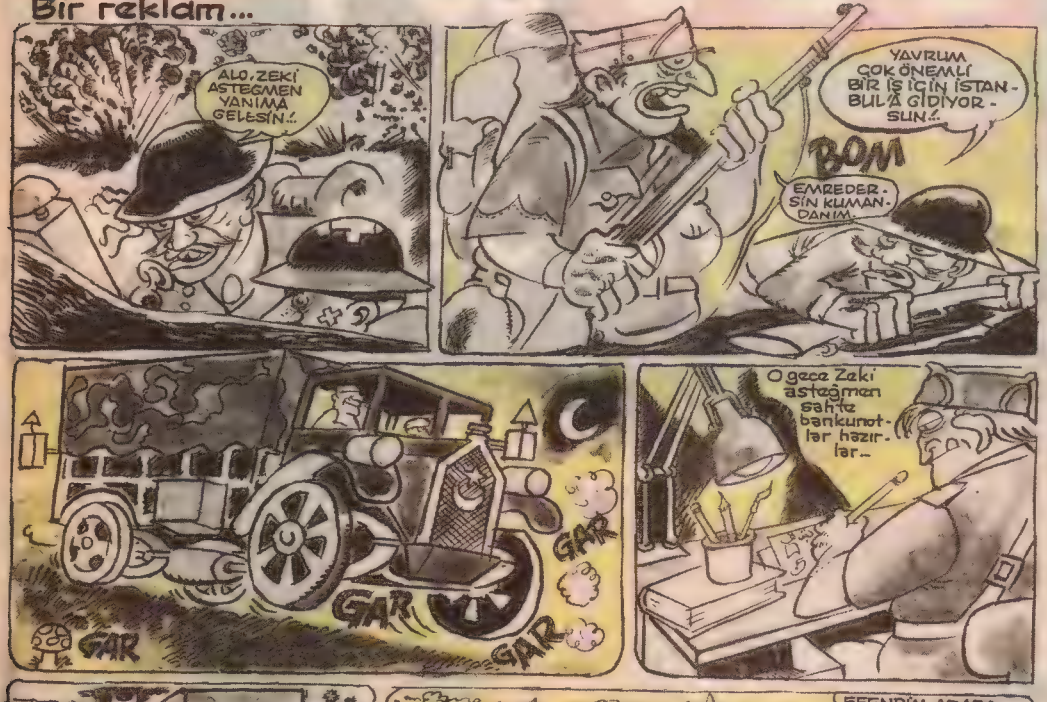

Küçük Kız ÖZGE

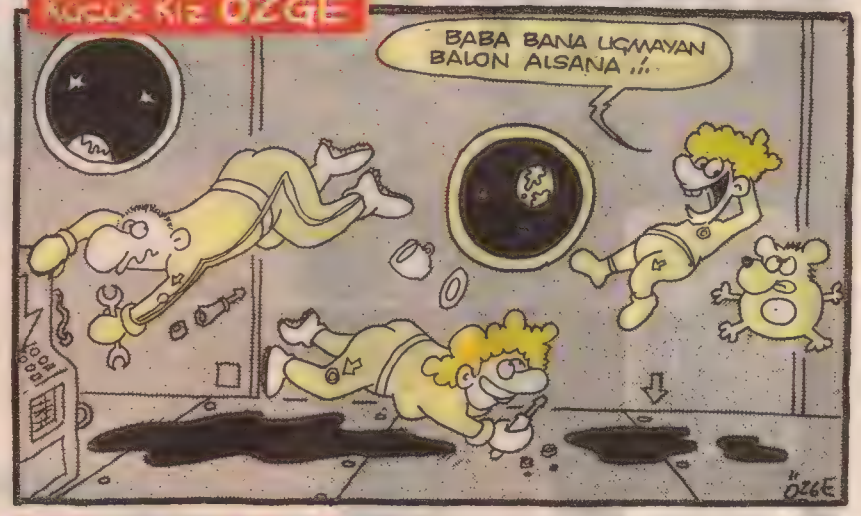

GEZ MAHMUT'ÇUK

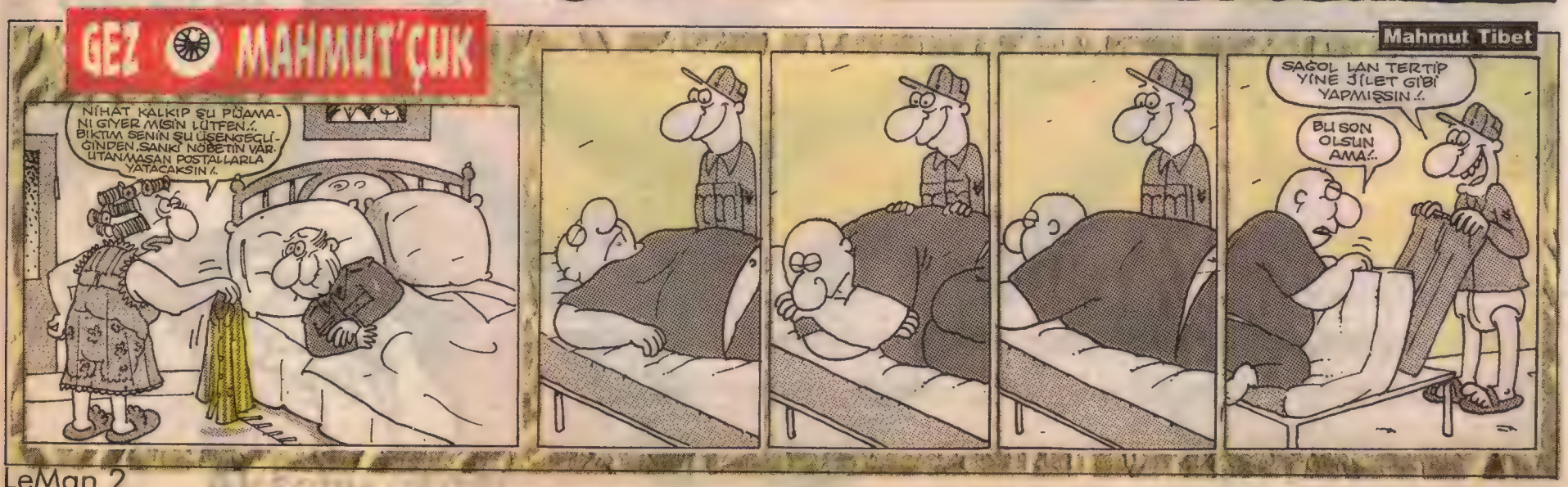

LeMan

KAPAK

ADALET VE BAKLAVA

Gaziantep'te geçtiğimiz yıl Güllüoğlu isimli bir baklavacıdan, baklava ve antepfıstığı çaldıkları gerekçesiyle 3'ü olay sırasında 18 yaşından küçük 4 kişiye verilen rekor hapis cezası onaylandı. 10 Ağustos 1997 tarihinde gece işten çıktıktan sonra evlerine dönen L.H, A.K, A.A, ve Metin Subaşı baklava çalmakla ve bunları yemekle suçlandı. Yakalanıp tutuklu yargılandıktan sonra 16 Aralık 1997'de 9'ar yıl hapis cezasına çarptırıldılar.

Kamuoyunda da yankılanan bu cezalandırmanın ardından Yargıtay' a yapılan itiraz şimdi reddedilmiş ve çocukların cezası onaylanmış oluyor. Yaşasın adalet! Adalet porsiyon ballı baklavanın ve mülkün temelidir.

Bu ülkenin hırsızlıkları, yolsuzlukları, cinayetleri, katliamlarıyla kanını emenler, ormanlarına böcüğüne, denizlerine, havasına suyuna varıncaya kadar yerüstü ve yeraltı zenginliklerini tarumar edenler; onlar holdinglerin saygın iş adamları, prensler, çeteler... Onlar da inşallah bir gün yakalanacak, kesinleşmiş cezalarını çekecek, kaçtıkları ülkelerden getirilecek, içli dışlı oldukları milletvekilleri, bakanlar, mit elemanlarının torpillerinden yararlanamayacak adaletin pençesine düşecekler.. İnşallah.. Güzel günler göreceğiz çocuklar. Motorları maviliklere süreceğiz..

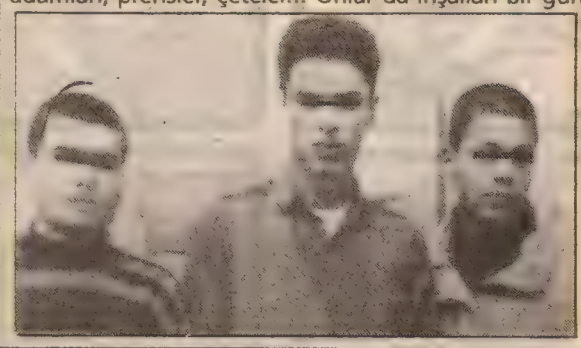

1 Eylül Dünya Barış günü nedeniyle Diyarbakır'a doğru yola çıkan barış girişimcileri dövülerek gözaltına alındı. Yolculuk başlamadan bitirildi.

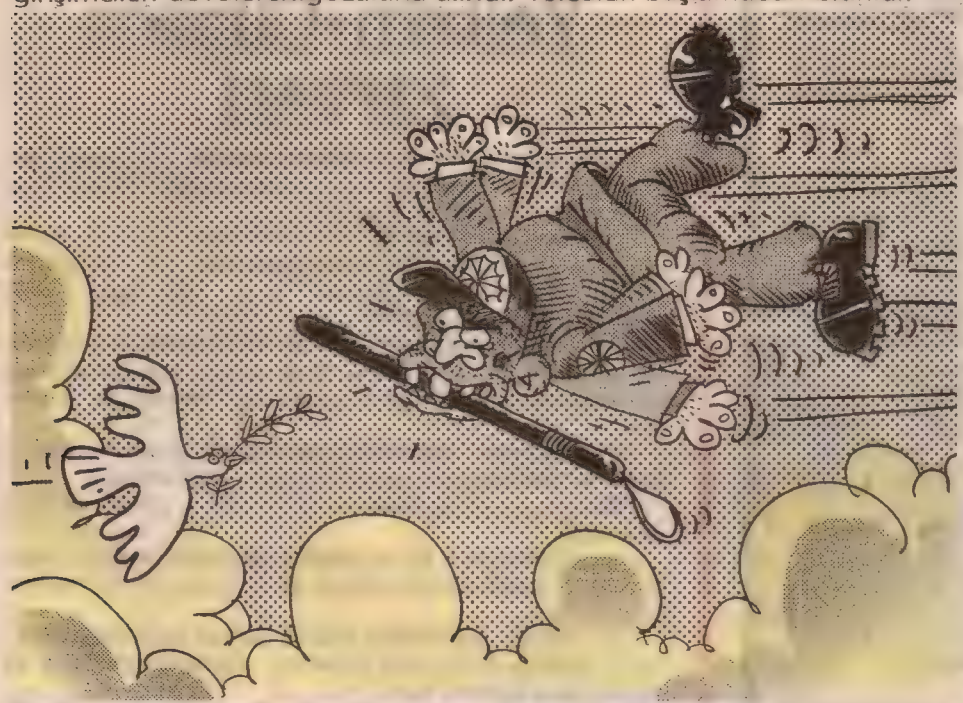

Mafya babaları milletvekillerinden işkence görmeyeceklerini garanti altına aldıktan sonra teslim olurken, Cumartesi Anneleri barış girişimcileri sille tokat gözaltına alınıyor

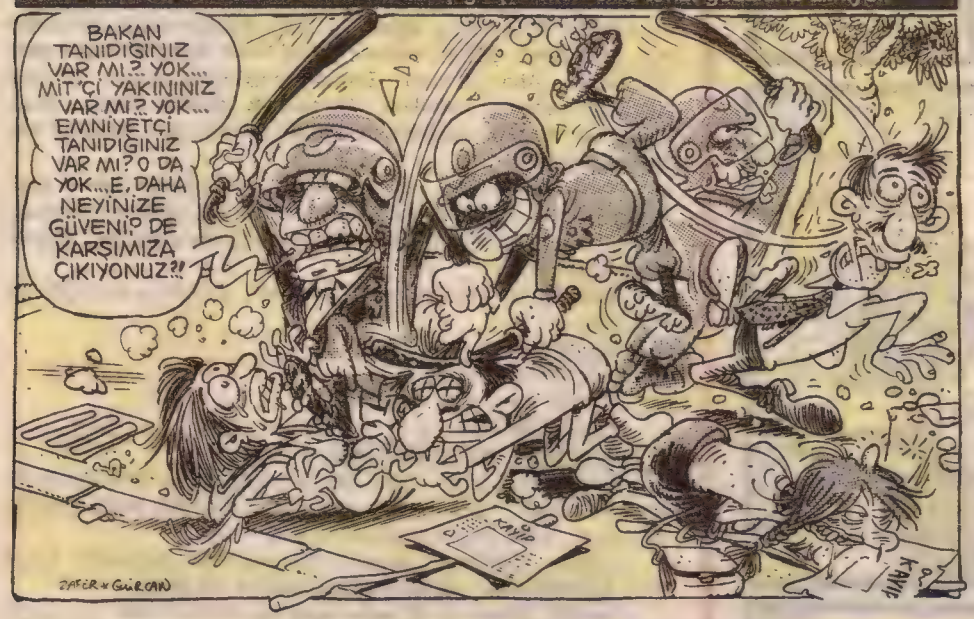

Güllüoğlu baklavaları
El insaf el vicdan

Mesut Yılmaz
Kim kimi kullandı. Yeni fermuargate.

BarışDayakçıları
Birgün size de lazım olur.

Korkmaz Yiğit
Yeni medya kralı, alemin yeni delikanlısı.

Orman Talancıları
İnsanlık düşmanı, gözünü rant bürümüş kurtcuklar.

İETT
Zam geçiricileri.

Clinton
Çükselleşen dünya.

Siyasi tutuklular, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin, DGM'lerin tarafsız olmadığı yönünde verdiği kararı hatırlatarak, duruşmaları boykot ettiklerini açıkladılar.

TABU DEVİREN

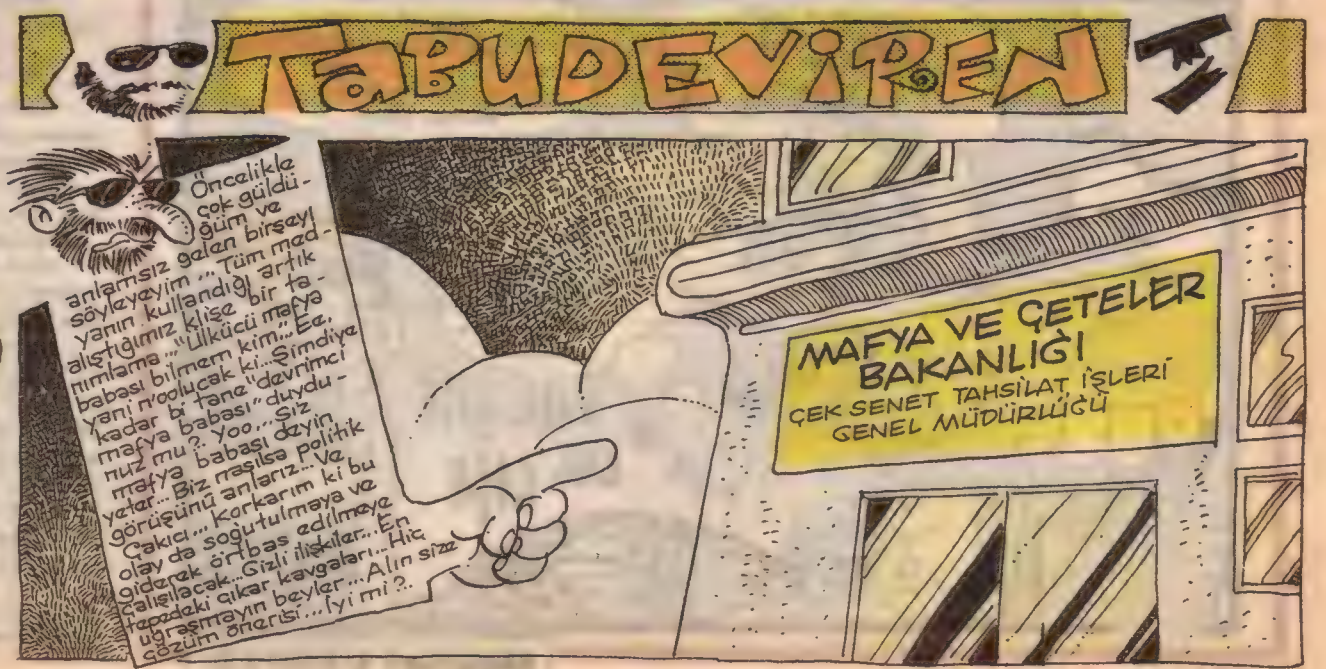

& timsah

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

DARAL'IN KUZENİ KERİM VE MASALCI AMCASI TİMSAH.

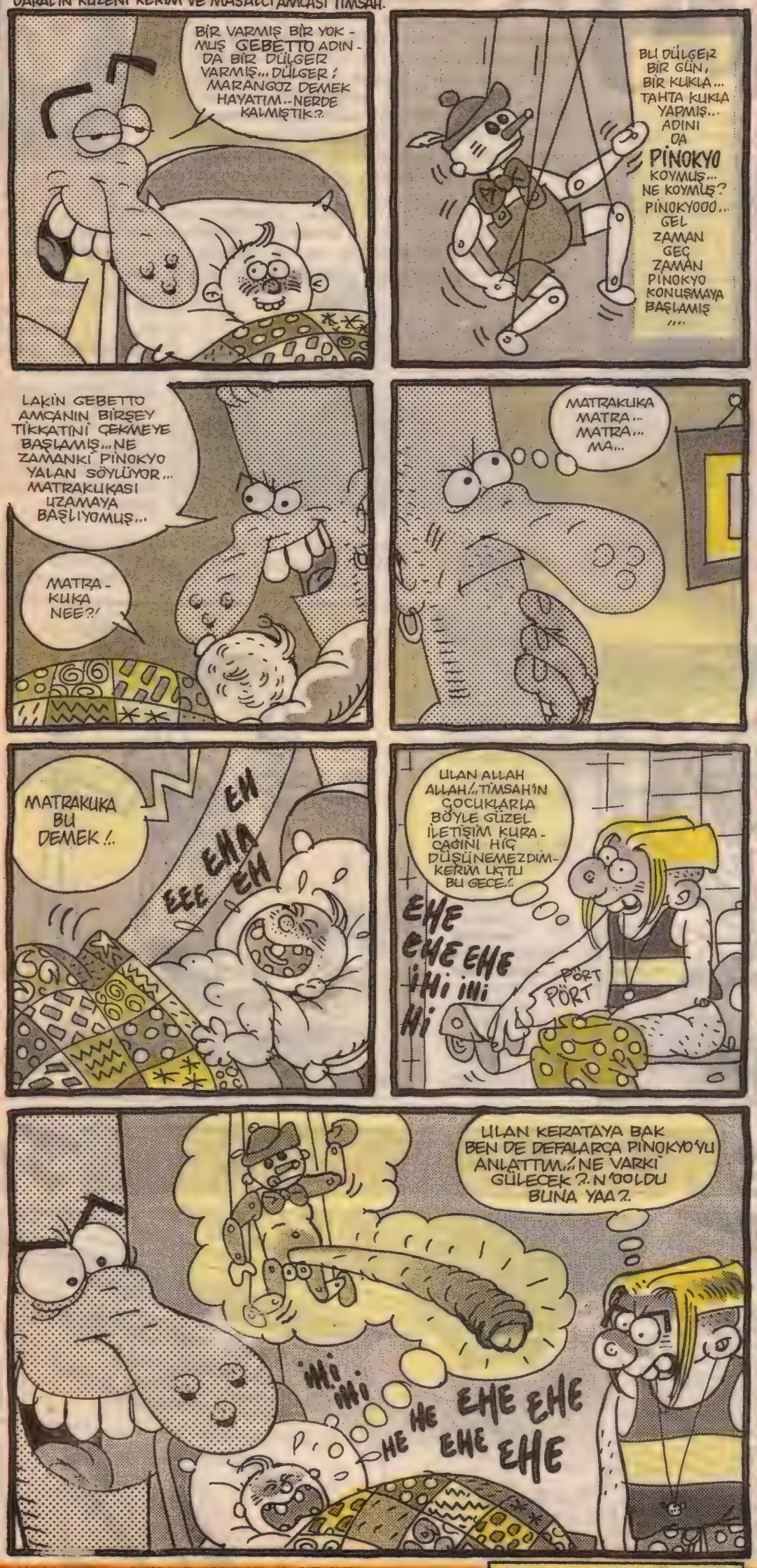

Mehmet ÇAĞÇAĞ

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Yeltsin-Clinton Zirvesi

- Ağbicim, rica edicem, iki dakka ciddi ol be... Ülke batıyo, biliyo musun?!.. Yemin ederim, son bi haftada dokuz kilo verdim, giderek Adnan Şenses'e benziyorum...

- Enteresan adamsın Boris... Ama muhabbetin zayıf... O, Şenses dediğin zat, şeye dahil di mi, Prestij Müzik Ailesi'ne... Yakınen izliyorum, Türkiye'nin en örgütlü kurumu o... Seda Sayan n'apıyo acaba?.. S'leri tıslar gibi söylemiyo mu hastasıyım!..

- Ağbi, sen hep karıda kızdasın, her zaman keyifdesin, neşedesin, zevkdesin, olmuyo ki böyle.. Borsa çöküyo, komünistler coşuyo, yoruldum lan... Dün gece stresten Kızıl Meydan'ı iki su yıkadım...

- Garipsin Boris... Aşırı elektrik yüklenmişsin, onu atman lazım... Şu kırmızı telefonu çevir, çağır iki Nataşa!.. Hadi babacım.

- Bak ya!.. Şu an Rusya'da bi cinsel kriz eksik, onu da yaratalım sana uyup...

- Yapıcaz bişeyler... Al, şu çantada piyasadan toplanmış sahte dolarlar var, seni bi nebze rahatlatır. Ama yakalanma, yakalanırsan tanımam seni...

- Sen bilirsin... Komünistler gelirse, daa çok senin başın ağrır... Sen iki kutuplu dünya nedir bilmezsin... Ömründe gördüğün tek muhalif savcı Kenneth Star...

- Tuhafsın Boris... Aklını kullan... Madem komünizm trendi yükseliyo, Lenin Mozalesi'ne giriş ücretini yüzde ikiyüz arttır gitsin... Oradan gelecek para seni bi nebze rahatlatır.

- Hasta etme adamı ağbicim... Sizin aklınıza uyduk, globalleşme, yeni dünya düzeni, serbest piyasa falan diye bambaşka şekillere girdik... Aha ters tepti... Sermaye biriktirelim derken, tüm birikimi sizin sermaye tokatladı... Borsa bitik, işlemler durdu... Borsa çalışanları masaları çekmişler kenarlara, bütün gün minyatür kale maç yapıyolar...

- Hah!.. Mesela işte... Çağır Adidas'ı, ver o maçın naklen yayın hakkını Euro - Sport'a, çağır Cindy Crawford'u, başlama vuruşunu yapsın... İşte reklam, işte para... Bu arada Cindy'yi yemek nasip olmadı, ona yanarım...

- Anlaşıldı, sen hepten geyik olmuşun... Bari iki iyi dost gibi konuşalım...

- Nasıl yani?..

- Yani kişisel açıdan...

- Seks mi konuşmak istiyosun?..

- Ya, ne ilgisi var?..

- Öyle deme, seks de bi ihtiyaç.

- Ben... Şimdi, şöyle... Yani işler iyice bozulursa, Amerika'ya gelebilirim di mi?.. Bu kış komünizm gelirse, kışı sizin orada geçiriim diyorum... Yazın başka bi model buluruz...

- Ayıpsın, ayarlarız... Amerika'nın muhtelif yerlerinde Kaçak Türk Mahallesi var... Sıkıştırırız seni oralara, bir yere...

- Olmaz... Elimde iki-üç ruble bişey var, anında kapar onu Kaçak Türkler...

- Ee, n'apıcaz?.. Gel, Beyaz Saray'da stajyer olarak çalış istiyosan... Sen bilirsin...

- Nesin sen ağbicim ama ya?.. Ah lan Gorbaçov, hep senin yüzünden oldu bunlar...

- N'apıyo o lavuk?.. Krizi görünce Bolşevik olmasın sakın?! Dikkatli baktın mı hiç Gorbi'nin alnındaki lekeye?.. Dikkatli bakınca, o leke ağaçtan çırılçıplak dut toplayan Liv Tyler'a benziyo!..

- Peki ağbi, görüşme bitmiştir...

- Alem adamdır Gorbi... Gorbi dedim de, Barbie bebeklere nasıl hastayım bi bilsen!.. Özel sipariş verdim, büyüğünü yaptırıyorum... Mavi elbise giydirip çalışma odama koyucam...

- Otomatiğe bağladın, görüşme bitti diyorum, bitti!.. Senden hayır yok hacı!..

- Hacı?.. Bak, madem ekonomi gümledi, kendini maneviyata ver... Müslümanlığa geç, derviş ol... Elinde asa, diyar diyar dolaş... Ama asa dedektör donanımlı olsun, define bulabilirsin tesadüfen... Bu seni bi nebze rahatlatır...

- Ağbicim, sus!..

- Dedektör dedim de, Dedektif Nik'in sevgilisi nasıl arzulu bi kadın di mi?..

*Usta Sinemacı, sıkı Beşiktaşlı, değerli ağabeyimiz Osman Seden'i kaybettik. Yakınlarının, sevenlerinin başı sağolsun.

TERELLİ PICTURES

CAN BARSLAN

HANİ GEÇEN HAFTA DEMİŞTİK YA!..

"Bu öykü, aşşağılık Amerikan politikalarının hedefi olan ve başkanlarının "oralarının" keyfi uğruna saldırıya uğrayan tüm garibân ülkelere adanmıştır... BURKİNA FASO

ASTROİDİN ATMOSFERLE KARŞILAŞMASINA İKİ SAAT ONDÖRT DAKİKA KALDI!..

ENERJİ BİRİMLERİNE TAM GÜÇ!.. REAKTÖRLER NE DURUMDA?..

BİRİM 7 NOKTA 3 DÜZEYİNDE!..

AÇIĞA ÇIKAN ELEKTRON PARÇACIKLARININ YOĞUNLAŞTIRILMASINI İSTİYORUM..!

AMA BU... DELİLİK!..

JOHN!.. ELEKTRON PARÇACIKLARINA SELENYUM REAKSİYONU UYGULARSAK, O GÖKTAŞINDAN ÖNCE BİZ YOKEDEBİLİRİZ DÜNYAYI...BU ÇOK TEHLİKELİ...

DEDİĞİMİ YAPIN HEMEN!..

AMA ÇEKİRDEKTEKİ İYONLAŞMAYI KONTROL EDEMEZSEK, BU ÇOK...

YETER!.. KES SESİNİ!..

İKİ SAAT!.. ANLADIN MI!.. İKİ SAAT SONRA KİÇİN KIZARMAYA BAŞLADIĞINDA TÜM BU SÖYLEDİKLERİN ANLAMSIZ OLACAK O ASTROİDİ CILIZ BİR NÜKLEER PATLAMAYLA DURDURABİLECEĞİNİ SANIYORSUN!.. ALABİLECEĞİMİZ HER TÜRLÜ RİSKİ ALACAĞIZ!.. EN GEÇ OTUZBEŞ DAKİKA SONRA UZAY MEKİĞİ İLE HAVALANMIŞ OLMA GEREKİYOR!..

GÖREV BENİMSE, RİSKLER DE BENİM SİMDİ PROTON BAZINDA ELEMENTER KIRINIMA YÜZDE 70 'DEN BAŞLAYALIM...

DELİ BU HERİF!..

ASTROİDİN ATMOSFERLE KARŞILAŞMASINA BİR SAAT 44 DAKİKA!..

BAŞKANINIZ KONUŞUYOR!.. DÜNYAMIZ KURULDUĞUNDAN BU YANA EN BÜYÜK TEHLİKEYLE KARŞI KARŞIYA... AMERİKA EN SON SANİYEYE KADAR TÜM BİLİMSEL VE TEKNOLOJİK OLANAKLARINI İNSANLIĞI KURTARMAK İÇİN KULLANACAKTIR!..

UMUDUNUZU KAYBETMEYİN VE DUA EDİN!..

YÜZBAŞI!.. UZAY MEKİĞİ KALKIŞA HAZIR... TÜM TERMODİNAMİK BİLEŞENLER YÜKLENDİ!..

ALÂ!..

MEKİĞİN GÖVDESİ MOLEKÜLER HİDROJENLE PARTİKÜLİZE EDİLSİN!..

MEKİK, O KADAR SÜRATE DAYANAMAZ JOHN!..

ASTROİDİN ATMOSFERLE KARŞILAŞMASINA 1 SAAT 17 DAKİKA...

TRIK...

NASA

TANRI YARDIMCISI OLSUN... DÜNYANIN KADERİ ONUN ELİNDE...

KALKIŞ İÇİN GERİ SAYIM BAŞLADI...OTUZ.. YİRMİDOKUZ..YİRMİSE...

Fakat birden o anda uzayda...

BOOOOOM

AS..ASTROİD PARÇALANDI... KİM YAPTI BUNU!..

N'OOLDU?.. KİM YAPTI... NİYE OLDU?..

AAHH!.. OHHH! AMERİKA YAPMADIYSA KİM YAPTI BE!.. OFF!.. GENE DE BİZ YAPTIK DİYELİM... UH!..

BURKİNA FASO!..

BURKİNA FASO DÜNYAYI KURTARDI!..

SAYIN SEYİRCİLER!.. AMERİKA HAZIRLANIRKEN ADINI PEK KİMSENİN BİLMEDİĞİ BİR ÜLKE OLAN BURKİNA FASO GÖKTAŞINI YOKETTİ VE DÜNYAYI KURTARDI!..

JOHN!.. SIÇTIK..GERİ DÖNEBİLİRSİN!..

BURKİNA FASO MU?.. NE ULAN BU BURKİNA FASO!.. NE HAKLA!..

E..SAYIN BAŞKAN DONUNUZ!..

..İşte, en büyük hayalimi gerçekleştirdim.. İllerde film yapımcısı falan olursam bunun filmini de çekmeyi isterim... Şimdiye kadar 10 bin tane filmde her şey Amerika'nın başına geliyor ve dünyayı "hep Amerika kurtarıyordu. Ve işte dünya sinema tarihinde ilk kez başka bir ülke...Burkina Faso, Dünyayı kurtardı...Burkina Faso, Afrika'nın batısında küçük ve yoksul bir ülke... Ne bileyim, Burkina Faso olmazdı da, Arnavutluk olurdu... Honduras olurdu... Nepal olurdu Türkiye?.. Ece... O, "Dünyayı kurtarma işinin mafyaya havale edileceği" ayrı bir film konusu tabii...

barslan @ ibm.net

yü.., Bir uzakdoğu felsefesi mi, yoksa yakınkuzey tahtası mı?.. Ya da Ne?.. yü!.. Bir kitap mı?..

Coplar Şirketten

- Direktifleriniz üzerine bölücü Barış Otobüsünü tutukladık Komserim... Maalesef tutuklama esnasında otobüsün kaptanı Marks'la, yolcular su istediğinde sürekli tavır yapan muavin Lenin godoşu kaçıp kurtuldular... Peşlerinden çok koştum ama tutamadım herifleri.

- Peki tutuklama esnasında halktan herhangi bi tepki geldi mi Samet?

- Halktan gelmedi ama halk otobüslerinden geldi efendim... Üç beş kendini bilmez halk otobüsü "Arkadaşıma dokunma" diyerek üstümüze yürüdüler... Araya ileri sürücülük uzmanı Demir Bükey girdi... "Demir Ağbi sen bu işe karışma" deyip, verdim tamponlarına jopu... Sekiz tane halk otobüsü baygınlık geçirdi.

- Aman diyeyim asfaltları unutmasaydınız.

- Unutur muyuz efendim... Barış Otobüsü'ne yardım ve yataklık yapan 15 kilometre asfaltı Cizre'ye sürgüne gönderdik... Gerçi Tayyip Erdoğan "Ellemeyin asfaltlarımı... Ben onları yapmak için çok uğraştım" diye ağladı... Aha orda içim burkuldu amirim.

- Burkulmasın oğlum, ne gereği var... Vatanı bölmeye kalkanlara acımak olmaz... Hatalı kaçar bu... Haksız mıyım?

- Haklısınız amirim... Bakın bu copla buraya yazıyorum o otobüs kesinlikle anarşist... Havalı kapısı açılıp kapanırken "Kominisssss" diye ses çıkarıyo... Kulaklarımla işittim ben... Şunu bilmenizi isterim ki kulaklarım vatanına milletine son derece bağlı uzuvlardır... Buyrun kurt kafası şeklindeki kulak memelerimi okşayabilirsiniz... Çekinmeyin lütfen.

- Tamam Samet, sakin ol... Kesinlikle hararet yapma. Şu ana kadar senin milliyetçiliğinden gram şüphe duymadım ben... Baldırında çıkan üç hilalli sivilceyi gördüğüm gün nasıl coşkuyla ağladığımı iyi bilirsin... Şimdi indir bakayım o jopu... Mazallah şeytan savurur.

- Pardon amirim... Kusura bakmayın biraz sinirliyim de... Gözaltına alırken otobüs çok pis sövdü bana... "Etme kardeş, çok ayıp oluyo bak" diye uyardım; hiç oralı olmadı... Arkamdan el kol hareketi yaptı, dil çıkardı bana... Sinirden kaportasını cimcirdim puştun.

- Bunlar hep böyledir Samet... Takma kafana... İki yıl önce "Susma sustukça sıra sana gelecek" diye haykıran bi traktörle, Che edasıyla puro içen üç tane trafik lambasını gözaltına almıştım... Övünmek gibi olmasın yirmidört saatte mum yaptım keranecileri mum.

- Yannız bu Barış Otobüsü çok cevval çıktı efendim. Saatlerce uğraştık ama bi türlü konuşturmayı başaramadık... Bi ara arkadaşlardan teki kornasına basınca "DAAT DAAT" dedi... **D**evrimci **A**narşist **A**damlar **T**eşkilatı'ndanım ben demek istiyo sanırım.

- Demek ki Susurluk Mersedesi'nin bana telefon açıp, "Aman ağbicim o Barış Otobüsü'ne dikkat edin" diye uyarmasında varmış bi hikmet.

- Sahi komserim, Merso'nun son durumu nasıl? Ben en son dört ay önce bi kutu lokum yaptırıp, geçmiş olsuna gitmiştim.

- Fena değil Samet... Toparlamış gibi... "Kazadan sonra yanlarım çok ağrıyo" diyodu, Sedat Ağbi kaplıcalara gönderdi onu.

- Neyse amirim ben müsadenizi isteyeyim... Otobüsü Bursa'ya göndericem...

- Ne?.. Bursa'ya mı?..

- Evet amirim... Epey uğraştık ama en sonunda Barış Otobüsü, Savaş Otobüsü olmayı kabul etti... Şimdi onu mafyaya, çetelere, faşistlere ve uyuşturucu tüccarlarına tashih edicez... Bu savaşçılar otobüse sığamayacağından Bursa sanayisinde çift katlı yaptıralım onu dedik.

Mesut Ceylan

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamcı

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N F·İ·D·A·N

SEVERİM:... Tırnaklarımı üzerine kestiim gazeteyi okumayı... Tamaamını izlediim bi maçın daa sonra özetini izlerken, her pozisyonda, o aanın öncesini hatırlamayı, biraz sonra gol olcaanı bilmeyi... Diğerlerinden büyük olan ayçekirdeklerini... Çorapçıdaki çorapların asıldıı küçük askıları... Okuduum kitabın neresinde olduumu belirleyen kağıt yerindeyken kitaba kesitinden bakarak, okuduum ve okumadıım sayfaların oranını görmeyi... Halısaanın halısını incelemeyi, saanın kenarındaki, üzerine az basılan yerdeki aşınmamış kısmı okşamayı... Aynı zamanda, hem üzerimi değiştirmem hem de sıçmam gerekirken, odamda soyunup, tuvalete giyiceem şeyleri yanıma alarak girmeyi, işim bittiyen orda giyinip çıkmayı... ŞEVKET... Buzlu kola ya da buzlu su içerken, ordaki, dudaama değen bi buzu ağzıma alma çabalarını... OZAN... Karikatür çiziktirirken, tarama ucunun çıkardıı sesi... Dolmuşçunun felan, bozuk yok diye para üstünü fazla vermesini... MEHMET... Güzel bi bluzun ipi dışarı kaçtında, onu tırnaamla felan uğraşarak içeri çekmeye çalışmayı... Derste not alırkene, örtmenin tepeme dikildiini hissettiim anda, daa bi özenli, ya da dikkatli yazıyomuşum tribini... Tozbezinin bi ucunu kaloriferin bi kenarından sokup öbür tarafından çıkarıp, tozlanmış arasını temizlemeyi... SEBLÂ... Arabayı yüksek viteste kaldırdıımda araç birden sarsılınca tekrar vitesi bire attıım aanı... Sigaranın son fırtını çekeceğim zaman, sigarayı elimle fırlatma pozisyonunda tutup son fırtı çekmeyi ve hemen, olabildiince uzaa fırlatmayı... BAHTİYAR...

İŞARETLERİ:... Bi emlakçıya girmiştim. Bana göre diyodum. Gün boyu yürüyüp dolaşcak, kiralık ilanı falan gördüüm evlere gidip bilgi alıcaktım. Sonra saçma geldi! Niye bilgi alıyım ki? Ne aptalca. Hem, ya vermezse bilgi? Zaten, insanlarla ilişki kurmam gereken işleri pek sevmezdim. Adam, ilk gün, "bi gez dolaş, bak etrafa" dedi. Gezdim dolaştım, eve gittim sonra, bi daa dönmedim. Mantarlı şey vardı, bi de, çili soslu bilmem ne vardı çalıştım bi festfud restoranda. Çok paalı, acaayip şeyler. Zenginler, sosyete felan uğrardı oraya. Ne versen yiyolar. İki misli pahalı sat, daha beğenerek alıyolar. Hostes kızlar vardı, müşteriye yardımcı olan, buyrun felan diyen. Bi tanesine asılıyodum. Elini tutuyodum, bırakmıyodum. "Bırak yaa! Metiiin! Ööf! Salakh!" diyodu. Bırakıyodum sonra. Tam bi yavşak gibiydim baazen. İlişki kurmak, sıfır! Aptal aptal şeyler yapıyodum. Zarf daatım işinde çalışırken, bi binaanın girişinde, zilde, isim anyodum. İçerde bi adam vardı kenarda. Görevli falan diil. Orda oturan biri olmalı. Birisini bekliyo heralde. Aradım ismi bulamıyom zillerde. Adam, bana bakıyo içerden. Ricaa etsem, açar kapıyı. Ama inat ettim, rica etmedim. Nuh dedim. Nuuh! Haalâ bakıyom zillere. O da inat etti, davranmadı hiç kapıyı açmaya. Çok salakça bi andı. Birbirimize baktık hep camın ardından. Ciddiiydi. Ben de ciddiiydim. Sonra gözleri ve eliyle bi mimik yaptı, açıyım mı der gibi. Ama tam net diildi. Ben de tam net olmayan bi mimik yaptım. Nooluyo lan? Yine birbirimize baktık. Neyse, hatırlamıyom, girdim sonra içeri. Çıktım yukarı. Kocaman bi içi vardı binaanın. Hangar gibi. Birilerine misafir gelmişti, onları uğurluyolardı, gürültü vardı. Benim aradım kişi de, yokmuş. Ayrıldı burdan dediler. "Siz alın, gelirse verirsiniz" dedim. Mmm kmm ettiler. Bazen, mmm kmm iyi oluyo; böylece bi iki soru daa sordum, insanlarla ilişkilerimi geliştiriyodum. Sonra çıktım dışarı. Güneşli bi hava vardı. İçimi bi an bi sevinç dalgası kapladı. Ordaki bi bekçiye laf olsun diye bişiy sordum. "Şurdan şöyle git, ordan öyle düz, burdan böyle nah, ordan sonra" felan dedi. "Tamam" dedim, "eyvallah dayı"... Haalâ taarif ediyo!.. Dönüp bakıyom, "Tamam!.. Tamam... Oldu..."

POTBURİ:... Perde uçuşuyodu. Flap flap! Kafasına göre, ööle uçuşüyo!.. İçersi hep görünüyo. Sözlük var iki cilt, aldım onnarı dayadım cama, sıkıştırdım perdeyi, uçuşmasın... Tuvaletteki basit plastik aynalıın oyuklarını temizledim; kıç yıkama borusunun ucunu parlattım. Çişten paslanmış hep... Vapurda, kenarda otururken, ordan bi delikten, foşş! deniz suyu fışkırdı. Neyse, pek ıslatmadı. Kalktım ordan. Herkes oraya bakıyodu. Vapur kalabalık. Oturcak yer yok. Orası iyi. Tam bi kıçlık. Sonunda, birisi gitti oturdu. Su da sıçramadı bi daa... Kaset bozuk çıktı otuzbirin tam yarısında. Şamdan, paşa felan vardı, onnarı aldım işi tamamladım, orta sayfadaki bi güzele attırdım.. Kırık kırak yedim. Ya da, krak krek! Veya, çubuk mu, ne! Öyle bişiy vardı işte, ondan yedim, çaya batırıp. Dört tane felan attım çayın içine. Anca yumuşarlar, ben birer birer yerken... Ayakkabımın ucu aralanmıştı. Japon yapıştırıcıylan yapıştırdım. Elim de yapıştı biraz. İki saat parmaamdaki kabuu soydum. Durdum, biraz sonra yine soydum... Gece pikeyle boğuştum! Pike ne yaa! Dolanıyo hep saçmasapan. Ordan dönüyom, burdan sarıyo! Bi kodum ayaamı, uzattım! Zdoonk! Tiiviye çarptı... Sabah kalkınca, gözüm ilk, tavandaki, kullanmadığım, boş elektrik teline takılıyo... Önce büyük oluyo. Ve sonra... çok saçma!... Bi ara annatırım!..

Bişii:... Geç kaldım; hemen iyi günner diliyorum ben!..

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

*Ne diyor?. Problem nedir?

LeMan 7

PANTOLON

METİN FİDAN

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Erinç

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Gürhan İcağlu

ARABA DUMURLARI

Ahmet Yılmaz'la dergiye doğru gelirken, Taksim meydanındaki Trafik otosundan bütün meydanı ve Beyoğlu girişini inleten anonsu duyunca önce göz göze geldik sonra patladık. **"616 no'lu oto biraz duyarlı olun lütfen."**

Tuncay Akgün

Abim Fethiye Ölüdeniz'de kamp yaparken görmüş. Campingte bir adam arabasının egzosuyla mangal körüklüyormuş. Nasıl mı? Vitesi boşa almış, direksiyona küçük oğlunu oturtmuş, kendisi de arkaya geçip yaktığı mangalı egzosa doğru tutarak **"Bas gaza laa, gaza bas"** diye bağırıyormuş.

Geçen aylarda birgün arabamı park ederken elektrik direğine sürtüp feci halde çizdim. Çağçağ gördü ve karikatürlerde yanlış çizdiğimiz zaman kullandığımız tipexle kapatmamı söyledi ben de güldüm. Zamanla bir de baktım ki, çizik paslanmaya başladı. Aldım elime tipexi, bir deneyeyim dedim, başladım çiziği tipexle kapatmaya... Bir ara araba gözüme iki boyutlu bir çizgi araba gibi göründü. Sanki beyaz kağıt üzerinde çizdiğim bir araba resmini mürekkeplerken bir yanlışlık yapmıştım ve şimdi düzeltiyordum. Bir an için herşey gerçekliğini yitirdi. Böyle bir şey olur mu yahu? Kendim ettim, kendim dumura uğradım. Gerçi sonraki gün baktığımda gayet güzel durduğunu gördüm. Hiç farkedilmiyordu ama yine de çok saçma...

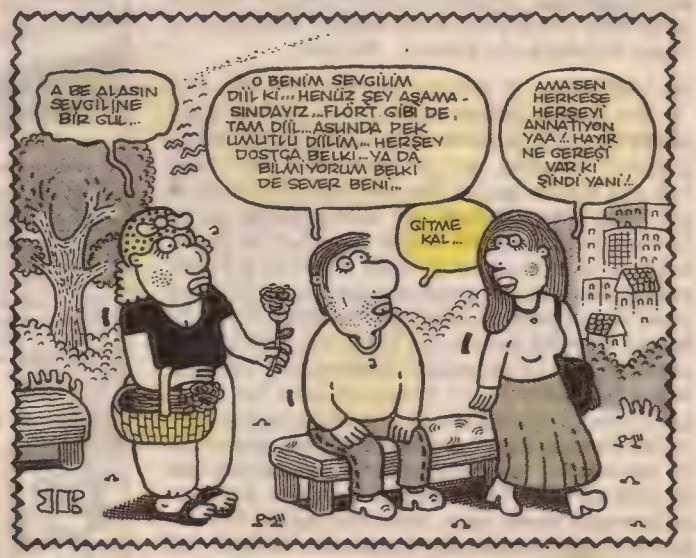

TEKE ZORTLATMASI

met üst

yeni durumlar yeni kurumlar yeni tanımlar yeni konumlar hadi canımlar toplu serisi

- **maden tek tük arama**
- *iş ve cilve kurumu*
- **hür teokratik parlimamter sistem**
- *kanarya sevenleri sevenler derneği*
- **ruh güzelliği yarışması**
- *asosyal sigortalar kurumu*
- **ortaasya türkhleri dayanışma derneği**
- *toprak mahzunları ofisi*
- **çankaya'ya yakın güvenilir kaynaklar müdürlüğü**
- *devlet ölgünleştirme enstitüsü*
- **mehmet ağar masaj salonu**
- *evlenme vaadiyle kandırılan pastorize helâl süt emmiş kızlar reyonu*
- **la havle ve la kuvveten inla billah ali ül azim akıl ruh ve sinir hastalıkları hastahanesi**
- *mal da yalan mülk de yalan gel biraz da sen faizsiz oyalan partisi*
- **tecavüzcü coşkun kız yurdu**
- *modern cilk üçlüsü*
- **istanbul kerameti kendinden menkul kıymetler borsası**
- *uluslararası saf örgütü*
- **biz elimizden geleni yaptık hastahanesi**
- *allahtan ümit kesilmez polikiliniği*
- **öpiim de geçsin servisi**
- *hakkıdır hakka tapan laiklik'e bu türban sorunsalı*
- **et me bulma kurumu**
- *akrep üretme çiftliği*
- **kayıp geyşa bürosu**
- *yasa içi bireyin kurtuluşu örgütü*
- **neyzen tevfik içki dikiş kursu**
- *hangi kapıyı çalsam karşımda buruk acı araştırma inceleme komitesi*
- **of ulan of deme ofisi**
- *bayanlar üç adım çağ atlama müsabakası*
- **fatih terim, allah kerim**
- *namusumu temizledim pişman değilim koğuşu*
- **çocuk ruhlu ressamlar topluluğu**
- *ekici titan piyasası*
- **merhumu iyi bilirdik korosu**
- *viyadük yapdırma ve yaşatma derneği*
- **hayat üniversitesi kafa ütüleme fakültesi**
- *tetikçi mahallesi*
- **devlet beni kullandı sendromu**
- *abazanlar bızır büzzük araştırma vakfı*
- **çorumdan çıkan adamlar derneği**
- *koruyucu aile hâkimi*
- **karpatların şifo ismail'i**
- *efes pilsen harabeleri*
- **medya mafya elele genel greve**
- *bir kısım medya izleme komitesi*
- **narkotik çek-yat'ı**
- *sigarayla sevişenler derneği*
- **hakiki dünyalılar seyyahat acentası**
- *ingiliz kemal anahtarı*
- **düşünce suçu bağımlıları vakfı**
- *bayandan satılık temiz vibratör*
- **yavru vatan kıbrıs ile kâtip vatan türkiye**
- *kızlık zarı manyakları komitesi*
- **ölüm allahın emri e-5 karayolu sapağı**
- *özel ıstırap üveyanaokulu*
- **eski ekibi topluyoruz folklör ekibi**
- *darbe tahmin ofisi*
- **zaman kötü kolla dötü tarih vakfı**
- *baraji dokuz metre on beş santimde kuran profesyonel hakemler derneği*
- **kadifeden kesesi kahveden gelir sesi özel ballıca lisesi**
- *kinyas puşt cenneti*
- **kavun karpuz seçme yerleştirme merkezi**
- *yurttan sesler ürkekler korosu*
- **türkçe sözlü hafif metro**
- *united colors of benetton sen etmo aabi*
- **hisli köfte festivali**
- *imgesizler mezarlığı*
- **internet yalnızlığı**
- *uluslararası istanbul binaenaleyh bineali*
- **her hakkı necip mahfuz'dur**
- *tüyü bitmemiş yetim hakkı sevenler derneği*
- **kara üzüm happesi şarapları**
- *nah gelir otobüs durağı*
- **trend, öpsün seni zeki mürend**
- *eşşeğin kıçına su kaçıranlar toplaşma ve dayanışma derneği*
- **çağından sınırlı serumlu sorumlu sanatçı**
- *halk platonik aşığı berke çobanoğlu*
- **kiziroğlu mustafa bey hıfzısıhha enstitüsü**
- *milli istirahat teşkilatı*
- **kalkınmada sonralıklı yöreler**
- *şirin ilimiz: gargamel*
- **ajda pekkan doğal güzellikleri koruma vakfı**

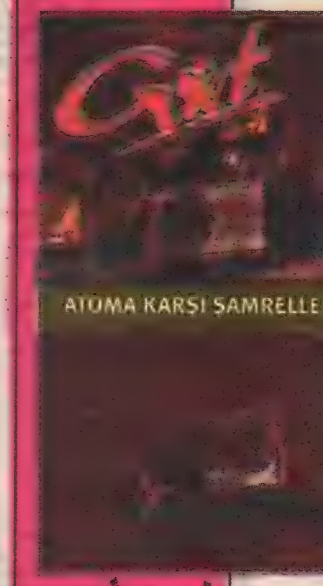

Kıvırtık Kafalı Elbi

Ah be çocuklar, Fahri dedenin anlattıklarının onda birini dinleseydiniz, bugün hepiniz koca birer bilimadamıydınız valla...

Biliyorum Bu Yara Hiç Kapanmayacak!..

Biliyorum sevmeyeceksin beni... İncitip, üzeceksin...

Telefonlarıma cevap vermeyeceksin... Cevap versen bile, öyle yorgun öyle isteksiz çıkacak ki sesin, bir küfür gibi...

Sevmeyeceksin beni... Biliyorum bu şehri bana dar edeceksin....

Çünkü anladın; sevgimden tanıdın beni. O yanık, o hasta bakışımdan... Uçuruma atlar gibi sevdalanışımdan...

Sevmek deyince, hemen ardından, ölüm, dememden anladın...

Anladın ve kardeşini bir kabustan uyandırır gibi çırılçıplak gerçeğe uyandırdın beni, uyandırdın ve kaçtın...

Çünkü sende benim gibiydin...

Sende benim gibi, seni sevmeyeni sevdin hep. Sana acı çektirenl... Seni aramayanı, telefonlarına çıkmayanı,çıkınca seninle bir küfür gibi konuşanı sevdin.. Sende benim gibi seni incitip, üzeni sevdin hep.

Bakışından hissettim bunu, kokundan dokunuşundan....

Beni sevmeyecektin biliyorum, ama.... Ama, öyle susamıştım ki kendim gibi birini sevmeye...Öylesine muhtaçtım ki gerçekten incitilmeye, gerçekten acı çekmeye, kendim gibi birini özlemeye öylesine muhtaçtım ki, seni tanır tanımaz çözüldüm...

Sana da olmuştur... Öylesine susamışsındır ki sevilmeye, kendin gibi birini bulunca tutamaz kendini her şeyi, belki de söylenmeyecek her şeyi o an,garip bir telaşla söylersin...

Hatta söylerken anlarsın, söylememen gereken şeyleri söylediğini hissedersin,battığını, giderek çıkmaza girdiğini... Ama yine de engelleyemezsin kendini, tutamazsın.

Aleyhinde (evet, aleyhinde; aşk en büyük rekabet değil mi artık bu şehirde) olabilecek her şeyi söylersin...

Üstelik bunu anladıkça daha da batırmak istersin kendini... Biraz daha zor duruma düşürmek...

Daha da kaybetmek, daha da dibe batmak istersin... Sanki bile isteye kendi mutluluğunu kendi elinle bozmak istersin...Kendinden gizli bir öc alır gibi.

Sanki hiç mutlu olmak istemiyormuş gibi... Seni hiç sevilmek istemiyormuş gibi...

Bir tür gurur muydu bu?..

Birgün nasılsa ve hiç olmadık bir anda alınıp kopartılmadan, kendi ellerimizle onu yok etmek, bizim gibilerin mutluluğuna tahammül edemeyen bu hayata, bu hayatın zorba kurallarına bir tür başkaldırmak mıydı?..

Bir şizofren çocuk tanımıştım birgün. Tam karşımda oturuyordu. Gencecik, yakışıklı bir çocuktu. Şizofren olduğunu biliyordu. Biliyordu iyileşemiyeceğini... İki de bir, önce kolunu uzatıp, sonra avucunu açıyor; **Mutluluk avuçlarımdaydı, yakalamıştım, ama kaçtı** diyor, **kaçtı**, derken avuçlarını boşluğa kapatıyordu...

Hiç unutmuyorum, Bu hareketi defalarca yapmıştı...

Yine hiç unutmuyorum; Burjuvalara özenen bir ailede büyüdüm ben. Görgü **(Muaşeret Kuralları)** kitabı yemek masasının üstünde dururdu hep.

Annem o kitabı defalarca ezberletirdi bize. Yemeğe nasıl oturulacak? Çorba nasıl içilir? Kaşık nerede, çatal nerede durmalı? Balık nasıl yenir? Peçete nasıl katlanır? Yemek yerken ne konuşulmaz? Kadınlar merdivenlerden inerken önde mi, arkada mı, olmalıdır? Sinemada nasıl oturulur?

Herşey... herşey ömeğin esnemek, esnerken ağızın kapatılması biye öylesine ciddiye alınırdı ki, bu yüzden geceleri annemin yatak odasından gelen derin hıçkırıklarına bir anlam veremezdim... Çünkü o Görgü Kitabında, bir gece vakti nasıl ve niye derinden hıçkırılır, adlı bir bölüm hiç olmazdı...

Bende eskiden senin gibi saftım. İnanırdım bu dünyada bile şölenler olacağına... Bu dünyada, anne, baba, kardeşler, bir sofrada, kelesiz bir mutluluk yaşayabilirler, diye inanırdım... O kasvetli Görgü Kuralları kitaplarına rağmen inanırdım...

Önce dediğim gibi başlardı her şey. Herkes birarada,sonsuz mutlu gibi... Sonra birden hiç beklemedik birşey olur, biri ağlayarak arka odaya kaçardı... İçerden,arka odadan, ağlamaklı, sonsuz küskün sesler gelirdi; **Bıktım artık, bittim, usandım, hepinizden, gideceğim buralardan, yetti artık!..**

Bende benin gibi saftım o zamanlar... gidilecek neresi vardı ki, derdim.. İşte hep birlikteyiz.. . Alemi var mı bu mutluluğu bozmanın?..

Sonraları, çok sonraları anladım. Meğer biz, bizim aile. Herkes tesadüfen bir araya gelmişiz. Tesadüften de öte... Biz... bizim aile, herkes, aslında hiç istemeden, nedeni bilinmeyen bir zorunluluk sonucu bir araya gelmişiz...

Sanki bizi bir araya getirmek için görünmeyen, bilinmeyen karanlık güçler işbirliği yapmış...

Aslında biz bir araya gelmemek için yaratılmışız.

Hayatın en büyük yanlışıymış bizim birarada olmamız!..

Evet; çok geç anladım...

Bıraktım lekesiz mutlulukları; ben kavgasız, üzüntüsüz bir pazar sofrası özlerken. aslında herkes... annem,babam, kardeşlerim, o evden uzaklara, hiç dönmemek üzere çok uzaklara gitmek istiyormuş...

Dünyanın en mutsuz otogan... Dünyanın en imkansız istasyonuydu bizim evimiz... Yıllarca; uzaklara, çok uzaklara gitmek isteyip, birtürlü gidemeyenlerin sonsuz bekleme durağıydı bizim evimiz...

İşte bu yüzden sevmek benim için bir tutsaklıktı,tuzaktı böylesi sevip, bağlanmak. Uzaklara, çok uzaklara gitmek isteyenleri engellemekti.

Sevgi yüzünden bizim ailedeki herkes istediği yere gidemiyordu... Birbirimize duyduğumuz sevgi, aynı zamanda bizi birbirimize düşman ediyordu...

Hem biz.. bizim aile... Güneşli bir günde ansızın başlayan sağanak yağmurlar gibiydik...

Bu yüzden hep hırçın, hüzünlü, kırgındık...

Bu yüzdendi, herşey iyi, çok iyi gidiyor sanırken, içimizde yükselmesine bir türlü engel olamadığımız o felaket duygusu...

Anlamıştım. Senin de ailen böyleydi. .

Üstelik öyle severlerdi ki sizi, birgün, hiç olmadık bir anda, aslında istenmeyen çocuklar olduğumuzu söylerlerdi size!..

Sana ya da kardeşine... Tesadüfen dünyaya geldiğinizi... Beklenmedik bir misafir olduğunuzu!... Aksi gibi, istikbaliniz için hiçbir şeyi esirgemediklerini söyledikten sonra söylerlerdi böyle sıradan şeyleri!..

Sizin için... Senin için hiç bir fedakarlıktan kaçınmadıklarını söyledikten sonra...

Senin de ailen benim ki gibiydi... Güneşli bir günde ansızın başlayan sağanak yağmurlar gibiydi... Bu yüzden sende benim gibi böyle hırçın , hüzünlü, kırgınsın herşeye...

Yıllar önce tanıdığım o şizofren çocuk gibi; tam mutluluğu yakalamışken kaybetmiş gibisin hep...

Ben, beni istediğim gibi sevmemiş olan annemin hayaletini imkansız kadınlarda...

Sen, seni istediğin gibi sevmemiş olan babanın hayaletini arıyorsun imkansız erkeklerde...

Biliyorum, ne ben o kadını bulacağım, ne sen o erkeği bulacaksın...

Ve ne acı ki, hep bizi sevmeyecek olanları seveceğiz ikimiz de... Ne acı ki, hep bizi incitip üzenlere bağlanacağız... Telefonlarımıza çıkmayanları... Çıksa bile bir küfür gibi konuşanlara tutkuysa sevdalanacağız...

Bizden bir çift güzel laf esirgeyenleri özleyeceğiz...

Ölesiye, amansız seveceğiz onları...

Biliyorum, bu yüzden odan böyle... Güncelerin ortalık yerde... Kitapların orada, burada... Anıların saçılmış ortalık yere... Herşeyin darmadağın...

Biliyorum,bu yüzden Düzenden,adı Düzen olan herşeyden nefret ediyorsun... Sende benim gibi; **toparlayıp da ne yapacağım, düzenli olunca ne olacak; sonunda birgün birileri gelip herşeyi, biriktirdiğim, düzenlediğim, üzerine özenle titrediğim her şeyi daha önce hep olduğu gibi hiç beklemediğim bir anda savurup, bozup gitmeyecek mi diye** düşünüyorsun...

Biliyorum, sen benim için hiçbir zaman ulaşamayacağım annemin hayaletisin... Ailemdeki insanlar gibisin...Çok romantik,çok duygusal,çok yaralı...

Onlar da senin gibi, seninkiler gibiydi... Aklı başında, mazbut insan rolünü oynamaktan ve ertelenmiş düşleri yüzünden yorgun düşmüş,yan çıkınlardı... .Hepsi yanlış evde ve yanlış bir yerde yaşadıklarını söylerlerdi... Düşleri çok garipti... En kısa yolculuk bile onları yorduğu halde, okyanusları aşmayı ve başka kıtalara gitmeye düşlerlerdi...

Yine aradım seni, yoksun... Bulsam, benimle küfür gibi konuşacaksın...

Bir kere çözüldüm sana... Bir kere sana senin gibi olduğumu hissettirdim...

Oysa baştan beri biliyordum; sen, seni sevmeyenleri seversin. Tıpkı benim gibi...

Ama öyle özledim ki kendim gibi biri sevmeyi...Öyle özledim ki kendim gibi biri tarafından incitilmeyi, üzülmeyi...

Yine aradım seni ,yoksun... Beni de birileri arıyor... Beni de kendi gibi birini sevmeyi özleyenler arıyor... Kendi gibi biri tarafından incitilmeyi, üzülmeyi özleyen birileri arıyor.

Hiç cevap vermiyorum... Ben seni istiyorum, seni arıyorum...

Kayıtsızlığınla beni yokediyorsun, geride sen kalıyorsun. Ama seni de biri yokediyor...

Aslında bu oyunda herkes birbirini yokediyor...

Ben birilerini, o birileri başkalarını. Sen beni... Seni bir başkası...

Hem çok iyi biliyorum; beni sevsen bile, hiç kapanmayacak bu yaram... Seni biri sevse de, hiç kapanmayacak yaran..

Hiç kapanmayacak!... Avuçların hep boşa kapanacak. Tıpkı o şizofren genç gibi...

• Diyarbakır'a gidecek olan **Barış Otobüsü**'nün polis tarafından engellenmesini protesto ediyorum.

• Dişi, iğrençlik, cinsel şiddet... Böyle nereye varacağız dostlar! .

• **6 Eylül Salı 17.00-20.00** arası **Sanyer Barış Şenliği**'ndeyim. **Sanyer Büyükdere Kahvesi**

• **10 Eylül** Cuma günü Ankara'da 15.00-20.00 arası **Çocuk Esirgeme Kurumu** binasındayım.Edebiyatçılar Derneği'nin düzenlediği etkinlik.

• Cink (Kink) yani **Doğan Güzel**, o çok sevdiğim kankatürist çizdikleri yüzünden 40 ay hapis yatacak. Bu devlet, düşünen, üreten insana karşı.

• **Solmaz Aksoy**. Dündağumu. Resim Sergisi. **7-14 Eylül.** Harbiye, Hasan Rıza Sergi Salonu

• **Emre Kalcı.** Her Aşk Biraz Kendinin Katilidir. Şiirler (Emre, Seni kutluyorum)

• Turan Dağlı, Özlem Şahin, Tülay, Gülay Haklankoçmaz, Ece Güneş, Selin Taşkent, Tuğba Kumsal, Emre Kalcı, Beyza, Canan, Dirahşan, Neslihan Koşar, Seda Ertem mektuplarınızı aldım sevgiyle.

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

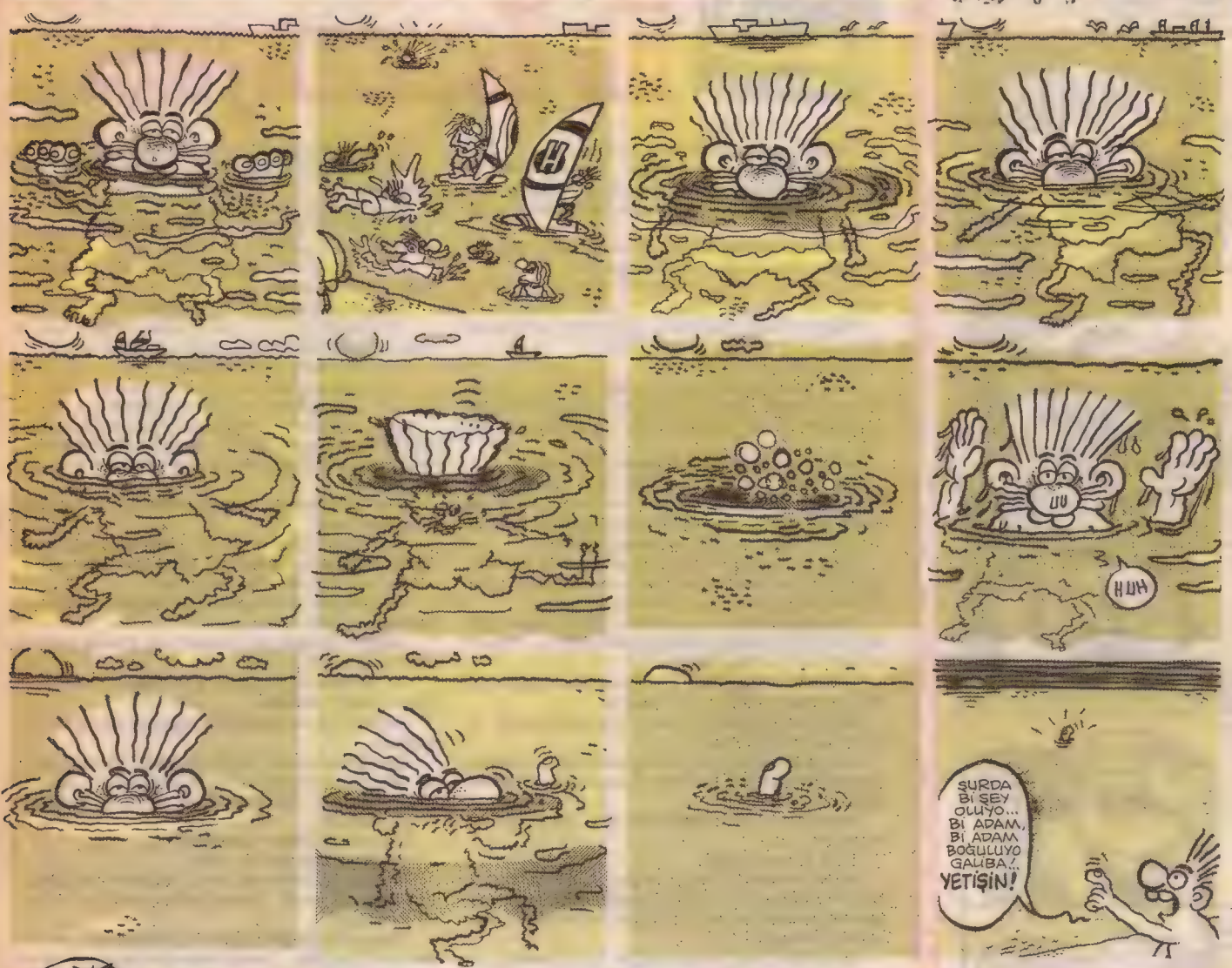

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Hırsızistan!

Yeraltı zenginlikleri bakımından zengin bir ülkeyiz; yeraltında Alaattin Çakıcı gibi nice cevherlerimiz var!

Böyle yazmışız üç yıl önce.

Aslında şöyle yazmalıymışız:

Yeraltı zenginlikleri bakımından zengin bir ülkeyiz; yeraltında nice sağ partilerimiz var!

Mübarekler parti değil mafya!

Bu ülkeyi hep sağ partiler ve sağın **Baba**'sı yönettiğine göre...

Demek ki **Baba**krasi ve **Baba**yasa ile yönetilegelmişiz!

Halkın babalarca yönetildiği rejimin adı **Baba**krasi!

Devlet Baba dedikleri de **babaların devleti!**

Cumartesi Anneleri ve karşılarında ipliği pazara çıkmış **Pazar Babaları!**

Elbette böyle bir ülkede seçim demek şu demek:

Kendi mafyanı kendin seç!

Bir de **Hırsızistan** diye bir ülke var ki, orada da seçim demek şu demek:

Kendi hırsızını kendin seç!

Hırsızistan Cumhuriyeti vatandaşları düşünüyor şimdi; acaba önümüzdeki seçimlerde nasıl bir hırsız seçsek?

Hırsızımız laik mi olsun, irticacı mı?

Kalemli mi olsun, kalemsiz mi!

Mercümekli mi olsun, nohutlu mu!

Çilli mi olsun, **Cin**li mi!

Özer sektörcü mü olsun, özel sektörcü mü!

Hırsızistan Cumhuriyeti tam bir muz cumhuriyeti!

Vatandaşlarının muz gibi soyulmasından belli!

Nitekim şöyle başlar Hırsızistan Anayasası:

"Egemenlik kayıtsız şartsız hırsızlarındır"!

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

BAHADIR BOYSAL NEWYORK'DA RIGHT NOW

(BURADA ALLAH YOK!)

NEWYORK ADAMI YUTAR!

Kararlıydım... Vallahi çizmeyecektim ama olayın komikliği ve Türk milletine yutturulan çifte standart beni "Kenan Erçetingöz vari" bir çıkış yapmaya zorlayıverdi... Zaman ve mekanı fazla belirtmeden bu karede bir babayiğit tarafından kavranan şahsın TARKAN olduğuna dikkatlerinizi çekiyorum. Ortam şehrin göbek kısmında pek meşhur bir CLUB'in DJ'inin doğum günü partisi... Tarkanın rahatlığı bana Türkler tarafından gösterildi... Evet Türk popunun kralı sarmaş dolaş erkeğiyle, ama bunu çizmek bana yakışmadı ki...

THRIF = ONE

FULL TO DIE

Olsun, burada hiç birşeyin hesabı sorulmuyor... Biz daha ne babayiğitler gördük bu partide... Dünyanın en yakışıklı pehlivanları böylesine coşkulu sevişiyolar işte... (Aynen böyle) Laf şuraya getiriyorum... Eşcinsel üçünüz hiç bu kadar rahat yaşayamadınız...

Gece sabah 5-6'ya doğru koşuyor... DJ JUNIOR ortalığı kasıp kavuruyor... Kızlar üstlerini çıkarmaya başlıyor sexle hiç alakası yok olayın... Müziğin ve hararetin pompalamasıyla yaşanan ayının bir parçası sadece... Sabah 7... yerlere çömelip KOKAİN'e dalıyorlar... Kimse yaşanan bu olayları bir dejenerasyon olarak görmesin... Sistemin kendisinin ürettiği ve şıkır şıkır işlettiği alanın da, verenin de pek razı olduğu hayatın eğlenceli gerçekleri işte... Sistem abi, adı üstünde herşey sistemle gelişiyor... Kendi özünde tutarlı yani... Gerisini sktredin.

Ama partinin asıl öznesi "DJ JUNIOR" insanlar onun dans komutunu bekleyip transa geçmek için hazırlanıyor ve 5'er 6'şar "EXTACY" çakıyorlar... İşte nasıl patlamalara yol açıyor bunca hap bilmiyorum ama, yüzleri geriyor, gözleri, hele gözleri herkesin gözü faltaşı gibi / Hapın böyle bir etkisi varmış... Tam trans yani KORKUNÇ...

Görsel açıdan feci zevk alıyorum ama yoruyor... KOKAİN alanlar için özel odalar var CLUB'da... Bi tanesine girip oturuyorum inemen... Ortalık tekke gibi... Yanımda çok cici bi kız beliriki oda benim gibi seyr-i alem yapıyor... Hoş beş nerelisin? derken bi bakıyosun dudak dudağayız... Zaten itkiliyiz... Yüksek volüm müzik herşeyi mübah hale getiriyor... Yanındaki herif yaklaştı ve açıldı sonra...

I DON'T WANT TO GET YOUR BUSSINES BUT I WANT TO LEAVE NOW THIS IS MY GRIL FRIEND AND SHE HAS TO COME WITH ME...

Özür diledi olayımızı bozmak istemezmiş fakat kız onun sevgilisiymiş ve artık çok geç olmuşmuş da eve gideceklermiş... Kız onla tanıştırdı sonra... Gittiler, ardından ufaktan...

Bundan birkaç hafta önce BROOKLYN, Avenue W'de otururken bir gün metroya bindim, vagon bomboş bi' ben, karşımda bir, GAY (%100) Menhattan'a kadar sürekli beni kesti... Aman her neyse...

LOBSTER FUCK HERE FUL

Sabah 10:30 CLUB'den çıkıyorum... Dışarıda hala kuyruk var... Milliet kahvaltısını yapmış geliyor... Partner aramak için en uygun zemini arkamda bırakıp ne zamandır ayrı...

...Kaldığım o mükemmel yalnızlığımı arıyorum bir de... Daha yeni yeni doğup gökdelenler arasında kaybolan güneşi...

Biz partiye dönelim... Sabah 8 falan parti tüm hızıyla ensemde bir el "AVENUE W?" diyor... Bu o işte metrodaki coşmuş belli adımı falan sordu... "Aa sen Türk müsün?" dedi... Ben de Türk'üm yapıştırdı sonra... Hadi buyur 6 yıldır burdaymış... GAY'liğimi en güzel şekliyle yaşıyorum diyor...

AVENUE W?

ASKERLİKTEN KAÇIYO...

Ama çok özlemiş Türkiye'yi... Kıçıma hıyar solup gürük raporu alıcam hemen diyor... Basıyoruz kahkayı...

Adam ne maceralar anlattı bana yatu... Tarkan olayını bana gösteren de odur... Onla başından kısa bi ilişki geçmişmiş...

Sabah 9.30 falan Avenue W'yi kaybediyorum bir ara kaybediyorum... Sonra iki zenci godzillanın arasında görüyorum eve gidiyorlarmış... Sen de katıl neşe katarına diyor...

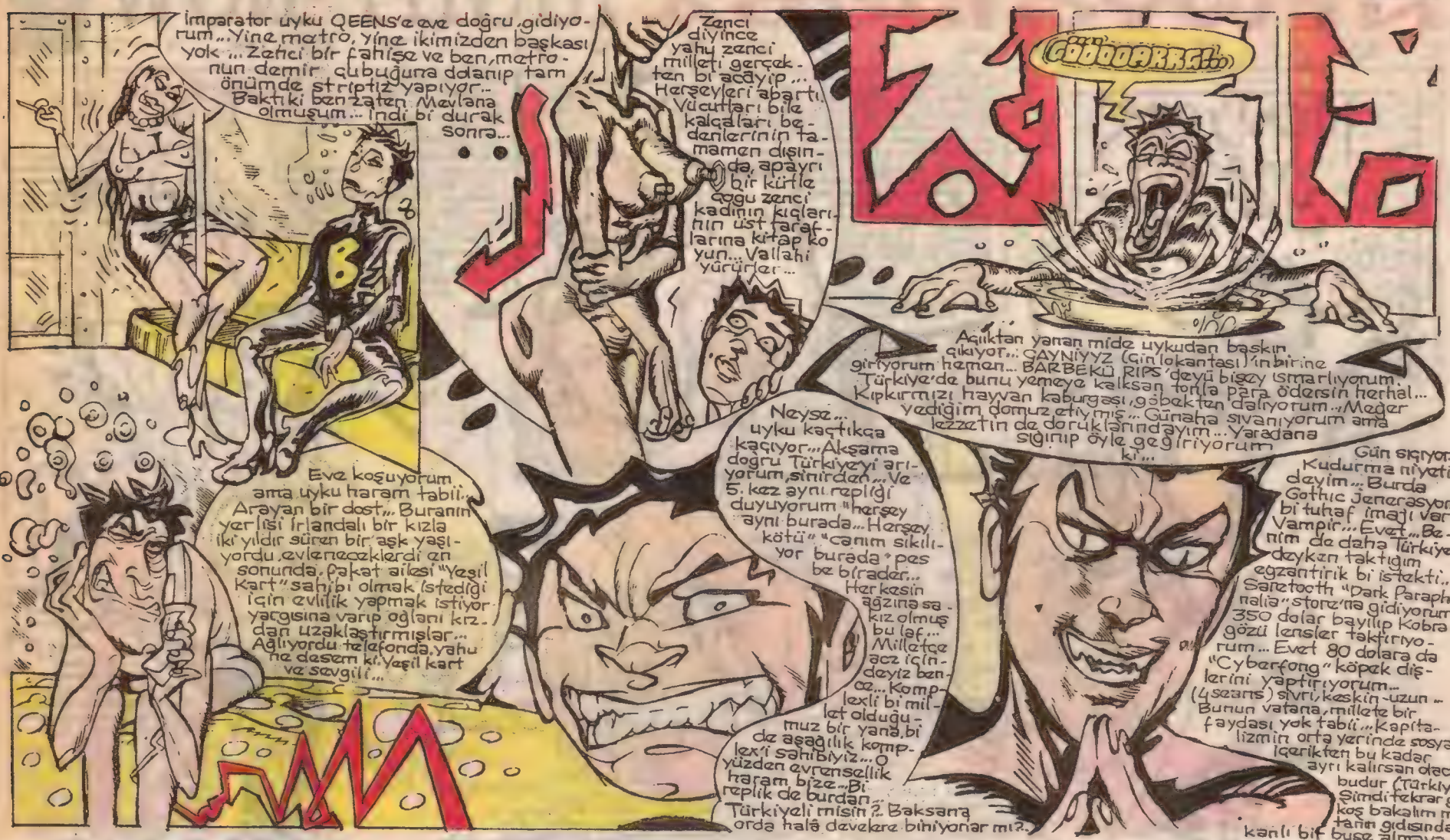

Orçun Kunek

Filmin adı:

Kır gönlünün zincirini

Orjinal Adı:

hey makerana Oyy makerana

Oynayanlar: Tomas Tımbırlant, Monika Lombırcek
Yönetmen: Alfret Hevimetal

Bir dönem filmi olan **"Kır gönlünün zincirini"**

Filminin başkahramanı Tomas çevresinde sevilen sayılan efendi bi adamdır.

Yönetmen filmin ilk 10 dakikasını Tomasın ne kadar efendi bi adam olduğunu gösteren sahnelere ayırmış, onun efnedilik çalışmalarından örnekler vermiştir. Neyse Tomas günlerden bi gün sabah uyanır ve işe gitmek için evden çıkar. Yolda yürürken etraftaki insanların konuşmalarından o gün "sanayi devrimi" olduğunu öğrenir. Önce bu habere sevinir fakat günler geçtikçe bunun kendi aleyhine olduğunu anlar çünkü Tomas'ın at arabalarına dingil yapan küçük bi atölyesi vardır.

Günler geçer millet araba almaya başlar Tomasın işleri iyice bozulur. Ay başında dükkanın kirasını ödeyemez haciz gelir, Tomas araya adam koyar haciz gider.

Fakat bir ay sonra yine haciz gelir. Tomas'ın sinirleri iyice bozulmuştur. Sanayi devrimini yapan bilim adamlarına "Hay sizin buharlı tirenizi, otomobilinize, elektriğinize" diye, küfreder. Fakat edilen küfür hiçbir sonuç getirmez. Bunun üzerine Tomas buharlı treni icat eden adam için "şöyle böyle" diye söylenti yayar. Fakat söylentiyi kimse umursamaz (yönetmen öyle ustaca planlar ve diyaloglar kullanmış ki umursamama olayının ülke ölçeğinde hatta tüm batı avrupa ölçeğinde bi umursamama olduğunu anlatmıştır. Kendisini kutlarım ama çok da kutlamam açıkçası...)

Günlerden bir gün Tomas gene kafası bozuk dükkanda oturmuş düşünürken birden çırağı Olivın döver. Olivır akşam olunca gider babasına söyler. Babası halaoğlu Londralı deli Sebastiyanı yanına alıp gider Tomasın dükkanını basar, Toması Donkey Sudan gelinceye kadar döverler. Yöre esnafı araya girer ve kavgayı ayırırlar. Tomas ertesi gün "keşke ayırmasaydınız bi güzel dövsedim itoğlu itleri" diye konuşur.

Bunun üzerine yönetmen Toması dinlemekte olan esnafa zum yapar esnaf hayret içindedir. "Yapmışken bi de şöyle dağa bayıra zum yapalım abi" der bi de dağlara zum yaparlar ordan da çırak Olivırın evine bi zum yaparlar.

Olivır babası ve halaoğlu Londralı deli Sebastian oturmuşlardır.

"Nası dövdük eşşeği" diye konuşmaktadırlar. Birden gaza gelirler gidip Toması bi daha dövmeye karar verirler.

İkinci bi dayak Toması iyice sinirlendirir. Fakat bi şey yapamaz ve çareyi kaçmakta bulur.

Gidip başka bi şehre yerleşir. Şehirdeki ilk sabahında uyanır "İşte yeni bir hayat artık herşeye yeniden başlıycam şöyle olucak böyle olucak" diye pilan kurar. Fakat iki - üç ay sonra tıss hiç bi şey olmaz.

Tomas yine aynı Tomastır. Günlerden bir gün Tomas Monika adında güzel bi bayana rastlar allem eder kallem eder gider Monikaya arkadaşlık teklif eder, bir-iki gün sonra da evlenme teklif eder, Monika önce kabul etmez. Fakat aniden kabul eder. Tomas bu ani gelişmeden kllanır, "Bi dakka Monika şimdi geliyom" der ve kaçıp başka bi şehre gider. Bi yıl sonra geri gelir Monikayı bulur. Monika sanki hiç birşey olmamış gibi davranmaktadır. Tomas içinden "herhalde denyo bi kız unuttu" diye düşünür ve yeniden evlenme teklif eder Monika teklifi kabul eder.

Ertesi gün düğün yapılacaktır. Monika gelin başı yaptırmaya gidiyorum diye evden çıkar ve kaçıp başka bi şehre gider. Üç gün sonra Toması arar intikamını aldığını söyler, telefonu çat diye Tomasın yüzüne kapar.

Tomas çok sinirlenir, telefona küfreder. "Seni icat edenin ebesini..." der.

O sırada telefon kuyruğunda telefonu icat eden adamın uzaktan akrabası bi adam vardır. "Doğru konuş lan eşşoğlu eşşek herif, onu icat edene kadar dibi çıktı" der ve Tomasa girişir Tomas dayak yer ve "Taş yok mu laynn" diye bağırır fakat taş bulamaz (en azından kavga süresince) ve yenilir. Bu aslında teknolojinin zaferidir bi anlamda. Bi anlamda da yapımcının para kazanmak için yaptığı bi filimdir. Şöyledir böyledir bizi pek ilgilendirmez biz işimize bakalım...

Son

SONER GÜNDAY

Copirayt mopirayt aga.. Her hakkı saklıdır. Islık şeklinde dahi öttürülemez.
Çalan çırpan eşşoğlu eşşektir. İtoğlu ittir. Zındıktır, godoştur.

GÖKHAN DABAK

İFTAHARLA SUNAR

BUDUR BUDUR

Sakin bir günlerden perşembe sabahıydı... Şirin bir tatil beldesinin ünlü katillerinden Rauf Kıçlı başına gelecekleri habersiz olay mahalline yaklaşmaktaydı... Birlikte izleyelim...

BEN GİZLİ POLİS BUDUR!.. SENİ TUTUKLUYORUM PİS KATİL!.. SAKIN BANA DİRENME!.. TOPUM DA VAR CEPHANEM DE!..

DİRENÇLİYİM, AL SANA BUNU!

KÜÜT

CEPHANE AABii, CEPHANE AABii!..

ÜÇ... İKİ... BİR... SIFIIR!

HIMM... KÖTÜ BİR SON... BİR KATİLE DE OLSA, BÖYLE BİTSİN İSTEMEZDİM...

bom bom boom beeem!

ATEEŞ!..

ŞAK KÖTÜ

NiHAHAHAA!

SON.

BAHTSIZ OSMAN'IN ACI KADERİ VE PATLAYAN ARDININ GÖZYAŞLARI! (Bir çeşit sanat şaheseri)

İŞSİZİİM, İŞSİZİİM!.. İNTİHAR EDİCEM KENDİMİ!.. OAAAĞĞ!..

TAMAM BİLADER... BAK SANA İŞ VERİCEM DİYORUM!..

İNANMIYORUM!.. İNANMIYORUM, BENİ KANDIRIYOSUN!..

BAK OSMAN'CIM... OSMAN'DI DİİMİ?.. ŞİMDİ BAK, BEN YALANI SEVMEM OSMAN. SEVENİ DE TENKİT EDERİM, ARTI KINARIM DA!..

OAAAĞĞ!.. ACIYOO, ACIYOO!.. OAAĞ!.. ÇIKART ŞUNU, ÇIKAART!.. AAHHĞ!..

Pezevenk

Havalı OSMAN yukarda

SON.

Bayıp Oğlu

FEYHAN GÜVER

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

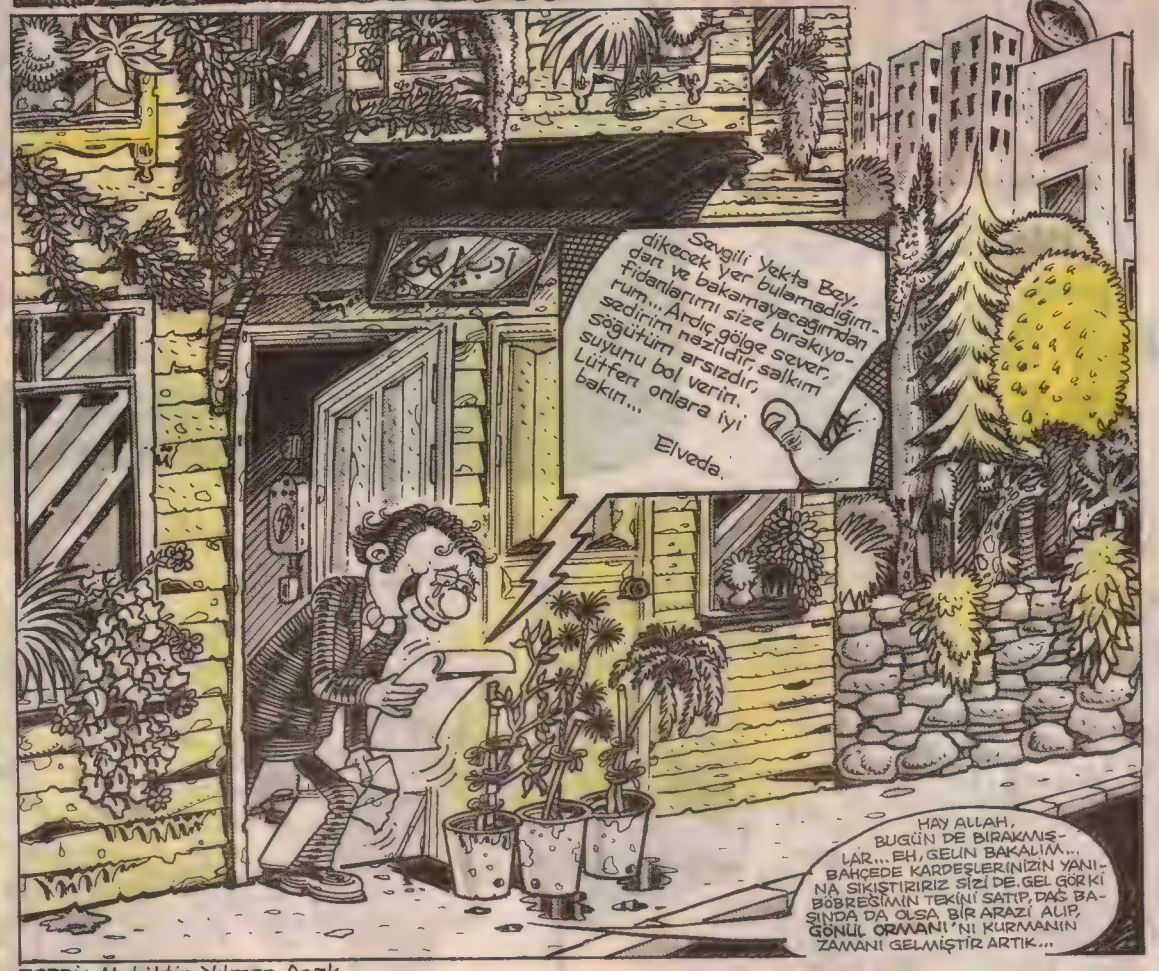

ESPRİ: Muhittin Yılmaz Apak

Feyzi Özşahin

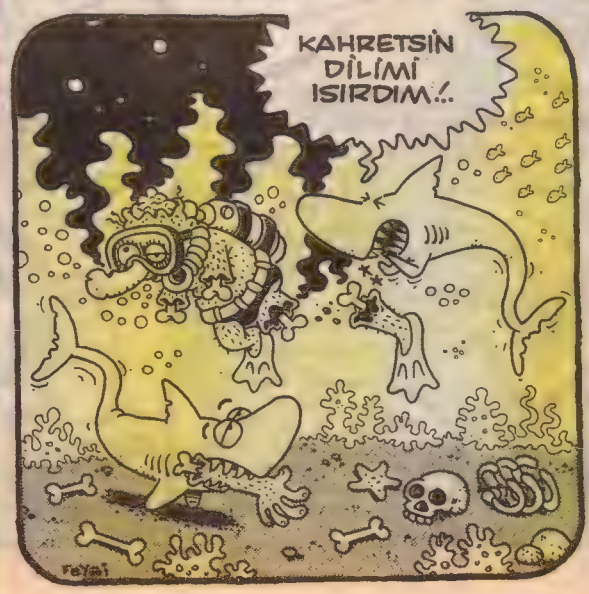

28 Aralık 1914 Allahüekber Dağları

NİHAT GENÇ

25 Aralık'ta Enver Paşa, tüm ordulara emrini vermişti, düşman Sarıkamış'ta yok edilecekti. Anadolu'nun içlerinden, Samsun'dan yola çıkmış ordular 10-12 gündür durmaksızın yürüyordu. Galip Paşa son iki gündür yiyecek yetiştirin telgrafları gönderiyordu. Bütün eli silah tutanlar cephede olduğundan yaşları 12-17 arasında değişen 80'i lise öğrencisi 120 çocuk seçildi. Yatak çarşaflarından, perdelerden kesilerek yapılan torbalara mermiler konuldu, çocukların sırtlarına bağlandı. Kafile soğuk havada yola çıktı. Çuh dağını aşarken tipi ve fırtınaya yakalanan kafileden haber alınamadı. 82 çocuk 10 jandarma donarak ölmüştü. 38 çocuk 8 jandarma cançekişirken bulundu, şiddetli soğuk algınlığının yol açtığı zatürreden öldüler.

Arazi Sarıkamış yönünde güneye ve doğuya doğru yükseliyor. Orduların önünde üstü karla kaplı Akmezar ve Çilhoroz dağları korkunç bir vahşilikte görünüyordu. Kar yağmıyordu. Ama her yan dizboyunu aşan karlarla kaplıydı. Tümene destek olsun diye öncüye katılan dağ topçu taburu emre uygun olarak Bardız yaylası-Malkan komları (hayvan yaylımları demek) yolunda ilerlemeye başladı. Biraz yürüdükten sonra dik yokuşlarla karşılaşıldı. Kar yüksekliği giderek artıyordu. Savaşçılar karları yarmakta güçlük çekiyor, dağ toplarının parçalarını taşıyan hayvanlar karlara gömülüp kalıyordu.

Albay Arif kılavuzunu çağırdı, kılavuz, Sarıkamış'a Kızılkilise üzerinden dolanıp gidilse iyi olur. İnişi çıkışı boldur, ama kısadır, dedi...

Kılavuzun az kar tuttuğunu söylediği yolda bile karın yüksekliği kalçalara yaklaşıyordu. Savaşçılar bata çıka yürüyorlardı. Yumuşak kar ilk sıralardakileri yoruyor, savaşçılar ikişerli sıralar biçiminde ağır ağır ilerliyorlardı. Yürüyüş hızı gitgide azalıyordu. Alman subayları yeni bir akıl verdi! (savaşa Almanya yüzünden girdiğimiz için ordularımızın başında Alman subayları vardı) En önde yürüyen bölükler dörderli yürürlerse, karı çiğneyerek gerideklere yol açarlar.

Bu akıl da pek işe yaramadı. Kar çiğnemekle ezilemeyecek kadar çoktu.

Askerler adım atarken ayaklarını kar yüksekliğince kaldırmak zorunda kalıyorlar, her adımda karın üstünden atlıyorlardı sanki. Kısa zamanda yoruluyorlar, kalçalarını dayanılmaz ağrılar sarıyordu...

Kızılkilise küçük bir köydü. Hıristiyan olan halkı köyü olduğu gibi bırakıp kaçmıştı. Boş evlere girerek azıcık dinlenmeleri, ısınmaları, birşeyler yemeleri askerlere güç kazandıracaktı...

Biraz sonra Enver Paşa ve yanındaki Alman subayları Kızılkilise'ye girdiler. Enver Paşa Albay Arif'e öfkeyle bağırdı. "Niçin durdunuz? Ne bekliyorsunuz? Bağırarak emretti: "Hemen yola çıkın."

Köyün evlerine dağılarak, sekilere, ocak başlarına, hasırlar üstüne serilip biraz dinlenmeyi bırakıp lokma birşeyler yemeyi umanlar henüz girdikleri evlerden çıkarıldılar. Askerler Kızılkilise köyünü boynu bükük gerilerde bırakırlarken Enver Paşa ve Alman subayları köyün bacası tüten en büyük evine yerleşmişlerdi. Ev sahibinin kaçarken ocakta bıraktığı tencerede et haşlanıyordu. Almanlar iştah kabartan yemek kokusunun çekiciliğine kapılmışlardı.

İhsan paşa son gelişmeleri sunmak amacıyla eve girmek üzereyken kapı açıldı. Enver Paşa çıktı: "Siz burada mısınız, ne bekliyorsunuz, ileriye, yürüyüş kolunun başına geçin..."

29. Tümen yine kalçalara varan yumuşak karla boğuşmaya başlamıştı. En önde yürüyenlerin işi iyice zorlaşmıştı. Önlerinde insan ayağı değmemiş uçsuz bucaksız bir kar denizi uzanıyordu. Göz karanı yolun geçtiğini sandıkları hafif düzlükleri izliyorlar, hendekler, çukurlar kar savruntularıyla örtülmüş olduğundan bazen adım atıyoruz derken bir yamaçtan aşağı yuvarlanıyorlar, ya da boğazlarına dek kara gömülüyorlardı...

Zaman ilerleyip kısa kış gününün akşamı yaklaşınca güneş görünürlerden uzaklaşmış, yerini ayaza bırakmıştı. Erimiş kardan sırılsıklam olan çarıklar birden dona çekmiş, askerlerin ayaklarında kaskatı kesilmiş ve buzdan mengenelere dönüşmüştü. Sıfırın altına inen ısı daha aşağılara hızla inmeye başlayınca yürüyüş kolundaki sesler, şakalaşmalar kesilmiş, ayaklar altında ezilen karların hışırtılarından başka ses duyulmaz olmuştu. Isınacak bir ateş başı, bir iki kaşık sıcak yemek bulmaktan nasıl umutlarını kesmişlerse, konuşma isteklerini de öylece yitirmişlerdi...

Buzlaşan çarıkların parmak uçlarında başlattığı karıncalanmaların dona çevrilmemesi için, kimi savaşçı yürüyüş biçimini değiştirmişti. Ayak parmaklarını oynatabilmek ve canlılıklarını korumak amacıyla zıplar gibi adım atıyorlar, ayaklarını hızla yere vuruyorlar. Parmaklarda başlayan donma hızla ayak bileklerine ulaşıyordu. Bilekler bükülemez olunca, birkaç küt adımdan sonra yere yıkılmak kaçınılmaz oluyordu. Yürüyüşlerini sürdürenler yıkılıp kalanların kısa sürede donarak öleceklerini düşünüyorlar, korkuya kapılarak can havliyle zıplamalarını arttırıyorlardı.

Çoruh ve Aras ırmaklarını dağıtan Sıçankale - Top Yolu - Akmezar Dağı doğrultusunda uzanan doruk çizgisine varılmıştı. Sarıkamış'a giden yolun geçtiği boyun noktasının iki yanında, Rusların mevzilendikleri görülüyordu.

Artık düşmanla cephe ilişkisi kurulmuş, herkes önemli olayların başlamakta gecikmeyeceğini sezmişti...

Tümen komutanı Albay Arif, atını İhsan Paşa'nın atının yanına sürerek: "Paşam, tümen birlikleri sabahtan beri güç ve ağır yürüyüşlerde çok yorgun düştüler. Geceyi burada geçirelim, erleri dinlendirelim..."

Enver Paşa sorumlu kolordu komutanının görüşünü beklemeden, saldırı hazırlıklarına başlamıştı... Dağ topçu taburu yeni gelmişti. Sabahtan beri sırtlarındaki top parçalarıyla cephane sandıklarıyla karları yararak yol alan hayvanlar yorgunluktan bitkindi...

Enver Paşa ve Alman subayları bir saldırı planı kurdular. En önde bulunan 86. Alay sessizce Rus mevzilerine yaklaşacak, aniden süngü hücumuna kalkarak düşmanı tepeleyecek.

Ne İhsan Paşa'ya ne de Albay Arif'e haber vermeye gerek görmeden saldırıyı başlattılar.

Alaylar yürüyüşe başladığında karanlık bastırmış, insanı iliklerine kadar titreten dondurucu bir ayaz başgöstermişti. Göz gözü görmüyor, savaşçılar yarı bellerine kadar gömüldükleri karları yarmaya çalışarak uzakta kaba hatlarını seçebildikleri sırta ve ormana doğru ilerliyorlardı.

Enver Paşa'nın sabırsızlığı git gide artıyor: "sırta çıkan olmadı mı?" Sırta çıkmak, Rusları süngüleyip hemen ardındaki Sarıkamış'a girmek demekti... Enver Paşa'nın morali bozulmuş gibiydi. Bir ara dokuzuncu kolordu Kurmay Başkanı Yarbay Şerif'e döndü: "Bizim askerin gece hücumu yapabileceğini sanmıyorum" dedi... Yarbay Şerif : "Öyleyse gece yarısı askeri bu bilinmeyen dağlara, ormanlara niye sürüyorsun, kumar mı oynuyorsun" demek için kendini zor tuttu...

86. alayın savaşçıları gece yarısına doğru sırta çıkarak süngü hücumuna geçtikleri sırada, kuzey kanattan ilerleyen 87. alay da mevzilere yaklaşmayı başarmıştı. Rus mevzilerinde kanlı bir süngüleşme başlamış, savaşçılardan "Allah, Allah" sesleri. Rusça verilen komutlar birbirine karışmıştı. Karanlıkta kimin Türk, kimin Rus olduğu zor seçiliyordu. Tek ölçü kafa biçimleriydi. Ruslar uzun kürk başlıklar giliydiklerinden kafa silüetleri daha uzundu.

Mevzilere ilk giren alayın ikinci taburu Rusları kovalamaya koyuldu. Kanlı boğuşmayı yarasız beresiz atlatan savaşçılar ise, sırta tırmanırken can pazarında doğüşürken terlere bulaşan iç çamaşırlarının kaskatı kesilmesinden, donuşu kolaylaştıracak buz zerreciklerinin bedenlerini sarmasından korkuyorlardı.

Enver Paşa amacına ulaşmış, sırt alınmış, sıra, sırtın hemen gerisindeki Sarıkamış'a girmeye kalmıştı. Sarıkamış yoktu görünüşlerde. Sağa bakıldı, sola bakıldı, dürbünlerle her yan tarandı, mutlu haberler getirecek atlılar gönderildi, boşunaydı...

Sonunda facia anlaşıldı. Sarıkamış sekiz kilometre uzaktaydı. Bu yanılgıya eldeki 1/200.000 ölçekli haritanın oltu paftası neden olmuştu. Paftanın bu bölümüne "Sarıkamış'a gider" anlamında Sarıkamış yazıyordu. Haritacılık tekniğinde yolların uzantısında nereye gidildiğini belirtmek için. Başta Enver Paşa olmak üzere, uydurma haritalarla Kafkasya'nın fethine çıkan herkes yanılmıştı...

Sarıkamış'ta bulunan Rus Kafkas ordusu komutan vekili General Myshlayevski'nin bu sabah aldığı raporlar Türklerin Sarıkamış yönünde ilerlediğini doğruluyordu. General Albay Bukretov'a emir verdi, yeni erlerden bölük kurun Türklerin ilerlemesini durdurun...

Albay Hafız Hakkı'nın komutasındaki Onuncu kolordu birlikleri gece yarısı verilen kısa moladan sonra yeniden yürüyüşe başladı. Ondört saattir yürüyen savaşçılar yorgunluktan, uykusuzluktan ve dondurucu soğuktan iyice bitkinleşmişti. Donma korkusu, çamların arasından kalbine çevrilmiş tüfekler kuruntusu, yerini umursamazlığa bırakmıştı. Sabaha doğru, yürüyüşün başlamasından on sekiz saat sonra 91. alaya aniden ateş açıldı. Ağır aksak, bilinçsiz adımlarla yürümeye çalışan savaşçılar pusuya düşmüşlerdi. Bir iki saniye içinde kimseler kalmadı ayakta.

Doktor Derviş sıhhiyeci erlerini alarak bir kuytuda sargı yeri kurdu... Kalın eldivenlerle aletleri tutması, yaralar üzerinde çalışması imkansızdı. Eldivenleri çıkardı, ellerini bol alkolle yıkayarak sterilize etti. Alkol uçarken ellerindeki ısıyı da alıp götürmüş, soğuğun etkisi daha artmıştı. Buz gibi çelik forsep, neşter, makas eline yapışıyor, parmaklarının derisini kaldırıyordu. Zaman zaman ellerini ateşe tutuyor, parmaklarını ısıtmaya, donmalarını önlemeye çalışıyordu.

Doktor Derviş, Hudut Taburu Komutanı Binbaşı Hilmi'yi tanıyamadı. Bir kurşun ağzını parçalamış, tükürükle karışan kan çenesinde ve yanaklarında donmuş, kirli kırmızı buz kristalleri yüzünü kaplamıştı. Yırtılan dudaklarından sızan kanların bulaştığı bıyıkları topak topak buz tutmuştu. Gemici fenerinin ışığıyla parçalanan ağzı estetiği bozmayacak biçimde dikmek, imkansızdı. Ağzında küçük lokmalar girebilecek ölçüde boşluk bırakarak yarayı sardı. Korkunç görünüş bir parça giderilebilirdi, bundan böyle binbaşının sakal bırakması iyi olacaktı.

Savaşçılar onsekiz saat yürüdükten, geceyi uykusuz geçirdikten sonra iki saate yakın çarpışmış, birazcık kestirmeden, beden ve sinir yorgunluğunu üstlerinden atamadan yola düştüler. Derken tipiye çevirdi hava. Yürüyüş hızı emeklemeye dönüştü. bu koşullar altında 91. alay Penek ile Kosor arasındaki sekiz kilometrelik yolu tam yirmibir saatte aşabildi. Yani askerler saatte 385 metrelik bir hız yapabilmişti.

Tümenler hedeflerinin 25-30 kilometre gerisindeki yerlere ancak varabilmişler, Allahüekber dağları eteklerine yaklaşabilmişlerdi. Sarıkamış kuş uçumu 40, 35 kilometre uzaklıktaydı, arada aşılması zor Allahüekber dağları vardı...

Sıfırın altında yirmi beş dereceyi bulan soğukta, geceyi ormanda geçirmeye çalışmak, çılgınlık olacaktı. Enver Paşa biraz gerideki Kızılkilise köyünde gecelenmesine izin vermemiş, çarpışmadan sonra da köye dönülmesini önlemişti. Genç subaylar öfkelerinden burunlarından soluyor, askerlerini, "ikinci bölük buraya, üçüncü bölük buraya" diye toplamaya çalışıyor, bu çağrılar işe yaramıyor, çünkü askerlerin bir çoğu ölmüş, bir çoğu da dondurucu rüzgardan korunmak için ormana ve Çamurludağ eteklerindeki yamaçlara sığınmışlardı. Aşırı yorgunluk olanca ağırlığıyla savaşçıların üstüne çökmüş, çarpışırken farkına varamadıkları boş mideleri kemirmeye başlamıştı. Ormana dalanlar yaprakları karlara belenmiş çam ağaçlarına saldırmışlardı. Ellerinde kazma, kürek, süngü, kılıç ne varsa onlarla dalları kırıyor, bir araya topluyorlardı. Son bir metreye yükselen karı küreklerle atıp bir ver açıyorlar. Çam dalları tazeydi, tutuşmu[illegible] Kibritleri bitene dek didiniyorlar, [illegible]ynca umutsuzluk içinde sağa sola [illegible]

nacak kuytu yer arıyorlardı. Talihi yaver gidenler yakılmış bir ateş görüyor, yaklaşıyordu. Bu kez birazcık ısınabilmek büyük sorun oluyordu. Çevresinde toplanan otuz kırk kişi ateşe sokulabilmek için itişip kakışıyordu. Cılız alevlerle ıslı dumanlar çıkararak yanan ateş sönmeye yüz tutunca yeni dallar kırıp getirmek kimsenin işine gelmiyordu. Oradan ayrılmak bir daha ateşe sokulamamak demekti. Subaylar, çavuşlar ortalıkta dolaşıyor, bağırıyordu: Uyumayın ha, uyumayın, kıpırdanın...

Ateş başı buşamayanların, ateş yakamayanların durmaksızın kıpırdanması zıplaması dile kolaydı. Onbeş saat yol yürüyen, gece çarpışan bir de süngü hücumu yapan bedenler söz dinlemiyordu artık.

Arada bir garip çığlıklar, acılı haykırışlar gecenin sessizliğini yırtıyordu. Donma korkusu bilinç altına iyice işlemiş olanlar, güçlerinin, direnişlerinin son noktasına gelip zıplayamaz, ayakta duramaz hale gelince aniden büyük bir umutsuzluğa kapılıyor, dehşet içinde çığlık atıyor, haykırıyorlardı. Yere yıkıldıktan sonra son güçlerini karları yumruklamaya, kendilerini bu duruma sokanlara beddualar yağdırmaya harcıyorlardı.

İşte bu tümenler sabah gün doğarken Sarıkamış'a saldıracaktı. İyimserlik buna denirdi. Ruslar'dan kalma bir ateşin başında kürklere bürünmüş Enver Paşa bu tümenlerin kuş olup uçmalarını bekliyordu.

Çaresiz bitkin savaşçı, erzak, dağ topu parçaları ve cephane yüklü katırlara, atlara, arabalara, toplara can havliyle tutunmak istiyordu. Sürücüler buna karşı çıkıyordu. Yorgunluktan dermanı kalmayan hayvanları kendi göz bebekleri gibi koruyan sürücüler kimseleri yaklaştırmıyordu. Atların, katırların donarak ölümü farklı olmuyordu. Gücünü yitiren hayvan önce bir çöküyor, sürücünün ard arda şaklattığı kamçıların uyarısıyla silkinip ayağa kalkıyor, derken biraz sonra yeniden yıkılıyordu hayvancağız.

Yürüyüş kolunda öğleden sonra yol kıyısında sıralanan ölmüşlerin sayısı hızla artmaya başladı. Sere serpe uzanıştaki rahatlık, yumuşaklık yoktu yatışlarında. Havaya kalkık bacaklar, kollar, kara bir boşluk gibi gözüken ağızlar ürperticiydi. donuk hayvanların görünümüyse tek düzeydi. Yüzükoyun ya da sırt üstü olanları yoktu insanlar gibi, bir yanlarına yatmışlar, üste kalan bacakları boşlukta asılı gibi ileriye uzanmıştı.

Yol boyunca sıralanmış donmuşlar, yürüyenlerin morallerini bozuyordu. Ulumaları yamaçlarda yankılanan kurtların yürüyüş kolu geçtikten sonra döküntülere, donuklara saldıracağını düşünmek sinirlerini yıpratıyordu. Hele arada bir karganın hızla dalıp bir donuğun başına konmasıyla kalkmasının bir olduğunu, sonra o donuğun bir gözünün yuvasının boş kaldığını görmeleri korkuyla titretiyordu savaşçıları. Kurtlar ise, yumuşak yerleri kanınlarından dalıyorlar parçalamaya donukları... Yürüyüş kolunun başı tam on dört saat süren bu ölüm yolculuğundan sonra Allahüekber dağını aşıp dağın doğu eteğindeki Beyköy'e ulaştı. Sayım yapıldı, 150 savaşçıdan oluşan bölüklerdeki savaşçı sayısı 10-15'e düşmüş, hatta bazı bölüklerde kimse kalmamıştı. Tarih, çatışma olmadan bir tümen gücündeki bir kuvvetin böyle korkunç bir felakete uğrayışını ilk kez kaydediyordu. Allahüekber dağına tırmanmaya başlamadan önce 30. tümen 10300 dolayındaydı, yapılan yoklamada asker sayısının 1400'e zor ulaştığı anlaşıldı. Subay kaybının az oluşu, çoğunun altında at oluşu, ve kendi paralarıyla Erzurum'dan aldıkları kışlık giyeceklerdendi.

Koca bir tümenden artakalan aç, bitkin, soğuktan perişan aksıncıklı öksürüklü bin-dörtyüz savaşçının yaşamlarını sürdürmesi Beyköy'deki bu dinlenmeye bağlıydı. Bazılarının ellerinde ayaklarında küçük donmalar vardı. İyileştirilmediği takdirde kangrene dönüşecek, kesilecekti. Açlıkları deşilmişti, yürürken elinde olmadan öğürüyor, bağırsaklarının içinde kurtlar gibi dertop olduğunu seziyordu. Atın dışkısı dahi, fırından yeni çıkmış buram buram tüten ekmeğe benziyordu. Torbanın dibinde atın dudaklarının erişemediği birkaç arpa taneciği son umutlarıydı.

Köy odalarına dağılan savaşçıları büyük tehlike bekliyordu, odanın sıcaklığıyla ortalığa çıkan bitler. Cinsel organlarının çevresindeki ve koltuk altlarındaki kıllar arasında günlerdir kıpırdanan ve habire üreyen bitlerin ısırmalarını soğuk bedenler fark etmemiş, kaşınma gereği duymamışlardı. Bitler sıcağı görünce dayanamamış, giysilerin yakalarında, boyunlarında, sakallarında, yüzlerinde sürüler halinde dolaşıyorlardı. O günlerin nadir canlı tanıdıklarından yaşlı bir Oltu'lu, bir erin kaşlarında yüzlerce bitin dolaştığını söylüyor. Büyük kazanlara atılmadan bitlerden kurtulunamaz. Bitlerin yumurtalarına, sirkelerine ne demeli, askerler bilmeden birbirlerine büyük kötülük yapmışlar, soyundukları elbiselerin karışmasıyla tifüslü bitleri birbirlerine aktarmışlardı, böylelikle tifüs hastalığı savaştan daha büyük bir bozguna dönüştü, sağ kaldım diyenlerin çoğu da savaştan sonra Erzurum hastanelerinde öldü.

Ruslar'ın Kafkasya'daki merkez komutanı geri çekilmeye karar vermişti, Sarıkamış'taki komutanlar ise Türkler geliyor diye tüm erzağı, buğday çuvallarını derelere dökmeye başlamışlar. Enver Paşa'nın gözü de bu erzaklardaydı. Ancak, esir Türk askerlerinden acı gerçeği öğrenmişler, Türkler'in savaşmaya hallerinin kalmadığını anlamışlardı. Alman subaylar korkudan, geriden destek getirelim bahanesiyle savaştan kaçmaya başladı. Geriden destek üç ayda gelmez. Almanya verdiği sözü yerine getirebilmesi için Romanya ve Bulgaristan'ın yol, geçit izni vermesi gerekiyordu, büyük paralar istiyorlardı. Avrupa gazetelerinde hergün Romanya'nın Bulgarlar'ın izin veririz - vermeyiz siyasetleri tartışılırken, dağlarda doksan bin kişilik ordudan geriye kimse kalmamıştı.

Ayakta kalan 1000-1500 kişilik tümenler can havliyle Sarıkamış'a saldırdı. Sokak sokak, ev ev çarpışmalar başladı. Doymuş, ısınmış, uykusunu almış, kalın kürklerle giyinmiş Rus ordusu savaşı kazandığından bir tümenden geriye 180 asker, bazılarından 4-5 kişi kalmıştı. Rus ordusunda savaşan Özbek Türkler'i, Kazak Türkler'i, 100-150 kişilik Türk tutsak kafilesini esir alıp, daha da soğuk bir yere Sibirya'ya sürdüler.

Türk orduları, yılın en soğuk gecesi, soğuk, kurtlar, leş kargaları, bitler ve macerasever komutanlara, Allahüekber dağlarında, çıldırıp donarak teslim olmuştu.

Enver Paşa savaşla ilgili tüm anıları, belgeleri yasakladı. Sabrlarını, cümlelerini aynen buraya aldığım tarihçi Alptekin Müderisoğlu, Sarıkamış kitabını yazmak için çok uğraşır, Alman ve Rus savaş tarihi belgelerine başvurur. Rus arşivlerinde, Allahüekber dağlarında donarak ölen savaşçıların resimlerini bulup, kitabın sonunda yayınlar.

Ruslar kazandıkları bu büyük savaşı müttefiklerinden gizler, İngilizler'den, Fransız'dan yardım isterler, üç ay geçmeden Ruslar'ın imdadına İngilizler tarihinin en büyük mekanize güçleriyle Çanakkale'ye saldırır.

Çanakkale Sarıkamış'tan da beterdir, savaş sonrası Türkler'e sevr ilan edilirken, Almanya'ya bir iki küçük sınır düzenlemesiyle yetinilip, cumhuriyetlerini daha iyi kurabilmeleri için siyasi, sosyal destek verilir. Biz ise cumhuriyetimizi her gecesi Sarıkamış'tan acı dokuz yıl sonra bileklerimizle kuracağız. Bu dağlarda koç gibi yakışıklı genç bir nesil bütünüyle gitti, geriye televizyonlarda, gazetelerde yakın tarihimizde görüyorsunuz, itin, ibnenin, üçkağıtçının eline kaldık.

Ve bu yazımı Allahüekber dağlarında çıldırarak, donarak ölürken, kurtların kanınlarından parçaladığı doksan bin Yozgatlı, Sivaslı, Trabzonlu, Afyonlu, Diyarbakırlı askerlerin ruhlarında yükselen tarihin bu en büyük trajedisindeki muhteşem asaleti, inanılmaz kahramanlığı, Yeşil gibi, Çakıcı gibi çakallara teslim eden devletimize ithaf ediyorum...

Avrupa'nın en lüks otellerinde vatanseverciliik oynayanları bu yoksul halkın başına alikran başkesen tayin eden alçaklara ithaf ediyorum...

Kars'ın, Erzurum'un köylerinden bana acılı mektuplar yazan öğretmen kardeşlerim. Bu yoksul halkı yalnız, sahipsiz bırakmayın, adlarına ne bir film yapıldı, ne hikayesi yazıldı, ne anıtı dikildi... Sizler, bir bahar günü, Allahüekber dağlarından kurt ısırığı üstünde buz kristalleri çiçekler toplayın, koyunlarımıza sokuşturun, aralarına beni de koyun...

Akşam

GÜMBÜR GÜMBÜR CEMAAT

Ahmet Yılmaz

LeMan 18

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba,

Size Gebze Özel Tip Cezaevi'nde gözlerini kaybetmek üzere olan kızım Leyla Büyükdağ Bütüner için yazıyorum.

Gazetelerde onunla ilgili haberler defalarca çıktı. Hepsi doğru ve hakli şeylerdi. Kızımı en son görmeye gittiğimde gazetelerden çıkan haberlerden sonra, Adli Tıp Kurumu'na sevkinin çıktığını, fakat sadece dosyasının gönderilip, kendisinin bilinçli olarak gönderilmediğini anlattı bana. Bunun üzerine kalemi alıp elime yazmaya başladım.

Kızım hakkında yapılan bir takım suçlamalardan sonra hapis cezasına mahkum edilmiştir. Altı yıldır demir parmaklıklar arkasında ve daha yatması gereken beş yıllık cezası var. Çocuğunuz var mı bilmiyorum ama, anne olanlar bilirler. Çocuğunuzu karnınızda taşıdığınız 9 aylık bir süreden sonra dünyaya merhaba dediğinde, bedeninden bir parça koptuğunu ve onun başına birşeyler gelmesi durumunda gerçekten sizin de aynı acıyı yaşayacağınız duygu ve düşünceleri içerisinde olursunuz sürekli. Çünkü o sizin bir parçanızdır artık. Hele ki yıllarca yemeyip yedirdiğiniz, içmeyip-içirdiğiniz, "aman gözlerine bir şey olmasın" diye sürekli emek harcamanızdan sonra, emeğinizi koruma, sahip çıkma duygunuz çok daha fazla kabarır. Kısaca "annelik duygusu"nu gerçek anlamıyla yaşamaya başlarsınız ve bu duygunuz döktüğünüz emek ölçüsünde her geçen süre güçlenmeye devam eder.

Leyla'yı her anne gibi böylesi koşullarda büyüttüm. Ama şimdi hala cezaevinde kalmaya devam ettiğinden dünyasının ne zaman karanlık olacağını bekler durumdayım. Onun yanına gittiğimde, beni sadece sesimden tanıyacağını, ona götürdüğüm giysileri beğenip-beğenmeyeceğini "anne sağlığına biraz dikkat et, seni iyi görmedim diyemeyeceğini, kısaca dünyayı artık göremeyeceğini düşündüğümde tarif edilemeyecek acılar içerisine giriyorum. Ve onu bu duruma getirenler geçiyor gözümün önünden. Onlar da birer Anne-Baba (ısrarlarım üzerine kızım ona işkence yapanlar arasında bayanların da olduğunu söylemişlir.) Onların çocuklarına, dünyalarının kararacağı, bir daha anne-babalarını göremeyecekleri düzeyde işkence yapılsaydı, acaba neler düşünür neler hissederlerdi?..

İnsanlığa sığmayan uygulamalarla karşılaşması için "kızım neler yapmış acaba?" diye düşünüyorum. "Kim ne yaparsa yapsın işkence görmemeli" diye düşündükten sonra, kızımın bana söyledikleri geliyor aklıma. "Anne biz toplumda eşitlik olsun, adalet olsun, insanlar düşüncelerini özgürce söyleyebilsinler diye mücadele veriyoruz. Zengin daha çok zengin, fakir daha çok fakir olmasın. İnsanlar emeklerinin karşılıklarını alabilsinler istiyoruz." Bu düşünceleri yüzünden kızımın dünyasını karartmak istediler. Ben, kızıma inanıyorum ve güveniyorum. Çünkü benim kızım onurlu ve dürüst bir insan. Onu benden iyi kimse tanıyamaz.

Kısaca şunu söylemek isterim ki, kendine insanım diyen herkesi kızımın en kısa sürede cezasının ertelenmesi ve dünyayı görebilmesi için destek vermeye çağırıyorum.

Saygılarımla.
Müzeyyen Büyükdağ - Tarsus

Merhaba Sevgili Dostlar,

Evet, yine ben daha önce sizlere yazmıştım ve sevgili "Leman" yöneticileri, büyük bir incelik gösterip yazımı yayımlamışlardı o zaman başımdan geçen bir olayı ve hayatımla ilgili bir kesit yazmıştım, noktasına ve virgülüne dokunulmadan yayımladıkları için tüm "Leman" yöneticilerine içtenlikle teşekkür ediyorum. Doğrusunu söylemek gerekirse hiç umudum yoktu.

O zamanlar bir aylık bir cezam var demiştim ama yazmayı unuttuğum bir şey vardı. 89 yılında bir dergide çıkan yazım yüzünden "DGM" tarafından yargılanmıştım. İlk sorgumun ardından hiç tutuklanmadan serbest bırakıldım ve o günden sonra bir daha bana ne bir çağrı, ne de herhangi bir celp gelmedi. Dosya kapanmıştır diye düşündüm. Ama ne yazık ki kapanmamış, gıyabında dava görülüp karara bağlanmış ve 15 ay ceza almışım. Bunu burada öğreniyorum. Tam da cezamı bitirip çıkacağım sabah (yaşayanlar bilir insan çok kötü oluyor o zaman) Tabii bunun yanısıra (281 milyon 250 bin lira da) para cezası... Peki bütün bunlara sebep olan yazının anlamı ne diye soranlar oluyordur. Kısa ve öz olarak açıklayayım belki okuyanlar vardır aranızda. Başlık şöyle: (Düşünceye özgürlük) devamı da var tabii... Ama onları şimdi yazamıyorum. O zamanlar yasak olan bu cümleler. Şimdi tüm siyasi partilerin ağzında dolaşıyor, çarpıklık burada zaten. Ben 15 ay ve milyonlarca para cezası alıyorum, diğer yandan aynı sözleri söyleyen insanlar elini kolunu sallaya sallaya geziyor ve benim durumumda daha niceleri var. Şimdi ise bir "AF" söylentileri dolaşıp duruyor, tartışmalar yapılıyor. Kaynaklar, profiller onanıyor. Aklımın almadığı ırza geçen, üç beş kuruş için adam öldüren gasp eden, zevk için ama sadece zevk için adam öldürenler "AF" kapsamına alınıyor, diğer yandan hiç bir suçu günahı olmayan sadece düşüncelerini insanların daha iyi algılayabilmesi için yazılı veya görsel basına aktaran o yüce değerler demir parmaklıklar ardına çürümeye mahkum ediliyor... Ondan sonra da kalkıp demokrasiden insan haklarından özgürlükten yana olduğunu söylüyorlar. Bence bu adil değil. İlk başta genel af olan ve buna göre hazırlanan taslak, kırpa kırpa sadece küçücük bir tüy parçasına dönüştürüldü. Doğrusu sonucu merakla bekliyorum. Kendim için bir şey istiyorsam namerdim. Ben sadece sıradan basit bir insanım. Bu gün ölsem arkamdan gözyaşı dökecek kimsem yok, peki ya diğerleri? Onlar da benim gibi mi? Hayır, onlar gerçek anlamda değerlerin üstünde insanlar, onlara sahip çıkmak da hepimizin görevi, beni boşverin. Ben onların tırnağı bile olamam. Ama lütfen siz diğer o değerlere sahip çıkın. Çünkü onlar buna fazlasıyla layık insanlar. Bana yazın. Bunun gibi ve daha bir çok konuda fikir alışverişinde ve dostluk paylaşımlarında bulunalım. Burada ihtiyacım olan "kitap" sorunu yaşıyorum. Varsa kitap, dergi vs. gönderirseniz çok sevinirim. Hiç bir mektup cevapsız kalmayacaktır, söz veriyorum. Çünkü yazmayı seviyorum

Her şey gönlünüzce olsun mektuplarda görüşmek ve buluşmak ümidiyle, kalem sizde!..

Yorgun Kaplan - Kapalı cezaevi, 4. kğş. 41190. İzmit

Adaletin Bu mu Türkiye,

Yazacaklarım Türkiye'de hemen herkesin duymaya alışık olduğu bir "Torpil" hikayesi...

Eğer bu ülkede yaşıyorsanız bunları görmeye, bunlarla yaşamaya alışmak zorundasınız... Adaletin olmadığı bu ülkede adaletsizliklerle yaşamak zorundasınız...

Yıllarca okuyor, birçok sıkıntılara katlanıyorsunuz. Sırf bu ülkeye, bu ülkenin insanlarına hizmet etmek ve bu ülkenin size verdiği nimetlere olan gönül borcunuzu ödemek için...

Şimdi yazacaklarım ve sizin okuyacaklarınız Türkiye'nin gerçeği...

Yirmi üç yaşında üniversite mezunu bir gencim... 1997 yılında üniversiteden mezun oldum. Yaşadığım kentin bir memur kenti olmasından dolayı devlet dairelerinin açmış olduğu memuriyet sınavlarına girdim. Girmeye devam ediyorum. Ancak hala bir işe girebilmiş değilim... Ya kendi şansıma küsüyorum, ya da ÖSYM'nin sormuş olduğu sorular zordu diyor, yeni açılan sınavlara şartlarım uyduğu ölçüde katılmaya çalışıyorum.

Herşey buraya kadar çok normal... Ben de her Türk gencinin yaşadığı bu olayları yaşıyorum... Her Türk genci demeyeceğim (çünkü onlar gençliklerinin sonunda) 40 yaşında, (Devlet Memuriyet yaş sınırı 16 ile 30'dur.) Hiçbir sınava girmeden nereden yapıldığı belli olmayan büyük ve kocccaamaan bir torpil ile Orman Bakanlığı'na memur olarak yakın bir geçmiş zamanda atanan yaklaşık sayısı 40 olan memur topluluğu... Üstüne bir de bu insanların Orman Bakanlığı'na boş zamanlarında, canları istediği zaman gittikleri söz konusudur. Ve yine onlar ayrıca Bakanlıkta görevleri başında olmadıkları halde bankamatiklerden maaş zamanlarında maaşlarını tıkır tıkır alan devlet memurları...

Ayrıca bu insanların aldıkları eğitimleri üzerinde durup şöyle biraz düşünmekte fayda var... Burası Türkiye...

Bu vatan uğruna canlarını seve seve feda eden şehit aileleri, emekliler sıkıntılar içinde yaşarken, üniversite mezunları açıkta işsiz gezerken hangi zihniyet bu adaletsizliğe göz yumubiliyor... Buna göz yuman insanlar, gece nasıl rahat uyuyabiliyorlar...

Tüm Türk halkının binbir zahmetle ödedikleri vergilerle ödenen maaşları, haketmedikleri halde alan bu insanlar nasıl gönül rahatlığıyla yaşamlarına devam edebiliyorlar?

Adaletin bu mu Türkiye? Biz bunlara da alışırız.

Didâr Sönmez (Mezarlık Kuşu)

Yıldızlar Altında Serenad,

Ha geldi ha gelecek derken yaz da sona eriyor. Tabii ki İstanbul'un yıldızlar altındaki gösterişli gece görünümleri de...

Gündüz trafik sıkışıklığından bunalan, stres altında ezilip giden yorgun bedenler, gece olup da karanlık çökünce bambaşka kimliklere bürünürler. Tıpkı bu yorgun şehir gibi.

Kimileri evlerinde televizyonlarının karşısında, çoğu mağazinsel ağırlıklı haberlerde sinir krizi geçirenleri, ayılıp bayılanları izlemeyi, kimileriyse rengarenk ışıklarla aydınlatılmış konser meydanlarında gönüllerince hoplayıp zıplamayı tercih edenler. İşte, tüm yaz boyunca hayat böyle devam eder bu karanlık şehirde. Sanki birileri hergün hep aynı saatte şehrin şalterlerini indirip jeneratörlerini kapatır. Diğerlerineyse hep aynı görevler düşer. Parlak yıldızlar altında siyah noktaların eşliğinde coşmak! Ve kadeh kaldırmak bu güzel gecelerin şerefine... Şerefe!

Bu yaz da Gülhane'de göbek havası atılırken, Açık Hava'da Blues ve Jazz rüzgarları esiyordu. Eğer bu tarzlar sizi pek sarmıyorsa o zaman buyrun Rumeli Hisarı'na. Jiletçiler, entellektüeller pop çatısı altında bir bütün oluştururlar burada. Nasıl 50'li, 60'lı yıllarda Ayşecik ve Ömercik filmleri insanları kaynaştırıyorsa 90'lı yıllarda da bu görevi "pop müziği" üstleniyor. Pop müziği için, yıldızlar altında yorgun dimağlara serenad yapmak zor bir görev olsa gerek!

Uzun yaz tatilini fırsat bilip uzak yerlere yolculuk yapanlardaysa amaçlar hep aynıydı: Yeni aşk maceralarına atılmak...

Merak ediyorum doğrusu, o konforlu ve şık yapay tatil köylerinde gerçekten de aradıkları huzuru bulabiliyorlar mı? (Belli mi olur canım?!)

Ben İstanbul'da tatilimi geçirirken şunu çok iyi anladım: Huzuru, gürültüde, patırtıda değil, ancak kendimizde bulabiliriz. (Vaaay! Müthiş bir laf ettim galiba.) Ama emin olun ki siz de aynı duygulara kapılabilirsiniz. Üstüne üstelik gürültüsü bol bir şehir olan İstanbul'da.

Unutmayın ki,

"Yapmaya değecek tek yolculuk içimize yapacağımız yolculuktur."

Dipteki: Yazının sonundaki, tırnak içinde olan o pek manadar cümle, Susanna Tamaro'ya aittir.

Gülay Haktankaçmaz

Sizinkiler Tüpçüden mi?..

Bu yazı Hayrettin Çetin tarafından kaleme alınmıştır.(Ilgilenenler için)

Aklı başında her insanın, bu yazıyı yazarken hissettiğim sıkıcılığı anlayacağını umut ediyorum. Geçmiş günlerde yerel bir gazetede baskıya alınan yazımdan dolayı, birçok kimsenin gerek yapıcı, gerekse tehdit eder boyutlara varan eleştiri oklarına maruz kaldım. Leman okurlarından özür dileyerek bu haksız eleştirilere cevap vermek istiyorum. Öyle anlaşılıyor ki, insancıkların kafasında soru işaretleri kalmış, onları bir giderelim önce.

Konunun muhatabları bana, "Bizim de içinde bulunduğumuz vakıflar, dernekleri, kurumları, partileri eleştirebiliyorsun. Sen şimdiye kadar bunların hangisine üye oldun. Kimsin ki sen bize solculuk sağcılık dersi vereceksin" diyorlar. Şunu bilmelisiniz ki hayatım boyunca sizin anlamınızda ne sağcılığım oldu ne solculuğum. Sayenizde yıllardır birbirinden farkı kalmamış zaten bunların. Sağına kaymış yumuşacık bir SOL'u, kendini kaybetmiş avare bir SAĞ'ı nasıl özdeşleştirebilirim ki kendimle. Ayrıca bunlar biraz da inanç meselesidir. Öyle değil mi?

Doğrudur, hiçbir derneğe, vakfa, partiye üye olmadım. Hiçbir cemaatin üyesi, hiçbir topluluğun salaş uzantısı da olmadım. Asla olmayacağım da. Genç hocam'ın fikirleri aydınlığında, servet denen şeyin, siyaset ve çıkar ilişkileriyle değil, ekonomik uğraşlarla kazanılması gerektiğini savundum. Ne partim ve kurumum sayesinde çıkar sağlayıp servet edineceğim, ne de bir cemaate uyup körü körüne koyunlaşacağım. Tek başıma yekpare yaşayacağım. Gücümün yetmediği, fikrimin uzlaşmadığı zamanlarda, arkalarından şerefsiz ve onursuz diye seslendiğim gerek düşünce, gerekse hayat felsefesi anlamında tamamen zıt, yüzde yüz ayrı düştüğüm insanlara gidip asla yardım istemeyeceğim. Destek almayacağım.

Yüzsüzlüğün de bir adabı, usulü olur.

Bana "Neden böyle bir yazı yazdın" diyorlar. Siz de yazın, neyiniz eksik ki (!) siz de deneyin. Hem yazmayım da ne yapayım yani. Topunuzu tehdit mi etseydim. Mahkemelere mi verseydim. Yok işte. Yazıyoruz o kadar. Bu da bizim tepkimiz. (İlgilenenlere duyurulur. Aynı zamanda çok iyi amuda kalkar, dilimi yuvarlak da çıkartırım) Her yazı yazarak bana okuma yazma öğretenlere kırk yıllık borcumu ödüyorum. Ancak görünen odur ki, bu kadar laf anlamaz eşeğin olduğu bir toprak parçasında ne benim borcum bitecek, ne de bazı eşeklerin semere olan özlemi.

Yazdıktan sonra herkes tarafından fark edildi ki kimilerinin öd kesesi, höt sesi ile, köt kesesine dönüşmüş. KÖT'ü çıkmış her birinin. Panıklemiş gariplerim. Doğuştan olsa gerek, bizde de sadistlik var biraz hafiften. Höt. höt. höt...

Eleştirdiğim insancıllıklara, 50 kelimelik terminalojilerinin bittiği yerde, sorunların mahkemeye taşınması da ne demek demiştim. Yine söylüyorum, inkar etmiyorum. Siz de inkar etmeyin. Bu sözler size ait, ne çabuk unuttunuz.

"Kavgalarımı kalemle yaparım, konuşmam yazarım ve şimdiye dek ne avukatlar, ne yazarlar, ne de kendini gazeteci sanan başkanlar karşımda duramadı. Her biriyle yazılarımla mücadele ettim. Her zaman son sözü ben söyledim, son yazıyı ben yazdım" diyerek aldığınız gizli zevkten midir nedir bilinmez posur posur gülerken, şimdi köşeye sıkışmanın verdiği korkuyla, mahkemeye koşmak da neyin nesi.

Mahkum olduğunuz dönemlerde, Türk hukukuna, Türk adalet sistemine, Türk mahkemelerine güvenmediğini, onların verdiği hiçbir kararın sizi en azından fikirsel anlamda bağlamayacağını da söyleyen siz değil misiniz. Onu da geçtik, sözü edilen iddiaların hakikaten de eskiden en ateşli savunucusu sizlerken, ateşinizle bizlere örnek olurken, şimdi yumuşamış bir idealist olarak, sıkıya gelince yazı yazmaktan şaşmak da neyin nesi. Bunun adı döneklik, bunun adı kaypaklık, bunun adı her devrin her kalıbın adamlığı değil mi? Kanunlar, kişisel çıkarlarınız söz konusu olduğunda sizi kollarken melek olacak, çıkarlarınıza ters düştüğünde öcü olacak. Yok böyle birşey.

Nedir bu kişilik yakınlaşması. Var mıdır psikolojide bunun herhangi bir tanımı? Tüm bu yaptıklarınızdan sonra nasıl bir kılıf uydurursunuz ki minarenize, ben o minarenizi göremeyeyim, ağlarım hırsımdan!!!

Hayır bitmedi, bitmeyecek. Daha kısa bir süre önce, karşıt olduğunuz insanın patronu, sizin deyiminizle kabadayısı, basın hakaretçisinin hakkında sarsılmaz bir inançla çatır çatır unuttunuz da yardım istemeye, destek almaya, taraf toplamaya gidebildiniz. Nedir bunun adı. Ya da var mıdır bu tezatlığın, ikiyüzlülüğün, su koyvermenin genel bir adı.

Tüm bunları da hopladık. Yazımın bana değil de bir başkasına ait olduunu dile getirmeniz bile, birçok kimsenin dediği gibi size dava açıp, mahkemeye vermem için yeterliydi. Ama asla sırtımı, daima eleştirdiğim güçlere vermedim sizler gibi. Sizlerle kendi yöntemlerimle, konuşmalarımla, kalemimle mücadele edeceğim. Eleştirilerimi sertlikle suçlayanlar görmüyorlar mı bu olup bitenleri. Bir insanın yazısı için başkasına ait olduğunun söylenmesi nasıl bir tepki doğurur sizce. Bundan daha büyük bir hakaret olabilir mi. Bunu söyleyenlere, "çocuğunuz sizden mi, yoksa tüpçüden mi" desem, ne yaparlardı acaba? Edebiyat alemine birazcık kafasını sokanlar, bir satır dahi yazı yazabilen herkes hissettiğim acıyı anlayabilecektir.

Yazılarımda üslubumun biraz sert olduğunu düşünmüştüm. Yanılmıştım. Herkesin şunu bilmesini isterim. Geçen haftaki yazımı, ansızın patadak kaleme almış olsam da, o yazıyı uzunca bir süre içinde taşıdığım ateşin ve öfkenin en makaslanmış, en yumuşatılmış haliyle yazdım. Nitekim yazımın çıkışından hemen sonra farkettim ki, bu insancıklar bırakın sert üslubu, üslupsuzluğu hatta usturupsuzluğu bile hakediyorlarmış. Az bile yazmışım ve şu var, kimin dostluğundan, kimin kardeşliğinden olacaksam olayım, hangi türden tehdit alacaksam alayım, ister baskıya girsin, ister girmesin yazmaya devam edeceğim.

Size gelince, ömrüm boyunca nezih bir insan olduğunuza gönülden inanmadım. İnanmadığım bir şeye de zorla tapınmamı kimse beklemesin. Günbegün değişen, her kalıba giren, gittikçe yumuşayan sizlere nasıl alkış tutarım? Sizlere ben değil, yusyumuşak müritleriniz, halkınız, cemaatiniz, bir sözünüzle hedef gösterdiğiniz adamı ortadan kaldırabilecek küçük şeytanlarınız alkış tutsun.

İyi şeyler yaptığınızdaki, asla gözden kaçmayacaktır, o çok güvendiğiniz, sırtınızı yasladığınız insanlardan daha fazla yanınızda olacağım. Saygılarımla.

Hayrettin Çetin - Bolu

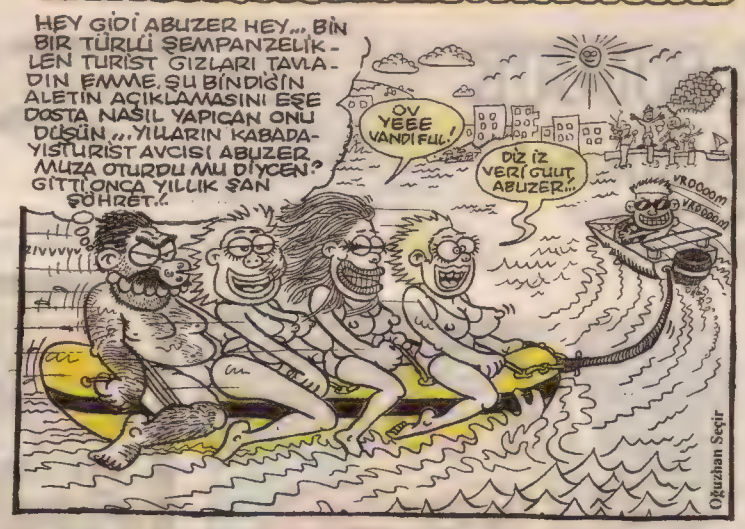

T.C. M.E.B. (özel)
KODA MÜZİK EĞT. MRK.
Klasik Gitar - Elektro Gitar - Bas Gitar - Pop Gitar, Bağlama - UD, Piano - Org - Yan Flüt, Keman - Viyolonsel - Şan, Armoni - Bateri, Konservatuvar ve Güzel Sanatlar Liseleri, müzik bölümlerine hazırlık kurslan.
Şair Nedim Cad. Ceylan Apt. No: 78/3 Beşiktaş
(0212) 227 61 35 - 236 60 09

LeMan
SAYI: 356...
5 EYLÜL 1998...CUMARTESİ...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● C an YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 ● **Abonelik için:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Çıkarın Kağıtları, Anket Yapıcaz!

Alp Tamer

1) Mizahi düşünme yetilerinin oldukça gelişmiş olduğunu varsaydığımız ülke gençliğinin, toplumsal ve sosyo-ekonomik olgu ve olaylara bakışındaki derin ironiyi sahiplenme (mizah üreticileri olarak) içgüdü ve merakımız bizleri, elimizde hazırlamış olduğumuz gayet absürd bir anket sorusuyla birlikte, bu gençlerin yaz kış yoğun olarak çay ve geyik tükettikleri sahil bahçelerine götürdü.

Gözümüze kestirdiğimiz birbirinden yakışıklı ve güzel, 20-25 yaş ortalamasına sahip çoğu üniversite öğrencisi - işsiz - ve işçi olan 38 civarında denek'e aniden "Alın kağıtları anket yapıcaz!" dedik. Hiiç şaşırmadılar. Gayet hoşgörülü bir şekilde fotokopilerle çoğaltılmış "ÖSS" sınav sorularından az biraz kazık ve fakat o engin hayal gücü, yaratıcılık ve "humour"larını kullanabilecekleri bir soruyu (soru gerçekte bizim art niyetimizle beslenmiş tuhaf bir soruydu) masalarına iliştiriverdik. Sorumuz en aptalca, bilimsellikten uzak ve saçma-sapan haliyle şöyleydi:

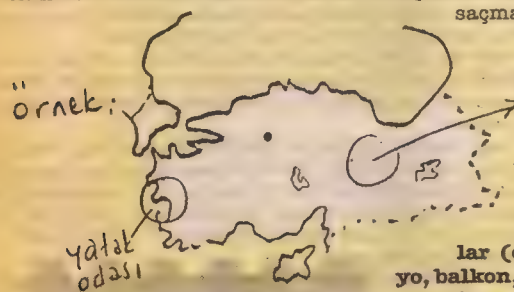

- **oturma odası**
- yemek odası
- **yatak odası**
- misafir odası
- **tuvalet / wc**
- banyo
- **havuz**
- bahçe
- **balkon**
- kiler

"Üzerinde - hasbelkader yaşadığımız coğrafya bütününü biran için, içinde çeşitli yaşamsal alanlar (odalar, tuvalet, banyo, balkon, bahçe vs...) barındıran bir ev planı gibi düşündüğünüzü varsayalım!

Bu tür bir fantazi üzerine yandaki listede gördüğünüz 10 adet mimari birimin herbirinin şekilde gördüğünüz haritanın hangi bölge ya da bölümlerine tekabül ede / bile / ceğini düşünürsünüz?"

Mikro (ev) ve **makro** (ülke) ölçekte içinde yaşadığımız iki ayrı coğrafyayı birbiriyle en saçma (7 anlamda ilişkilendiren, oldukça kısıtlı seçme hakkı olan bu soruya doğaldır ki tuhaf ama bir o kadar da anlamlı yanıtlar aldık. Bunlar **sevimli, mantıklı, mantıksız, aykırı, sinirli** ve de **protest** yanıtlardı.

Gerçekteyse bu yanıtlar bu insanların kendi iç dünyalarında var olmasına rağmen günlük yaşamda ifade edilmesine asla izin verilmeyen bastırılan DÜŞ - GERÇEK - İPUÇLARIYDI.

Asla bir PİAR ya da GALLUP olmadığımızdan ve olamadığımızdan, kendi doğrularımızı haklı göstermek ve sonuçlar açısından politik davranmak gibi bir beklentimiz (!) olmamasından dolayı biz bu anket sonuçlarını (çay bahçesinde çaylarını soğutan genç arkadaşların özgün çıkarsamalarında manüple etmeden) gayet keyifli ve eğlenceli bir değerlendirmeye tabii tuttuk. Yanıtlardaki ortak paydalar binanaleyh aynen söyleydi:

MİSAFİR ODASI: % 35 civarı Güneydoğu Anadolu Bölgemizi işaretlemişti. Burdan çıkan sonuç gençlerin yarıya yakınının doğudaki kirli kaosun farkında oldukları bu bölgedeki gündeme uzak olmadıkları yönünde. Ve fakat yine de misafirin kim ya da kimler olduğu açıklanmamış. Burdan çıkan sonuç misafir odasının henüz kaba inşaat aşamasında ya da enkaz halinde olduğu!

OTURMA ODASI: Başkent Ankara'yı işaretleyenlerin oranı % 30. Bu tercihin oluşmasında, "Meclisteki ceylan derisi koltukların" bilinçaltımıza işlemiş olduğu, oraya oturanın bir daha asla o koca götünü kaldırmayı düşünmediği gerçeğinin belirleyici olduğu tahmin ediliyor!

Geri kalan % 70'in kiracı olduğu anlaşılıyor.

YATAK ODASI: % 50'lik büyük bir çoğunluk başta BODRUM olmak üzere Batı / Güneybatı sahillerimizdeki hassas tatil yörelerini işaret ediyor. Bu oran erkeklerde % 99'a kadar fırlıyor!

Bu oran, bu bölgelerin "FALLİK BİR SAFARİ ALANI" dahası tarihi ve turistik özelliklerinden öte "Hormonal bir deşarj har'ası" olarak görüldüğü ya da algılandığını gösteriyor. (Darısı başınıza!)

YEMEK ODASI olarak % 40 Marmara Bölgesi'ni işaretlemiş. Bu çağrışım sanırız bu bölgenin toplam sanayi üretiminin ve de ulusal gelirin % 40'ını cukkalamasından ileri geliyor olabileceği gibi, bir başka açıdan "kurtlar sofrası" değimini çağrıştırıyor olması ile de açıklanabilir mi, bilemiyoruz!

BALKONlarını evlerinin deniz gören yönüne yapmak isteyenlerin oranı % 30! Üç tarafı denizlerle çevrili bir ülkede balkonunun yönünü deniz değil de dağlara, bozkıra doğru yapmak isteyenler % 45. Biz bunu bozkır bilinçaltı ve yayla bilincine bağlıyoruz. Canımız öyle istiyor n'apalım!

BANYO için genel tercih göller, oran % 30.

HAVUZ tercihini göllerden yana kullananların oranı % 45. Ayrıca % 35'lik bir grup banyosunu tuzlu suda yapmak istiyor. (Tuz gölü işaretlenmiş. Kime ne ki?)

BAHÇE seçiminde çoğunluğun tercihi Doğu Karadeniz (% 50). Nem oranının yüksekliği bu bölgede orman yangını ve katliamını mümkün kılmadığından ve bu bölgenin uzun vadede elimizde kalacak tek yeşil bölge olacağından doğru bir tespit. İlginç bir saptama: % 5'lik bir oran arka bahçe olarak KIBRIS'ı işaretlemiş. (Haklılar mı ne?)

TUVALET / WC konusunda ilk çağrışım atık ve lağım olmalı ki % 40'lık bir çoğunluk sifonu olmadığını bilmelerine rağmen Marmara Denizi'ni işaretlemiş. (Doğru söze ne denir?) % 5 ormanlık bölgeleri işaretlemiş. (Çalı dibi fantezisi!!!)

KİLER olarak % 60 İç Anadolu ve Ege'yi işaretlerken % 30 Güneydoğu, % 10'da Çukurova'yı göstermiş. (Rivayet muhtelif, ithal mallar meçhulde!)

% 5'lik bir denek grubunun ankete yanıtı ise oldukça radikal ve cesur. Haritayı tamamen korkuluksuz bir balkona benzetmişler. (Bu oranla ÖDP'nin tahmini oy oranını ne kadar da benzeşiyor yarabbim!)

Anket faraziyesinin saçmalığını vurgulayıp yanıtsız bırakanların oranı % 2. (Eh, o kadarcık anarşistimiz de varsın olsun!)

LeMan İNCİK BONCUK departmanı iftiharla sunar!

Leman çizgileri Timsah, Bezgin, Komikaze
Mousepad ve bardak (mug) oldular.

Bilgisayarınız için süper şahane mouse pad üretimi, çalışma kapasitenizi 10 fare gücüne çıkarır

LeMan mouse pad dijital ortamda 10 fare gücündedir.

Şimdilik D&R mağazalarında MEGAVİZYON'larda ve Leman Kültür'de

Posta ile temin etmek isteyenler için: Yapı Kredi Bankası Parmakkapı Şubesi 1100 261-7 nolu hesaba 1.200.000.TL. yatırın dekont bize ulaştığı an mouse pad veya bardağınızı yollayalım. (Adresimiz künyededir)

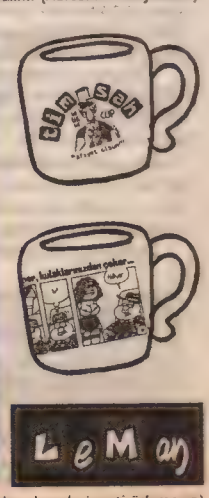

(Yapı Kredi Bankası ile yaptığımız anlaşmaya göre parayı gönderdiğiniz bankalara havale ücreti ödemeyin)

ISSN 0-1300-4867-4

12 Eylül 1998 Cumartesi Sayı: 357. 175.000 TL. (KDV Dahil)

Çeşmar

KRONİK HASTALIĞINIZ

İYİ KIZLAR CENNETE KÖTÜ KIZLAR HERYERE "ÇILGIN KIZLAR" MERKEZE GİDER

Bu ülke çocuklarını sevmiyor. Bu ülke minicik çocuklarının milyonlarcasını ağır işlerde çalıştırıyor. Sokaklarda mendil sattırıyor. Ama bu ülke, en kötüsü çocuklarını yoktan bazen traji-komik sebeplerle merkezlerine çektiriyor, minicik bedenlerine yapılan işkence iddiaları muhatab oluyor, onlarca yıl hapis cezalarına sürüklüyor. İşte üst üste gelen Manisa davası, baklava çalan çocuklar, şimdi de yaptıkları şirin danslarla kimsesiz çocuklara para toplayan 'çılgın kızlar'ın karakola götürülmesi, korkutulması, çok ağır ithamlarla suçlanmaları. Bu kadar özgün, bu kadar şirin, böylesi hoş bir işe kalkıştıkları için böylesine ağır bir uygulamaya maruz bırakılabilen çocuklarımız, bu şirin kızlarımız için artık bu olayın da üstüne ne söyleyebiliriz... Suç; dansederek kimsesiz çocuklara para toplamak... Suç; gizli bir örgüt adına çalışmak. Suç; bu ülkenin çocuğu olmak... Biliyor musunuz Afganistan'da kuş beslemek yasaklanmış. Gerekçe; müziğin de yasaklandığı bu Taliban ülkesinde kuş sesinin müziği çağrıştırması ve hayata neşe katması. Çılgın kızlar olayı onlara yakınlaştığımızı hissettirdi bize.

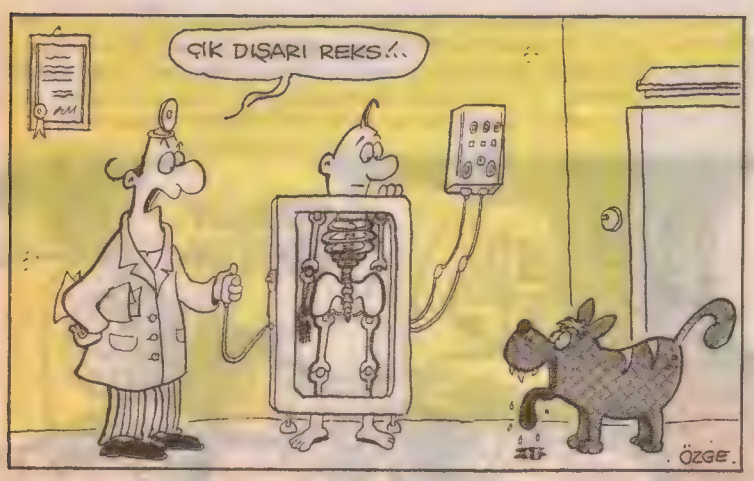

SON DAKKA! ' YARGI BAĞIMSIZ DEĞİL' YARGITAY BAŞKANI UYGUN, GEÇİM SIKINTISI ÇEKEN HAKİMLERİN SAĞLIKLI KARAR ALAMAYABİLECEĞİNİ DİLE GETİRDİ.

"Vicdan ile cüzdan arasına sıkıştık"

Adli yıl töreninde Uygun yargı ile ilgili sorunlar dile getirilirken, ücretlerin iyileştirilmediği taktirde çocuğunun okul masrafının altında ezilirken bir yandan da inanılmaz rüşvet tekliflerinin özellikle genç kuşak hakimleri etkilediği vürgulandı. *İster istemez aklımıza Güllüoğlu'ndan baklava çalıp yedikten sonra 6 yıla mahkum edilenler ve cezaları yargıtayca onaylanan çocuklar akla geliyor...Onlarda açlık ile gözükaralık arasına sıkışmış kalmışlardı; şimdi parmaklıklar arkasına sıkışıp kaldılar*

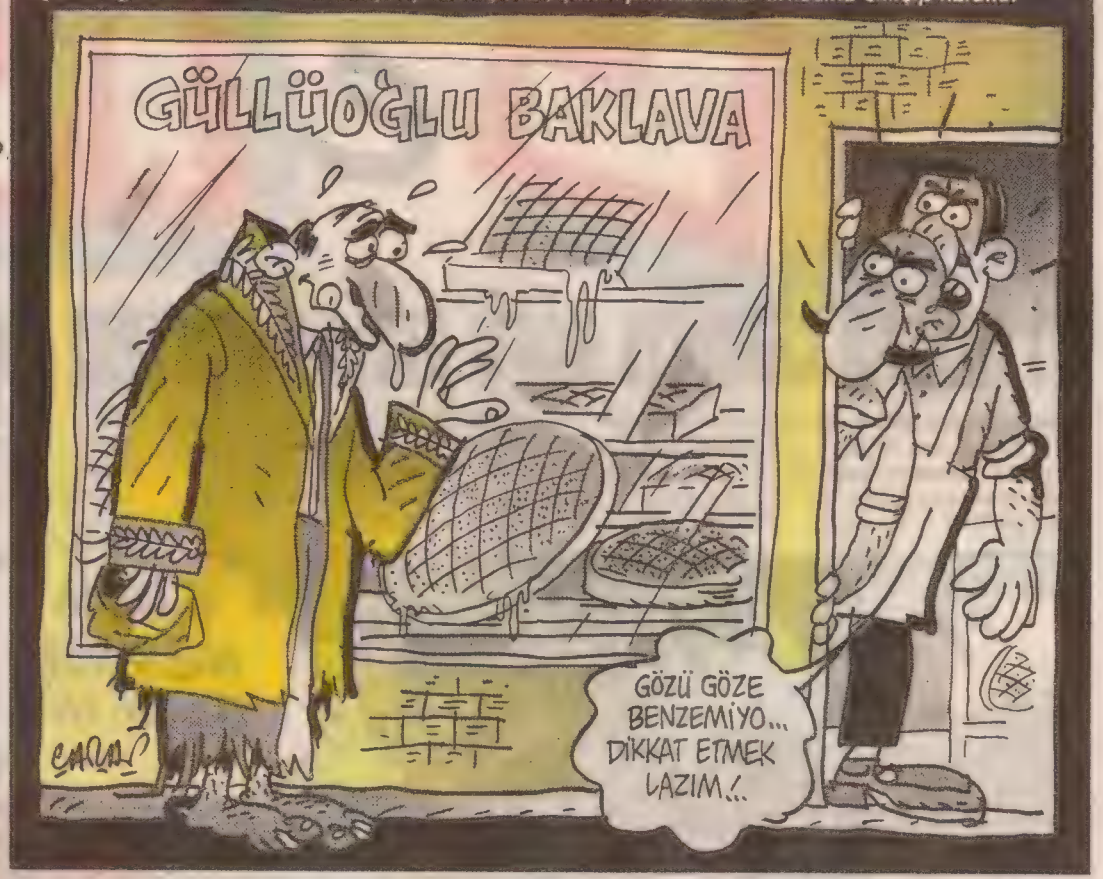

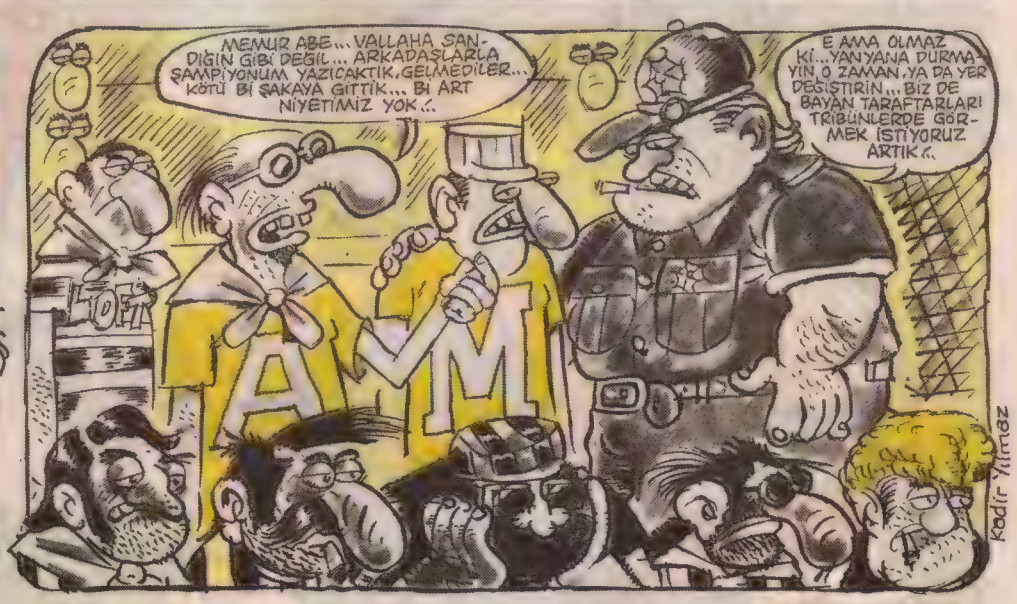

LeMan

KAPAK KONUSU

ANADOLU

Bir kısrak başı
gibi
Bir şikayet
kutusu
Bir çatapat
kâfi

CAN YÜCEL

Star'ın gastesine isim önerileri!

İnterstar'ın patronu Cem Uzan, yıllardır çıkaracağı söylenen gaztesini sonunda çıkanıyor. Gazetenin ismini bulana ise 1 milyar TL. verilecek. Bu fırsatı kaçırmak istemedik ve Uzan'ın gazetesi için bazı isimler düşündük (Parayı istemiyouz, Hakan Aygün'ün programını sabaha karşı 04.30'a alsın, yeter!) İşte isimler:

- ŞANTAJ
- ÖZELLEŞTİRMENİN SESİ
- ÇARLI
- ÇUKUOVA (Günlük ek: Kepez)
- GİZLİ GAZETE
- ALİŞAN (Delikanlılığın makaleleri yeniden yazılacak!)
- SANAL HABER
- BALDIZ (Yeşim Salkım'ın kafa logosuyla)
- SARI BOĞA

Kültür Bakanı Salim ve Sanat İçin Doğanlar

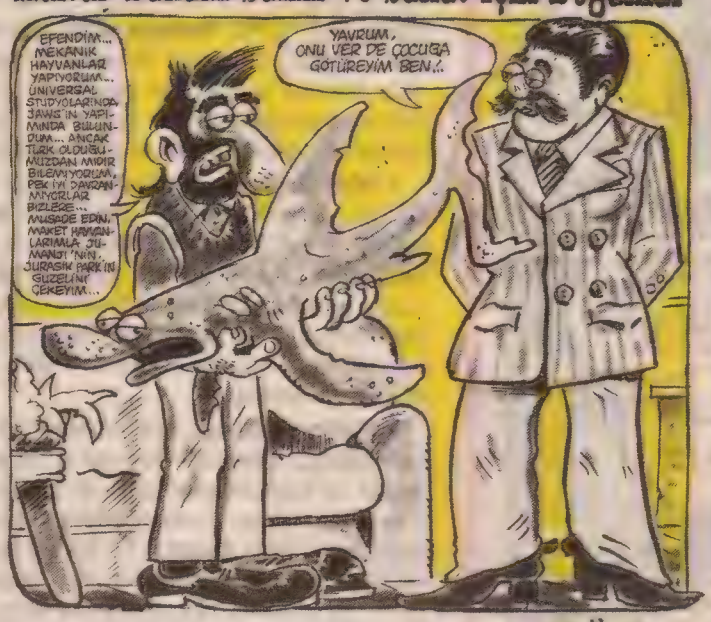

Daha önce de gündeme gelen Ataköy taş binada kaset kapakları için fotoğraf çekimi yapan müzisyen gençlere yapılan operasyona(!) Sabah ucuz tiraj yaparım diye balıklama atlayıp şeytana tapanlar yakalandı diye 8 sütuna manşet çekti.

TÜSİAD
1 Katrilyon kaptılar, erken seçimi unuttular

AHMET KAYA
Jet-Pa'nın elemanı o şimdi islamcı protes

TEDAŞ-SEKA
SEKA borcunu ödemedi, Tedaş elektriği kesti kabak Leman'a patladı

SABAH
Onlar şimdi (para)nist

HÜSAMETTİN CİNDORUK
Öcücü amca, Demirel'e bizi verecek

TANSU ÇİLLER
Haay mal olasıca

ŞAMDAN-GALAVİVA-PASHA
Çok özel, çok tüzel, çok genel, kağıt umumhaneler

Eğlence ve gece hayatıyla Avrupa ve Amerika'nın belli başlı eğlence merkezleriyle yarışan İstanbul'un sosyete mekanı "Şamdan" Diyarbakır'da şube açıyor. Leman, Diyarbakır Şamdan'daydı. Çok özel fotoğraflar.

Yaptığı yağmur dualarıyla Diyarbakır sosyetesinin gözdesi olan Şıh Gudbettin, Suriye'den kaçak getirttiği takım elbisesiyle göz kamaştırdı... Paris Şanzelize'de tanışıp, imam nikahına aldığı Monik hanım ise halis tiftik keçisi kılından dokunmuş abiye kıyafetiyle yine görülmeye değerdi... Şampanyaların su gibi aktığı gecenin sonlarına doğru iyice coşan Şıh'ın, Rus revü kızlarına taktığı dolarlar ve muskalar konuklar arasında hayranlık yarattı.

Diyarbakır kırsalının gözde koruculanından Abdo, Maho, Şaho ve Zeko operasyon stresini haftasonu Diyarbakır Şamdan'da attılar... Koruculann düşman çatlatıcasına eğlenmeleri görülmeye değerdi... Gecenin ilerleyen saatlerinde koruculann alkolün etkisiyle personelden dört garsonu ve iki bodyguardı kırsala kaldırmaya kalkışmaları şok etkisi yarattı... Neyseki oraya Özel Tim'in girmesiyle olay büyümeden tatlıya bağlandı.

Kumasız girilmez yasağı bulunan Diyarbakır Şamdan'a tek karısıyla gelen Şemo Ağa, güvenlik tarafından kapıdan çevrildi... Olay üzerine özel helikopteriyle mezradan kumalarını getirten Ağa, içeri girdikten sonra eşleriyle beraber objektiflerimize işte böyle poz verdi.

Tim camiasının çapkın simalarından Kinyas Buğur, hareketli bir eğlence gecesinin ardından sabahın ilk ışıklarıyla Şamdan'ı terk etti... Henüz gümrükten yeni çekilen 4x4 Choreke marka panzerinin gazına basarak görevine koşan timci Buğur, yine her zamanki gibi üstlerinin haklı takiırlerini kazandı.

Mesut - Tunç.

& timsah

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

AYRILIK VAKTİ

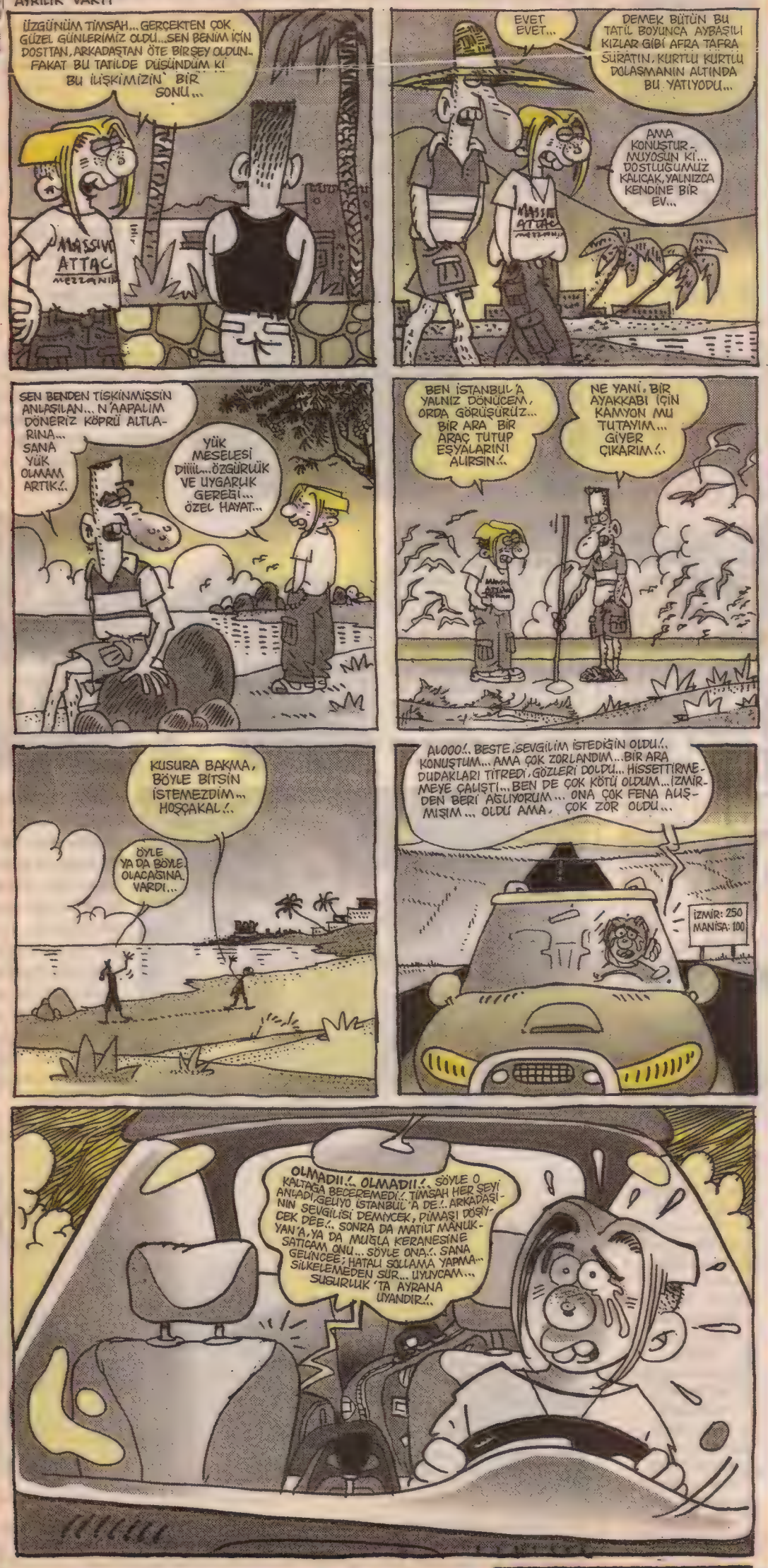

Mehmet ÇAĞÇAĞ

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Yeni Cumhurbaşkanı Adayları

• **Kenan Doğulu :** Pop müziğin bu önemli ismi, son dönemde 10.Yıl Marşı'nı yeniden yorumlayarak kariyerine siyasal bir boyut kattı... Bununla da yetinmedi, kardeşi Ozan Doğulu'yu Conk Bayırı'nı ağaçlandırmakla görevlendirdi... Kenan Doğulu'nun cumhurbaşkanlığına popçular ve fantazi müzikçiler sıcak bakarken, klasik müzisyenler şiddetle karşı çıkıyor... Fazıl Say'ın önerisi Güher - Süher Pekinel kardeşlerin dönüşümlü olarak cumhurbaşkanlığı yapması... Doğulu köşke çıkarsa, başbakan olarak düşündüğü tek isim Çelik... Fakat Çelik, kısa vadede KKTC'ye yerleşmeyi ve Rauf Denktaş hayranlığıyla yavru vatanda da prim yapmayı hedefliyor...

• **İmren Aykut :** Türkiye'nin ilk kadın cumhurbaşkanı olmak isteyen tecrübeli politikacı, hedefine ulaştığı takdirde halkla içiçe bir yönetim sergileyecek ve köşkte sık sık kısır günü, altın günü, büstiyer günü gibi etkinlikler düzenleyecek... Aykut, Eurogold şirketini de bu altın günü bahanesiyle Türkiye'ye sokmayı planlıyor... Aykut cumhurbaşkanı olursa, başbakan olarak son anda direkten dönen Göksel Arsoy'un oğlu Gökhan Arsoy'u atayacak...

• **Abdurrahman Dilipak :** İslami kesimin hırçın yazarı Dilipak, önemli bir aday... Jet-pa'nın sponsorluğuyla, Türkiye'nin ilk HAŞEMA'lı cumhurbaşkanı olarak köşke çıkmayı planlayan Dilipak için tek sorun, köşkteki eşyaların şu ana kadar hep kısa ya da orta boyda başkanlar için dizayn edilmiş olması... Ayrıca bir de Cumhuriyet rejimine biraz gıcık... Bunun yanında adının "ABD" harfleriyle başlaması önemli bir avantaj...

• **Mehmet Barlas :** Yılların eskittiği bu isim, cumhurbaşkanı olduğu takdirde, Demirel'in söyleyip yapamadığını yapacak ve köşkün bahçesi ile antresini Koç-Ford ortaklığına verecek... Barlas cumhurbaşkanı olursa, Fehmi Koru'yu başbakan, Taha Kıvanç'ı ise İçişleri bakanı yapacak... Ayrıca şu ana kadar yazmadığı tek gazete olan Resmi Gazete'de de makalelerini yayınlama şansı bulacak...

• **Tansu Çiller :** Hani olur ya filmlerde, usta soyguncular işi bırakacaktır da, son ve sıkı bi voli vurup ondan sonra terkederler ortamı... Fakat şimdi nerden çıktı film milm, ne ilgisi var?.. Hasletleri say say bitmez bir insan neticede Tansu Çiller... Dolunay çıktığı zaman erdemi çıplak gözle gözlenebiliyor...

• **Ali Şen :** Renkli simanın hedefi acar bir yönetim, sloganı "Ali Şen cumbaba, Türkiye şampiyon!.." Hedefine ulaşırsa Oğuz ve Aykut'u Malta'ya sürecek... Vefa Küçük başbakan olacak... Ömer Çavuşoğlu ise dışişleri bakanlığına getirilecek ve Yunanistan bayrağına kolunu sokarak, etkin bir dış politika izleyecek... Ayrıca Şen, Türk bayrağında da küçük bir değişiklik tasarlayarak ayı sarı, yıldızı lacivert yapmayı düşünüyor...

• **Güner Kuban :** Türkiye'nin ilk lezbiyen cumhurbaşkanı olmayı düşünen Güner Kuban'ın planları bilinemiyor... Tek bilinen, köşke çıkarsa başdanışmanlığına Monica Lewinsky'yi getireceği...

• **Kenan Evren :** Tekrar eski günlere dönmek isteyen Evren sırasıyla önce cumhurbaşkanı, sonra genelkurmay başkanı, daha sonra da üsteğmen olmayı planlıyor... Evren'in başbakan olarak düşündüğü isim, komutları çabucak yerine getirdiği için, Maraton programının yönetmeni Uğur... Ayrıca Şansal Büyüka'yı orman bakanı, Erman Toroğlu'nu ise bizzat orman yapmak istiyor...

• Ece ile Aslan'a derin mutluluklar...

LOMBAK

AAA!.. TELEVİZYONUN YANINDA BEŞ MİLYON LİRA BULDUM!..

ŞİMDİKİ ÇOCUKLAR ŞANSLI... BİZİM ZAMANIMIZDA TELEVİZYON MU VARDI ANASINI SATAYIM!..

Paranoya

HIMM... RÖNTGENE GÖRE, KÖTÜNÜZDE ENFEKSİYON VAR. AMA MERAK ETMEYİN, İLAÇ TEDAVİSİYLE BİR AYDA GEÇER!..

HEEY MÜJDE!.. RÖNTGENLER KARIŞMIŞ!.. DÖTÜNÜZDE ENFEKSİYON YOKMUUŞ!..

TANRIM, RUS RULETİNDE BÜTÜN PARAMI KAYBETTİM!..

KARILARIMDAN İKİ TANESİYLE HİÇ ANLAŞAMIYORUM. MUTSUZUM!.. ONLARI BOŞAYIP, SİZİ ALACAM!..

KAÇIN ZABITA!..

HIRSIZLIK YAPSAK DAHA MI İYİ SANKİ HA?! DAHA MI İYİYDİ?!

LOMBAK KİTABINI HAZIRLIYORUZ

TABUDEVİREN

ÇÜŞŞ!..

İstanbul'da Satanist diye (ayrıca olsalar n'olucak) dört müzisyen genç sorguya alındı... İzmir'de dört küçük kız, sokak çocukları için para toplamak amacıyla dansederlerken yakalandı... Ağır sorgulamadan geçirildi... Hangi örgütten (!) olduklarını itiraf etmezlerse kocaman sıçanların arasına atılmakla tehdit edildi... (RADİKAL)

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barutçu

DUMUR

Güneri İçoğlu

Beylerbeyi'nde meşhur bestekarımız **Hacı Arif Bey**'in olduğu rivayet olunan tüm camları kırık harap haldeki ahşap evi görünce, üstadın şarkısını şu şekilde söyleyerek oradan yavaşça uzaklaştım,

"Olmaz ilaç sine-i sad pareme
Çare bulunmaz bilirim restorasyona
Kastediyor otopark mafyası canıma
Mütayitler en son girecek kanıma"

Boğaz'da gayet güzel görünümlü bir sahil restoranının otoparkındaki büyük levhada keçeli kalemle yazılmış şöyle bir cümle gözüme çarptı; **"Dışardan yiyecek / içecek ve kuru yemiş getirmediğiniz için teşekkürler."** Ne, ne? Nasıl yani? Kimbilir ne getirmişlerdi de bu ibare oraya yazılmıştı.

Bir zamanlar nikah kıyılırken söylenen **"iyi günde, kötü günde, hastalıkta sağlıkta, birbirinizi sevip sayacağınıza..."** sözlerinin söylenmeden çabucak nikahın kıyıldığı da görülmüştür ki, **Fast Food**'dan sonra, **Fast Marriage***'de hepimize hayırlı olsun ne diyelim.

* evlenme

PANTOLON

METİN FİDAN

Akşam Ekstra

TERELLİ PICTURES

CAN BARSLAN

İKİ ÖYKÜDEN **1** İNCİSİ "Kulakın şeysi... Neysi?.."

İKİ ÖYKÜDEN **2** NCİSİ "DİLEK TAŞI"

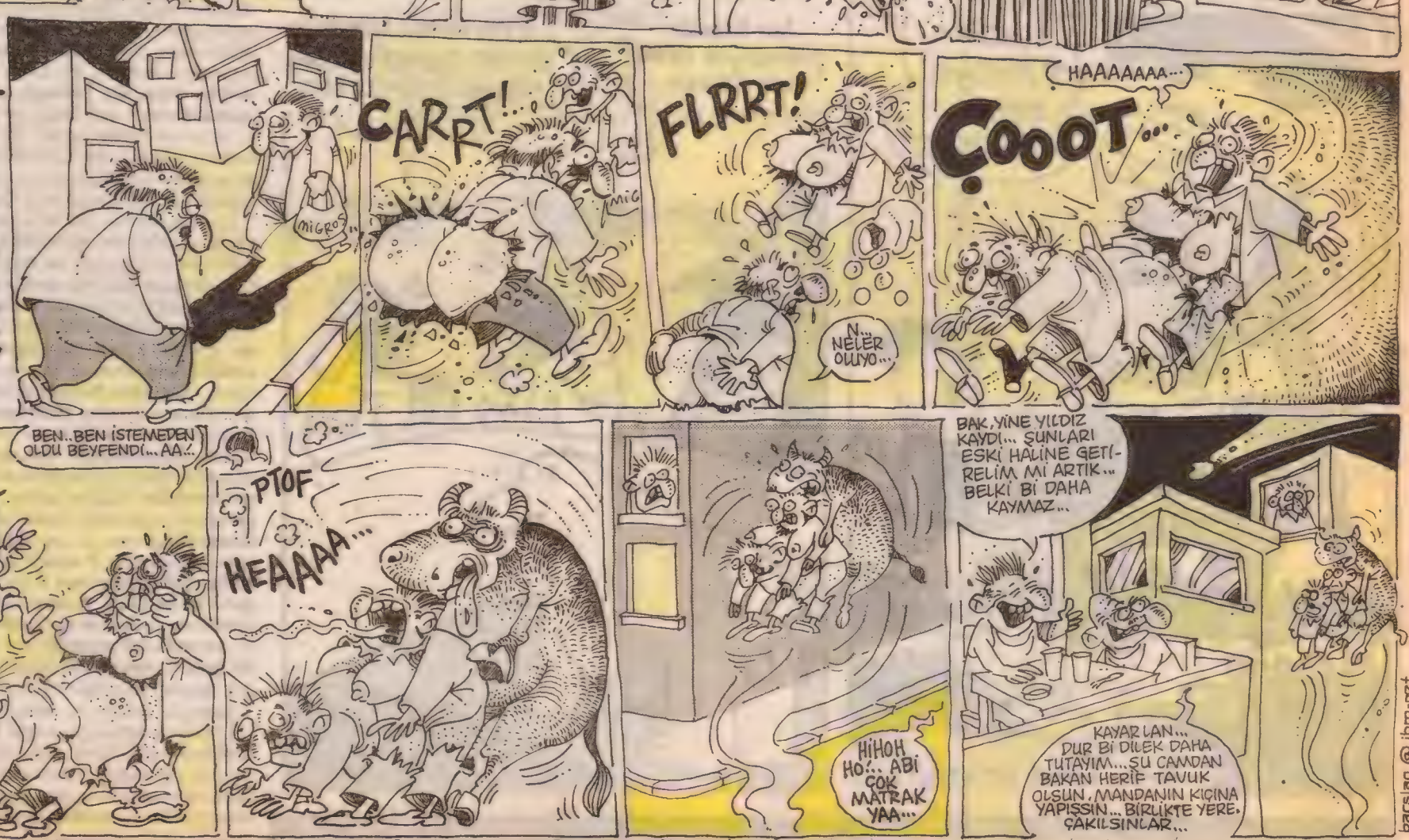

barslan @ ibm-net

Can Barslan karikatürleri toplu gösterisi -kesintiz yüz küsur sayfa Yü!.. Yü!.. Yü!.. Nerdeyse!..

KOMİKAZE

Tüm haklar saklıdır. Copyright © Erdil Yasaroğlu

marlon@turk.net
ERDİL YASAROĞLU

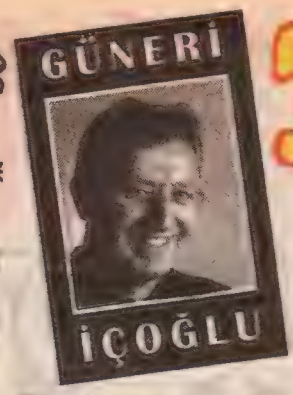

Fir Cefa MAS

Birkaç hafta önce Beylerbeyi'nde her zaman gittiğim çay bahçesine gittim, çay istedim vermediler. Oysa hergün çay içtiğim yerdi ve iki gün içinde değişmişti şüphesiz. Bir daha gitmemek üzere kızarak kaçtım ordan. Bunun nedeni, herhalde çayın ucuz bir içeceğimiz olması ve gelenlerin bir çay içip deniz kenarında uzun süre oturmasıydı. Çay yerine yiyecek ve meşrubat verilirse onlar için daha karlı oluyordu. Böylece çay bahçeleri özellikle yaz aylarında bir takım safhaları takip ederek hızla değişti. Kış aylarında ne istersen getiriyorlar. Demek ki bir de mevsimlik değişimler var. Neyse konuyu genişletmeyelim, önceleri küçük bardakta **çay vermemeye** başladılar. Daha sonra, denize bakan ön masalarda yemek vermeye başladılar. Çay bahçesinde yemek yemenin zevkide bir başkadır tabii.... Arka masalarda millet çıtır çıtır çekirdek yerken, siz ayrı bir statü içinde gayet romantik bir ortamda yemeğinizi yersiniz. Bu da yetmedi, cumartesi, pazar çay vermemeye başladılar. Babalar arıyor, arıyor ama neyi arıyor belli değil. Ardından, bir gün bir gittim ki çay tamamen kaldırılmış. Haydi buyur... Ben de arka taraflarda kendime deniz görmeyen bir kahve buldum. Aynı bölgede olmasından dolayı, bu kahvede aynı evreleri geçirdi. Büyük bardak çay, dışardaki masalarda sadece yemek vermek, Cumartesi, Pazar çay vermemek, en sonunda çayı kaldırmak. Düşünsenize İtalya'da bir kafeterya'da kahve istiyorsunuz, vermiyorlar. Yalnızca hafta içi veriyorlar. Nedir ki bu?.. Çay bizim bir parçamız yahu!.. Ben dışarı çıkıp, bir hava alıp bir çay içmesem nasıl çalışayım?.. Bir çay be kardeşim. Sanki dünyaları istedik. Daha sonra Çengelköy'ü deneyeyim dedim, gittim. Onlar bambaşka bir sistem geliştirmişler. Denize yakın masaları **aile bölümü** yapmışlar. Oturdum, bir kahve istedim. **"Güzel abicim orası aile bölümü, siz arka tarafta oturacaksınız"** dedi. Hiçbir şey demedim. Hışımla ordan da hemen kaçtım. Üç masa arkası sap bölümü öyle mi?. Bari çay bahçelerinde, kafelerde yerin altına dehliz yapın da, yalnızlar orda hem çay içip hem de çile çeksinler. Oooof, nnnff...

İşte yine düştüm yola ve Selanik'e geldim. buradaki arkadaşlarım, **gece yarısı saat 4'te** Girit'li bir şarkıcının konseri var dediler. Çok şaşırdım. Hem de pazar gününün gece yarısında. Kim uyanır, kim gelir diye düşündüm. Bir gittik ki, ormanda bulunan büyük amhitiyatro hınca hınç doluydu, dondum kaldım. Arkadaşım, gece o kör karanlıkta, tam arkamda oturan şahısın Yunanistan'ın **Ulaştırma Bakanı** olduğunu söyleyince iyice dumura uğradım. Dizi neredeyse sırtıma değiyordu. O da gelmişti bu konsere ve kimse onunla ilgilenmiyordu. Yanında koruması falan da yoktu. Öylece oturuyordu. Arada bir gelip geçen tanıdıkları "naaber nasılsın, iyi misin?" deyip yanından geçiyorlardı. Konser boyunca arada bir dönüp dönüp merakla ona bakıyor ve hemen kafamı çeviriyordum. O kısacık an içinde gülümsüyordu bana. Konser saat 4'ten, sabahın 7 buçuğuna kadar sürdü. Konser sürerken yarısından sonra hava aydınlanmaya başlamıştı. Aklıma antik dönemlerdeki tragedya ve komedya yarışmaları geldi. O zamanlarda tragedyaların oynanmasına sabahın alacakaranlığında başlanırdı...

Kaldığım arkadaşım evinde anneannesinin çok eskiden dokuduğu küçük bir halı gösterdi. Üzerinde 1938 tarihi bulunuyordu ve elinde meşhur sopasıyla Herakles'in Kentaur Nessos'u kovalaması betimlenmişti. Arkeolog olan bu arkadaşım bunun Herakles ve Kentau Nessos olduğunu büyüyünce anladığını söyledi. Küçük-

avının Laneti

Ruhtar Atina'dan Bildiriyor:
ALAR VE SANDALYELER

ken anneannesine bu dokuduğunun ne olduğunu soruyormuş. Anadolu'dan gelmiş olan anneannesi de **"Ne biliyim yavrum, biz böyle gördük, böyle yapıyoruz"** diyormuş. Benim de anneannem biz küçükken bir hikaye anlatırdı. **Bebekler** o kadar güçlü olurlarmış ki, bir **yılanı tutunca** boğabilirlermiş. Küçücük bir bebek bir yılanı nasıl boğabilir?.. Ben de Mitoloji'de Herakles'in bebekken, kundağına Hera tarafından gönderilen yılanları elleriyle boğma hikayesi olduğunu büyüyünce öğrendim. Ama bunun benim okuma yazma bile bilmeyen anneannemle ne ilgisi var ki?. Anneannem imaj yeteneğini kullanıp kafasından uydurdu bu hikayeyi. Eh be anneanneniye karıştırıyorsun kafamı, soyut olanı, görülmeyeni, nasıl göreyim, nasıl göstereyim ben şimdi?..

Yine bu arkeolog arkadaşlarım beni, antik mezarları kazdıkları bir köye götürdü. Köyün tümü türkçe biliyor, hem de çok iyi bir türkçe, **"gücenmek, icab etmedi, muktedir olmak"** falan gibi kelimelerle... Çünkü Karamürsel'in arkalarında küçük bir köyden gelmişler ve geldiklerinde hiç rumca bilmiyorlarmış. İki kuşak böyle türkçe konuşmuşlar. Çok sonra burada konuşulan dili öğrenmişler, beni görünce çok sevindiler, başladılar muhabbete. Geldiklerinde Vasil Amca'yı muhtar yapmışlar. Lakin hiç rumca konuşamıyormuş, aradan onca seneler geçmiş, hala da tam bilmediğini söylüyorlar. Birgün bir törende çelenk koyması gerekmiş ve on kelimelik bir metin ezberletmeye çalışmışlar. Tabii ki okuması yazması da yok, ezberleyememiş. Tören günü çelenk elinde bu on kelimelik metni, döndürmüş, dolaştırmış, uğraşmış bir türlü hatırlayıp söyleyememiş. En sonunda da aynen **"Assittir .mına kodumun çelengi"** diyerek fırlatıp atmış. Bütün köy gülmekten kırılmış. Tabii şehirden gelen resmi görevliler bir şey anlamamış.

Bu Vasil Amca birgün bizim arkeolog arkadaşa, **"benim badem ağaçlarının altındada bir şeyler var, gel bir bak"** demiş. Gitmişler, bakmışlar, hakikaten o antik şehirin akropolisinin önemli bir parçası, otuz, kırk kadar olan badem ağaçlarının altındaymış. Evet var, demişler. Vasil Amca da **"O zaman bu bahçeyi size veriyoruz alın. Yalnız ağaçları da söküp öyle vericem"** demiş. Koca koca ağaçlar. **"Yapma etme, biz sonra sökeriz yaşlısın sen"** demişlerse de dinlememiş. **"Yok, burdan güzel şeyler çıkacak, herkes onları görecek. Ağacı başka yere de dikerim ben. Kalıntılar daha önemli"** demiş ve başlamış sökmeye. 88 yaşında adam, uğraşmış didinmiş, tam bir sene de, kendi kendine bahçeyi arkeolojik kazı yapılmaya hazır hale getirmiş. Başka bir yere de söktüğü kadar ağaç dikmiş. Duymaya alışık olmadığım bu öyküyü büyük bir şaşkınlıkla dinledim...

Selanik'ten trenle Atina'ya geldim. Hani Tuncay, Çağçağ, ben, kayalara çarptığımız yelkenli teknesi olan dostumuz vardı ya, onunla buluştum. (Bkz. Leman sayı: 353) Birlikte yakındaki adalara bir tur yapacaktık. Limanda tekneyi hazırlıyorduk. Mola verdiğimiz bir sırada dostumuz, yanında kürekler ve faraş dururken, büyükçe bir toprak yığınını elleriyle kovalara dolduran bir işçiyi gösterdi ve **"Niye kürekle koymuyor, elleriyle koyuyor, biliyor musun?"** dedi. Hiçbir fikrim olmadığını söyledim ve bir süre seyrettim. Dostumuz da dayanamayıp nereli olduğunu sordu... Afganistan'lıymış.

Lavrion'daki limandan ancak akşamüstü yelken açabildik. Akşamüstü, çünkü limanda müthiş bir geyik döndü. Öyle ki, bizle beraber olan liman müdürü, gelen telefonları geri çevirdi, fakslara bakmadı, masadan kalkmadı. Birkaç saat önce gördüğüm o ciddi adam gitti, yerine bambaşka biri geldi. Kendisini çağıran sekreterine de **"yemeğimizi bırakıp dötümü mü tutucam"** dedi ve şarkılar söylemeye devam etti. Ben iştirak ediyordum. Asıl ilginç olan müdürün soyadıydı. Soyadı, **'Mirasyedioğlu'**ydu, aynen böyle. Dediğine göre, dedeleri İstanbul'dan ve Karadeniz'den gelmişlerdi. Mirasyedioğlu coştukça coştu, beni de coşturdü. Bildiğim bütün rumca eski şarkıları söyledim. Nerde öğrendin bunları, diye soruyorlar, bir nefes alıyorum ve **"İstanbul'da öğrendim"** diyorum. Bunu derken içim bir tuhaf oluyor, gözümün önünden vapurlar, simit, ekmek yiyen martılar geçiyor, gönül adamı gülümseyerek bir göz kırpıyor, ben de ona bir damla göz yaşıyla gülümsüyorum...

Böylece sarhoş bir halde ancak akşamüstü çıkabildik limandan. Böyle denizcilik olur mu yahu?.. Neyse ki, rüzgarlar iyiydi. Uzunada anlamına gelen Makronisi adasını geçiyoruz. Bir zamanlar solcu hapishanesi olarak kullanılan bu adada, bir saygı olarak şimdi kimse oturmuyormuş. Kocaman ada bomboş fakat isteyen gidip gezebiliyormuş.

Hava iyice kararmışken Kea adasına geldik. Teknede her zamanki gibi hızlı tartışmalar döndü. Başım çatlayacak gibiyken yattım. Kea adası Kiklades denilen adalardan birisi. Bu volkanik adalarda su olmadığı için pek yeşil değiller. Kayaların içinde çok derinlerde kuyu açılıp su bulunuyormuş. Ağaç olmamasına rağmen toprak kaymasını yamaçlara ördükleri duvarlarla önlüyorlar. Ne diyelim çok ilginç demekten başka. Bir de son zamanlarda Kea'da bazı evler yapmaya başlamışlar. Fakat evler adanın kendi taşıyla yapıldığı için bu ağaçsız tepelerle aynı renkte ve tepelerde ev olduğu hiç anlaşılmıyor ve görülmüyor.

Andros adasına doğru yol alıyoruz. Sağımızda Kithnos adası var, ucunda küçük Piperi adası görünüyor. Önümüzde ise Giaros adası var. Giaros da Makronisi gibi hapishane olarak kullanılmış, bu adada da şimdi kimse yaşamıyormuş. Çok uzaklarda ise Andros beliriyor. Rüzgar sertleşti, tekne iyice yana yattı hızla ilerliyor. Tartışmalar da hararetlendi. Başıma yine ağrılar girdi. Uyuyakalmışım. Uyandığımda canım her zamanki gibi çay istedi. Lakin burda da şöyle demli bir çay yok ki...

Andros adasındayız. Bu ada da Kiklad adalarından birisi. Hoca denilen bir merkezi var ki çok güzel. Vaktiyle adanın armatörlük yapan zenginleri çok paralar harcamışlar burası için. Taş yollar küçük meydanlar, birbirinden güzel evler, tertemiz plajlar gayet şirin de bu adaların benim için en ilginç olan yanı, etrafta hiç çiğ beyaz renkli plastik sandalye görülmemesi. Dostumuzun dediğine göre Midilli adasının Molivos adlı köyünde plastik sandalye kullanılması kesinlikle yasakmış. Tabelaların da ufak olması ve düz konulması gerekiyormuş. Yani caddeye doğru uzantı olarak değil de, duvara yapışık bir şekilde konulmalıymış. Bunun için de muhtardan izin alınmalıymış.

Bu köy Unesco'nun koruması altındaymış. Andros'a gelince beni asıl dumura uğratan, bu küçücük ada da büyükçe bir **modern sanat müzesi** var. Yani Picasso'lar, Balthus'lar, Matisse'ler... Yani bir balıkçı görmek isterse gelip güzelce Picasso'yu görebilir... Ooof, o kadar yorgunum ki, canım ne istiyor biliyor musunuz?.. Atlıyayım bir otobüse, camdan ovalara, dağlara baka baka gideyim. Sadece mola yerlerinde ineyim, çayımı içeyim, şekercileri, araba yıkayanları seyredeyim. Sonra tekrar bineyim uzun bir süre uyuya uyuya gideyim, arada bir uyanıp camdan bakayım, sonra yine yavaşça gözlerimi kapatayım...

Dönüşte Atina'ya nasıl geldiğimizi hatırlamıyorum. Limanda bizi bekleyen, aküsü bitmiş 63 model Pegout'yu gece gece bir öne, bir arkaya doğru yedi kere ittiğimizi hayal meyal hatırlıyorum. Yol boyunca arada bir istop eden arabayı itmek için uyandırıyorlardı; itip itip geri uyuyordum. Eve gelip yığıldığım yerde uyuyakaldım...

Sabah dostumuz elinde ince belli bir bardak çayla, **"çay geldiii"** diye beni uyandırdı. Uyanır uyanmaz uyku sersemliğiyle bile çok duygulandım. Lakin demlik olmadığı için cezvede demlemişti ama olsun. Bu çay biraz olsun beni kendime getirdi. Biraz daha kalayım, bakalım rüzgarlar daha neler gösterecek...

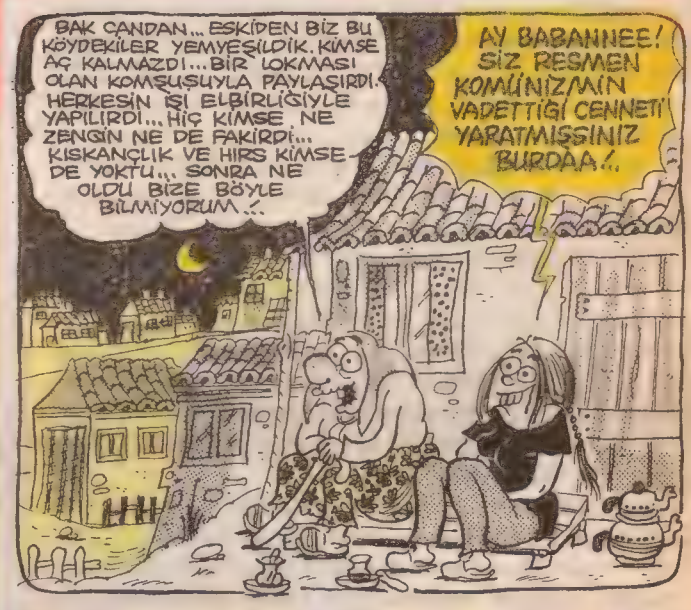

made in turkey "inşaat" yazılsarı, no: bir inşaat

eğer ben bu melmekette, pek tabii müsaadenizle, kendi yarıçapımda bir diktatör olsaydım, ilk icraat olarak millete inşaat yapmayı yasaklardım.. sadece bina inşa etmeyi değil, bilhassa ve ısrarla insan inşa etmeyi de yasaklardım.. öyle ki çıkardım melmeketin bilumum meydanlarına ve televizyon kanallarına, zangır bangır bağırırdım: "-ey benim lan değerli gaydırı gupbak halkım, melmeket genelinde beş yıllığına her türlü inşat olayını yasaklıyorum.. her kim ki bugünden kelli inşat ürete onun kellesi andre gide" derdim.. derdim de bir sorun hele niye böyle derdim.. madem sordunuz açıklıyayım bir zahmet

şimdi biz toplum olarak yani bilhassa ve ısrarla aşk, zevk ve keyf yerine adeta üremek için sevişiyoruz sanki.. şimdi haklı olarak ulu ve yoksul milletin bedava tek sosyal etkinliği kaldı, o da üremek, halkın çükünün keyfi seni mi gerdi "diyebilirsiniz.. pek tabii, deyiniz, amma benim vuslatım ve de muradım bina ve insan üretme olayını bir müddet dondurarak bir durum değerlendirmesi yapmak için zaman kazanmak..

dinlenmek, nefes almak, ne yapıyoruz, nereye gidiyoruz diye kendi kendimize sormak.. az ve öz kaliteli bireylerden oluşan sıkı bir halk meydana getirmeye çalışmak

herşeyi devletten beklemeyelim sevgili uzaysız hemşehrilerim.. hatta mümkünse devletten hiçbir şey beklemeyelim artık.. azalarak, küçülerek büyüyelim.. kendi başımızın çaresine bakalım.. çünkü şu vakitten sonra çocuk adı altında melmekete fırlatılacak her sperm zayiatı bize açlık, yoksulluk, hastalık, ölüm, borç, dert, işkence olarak geri dönecek.. politikacı denilen hazine ve rant parazitlerinden artık hiçbirşey beklemeyelim, çükümüze sahip çıkalım yeter.. hem cumhuriyet giderek osmanlı imparatorluğu öncesi oğulluklardan çeteoğulları'na benzemeye başlıyor

dostlar, arkadaşlar, sevgili romasızlar.. ben buraya, ossuruktan teyyare selam söyle o yare duyargaçlığında yazılar yazarak kalbinizi fethetmeye gelmedim.. ben buraya, melmeketin tüm sorunlarına tıpkım bir başbakan gibim çare bulmaya geldim.. işte ilk çözümü de söyledim, söylüyorum: bina ve insan olarak beş yıllığına üremek yasak.. işte bu kadar

bakın sevgili uzaysız hemşehrilerim, en büyük erozyon insan malzemesinde.. son yıllarda insan kisvesi altında milyonlarca dinlenmemiş spermi piyasaya sunduk.. hem halk arasında halk adı verilen mutsuz çoğunluk hayata hep müşteri olarak takıldığı için mi bilhassa ve ısrarla her konuda haklı sayılıyor.. yoksulluk suç değil, ayıp da değil.. lakin günaşırı orta yere selpakçı, tartıcı, çikletci, ayakkabı boyacısı, overlokçu, oto tamircisi, çiçekçi, simitçi, kahveci, gazozcu formatıyla acele sperm attıran bu anneler ve babalar da kimler oluyor

mutsuz çoğunluk içinde bulunan çok çocuklu ailelere üye sevgili romasız hemşehrilerime sesleniyorum.. siz kurgulanarak, tasarlanarak, geleceğiniz hazırlanarak mı dünyaya verildiniz.. dahası, sizi böyle hazırlıksız dünyaya pırtlatan anne - babanızın, anne - babaları da, anne - babanızı yine sizin gibi kurgulamadan, tasarlamadan, ortamını hazırlamadan dünyaya attırmadı mı.. yani neyi kanıtlamak istiyorlar ve nereye kadar bu aşkın ıstırabı

dostlar, romasızlar, halk denilen şu kitlenin çoğunluğunun kurgusuz, tasarısız, hazırlıksız, yalnız ve çaresiz, dinlenmemiş spermlerden oluştuğunu bir düşünsenize.. ve anne adı verilen o çilekeş kadınları, babal arın bir nevi sperm attırdıkları biyolojik kuburlar olarak gözlerinizin önüne bir getirsenize.. birbirilerimize bu rezill ye yaşatıyoruz.. lütfen halksevici, halkcinsel olma vaplar düşünelim

dünya coğrafyasını aşındıran meşhur göç olg sak-ı milli sınırları içinde bir nevi eşeleme tadına ir rumda.. sürekli ürüyor ve sürekli inşaat yapıyoru mahalledeki çin'le, maç almış gibiyiz.. binalar es ve işlevsellikten uzak.. dış cepheleri sıvasız, ba demir filizleri görünmekte ve ille de bacasız, atalarımızın kanlarıyla sulanmış şu topraklarda b bu ürkek ve korkak ruh hâlini nasıl ve niye verm 75 yıllık cumhuriyette inşaat hâlâ bitmemiş du şehirler, özellikle büyük şehirler, milli irade'nin se lediye başkanlarının beyin kıvrımlarının şekil ve iç gelişmekte, çelişmekte.. tarihi ve cumhuriyet dö nalarını saymazsak her şehirde bir çarpık istanb rehaveti var.. kimliksiz, kişiliksiz, ürkek, korkak yoksunu evlerle melmeket bir uçtan bir uca vi otel görüntüsü veriyor.. kime, neyi kanıtlamaya ruz.. neden bu güzel melmekete ajda pekkan mu yapıyoruz

sevgili romasızlar, sevgili uzaysız hemşehrile melmeketin bir nesillik canı var, bana inanın h mesele çözülür, her türlü sorun halledilir.. yeter kaliteli bireylerden oluşan sıkı bir halk topluluğu na getirelim ve en azından beş yıllığına bina üretmeyelim.. varolan bina ve insanları elden ge politikacılar üreyin diyor çünkü onlara oy insanl hele loy loy

zaaflarımız, zihniyetlerimiz her türlü müspet il olojiyi, bilimi dumura uğratacak şekilde gelişiyo lar çükünüze sahip olun lan, analar siz de kendi bur muamelesi yaptırmayın..

görmüyor musunuz, ne biçim insan enflasyo ve bu insan enflasyonu yüzünden de, hayat ety kadar ucuz.. herhangi bir kalabalığın karşısına ge le bir gözleyin.. tıpkı evleri gibi ürkek, korkak, özensiz, işlev, estetik yoksulu hepsi.. elin oğlu d ama bu halde karısına on dört çocuk doğurttu ayağını organına ve yorganına göre uzatıyor halksevicilikle, halkcinsellikle de arpa boyu yolu yor.. sözün özü: beş yıllığına ne bina, ne insan ruz, olanlarla idare ediyoruz.. söz mü.. haydi şir lerimizi ve çüklerimizi ayarlayalım..

Sana Geldim... Hepsi Bu...

Sonunda bu da oldu işte, bu da oldu...

Koşuşturma bitti. Yavaşladı nabzım. Telaşım dindi...

Sevgim yine bana geri döndü.

Balkona çıktım usulca, sonra balkondaki gıcırdayan eski, tahta iskemleye oturdum. Sanki nefes almasını, yürümesini, oturmasını yeniden öğreniyordum...

Oradan sokağa, evlere, damlara, kuşlara, dünya denen bu hazin terkedilişe ilk defa görüyormuş gibi baktım...

Hayır; bu daha önce yaşadığım ihanetlere hiç benzemiyordu.

İçimde ne öfke vardı, ne derin üzüntü, ne de intikam arzusu vardı...

Eskiden ihanete uğrardım, ama hayat devam ederdi.

İçimdeki öfke duygusu, hayata ve kendime karşı duyduğum suçluluk duygusunu biraz olsun hafifletirdi...

Eskiden ihanete uğradığımda bunu insanlara anlatmak için çaba harcardım. Şu an bu çaba öyle gereksiz ve anlamsız görünüyor ki...

Aslında eskiden uğradığım ihanetleri hep ben hazırlardım kendime...

İçimdeki yıkılma isteği doğrulanırdı. Hayata duyduğum kırgınlık ve inançsızlık doğrulanırdı böylece...

Eskiden acının dizginleri hep benim elimde olurdu...

Hissederdim. Beni hep koşullu, hesaplı sevecek birini, inadına ve öyle çok severdim, sevgim yüzünden öyle zavallı, öyle acınacak bir hale sokardım ki kendimi, yolun yansında terketmek zorunda kalırdı beni...

Uğrayacağım ihanetleri ben hazırlasam da kendime, yine de üzülür, yaralanırdım. Çünkü herşeyi bu denli önceden biliyor olmak, bunca acıyı, bunca hayalkırıklığını bile bile yaşamak, ihanetten bile acıydı...

Aslında ben uğradığım ihanete değil, artık hiçbir şeyin beni şaşırtmadığına üzülürdüm...

Üzüntü ve yaralanmak ne kadar hesaplanmış olursa olsun, yine de herşeyi böyle bile bile yaşamak korkunçtu!..

Ben karşımdakinin beni yolun ortasında terkedeceğini bile bile kendimi ona adıyordum. O beni terkedeceğini bile bile benden sevgimi ona sonuna dek kanıtlamamı istiyordu...

Aslında işin doğrusu ben gerçek anlamda ve önceden hiç beklemediğim bir ihanete uğramaktan çekiniyordum.

Dizginleyemediğim bir acının beni kirli bir kan gibi boğmasından ürküyordum...

Belki de bu yüzden beni hep yolun ortasında ve beklediğim bir anda, terkedip bırakacak olan insanları seçiyordum kendime...

Sevgimin gücü onlara yetiyordu!..

Sevgisi, benim sevgimden güçlü olan birinin ihanetinden kaçmıştım ben hep...

Yıllar sonra birgün hayatımda ilk kez sevgisi benim sevgimden daha güçlü olan biriyle yola çıktım. Ama bunun farkında değildim ve onu da öncekiler gibi koşullu ve hesaplı sanmıştım...

Hep olduğu gibi, ihanet edip, beni yolun ortasında terkedip gitmesi için kendimi ona adadım, sevgim yüzünden alçala bildiğim kadar alçaldım, kendimi en acınacak durumlara soktum.

Bunca çabamdan sonra beni şaşırtmayacağını sanıyordum!

Ama şaşırttı...

Hiç, ama hiç beklemediğim birşey yaptı: Ve beni çok yakın bir arkadaşımla aldattıktan sonra, kendini evine, evindeki bir odaya kapattı.. Hem de hiç çıkmamak üzere...

Ama odaya kendini kapatmadan önce, ona kendimi adadığımı kanıtlamak için anlattığım bütün sırlarımı çevremdeki herkese söylemeyi ihmal etmedi...

Bana o güne dek hiç hazır olmadığım bir ihanet yaşatmak için kendisine, doğrularına, sevgisine ihanet etti...

Bu korkularımla sadece onu değil, benim kimseyi gerçek anlamda sevemeyeceğimi çok önceden anlamıştı...

Öylesine seviyordu ki beni, gerçek anlamda birini sevebilmem için, kendisinden nefret etmeme bile razıydı...

Bu yüzden beni yıllarca hep korkup kaçtığım gerçek bir ihanetle buluşturdu...

Sırlarımı herkese anlattığını söylemiştim. Ama o bunu kabul etmiyordu. Bana bıraktığı son notta: **'Gerçekten seven ve acı çeken insanların sırrı olabilir'** diyordu.

Ne zamandır bu balkondayım, bilmiyorum...

O eski, gıcırdayan, tahta iskemlede oturuyorum.

Hiç bilmediğim bir akşam başlıyor, ama öyle aydınlık ki içim; ihanetin bu denli aydınlık olduğunu hiç bilmezdim!

Hazırlıklı olduğum zamanlarda her ihanetten sonra korku duyardım. Şimdi içimde korkunun zerresi yok...

Kimseye nefret duymuyorum... Kimseye... Kendime bile nefret duymuyorum. Biraz önce aynaya baktım ve ilk kez yüzümü gördüm. Bu ihanet sayesinde yüzümü ilk defa gördüm. Yüzümü bir sırrı keşfeder gibi ke

Artık hiçbir şeye arzu duymuyorum. Kimse beklentim kalmadı.

Artık kimse bana birşey yapamaz. Öyle yalnız le özgürüm ki... Benim için kızacak, öfkelenecek yacak kimse kalmadı bu dünyada artık...

Balkonun kenarındaki kurumuş sarı nergis çi seyrediyorum... Saatler geçiyor böyle... Şaşıyor dime... Yıllardır telaşlanın, eylemlerin adamıydım

Şimdi balkonun kenarındaki kurumuş sarı ne çeklerini büyük bir sükunetle seyrediyorum...

Mum ışığını çok sevdiğimi bilen annem, üzeri yaz harmanisi, başında siyah tacı, yanımdaki bir yanan mum koyuyor...

Mum alevini saatlerce, kıpırtısız seyrediyorun

Gerçek ihanet bana hiç yapmadığım birşeyi yor. Mumun aleviyle dertleşmeye başlıyorum. aleviyle dertleşmeye başlayınca anlıyorum ki o ben sadece kendime ihanet etmemiş, benimle dertleşmek isteyen mum alevine de ihanet etmi

İşte o an 'tabiatın bütün dilsiz varlıklarıyla' büyük bir sohbete başlıyorum... Bu sohbetle bir biatın dilsiz varlıklarına duyduğum hürmeti' yılla lediğim yerden bulup çıkartıyorum...

Anlıyorum ki, ben o büyük acıdan kaçarken g kapatmışım... Dünyayı ilk kez görmem ve kimse giyi tadabilmem için gerçek bir ihanet yaşama kirmiş... Yüzümü ilk kez görebilmem için bö hayat yaşamam gerekirmiş.

Kendimi kendimden kurtarmak için beni ço birinin bana gerçekten ihanet etmesi gerekirmiş

Kaç gündür bu balkondayım bilmiyorum. alevi kaç kez söndü, onu kaç kez yaktım sayma miyorum. Ben artık ne akşamları, ne mumları, n mi, ne hallerimi sayıyorum...

YILMAZ GÜNEY

GECESİ

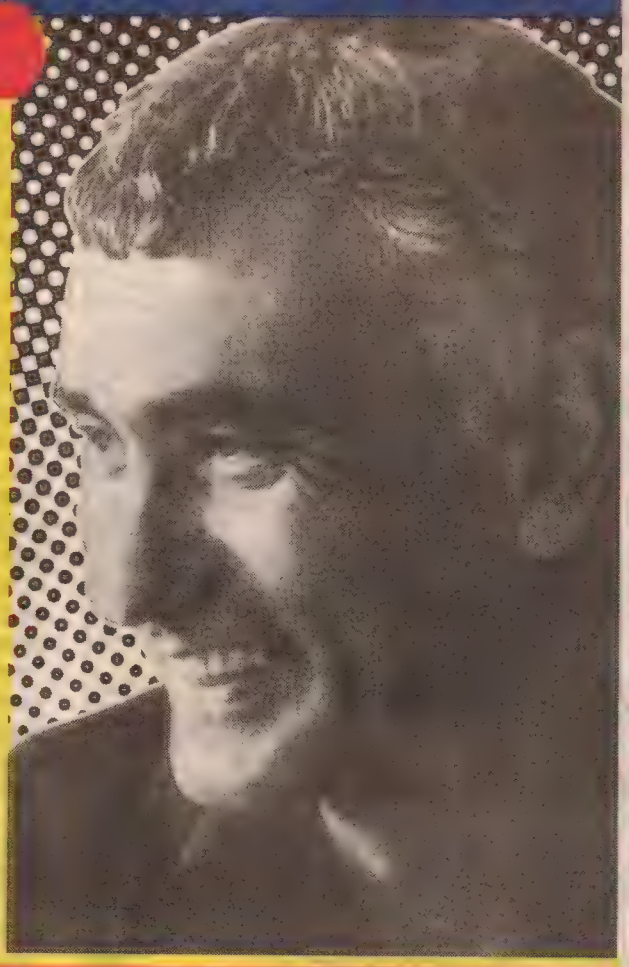

MUSA EROĞLU
MAHSUN KIRMIZIGÜL
MELİKE DEMİRAĞ
MURATHAN MUNGAN
CAN DÜNDAR
YAVUZ BİNGÖL
ÇIĞ
MANOLİ RASULİ
ve FATOŞ GÜNEY
Mesajlarıyla:
GAZİANTEP'TEKİ BAKLAVA MAHKUMU GENÇLER
Sesiyle: CAN YÜCEL

ve konuklar: [illegible] Tuncay AKGÜN, Aytaç ARMAN, Rıdvan BUDAK, [illegible] Zeki DEMİRKUBUZ, [illegible] Nihat GENÇ, Şerif GÖREN, Paşa GÜNDOĞDU, [illegible] Arif KESKİNER, [illegible] Fikret KUŞKAN, [illegible] Nebil ÖZGENTÜRK, [illegible] Menderes SAMANCILAR, [illegible] Ertunç ŞENKAY, [illegible] Doç.Dr. Ufuk URAS, [illegible] Metin ÜSTÜNDAĞ, [illegible] Derviş ZAİM

YEDİKULE ZİNDANLARI

19 Eylül 1999 Cumartesi Saat: 14.00

Düzenleyen: DİSK SİNE-SEN

19 Eylül Cumartesi günü **saat: 14.00'da Fatoş Güney,** Leman Ürünleri Dükkanı'nda (İmam Adnan Sk. No: 20 Beyoğlu) Öküz ve Selimiye Mektupları'nı imzalayacak

Ben ihanetten beri, bu tozlu balkonda, eski, gıcırdayan, tahta bir iskemlenin üzerinde oturup, tabiatın dilsiz varlıklarıyla dertleşiyorum.

Ne yalan söylemeli, acıyorum kendime... Acıyorum onca yıldan sonra dünyayı ilk kez görüşüme... Kontrolü benim elimde olmayan bir acıya teslim olmak korkusu yüzünden yaşayamadığım hayatıma ve sevgilerime acıyorum...

Kendimle birlikte bu dünyada yaşayan herkese acıyorum.

Ama en çok beni kendimden kurtarmak için, beni çok sevdiği halde bana ihanet etmekten başka yol bulamayan, sonra da kendisini odasına kapatan kadına acıyorum...

Ama üstünlük duyan, hastalıklı ve boş gururla yüklü bir acımak değil bu...

Anlayan, hisseden, merhamet duyan bir acımak...

Belki yıllar, belki de günler sonra o balkondan çıkıp, sokağa iniyorum... Çay içmek istiyorum sadece, çay...

Çayın sıcaklığıyla içimdeki acıyı biraz olsun dinginleştirmek...

Bir kahveye giriyorum. Ocaktaki amcaya bir çay getirmesini söylüyorum. Ocakçı amca çayı tıpkı içimdeki acımak duygusu gibi büyük bir merhametle getiriyor...

Neden bilmiyorum, beyaz sakallı, hafif kamburu çıkmış ocakçı amcaya yaşını soruyorum...

O da hiç zorlanmadan: **Yaşım yetmiş beş,** diyor. Elimi uzatıp saygıyla elini sıkıyorum. Ve gözlerimi gözlerinden ayırmadan: **Amca ne olur, gerçeği söyle, yetmiş beş yıldır ne anladın bu hayattan?** diyorum. Ocakçı amca gözlerimin içine, içimdeki acımak duygusu gibi bakıyor ve yüzünde buruk bir gülümsemeyle:

Şu an elini sıkıyorum, hepsi bu delikanlı, diyor, **hepsi bu...**

Belki de yıllardır aradığım gerçeğin bu olduğunu anlıyorum...

Gerçek bir ihanet yaşamasaydım bu sözün derinliğine varamazdım sanıyorum...

Sevgiyle sarılıp vedalaşıyorum yaşlı amcayla.

Sonra çıkıyorum kahveden ve onun evine gidiyorum kesin bir kararlılıkla: Bana gerçek ihaneti tattırmak için en yakın arkadaşımla beraber olduktan ve benimle ilgili bütün bildiklerini herkese yaydıktan sonra; evine, evindeki bir odaya kapanan kadına...

Kapısını usulca çalıyorum. Bekliyorum. Önce hiç ses çıkmıyor. Israrla çalmaya devam ediyorum. Odasının kapısı aralanıyor. Ayak seslerini duyuyorum. Ayaklarını yere sürterek yürüyor. Önce duruyor, ben ısrarla kapıyı çalınca tekrar hareket ediyor.

Gerçekten acı çeken ve dünyanın bütün yükünü omuzlamış bir insanın ayak sesleri bunlar. Kapıya yaklaşıyor...

O da öyle incelmiş, öyle hassaslaşmış ki yaşadığı acıdan ötürü, tereddüt etmeden anlıyor benim geldiğimi: Ama yine de şaşırmış, kuşkulu soruyor: **Neden geldin?**

Soluğunu duyuyorum içerden, derinden. İçimdeki acımak duygusu sevgiyle canlanıyor yeniden:

Bilmiyorum, şu an sana geldim, hepsi bu, diyorum... **Hepsi bu...**

* **18 Eylül Cuma günü** saat 15.00 - 20.00 arası Ankara'da, Kızılay Bulvarı'ndaki **Çocuk Esirgeme Kurumu**'ndayım. İmza ve söyleşi.
* **26 Eylül Cumartesi günü saat 17.00'de Antalya'da Eğitim-Sen**'deyim. Anafartalar Cad. Kent Pastanesi üstü.
* **Cumartesi Anneleri'ne dokunmayın!** Çarpılırsınız. Yeter artık, yeter bıkıp usanmadınız mı bunca yaptıklarınızdan?
* **Nilüfer Akbal**'ın yeni albümü çıktı. REVİNG!...
* **Söylem.** Aylık kültür ve sanat dergisi. P.K.1099. Gar 01122 Adana.
* Diyarbakır'da çıkan sanat dergisi **Amida**'nın Temmuz-Ağustos sayısı çıktı.
* **Duran Aydın.** Hayatı Yeniden Deneme-ye. Özgün Yay.
* **Mozaik.** Yeni sayısı çıktı. Aylık şiir-sanat dergisi.
* **Douglas Coupland.** X Kuşağı. Parantez Yay
* Berna Kaya (Evet dostum, ben de sizler ve düşünceleri yüzünden hapiste olanlar için genel af istiyorum), Emre Ütenler, Birol Paşa, Deniz E., Nilüfer Altan, Zeynep Işık, Beyza, Taylan Çalışır, Gülay, Ebru Bağcık, E Erkan Bilir, Eylül, Eylem Kınacılar, Seda Ertem, Halil Ünsal, Nisan, Sinan Karataş, Celalettin Mızraklı, Feride, mektuplarınızı aldım sevgiyle

● Bu espriyi, bu hafta sigarayı bıraktığı için espri bulmakta zorlanan arkadaşım

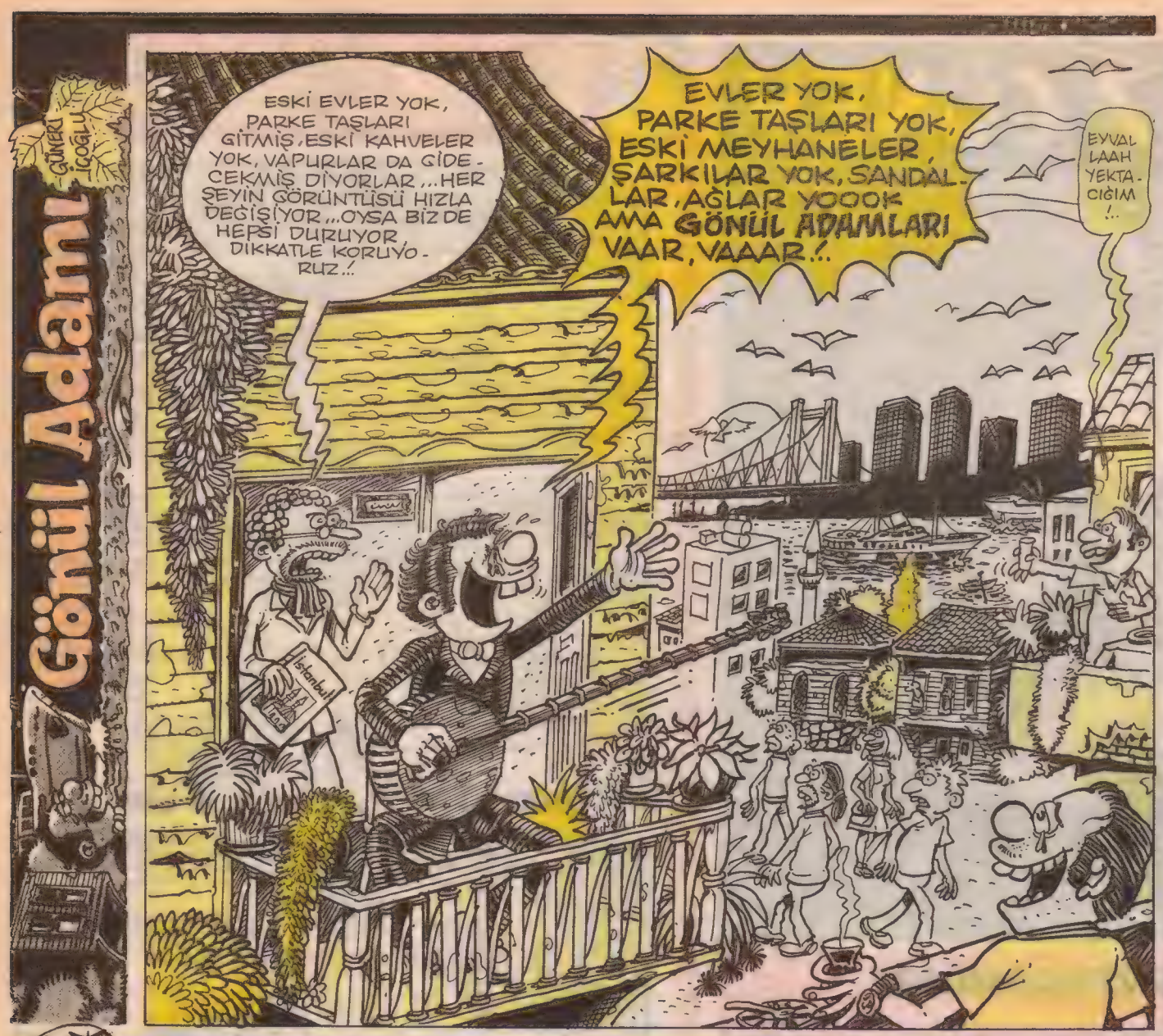

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Kundaklılar kundaklar!

Siz bakmayın bunların bebek olduğuna, **kundaklılar kundaklar!**

Her **kundaklı** potansiyel **kundakçı** sayılır!

Kundaklar bunlar son Türk devletini, cayır cayır yakarlar...

Öyleyse kundaktaki her bebek işkencelerden işkence beğensin.

Kundaklatmayız son Türk devletini bu kundaklılara...

Bu götü boklulara...

Bebeklere işkence, işkencecilere hürriyet!

Gençleri hallettik, sıra bebeklerde...

Nitekim Manisa'da 15 yaşındaki gençlere işkencelerden işkence beğendirmedik mi?

Daha geçenlerde İzmir'de 11 yaşındaki çocuklara işkencenin i'sini göstermedik mi?

Hele bir daha kimsesiz çocuklara yardım etmek ayağıyla dans edip para toplasınlar, o zaman görürler işkencenin diğer harflerini de...

Kundaktaki bebekler de, kundaktan yeni kurtulmuş çocuklar da potansiyel terörist bizim gözümüzde.

Biz teröristi kundağından tanırız!

Terörist olacak çocuk kundağından belli olur!

Hem ülkemizde paranın değeri düştükçe düşüyor da, işkencenin yaşı niye düştükçe düşmesin?

İşte 20'li yaşlardan 10'lu yaşlara düşürdük işkence yaşını...

Ancak 2000 yılına çift rakamlı işkence yaşı ile giremeyiz.

Eğer işkence yaşını tek rakama düşüremezsek ne 2000 yılı kabul eder bizi, ne Avrupa Birliği!

Madem enflasyonu tek rakama düşüremiyoruz, bari işkence yaşını düşürelim.

Zaten **hedefimiz işkence yaşını önce kundaktaki bebeklere, sonra da ana rahmine düşenlere kadar düşürmek!**

Hem büyüklerimiz "Devleti küçülteceğiz" demiyorlar mı?

İşte biz de işkence yaşını küçülttükçe küçülterek insanlığın gözünde devletimizi küçültüyoruz!

Son Türk devletinde **işkencenin yaşı yoktur!**

lastikler...

Ender Öztarraman

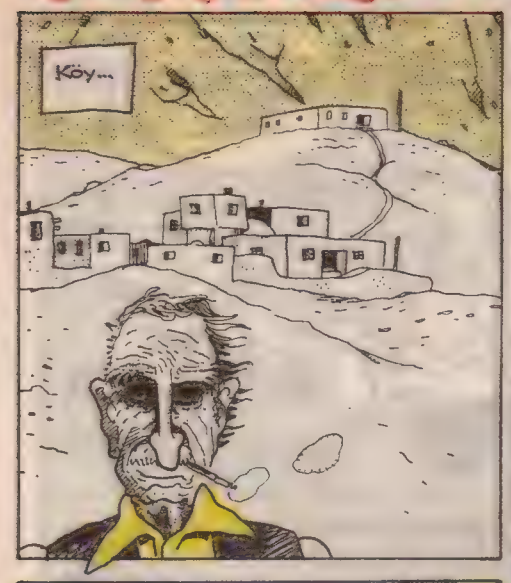

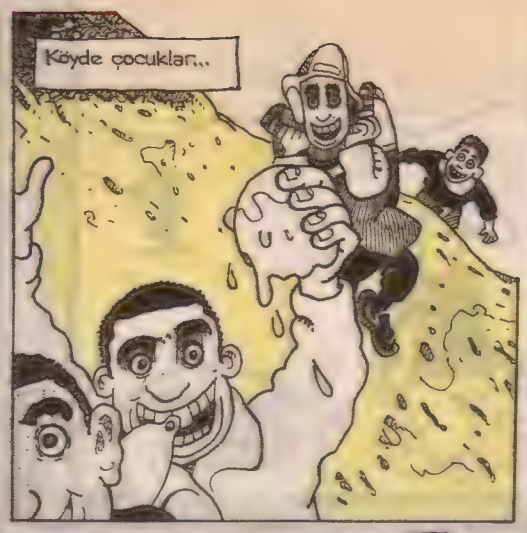

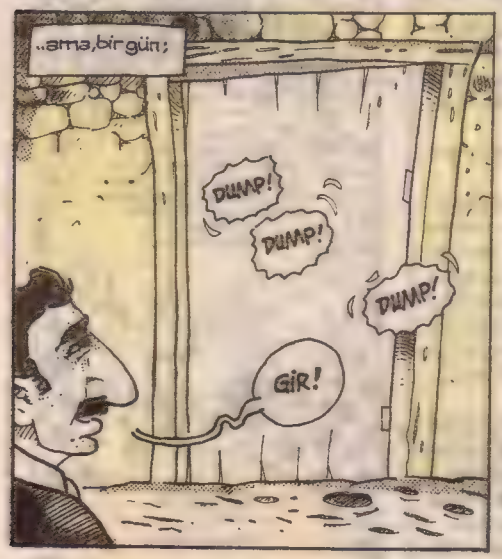

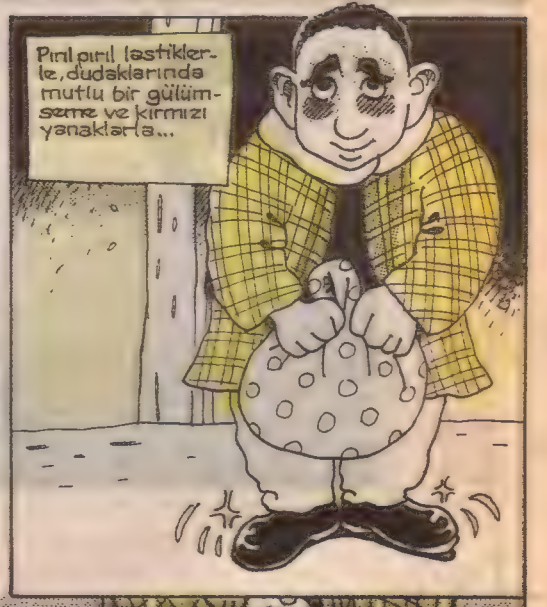

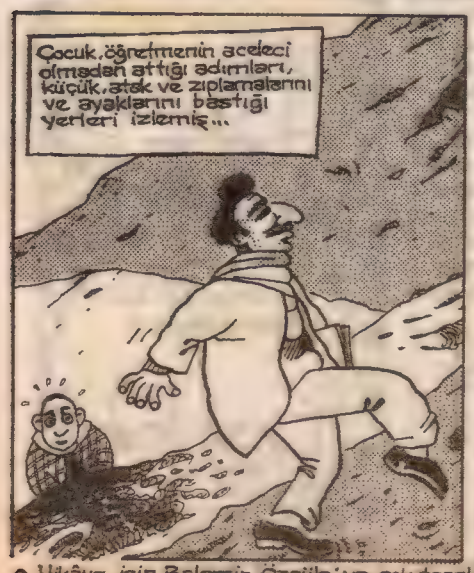

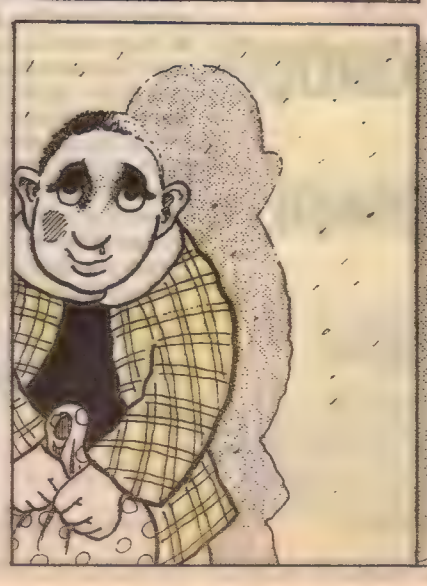

● Hikâye için Balamir Özsüle'ye çok teşekkür...

SELÇUK ERDEM

ORÇUN KUNEK

Haftanın Filmi

Filmin adı:
ÇAĞDAŞ'ın DÖNÜŞÜ
Orjinal adı:
Ritörn of thı Çağdaşh
Yönetmen:
Edvırt Wilyımoğlu

Film eski soyguncu Rikardo'nun on yıl yattığı hapisaneden çıkışıyla başlar.

Rikardo orta yaşlarda, güzel giyindiğinde ve kendine baktığında yakışıklı olan bir kişidir... Her neyse, Rikardo hapisten çıkar ve ilk iş olarak eski çete arkadaşları Henibıl ve Maykıl'ı aramaya başlar, çünkü niyeti eski çeteyi toplayıp yeniden soygunsal olaylara girmektir.

Günlerden bir gün Rikardo Maykıl'ın izini bulur ve eli boş gitmeyelim ayıp olur diyerek manavdan bi kaç kilo meyve alır ve eski çete arkadaşı Maykıl'ın evine gelir.

O sırada evin bahçesinde mangalda kanat yapmakta olan Maykıl, Rikardo'yu görünce "Rikardoma bak be hey dostum, lanet olsun seni çok özlemişim" diye haykırır ve sarılırlar... Neyse bi süre sonra Rikardo Maykıl'a çeteyi yeniden toplamak ve soygun yapmak niyetinde olduğunu söyler. Maykıl bu habere sevinir "Tamam kabul" der ve birlikte üçüncü ortakları Henibıl'ın evine giderler.

Henibıl çalan kapıyı açar, karşısında Maykıl ve Rikardo'yu görünce pek sevinmez ama çok sevinmiş gibi yapar ve yarım ağızla "hoş geldiniz" der, içeri geçerler.

Bi süre otururlar, Rikardo, Henibıl'a çeteyi yeniden kurmak ve soygun yapmak istediğini söyler. Henibıl "iyi diyon güzel diyon da Rikordo abi artık eski işlerde yokum kendime küçük bi dünya kurdum böyle çok mutluyum" der. Rikordo biraz daha ısrar eder. Fakat Henibıl ikna olmaz. Rikordo çareyi yalan atmakta bulur. "Bak hafız bu işin ucunda bir milyar dolar var" der... Nehibıl içinden "Nası da desteksiz atıyo pezevenk" diye düşünür. Fakat "olabilir abi, para beni ilgilendirmiyo, böyle de mutluyum" der. Ne allem ne de kallem hiç biri fayda etmez. Henibıl işi kabul emez. Yalandan iyi akşamlar dilenir, soğuk bi kapıya kadar geçirme töreninden sonra Rikardo ve Maykıl bi taksiye binip ordan ayrılırlar. (Yol boyunca Henibıl hakkında verip veriştirirler.)

O gece Rikardo Maykıl'da kalır. (Maykıl'ın salondaki çekyata Rikardo için yatak yaptığı plan sinema tarihinin en güzel yatak yapma sahnesi, hele o çarşaf serme sahnesi! Yönetmeni kutlarım tebrik ederim. Bi işi düşerse yapmaya da çalışırım ama hemen öyle samimi olmam...) O gece Maykıl Henibıl'ın söylediklerini düşünür ve "Ulan Henibıl haklı bu delinin aklına uyacaz soygun yapacaz, yakalanırsak uğraştır anasını satayım" der ve soygun işinden vaz geçer.

Ertesi gün işten caydığını Rikardo'ya söylemek ister ama ısrar söyleyemez, hatta ekstra yalakalık yapar ve "hey dostum şu bankayı görmek için sabırsızlanıyorum" der... Rikardo da "Koçum benim be, delikanlı dediğin böyle olur" der. Birlikte çıkıp bankayı kollamaya giderler. Maykıl bankadaki güvenlik tertibatını görünce iyice ısrar. Fakat belli etmez. Fısıldayarak "Burayı çok rahat soyarız abi" der. Rikardo da "Şişş yavaş lan" der. Üç gün sonra soygun yapacakları gün Maykıl Rikardo'ya "Abi ben bu işten caydım" der. Rikardo "Niye lan" der. "Abi düşündüm de Henibıl haklı galiba bu gangasterlik işi bize göre diil be abi... Bak en iyisi sana da bi iş bulalım sen de efendi efendi çalış" der. Rikardo çok sinirlenir ve Maykıl'ı korkaklıkla suçlar, Maykıl "Abi suçlama" der kavga çıkar Rikardo Maykıl'ı döver "Sen de modern olmuşsun, dingil oğlu dingil" diye haykırır ve gider soygunu tek başına yapar. O gece ikisini de arar "Eşşoğlu eşşekler, itoğlu itler, yaptım soygunu sissiz yaptım" der.

Maykıl ve Henibıl Rikordo'yu efendi olması için uyarırlar fakat Rikardo yine küfreder, bunu üzerine Maykıl ve Henibıl "Eşşoğlueşşek sensin" derler. Rikardo çok sinirlenir. Ertesi gün parayla adam tutar ve çok değerli iki arkadaşını dövdürür.

Fakat sonra çok üzülür, pişman olur ve başka adamlar tutup kendini dövdürür, sonra o adamlara "sinir olur "beni nasıl döverler lan" diye haykırır ve başka adamlar tutup onları dövdürtür, olaylar büyür, hükümet olaya el koyar parayla adam tutup birini dövdürmek yasaklanır.

SON

SONER GÜNDAY

Copiraıt mopiraıt aga.. Çalan çarpanın hakkındaki görüşlerimi yazdım. Ona göre...

ERDENER ABİ

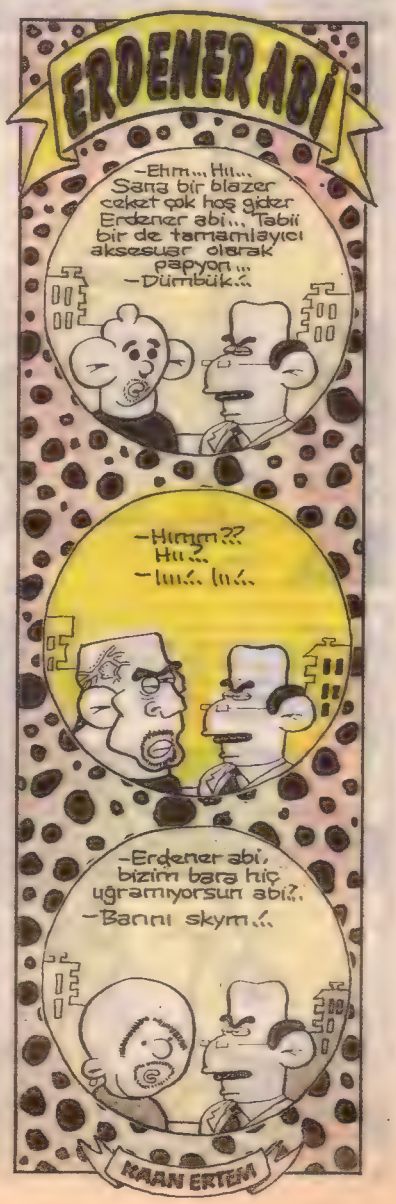

GALİP TEKİN

ARTIK SANA KÖY HAKKINDA HERŞEYİ ANLATABİLİRİZ. ÇÜNKÜ SEN BİR ÖLÜSÜN. BİRAZ EVVEL SENİ JANDARMALAR VURDU VE GÖTÜRDÜLER. HADİ SOR BAKALIM...

O ZAMAN KADINLARINIZDAN BAŞLAYALIM. BİR ANDA SURATLARI BİR ÇİRKİN BİR GÜZEL OLABİLİYOR... NASIL BÖYLE ÇABUK DEĞİŞE BİLİYORLAR?

EN ÇOK BUNU MERAK ETTİM.!..

KADINLARIMIZ SURATLARINI SİZİN GÖRMEK İSTEDİĞİNİZ ŞEKİLDE GÖSTEREBİLİYORLAR ÇİRKİN GÖRMEK İSTERSENİZ ÇİRKİN, GÜZEL GÖRMEK İSTERSENİZ GÜZEL GÖSTERİYORLAR!..

PEKİ YA ŞU MİRAS BIRAKMA HİKAYESİ NEDİR?..

BİR İNSANA BIRAKILABİLECEK EN İYİ MİRAS ATALARININ BİRİKİMİDİR. GÖRDÜĞÜN O YARATIK İSE, SPIELBERG İSİMLİ DAHİMİZİN YILLAR SONRA E.T. FİLMİNDE KULLANACAĞI YARATIK!

BUNLAR SANA ÇOK GARİP GELİYOR DEĞİL Mİ?.. ESAS AŞAĞIYA İNİNCE ŞAŞIRACAKSIN... İSTERSEN İNMEYEBİLİRSİN... BİR SÜRÜ ŞEYİ KAFAN KALDIRMAYABİLİR...

HAYIR İNECEĞİM!

İNECEM.

BURASI SİZ NORMAL İNSANLARIN AKLININ ALAMAYACAĞI, HAYAL BİLE EDEMEYECEĞİ BİR DÜNYA..!

BEN DAYANIRIM!

PEKİ, BUNU SEN İSTEDİN!

HAZIR OL!..

İŞTE BUNLAR KÖYÜMÜZDEN ÇIKAN ÜNLÜLERİN BİR KISMI VE TABİ İCATLARININ DA BİR KISMI BU GÖRDÜĞÜN YER!..

AŞLINDA DÜNYANIN EN BÜYÜK BİLİM VE TARİH MÜZESİDİR... KENDİNİ NASIL HİSSEDİYORSUN?.

O TARAFA HİÇ GİRME! BİZİM İÇİN BİLE AĞIR GELİR ORASI!..

GEL BENLE!

O GÖRDÜĞÜN ORJANA'NIN BEYNİYDİ. YÜZYILLARDIR BİZ ONU KANLARIMIZLA BESLERİZ, O DA BİZE YOL GÖSTERİR!

İŞTE ORJANA!..

YA BEN RÜYA GÖRÜYORUM, YA SİZ HEPİNİZ DELİRMİŞSİNİZ!..

BÜTÜN HİKAYE, ORTA BÜYÜKLÜKTE BİR ARAŞTIRMA GEMİSİNİN ANA GEMİDEN AYRILIP KAYBOLMASIYLA BAŞLADI!..

ADI TİTANDI...

TAMAMEN KAYBOLDUK... ENERJİMİZ DE KALMADI!..

ŞU MAVİ GEZEGENE İNMEK ZORUNDAYIZ!..

HERKES ELBİSELERİNİ GİYSİN!..

İNMEYE KARARLI MISIN KAPTAN ORJANA?.

Devamı arka sayfada...

ALAN ZA

GALİP TEKİN

BAŞKA HİÇBİR ÇAREMİZ YOK!..

HADİ ÖYLEYSE!

Şükrecek 22

GÖKHAN DABAK

İFTAHARLA SUNAR DİİMİ CEVAT ƏƏBİ?

EVET

SANA BİR MÜJDEM VAR NERMİN!.. NEFİS BİR MUHABBET KUŞU ALDIM... AKŞAMA RAKI SOFRAMIZI HAZIRLA, DOYASIYA EĞLENECEĞİZ!..

AH ŞEVKEET, ÇOK TATLISIIIN!..

DOMALTTIM KARIYI, NASI BASIYORUM BİLİYO MUSUN ŞEVKET: AABİ, BARIM BARIM BAARIYO!.. ULAN DEDİM BAARMA KIRARIM GÖZÜNÜ KULAĞINI!.. ARDINDAN CEVDET AABİ GELDİ, Bİ DE O BASTI!.. HATUN KOMAYA GİRDİ, GECENİN Bİ YARISI KOŞTUK GİTTİK TAKSİM ACİL'E, DERKEN SABAH OLDU!..

LAN OĞLUM VAR YA, MUHABBETİNE DOYUM OLMUYO!..

Yıldız tarihi: üç-beş-sekiz... Uzayda hiç bi bok yok!.. üçyüz yetmiş yıldır gidiyoruz. Herheyse Atılgan'da sıkmediğim bir Mr. Spak kaldı. Bi türlü ikna edemiyorum! Tarihe-BÜTÜN MÜRETTEBATINA DÖŞEYEN KAPTAN-olarak geçmek gibi bir idealim var!..

HİSSST!.. SPAAK, BAK KAFAMI ATTIRIYOSUN HAA!..

LÜTFEN SAÇMALAMAYIN KAPTAN, BU ÇOK MANTIKSIZ!..

HOKLAVAT bey gitmektedir ve gitmeye devam eder...

Nereden geldiğini bilmemektedir...

Nereye gittiğini bilmemektedir

Veya rüzgar esmiş...

Akşam Postası

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

Selâm... Şöföre, aynı yere giden insannarın parasını uzatırken, hep "bi Beşiktaş" demek olmuyo. Her defasında değişik söyleme şekilleri düşünüyom: "bi Beşiktaş alır mısın; burdan bi Beşiktaş; kaptan bi Beşiktaş alcan mı" gibi...ERDEM...

ESKİDEN Bİ GÜN...

Hayatta ilk, o gün bayılıyo gibi oldum... Çocukken, kömürlükleri severdim. İyi de odun-kömür taşırdım. Harçlık oluyodu. Ünüm yayılmıştı; çaarıyolardı etraftan. Güzel taşıyo, iyi diziyodum. Aslında çocuklar sever odun felan taşımayı; hem eğlenir, hem de gazoz parası çıkartırlar. Ama ben profesyoneldim; ekip haalinde çalışmazdım. Zaten, yüksek katlara felan da çıkarıyom; öbür çocuklar gelemez buna. O günkü de, dördüncü kat falandı. Kadın yaşlı; kömürlüğe inemiyo hep. Bi iki haftalık odun çıkartıcam ona. İlkbaşta sorun yoktu; bi iki kova çıkartıyo, sonra kömürlükte oturup dinleniyodum. Sonra bi ara, beynim bulandı. Aa, bayılıyom! Kız gibiydim! Hafifçe sendeledim, burkuldum, yan yattım, elimi trabzana dayadım, kibarca çöktüm basamağa. Bekliyodum noolcak diye. Herşey dönüyodu. Sonra bitti. Tam net bi şekilde bayılmadım yani. Biraz kendimden geçtim. Baş dönmesi diyebiliriz. Paramı alınca, köfte-ekmek satın aldım, yedim. Kömürlükler, karanlık oluyo. Çoğunun lambası yok, veya bozuk. Orda dinnenirken, karanlıkta tuhaf şeyler göze çarpıyo. Şu ne? Eski bi soba mı? Peki bu. Bi sehpa o. Şu da bi kalas; duvara dayalı. Az ışık geliyo içeri. Koridorun ötesi, küçük bi bahçeye açılıyo. Bilirsiniz; arka bahçeler işte. Duvarlar, ağaçlar, bi şeylerin üstü, eğimler, çıkıntılar. Evlerin arasındaki boşluk. Onnarın, ortak bahçeleri. Mutfaklar genelde bu tarafa bakıyo ve, küçük, daracık mutfak balkonlarında, bi yığın, üstüste eşya. Nası da sığdırıyo insan? Dizmesini bileceksin. Mesela, odunlardan biliyom ben: Kömürlük dar ya; düzenli koycan. Odunların çıkıntıları felan var kenarında. Bkz: Hamdi Yüzbaşı. O çıkıntılar bozabiliyo sırayı. Ama, ince bi odunla dengeleyebilirsin o bölümü...

POTPURİ...

Yine kâat bitmiş evde. Bütün ansiklopedilerin ilk ve son boş sayfalarını da koparmıştım. Ama ajanda vardı. Aslında, ajandaya yazmak çok iğrenç geldi. Günner, sayılar, çizgiler felan var. Yazmadım zaten. Bekledim, yarın kâğıt alıp yazdım. Ben de, bi ajanda var; dayım getirmişti. Ara sıra not alıyom ona. Şirketin ismi: "Yücel Boru"... Vapurda, götüm ısındı acayip! Basamaklara oturmuştum. Sıcaklık, yandaki makine daayiresinden geliyodu heralde. Ulan, ama bu kadar, nası oluyo. Kızdı altım. Kalkmadım da inat. Sonra kalkınca, hani pantalonunun arkasını eller ya insan tozu almak için; o esnada baktım hemen; bayaa ısınmış... Sokaktaki yaşlı bi adamdan, minik bi monaliza resmi aldım. kenarı tahta, resim kumaşa baskı. Hiç monalizam olmamıştı! Kenarında küçük bi iki leke var aslında. Çıkar mı dedim, çıkar çıkar dedi. Bok çıkar! Çıkmadı... Gelirken, yolda, eski dondurmacılardan gördüm; arabalı. Severim. Adamla, alışveriş esnaasında, dondurma şeyinden konuştuk. "Nası soğuk tutuyo bu böyle? Eritmiyo hiç" felan dedim. "Özel bi termos o" dedi. İtalyadan getirtmiş zamaanında... Koltuun örtüsünden bi ip fışkırmıştı. Çektim. Uzadı. Çektim, uzadı. Bi çektim sonra, koparttım! Büzüştü orası kat kat. Çok komik oluyo bence. Kızıyo sana sanki kumaş. Sonra çekiştirdim, düzelttim örtünün orasını... Poğça kalmış yine; gece ondan yedim. Üç beş bayat pooça mutlaka kalır orda bi yerde... Çıplak ayak, yerlere bastım, üşüttüm. Karnım aarıdı... Eve gelince, elimdeki bi şeyi, o an bi yere bırakmıştım. Sonra aradım bi saat! Çok tuhaf oluyo. Ulan, nerde bu? En saçma, aklıma hiç gelmeyen bi yerde çıkıyo!.. Gelince hemen, balkona çıkmış, kediye bakmıştım. Orda, camın kenarına koymuşum...

BİSİ!...

Erdem; yazdın diğer şeyler, Severim olarak yapıldı... Hemen iyi günner diliyorum ben!..

GÜMBÜR GEMAAT

Ahmet Yılmaz

LeM okur mektupları

MİZAH DERGİNİZ

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Kulağınızı biraz da Tunceli'ye, Tuncelili'ye verin!

Leman'a yazdığım mektupların sayısını unuttum... Hiçbiri de yayınlanmadı. Ya yazdıklarım beğenilmiyor, ya da anlattıklarım pek de önemli şeyler değil!..

Tunceli, Tunceli'yi gidip görenlerin, Tuncelilerin yıllardır yüreğini sızlatıyor... Tuncelinin, Tuncelilinin hali artık "kanımızı ağrıtıyor"...

Temmuz ayında yine Tunceli'deydim... Gitmez olaydım... O insanları, on anneleri, o babaları ve o çocukları gördükçe daha bir nefret ediyorum bu hayattan..

Nasıl olur da bir baba, çocuğuna ekmek götürebilmek için, ekmeği, arabanın akla hayale gelmeyecek yerine saklayabilir, asker kontrolünden geçirebilmek için...

Nasıl olur da 6 yaşındaki bir çocuk aksam çarşıdan gelen babasına, "baba bize ekmek getirebildin mi?" diyebilir... O bir çocuk... O çocuk, Manisa'da yaşayan bir çocuk gibi babasından dondurma da isteyebilirdi, çikolata da isteyebilirdi... Her ağzını açan "bunlar bizim çocuklarımız" diyor... Peki siz o çocukların tanıyor musunuz? Sizin, siz büyüklerin her fırsatta "çocuklarımız" dediğiniz, o minik yüreklerin suçu ne? o babaların suçu ne?

Neden insanlar, İzmir'de istedikleri zaman istedikleri yere giderlerken, Tunceli'de saat 21:00'den sonra bir baba Tunceli şehir merkezine 1,5 km olan evine gidemiyor... Yoldan geri çevriliyor.. Tek sebep "güvenliği yokmuş" o yolun... 1,5 km'lik bir yolun güvenliğini sağlayamayan asker, polis orada ne yapıyor? Onların görevi ne? İnsanların ellerindeki ekmeği, unu, şekeri almak mı?

Acaba Tunceli'de "Terörle mi mücadele" ediliyor. Yoksa "Tunceli halkıyla mı mücadele" ediliyor. Halk Tunceli'yi boşaltmış, boşaltmak zorunda kalmış... Şimdi Tunceli bomboş dersem, kiminle mücadele edildiğini çok iyi anlarsınız...

Herkese kucak dolusu sevgiler...

Umut

Merhaba Düşünen İnsanlar,

Yıldız yüklü bir İstanbul akşamıydı. Kız arkadaşımdan istemediğim bir dialogla ayrılmış ve minübüse binmiştim. Arka koltukta bir kişilik boş yer vardı ve ben hemen kendimi oraya bıraktım. Arkadaşımla aramızda geçen olayın stresini bedenimden ve düşüncelerimden silip atamamıştım. Taşıtımız Bakırköy'e yaklaştıkça yavaş yavaş boşalıyordu. Birşey dikkatimi çekmişti, benim yanımda bir kişilik boş yer vardı ve yaklaşık 20-25 yaşlarında bir bayan oraya oturmamak için ayakta gitmeye razı oluyordu. Fakat bu direniş daha uzun sürmedi ve gelip yanıma oturdu. Bu olaydan sonra yine düşüncelerimle başbaşa kalmıştım taa ki bir ses duyana kadar. İrkildim ve etrafıma baktım, arka koltukta yalnız o bayan ve ben kalmıştık ve o ses benim düşüncelerimi altüst eden o ses bunu daha önce de başarmış olan o bayandan geliyordu. Ona doğru döndüm ve bana neler söyleyeceğini bekledim. Aslında neler söyleyeceğini tahmin edebiliyordum: Saçların neden uzun, top sakal bırakmışsın fakat orada bıyık denen bir eksik yok mu, giyinişin neden öteki insanlardan farklı vb. sorular. Bunları aşşağılar gibi söyleyecek kendi egosunu tatmin edecekti. Ama olmadı beklediğim soruları sormadı bana, dönüp eroin var mı diye sordu. Şaşırdım herhalde ruh halimden kaynaklanan bir yanlış anlama dedim ve bir daha sorusunu tekrarlaması için efendim dedim ve o da yeniden eroin veya benzeri birşey var mı dedi. O kadar büyük bir dumura uğrayıp çıkmaza gittiğini ve insanların artık kendilerini belli bir süre mutlu etmek için çok zararlı bir maddeyi nasıl rahatça telaffuz edebildiklerini gördüm ve sizinle paylaşmak istedim. Bu ülkede iyi şeyler yapmayı düşünen insanlara selam.

Zombi Haluk

Merhaba Arkadaşlar.

Öncelikle Leman dergisini çok sevdiğimi belirtmek isterim. Bu acı dünyada benim ufak bir tebessümüm oluyorsa o da Leman sayesindedir.

Sizinle paylaşmak istediğim çok şey var. Size günlüğümden geniş bir bölümü yazacağım. Ama bu yalnızca benim hayatım değil Türkiye'nin büyük bir bölümünü aydınlatacak.

Günaydın ey güzel gün. "İnsanlar özgür olarak doğar ama her yerde zincire vurulmuş olarak yaşarlar" demiştir Jean Jacques Rousseau. Ama ben özgür olarak doğduğumu bile düşünmüyorum. Kendimi bildim bileli hep kısıtlandım. Çok küçükken bile bacağım biraz görünse (gerçi bu küçük bir ihtimal eteklerim hep çok uzundu) ne olduğunu anlamadan yanağımda bir tokadın sızısını hissederdim. Oysa ikiz kardeşim için herşey hep çok farklı oldu. Ne de olsa o bir erkekti. Ailem ve içinde bulunduğum ortamda bu çok önemli. Ve şimdi on yedi yıl aradan sonra geçmişe baktığımda gözlerim doluyor. Düşünüyorum da annem ve babam bana bir kez bile sarılıp öpmedi. Ama benim için yaptıkları en büyük hata beni okutmamaları oldu. Bu yüzden onları asla affetmeyeceğim. Onlar benim yalnızca geçmişimi değil geleceğimi de karattılar. Yaşam benim için kara bir lekeden başka birşey değil. Eğer bana erkek kardeşimle aynı hakları tanımış olsalardı. Bana da okuma şansı vermiş olsalardı, biraz şefkat ve sevgi gösterselerdi, yaşam şu an benim en büyük tutkum olurdu. Bu arada erkek kardeşime gelince onu okutmak için çok uğraştılar ama o başka şeyleri (sokakları) tercih etti. Ailem ona ilgi ve sevgi değil de para verdi. Onlar sevginin parayla olduğunu sanırlardı. Gerçi bana hiç para da vermezlerdi. Adı ev olan bir hapishanede yaşadım. Gerçekleştirdiğim tek eylem temizlik yapmaktı. Dışarı çıkmak ya da arkadaşımın olması yasaktı.

Gelelim şimdiki yaşantıma ben evden kaçtım çünkü yapabileceğim birşey yoktu. İş aradım ama bu zamanda okuyana bile iş yokken okumamış cahile nerde iş verirler. Seçme şansım kalmamıştı, ben de içinden çıkılmaz bir bataklığa girdim. Gerçi ben girmedim beni sürüklediler. Neyse devam etmenin alemi yok. Anladığınız gibi orospu oldum ve çırpındıkça batıyorum, bir türlü kurtulamadım.

Madam Rotinda

Ararken,

Yaşama sevincimi, dışarıda bir yerlerde kaybettiğimde, soluğu hep burada aldım. Dışarıda hayat, bir tünelin karanlık boğuculuğunda nefes darlığına sebebiyet verdiğinden, burada mola verip hava almaya çıktım.

Yine burada, tam ortada hayatımın geçtiği yerin merkezindeyim. Sağ tarafımdaki kuytuluktan çocuk kahkahaları geliyor, solumda bir çocuk garip bir homurtuyla ağlıyor, ya şurda oturmuş, mağrur bakışlarla diğer çocukları süzen, güzel, bir o kadar asil küçük kıza ne demeli? O çocukların arasına karışıp ben de onlarla gülebilsem. Topu yan bahçeye kaçtığı için ağlayan çocuğa sarılıp teselli etsem. Yan bahçeye, bahçemizi upuzun dikenli telle ayırmışlar. Biz esareti, tutsaklığı burada öğrendik. Topumuz, dikenli telle ayrılmış yan bahçeye kaçtığında, yarım kalan futbol maçlarında sınırlandırılmayı öğrendik. Ya dört numaranın mağrur kızı. Ah... Müzeyyen ah... Biz sınıfları da burada öğrendik. Ne kadar da güzel ve temizdi. bizse kir pasak içinde... İlk ve en saf aşkım. Hiç bir çıkara dayanmayan çocukluk aşkı... Bahçeye geldi mi hemen eve koşar saçlarımı ıslatıp yana tarardım. Ama sen hiç anlamak istemedin, isteseydin, sana

remedik. Binalar üzerimizde, hep engel teşkil etti... Bahçemize ara sıra gelen iki güvercin, tele konup biraz bizi kutsayıp, uçar giderlerdi.

Siyah-beyaz, filmlerde yağan yağmurun boğuculuğunu yaşadım. Aileden gizli içilen ilk sigaranın gururunu, baş dönmesini ve midge bulantısının verdiği ince tiksintiyi yaşadım.

Yıllar sonra çocukluğumun geçtiği bahçedeyim, çocuk kahkahaları kaybolmuş, teller pas içinde ve çürümüş, gökyüzü daha da küçülmüş, hiçbir kuşun kanat sesleri duyulmuyor. Ne Müzeyyen'i bulabildim, ne de yaşama sevincimi...

Murat Eroğlu

Benim canım acıyor.

Özlediğim çok şey var. Papatyam sen hiç olmayacaksın artık. Müzik sustu, mavi bitti. Birileri geldi. Kanımı temizlediler... Şimdi mevsim yoz... Yine de üşürüz biz her Temmuz'da... Gitmek istedim... Koşarken topallıyordum ve koptu ayaklarım bir süre sonra... Söyle sevgili biz bunları ne zaman hakkettik?.. Herşey düzmece... Herşey aldatmaca... Ya da ihanet en uygun düşeni... O ilk iğneyi yaparken bana söyle ihanet değil miydi bu?.. Ve ikinci Eroin iğnesini istediğimde ben ihanet ediyordum herşeye.

Neyi beklediğimi bile bilmiyorum... Aşk bizi kanatıyor... Böcekler gibi eziliyoruz... Aşkı haketmiyoruz... Aşkı eroine katıp kaynattık limonla bir kaşıkta... Zehirledik aşkı... Şimdi sperm kokuyor aşklarımız... Şimdi düzmece hep anlattıklarımız... Sevişmiyoruz, düzülüyoruz... Kendi seslerimizle konuşmuyoruz... Kimsenin bana çiçek almaması, eroinmanların çiçekleri haketmediği anlamına mı geliyor?.. Tamam kabul benim kanım pis... kanım zehirli... Ama yüreğim 7 yaşında...

Çirkin Ayaklı Kız

Merhaba,

Uzun bir yazı yazmak istemiyorum. Vejetaryenim. Vejetaryenlik et yememek değildir, yalnızca kırmızı et yememek hiç değildir. Vejetaryenlik de hayvanları yememek ahlakı bir nedendir. Et, yani öldürülmüş hayvan insan sağlığı için oldukça zararlıdır. Ayrıca oruçla desteklenmemiş et yememe eyleminin vejetaryenlik sayılıp sayılmayacağı da abes bir tartışma konusu olabilir. Yemeği, içinden eti ayıklayıp yemekle, "Vejetaryenim ama bu seferlik et yiyebilirim" demekle belki birşey olunur ama vejetaryen olunmaz. Ya sen? Sen vejetaryenlik hakkında yeterince bilgiye sahip misin? Sırf zevk-damak zevki için öldürülüp, parçalanıp daha sonra hoşlanıp yahut kızartılıp önünüze bir tabağın içinde getirilmiş bir hayvana bakınca bir zamanlar onun da koştuğunu, nefes aldığını düşündünüz mü? Vejetaryen olanlar, olmayanlar sorularınızı, düşüncelerinizi, eleştirilerinizi bana yazın. Unutmayın "Ne yersek O'yuz"..

Burç Özel - Yahya Kaptan
C-23 Daire:24 İzmit

Merhaba,

348. sayıda Hüssam The Kit gecikmiş mektubunda Sakarya'dan bahsetmiş. Ben 19 yıldır Sakarya'da yaşıyorum ve 7 yılda az da olsa değişen Sakarya'yı hem Hüssam The Kit'e hem de Leman okuyan herkese anlatayım istedim.

Sakarya Üniversitesi artık İTÜ'ye bağlı değil. Bağlı olup olmaması pek birşeyi değiştirmiyor. Profesörlerin ve öğretim üyelerinin beyinlerinin içi hala örümcek dolu. Ama yine de bir avuç demokrat üniversiteli, Sakarya Üniversitesi kampüsünde (ömürceklerle ve kurtlarla dolu olmasına rağmen) eylem yapabiliyor.

Yurtlara gelince bir sürü özel yurt var. Yemeklerinin lezzetli olmasına karşın yurtlar bomboş. (Malum özel yurt)

Sakarya halkında ise hiçbir değişiklik yok. (Buna ailem de dahil) önceden, 1-2 yılda bir gelen tiyatrolar artık 6 ayda bir

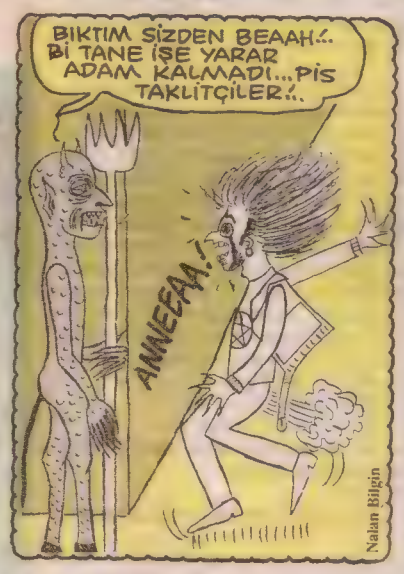

geliyor. Eh, bu da bizim için büyük bir nimet. Az da olsa yerel tiyatro ekiplerimiz var. Sinema salonlarına gelince 1 tane idi. Oynar(dı). Belediye Ferah'a ayıt olunca böyle oluyor. 2 ay önce yeni bir sinema salonumuz açıldı ilk film "Titanik".

Küçük bir not. "Eşkıya" filmi gösterime başladıktan 6 ay sonra Sakarya'ya ulaştı. İstanbul ile Sakarya'nın arası 2 saat. İmza kampanyalarını unutmamak lazım. Eğer imza toplamasaydık film Adapazarı'na uğramadan geçecekti.

Sakarya tam bir çelişkiler şehri.

Şehrin merkezinde sana bakan gözlerden kurtulamzken, Sapanca'ya (Sakarya'nın bir ilçesi) bara gittiğinde kimse seninle ilgilenmez. Ama Hendek'te (Sakarya'nın bir liçesi) üniversiteli bayanlar erkek arkadaşlarını evlerine çağırıp, gündüz vakti çay içerken evlerine ahlak masası ekipleri gelebiliyor. Verdikleri nasihat ise bizim alışkın olduğumuz onların alışkın olmadığı kalıplaşmış söz. Neredeyse atasözü olarak kullanılacak. Burası "Sakarya" şurada böyle şeyler hoş karşılanmaz

Sakaryaspor'u 1. lige çıkma kutlamalarında (çıkmaz olaydı). Bir grup ülkücü (hesapta kutlama yapıyorlar) Üç hilal bayraklarıyla sokak ortasında "ülkücülük" yemini yapabiliyor. 6. filomuz Sapanca-Akyazı-Hendek üçgeninde yaşamlarını sürdürüyor. Ama bunların yanında bir İHD'miz, bir Pir Sultan Kültür Derneğimiz, EMEP, GDP ve HADEP'imiz var. Hatta ve hatta bir avuç demokrat ve devrimci insan Metin Göktepe, Nazım Hikmet ve Deniz Gezmişleri anma günü yapabiliyor. Katılımcılar hiç çoğalmasa bile...

Hayat gözlerimi Sakarya'da açtım fakat Sakarya'da kapatmaya niyetim yok. Sakarya'daki rutubetten olsa gerek, insanların beyinleri o kadar çürümüş ki, hepsini çöpe atmaya kalksan topu topu 200-300 kişi kalır.

İnsanlar çay bahçelerinde ve cafelerde hayatlarını tüketmeye, biz de kurtulmak için hiç uğraş vermeden onların arsında boğulmay devam ediyoruz.

Herhalde bizler küçük şehrimizde, küçük şeylerden mutlu olmayı seviyor ve zulme, haksızlığa karşı başkaldırmaktan korkuyoruz. Ya da birşeyler yapıyoruz da çok fazla çürümüş kelle olduğu için ortalıkta birşey görünmüyor.

Bu yazıyı yazmanın sebebi, ilk kez bir dergide Sakarya'dan bahsedilmesi, 7 yılda birşeyin değişmediğini bir kez daha anlamak ve tabii ki okuduğum mektubun suratıma tokat gibi çarpıp.ağzımı burnumu kanatması. Canım çok acıdı.

Yazıya başlarken Sakarya'nın değişen yanlarını yazacaktım ben yazmaya devam ederken, siz de okumaya devam ederken hiçbir şeyin değişmediğini görüyorsunuz.

Umutsuz bir şehir! Umutsuz bir mektup! Umutsuz bir insan! Bari sizler umutla kalın.

Umutsuz bir Sakaryalı

Özellikle Genç Gazetecilere,

"Bana sağcılar cinayet işliyor dedirtemezsiniz. İmza: Süleyman Demirel"

45 yaşında, iki yetişkin çocuğu olan üniversite mezunu bir bayanım.

3 darbe yaşadım. 1960 ihtilalinde 6 yaşında bir çocuktum. Menderes'i seven ailemin üzüntüsünü dün gibi hatırlarım. 68 kuşağına yetişemedim. 71 darbesinde üniversite 1. sınıf öğrencisi, 80 darbesinde evli, çocuklu, çalışan bir bayandım.

Son iki darbeyi yaşayarak, ilk darbeyi okuyarak, araştırarak öğrendim. Uzman değilim kesinlikle ama, Türkiye standartlarında ortanın üstü bir gözlemci ve meraklı sayılabilirim.

60 ihtitalini okuyarak öğrendim dedim. Evet Vatan cephelerini okudum. Tahkikat Komisyonları'nı okudum. Ve de Yassıada Mahkemeleri'ndeki zulüm ve adaletsizliği okudum.

Her kesim insanın aşağı yukarı ağzında pelezenk bir cümle var.

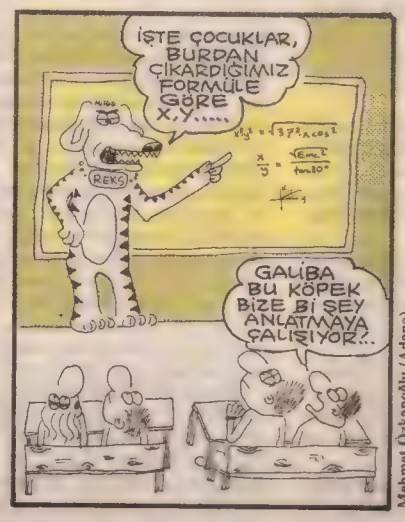

Kokarcaları Uzaktan Sevelim....

"Türkiye nereye gidiyor". Bu duruma nasıl geldik?"

Nedir bu hal? Çeteler cirit atıyor. İrtica, P.K.K. Devlet terörü saç ayağı kurmuş oynuyor. Enflasyon, eğitimsizlik de orta sıçanları bu halayın.

Herkes son yıllarda son derece demokrat. Özellikle köşe yazarları bu durumu kınıyor. Sözüm ona bazen "özeleştiri" yapanlar bile çıkıyor.

Bunlardan biri Rauf Tamer. 27 Mart 1998 Sabah Gazetesindeki köşesinde aynen şöyle yazmış:

"Bütün solcuları küllıyen komünist dediğimiz için yıllarca yüzde 35'lik kitleyi rencide ettik... ve CHP seçmenini götürüp ille de o hücreye kilitledik. Ayıp ettik."

Günaydın bay Tamer! Bu yaşta bu idrak. Yaşınız benden hayli büyük ama titreyip kendinize gelişiniz biraz zaman almış.

Sizin 70'li yıllardaki yazılarınızı çok iyi bilirim. Her Tanrı'nın günü Ecevit ve taraftarlarına, komünist, bölücü, diplomasız taraftarlarına, komünist, bölücü, diplomasız (Ecevit'e) diye söven, MHP'yi öven, ülkücü olup da çatışmada ölenleri "kuzu ciğerli genç" solda ölenleri "katil, bölücü" diye yazan, sağı yüreklendiren siz ve sizler gibiler değil miydi? Köşenizde Çetin Altan'a, Uğur Mumcu'ya az sövmediniz. (Kah açık, kah ima yoluyla)

Tercüman gazetesi'nin köşe yazarı idiniz. Tirajı düşük, ortalama bir insanın almayıp sağcıların aldığı bir gazete idi. Ülkücüler size tapardı! Bugünün Ağansoyları, Çatlı'ları, Çakıcı'ları, Ağca'ları sizin o satırlarınızla beslendi ve semirdi.

Ve de özellikle çocuğu yaşındakilere acımasızca işkence yapan Manisa'daki polisler.

1970-1971 yılında Ankara'da ülkücülerin kaldığı "Site Öğrenci Yurdu" vardı. Her sokak "Günaydın ey Türk Evladı! Kalk vatan elden gidiyor, koş, ülkeni komünistlere bırakma, sokaklar seni bekliyor. Sen asil bir ırksın, sen ulusun" anonsuyla uyandırılırdı öğrenciler.

Değirmenin suyunun nerden geldiği malum olan komando kamplarında o sübyanlara döğüş tekniği öğretildi.

Hala birtakım çevreler iddia eder. "Ülkücüler olmasa idi, Türkiye'ye komünizm girecekti."

O düşünce tarzının karşı ürünü doğdu. "Kürt Milliyetçiliği". Ve de gerçek terörist olarak gördüğüm eli kanlı P.K.K.

Solcu yazarlar gençleri kullanmadı mı? Elbette! Ama onlar bedel ödedi. Özellikle Çetin Altan'a Özal'a kapılandıktan sonra, yazdıkları az yedirilmedi. Az hırpalanmadı Altan ailesi.

Siz de bedel ödemelisiniz. Sizin yazdıklarınız da irdelenmeli. Bu özellikle genç araştırmacılara, biraz da sosyologlara düşer.

Sizin İnönü'yü yaşarken idrak edemeyip, öldükten sonra övüp, "siz yaşarken bunları yazmadığım için pişmanım."

Geçen sene de sanırım Özal'ın ölüm yıldönümü civarı, Özal'ı öven ve de "ben artık Özal'cıyım 1983 - 89 yılları Özal'ı övemedim. Pişmanım. O yıllar en kişiliksiz yazılar yazdığım yıllardı. diyen yazılarınız da var.

Dediğim gibi genç arkadaşlar bu tip araştırmalar da yapmalı. Sağlıklı tanılar için. Sevgiler

H.D.

Merhaba Dostlar,

Bizler Demokratik Lise için Mücadele Komiteleri olarak her yıl geneleksel bir şekilde düzenlediğimiz şenliğimizin 9.'sunda parasız bilim, parasız eğitim şiarını yükseltmek için buluşalım.

DLMK

Yer: Fatma Girik Parkı - OKMEYDANI
Tarih: 27 Eylül 1998 **Saat:** 11:00
Katılanlar: Grup Yorum
Özgürlük Türküsü
İst. DLMK, Ank. DLMK
Folklor Ekibi, Tiyatro Ekibi
Şiir dinletisi.

LeMan
SAYI: 357...
12 EYLÜL 1998...CUMARTESİ...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● C an YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 ● **Abonelik için:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal,Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Rauf Orbay'sız Cumhuriyet 75 Yaşında

Nihat Genç

Yapıkredi yayınlarından yayınlanan "aşçıbaşı" adlı kitap eski Osmanlı yemeklerinin tariflerini veriyor, kebaplar faslında ise, tas kebap, fırın kebap anlatılırken sıra "kağıt kebabı"na geliyor, tarifin altına şu not düşülüyor: "Kağıt kebabının en büyük meziyeti fırıncının taarruzundan masun kalır!"

Cumhuriyetimizin 75. yılının havai fişeklerle kutlandığı (gümrük birliğine girdiğimiz gün de İstanbul yalılarından yükselen havai fişeklerinin benzeri) bugünleri şereflendiren en büyük siyasi olay, Çakıcı'nın kırmızı pasaportlarla Nice'de yakalanmasıdır. Cumhuriyetimizin 75. yılını Çakıcı-derin devlet tezgahıyla Nice'de kutluyor, kırmızı pasaportlarla skandalımızı süslüyor oluşumuz, Topal Osman'dan Yeşil'e, devlet ve cumhuriyetimizin 75 yılda aldığı mesafeyi göstermesi bakımından önemli. Ve şimdi burada akratacağım tarihi ayrıntı, komik devletimiz için şeytani bir rastlantı.

Bundan tam 70 yıl önce Nice'de benzer bir suikast girişimini derin devletimiz cumhuriyetimizin ilk başkanı ve cumhuriyet tarihimizin en büyük devlet adamı, kusursuz vatansever Rauf Orbay'a karşı düzenlendi. Rauf Orbay, kuva ve cumhuriyet kadrosunun en büyük ikinci ismidir, yurtdışına çıkmak zorunda kalan tek ve ilk başkanımızdır. Dinleyelim:

"...Mehmet Sabri denen bu cani, muhakemesi esnasında bizzat kendisi Gümülcineli İsmail Hakkı'yı Mustafa Kemal Paşa'ya aleyhtar olduğu için öldürmek maksadıyla vurduğunu söyledi. Müdafaası için Fransa'nın en yüksek ücret alan meşhur avukatlarından Tores memur edilmişti. Tevkifhaneden yazdığı mektuplardan bazılarının muhteviyatına tesadüfen muttali olarak, Ankara'da kimlerle münasebeti olduğunu öğrenmiştim. Ankara'dan kaçarak geldiğini ve pasaportu olmadığını ısrarla her yerde söylediği halde, cinayeti işledikten sonra yakalanışında aranan oteldeki eşyaları arasında Ankara'dan verilmiş biri 1927, diğeri 1928 tarihli muntazam ve Avrupa için vizeli pasaportlar bulunmuştu. Ayrıca muhtelif konsolosluklarımızdan ve ortadaki bir şahıstan Ankara'dan kendisine gönderilen muhtelif miktarlarda paralar aldığı da tespit edilmişti. Bütün bunlar Mehmet Sabri denen bu mahlukun Nice'de peşime düşürülmüş olmasının sebebini açıkça göstermeye kafiydi..." (Yakın Tarihimiz, 4.cilt 376 sayfa.)

Cumhuriyet henüz ilk günlerinde kendi başbakanını neden öldürmek istesin? Ve Mustafa Kemal'in en yakın silah arkadaşı neden yurtdışına kaçıp Mustafa Kemal'le ilişkisini bitirsin. Hikaye uzundur, sır noktaları arşivlerde kapalıdır, piyasada yazılanları kısaca özetleyelim.

27 Mart 1923 günü, meclisin en çalışkan, heyecanlı, sevilen milletvekili Trabzon mebusu Ali Şükrü Bey, Topal Osman tarafından "hemşehrim nasılsın, bir görüşüp akşam yemeği yiyelim, bu nasıl hemşerilik" ricasıyla Topal Osman'ın evine götürülüp, büyük bir boğuşmadan sonra öldürülüp, Çankaya'da bir köşkün bahçesindeki çukura atılır.

Ali Şükrü Bey'in başına ne geldiği iki gün anlaşılamaz, bulunamaz. 30 Mart 1923 günü Ali Fuat Paşa başkanlığında toplanan mecliste, Hüseyin Avni bey, feryad ederek müthiş bir konuşma yapar, canileri affetmeyeceğini, ya namusumuzla yaşatacağız, ya öleceğiz, diyerek meclisi ayağa kaldırır.

Topal Osman yaverleriyle birlikte saklandığı evde öldürülür, kellesi kopartılıp meclis bahçesinde sallandırılır. Ali Şükrü'nün cenazesi büyük mahşeri kalabalıklarla kaldırılıp Trabzon'a gönderilir, Lazistan milletvekili Ziya Hurşit'te meclis tarafından cenazeye refakat için görevlendirilir.

Ziya Hurşit, meclis kürsüsünde olayın arkasındaki gerçek katillerin ortaya çıkarılması için bir meclis tedkik komisyonu kurulmasını ister. Çünkü Ziya Hurşit'in kuşkuları ürkütücüdür, Ali Şükrü Bey'i Mustafa Kemal'in öldürttüğüne inanır.

Ali Şükrü Bey'in öldürülmesine tahmini sebep de, meclis kürsüsünden Ali Şükrü Bey, Mustafa Suphi'yi öldürmesiyle meşhur Trabzon Kayıkçılar Kahyası'nı kimin öldürttüğünün ortaya çıkmasını istediğini heyecanlı bir nutukla söylemesi, Kahya'yı öldürdüğü bilinen Topal Osman'ın da bundan rahatsızlık duyması.

Bu olaydan üç yıl sonra Atatürk'e İzmir gezisinde suikast yapılacağı haberi, ortalığı ayağa kaldırır ve işte burada cumhuriyetimiz 75 yıl süren büyük yarasını alır. Eski ittihatçı ve teşkilatı mahsusadan Kara Kemal, Sarı Edip, Laz İsmail, Ayıcı Arif vs. ki hepsi paşalarla ve Mustafa Kemal'le arkadaştır, aranır, bulunur. Kara Kemal saklandığı evde yakalanacağını anladığında kümeste intihar eder, diğerleri sorgulanır, istiklal mahkemeleri kurulur, hepsi sırayla idam edilirler.

Sayfalarca süren tutanaklardan kısa bölümler verelim. Mustafa Kemal ile Ziya Hurşit bey arasında şu konuşmalar geçer:

Mustafa Kemal: Ziya Hurşit Bey, uzun zaman beraber çalışmış değil miydik? Bir gaye uğruna çalışmadık mı? Nedir bu suikast? Hem de şebekenin elebaşısı, ruhu imişsiniz, öyle mi?

Ziya Hurşit: Öyle, doğrudur. Suikast yapmaya geldim. Ama başaramadım.

Mustafa Kemal: Sizden bunu beklemezdim.

Ziya Hurşit: Dünya beklenmedik şeylerle doludur paşam. Ne yapayım ki karşınızda bu vaziyette suçlu olarak bulunuyorum, ne diyebilirim...

Ziya Hurşit idam edilmeye en son götürülen idi, Gazi Paşa'ya suikast kitabında Uğur Mumcu sahneyi şöyle anlatır:

"Ziya Hurşit uyandırıldığında son derece soğukkanlıydı. 'Anladım telaş etmeyin' diyor, ağır ağır giyindi, ipek mendilini düzeltip, yüzüne kolonya sürerek 'buyrun gidelim' dedi. Cezaevi müdürünün odasında karan dinlerken ayak ayak üstüne atmıştı. Kararın okunması bittikten sonra sordu?

- Hepsi bu kadar mı, başka birşey yok mu?

Ziya Hurşit, ölüm cezasına çarptırılanların adlarını öğrenince, 'galiba bunların bazıları idama müstahak değillerdi, bir yanlışlık olmalı' demişti. Cezaevi müdürü Nuri Bey'in odasından çıkarken de cebinden çıkardığı 200 lirayı müdüre vererek:

- Bunu ağabeyim Faik Bey'e verin, kabrime şerefime uygun bir mezar taşı diktirsin. Nuri Bey, vasiyetimi yerine getirmezsen bak karışmam, yarın öbür dünyada iki elim yakandadır. Sana orada suikast yaparım ha, hem de elimden kurtulamazsın...

Ziya Hurşit, suikastın yapılacağı Kemeraltı Camii'nin köşesinde asılmıştı, şaşılacak derecede soğukkanlıydı.

- En son gelir bezme (meclise) ekabir derler ya... Ben sonuncu asılan mıyım diye sormuş, yanıt alamayınca yüksek sesle bağırmıştı.

- Ben zaten başka birşey beklemiyordum. Sizin elinizden yalnız bu gelir. Ama bu da zevk. Hürriyetsiz bir memlekette yaşamaktansa namusuyla ölmek daha hayırlıdır. Zahmet buyurmayın, ben kendi işimi kendim görürüm.

Sehpaya çıkarken de 'ne mükemmel şey, salıncağa da benziyor, yüksekliğine de bakacağım, istediğim de buydu' demişti.

Ziya Hurşit, tam asılacağı sırada mahkeme üyesi Kılıç Ali ile göz göze gelmiş ve 'Kılıç Ali mi o? Nerede bakayım.' demişti.

'Aman beyim, vakit geçiyor, çabuk ol' diyen cellata da gülerek, 'Acelen ne be kuzum? Telaş etme. Ölecek ben değil miyim? Gidiyorum işte. Dünya sana kalacak, merak etme. Beş dakika sonra öbür tarafta soyuna sopuna kavuşacağım. Mektubun falan varsa ver de götüreyim. Ahirete mektup gönderecek yok mu? diye sormuştu.

Baytar Rasim'in idama giderken söyledikleri de Met-Üst'ün karikatür espirileri gibidir. Kışla kapısında kurulan idam sehpasına giderken kendi kendine söyleniyordu: 'Akşam rüyamda görmüştüm (asılacağımı) buyur bakalım. İşte şimdi karşımda. Her zaman rüyam böyle çıksaydı ya... Yolcu yolunda gerek, haklı haksız gidiyoruz işte...

İp boynuna geçirilirken gözlüğünü çıkarmak isteyen celladı azarlıyordu: 'Bırak gözlüğümü, sen işine bak...'

Yaşı otuzbeşi geçen her Türk aydınının kendini ittihatçıların hayatını okumaya hasretmesi bundandır. Gözüpek, maceraperest, sıkı örgütçü bu adamların ilk on ismi birinci dünya harbını, geriye kalanlar kurtuluş savaşını verdi. Cumhuriyeti kurduklarında aynı zamanda kuvacı olan eski ittihatçı kadrolar, yani, Müstafa Kemal ve arkadaşları, ruhlarının şekillendiği ittihatçı karakterlerinden kurtulamadılar. 75.yılını kutladığımız cumhuriyete ruhunu veren bu karakterdir. (Bu ittihatçı ruh milletimizin sağcı-solcu asil karekteri olmuştur. 1979'da şiddetli sol gruplardan Kurtuluş grubu dağıttığı bildirinin sonunda şöyle diyordu: Yaşasın zevkli ve kanlı mücadelemiz)

İşte, İzmir suikastının arkasında da Mustafa Kemal, en yakın arkadaşları Kazım Karabekir, Rauf Orbay ve Ali Fuat'ın olduğunu iddia edip, istiklal mahkemesine çıkartmak istedi. Paşaların hepsi istiklal mahkemesinde ifade verdi, yalnız Rauf Orbay onuruna yediremeyip yurtdışına kaçtı...

Mustafa Kemal'in bu kuşkusu, cumhuriyetin tüm siyasi tartışmalarını da içinde saklıyor, şöyle ki, Mustafa Kemal ve halk fırkası, mecliste ikinci grup denilen Terakkiperver'i kuran, başbakan Rauf Orbay, Ali Fuat, Kazım Karabekir gibi arkadaşlarını hilafetçilik ve cumhuriyet düşmanlığıyla suçlayacak.. Halk fırkası ömrü boyu, önüne geleni cumhuriyet düşmanı ve din istismarcılığıyla suçlamayı bir gelenek haline getirecek.

Rauf Orbay, cumhuriyet kelimesini duyduğunda tedirginlik yaşar, çünkü, cumhuriyet kararı anidir, hiç danışılmamıştır. Çok sonra cumhuriyete olan inancını samimiyetle tekrarlar, ancak, şunları söyler: 'Bize milli hakimiye kavramı, millet meclisi kavramı yetiyordu...

Aradan yetmiş yıl geçtikten sonra bugün Rauf Orbay'ın sözleri çok daha anlamlı. Bize milli hakimiye, millet meclisi neden yetmeliydi, cumhuriyet başka birşey miydi? Gerçekten cumhuriyet tek partinin, ordunun sahip olduğu bir kavram gibi büyüdü. Ne zaman milli hakimiyet perçinleşse, millet meclisi güçlense karşısında cumhuriyeti koruyan-kollayanların darbesini buluyordu. Adnan Menderes'in mecliste, siz isterseniz hilafeti de getirebilirsiniz demesi, hilafeti istemesi değil, meclisin büyüklüğünü göstermek için söylenmişti, ancak, bir çuval inciri berbat edecek, tüm kuşkuları paranoyaya dönüştürecek çok talihsiz bir konuşmaydı.

Ülkemizin cumhuriyet kavramı, milli hakimiye ve millet meclisi kavramından çok ayrı bir yönde gelişti. Karşılıklı hesaplaşmaya dönüştü. Cumhuriyetin bugün taşıdığı anlam: Türk ordusunun şeref ve haysiyeti. Doğrudur. Ancak, millet meclisinin şeref ve haysiyeti nerdedir, milli hakimiyetin kayıtsız şartsız şeref ve haysiyeti nerededir?

Birileri gerçekten şeref ve haysiyet içinde yaşıyor doğrudur, geriye kalan bizler ise fasulyeden yaşıyoruz. Ülkemiz yakın tarihi gerçekte sağ-sol değil, laik-şeriat değil, bambaşka iki ayrı kanada ayrılır: Milli hakimiyetten yana olanlar - Cumhuriyet devletinden yana olanlar.

Son elli yılın sağcı muhafazakar partileri her ne kadar tek parti sultasına karşı iktidara gelip oturmuşlarsa da, ordunun kafasındaki cumhuriyetle bütünleşmiş kenetlenmişlerdi çünkü millet meclisinin, ya da milli hakimiyetin ne olduğunu kafalarında net değildi...

Ordunun kafasındaki cumhuriyet devleti, tıpatıp halkın kafasındaki cumhuriyet ve devlet fikriyle aynıdır. Demokrat Partiye, Adalet Partisine, Tansu Çiller'e, Anap'a ve Kenan Evren'in anayasasına oy veren halkın ve bu siyasi kadroların "fikir" anlamıyla cumhuriyet devletiyle bir tartışması olmamıştır...

Olan şudur: Eski gazeteciler anlatır meşrutiyet'te herkes birbirine, Talat'ın adamı, Enver'in adamı, sarayın adamı gözüyle bakarmış. Son elli yıldır siyasetimiz Özal'ın adamı, Demirel'in adamı, Aydın Doğan'ın adamı, Koç'un adamı, Tansu Çiller'in adamı, vs. şeklinde yelpazeleşen bir siyasal rant kavgasında MİT ve çaklalarını da ortak ederek bugüne gelindi...

Ezcümle: Rauf Orbay'ın bıraktığı yer bomboştur, milli hakimiyetin ve millet meclisinin müdafileri, partileri, siyasetçilerini bu ülke görmemiş, tanımamış. Bu lafızlarla iktidara gelenler cumhuriyet kadrolarının çelik gövdesine mıhlanmış, onları oraya gönderen halkı bulguruyla başbaşa bırakmıştır. Ayyıldızlı bayrağımıza sarılı devletimizin yanında 'bulgurun' lafı mı olur, olmadı, ezildiler, sürüldüler, aç kaldılar, şehit oldular, oluyorlar...

Falih Rıfkı'nın "Zeytindağı" adlı küçük kitabı Türkçe'nin en güzel 5-6 kitabından biridir, Arap çöllerinde yüzbinlerce Anadolu askerini şehid verdikten sonra, dönüşte, şöyle bir sahne anlatır: "...Anadolu hepimize hınç, şüphe ve güvensizlikle bakıyor. Yüzbinlerce çocuğunu memesinden sökerek alıp götürdüğümüz bu anaya, şimdi kendimizi ve pişmanlığımızı getiriyoruz. İstasyonda bir kadın durmuş, gelene geçene:

- Benim Ahmed'i gördünüz mü? diyor.

Hangi Ahmed'i, Yüzbin Ahmed'in hangisini...

Yırtık basmasının altından kolunu çıkararak, trenin gideceği yolun, İstanbul yolunun aksini gösteriyor:

- Bu tarafa gitmişti, diyor.

O tarafa? Aden'e mi, Medine'ye mi, Kanal'a mı, Sarıkamış'a mı, Bağdat'a mı?

Ahmed'ini buz mu, kum mu, su mu, skorpit yarası mı, tifüs biti mi yedi? Eğer hepsinden kurtulmuşsa, Ahmed'ini görsen, ona da soracaksın. Ahmed'imi gördün mü?

Hayır!.. Hiçbirimiz Ahmed'ini görmedik. Fakat Ahmed'in herşeyi gördü. Allah'ın Muhammed'e bile anlatamadığı cehennemi gördü...

Şimdi Anadolu'ya, batı'dan, doğu'dan, sağdan, soldan bütün rüzgarlar bozgun haykırışarak esiyor. Anadolu, demiryoluna, şoseye han ve çeşme başlarına inip çömelmiş, oğlunu arıyor..."

Evet, Falih Rıfkı'nın dediği gibi, Anadolu 75 yıldır Ahmed'lerini arıyor. İşte şehid anneleri, işte cumartesi anneleri, hepsi Ahmedlerini arıyor: Ahmed'leri kim öldürdü, nerde ölüyorlar, Ahmed'lere kim ne yapıyor?

Hepimiz öldürüyoruz Ahmedleri! Zevkli ve kanlı ittihatçı mücadelemiz sürüyor.

Rauf Orbay'ın siyasi mirasına, kayıtsız milli hakimiyete, kayıtsız şartsız seçilmişlerin rejimine inanmadıkça, Ahmed'leri bir yetmiş beş yıl daha arayacağız!..

Rauf Orbay, yirmi yıl sonra döndüğünde, İsmet Paşa'yla Çorçil arasında İkinci Dünya savaşına girelim-girmeyelim masasındaydı... Rauf Orbay'ın siyasetiyle savaştan kurtulduk... İsmet Paşa, Rauf Orbay'a özür diler gibi, "Paşam yeniden Terakkiperver'i kursanız" der. Rauf Orbay: "Ne kadar akıllısın İsmet, sen yine parti başkanı, biz yine muhalefet!.."

Erken Devlet tanımı ve tarihi üzerine Afrika kabilelerinden Timur'un çadır devletine kadar yapılan teorik tartışmalar gösteriyor ki, iktidarı sahiplenenler, sahiplendikleri şeyi "saltanatlaştırıyor".

Yetmişbeş yıldır biz bulgur yedik şehit verdik, bulgur yedik şehit verdik, o bize, Yeşi'li, Çatlı'yı, Çakıcı'yı dahi vermedi, vermiyor... Ahmed'leri hiç kimse sormuyor. Analan ellerinde fotoğraf soracak, ağlayacak ama, saçından sürüklenerek götürülüyor. Fırında kağıt kebabına sarılı cumhuriyetimizi "milli hakimiyetin", "millet meclisinin" taarruzundan koruyup bu güne kadar getirdik. Ahmed'lerini arayan analar; fazla sitemkar olmayalım, Kabil'den, Taliban'dan, Kahire'den, Malezya'dan, Bakü'den fersahlarca ilerdeyiz, yetmişbeşyıl'ın zenginliğini İstanbul'daki on holdinge dağıttıysak da, onlar cumhuriyetimize aşık yüzde yüz Türk, kahraman iş adamlarımız.

Evlatlarının peşinde yalvaran, sürünen dilencilere dönen anneler! Kara tırnaklarınızı yırtık yamalı göğüslerinize geçirip ağlamayın anneler. Ahmedleriniz bir nefes değildi uçup gittiler. Güneşin kavurduğu boş testi değildi kırılıp gittiler. Koğukta, delikte büyümediler. Kuşlardan küçük, göklerden yüksek oğullarınız, Anadolu'nun ebedi sessizliği içine gömüldüler. Bin yıldır gömülüyoruz. Biz bu cumhuriyeti gömütler içinde bulduk. Kolu bacağı kırıktır. Yüzü vücudu çok kıllıdır. Bizim gibi karadır. Bu topraklarda bulup bulusturduğumuz tek hazinemizdir. Bütün mevsimlerin ağaçlarına tanıştırmak, kar yanaklı gümüş tenli bebelerle konuşturmak, serin kış günleri bir gecekondu kahvesinde onunla buğulu bir çay içebilmek biraz uzun sürecek.

Biraz uzun sürecek anneler, bir yetmişbeş yıl daha! Kim bilir. Püfür püfür bir muhabbetle çıkıp gelir, ağız içlerinde boğulan beddualarımız avuç avuç gülüşlerimize dönüşür, şenlenir evimiz. Bu soysuzların elinde fasulyeden ucuza gidiyoruz sanmayın. Senin serin dağlarında, nemli vadilerinde bir tek gece geçirmiş bu insanlar, kimseye diz çökmeden, karanlık selvilerin yapraklarına asılı çığlıklarımızı teker teker toplayıp kokulu çiçeklerle oynaşan kuşların Ahmed! Ahmed! Ahmed! seslerine karıştıracak bir gün.

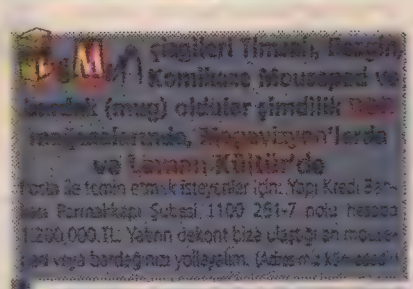

(Yapı Kredi Bankası ile yaptığımız anlaşmaya göre parayı gönderdiğiniz bankalara havale ücreti ödemeyin)

19 Eylül 1998 Cumartesi. Sayı:358. 175.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

Her Yanımız Mafya Ateşi

Mafya; yaşantımızın her alanını talan ediyor, yakıyor, yıkıyor. Derin devletin para musluklarından beslenen mafya üyeleri, uyuşturucudan, silah kaçakçılığına kadar her işe, her yolsuzluğa bulaştığı her gün bir yenisi ortaya çıkan bilgi ve belgelerle ispatlanıyor. Denetimden çıkan bu çeteler, şimdi ciddi bir biçimde kendini yaratanlara kafa tutuyor, söz dinlemiyor. İstanbul'un ormanları dört bir yandan cayır cayır yanıyor. "Terör" maskesiyle olayların üstünü örtmeye çalıştılar, olmadı. Şimdi arazi mafyası adı koyuldu. Hiçbir şeyden korkuları yok. Orman bakanının helikopterle inceleme gezisinde bile ormanları kundaklamaktan çekinmediler... Beklenen gün geldi çattı, "vatansever" dedikleri mafya ateşi çevrelerini sardı. Şimdi nereye kaçacaklar. Güneydoğu'da terörist saklanıyor diye yakılan ormanlar, batıda rantçı çevrelerin ağzını sulandırıyor. Bu alevler, SEKA'nın ormanlık arazisine fabrika kurulmasına karşı çıkanları, "gerekirse Çankaya köşkünün bahçesini veririm" diyerek geri püskürten Demirel'i de sarar mı acaba.

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Erkem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

GEZ MAHMUT'ÇUK

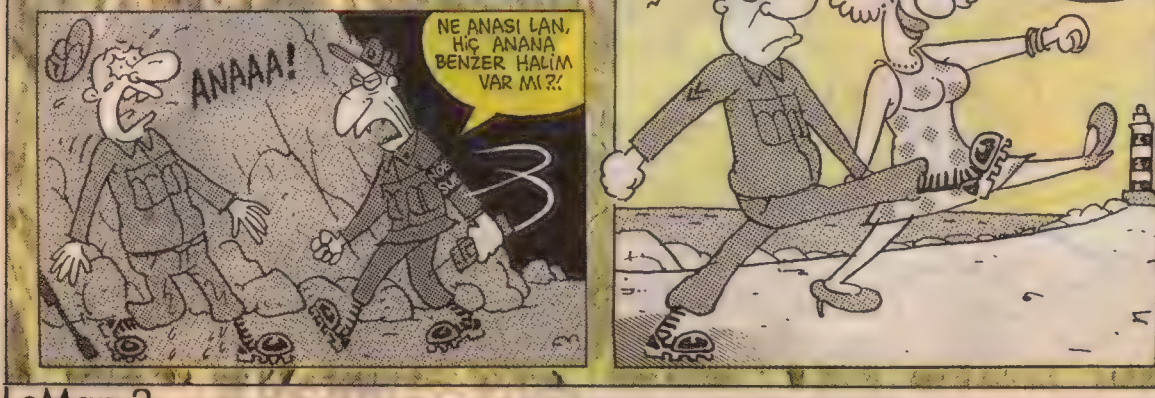

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Mahmut Tibet

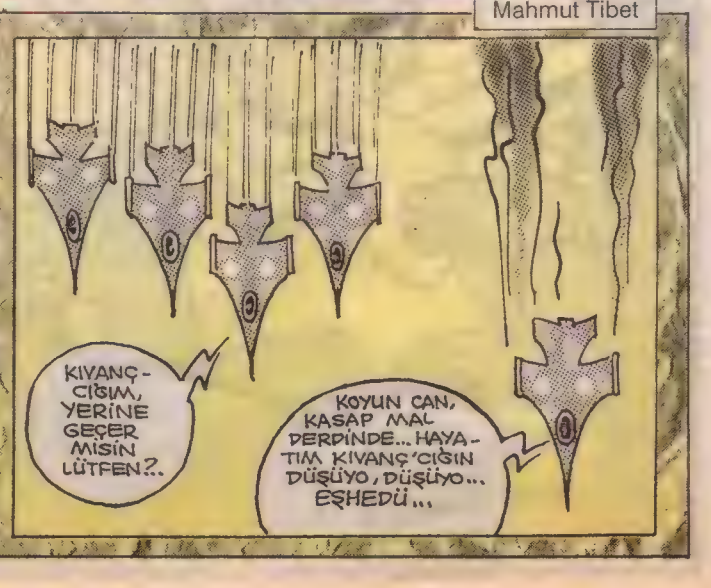

LeMan

KAPAK KONUSU

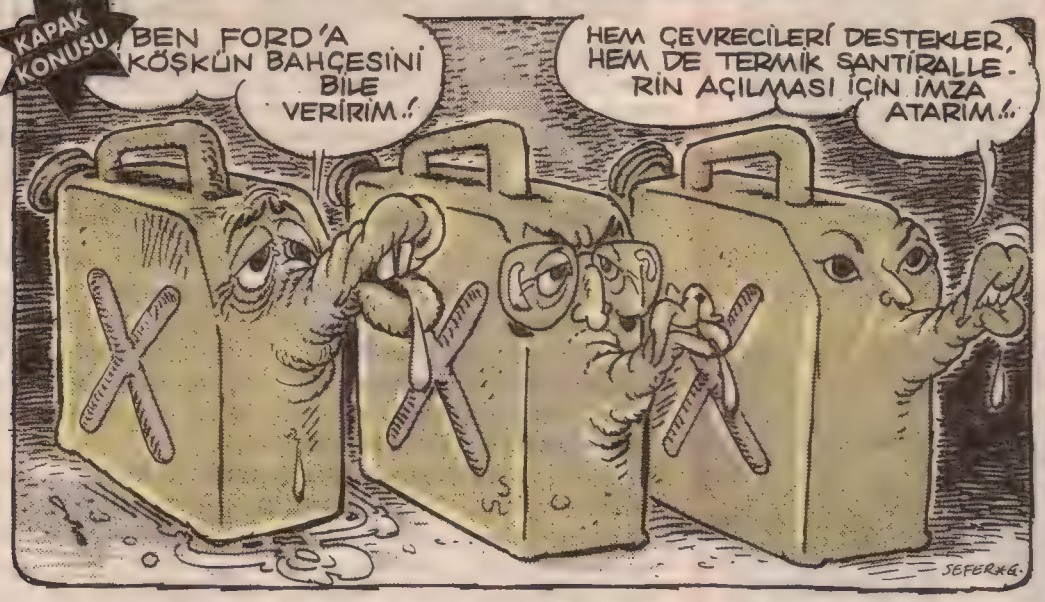

DYP Genel Başkanı Çiller, seçimlerde oy oranını arttırmak için şimdi de dine, imana sarıldı.

Bayan Şaibenin genel başkanı olduğu DYP, şaibeli Yeni TBMM salonunu protesto ederek oturumlara katılmayacakmış!

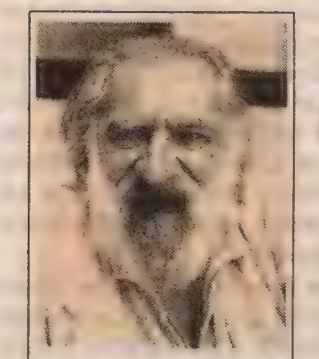

YANGIN VAR

Bir şimşek yalıyor
gözlerimi
Yanıyor
duymadan
kokusunu korkusunu
duymadan acısını
O şimşek değil ki
BENim

CAN YÜCEL

RECAİ KUTAN
TÜSİAD'ın karşısında mumu söndü...

UÇAK KORSANI
Ne desek boş..

ORMAN KUNDAKÇILARI
Gözünü para hırsı bürümüş, densizler güruhu

YENİ ÖĞRETİM YILI
Yeni öğretmeyim yılı

KRİZ MASASI
Keriz masası

TANSU ÇİLLER
Parayla imanın kimde olduğu belli oldu.

SEKA
Ödeyin şu elektrik borcunu

TABU DEVİREN

AİLELER TACİZ EDİLİYOR (Yarışma Programı)

Bir iki film ve maçlar dışında televizyon izlediğim yok... Biraz da yeni yayın dönemine aniden yakalanmamak için özellikle ekrandan uzak duruyorum... Ancaak dün tesadüfen izlediğim Aileler Yarışıyor adlı Kanal-D yarışma programı sunucusunun şımarıklığa, komik olabilme gayretlerine ve ölçüsüzlüğe getirdiği yeni boyutlar beni dehşete uğrattı...

ŞEKİL 1- Kendine Beyaz adını veren sunucu, yarışmacılardan birini diğerine kopya verirken yakaladığını söylüyor ve taciz başlıyor... Kızcağızı ensesinden mikrofona bastırıp...

ŞEKİL 2- Bitmek bilmeyen bu tacizi ben, izlerken geriliyorum ama, sunucu aymazlığın doruklarında... Bu kez başka yarışmacı "Termosifon" yerine "Termisifon" dedi diye onu ensesinden kapıyor ve aynı rahatsız edici sorgulama tekrar başlıyor...

SONUÇ: Zavallı televizyon... Zavallı teknoloji... Kimlerin elinde kaldın sen... Bir dahaki açışımda sunucuyu yarışmacıya tecavüz ederken görürsem hiç şaşırmayacağım.

Savcı Starr'ın Kilit Raporu

15 Kasım
Clinton ile Lewinsky Beyazsaray'ın holünde ilk defa gözgöze geldiler... Aralarında ani bir elektriklenme oldu... O esnada Başkan'ın eşi Hilary ise oturma odasında Michael Jackson'a Türkan Şoray kirpiği modeli süveter örmekle meşguldü... Clinton hemen Oval Ofis'e geçti ve çalışma masasına oral seks teklifinde bulundu... Masa, "Ben daha önce ahlak masasında çalıştım. Bu dediğini kesinlikle kabul edemem" diyerek olumsuz cevap verdi. . Bunun üzerine Clinton sırtını çiğnetme bahanesiyle Monica'yı odasına çağırdı ve aynı teklifi ona da yaptı... Bir anda hararetlice öpüşmeye başladılar... Başkan önce pantolonunu, sonra da içdonunu çıkardı... Monica Lewinsky, sephanın üzerinde hamuda kalkmış Bill Clinton'la oral seks yapmaya başladı... Başkan, tam boşalmak üzereyken Lewinsky'i durdurdu ve Saddam fotoğraflarını sergilediği odaya koştu... Monica saatlerce düşünmesine rağmen bu harekete bir anlam veremedi.

17 Kasım
İkinci buluşmalarında Monica, Başkan'a mor kırçıllı bir kıravat aldı... Clinton bu şık düşüncesinden dolayı Monica'ya teşekkür edip, kıravata oral seks teklifinde bulundu... Zavallı kıravat bu iğrenç teklif üzerine baygınlık geçirip, intihara teşebbüs etti... Başkan ve Monica koşarak Oval Ofis'e daldılar... Clinton, Monica'nın sütyenini indirip göğüslerini okşamaya başladı... O esnada Hilary Clinton misafir odasında arkadaşlarıyla beraber çeyrek altınlı kısır günü yapmaktaydı... Oral seksle coşan Başkan, "Bu Oval Ofis'in ismini Oral Ofis olarak değiştirmezsem şerefsizin evladıyım uleyn!" diye haykırıyordu.

31 Aralık
Başkan öğle saatlerine doğru masasında oturmuş bilgisayar oyunu oynuyordu... Bu tür olaylar için özel tahsis edilmiş kırmızı noktalı telefonu inleyerek çaldı... Telefonu açtı... Arayan azgın stajyer Monica'ydı... Merhabalaştılar... Başkan, şu an bilgisayarda tetris oynadığını, fakat daha başka oyunlar oynamak istediğini söyledi... Monica hiç tereddüt duymadan fantezi teklifini kabul etti... Tetris oyununa ara veren Clinton, "sizi PTT'den arıyorum. Sanırım telefonunuzda bir arıza var. Lütfen üfler misiniz" dedi... Monica üfledi... Clinton titreyerek cevap verdi "Ohhh, tetrislerim serinledi!".

7 Ocak
Başkan günlük olağan azgınlıklarından birini yaşıyordu... Yaklaşık iki saatten bu yana "Ulan nası yapsam da pimaşı versem bu kızın eline" diye düşündü... Sonunda "Çok ağır misafirlerim var. Hemen Beyazsaray'ın karşısındaki kahveden iki çay bi oralet kap gel" bahanesiyle Monica'yı yanına çağırdı... Stajyer, odaya girdiğinde Bill Clinton puro içiyordu... Hemen soydu ve içmekte olduğu puroyu Monica'nın cinsel organına soktu... Monica içinden Tanrı'ya şükrediyordu: Puro nedirki canım. İyiki Türklerin Başbakanı ile birlikte değilim. Herif bi oturuşta iki karton Malboro içiyormuş.

4 Şubat
Bill Clinton sırasıyla 38 kişiye oral seks teklif etti ve ardından Monica'yı yine sürüklüyerek odasına soktu... Lewinsky'i, karısının üzerine kuma alacağına dair söz verdikten sonra iştahla mavi elbisenin üzerine boşaldı... Stajyer Monica Lewinsky, Başkan'a "Neden herkese oral seks teklifinde bulunuyorsunuz? Utanmasanız Özgürlük Heykeli'ne bile ilişeceksiniz" diye sitem etti... O esnada herşeyden habersiz olan Hilary Clinton ise kış için mutfakta konserve kurmakla uğraşıyordu.

29 Mart
Sabaha kadar gözüne uyku girmeyen Başkan, sabah ilk iş olarak Monica Lewinsky'i arayıp, Özgürlük Heykeli'nin telefon numarasını istedi.

12 Eylül
Bağımsız savcı Kenneth Starr'ın yazdığı seks raporu basına yansıdı... Raporu tekrar tekrar okuyan Başkanın sinirleri fena halde bozuk... Zıvanadan çıkan Clinton, Savcı'dan intikam almak için telefonunu çevirip, ona da "Uygunsuz bir teklifte" bulundu... Hilary, Başkanı zaptedemiyor...

Mesut CEYLAN

Aksam Cetel

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Dev gazetecilik başarısı!

(Kıllandırma Servisi, peçeteci-yazar Mehmet Barlas'ın Zaman'dan ayrıldıktan sonra, transfer olacağı yeni gazetede yayınlanacağı ilk yazıyı ele geçirdi. Bu konuda yardımını esirgemeyen Derin Devlet Malzeme Ofisi'ne teşekkür ederiz! İşte Barlas'ın yazısı!)

Nasıl kandırıldım?

Şimdiye kadar bir sürü gazetede yazdım. Çünkü gönül yelpazemin müthiş bir açılımı var. Çokseslilige inanmış bir kişiyim. Klasik müzik dinlerim. Berlin Flarmoni Orkestrası'ndan iki müzisyenle düzenli mektuplaşırız. İş dünyasında ve ihale takiplerinde de hiçbir sektör ayrımı yapmadan uğraştım. Para konusunda da ayrım yapmam. Benim için dolar, mark, sterlin farketmez. Türk lirası bile olur!

Fakat açıkyüreklilikle belirttiğim bu özelliğim, ilkesiz olduğum anlamına gelmez. Cumhuriyet'te yazdığım dönemlerde altı ilkeyi ezberlemiştim. Hafif bir çalışmayla yeniden bunu başarabilirim. Fakat ben, solculuğunu yapmış bir kişiyim. Artık sol şeride bile girmem trafikte. Eskiden, yani sosyalistken de geniş açılı çalışırdım. "Marks, Lenin, Stalin", hepsiyle de ilgilendim. Sonra bunların yerini "mark, şilin, sterlin" aldı. Bu, benim değil, dünyanın değiştiğini gösterir. Sosyalizm, iniş trendine girmişken, bir sosyalistin hâlâ daha direnmesi bana mantıklı gelmiyor. Cumhuriyet'i takiben Güneş'te, Sabah'ta, Hürriyet'te, sonra yine Sabah'ta yazdım, TGRT'de çalıştım. Sonra da ne yazık ki Zaman'da yazdım. Bu benim tek hatamdır.

Aslında ben gazeteciliği bırakacaktım. Çünkü paraya ve şöhrete ihtiyacım yok. Evimi "her türlü ittifak görüşmesi" için kiralayarak çok güzel geçinebilirdim. Fakat aklımı çeldiler.

Çok açık yazıyorum, aklımı çelen Fethullah Hocaefendi'dir. Bir kongreye katılmıştım. Hocaefendi de oradaydı. Oturum arasında tuvalete gittiğimde, yan pisuvarda Hocaefendi'nin bulunduğunu gördüm. O kısa görüşmemiz sırasında bana maneviyattan, konjonktürü gönül gözüyle izlemekten ve fani hayatın boşluğundan bahsetti. Etkilendim.

Fethullah Gülen, beni Fehmi Koru ile tanıştırdı. Fehmi, bana Hocaefendi hakkında üç hafta boyunca bir dizi konferans verdi. Sayın Gülen, soyadının tersine ilkokul dörtte beden eğitimi öğretmeni tarafından favorileri çekilerek cezalandırıldığından beri, her istediğinde ağlayacak bir ruh yapısı edinmişti. Yine bu süre içinde Fehmi'nin Taha Kıvanç, Doktor Ötker, Mediha Şen Sancakoğlu, Sermet Erkin ve daha bir sürü kimliği olduğunu öğrendim. Bu ruhani hava beni sarsmıştı. Sarsılmıştım. Sayın Tansu Çiller ve Sayın Suna Gönül Pelister de aynı doğrultuda telkinler yapınca, Zaman'da yazmayı kabul ettim. Bunun için para istemedim, karşılığında Hocaefendi her ayın ilk günü bana el verecekti.

Herşey yolunda gidiyordu. Ben demokrasi ve huzur isteyen yazılar yazıyordum. Mesai bittikten sonra Fehmi'nin evinde Hocaefendi, ben, Felmi ve Fehmi'nin diğer kişilikleri buluşuyorduk. O mahur beste çalıyordu, Hoca ile ben ağlaşıyorduk. Ağlama seanslarından sonra iş konuşuyorduk. Zaman'ın pazar günleri "Şenlik" adında bir magazin eki vermesi konusunda uzlaşmıştık. Fazilet'in kayıp 1 trilyonunu bulacak ve masrafları düştükten sonra, Recai Kutan'a bu parayı verecektik. Ayrıca Tansu Çiller'in dindar kitleye şirin görünme çabasını alkışlamaya ve Tansu hanımı türbana destek amacıyla uçak kaçırması için ikna etmeye karar vermiştik.

Herşey çok güzel gidiyordu. Ta ki Hocaefendi'nin Fehmi'ye yaşgününde külçe altın taktığını öğrenene kadar. Aynı Hocaefendi benim yaşgünümü bir muska ile geçiştirmişti. Bu mu vefa, bu mu hoşgörü, bu mu demokrasi dedim ve istifayı bastım. Beni muskayla satın alamadılar!

---

* Can Ilgaz'a hoşgeldin der, dostluklarını esirgemeyen Bahar ve Cengiz'e ve de Altay'a teşekkür ederim...

LOMBAK

EHEE EHE HEE!.. YENGE ŞUNU DİNLE: ÇOK KOMİK, KADININ G..TÜ KAŞINIYORMUŞ!..

ŞŞT!.. BAYAAN HOOP!.. NAMIK KEMAL BİR GÜN EN UZUN MALAFAT YARIŞMASINA KATILIYOR...

BAK ŞU ÇOK KOMİK!.. ADAMIN ZİKİNDE "KAHRAMAN MARAŞLI APTULLAH" YAZIYORMUŞ!.. HAA HAA HA!..

KADINLARIN, KENDİLERİNİ GÜLDÜREN ERKEKLERE VERDİĞİNİ KİM SÖYLEDİYSE, ALLAH TEZ VAKİTTE BELASINI VERSİN İNŞALLAH!..

Paranoya

ANNEM-BABAM TRAFİK KAZASINDA ÖLDÜ... ŞİMDİ SİZE BİR ŞARKI SÖYLİYCEM!

BOŞUNA YORULMA... ÇÜNKÜ SANA BEŞ KURUŞ PARA VERMİYCEM!

SABAAH ERKEEN KALKAAAR... BACAK ARASINDAAN SAARKAAR... KARILAR ONDAAN KOORKAAAR. BOM ♫ BİLİ BİLİ BİLİ BOOM!.. ♫

DEVAM EDEYİM Mİ?.

NE OLURSA OLSUN, ÜÇ ADIM ARKAMDAN GELECEKSİN!..

DÜNYANIN EN ŞANSSIZ TARZANI BENİM, ANUNA KOYYİİM!.. OLA OLA BONZAI ORMANI TARZANI OLDUK!.. NEYSE, AAAAA!..

ZATEN SENİ HİÇ SEVMEMİŞTİM... HOŞÇAKAL NERİMAN... YENİ SEVGİLİMLE AVRUPA'YA GİDİYORUM BEN... BİR DAHA DA GERİ DÖNMEYECEM!..

LOMBAK

KİTABINI HAZIRLIYORUZ

TEKE ZORTLATMASI

Met Üst

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

SEVERİM:... Yoğurtlu makarnayı karıştırırken çıkan vıck vıck sesini... Daha önce beş defa seyrettiim halde; köpekbalının birden çıktı sahnelerde yerimden zıpladım Javs filmini... Bir tabak dolusu pilavı yiyip bitirdikten sonra su içtiimde, boğazımda kalan pirinçlerin aşağı indiini hissettiim aanı...DİĞDEM.. Paket iplerinin bıçaan arkasıyla çekilince oluşan püskül püskül şeklini... Arabayla yokuş aşaa inerken, hiç gaza dokunmadan indiim aanı... Çantamın mıknatıslı kapağını, bi seferde kapatabilmeyi başarmayı...BURCU... Kulaklım siyah süngerindeki, saçımdan felan düşen küçük kılları, tozları, tüyleri falan ayıklamayı... Tırsıcak pek bişiy olmadı halde, belki priz biraz yerinden oynadı için; dolabı eritip temizliycek olan annemin, fişi bana çektirmesini... Bi kalemi, kaadı, kibriti felan duvardaki askıya asılı pantolonumun ceplerinde ararken, onu evirip çevirerek, bakmadım diğer cepleri de bulmaya çalıştım aanı...METİN...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Akşamları, teyzeme giderdim. Televizyon vardı onnarda. Uykudan Önce'yi felan seyrederdim. Teyzem, kal derdi ama, gitmek istiyorum ben. Baazen kalırdım. Baazen de kalmak istemiyorum; kavga ediyolar çünkü dayımla. Uyunmuyo tartışmadan. Neyse, gidiyim ben. Aynı maallede evlerimiz. Bi tek, bi yokuş çıkıcam, tamam. Gece ama. Tırsıyom köpeklerden. Karanlım efendisi gibi dolanıyolar ortalıkta, artist artist. Bugüne dek bişiy yapmadılar ama, yine de tırsmak laazım. Geçtim saakince aralarından, önüme bakarak. Yokuşun bitmesine az kaldı. İlerdeki düzlükte, evimiz görünüyo. Bizim de bi köpeemiz var. Komşunun daha doğrusu. Ama tanıyo beni ve seviyo. Fekat uzaktan tanıyamıyo hemen. Ben düzlüğe girdiimde, başladı öteden havlamaya. Karanlık tabi. Tanımıyo. Isırcak gibi havlıyo ciddii ciddii. Ama ben raatım. Tanıycak nası olsa. Biraz daa yaklaşıyom; elli metre felan kaldı. Havlıyo o haalâ. Hem de koşarak! Ulan, bi de tanımazsa. Neyse, bitti endişem. Yirmi metre kala, annadı. Kuyruunu indirerek sustu, yaklaştı, dokundu. Yok oğlum! Yok elimde bişiy! Paketi kokluyo. Teyzemin dolabında tuttuumuz biraz kıyma. Yarın köfte yapıcaz. Yok oğlum, veremem sana! S.ktir git! Tırsmıyom senden artık. Git oğlum! Baazen veriyom ama, şindi olmaz. Az zaaten; annem kızar. Aaferin oğlum!..

İŞANLARI:... Varnır Bros'a girdim; bi zarf felan teslim edicektim. O sıralar, video film koleksiyonu yapıyodum, bayaa kasetim vardı. Biraz heycanlandım tabi orda. Dedim, ne biçim filmler vardır şindi burda. Bi muhabbet açsam mı acaba birisiyle? Yok yaa, boşver! Video bayisi mi burası; koca şirket. Orhan, soyadını atıyom, Uğur. Orhan Uğur? diye sordum. Tarif ettiler odasını. Gittim verdim zarfı. Binaadan çıkınca, Cihangir tarafına yöneldim. Karışık bi adresi anyodum. Şehir planımda bulamamıştım. Bulamam, çünkü yannış planı almışım. Asıl planı evde unutmuşum. Aslında şey var; bütün şehri gösteren harita kitapçık. Pahalıydı ama, almadım hiç. Büroda vardı ondan bi tane; işimize yanıycak bölgelerin fotokopisini çekiyoduk. Dolambaçlı yollarda, bi bakkal felan arayıp yürürken, bi emlâkçı gördüm. Girdim. Bi kadın vardı, telefonda konuşuyodu. Bekledim. Sonra, annattım derdimi. Onda da vardı o kitaptan. Açtık o muhitin sayfasını, baktık aradım adrese. Şu mu acaba? dedi. Yok dedim, o başka. Bilmem ne zaade'li bi sokaktı. Bi sürü varmış ondan. Sonra, telefon geldi yine. Ben oturdum oraya. Kitapa baktım. Az ötede, su vardı bi sürahide. İzin alıp içtim. Sonra, tekrar baktık plâna beraber. Bişiy elde edemedik. Teşekkür edip çıktım. Bakkal varmış ilerde. Sorcaktım, kapalıydı. Dedim, nerden gidiyim? Bi kaç yol var. Şundan sapıyım şöyle! Tamam. İndim gittim ordan. İyi bi yere çıktım... Yağmur yağıyodu bi gün. Tuhaftı. Bi yağıyodu, bi diniyodu. Ben de yağarken o, ordaki bi binaanın giriş basamaklarına oturup bekliyodum. Bi bekleyiş aanında yine, orda girişte otururken, kenarda, su borusunun arasına sıkıştırılmış bi bez gördüm. Kalındı. Havlu gibi bişiydi. Çok kullanılmış ve paçavralaşmıştı. Islaktı, kirliydi. Ona baktım bi süre ve, bi çağrışım elde etmeye çalıştım. Birisi geçiyodu dar kaldırımdan. Ayaklarımı çektim biraz...

POTPURİ:... Yanyana dizili yedi sekiz kaseti, bi elimle, hepsini birden almaya çalışıyodum; kaydı, dağıldı; abartılı bi ses çıkarıp düştüler yerlere... Bi kadın vardı sokakta. Bahçe kapısının önüne, kocaman bi iki parça buz koyup bıraktı. Dolabını temizliyo o da heralde... Conan aldım bi tane iskele önünden, eski sayı. Bi adadaki hazineyi ararlarken, orayı koruyan dev bi yaratık saldırıyo. Laflar güzel. Conan, her pozisyonda konuşuyo, bilgece şeyler söylüyo. Hazırcevap bir Kimmerya'lı o... Çalışırken, balkonun demirine bi kuş kondu. İlk defa oluyo bu. Noolcaksa?! Islık çaldım. Hah, çal çal! Çal ki gelir yanına! Bırak dursun orda hayvan. Ne hareket çekiyon. Aha, kaçtı işte. İlâ bişiyi elde etmek istiyo insan, 'az'la yetinmiyo... ne o? Konan mı sandın kendini! O, öyle demezdi zaten. Şöyle diyebilir: Hey kuş! Nemedya'lı dilber Valeria gibi ürkek ve alımlısın. Crom! Kaçtı... Dışmaacunu hiç kalmamış. Tüp, dümdüz! Yine de bi inat, lavabonun kenarına dayadım tek elimle, bastırdım. Öbür elimde fırça var, çıkar çıkmaz biraz bişiy, sürtüp alıcam onu. Olmadı. İki elimle bastırdım. E çıktı ama, fırça yok elimde; girdi içeri hemen. Eeeh!.. Suyla fırçaladım ben de...

BŞİ:... Ondan yapıyım yine. Aaniden arkamı dönüp bakıyım, dışarda ne görürsem onu yazıyım? Tamam. İnşallah ilginç bişiy görürüm!... Evet, hazırr... Mandal!.. İpe asılı mandallar. Pembe, mavi, sarı, yeşil, mor. Beş tane. Zaten renkli oldukları için gözüm takılmıştır. Hemen iyi günner diliyorum!....

TERELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

NE BAKIYOSUN SALAK, HİÇ Mİ BACAK GÖRMEDİN!

AY BU MEMLEKETTE MİNİ ETEK GİYENDE KABAHAT KIZ.!.

DOKTOR BEY, ÜZERİMDE BİR AĞIRLIK VA...YOK,ŞU ANDA HAFİFLİK OLDU... AY AĞIRLIK VA... YİNE HAFİFLİK..AĞIRLIK HAFİFLİK..AĞIRLIK... HAFİFLİK... A...

HEY!.. ÜÇ KAFADARLAR!.. AZ GELİN BAKIIM BURAYA!.

EYVAH! ÜÇ KAFA-GENİŞLER!.

DURUUUUN!.. SİZ EVLENEMEZSİNİZ.. KARDEŞSİNİİZ.!..

DURUUUN!.. NİKAH MEMURU BU NİKAHI KIYA-MAZ!.. NEDENİNİ SONRA AÇIKLIYCAAM!..

DURUUN!.. KIZ TARAFI NİKAHI İZLEYEMEEZ... HEPSİ KARDEEŞ.!.

DURUUN!.. NİKAH ŞEKER-LERİ BAYAAT!.. BADEMLERDEN KURT ÇIKTII!.

DURUUN!.. ÇEKİCİ GELMİŞ, GELİN ARABA-SINI ÇEKİ-YOOR.!.

DURUUN!.. BU ŞAHİTLERİN ŞAHİTLİĞİ GEÇERSİZ-DİR!..

DURUUN!.. EŞŞEĞİN ŞEYİNE SU KAÇTII!.

Yi

Aşkının Getirdiği Yerden Gel

CAN BARSLAN ®

İrmik helvası gibi ağızda dağılan pamuk şekeri kadar rahat lüpletilen bir yapıt... "Yüreğinin Getirdiği Yerden Gel" ki biz ona kısaca YÜ diyoruz. Eğlen-celi bir ayakucu kitabı... Belki de çıktı...

SE...SE..DENEME..SE... SE..SE..DENEME..SEE!..

ABİ, BİRİ SENİ GÖRMEK İSTİYO.!.

DEVLET SE İŞLERİNDEN GELİYORUM... BU AY 6,5 MİLYON-LUK SE KULLANMIŞSINIZ...ÖDEMEZ-SENİZ SE'LERİNİZİ KESİCEZ.!..

HEPSİNİ DEĞİL... ŞU SOLDAN İKİNCİ VAR YA... ONU İSTEMİYO-RUM... BİR TANE DE BACAĞIMDA VAR UYUZ OLDUĞUM...

TAMAM... SİZ İSTENME-YEN TÜYLERİ GÖSTERİN, BEN ONLARI ALIRIM.!..

AYOL N'OLUR KUSURA BAKMA-YIN... BİZİM BEYDE TELEKİNETİK GÜCÜ VAR DA... BAKIŞLARIYLA ÇATAL BIÇAK BÜKÜYO...VAZGEÇİ-REMEDİM BU HUYUNDAN...

● Ece'ye ve Aslan kardeşime mutluluklar diliyorum...

(müşteri memnuniyeti için, barslan@ibm.net)

LeMan 7

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

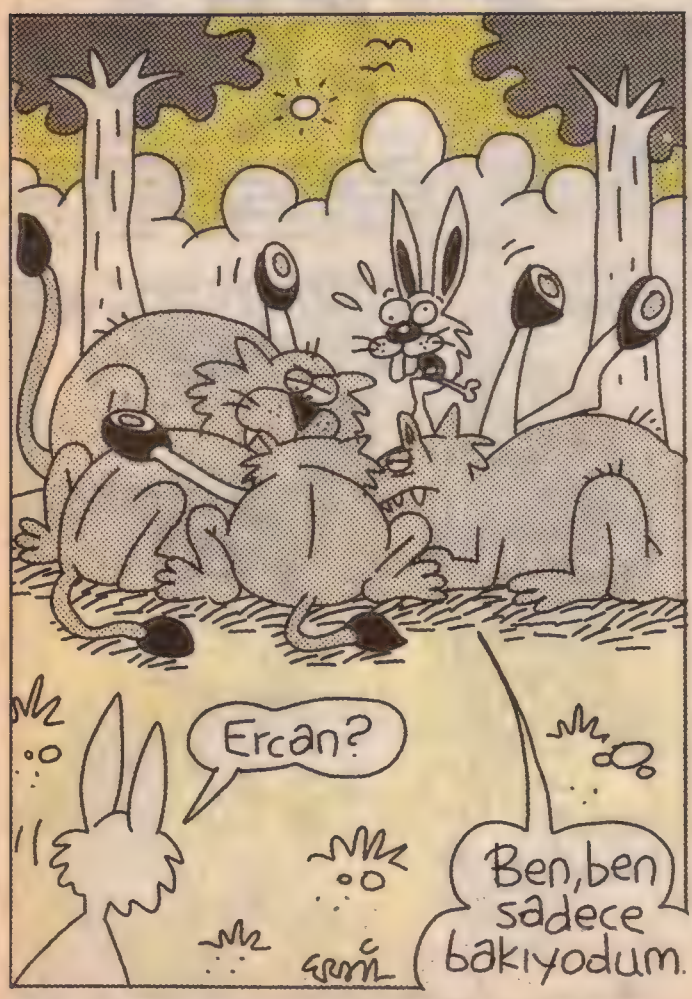

EĞLENELİM, ÖĞRENELİM:
Köpekler korktuğunuzu anlarlarsa, saldırırlar...

marlon@turk.net
ERDİL YAŞAROĞLU

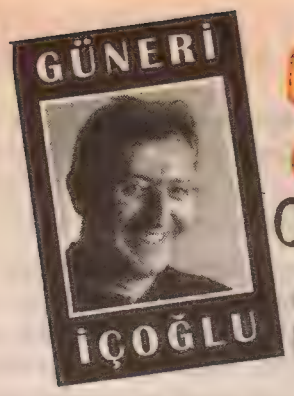

Firavunun Laneti

Cefa Ruhtar Atina'dan Bildiriyor:

SUSUZ CACIK

Hayatında hiçbir şey yapmamış bir kişi, kibirli bir kimseden daha çok şey yapmıştır.

(Haiti Atasözü)

Atina'da taksi bulmak oldukça zor. Eğer taksi sizin gitmek istediğiniz yöne doğru gidiyorsa, daha doğrusu sizin gideceğiniz yer taksinin ilk müşterisinin gittiği yönde ise binebiliyorsunuz. Bunun için eğilip her taksiye gideceğiniz yerin adını söylüyorsunuz. Uygunsa duruyor ve biniyorsunuz. Böylece burada yaşayanlar eğilip kalkarken gündelik jimnastiklerini de yapmış oluyorlar. Çünkü aynı işlemi en az kırk defa yaptığınız için karnınızda yağ falan kalmıyor. Fakat taksi size uygun değilse kafanızı hemen çekmelisiniz. Yoksa arkadan gelen araba çarpar ve kafanız da yerinde kalmayabilir. Ücret hususuna gelince, ilk binen garip, taksinin keyfini süremediği gibi taksimetre de ne yazmışsa hepsini ödemek zorunda. Ondan sonra binenler ise taksimetre açılış parası eklenmek suretiyle gittikleri yol kadar para ödüyorlar. Fakat eğer ilk binen istemezse, taksici yoldan adam almıyor. Ama genelde ilk binen birşey söylemiyor. Çünkü kendisini de başka zaman taksi bulamaz bir halde eğilip kalkar durumda olacağını gayet iyi biliyor. E peki niye yazıyorum bunları?.. Gün olur yolunuz buralara düşerse kerkilmeyesiniz diye... Taksi şoförlerinin bir özelliği gözüme çarptı. Yoğun trafikte sağa sola, öndeki, arkadaki arabalara hep küfür ediyorlar, bir kilise ya da mezarlık önünden geçerken susarak elleriyle vücutlarında ıstavroz yapıyorlar, kiliseyi on metre geçince tekrar başlıyorlar küfüre. Bu yol boyunca böyle sürüp gidiyor. Bir keresinde bir taksici yolda olmadık yerde park eden bir arabanın şoförüne **"Ne Karagöz'müşsün sen"** dedi...

Burada genelevlerin ilginç bir özelliği var. Metaksurgia ve Larrissa istasyonu gibi belli bölgelerde yürürken kapısında ışık yanan bir yer görürseniz orası genelevdir. Fakat bu ışık bildiğimiz normal bir ampul, sadece bir ampul...

Kaldığım evin karşısında okaliptos ve çam ağaçlarından oluşan küçük bir orman var. Gönüllü orman koruyucuları, bu ormanın önünde kendi yaptıkları bir çardakta gitar çalarak, şarkı söyleyerek gece boyunca bekliyorlar. Ben de balkondan sürekli onları seyrediyorum. O yörede oturan zengin birisi de onlara küçük bir itfaiye arabası bağışlamış...

Bir de yollarda bir trafik kazası olursa, kazazedenin yakınları, tam kazanın olduğu yerde yol kenarına ikonostasya denilen ve içinde ikonlar olan kandil kutuları koyuyorlar. Kazazede hayatını kaybetmişse üzüntüden, kurtulmuşsa sevinçten koyuyorlar bunu. İçindeki kandil de daima yanık tutuluyor. Otobanlarda veya şehir içi yollarda ara ara bunlardan görebilirsiniz...

Geçen gün, genç yaşta hayata veda eden Ksiluris adındaki Giritli meşhur bir müzik ustasını anma gecesi için verilen bir konsere gittim. Konser halk müziği enstrümanları müzesinin bahçesindeydi. Ustanın kemençesi de aynı gece bu müzeye bağışlanıyordu. İşin hoş tarafı bu müzenin eski **Atina Mevlevihane**'sinin hemen yanında olmasıydı. Burada çoğu kişinin medrese olarak bildiği, roma agorasının karşısında bulunan bu mevlevihanenin ne yazık ki sadece üçgen alınlıklı ve kemerli taş kapısıyla bahçe duvarları duruyor.

Daha sonra müze bahçesinin önündeki küçük meydanda kahvelerin arasında devam eden bu konser sırasında çalınan bir enstürüman dikkatimi çekti ki, bu **stamna** dedikleri pişmiş topraktan yapılmış bildiğimiz testiydi. İki tarafındaki biri büyük, biri küçük olan deliklere avuç içiyle vurulmak suretiyle çalınıyordu ve testinin ağzından **dup dup** diye tok bir ses çıkıyordu. Konser geç saatlere kadar sürdü. Dinleyiciler sürekli başka bir parça isteyerek müzisyenlerin iflahını kestiler...

Nedense bu insanlar şarkı dinlemeyi ve söylemeyi çok seviyorlar. Nerede olursa olsun, söylenen bir şarkıya hemen iştirak ediyorlar ve her biri, eski, yeni bütün şarkıları biliyor. Bundan altı sene kadar önce, yine buraya gelmiştim. Bir arkadaşımın Olympia yakınlarında bir köyde bulunan ve türlü meyvelerden oluşan oldukça büyük bahçesinde hafta sonları çalışmaya gidiyorduk. Bahçenin bulunduğu yerin önünde göz alabildiğine dümdüz karpuz ve domates bahçeleri uzanıyordu ve bir sürü işçi çalışıyordu. Kimisi domates, kimisi karpuz topluyordu. Biz de portakal ağaçlarıyla uğraşıyorduk. Yani bu geniş ovada herkes birbirini görerek çalışıyordu. Benim nereli olduğumu öğrendiklerinde içlerinden biri bana seslendi. Öyle uzaktaydı ki, sesi güçlükle geliyordu. **"Turkoooos pes to amaneee"** yani **"aman amanlı şarkı söyle"** İçinde aman geçen şarkılara burda **amane** diyorlar. Çok garibime gitmişti. Bir adamdan iki saniye içinde şarkı istenir mi yahu? Neyse ki geyikçiliğin ve muhabbetçiliğin bir gereği olarak az çok musikî bilirliğimiz vardı ve onları kırmamak için bir tane söyleyeyim dedim ve ovaya doğru başladım söylemeye, **"Amaan pınar başı burmaa burma yaar yaar yar yar yaaar yar aaammaaaan"** şarkı bitince bir baktım bir çocuk **elinde kocaman bir karpuz bana doğru geliyordu.** Karpuzu getirdi, önüme bıraktı ve **bunu, söylediğim şarkı için gönderdiklerini** söyledi. Ardından yine aynı ses duyuldu. **"Turkooos pes tu amaneee"** yine söyledim. **"Aamaaaaan ooosoo vaaaruun taa siiideraaa aamman aaamaaaan"** Bitiminde bir çocuk yine bir karpuz getirdi, teşekkür ettiklerini söyleyerek bırakıp gitti. Bir dakika sonra tekrar, **"Turkooos pes to alloo amaneee"** yani başka bir amanlı şarkı söyle dediler. Her zamanki gibi beni de coşturmuşlardı en sonunda. Kendi kendime, gülmekten kırılıyordum. **Bir şarkıya bir karpuz veriyorlardı.** Artık onlar söyle demeden amanlı, amansız aklıma gelen şarkıyı söylüyordum. Bir ara bir de baktım ki, önümde bir sürü karpuz var!.. Bu **açık ova** konserinin sonunda bu Anadolulu kardeşinizin önünde tam **22 tane karpuz** duruyordu sevgili okurlar... Arkadaşım gelince kızdı ve **"Nasıl götüreceğiz şimdi bunları"** dedi. Bense hemen birini kesip yemeye başlamıştım bile...

Ben böyle içki içen ve böyle yiyen adamlar görmedim arkadaş. Tavernaya gittiklerinde oturdukları masanın üstünde tek santimetre boş kalmıyor, meze de meze... Bu da yetmiyormuş gibi masadan masaya ikram ediyorlar. Geldiğimden beri ne dalak kaldı, ne karaciğer. Dayıyorlar rakıyı, dayıyorlar şarabı. Hele Giritliler içmeden bir saniye durmuyorlar. Özellikle bu mevsimlerde, bahçelerde **Çikudia** denilen Girit rakısının kazanları kaynıyor. O kadar sert ki, masanın üstüne biraz döküp çakmağı çakınca yanabiliyor. Bir yandan yapıyorlar, bir yandan içiyorlar. Daha yapılırken, damıtma kazanının musluğundan damlayan **Çikudia**'yı alıp sıcak sıcak masaya getiriyorlar ve soğuyunca kafaya dikiyorlar. Bu da böyle günlerce sürüyor, öylece bakakalıyorum...

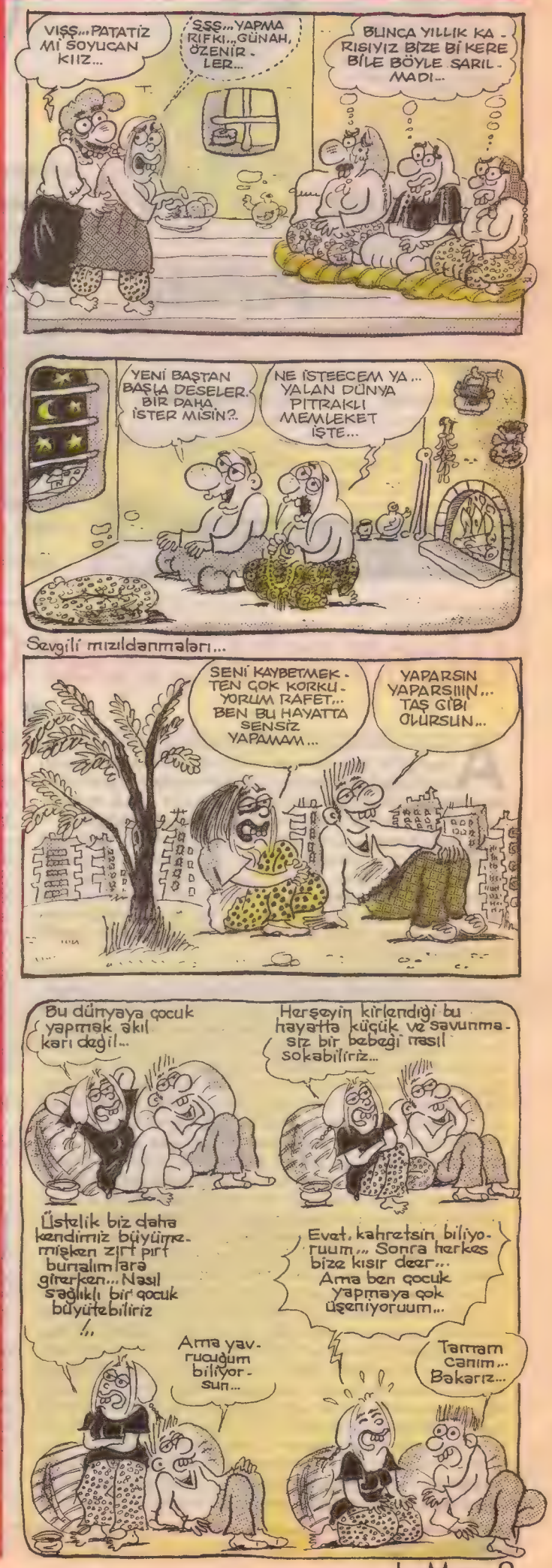

Fatoş Güney,
Öküz dergisi ve **Selimiye Mektupları'**nı
Leman Kültür'de imzalayacak.
Tarih: 19 Eylül 1998 Cumartesi **Saat:** 14:30
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok.
No: 20 Beyoğlu- İstanbul.

ATA DEMİRER
Her Pazartesi
Leman Kültür'de

temcit pilavı met-üst

yılmaz güney'in film üretm

önce iki anekdot!.

anekdot, bir: güney, henüz çocuktur!. köyde birgün mukavva bir kutudan hacivat-karagöz sahnesi kurar!. ve para almak kaydıyla çocukluk arkadaşlarına hacivat-karagöz oynatır!. sonra da o çocukluk arkadaşlarından topladığı parayla bakkaldan şeker alır ve yine o çocukluk arkadaşlarına dağıtır!.

anekdot, iki: yıl, 1982 filandır!. güney, paris'in göbeğinde eski bir kilise'yi türk hapishanesine benzeterek son filmi duvar'ı çekmektedir!. ülkesinden kaçmıştır!. vatandaşlıktan çıkarılmıştır!. hastalığı da gündengüne ilerlemiş, sinirleri hepten harap olmuştur!. zaten settekilerin çoğu onun ne yapmak istediğini anlamamaktadır!.. yarısı fransız, yarısı kürt mülteci çocukları olan, amatör bile olmayan film oyuncular ve ard arda gelen türlü aksilikler söz konusudur!.. birara güney, çileden çıkar ve sahne çekimi esnasında dalgınlıkla arkadan geçen bir set sakinine tekme-tokat girişir!. tuncel kurtiz ve diğer set elemanları zor ayırırlar!. kenarda sinirden tiril tiril titreyen güney, bu şanssız ve dalgın set sakinine küfür niyetiyle "-provokatör!" der!. evet, ne hayvan, ne aptal, ne salak, ne de başka bir söz!. yalnızca, "-provokatör!."

işte bu iki anekdot yılmaz güney'in hem film üretme ruh hâlinin, hem de film üretme pratiğinin tüm

a:) yılmaz güney, yaptığı işe devrim ya
b:) yılmaz güney, yaptığı işin insanlar tirmesini dönüştürmesini ister gibidir!.

yılmaz güney, sinemaya başladığında tek ve en önemli eğlence medyası dur ya starlar, istanbul'daki yapımcılar, ana sinema sahipleri, basın ve az da olsa s vermektedir!. film muhtevası olarak par cuklar, pırıl pırıl güzel kızlar pespaye ve tıpkıbasım salak aşklar revaçtadır!. köylü çocuğu olarak bu dünyada yer alacaktır!.

yılmaz güney evvela içlerinden geldi endüstrisinin baş unsuru ve bir anlam manevi ciğeri olan seyirciyi öğrenir!. s özelliklerini, istediklerini, fantazilerini, h larını, konularını onlarla birlikte aynı kol seyrede su gibi ezberler!.

sonra yeşilçam'da küçük şirketlerle de bir nevi "herşey" olarak yer alır!. bill cinin yüreğine, ciğerine çalışır!. seyirc maz güney ismi sistem içinde arz-tale da kâr getiren bir isim üstüne oynanac numuna gelmiştir!. sermaye işini böyle müştür!. güney adı artık büyük şirketl ranti bir yatırımdır!. ama fakat ancak b ney'in de bazı şartları olacaktır!.

Giresunlu Topal Osman Ağa

Nihat Genç

Ankara'da bir devlet kuruluyor, gri kalpağı, gümüşi avcı elbisesiyle M.Kemal ortada, etrafında, siyah başlıklar, siyah kuşaklarıyla elleri tetikte, Karadeniz uşakları.. Meşhur Osman Ağa'nın maiyetinde bir müfreze. Büyük bir dikkat ve teyakkuzla Mustafa Kemal'in etrafını sarmış, bir arı uçsa vuracaklar.

Mustafa Kemal'in Samsun'a çıkış sebebi, Samsun civarında pontus çetelerinin ayaklanmış olması. Topal Osman da önce Ruslar'a karşı, sonra Pontus çetelerine karşı akıl almaz bir savaş veriyordu. Ege'nin ünlü efeleri Demirci Efe, Yörük Ali Efe ise, Karadeniz sahillerinde de Of'un, Sürmene'nin vs. ünlü aileleri yanında ordu kuvvetlerine destek veren Topal Osman'ın hikayeleri büyük bir efsane oluşturuyordu.

O günlerde Samsun tam bir savaş havası içinde, askeri baytar heyetleri meydanlarda cepheye gönderilecek hayvanları damgalıyor, heyecanlı halk, duvarlara asılan bültenlerden İnönü savaşlarının tafsilatını takip ediyorlar. Köylüler Samsun'a gelip gidemiyor. Cesaret edenlerden çoğu da Pontus eşkiyasının ağına düşerek lime lime doğranıyor. Hükümet konağının bahçesi, her hafta bu facia kurbanlarının teşhirine sahne oluyor. Ya Samsun'a gelirken, ya köylerine dönerken parça parça edilmiş, çocuk, kadın, ihtiyar köylü cesetleri üçer beşer kağnılarına bağlı olarak halka gösteriliyor ve halkın gayret, intikam hisleri kamçılanıyor. Mesela bir erkek tenasül aletinin bir kadının ağzına tıkılmış veya üç yaşında karnı deşilmiş bir kız çocuğunun feci halleri halkı kudurtuyordu. Birgün silah sesleri arasında bir Rum evinin sarıldığı görüldü. Bütün halk toplanmış bunu seyrediyordu. Bir Pontus eşkiyasının gizlice evine gelip saklandığı haber alınmış ve ev sarılmıştı. Bütün ısrarlara rağmen teslim olmayan ve boyuna dışarı ateş eden bu canavar, nihayet evin yanması ile ateşler içinde kalarak gebermişti...

Pontus çetelerinin büyük kısmı Samsun ve havalisine yerleşmişti, topluca dolaştıkları 27 bin kişi oldukları biliniyordu. Soygunlar, cinayetler yapılıyordu. Türk halkı gündüz bile dükkanlarını açamaz olmuşlardı. Giresunlu Osman Ağa'nın Karadeniz uşaklarından derlenmiş olan Milis alayı, Samsun'a gönderildi. Ankara'dan gelen bu alaya 49 ncu alay adı verildi. Subaylarıyla birlikte 3 bin kişilik bir kuvvetti. Osman ağa karargahını şehrin içinde Mıntıka Palas otehine yerleştirdi, ayrıca 150 kişilik bir süvari bölüğü maiyeti vardı. Hepsinin muntazam Çerkes eğerli atları vardı.

1921 ilkbaharında bu milis kuvvetinden istifa edildi. Sokak muhaberelerinin arkası kesildi, Pontuscular topluca şehre giremez oldu. Topal Osman her Türk evine yapılan tecavüze karşı en az üç Rum evini cezalandırıyordu.

Ancak bir an geldi ki ağanın adamları işi azıttı, şehre de bu havaliye de zararlı olmaya başladı. Öyle ki, Topal Osman, Samsun'a bir fatih edasıyla yerleşmiş, esas vazifesini unutmuştu. Samsun dağlarındaki eşkiyayı takip edeceği yerde Samsun'da zevke dalmıştı. Pontus çeteleri vahşiyane katliamlarını sürdürürken Topal Osman padişahlar gibi müzikayla selamlık resmi yaptırmakta, mızraklı süvarilerinin arasında camilere cuma namazına gitmekteydi. Sonunda Samsun eşrafından Şevki Bey'i parası yüzünden dağa kaldırmıştı, bardağı taşıran son damla oldu. Şikayetler yağıyor, Topal Osman'ın Samsun'dan uzaklaştırılması isteniyordu.

O sıralarda Samsun'da kurulan 15.fırkanın komutanı Yarbay İsmail Hakkı Bey, Topal Osman'ı göndermek için her yolu denedi, Topal Osman, Şevki Bey'i dağdan getirdi, perişan halde evine bıraktı, usûlden kendi adamlarından birini cezalandırdı.

Yarbay Hakkı bey, bir plan kurdu, Mustafa Kemal imzalı, Ankara'dan gelmiş bir telgraf tertip etti, bu telgrafta Osman Ağa'nın alayıyla beraber Ankara'ya hareketi emrediliyordu. Topal Osman:

- Mustafa Kemal değil, Allah emretse burada işim bitmeden gidemem, gideceğim zamanı ben bilirim, dedi.

Topal Osman'ı ikna edemediler, sonunda ilginç bir yol buldular. Merkez komutanlığında genç bir er vardı, adı Mehmet, Giresunlu. Karadeniz kıyılarında alıkıran başkesen olmuş Topal Osman bu gençten korkuyordu. Çünkü babasını öldürmüştü, hasmıydı. Yarbay Hakkı'ya "ağa bu çocuktan yılar" demişlerdi. Ağa'nın yanına genç Mehmet'le gidildi, inzibat eri Giresunlu Mehmet kahveleri getirdi. Osman ağa çocuğu görünce titredi. Ağa'nın kahvesini eline vermedi, yanındaki iskemleye bırakıp gitti. Ağa'nın yüzü sapsarı olmuştu. Sinirli bir şekilde kahveyi içmeden kalktı, ayrılırken komutana: -Bu uşağın senin yanında olduğunu bilmiyordum, söyle ona bana görünmesin.

Albay Hakkı, Osman Ağa'yı Ankara'ya göndermenin yolunu bulmuştu, Mehmet'in intikam duygusundan faydalanacaktı, Osman Ağa'ya korkma ağam seni bu çocukla barıştırırım, dedi. Ancak Mehmet, Osman Ağa'nın elini öpmeyeceğini söyledi, sonra zorla ikna oldu. Albay Hakkı, Osman Ağa'nın yanına girdi, Ağa, Mehmet'i getirdim, elini öpecek, sen de bize ne zaman Ankara'ya gideceksin, dedi. Albay Hakkı, hadi Mehmet oğlum Ağa'nın elini öp, Mehmet önce tereddüt etti, sonra öptü.

1921 yılının yazında Sakarya savaşı arefesinde, Osman Ağa Samsun'dan ayrıldı. Yolda eşkiya köylerini yaktı. Bu arada Merzifon'un bir mahallesini de ateşe verdi. Samsun Ankara yolunda yaktığı köylerle, öldürdükleriyle de ününe ün kattı.

Topal Osman korkunç misillemeleriyle şöhretini yaptı. Pontus eşkiyasına yataklık eden Rum köylerini tesbit eden ajanlar, vakit geçirmeden Topal Osman'ı haberdar ediyorlar, o da bu köylerin hemen yakılmasını emrediyordu. Öyle bir zaman geldi ki, Topal Osman hareketlerinin doğuracağı sonuçları hiç hesaba katmadan herşeyi yaptırıyordu. Başına buyruk kesilmişti.

Bir defasında üç yaşında bir Türk çocuğuna yol kenarında rastlamışlardı. Çocuğun karnı kasaturayla yarılmış, bağırsakları dışarı fırlamış, henüz vücudu bile soğumamış, bağırsağının ucunu ağzına alarak meme emer gibi bir durumda can verdiği anlaşılmıştı. Topal Osman'ın kulakları bu hikayelerin binbir tanesiyle dolmuştu. Son çarpışmalar sırasında Pontus çetelerinin elebaşlarından birkaç tanesi esir alınmıştı. Mağlup olanın cezası mutlaka ölümdü, çete harbinde esir alınmazdı. Ancak bu sefer sağ olarak Topal Osman'a getirilenler Giresunluydular. Topal Osman bunları çocukluklarından beri tanıyordu. Topal Osman'ın maksadı, bu Giresunlu Rumları Giresun'a götürüp orada teşhir etmek ve halkın huzurunda cezasını kendi eliyle vermekti.

Yakalanan çeteciler Topal Osman'ın huzuruna getirildi, hepsinde saç sakal birbirine karışmıştı. Aylardan beri traş olmadıkları, bir mağara adamı hayatı yaşadıkları kıyafetlerinden belliydi. Bunların üçü Topal Osman'ın akranları, hatta, çocukluk arkadaşı komşularıydı. Önünde diz çöken bu eşkiyaları hemen tanıyan Topal Osman:

- Ulan Yanko, Hristo, Strati! Benim karşımda döğüşen domuzlar sizler miydiniz? Vay nankörler vay. Söyleyin şimdi size ne ceza vereyim?

Her üçü de ağanın ayaklarına kapanıp yalvardı, çok güzel Türkçe konuşuyorlardı, ağa yalvarışlara aldırış etmedi, ayaklarıyla dürtüyor, onları geri çekilmeğe zorluyordu, nihayet emir verdi:

- Ha bunları alın, kenefe kapayın!

Ertesi gün limana Gülnihal yolcu vapuru geldi. Osman ağa gemiyle Giresun'a gidecekti. Osman Ağa'nın arkasından elleri kelepçeli ve kollarından birbirlerine bağlı olarak dört Pontuscu da getirildi. Giresun'a götürecek yüzlerine tükürttürmek, kurşuna dizdirmek istiyordu. Ağa ve adamları birinci mevki salona yayıldılar, oradaki havaya hakim oldular, geminin sadece havasına değil harekatına hakim oldular, gemi süvarisi, boşaltma, yükleme işini bitiren gemisini akşam olmadan yola çıkardı.

Gece yarısına yaklaşırken Osman Ağa'nın uykusu kaçtı, güverteye çıkıp dalgacıkların fosforlu kıvrımlarını seyretti, içinde bir sıkıntı vardı, asabiyeti bir türlü geçmiyordu, ruhunda, vücudunda bir rahatsızlık hissediyordu.

- Haydi inelim aşağıya, deyip hep beraber merdivenlerden indiler. Koridordan inerken kazan dairesinde ateşcilerin çıplak vücut

...pratiği

...ipuçlarını ele verir!. ...bar gibi asılır gibidir!. ...her anlamda değiş-

...yerli sinema ülkenin ...mundadır!. sinema- ...dolu işletmecileri ve ...nema seyircileri yön ...ak, yumurta gibi ço- ...nelodramlar, palavra ...güney, fakir bir kürt ...ni nasıl, ne biçimde

...ği ve aslında sinema ...la sinemanın maddi ...yirci denilen kitlenin ...ayallerini, kahraman- ...uklarda film seyrede

...küçük bütçeli filmler- ...assa ve ısrarla seyir- ...yi fetheder!. artık yıl- ...dengesi pusulasın- ...ak bir at, bir ürün ko- ...kle bir anlamda çöz- ...için de kârlı ve ga- ...u durumda artık gü-

yılmaz güney 70'li yıllarda, kabadayılı-kovboylu naif sosyal içerikli "erişte western" diyebileceğimiz hisli duygulu, vurdulu kırdılı filmlerden kayarak zehir zemberek başyapıtlarından umut'u, hem de yerli sinema renkli çağa geçiyorken siyah-beyaz çeker!. tüm ilk dönem filmleri gişe rekorları kırıp, cam-çerçeve indirirken umut filmi halk nezdinde neredeyse hiç iş yapmaz!. ama güney, yılmaz!. giderek hep bu kıvamda filmler yapar! bu tip filmlerin bütçesini iş yapması garanti olan bir iki eski tip film çekerek oluşturur!. giderek kendi sinemasının teknik kimyasını da her kesimden izleyicinin anlayacağı bir tonda oluşturur!. o evvela çok güzel bir öyküyü hiç artizlik yapmadan her kesimden insanın algılayacağı bir şekilde anlatacaktır!. yalın, sade, derin ve her türlü kamera oyunlarından uzak!. örneğin bir başka başyapıtı olan "sürü", halk nezdinde, celepci bir ailenin maceraları bir erişte western havasında seyredilirken, aydın insanlarca da arka planında bir kürt aşiretinin çözülüşünü anlatan nefis bir hikaye, nefis bir sinema diliyle izlenecektir!.

yılmaz güney, film-sanat üretirken kendisini de seyircisini de yeniden üretiyor-dönüştürüyor!. ve bu tip bir pratiğin uygulandığı her hayat ve sanat alanında da sıçramalar görünüyor!. mesela mizah dergileri ve özellikle oğuz aral'ın eski gırgır dergisi dönemi buna benzer bir pratikle hem karikatürist patlaması, hem de dünyada üçüncü dergi olabilecek bir okur sayısına ulaşıyor!. dolasıyla bu pratik tekrar hayata geçirilerek sinema tekrar canlanabilir!. televizyon derseniz zaten ibo'ydu, mahsun'du, alişan'dı derken zangır bangır kendi yılmaz güney'ini arıyor!. lakin o ruh, o cüret o reddediş, o yetenek ve enerji, hak getire!.

not: ece ile aslan'a ve bay ve bayan murat dişli'ye, arçil ile şota'ya ve şu sıra tüm evlenenlere mutluluklar!

Sine-Sen'in düzenlediği Leman ve Öküz'ün katkıda bulunduğu Yılmaz Güney gecesinin biletleri 1.000.000.TL. Etkinlik günü Yedikule Zindanları gişeleri saat 10:00'da, giriş kapıları ise saat 17:00'dan itibaren açılacaktır.

larıyla ocaklara kömür attığını gördü. Topal Osman alevleri görünce zihninde şimşekler çaktı, getirin şu gavurları, yakacağım onları, diye bağırdı.

Bu korkunç fikre adamları da inanmadı, - Ne duruyorsunuz be getirin dedim. - Peki ağam, deyip koşarak dört pontusu kazan dairesine getirdiler.

Topal Osman ocak kapaklarını açtırdı. - Ha bu bokları ayaklarından içeri sokun, dedi.

İri yarı pehlivan yapılı adamlar pontusculari çifter çifter tutup ayaklarından ocaklara soktular, büyük bir işkencenin bağrışmaları, haykırışları ortalığı inletti. Son kalan Yanko, Osman Ağa'yı çok iyi tanıyordu.

- Ağa fışkını yiyeyim, bana cefa yapma, çek tabancanı vur beni.

Topal Osman soğukkanlı: - Atın bunu da, dedi. Fakat Yanko buna meydan bırakmadı, galiz bir küfür savurarak balıklama denize atlar gibi kendisini ocağın içine attı. Topal Osman, bir an iyi mi ettim, kötü mü der gibi bir tereddütten sonra, etrafındakilere pek nadir yumuşar gibi olan sesiyle:

- Bunlar da insandır diyeceksiniz. Ama, değil. Daha düne kadar bu memlekette kimden ne fenalık gördüler. Öyle iken hepsi kanımıza susamıştır... Yok uşaklar yok, bunlara merhamet olmaz. Arkada kalanlara ibret olsun, bize nankörlük etmeğe kalkacak olan gavurun cezası işte budur...

Ünlü gazeteci Ahmet Emin Yalman anlatır, İstanbul'da Galatasaray lisesinde Topal Osman'ın 15-16 yaşlarında oğlunu görür, çocuğa saygı gösterip ilgilenir, sen, meşhur Topal Osman'ın oğlu musun diye çocukla sohbet edip, bu meşhur adamın oğlunun resmini gazetede basmak için bir fotoğrafını çeker. Çocuk, Ahmet Emin'e "ver o fotoğrafı bana" der. Ahmet Emin "klişesini basacağım, vermem" deyince, çocuk belinden silahı çıkartıp Ahmet Emin'in alnına tutar, "ver ulan!", fotoğrafı alır... Ahmet Emin, "Evet, sen Topal Osman'ın oğluymuşsun! der...

Birinci dünya harbi sona erip mütareke yapıldığında Topal Osman kendi savaşını bitirmez. Rumlar İngilizler'e feryatlarla, Topal Osman hergün bizi öldürüyor buna bir çare bulun diye telgraf üstüne telgraf çeker. Şikayetler öyle bir hal alır ki, İngilizler bir elçi göndermeye karar verir. Topal Osman elçiyi konağında büyük bir akşam yemeği ziyafetyile ağırlar... Yemeğin ortasında çal patlasın vur oynasın şenlik devam ederken, kendini şikayet eden adamı yemek ortasında yan odada boğdurtur... Rumlar, elçiye "görmüyor musun senin yanında dahi bizi öldürüyor bu adam" deyince, elçi Rumlar'a: "Ne kadar yalancısınız beni boşuna buraya kadar getirttiniz, yemek yerken insan öldürtülür mü, adamın sohbetini, misafirperverliğini görmüyor musunuz!" deyip Rumlar'a inanmaz...

Topal Osman, kendi işlediği bir cinayeti meclis kürsüsünden dillendiren Ali Şükrü Bey'i de, "hemşehrim, bu nasıl hemşerilik bir akşam yemeği yiyelim" deyip yemeğin ortasında boğdurtmuştu. Ali Şükrü bey iki gün bulunamadı. Başbakan Rauf Orbay, tüm soruşturmalara rağmen Topal Osman'ın adamlarının ağzından laf alamadı. Bir yaşlı adamı, sorguda değil, sohbet sırasında, "bizim Ağa geçenlerde Ali Şükrü Efendi'yi yemeğe davet etmişti" gibi bir cümle ağzından kaçırınca, iş anlaşılır. Topal Osman'a haber verilmez. Mustafa Kemal'e de zarar verir diye Atatürk evinden hanımıyla birlikte alınıp çiftlikte bir başka eve geçirilip, Topal Osman'ın konağı çevrilir...

Topal Osman kendi hesabınca, Ali Şükrü cinayetini adamlarından birini kurban verip halledeceğine inanıyor olmalıydı, Rauf Orbay, Mustafa Kemal'in koruması ve adamı Topal Osman'ı, parlamentodan aldığı güçle, maiyetiyle birlikte ateşe tuttu, öldürdü, kellesi kopartıldı, eski meclisin bahçesinde ayaklarından asılıp teşhir edildi.

Ailesi bugün ayakta olduğu için Topal Osman'ın ürkütücü hikayelerini yazmaya kimse cesaret edemiyor, tarihçilerimiz Topal Osman için, savaşta o olmasaydı Pontus'la uğraşamazdık, derler, ardından, onun masum halka yaptığı zalimlikler de akıl almaz, diye ilave ederler.

Ahmet Emin Yalman'ın hatıraları ve Yakın Tarihimiz'in 4.cildinden Topal Osman'a dair toparlayabildiğim bunlar, tarihçilerimiz bu trajik sayfayı açmak istemiyorlar. Çünkü Topal Osman devletin içinde yaşamaya devam ediyor.

Ancak, bugün Giresun yaylalarında horon tepiyorsak, bunu biraz da Topal Osmanlar'a borçluyuz, Giresun'da ayakta tek kilise kalmamışsa bunu da Topal Osman'a borçluyuz. Ne diyelim şimdi?

Şu güzelim sonbahar günü serin selviler altında sevgilinizle püfür püfür geziyorsanız, sizlere saf, temiz, berrak bir tarih bırakamadığımız için özür dileriz. 75.yılını kutladığımız cumhuriyetin ayakta onuruyla kalmış eli öpülesi bir ihtiyarını tanıyor musunuz? Köşe yazarı, tiyatrocu, siyasetçi, asker emeklisi ihtiyarlarımıza bir bakın, çürümüş kokmuş, satılmış, onursuz bir hayat bıraktılar geride. 75.yılda elini öpeceğimiz ya da resmini ekranlara getirtip iftihar edebileceğimiz bir ihtiyar gösterin.

Bizlere satılmış bir ülke bırakan bu sümük suratlı moruklar, devleti Yeşil'e, Çatlılar'a teslim etti. Sağ milliyetçiliğin kalesi, şerefi oldu bu isimler. Yüzlerine tükürerek yok edemeyiz artık onları. İki yıl önce Amerika'ya kaçacak, hapishaneye tıkılacak denilen Tansu Çiller, bugün birinci parti konumuna nasıl yükseliyor. Tüm taşra konuşmaları ve medyada çeteyi alenen savunarak!.

Bu isimlere övgüler düzerek. Tetikçi sağ milliyetçiliğin karşısında durmak gün geçtikçe zorlaşıyor, çünkü artık halkımızın bağrından çıkan bir kültür oluyor "tetikçilik"...

Tükürdüğümüz şeyin kendi suratımız olduğunu bilemiyoruz. Ütopyadan, fantaziden kendimize düşünce kuruyor, vatanın acı trajedisi karşısında "kardeşim ben savaşa karşıyım" gibi ossuruktan laflarla kaçıyoruz. Son elli yıldır ülke sevgisini, onurunu, sağ milliyetçilerin sapık mafyatik raconculara böyle teslim ettik. İşte Anadolu'nun Elazığ'ı, Erzincan'ı, Erzurum'u, Giresun'u halk sağlığına zararlı bu adamlara tapıyorlar! Öyle derin bir kültür ki bu, pek kıymetli Türk sağının yazarı Taha Akyol, coptagon hapı satıp tır şoförlerinin Suudi Arabistan'da kellesinin vurulmasına sebep olan uyuşturucu kaçakçısının televizyonunda program yapıyor! (Sağcı yazarlar zaten uyuşturucu tüccarlarını avuçlarının içi gibi bilir, nedense!)

Topal Osman ya da Yeşil kimdir? Bu sorunun cevabını veremiyoruz, silahlı kabadayıları kahraman ilan eden halkımızla bu yüzden duygu birliğimiz kopmuştur. Hatta, aramızda sapık katiller gibi dolaşan sağ milliyetçiler kudurmuş diye, zirvadan sinek entellektüeller ülke sevgisini dahi tartışmaya açan küstah bir aydın şımarıklığına girebiliyor!..

Yeşil kimdir? Sapık mı, katil mi, kahraman mı? Bunun cevabını veren yok! Hazreti Ali de cenk meydanlarında estetik düşkünü aristokrat bir eskrimci gibi savaşmıyordu, efsaneye göre yedi kulaç açılan kılıcını Allah ne verdiyse sallıyordu, kılıç kimin neresine geliyordu, kafatasını ortadan ikiye mi bölüyordu, tarih bunu tartışmıyor...

Kılıcı kim adına, ne adına kaldırıyordu! Yeşil silahını kimin adına kullanıyordu?

Vur emrini ancak parlamento verir, Amerika, İngiltere, Fransa'da 18. 19.yüzyılda kendi manyak kahramanlarından parlamentoya sığınarak kurtuldular. İçimizde kılıcı kaldıracak adam, halkın iradesini temsilen parlamentodur. Meclis, vatanın tedavi edildiği yerdir. Halkın meclisini tanımayan bir devlet, çakalların, mafyanın, prostatlı generallerin çakal devletidir. Niyazilerini bize şehid diye sokuşturur ve niyazi olmak için deliren bir halkı sağcı partiler holdinglerimiz öpüp başının üstüne koyar!

• Ve, günde bir milyon lira kazanmak için, memleketinden bin kilometre öteye 15 kişilik minibüse 40 kişi binip fındık toplamaya giderken, kaza geçirip, ardından gelen tır, yola düşenlerin üstünden geçip, 30 kişi ölüyor.

Bin kilometre uzaktan günde bir milyon kazanmak için yola çıkıp gelmeyi başaranları da şehre almıyor, cumhuriyetin valisi!

Son on yılda TGRT, Stv, TRT, vs., Hürriyet, Milliyet, Sabah, vs., gazeteler bize Yeşil gibiler olmasaydı PKK'yla başedemezdik fikrini benimsettiler. Şimdi aynı Tv ve yazarlar bize, uyuşturucu tüccarlarının kara parası olmasa hepimiz aç kalırız fikrini benimsetiyorlar. Cumhuriyetimiz erdi 75 yaşına. Önümüzdeki on yıl yerli malı haftasında ilkokul çocukları okullarına yerli malı yurdun malı, herkes bunu kullanmalı diye eroin, esrar götürürse şaşırmayalım. Çünkü, babalarından ve dedelerinden götürecekleri başka hiçbir şey yok.

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGUN

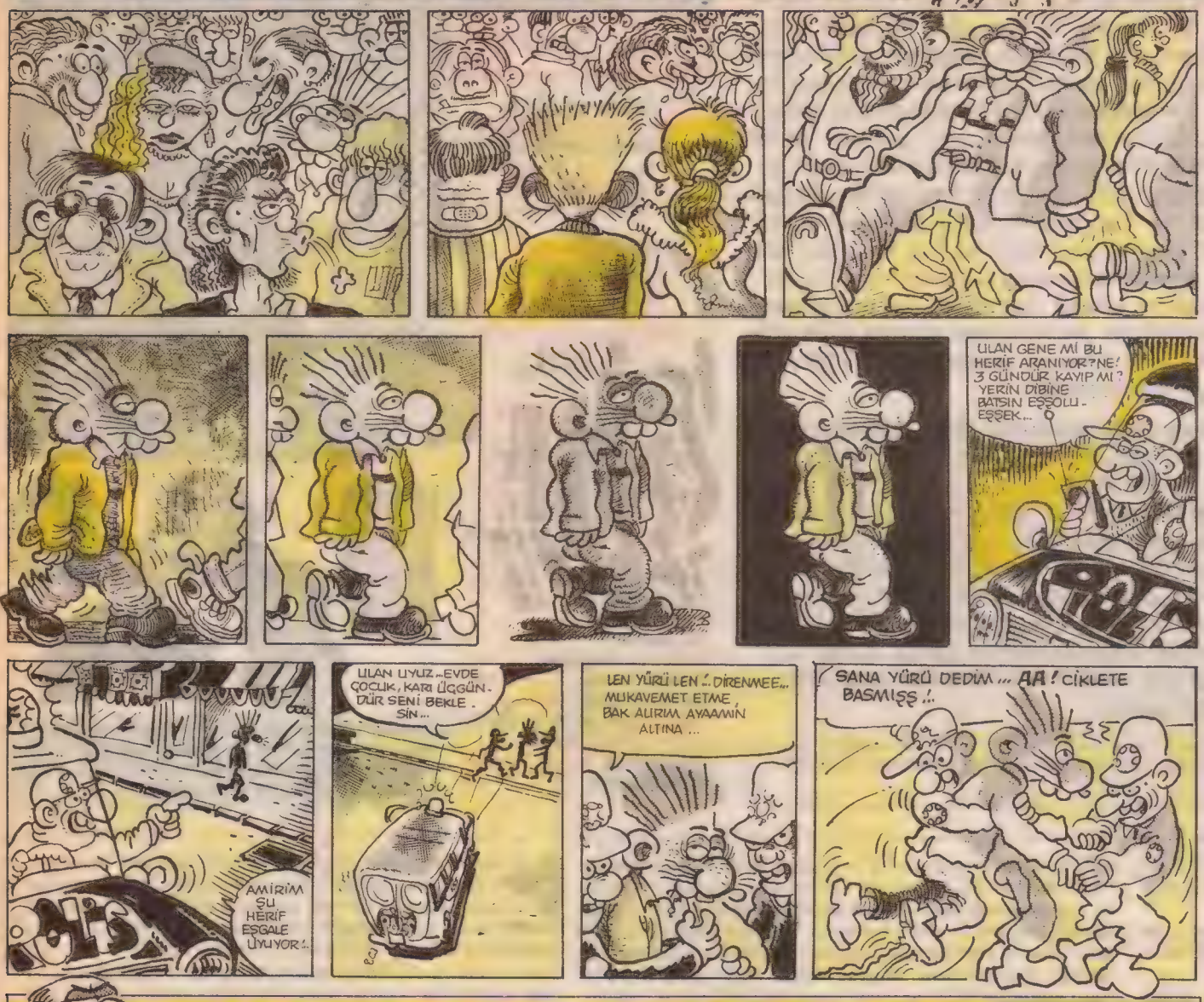

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Laik-İslam sentezi!

Baş kapalı, alt havalı!

Başta tesettür, alt püfür püfür!

Başta türban, altta neredeyse bele kadar uzanan derin mi derin yırtmaç...

Başı kapat, altı aç!

Derin mi derin yırtmaç sayesinde belden aşağısı hava manzaralı!

Belden aşşa havapaşa!

Saçı görünmüyor, başı görünmüyor, ama topuklar, bacaklar ve hatta baldırlar meydanda...

Saçının rengini söyleyemem, ama iççamaşırının rengini söyleyebilirim!

Bu yeni moda.

Bu modaya uyanları sokaklarda da görebilirsiniz, konserlerde de...

Hatta İslamcı yazar Abdurrahman Dilipak, başı kapalı, tişörtünün üzerinde İngilizce "öp beni" yazılı olanları da görmüş.

Türk-İslam sentezinden sonra alın size **laik-İslam sentezi**!

Üstü kaval altı Şişhane misali **üstü İslam altı laik!**

Herhalde başının kılı görünen cehenneme gidiyor da, baldırının kılı görünen cennete gidiyor?!

Herhalde güzele bakmak sevap olduğu kadar, güzelliği sergilemek de sevap?!

Buna benzer daha bir sürü soru, Yarabbi gözümü koru!

Ve de aklımı koru!

Çünkü kimilerinin giyim tarzına olduğu kadar yaşam tarzına da akıl sır ermiyor.

Kitapta "Faiz haram" diyor, ama çoğu İslamcı için "Faiz caiz"...

Kitapta "İçki haram" diyor, ama İslamcıların verdikleri davetlerde başköşede içki...

Kitapta "Adil düzen" diyor, ama artık İslamcılar adi düzenci...

Peygamber "Komşusu açken tok yatan bizden değildir" diyor, ama çoğu İslamcı için **"Vatandaşı açken Mersedes'e binmeyen bizden değildir"!**

Yoksa bunlar bir zamanlar Erbakan'ın "patates dininden" dediklerinden mi?

"Dinimiz patates, arabamız Mersedes" misali!

Marlon ve Komikaze 4 kitapları çok yakında.

Akşamsefası

BAHADIR BOYSAL
NEWYORK'DA RIGHT NOW

(BURADA ALLAH YOK!)

%100

DAĞITIRIL

8

Sekse fazla girmiim diyorum ama, geçen hafta "Broadway Lafayet" de GÖRDÜĞÜM en az beş çift(farklı zamanlarda) yanda görüldüğü üzere sokakta seyrediyor GÖRÜNCE, acaba "özel bir hafta"nın ortasında mıyım ?dedim... Hiç alakası yok....özgürlükler ülkesinin kımkıme dumduması sadece..

HUH! COOL ....

Sokak diyince.. Şu bol bahçıvan pantolonlar var ya...Türkiye'de de feci moda şimdi. işte onu burda abartmışlar. Paçalar Mevlana etekleri gibi...Mevlana?.. Kendinizden geçmek mi istiyorsunuz? Geçen haftasonu gecesi bi arkadaş kendini çarmıha gerdirip saatlerce gidaklattırmış... Yahu yemin ediyorum böyle "SADO-MAZO" kulüpler var yahu!.. VALLAHA!..

BURP!

AHAP!

Burada video sektörü acaip yaygın... "Banned from TV" diye bir kaset seyrettik dün... Amerika'da sansürlenen haberleri kesintisiz gösteriyor...(Kan-revan-şiddet). Aslında ülkenin genelinde herşeye rağmen bir limit var...Tv'de hiçbir aksiyon filminde şiddet göremezsiniz. Neyse...Kasette bi ara irtifalar eden KURT COBAIN'in sadece kan ve dağılmış et parçacıklarından ibaret, "OLMAYAN BAŞINI" gördüm...3 gün aklımdan çıkmadı be...

Hele bu nedir yaa!.. Bi haber sansürlemişler, tam evlere şenlik... Zavallı bi latin Amerikalının taşşakları ur yapmış, şişmiş! İki gözüm, aksin aynen çizdiğim gibiydi!! Adamcaaz zor yürüyo ya... Oturdu, sonra "Puf taşşaklar"ın üzerine ceviz kırmaya başladı...

Ama ben cinsellik konusunda madalyayı bizim burdaki "İSLAMCI BÜFELER'e" veriyorum. Çünkü "PENİSLE VAJİNANIN İLİŞKİSİ" ne benzemesin deyü, sosisi ikiye bölüp öyle veriyorlar...

Burada bir de köpek besleme hastalığı var; fakat hayvanın tokunu anında elindeki muşamba parçasıyla yerden silmek zorundasın... Bunu yapmazsan, etrafta bu iş için kolgezen polis minibüsleri var... Anında seni görüp, basıyorlar cezayı...

PROTECT YOUR ENVIRO-MENT

AIDS!

AIDS, burada nezle, grip gibi kanıksanmış... Etrafta bi sürü "AIDS misiniz?.. Üzülmeyin... Bu ilaç hayatınızı biraz daha uzatacak" reklamı var şirin şirin...

Yolunuz buralara düştüğünde sakın "TÜRKİYELİYİM" demeyin, tanımazlar sizi. ama "İSTANBULLUYUM" dediğinizde herkes sempatik size... İstanbul sayesinde damaklarda bıraktığınız o oryantalist tat!.. Pek güzel! Geçen "Türkiye İtalya'nın neresinde?.." diye sordu birisi...

Yıllardır burda yaşayan ünlü bi ressamımız var... BURHAN DOĞANÇAY. Bi ara atölyesini ziyaret ettik... Burada tutunmak için yıllarca çektiği o eziyetleri anlattı...Ve adam çok dertli Türkiye'den... Hiçbir zaman Avrupalı olamayacağımızı bile bile neden bu kadar ısrarcıyız? diyor...Tek formül "Ortadoğulu" olduğumuzu kabul etmek"... Ah şu toplumsal aşağılık kompleksimiz!.."

Newyork'ta ev bulmak en büyük problem...Yine bi arkadaş ev bakmaya gitmiş... Evin mutfağı yok... EVET... Amerikalı pek çok kadın yemek yapmayı bilmiyor çünkü!.. Niye yapsın ki... Vakti yok böyle şeylerle uğraşmaya... Hayat yeteri kadar günlük... Çoğu ev mutfaksız...

DONK'N DOUTS

Lan bazen düşünüyorum, tam bir KÜLTÜR mozaiğinin göbek yerindeyim be!.. Sabah "DONK'IN DOUTS'da atıştırıyordum... Garson Meksikalı, elemanlar Çinli, tezgahtar yamyam... Sağ yanıma dönüyorum, İtalyanlar atıştırıyor, sol tarafta İspanyollar... Bunca renk, ütopya!.. Faşist Amerikalılar sevmez New-York'u!..

BAHADIR BOYSAL
NEW-YORK'DA RIGHT NOW

(BURADA ALLAH YOK!)

%100

KABOOM!

Facia-felaket filmleri, özellikle Amerika'da geçen..." Burada çok revaçta. Çünkü sanıyorum kurdukları bu şahane sistemin yerlebir olmasından korkuyorlar... Toplumsal bir paranoya sözkonusu. Bir süre önce çok acaip bi şey oldu... Aslında mimari berbat, çok sevimsiz... Savaş öncesi yapılmış binalar var... Onlardan resmen tuğlalar düşüyor...

Bir-iki ay önce bi kadının kafasına tuğlalar yağdı. Ağır yaralı... New York'un belediye başkanı günlerce o binanın önünde yattı-kalktı!! Neyse, mimariden bahsediyorduk... "TARİH" olmadığı için adamlar kendi tarihi eserlerini kendileri yaratmışlar... "Ay üssü Alfa" gibi tasarlanmış "Tarihi" görünen bi sürü kilise var... Yapay, sanal ama olmuş yani...

Türkiye'de bizim gericiler, Yahudileri çekiştirip dururlardı da örnemezdim. Herifler hakkaten GÜÇ!! Para onlarda, en büyük şirketlerin başında onlar... Duyuyorum, iş bulmaya gelen birçok kişi, "Ben Yahudi'yim diye yalan atıyomuş!..

New-York'u sindirip, süzüp size sunayım derken, kimse ordan helimizi sormuyor tabii!.. Hayatım, burda her şey para zaten... Bir kez daha yemin ediyorum, ne bok olursan ol, paran varsa gireme-yeceğin kapı yok burda!.. Metropol cebimden parayı "Su motoru"yla çekiyor şerefsizim!!

TIRRR

TOK-TIR

Geçen hafta çizdiğim Tarkan olayı başımı mı ağrıtacak ne?! Meğer herifin GAY'liği çok gizlenen bir şeymiş... Burda tuhaf telefonlar almaya başladım. Türkiye'den de yazı işleri müdürümüz Zafer Aktaş aradı... Elimde fotoraf varsa, bi gazeteci 10 bin Dolar teklif ediyormuş. ÖFF ama yaa... Hasssktır...

Denge li Beslenme

kartan@turk.net

(Bu arada tebrik mesajı gönderen herkese teşekkür!)

KAAN ERTEM

BABA BEN YENİ TETİKÇİNİZ HAYRI... BEN TIMARANEDEN YENİ ÇIKTIM... BENİ İSMAİL ABİ İŞE ALDI... Bİ İSTEĞİNİZ VAR MI ABİ? YANİ BABA?!

ULAN BU İSMAİL'DE NE KADAR DELİSİ MANYAĞI VARSA İŞE ALIYO... SONRA DA BUNLARA LAF GEÇİREMİYORUZ... KARAMBOLE BİZİ DE KIÇIMIZDAN VURMASIN BU BEZEVENK?. BABA DERKEN DÖTE GELMEYELİM...

EEE... GÖKOVA MERKEZ... EFENDİM BURASI SARIGÜL.. ŞU AN ÇİÇEKLİ KOYUNDAYIZ... BURADAN 345 KERTERİZ OLMAK ÜZERE BODRUM İSTİKAMETİNDE....

AAHH!

ÇATT!..

YAA BAĞIRA BAĞIRA REZİL ETTİN MAVİ YOLCULUĞU BE!.. BAK HALA BAĞIRIYO... ULAN BAĞARMASANA LAN, KULAĞIMIN DİBİNDE POKUN KREMASI!..

NE SÖYLENİP DURUYORSUN BE? TAMAM İŞTE HASTANEYE YETİŞTİRECEM SENİ?! DİKERLER KOLUNU BACAĞINI YERİNE MERAK ETME!.. BİR KAZADIR OLDU İŞTE!..

ULAN ŞUNUN ŞURASI BİR HAFTALIK TATİLİM VARDI, DENİZ, AÇIK BÜFE VESAİRE, ANCAK SEN N'APTIN?. İÇİNE ZIŞTIN!' İNSAN MOTORU SÜRDÜĞÜ YERE BAKMAZ MI?. SIĞLIK YERDE MOTOR MU SÜRÜLÜR. MÜŞ?

CEMAL ABİ, SON DÖRTLÜKTE YAVAŞ KALIYORSUN ABİ... İSTERSEN BİZ Bİ ÇALALIM, SEN BİR DAHA DİNLE, SONRA HEP BERABER GİZERİZ...

EVET ABİ... HEM RİTMİ DE DAHA İYİ ANLAMIŞ OLURSUN. RİTİM BİRAZ HIZLI DA...

Ulan Cemal abiniz gelmiş ellibeş yaşına, burada bir kuşağın savaşını vermekte... Şu anda sosyal sigortalardan emekli olup da evde tekevizyon seyrediyor olabilirdim ancak, kaderde çoluk çocuğun mıraskarası olmak da varmış...

Yaşayan Nurnya Sanat evi - Resim - Müzik tiyatro - konservatuara hazırlık dersleri... Tel (021) 244 05 62

BURASI ÇOK GÜZEL, BİZİM GEZEGENİMİZE BENZİYOR..

AMA ETRAFTA CANLI YOK SANKİ!

Etrafta canlı vardı..

!?

AIIGH!..

ÇITTAK

Üstelik çok acımasız..

UPH!

AH!

İki kişi kalmıştık...

DURUN! DURUN!

Durdular...

Sanki zaman tünelindeydik, bizim 60 bin yıl önceki halimizle karşı karşıyaydık...

Onlar gibi olduğumuzu anlasınlar diye, kasklarımızı...

..çıkardık... Hatta Orjana daha da ileri gitti...

..Sonunda onlar gibi olduğumuzu anladıları... Peki niye uçarak gelmiştik...

ŞAŞIRMA

Şonra Orjana'yı inceleyen genç adam, şefleri olduğunu sandığımız yaşlı adamın kulağına bir şeyler fısıldadı..

HIM!

Hepimiz [illegible] adamın [illegible] şiyle [illegible]

Bir ay sonra heykellerimiz dikilmişti... Klasik hikaye... Biz onlar için gökten inen tanrılardık...

Büyük saygı görüyorduk ama, Orjana huzursuzdu...

ALAVARZA'YI GERİ DÖNECEĞİZ..

NASIL?..

Devamı arka sayfada..

15. Sayfadan devam.

Uzay gemisini söktük, işe yarayan parçaları köye taşıdıktan sonra, geri kalanını yok ettik... Şimdi geriye bir tek şey kalıyordu, üremek!

Önce Orjana ile ben çiftleştim... Bu bizim saf neslimizdi... Ama bu yeterli değildi...

Daha sonra Orjana köyün sağlıklı erkekleriyle, ben de köyün...

"sağlıklı kadınlarıyla çiftleştim...

SELÇUK ERSEN

OFF, ŞİMDİ BÜTÜN KEYFİM KAÇTI...

KEŞKE EN AZINDAN YÜZÜMÜZÜ FALAN YEŞİLE BOYASAYDIK..!

NEE?.. SİGARA İÇMEK YASAK MI?..

İtiniz, itmeyin, itin itin, Sakın itme,.. İt..İt... Git burdan

BEN, DELİ DEĞİLİM..!

BEN DE DELİ DEĞİLİM, ÇIKARIN BİZİ BURDAN..!

çizgileri Timsah, Bezgin, Komikaze Mousepad ve bardak (mug) oldular şimdilik D&R mağazalarından, MEGA İZTOK 'lardan ve Leman Kültür'den temin edebilirsiniz

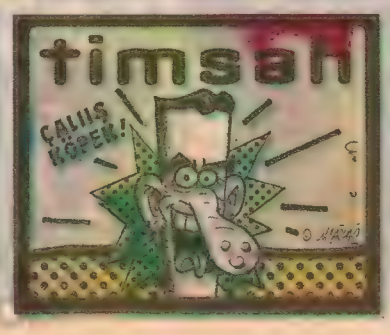

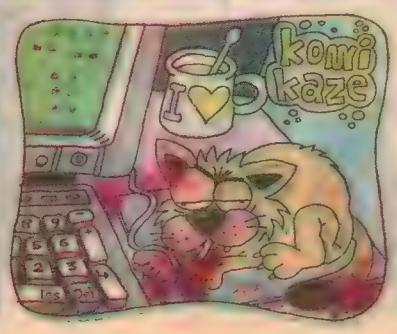

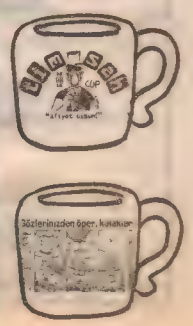

Simit

Ender Özkarraman

Şehrin canhıraş sesleri taa uzaydan duyuluyordu...

Bu ses kalabalığının içinde bir adamdı... Yorgundu, yaşlıydı, asıktı yüzü...

Bir amaca doğru yürüyordu... Parası yoktu ama karnı açtı, onu doyurması lazımdı...

Durdu... Birşey dikkatini çekmişti, eğilip iyice baktı... Emin olmak için...

Evet, bu bir simitti... Bir bütün olarak orada öylece duruyordu... Sadece küçük bir parçası eksilmişti...

Adam ona dokundu... Henüz bayatlamamıştı simit, tazeliğini koruyor, üzerinden susamların kokularını yayıyordu...

Adam düşündü...

BİR SİMİT!..

BİRİSİ AZ EVVEL BIRAKMIŞ BURAYA... TADINI BEĞENMEDİ Mİ ACABA?..

...Ya da onu alan adamın birden midesi bulanmış, içi bayılmıştır... Ya da elinden yere düşürmüştür simidi... Tabii pislendiği için onu buraya bırakmıştır...

Ya da şöyle oldu: Adam simitten bir ısırık almıştı ki birileri ona bulaştı, o da kavgaya daha rahat girmek için simidi buraya bıraktı... Ama kavgadan mağlup ayrılınca simit orada kaldı...

...BELKİ DE ADAMIN DEĞİL BİR KADININ ELİNDEYDİ SİMİT... KADIN KARŞIYA GEÇERKEN BİR ARABA ONA ÇARPTI... KADINI HASTANEYE, SİMİDİ BURAYA KALDIRDILAR!..

YA DA VAPURDA Kİ BİR ADAMIN ELİNDEYDİ BU SİMİT...

...Adam, vapurun üstünde uçuşan martılara hiç aldırmadan simidi bitirmeye niyetliydi... Kı bir ısırık kopardı...

Adamın bu egoist tavrına çok kızan bir martı pike yaptı...

Ve simidi kaptığı gibi kaçtı... Adama ise sadece ağzındaki lokmayı yutmak düştü...

GULP!

Simidi kapan martı, onu midesine indirmek için uygun bir yer arayışı içinde uçtu... Uçtu...

FAKAT BİR MÜDDET SONRA SİMİDİN AĞIRLIĞINA DAYANAMAZ OLDU VE ONU BURAYA DÜŞÜRDÜ!..

Yaşlı, yorgun ve karnı aç olan adamın gözleri gökte martıyı aradı ama bulamadı... Tekrar orada öylece bir bütün olarak duran simide yöneldi bakışları...

Adam simitten bir ısırık aldı ve kaldığı yerden yürümeye devam etti...

LeMan 17 Bitti

Akşam Gazetesi

CÜMBÜR CEMAAT

Ahmet Yılmaz

ŞİİR DÜNYASI GLOBAL TAD VERİSİ

(Argumanlı şiir, Tandanslı Tobi)

Güzel geçen bir yaz akşamı
Sevgililer mutlu birer yıldızdırlar
Sabah olunca, günün ilk ışıklarıyla
Sex yüzünden sürtünme olur ve
Ter buharlaşır, isilik olur, mantar olur
Derhal denize girilmeli, kumlarda
Oyunlar oynamalıdır, aksi halde
Apış aralarında mantar olacak ve
Sevgiliye huzursuzluk verecektir..!
Dünyada böyle bir takım şeyler olurken,
Güney Koreliler ne yapar acaba?!
Kuş ve doğaya gelince onlar ne yapsın işte
Hep aynıdır zavallı mahlukatlar..! Hadi..!

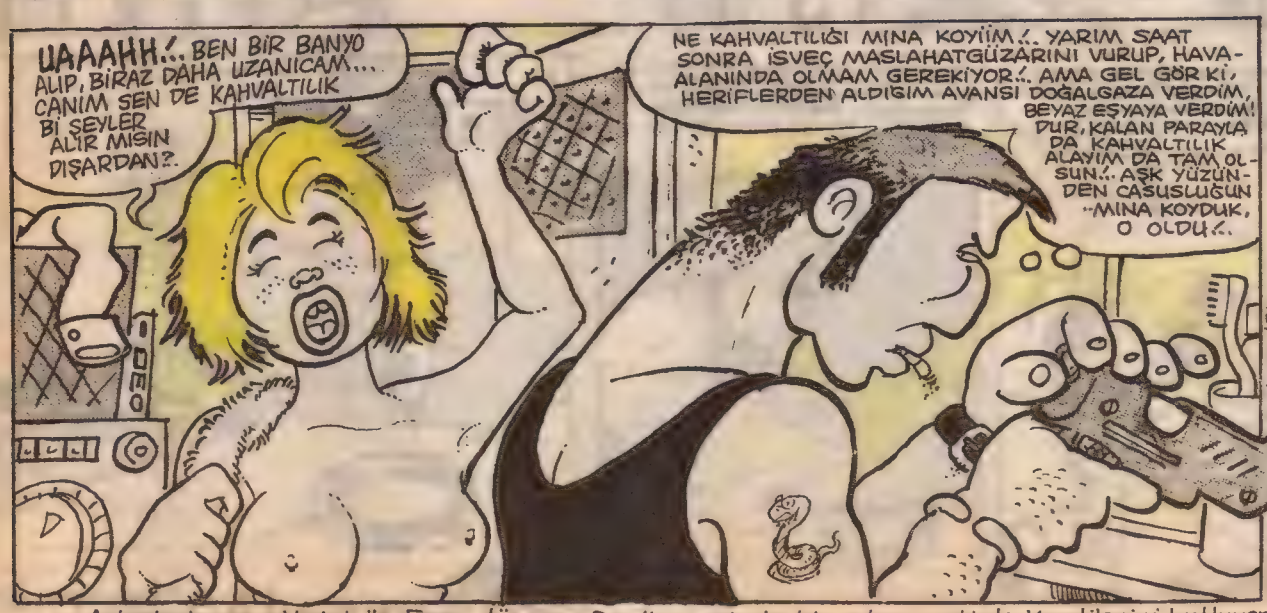

Arkadaşlarımız Vedat ile Eser, dünyaya Can Ilgaz adında bir adam getirdi. Kendilerini kutluyor

LeMan okur mektupları

MİZAH DERGİNİZ

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Madam Kişot,

20. yy.'da globalleşmeye doğru yol aldığı ileri sürülen dünyamızda, insanların en başta ihtiyaç duyduğu şeylerden biri, çağdaş eğitim. Ama Türkiye'de yaşıyorsanız, üniversiteli olmayı da başardıysanız (burjuva tabir edilen kesimden değilseniz) geriye havlamak kalıyor. Paranız yoksa ve öğrenci yurdunda kalıyorsanız köpek muamelesi görmeniz mümkün.

Dörtyüz kişinin kaldığı bir yurt düşünün. İçine kırk kişinin zorla sığabileceği bir etüd odası olan. Oksijene gereksinmeniz yoksa ve yer kapmayı başarırsanız uygarca ders çalışabilirsiniz. Maalesef vize ve final zamanı daha çok havlayacaksınız. Odalarınızdan, gürültülü koridorlara kadar taşarak, normalde namaz kılınması için yapılan mescitte (tavanı akan ve nem kokan) yerlere yayılıp, bir kırda piknik yapıyor havasında çalışmanız mümkün. Bu arada lükslerniz de var tabii. Aslında size fazla bile! Karşısında bir bakkal ve üç lokanta olan bu yurdun içinde genişçe (fiyatları makul!) bir kantin var. Birine aşık olup evlenmeye karar verirseniz saçınızı kuaföre yaptırabilirsiniz. Size bir kantin ve kuaför fazla bile. Bu yüzden çalışma odasına ihtiyacınız yoktur. Bir alternatifiniz daha var tabii. Kampüsün içinde ve yurdun dışındaki kütüphane. Sınırlı saatlerde açık olan bu binaya, kendinizi o saatlere ayarlayarak bir robot misali pardon köpek misali koşacaksınız. Bu ülkenin sizin gibi mücadeleci züğürtlere ihtiyacı olacaktır. Bu arada bu çağdaş yuvaya ensesi kalın birinin telefonu olmadan giremezsiniz hani.

Bahsettiğim züğürtlerden biri olan ben havlamayı başaramadım ne yazık ki. Keçileri kaçırdıktan sonra mı Madam Kişot oldum yoksa Madam Kişot olduktan sonra mı kafayı yedim bilmiyorum.

Marksizm, sosyalizm... vb. ideolojilerden (yüzeysel bilgi dışında) bihaberim. Hatta kendini devrimci zannedenlerce, garip takılarım ve giysilerim yüzünden, Amerikan özentisi diye nitelendirilen biri olarak, ateşli (!) konuşmalarla diğer kızlara yurdun önünde eylem yapalım dedim. Nasıl olsa istediğimiz sadece çalışacak rahat ve kokusuz etüd odalarıydı. Kararlaştırdığımız saatte kimse ortada yoktu. Korkunç bir hayal kırıklığı içindeydim. Yağmur yağıyordu. Kan beynime sıçramıştı. Telefonla bütün gazeteleri aradım. Elimde bir şemsiyeyle yurdun önünde oturup, elimde bir kitap, okumaya başladım. Amacım neydi? Bilmiyorum, aptal kahramanlık mı, Don Kişot'luk mu yoksa Hamlet'in kötülüklere savaş açışına özenti mi bilmiyorum.

Olaydan bir ay sonra keçilerimi toparladım. Bakırköy'den de bir kaçıklı diploması aldıktan sonra, bana bir diploma yeter de artar bile dedim. Ömrümün geri kalanını nirvana'ya (Hindu felsefesinde insanı acı çekme, yanılsama ve bilgisizlik durumundan kurtaran ve bu dünyadaki tüm isteklerin silinmesiyle gerçekleşen durum) ulaşmaya çalışarak geçirmeye karar verdim. Önceden iki dil daha öğrenip, master yapmayı tasarlarken okulu bıraktım. T.C.'ye hayırlı uğurlu olsun. Bir iktisatçı eksik ya da fazla. Ne farkeder ki bu ülke için. Değil mi?

Bu işler böyle halledilmez şeklindeki öğütleri dinlemeliydim belki. Belki de mercimek akıllı Nietcshe'nin ahlak öğretisinin (!) yüceliğine inanmalıydım. Ona göre insanlar eşit olamaz. Güçlüler ve güçsüzler olmalı, güçlüler güçsüzleri mutlaka ezmelidir. Din, soyluların acıma duygusunu ortadan kaldırdığı için yokedilmelidir. Hayatını kadınları küçük görmek ve Hristiyanlığı eleştirmekle geçiren Nietcshe "Halkı ya da kadınları ön plana çıkaran, pohpohlayan herşey, herkese oy hakkı, "aşağı kişilerin" egemenliği lehine iş görür" der. Fransız devrimine karşıdır ve ona göre kölelerin, işçilerin ve yoksulun şampiyonluğunu yapan sosyalistler, savaşılması gereken kişilerdir.

Nietsche'nin felsefesini benimseyip, Camus'luktan vazgeçip, bu işlerin de nasıl halledildiğini öğrendiğim zaman, mevcut insan ilişkilerine adapte olabilirim demektir. Ne yazık ki, midesi geniş olmayan, aşağı kişi, ayak takımı, zavallı, güçsüz ben "Madam Kişot" bunu hiçbir zaman başaramayacağım.

Lanetim, beyni cebini doldurmaktan başka işe yaramayanların üstüne olsun.

Narcissus

Hain dünya,

Merhabalar, ben Eskişehir'den Lemankolik Yıldız... Söylenecek o kadar çok şey varken; ben ne söyleyeceğimi şaşırmış durumdayım. Şuna inanıyorum ki; hepimiz düştüğümüz acımasız dünyanın kucağında adil düzene! karşı savaş veriyoruz. Biz her ne kadar aldatıldığımızı bilsek de iktidarın başındakiler bizi kandırdıklarını zannede dursunlar. Öte yandan devrimci ruhunu taşıyan her biri birer Deniz, Yusuf, Hüseyin ve daha sayamadığım bir çok insan gibi yoldaşlarla hep birlikte şimdiye kadar uyuyanları uyandıracağız.

Zenginlerin gününü gün ettiği, fakirlerin günden güne ezildiği dolandırıcı mafyanın şeytan üçgeni yaptığı; daha sonra "Türkiye seninle gurur duyuyor" sloganlarıyla karşılandığı, devletin de bu işlere karıştığı sonra pisliklerin ört bas edildiği Türkiye'de yaşamak istemiyorum. İnsanlığın bu kadar alçaldığını, bu kadar adi olduğunu, bu kadar şerefsizleştiğini ve bu kadar aşağılık olduğunu düşündükçe midem bulanıyor. Bir insanın midesi bulandıktan sonra ne yapacağını tahmin edersiniz artık... Birisi çıkıp dur desin artık! Ya da hepimiz birden bir şeyler yapalım. Çoğu insanın da benim gibi düşündüğünden eminim. Yoksa parasızlık ve işsizlik yüzünden bu kadar intihar edilmezdi. Hoş

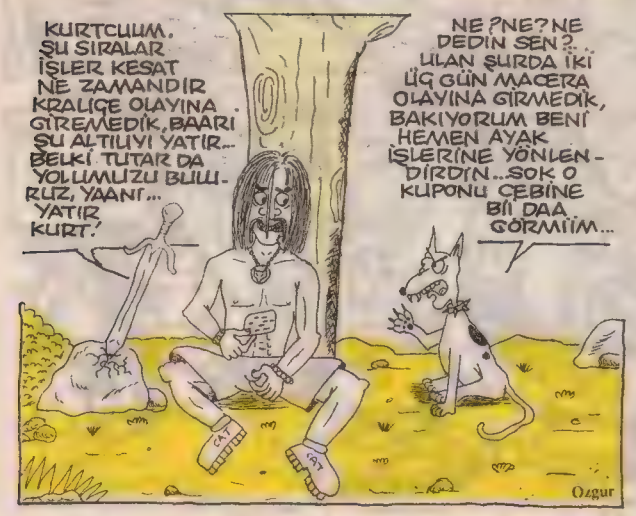

başımızda bu kadar umarsız insanlar varken onları ne yapsak da etkileyemeyiz. Verdikleri iki kuruşluk maaş zammı karşılığında bunun üç-dört katı herşeye zam yaparak bizi kandırdıklarını zanneden devlet yöneticileri! Ya da yönetemeyenleri! Kendinizi bizlerin yerine koysanız bu isyanımın sebebini anlarsınız ya da her zamanki gibi hiçbir şeye aldırmazsınız. Çünkü bu hayatın zorluklarına karşı biz savaş veriyoruz. Siz ancak aldığınız mülklerle ya da milyarlık arabalarınızla nerede, ne zaman, ne yapsak diye düşünürsünüz. Onlar ki; o yüce insanlar her zaman halkın acılarını kendi acılarına zincirlemiş; son nefeslerinde dahi ülkelerinin bulunduğu durumu halkın adına tek bir ağız olup dile getirmişlerdir. Göz göre göre hem Türkiye hem biz günden güne hem ölüyor, hem sömürülüyor. Neden başkalarının kölesi olacağımıza kendimizin kölesi olmayalım? Neden zengin, fakir ayrımı olsun sözde, bütün insanlar eşitti ya! Ne oldu bir anda eşitlik mi bozuldu yoksa değişen dünya karşısında biz mi aciz kaldık? Neden insanların eşit olduğunu siyasette de kabul etmiyoruz? Bu "neden"ler uzadıkça uzar gibi geliyor... Daha sorulacak ve cevabı alınamayacak birçok soru var... Sanırım şimdilik bu kadar yeter.

Her zaman sağlıklı ve mutlu olun! En azından öyle olmaya çalışın. Yapılan haksızlıkları, namussuzlukları, şerefsizlikleri, adilikleri vs... görmezlikten gelin. Eğer böyle yapmazsanız size bol sabırlar dilerim. Her nerede ölüyor ya da ölmeye çalışıyorsanız. (Tabii bu sözüme günnünü gün edenler dahil değil) Tekrar görüşmek üzere!!! Çok çok sevgi ve saygılar...

Umut Çiçeği

Merhaba,

Leyla'nın eşi ve kardeşi olarak, bazı önemli gelişmeler üzerine size yazıyorum.

20 Ağustos 1998 günü, Leyla'nın gözlerinde, yeniden kanama belirtileri olan, anlık görememe, baş dönmesi, mide bulantısı vb. olması üzerine, böylesi durumlarda doktorun belirttiği şekilde ilk müdahale (başına soğuk su dökme ve buzlu bez ile başını bağlama) yapıldı. Gözdeki söz konusu kanama kısa süreli olup, doktorların bu duruma ilişkin yapabilecekleri bir müdahalenin olmadığını daha önceden belirtmiş olmalarından kaynaklı, keza cezaevi ringindeki sarsıntıyı da (söz konusu sarsıntı, sağlığı normal olan bir insanı dahi olumsuz etkilerken, Leyla'da yine doktorların ifadesiyle travma etkisi yapmakta) düşünerek, cezaevi doktoru ile birlikte, hastaneye sevk yaptırmanın "gereksiz" olduğu sonucuna vardık.

Aynı belirtilerin iki hafta sonra da (2 Eylül'de) olması üzerine, yukarıda söz ettiğimiz nedenlerden dolayı, hastaneye gönderilmedi.

Iki hafta arayla, iki kez kanama olması, retina tabakasındaki gerilmenin, boyutunun anlaşılabilmesi ve gözlerinin oldukça hassas bir noktada bulunması açısından ayrı bir önem taşıyor. Bugünlerde, yeni bir kanama olasılığının beklentisi içerisindeyiz ki, kanamaların sıklaşması bu endişemizin yersiz olmadığını da doğrular durumda.

Diğer bir gelişme ise, TİHV Başkanı Yavuz Önen'in CMUK'un 399/2 maddesine göre cezasının tecilini isteyen bir başvuruda bulunması. (6 Temmuz'da Adli Tıp Kurumu'na gönderilen sağlık dosyasından, iki ayı aşkın bir süre geçmesine rağmean, bilgimiz dahilinde hiçbir sonuç çıkmamıştır.) Yavuz Önen'in yaptığı başvuru kabul edilmiş olup, alınacak olan yeni bir "Sağlık Kurulu Raporuyla" birlikte, Leyla'nın sağlık dosyası Adli Tıp Kurumu'na gönderilecek. "Sağlık Kurulu Raporu"nun alınması için, Leyla henüz hastaneye götürülmedi. Büroksayile takılmaması durumunda, söz konusu işlemler, kısa bir sürüde tamamlanabilecek olan işlemlerdir. Gelişmelerin ne şekilde olacağını, ancak önümüzdeki günlerde görebileceğiz.

Leyla'nın sorusuna ilgili olduğunuz için; sizi bilgilendirmek düşüncesiyle yazmaya karar verdik.

Duyarlı tüm kurum ve kuruluşları destek vermeye çağırırken, ilginize çok teşekkür ediyor, çalışmalarınızda başarı dileğiyle, saygı ve selamlarımızı iletiyoruz.

Not: Mektubu zarflamış, size göndermek için hazırlamıştık ki, Adli Tıp Kurumu'nun verdiği "olumsuz karar belgesi" elimize ulaştı. Yavuz Önen'in yaptığı başvurunun olumsu sonuçlarabilmesinin, kamuoyunun baskısından bağımsız olmayacağı düşüncesiyle, kararın bir örneğini size de gönderiyoruz.

Dursun Bütüner - Yusuf Büyükdağ

Ağlıyorum.

Benim sevmiş olma olasılığına. Korkaklığımdan değil. Beni soru işaretlerine terkettiğin için.

Kendimi bir bok sanamıyorum. Ondandır korkaklığım belki de. Kendinden fazla, diğer insanları düşündüğünü çok iyi biliyorum, demişti dostum bana. Beni en iyi o anlardı, ve ben de onu. Sense, bana korkak derdin sen olsaydın, ama benim korkaklığımı yok edecek bir ünlem imi bile vermedin bana, belki kendi korkaklığından ve her soru işareti beni üç noktaya dönüştürüyor gitgide, biliyor musun cadı?

Oysa, ben korkmam, korkamamam hiçbir şeyden. Anca bir bok olmaktan. Sen git salakların bokunu temizle. Yaşam bu olsun sana. Sevin, sev de sevin, sevil de sevin. Beni de unut elinden geliyorsa. Tek iyi dileğim budur sana, öyleyse...

Tüm korkak sanılan ama cesaretini ölçülü kullanan dostlara selam.

Erdem

Özür:

357.sayıdaki okur mektupları köşesindeki bazı mektupların daha önce yayınlandığını farkettik. Bilgisayarın bir keleği sonucu ortaya çıkan bu durum nedeniyle üzgünüz, okuyuculardan özür dileriz.

Lale Leman (LL)

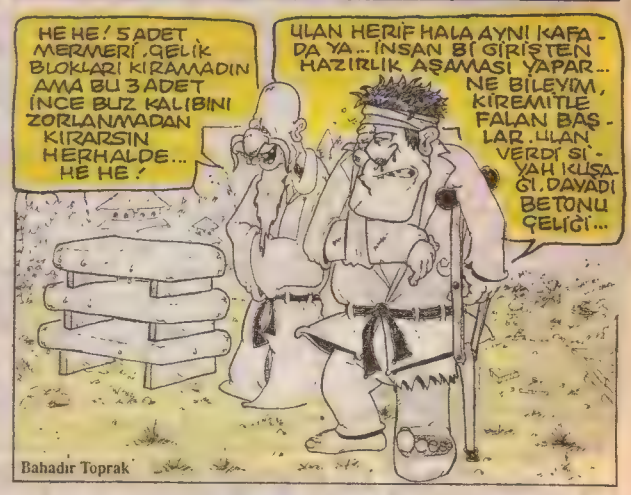

LeMan
Sayı: 358...
19 EYLÜL 1998...CUMARTESİ...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● C an YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Güneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 ● **Abonelik için:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

SİVRİ SİNEK

GÖKHAN DABAK

(Nerden senin dostun oluyomuşum, haddini bil bir sivri sinekle muhattap olamam.) VAAY BEYİMİZ PEK DE HAVALI, ANANI İMPARATOR SKTİ GALİBA?! (Doğru konuş hayvan.) HAYVAN OLDUĞUM DOĞRU, ONA BİR İTİRAZIM YOK AMA ŞİMDİ MEVZU BU DEYİL Kİ...

NE OKUYORSUN?.. (Sanane, sen kendi işine bak.) NİYE? NE YANİ, MERAK EDEMEZ MİYİM? (Etme, merak etme!) ..... O KİTAP KAÇ SAYFA SENCE?.. BENCE İKİ YÜZ SAYFADAN FAZLADIR. VAR MISIN İDDAASINA?.. (Sussana yaa. manyak mısın, nesin?) OHOO! SEN BU GİDİŞLE SİNİR HASTASI OLURSUN DOSTUM!..

N'ABER TAŞ MI TOPLUYOSUN? (Taş topluyorum veya taş toplamıyorum.) TAMAM ANLAŞTIK SEN TAŞ TOPLA VEYA TAŞ TOPLAMA..

Saat yedi'yi çeyrek geçiyordu...

OOĞGEEOOOAAAOOO

Aloo! Burası Nasa astronot Tarzan bilgi ver, maymunlar ne durumda?.. Ormanda hayat var mı? Taşlar nasıl üçgen mi, beşgen mi?..

Sivrisineğe çirkin deme, o hakikatte bir tavus kuşudur... (Hz. MEVLANA.)

BU SİHİRBAZ ŞAPKASINDAN TAVŞAN ÇIKARIYO... ŞAPKASINDAN ÇIKARTTIĞI TAVŞAN DA YANINDA, SENİ ZÜRAFA YAPABİLECEK GÜCE SAHİBİZ...

OLABİLİR BENİ ZÜRAFA YAPABİLİRSİNİZ FAKAT GENE DE ZÜRAFA OLMAKTAN VAZGEÇMEYECEĞİM VEYA DA TARLADA DOMATES BESLERİM...

1

GÜNLÜK RAPOR
Bugün gergedan Selim, Manda Cevdet'le kapıştı... Maymunların dediğine göre Cevdet elindeki cevizi yerken Selim elindeki muzu yerken imalı imalı, bu muz da, ne kadar lezzetli, demiş...

Ve uzaydaki ay'da bi durum var mı, yoksa yok mu diye anlamaya çalışırken, birdenbire galaksi boyut değiştirip güneş sistemleri yörüngelerinde dönmeye devam ettiler...

2

26 Eylül 1998 Cumartesi Sayı: 359. 175.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

KRONİK HASTALIĞINIZ

LeMan

Alo 900 Bakan Eyüp Hattı...

Çakıcı- Bakan Eyüp Aşık görüşmesinin skandal kasedi ortalığı karıştırdı. Çetenin meclis içindeki uzantıları isim isim açıklanıyor. Lağımın ucu göründü.

Bayıl Günü

FEYHAN GÜVER

Sevgili mızıldanmaları...

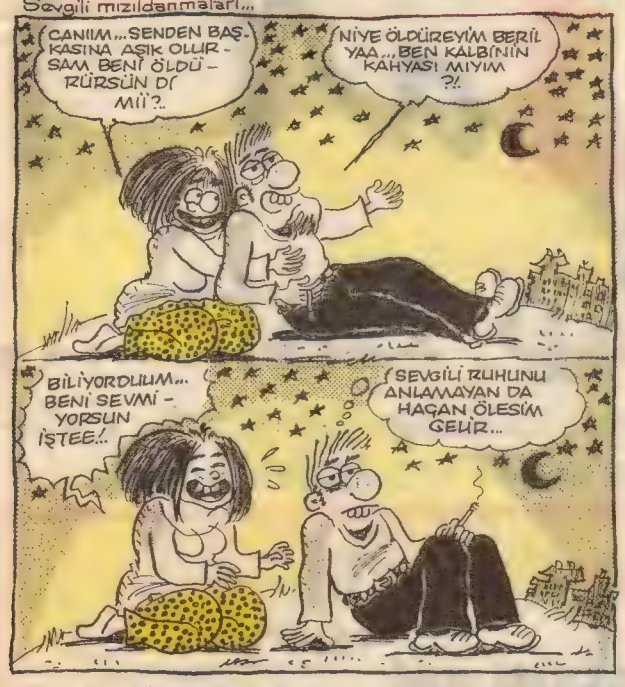

Sevgili zırıldanmaları...

Sevgili mırıldanmaları...

Şiir-Şair-Dünya

Şiir bir terlemedir
Güneş güneş
sözlerle
Ve böyle böyle şair
Eriyip gider

Dünya gibi tıpkı
Döndükçe
terleye terleye

CAN YÜCEL

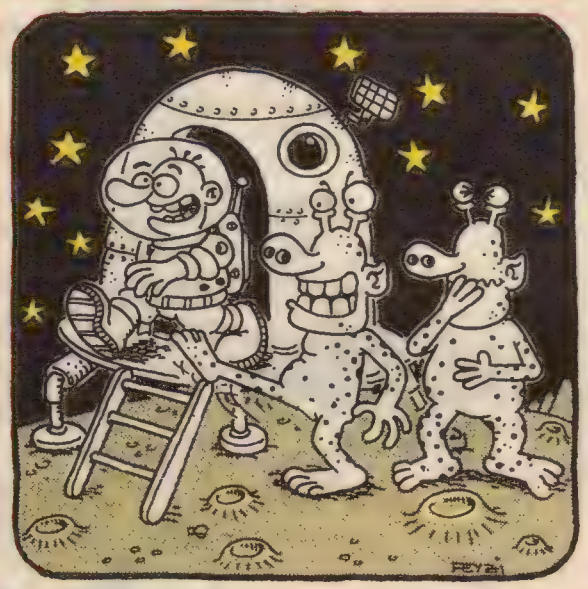

Küçük Kız ÖZGE

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Cezaevinde körlüğün eşiğine gelen Leyla Büyükdağ için Adli Tıp "Acil tedaviye gerek yok" raporunu verdi. Raporda "işkence izlerini sildiği gerekçesiyle" meslekten men edilen Nur Birgen adlı doktorun başkan sıfatıyla imzası bulunuyor.

EYÜP AŞIK
Ayıkla pirincin taşını

TÜRK-METAL SENDİKASI
Satışın böylesi de görülmedi

KARA BORSA KİTAPÇILAR
Günyüzü görmeyesiniz

ADLİ TIP
İşkence kamuflajı

LeMan

Adalet bakanı Hasan Denizkurdu'nun önerisiyle af kapsamı iyice daraldı. Çekmiş yeni tasarı Ecevit'e sunuldu. DSP dar kapsamlı affa sıcak bakıyor.

TA BU DEVİREN

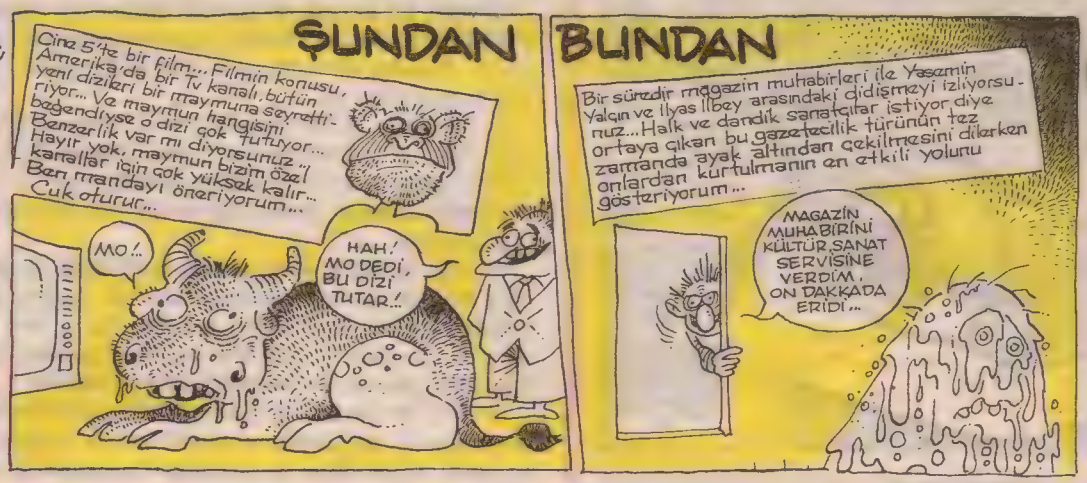

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Çakıcı-Eyüp Aşık Görüşmesinin Tam Metni!

Çakıcı: - Alo... Abi?.. Eyüp Abi?..

Aşık: - Kimsin?..

Çakıcı: - Ben Alaattin abi...

Aşık: - Parolayı söyle...

Çakıcı: - Hey barmen bana bir bira, yanımdaki fıstığa bir tekila!...

Aşık: - Vay Alaattin, n'aber lan?..

Çakıcı: - İyidir abi... Aslında iyi diilim... Mesut Yılmaz öldürülmemi istemiş... Çok canım sıkıldı... Ölmüş kadar oldum...

Aşık: - Olur mu öyle şey Alaattin?.. Mesut Bey o tip bi adam diil... Titanik'teki çocuk öldüğünde bile sarsıla sarsıla ağladı, senin ölümünü ister mi hiç?..

Çakıcı: - Hayır, kellem gerekiyosa, kendim keserim, getirir şak diye koyarım masaya... Ayreten tavuk mu boğazlatıyo?.. Burası Fransa, yok öyle!..

Aşık: - Güzelim, seni devlete karşı kışkırtmışlar, gaza gelme... Biz Mesut Bey'le daha geçen salı biraraya gelip seninle gurur duyduk...

Çakıcı: - Zaten ben de inanamadım abi... Hem bana "Senin için Amerika'ya Silifke Halk Oyunları Ekibi süsü verilmiş tim gönderiyoruz, hemen kaç" diye haber verin, hem de kellemi isteyin... Bu ne yaman çelişki abi...

Aşık: - Mesut Bey çelişmez güzelim... Sana bu haberi kim sızdırdı, güvenilir mi?..

Çakıcı: - Ne, Sezer Güvenirgil mi?..

Aşık: - Ne diyosun Alaattin?..

Çakıcı: - Abi?.. Kesildi abi, özür dilerim...

Aşık: - Alaattin?.. Lan, kaydediyo falan olmayasın bu görüşmeyi?..

Çakıcı: - Sen kardeşini tanımamışın abi... Kayıt cihazlarına o kadar gıcığımdır ki, arada bi Sony'yi kurşunluyorum...

Aşık: - Cephaneni çarçur etme yiğidim... Sana tüyoyu veren şahısı soruyorum, dost biri mi?..

Çakıcı: - Dost... Hakikaten dost... Ama ben yine de önlem olarak kasığına iki el sıktım... Yorduk çocuğu!..

Aşık: - Amerika'dan kaçtığında nereye saklandın?..

Çakıcı: - Yukarıya, Kanada'ya çıktım... Dalıp gitmişim, Alaska'ya da uğradım... Bi sana, bi de Mehmet AliYılmaz Abi'me penguen aldım... İlk fırsatta vericem, derin dondurucuda saklıyorum... Çok delikanlı hayvanlar, havaya bi el ateş ettim mi "Türkiye" diye bağırıyolar!..

Aşık: - Armağanın kesilmesin Alaattinim!..

Çakıcı: - Abim!.. Sen benim her zaman abimsin!.. Biraz alkollüyüm, kusura bakma... Ama her zaman söylüyorum, ben Eyüp Sabri Tuncer abim için canımı veririm...

Aşık: - Aşık güzelim...

Çakıcı: - Kim abi?.. Kime abi?.. Vuriim mi?..

Aşık: - Mi'ye dikkat et!..

Çakıcı: - Afedersiniz!..

Aşık: - O şey, Amerika'ya yolladıkları adam... Selçuk muydu, öyle bişey... Soyadı Demiralp... Demirağ mıydı yosa?.. Adı Mithat türünden bişey... Arif Şentürk de olabilir... Biz ona İlker Yasin diyelim... Ben o adamı buldurup konuşurum yiğidim, sen bünyeni üzme...

Çakıcı: - Koyuyo adama be abi!.. Cavit abiyle hergün konuşurduk, telefonda sabahladığımız olurdu, martılar ağlardı çöplüklerde, şimdi telefonlarıma çıkmıyo... Hayat böyle abi... Geçen aradım, o çıktı, yanlış numara hesabı, Fatih Ürek sesiyle konuştu benlen...

Aşık: - Galiba Tansu Hanım'la olduğu gibi Mesut Bey'le de aranı bozmak istiyolar senin... Takıştırmak istiyolar... Seni bizden koparmak istiyolar, tetkik et bunu...

Çakıcı: - Bana Tansu deme abi!.. Türkçe bilmeyen insanla benim işim olmaz... Ama Mesut Bey.. O benim hemşerim... Hep gönül hizmeti yaptım, zararım olmadı... Sırf o istemedi diye, reklama çıkıp "En güzel kan kırmızı" demedim...

Aşık: - Şu an İstanbul - Silivri yolundayım Alaattin... Ben seni sonra Kütahya'dan ararım!..

Çakıcı: - Abi, baştan savmayasın beni!.. Bak, Mesut Bey, kendisine hizmet eden adama titizlik göstermedi, yumruğu yedi... Üç aşamalı intikam kuralıdır bu, kulak-burun-boğaz hesabı... Önce burun kırılır, olmadı tek kulak kesilir, o da olmadı, boğaz yarılır, o olur!..

(Gülüşmeler)

Aşık: - Tamam Alaattin, görüşürüz sonra...

Çakıcı: - Hürmetler abi... Ha, bu arada Cristin Haydar'ı hatırlıyo musun, onunla güzel bi maceramız oldu, sonra anlatırım...

(Titreşmeler)

Aşık: - Hava iyice soğudu koçum... Hadi iyi günler...

Çakıcı: - İyi günler abi... Yaşadığım sürece abimsin... Sen Aşık'san ben de maşuğum... Canım abim benim!..

& timsah

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

temcit pilavı

memleket meseleleri meseli

"ömrü bu millete laf anlatmakla geçen herkese"

iyi kötü bir bardak ve yarısını dolduracak kadar da su var.. kimisi diyor ki: bardağın yarısı boş.. kimisi diyor ki: bardağın yarısı dolu

iyi kötü bir bardak ve yarısını dolduracak kadar da su var.. kimisi diyor ki: bu su dinsiz, zemzem katalım, bardak da örtünsün, günahtır.. kimisi diyor ki: bu su rakı'sız hiçbir şey ifade etmez, illa ki beyaz leblebi de isteriz

iyi kötü bir bardak ve yarısını dolduracak kadar da su var.. kimisi diyor ki: işte bu su, meşhur milli sudur, dünyadaki tüm meşhur milli suları bir damacana'da toplayalım, bu uğurda herkesin üstünde hop hop hoplayalım.. kimisi diyor ki: ellere var bize yok mi

iyi kötü bir bardak ve yarısını dolduracak kadar da su var.. kimisi diyor ki: bardağı kıralım, suyun da içine tükürelim.. kimisi diyor ki: bardağı ayrı yere, suyu ayrı yere koyalım, bakalım birbirlerini özleyecekler mi

iyi kötü bir bardak ve yarısını dolduracak kadar da su var.. kimisi diyor ki: arkadaşlar biz böyle birbirimizle cebelleştikçe bardak eskiyor, su da buharlaşıyor.. kimisi diyor ki: uyandırma kerizi, bulandırma denizi, onlar birbirleriyle cebelleşmeyince bizim işimiz nasıl yürür ki

iyi kötü bir bardak ve yarısını dolduracak kadar da su var.. kimisi diyor ki: yarımız bardağın tarafını, yarımız da suyun tarafını tutalım birbirimizi dövelim bakalım hangi kim yarımız kazanacak.. kimisi diyor ki: şimdilik hiç karışmayalım, uzaktan seyredelim, vakti gelince de dramdan vazife çıkaralım

iyi kötü bir bardak ve yarısını dolduracak kadar da su var.. kimisi diyor ki: bu bardak ve su avrupa'da olsaydı, piyasanın .mına koyardı.. kimisi diyor ki: bardağın da suyun da canı cehenneme, yaban eller daha güzel

iyi kötü bir bardak ve yarısını dolduracak kadar da su var.. kimisi diyor ki: bardağı da suyu da ortaya koyalım, ilk yetişen kapsın.. kimisi diyor ki: arkadaşlar bardak zayıfların su tombulların olsun

iyi kötü bir bardak ve yarısını dolduracak kadar da su var.. kimisi diyor ki: ne suya ne bardağa dokunalım, yeni sular yeni bardaklar bulalım.. kimisi diyor ki: artık bu su da bu bardak da sadece simgemiz olarak kalsın, biz yeni ve büyük leğenlerle okyanusa açılalım

.iyi kötü bir bardak ve yarısını dolduracak kadar da su var.. kimisi diyor ki: bu bardaktan da bu sudan da bir bok olmaz.. kimisi diyor ki: bu su var ya bu otuz iki dişe keman çaldırır, bu bardak var ya bu bardak da on iki parmak bağırsağa obua çaldırır

iyi kötü bir bardak ve yarısını dolduracak kadar da su var.. kimisi diyor ki: arkadaşlar abartmayalım lütfen, bunlardan herkes de var, alt tarafı bir bardak ve su işte.. kimisi diyor ki: ama bunların sadece alt tarafı bardak ve su değil, üst tarafı da bardak ve su

iyi kötü bir bardak ve yarısını dolduracak kadar da su var.. kimisi diyor ki: birbirimizi yiyerek, düşmanlarımızı sevindiriyoruz ancak, yarım bardak su da fırtına koparmayalım, bunu bulamayanlar olabileceğini de düşünelim, hâlimize şükredelim, agghh anam vuruldum.. kimisi diyor ki: bu bardak ve su'yun uğrunda ölenler, bilhassa ölmez, yaşasın bardakların ve suların kardeşliği, en büyük fener başka büyük yok

iyi kötü bir bardak ve yarısını dolduracak kadar da su var.. kimisi diyor ki: bıktım lan didişmenizden, birbirinizi yemenizden, bardak da su da kıçınıza girsin, hepiniz embesil yaratıklarsınız.. kimisi diyor ki: çok anlamsız bu ya, daha kaç kuşağın ağzına sıçılacak, hayatı mahvedilecek, biz bu bardağa ve suya sahip olmak istemiyoruz, sadece bardağın ve suyun kardeş kardeş durduğu bir yerde yaşamak istiyoruz

iyi kötü bir bardak ve yarısını dolduracak kadar da su var.. kimisi diyor ki: tüm bu kavga ecdadını ziktiğimin şu bardak ve şu bir damla sudan çıkıyor, ikisini de kırıp paramparça edersek bu huzursuzluk ve arbade arbade biter... kimisi diyor ki: bardak ile suyun ne suçu var, suç bu bardak ve suya olmadık anlamlar ve kutsallıklar yükleyen şu, aghh, şu, şu, aghh, vuruldum ey halkım kıçınıza kına yakın

(bitmez)

LOMBAK

PONPON KARDEŞ KESTANENİ YARMAYA GELDİM...

AYO NE BİÇİM ŞEYMİŞ TONTİŞ KARDEŞ!! HI!.HI!.HI!.

BEYEFENDİ ÇOCUK TİYATROSU YAN SALON OLUYOR... BURASI YETİŞKİN TİYATROSU!

EXIT

Paranoya

SENİN ÜST KATI HUKUKTA OKUYAN ÖĞRENCİLERE KİRAYA VERDİM!.

İYİ YAPMIŞIN. HİÇ OLMAZSA ÇOCUKLU AİLE GİBİ GÜRÜLTÜLÜ OLMAZ...

YARIN Kİ TOK-MAKLA KÜRSÜYE VURMA SINAVINDAN EN AZ 70 ALMAM LAZIM!.

TOK TOK TAK TOK TAK

BAKIN AMELİYATA GEREK KALMADAN SİZİ İLAÇ TEDAVİSİYLE İYİ ETTİK İŞTE.. GEÇMİŞ OLSUN!..

OH! SAĞOLUN DOKTOR!..

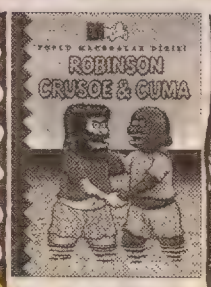

5.BASKISI 1 AY SÜREYLE TÜM GAZETE BAYİİLERİNDE

STOPAJI YÜKSEK GÖSTERİRSEM DAHA FAZLA VERGİ KAÇIRMIŞ OLURUM! HÀ! NE?. ŞAHIT BIRAKMAMALIYIM!..

BOŞUNA PAZARLIK YAPMA... BEŞ YÜZ MİLYONDAN AŞAĞI OLMAZ DİYORSAK BİR SEBEBİ VARDIR HERHALDE!..

LOMBAK

KİTABINI HAZIRLIYORUZ

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

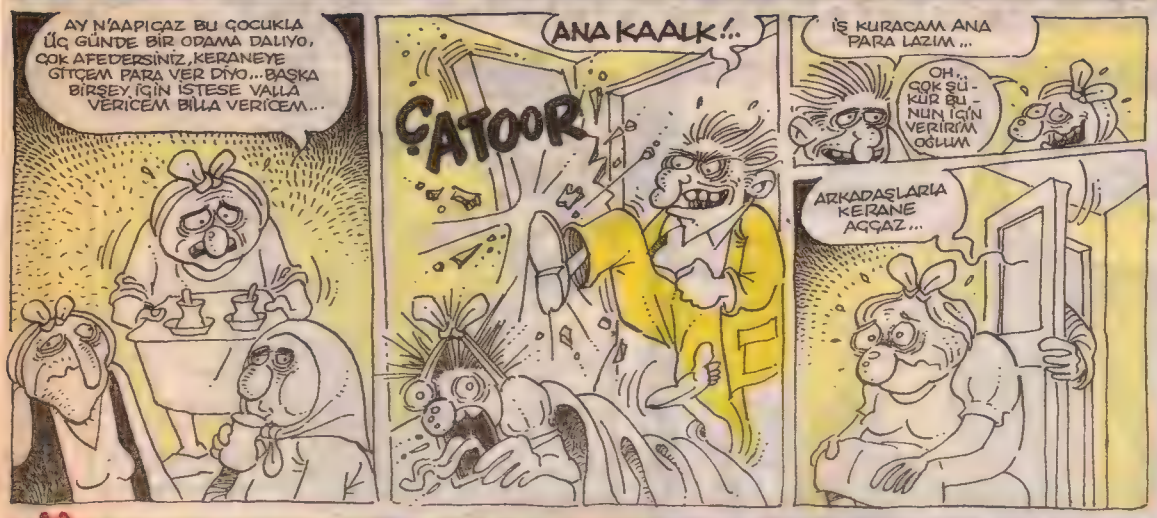

SİGARA İÇMEYİ BIRAKTIRAN ADAM VE OĞLU

K. Erdem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Beylerbeyi'nde meşhur bestekarımız **Hacı Arif Bey**'in olduğu rivayet olunan tüm camları kırık harap haldeki ahşap evi görünce, üstadın şarkısını şu şekilde söyleyerek oradan yavaşça uzaklaştım,

"Olmaz ilaç sine-i sad pareme
Çare bulunmaz bilirim restorasyona
Kastediyor otopark mafyası canıma
Mütayitler en son girecek kanıma"

Boğaz'da gayet güzel görünümlü bir sahil restoranının otoparkındaki büyük levhada keçeli kalemle yazılmış şöyle bir cümle gözüme çarptı; **"Dışardan yiyecek / içecek ve kuru yemiş getirmediğiniz için teşekkürler."** Ne, ne? Nasıl yani? Kimbilir ne getirmişlerdi de bu ibare oraya yazılmıştı.

Bir zamanlar nikah kıyılırken söylenen **"iyi günde, kötü günde, hastalıkta sağlıkta, birbirinizi sevip sayacağınıza..."** sözlerinin söylenmeden çabucak nikahın kıyıldığı da görülmüştür ki, **Fast Food**'dan sonra, **Fast Marriage***'de hepimize hayırlı olsun ne diyelim.

* evlenme

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

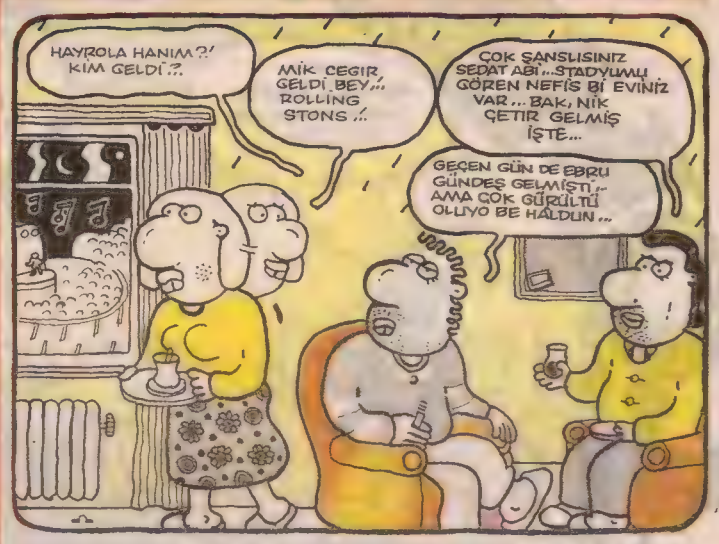

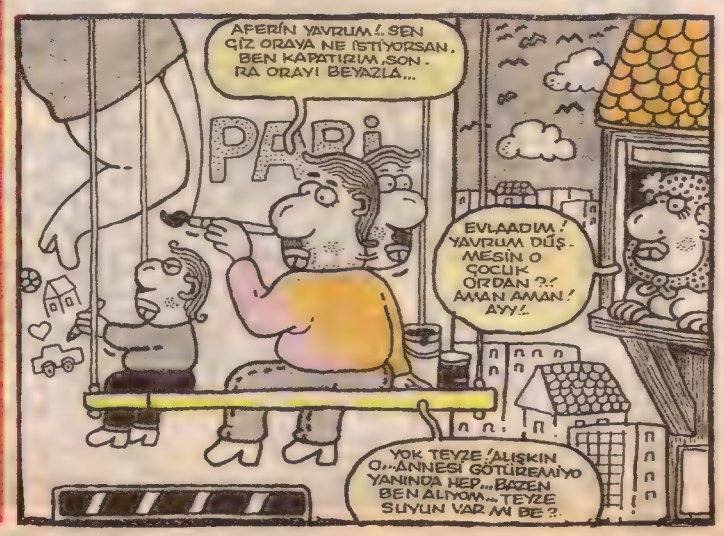

TERELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

GİZLİ KALMIŞ FİZİKSEL ANOMALİLER

Bu bir öykü değil... Yüzde yüz gerçek belgelerden alınmış bi'...Şey... (Bişey dinliyorum da kafam dağınık laf bulamadım.)

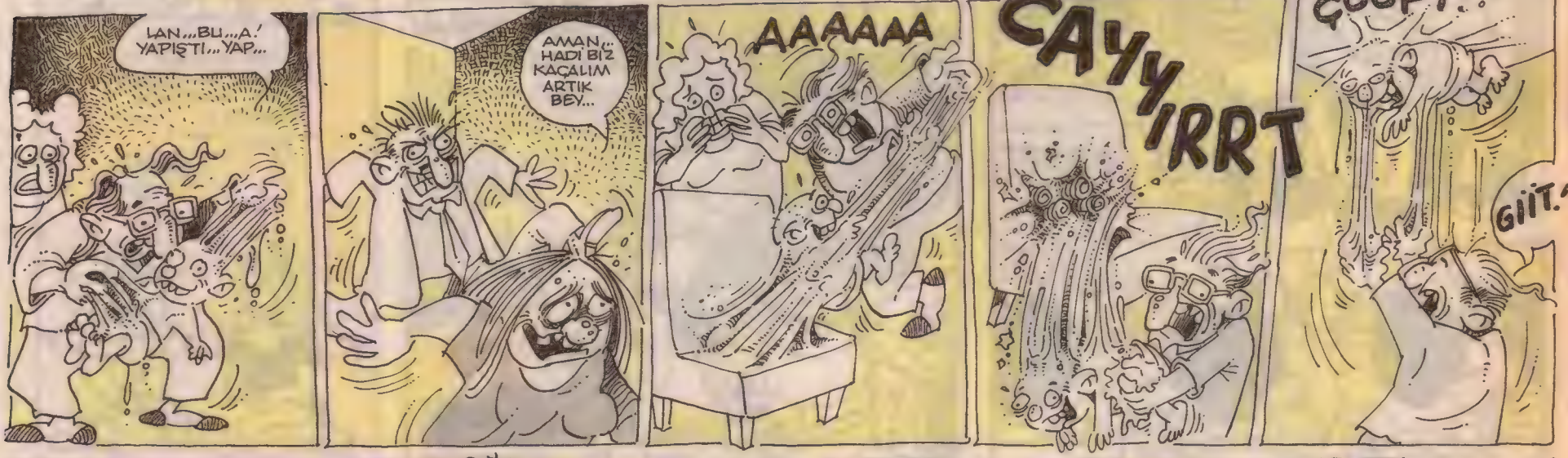

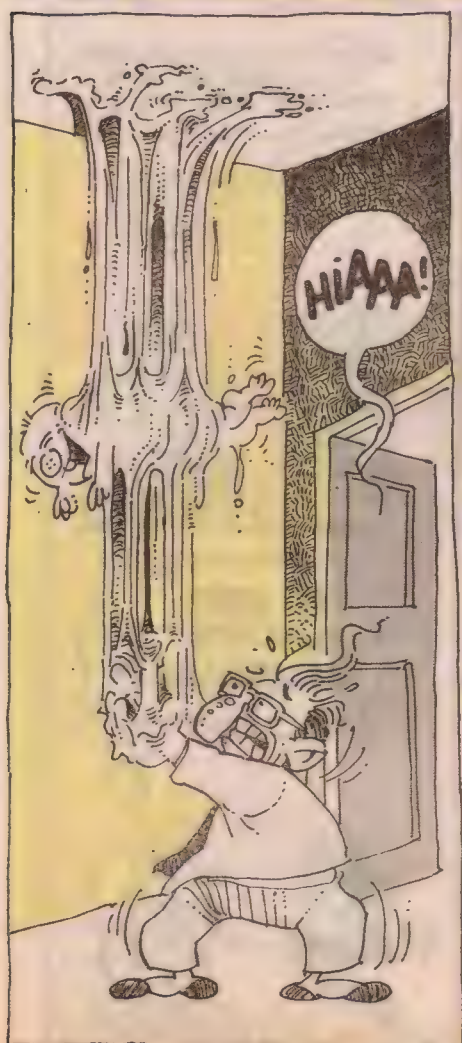

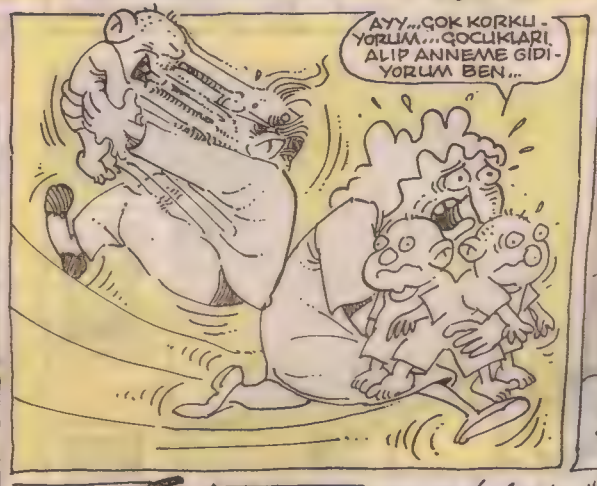

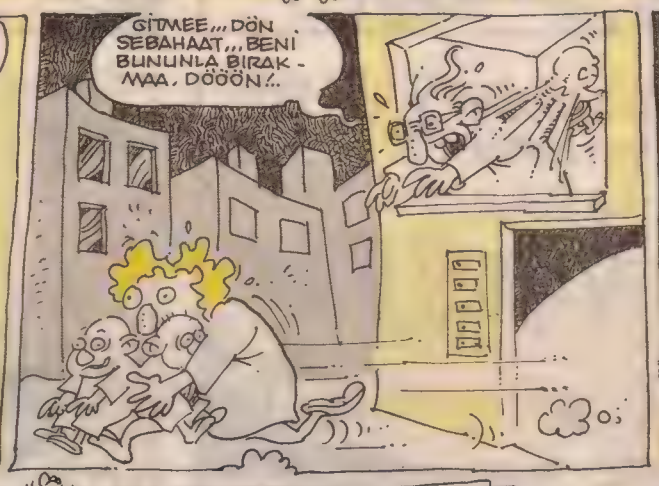

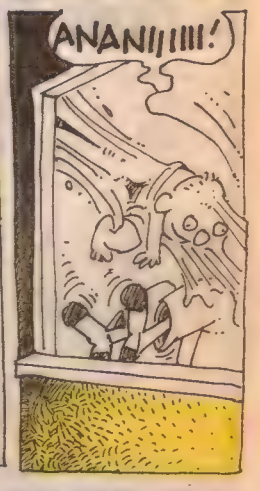

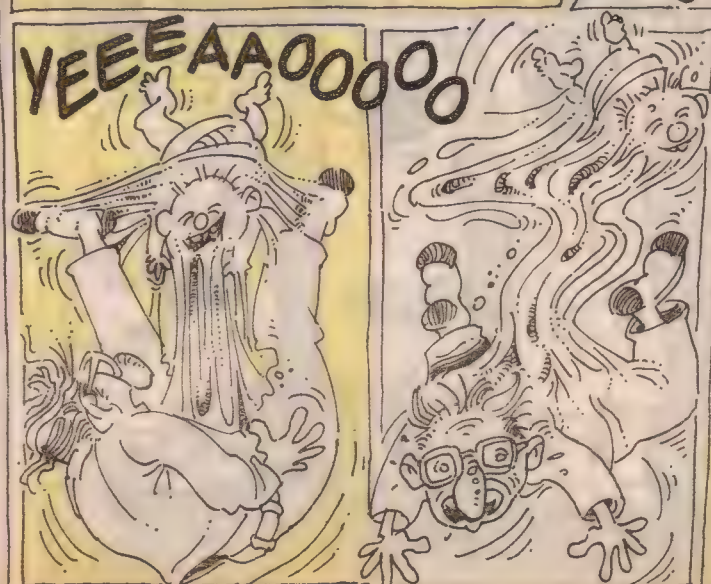

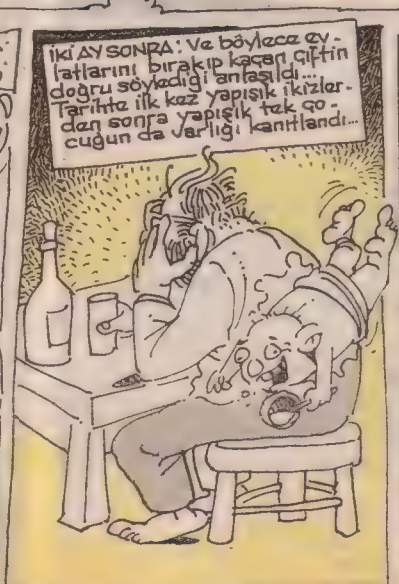

Daha önce yazmıştım, yine kulağıma geldi... internet'te kendilerine "BEN" süsü verip, bi haltlar karıştıranlar varmış, aman ha inanmayın.:.

Çıkmış bile olabilir... Hava durumu sunucusu kadar güler yüzlü, migren sonrası kadar rahatlatıcı..."YÜREĞİNİN GETİRDİĞİ YERDEN GEL... Nobel komiklik ödülü adayı...

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

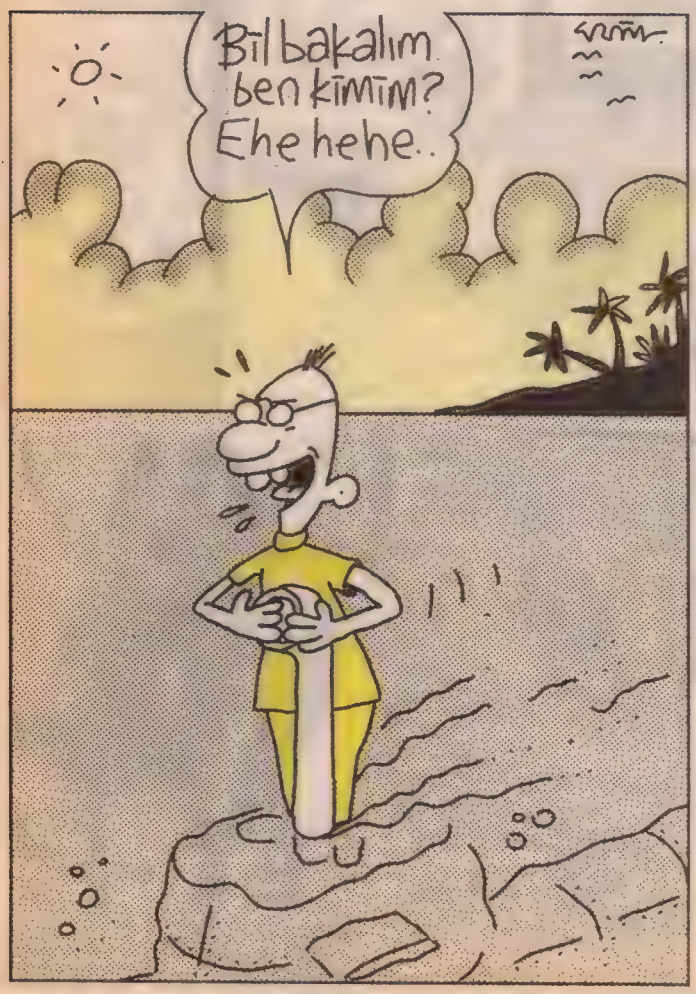

yalnız kızlar baladı

Feyhan Güver

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

Firavunun Laneti

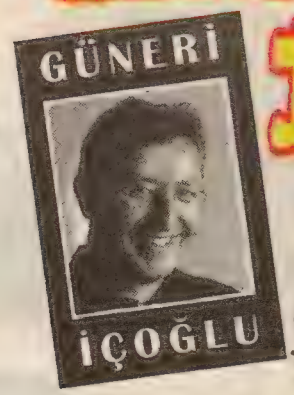

Cefa Ruhtar denizin ortasından bildiriyor:

RÜZGARIN FISILTISI

"Duymakta inanmayı sağlar"
(Televizyonda seyrettiğim bir efekt belgeselinden)

Bu günlerde her yerde üzümler şarap olmak üzere toplanıyor. Üç gün önce bu yakınlarda bir köyde oturan bir arkadaşımızın ailesi kendi üzümlerini toplayıp şarap yapacaklardı, beni de çağırdılar. Üzümleri eski yöntemlerle, ayakla ezeceklerini duyunca büyük bir merakla gittim. Üzümler güle oynaya hep beraberce toplandı ve ezme yerine götürülüp yığıldı. Ayakkabılar çıkarıldı ve çıplak ayaklarla kadınlar, erkekler çocuklar hep birden ezmeye başladılar. Çıkan üzüm suyu ezme yerinin oluğundan şarıl şarıl büyük kazana aktı. Burdan da fıçılara konuldu ve kendi kendine mayalanmak üzere öylece bırakıldı. Tabii daha sonra alkol oranını ayarlamak için fıçıların içine su ya da **cabanures** denilen az şekerli üzümlerden çıkarılan ve içinde az derecede alkol oluşan üzüm suyunu koyacaklardı. Bu işlem bütün gün sürdü. Böylece o gün için beşyüz litre üzüm suyu elde edildi. Ayakla ezilen üzümler daha sonra el presine konulup bir kez daha sıkıldı ve en fazla şekerli su da bundan çıktı. Daha bununla bitmiyor, presten çıkarılan bu posaya **çipura** deniliyor bir iki ay bekletildikten sonra kaynatılarak ve distile edilerek çeşitli türde rakılar yapılıyor. Bunların en kuvvetlilerinden biri de daha önce sözünü ettiğimiz, Giritlilerin masaya döküp çakmakla yakabildikleri **Çikudia** dedikleri Girit rakısı...

...Ve açtık yelkenleri Girit'e. Atina'daki limandan bu kez uygun bir saatte, uygun rüzgarlarla ve ayık kafayla çıktık. Güney istikametinde usul usul Makronisi'yi ve Kea'yı geçip akşamüstü Kithnos adasına geldik ve demirledik. Böyle güzel güzel anlatıyorum da sakın ola benim bir denizci olduğumu sanmayın. Teknede iki kişiyiz ve herşeyi dostumuz yapıyor. Bense sadece yelken iplerini çekiyorum ve topluyorum. Zaten geçen sene de denizcilik ve yelken kurslarını yarıda bırakıp kaçmıştım. Aklımda kalan tek şey, alçak basınç yüksek basınç ve kümülüs bulutları...

...Kithnos küçük bir ada. Tüm adalarda olduğu gibi burda da rüzgar pervaneleri var. Bunlar elektrik üretmek için konuluyor ve oldukça önemli miktarda elektrik üretiliyor. Ada demek rüzgar demek, rüzgar da kullanılmalı, değirmen, pervane, yelken, herşeyi döndürmeli... Yedi km. içerdeki merkeze gitmek için taksiye bindik. Taksici geyikçi çıktı. Konuştu, konuştu, aklına geleni söyledi. Tam biz konuşmaya başlayınca, radyoyu gösterip **"Şşştt haberleri dinliyorum"** diyerek bizi susturdu. Üç km. böyle suskun gittik... Adanın merkezi çok şirin. Daracık sokaklardaki bütün yolların üstüne kocaman kocaman beyaz çiçekler çizmişler. Burada da tabelalar göze batmayacak şekilde küçük ve duvara yapışık. Ayrıca tüm tabelalar buradaki belli tabelacılar tarafından mutlaka elle yapılmış ve üstüne bir şeyler çizilip boyanmış. Duvarda asılı bir resim gibi duruyor. Yani önce dükkanı buluyor, sonra tabelasını görüyorsunuz. Bu işi pek anlayamadım. Demek ki herkes gideceği yeri biliyor. Gelgelelim akşam yemek esnasında masaya yaklaşan bir köpeğe biraz et ve kemik verdim yedi. Lakin daha sonra denemek için verdiğim peynirli taze ekmeği yemeyince şaşırdım, içim cız etti. Bizim ordakiler, pilav, ekmek, salatalık, melamin tabak, kaset bandı ne bulurlarsa yiyorlar. Sadece onlar mı, kediler de aynı. Yazık ki, ne yazık...

...Sabah Kithnos adasından ayrıldık. Güneye doğru dümeni kırdık. Doğu yönündeki Seriphos adasının yakınından geçiyoruz ve Milas adasına doğru yol alıyoruz. Doğuda daha uzakta görünen ada Siphnos. Önümüzde ise Milos beliriyor, onun batısında Antimilos'u ve doğusunda Kimolos'u görüyoruz, görüyoruz ama bu arada rüzgar iyice dindi. Hiç mi hiç esmiyor, tekne ilerlemiyor. Dostumuz da uykuya daldı, tekne otomatik pilotta. Bari ben de yolu gözlerken bir yandan ipleri falan toparlayayım...

...Uyku dedim de denizin ortasında nerden aklıma geldiyse, yıllar önce Maltepe'de bir ressam arkadaşın evinde sohbet ediyorduk. Gecenin bir yarısı soğukta, pardesülü, sinirli görünümlü, düşünceli, garip birisi içeri girdi. Sinirli olduğu için sert bir konuşma üslubu vardı. Hepimize tanıştırdılar ve felsefe öğrencisi olduğunu söylediler. Muhabbet daha da koyulaştı, tartışmalar çıktı. Derken gecenin ilerleyen saatlerinde uyku zamanı geldiğinde bu arkadaş aynen şöyle dedi, **"Uyku bana komik geliyor. Zamanın boşa kaybı, vücudun uyuşması. Hayır, hayır gerçekten çok komik. Size iyi uykular, ben yatmayacağım ve düşüneceğim..."** Sabahleyin kalktığımızda bu garip insanı yerdeki kalın halıya sarılmış bir halde horul horul uyurken bulduk. Belli ki vücudu felsefesine daha fazla dayanamamıştı. **"Kardeş, kalk kardeş okula geç kalacaksın"** diye dürterek güçlükle uyandırdık. **"Haa nee, şöyle bir dalmışım"** dedi. Kendisiyle bu kadar kısa sürede, bu denli komik bir şekilde çelişen başka birini ne gördüm ne de tanıdım...

...Nihayet Milos'a ulaştık. Bu da Kiklades adalarından biri. Fakat Milos, diğer Kiklades adaları gibi yalnızca volkanik bir ada değil, hakikaten sönmüş bir volkan ada. Çok büyük koy şeklinde olan doğal ilmanı bu volkanın ağzından meydana gelmiş. Yani şu anda biz bu volkanın ağzında bulunuyoruz. Bu yüzden adanın birçok yerinde doğal sıcak su banyoları bulunuyor. Büyük koyun girişinde, alt katları kayıkhane olan ve herbirinin kapıları renk renk boyanmış iki katlı minik beyaz evlerden oluşan minik köyler var. Buralarda tahta sardalyeler gibi yazlık sinemalardan da vazgeçilmemiş. Sadece adalarda değil büyük şehirlerde de yazlık sinemalar çok ilgi görüyor ve oldukça çok sayıda var. Bazı yazlık sinemalarda, masalar bulunan arka bölümde yemek yenilip içki içilerek sinema seyredilebiliyor...

Haftaya eğer bir yerlerde batmazsak, Milos'tan, kaldığımız yerden devam edeceğiz, selamlar...

Doğan Medya Grubu dergi kompleksinde çalışacak 700 kişinin her türlü konforu düşünüldü

Dergicilikte 21. yüzyıl vizyonu

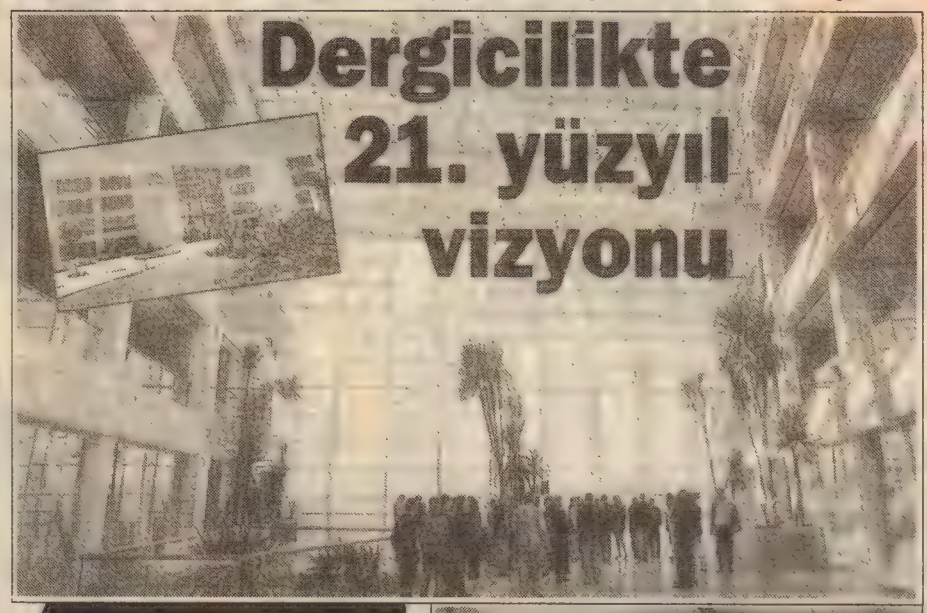

DMG dergi kompleksinin ana binasında yaklaşık 700 kişi çalışacak. Bina mimarisinden dekorasyonuna, çalışanları motive edecek her türlü unsura sahip. Binadaki herşey 21 yüzyılın çalışma standartlarına göre düzenlenmiş. Ön ve arka bahçe düzenlemeleri ise çalışan kişiye, kapalı bir mekanda olmadığı duygusunu veriyor.

DMG binalarını gezen üstdüzey yöneticiler, öğle yemeğini binanın A La Carte lokantasında yediler. Kompleksin bu lokantası dışında 168 kişilik self servis lokantası, 60 kişilik fast food mekanı ve street cafe adlı bir kafeteryası bulunuyor.

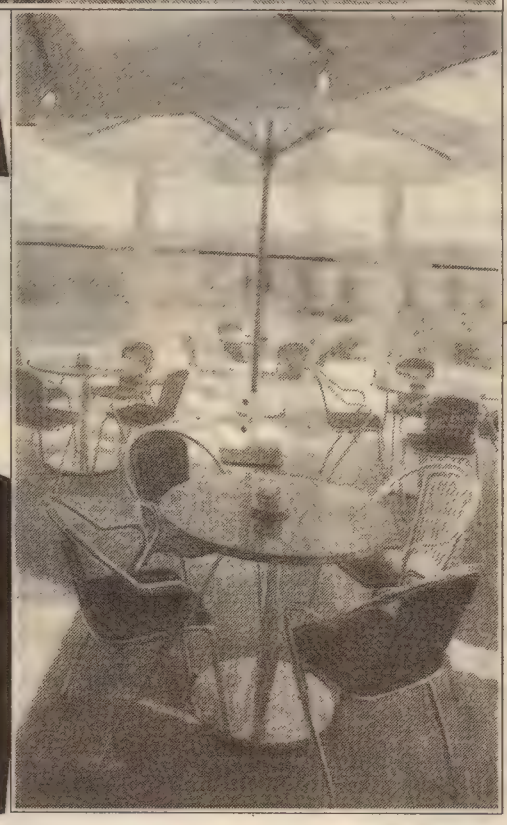

İstanbul'un 8'inci tepesi
İstanbul Zincirlikuyu'daki bu yeni bina sadece Türkiye'nin en yüksek binası olmakla kalmıyor, konum itibariyle İstanbul'un en yüksek noktasında da yeralıyor. Binanın üst katlarından bütün Marmar, Boğazlar ve Kardeniz görülebiliyor

Kurulduğu günden itibaren Türk Basını'nın zirvesine oturan SABAH'a yeni yüzyılda şanına yakışır bir zirve daha... 33 bin metrekarelik binada atv de yeralacak.

▶ Basında yeni dönem

Türk Basını'nda yeniliklerin öncüsü SABAH şimdi yine yeni bir dönem başlatıyor. İlk kez kent dışına çıkıp Türk Basını'na yepyeni bir çehre kazandıran SABAH, şimdi gazetecileri şehre, hayatın içine döndürüyor.

▶ Medya Plaza'ya yeni görev

SABAH ve atv'nin halen içinde bulunduğu Medya Plaza, grubumuza farklı amçlarla hizmet etmeyi sürdürecek.

Ve işte dergicilik

LeMan dergi binasının mimarisinden dekorasyonuna, çalışanlarını motive edecek her türlü unsura sahip. Çalışanların konforlu ortamda onlarca saat uyuyarak işlerini istedikleri kadar sallayabiliyorlar. Ön ve arka pencere düzenlemeleri ise parmaklıklarla örüldüğünden çalışan kişiye kapalı bir mekanda olduğu duygusu verdiği gibi bu binadan hiç çıkamayacakmış hissi de taddırıyor.

LM binasının ısıtma sistemide çağın en geri olanaklarıyla donatılmış. İşte 2 çalışan çizmeye başlamadan önce ellerini ısıtıyorlar. Leman'ın kedisi Mestan'da bu keyfi kaçırmak istememiş.

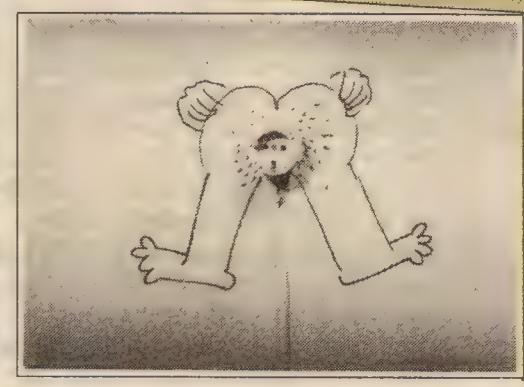

Ateşte Yanmak Bu Utançtan İyidir Eşber..

Bu ülkede yaşamak hep böyle midir... Bu ülkede yaşamak hep kendinden utanmak mıdır... Haykıramadığın isyanını içine akıtmak mıdır bu ülkede yaşamak... Nedir, nedir söyleyin bu ülkede yaşamak...

Ankara'da bir pazar gecesindeyim. Sokaklarda kimseler kalmadı. Herkes erkenden evine döndü. Iyi bilirim **Ankara'**nın pazar geceleri yalnızlığını... İlk gençliğimde çok parasız, çok kimsesiz kaldım bu şehirde...

Herşey değişiyor, insan yaşlanıyor; birçok insanla tanışıyor, çevresi genişliyor, eli ekmek tutuyor; ama şu yalnızlığın, kendine fazla gelmenin, şu iç acıtan utancın rengi hiç değişmiyor...

Ne yapmalıyım... Nereye gitmeliyim... Bu utançtan nasıl kurtulmalıyım...

Gece ilerliyor. İkinci dubleyi getiriyor yorgun, uykusuz garson... Fiyatlara bakıyorum, şu an kalksam birbuçuk milyon lira hesap ödemek gerekecek... İşte bir utanç daha!..

Çünkü şu saatlerde, **Diyarbakır İstasyonu'**ndan binlerce insan kendilerini **Sakarya'**nın **Arifiye** ilçesine yola çıkmak üzere kara trenlerine binmek üzeredir... Vagonlar 400 kişiliktir, ama her vagona 750 ırgat, 750 çaresiz, yoksul insan binmek zorundadır. Trenlerde su akmıyordur yine... Havasız, bakımsız, pislik içindeki bu vagonlarda kimisi ayakta, kimisi uyuyamayacak kadar bunalmış, öfkeli 750 insan, 53 saat, evet, tam 53 saat sonra **Sakarya'**nın **Arifiye** ilçesine ulaşacaklar... Ve hiç dinlenmeden, gelir gelmez fındık bahçelerine yollanacaklar. Ve güneşin ya da yağmurun altında, aç susuz 12 saat çalıştırıldıktan sonra yine hiç dinlenmeden geldikleri gibi suları akmayan trenlerde 53 saat, öfkeden, havasızlıktan, bitkinlikten uyuyamayarak, **Diyarbakır'**a geri dönecekler...

Katlandıkları bütün yorgunluk, sıkıntı, acı, üzüntü, aşağılanma karşısında kendilerine sadece 1 milyon ikiyüz binlira verilecek!..

Bu ülkede utanmadan nasıl yaşayabilirim... Mümkün mü utanmadan yaşayabilmem... **Ankara'**da, tek başıma, gecenin bir yarısı bu utançla ben ne yapmalıyım, nereye gitmeliyim...

Dün **Çankırı Cezaevi'**ndeydim. Bu E tipi cezaevinin 16.koğuşunda onu tanımaktan hep gurur duyduğum bir arkadaşım yaşıyor. **Eşber Yağmurdereli.. Edip Cansever'**in **"Mendilimde Kan Sesleri"** şiirinde anlattığı **Ahmet Abi'**si; o şimdi bizim gibi, kendine hep fazla gelen, hep açık yaralar gibi yaşayan insanların **Eşber Abi'**si...

Soruyorum Eşber'e... Nerede aydınlar... Nerede halk... Nerede özgürlük... Nerede kurtuluşun umudu...

Bir oyun yazıyorum, diyor... **Şu sıralar okuduğum Homeros'un Ilyada ve Odysseus adlı destan romanındaki "Hector" adlı kahramanından etkilenerek yazdığım bir oyun...**

Hector'a ne olacak? diyorum... **Ve Hector Ölecek!** diyor... **Burada mı, Çankırı E tipi Cezaevi'nin 16.koğuşunda mı ölecek?** diyorum; **belki de,** diyor...

Hector, nasıl biri? diye soruyorum.

Hector aslında biliyor devrimi, özgürlüğü göremeyeceğini... Ama bile bile kendini bu yola adıyor... Hector ateşe atıyor kendini, Hector ateşe dönüşüyor... Hector bu uzun yolda aslında ne kadar yalnız kalacağını biliyor... Ama hiç yılmıyor... Atıyor kendini ateşe...

Eşber, yani **Hector** bu ülkede birşeyler değişmezse daha 23 yıl, burada, bu koğuşta kalacağını biliyor. Gülümsüyor. Ama buruk, ama acı acı, gülümsüyor...

Hemen hemen aynı saatlerde **İstanbul'**da **Yedikule Zindanları'**nda **Yılmaz Güney'**e **Saygı Gecesi** yapılıyor. Bu geceye **Mahsun Kırmızıgül** çağrılıyor. **Mahsun Kırmızıgül'**ün **Şamdan Dergisi'**nde yeni sevgilisiyle boy boy çıplak fotoğrafları yayınlanıyor... **Mahsun,** gecede belki de **"Dağlara Gel"** şarkısını söylemiştir...

Şimdi dağlar sol mafyaya mı kaldı... Şimdi dağlar **Mahsun'**un **Prestij Plakçılığı'**na mı kaldı?

Sahi, kullanacak ne kaldı... Ateşten gömleğe sokulan kürtler, cumartesi anneleri, kayıplar, kayıp yakınları, cezaevlerinde kan içinde direnenler...

Sahi daha kim kaldı duyguları, inançları, öfkeleri, umutları dolara, marka, limuzin marka arabalara, özel şoförlere dönüştürülmedik...

Kim kaldı duyguları, inançları, öfkeleri, umutları Prestije dönüştürülmedik...

Bana da ıssız, buruk bir **Ankara'**da bir

te 19.yüzyıl penceresi

LM kompleksinde yemekler A La Lahmacun servisinden iştahla ısmarlanarak yeniyor. Komplekste bunun dışında Ali baba sofrası gibi 60 kişilik soğan, peynir, ekmek, fast food mekanı ve Sittirik Cafe adlı modern bir kafetarya bulunuyor.

Tuncay Akgün

A binasında
lektirik sistemi
kıllı sistemle
Zonatılmıştır. Bu
sistem defalarca
kontak yaparak
çalışanlara
bambaşka heye-
canlar yaşatıyor.

Görüldüğü gibi LEMAN dergi kompleksi her açıdan Doğan Medya gurubuna ve 2000'nin Sabah'ına basıyor. Hem de bizim dergimiz onlara başka açılardan da basıyor.

MEDYA DÜNYASINDA NELER OLUYOR? YENİ YÜZYIL, KANAL 6, MİLLİYET:

Gazetelerin kartondan ev verdiği sıralarda gazeteciliğe sempati duymaya başlayan müteahhit Korkmaz Yiğit medya dünyasına hızlı girdi... İlk iş olarak Yeni Yüzyıl'a el attı... Gazeteyi satın alır almaz kadro değişikliğine giden müteahhit Yiğit, Okay Gönensin'in yerine inşaatlarında soğuk demircilik yapan Salman Ustayı, Kürşat Başar'ın yerine de ince sıvacı Zekeriya Usta'yı getirdi... Ardından Kanal 6'yı satın aldı... Bu kanalda sabaha kadar program yapan Hulki Cevizoğlu'na "Sen sabahlamaya alışık adamsın. Gel seni benim inşaatımda gece bekçisi edeyim" diyerek programına son vermesi şok etkisi yarattı... Akabinde Milliyet aldı... Bu gazetenin başına Alaaddin Çakıcı'nın ikizi Bedri Çakıcı'yı mı yoksa Mesut Yılmaz'ın küçük oğlu Hasan'ı mı getireceği tartışılıyor... Kulağımıza gelen en son dedikoduya göre Korkmaz Yiğit'in Leman Dergisi'ni almak için masaya oturduğunu, yanlışlık sonucu aylık yediyüzelli adet satışıyla göz kamaştıran Git Dergisi'ni aldığı söyleniyor.

SABAH:

Hasan Cemal'i promosyon olarak dağıtılan tencerelerden üçünü çorabına saklayıp dışarı çıkarırken yakalayan Dinç Bilgin gazeteyi satışa çıkardı... Sabah'a, Aydın Doğan talip oldu... Ardından sıkı bir pazarlık başladı... Selahattin Duman'ın, Karadenizliler'den sonra Çeçenler hakkında da yazdığı bir fıkra yüzünden Sabah plaza tekrar kurşunlanınca pazarlık yarıda kaldı... Sekiz tencere ve iki arkorok tabak takımının basın şehidi olduğu vahim saldırının ardından Aydın Doğan, Sabah'ı alıp almamayı tekrar gözden geçiriyor.

CUMHURİYET:

Fethullah Gülen ve Fehmi Koru'nun Kemalist Eskimo işadamı kılığında Cumhuriyet'i satın almaya kalkması, medya dünyasının en ilginç olaylarından biriydi... Fiyatta anlaşıp, tam imza atmak üzereyken Fethullah Hoca'nın dayanamayıp ağlaması üzerine işin aslı ortaya çıktı... Olay üzerine çok sinirlenen Hikmet Çetinkaya, Fethullah Gülen ile Fehmi Koru'yu kalasla kovaladıktan sonra, İran konsolosluğunu taşa tuttu.

TGRT:

Yüzde ellibirini Alarko Holding'in satın aldığı TGRT daha geniş kitlelere ulaşabilmek için Sibel Can'ı, Hülya Avşar'ı ve Show Tv'nin kırmızı noktasını transfer etti... Reyting de reyting diye haykıran TGRT yetkililerinin şu sıralar Pamela Anderson'un sağ memesiyle bir talk show programı için anlaşmak üzere oldukları söyleniyor.

RESMİ GAZETE:

Pozlarına Şamdan Dergisi'nde yeteri kadar yer verilmediğini düşünen Hande Ataizi, Resmi Gazete'yi almaya çalışıyor. Eğer Ataizi bunu gerçekleştirebilirse Resmi Gazete erotik hafta sonu ilavesi şekline getirilecek.

Mesut CEYLAN

KIRKIK SEHPALAR

SUAT ÖZKAN

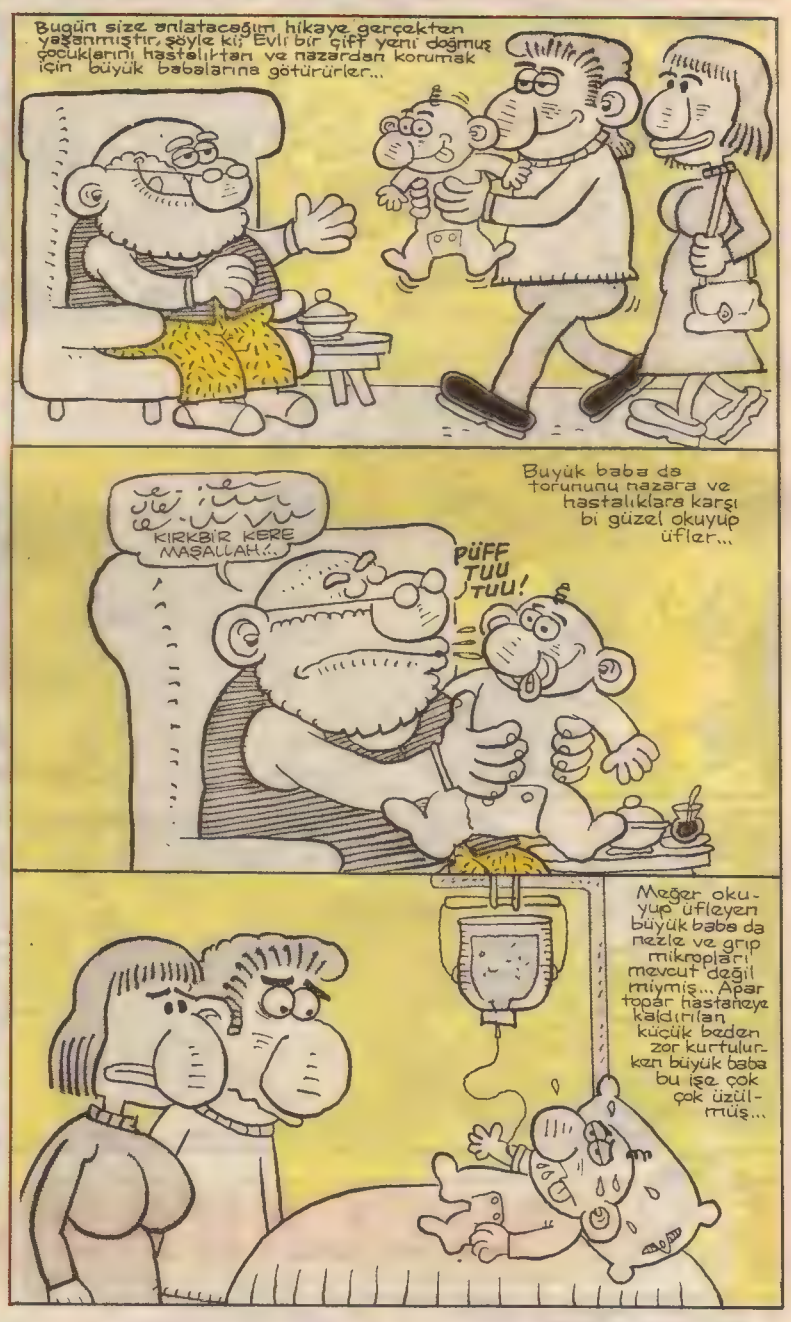

pazar gecesinde **Sakarya'**da bir kafede kendimden, bu ülkede yaşıyor olmaktan dolayı utanmak kaldı...

Bu ülkede yaşayamıyorum artık. Kendime fazla geliyorum. Bunca acı, bunca cinayet, bunca yalanın ortasında soluk alabiliyor olmaktan utanıyorum...

Eşber'in yanından **Çankırı'**dan, **Ankara'**ya dönerken, (yanımda **Radyo Umut'**tan arkadaşım **Kadir Karakoç'**la birlikte) penceremden dışarıya gecenin karanlığına sarılmış bozkırı seyredip, **Hector'**un kaderini düşündüğüm sıralarda, yine **İstanbul'**da bu defa 68'li yılların ünlü grubu **Rolling Stones** konser veriyordu...

Kimi ligt solcu gazetelerde yazılanlara bakılırsa **Rolling Stones İstanbul'a** kapitalizmi sarsmaya, 68 alevini yeniden ateşlemeye gelmişti...

Özel uçağıyla **İstanbul'**a kapitalizmi sarsmaya ve hatta yıkmaya gelen **Rolling Stones'**u seyretmenin bedeli en ucuz 7.5 milyondu!.. Sahaya inmenin bedeli ise 12,5 milyondu...

Evet, kapitalizmde herşeyin bir bedeli vardı. Kapitalizmde, kapitalizmi iki saat boyunca lazer ışıkları altında sarsıp, yıkmak oyununa katılmanın bile bir bedeli olmalıydı... Öyle cebindeki üç kuruşluk parayla her ipini koparan katılamazdı bu oyuna!..

Kapitalizme, kapitalizmi sarsıp yıkma oyununa ancak cebinde parası olan, sistemde yerini kapmış kimi 68'liler ve zengin aile çocukları katılabiliyordu...

Ali Sami Yen standındaki konserde **Rolling Stones'**un solisti **Mick Jagger, "tatmin olamıyorum"**, diyordu bir şarkısıyla...

Konserden sonra özel uçağıyla **Bodrum'**a dinlenmeye gidiyordu...

Anlıyamıyordum; bu servet, bu ihtişam, bu güç yetmiyordu onlara... Daha çoğunu istiyorlardı... Seslendikler insanları hızla kendilerine benzetiyorlardı... Herkesin kendisiyle dopdolu olmasını, sadece kendi bireysel özgürlüklerini düşünmelerini ve sonsuz bencillikleri içinde herşeyi tükettikleri halde, yine de **"tatmin olamıyorum"** diye bağırmalarını istiyorlardı...

Sormadan edemiyorum: Acaba 68 hareketinin günümüzde en iyi başardığı şey insanları tüketim toplumuna, bu kültürel liberalizme alıştırmak mıydı?.. Hani altta kalanın canı çıktığı... Hani cebinde parası, cüzdanında geçerli kredi kartı olmayanın hayvanlardan bile aşağı sayıldığı, şu 'hep bana özgürlüğü'ne... Hani 68'i şarkılarında yaşatanların konserlerine paraları yetmediği için giremeyen öğrencilerin, gençlerin stadyumların, açık hava tiyatrolarının önünde polis tarafından coplandığı şu tüketim toplumu, şu kültürel liberalizme... Kısaca, şu vahşi kapitalizme alıştırmak mıydı?...

Geçenlerde yine **İstanbul'**a yine kapitalizmi sarsmaya ve hatta yıkmaya bir heavy metal grubu gelmişti! **Iron Maiden**... Giriş 10 milyondu ve tek fiyattı. Dışarda kalanların konseri tel örgülerin arasından, ağaç dallarının üzerinden bile seyredilmesine izin vermedi polis... Polis içeri giremeyen gençleri, öğrencileri coplayıp dağıtırken, kaçan gençlerden bazıları hep bir ağızdan: **Yaşasın Nurtepeli metalciler!** diye bağırıyordu... Gecekondulu, yoksul metalci gençlere metal ve rock konserlerinde kapitalizmi sarsma ve hatta yıkma oyununa katılma hakkı bile yoktu!...

Utanıyorum bu ülkede böyle yaşamaktan... Tam 53 saat havasız, susuz, rezil tren vagonlarda yolculuk ettikten ve oniki saat fındık topladıktan sonra bir milyon ikiyüz bin lira yevmiye alan **Diyarbakırlı** kürt ırgatlardan utanıyorum.

Hayatını, tek kuruş gözetmeden bu ülke haklarının özgürlük mücadelesine adayan **Yılmaz Güney'**den utanıyorum...

Sol mafyanın, **Mahsun'**un **Prestij'**inin, daha çok para ve güç kazanmak isteyenlerin kullandığı bütün insanlardan; ateşten bir gömlek giydirilen kürtlerden, cumartesi annelerinden, kayıplardan, kayıp yakınlarından, cezaevlerinde kanla direnenlerden utanıyorum...

Devrimi, özgürlüğü görmeyeceğini bile bile kendini bu yola adayan ve gerekirse ateşe dönmeye hazırlanan **Eşber Yağmurdereli'**den utanıyorum...

Ve en çok kendimden utanıyorum... 53 saat, susuz trenlerde yolculuk eden **Diyarbakırlı** ırgatların hayatında hiçbir şey değiştiremeyen yazılarımdan utanıyorum...

Eşber, bu utançtan beni kurtar... **Eşber** yanına al beni...

Çünkü bu ülkede benim gibiler için utanmadan yaşanacak sadece cezaevleri kaldı...

Olmadı; dışardan bir ses soluk çıkmadı. Bizi içerde unuttular.

O zaman ateşe döneriz...

Dediğin ve şu sıralar yazdığın gibi: Ateşte yanmak bu utançtan iyidir **Eşber**!..

* 26 Eylul cumartesi günu saat 17.00-20.00 arası **Antalya Eğitim Sen**'deyim. Anafartalar Cd. Kent Pastanesi üstü
* Adı mahkumlar oylesine büyük bir umutla af bekliyorlar ki, bazıları elbiselerini bile yıkamıyormuş. Af çıktığı anda elbiseleri islak olmasın diye.
* Lütfen cezaevlerine mektup yazın
* **DGM**'ler umudu yargılayamaz
* Gazeteci-çizer **Musa Kart** nk kişisel sergisini açıyor "Çizmeden Yukarı" Nevil. Sanat Galerisi'nde 23 Eylul - 14 Ekim. 212 227 73 75
* Umudum Sende **Şemsettin Murat.** Öyküler
* **Hatay Guney.** Aktuel dergi
* **Düş'e Yaza.** Edebiyat dergisi P.K. 470 06442 Yenişehir-Ankara
* **Aysema Arslan.** Peyote'nin ülkesi: Şiirler
* **Kadir Demirel**'in yeni kaset. Yaralı Bulut çıktı
* Ece, Aslı, Gokhan, Ahmet. Ankara'da soyleşi yapma imkanı bulamadım. Gurbette hakliısınız, en yakın zamanda tekrar gelmek istiyorum
* Seyhan Kurt (tebrikler), Şule Duman, Şengul Arslan, Serpil Kaya, Annabelle, Yasemin Karaahmet, Fatma Babuşcu, N.Sedef Topçu, Nilgul, Ayşegul Artuntaş, Ulaş Keskinel (bana yaz), Demet Doğan (sağol), Deniz E., Halil Unsal, Merih Guz, Elvan, Naze, Çiğdem . Mektuplarınızı aldım sevgiyle

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

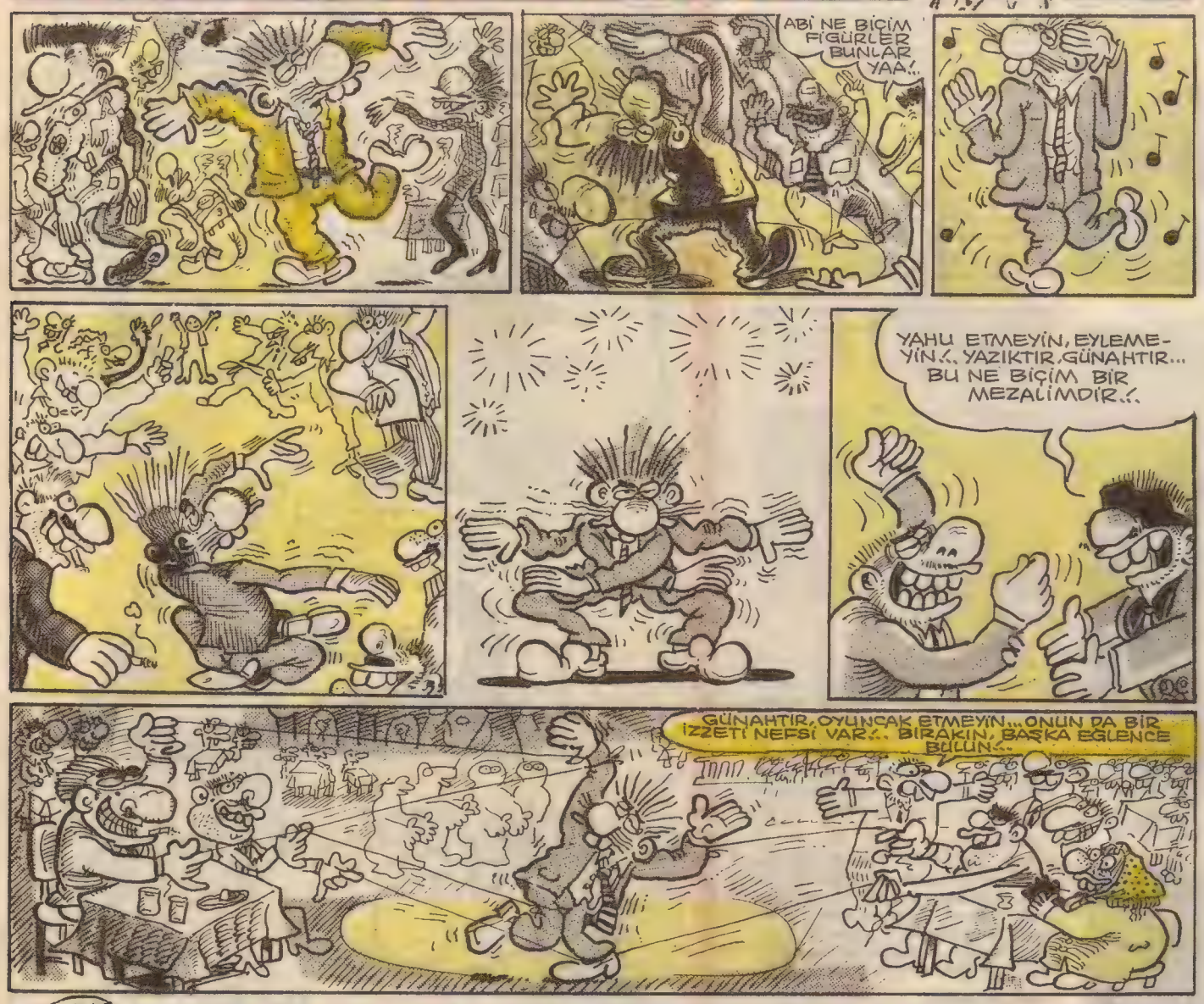

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Kan..kan..Amerikan!

Ağzıyla kuş tutan Monica bile yaranamadığına göre, demek ki bu Amerikan başkanlarına yaranılmıyor!

Nitekim küçük Clinton'ı tutan Monica, büyük Clinton'a yaranabildi mi!

Saksafoncu Clinton, Monica'ya "Saksafonu benden de iyi çalıyorsun, ağzına sağlık" dedi mi!

"Ağzınızla kuş tutsanız Amerikan başkanlarına da, Amerika'ya da yaranamazsınız ey Amerikancı başbakanlar" diye vakti zamanında az mı yazdık.

Bu arada TIME'ın yüzyılın devlet adamı anketinde en üst sırada yer alan Fenasi Kerim'in kim olduğu da açıklığa kavuştu.

Fenasi Kerim Amerikan Başkanı'nın kod adıymış meğer!

Oval Ofis'i Oral Ofis'e çevirmesinden belli değil mi?

Gerçi Amerikan sisteminin dünyayı **kâr**haneye çevirmesinin yanında Amerikan Başkanı'nın Oval Ofis'i Oral Ofis'e çevirmesi hiçbir şey.

Kâr her şey olursa elbette dünya **kâr**hane olur!

Amerikan sistemi içinse **kâr her şeydir, insanlık hiçbir şeydir!**

Kâr ve kan üzerine kuruludur Amerikan sistemi.

Amer**ikan,** adında bile var **kan!**

Adı kanlı, eli kanlı...

Dünyanın kanını dökerek, kanını emerek yaşar Amerikan sistemi.

Ancak artık Amerikan sistemi kan kaybediyor.

Kriz üstüne kriz geçiriyor.

"Sürekli kan kaybeden Amerikan sistemi için çok acele taze kana ihtiyaç vardır" anonsları yapılıyor; ama aranan taze kan bir türlü bulunamıyor.

Amerikan sistemi her kan kaybedişinde bir harfini de kaybediyor.

Amerikan... Amerika... Amerik... Ameri...

S.O.S veriyor Amerikan yapımı Yeni Dünya Düzeni.

Amerikan sisteminin **S.O.S** vermesi demek, onun tam karşıtı bir sistemin harf harf yazılması demek.

S.O.S.Y.A.L.İ.Z.M!

Ve sözlük anlamı "toplumculuk" olan bu sisteme göre **insanlık her şeydir, kâr hiçbir şeydir!**

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Dükkan

Ender Özkarraman

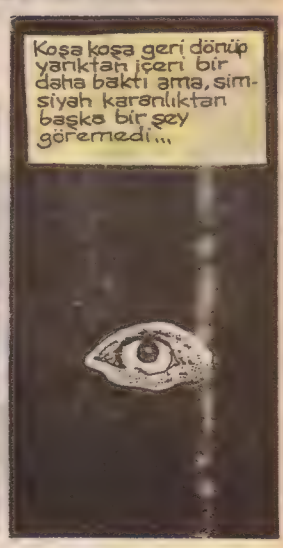

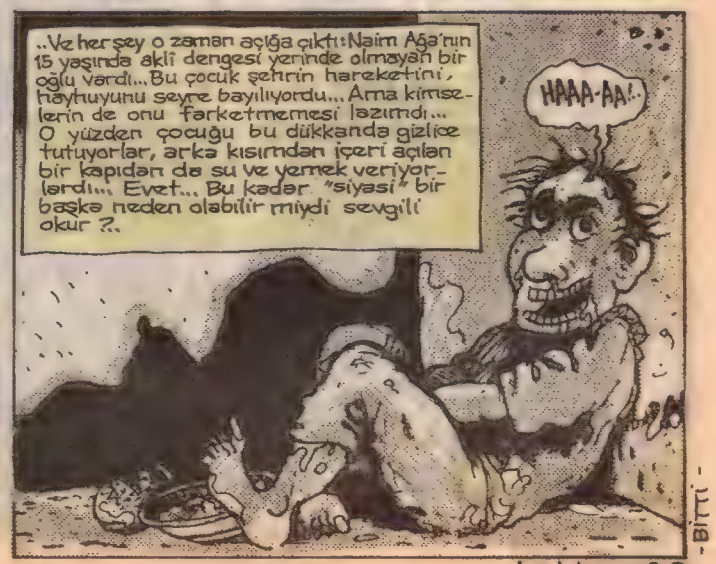

- BİTTİ -

Orjana'nın ve benim, birbirimizden ve köylülerden birçok sağlıklı çocuğumuz olmuştu... Onları çok iyi besledik, yetiştirdik...

Gemiden aldığımız, aletlerle hepsinin beynine bilgi yükledik...

Yıldızlı gecelerde köyün dışında oturup, Alavarza'ya dönmenin hayallerini kuruyor, nerde olduğunu tahmin etmeye çalışıp umutlanıyorduk...

ORDA, ORION'UN ORALARDA BİR YERDE!.

Ve bir gün Orjana...

BİZİM DIŞIMIZDA HERKESİ ÖLDÜRMEK ZORUNDAYIZ..

NİYE?..

..Orjana haklıydı... Arı bir Alavarza ırkı yaratmak istiyordu... Bir gün, hepsine tanrılar adına kutsanmış, kimyasal maddeler dolu ekmekler vererek hepsini yok ettik...

ANLAMADIĞIM BİŞEY VAR, NİYE HEP ORJANA'NIN YANINDAKİ SANKİ SEN MİSİN GİBİ KONUŞUYORSUN..

ÇÜNKÜ O BENDİM. NASIL DİYE HİÇ SORMA.. ARTIK KÖYDE ÇOK AZDIK, KENDİMİZİ SAVUNMASIZ HİSSEDİYORDUK...

KİMSEYE ZARAR GELMESİN DİYE KENDİMİZİ SANAL YOLLARLA KORUDUK...

Yüzyıllar boyunca, saldırganlar köyün etrafında aslında varolmayan korkunç şeyler gördüler...

Artık kimse yaklaşamıyordu... Bu kuşaklar boyunca anlatıla anlatıla bugüne kadar geldi...

PEKİ SONRA NE YAPTINIZ?.

YAVAŞ YAVAŞ DÜNYAYA YAYILDIK. BİLDİKLERİMİZİN BİR KISMINI İNSANLARA ÖĞRETTİK...

NİYE BİR KISMINI...

FAZLASINI KALDIRAMAZDINIZ, BİR KISMINI ÖĞRENENLERİN ÇOĞUNU ENGİZİSYON VE TUTUCU ÇEVRELER BÜYÜCÜ, VEYA DİNE AYKIRI DİYE ÖLDÜRDÜ...

..SİZ BİZİM GİBİ DEĞİLSİNİZ. BEYNİNİZİN ANCAK YÜZDE ONBEŞİ ÇALIŞIYOR..

HA!

BUNUN SEBEBİNİ DE BİLİYORUZ GALİBA..

NEYMİŞ?

Devamı karşı sayfada

Karşı sayfadan devam

..Binlerce yıl önce büyük bir nükleer patlamadan sonra doğan bütün beyin özürlüleri bir gemiye koyup buraya göndermişler... Her cinsten, her ırktan... Nuh'un Gemisi gibi yani...

Bu garip yaratıklar bir müddet sonra birbirlerini öldürmeye başlamış zaten... Habil Kabil.....Biz size ne öğretelim...

TANRININ İŞİNE BAK, ÖNCE GERİZEKALILARI, SONRA KAZAYLA BİZİ GÖNDERİYOR BURAYA..!

TANRI!

GÖKHAN DABAK

İFTAHARLA SUNAR

DİİMİ CEVAT AABİ?.

EVET!

YA PARANI YA CANINI, İTİRAZ ETME KUŞ'U ÜSTÜNE SALARIM!.. ÖZEL YETİŞTİRİLMİŞ VAHŞİ BİR KUŞ'TUR O!..

ÖZEL YETİŞTİRİLDİM VE ÇOK VAHŞİYİM. AFERİM BANA!

UÇUŞ SANATININ TÜM İNCELİKLERİNİ BİLİYORUM!

VAY, SEN MİSİN BUNU DİYEN, NÖTRALİZE ET SALDIRGANI PORTATİF BADİGART!..

X=Y

DAN DUN

Ve düşerken çantasından portatif doktor çıkar...

DERHAL BİR AMBÜLANS İSTİYORUM!.. SEKİZ SİLİNDİRLİ OLSUN VE SAATTE İKİYÜZELLİ KİLOMETRE HIZLA GİTSİN, ÇELİK JANTLI OLSUN VE SU KAYNATMASIN, FREN BALATALARI SAĞLAM OLMALI!..

ÖZELLİKLE UÇUŞ ESNASINDA YAPTIĞIM DEĞİŞİK MANEVRALAR BENİ ÇOK MEMNUN EDİYO!..

YOLDA GİTMEYE DEVAM EDİYORUM!

-DİVORKİ-

Kenardan gelirken tren raylarından zıplayan tavşanlar yazlıklardaki terliksi hayvanların teleskoplarındaki mikroskoplardan arta kalan bütün kafamı toplayıp penguene konsantre olucam derken sen bu ağacı önüme katıp, gelip geçen görüntüleri dağıtıyosun demekteki maksadı terliksi hayvanat bahçesindeki radyatörler tam tamına otuzyedi santigirat diye tabir edilen ısıları yayarken buharlaşan su ve çamur izotoplarından fırlayan atım bombaları ve yumurta kabukları ıssız çöllerde esen rüzgarların birtakım kravat desenleri arasındaki asimetrik farklar karpuzların ve patlıcanların oluşumunda kullanılması gerekken tarım tekniklerindeki fosforlu hücreler tirbişon artıkları tarafından yeganeye dönüşmemeler olarak tekrardan kızarmış patateslere endekslenip paraşütlerdeki nem oranının ikiye katlanmasıyla paralelleşen mandalina kabukları yaz gelsede tekrar denize girip midye kabuğu ve paletlerle denizde yüzünce bacaklar daha az yorulur. Dii mi Cevat abi. Evet!

Şikayetsiz Ölümün Dinselleşmesi

NİHAT GENÇ

Mustafa Kemal'in emriyle gizli komünist partisi istiklal mahkemelerinde sorgulanırken mahkeme başkanı sorar: "-Aranıza başı açık islam kadınlarını alıp toplantı yapıyormuşsunuz?"

75 yıl sonra bugün, mahkeme başkanları tam tersini soruyor: "-Aranıza başı kapalı islam kadınlarını alıp..."

Hem Türklük ideolojisi, hem de siyasi islam hangi yönden gideceğini artık bilemiyor. Boğuk, kısık sesler içinde çürük bir ölüm seçtiler kendilerine. Rektörler, kadın dernekleri, siyasiler, gazeteler, düşük ahlaklı onbinlerce aydın, uçsuz bucaksız köhne bir manastırın küflenmiş sandukaları gibi hergün aramızda, ekranlarda. Kurumuş fare derisi öfkeleriyle "türkmüş, müslümanmış, kılık kıyafetmiş, rezil bir insanlık duygusu, kepaze bir demokrasiyle boğuşup duruyorlar. Bir taraf, cumhuriyeti, haciz memurlarının elindeki alacak senedine dönüştürürken... diğer taraf, yüzyılların tırnak kiri karanlığının sert cahilliğinde çürüyüp bitleşiyor.

Son yüzyirmi yılda, Türk-Devlet-Müslümanlık kavramlarını her çeşit ve şekilde yüzbinlerce kez denediler. Türk'ü başa koydular, olmadı, müslümanlığı ortaya koydular yine olmadı, devleti en başa koydular yine olmadı. denenmedik kombinezon kalmadı, işte sezon açıldı yine tartışmaya başladılar, konumuz "Türk Müslümanlığı..." Ha gayret!

İslamcıların hazmedemediği, bir türlü anlamak istemedikleri şudur, cumhuriyetin en büyük devrimi "dinin terbiyeden ayrılmasıdır". Sidik suratlı laik eğitimciler meseleyi kılık kıyafet kavgasına, okula girsin girmesin tartışmasına getiriyorsa da, sorun evrenseldir ve bu topraklarda girişilmiş en büyük devrimdir, en cesur harekettir: "dinin terbiyeden ayrılması"...

Bugün, bizlerin, yirmi milyon yoksulun yaşadığ Kahire'den, yüzer milyon yoksulun yaşadığı Pakistan ve Bengaldeş'ten, yirmi yıldır hergün bombanın düştüğü Kabil'den,. Saddam'dan, Kaddafi'den, Cezayir'den ürktüğümüz gibi, o günün cumhuriyetçileri de "dinden", dinsel kurumların çürümüşlüğünden ürkmüştür.

Birinci düşman emperyalistleri yenen cumhuriyetçilerin ikinci ezeli düşmanı, yoksulluğun ve cahilliğin geleneksel hastalık sebebi: İslamcı zihniyetti.

"Dinin terbiyeden ayrılması" saçmadır deyip, alaycı bir yazı yazan İslamcı yazar, görüşünü desteklemek için Clinton'un bulaştığı seks skandalını örnek veriyor, ahlaksızlığın nerelere uzandığını dalga geçerek anlatmaya çalışıyor. Clinton'un seks skandalında görmemiz gereken "adalet" duygusunun kral, başkan, kültür Amerika tanımayışıdır, adalet duygusu herşeyin üstündedir. Ancak, İslamcı kardeşimize bir örnek de biz verelim. Osmanlı İmparatorluğunun en zor, en trajik günü, nerdeyse kayıtsız şartsız bir teslime dönüşen Mondros mütarekesinin olduğu gündür. Mütarekeyi imzalayan Rauf Orbay, hemen saraya koşar, imparatorlugun bir yarısı İngilizler'e verilmiş, İngilizler nerdeyse tüm askerlerimizi limanlarımızı teslim almaktadır. Tarifsiz bir mağlubiyet, inanılması mümkün olmayan bir acıdır bu, halkımız yas içindedir, tüm dünya bu mütarekenin sonuçlarını beklemektedir, neticeyi acilen Vahdettin'e bildirmek zorunda olan Rauf Orbay saraya koşar...

Mütarekede olup bitenleri Vahdettin'e bildirecektir, Vahdettin; görüşmeye çıkmaz, Rauf Orbay'a, padişahımızın haremde olduğu, bir hafta daha haremde kalacağı bildirilir. Rauf Orbay'ın saraydan çıkışı, o çıkıştır... Mustafa Kemal'le planını yapar, Mustafa Kemal Samsun'dan, Rauf Orbay Ege'den Anadolu'ya çıkacak, köy köy, kasaba kasaba halkı, dağılmış askeri birlikleri, çeteleri ayaklandıracaklardır...

İslamcılık tezleri ve Osmanlı mağlup oldu, yerine cumhuriyet kuruldu, bu gerçeği kabullenemeyen İslamcı yazarların gerçeği değiştirmek için tek bir şansları var, İran usulü bir devrim...

Clinton'un seks skandalı da hepimize ders olsun, "adaletin" iktidardan, başkandan daha önde bir değer olduğunu göstermekle kalmıyor, adaletin, "cinsel ahlaki tabulardan" dahi değerli olduğunu da gösteriyor! Aleni, oral seksin ayrıntılı deşifresinde mahsur görmüyor, adalet için.

Allahımıza bin şükür, bizim liderlerimizin bir genç kızla oral sekse girecek terbiyesiz durumları söz konusu olmadı. Bizimkiler mafya liderleriyle oral seks yapıyor.

Demirel'in değerli işadamı İnci Baba'yla yakınlığı... İşte Alaaddin Çakıcı'nın bakan dostları ekranlarda konuşuyor... 1950'li yıllarda İtalya'daki ilk büyük mafya sorgulamasına sebep, bir mafya avukatının bir milletvekiliyle tesadüfen bir lokanta çıkışında çekilen yanyana fotoğraflarıydı...

Ancak, bizim toplumumuz oğlancılık geleneğinden geliyor. Amerikan adaletinin önümüze açtığı bu büyük adalet ufkundan faydalanmak zorundayız, mafya liderlerinin, siyasi liderlerimizin ağız yapılarına, dudaklarının emiş gücüne, seslerinin ipeksiliklerine, tenlerinin kadifemsi narinliklerine bir daha ayrıntılarıyla bakmamız gerekiyor!

Kimbilir, Türk Müslümanlığı tartışmalarına buradan bir katkımız olabilir. Tabii ki, mafya liderleriyle toplantılarda, havaalanlarındaki karşılaşmalarında art niyet aramayalım, "manen kucaklaşabiliyor", telefon konuşmaları da cinsel taciz değil, arkadaş sohbeti... Siyasilerimizin ve mafya liderlerinin manen kucaklaşmaları altında, akşam alacasının şiirsel duygusunu göremeyenler vatan hainleridir.

Kameralardan ve günün yorgunluğundan kaskatı, sertleşmiş bedenlerinin delikanlı babaların melodik, gevşemiş yanaklarıyla sonsuz bir huzur içinde öpüşmelerini yanlış anlayanlar, vatan hainleridir.

Seks, sevilen, okşanan bedenin büyülü bir bağışıdır, araya, krediler, yatırım fonlarını da koyduğumuzda, sonsuz bir öfkesizlik, Tanrısal bir sevincin milli zafer anlarıdır bu kucaklaşmalar.

O erkek bedenler, kuruşu kuruşuna helal olsun onlara. İç savaş gibi bir seksi hangi peygamber, milli kahraman göze alabilir. Destanlı şöhretleriyle siyasi disiplin ve fevkalade adalet duygularıyla sevgi ve hoşgörüyle o tapınırcasına ku-

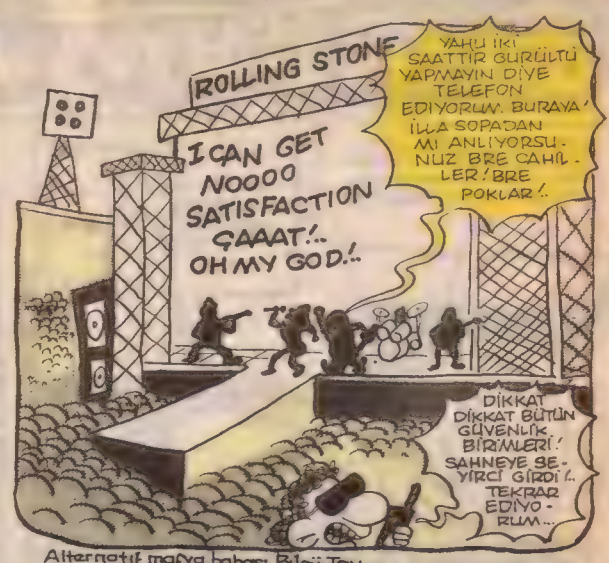

Alternatif mafya babası Bilgi Tay...

caklaşmaları, öpüşmeleri, her defasında kalbime derin bir ağlayış duygusu verir.

İki yetişkin ihtiyarın erkek erkeğe oral seksi, hangimizin kalbine ağlayış duygusu vermez ki... Oral seks, iki kişilik ezeli bir zevktir, özellikle bir halkın imha savaşı verildiği o günlerde, tatlı dille, tutkulu sözlerle bedeni neşelendirmek ve ağzın tam ortasından dökülen hiç kimsenin aşamayacağı o dev ölçülerle vatansever penislerin, bizleri, milli sarhoşluğun şehvetine nasıl gömdüğünü unutmayalım...

Her Allah'ın günü televizyonlardan dökülen tadından yenmez bu nağmelerin halk tarafından nasıl gururla izlendiğini unutmayalım. Sinirlerimi yıpratan bu derin cinsel hazzı iyice öğrenebilmek için, devletimizin bekası için ben de çok geçmeden yabancı eşcinsel dergilerini okuyup, ayrıntılı bilgiler edinmek istedim...

Obur ve kudurgan bir eşcinsel, ağzında eriyen şeyin tilki kuyruğu gibi, kürkümsü, fırçamsı yumuşak tüylerinin pembemsi dokunuşlarının hazzına kendini bıraktığını, vahşi rayihanın rüzgarıyla bedeninin bir ay ışığı gibi eridiğini söylüyor. Diğer obur ve kudurgan eşcinsel ise, muhteşem bir övgüyle gökkubbesini sarsan yüksek volümlü müziğin yırtıcı, vahşi parçalayıcı sertlikte ve dizginlenemez bağırışların kahramanlığından sözeder. Yani iki görüş var, biri romantik diğeri metalik. Sert eşcinsel, kısık alevli seksin kendisine kutsal manastır düzenini hatırlattığını, toparlayamayacağı barbar çığlıkların hazzının ancak gerçek bir süngü savaşında bulunabileceğini söyler...

Doğrusu ben de iki arada bir derede kaldım, arkadaşlar benim için artık çok geç kaldın diyorlarsa da, zararın neresinden dönsek kardır. Bu yüzden anlamaya çalışıyorum, eşcinsellerin çirkin, şiirsiz seksllerinin altındaki gizli, yumuşak, lanetli ezgileri...

Çünkü, kısık sonbahar aleviyle yaşamak zorunda olan ben, şelalenin coşkun çağlayan sularının altında kısık alevin her ince titreyişinin yükselen parlamasını, belki de bu son yükseliştir paniğiyle, kendimle kederli bir konuşmaya dalıveririm...

Çok sonra anladım ki, ben de halkım gibi, siyasi liderlerimizin mafyayla kucaklaşmasının seyrinde, mahvedici, şahlanmış, sonsuz ve şanlı bir milli zevk duyuyor, benim tiz tınılı kısık alevli duygularım güneş parlaklığında mükemmelliğe erişiyor!..

Hepimiz Türkiye denilen bir masa etrafında yaşıyoruz, nihayetinde. Açtık, üşüyorduk, çocuk gülüşleriyle oynuyorduk, zerafet, sevgi yoksuluyduk, hepimiz kendimizi vurmaya hazırdık. Teşekkürler Türkiye! Siyasi seksi bize öğretmekle kalmadın, eleğe döndürdün! Bizi, muhasebeci karısına dönmüş batılı kadın dergilerin, çalıyla seks yapan kutsal rahiplerin iğrenç, adi, tüketici dünyasından alıp, çekici, zarif, kasli, pazulu liderlerimizin bizi şiirle süsleyen mafya delikanlılarının yatak odalarında her zevkle tanıştırıp, taddırdın...

O vatanseverler ki, artık vatansız leylekler gibi Nice otellerinin çatılarında, vatandan uzak, vatan için acı çeken, vatan için sorguya çekilen mafya delikanlıları... Yatak odalarımızdan uzak, artık bizi kim okşayacak, taşkın, dalgalanan, köpüren vatan aşkımızı artık, kimler düzecek!.. Singapur kerhanesine dönen medyamız artık kime peçete uzatacak.

Demokrasilerde çare tükenmez, düzüle düzüle öğreneceğiz. Saddam'ın oğlu Uday'ın suikastlerden korunmak için üç-dört tane dublörü var. Bu dublörlerden biri, zorla Irak'tan kaçıp anılarını yazıyor. Bir defasında Uday, Irak güzeli seçilen kızı düzüyor, korumalarının kucağına atıyor, onlar da birer birer üstünden geçiyor, sonra kızın leşini kanlar içinde bir göle atıyorlar. Kızın babası kimden şikayetçi olacak, bilemiyor... Hiçbir şansı yok... Şüphesiz kızımı derin devlet öldürdü diyemeyecek, Yaşasın Irak, Irak halkına kızım feda olsun, diyecek.

Ölüm karşısında şikayetsiz kalmak için, ölümden hepimizin mutlu olması, iyi yaşadı, mutlu yaşadı, ya da "şehid" oldu gibi tatlı anılarla yadetmemiz gerekiyor. Bizler, devletin ve mafyanın her türlü püsküllü ölüm planlarını hazmettik. Bir basit dilekçe dahi vermedik. Bu cinayetler tapınağında ölümü beklerken, hergün ölüm tehditleri alırken, bizi hala yaşatan cesaret duygusu, korkusuzluk değil. Bu derin seksin bizde bıraktığı maceraperest cinsel aşk duygusu... Aşılması imkansız bitmeyen oral vatan şarkısı, bitmeyen oral devlet şarkısı... Bitmeyen oral Türklük şarkısı...

Anaokullarından beri alt beynimize kazılan vatan, bayrak, devlet, Türklük aşkının bizi düşürdüğü gözle seçilemeyecek uçurum, burası.

Yırtıcı hayvanların haykırışlarıyla, leşlere saldıran vahşi korkunç uğultulu sesler altında parçalanan bizim insanlarımız değil miydi?

İşte bu adamlar öldürdüler. Bu kadar sessiz, kör, adi, çaresiz olamayız. Ülkemizi, kendimizi, halkımızı iyi görelim... Yeni bir dinin eşiğindeyiz... Yeni bir Türk müslümanlığı, yeni ve şanslı bir dine girdik... Tanıyalım yeni dinimizi...

Buda, barbarlar memleketine mürşidlik yapmak için giden bir şakirdine sorar: "Peki ama, bunlar zalim ve terbiyesiz adamlar, ya sana kızarlarsa, kabalık ederlerse?

Şakirt: "-Ne iyi adamlarmış, derim, kaba söylüyor ama ne dövüyorlar, ne taş atıyorlar" derim...

Buda: "-Ya sopa ve kılıçla vuruyorlarsa?" Şakirt: "-Ne iyi adamlarmış canıma kasdetmiyorlar, derim?", Buda: "-Ya hayatına kasdederlerse?" Şakirt: "-Ne iyi adamlarmış, bu kadar az ıstırapla, beni bu kirler, günahlar dolu ruhtan kurtarıyorlar, derim.." Buda: "-Oldu, sen bu barbarlar memleketinde oturabilirsin, git, kurtuldun, kurtar, avundum, avut, çünkü sen Nirvana'ya erdin ,başkalarını da eriştir"...

Görüldüğü gibi, budistlerin ermek için yıllarca mücadele verdikleri Nirvana'ya biz millet olarak çoktan ermişiz. Cinayetler karşısında susarak huzur içinde bir "din" edinmişiz. Budizm, bize yabancı değil, genlerimizde var, çünkü Türkler, Çin'de, Hindistan'da, İran'da asırlar süren saltanatlar kurdu. Çin'den Cezayir'e kadar mezhep kurmadıkları dağ başı kalmadı.

Timur'un torununun torunu Şahı Cihan, 16. yüzyılda Hindistan topraklarında inşa ettiği mimari eserler ki, Taç-Mahal bunlardan biridir, güzelliği, planları hayranlık uyandıran yüksek bir kültürün ürünüdür. Şahı Cihan'ın babası ise imparator Ekber'dir, inşa ettiği şey, yeni bir dindir, yüzlerce sayfa yazılabilir, kısaca özetleyeyim.

Çok okuyan mı çok gezen mi, "Haberci" programının yönetmeni Coşkun Aral İmparator Ekber'in mabedini gezerken "bunlar da her dini birleştirmeye çalışan bir mezhep" gibi bir laf ediyor, bu dini inşa edenin bir Türk imparator olduğunu söylemiyor. Sünniler, şiiler, brahmanlar, mecusiler, jayinler, sihler, cizvitler, hepsi bu dinin içinde uzlaşmışlar. 1581'de din resmen ilan edildi. Hindular, mecusiler, müslümanlar artık tamamıyla eşit tanınmışlar, bazı hükümleri şunlardır:

"Çocuklar 12 yaşından önce sünnet edilemez. Bu yaştan sonra da eğer çocuk isterse sünnet olur. Sığır eti haramdır. Sakal adeti ortadan kaldırılmak ve esvap hakkındaki batıl sünni fikirleri giderilmek için çalışılmalıdır. Yabani domuz ve kaplan eti mübahtır. Ezan ve müezzinlik kaldırılmıştır. Ahmet, Mehmet ve Mustafa gibi isimler yasak edilmiştir. Ramazanda oruç tutmak ve hacca gitmek mecburi değildir. Ne arapça ne ilmihal ne de Kur'an ve Hadis öğretilecektir, bunların yerine matematik, tıp, tarih ve edebiyat dersleri verilecektir. Erkekler 16, kadınlar 14 yaşından önce evlenmeyecektir...

Görüldüğü üzre, 16. asırda inşa edilen ve bugün hala yaşayan bu dinin yukarıdaki birkaç hükmü, cumhuriyet devriminin, Yaşar Öztürkler'in, muhafazakar yazarların tartıştığı ve halkımıza milletimize uygun gördükleri, Türk müslümanlığının tıpkısının aynısıdır... Bu tartışmaya beş asırda bir cümle ekleyemediler, ha gayret bir beş asır daha!

Sevgili okuyucularım, aradan beş asır geçmesine rağmen, bugünkü yazarlarımızın bu din tartışmasına ekledikleri tek bir cümle yoktur. Yani, bir ortaçağ tartışmasının tam içindeyiz. Ve bu ortaçağı aşamıyoruz. Aşmak ise tek kelimedir: Adalet!.. Türkler "adaleti", Türklükten üstün bir değer, müslümanlar adaleti, "müslümanlıktan" üstün bir değer olarak görmedikleri, anlamadıkları müddetçe bu tartışma sürecek!.

Allah için okuyucum beni bilir, içimde bir fenalık yoktur, ama yine söyleyeyim, bunların ağızlarına vurmuş... Ağız, emiş üzerine, erotik edebiyat üzerine hatırı sayılır incelemeler yaptım, gördüm ki, siyasi argo kültürümüz büyük bir devrimin eşiğinde, eskiden ağızlara vurulan erkeklik aletini kültürümüz hep silah, kama, süngü gibi yırtıcı kelimelerle, karşılıyordu... Son on-onbeş yıldır, bu fani organımızı siyasi argo kültürümüz artık, batıda olduğu gibi, meyvemsi, şekerli, yani, sütlü mısır, muz, badem gibi kelimelerle karşılıyor... Silahtan, kamadan, muza geçiş, bu aşama hepimiz için hayırlı sonuçlara vesile olsun.

Yani artık acı duymayacağız sevgili Reha Muhtar, ancak seninki kadar da şanslı bir ağız-dudak yapısına sahip değiliz... Çok merak ediyorum doğrusu, bebe poposuna benzeyen dudaklarınız da pişik oluyor, pudralıyor musunuz, gece yatmadan onları bezliyor musunuz?

CÜMBÜR CEMAAT

Ahmet Yılmaz

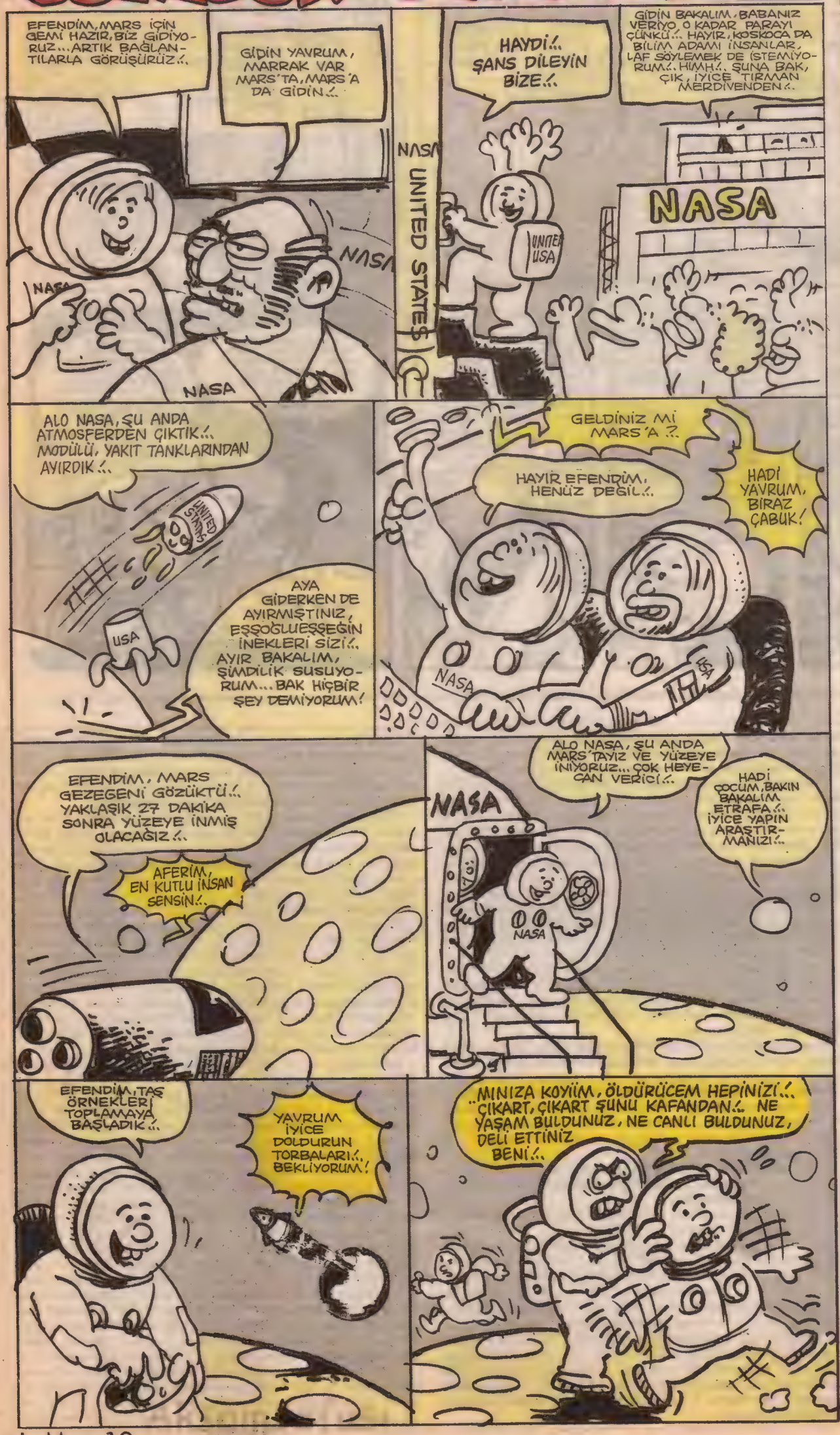

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

SEVERİM:... Ucunu kapattıımı sandığım tükenmez kalemle bacaamı kaşıyıp, sonra orayı boyadıımı annadığım aanı.. Bi numarayı arayınca sürekli meşgul çaldıında, tuşlara kızarcasına, sert basmayı, onlar üzerinde otorite kuruyomuş gibi hissetmeyi... Kutukolayı içip bitirdikten sonra, yine de, elimle sallayıp içinde kalmış mı diye annamaya çalışmayı...NURCAN... Traş olurken, dökülen kılları lavaboda biriktirip sonra hepsini birden temizlemeyi... Arkadan, önümde yürüyenin ayakkabısına yanışlıkla bastıımda, hiç önemsemiyomuş gibi davranıp yürümeye devaam etmesini... Apartmanda birileri çıkıyoken otomat söndüünde, onnardan önce davranıp otomatı içerden yaktıımdaki insannarın şaşkınlıını...HÜSEYİN... Elimdeki karton rulo açılmasın diye ona paket lastii geçirirken, bol geliyo diye, lastii iki kat yapıp, parmaklarımla aralayarak gerip tam ruloya oturtacakken, çlap! diye, parmaklarımdan geri kayıp, rulo yerine bileeme geçtii aanı... Dışarı çıkıcakken, herşeyi çok hızlı giymeye kalktıımda, ayaamı kilota sokarken, boşluğa diil de ortasına denk geldiği, tam düşcek gibiyken ittirip flap! diye son anda geçirdiim aanı... Rimoot kontrol; Eencii; Sayns Fikşın; Konsept, demeyi...

İŞANILARI:... El arabasıylan aar bişiy taşırken, kaldırımları çıkmak zor oluyo. Öyle bi anda, insannar yardım etmeyi seviyo. Gelip, ucundan tutuyolar. Oldu; sağolun!.. Bi gün, etrafta kimse yoktu, çıkaramadım. Geri geri çekiyim derken; o anda şöyle bi tehlike doğar hep; araba dikildi, öne kaydı, üzerindekiler yere düştü. Bilirsiniz; el arabasındaki kolileri felan yere düşürüp tekrar yerleştiren insannar vardır; yollarda görebilirsiniz.. Dağıtım işinde çalışırken, bi kadın vardı banka'da. Zarf götürürdüm hep. O teslim alırdı. Çok güzeldi. O kadınlar bakımlı oluyo zaten. Aaşık olmuştum ona. O bişiyleri imzalarken, ellerine bakardım. Hiç kimsenin; yağmurun bile... Bi gün, bi ajansa dergi felan götürdüümde, yönetici kadınla, sekreter, bi şey konuşuyorlardı. Yönetici kadın çok nefis giyinmişti. Bi süre benimle ilgilenemediler. Ben de seyrettim onnarı. Sonra sekreter aldı dergiyi. Karnım acıkmıştı. O fişler var ya, yemek fişleri; ondan vardı üzerimde. İlk defa kullanacaktım. Patron vermişti. Ben sanıyom ki, bi sürü şey yiyebiliyosun. Meğer, parasal değerleri varmış; üzerlerinde yazıyo. Anca, minik bi sandviç döner alabildim. O kadar yürümüşüm, doyulur mu bunla. Sonra, tatlı ihtiyacı doğdu. Gofret aldım bi tane. Ama inat ettim yemedim; vapurda otururken yerim dedim. Son bi dergi vardı; bi otelde kalan bi yabancıya. Girişte, çantama baktılar o aaletle. Sonra, döner kapıdan geçerken, aynı anda da İsveçli, veya Belçikalı, ne biliyim, sarışın insannar işte; bi kaafile giriyodu içeri. Müsaade ettim yaşlı turistlere. Ama geç geç, bitmiyolar! Acelem var yaa. Daldım birisiylen aynı anda; bişiy olmadı, geçtik içeri. Bi görevliye sordum, "Bunu nereye?.." Şeyi çaardı, Ertuurul'u galba. Ona sordu. O, ben teslim alırım dedi. İyi oldu. Orda hallettik. Çıktım, Gümüşsuyu'ndan aşaa yürüdüm.. Tiyatro'da çalışırken tanıdım dekorcu bi aabi vardı. Beni otuzbir çekerken yakalamıştı ışık odasında; geçen gün minibüste gördüm. Taksim'de bi bar'da çalışıyomuş. Gelsene uğra arasıra dedi. Melis Sökmen şarkı söylüyomuş orda. Tamam dedim... Tiyatrodayken, bi gün; oyun öncesi, seyircinin biri, bana şeyi uzattı; koltuğun, dirsek dayama yerini! "Düşüyo bunnar hep kardeşim!" dedi. "Evet, düşüyo" dedim, "yaptıricaz". Bana ne... Tlap!.. Aha, bi tane daha düştü... Ne saçma yaa..:

POTPURİ:... Sessizlik.. Gece... Fışır, fışır! Frrrs!.. Bu ne yaa?. Tuhaf sesler!. Hmm; şişeden geliyomuş. Buzluktan çıkarmıştım onu.. Erimeye başlayınca, konuştu; eriyom ben dedi bana... Haydarpaşa'dan birisi tam koştu koştu böyle! .tlayacak gibiydi vapura! Dur! dediler. Duur, naapıyon! Açılmıştı vapur bayaa. Son anda durdu genç adam. Çok sevimli ve şaşkın bir fren yaptı. Denize bakıyodu. Ööle kaldı.. Otururken orda; birisi denize sigarasını attı uzaktan. Güzel gitti, düştü suya izmarit. Biraz sonra benimki de bitti. Eh, atıyım baari ben de. Aynısı olcak ama; olsun, atıyım; yeri kirletmiyim. Lan; yerde söndür işte! Zincirlere çarptı benimki; gitmedi denize! Şans işte. Hep giderdi... Çok uzak zaten. Ordan zincirlerin arasını nişanlayamazsın... Pideci'de, adam "aabi sizinki kıymalıydı di mi?" dedi.. "Evet" dedim, "bi de kola!" Önce çatalla peçeteyi getirdi. Peçeteye yüzümü sildim. Sıcaktı hava. Herkes, pidesini bekliyodu. Çocuklar vardı karşı masada. Oyun siidisi almışlar. Bakıp inceliyolar. Bişey beklerken, vakit geçircek bişiy olması iyidir... Stadın orası kalabalıktı yine. Derby maç vardı. Heralde karaborsa bilet satıyo; birilerinin etrafı çevrelenmişti, konuşuyolardı. Otoparktan geçtim, bitpazarına girdim. Asya'lı bi adam vardı. Süs eşyaları satıyodu. Baktım biraz...

BİŞTİ:... Yok önemli bişiy; hemen iyi günner diliyorum ben!..

LeMan MİZAH DERGİNİZ OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Ben Fakirleri Seviyorum,

Son günlerde ekonomi yorumlarını dinliyor musunuz? Ne olur dinleyin, dinleyin dinleyin de gülün. Adamlar hala ocakta hükümet istifa edebilir de ondan, yok Rusya'da siyasi kriz var da ondan.

Hayır, amcamlar doğruyu bilip de bize yalan söylemiyorlar. Onlara iktisat fakültelerinde bunları öğretiyorlar da ondan. Kâr oranlarının düşüş yasasından bihaberler. Kapitalist dünyada elde fazla birikmiş sermayenin, stokların sermayeyle birlikte artmasının nasıl buhrana sonra da sürekli bunalıma dönüştüğünü göremiyorlar. Zaten görseler, cennet ve cehennemin olmadığını bir anda farkeden imanın düşeceği duruma düşecekler. Bunların abileri de 1979 bunalımını insanlar petrol fiyatlarının ani yükselişi diye izah etmişlerdi. Bunalım aşırı sermaye birikiminden çıktığından bunalımı İngiltere'den Şili'ye özelleştirme ile bir miktar atlatmışlardı.

Bizdeki özelleştirme furyası da bu işte. Bu yüzden özelleştirilecek kurumların taliplisi çok. Yoksa kamu açıkları, enflasyon buhane. Bakalım kapitalizmin çöküşünde ne bahane bulacaklar. Bu yüzden parası olup da borsada oynayıp kaybedenlere hiç üzülmüyorum. Dah önce de bankerlere para kaptıranlara üzülmediğim gibi. Hatta bunları zevkle izliyorum. Ben zenginleri değil fakirleri seviyorum.

Nihat Taşdemir - Mersin

Atam! Herşeye rağmen izindeyiz...

Merhaba sevgili Leman ve Lemancılar, ben, bu mektubu Türkiye'mizin en aydın, en laik, en Atatürkçü insanlarının bizzat yaşadığı (!) Konya'dan yazıyorum. Öyle ki bu insanlar aşırı aydın olunca, sokaklar kara peçeli teyzelerimizle doluveriyor.

Konya'ya ilk geldiğimiz zamanlarda bu kara peçeli kardeşlerimizin İranlı turistler olduğunu düşündüm. Ama kardeşim, bir turist yılın oniki ayı durmaz ki. Eee tabi benim köşeli jetonum sonradan düştü. Ve bu teyzelerimin aslen ve aslen Türk vatandaşı olduğunu anlayabildim.

Daha sonraları sakallı amcalarımın yoldan geçerken niye bana, beni yiyecekmiş gibi baktığını merak ettim. Dedemin de sakalı vardı, ama bana hiç böyle bakmazdı.

Bir ara da şunu merak ettim: Niçin üniversiteli ablalarımın bazıları başlarını örtünce, o eşarbı binbir çeşit iğneyle ordan burdan habire iğneleyip, değişik bir tarz yaratmaya çalışıyorlardı ki? Eee madem onlar gerçekten inanıyorlar, kesinlikle bir parti sempatizanı filan değiller (!) niçin anneannem ya da babaannem gibi örtmüyorlar şu eşarbı? Ha, unutmadan şunu da belirteyim: Türbanlı ablalrımın bazıları, geceleri erkek arkadaşlarıyla, elele Konya sokaklarında dolaşmayı pek severler(!).

Okuldaki hayat da bundan pek farklı değildi. Bir kız arkadaşım vardı. Kendisi sıkı ülkücü, sıkı müslümandır(!). Bunun için gömlek değiştirir gibi sevgili değiştirirdi. Hiç birinin eli, onun eline değmedi desek yalan olur, yukarda Allah var. Tüm bunlara rağmen arkadş başını örtünce müslüman, biz Allah'a gönülden inanıp, Yaşar Kemal okuyunca "dinsiz" olduk. (Müslümanlık, bir parça bezde değildir. Bazıları bunu, o kalın kafasına soksa iyi olur.)

Belediyemize gelince Allah var, çalışıyorlar. Durmadan, şehrin en işlek yerlerine çiçek ekip, havuz yaparlar. Nedense başka bir şey yaptıklarını hiç görmedim. Habire havuz yapar, su fışkırtırlar. Fakat kültürel, sanatsal faaliyetlerle araları pek iyi değildir. Çünkü sevgili belediyemiz, herhangi bir serginin açılması için öncülük etse, malum Konya gibi bir yerde her kesime hitap edemez. Ne diyelim, menfaat dünyası.

Basında her ne kadar, hala mafyamızın ünü duyulmasa da, üff hat da üfffsss... Yakında çok yakında biz de gazetelerin manşetlerini süsleyeceğiz; "Konyalı mafya babası Amerika'ya kaçtı."

Evet sevgili Leman'cılar, sizlere kısaca müslüman Konya'mızı anlattım. Ama inanın daha bahsetmediğim o kadar çok iç açıcı konular(!) var ki. Onları da bir iki aylığına Konya turu yaparak çok iyi anlayabilirsiniz. Aslında Türkiye'mizde böyle olan pek çok şehrimiz var. Fakat ben burada yaşadığım için burayı ele aldım. Konya'da da var aydın insanlar, ama onlar diğer yobazların içinde kaybolup gidiyorlar ne yazık ki.

Tüm bunlara rağmen biz demokrat gençlerin mücadelesi sürmektedir ve hiç kimse de bunu engelleyemeyecektir. Silahımız bazıları gibi coplar ya da tüfekler değil; düşünce'. -imiz, fikirlerimizdir. Her ne kadar Konya, ülkemizin en yobaz insanlarının yaşadığı şehirlerden biri olsa da ne Atatürk'ümüze ne Atatürk ilkelerine ne Cumhuriyet'imize ne de demokrasimize laf söyletiriz!

Şimdi gerçek sanatçıların ya da kendini gerçek sanatçı gözüyle görenlerin hepsine sesleniyorum: İş, Antalya'da İzmir'de, İstanbul'da ya da Bodrum'da konser vermekte değil; asıl iş, ülkemizin yobaz insanlarının çoğunlukta olduğu yerlere gidip konser vermekte. Sanatçılığınızı, insanlığınızı, Türklüğünüzü ve vatanseverliğinizi göstermek için bir Erzurum'a, bir Konya'ya, bir Yozgat'a ya da bir Van'a gidin. Vatan mafyalık yapıp, bıyık uzatarak sevilmez. Vatan her karanlığa bir mum yakarak sevilir. Inanın o mum, tek bir mum olsa bile öyle güzel aydınlatacak ki karanlıkları!

Tüm bunları okuyup da anlamayana: Gerekirse bu ülkede, canımız, tek varlığımız ve biricik emanetimiz olan cumhuriyetimizi korumak için Deniz Gezmiş'lerin yolunda ölüme gidecek pek çok Türk genci vardır. (Bazı kendini uyanık sanan enayiler yok sansa da...!) Bu ülkeyi ve cumhuriyetimizi seven herkes! 75. yılın kutlu olsun! Sevgi ve saygılarımla,

Eylem Şenkal - Konya

Leman Dergisi,

Derginizin 357. sayısını kötü bir tesadüf sonucu okuma şanssızlığını yaşadım. Keşke bu kadar kağıt ve mürekkebi daha iyi daha yararlı şeyler için harcasaydınız. Dergi siz ve sizin gibi kominist piyonlar sayesinde halen yayınlanıyor. Derginizde resmen koministlik propagandası yapıyorsunuz. 357. sayının okur bölümündeki sayın Anlayış Ustası Namı değer (Bayan vatan haini) Deniz Gezmiş, Yılmaz Güney, Çetin Altan ve diğerleri için yakıştırdığınız (Üstü kapalı olarak) kahramanlık. Acaba bu sözde kahramanlar ne gibi hayırlı işler yapmışlar da kahraman diye kabul ediliyor çok merak ediyorum beni aydınlatır mısınız.

Şimdi bayan H.D. size söylemek istediğim bir iki lafım var. Birincisi Sabah yazarı Rauf Tamer'e ettiğiniz laflar, inşallah bir gün sizin de kafanızda patlar. İkincisi Burda Dursun Önkuzu, Abdullah Çatlı, Alaaddin Çakıcı, M.Ali Ağca ve diğerleri gibi vatan evlatlarını yetiştirdik ki sizin gibi itlerin sesini kesmek için. (H.D.) hanım size hak verdiğim bir konu var. O da solcuların (ölenlerin) gerçekten de katil ve bölücü olmaları. Ne yazık ki ülkemizde (iyi dinleyin) güzel ülkemizde yaşadıkları için (bu kişiler) çok şanssız. Sizin gibi kominist ülkelerin fikirlerini savunan insanlar oldukça bu ülke yeşermez. Bu anlattıklarım umarım boş kafanıza girmiştir.

Gelelim diğer zatı şahıslar. 1. Bahadır Toprak ve Abdo, Bu ülke çocukları, tabi senin ve senin gibi itler henüz bunu anlayamadınız. (Çünkü kafanızda beyin yerine koministlik suyu var) Ulan it soyu. Sütü bozuk pevezenk. İtler. Bizler var oldukça sizler yoksunuz. Ne mutlu Türküm diyene

İsimsiz

Merhaba Leman Okurları,

Ben Tunceli'de doğan ve bir başka yerde yaşamak zorunda kalan biriyim. Halbuki benim halkım insanları daha iyi yaşam sürmeleri için verdikleri mücadele için öldürülüyor, işkence görüyor, göçe zorlanıyor.

Bunların en büyüğünün aşırı dincilik ve milliyetçilik olduğuna inanıyorum. Neden doğan çocuklar zamanında dedelerinin atalarının kabul ettiği dini kabul ettirmeye çalışıyorlar. Neden seçme hakkı tanımıyor. Neden okullarda hem de bizim verdiğimiz vergilerle sadece bir dini aşılamaya çalışıyorlar en azından dünyadaki tüm dinler hakkında bilgi vermeleri gerekmez mi. Bence en iyi din insana doğaya sevgi ve saygıdır gerisi faso fiso gelelim milliyetçiliğe.

Zamanında milletlerin zorla asarak keserek kan dökerek aldığı toprakları ve bu topraklarda hak iddia ederek başka kültürden insanların bu topraklara girmesini ve bu toprakların nimetini sadece kenti halkının yararlanmasına izin vermesi çok yanlış değil mi.

Bu dünyada doğan herkesin dünyanın her yerine rahatça gidebilmesi, istediği yerde yerleşme hakkına sahip olduğuna inanıyorum.

Sınırsız bir dünya için elele. Ne mutlu dünya vatandaşıyım diyene.

Bahdiyar Işık

Merhaba Leman Dostlarım,

Hep derler ya "İnsan güzel değerleri hep kaybedince anlarmış." Öyle bir şey değil benim anlatmak istediğim. Anlatmak değil ona olan sevgimi onun ardından. Hayırkarak yazmak değil günlerce, aylarca, sayfalarca, hele bir de o artık yoksa. İnanın söylemek istediğim şeyin ne olduğunu bilemiyorum. Yanlız bildiğim bir iki şey kaldı hayatta. Bunları da sizinle paylaşmak istedim şu anki öldürücü yanlızlığımda. Siz siz olun dostlarım sarılın ellerinizin tüm gücü ve sevgisiyle yaşama, sarılın gülmeye, hüzünlere, sıkıntıya, sevinçlere, insanlara, sıkı sıkı sarılın sevdiklerinize, sevdiğinize, sevgilinize.

Sorumluluğun yarattığı korkuyla yetersizliğinizin sağladığı kaçışın ardına sığınmayın. Delice sevdiğinizi bile bile kendinizce haklı olsanız bile kaçmayın sevdiklerinizden. Bırakın mantık değil sevgi olsun dudaklardan dökülen. Çünkü ben tüm bunları yapamamanın acısını çok iyi öğrendim. Ben bunları yapamadım, O'nun hayatındaki benim eserim olacak değişimlere göz yumamadığım için yapamadım. Çünki ben hep yetersizliklerimin korkularını aramıza soğuk bir ölüm gibi koydum. Benim için hem gerçek dost hem de eşsiz bir sevgili olan O insan gönül coşkumla hiçbir zaman sarılamadım.

Kalbimin ellerime hükmedip telefona sarıldığım anlarda kırmak gelirdi içimden ellerimi, bir pürüz sanırdım kendimi O'nun hayatında. Oysa sesini duymasam da, yüzünü görmesem de O hep benimleydi, nasıl bir şey olduğunu bilirsiniz ya.

Bazen yenilirdim kalbimin yönettiği ellerime arardım O'nu bir alo'sunun ruhumda yarattığı cenneti ve pişmanlığımın verdiği eziyeti paylaşarak yaşardım o anı. Sonra yavaşça kapatırdım telefonu konuşamadan, aklına tekrar düşmemek için, düşünmemesi için beni. Yeminler ederdim bir daha olmayacak diye nefret ederdim telefonlardan. Ve ölüm haberini de yine nefret ettiğim telefondan aldım aylar sonra.

Beş ay olmuştu sen gideli bilinmez uzaklara. Yoktun artık. Ne diyeceğimi ne yapacaağımı bilemedim bir süre, beynim mi durmuştu düşünemedim. Anlaşılmaz, alışılmaz boşluk sardı içimi. Sen benim Gözdem yoktun artık. Allahım artık telefonlara lanetler yağdıramayacaktım, artık ellerim üzmeyecekti beni hiç, günlerimizin beraber geçtiği bu küçük tatil kasabasında ayrı olsak da varlığını hissedemeyecektim, soluduğun havayı duyumsayamayacaktım eskisi gibi. Sen olmayacaktın artık. Gitmiştin işte yoktun, ardında onlarca acılı insan bırakarak. Seni kahrolası trafik canavarına kurban vermiştik. Anlaşılamamış aldığın yaralar bile her zamanki gibi güzelmişsin iç kanaman varmış çarpmanın etkisiyle, gizli gizli sinsice gelen bir iç kanamasıyla ayrılmışsın aramızdan. Şimdi benim de içim kanıyor sızıyor sızlıyor adın misali. Gözlerim ağlamaktan kararrdı yanlızca senin ışığın aydınlatıyor adın misali çağlayan gözbebeklerimi.

Sana söz veriyorum ki: Ardında bıraktığın bir avuç toprak avuçlarımda olacak her Nisan'da ve sen hiçbir zaman aklımdan hiçbir zaman kalbimden çıkmayacaksın Pınar'ım.

Barmen

LeManadolu

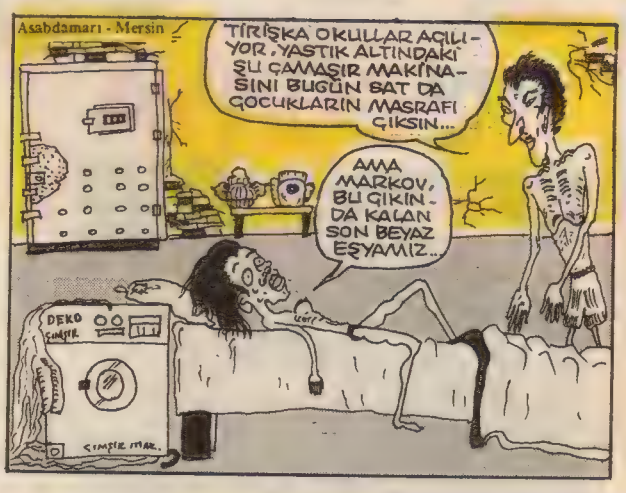

LeMan
SAYI: 359...
26 EYLÜL 1998...CUMARTESİ...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● C an YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ŞAHİN ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 ● **Abonelik için:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No. 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

ISSN 0-1300-4867-4

26 Eylül 1998 Cumartesi Sayı: 359. 175.000 TL. (KDV Dahil)

Sinema

KRONİK HASTALIĞINIZ

HAFTANIN FİLMLERİ

Alp

Tamer

Dünya'daki tüm ER RYAN'lar yaşamalı
3 silah tüccarı, 5 politikacı ve 3-5 generalin hırsı pahasına olsa bile!

er ryan'ları kurtarmak

"KIYAMET GÜNÜ"NÜN YARATICILARINDAN

GODZILLA

ÜLKEDEKİ HEYECANA HAZIRLANIN...

Kenan Erçetingöz
Sibel Can
Sibel Can'ın apandisti
Sibel Can'ın yumurtalıkları
Sibel Can'ın körbağırsağı
Sibel Can'ın örekesi

Hülya Avşar
Avşar kızının kızı
Avşar kızının kızının dötbezi
Ha.. bir de Seda Sayan
İlaveten küçük eleştirmen Ali Hakan

5. GÜÇ

MAGAZİN BASINI

Pazar günleri elinde Sabah, Hürriyet ve Milliyet gazetesi ile gelenlere bedava!

en iyi yönetmen
en iyi direniş
en yoğun baskı

1996-97-98
YABANCI OSCAR
ADAYI

başka bir DÜNYA

"Mutluluk, mutsuzluğun ardında gizlidir"

Galatasaray lisesi önünde 150.hafta (Cumartesi halk günü)
* Bu filmde dublör kullanılmamıştır
* İçişleri bakanlığının katkılarıyla gerçekleştirilmiştir.

H a y d a r K l i n e

Davranışlarınıza dikkat edin yoksa sizi yanlış tanırlar.. Oyulursunuz!

Vücut Dili

İşkence içeri, insanlık dışarı.

Faili Meçhul I
Faili Meçhul II
Faili Meçhul III

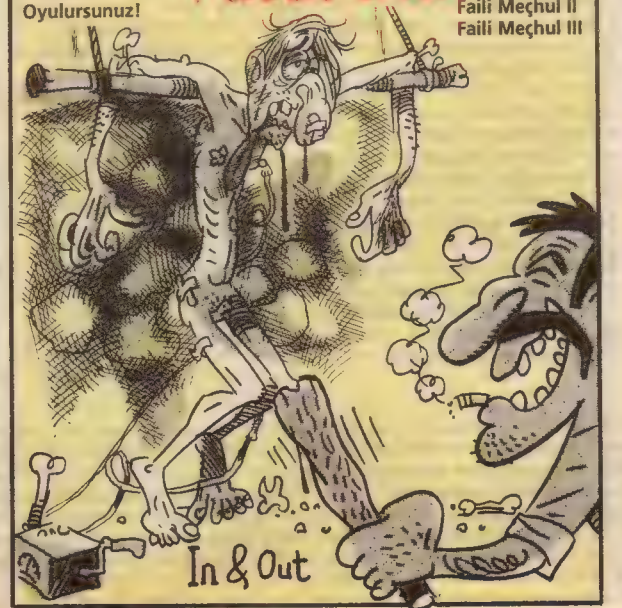

Vizyondan hiç kalkmadı kil..

"BOL CİNAYETLİ, KARANLIK, ÜRKÜTÜCÜ BİR FİLM"

Derin Ağar Derin Hans Derin Sedat

derin mafya!

Uyanık ol. Sakın bulaşma!

12 Eylül 1980'den beri sinemalarda

ISSN 0-1300-4867-4

3 Ekim 1998 Cumartesi. Sayı: 360. 180.000 TL. (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Verdiğiniz Her Evlat Size Gözyaşı Bombası ve Kayıplar Ormanında Bir Ağaç Olarak Geri Dönecek

Geçtiğimiz hafta çok çarpıcı 2 olaya daha tanık olduk cennet ülkemizde. Bunlardan ilki yüzlerce haftadır kaybedilen çocukları için Galatasaray Lisesi'nin önünde toplanan Cumartesi Anneleri'yle ilgiliydi. Son haftalarda izin verilmeyen ve dayaklı gözaltılarıyla sonuçlanan Cumartesi Anneleri'nin eylemi bu kez tanık olunsa da inanılması zor bir vahşete sahne oldu. Toplu halde gözaltına alınan ve bir minübüse bindirilen insanlara, doldurulduklarını minübüsün içinde gözyaşartıcı gaz sıkıldı. İnsanlığımızdan varoluşumuzdan utandık. İnsanlık tarihinin en trajik sahneleri şöyle bir gözümüzün önünden geçti. İkincisi kaybedilen yurdumuz insanlarının ve dünyadaki aynı trajik sona uğramış insanların her birini anısına ve ismine dikilen ağaçlardan oluşan 'Kayıplar Ormanı'nın girişimiydi. Bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine, dizelerini yazan bir şairi olan, onun da hayatını eziyete dönüştüren bir ülkenin yaşadığı ne hazin bir manzara...

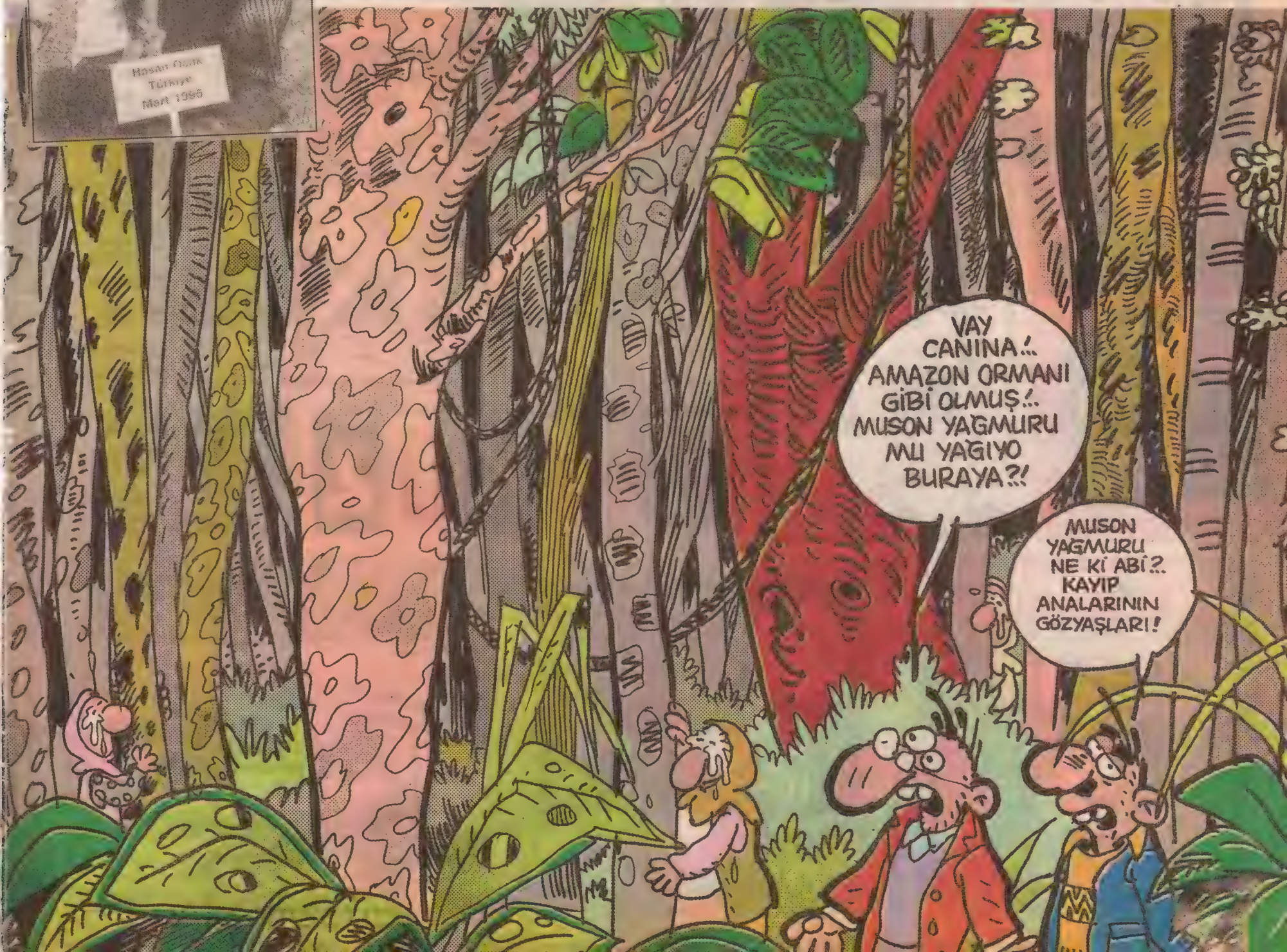

CAN YÜCEL

BOŞ HEVES

Yazı-tura oynayım istedim
Kursağımda kalan
son çil kuruşla
Ama ne yazar
bu memlekette yazı
Dağ- taş tuğra

FINITO DELLA MUSICA

Konser oldum
Bitmemiş Senfoniyi bitirdim

Datça / Eylül-98

ÖDP'liler 3 Ekim'den itibaren 1 ay süreyle Cumartesi günleri fenerlerle 'Yurttaş Adaleti' arıyor.

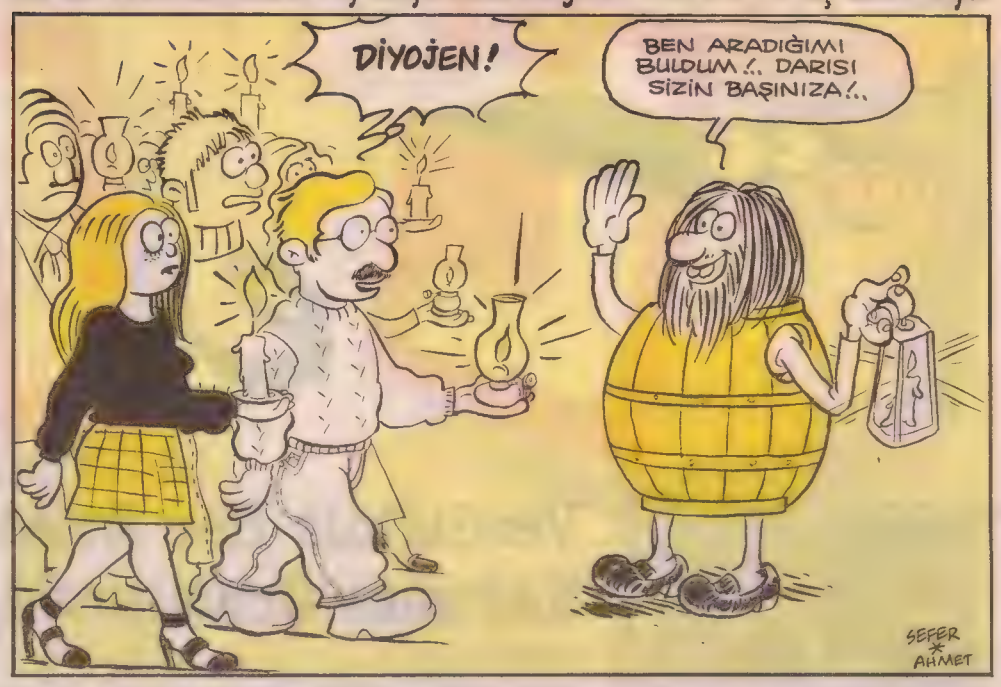

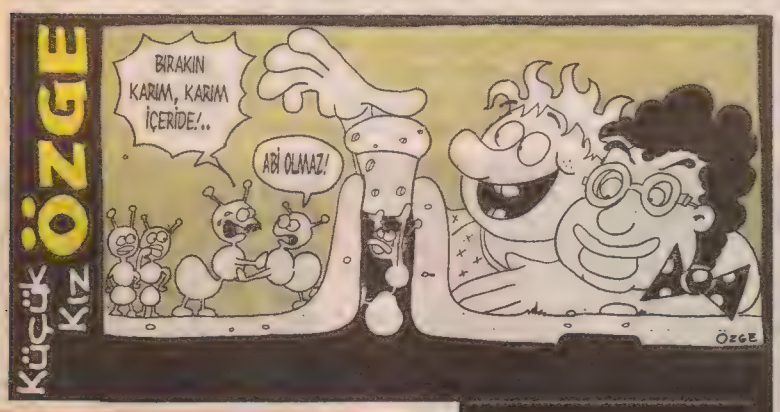

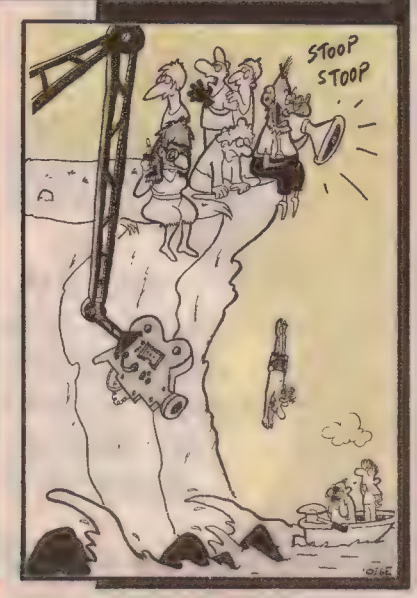

Patlattığı bomba haberlerle sık sık ortalığı ve kamuoyunu sarsan İşçi Partisi lideri Doğu Perinçek'te cezaevinde. Önce yoktan gerekçelerle gözaltına alınan Perinçek, 91'de TRT'de yaptığı bir konuşmadan aldığı cezanın Yargıtay'da kesinleştiği belirtilerek cezaevine kondu.

- Cumartesi Annelerini ekip otosuna doldurup biber gazı sıkanlar
- Dansçı kızlara yine yine soruşturma açıp yıldıramayanlar
- 10 yılda bir orman yarattılar kayıplarla her yaştan
- **MERAL AKŞENER**
- **EYÜP AŞIK**
- **MESUT YILMAZ**
- **YAVUZ ATAÇ**
- **ÖZER-TANSU ÇİLLER**
- **YAŞAR TOPÇU**
- **KIRMIZI KOLTUKLU MECLİS**

-Çetelerin gölgesini silmeden açılırken-

AYLIK KÜLTÜR-FİZİK DERGİSİ ARALIK 1997 • SAYI:43 • FİYATI: 200.000.TL. (KDV DAHİL)

ÖKÜZ

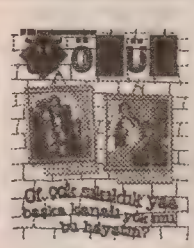

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

LeMan

KAPAK-KAPAK-KAPAK-KAPAK-KAPAK-KAPAK-KAPAK-KAPAK-KAPAK-KAPAK-KAPAK-KAPAK-KAPAK-KAPAK-KAP

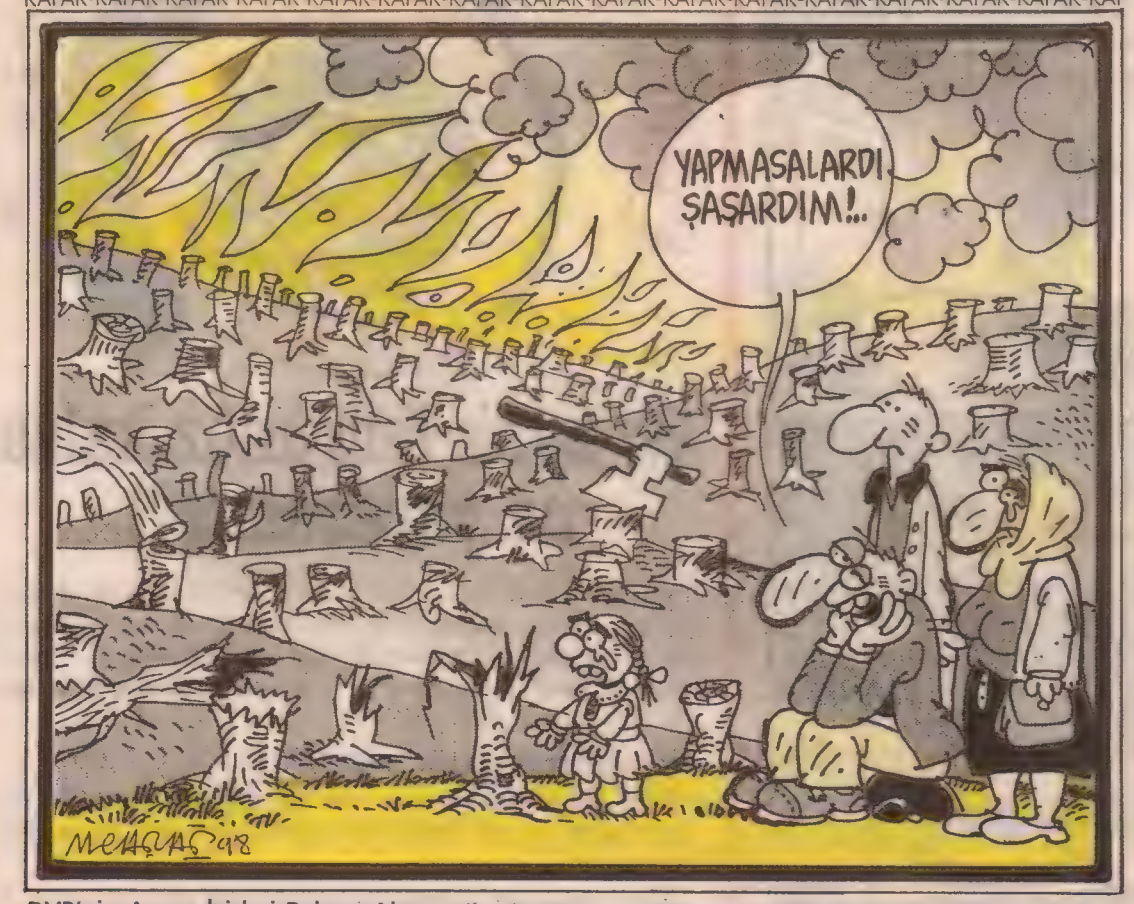

DYP'nin Asena İçişleri Bakanı Akşener'in ÇAKICI'yı yakalama operasyonunu engellediği de kasetler zincirinde belgelendi.

Dansçı kızlar yine gözaltına alındı, yine haklarında soruşturma açıldı. Topladıkları paralara da el kondu.

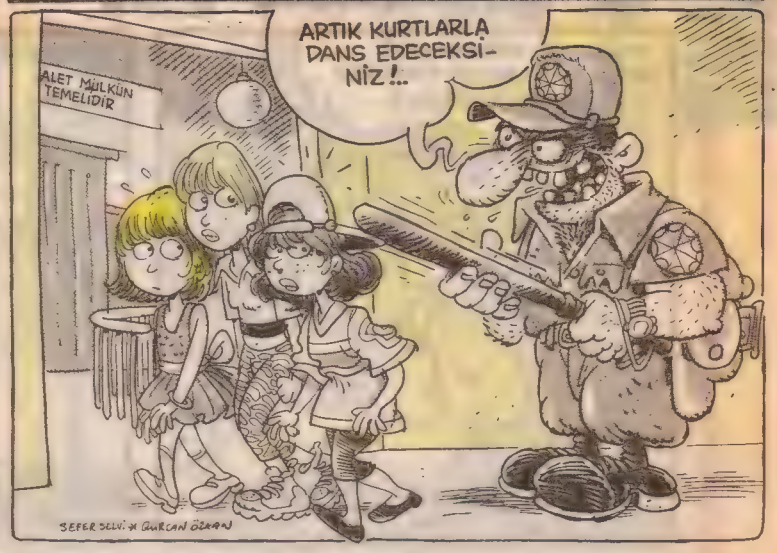

Mehmet ÇAĞÇAĞ

xemciz pilavı

üç aylık ömrünüz kalsa ne yaparsınız?!.

(diyelim günün birinde bir yerinize bir sancı girdi, doktora gittiniz, doktor muayene etti, filmlere baktı ve umulmadık acı gerçeği söyledi: "-maalesef, üç aylık ömrünüz kalmış", -hassiter- peki şimdi ne yaparsınız?. sizin adınıza düşündüm, cevapladım ve boyum göğe erdi)

- "avukatımı istiyorum", derim!.
- tak orada düşüp bayılır, lab diye ölürüm, geri kalan kullanmadığım iki ay yirmidokuz günlük ömrümü de kızılay'a bağışlarım!.
- beni müebbet hapse mahkum edecek şahane bir suç işlerim!.
- majestelerinin hizmetine girerim!.
- soğanı pembeleşene kadar kavururum, şoktan çıkamadığım için bunu yaparım!.
- kosova'ya tatile giderim!.
- "minareler süngümüz/kubbeler miğfer" şiirini okurum!.
- eyüp aşık'la sözlerini alaattin çakıcı'nın yazacağı bir kaset çıkarırım!.
- kurşun gibi, mavzer gibi, ahmet kaya gibi jet-pa hızıyla hidayete ererim!.
- kalan ömrümü üç aylık faize yatırırım!.
- her türlü en az onsekiz ay süren taksitli kampanyalara katılırım!.
- o ân, orada, hemen doktorla düzeyli bir ilişkiye girerim!.
- zor da olsa çükümü testislerime denk getirmeye uğraşır, kıçımla trompet çalmaya çalışırım!.
- borsa gibi haftaya düşük girerim!.
- yeni bir kitabı okumaya başlamam!.
- eski ekibi toplar, silifke yöresi kaşık havalarından birkaç örnek sunarım!.
- büyüklerimi sayar, küçüklerimi sever, ortancalarımı yalarım!.
- üç ayı bu dünya, dokuz ayı öbür dünyada olmak kaydıyla muhteşem bir dünya seyyahatine çıkarım!.
- ameliyatla çocuk olurum!.
- kaplama alanı dışına çıkarım, kapladığım alanın içine zıçarım!.
- pasha, şamdan, gala ve viva gibi dergilere çıplak pozlar veririm, onlar istemese de silah zoruyla veririm!.
- yerli yersiz "devlet beni kullandı" derim!.
- aşırı dozda "reha muhtar'la show haber" alırım, daha da olmadı, aç karnına serdar turgut okurum!.
- en azından süleyman demirel'den önce öleceğim için gözlerim açık giderim!.

LOMBAK

Radwoya

MORGA KADAR GELİP, DEDENİZİ TEŞHİS ETMENİZ GEREKİYOR!..

HEMEN GELİYORUM!

MORG

ŞU YAŞLI AKTİF EŞCİNSEL DEDENİZ Mİ OLUYOR?..

ALO, MEDRANO SİRKİ Mİ?.. ÖLÜ TAKLİDİ YAPABİLEN YETENEKLİ BİR İNEK İŞİNİZE YARAR MI?..

E..E..EVET!

YAŞASIIN!.. ÜÇGENİN İÇAÇILARININ FORMÜLÜNÜ BULDUM!..

EE... ÜÇÜMÜZ BİRİMİZ İÇİN, BİRİMİZ ÜÇÜMÜZ İÇİN...

BEŞYÜZÜMÜZ BİRİMİZ İÇİN, BİRİMİZ BEŞYÜZÜMÜZ İÇİİİİN!..

BEN..BEN ONLARA KATILIYORUM!..

KATİLİN KAFASINDA UZUN BİR KÜLAH, BOYNUNDA DA BİR PAPYON VARDI... ELİNDE DE KALORİFER PETEĞİ VARDI!..

LOMBAK

KİTABINI HAZIRLIYORUZ

DAHA DEĞİŞİK BİR ÖZELLİĞİ VAR MIYDI?..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Erkum

TABUDEVİREN

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

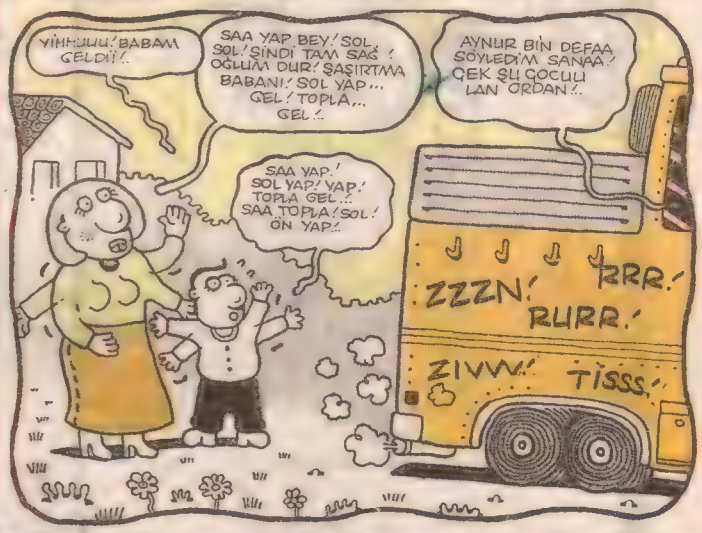

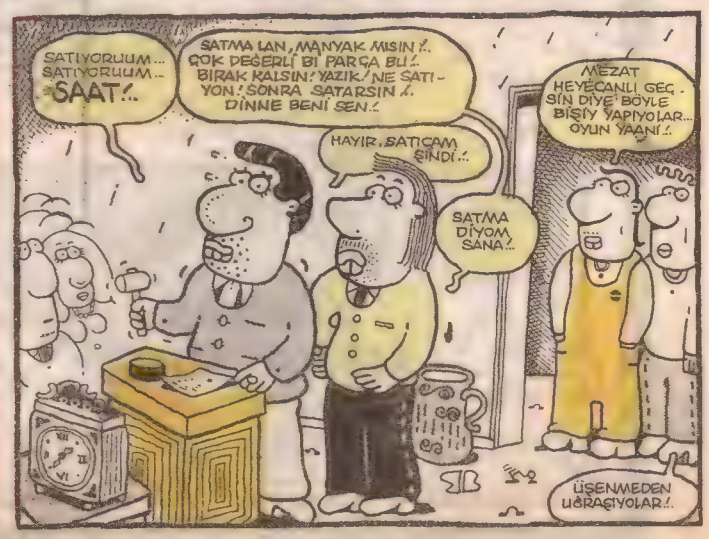

Akşam arşivi

TEREGELLİ

PICTURES CAN BARSIAN

ÜÇ AY ÖNCE

İşe gitmekte olan adama arkadan yaklaşan diğer adam der ki...

ABİ ŞU ATEŞİ Bİ MÜSADE ET BE!.

DOKUNMA, BEN TUTARIM... ÇABUK YAK, İŞE GEÇ KALDIM ZATEN...

NERDE SENİN İŞ YERİ ABİ..

İŞTE BURDA...

BENİM İŞ YERİ DE ŞURADA BAK...

CİDDİ Mİ?

ÖBÜR İŞ YERİM DE ŞURASI BA BA BA...

ŞURASI DA BENİM İŞ YERİM..

BU DA, BU DA BU TARAFTAKİ DE...

AHA ŞU DA İŞ YERİM.

TEE... ŞORADAKİ DE...

BU DA, BU DA ŞU DA...

Aynı geoz...

HEH EEHE... DUR, İŞ YERLERİM DEN BİRİNE DAHA GİREYİM.!

Yukarıdaki Kriminal olaydan sadece üç ay sonra...

BAŞKA YER BAŞKA ZAMAN

"Önce zil çalar..."

DRİLİİİNG!..

AYKIIIZ! TEBRİKLEER!.

BUYRUN.

SANA EVLİLİK HEDİYESİ GETİRDİK...

ÇOK GÜZEL BİR VAZO SAĞOLUN..'

NASI GİDİYO KIZ...

BU VAZO DA... ŞURAYA YAKIŞTI DI Mİ... HEM...

BU... Ü..ÜÜÜ... HÜÜ...

AA... N'OLDU AYOL.:.

GEL, OTUR ŞÖYLE ANLAT... MUTSUZ MUSUN?.

DÖVÜYOR MU ADAM SENİ?.

YOK!

ŞEY İŞTE... EE... KOCAM TOPLU DA... ONA ÜZÜLÜYOM BİRAZ ..

TOPLU MU?.

AMAAN! DERT ETTİĞİN ŞEYE BAK... BENİMKİSİ 160 KİLO BE...

YATAKTA YORARSIN ZAYIFLAR... HİH HİH Hİ .:.

AMA...

ÖYLE DİİL... O... AY! GELDİ İŞTE... BEN... BEN BAKAMAM ..

ÖNDEN GEÇ ANAM, OHH.:. TOPUM BENİM BİTİYOM ULAN SANA AMALİYAT PARANI BEN ÇEKCEM...

AYOL ATIYOSUUN..

ÜHÜÜ... TOPLU İŞTE, HÜÜ.:

YÜ Komiğin tek karelik laneti... Çıktı.:. **YÜ**... Çıktı... Ve Gırgır yıllarımızın sevgili abisi, İsmet Çelik'in yazıları da kitap oldu "SANA BABA DİYEBİLİR MİYİM AMCA" O da çıktı...

BİTTİ Ömer ve Özge ya teşekkürler

LeMan 7

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

KOMİK KİTAP **Komikaze 4** ve **Marlon** kitapları çok yakında.

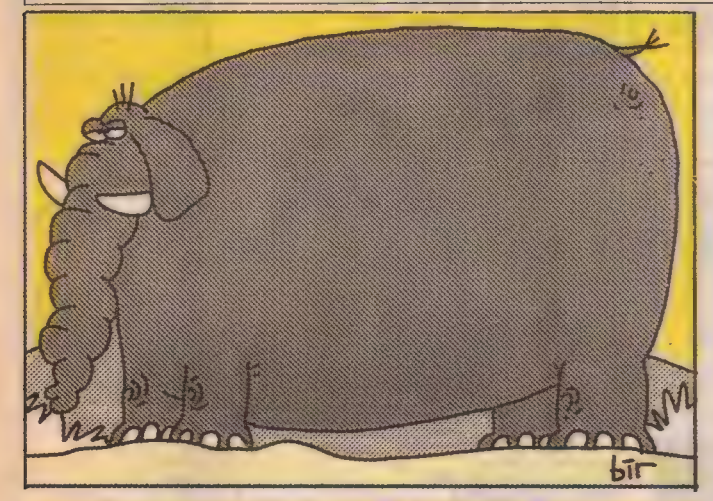

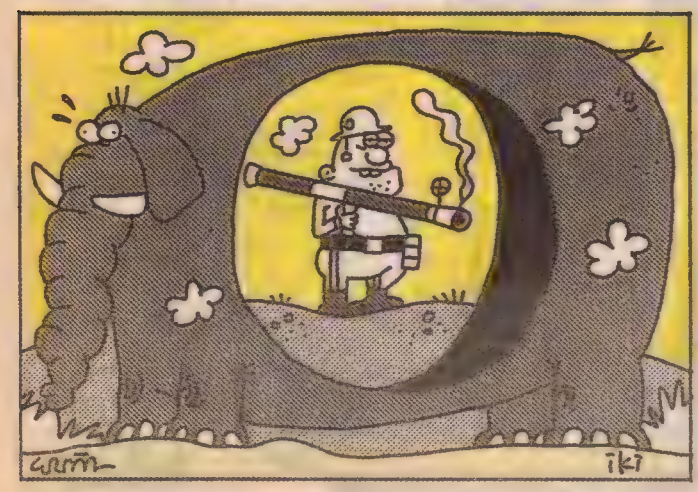

EĞLENELİM,ÖĞRENELİM: Dinazorların beyinlerinin büyüklüğü sadece ceviz kadardı...

AYRINTILAR

METİN EİDAN

SEVERİM:... Güvercinlerin, boynunun üst tarafındaki parlak metal renkleri ve yem yediklerinde o kısmın aşa yukarı oynamasını... Oje sürerken, tırnaamın üzerinde hissettiim o tatlı serinlii... Ayıcıklı falan jelibonları ağzımda ıslatıp geri çıkardıımda, pasparlak ve şeffaf olmalarını... ZUHAL... Su sıçramasın diye, zıçarken klozete doldurduum tuvaletkâdını ve o güvenlik duygusunu... METE... Futbolda, Hırvat hoca, Galli golcü, Alman teknikadam gibi bazı sıfatları... KORHAN... Kutudan kibrit alırken, parmaklarım herangi bi kibriti kavrayarak tutamayıp, sadece onnarı kendi ekseni etrafında dönderirken, yine de, biraz sonra bi tanesini kavrayıp yakalıycaamı bildiğim o bi saaniyelik felan uuraşma aanını...

ESKİDEN Bİ GÜN:... Sınıfta kalınca, o sene arkadaşlarımı kaybettim. Hepsi mezun olmuştu liseden. Bi tek Yılmaz vardı. Onla da fazla samiimi diildik. Musti, Teo, İnek Saim, başkan Atilla, Ayı, Sebile, Turgut, hepsi gitmişti... Sig gibi ortada kalmıştım. Meezun olsam da onnarı en baştan gidiyo gibi olmak, berbat bi durumdu. En arka sıralarda bi yer buldum kendime. Tuhaf bi çocuğun yanındaydım. Bond çantası vardı şifreli. Benimki şifresizdi. Belki öyle çantalarımız olduu için, uygun düştük. Kimsenin öyle lavuk bi çantası yoktu. Koltukaltında felan, ya da çok gerekiyosa, bi poşette taşırlardı kitapları. Yanında oturduum çocuk, zengin biriydi. Bi saatlik öğle taatilinde, lokantaya giderdi hep. Bi de bakkal vardı. Daha az parası olanlar, ordan yarımekmek arası kaşar falan alırlardı. Daha da az parası olanlar, evden getirdii ekmeen yanına bi büyük çay alırlardı kantinden. Hiç parası olmayanlar da; zıkkım ye! kuru kuru tıkın işte! Neyine yetmiyo. Bi gün, o çocuk, lokantaya daavet etti beni. Eh, niye gitmiyim. Gittik. Ismarladı. Sonra bi gün bi da ısmarladı. Kendisi söylüyodu. Bi okul çıkışı, otobüse binceemi söyledim ben. Niye felan diye ısrar edince, param yok minibüse dedim. Ya, gel! dedi. Bindik minibüse. Orda, şakayla karışık bişiyler dedi, parasal konularda. Kızdım, indim aşaa. Aslında, otobüse de param yoktu. Yürüdüm eve. Akşama vardım. Çok gıcık tipler vardı yeni sınıfımda. Az ötedeki sırada oturan bi lavuk vardı, uyuz oluyodum ona. Sakalları felan vardı. Adam gibi davranıyordu. Ve kızlar da vardı tabi, çok hoş. Beyaz çoraplı bi kız vardı meselâ. Yünlü, uzun, beyaz çoraplar. İyi görünüyodu. Yılmaz; eski sınıftan tanıdım herif bu sınıfta da samiimi olmuştu hemen. Ama notlar konusunda arkadaştık. O, "bir" alıyodu. Ben de hemen hemen yakın; "sıfır"... Yazılılarınızı okuycam dediinde hoca, hayatımın en pis dakiikaları başlıyodu! Niye teşhir ediyon ki! Bırak, okuma. Ne geree var... Yeni sınıfa hiç alışamamıştım. Bi hoca vardı. Atölye hocası. Kadir Bey. Bu sene geç artık diyodu bana. İyi biriydi. Ulan, Mustafa da yoktu ki. Top alıp basket sahasına giderdik. Hiç annamazdık ama, eğlenirdik. Sınıfta, benim gibi eski, yani onnara göre yeni, bi kişi daa vardı. Çalışkan biriydi bu. Meselâ, zor sorulara hep parmak kaldırınca o, diğer elebaşları pis pis bakrdı ona. Hesapmakinesi serbestti. Hoca soruyo şindi: Hadi, hesaplayın bakalım... Kaç çıktı çocuklar?.. Benim hesapmakinem yoktu. Alırdım ama, önce denklemi çözmek gerekiyo. Çözemiyom hiç; Atilla olsaydı şindi. Kapışırlardı tahtanın önünde. Ortalık toz duman boğuluyo. Sıralar hareket ediyo, gaar, goorç!.. Ben de sikletime göre birini bulup onunla tepişiyorum. İyi bişiy diil tabi ama; hayvanız işte. Bi yerde insannıktan sıyrılıyo insan içgüdüsel olarak. Önce el şakasıyla başlıyo. İtişiyon felan sonra. Ve hayda, yerlere! Hep tebeşir tozu, ceketler. Tabi bunnarın hepsi geride kaldı. Şindi orda yannızdım. Mehmet yok, Şengül yok! Mehmet'le Şengül birbirlerini seviyolardı. Beraber geziyolardı. Herkes saygı duyuyodu bu ilişkiye. Memet'le, öğretmen masası üzerinde, üç parayla, parmak maçı yapardık. Bi ara, turnuva felan gibi bişey oldu. Bayaa ilerdim. Başka bi sınıftan biriyle maçım oldu. Sonra hatırlamıyom; bitti galba turnuva. Yeni sınıfta; iyice içime kapandım. Kapandım; kapandım; hiç açık bi yer bırakmadım. Nefes alamadım bi ara. Sonra, bitti zaten sezon. Bi ara, Teoman'ı gördüm bi sinema girişinde. Napıyon dedi. Çalışıyorum dedim. O da çalışıyomuş. Adres felan verdi... Hayvanlar mezarlığıydı galba filmin ismi. Yaşlı adam, yataan altına doğru çömeliyo. Örtüyü kaldırıp, ordaki karanlığın içine bakıyo. Adam çorapsız ve terlik giymiş. Öne doğru çömelince, soyulmuş elma gibi ortaya çıkıyo topukları. Küçük çocuk, arkadan, elindeki sivri şeyle yaklaşıyo ve... çort...

BİŞİİ:... Mete; yazdın diğer şeyler yapıldı. Hemen iyi günner diliyorum!

marlon@turk.net ERDİL YAŞAROĞLU

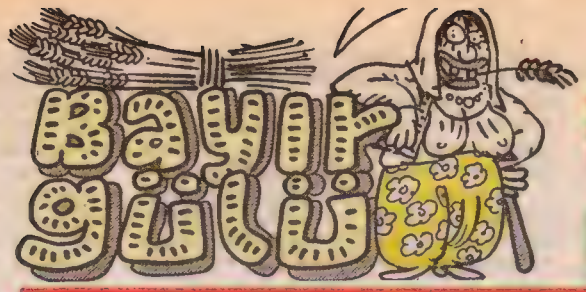

Akşam

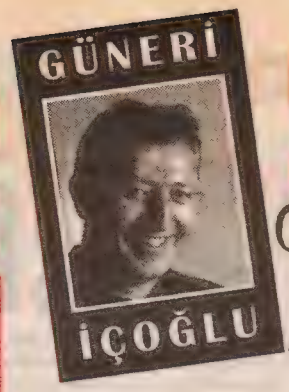

Firavunun Laneti

Cefa Ruhtar denizden bildiriyor:

ARİADNE KUMSALDA

(Milos'tan devam)

Milo Venüs'ü olarak bilinen ünlü Aphrodite heykeli bu adada bulunuyordu. Sabah erkenden bu heykelin bulunduğu yüksek yamaçtaki antik şehire çıkıp aşağıya baktık. Sonra daha yukarıya, küçük beyaz bir kilisenin bulunduğu tepeye çıkıp yine aşağıya baktık. Sonra daha da yukarıya çıktık ve daha yukarıya... en tepedeki kilisenin bahçesine geldiğimizde, sırtımdan, kulağımdan, burnumdan su gibi ter boşanıyordu. Aşağıdaki sandallar, balıkçı tekneleri renkli noktalar gibi görünüyordu. Adanın merkez yerleşimi de bu yüksek tepede yer almış. Birbirinin önünü kesmeyen evler basamaklar gibi tepeye doğru uzanıyor. Bu evlerin ilginç bir mimari özelliği var. Damları düz ve bu damları çepe çevre saran, 20-30 cm. derinliğinde havuza benzer çukurlar bulunuyor. Yağmur yağınca damın üstünde biriken su, oluktan evin önünde bulunan yerdeki kuyuya akıyor ve böylece toplanıyor. Bu yağmur suyu önemli ölçüde yararlı oluyor. Hatırlayacağımız gibi, Kiklades adalarında pek su yok. Bazılarına gemilerle belirli günlerde su getiriliyor...

Yamaçlarda yer yer duvarları değişik şekillerde delikli, **Peristeronas** denilen, güvercinler için yapılmış yapılar var ki, Kiklades adalarında bu yapılara sıkça rastlamak mümkün. Bunların çok eski çağlardan beri bu şekilde yapılageldiği sanılıyor...

Tepeden inip yorgunluk atmak için, limandaki doğal sıcak su banyosuna gidelim diye düşündük. Haa unutmadan, burda mesai saati öğlen iki buçukta bitiyor. Bu saaten sonra tüm resmi yerler, bankalar, her yer kapanıyor. Doğal su banyosundaki görevli kadın da iş yok diye banyoyu o gün saat onikide kapatmaya karar vermiş. Aceleyle girdik ve kendimi suya attım. Aaa o da ne?.. Su soğuktu!.. Ben Sivas Çermik ya da Yalova Termal gibi kaynar su beklerken ılık bile olmayan bir volkan suyuyla karşılaşmıştım. Bu adanın sönmüş bir volkan olduğuna o zaman inandım. Üstelik de motorla dipten çekilip hortumla küvete dolduruluyor, öyle yıkanılıyordu. Neyse doğal sudur boşver deyip yıkanmaya koyuldum. Suyun içinde biraz dinleniyordum ki, kadın, **saat on iki oldu, tamam** diyerek dışardaki ana şalterden çat diye içerdeki elektrik motorunu kapattı, su kesti. Sırılsıklam, sabunlu sabunlu banyodan çıkmak zorunda kaldım. Kardeşim saat on ikide kaplıca kapanır mı yahu?..

Bu adaların ilginç bir özelliği var ki, bir adadan diğerine gittiğinizde gördüğünüz her şey bir öncekinden farklı. Üç mil ötedeki bir adada bile herşey değişiyor. Evler, kiliselerin mimarisi, taşların cinsi ve taş duvarların örgüsü, şarabın tadı, rengi, ve daha bir çok şey. Kiliselerin kubbelerini de her adada başka renk boyuyorlar. Kimisinde mavi, kimisinde kırmızı, kimisinde beyaz...

Milos'tan yakınındaki Kimolos'a hareket ettik. Rüzgarlar iyiydi ve çabucak Kimolos'a ulaştık. Fakat burda çok şiddetli hasta oldum. Boğazım ağrıyordu herşey gözüme karanlık göründü. Adayı dolaşıp sıcak bir çorba, ada çayı falan aradık, bulamadık. Zaten bu adamlar genellikle soğuk mezeleri seviyorlar. Dostumuz ninesinden öğrendiği, limonlu zencefilli bir şey kaynatıp verdi. Boğazıma atletimi sarıp erkenden yattım. Sabah limandan ayrılırken yandaki tekneden birinin, bizim tekneye attığı boğaz ilaçlarını içtim. Hava oldukça sertti, çok rüzgar vardı. Tekne öyle yan yatıyordu ki yelken direği suya değiyordu. O havada bütün gün aşağıda hasta yattım. Akşam güneş batarken Santorini adasına nasıl geldik, bilmiyorum, hatırlamıyorum...

Santorini'de Milos gibi bir volkan ada ama **sönmemiş bir volkan.** Yine Milos gibi volkanın patlayıp çökmesiyle oluşan dev körfezin ortasındaki volkan denilen küçük adadan sülfür kokan dumanlar çıkıyor. Bu küçük ada yanmış simsiyah kömür gibi bir ada. Üstünde bir ot bile yok. Gidip herkes görebiliyor, buraya turlar yapılıyor. Tabii ki biz de gittik. Lakin dostumuz buranın nasıl bir yer olduğu konusunda önceden bir bilgi vermediği için kaynar derece sıcaklıktaki volkana **malibu terliklerle** giderek çizdiğimiz karikatürleri bir kez daha yaşamış oldum. Herkes botlarla, traktör gibi kalın ayakkabılarla gelmişti. Kepaze olduğuma mı yanayım, çektiğim ızdıraba mı yanayım. Neyse güç bela kestirme yollar falan bularak sotadan volkana ulaştım... Binlerce yıl önce Santorini'deki volkan patlayınca, burdan çıkan bir dalga gidip Girit'e vurmuş ve herşeyi silip süpürerek Minoen kültürü bir anda yok etmiş...

Belli başlı yerleşimler volkanın çökerttiği ikiyüzelli, üçyüz metre yükseklikteki uçurumların üstünde yer almış ve yukarılara zig zaglı dik yokuşlu yollarla çıkılıyor. Tepeye bir sabah, bir akşam çıkıp indin mi bir daha yerinden kalkamıyorsun. Turistleri yukarıya katırlarla çıkarıyorlar. Büyük gemilerin demirlediği yerden yukarı çıkılan merkez yerleşimde bir küçük teleferik yapmışlar ama yine de katırlar sıkça tercih ediliyor. Yukarı çıkışın zorluğunu yine küçük bir ekmek deneyiyle şöyle anladım ki, bizim önünde demirlediğimiz küçük köyde nedense bir tane taverna var. Onun önünde bir sürü kedi duruyor. Bu kedilere ekmek verdim yediler. Oysa yukarıda bir çok restaurant ve taverna var ve buradaki kediler ekmek yemediler. Demek ki, aşağıdaki tavernanın kedileri yukarıya çıkamıyorlar. Zaten bir çıksalar bir daha inmezler.

Bu adada da su yok. Fakat zengin bir ada olması sebebiyle çoğu evler deniz suyunu alıp tatlı suya dönüştürüyorlar. Kaya ile toprak arası olan yumuşak yamaçlara evler oyulmuş. Normal evlerde de dehliz gibi toprağın içerilerine doğru giden odalar var. Yamaçta yürürken uçurumun yüzeyinde, bir evin içinden oyulmuş tek bir balkon görebiliyorsunuz...

Santorini'den yola çıktık. Güneye Girit'e gitmemiz gerekirken onsekiz mil geriye gittik, los adasına geldik. Sessiz sakin bir ada. İzmirli olarak bildiğimiz Homeros'un mezarının burda olduğu rivayet ediliyor. On gündür yatay bir düzlemde bir sağa bir sola gidip geliyoruz. Bir de üstelik geriledik. mitolojideki, bir türlü gideceği yere gidemeyen, yıllarca ordan oraya sürüklenen denizcileri şimdi anlıyorum. Şurayı da görelim, burayı da görelim derken geyiğimiz yüzünden bir türlü ilerleyemiyoruz. Havalar bozdu ve yağmurlar başladı. Geri dönmeye karar verdik. Siraz adasına doğru gidiyoruz. Yolu kısaltmak için Paros ve Antiparos adalarının arasındaki dar boğazdan geçiyoruz. Sağımızda Paros, solumuzda Antiparos bulunuyor. Boğaz oldukça dar ve çok sığ. Derinlik yer yer iki metreyi buluyor. Üstüne üstlük bir de akıntı var. Çok dikkatli olmak gerek, yoksa geri dönmeyi de başaramayız. Neyse ki sağ salim geçiyor ve güneş batmadan Siros'a ulaşıyoruz. Dedim ya bu adaların hepsi birbirinden değişik. Karşımda, büyük katedraliyle, binalarıyla, meydanlarıyla, mermer ve parke taşlı yollarıyla Madrit, Milano gibi bir şehir duruyor. Tiyatroların, tütüphanelerin yarınısıra **La Scola** modelinde bir de **opera binası** var. Siros bu haliyle Kiklades adalarının başkenti ve kültürel merkezi. Sık sık konserler, sergiler, sempozyumlar düzenleniyormuş. Buranın spesyal yemeklerinden biri mangalda ahtapot kızartmasıymış. Sokaklardaki mangallardan her yere ahtapot kızartması kokusu yayılıyor...

Yine sert rüzgarlar esmeye başladı. Yelkenler dönüş için şişiyor. Eh, gayrı sözü kısa keselim. Lafı toparladım, şimdi ipleri toplayayım da birbirine dolaşmasın...

Ardından Dökecek Kadar Suyumuz Var Tayyip Erdoğan

Nihat Genç

Büyük Kapalıçarşı yangınından sonra Milliyet Gazetesi'nin kurucusu Ali Naci Karacan başyazısında şunları yazar: "O çarşıda bizim kültür ve ahlakımızdan doğan ne sağlam bir düzen vardı. Her biri servet sayılacak mücevherler, çırakların elinde dükkandan dükkana götürülürdü. Hazine değerinde mallarla dolu dükkanlar açık bırakılıp namaza gidilirdi. Bir büyük aile gibi yaşanırdı. İşte asıl bunlar yandı..."

Ali Naci Karacan, Falih Rıfkı, Yunus Nadi gibi Mustafa Kemal'in gözdesi "prens" kadrosundaydı. Ahmet Emin Yalman, Hüseyin Cahit büyük muhaliflerdi, en az onlar o kadar ünlü gazeteciydi. Sekiz gazete, kurdu, batırdı. İyi gazete için muhalefet şarttır, sırf traj için Mustafa Kemal'e ve devrimlerine muhalif olamam, Ahmet Emin'in, Hüseyin Cahit'in, Zekeriya Sertel'in, ya da Necip Fazılların yaptığı gibi yapamam.

Devrimleri kayıtsız şartsız savunmak adına parasını, gazetesini batırdı, kuruşsuz kaldı. Hatta serbest fırkayı kuran Fethi Bey'e şöyle seslenir: "Fethi Bey, kimse sana yıkıcı bir karşı ihtilal çetesi kur demedi. Serbest Fırka uyuyan bütün akreplere ve yılanlara can vermek için kurulmadı. Bütün yıktıklarımızı yeniden kuracak olduktan sonra, istiklal mücadelesini niye yaptık Fethi Bey? Yaptığımız inkılabı korumak ve yerleştirmek için daha elli sene süngü ile bekçilik etmek gerekirse, ederiz Fethi Bey! Buna faşizm diyorsanız, biz faşizm istiyoruz Fethi Bey!"

Kemalizmin bu yılmaz askeri, 50'li yıllarda taraf değiştirip Menderes'in saflarına geçer.

Sonuncu çıkardığı gazete Milliyet'tir. Amerika'da okuttuğu mühendis oğlu, sonradan Türk basınının en büyük isimlerinden biri olacak Ercüment Karacan'dır. Babasına gazete çıkarken, genç bir delikanlı getirir, Abdi İpekçi'dir bu. Bir zamanlar Akşam'ı çıkarttığı için nam-ı diğer Akşamcı Naci İpekçi'yi pek toy, bulup küçümser. Dokuz ay sonra İpekçi, 45 bin trajı bulur. Ali Naci Karacan kırk yıllık basın hayatında ilk defa makus talihini yenmiş. İpekçi sayesinde borçlarını nihayet ödemeye başlamıştır, ki, gazetenin dokuzuncu ayında yüksek tansiyondan ölür. Akşamcı Naci gazete işinden beş kuruş para kazanamadı, biraz kumara, biraz da kadınlara düşkündü... Bir kenara çekilip Lozan kitabını yazdı, Hasan Ali Yücel'in en güzel iltifatlarını ve de yüklü bir telif aldı, bu parayı da kumara yatırdı.

Ancak, gazoz ve simitle gazete çıkartılan yoksul günlerin en şık gazetecisiydi. Bu büyük ve cefakar Kemalist, Milliyet'i çıkartırken, ömrü muhalefette ve sürgünde geçmiş, Mustafa Kemal'e muhalefetten 150'lik listenin başında yer alan, devrin ateşli Kemalistlerinin devrim düşmanı yobaz diye hücum ettikleri Refii Cevat'ı da kadrosuna aldı, kucak açtı.

Akşamcı Naci, vatan hainliğiyle suçlanan eski bir meslekdaşını gazetesinde köşeyazarı yapması, bugün onu anmamız gereken kaybettiğimiz değerlerdendir. İşte asıl bunlar yandı...

Ülkemiz basın tarihinde bağımsız basın bulamazsınız, hepsi, devletlü akçeli işlere karışmıştır, boşuna aramayın. Ancak, aradıklarımız var. Bugünkü medyayı görüp, o günlerin Hüseyin Cahitlerini, Bedii Faiklerini, Yunus Nadilerini, Ali Naci Karacanlarını mum yakıp arıyoruz. İşte asıl bunlar yandı. Mehmet Ali Ağca İpekçi'yi değil, Türk basınını kalbinden vurdu. Aydın Doğan Milliyet'i satın aldı, 80'li yıllarda Özal'la birlikte 10 - 20 bin dolarlık maaşlı gazeteciler "demokrasi aşığı" olmaya başladı, medyamız patronların eline geçti.

Meclisin ilk günlerinde, gazetecilerin kendileri hakkında gelişigüzel yazmalarına dayanamayan mebuslar hiç şakası yok, silahlarını gazetecilerin alnına dayardı. Gazeteci - milletvekili kapışması şeref meselesine dönüştü, milletvekilleri meclise "düello" yasası verdiler. Gerekçesi, şeref ve haysiyeti ayakları altına alınan bizlere hiç değilse erkekçe düello yapma şansı verin...

Sumo güreşi hikaye, düellonun en hası Türk güreş gelenekleri içindedir. Vaktiyle İstanbul'un Çarşıkapı semtinde tavuk pazarında Zorhane'ler vardı. Havuz şeklinde, yuvarlak, bir adam boyuna yakın derinlikte, geniş çukurlar açılırdı. Güreşçilerden kim kimi yere düşürür veya arkasını havuz şeklindeki çukurun duvarına dayarsa, galip sayılırdı...

1943 yılında Radyo Dergisi'nde konuşan 90 yaşındaki Suyolcu Mehmet Pehlivan, Zorhaneler'deki güreşin Kırkpınar'dan daha şöhretli olduğunu söylüyor. Geleneklerine düşkün toplumumuz Zorhaneler'ini unuttu. İşte asıl bunlar yandı...

Değişen, bozulan yalnız ahlaki ölçüler değil, Ankara keçisi, Ankara kedisi, Ankara tavşanı, Ankara'nın dünyaca şöhretli hayvanlarıdır, uzun beyaz ipeksi tüyleriyle ün yapmışlar. Dünyanın birçok iklimine götürülmüşlerse de yumuşak beyaz, tüyleri Ankara ikliminde olduğu gibi gelişmedi. İklim mi değişti, soğuklar mı bitti, hayat mı değişti, bu üç hayvanın da soyu tükendi, tükenecek... İşte, arada bunlar da yandı. Bugünlerde Ankara'nın tankları meşhur. Bir de "delikanlıları"... Çakıcı ve Sedat Peker'in yakalanmasından sonra devlet piyasaya bir sürü sahte delikanlı sürmeye hazırlanıyor. Hatta, topçu, piyade birlikleri gibi, "delikanlı" taburları yapmalı, hatta, delikanlı taburlarına "sancak" vermeliyiz, çünkü, bu delikanlılar vatan için kurşun sıkmış kahramanlardır...

1930'lu yıllarda yayınlanan Sütçülük adlı kitabı okurken, meşhur Afyon kaymağının sırrını öğrenmek istedim. Sırrı, hafif ateşte kaynatılan süt yavaşça ve saatlerce karıştırılacak, ancak, bir şartı var, meşe odunu ateşinde. Meşhur Osmanlı hamamlarının dillere destan sıcağını da ancak meşe odununun ateşi veriyordu. Her sokağında bir hamam olan koca Osmanlı'nın asırlarını düşünün. Ve, kebabıyla meşhur Anadolumuz da, nerede meşhur bir kebap varsa, gidin bakın oranın dağlarında tek bir meşe kalmamıştır... İşte, bizler laikti, şeriattı derken, bunlar da arada yanıverdi...

1940'lı yılların magazin dergilerini karıştırırken "pire tiyatrosuyla" karşılaştım. Amerikalı bir adam Lunapark çadır tiyatrosunda sıçrama yeteneğini yitirmiş pireleri bir beyaz kağıt üstüne yerleştirip, arkalarına iple kendilerinden yirmi kat daha büyük top, at arabalarını çektiriyor. Bir masa etrafında toplanabilen seyirci, ancak beş-on kişi olabiliyor...

Sıçrama yeteneğini yitirmiş pirelerin tiyatrosu şov olarak şaşırtıcı, gerçek hayatta ise, pirelerin top arabalarını peşinden sürüklemesine hiç şaşırmıyoruz. İstanbul yangınlarında halk bir yangın olup tüm mahalle gidince, olsun, tahta kurları da öldü, diye sevinirmiş.

Sıçrama yeteneğini yitirmiş siyasi pireler, kendilerinden büyük top arabalarını nasıl çekebiliyorlar. Bu sorunun cevabını verebilen siyaset bilimcilerin sayısı çok az, çünkü, İsmet Paşa "biz ortanın soluyuz" dediğinde, İdris Küçükömer'den başka tek Allah'ın kulu çıkıp, yahu hangi sol, neyin solu diye sormadı...

Bu yüzden ülkemiz 75 yıldır sivil cumhuriyetçilerle asker cumhuriyetçilerin kavgasına sahne oluyor. Sivil cumhuriyetin öncüsü olması gereken CHP asker cumhuriyetçilerle ideolojik olarak karı-koca hayatı yaşaması, bu evliliği bitirdi, tüketti. Oysa Türkiye halkı, CHP'ye tehlikeli ve şaibeli evliliğini yeniden düşünme şansını birçok kereler verdi.

Mesela 1989 belediye seçimlerinde Türkiye halkı, üç büyük şehrin belediyesini de SHP'ye, Ankara'da Karayalçın, İzmir'de Yüksel Çakmur, İstanbul'da da Nurettin Sözen'e verdi... Bu halk o gün demokrasinin ve aydınlığın yolunu biliyordu da, oylar Refah'a gitmeye başlayınca bilmemeye mi başladı.

Bir dizi yolsuzluk ve skandallarla Türkiye halkına, yüzde yediyi, onu geçemeyen Refah'tan başka siyasi şans bırakmayanlar işte bunlardır...

Ve medyanın korkunç felaket dediği büyük yıkılış gerçekleşti. Refah'ın başkanları büyük gürültülerle iktidara oturdular. CHP'nin başkanları ise, ölçüsüz, derin bir halk nefretiyle adeta siyasi sahneden kovuldular...

Ve kahramanları "pire" olan büyük trajedimiz başladı. Halkın acıyla, hukuğun dehşetle izlediği bu oyunda, pireleri arabaları Refah'ı siy...

Refah da, daha ö... si konularında ve çe... na koşmadığı için, ... buldu, zaten sen ad...

Gerçekten Refah ... baz, havayı germekt... acemi politikacılar ... bulamadığı ense sur... laklar çoktan bulunm...

Ancak, Tayyip Erd... rişsiz bir hayatı, iyi ... medyasının yüzyıllık ... ğini ise ciğerinden ... saldırgan, öfkesi bun... yaratıp, sonra bunla... oynamak. Hatta içer... kaçırtmak. Bir küçü... kanlı bıçaklı bir fare ...

Tayyip Erdoğan'ın ... ğuna dair bir takım ... deştiler, kestiler, bağ... nirlerini yıpratamadı...

İşte burada, ünlü ... oğlu olunca, adını E... "Ulan biz sona gel... tekrar boşa döneceğ...

Tekrar başa dönd... İstiklal mahkemeleri... verdik.

Ancak, olan olmu... la laz pastacı çırakla... lüşüp seyrine daldık... minarelerinin geceya... sularına gömüldüğü... rine Tayyip Erdoğan ...

Pirelerin, kudurmu... tarihinin en büyük s... kokan İstanbul'a, suy... tün mühendisler tara... da çözülür dediği ... başkan oluvermişti...

Ve, uluslararası ... dostu, patronların s... dostluğunun büyük ... marifet eşsiz insan Z...

Tayyip Erdoğan hi... dı. Sıradan, her başk... ise kusursuzca yapıv... olan İstanbul, çok ... damları, siyasiler, ça...

Çay... Çaycı Ali... Ve Herşeye Rağmen Devam Eden Hayat...

Çay... sımsıcak, buğusu üstünde tüten, demli bir çay...

Umut dolu bir sığınaktır çay.. **Herşey kötüye gitse de, yine de yaşamak güzel şey,** demektir...

Yoksuluz, ama benzersiz ve küçük mutluluklarımız var, demektir... Çay, **henüz herşey bitmedi,** demektir.

Hayatın öfkesine, acımasızlıklara, talihsizliklere karşı sımsıcak bir sığınaktır çay...

Çayın o vazgeçilmez sıcaklığı sıradanlığın içtenliğini yeniden hatırlatır bize...

İster evde, okulda, işyerinde, dernekte, lokalde, yollarda, nerede olursanız olun, eğer yakınınızda biryerde çay pişiyorsa, çayı pişiren masmavi alev size gülümsüyorsa, çay, yeni konuklara, eski konuklara hazırlanıyor, demleniyorsa, korkmayın, herşeye rağmen, bütün imkansızlıklara ve engellere rağmen hayat devam ediyor, demektir bu...

Güneş Gazetesi'nin çaycısı **Ali** ince belli bardaklarla bizlere büyük bir keyifle dağıttığı çaylar gibi umut dolu, düş dolu, keyif ve enerji dolu bir insandı...

Burnu hafif sağa eğilmişti. Bütün zeki insanlar gibi gözlerinde incecik bir keder vardı, ama o bu kederi saklamayı iyi bilirdi. Ufak tefek ve son derece çalışkandı...

Her gazetede olduğu gibi, **Güneş**'te de insanlar birbirlerine hep fazla gelirdi. Kimse kimseye tahammül edemezdi...

Ama birbirimizden esirgediğimiz sevgiyi **Ali**'ye gösterirdik... Çünkü **Ali** bize tam insanlıktan ve kendimizden umudu keseceğimiz bir anda, sımsıcak, sıkı, tavşankanı, demi, buğusu, hepsi yerinde harbi çaylar getirirdi...

Ali'nin getirdiği çayların hatırına kısa bir sevgi molası verirdik... **Ali**'nin çay tepsisi tutan parmakları, eprimiş, solgun, mavi gömleği, masum bıyıkları üzerinden birbirimize gecikmiş selamlar sarkıtırdık, çay biter bitmez unutmak üzere...

Çaycı Ali, okul okumamıştı, ama; okumayan bütün o zeki insanlar gibi hayatı, hayatın gizli incelikleri, o şaşırtıcı tuzaklarını bizlerden çok daha iyi okuyabiliyordu...

Yeni bir yazı işleri müdürü mü gelecek, gazetenin yayın politikası mı değiştirilecek; **Ali**'nin bizden önce haberi olurdu. Birisinin yazısı mı sansürlenecek, bir arkadaşımız mı işten çıkartılacak; **Ali** herkesten önce bilirdi bunları...

Ali, zeki, gözlemci, hayatı iyi okuyan biriydi, ama bir o kadar da duygusaldı. Sevdiklerine bağlanırdı. Bu bağlılık bütün diğer özelliklerinin üstüne çıkardı...

Güneş Gazetesi'nin o zamanki sahibi dünyanın en zengin adamlarından biri olduğu söylenen **Asil Nadir**'di. Yılda bir iki kez gazeteye uğrar, gazetenin yöneticileriyle kapalı kapıların ardında, **Çaycı Ali**'nin söylediğine göre gazetenin mali sorunları hakkında bir iki şey konuşup, yanındaki dev gibi korumalarıyla, yine geldiği gibi **Londra**'ya geri dönerdi..

Asil Nadir denen o karanlık işadamını hiç sevmedim. Ama o yıllar basın sektöründe en yüksek maaşı o veriyordu... Ve pek karışmıyordu gazetenin yayın politikasına...

Bir gazetede ilk kez kadrolu çalışmaya başlamıştım. Parlak yıllarımdı. İyi para alıyordum. Üretkendim. Yorulmak bilmezdim. Hem de akşamları, neredeyse gece yarılarına kadar **Köprü Altı**'nda rakı içip dostlarımla sohbet ettiğim halde...

Cihangir'de yeni bir ev tutmuştum. Hiç korkum yoktu. İçini istediğim gibi döşeyebilir. Dilediğim gibi borca girebilirdim. Nasılsa gazetenin ve benim geleceğim açık görünüyordu...

Biraz özenti, masumiyet, biraz da iyi yaşama isteği sonucu **Aksaray**'daki antikacılar çarşısı **Horhor**'dan, **Çukurcuma**'daki eski eşya satan dükkanlardan sandalyeler, çalışma masası, etajer, sevimli sehpalar aldım...

Gençtim. İlkkez kendime ait bir evim olacaktı. Gazeternizin cömert sahibi dünyanın en zengin insanlarından biriydi.

Ve en önemlisi çayocağımızda mavi alev her zaman tebessüm ediyordu. **Ali**'nin ince belli bardaklarındaki buğusu tüten, tavşankanı çaylar, **yaşamak herşeye rağmen güzeldir,** diye fısıldıyordu bizlere...

Asil Nadir'in Londra'da dolandırıcılıktan tutuklandığı gün aramızdaki en sakin insan yine **Çaycı Ali**'ydi. Dışarda kar yağıyordu ve **Ali**'nin sımsıcak çayların soğuktan değil, endişe ve korkudan buz tutan içimizi ısıtıyordu... **Üzülmeyin arkadaşlar, herşeyin bir çaresi bulunur. Bu da geçecek. Biz çaylarımızı içip güzelleşelim,** diyordu.

O ay maaş alamadık. Ondan sonraki ay da.. Ama iyi ücret aldığımız, köşe bucakta az da olsa birikmiş paramız olduğu için pek de sarsılmadık.

Üçüncü ay da maaş alamadık. Köşeye bucağa kötü günler için sakladığımız paralar da suyunu çekmişti artık. Çevremizde borç para isteyecek pek insan da yoktu. Yakınlarımız, arkadaşlarımız ise maaş alamadığımıza inanmıyorlardı...

Dördüncü ay çabucak gelmişti. Maaş verileceği söylentileri bir anda yayılmıştı. Muhasebecinin önünde uzun kuyruklar oluşturmuştuk. Ama hevesimiz kursağımızda kalmıştı. Maaş verilmiyordu. Belki gelecek ay verilebilirdi...

O ay da **Çaycı Ali**'ye olan çay borçlarımızı ödeyemedik.

Evimdeki telefonum borcundan dolayı kesildi.

Ve ben birikmiş kira borçlarımı ödeyebilmek için biraz özenti, masumiyet ve biraz da iyi yaşama isteği sonucu **Horhor**'dan ve **Çukurcuma**'dan aldığım verniği hala kokan sandalyelerimi, masamı, etajerimi, sevimli sehpalarımı sırayla satmaya başlamıştım. Hem de aldığımın beşte, altıda biri fiyatlarla...

Ali artık veresiye defterine yazmaya başlamıştı borçlarımızı. Gözlerindeki ince keder sanki biraz artmış gibiydi. Esprileri zorakiydi.

Asil Nadir'in yanına, **Londra**'ya, hapishanede ziyaretine gittiğini, ondan hepimize selam getirdiğini, biraz daha sabretmemiz gerektiğini, **Asil Nadir**'in dönüşünün muhteşem olacağını söylüyordu... Ama bizi eskisi kadar güldüremiyordu.

Yine de ocağındaki çayı pişiren alev bize yine umut ve düş fısıldamaya devam ediyordu...

Çayın alevinin herşeye rağmen umut ve düş fısıldaması çok önemliydi benim için. Bu alevi canlı tutan **Ali**'nin gözlerine artık daha bir dikkatle bakıyor, onun ruh halini büyük bir dikkatle hissetmeye çalışıyordum.

Artık **Asil Nadir**'den, gazeteden, işlerin düzeleceğinden yavaş yavaş umudu kesmeye başlamıştı çalışanlar. Parasızlık dayanılacak gibi değildi. Hem de iyi ücret almaya alışkın olanlar için tam bir yıkımdı...

İnsanlar artık gazeteye başka bir gazetede iş bulmak için geliyorlardı...

Beşinci ay da maaş alamadık... Gazete neredeyse yarı yarıya boşalmıştı. İş bulan gitmiş, bulamayansa sağda solda iş aramaya başlamıştı. Gazetenin birçok telefonu borçtan ötürü kesilmişti.

Muhasebecinin odasında büyük kavgalar oluyordu. Gazetenin servisleri benzin alınamadığından çalışmıyordu. Eve giden gazeteye dönemiyor, gazeteye gelen akşam eve dönemiyor, gazetede yatmak zorunda kalıyordu...

O ay karımın doyurabilmek ve kiramı ödeyebilmek için çamaşır makinamı ve buzdolabımı satmıştım..

Çay isterken artık çekiniyorduk. Herkes gibi benim de **Çaycı Ali**'ye olan borcum giderek kabarıyordu. Ama o bunu hiçbir zaman yüzümüze vurmuyordu. Hatta diğerleri gibi ona borç takıp başka gazete ve dergilere gitmediğimiz için de bize acımayla karışık bir saygı duyuyordu. Ve yine bize umut vermeye devam ediyordu. **Asil Nadir** onu, hücresindeki telefondan aramış, birkaç güne kadar hapisten çıkıp ilk iş olarak **Güneş Gazetesi**'ndeki gazeteci arkadaşlarını ziyaret edeceğini, birikmiş paralarını fazlasıyla ödeyeceğini söylemişti... Artık kendi de anlattıklarına gülmüyordu. Çünkü eski neşesi pek kalmamıştı. Çünkü artık o da zorlanmaya başlamıştı. Çayı, şekeri borca aldığı bakkal artık onu sıkıştırmaya başlamıştı. **Ali** elindeki giderek azalan parayı hep tüp gaz için saklıyordu. Tüpü veresiye yazdıramazdı çünkü...

Bütün söylentiler, yapılan kulisler, iddialı vaatler boş çıkmıştı. Altıncı ayda da maaş alamamıştık..

Eve çağırdığım akbaba kılıklı eskiciler çaresizliğimi ne kadar gizlemeye, ne kadar yukardan konuşmaya çalışsam da koltuk takımlarıma ve çekyatıma o kadar az fiyat biçmişlerdi ki, bir anda öfkeye kapılıp onları dışarı kovmuş, sonra da sokak kapısından çıkmadan peşlerinden koşmuş, verdikleri fiyata razı olmuştum...

Satmadığım sadece yatağım, daktilom ve kitaplarım kalmıştı...

Neden bu gazeteden bir an önce ayrılıp, kendime yeni bir iş aramıyordum, tam bilmiyordum. Burada yaşadıklarımı ve duygusal bağlılıklar tutuyordu belki de. Ama en çok da, herşeye rağmen ocağını söndürmeyen **Çaycı Ali**'ye karşı garip ... haksızlık ya...

O canını ... kip ona bor... düş veren f... liba ayrılam...

Yedi ay g... artık gazete... ce dışarı gö...

Açlıkta k... çocuklarını ... ze aylardan ... ye, mercime...

Ödenmey... Kokudan ve...

Hademel...

Bense ga... şiyor mu, ç... bakıyor, **Ali**'... yük bir sevg... alıp odama ...

Çaycı Al... kalan az say... isyanı bastır... bulunurlardı... heyecan uya... ğunu bilirdi...

Para bitir... ğer kazanıyo...

Bu yüzde... nan mavi al... önemliydi...

Sekizinci... muz da kaln... mıyordu. Hi... şımızda hiç ... başbaşa bir...

Eskici ya... Ama eski öf...

Kitapların... dığım kanm...

Merhame...

Gazetede... du. (**Asil N**... sın emekçis... ve hayatını ...

Akşam Sefası

nasıl olup da çektiği top
set dışına attı...
ce, insan hakları, demokra-
eli işlerde kimsenin imdadı-
azarlar-medya da bahaneyi
m değilmişsin, öl, dediler...
aflarında, çirkin, şovcu, yo-
en başka bir işe yaramayan
ardı. Medyanın arayıp da
tti, merinos traşlı, acıklı sa-
uştu...
ğan farklıydı, sessiz, göste-
yetli bir tabiatı vardı. Türk
geleneksel muhalefet taktik-
iliyordu... Medya yüzyıldır,
unda, hoşgörüsüz kişilikler
n düşünce ve duygularıyla
attırmak, hatta yurtdışına
açık bulunup, siyasetçiyi
abadayı haline sokmak...
oturduğu evin kaçak oldu-
elgeleri aylarca ekranlarda
rdılar, Tayyip Erdoğan'ın si-
r...
fıkradır, Abdülhamit'in bir
tuğrul koyarlar, Şair Eşref,
gimizi sanıyorduk, desene
z" demişti...
ük. Menemen vakalarına,
e, serbest fırkalara dönü-

tu... Manolya yüzlü kızlar-
n aynı bankta bir mısırı bö-
rı boğazın... Süleymaniye
ıları başını kaldırıp en dip
dünyanın bu en güzel şeh-
aşkan oluvermişti...
ş hırsları... talanla, yalanla
runları içinde irinleşip bok
u, çöpü, kanalizasyonu bü-
ndan ancak 2030'lu yıllar-
anbul'a, Tayyip Erdoğan

üyük devlet adamlarının
lcu arkadaşı, Türk-Yunan
nimarı, on parmağında on
lfü Livaneli olamamıştı...
de büyük projeler yapma-
nın yapacağı günlük işleri
rdi. Türkiye'nin kara deliği
eçmeden, holdingler, işa-
allar, talancılar için yeni-

den, tarifsiz büyüklükte trilyonların aktığı büyük bir memleket oluvermişti. İstanbul belediyesi darphane gibi para basmaya başladı. Değil İSKİ'nin gelirleri, depolarındaki temiz, pis su borularının maliyeti, üşenmeyin gidin görün, İstanbul tarihinde görülmemiş bir zenginliğin serveti olarak orada, şimdi talancılarını bekliyor...

Bir belediye başkanı, bir başka belediye başkanıyla kıyaslanır, oysa Tayyip Erdoğan'a kimse su kanalizasyon, çevre, vs. diyemedi, herkes, din kitap Allah başörtüsü, İslam gibi suçlamalarla saldırdı.

Askerin en kızgın, medyanın en azgın olduğu 28 Şubat sürecinde, tarihin en yalancı gazetecileri, en sahtekar holdingleri, en puşt kameramanları, ellerinden geleni ardlarına koymadılar, Tayyip Erdoğan'ı karalayacak bir minik açıkcık bulamadılar...

Sonunda kabaran ayranları kendi suratlarından aşağı döküldü. Keşke harbiden darbe olsaydı, derdik ki, darbe oldu, böyle oldu. Ama onlar gün ortasında, demokratik ortamda, meclisin, yasaların çalıştığı bir günde, darbelerin tümünden büyük bir yara açtılar, "hukuğu", "anayasayı" hiçe saydılar... Bir şiir söyleyen Tayyip'in tüm siyasal hayatını elinden aldılar...

Her Allah'ın günü Anadolu'nun binlerce kahvesinde türküleriyle onbinlerce şiiri seslendiren Zülfü Livaneli ise, onlar daha önce Nâzım Hikmet'in cezaevinde yatmasına ses çıkartmamıştılar, şimdi neden köpürüyorlar, diye karşılık verdi...

Daha, dar bir görüş, daha acı bir çığlık, daha kepaze bir demokrasi yaşayacak mıyız? Büyük bir gerilim ve işkence zevkiyle Tayyip Erdoğan'ın üstüne atılanlar, boş kafataslarıyla beyinlerindeki tımarhanenin betonarmesine çarptılar... Çünkü, Menderes'in Yassıada fotoğraflarındaki ezik, başı düşmüş, üzüntülü, özür dileyen halini beklediler, ondan. Menderes'e gönül bağlamış halk hayal kırıklığına uğramıştı, Menderes'in çocuk korkaklığıyla süngüsü düşmüş yorgun başçavuş emeklisi hali, halkın kafasındaki Menderes resmini iğfal etmişti...

Tayyip Erdoğan, basit, gösterişsiz, sıradan, fazla da heyecan taşımayan, temkinli, kendine güvenliydi, top arabalarını çeken pireler ordusunu daha da acıklı bir rezilliğin içine itiverdi...

Pirelerin Tayyip Erdoğan'a karşı siyasi mücadele tarzları dörtyüzyıl sonra dahi insanları güldürtecek düzeyde, mesela, Bakırköy'de gösterdikleri başkan adayı, şovmen Leyla Tekül'dü... Arkasında boyalı bir orkestra, o piyanosunda zevzek birşeyler çaldı, gitti... Daha da hazinleri var... Şovmen Cem Özer, bir şov programında Tayyip Erdoğan'a "Sen de aramıza katılabilirsin (kendisi sosyete oldu ya, o an da sosyete önünde konuşuyor) ancak çağdaş olmak kaydıyla..."

Daha nice tımarhanelik dallama zeka örnekleriyle Tayyip Erdoğan'ın karşısına çıktılar...

Oysa bu insanlar, tertemiz, halis, memleketsever, Anadolu'nun derin kaynak suları gibi pırıl pırıl müslümanlardır. Müslüman kitleler cumhuriyet ve demokrasi düşmanı asla değiller, ancak bugüne kadar siyasete olan güvensizliklerinden dolayı cumhuriyeti ve demokrasiyi kendi işlerinden çıkardıkları siyasilerle birlikte öğrenmek ve büyütmek istiyorlar. Ancak, halktan topladığı bileziklerle TV kuran zenginleştikçe din değiştiren birçok müslüman gibi, TGRT televizyonu, Fethullah Hocası, Şevki Yılmazları, Hasan Hüseyin Ceylanları gibi ne müslümanlar gördük... Askerlik yaparken Ankaralıyım dersen, herkes sana, Bedderesindeki kerhaneyi sorar... Ulan koca Ankara'da sorulacak yer mi yok derdim, sonra anladım ki herkes abaza, başka nereyi sorsun, bugünlerde de medya Şevki Yılmazları, Fethullah Hocaları soruyor!

1945'li yılların dergilerindeki Koç Şirketleri'nin şöyle bir reklam spotu var: "Otomobillerinizi Koç Şirketinden alınız, çünkü Koç şirketlerinin otomobilleri toslamaz!"

Bu reklam spotunu söylediğim her toplantı, seminerde, insanlar kahkahadan kırıldı. Neden? Toslamaz lafına mı? Yüzbinkez tosladı! Milyon defa toslaması bir yana, arazi mafyacılarından beter gelip İstanbul'un tepelerine çöreklendiler...

Ama, kimse onlara soru sormuyor! Tayyip Erdoğan'a ise, yüzbin soru! İşte asıl yangın burda oldu, kim, kimden hesap soruyor!

Nurettin Sözen'in su sarfiyatı genelgesi unutulmaz tarihe geçti, TV'de halkın fazla su harcadığından şikayetçi olan Sözen halkı su konusunda eğitmek için bir konuşma yapar. "Esnaf dükkanının önünü suyla yıkıyor, arabasını suyla yıkıyor" diye konuşurken espriyle arada "geleneklerine bağlı bu halk yolcusunu yola koyarken bile su döküyor" diyordu...

Bu büyük yangında vicdanımız ahlakımız herşey yandı. Ancak, bugün bizler Tayyip Erdoğan'ı yolcu ederken ardından dökecek kadar suyumuz var. Hizmet eden bir insana bir kuru teşekkürü dahi çok gören bir ahlakla karşı karşıyayız. İşte asıl bunlar yandı...

r suçluluk hissediyordum... Sanki iş bulup gidersem ona karşı
acağımla inanıyordum.
işine takıp, borç harç bakkalın her tür kaprisini, küstahlığını çe-
arını ödeyemeyen insanlara buğusu, demi, sıcaklığı, umut ve
ltısı hiç değişmeyen çaylarından dağıtmaya devam ettikçe, ga-
racaktım bu umutsuz gazeteden...
çmişti ve gazetede büyük bir umutsuzluk başlamıştı. Hademeler
n bilgisayar, fotokopi makinası, daktilo gibi demirbaşlarını gizli-
rüp satıyorlardı...
şı karşıyaydık... Özellikle kırsal kökenli matbaa işçileri eşlerini ve
emleketteki yakınlarının yanına göndermeye başlamışlardı... Bi-
eri maaş ödemeyen yönetim en azından açlıktan ölmeyelim di-
, un, erişte, makarna dağıtmaya başlamıştı...
n borçları yüzünden **Sular İdaresi** gazetenin sularını kesmişti.
işlikten tuvaletlere girilmiyordu...
de artık işe gelmiyordu. Gazete bir viraneye dönmüştü.
eteye gelir gelmez ilk önce **Ali**'nin çay ocağına uğruyor, çay pi-
ın mavi alevi herşeye rağmen düş ve umut fısıldıyor mu, diye
en ödemeyediğim borçlarım için özür diledikten sonra onun bü-
ne uzattığı ince belli bardaktaki buğusu tüten, tavşankanı çayımı
iyordum...
den başka kimse bana çalışma cesareti veremiyordu. Gazetede
daki gazetecinin isyan edeceği haberini alan kimi yöneticiler bu
ilmek için bazen toplantılar yapar ve geleceğe dönük vaadler de
Bu toplantılar, bu sözler, bu vaadler ben de zerre kadar umut ve
dırmazdı. Yalan olduğunu, göz boyama, zaman kazanma oldu-
bütün bunların...
e, imkanlar tükenmeye yüz tutunca, umutlar ve düşler çok de-
du...
benim için sadece **Çaycı Ali**'nin çayocağında hiç dinmeden ya-
ndeki ve yıkılmayan cesaretindeki umutlar ve düşler herşeyden

y olmuş ve biz yine maaş alamamıştık. Zaten öyle bir umudu-
mıştı. Artık hiçbir yönetici, **dayanın arkadaşlar,** toplantısı, yap-
iri geleceğe dönük bir vaadde bulunamıyordu. Çünkü artık ba-
önetici kalmamıştı. Hemen hepsi çekip gitmiş, bizi kaderimizle
mışlardı...
ğımın para etmeyeceğini söyleyince gururum çok incinmişti.
mden eser yoktu. Sustum. Ne diyebilirdim ki...
daktilom, bir iki torbaya sıkıştırdığım elbisemle yıllar önce ayrıl-
evine döndüm.
kadınmış. Beni evine aldı. Üstelik yol paramı bazen o veriyordu...
erşeye rağmen kalanlar arasında kalp krizi geçirenler oluyor-
ir'in sahibi olduğu **Günaydın Gazetesi**'nde gencecik bir ba-
u yaşanan sıkıntı ve gerginliklerden ötürü kalp krizi geçirmiş
irmişti.)

Umutsuzluk en bulaşıcı mikroptu. **Asil Nadir**'in döneceğini, birikmiş paralarını faizleriyle birlikte alacağını düşleyenler arasında sinir krizi geçirenler, uzun süren ağlama nöbetlerine yakalananlar oluyordu...

İşte böylesi korkunç anlarda bile **Çaycı Ali,** koridordan elindeki tepsiyle görünüyor; **üzülmeyin arkadaşlar, hayat devam ediyor, çay içip güzelleşelim,** diyor ve ince belli bardaklardaki çaylarını bizlere paylaştırıyordu...

Ali'nin buğusu tüten demli çayları böylesi anlarda kıyametten önceki son bir şenlik gibi gelirdi bana...

Hayatın o hoyrat, acımasız öfkesiyle biraz olsun alay etmek, talihsizliklerden biraz zaman çalmak gibi gelirdi...

En sonunda elektrikler de kesilmişti gazetede. Karanlık kış günleriydi... Merdivenleri çıkabilmek için çakmak ya da kibrit kullanmak gerekiyordu artık.

Yine bir sabah çakmağımı yaktım ve haftalardır temizlenmeyen tuvaletlerden sızan ağır kokuların kapladığı karanlık merdivenlerden ağır ağır çıkıp **Ali**'nin çay ocağına çıktım. **Ali,** o hep ayakta, herşeye rağmen çalışıp, didinen o, bu defa hiçbir şey yapmıyor, sandalyesine oturmuş, kıpırtısız, önündeki duvara bakıyordu... Bakışları öylesine kırgındı ki.. Sonra çayocağına, oradaki mavi aleve, o her zaman umut ve düş fısıldayan tebessüme doğru baktım...

Yoktu... Ocakta mavi alev yoktu... Çay pişmiyordu... Ateş sönmüştü... Çay yoktu artık bu gazetede!.. **Ali**'ye baktım yeniden.

Hiçbir şey diyemedim... O da diyemedi... Zeki ve hayatı hepimizden iyi okuyan **Ali,** aslında çoktan biliyordu böyle olacağını; ama onu burada, bu mavi alevin yanında duyguları, buradaki hayatına duyduğu sevgi, bizlere ve bu gazeteye duyduğu bağlılık tutmuştu...

Yanına yaklaştım. Ayağa kalktı. Sarıldık birbirimize... **Hakkını helal et,** dedim.

Helal olsun, dedi... **Zaten ben de birazdan burayı kapatıp memlekete gidiyorum,** dedi. **Yolun açık olsun,** dedim... Bir kez daha sarıldık...

O gün gazeteden ayrıldım. Ve bir daha hiç gitmedim...

Çaycı Ali'yi yıllar sonra, **Taksim**'de, **The Marmara Oteli**'nin önünde gördüm. Taksicilik yapıyordu. Beni gördü, yanıma gelip boynuma sarıldı. **Hadi gel, sana bir çay söyleyeyim** dedi, mahçup ve tutuktum ona karşı, ama yine de, **söyle** dedim...

Çayımızı içerken, **biliyor musun, hayat herşeye rağmen devam ediyor,** dedi... Gözlerinde yine incecik bir keder saklıydı... **Çaycı Ali,** ben dahil, gazetede çalışan ve ona borcu olan birçok insanın borcunu ebediyen silmişti... Almayacaktı, ısrar etmek birşeyi değiştirmeyecekti...

Bir çay daha söyleyeyim mi, dedi... **Söyle,** dedim. **Söyle;** çünkü çay, herşey kötüye gitse de, yaşamak güzel şey, demekti..

* Doğu Perinçek'e özgürlük. Düşünce üzerindeki tüm yasakların derhal kaldırılsın.
* Grup Yorum. **Boran Fırtınası.** Yeni albümleri çıktı.
* **Mahur.** Beyoğlu Metropol.
* **Senin Gemin Camdan Sevgili.** Şiirlerimi okuduğum albüm çıktı. Gelir. **Sokak Çocukları Gönüllüleri Derneği**'ne bırakılmıştır.

* Neslihan Koşar, Umran Özhan, Burcu Işıtak, Özgür Şahin, Beyza, Duriye Çetin, Özay Yanmaz, Demet, Alpay Altay, Volkan, Başak Şahin, Seda Ertem, Neslin Atay, Turan Dağlı, Melda Tokgöz, Özan, Taylan Çalışır, Hale Bozdağ, Başak Çelikoğlu, Fercan Kaya, Şule Duman, İlknur Uysal, Songül Gökmen, Tuğba Evrim Arpazlı, Gözyaşı, Cumhur Özen, Gökçe, Sevin Kızıl, Ece Güneş, mektuplarınızı aldım sevgiyle.

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGUN

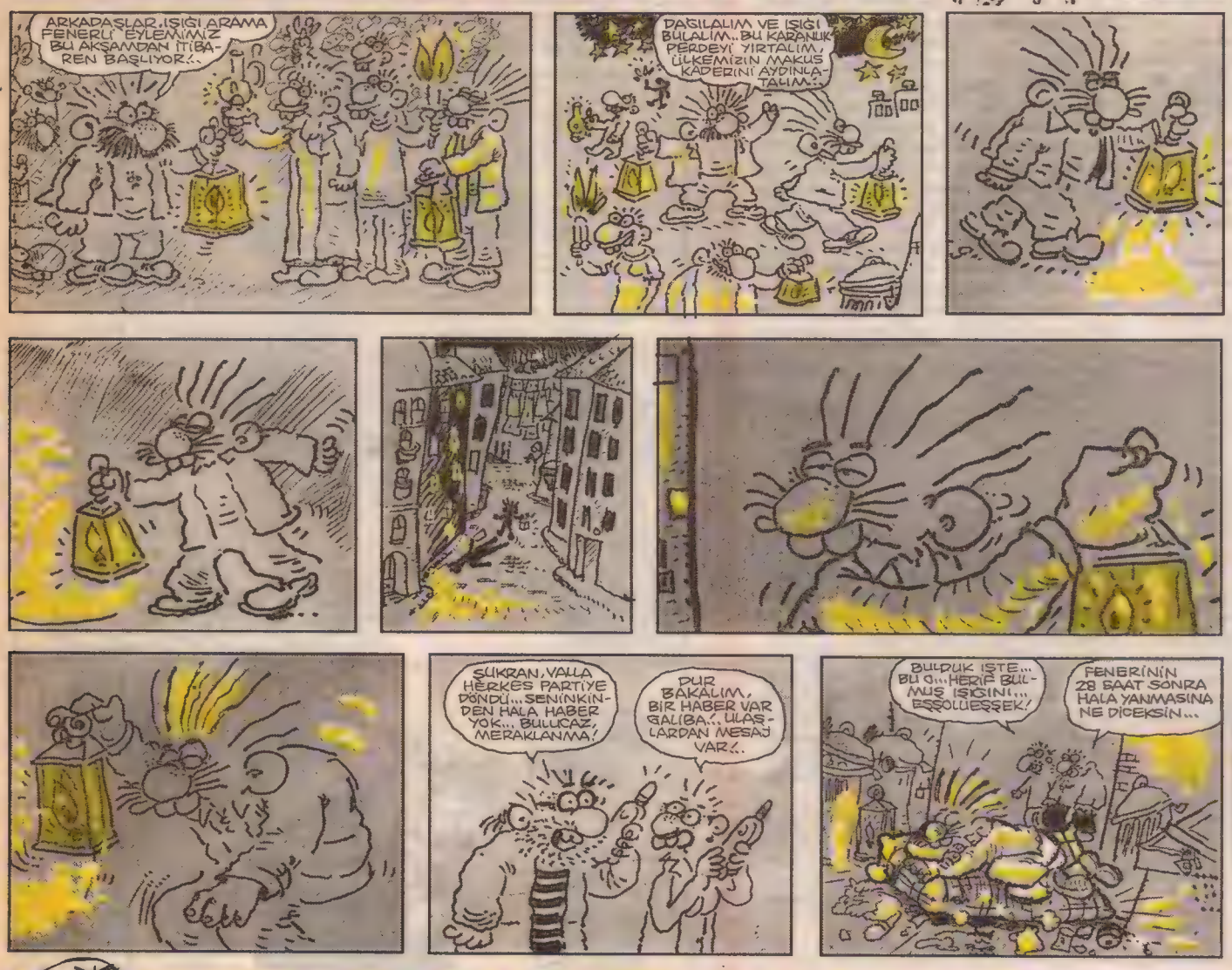

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Solda vicdan sağda cüzdan!

Solda **temiz eller,** sağda **temizleyen eller!**

Temizleyen eller; yani çete, mafya, Abdullah Çatlı, Alaattin Çakıcı...

Nitekim temizleyen ellerin elebaşısı Alaattin Çakıcı bile "Temiz eller solda" demiyor mu?

Solda Bülent Ecevit gibi temiz eller, sağda Tansu Çiller gibi semiz eller!

Bilmem hiç düşündünüz mü; neden sosyalist ülkelerde mafya olmaz da, kapitalist ülkelerde mafya olur?

Neden sosyalist Rusya'da mafya yoktu da, kapitalist Rusya'yı yöneten mafya?

Ülkücü mafya var da, neden devrimci mafya yok?

Çünkü cüzdan en yüce değer oldu mu çete de olur, mafya da.

Kapitalizmde ise en yüce değer **cüzdan,** en cüce değer **vicdan!**

Cüzdan üzerine kurulmuştur kapitalizm...

Vicdan üzerine kurulmuştur sosyalizm...

Kısacası solda vicdan, sağda cüzdan!

Vicdan ve cüzdan demişken Yargıtay Başkanı'nın "Yargıçlar vicdanları ile cüzdanları arasında kaldı" sözlerini gel de hatırlama.

Zaten bu ülkede cezasız kalmayan yalnızca **fikir suçu** ile **fakir suçu!**

Ya şiir okuyanın canına okunuyor!

Ya dünyaları çalanlar değil, ekmek, baklava çalanlar cezalandırılıyor.

Cüzdanın vicdanı baştan çıkarttığı vahşi kapitalist ülkelerde suçlulara önerilen şudur:

"Avukat tutacağına yargıç tut!"

Adli düzen cüzdanın sesini dinlerse, o ülkede olur **adi düzen!**

Adli düzen vicdanın sesini dinlerse, o ülkede olur **adil düzen!**

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Televizyonda dün...

Ender Özkarraman

BURADA ALLAH YOK!

Bahadır Boysal New York'da!

%100

Geçen hafta "Chinta town"u dolaştım..Çin mahallesi... Herifler minik bir Çin yaratmış burda... Hindusundan, Pakistanlısına, her millet en ufak kültürünü bile pazarlamak için yoğun bir "loca" faaliyeti gösterirken bizim Türkler birbirinden kaçıyor... Ama bana ne, China-town' dayım işte, gizemli uzakdoğu atmosferinin kenarında bir yere yaslanmış "uzayan kıllar ve imparator zaman" hakkında ileri geri düşünüyorum şimdi...

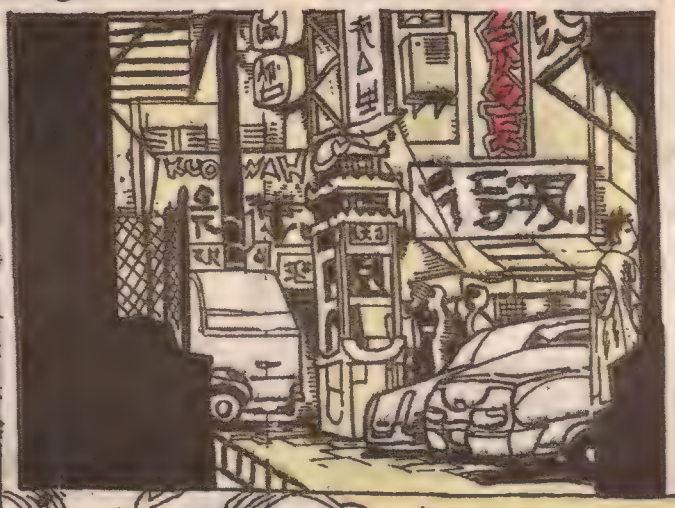

Türkiyeli ya da Çinli olmak hiç farketmez...2. Sınıf vatandaşları dünyanın her yerinde aynı... Aynı çığırtkan tezgahtarlar, aynı hanzoluk... Ter ve yağın toza, toprağa bulanmış o aynı kokoreç kokusu...

Kokoreç diyince Amerikalı kültürü "yemek kültürü" olmadığı için şaşırıp eciş bücüş şeylere istahlanıyor burda... Uzakdoğu mutfağında, bizim "kadayıfı" şekerden arındırıp etsotenin altına koymuşlar... Salatalar, makarnalar yıkık yıkık şekerli ve sanki sebzeler Marstan aranlanmış gibi tuhaf yemekler, faşizan tavır almamak elde değil wallaha...

YOU'RE THE MAN !..

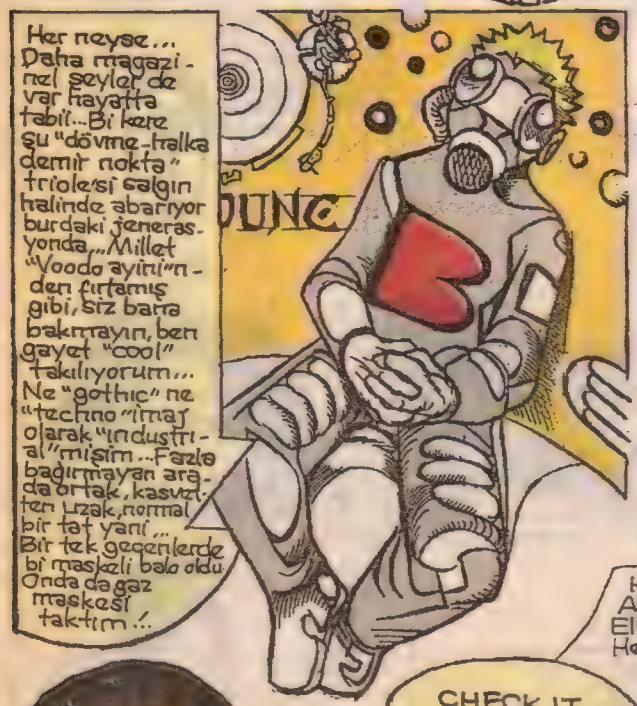

Her neyse... Daha magazinel şeyler de var hayatta tabi'...Bi kere şu "dövme-halka demir nokta" triolesi salgın halinde abarıyor burdaki jenerasyonda... Millet "Voodo ayini"nden fırlamış gibi, siz bana bakmayın, ben gayet "cool" takılıyorum... Ne "gothic" ne "techno" imaj olarak "industrial" mişim...Fazla bağırmayan arada bir tak, kasvetten uzak, normal bir tat yanı... Bir tek geçenlerde bi maskeli balo oldu Onda da gaz maskesi taktım :/..

Ulan şu yemek konusuna tekrar dönüyorum. Haberiniz olsun "döneri ve kahve"yi %200 Yunanlılara kaptırdık...Şiş kebabı da Araplar aldı...Çünkü orda burda "kebap" diye dill "kebab diye yazılıyo... "Büyük İskender Döner" diye açmış dükkanı bi Yunanlı... Halbuki asıl İskender bizim Bursalı meşhur Haci İskender'dir ve büyüktür de ha:?!

Ama evrensel temelliğimiz ve komplekslerimiz yüzünden başımıza geliyor bunlar bebeğim.. Birbirlerine kazık atıyorlar diye bir türlü bir araya gelmiyor bizimkiler... Bi tek istisna dışında, o boza muhabbetlerinde sınır tanımaz, süper performanslı koalisyonlar gösteriyorlar...Mekanlar genelde metro ve "bağıra sanıra konuşalım, bizden başka Türk yoktur" psikolojisi...

CHECK IT OUT...

Hep zencilere şaşıyorum ben... Adamların herşeyleri abartılı... Elleri, ayakları her yerleri oynuyor... Her an!! Ve hiç sakin değiller... Sürekli bir rahatsızlık, hep bir kavga gürültü, siyah olmanın yerdiği bir negatif elektrik mi var bünyede acaba? Ama kardeşim adamlar, sporda, dansta, cazda bir numara... "Beyaz ırk"..... Mavi gözlü, sarı saçlı Amerikalılar dünyanın "süperi" bu altın ırkın elinde iste! Tanrı ırkçı mı? Neden acı çeken ülkelerin vatandaşları siyah esmer, ve bodurdurlar.. Neden bir AMERİKALI BEYAZ kadar güzel diildirler...

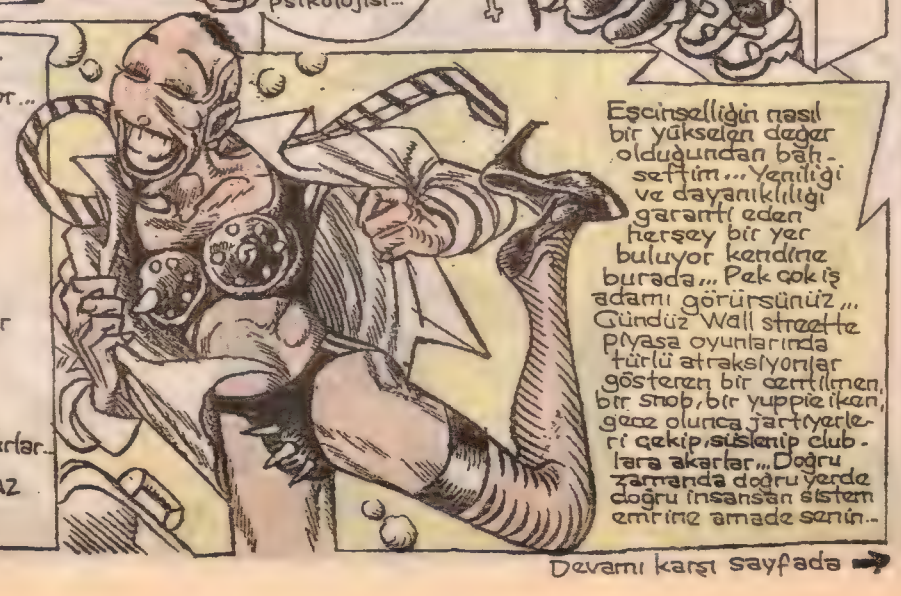

Eşcinselliğin nasıl bir yükselen değer olduğundan bahsettim... Yeniliği ve dayanıklılığı garanti eden herşey bir yer buluyor kendine burada... Pek çok iş adamı görürsünüz... Gündüz Wall streette piyasa oyunlarında türlü atraksiyonlar gösteren bir centilmen, bir snob, bir yuppie iken, gece olunca jartiyerleri çekip, süslenip clublara akarlar... Doğru zamanda doğru yerde doğru insansan sistem emrine amade senin..

Devamı karşı sayfada ➡

BURADA ALLAH YOK!

Bahadır Boysal New York'da!

%100

Bizim kuşak ne alemde bu arada?.. Nasıl bir post-modernizm'dir anlamadım... Jackie Chan'lar, Bruce Lee'ler, Ejderler, Mangalar geri döndü... Kızlarda şimdi bi karate Judo merakı başlamış... Kimsenin savunma sporuna ihtiyacı yok aslında... Maksat "spor olsun mu?.. S'anmıyorum... Bu X KUŞAĞININ özündeki belirsizlik sınır etmiş kendi kendilerini... O da dışa böyle yansıyo işte, ban naapim...

Pazar günü Central Park'a gittim... Şehrin ciğeri de burası işte Sevgiliyi, anayı babayı, güzel dostları ve geride nadasa bırakılmış tüm değerleri söyle bi düşünürken, kulağımda walkman, o esnada gölde, kıyıya doğru bir karpuzun ahestе süzüldüğünü far ketseniz... Kahkaha bombardımanı eşliğinde aklınıza gelecek acı gerçek nedir?..

Afedersiniz... (Başta "Gourmet"ler affetsin) ağzımın içine saçan "Chinaese/Çin mutfağı"ndan başka alternatifiniz olmuyor kimi zaman... Aldırın bir kutu gidiyorum "Roller-Blade (Kaykay)ci, hiperaktif tavuklardan biri havada artistik patinaj yaparken suratıma kapaklanmaz mı? Ağız burun ve yemek darma dağın... Lan zaten yemekten yana bahtsızlığın verdiği bir sinir var...

Ama heriflerle uğraşmak ne mümkün... Hepsi birer aksiyon şahı... Birini yakalasan oracıkta takacaktım madalyayı...

Lan tabii yaa... Hafif yürüdüm fidanların arasından göle soğumaya yatırılan karpuzun adresi belki... Az ötede tipik piknik tipi Türk ailesi aynı bildik performansını sergiliyor... Aman yaa, nerde madalya...

Üç ay oldu be gurbet elde... Ee artık inceden dökülmek lazım yollara... Uff, gider ayak bir de "hediye sendromu" varki, ne alınırki Allaam... Söyle çoban armağanı ama ilginç? "Tarihi meşhur Ozkan Baba lokumları" diye birşey yokki... Bir de önüne gelen Amerika'yı dinlemek ister ilk ağızda ne yorucu her Allahın günü halısahada maça gittim desem... Kestirip atsam...

internet adresim: bahadir boysal@yahoo.com

SELÇUK ERDEM

YAŞASIIN!..

NE SÖYLEDİN?

TANIŞTIRIİM, BU EVLENECEĞİM ADAM, BU DA EN YAKIN DOSTUM..!

ÖLMEDEN BİŞEY İTİRAF EDİCEM, BU SENİN GERÇEK BABAN DEĞİL..!

A-AA! SANA NE LAN? KENDİNLE İLGİLİ BİŞEY İTİRAF ETSENE...

YÜRÜYORUUM..! YÜRÜYORUUM..!

"MEE", TEK E'YLE Mİ YAZILIYO ÇİFT E'YLE Mİ'?..

•Kitap çok yakında... Her an çıkabilir... Belki yarın...

Alçamsefa

GALİP TEKİN

NİYE TANRI SÖZÜNE BU KADAR ÇOK ŞAŞIRDIN... KENDİ KİTABINI OKUSAYDIN HEPİMİZDEN BAHSETTİĞİNİ ORDA GÖRÜRDÜN... HADİ ARTIK SENİ GÖNDERME ZAMANI GELDİ, BİZİM DE SONUMUZ...

NİYE!

DIŞARDAKİ İNSANLARA BURDA NELER OLDUĞUNU ANLATMAYACAK MISIN... HERKES BURAYA DOLUŞMAYACAK MI?.

EVET.

YAZIK OLACAK BU KÖYE, AMA MECBURUM.!

BİRGÜN HERKES ÖĞRENECEKTİ

PEKİ ŞİMDİ NE YAPICAKSINIZ?.

İNSANLARI BEKLEYECEĞİZ. BURAYI MAHVETMELERİNİ SEYREDECEĞİZ!.. HADİ TOPARLAN.!

HER ŞEY BİR RÜYA GİBİYDİ, YAŞADIKLARIM DOĞRU MUYDU ACABA?.

DOĞRUYDU, ÇÜNKÜ DOLAŞIRKEN BUNU ARAKLADIM, ELİMDE BİR KANIT VAR ARTIK!

GİDİYOR MUSUNUZ ÖĞRETMEN BEY?.

?

GİTMEDEN ÖNCE SENİNLE SON BİR İŞİMİZ VAR ÖĞRETMEN BEY!..

NE YAPIYORSUN?

Bunu bana ikinci yapışıydı, kendimden geçmiştim...

HADİ UYU BİRAZ!

Kendime geldiğimde bir eliyle yukarıyı, bir eliyle karnını gösteriyordu...

Son kez altında koca bir medeniyetin olduğu odama baktım.

AAA!.. NE OLUYOR?.. NE YAPIYORSUNUZ?!

NİYE BÖYLE GİYİNDİNİZ?.. AMACINIZ NE?! KONUŞSANIZA..!

BAĞIRMA, ONLAR KIYAFETLERİNİ GİYİP SON GÜZEL GÜNLERİNİ KUTLUYORLAR!.. BİR DAHA BU GÜZEL GÜNLERİ GÖREMEYECEKLER..

HADİ HOŞÇAKAL... BELKİ BİR DAHA GÖRÜŞÜRÜZ..

Devamı karşı sayfada... →

←Karşı sayfadan devam.

..Köyden ayrılırken içimde garip bir burukluk vardı... Beni tek uğurlayan oydu...

TVIIIIIIIINN!

?!

HOŞÇA-KAL...

TVIIIIIIIINN!

Sür Ecek

BU DENEMEYİ YAPACAĞIMIZ HERİF İNŞALLAH BU İŞE UYGUNDUR... Bİ DE DEĞİLSE ;TARRAĞI YERİZ VALLA.!..

YAA ABİCİM BU ADAMIN ZEKA DÜZEYİ ÇOK YÜKSEK...BAK GÜVEN BANA, Bİ SORUN ÇIKMAYACAK.!..

BEN DE ZANNETMİYORUM... HEPİMİZ OKUMUŞ ADAMLARIZ!..

ÖYLE ABİ...OLUCAK, KORKMA SEN.!..

HAH! DENEK BU ABİ...KENDİSİ AY KÜ TESTİNDE 250 PUAN ALARAK REKOR KIRMIŞTIR... AYRICA DÖRT ÜNİVERSİTE BİTİRMİŞTİR...

İYİ İYİ, DÖTÜ KALKIK BİRİNE BENZEMİYO... BEYİN TRANSFERİ İÇİN İDEAL BİRİ.!..

SELAMLAR HÜSEYİN!.. N'ABER?. HAZIR MISIN?.

E..EEE... EVET ABİ, HAZIRIM!

HÜSEYİN'CİĞİM, ŞİMDİ BİZİM LABORATUARA GİDİCEZ... BU OKAN, BU HÜSEYİN... TANIŞIN...

YALNIZ BİRAZ ÇABUK OLURSAK?.. Bİ RANDEVUM VAR DA...

HAA...TAMAM... TAMAM PARDON.!..HADİ GİDELİM O ZAMAN...

YANİ GEÇ KALIRSAM AYIP OLUR... ONDAN YANİ...

HÜSEYİN'CİĞİM ŞİMDİ KAFANDA NE VARSA BİLGİSAYARA GEÇİRİCEZ, MERAK ETME HEPSİNİ DİSKETE ÇEKİCEZ. Bİ ŞEY OLMAZ!

AMAN ABİ...GÖZÜNÜ SEVEYİM...

YOK YOK, Bİ ŞEY OLMAZ.!.

YOK ABİ, KAFAMDAKİ BİLGİLER ELİM AYAĞIM YANİ...ÇOK İŞİME YARIYO... Bİ YANLIŞLIK OLMASIN...

ULAN BUNUN VAR YA, BEYNİNDEKİ BİLGİLERİN ŞEMATİK GÖRÜNÜMLERİNİ ÇOK MERAK EDİYORUM...

SABRET DOSTUM... AZ SONRA GÖRÜCEZ.!AHA ÇIKTI! HERİFİN BEYNİNİN GÖRÜNTÜSÜ.!.. AL İŞTE.!..

BAK ŞİMDİ HERİFİN RÜYALARINI SEYREDİ... AAA?. BU NE LAN?.

VER, AKIM VER BİRAZ HERİFE... BİLİMSEL BİŞEYLER DÜŞÜNSÜN...

DİZZT

DİZZT

DİZZZT!

LAN OĞLUM BU HERİF BAŞKA BİŞEY DÜŞÜNMEZMİ LAN?. NERDEN BULDUN BU HERİFİ?.

ABİ BU HERİF ÜSTÜN ZEKALI ANCAK NİYE BÖYLE YAPTI ANLAMADIM.!. BİRAZ DAHA AKIM VERİYORUM...

BIZZT BIIII ZZZ TTTT

YOK ARKADAŞ, BU HERİFİN AKIMLA FİLAN DÜZELECEĞİ YOK... ŞU KEPAZELİĞE BAK.!..

DUR ABİ, BELKİ ŞİMDİ BİLİMSEL BİŞEYLER DÜŞÜNMEYE BAŞLAR... BİRAZ DAHA AKIM VERİYORUM.!.

BIZZZTT.!.

YİNE OLMADI...DAHA BETER ARTTI.!.. ULAN BÖYLESİNİ DE GÖRMEDİM HAA.!..

HADİ ABİ YAAA, BİLİMSEL BİŞEYLER DÜŞÜN YAAA.!.. ÖFF.!.

BIZZZTT.!.

AMAN BE, BEN GİDİYOM.!.. ESSOĞLUESSEĞİN ABAZANI BE.!.. NE İTMİŞ BU BE.!.

ABİ DUR, Bİ ŞANS DAHA VERELİM HERİFE.!.. DUR BİRAZ DAHA AKLIM VEREYİM.!..

NE VERECEN BE.!..ANUNA KODUĞUMUN DÜMBÜĞÜ.!.. ÖLDÜRECEN HERİFİ... Bİ SİTİM OLMAZ BUNDAN.!.

ABİ BAK BİRAZ DAHA AKIM VERDİM, Bİ KIPIRDANMA OLDU AMA...

SİTERİM BELANIZI!

BIZZTT BIZZ

sıfırdan başlamak en iyisi
sıfır ne bir sayı ne bir harf
sıfır olduğu gibi hayat gibi
sıfırdan başlamak en iyisi

-dilleşme
ORAL'im
çook bozuk
çok bozuk

en fecisi alışıyoruz
şaşırmıyoruz yadırgamıyoruz
kabulleniyoruz kanıksıyoruz
aslında bu düzen değil
bu düzülenler değişmeli

niçin dilek ağaçları
yemiş vermez
hep kupkuru ağaçlar
olurlar

hayattan hiçbir şey
beklemiyorum
ve fakat o benden
çok şey bekliyor

ben doğarken yanımda
hayatın hiçbir anlamı yoktu
ben doğduktan sonra "değil"
ben olduktan sonra hayat
anlamlı oldu

demokrasi
özgürlük rejimidir
seçilenler seçenden
aptal olabilirler

boşver boşveer
herşeyi zamana bırak
sonra şöyle bir bak
zamanı da bırak

CÜMBÜR CEMAAT

Ahmet Yılmaz

● NASA ve ASTRONOT Dünyası...

● Hint fakiri Raci ve animasyon yılanı Kader..

● Heyecanlı dizi film...

FLÜLÜ FLÜTLÜ FÜLÜ

♫ ..ŞARKI.. ♫

Sevgili sevgilim, şakkada şukkada...
Sözleri söylelim, şakkada şukkada...
Elleri böylelim şakkada şukkada...
Netice olarak sevgili sevgilim hey hey..

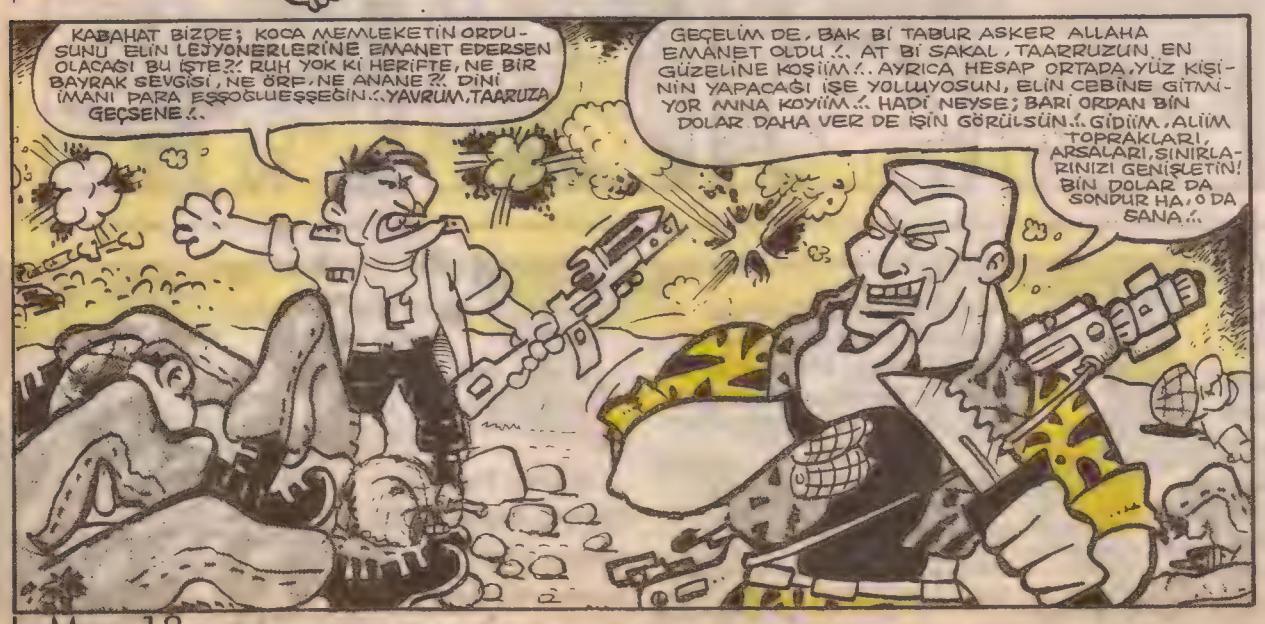

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Savcıyla Görüşme

(Nuh Mete Yüksel'den şok belgeler! Perinçek Olayı'nın içyüzü!)

- Sayın savcı, Doğu Perinçek'le ilgili birkaç sorum var size...

- Neyini soracan kardeşim?. Bitti o bitti, bitti artık... Tamamdır...

- Siz DGM savcısı olarak, bir PKK itirafçısının sunduğu belgeye dayandınız ve Perinçek'i gözaltına aldınız...

- Ne var?.. İtirafçı diye insan diil mi o?.. Takoz gibi belge... Hepimiz zaman zaman itiraf etme ihtiyacı duyarız... Mesela ben itiraf ediyorum, Asabi gazetesinin bulmacalarını çözmekten büyük zevk alıyorum... İnsanı yormuyor... Bulmacaları çözdükçe kendime güvenim artıyor...

- Perinçek'in PKK ilk bağlantısı olduğuna gerçekten inanıyor musunuz?..

- Ne inanması kardeşim... PKK'nin isim babası odur... Apo'ya kalsaydı örgütün adını "Bekaa İdman Yurdu" koyacaktı... Onun fikrini Perinçek değiştirmiştir... Ayrıca bu Doğu Perinçek, 1994 yılında mahkemeye başvurarak adına Gürkan ismini eklemiştir... Sırf G.Doğu Perinçek yazıp, Güneydoğu çağrışımı yapsın diye... Bizden kaçmaz!..

- Ben hiç rastlamadım o isme ama...

- Sus!.. Alırım içeri... Ben bu devletin savcısıyım... Kimseye böldürmem... Babam gelip saksı için toprak istese vermem... Atarım babamı içeri... Nitekim attım da!.. Üç ay yattı, şartlı tahliye oldu... O gün bugündür görüşmeyiz!..

- Özel Harekat Dairesi eski başkan vekili İbrahim Şahin, üç hafta önce Perinçek'in tutuklanacağını söylemişti... O ve ekibi Adapazarı-Sapanca-Düzce bölgesini "ölüm üçgeni" yapmakla suçlanıyor...

- Sus sus, tamam... Şeetme öyle... İbrahim Şahin saygın ve DYP'den milletvekili aday adayı bir kişidir... Organize suçlarla mücadele konusunda çok başarılıdır... Fakat nasıl ki, bazı narkotikçiler görev esnasında uyuşturucuya alışıyor, Şahin de organize suçlarla savaşırken, çetede görev almış olabilir!... Büyütmeyin fazla... İnsanlar arasında çeteci, mafyacı diye ayırım yapmak hem günahtır, hem suçtur... Herşey vatan için!..

- Peki şu ölüm üçgeni?..

- Vade dolup ecel gelince üçgende de ölünür, beşgende de... Küçük hesap yapmayın, devlet işinde üçgenin beşgenin lafı olmaz... Gerekirse o bölgeye üçgen mimarili bi cezaevi yaptırıp, Perinçek'i oraya aldırırız, o olur!.. Ne var?..

- Bu operasyonun CIA tertibi olduğu, MİT ve Kontrgerilla'nın da destek verdiği ileri sürüldü...

- Yalan!.. Bu benim olayımdır... Başarımı kimseyle paylaşmam... Ayrıca tertip diyelim, n'olacak... Ben savcıyım, tertip tertip üstüne kurabilirim binayı...

- Şu mektuba gelsek...

- O mektupta PKK, Perinçek'e yardımlarından dolayı teşekkür ediyor... Bak, bi tane mektup daha var elimde, çok taze, okuyayım sana: "Sevgili kardeşim Doğu; gönderdiğin lav silahlarını ve roketatarları aldım, çok sağol... Fakat roketatarlardan biri roket atamıyor... Aramızda biz Erol Atar deyip deyip gülüşüyoruz...

Doğu, senin de müthiş katkılarınla bu ülkeyi böldüğümüzde, seni ya Muş'a vali ya da Yüksekovaspor'a başkan olarak atayacağım. Hele ki "Vur da vuralım, öl de ölelim" şeklindeki faksın beni nasıl müteessir etti anlatamam. Ağlamak istiyorum! Sevgiler... Abdullah Öcalan. "Gördünüz işte, olay açık...

- Nasıl ulaştı bu mektup elinize?..

- Apo, Aydınlık dergisi yerine yanlışlıkla Meral Akşener hanımcığa fakslamış bunu... O, eniştesine vermiş, o da Öncü'nün ofis boyuyla yolladı bize?..

- Nasıl yani?..

- Ofis boy mu?.. Çilli, sarı kafalı bi çocuk...

- Neyse, şimdi Perinçek tutuklandı... 1991 seçimleri öncesi TRT-1'de yaptığı konuşma yüzünden...

- Elbette tutuklanacak... Zaten adamda kariyer, vizyon sıfır.. Çakıcı ile yanlışlıkla bile konuşmuşluğu yok... Yatsın içerde... Hem o konuşmada süresini tam 2 dakika aşmış... Ne demek devletin televizyonunu rencide etmek... Ayrıca TRT-2 stüdyolarında çaycıya bir miktar borç da takmış... Belgesi var ama evde unuttum!.. Sağ omzunda da PKK dövmesi vardı, belki şimdi silmiştir!..

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

357 no'lu sayıdaki Burç Özel'in yazısına ek,

Vejeteryenlik sadece et yememek değildir. Kendinizi tam anlamıyla vejeteryen sayabilmeniz için, şunu kabul etmelisiniz, "Evet ben et yemiyorum, ama bu sırf kendi sağlığım için değil, tüm canlılara duyduğum sevgiden dolayı". Yani kendini vejeteryen kabul eden bir insan, sadece hayvanlar değil, yeryüzündeki tüm canlılara saygı duymalıdır. Bir ağacın meyvalarını, dallarını koparırcasına toplayan ve kendini vejeteryen kabul eden bir insan sadece ağaçlara zarar veren bir varlıktır. Vejeteryen kendi davranışlarını değil diğer insanların davranışlarını da kontrol etmek zorundadır. Herhangi bir canlı varlığa saygısızca davranan birisini önce uyarmak devamında ise dövmek bir vejeteryenin en önemli görevidir. Evde et yemeyerek, dışarıda bir köpeğe acımasız bir şekilde davranan bir yaratığa duyarsız kalmak, vejeteryen etiğiyle kesinlikle bağdaşmaz.

Bunun dışında, ham olarak yiyemediği sebzeleri bazı işlemlerden geçirip yiyebileceği bir şekle sokan vejeteryen sadece bir ahmaktır. Teknolojinin olanaklarını kullanarak beslenmek, et yemeseniz de, bir vejeteryen beslenme tarzı değildir. Mikrodalga fırınlar, ocaklar, tencereler, mutfak robotları, buzdolapları ve bunun gibi birçok teknolojik aracı kullanan bir vejeteryen, en kısa zamanda bunlardan vazgeçmeli ki kendine tam olarak vejeteryen diyebilsin. Bir vejeteryen yaşamındaki tüm ayrıntıları gözden geçirmeli, her konuda doğallığı bulmaya çabalamalıdır.

Yıllarca patatesi, kabağı, patlıcanı, pırasayı, kerevizi, yağlarla, baharatlarla pişirerek veya kızartarak yemeğe alışmış bir vejeteryen bu sebzeleri doğal halinde yerse, inanın bana kısa bir zaman içinde buna alışacaktır.

Oğuz Kırer / Atatürk Cad. 61/15 - Talas-Kayseri

Devrimin ve Aşkın Yılgın Çocuğuna...

Çalmıyor Telefonlarım... Çalmıyor telefonlarım, sesini duyamıyorum ne zamandır... Aslında bunu ne kadar istediğimi bilmiyorum, yani, seni, sesini... Seni gördüğüm zaman ayaklarım sana geliyor, ikilemde olan yüreğim ise mantığımla boğuşuyor. Bazen "herşeye rağmen" dercesine yüreğim, yüreğine konuveriyor. İşte o zaman sımsıcak bir duygu kaplıyor beni. Yüreğim yüreğinin yanında mutlu oluyor sevgili...

Oysa bazen ayaklarım beni sana doğru sürüklese de yüreğim "hey dur" dercesine sesleniyor bana... Kulak veriyorum bazen ona... Farkediyorum ki, aynı şeyleri yapıyoruz, yani yüreğimizi dinleyip başka kişilerden konuşuyoruz seninle... Kimbilir belki doğru, belki de yanlış bu yaptığımız! Birçok şeyi paylaşmaktan uzak kalıyoruz. Belki de paylaşmaktan korktuğumuz şeyler var aramızda... Hayatımızda birçok ayrıntı ve bize hep "Durun" diyen insanlar var. Ve biz bunları hep düşünüyoruz. Belirginleştiremediğimiz duygularımız, ayrıntılarla dolu hayatımız herşeye engel... Ve yine çalmıyor telefonlarım! Sesini duyamıyorum!

Herşeye rağmen özlüyorum seni dost! Özlemekte ve beklemekteyim seni... Çünkü, sen bendeki sesin yankısısın, sen erişilmezim, bulduğum anda kaybettiğimsin. Bana her defasında kalleşliğini sunan yüreksin! Dağları ulaşılmaz yapan, hep gidip de dönmeyenimsin benim... Hoşçakalın dostlar.

S. Nazlıcan / Burdur

Kaptan Hadok, Lütfen Yapma!

Kaptan Hadok, Lütfen Yapma

Cezmi Ersöz geçen hafta, "Ateşte Yanmak Bu Utançtan İyidir Eşber" başlıklı bir yazı yazmış.

Yazı özetle şöyle: Yazar, bu ülkede yaşıyor olmaktan acı çektiğini belirterek öyküye girmiş... Ankara'da bir pazar gecesi... "Gece ilerliyor. İkinci dubleyi getiriyor yorgun, uykusuz garson. Fiyatlara bakıyorum, şu an kalksam birbuçuk milyon lira hesap ödemek gerekecek... İşte bir utanç daha..." Çünkü bu sırada Ersöz'ün aklına şu gelmiş:

Diyarbakır Garı'ndan yola çıkan 750 Kürt ırgat, fındık toplamak için 53 saat süren güç bir yol katedecektir ve bunun karşılığında, günde sadece 1 milyon 250 bin lira yevmiye kazanacaktır. Bu utançla ertesi sabah hemen otobüse binerek Çankırı'ya giden Ersöz, cezaevinde Eşber Yağmurdereli ile görüşmüş. Ersöz yazısında, Eşber abinin Homeros'un İlyada ve Odyseus destanındaki kahramanlarından biri olan "Hector"dan yola çıkarak bir oyun yazdığını da açıklamış.

Eşber abi, oyunla ilgili olarak, "Hector biliyor aslında devrimi, özgürlüğü göremeyeceğini... Ama bile bile kendini bu yola adıyor... Hector ateşe atıyor kendini, Hector ateşe dönüşüyor" diyor. Yazının tek haber değeri de bu...

Ersöz yazısında, görüşmenin yapıldığı günün gecesi bir başka utancına dikkati çekmiş: "Yılmaz Güney'e Saygı Gecesi..." (Doğrusu, "Yılmaz Güney Gecesi"dir.) Gecede Mahsun Kırmızıgül'ün de olduğunu öğrenen Ersöz, "Şimdi dağlar sol mafyaya mı kaldı? Şimdi dağlar Mahsun'un Prestij Plakçılığı'na mı kaldı?" sorusunu yöneltmiş. Yazının sonlarına doğru ise, "Hayatını, tek kuruş gözetmeden bu ülke halklarının özgürlük mücadelesine adayan Yılmaz Güney'den utanıyorum... Sol mafyanın, Mahsun'un Prestiji'nin, daha çok para ve güç kazanmak isteyenlerin kullandığı bütün insanlardan; ateşten bir gömlek giydirilen Kürtler'den, Cumartesi Anneleri'nden, kayıplardan, kayıp yakınlarından, cezaevlerinde kanla direnenlerden utanıyorum" yorumunda bulunmuş ve finalde eklemiş: "Eşber, bu utançtan beni kurtar. Eşber yanına al beni. Çünkü bu ülkede benim gibiler için utanmadan yaşanacak sadece cezaevleri kaldı..."

***

Cezmi Ersöz, kronik bir biçimde acıdan hayat almayı sürdürüyor... Umarım kınılmaz ama, Cezmi abi bunu bazen densizliğe dek vardırıyor...

19 Eylül'de, Yedikule Zindanları'nda düzenlenen Yılmaz Güney Gecesi'ne emek verenlerdenim. Yazarın utandığı ve kendi deyimiyle; "Sol mafyanın, daha çok para ve güç kazanmak isteyenlerin kullandığı bütün insanlardan biri"yim...

5 Haziran günü, Yılmaz Güney Kültür ve Sanat Vakfı'nda uzun vadeli bir yola çıkıldı... Yılmaz Güney'in, yoksul Kürtler'in hayatını, sinemada estetize ettiği bir başyapıtı vardı... Bu filmin adı "YOL"du, 1982'de Altın Palmiye kazanmıştı...

19 Eylül ve öncesinde harcanan her emek, tüm dünyada sinemalarda oynamasına karşın, inşa edildiği yıldan 17 yıl geçene kadar Türkiye'de gösterilmemiş YOL'un, bu topraklarda beyazperdede gösterilmesi amacıyla sunulmuş mütevazi bir katkıdır... (Yoksa ağlamak, acı çekmek, utanmak mı gerekiyordu, Yol'un gösterime girmesi için...)

Güney Vakfı'nın kapısı; işinde, sanatında, yüreğinde, aşkında samimi olan herkese açıktı... Kırmızıgül de 19 Eylül'de yapılan etkinliğe samimiyetiyle geldi. Hoşgeldi, tüm konuklar gibi saygıda kusur görmedi. Yeni bir dünyayla tanışıldı, yeni bir dünya Yılmaz Güney'i tanıdı... Yedikule'ye gelen binlerce insan Can Dündar'ın gece için özel olarak hazırladığı, Aynalar özetinden Güney'in hayat öyküsünü dinledi... Güney, bu belgeselin ardından, sahte bir saygı duruşuyla değil, dakikalarca alkışlanarak anıldı.

Güney sinemasının, insan yüreğinden başka Kırmızıgül'den kazanabileceği birşey yoktu ama yoksul gençliğin arabesk müziğini yapan Kırmızıgül'ün o kimlik altında görünmesi kendi açısından riskliydi... Sağolsun, bu riski göze aldı ve geceye ayrı bir renk kattı... Nitekim, 3 gün sonra absürt bir gerekçeyle gözaltına alındı.

Ersöz'ün "Sol mafya" diye nitelediği Prestij Müzik Şirketi eleştirisi, adı geçen şirketi ve "Sol Mafya" terimini 3 hafta önce kullanan Aydınlık dergisini ilgilendiriyor...

Bu arada ÖDP Genel Başkanı Ufuk Uras, DİSK Örgütlenme Sekreteri Mete Sönmez, DİSK Sine-Sen Başkanı Necmettin Çobanoğlu, Can Yücel, Yaşar Pütün ve Fatoş Güney'in destek ve emek verdiği bir etkinlikti bu.

Ayrıca, Eşber abinin de 19 Eylül gecesi ile ilgili olarak büyük desteği vardı... Tüm programdan haberi olduğu gibi, gecenin sunucularından biri de Evren (Birdal) ile birlikte Uğur (Yağmurdereli) idi... Son derece başarılı, son derece içtendiler.

Eşber abi, programı çok iyi bulduğu gibi, geceye gönderdiği mesajda, 2000 yılına çok az zaman kala Türkiye'deki kollektif çalışma yeteneğini eleştiriyor, bunun yanında, böyle bir etkinliğin Türkiye'de bir ilki oluşturmasının heyecanını taşıdığını belirtiyor ve herkesi Yılmaz Güney'in düşlediği, gerçekleşmesini istediği bir dünyayı kurmaya çağırıyordu...

Tedavi amacıyla Paris'te bulunan İHD Genel Başkanı Akın Birdal ve doktoru da, 19 Eylül gecesi, etkinliğin yapıldığı saatte Güney'in mezarı başındaydılar... Akın amca, Evren'i telefonla arayarak Yedikule Zindanları'ndaki binlerce insana sevgilerini, saygılarını iletti... Yine, Güney'in kızı Elif Güney, babasının mezarı başından geceye katıldı...

LeMan ve Öküz, Yol için, gece için sayfalarını açtı, emek verdi... Tüm bu emek ve Fatoş Güney'in büyük özverisi sayesinde artık yol göründü...

YOL, 23 Kasım'dan itibaren Türkiye sinemalarında, ilk defa gösterime çıkıyor...

***

Ersöz'ün bu tepkisi büyük haksızlık... Hele hele Eşber abinin üzerinden gelerek, satır aralarından yolladığı hastalıklı eleştirileri onaylamak mümkün değil... Nihat Behram, "eski yol arkadaşı" Yılmaz Güney'e hakarete varıncaya dek saldırırken susan Ersöz, Mahsun'un böyle bir katkısına niye kükrüyor? Türkiye Yazarlar Sendikası'nın Başkanı Ataol Behramoğlu olduğu ve kendisinin de TYS ile bağlantısı bulunduğu için mi? Güney'in kemikleriyle çelik çomak oynanırken suskundun Cezmi abi.. Lütfen yapma!

Yol'un hayata geçirilmesi için bir proje geliştirdin, emek verdin de kapıdan geri mi çevrildin? Lütfen yapma!

Devlet televizyonundan aktardığın hezeyanların adına lütfen yapma!

Cezmi abinin durumu, Nihat Behram benzeri, çevreye sirayet etmiş başka bir ruh hali... Beyoğlu'ndaki 12-13 yaşlarındaki çocuklara bile "abi" diye hitap eden yazarın, Eşber Yağmurdereli'ye, "Eşber" diye hitap ederek kendileştirmesine ne demeli acaba! Daha 3 yıl önce, Eşber abinin durumuna dikkat çekmesi istendiği zaman, "Ya şimdi, nasıl yapsak ki, pek gündemde değil" diyerek geçiştiren Ersöz, utanmalı bence...

Bir "güç"e yaslanarak bir başka "güç"e, "düzenin adamı Mahsun"a saldırıyor Ersöz. İçtenlik uçup gidiyor, geriye yazıdan, "sanal bir sol trip" kalıyor... Duyarlılık bozukluğu, hastalıklı ve yalan bir trip... Ve Ersöz, uzun zamandır böyle bir "kafa"yla dolaşıyor...

Sormak lazım: Vicdanın yelkovanı bu kadar deforme olur mu?

30 yaşındayım. Hector'u 25 yıldır tanıyorum... 25 yıldır gönlümde...

Ama sen Kaptan Hadok, lütfen yapma!

Kutlu Esendemir

Merhaba sevgili Leman Emekçileri ve Leman dostları,

Severek okuduğum ve benim ilham kaynağım olan Leman dergisini uzun bir süredir alamamaktayım. Bundan önceki cezaevinde rahatça alıp okuma imkanımız vardı fakat oradan beni ve abimi zorunlu olarak bulunduğumuz Yozgat Cezaevi'ne gönderdiler. Burada Leman dergisi alma imkanımız olmadı. Sebebi ise buranın bayiilerine gelmiyormuş. Nedendir bilinmez. Leman da mizah dergisi değil mi neden yasak konuluyor? Yorum sizin dostlar. Fazla bir yorum yapamayacağım malum. Şartlarımız elvermiyor. Siz değerli Leman dostlarından ricamız okumuş olduğunuz Leman dergilerinden artı kitap da olabilir, göndermek isteyen dostlar olursa sevinirim. Yazmak isteyen dostlar da olabilir. Leman emekçilerine ve Leman dostlarına sevgiler. Saygılar.

Şerafettin Duman / E Tipi Kapalı Cezaevi
Sol Müşadiye 66 100 - Yozgat

Doğuda görev yapan öğretmen dostlarım, elimde boya, cetvel takımları ve birkaç kitabım var. Az da olsa bunları size ulaştırmak istiyorum.

Mektup köşesine yazarak bana ve diğer tüm Leman dostlarına ulaşırsanız sevinirim.

Zuhal

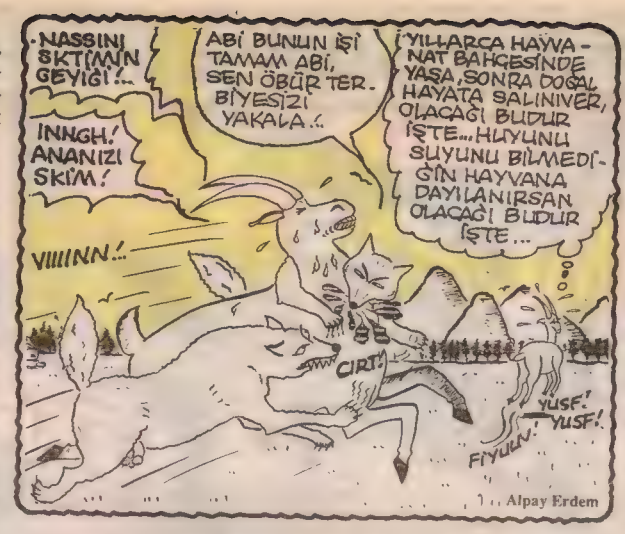

LeMan
SAYI: 360...
3 EKİM 1998...CUMARTESİ...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● C an YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 ● **Abonelik için:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ●**YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

GÖKHAN DABAK

İFTAHARLA SUNAR.

SULTAN 4. VİTES

SULTANIM, APAÇİLER SALDIRIYA GEÇTİ... KOMANÇİLER DE BAYRAMDAN SONRA SALDIRIYA GEÇİCEKLERMİŞ... ASURLULAR SALDIRMIYCAKLAR... ÇÜNKÜ GEÇEN GÜN BİZ ONLARA SALDIRDIK!..

TEZ KOVBOYLARA HABER EDİLE, SORUN ÇÖZÜLE! BAŞKA BİR ŞEY DAHA YAPMANIZI İSTERSEM ONU DA YAPMAK ZORUNDASINIZ... ÇÜNKÜ BEN PADİŞAHIM!..

GİZLİ AJAN MARNIR ORNIR UZAY DÜŞMANLARINA KARŞI SAVAŞI

Jülmi CEYAT

Gizli Ajan MARNIR ORNIR, mühim bir insanın koltuk altındaki ter bezlerine yapılacak olan bir suikasti önlemek amacıyla suçluları adalete teslim edip, hızlı adımlarla yeni bir geleceğe doğru serinkanlı tavırlarla ilerlemekteydi...

Fakat aniden karşısına vahşi haydut Çılgın Bernard çıkagelir ve dünyayı elegeçirmek ve herkesi kendine köle etmek gibi kötü bir niyeti vardır... Marnır Ornır bunu anlar...

Ve derhal Çılgın Bernard'ı öldürüp dünyayı kurtarır... Tavşanlara gelince; uzun kulakları vardır, hoplaya hoplaya dolaşırlar, havuç severler, bisiklete binmezler!..

HELİKOPTER RENGİ

BİLİMSEL DENEY

FIRS FIRS

Helikopter rengine boyanan bir Osman uçar mı?. Uçamaz mı?.

YÜKSEK YER!

Uçamazmış, ama olsun bu bi şeyi değiştirmez!..

PLOOF

ÇİK ÇAK ÇUK ÇÖK ÇEK ÇİK ÇIK

Serin ve tatlı karpuz tadındaki rüzgar her yere doğru eserken, kuş da ordaydı o esnada...

CİV ZEM ZİM ZOO ZERP ZIRP ZİBERP!.. CERNZ COVAZZ CİMER ÇİMİR ZİR CİK ZEM!..

FRİLİ CİVER CÖMZEVİLİR!

HIMM... TAMAMIYLA DELİRMİŞ, GELENEKLERİMİZE GÖRE TIMARHANEYE YATIRMALIYIZ.. HIMM, TAMAMIYLA DELİRMİŞ... GÖRENEKLERİMİZE GÖRE TIMARHANEYE YATIRMAUYIZ!

HIMM...

BULANS

Akşamsefası

ISSN 0-1300-4867-4

10 Ekim 1998 Cumartesi Sayı: 361. 180.000 TL. (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Hürriyet

Nesim Malki'yi de Çakıcı öldürtmüş

Bir ucundan girer ötekinden çıkarız

Yalın zamana kadar ordunun zirvesinde bulunan bir komutan, "Eğer savaş çıkarsa Suriye'nin bu sınırından girer, öbür tarafından da çıkarız" dedi.

Askeriyeden ayrılış yorumu geçen haftaki Milli Güvenlik Kurulu toplantısında da yapılan ve "Emir verilirse, asılsalı tanklardan geçeriz, öğleden sonra Şam'dayız" diye konuşulan

Türkiye tek vücut

Yılmaz: Son kez uyarıyorum

Milliyet

BASINDA GÜVEN

Türk tezine destek

Washington Teröristler Suriye'de yaşıyor

Ya Apo ya savaş

SURİYE'YE GİZLİ DOST Mübarek kararı olduğumuzu Şam'a bildirdi... Hükümet, askeri seçenek için yetki istiyor.

Yeni taktik: diyalog

YENİYÜZYIL

Blöf yapmıyoruz

Mübarek Ankara'nın 'Vururuz' mesajını Şam'a götürdü. Bakanlar Kurulu bugün krizi görüşecek. Meclis 'gizli oturum' yapacak

Radikal

Demirel'den Suriye'ye: PKK lideri teslim edilmezse gereken yapılacak

Ya Apo ya müdahale

Cumhurbaşkanı, ... için Ankara'ya gelen ... Meclis'ten ... istedi

Hükümete güç yetkisi

Meclis, bugün hükümete Suriye'ye karşı kuvvet kullanma yetkisi verecek

SABAH

Amerikalı generalin yorumu:

Türkiye ezer geçer

"Ortadoğu'nun süper gücü olan Türkiye, bir yıldırım harekatıyla 48 saat içinde Suriye'yi darmadağın eder"

Blöf değil ciddiyiz..'

TABUDEVİREN

BÜGRETEN ADAM VE OĞLU

K. Erfem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

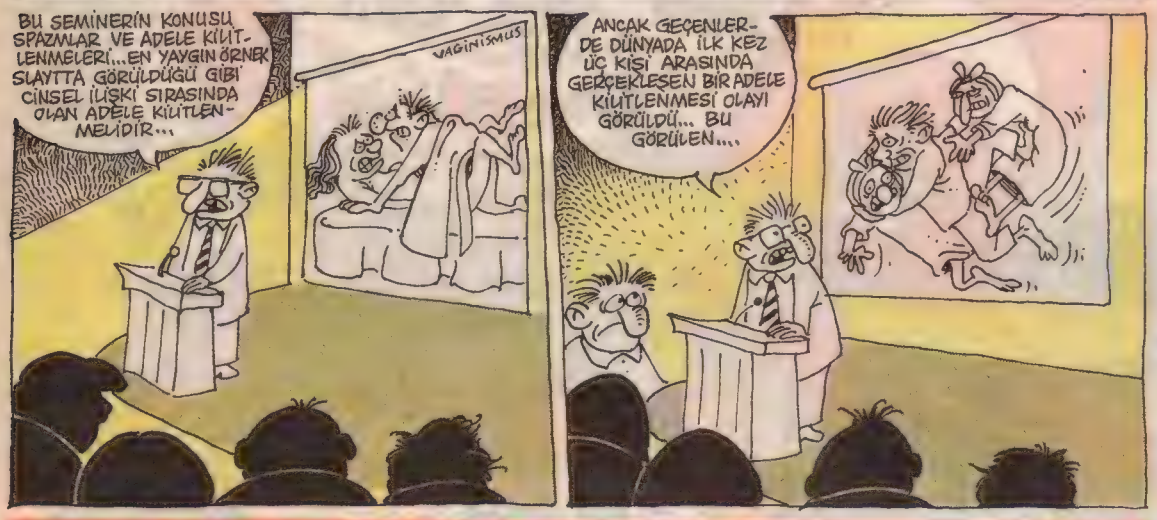

DUMUR

Güneri İcoğlu

354.sayıdaki "dumur" köşesinde okuduklarım bana iki dumur yaşattı. Bir satıcı, kanunen de yapmakla yükümlü olduğu şekilde insanlık yapıp malının zayıf noktasını insanlara bir yazıyla açıkladığı için bir insan dumura uğruyor bu bir, siz de bunu yayınlıyorsunuz bu da iki. İnsanların olması gerektiği gibi davranmalarının bazılarını nasıl alaycı bir dumura ittiğini görmekten daha büyük bir dumur olabilir mi?

M.Ufuk Tekin - İstanbul

Şimdiye kadar bu köşede "yaşanmış" dumurlar yayınlandı. Ben bir değişiklik yapıyorum ve size bir otobüs dolusu insana "yaşattığım" dumuru yazıyorum:

Bir kaç aydır klarnet dersleri alıyorum. Bir ders dönüşü Avcılar-Taksim otobüsündeydim. Otobüs tıklım tıklım, hava cehennem. Trafiğin en sıkışık olduğu bir anda aklıma bir parça geldi. Biraz sabırsızlıktan, biraz da fırlamalıktan sakin sakin klarnetimin kutusunu açtım, iki parçasını itina ile birleştirdim, kamışını kontrol ettim ve 1-2 dakika boyunca o bildiğimiz Azeri türküsü "Ayrılık"ı çaldım. Varın insanların yaşadığı dumuru siz düşünün.

Murat Yalçın-İstanbul

Kuzenimin burun ameliyatına doktorunu tanımam dolayısıyla izlemek için girmiştim. İçerde doktor, narkozcu ve iki hademe vardı. Ameliyathanedeki tepyten oyun havası çalıyordu. Doktor kuzenimin burnunu çekice benzer birşeyle kırarken hademeler kol kola girip halay çekiyorlardı. Gördüğüm manzara karşısında donup kalmıştım.

Serkan Şener-İzmir

BAYIP GÜVÜ

FEYHAN GÜVER

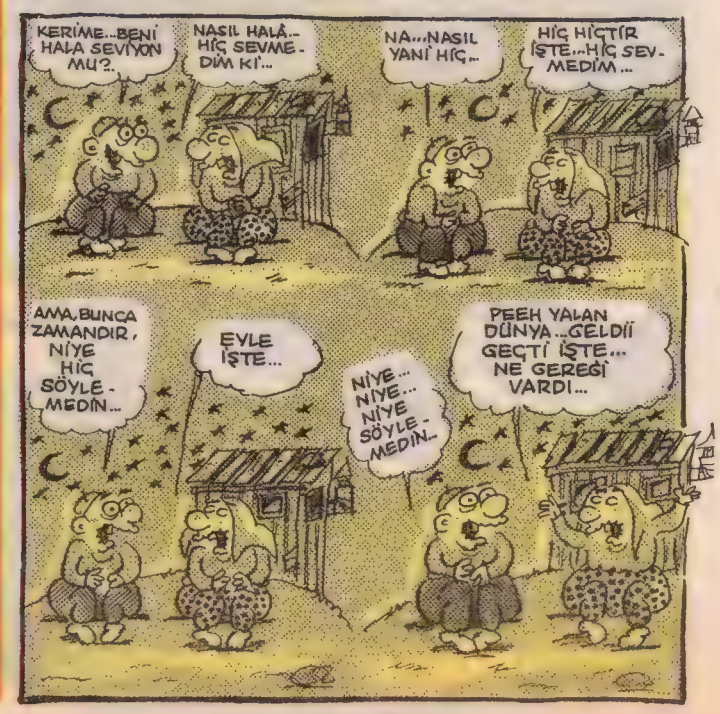

LeMan

Kasetler ortaya saçıldıkça, üst düzey yetkili ve ilgililer panikten savaş çıkarmayı bile gözealdılar.

GÜZÜN YÜZÜ

Reşat Oktar'a

Trabzon hurmalarına basaraktan
Tırmanıyor tırmanıyor gökyokuş
Siyahî kanatlı bulutlar ardından turuncular,
Acayip bir semtülreise doğru...
Yağmur da iniyor ters yönden
Piano gorte
Her damla toprağı taşıyan
Bir atım toprak kokusu
Her damla bir komünist höcresi
Her damla bir katman ozanlı ozon
Her damla biraz gökyüzü
Her damla biraz yeryüzü
Ağanırken güzün yüzü
Bendeniz zom bir kromozon

CAN YÜCEL

CHP alo işkence hattı kurdu.

SÜLEYMAN DEMİREL
Savaş tetikçisi
SABAH-MİLLİYET HÜRRİYET-RADİKAL YENİYÜZYIL
Onların gazıyla savaş çıksa, cepheden cepheye koşarız.
YAVUZ ATAÇ
Görmedim-duymadım-bilmiyorum?
MEHMET EYMÜR
Yüzyılın masumu!
RECAİ KUTAN
Din tüccarı "sapık alevi anlayışı"-gafının mimarı

FP Genel Başkanı Recai Kutan, Suriye'deki iktidarı bile din sömürüsü yaparak eleştirdi.

Sınırda Sinirli Zamanlar

Demirel: Hüsnü'cüm sen bu işe karışma... Bak ben seni çok severim... Hoş çocuksun.. Nazmiye de sever... Sırf sen geleceksin diye roket atar şeklinde kurabiye yaptı kadın... Ayrıca orda mayın şeklinde şöbiyetler de var... Dediğim gibi savaş hazırlığı değil bunlar, senin için koçum... Çekinme ye.

Hüsnü Mübarek: Sağolun, hiç yiyesim yok Sayın Demirel... Benim demek istediğim...

Demirel: Yemek istediğin mi?.. Söyle hemen hazırtatayam gülüm... Bir ekmek arası kaşar yaptırayım... Olmadı pekmez çıkartayım, ekmeğe banarsın Hüsnü'm.

H.Mübarek: İnanın hiç yiyesim yok... Fena tokum.. Neyse, son zamanlarda Suriye ile aranızda yükselen tansiyon bizleri çok üzüyor... Durumdan çok endişeliyiz.

Demirel: Ama Hafız Esad çok puştluk yapıyo Hüsnü... Herif, Apo'yu küvetinde saklıyomuş... Hatta utanmadan Apo'nun buzdolabı taksitlerine kefil olduğunu duyduk... Buzdolabı deyince aklıma geldi kahvaltılık çıkarayım sana... Çay da yaparız. (Telefon çalar)

Demirel: Aloo, buyrun.

Hafız Esad: İyi günler Sayın Demirel... Ben Hafız... Nasılsın?

Demirel: Teşekkürler Hafız Burhan bey... Siz nasılsınız?.. Beste çalışmaları nasıl gidiyo bakalım...

H.Esad: Karıştırdın Sayın Demirel... Hafız Burhan değil, Hafız Esad.

Demirel: Haa?! Niye arıyosun lan bizim evi keraneci?

H.Esad: Suyu iyice kestiniz Demirel efendi... Halkın yüzde doksanı cenabet geziyor... Sallıycam şimdi iki üç tane füze o olucak.

Demirel: Yeteri kadar su veriyoz biz size... Hem ayrıca Çankaya Köşkü'nün bahçesine alabalık çiftliği yapıcam... Lazım bize o sular.

H.Mübarek: Fakat su...

Demirel: Su böreği mi dedin canım?.. Kanapenin altında üç tepsi var... Senin için sakladık oraya... Atıştır.

H.Esad: Yeminlen konuşuyorum sizin barajları vururuz.

Demirel: Ne, garajları mı vuruksun?. Sıkar biraz... Otopark mafyası oyar lan seni lavuk.

H.Mübarek: Ayıp oluyo ama Sayın Demirel. Ne o lavuk, kavuk?

Demirel: Tavuk mu?. Tavuk kalmamış be şekerim... Ama dur, şapkamda kötü günlerim için bi tane besliyorum... Onu dutayım da keseyim sana.

H.Esad: Hatay aslında bizimdir kardeşim...

Demirel: Mısır Çarşısı da sayın Hüsnü Mübarek'in o zaman.

H.Esad: Bilemem

Demirel: Melemen mi?. Tamam, kırayım hemen iki yumurta.

H.Esad: Zamanında benim dedem çok zenginmiş... Kan-kız dalgasına pavyonlarda yemiş mahı mülkü... Hatay'ın bizim olduğu noterden tastiklidir...

Demirel: Tastiktir ordan!. Hatay'sız kul olmaz, Hatay'mla sev beni... Nefret kusuyosunuz siz bize... Hüsnü'cüm kusmak deyince aklıma geldi, mutfakta kuskus pilavı var... Koş kaşıkla hemen.

H.Esad: Bakın çok yanlış konuşuyorsunuz... Valla külahları değiştiricez sayın Demirel..

Demirel: Ne var biz de gündemleri değiştiricez... Çetedir, mafyadır sıktı gayri... Sıkmak deyince dur sana portakal sıkveriyim de içiver Hüsnü'cüm... Okey?..

Mesut CEYLAN

MİT-Kontrgerilla eski daire başkanı Mehmet Eymür, Şeker Fabrikaları yönetimine getirildi.

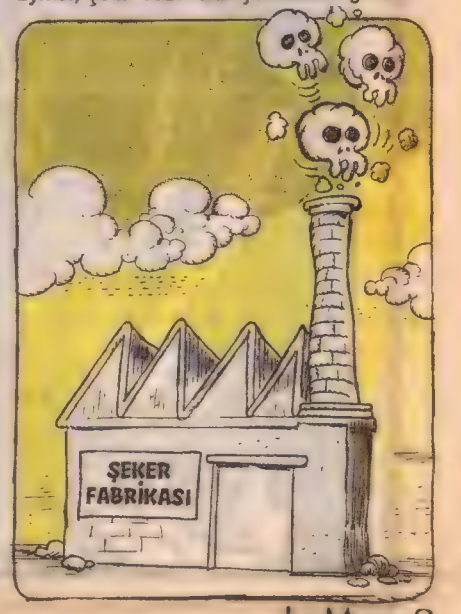

Aksam.net

ideal & timsah

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

kemcit pilavı met-üst

birkaç iyi fikir

* insan otuz yaşından sonra eskimeye, ekşimeye başlıyor

* cinnet çocukluğumuzdan kalma tek sosyal etkinlik

* ne'ka hayat, o'ka sanat

* futbol'da diyorum artık destan yazmayı bıraksak da şiir, öykü, makale yazmayı denesek daha şık olmaz mı

* aklınızı başınızdan alın

* sizin o mendel kanunları bizim bu bezelyelere biraz zor geçer

* üç nokta'dan bir özlem geçer

* tanrı bizi sevmediklerimize de bağışlasın

* ölüm bu ülkede hep müessese ikramı

* anadolu insanı single çıkarmaz

* affetmek yaralı bırakmaktır, affetmek doğuludur, affetmek, geçmişi değil geleceği kapsar

* portakal'ı diyorum mesela antalyalı köylüler üretse de hakkarili köylülere nedense hep lüks

* 18 yaşından küçükler de gün gelecek büyüyecek

* sadece silaha sarılarak uyuyalım birbirimize bu gece

* hissediyorum, o halde varım

* sünnet eğer sünnetse niye peki farzmış gibi herkes mutlaka ve mutlaka kestiriyor

* kimi düş kuruyor, kimi kur düşüyor hâlâ

* insanlarla insanca yaşamak ne zor

* denizleri kirlendikçe, insanları öldükçe farkediyoruz

* veni vidi vici, vıdı vıdı vıdı

* özür dilerim

LOMBAK

NESLİİİNN DEDEN, CEEDİİN BABAAAAN HEEP KAAHRAMAN TÜRK MİLLETTİİİ NAY NARA NOOOM...

PAKKOYA

ANNANEN EVDE YOK... HİÇ BİR YERDE BULAMIYORUM!..

SAKİN OL DEDECİİM, GELİYORUM..!

ANNANEN ONBEŞ DAKİKAYA KADAR GELMEZSE VİAGRAYA VERDİĞİM YEDİ MİLYON BOŞA GİDİCEK... BİLİYOSUN VİAGRANIN ETKİSİ BİR SAAT SÜRÜYOR... KOŞ BUL ANNANENİ GABUK!..

DİKKAT ÜÇ TANE KÖPEK VAR...

PET SHOP

SSST! HOOP! VİTRİNİN ÖNÜNÜ KAPATMASANA BİLADER!..

TANRIM! GALİBA BU SEFER ŞİFA DAĞITAN CİNCİ HOCALARIN EN İYİSİNİ BULDUK!..

LOMBAK KİTABI ÇIKIYOR!..

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

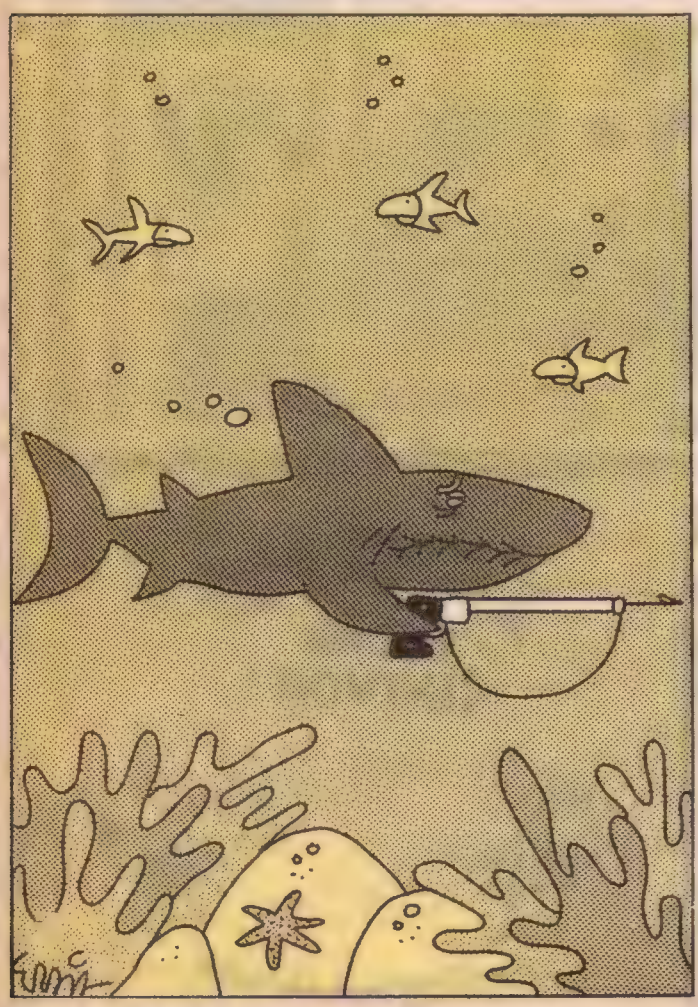

EĞLENELİM ÖĞRENELİM: Piranalar 2 dakika içinde, besili bir ineğin tamamını yiyebilirler...

yalnız kızlar baladı

Feyhan Güver

marlon@turk.net
ERDİL YAŞAROĞLU

TERELLİ

PICTURES CAN BARSIAN

Önce peşin söyliyim ki, bu okuyacağınız öykü, bir fıkra... Bir süre önce duydum ve öykü haline getirip, resimlemek istedim. Bilenler bilir, bilmeyenler de öğrenir... Onun için bilenler, hiç "aa, ulan herife bak, fıkrayı çizmiş..." demesin... Desin de, bilerek çizdığımı bilsin yani...

1915 - Kuzey Afrika'da bir ülke...

ESKİ KOMUTANINIZIN KOYDUĞU HİÇBİR KURAL BENİ İLGİLENDİRMİYOR... BUNDAN SONRA BENİM KURALLARIM GEÇERLİ...

ANLAŞILDI MI ASKEEEER!

ANLAŞILMIŞTIR KOMUTANIM!..

HAA!..

ASKER!.. GEL BAKAYIM BURAYA!..

BUYRUN KOMUTANIM!..

BU DEVE NE ARIYOR KARARGAHIN İÇİNDE?!

ŞEY EFENDİM...

GARNİZONDAKİ ASKERLER ONU CİNSEL İHTİYAÇ HİSSETTİKLERİNDE KULLANIYORLAR...

ARM F.

HÖST BE!.. CİNSEL İHTİYAÇ VE DEVE HA!.. ASKER MİSİNİZ, ŞAKLABAN MISINIZ BELLİ DEĞİL!..

HEAD QUART

bir hafta sonra...

OFF... UF...

iki hafta sonra...

ÇOK ÖZLEDİM SENİ... HI!... SEN?.. BAKMIYOSUN DİMİ BAŞKA HERİFLERE... HEH HE... ÜZERİNDE NE VAR?..

..üç hafta sonra...

..dört hafta sonra...

ŞŞT... SESSİZ OL...

NASILSIN GÜZELİM... HERHALDE ALIŞIKSINDIR HA... NASIL YAPIYORUZ?..

HOOP!..

ANAN!..

A...AAAAAA!..

OLACAK BU İŞ... OLMALI... BU GECE BİTMELİ...

ÇOOTRK!..

AAAH...

AAAAAA!

Devamı 8. Sayfada ➡

Akşamsefası

7. Sayfadan devamı...

HAH... HAAA... HA!..

HIH..HI..HIH..HIII!..

OOF!.. ANAM!.UH!.. BİR DAHA ASLA!.. ÖMÜR BOYU CİNSEL AÇLIK ÇEKERİM DAHA İYİ... REZİLLİK YAA!..

..Ertesi gün...

DÜN GECE KEŞFE ÇIKMIŞTIM GENERAL... BİR MANGA DÜŞMAN ASKERİ SALDIRDI... BİRAZ HIRPALANDIM AMA, İKİSİNİ ÖLDÜRDÜM, DİĞERLERİ KAÇTI...

ÜLKENİZ SİZİNLE GURUR DUYUYOR ALBAY...

ve daha ertesi gün...

BEN DEVEYİ HAZIRLADIM... ÖNCE KİM GELİYOR...

HI?..

DUR BAKAYIM... DEVEYLE NASIL YAPIYORLAR ŞU İŞİ?..

HADİ HOOOO!.. KOŞ!..

ÇABUK GİDİN GELİN!.. DAHA BİZ GİDİCEZ!..

BANA SİGARA GETİRİN KASABADAN!

ONBEŞ NUMARADAKİ HAVALI FATİMA'YA SELAM SÖYLEYİN... HAFTAYA GELİYORUZ DEYİN!

BİR DEVE DAHA OLSAYDI, KASABAYA MALA VURMAYA HER HAFTA GİDEBİLİRDİK...

SON

YÜ... "Yüreğinin getirdiği yerden gel" daha çıkalı ne kadar oldu da bu kadar ilgi gördü... Eksik olmayın... **YÜ...** Kısa, kesin ve net... Tek karede geberiyor.. Bir vuruşta kahrediyor... **YÜ**, bu...

MERHABA SATICI BEN ÜNLÜ KAHRAMAN MARNIR ORNIR! YENMEK İÇİN BİR RAKİP İSTİYORUM. PARASI MÜHİM DEĞİL HEPSİNİ YENERİM...

TAM YERİNE GELDİNİZ ALICI KONUMUNDAKİ ÜNLÜ KAHRAMAN MARNIR ORNIR... ELİMİZDE SİZİN ÇOK HOŞUNUZA GİDECEK MAMÜLLERİMİZ VAR!..

MESELA ÖZELLİKLE **PUANTİYELİ VAHŞİ SALDIRGAN**'I TAVSİYE EDERİM, TAM DİŞİNİZE GÖRE GÜNCEL BİR KAHRAMANDIR, KAÇIRILMAMASI GEREKEN BİR PARÇA! BİR SALDIRGANDA OLMASI GEREKEN BÜTÜN ÖZELLİKLERE SAHİP... AYRICA MOTORLU TURBODUR VE SAATTE 270 KİLOMETRE YOL KAT EDER

HIMM... PEK BEĞENDİM... BU RAKİBİ MAHVETMEK ÜNÜME ÜN, ŞANIMA ŞAN KATACAK İSMİM TARİHE ALTIN HARFLERLE YAZILSIN!..

BU DURUMDAN ÇOK HOŞNUT OLDUM SEVGİLİ SATICI. ADETA KAHRAMANLIĞIMIN DORUK NOKTASINDAYIM, GALİP GELMEK İÇİN DELİCE SABIRSIZLANIYORUM...

BRAVO ALICI BİZ DE SİZDEN BUNU BEKLİYORDUK ZATEN... PAKET Mİ YAPIM YOKSA BURDA MI YENERSİNİZ?

BURDA YENİCEM SAYIN SATICI, SAVAŞ MEYDANI NE TARAFTA ACABA?

KORİDORUN SONUNDAKİ İLK KAPI, MÜKEMMEL ALICI... GAZANIZ MÜBAREK OLSUN...!

ÖYLEYSE BÖYLE OLDU!..

GÖKHAN

Mandalina veya çorap veyahutta yumurta kabukları özenle ayıklandıktan sonra ince ince bölümlere ayrılıp uzaydaki birtakım uzay yıldızlarının yaydığı ışınlar belkide botanik ormanlarındaki yağmur parçacıklarının oluşturduğu helezonik titreşimlere paralel olarak yayılmaktaydılar. Fakat aniden rüzgar çıkar ve herşey uçup gider.

DABAK

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Dünya medyasında Suriye krizi!

Suudi Arabistan-El Cezerye gazetesi: Müslümanlar'ı birbirine kırdıracak bir savaşa karşıyız. Bunun yerine İskoçya ile Hollanda savaşmalı, Hristiyanlar ölmelidir. Ya da İsrail'de Yahudiler arasında iç savaş da çıkabilir. Zaten biz kafirleri, düşmanlarımızı daha yakından tanımak için Amerika ile yakın temas halindeyiz.

İsrail-Masoniyet gâzetesi: Bu savaşta Türkiye'yi bir şartla destekleriz, önümüzdeki Eurovision Şarkı Yarışması'nda 12 puanı bize versinler. Ayrıca masraflarımızı faiziyle isteriz. Avans olarak Kaşıkçı Elması iyi olur.

İspanya-Bambaleyo dergisi: Tek çözüm, Hafız Esad'ın "Almanya'dan oğlum gelecek" deyip Abdullah Öcalan'ı Şam'daki villasından çıkartmasıdır. Öcalan, silahlı mücadeleyi bırakmalı ve Med TV'de resim seçici olarak çalışmalıdır.

Ürdün-Jambon Light gazetesi: Bölge, bu gerginliği kaldıramaz. Türkiye ile Suriye tarafsız sahada savaşmalıdır. Her iki taraf da razı olursa, başlama vuruşunu Kral Hüseyin yapmalıdır.

Fransa-La Galuga gazetesi: Bu bunalım diplomatik yöntemlerle aşılır. Sınır bölgesinde sadece diplomatlar arasında küçük bir savaş yapılmalı, kaybeden taraf sonuca razı olmalıdır. Kazanan taraf ise zaten bizim dostumuzdur.

Türkiye-Ülkenin en iyi gazetesi Savaş: Vakit kaybetmeden Suriye'ye girmeli, Irak'tan geçip Kuveyt'ten çıkmalıyız. (Musul ve Kerkük için hazırladığımız özel ekleri gazetenizle birlikte istemeyi unutmayınız.)

Suriye-Hafız'ın Sesi dergisi: Hatay, Artvin, Bilecik ve İstanbul'un Avrupa yakası bizimdir. Abdullah Öcalan kim, delege mi? Öyle birini tanımıyoruz. Elmalı Barajı ve Türkiye Devlet Su İşleri'nin su kısmı bizimdir.

ABD-Monica Times gazetesi: Türkiye, Suriye'ye girerse, biz de Küba'ya gireriz. Türkiye, İncirlik Üssü'ne girerse, Türkiye'ye gireriz. Türkiye, Uranüs'e girerse, Türkiye'den çıkarız. Her iki ülke de savaştan önce, sadece ABD'den silah alma sözü vermelidir. Sponsoru olmadığımız savaşı onaylamayız.

İran-Kiraz TV: Türkiye'nin savaşını destekleyebiliriz. Savaşa %2'lik Müslüman olmayan kesim giderse ve bir de silahsız olurlarsa. Yoksa Türkiye'den büyükelçimizi çeker, onun yerine akıllı füze yollarız.

Azerbaycan-Maslahat gazetesi: Savaş süresince Sibel Can, Hülya Avşar, Zeynep Uludağ, Gülten Kızılkaya ve Köşk-önü çıplağı Gonca Uyanık'ı ülkemizde koruma altına almaya talibiz. Bu kişiler, Türk dünyasının milli değerleridir.

Almanya-Heinz Ziege dergisi: Türk hükümeti, seferberlik ilan etmeli ve yurtdışında yaşayan bütün Türkler'i yurda çağırmalıdır. En güzel olay bu olur. Hatta Suriye ile savaşılmazsa, Yunanistan'la savaşılmalıdır. Her Türk'ün asker doğduğu malumdur.

Mısır-Piramid TV: Doğrusu biz PKK'nın Türkiye'de terör yaptığını bilmiyorduk. Yer yer fikir çatışmalarının yaşandığını tahmin ediyorduk. Hüsnü Mübarek, Türk yetkililerinin raporlarından çok etkilendi. Barış sağlansa bile, bundan sonra "arabozucu" olarak çalışacak.

Rusya-Da Da Da gazetesi: Ekonomik krizle de olsa Rusya'nın yeniden küresel anlamda güncelleştiği bir dönemde yapılacak herhangi bir savaşa izin vermeyiz. Kosova'daki tatlı çekişmeleri savaş saymıyoruz. O yöresel bir etkinliktir.

İngiltere-Queen Fedon gazetesi: Fakirlerin savaşı, zenginin çenesini yormalı mıdır? Yormamalıdır.

Peru-Kombi TV: Abdullah Öcalan'ın yakalanması çok zor. Yakın korumalarının yanısıra, bıyığına gizlenen keskin nişancı koruması 24 saat görev yapıyor. Minyon koruma, konuşmalarında Öcalan'a sufle de veriyor.

LeMan'in en kötü karnelere

İşte en kötü karneleriyle Leman'dan bisiklet kazana

Ben Mahmut Çelik

Size biraz tembelliğin hoş ve cazip yanlarını anlatmak istiyorum. Ben bazen çevremdeki insanların çok garip olduklarını düşünüyorum. Özellikle okul arkadaşlarım her gün okul çıkışında eve gider inek gibi ders çalışırlar. (Aslında inekler ders çalışamazlar ama siz boş verin) Ben ise içimdeki şeytanın sesini dinlerim. İçimdeki şeytan bana "oğlum, Mahmut boşver çalışma, ekmek elden su gölden zaten ne gerek var bu kadar zahmete" der. En iyisi de bu bence. Okulu istemesem de bitirtecekler zaten. Çünkü burası Türkiye. Büyüdüğümde de babam bana bir iş bulur.

şöyle arz edeyim, b
carete başlar. Buna
si yüzünden dedem
arkadaşım Erdem C
bii ki 14 dersten me
merkep merkeptir d

Bize Atılan Bu Toka

Mesele geçen haftaki okur mektupları köşesinde son derece ağır, kırıcı, yalan yanlış ithamlarla dolu bir üslupla kişiliğime saldırılması değildir. Bu yıllardır bana yapılır. Önceleri çok inciniyor, çok yaralanıyordum, ama alıştım artık...

Basit, düzeysiz, kin ve nefret dolu polemiklere uzun uzun yanıt verecek vaktimiz yok, ama burada mesele başka... Mesele, **Yılmaz Güney Gecesi**'ne çağrılan **Mahsun Kırmızıgül**'ün meşrulaştırılmak istenmesidir. Bu bir değer ve duruş kaybıdır. Siyasi ilkesizliktir. Oportünizmdir...

Kültürümüz yükselen değerlerin ablukasındadır. Sol değerler birileri tarafından hızla magazinleştirilmektedir. Tarihimiz ve ilkelerimiz hızla paraya ve reyting anlayışına tahvil edilmektedir. Hangi sanatçı çok kaset satıyor, kimin reytingi çok, kim bize para kazandırır, kimin seyircisi çok, kimi çağırırsak televizyon kameraları getirir, kiminle fotoğraf çektirirsek gazetelere çıkarız mantığı düşüncelerimizi ve ideallerimizi çürütmektedir...

Mahsun Kırmızıgül, **Yılmaz Güney**'i sevdiğini, saydığını söyleyebilir. **Güney'**in gecesine para almadan da gelebilir. Bu meselenin özünü değiştirmez. Bugün **Yılmaz Güney Gecesi**'ne gelen **Kırmızıgül**, yarın elinde birçok devrimcinin kanı olan, karısını öldürtecek kadar acımasız bir insanın telefonuna çıkıp ona **abi** diyebilir... Bugün **Yılmaz Güney** gecesine gelen **Kırmızıgül** yarın **Star** televizyonunda, **genç kızlar dizilerde oyuncu olmak istemez misiniz, öyleyse bizi hemen arayın şöhret olun,** tarzında çağrılar yaparak yoz bir kültürün savunuculuğunu yapabilir, ya da bir mafya babasını düğününde şarkı söyleyebilir...

Peki, bizler de, böylesi insanların dünyasında en geçerli yöntem olan, amaç için her araç meşrudur mu, diyeceğiz?..

O zaman biz neyin mücadelesini veriyoruz.

Yılmaz Güney "Yol" filmini niye çekti? Neden onca zorluğa katlandı? Neden hayatını ortaya koydu bu filmleri çekebilmek için. O da bu düzenle, militarizmle uzlaşır, sürgünde yaşamaz, çok para kazandıran televizyon dizileri, reklam filmleri çeker, rahat rahat yaşardı...

Devrimciyim ben. Sosyalistim. Benim bu alçak düzeni değiştirmek gibi bir derdim var. Ben şöhret olmak, ödüller almak, para kazanmak için yazılar yazmıyorum. Bu hayatı değiştirmek için yazıyorum. Çünkü bu düzen beni boğuyor, çürütüyor, mahvediyor, insanlığımı yok ediyor. Bu düzenle uzlaşırsam insanlığımdan vazgeçmişim demektir. Çürümeyi kabullenmişim demektir. Boğulmayı...

Yılmaz Güney'in en sevdiğim filmlerinden biri olan Arkadaş'ta **Yılmaz Güney**'in canlandırdığı devrimci karakter **Âzem,** arkadaşının burjuva özentisi karısından bir tokat yer.

Yılmaz Güney bu tokata o an karşılık vermez. Şunu söyler sadece: **BİR GÜN MUTLAKA BU TOKATIN HESABINI SİZDEN SORACAĞIZ!**

Bu söze vuruldum ben. Aşk gibi girdi yüreğime bu söz...

Mağluplar, mazlumlar, ezilenler, işkencede, idam sehpalarında faşist kurşunlarda hayatını yitiren devrimciler, emekçiler, evlatlarını yitiren analar, itilenler adına bu sözün sözler içinde benim için anlamı çok büyüktü: **"Birgün mutlaka bu tokatın**

hesabını siz

Bu yüzde
hammül ede
onu da kınıy

Yeri gelm
yönetim kur
sı'ndan kopa
lar Sendikas
nin, cemaati
bağımsız yaş
yüzden kimse
ğinde bulun
geri durmam
de nasıl kenc
dığım **Lema**
yüzden ne ka

Yılmaz G
sanatçı dostl
her zaman de
önünde mert
büyük bir ba
gün onu ara
dığını, sordu

Ve gerçeğ
mın sonunda

Gelelim g
Esendemir'i
lamaya... Her
oldum. -Unut
şım, hem de
evi'ne götür
ru Melih ve
birlikte onun
getiren ilk be

Eşber Ab
deyse hemen
li'den bir şek
özgür bırakıl
inanın utanıy
lesine savunm

Eşber Abi
şey değil. Aks
rev. **ÇÜNKÜ E**
MIZA İÇERDE
LİM, ÖZGÜR
MİRPARMAK

Ve bizler
ber Abi için
gündemine, b
ha 23 yıl içer

Bastırılmış
ğımıza bu ko
Ucuz, düzeysi
kaybettiyse b
kaybetti. Sol
kariyer saplan

Söyledim

Akşamsefası

verdiği bisikletler pedal basmaya başladı...

öğrenci arkadaşlardan üçü ve Leman okurlarıyla paylaştıkları duygular...

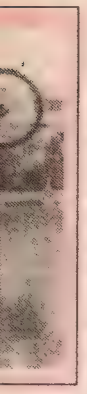

Ben H.Kayhan Efe

Öncelikle size kendimle iftahar ettiğimi belirtmek isterim. Diyeceksiniz ki, "O karneyi almak zor olmadı mı?" ben de diyeceğim ki "olmadı". Benim için çok kolay bir şeydi. Şöyle de bir yorum getireyim ki iyi karne ve kötü karne hakkında bir şeyler yazmak istiyorum. İyi karne: Hayatta bir baltaya sap olamayacak insanların ebeveynlerine onu gösterip üç beş kuruş harçlık aldığı hiç bir işe yaramayan kağıt parçasıdır. Kötü karne: İşte önemli olan da budur. İyi karnelerini ebeveynlerine gösterip harçlık alan arkadaşlarından görerek, ve de çok harika gaz alarak kendi ebeveynlerine karnelerini gösterip dayak yiyen çocukların eve getirdiği kağıt parçasıdır. Şimdi bunun neresi önemli demeyin. Önemini dayak yiyen çocukların kafalarına vurula vurula kafaları tiörnek olarak da amcam Murat Efe'yi gösterebilirim. Karneden az dayak yememiş. Burayı da mutlaka yazın ki sevgili ak bir zayıf bırakmış. Onu tebrik ederim (14 zayıfı vardı, takebe karneyi gönder dedim ama dinlemedi, sonuç olarak yorum) Ve Leman'a teşekkür ediyorum. Saygılarımla.

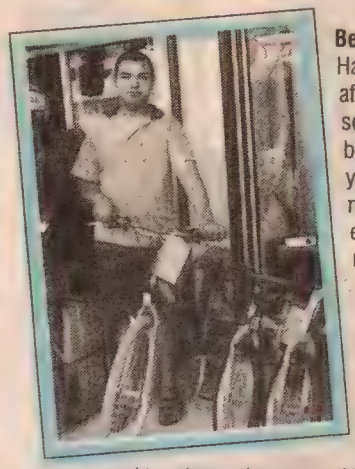

Ben Eyüp Barış Güngör,

Hala lise 1'deyim. Eğer af sınavından geçebilirsem (çalışmadan geçilebiliniyorsa) lise 2'yi okuyacağım. Ben tembel olmak için hiçbir zaman ekstra bir çaba sarfetmedim. Çünkü 2 no'lu ablamda da aynı özellikler görülmüş, diğer aile bireyleri öyle söylüyor. Bu galiba benim genlerimde var. Yani tembel olmayı ben de istemezdim ama yemekten ders çalışmaya vakit bulamıyorum. Zaten bunu fotoğrafımda da göreceksiniz. Leman okuyucularına derslerinde ve tabii ki hayatlarında başarılar dilerim. (Ben ettim sizler etmeyin.) Saygılarımla.

ğın Hesabını Birgün Sorabilecek miyiz?..

en soracağız!"

Yılmaz Güney'in adının kirletilmesine asla tanem... Bunu **Nihat Behram** yapmışsa burada um.

ken: Yönetim anlayışını tasvip etmediğim için u üyesi olduğum **Türkiye Yazarlar Sendika**- neredeyse aylar oluyor... Değil **Türkiye Yazar**'nın, bugüne dek hiçbir grubun, lobinin, tekkeadamı olmadım. Kimseden emir almadım. Hep dım. Mizacım bu, anarşist bir kişiliğim var. Bu çıkarları yönünde beni yönlendiremez. Gerektiğum yapıyı da hiç çekinmeden eleştirmekten lkesizlik yaptığımda, yanlış tavırlar sergilediğimi acımasızca eleştiriyorsam, beş yıldır yazı yaz- **Dergisi'**ni de aynı şekilde eleştirmişimdir.. Bu lar yıpratıldığımı sizler çok iyi bilirsiniz...

ney Gecesi'ne para almadan seve seve gelecek m vardı. Bunlardan birisi de **Suavi**'dir. **Suavi,** rimcilerin yanında olan, her eylemde hepimizin e yer alan, kişilikli, namuslu, üstelik sanatını da arıyla icra eden sanatçı bir dostumdur. Geçen m ve **Yılmaz Güney Gecesi'**nde neden olma...

öğrendim. Anlattıkları beni daha da üzdü. Yazıbana gönderdiği faksı yayınlayacağım..

çen haftaki okur mektupları köşesindeki **Kutlu Eşber Yağmurdereli'**yle ilgili bana yaptığı suçzaman, her platformda **Eşber Abi**'nin yanında adan, **Eşber** benim hem yoldaşım, yol arkadaımdır- Yaklaşık üç sene önce **Ümraniye Cezaevi**'ne düğü gün, **Mavi Radyo'**da sevgili kardeşi **Sumol** arkadaşı, akrabası **Saygı Yağmurdereli'**yle özaltına alınmasını protesto eden ve gündeme olmuşumdur...

tutuklanmadan önce ve sonra katıldığım nereer panelde, her söyleşide **Eşber Yağmurdere**'de sözetmiş, onun inançlarını savunmuş, hemen sı için çağrılar yapmışımdır... Bunları yazarken um; yüzüm kızarıyor. Yazıklar olsun bizleri böylara iten zihniyete, kin ve nefrete...

çin bunları yapmak aslında hiç de övünülecek bire bu bir görev. Devrimci bir görev. İnsanı bir gö**BER YAĞMURDERELİ BİZİM İÇİN, BİZİM ADIYATIYOR! EŞBER, BİZLER ÖZGÜRCE DÜŞÜNE- YAZALIM, ÖZGÜRCE KONUŞALIM DİYE DEIKLARIN ARDINDA ÖMRÜNÜ ÇÜRÜTÜYOR!..**

edense, bugünlerde unutulan, unutturulan **Eş**birşeyler yapmazsak, tekrar onu kamuoyunun sın ve medyanın gündemine sokamazsak o da kalacak!...

omplekslerimiz yüzünden birbirimizi yıpratacauyla acilen uğraşmaya başlamamız gerekiyor. polemiklerle kaybedecek vaktimiz yok!.. Sol ne ilkesiz, ucuz, düzeysiz polemikler yüzünden e kaybettiyse küçük hırslar, basit kıskançlıklar, ları, grupçu tavırlar yüzünden kaybetti...

aktimiz yok diye. **ÇÜNKÜ YOLDAŞLARIMIZ İÇERDE! İsmail Beşikçi, Ragıp Duran, Eşber Yağmurdereli** ve onlar gibi yüzlerce, binlerce yoldaşımız içerde...

Meclis'ten şu an pek umut yok. Bu yüzden tanıdığınız, güvendiğiniz, takip ettiğiniz köşe yazarlarını, televizyon ve radyodaki yorumcuları bir an önce bu konuda duyarlı kılmak için mektup, faks bombardımanına tutmamız gerekiyor. Bu konuda ısrarlı olmayız. Çünkü halkımız çok unutkan. Adeta belleksiz. Gazeteci ve televizyoncular da öyle.. Örneğin **Eşber Yağmurdereli** bir ara hep gündemdeydi. Heryerde o konuşulurdu. Bir anda unutuldu. Gündemden düştü. Devlet de bu unutkanlığımızdan, dalgınlığımızdan yararlanmasını çok iyi bildi. **Eşber Abi'**yi gündemden düşer düşmez tutuklayıp götürdüler... **Ragıp Duran** çeşitli gazetelerde yazı yazmasaydı o da unutulup gidecekti... Ya **İsmail Beşikçi**?.. Onun için ne yapılıyor?.. Koca bir hiç... **Haluk Gerger'**in ne zaman içeri alındığını, ne zaman özgür bırakıldığını bile bilmiyoruz...

Acaba bu bilinçaltı bir unutkanlık mı? Bence öyle. Çünkü basında ve televizyonlarda köşe başlarını tutan kimilerinin bu bilinçaltı unutkanlığı, yukarda saydığım isimlerin özellikle Kürt meselesinde duyarlı oldukları için hapiste oldukları gerçeği düşünülürse daha iyi anlaşılacaktır gibime geliyor...

Evet, nasıl **Nazımlar, Denizler, Yılmaz Güneyler** bizler için hayatlarını feda etmişlerse, birçok aydın, birçok yazar da yıllardır bizim için hapislerde yatıyor...

O zaman asıl mesele şudur: Bize atılan tokatın hesabını birgün mutlaka sorabilecek miyiz?..

Evet, vaktimiz azalıyor... Gün bugündür...

DOSTLUKLA;

*Bir yanıyla da **ODTÜ**'den ilişkilendiğim sevgili **Mevlüt** ile **Yılmaz Güney** etkinliklerine dönük Bodrum'da ilk adımları atarken çok heyecanlanmıştım.*

*"**Önkoşulsuz varım, hatta çoğalmamıza katkı koyarım, bu projeye mutlaka omuz vermeliyiz,**" dediğimde çok samimiydim.*

*Epeyce de enerji tükettim. Etkinliklerin bir hafta öncesine kadar da orkestram ile kendimi o tarihlere çoktan angaje etmiştim. Neden sanatçı kadrosunda yer alamadığımı şu anda bile net olarak bilmiyorum. Üstelik **Yılmaz Güney Vakfı**'nın **AKM**'deki etkinliğine davet bile edilmedim. Geceyi kendi irademle ve şaşkınlıkla izledim. Şaşkınlıkla izledim **"Özal**'ın **'Samanyolu'** şarkısını söylemesi gibi **'Arkadaş'** şarkısının söylenmesini ve söyleniş biçimini."*

*Etkinliğin ikinci ayağı olan **YEDİKULE ZİNDANLARI**'nda ise olmam bile gerekmiyordu! **Yılmaz Güney**'in duruşu ile "Emek-Sanat-Marksizim" bağlamında hangi oranda bir sahne buluşması sağlanabilmişti orada? Davet edilen sanatçılar ve özellikle bazıları **Yılmaz Güney**'in sanat ve sınıf mücadelesinin neresinde duruyorlardı. "Ücret almadan gelmek" bu temel çelişkiyi gözardı etmeye yeter mi?..*

*Sevgili **Mazlum ÇİMEN** ile sevgili **Ekrem ATAER** de neden bu dayanışmanın dışında bırakıldıklarını hâlâ bilmiyorlar.*

Dostlukla

SUAVİ

* **SEKA** kapatılamaz! SEKA işçisinin her zaman yanındayız.
* Acilen demokrasi istiyoruz. **Savaşa hayır!**
* 28 Ekim saat 15:30'da **Siirt Eğitim-Sen**'deyim.
* Şu sıralar beni en çok heyecanlandıran olay; İstanbul'daki kırkı liselerin gerçekleştirdiği felsefe platformu oldu. Birçok liseli genç felsefi etkinliklere katılıyor. **Felsefe Kulübü** adlı dergi son zamanlarını bütün olumsuzluğuna karşın içime coşku katıyor
* **Cumartesi Anneleri**'ne uzanan eller kirdir.
* **Bahçe.** Kültür sanat ve edebiyat dergisi. Mehmet Tosun. **ANSAN** Sanat ve çevre bahçesi. 07100 Kalekapısı-Antalya
* **Genç Eronlar.** Aylık kültürel dergi. P.K.: 515 06444 Yenişehir-Ankara
* **Haldun Çağlayan.** Ölü Doğmuş Şiirler
* **Özgür Radyo**'nun her zaman yanındayız Baskılar Özgür Radyo'yu engelleyemez.
* Gökçe, Saadet Saraç, Nazlıcan Sevkan, L.Doruk, Neslihan Koşar, Merve, Fatma Babuşçu, Erdal Kekeç, Cumhur Özen, Erkan Uyanıksoy, Deniz Erek, Sinan Karataş, Beyza, Umran Özhan, N Sedef Topçu, Yener Coşkunsu, mektuplarınızı aldım sevgiyle.

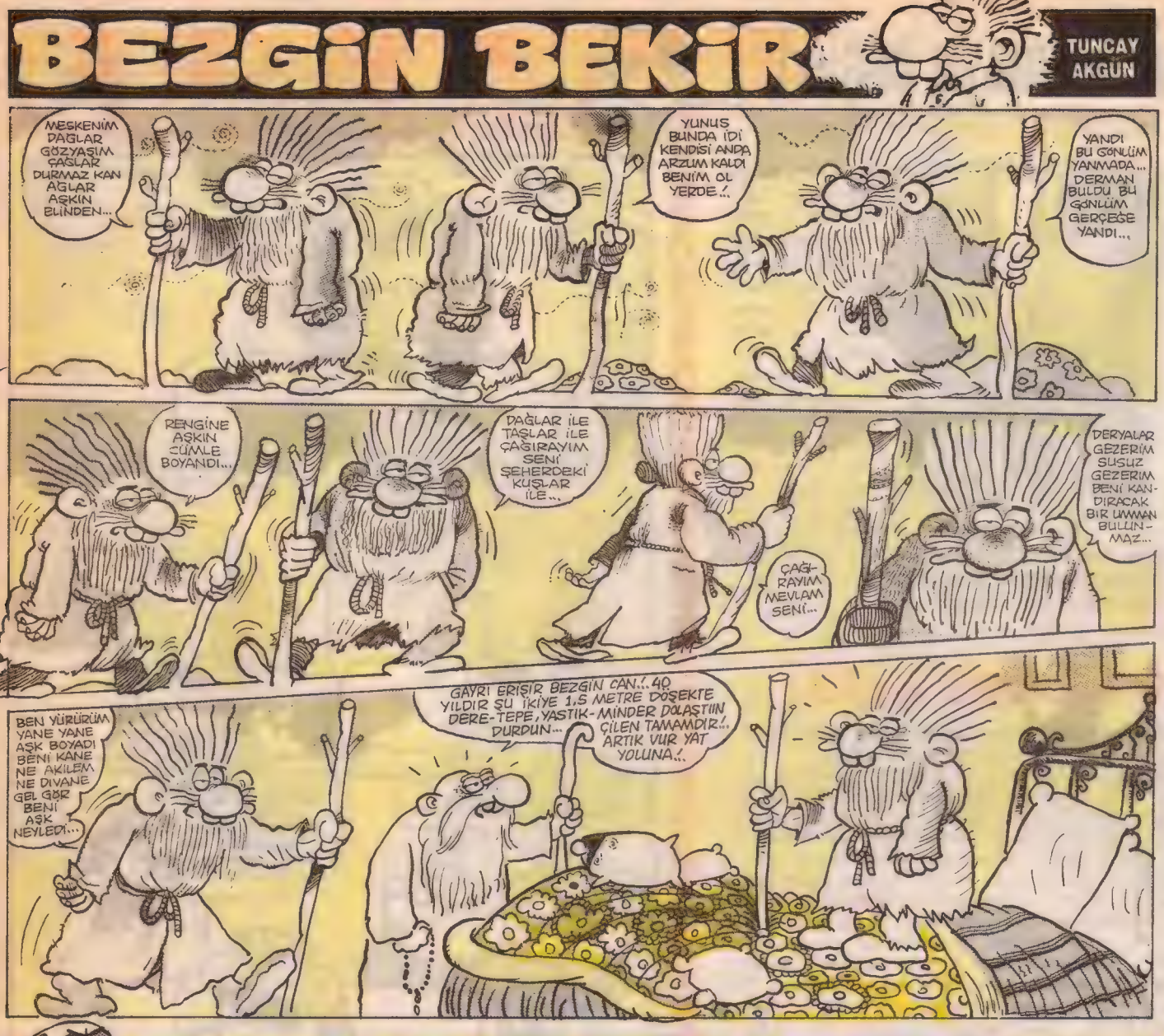

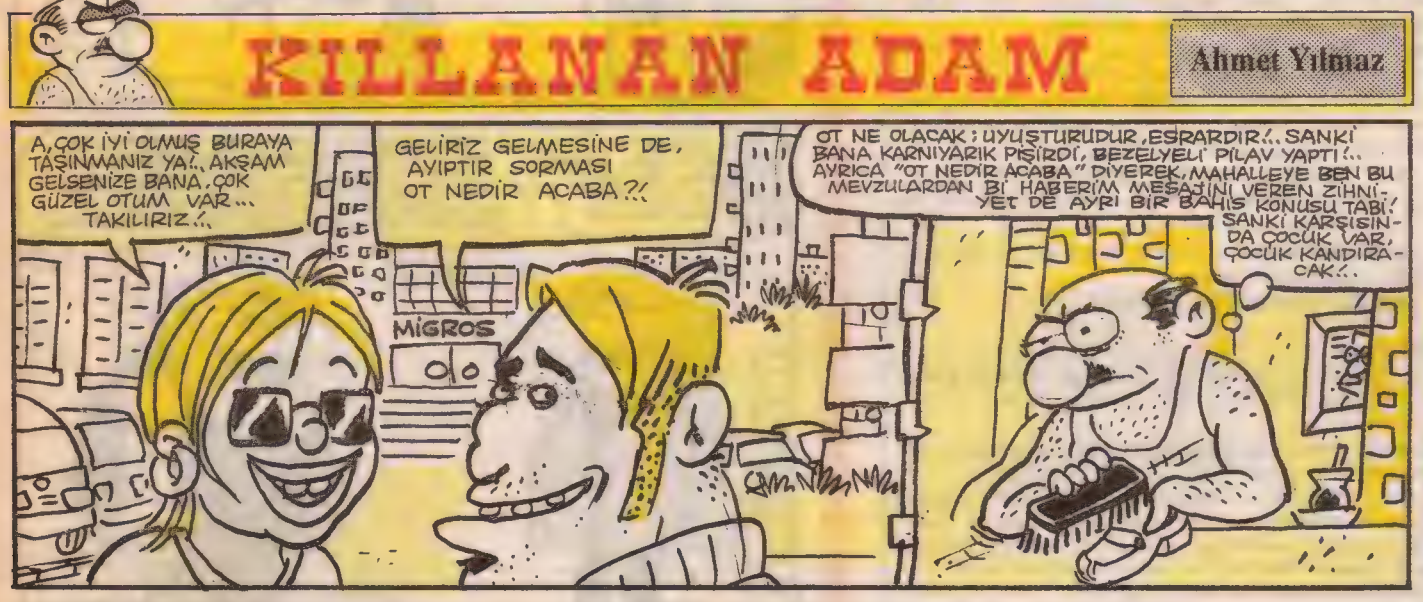

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Su..Sur..Suriye!

Su..sur..luk değil, artık manşetlerimiz Su..Sur..Suriye!

Su..Sur..Suriye, Su..sur..luk'u unutturdu bize!

Su'dan savaşa **sulu**yorum...

Kapıldım medyamın savaş rüzgarına gidiyorum.

Adı **Su**'lu kendi **Su**'suz **Su**riye...

Seni yeriz Suriye!

İstediğiniz kadar su yok size.

İstediğimiz Apo'yu derhal ver bize.

Yoksa yoksa bir varmış bir yokmuşsun.

Su'dan savaşta bir kaşık suda boğulmuşsun.

Su'dan olmuş ölümün.

Su gitmiş kalmış **riye,** Apo'yu vermemek niye?

Sur olsa da her yanın ne yazar **Sur**iye?

İstanbul gibi fethederiz seni de.

Fatihlere fatihler ekleriz.

Başbakan Yardımcımız Kıbrıs Fatihi de, Başbakanımızın neyi eksik?

Başbakanımız da olsun Suriye Fatihi!

Cumhurbaşkanımız da olsun Rusya Fatihi!

Ana muhalefet Başkanımız da olsun Yunanistan Fatihi!

Yavru muhalefet Başkanımız da olsun İran Fatihi!

Fatih olmamış liderimiz kalmasın...

Bir ülkeyi fethetmemiş lider, gönlümüzü fethedemez bizim!

Hazine

Ender Özkarraman

Mardinli eski bir eşkiya ölüm döşeğindedir... Çevresindekilere iyice tembihler: Gömüleceği yeri kimse bilmeyecek. yine onun gibi eski bir eşkiya olan arkadaşı onu görecek ve yerini kimseye söylemeyecektir..."

TAMAM MI? ŞİMDİ HERKES DIŞARI ÇIKSIN!..

Eşkiyanın, genç ve dilsiz oğlundan başka kimsesi yoktur...

OĞLUM SEN DUR!..

Oğlunun eline küçük bir harita sıkıştırır...

ARA... BUL... SANA BÜYÜK HAZİNE!

..Ve ölür... Şaşkın ve üzgün oğlu öylece kalakalmıştır...

IHHH...

Aradan kırk gün geçtikten sonra genç ve dilsiz adam bir dedektör bulup yola koyulur...

Ve elindeki küçük haritanın izini sürerek tepeler köyler aşar...

Bölgenin en büyük ovasından geçerken birden dedektör ötmeye başlar...

DIIT!

DIIT!

Derhal kazmasını, küreğini çıkarıp orayı kazır...

?!!

Çukurdan içi kuyumla dolu bir torba çıkar..

Ancak torbanın içinde birşey daha vardır... Bir not:

Oğlum..
Eğer bu notu okuyorsan küçük bir hazineye sahipsin demektir..
Ama büyük hazineye sahip olmen için önün de uzun bir yol var..
Pes etme ve onu da bul...
Baban

Genç adam kararlıdır... Diyarbakır'a gitmek üzere bir minibüse atlar... Çünkü ikinci hazine oraya işaretlenmiştir...

Diyarbakır, Mardinkapı'nın bitiminde durur... Dedektör haritada işaretli yerde ötmektedir gerçekten...

DIT.. DIIT.

Dilsiz genç kazmasını ve küreğini çıkarıp kazmaya başlar...

Saatler sonra, kocaman bir çukur açmıştır.. Gün batmak üzereyken bile henüz hazineden iz yoktur ama hala dedektör ötmektedir...

DIIT..DIT..DIIIT.

Birden.. Öncez bir kol belirir... Bilekteki saat hala çalışmaktadır... Ve sonra...

TIK TAK TIK TAK..

Dile gelen genç adam gür bir çığlık koparır...

HI AAAAAAH!.. BU..BU...AMA...

Hazine yerine çukurda çıplak bir ceset vardır.. Kolunda dedektörü öttürsün diye bir saat, ve elinde bir kağıt...

Artık konuşabilen genç, kağıdı alır ve okur...

Oğlum...
Umarım ki şu anki görüntüm seni çok korkutmuştur ve yine umarım tekrar konuşabilmen için doktorun gerekli gördüğü şok etkiyi yaratabilmişimdir..
Şimdi beni doğru düzgün bir yere göm ve unutma...
Seni seven baban..

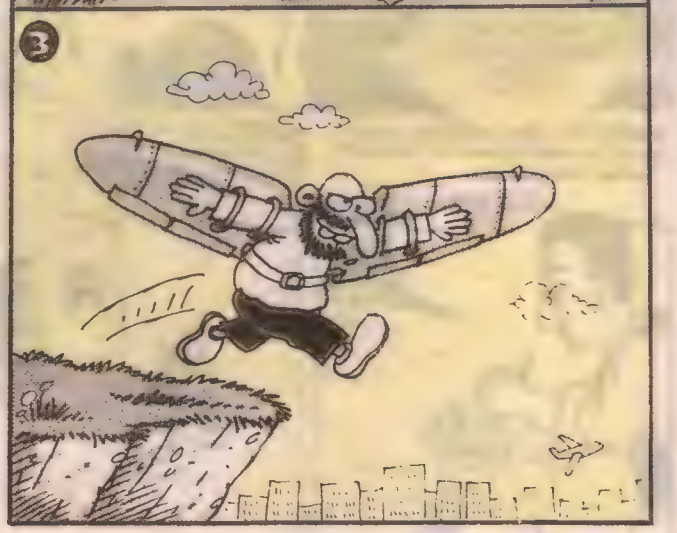

Sinirli Böcek Dumrul ve ailesi...

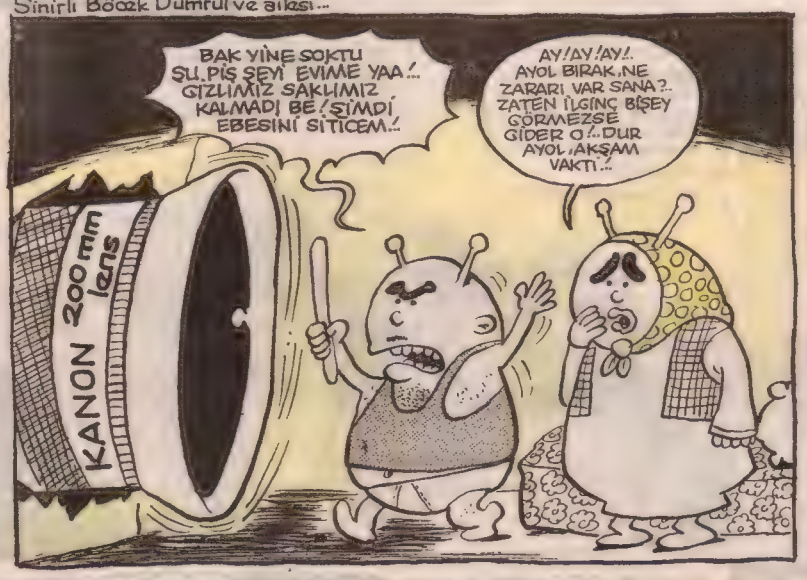

ALAVARZA

GALİP TEKİN

BU SES... NE OLUYOR BE?..

TU VIN

ALAVARZA PATLIYOR!.. YO HAYIR, GİDİYOR!..

DUR!

GÜRR GÜRRR

GÜP GÜRHHHHHH

DURUN!.. GİTMEYİN, BİZİ BÖYLE BURADA BIRAKAMAZSINIZ, BENİ KANDIRDINIZ!.. KIYAFETLERİNİZDEN BENİ BÖYLE RAHATÇA SERBEST BIRAKMANIZDAN, GİDECEĞİNİZİ TAHMİN ETMELİYDİM!.. DURUN!

BİLDİKLERİNİZİ BİZE DE ÖĞRETMEK ZORUNDASINIZ!..

ALLAHBİLİR KANSERİN ÇARESİNİ BİLE BİLİYORSUNUZ... AMA BİZ UMURUNUZDA MIYIZ... OROSPU ÇOCUKLARI!!!!... GİDİN!..

GİDİN BAKALIM... BUNU BURDA UNUTTUNUZ!.. HERKESE GÖSTERİCEM!..

HEHEYT!

ÜSTELİK HERKES BURDA ALAVARZA DİYE BİR KÖY OLDUĞUNU BİLİYOR... ALAVARZA NERDE DİYECEKLER, UÇTU GİTTİİİ...

A! BU DA GİTTİ!..

POF

HEYOO! HEPSİ GİTTİ... BİŞEY KALMADI!..

GİTTİLER!.. SİZİN DÜNYADAN HABERİNİZ YOK!.. KOSKOCA BİR MEDENİYETİ ALIP GÖTÜRDÜLER... HEHE.. HE!

KİM BU?.. DELİ GALİBA...

ALAVARZA KÖYÜ GİTTİ!

BURALARDA ALAVARZA DİYE BİR KÖY YOK Kİ KARDAŞLIK!..

Devamı 16. sayfada →

← 15 Sayfadan devam

BANA SON DARBEYİ VURAN SÖZ BU OLMUŞTU "ALAVARZA DİYE BİR KÖY YOK..." SON HATIRLADIĞIMDA...SONRA BAKIRKÖY... BEN GERÇEKTEN CİNNET GEÇİRMİŞİM GALİBA...BÜTÜN BU YAZDIKLARIM İNANILMAZ, HEPSİ DELİ SAÇMASI...DOKTORLAR HAKLIYDI GALİBA, BEN BUNLARI YAŞAMADIM...ÖYLE BİR KÖY YOKTU, O ZAMAN DELİYDİM...

AMA ŞİMDİ DEĞİL... ALAVARZA YOKTU, YOKTU..!

BEN ARTIK SAĞLIKLI BİR İNSANIM, BU KAĞITTAKİLERİN HEPSİ SAÇMA!.. HER ŞEY BİTTİ!..

GERÇEKTEN FİRUZHAN ÖĞRETMEN NORMAL YAŞAMA DÖNDÜ, "ALAVARZA"YI BİR DAHA HATIRLAMADI BİLE... TEKRAR ÖĞRETMENLİĞE BAŞLADI... HATTA BİR NİŞANLISI BİLE VAR ŞİMDİ...

Firuzhan'ın normal yaşantısı 1981 sonbaharında, Beyoğlu'nda bir sinemanın önünden geçerken bitti.

CANIM...

BİR TANEM.

AA?!

BEN BUNU BİR YERDEN HATIRLIYORUM!..

NERDEN HATIRLIYORUM... "ÜZERİNDE BİRAZ DAHA OYNAYIN, İLERDE E.T. İSİMLİ BİR FİLMDE KULLANACAĞIM..." TABİİ, SPIELBERG!... AMAN ALLAHIM, ALAVARZA VARDI.. IGH!

STEVEN SPIELBERG FİLMİ

E.T.

NİYE ÖLMÜŞ, KALP Mİ? YAZIK!

AYY...

ÖLMEDEN ALAVARZA DİYE BİŞEY DEDİ!..

FİRUZHAN, İNANILMAZ ANILARIYLA ÖLÜP GİTTİ!.. SON SÖZLERİ "ALAVARZA VARDI" OLDU... KİMSE BİŞEY ANLAMADI AMA, BİZ BİLİYORUZ DİMİ: "ORDA BİR KÖY VAR UZAKTA..." HOŞÇAKALIN!..

24 Ağustos 1998

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

BİR ÇAY...

ABİ ORASI AİLE BÖLÜMÜ, SİZ ARKAYA OTURACAKSINIZ, HEM ZATEN ARTIK CUMARTESİ, PAZAR ÇAY VERMİYORUZ... HELE KÜÇÜK BARDAKTA KATİYYEN OLMAZ, ŞİMDİ SADECE YEMEK SERVİSİMİZ VAR...

FAKAT FAKAT DAHA İKİ GÜN ÖNCE VERİYORDUNUZ... DOSTUM BEN BURAYA KİMSENİN GELMEDİĞİ SALAŞ ZAMANLARINDAN BERİ GELİRİM. NE OLDU ŞİMDİ SİZE? DEĞİŞME VE KÂR UĞRUNA HER GÜN-KÜ MÜŞTERİNİ TEPİYORSUN HA?! HADİ HAYIRLI İŞLER!..

AİLE BÖLÜMÜYMİŞ, ÇAY VERİLMEZMİŞ... BİR ARAYIŞ İÇİNDESİNİZKİ BENİ HİÇ İLGİLENDİRMEZ... SENİN PLASTİK SANDALYELİ ÇAY BAHÇENDEN VAZGEÇERİM AMA, ÇAY ZEVKİMDEN VAZGEÇMEM...GEREKİRSE YANIMDA SEMAVER TAŞIRIM...

AAA...SEMAVER DE ÇAY NE GÜZEL, HEM DE SANDALDA...

BUYRUN, ORDA YOK BEN SİZE İKRAM EDEYİM!..

BİR DEMLİKTE BİZE LÜTFEN...

BAKAR MISINIZ? BİZ DE RİCA EDİYORUZ!..

Postmodern zamanların yenilmez savaşçısı

YÜZBAŞI ALBIRT

Haftaya LeMan'da başlıyor

Bir Soner Günday yapımıdır.

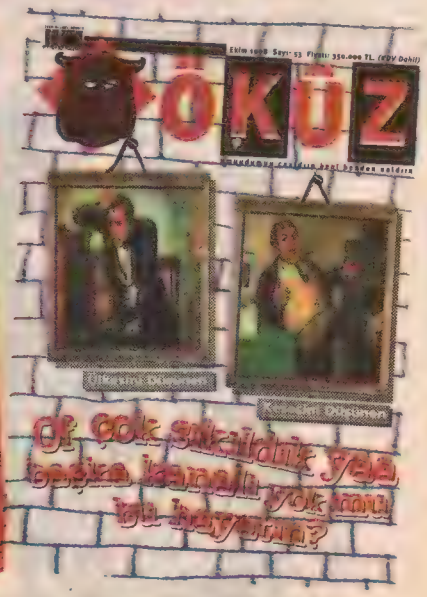

ATA DEMİRER

Her Pazartesi Leman Kültür'de

KAYA

NİHAT GENÇ

"...Nihat Genç son yazısında Tayyip Erdoğan'ın bu ülkenin Anadolu'nun kaynak sulan gibi pırıl pırıl müslümanlarından biri olduğunu yazıyor. Zaten İstanbul'un su sorununu da o çözdü. Tayyip Erdoğan İstanbul'un su sorununu çözerek, Nihat Genç'in yazısına bakılırsa, bizlere de Anadolu'nun kaynak sulan gibi pırıl pırıl olan bir müslümanı, bir siyasi zorbalık neticesinde uğurlarken eski belediye başkanı Nurettin Sözen'in çözemediği su sorunu yüzünden saygısızca (aptallık iması da var) eleştirdiği bir Anadolu geleneğine uyarak arkasından su dökme imkanı vermiş oldu. Nihat Genç bu yazısında, eski belediye başkanının nasıl yüzsüzce bir Anadolu geleneğine hücum ettiğini de vurgulamayı ihmal etmeyerek Tayyip Erdoğan'ın geleneklere saygılı olduğu kadar gelenekleri uygulama imkanlarını yaratmış olduğunu da ifade etmiş oluyor. Bu bazı hassas bünyelerde trajik bir etki yaratabilir. Nihat Genç'in yazısında Tayyip Erdoğan yenilmiş ama muzaffer bir prens edasıyla yürüyor, belki de "sivil cumhuriyet'e" doğru, öbür tarafta Cem Özer, Leyla Tekül, Zülfü Livaneli var. Cem Özer kim ya, Leyla Tekül ne? Zülfü Livaneli nerede? Nurettin Sözen'den kime ne? Tayyip Erdoğan spartacus mü? Onlar hep beraber yürüsünler. Biz burda Vural Savaş ve Şevki Yılmaz'la cebelleşiriz. Meğer Türkiye'deki elitler Tayyip Erdoğan gibi pırıl pırıl bir halk çocuğunun İstanbul'a belediye başkanı olmasını hazmedememişler. Onların hazımsızlığı bir kahraman yaratmaya yeter mi? Mehmet Akif'e ayıp olmaz mı? Tayyip'den bir Akif çıkar mı? Tayyip Türk-Amerikan dostluk gecesinde "Sweet Home Alahoma" diyecek mi?" (Günhan-Ankara)

Geçtiğimiz hafta yazdığım yazıya gelen bir eleştiri, bundan sonra da yazılarıma yapılan eleştirileri fırsat buldukça yayınlamaya çalışacağım..

Ortaokuldaydım, terzi kalfası olan abim evimizi geçindiriyordu, askere gidince parasız kaldık, mezarlığın üstünde iki odalı kutu gibi bir evimiz vardı, çaresiz kalan annem, odalardan birini birkaç aylığına kiraya verdi, ki, biz de aynı evde kiracıydık. Yaz bitimi lunaparkçılar gelir, üç-dört ay kalırlardı. Lunaparkın patronu, Amerikan sirk patronları gibi, enine boyuna yakışıklı, purolu, pahalı elbiseler giyen, şakacı ve sert bir adamdı, artist gibi bir karısı vardı, Meltem abla. Bir de benim yaşlarımda kızları. Evin tuvaletini, mutfağını ortak kullanıyorduk. Bu aile, evin içinde don-kilot gezmeyi yadırgamıyordu, ama, annem, namaz kılarken yan çıplak misafirlerimizin öylece tuvalete geçmelerine bozuluyor, birşey de diyemiyor, başına büyükçe bir tülbent çeker, küçük bir çadırın içindeymiş gibi namazını öylece kılardı. Bazen o çadırın içine ben de girer, içerden annemin dua okuyan yüzünü seyreder, uyurdum.

Meltem abla, evdeyken, temiz yüzlü, yumuşakbaşlı, kocasına itaatkar ve bizlere karşı çok cömert, evcil bir kadına benziyordu. Süslenip sokağa çıktığında ise, pahalı aristokrat bir metrese dönüşüyordu. Takıları nişanları gibiydi, pek havalıydı. Parlak simli dekolte elbiseleri boş kafalı her iş adamını baştan çıkartacak üniforma değerindeydi. Elbiseleri akla hayale gelmeyecek incelikler örneğiydi. Sanki bu elbiseler onu, sokak ortasında aleni oynaşan sokak orospuluğundan kurtarıp, şık beyfendilerin kibar yosması haline sokuveriyordu.

Patron kocası ki, gerçek bir derebeyiydi, lunaparkta bir dönme dolabı, uçan sandalyeleri, yanında bir iki tezgahı vardı, diğer çadırlardan ise komisyon alıyordu. Tüm paralar bir yerde toplanıyor, patron çalışanlara ayrı, çadır-tezgah sahiplerine ayrı para dağıtıyordu. Büyük patron lunaparkın bu ortak kasasını benim emanetime verdi, nakit işlerini ben görüyor, kasayı ben saklıyorum. Her akşam büyükçe bir masa etrafına oturuyor, kağıt ve bozuk paraları sayıp teslim ediyorum, işim yine de bitmezdi. Para sayılan masa motorsiklet üstüvanesinin tam ortasındaydı, aceleyle boşaltılır, kumara geçilirdi. Motorsiklet üstüvanesi, ki, seyirciler, insanın canını burnuna getiren gösterilerini izledikleri zaman, bunlara paramız helal olsun diye bağırıp öyle çıkardılar. Cesur motorsikletçiler, tahtadan büyük bir silindir dairenin kenarlarında düşmeden son sürat gaza basıp dönüyorlardı. Son gösteride göğüslerinden çıkardıkları Türk bayrağına herkes alkış tutuyordu. Elleriyle bayrağı tuttukları için bayrak gözlerini, yüzlerini kapatıyor, motorsiklet kumandasız kalıyordu. Son gösteriden sonra kumara başlanılır, sabaha kadar dışarıdan pidelerini, kebaplarını getirmek benim işim, bir de erketelik yapıyor, giden gelen, polis var mı diye kontrol ediyorum.

Bir akşam mahalleden gelmiş sevdiğim kızı takip ederken, kendimi eğlenceye kaptırdım, kağıt paraları kayışımın altına sakladım, bozuklukları da gişeye teslim ettim, sevdiğim kızın peşine dönme dolabına, uçan sandalyeye derken, beşyüzlük kağıt paralarını kaybettiğimi gördüm. Lunaparkta tam bir isyan oldu, kaybettiğime inanmadılar. Enine boyuna, tekme tokatlarla sorguya çekildim, az değil lunaparkın bir gecelik hasılatı, polis çağrıldı, karakolda ifade verildi, işten kovuldum, peşime de adam taktılar, bu çocuk bu parayı saklamıştır, nerde yiyecek, diye. İşsiz kaldım. Kısa bir süre sonra kumar işine takıldım, en ünlüsü maça'dır, bir masa üstünde, maça, karo, sinek, kupa işaretleri daireler içinde, zarların üstünde de aynı iskambil işaretleri, paranı birine yatırırsın, zarlar da aynısı düşerse paranın iki katını alırsın. Maça tezgahı akşam kurulurdu, hem hocalık, hem erketelik yapardım, hoca olmak, patronun adamı gibi çalışmak, müşteri kılığında takılmak. Paralo "mis gibi"ydi, "misgibi" denildiğinde tezgah toplanır, kaçılırdı. Gündüz boştum, langırt masalarının yanında akşama kadar boşta gezerdim, sonunda Şahmeran çadırında, hani filmi de oldu, bir cam akvaryum içinde kafası güzel bir genç kız, vücudu yılan olan bir gösteri. Kaşımı gözümü boyatıp akvaryuma koydular beni, orada adım Kleopeatro kaldı, o gün bugün adım Kleopeatra kaldı. Günde bir lira alıyorum, iki gün çalışabildim, Şahmeran olarak çok para kazanabilirdim, ama tüm mahalle, okuldaki arkadaşlar, gidip görelim diye kafilelerle geliyorlar, gülerek, binbir maskaralık içinde burunlarını akvaryuma dayayıp beni seyrediyorlar...

Annem, patrona, bizim oğlan koca çocuk oldu, utanıyor, Şahmeran olmasın diye rica edince, patronun bana karşı hırsı hala geçmemiş, "Ayşe'nin halkasında çalışsın!" dedi. Ayşe'nin halka, en kalabalık çadırdı. Tüm Trabzon akşam olunca Ayşe'nin önünde stadyum kapısı gibi birikiyor, laf atmalar, çimcikler, cinsel şakalar, sürtünmeler, kavgalar, Ayşe hepsini idare ediyordu.

Ayşe, boyalı, pembe yüzlü, güzel kalçalı, dolgun bacaklı, birkaç kadeh atıp çakırkeyif olunca cilveleşen, kabadayı pozlarla, hafifmeşrepliğin kitabını yazan bir lunapark tanrıçası. Cilvelerinde öyle samimiydi ki, orospuluğundan Tanrı'nın lütfu gibi zevk çıkartıyordu. Hayvani bir şehvetle kalçalarına uzanan onlarca azgın sarhoşun elini saygıdeğer bir utanmazlık, ahlaksızlık dersi verir gibi apışarasına gizlice sokup çıkartıyor, bu büyük, inanılmaz el gösterisiyle, elleri, dilleri, gözleri, küçük bir kitleyi kudurtuyordu. "Vay orospu, neler varmış bu kaltakta" sesleri bazen alkışlarla yükselirken, Ayşe, küçük ve kurnaz bir tüccar gibi, azgınlıktan çatlayacak çirkin, koca suratlı aygırların cüzdanlarını boşaltıyordu. Şehvetten kudurttuğu bir yaşlı adamın cüzdanını aniden kapıp, içinden cici bir yüzlük çekip "kardeşim öldü, mevlüt okutacağım" deyip, parayı memelerinin arasına sokuştururdu. Gözü dönmüş müşteriler kendi aralarında Ayşe'nin cinsel gösterileri üzerine felsefeler dahi yapardı. "Bu kan var ya, yatakta zevk alırsa para bile almıyormuş" gibi geyiklerle demir boruyla ayrılmış çadırın ön tezgahında saatlerce beklerlerdi. Susamazlar, aç kalmazlar, çişleri gelmez, on saate yakın orada durur, yerlerini kimseye kaptırmak istemezler. İşin en ağır yeri de burasıdır. Cüzdanları boşalan bu azgın adamları dağıtmak için, Ayşe, makyajımı tazeleyeyim, deyip arkaya işemeye gider, lunaparktan görevli iki eli sopalı kalabalığı dağıtıp, tezgahın önünü açardı.

Tezgahın gerisinde ise ben varım, halkaları topluyor, sigaraları düzeltiyor, Ayşe'nin alışverişine bakıyorum. Çadırın içinde gidecek yer olmadığı için Ayşe, yanımda donunu indirip ayaklarımın dibinde işer, "abla, biraz öteye..." desem, "hasiktir ulan..." deyip beni kovacak. Ancak Ayşe'nin tüm hareketlerini tezgahın önünde izleyen kaba kıllı kel kafalı adamlar "ne şanslı çocuk, yahu" diye bana imrenerek bakıyorlar, birbirlerine "Ayşe var ya, bunun yanında işiyor, çocuğa bak yahu, böyle şans olur mu?" diye beni gösteriyorlar.

...Bir defasında Ayşe ayaklarımın dibinde işerken, önünde bir gazete parçasından Türk-Yunan savaşı gibi şeyler okudu, başını kaldırıp "savaş çıkar mı lan Kleopeatra... ("Yunanistan'ı bir saatte alırız Ayşe" demiştim; otuz yıldır bu geyik değişmedi, bir dergiden bir savaş çıkarsa Suriye'yle ne olur dediler, "Bir saatte alırız" dedim...)

Ayşe'ye bir çimçik atabilmek için fındığının, çayının, dünyanın parasını halkaya yatıranların, cinsel hayallerinde aranılan, kıskanılacak bir adam olmuştum, gece biter, Ayşe üstünü başını kontrol eder, morlukları, çürükleri birer birer bana gösterip galiz küfürler savururdu. Sonra... Çoktan kapanmış dönme dolapçıya giderdik, tüm şehir uyumuş, gecenin üçünde Ayşe'yle dönme dolapta döner dururduk, oradan uçan sandalyelere, patron sırası mı, demeden, Ayşe kolu aşağı çekip çalıştırır, havalarda uçarken, birbirimizin sandalyesini tutup, fırlatır, eğlenirdik.

Bir defasında Ayşe'ye yaptığı işin kötü olduğunu söylemeye cesaret ettim, bana, "bana göre kötü değilse, hiç kimseye kötü değildir" dedi. Bunca zaman kitap okudum, bu lafı çözemedim, o kadar doğru bir laf ki, birşey diyemiyorum, birgün sonra çok düşünüp, Ayşe'ye laf yetiştirdim: "Ama Ayşe bana kötü geliyor!" dedim, yine altından kalkamadığım, çözemediğim bir laf etti, "Bana bak Kleopeatra, saçını tarayan herkes bu işi yapmak istiyordur" dedi, taranmış saçlarımı gösterdi, utandım.

Burada seks, pis ve kötü değil. Biçimsiz şişko annesinin çadırın gölgeli karanlığına çekilip kuşağında sakladığı keseyi çözüp bağlaması demek, seks, altın dişleri, altın bilezikleri... Arkasını döndüğünde onlarca erkek elinin kalçasına, orasına-burasına yapışması onu ilgilendirmiyor, o, yan çadırdan yükselen arabesk bir şarkıyı çakırkeyf bir zevkle mırıldanıyor. Ancak, parası olanlara kur yapar, elletir, parası olmayanlara "git bacınla yat ulan" diye kovar. Elletme, çimciklettirme fuhuş değilse de bu seks fabrikasının ambalajı gibi birşey. Dürüst, kendi halinde vatandaşlar buraya Ayşe kimdir, neler oluyor deyip seyre gelirler öyle bir dakikalığına, keyifle tövbe çekerler. Seyir uzadıkça,l ağızlarından salyalar akan sarhoş gibi, artık en galiz hakaretlerle kovulduklarında dahi gitmemek için yakası açık kavgalar yapmaya mecbur kalırlar...

Gecenin bitimine doğru içme faslı gelirdi ve Ayşe'nin patrondan dahi korkusu yoktu, ancak Meltem abla göründü mü, uysal ve şirin bir kedi gibi etrafında dört dönerdi. Ayşe çadırın arkasına çömelir sigarasını yakar, para sayma işini, arap yüzlü altın dişli annesine bırakır. Yandaki çadırlara keyifli küfürler atar, sert pazulu çarpılmış suratlı çadırcı adamlarla, kodumlu, çıkartımlı, analı, g.tlü konuşmalar kızışır, şarabın dibini bulurlardı. Öyle içerdi ki, sakız ağzında sızardı. İşte benim eve gitme zamanım. Türkiye Sivrisinekleri adında bir kitap okumuştum, sivrisinekler havada uçarken aşk yaparmış, çok etkilendim.

Öğleye doğru geri döndüğümde, yan çadırdaki dün akşamki adamlarla ölümüne bir kavga içinde bulurdum onu, nasıl kavga çıkardı, tezgahlar yıkılır, demir sopalar havalarda uçar, Ayşe'nin anası paraları savurur, benim prenses kızımın parası var, onu ..kemezsiniz diye elinde kaya parçaları saldırıya geçerdi. Ülkemizin en meşhur toplu kavgaları lunaparkçıların kavgası ve pazarcıların kavgasıdır, ikisinin de sebebi aynıdır: Çadır kazıkları... Aslında milli savaşlarımızın ana sebebi de bu değil mi, çadırı buraya açtık ama, kazıkların bir ucu Musul'da, bir ucu Bosna'da... Çadır kazıkları sökülür, yeniden sınırlar tayin edilir, bir saat sonra hiçbir şey olmamış gibi birbirlerine kebap ısmarlar, yine şaraba başlarlar. Yarı sızmış Ayşe'yi eski model bir arabaya koyup bir yerlere giderlerdi...

Sivrisinekler kitabında okumuştum, biz sivrisinekleri duvarda öldürdüğümüzü sanıyoruz, oysa onlar, hayatın mutluluğunu içlerine öyle doldurmuşlar, öyle emmişler ki, tadını sonsuzluğun, derin mutluluk onları kıpırdatamayacak hale getiriyor. Bir nevi altın vuruş duvardaki duruşları. Biz ise hain bir terlikle öldürüp, kurtulduğumuzu sanıyor, pek ahlaklı evimizi tüm kötülüklerden korumuş oluyoruz.

Çadır topraktı, mıntıka temizliği gibi çöpleri toplar, sularım. Eksik sigaraları tamamlar, Ayşe'nin bitmek bilmeyen alışverişini yapmak zamanımın çoğunu alırdı. Çok geçmeden yerden bitme bir yardımcı bulmuştum, çadırın içine kadar girmiş altı-yedi yaşlarında bir çocuk, nereye gitsem peşimden geliyor, ne desem anında yapıyor, önce halkada çalıştırdım, sonra langırt masasında iş verdim, bana minnettarlığı ömür boyu bitmedi, aradan yirmi yıl kadar geçti bakanlarla görmeye başladım onu, bir defasında beni ziyarete geldi, hatırladın mı abi, neyse hikayeyi dağıtmayayım, Uğur Çakıcı'yı öldürmüş, sonra da onu öldürmüşler. Evimiz Lunapark'tan görünüyordu, onu sürekli evden birşey almaya gönderiyordum, bir defasında yorgunluktan evde sızıp uyumuş, akşama kadar aramak için anonslar yaptık, polislere haber verdik... Mezarlığın üstündeki evimizin arkasında büyükçe bir sur gibi, dehşet büyüklükte bir kayalık vardı. Evimizin üstüne düştü düşecek, evimizden on-onbeş kat büyük, yüz ton mu, bin ton mu, büyük bir kütle... Karşıdan görüldüğünde ürkütüyor insanı. Kayanın altından sürekli su akıyor. Gelip geçenler, şükür bugün de düşmedi, deyip dualarla geçiyor. Lunaparkçılar sonbahara doğru gider, giderken, kaya düşmezse, gelecek sene de kalırız derlerdi, okullar başlardı, kazandığımız paralarla okul için ayakkabı, çeket, kitap alırdık. Patronun ince, uzun sarışın hanımı Meltem abla, bavullarını toplamış, adamlarına taşıttırıyor... Yanaklarını sıkıp, gelecek sene fok balığı getiriyoruz, dedi, seni Ayşe'nin yanından alacağım, foku biliyor musun, insana benziyor, gözleri, ağzı, burnu, bıyıkları, insan gibi herşeyi anlıyor, biliyor, dedi... Gözümde foku canlandırdım, insana benzeyen bu hayvanı kış boyu düşünüp, Meltem ablalardan kalan viski şişelerini, annem zeytinyağı, sirke şişesi yapıp, gelecek sezonu beklerdik..

Umduğum gibi çıkmadı, fokun topal bir bakıcısı vardı, ne hortum ne de musluk vardı, elimde iki kova, bir mahalle öteden günboyu durmaksızın su taşıyorum, ölüyorum, fok havuzda oynadıkça sulan azalıyor, fok havuzdan çıkıp toprakta süründükçe, topal bakıcı suyu kafasından aşağı döküp bitiriyor, patron da gözü gibi koruduğu bu hayvanı izlemek için yanımızdan ayrılmıyordu. Öyle yorulmuştum ki, bir kenarda usulca ağlamaya başladım. Topal beni patrona şikayet etti, patron: "Hadi lan Ayşe'nin çadırına" diye kovdu. Ertesi gün Meltem abla annemle konuştu, "hanım teyze, bu oğlunuz çok içli, efendi, yazık olmasın çocuğa..." deyip bana iş vermek istemediler. Para işinde büyük bir skandalım vardı zaten, annem, "hiç mi uygun bir yer yok" dedi, artık işsiz kalmıştım. Mecburen bağımsız çalışmaya başladım, sakız işine başladım. Ayşe hergün beni çağırıyor, çiğnese de çiğnemese de "Ver ulan Kleopeatra şurdan on tane sakız" diye, beş saatte satabileceğim on sakızı birden alıyordu...

Çoğu zaman Ayşe, ne yapıyon lan Kleopeatra diye tezgahın başında beni konuşmaya tutuyor, sağdan-soldan konuşuyorduk, uzaktan, büyükçe kayayı ve altındaki bizim evi gördü, "tüh tüh" deyip kulağını çekti, demirden boruya üç defa vurdu, "yazık, orda insanlar nasıl yaşıyor?" dedi, "patron da orda kalıyor" dedim, "sizin ev mi orası!" dedi korkarak... Ayşe ne zaman bir şeye üzülse, birine acısa, hemen dilencileri, çocukları çağırır para dağıtırdı. "Orası bizim ev Ayşe" dedim, Ayşe inanamadı, "kaç tane sakız var ulan kutuda" dedi, saydım, onüçondört tane, "Ver ulan hepsini" dedi, bu benim hayatımda yaptığım en büyük ticari alışverişlerin başında gelir!

Kayanın her an başımıza düşecek olması, bilincime öyle işlemiş ki, aradan yirmibeş otuz yıl geçmesine rağmen, yolda, kahvede şimdi düştü, düşecek diye kenara çekilir, kaçarım. Yıllar sonra Trabzon'a gittim, kaya yıllar önce büyük bir gürültüyle düşmüş, koca evi, cola kutusu gibi altına alıp ezmiş. O an Allah'tan evde kimse yokmuş. Yüzmilyon yıl orada duran kaya, biz taşındıktan beş-altı sene sonra düşmüş olduğuna göre, Tanrı, terliğini hesaplıca kullanmış... Kayanın düşmüş halini gördüm, evi ezmekten öte, sivri ucu evi, toprağı delip, yerin dibine saplanmış çivi gibi.

Bir yerlerde, yoksulluk, deprem, felaket haberleri görüp, küçücük çocukların büyük kayalar altında ezildiklerini görünce, aklıma, bu kaya gelir. Acımam ve üzülmem, öğrendim artık herşeyi, parçalanmış beyinleri duvara yapışmış çocukların, hayat denen şeyin özünü öyle emmişler ki, kıpırdamadan, sessiz bir sonsuz mutluluk içinde, bekliyoruz hergün, kaya, düştü düşecek... Çocukluğumu, yoksulluğumu öyle derin emip duvara yapışmışım ki, kaya düşüyor, kaç deseniz de, ben burdayım... Çadırımın kazıkları işte bu duvarda, benimle aynı yoksul çocukluğu yaşayan yüzbinlerce çocuğun yüreklerinde. Korkum yok kayadan! Başkaları düşünsün, başlarına düşecek kayayı... Bakıyorum etrafıma insanlar şöhret ve para için neler yapıyor? Sanki biz nerede büyüdük? O kayanın altında Oxford'dan büyük bir mektep vardı, annemin tülbenti altında orada okudum. Adım Nihat Genç.

Not: Pek saygıdeğer bir edebiyat eleştirmeni, bu sütünda yazdığım bir kaç "cumhuriyet" yazısını ima ederek, benim adımı, Hıncal Uluç, Altemur Kılıç gibi insanların siyasi görüşleri yanında yazıp, imayla "cumhuriyet bayramınız kutlu olsun" diyor... Doğrusu bu pek yüksek eleştirinin inceliğini pek anlayamadım. Ancak, kendi dergisinde çarşaf çarşaf yazıları çıkan Tarih Vakfı yöneticileri, cumhuriyet kutlamaları için yedi buçuk milyon dolar almış, onların bayramını kutlasın... Ben yazılarım için burs da almadım, kurs da almadım, uluslararası destek de almadım, devletten beş kuruş da almadım, hiçbir kuruma, devlete, uluslararası toplantılara, edebiyat dergilerine, röportajlara tenezzül de etmedim, ki, sizin oralarda bu işler için ruhlarını satanlara büyük edebiyatçı diyorlar. Ben yaza yaza yazar oldum.

GÜMBÜR GEMAAT

Ahmet Yılmaz

● ÖZGÜN MODACI KENAN ve PODYUM DÜNYASI:.

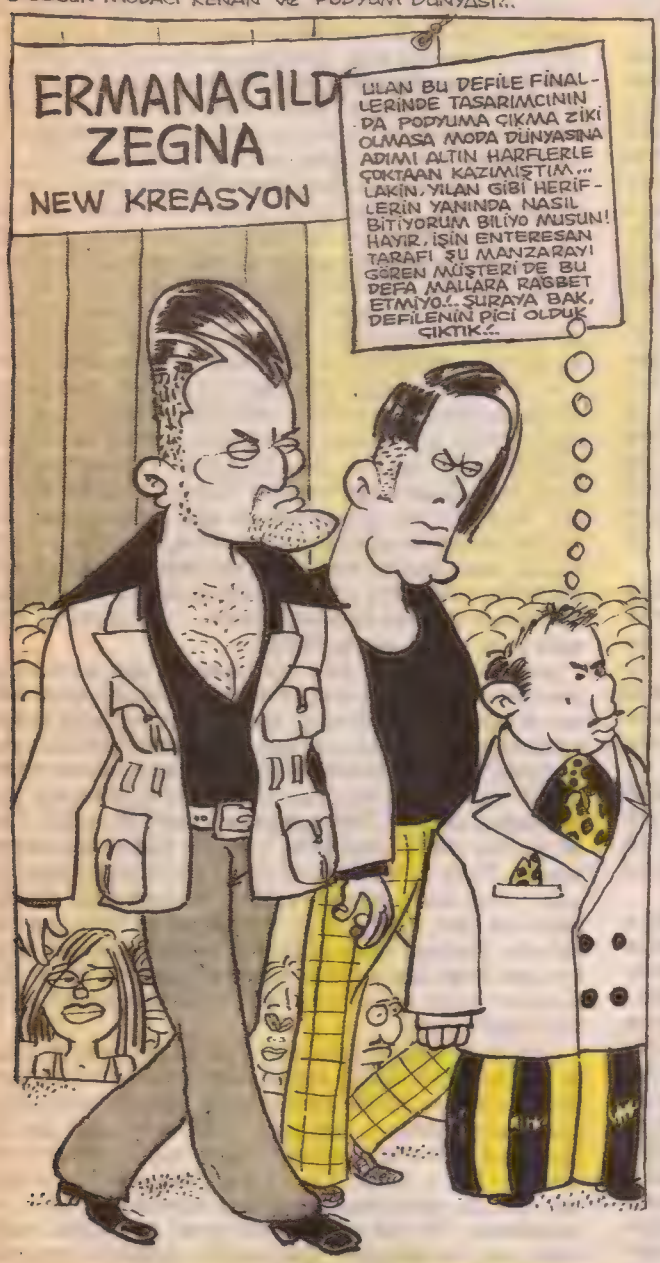

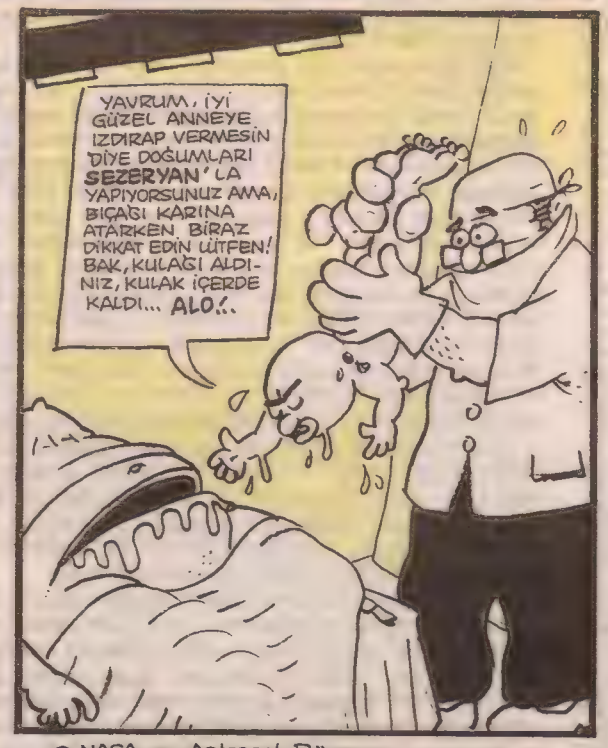

● NASA ve Astronot Dünyası

ŞIIR

Sevgiliye sunulan bir demet yasemen bir süre sonra vazoda kurur... O halde sevgiliye saksılı bir çiçek verilmeli, bir torba da güvercin boku gübresi hediye edilmelidir... Ola ki sevgiliniz "Off, çok iğrenç" derse, e hadi o zaman siz gene yasemen götürün... Aslında en güzeli sevgiliye bir kilo şeftaliyle gitmektir, ama anlatamazsınız meramınızı... Solunum yollarımıza dikkat etmeliyiz...

GÜVERCİNCİ NİHAT VE BARIŞ ADAMI TURGAY:.

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

Selâm... Televizyonun karşısındaki koltuğa malak gibi yayılmış; bi elimde sigara öbüründe kumanda; otuzyedi ekran cama bakıyordum. Vücudum fazla hareket ediyor sayılmazdı. Aşağıya sarkık kollarımın ucundaki şeyler, sigara ve kumanda aleti, onları kullanmam gerektiinde yukarı kalkıyorlardı sadece. On saat böyle geçti. Kumandayı bi ara sehpanın üzerine bıraktımda, avucuma dikkat ettim. Başparmaam ve öbürlerinin arasındaki o perde gibi yer ve biraz daha içerisi, nasır tutmuştu. Kumandayı tekrar elime aldımda, elimin acıdını hissettim. Bıraktım onu, kalın nasır tabakasını özenle yırtıp, soydum. İnce, hassas pembe doku çıkmıştı ortaya. Kumandayı bu halde elime aldımda, etim yanıyordu. Ve kirli sarı irinler akmaya başladı pembe dokudan. Rengi gittikçe koyulaştı ve kan'a benzemeye başladı. Hemen bıraktım kumandayı. İçeriki odadan temiz bir bez getirdim ve, sardım elimi sıkı sıkı. Bu halde tutabilirdim. Zamanla, sargı da kanı göstermeye başladı. Halâ akıyordu; ve tuşlara bulaştı. Numaraları göremiyordum. Ama ezberimdeydi; işte bu iyi bi şey. Sonra durdu kan. Sadece ağrı vardı artık. Elime biraz pansuman yapıp, tekrar camın karşısına geçtim...

PSİKOAYRINTI:... "Nerdesiniz?" diye sordu Dr.Semih. "Geçen hafta niye gelmediniz mesela?.." "Kendimi hiç iyi hissetmiyordum doktor..." "İyi ya" dedi Dr. Semih, "asıl böyle zamanlarda geliceksiniz ki, dertleşicez, tartışıcaz..." "Tartışmak istemiyodum doktor. Biraz yanınız kalmak istedim sadece..." "İşe yaradı mı bari?.." "Pek sayılmaz..." "Diken üstünde gibisiniz" dedi Dr.Semih... "Nası yani?.." "Raat oturdunuz orda her zaman. Uzanırdınız. Şindi, gidicek gibi duruyosunuz.." "Size, önemli bişiy söyliycem doktor!..." Doktor Semih, koltuunda ileri doğru kıpırdandı, dinnemeye hazır bi hâl aldı... "Ben, iyileşmiycem hiç doktor! O yüzden, sizi de raatsız etmek istemiyorum daha fazla.." Etrafına bakınıyordu yavaşça. Her an ayağa kalkabilirdi. Bi süre öyle kaldılar. Dr.Semih tekrar koltuunda geri yaslanmıştı. Düşünüyordu. "Ama, siz hiç bi zaman çok kötü olmadınız ki. Yani yormadınız beni pek. Hem, tehlikeli bir durumda olduğunuzu da sanmıyorum. Hastalık anlamında yani. Bence, kuruntu yapıyosunuz biraz..." "Öyle mi düşünüyosunuz!?.." Üzülmüştü. "Hayır, yannış anlamayın. Elbet baazı takıntılarınız var. Ama, konuşarak çözümleyebiliriz bunnarı. Elinizdeki nedir, o şey!?.." Elinde deminden beri bişiy tutuyordu. Uzattı, doktora gösterdi. "Nedir bu?.." "Bi kulaklık girişi doktor. İki kişilik..." "Ne işe yarıyo?.." "Bunu volkmene takınca, iki kişi aynı anda dinneyebiliyo. Ama tabi, iki kulaklık varsa"... Dr.Semih, annamıştı. Yan bürodaki maden şirketinin sekreterinde bi volkmen vardı. Dinnerdi hep. Gidip, kulaklı rica etti. Döndü, hastasının volkmenindeki iki kişilik sokete taktı. Ve aynı anda, aynı müzii, beraaberce dinnediler... "Güzel mi doktor!?.." "Kim bu?.." "Steel Breeze diye yabancı bi grup doktor!.." "Fenaa diil; fenaa diil!" diye baardı Dr.Semih. "Doktor, baarıyosunuz!.." "Ne!?.." Sonra gülüştüler...

İŞANLARI:... Dekorasyon maazasında çalışırken, bi gün çok sert bi yağmur yağdı. Alt katı su basmıştı. Depodaki duvarkâatlarının çoğu ıslandı. Ama sigortalıydı. Patron, defolu kâğıtlardan alabileceğimi söyledi. Sekiz dokuz top aldım, bizim fakirhaneyi duvarkâadıylan kapladım. Oyuk bi yer vardı evde. Eskiden pencereymiş orası. Sonra yan tarafa başka bi ev yapılmış, ve orayı kapatmış. O kısmı kaplamak, uğraştırdı. Çıkıntılar vardı ve sıva dökülüyordu. Kâğıt baazı şeylerin üzerini örttü ve mekânı güzelleştirdi. Ama önemli olan içerisiydi. Zamanla, böcekler yuva yapmış kâğıdın altına. Yırtılan yerlerde, bıraktıkları yumurtalar, izleri falan görünüyordu... Dağıtım işinde çalışırken, bi gün, karmaşık bi binaya girdim. Yukarı katlara falan sadece asansörle çıkılıyo. Merdiven de var ama, servis için kullanılıyor. Asansörden inip, bi kapıyı açtım. Oraya çıktım. Asansörde sıkılmıştım. Yeni makineler bunnar. Her binen, düğmeye basıyo. Makine, kendine göre bi sıralama yapıyor; hafızasında tutuyo. Yukarı çıkıp birini bırakıyoz; aşaa iniyoz, başkası iniyo; sonra bi daa yukarı. Servis otobüsü gibi. Aynı katlarda falan çalışanlar sohbet ediyolar. Selâmlaşıyolar. Hâl, hatır. Bi saatte inemedim! Merdivende de yolumu kaybettim, mutfağa falan girdim. Aslında biraz zevkli. Du bakiyim, şurası neresi!? Hmm; şurdan, böyle saparsak, ordan da... Tamam! Bi yere girdim sonunda. Gözü yoran bi mekândı. Neon lambaları, soyut resimler, tuhaf sandalyeler mermerler falan. Neyse, ordan çıkınca, bi turizm şirketine gittim. Bi sürü turizm firması vardı binada. Onnarın tabelaları falan çok süslü oluyo, rengaarenk. İtalya, Hindistan, Kore, Danimarka, Arjantin. Kapıda zil yoktu. İki tane tel vardı. Değdirdim birbirine, çalmadı. Birisi, gitti onlar dedi. Kapattılar. Üç günnük şirket bunlar. Ulan zili bile almışlar giderken. Belki de paalı bi zildi. Olağanüstü bi melodisi vardı.. Çıngıraklar acayiptir. Adam, arka odadayken, içeri girenden haberdar olur. Çlenk çlonk! Ben geldim. Şindi elektronikleri var tabi. İnek miyiz; çıngırak eskide kaldı. Giriyosun içeri ve, diiit! Buyrun?.. Meraba... Şindi annat derdini.

BŞT:... Ceyhun; Severim gönderirsen pek makbule geçer. Ayrıca onun, eskidenbigün'le ilgisi yok gibiydi. Hemen iyi günner diliyorum!..

LeMan Mizah Dergisi

Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Lemancılar,

Ben Leman'ı Limon olduğu dönemde ve diğer dergileri de 10 yılı aşkın bir süredir okuyorum. Bu yaşıma kadar (yaşım 25) hep mizah dergilerini okudum haftalığımın yarısını hep bu dergilere yatırdım. Odamın içi yıllardır biriktirdiğim dergilerle dolu. Ve yakın zamanda baba olacağım. Çocuğumun da okuması için bu dergileri saklıyorum. Leman bana bir kişilik kazandırdı. Bunu herkese söylüyorum. Hatta yakın arkadaşlarım benimle dalga geçiyor bir mizah dergisi ne öğretebilir ki insana ama bana öğretiyor. Ben eğitimimin bir kısmını Leman'dan aldım ve Leman'ı çok seviyorum.

Yalnız aklım hep şuna takılıyor. Neden sol ya da sağ? Neden ülkücü ya da komünist? Neden Türk veya Kürt? Ben Türküm bir Kürt mü öldürmem gerekiyor? Ama artık Türklerin de bağımsız bir Türk devleti kurma zamanı geldi. Neden mi, baksanıza herkes Türkiye içinde bir devlet kurmaya çalışıyor. Bu gidişle Türklere yaşayacak yer kalmayacak. Marmara'yı Bulgarlar'a, Ege'yi Yunanlar'a, Karadeniz'i Ruslara, Akdeniz Bölgesi'ni Araplar'a, İç Anadolu'yu Ermenilere, Güneydoğu'yu da Kürtler'e verelim gitsin. Zaten Türkler Orta Asya'dan gelen barbarlar, onların yaşama hakları yok. Ben sağcı faşist bir insan değilim. Ama ben solcu da değilim. Şimdi adım ortayolcuya çıkabilir. Ama ben orta yolcuda değilim. Arkadaş sen nesin diye soracak olursan ber her insanın hangi ırktan hangi dinden olursa olsun hangi dili konuşurlarsa konuşsun eşit olduklarına, hür olduklarına (olmaları gerektiğine) inanan bir insanım. Çünkü ben insanım. Bir de Kürt meselesi dedikleri olay var ben askerliğimi Tunceli'de yaptım. (Yani Dersim'de) Evet hep o türkülerde bahsi geçen güzel Dersim'de. Çok güzel bir yer deniyor ama ben bir güzelliğini göremedim. Yani dağ taş biraz da çalı, acaba Dersim türküleri söyleyen insanlar Beyoğlu'nda bir barda içitikleri içkilerin içinde mi görüyorlar Dersim'i. İnsanları hep acı çekmiş hep ıtılıp kakılmış hep sürülmüş ama niye? Türkiye'nin göbeğindeki bir parça toprak için Atatürk neden insanları buradan sürmüş hiç düşünüyorlar mı? Tamam oralarda çok canlar yandı, bunu kimse inkar edemez. Ama niye? Niyesi çok basit, Dersim insanı hep baş kaldıran olmuş ve halen de öyle. Bu başkaldırılar sonucu bu günlere gelinmiş Tunceli'de konuştuğum bir dedenin söylediğine göre Atatürk "Sınırda olsa Dersim'i bir şişe şaraba verirdim" demiş. Askerliğim döneminde biz de oralarda ev yaktık. Bunu çok rahat söylüyorum değil mi? Acaba senin üzerine bir evin içinde ateş edilse arkadaşın ölse ne yapardın? Yapılması gerekenler yapıldı. Yiyecek ambargosu kondu, bunun sebebi de dağlarda bulunan çuvallar dolusu unlar, yağlar, şekerlerdi, acaba bunlar oraya nasıl gelmişti. Tabi insanların dağlara gıda maddeleri gömmek ve bunları başkalarının istifadesine sunmak gibi bir hakları vardı.

En çok kızdığım şey de insan haklarını savunan insanların hep tek taraflı savunma yapmaları. Yahu orada ölen askerler insan değil mi? Bunların yaptığını faşist dedikleri insanlar yapmıyor. Onları savunma hakkını kim veriyor. Ben düşünce suçu diye bir şeyi kabul etmiyorum düşünce ne zaman faaliyete dönüşürse o zaman suç oluşur. Sen bölücü bir faaliyette bulunursan işte o zaman suç işlemiş olursun. Adam o kadar insanı vurmuş öldürmüş. Askerle çatışmış insanların canını yakmış. (Buna A. Çatlı gibiler da dahil) İşte senin hiç bir hakkın kalmaz. (İnsan bile olsan) Bir de ülkücü takımı var onlar daha da vahim durumdalar. Kardeşim diye diye insanları kardeş katili ettiler. Ben bunları gördüm yaşadım. Bu yazdıklarımın bazı insanlara garip gelebilir. Garip gelmesi de normal. Çünkü ben yukarıda yazdıklarımdan anlayacağınız gibi bazı şeylere karşı tepki verebiliyorsam insanlar da bana tepki verebilir ben bunu kabul ederim. Benim doğrularım başka insanlara yanlış gelebilir.

Benim kafamda daha bir çok soru işaretleri var. Sendeki de ne kafaymış herşey soru işareti diyenler de olabilir. Bu soru işaretlerini de yaşadığım çelişkiler oluşturdu. Herif karşıma geçmiş pis pis sırıtıp bu soruyu soruyor. Ne demek şimdi bu. Sivaslıyız ya, ya yakan ya yanan olmak zorundayız. İşte ben bundan nefret ediyorum. Ama tabi faaliyete geçiremiyorum. Çünkü suç işlendiğinde Türkiye'de cezan polisle karşılatığın anda başlar. Son güne kadar cezanı çekersin. Benim enistemi sırf Diyarbakırlı diye üç gün öldüresiye dövdüler. İşte ben bu zihniyete karşıyım.

Daha fazla uzatmayacağım hepinizin hastaneden ve mahkemeden uzak günler geçirmeniz dileği ile.

Hoşçakalın.

İba

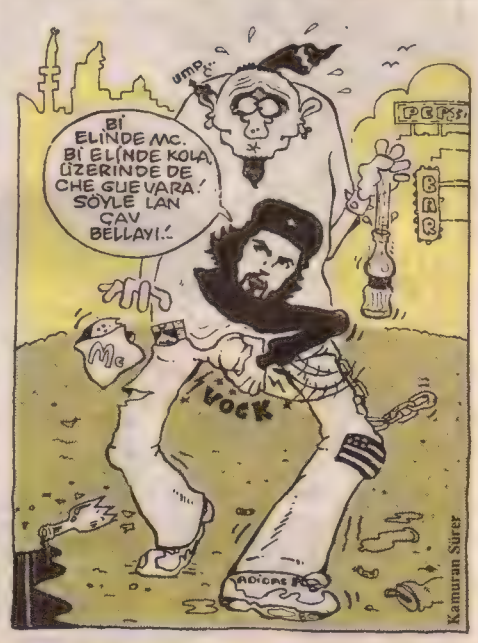

Merhaba Lemancılar,

Ben 1974 Kahramanmaraş doğumlu bir kuaförüm. Ayrıca Lemankolik'im. Benim sizinle paylaşmak istediğim bir değil, bir sürü olayım var. İlki bir gün, işyerimde çalışırken sevdiğim bir müşterim akrabasının kötü bir hastalıktan dolayı SSK'da yattığını, uzun süre kaldığı için saçı ve sakalının uzadığını ve benden gelip traş etmemi rica etti. Eh ben de az buçuk erkek traşı yaptığım için kıramadım. Ve gittim. Odadaki birkaç kişi de sakal kestirdi. (Buraya kadar iyi) Tam çıkarken doğu şivesiyle konuşan bir refakatçı yanıma gelip hastasının da sakalının uzadığını fakat parasının olmadığını söyledi. Önemli olmadığını söyleyip traş etmeye başladım. Genç çocuk bedenin yarısını oynatamıyordu. Neden olduğunu sorduğumda cevabı (çok ilginçti demeyi isterdim): yolda yürürken şüpheli şahıs diye içeri alınıp ıslak taşa yatırıldığı için bedeninin yarısını kullanamaması olduğunu öğrendim.

Leman Dergisi'nin 359. sayısındaki Cezmi Ersöz'ün "Ateşte yanmak bu utançtan iyidir Eşber" adlı yazısını beğendiğim için, kesip eve götürüyordum, yolda yürürken aklıma o doğu kökenli çocuk geldi, ya beni de o çocuk gibi şüpheli şahıs diye alıp bir de o cebimdeki köşe yazısını bulsalardı allah muhafaza düşünmek bile istemiyorum. Çünkü biliyorsunuz bizim memlekette doğrular yazmak da okumak da suç. Eveet olaylarımın devamını daha sonraki haftalarda yazıcam. Hoşçakalın ve insanca yaşayın. (Başarabilirseniz.)

İsimsiz

Bu cevabı "İsimsiz" rumuzla yazan kişiye hitaben yazdım.

Bütün Leman çalışanlarını içtenlikle selamlarım. Derginizin 159'uncu sayısında kendini bilmez birinin çirkin ve de mantıksız kelimelerini binbir küfürle okudum. Ve o kişiyi kınıyorum. Aslında böyle kelimeler kullanmak istemezdim ama herkesin anlayacağı dilden konuşmak gerekir, ki o kişi de bu dilden anlıyor galiba, ben de bu dilden konuşacağım. Hepinizden özür dilerim: Ben kendisine soruyorum, siz ne yaptınız bu ülke için Alaaddın Çakıcı, Abdullah Çatlı, M. Ali Ağca ve senin deyiminle vatan evlatları (onların ne olduğunu herkes biliyor) ne yaptı. Gasp, katliam, mafya, çete, çek senet, haraç, adam vurma vs. vs. vs. ve daha neler neler yani pis iş. Buna vatan evlatlığı, sizlerin vatan evlatlığıyla en ufak bir ilginiz, alakanız yok. Bunlarla mı vatan evlatlığı olunuyor. Eğer vatan evlatlığı böyle oluyorsa ben bu vatan evlatlığını kabul etmiyorum. Siz şimdi bunlara mı dayanarak bu vatan için en iyisini biz yaptık diyorsunuz. Sizler gibiler yüzünden zaten bu vatan bu durumda. Katil ve bölücü olan kışiler sizlersiniz. Kedinizi bir b.k sanıyorsunuz. Eğer konu vatan evlatlığına gelirse (gerçek anlamda vatan evlatlığına) ben solcu olduğum halde hepinizden daha çok vatanımı seviyorum. En azından bu vatanı bölmeye çalışmıyorum. Askerliğini gönüllü olarak doğuda komando olarak yaptım. Sizlerin g.tü yer mi bunu yapmaya... yemez... Sizler bol bol laf salatası yaparsınız. Askerliğimin son gününe kadar göğsümü siper ederek büyük bir şerefle bu vatanı koruduım. Ben lafta korumadım gerçekten korudum, öteki arkadaşlarım gibi. Bizler sizlerden daha milliyetçiyiz. Geçmişte şehit olan Deniz Gezmiş, Yılmaz Güney, İbrahim Kaypakkaya ve daha nice abim, sizin gibilerden daha milliyetçiydi, onlar bu vatanın iyiliği için çalıştılar ve sizlerin kuyruğuna bastıkları için sizler tarafından şehit edildiler. Neden çünkü sizlerin çıkarı vardı. Sizler bu vatanı sevmiyorsunuz, kemiriyorsunuz, asalaksınız, leş yiyicisiniz. Ama artık insanlar sizlerin ne b.k olduğunuzu biliyor. Sizlere tiksinerek bakıyorlar. Fakat tabi bunları senin gibi embesiller, spastiklerin anlaması zor.

Gönlü ve yüreği vatan, dostluk, kardeşlik ve barış için atan herkese selam olsun.

Komando

Leman çalışanı Aydın'dan satılık 1975 Model
Vasvas Müracaat: Leman'dan Ali Ekber

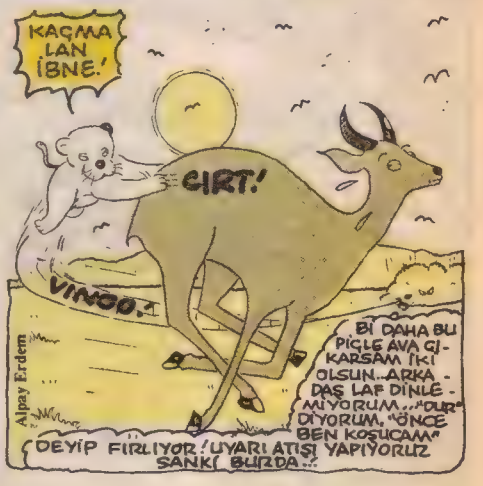

LeMan
Sayı: 361...
10 Ekim 1998...Cumartesi...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Ç an YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 ● **Abonelik için:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

"LeMan Meteoroloji ve Oşinografi Dairesi Sunar

BU KIŞ ÇOK SERT GEÇECEK

Alp Tamer

CASETTE TAYFUNU

- Saatte 200 km hızla eser...
- Yüksek volüm, vahşi vokaller...
- Geliş yönü FRANSA...
- Hükümetleri etkiliyor, yakıp yıkıyor...
- Kasette fırtınasını zararsız atlatmanın yolu felaket bölgesinden acilen tüymek... ABD ya da MEKSİKA ideal!..

EMLAK BANKASI

İŞ BANKASI

KAHROLASI HORTUM EYMÜR-LE, ATAÇ'I KAPTI... ETEĞİME SIKI SIKI TUTUN MERAL!..

BANA SIKI TUTUN EYÜP, GELİYO..!

BAŞARAMIYORUM MESUT BEY, HAKKINIZI HELAL EDİN..!

FUTBOL KASIRGASI

- Aptalca yangınlara yol açar...
- Ortalığı Roma arenalarına, pardon mezbahaya çevirir...
- Deplasmanda dövülen her rakip taraftar, iki taraftar sayılır...
- Top yuvarlak, hakem ipne casetler yakışıklı olur...

NE O ÖYLE ÇOCUKLAR GİBİ PATLANGAÇ, MATLANGAÇ, SALALIM Bİ NAPALM ...ORTALIK ŞENLENSİN...

SAYIN BAŞKAN Bİ NAPALM DE FEDERASYONA SALLAYIN, SAHA KAPATMAK NASIL OLURMUŞ GÖRSÜNLER..!

AGH!

EN BÜYÜK FENER... PARMA BİZİMDİ, NEREDEYSE BİZİM OLACAKTI..!

DAN DUN

NE DİYON LAN SEN, ASLAN CİM BO... AH..!

GS

CAPT!

MALİ MİLAT HORTUMU

- Saatte 180 km hız...
- Yastık altları ve çıkanları savurur...
- Cepleri ters yüz eder...
- Etkisi 24 saat kesintisiz sürer...

INNNGH!

HUUUP!

HAYIR! ONLAR SÜNNETİMDE GELEN HEDİYELER!..

SIKI BASTIR REMZİ GİDİYOR BEŞİBİRYERDELER!..

AVRUPA SOL'U MELTEMİ

- 40 yıldır bir görülür...
- Çene ishali yapar...

İNGİLTERRE

ALMANYA

OH, SOL MAŞAĞIM PÜFÜR PÜFÜR SERİNLEDİ...

OH BLAİR I LOVE YOU ..!

DERİN MUHALEFET TAYFUNU

- Saatteki hızı 500 km.
- 8 metre boyunda dalgalar oluşturur...
- Kıyıları parçalarcasına döver...
- Metrekareye 60 muhalif düşer...
- Kentleri su basar...
- Estiği zaman kaçmanın mümkünü yoktur...
- Asırlık meşeleri kökünden söker...

KATİLLER BULUNSUN

GÜM GÜM..

SENDİKA HAKLI!

KARANLIK İÇİN BİR IŞIK TA SEN YAK!

İSKENDERİYE SOLU

İŞ ETMEK!

HERKES KAÇSIN, MAKAM ARABALARINA ....

ÖNCE BAKANLAR VE BAŞBAKANLAR..!

CATIIRT!

17 Ekim 1998 Cumartesi Sayı: 362. 180.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Türk sermayesinin zenginliğini, mal varlığı ve gücünü nasıl elde ettiği birbiri ardına patlayan kasetlerle deşifre edildi. Bir damla alınteri bulunmayan, çetelerle, çeteleşen, mafya ilişkileriyle mafyalaşan, devlet kaynaklarını hortumlayıp, ülkenin iliğini, kanını sömürerek semiren, kara parayla zenginliğine zenginlik katan sermaye sınıfımızın iç yüzü iyice açığa çıktı. İşte Çakıcı-Korkmaz Yiğit kasetlerinin ortaya çıkmasının ardından

SON BOMBA KASET LEMAN'DAN

HULUSİ KENTMEN, ÇAKICI KONUŞMASI

Hulusi Kentmen bile tonton zengin imajı ile bizi yemiş. İşte müthiş kaset.

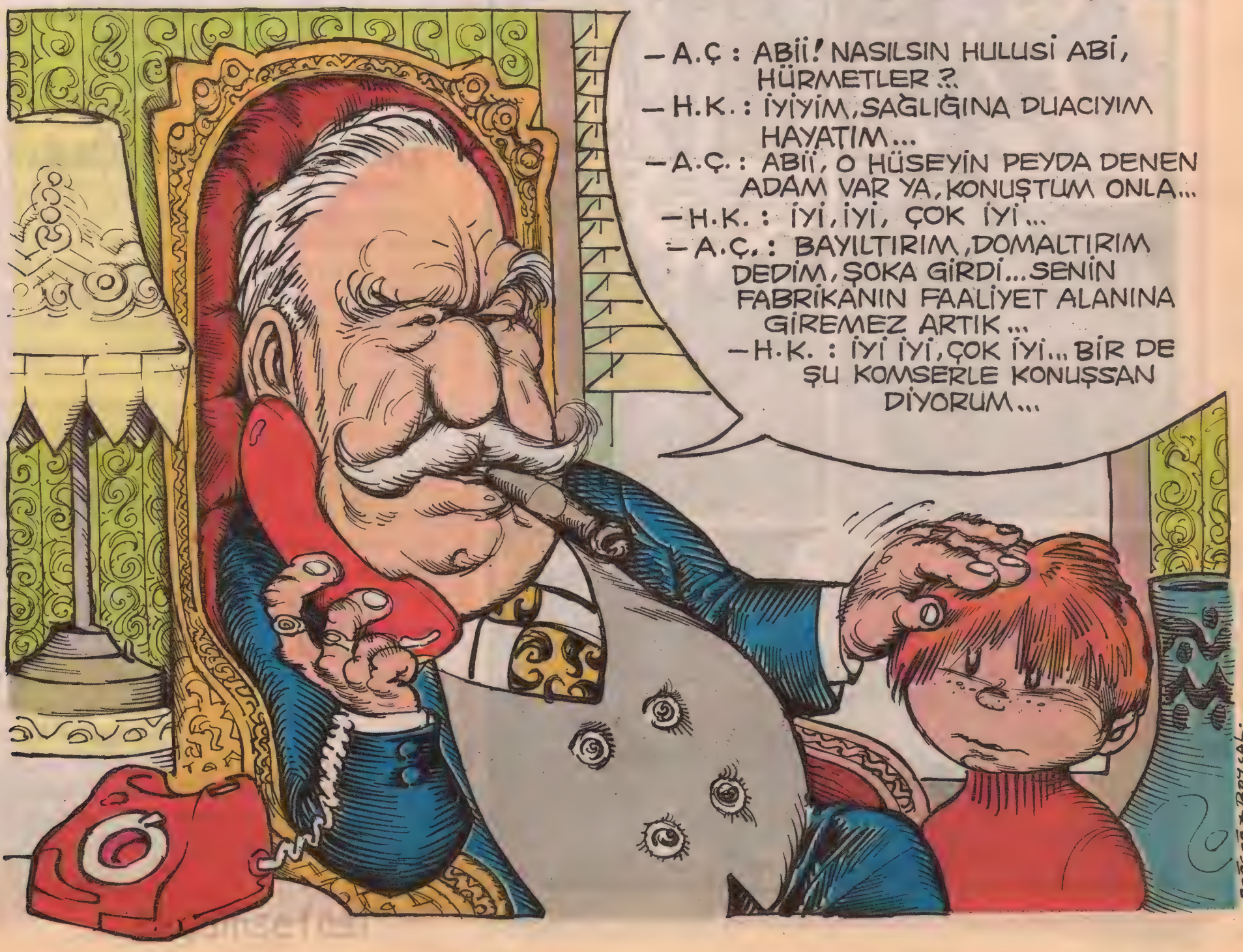

Ulan & timsah

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

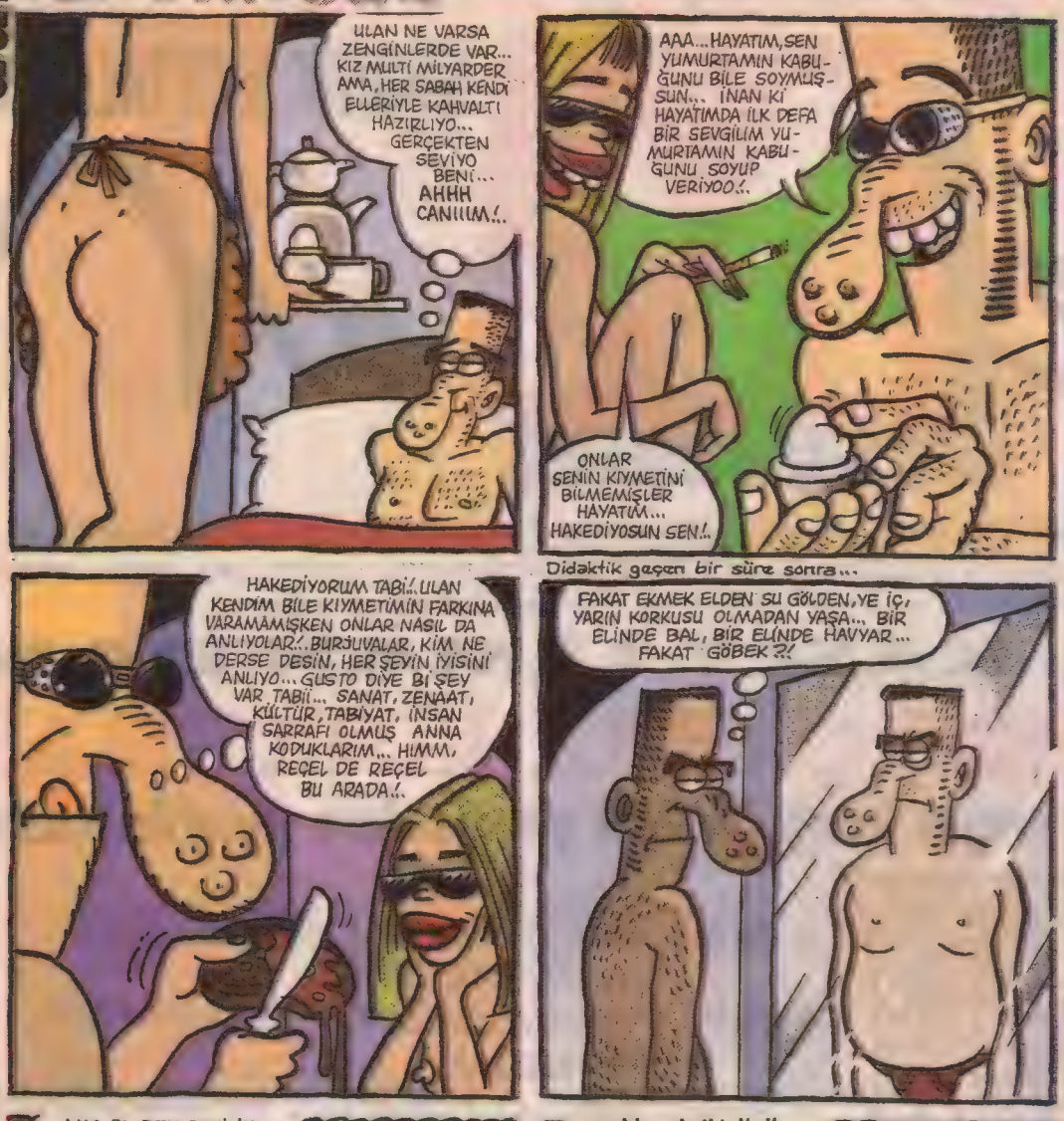

Mehmet ÇAĞÇAĞ

Yazla Yetinmek

Bizler için pastırma
Bu pahalılıkta geçmişe mazı
Pastırma yazından kala kala
Toprağımıza yeniden nefes aldıran
Güle-öle yaşanası bir yaz kaldı...
Buna da şükür diyerek hurma ağacı
Bu yarı-serin, yarı ılıman havada
Kocaman ellerini ovuşturuyor
Tatlı tatlı

Demokratlara Çağrı

Cumartesi Anneleri'nin -Uluslararası Af Örgütü- desteğiyle başlattığı -kayıplar ormanı- girişimini örnek alarak yurdumuzda siyasi düşünceleri ve eylemleri yüzünden öldürülmüş veya harcanmış bütün demokrat kardeşlerimizin adlarına dikilmiş fidanlardan oluşan bir "kardeşlik ormanı" kursak nasıl olur? Fidanların her birinin üstüne teker teker bu yiğit kardeşlerimizin adları kazılacaktır. Bu girişim Anadolu'nun dört bir yerinde gerçekleştirilecektir. Bu ÖDP, HADEP, EMEP, İP gibi kardeş partilerin ortak çağrısıyla demokratik kuruluşların, üniversitelerin, sendikaların katılımıyla gerçekleştirilebilecek bir platform tarafından başlatılabilir. Ormanın değişik yerlerde kurulması yaygınlık kazanması bakımından yararlı olacağı gibi güvenlik kaygılarımızı da azaltacaktır. Çünkü bu orman dizisinden bir tanesi yakılıp yıkılınca geride yerine kardeş ormanların kardeşleri kalacaktır. Şimdilik bu fidanlıklarda daha sonra ormanlarında açık hava toplantıları yapılabilinir, örneğin 1 Mayıs'lar burada kutlanabilinir. Gazanız mübarek olsun.

CAN YÜCEL

LeMan

Hava döndü Çakıcı'dan Çakıcı'dan. Hürriyet gazetesi Çakıcı'ya "Robin Hood" benzetmesi yaparak fakir fukaraya yardım eden 'halk kahramanı' ilan etti.

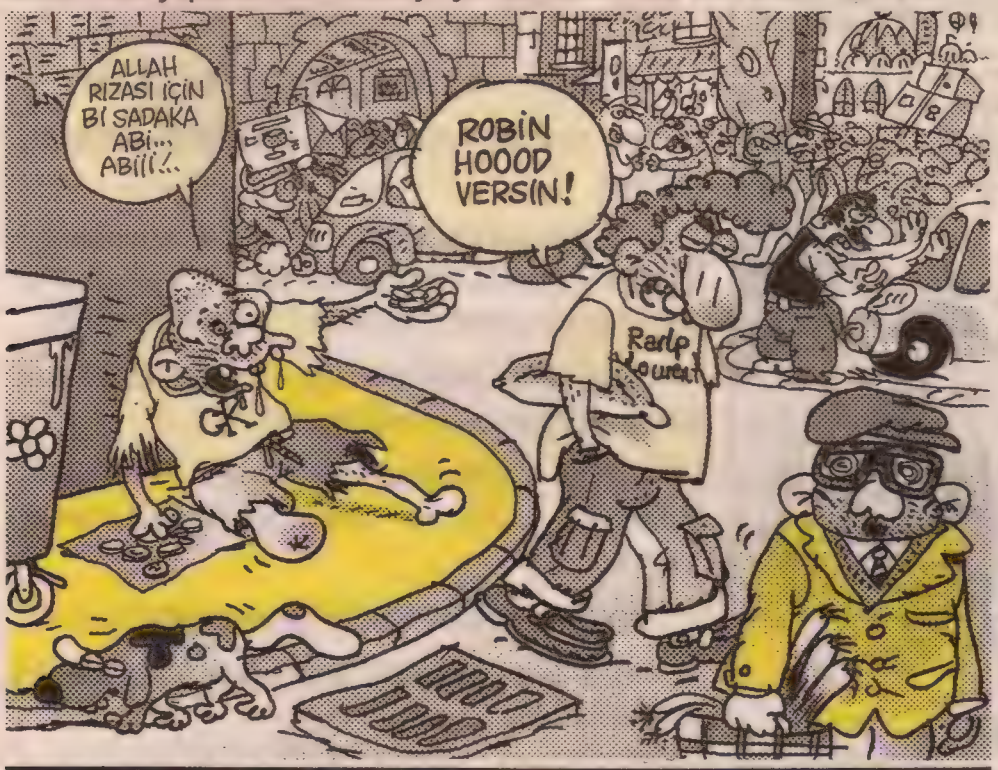

Hergün yeni bir kaset patlıyor. Medya patronlarının, kasetleri sızdıranların işine geldiği gibi değerlendirip yorumlarken asıl görevi olan haber gerçeğini manipule ediyor. Uğur Mumcu seni arıyoruz.

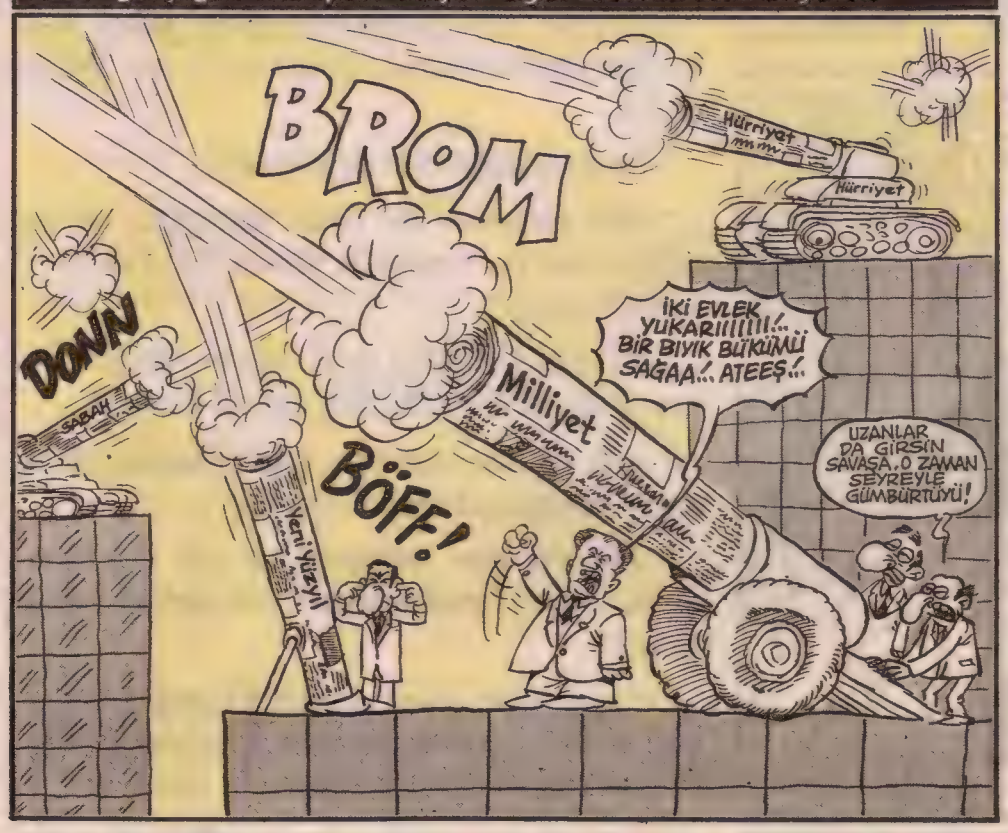

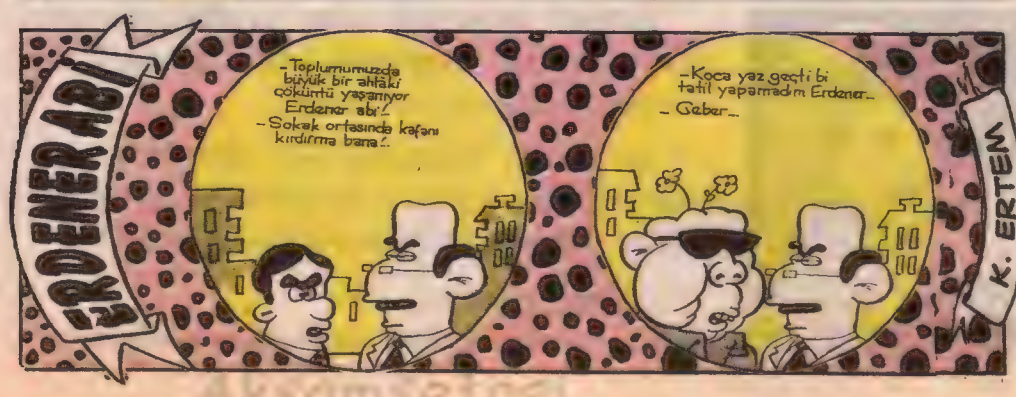

Türkiye'deki ne çeteleşme, ne MİT-MAFYA ilişkileri, ne devlet bankalarının soyulması ne İnsan Hakları ihlalleri Fazilet Partisini ilgilendirmiyor. Onların gündeminde varsa yoksa ve sadece **Türban** var. Işık söndürmeye Glu, Glu dansı diyenler Türban eyleminde sempati arıyorlar.

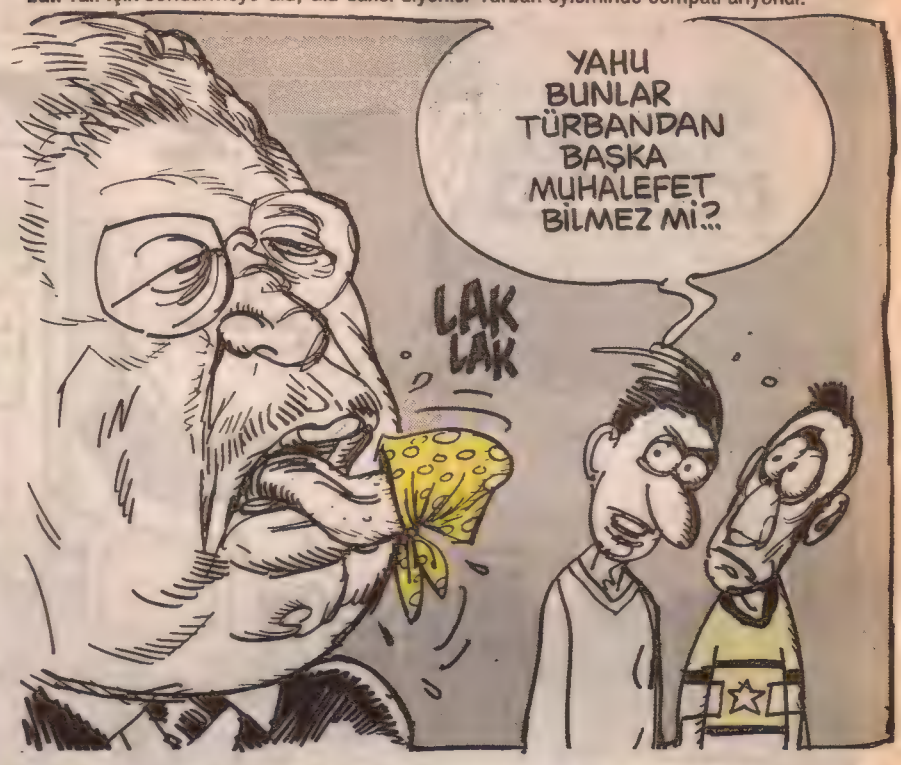

Üstüste birkaç Tv kanalı, Milliyet, Yeni Yüzyıl, Ateş gazetelerini, Türk Ticaret Bankası'nı alan Korkmaz Yiğit'in, Çakıcı'yla olan kasedi de patladı. Bu kasedin çözümü Yeni Yüzyıl ve Milliyet gazetelerinde yer almadı.

KORKMAZ YİĞİT
Çakıcı, Yiğit'in kamçısıdır
MANİSA İŞKENCECİLERİ
Yargıtay'ın adaletinden kaçamadılar
HÜRRİYET
Çakıcı'dan Robin Hood çıkarttılar
MEHMET EYMÜR
Baykal'a göre kontrgerilla
EROİNCİLER
Dev-Sol için eroin gönderenler
MİT
Milli İpliği Pazarda Teşkilatı

Akşamsefası

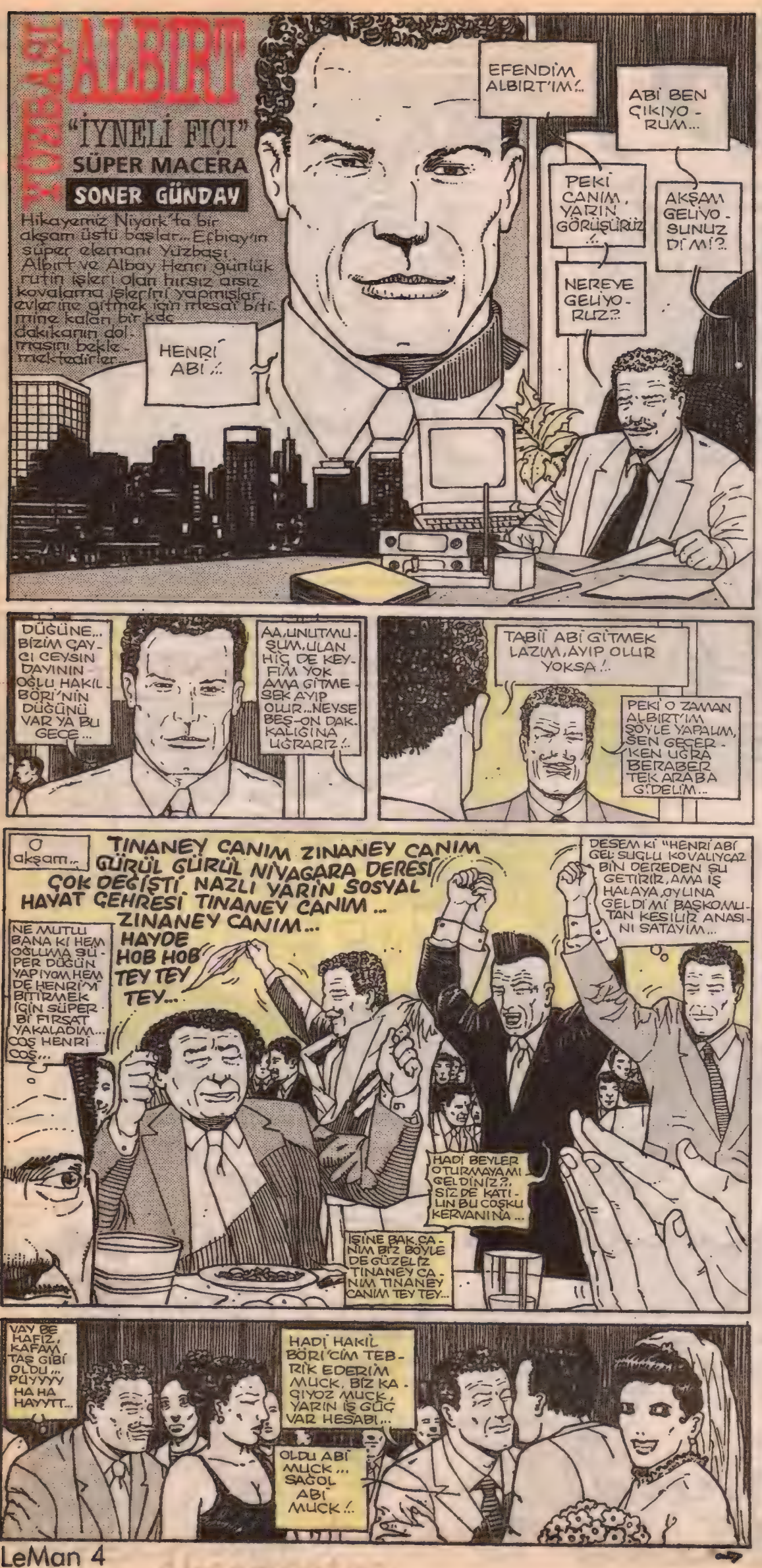

LeMan 4

temcit pilavı

met üst

ya deplasmandayız ya da deprasyonda

* acının trendi hep yüksek, hep yüksek

* bir nevi et eziyeti işte, felsefesiz-şiirsiz sevişmek

* "çankaya'ya yakın güvenilir kaynaklar" söylemi, gonca hanım'dan sonra "çankaya'ya yakın güvenilmez çıplaklar" hâline dönüştü

* felaketler güle oynaya, mutluluklar sıkıla bıkıla geliyor bu memlekette

* şapka devrimi'nden beri hep başımızda: ya melon şapka, ya melûn şapka, ya malum şapka

* esrimek kelimesinden de esridim bu arada

* insanlarla insanca yaşamaya çalışmak ne zor valla billa

* yorgunluk ve uyku olmasa hayat seven-eleven gibi

* geçmiş zamanların hep güzel kalışı, hep sevgiyle anılışı aslında gelen günlerin, gideni aratışı

* hayat anıların son prova vakti

* hep insandan bir öykü, bir şarkı, bir şiir geçer, kimi bu hissiyatla transit, kimi de kendinden geçer

* vahşi batı çalışma grubu ile ortadoğu yılışma grubu arasındaki maç, şimdi kaç kaç

* size de bazı olayları, bazı insanları daha önce öldüğünüz oluyor mu hiç

* zamana poz veriyoruz şu cılız hayatlarımızla, hayat hesaba yazdırıyor zaman hacze geliyor

* bugünlerde okuduğum her cümle gizliden gizliye çekip gitmekten dem vuruyor, içimdeki çocuk ise ardımdan habire su döküyor

* kimileri beşyüzelli sayısı içindeki yetmişüç gibi yaşıyorlar, beşyüzelli sayısı içinde varlar ama anılmazlarsa da yoklar

* ne demek istiyorum ben de bilmiyorum, adam tuttum kendimi ömrüme tercüme ediyorum, size de bir nüsha kopyalıyorum

* geldim, gördüm, sobe

LOMBAK

KEÇİBORLU BELEDİYESİ TOPLU NİKAH ŞENLİĞİ

DURULUUN! SİZ KARDEŞ-SİNİİZ!..

Paranoya

KIRMIZI IŞIKTA ÇİÇEK SATAN ŞOPARLARDAN ALDIM BU ÇİÇEĞİ..

AAA... NE DE GÜZEL-LERMİŞ!.. VAZOYA KOYA-LIM..

AMAN TANRIM!..BU...BU... MEZARLIK ÇİÇEĞİ!..

4

ALÇAK!

DUR, İZAH EDEBİLİRİM NURİ!..

2

SEN SEYAHATE ÇIKTIN YA... BENİM DE CANIM BİRİNİ BULUP, ZİKİŞMEK İSTEDİ... BU ADAMI BULUP, ZİKİŞTİM... FAKAT SEN SEYAHATTEN ERKEN GELDİN VE BİZİ YAKALADIN... İŞTE DURUM BU!..

HAY ALLAH, BEN DE SANMIŞTIM Kİ... NEYSE...

Tek gözü mechul bi kaza sonucu yok olan, bembeyaz tüylü, iyi kalpli, sokaklarda yolunu kaybetmeden önce, sıcak bi evde yaşadığı her halinden anlaşılan, kocaman oğlan bi ankara kedisi kendine yeni bi yuva arıyo... Üstelik köpeklerle de çok güzel arkadaşlık ediyo... 293 79 93

ABİ SİVİL DOKTORLAR BİZİ KESİYOR! TERLİ TERLİ SU İÇME İSTERSEN!..

İbnee... İç bakalım... Seninle hastaneye geldiğinde görüşürüz...

Başına gelen onca teknik aksilikten ve atlattağı binbir türlü badireden sonra **Memcoş**'un **HATIRALAR GEÇİDİ** albümü çıktı. **Vallahi billahi** bu sefer **kesinlikle çıktı.** Bütün gazete bayiilerinde

LOMBAK

KİTABI ÇOK YAKINDA ÇIKIYOR!..

Akşamsefası

Ertesi gün ... Efbiay genel merkezi Albirt sabahd karşı gerçekleşen bir soygun olayını araştırmak için olayın görgü şahidinin tarifine göre hırsızın (Eşşoğlu eşşek) robot resmini çizdirmektedir...

BU NE LAN, DALGA MI GEÇİYORSUNUZ?..

YOK ABİ NE DALGA GEÇMESİ HANFENDİ NE SÖYLE DİYSE ONU ÇİZDİM BANA. DA TUHAF GELDİ. AMA HANFENDİ "HIRSIZ BÜYDU" DİYO, HATTA TIPA TIPMIŞ...

EMİN MİSİNİZ, EVİNİZE GİREN KOCANIZI BIÇAKLAYAN HIRSIZ?!

AAA, TABİİ EMİNİM, YA NEYİM... OYDU İŞTE ZATİ SİNİRİM BOZUK...

ULAN BU HENRİ ABİ, N'APICAM ŞİMDİ AŞŞAĞI TÜKÜRSEN SAKAL, YUKARI TÜKÜRSEN BIYIKSAL... BİR TUHAFLIK VAR AMA NEYSE, DUR ŞU KADINI GÖTÜRÜP SABIKALILARIN RESİMLERİNE BAKTIRIYIM İŞİN ASLINI ÖĞRENENE KADAR ZAMAN KAZANMIŞ OLURUM...

ORKESTİRA DA BİZİM O TARAFLIYDI. PASO NİYEGARA HAVASI ÇALDILAR ÇOŞTUM. KİNE ÇOŞTUM, VERDİM HALAYA, VERDİM HALAYA YIKTIM ORTALIĞI

YAPTIĞIN BU GEYİKLE BENİM DE İŞ HAYATIMI YIKTIĞINI BİR ANLAYABİLSEN...

AMANIN HIRSIZ... İŞTE BU ADAM... EVET BU ADAMDI KOCAMI BIÇAKLAYAN EVİMİZİ SOYAN BU ADAMDI...

15 dakika bilemedin 20 dakika sonra... Albirt kadını sakinleştirmiş evine yollamış, olanı biteni Henri'ye anlatmış cevap beklemektedir... Henri olayın şokundan kütahya'ya bağlanmıştır...

Bİ HIRSIZ... ÜSTELİK BANA TIPA TIP BENZEYEN Bİ HIRSIZ Bİ EVE GİRİYO... EVİ SOYUYO... ADAMI BIÇAKLIYO... BOĞUŞMA SIRASINDA CEKETİNİN DÜĞMESİ KOPUYO, DÜĞME BENİM CEKETİN DÜĞMESİNİN AYNISI, ÜSTELİK BENİM CEKETİN DÜĞMESİNİN BİRİ KOPUK... HER NE KADAR ÇAKTIRMADAN SIRTIMI DÖNDÜYSEM DE ALBIRT GÖRDÜ..

HA Bİ DE ABİ... HIRSIZ KAÇARKEN ÇALDIĞI PARALARDAN BİRİNİ DÜŞÜRMÜŞ PARANIN ÜZERİNDE PARMAK İZİNİ SAPTADIK BEN DERİM Kİ SEN BU TÖHMET ALTINDAN KURTULMAK İÇİN GEL PARMAK İZİNİ VER ŞU İZLE KARŞILAŞTIRALIM..

PARMAK İZİNİ VERİRİM VERMESİNE DELAN YOKSA BEN UYURGEZER FALAN MIYIM ACABA?.. UYKUMDAYKEN FARKINA VARMADAN Bİ GURTADAM TİMSALİ MİLLETİN EVİNE GİZLİCE GİRİP VUKAAT YAPIYO OLMAYAYIM...

O akşam...

PARMAK İZLERİ BİRBİRİNİN AYNISI ÇIKTIĞINA GÖRE BUNDAN SONRAKİ MODELİM BELLİDİR... NEDİR O DOKTOR RİCİRİ KİMBİL MODELİDİR YANİ "KAÇAKTIR" ARTIK BİR KAÇAK OLARAK YAŞAMAK BU ARADA SUÇSUZLUĞUMU İSPATLAMAK VE BANA BU TUZAĞI KURAN KİŞİ YA DA KİŞİLERİ YAKALAYIP "YETER ABİ VURMA" DEDİRTENE KADAR DÖVMEKTİR...

EVET, ŞİMDİ, KONEKTİKITA LİSEDEN ARKADAŞIM TİRTO EDVİRTİN YANINA GİDEYİM EDVİRT BİRAZ DENYODUR MENYODUR AMA KRAL ÇOCUKTUR Bİ KAÇ GÜN MİSAFİR KİSFESİ ALTINDA ONUN EVİNDE SAKLANIRIM... AŞLANIM, KOÇUM, KADİM DOSTUM EDVİRTİM...

Ertesi gün genel merkez...

BU SABAH KONEKTİKITTAKİ KARAKOLDAN FAKSLADILAR BİL BAKALIM KİM BU ABİ?..

VALLA AMİRİM... SANKİ BİRAZ BİZİM HENRİ ABİYE BENZİYO...

HENRİYE Mİ BENZİYO HAHAHAYTT... FAHREWAYTT GÜLEYİM BARİ. TA KENDİSİ OLMASIN SAKIN...

ARANIYOR

BAK ALBIRT BELKİ SENİN GİBİ SÜPER Bİ KAHRAMAN DİLİM AMA ÖYLE SANILDIĞI KADAR KERİZ HİÇ DİLİM BİLMİŞ OL... BUGÜN HENRİ İŞE GELMEDİ EVİNDE DE DİL VE İLGİNÇTİR DÜN GECE KONEKTİKİT KARAYOLUNDA Bİ DİN. LENME TESİSİNDE İKİ KİŞİ BIÇAKLANMIŞ ŞİMDİ TİVİYİ ZİVİYİ BIRAKALIM, İŞİMİZE BAKALIM... HADİ GİT YA KALA SU HENRİYİ...

→

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

FİNNANDİYA DEPLASMANINDAN DA EN AZ Bİ PUAN DESEK, ETTİ ONİKİ... ALMANYA'YA DA...

ŞUNU BİR YAP BABA... BERABERLİK Bİ PUAN... MOLDOVA'YI DA EZERİZ BENCE!

İRLANDALILAR KLASİK ADALAR FUTBOLU OYNUYO BEY... HAFİFE ALMA... ŞİMDİ KAÇ OLDU TOPLAM PUANIMIZ?

AFFERİN OĞLUM... EVET, BU BİR OLCAK... SONRA İRLANDA'YA GİDİCEZ... ONA DA ÜÇ DESEK?..

PEMBE PANJURLU Bİ EVİMİZ OLUR, MİS GİBİ...

İPNE Mİ DEDİRTCEN BANA... NE O ÖYLE PEMBE... S.KTİRET PANJURU...

İYİ.. EROLPEN TAKTİRTİRİZ CAMLARA ÖYLEYSE...

OLABİLİR, DÜŞÜNÜRÜZ ZAMANI GELİNCE...

BALKON

ARKADAŞLARLA SİNOP'TA ÇEKTİK BUNU. 35 MİLİMLİK. HOŞ Bİ ÖYKÜSÜ VAR. Bİ TAKIP OYNATSAN? İNSANNAR SEVER BELKİ?..

KARDEŞİM BÖYLE OLUR MU... YETKİLİ MERCİLER VAR. İZİN ALCAN, GÜN ALCAN ONNARA BAŞVURCAN...

MAKİNE DAİRESİ

HADİ BE... YAPARSIN... TÜRK SİNEMASI GERÇEKTEN DE SALON BULAMIYO İŞTE...

YAA NE İLGİSİ VAR... ANNAMIYON SEN...

ŞORFF!..

AĞH!..

UHH!..

AY ŞUNNARA BAK BİROL... FİLMLERDEKİ KOMİK ADAMLAR GİBİ... AY ÇOK SEVİMLİLER! HİHİHİ...

İYİ DE GÜZELİM SIÇIP BATIRDILAR EVİ... BEYLER... LÜTFEN YAA... NOOLUYO?..

DUMP!

TERELLİ

PICTURES CAN BARSAN

Hani bi laf var..Bi yere gideriz ve orada o anda yemek yeniyorsa bize "bo, kaynanan seviyomuş, buyur abi.." derler.. Hep uyuz olurdum bu lafa... Belki bilmemenin, olayı çözememenin getirdiği bir uyuz olma durumuydu bu... Yani niye?. Yemek ve kaynananın sevgisi... Anlamazdım... Ama artık öğrendim... Bu lafın kökeninin nereden başlayıp yayıldığını duyunca çok duygulandım ve sizlerle paylaşmak istedim... FEDAKAR KAYNANA ÜZERİNE BİR SÖYLENCENİN, GÜNÜMÜZE DEK GELEN UZANTISI...

1446-lı Ege'de bir yer: Yoksul köylü Bünyamin, karısı ve kayın valdesi ile güç bela yaşamaya çalışırken...

DAMADIM AYRAN GETTİM...

Karısı ölüverir...

ÜHÜÜ HÜ... KARICIM!

Bünyamin, geçirdiği şoktan dolayı gözlerini kaybeder, kör olur üzüntüden, yoksulluktan ve hastalıktan erimeye başlar... Kaynanası onun bu durumuna çok üzülmektedir...

Hekim çağırır Hekim der ki...

İYİ BESLENMEZSE BU ADAM TEZ ÖLÜR, ET YEMESİ LAZIM...

Eti kim kaybetmiştir ki onlar bulacaktır...

ETİ KİM KAYBETMİŞ Kİ BİZ BULACAĞIZ ANA... BİR KURU SOĞAN BİLE BULAMADIKTAN SONRA...

Kayınvaldenin içi parçalanıyordu... Et lazımdı damadına, protein gerekiyordu... Sonunda bir gün...

...Tavayı ateşe koydu... Yağı kızdırdı ve...

AAANNGGH!..

COZZZ ZURT

OH! MİS GİBİ KOKTU KAYINVALDECİM NE O?.. ET Mİ BULDUN?.

HII! ET KAVURUYOM... HADİ OTUR SOFRAYA...

AL...

HAYIRDIR... NERDEN GELDİ BU ET?.

KOMŞULAR VERDİ BİRAZ İŞTE... HADİ YE...

MMH! NEFİS OLMUŞ... SEN DE YİYO MUSUN?.

EVET!..

Ertesi gün...

FOKUR FOKUR FOK... UR...

HİİİİHGGH!

HAAŞŞŞ

BUGÜN DE SANA HAŞLAMA YAPIYORUM... PATATESLİ HAVUÇLU ET...

ÇOK GÜZEL OLMUŞ YAA... DANA ETİ GALİBA...

DAHA ET KALDIYSA YARIN FIRINDA PİŞİR ANACIM...

TABİ DAMAT!..

HİİAAAH!

CAZZZZZ

YEMEK HAZIR DAMAT!..

MMM! ŞURP... ÇIP... BÜYÜK VE YUMUŞAK BİR ET... MUHM... ŞŞ...

İşte böyle.. kendini pişire pişire damadını kurtardı... Sağlığına kavuşturdu...

OO... KAYNANAN SEVİYOMUŞ ABİ... GEL BUYUR...

Kaynananın bu fedakarlığı yıllar yılı konuşuldu... Günümüze kadar geldi. Ne zaman yemek yenilen bir ortama girsek...

Denir oldu...

Haftanın tavsiyesi- Şok programı Pazartesi geceleri bi vaktı ATV'de izlenmesi...

Fırıldak Bayramda Döner

NİHAT GENÇ

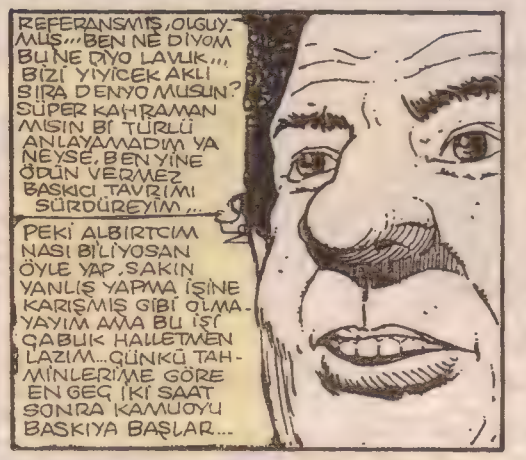

(Hastayım, bu haftaki yazımı yazamıyorum, özür dilerim.) Şansa da bakın ki ne şenlikli bir hafta yaşıyoruz. Eşber Yağmurdereli içerde. Doğu Perinçek içerde. İslamcı yazarlar gözaltında. Cumhuriyetin 75. yılını kutladığımızı sanıyorduk, cumhuriyetin "kurban" bayramına denk gelmişiz. 75 yıl gibi uzun bir yıl yaşıyoruz, 75 yılda yapamadıklarımızı, veya tüm yaptıklarımızın sembolik bir tekrarını yaşıyoruz. Bitmek bilmeyen bir maskaralıklar gecesi! Eski laftır, fırıldak bayramda döner, diye, tüm fırıldaklar 75. yılda ortalığa döküldü...

En büyük fırıldak, mafya lideri Çakıcı'yla ortak gibi görünen Korkmaz Yiğit'in Türk Ticaret Bankası'nı mafya usulü yıldırmalarla satın alması, peşinden, bol parayla kolay bir sevgili satın alması: Milliyet!

Hey gidi, demokrasinin güzel kızı Milliyet! Ne yazarlar sana hürriyet, demokrasi, uygarlık aşkına övgüler düzdüler. Zevkle ve bu kadar aleni vücudunu teslim etmemeliydi. Bazıları korkak olmaz, ama, para şöhret ve dedikoduyla ünlenmiş isimlerini sevdikleri erkeklere geniş kalçalarını göndererek, memelerini serperek, hoş kokular sürünüp, teslim ederler, çünkü onların alıştıkları erkekler artık Mafyatik karanlık adamlar! Katiller!

Milliyet'in satıldığı gün, yazarları, Zeynep Oral, Hasan Pulur, Kunta Kinte gibi satıldıklarını söylemediler, ama bunu ima eder laflar ettiler. Beyaz patronun Kunta Kinte'nin kızı Kizi'yi düzme sahnesinin acıklı ayrıntılarını unutmamış olmalılar ki, satıldıkları gün akıllarına Kunta Kinte geliyor.

Bilmelerini isterim ki, yeni patronları "oralarını" görmeden sevişmeden istemezler, nazik tüyleri okşanmadan kim bu kadar milyar doları bastırır... Herhalde Milliyet'in matbaa ve bina tutarı, bir milyar etmiyordur, bir milyar eden, içindeki uzun ve sarkık dudaklı, ağzı solgun, ama iyi "demokrasi taklidi yapabilen bir sürü mutsuz dul kadın ve bunağın, pis geçmişlerinin tarihi!"

Alan kim Çakıcı'nın ortağı Korkmaz Yiğit! Bir daltonlar imparatorluğu mu kuruluyor. Tarihimizin en şerefsiz, en satılmış, en ahlaksız insanlarıyla, en uğursuz şeytanlar gibi onlarca holdingin cirit attığı, kudurmuş katillerle, kumarhane ve uyuşturucu patronlarıyla cüzzamlı köpekler gibi kudurup halka, insanlık değerlerine saldırdıkları bir büyük sahnedeyiz artık...

Ya terkedersiniz orayı saygıdeğer soylu bayanlar, baylar! Ya da, boş lakırdılarınızla o zevk dolu onurlu meslek ve demokrasi hayatına devam edersiniz!

1988-1998, şu son on yılı iyi takip edin. Bu son on yılda, adı basında geçen, Korkmaz Yiğitler, Kombassan, Şahenkler, Çağlarlar, Mehmet Ali Yılmazlar, Karahasanoğulları, Çakıcılar, Tansu Çillerler, Jet-Pa'lar, Samanyolu TV'ler, TGRT'ler, hepsi bu son on yılda inanılmaz servetleri ele geçirdiler. Bu servetlerin ölçeğini tarih henüz yazmadı. Ne Fatih İstanbul'u aldığında, ne Sezar Roma'ya imparator olduğu, ne Amerika dünya imparatorluğuna soyununca, bu kadar kısa sürede hiç kimse tarihin hiçbir döneminde bu kadar büyük servet sahibi olamadı. Batılı holdinglerin yüzyılda ancak biriktirebildiklerini bu kudurmuş holdingler on yıl gibi kısa sürede inşa ettiler...

60 ihtilali oldu, 12 mart oldu, 12 eylül oldu, 28 şubat oldu, sonunda bu hırsızlara teslim edildi... Bu yazarların hepsi suskunluk içinde... Bu isimlerin satın aldığı televizyonlarda çalışanlar, susuyor, bu isimlerin satın aldığı gazetelerde çalışanlar susuyor, bu isimlerin karanlık gölgesinde insan doğrayan katillerden, mafyadan korkanlar, susuyor. Biri din diyor, diğeri demokrasi, ama hepsi, boklu bağırsakları çıkmış, köpek leşleri gibi ortada...

Selamlıyorum sizi cumhuriyet ve demokrasi aşıkları, Kolombiya'da bir mafya düğününe döndün. Emniyet müdürleri, gazete patronları, banka patronları, uyuşturucu tüccarları, bu maskaralıklar cenneti içinde kolkola, gönül gönüle... Selamlıyorum sizi mafya patronlarının eğlencelik aşklarına dönmüş demokrasi yazarları... Selamlıyorum sizin yedi sülalenizi, gelmişinizi, geçmişinizi...

Yeni Şafak gazetesinde eski namlı dümenci gazete patronunun fırıldak gazeteci Mehmet Ali'nin annesi, selamlıyorum sizi... Müşterileri intihar eden, hükümetin çetebaşı ilan ettiği eski emlakbank genel müdürü, rekabet kuruluna başkanlık yapıyor, Aydın Ayaydın, selamlıyorum sizi!..

Uğur Mumcu'nun deşifre ettiği isimler, futbol takımı satın alıyor, banka satın alıyor, gazete satın alıyor ve hiç kimse bunları yazmıyor, selamlıyorum sizi demokrasi aşıkları, vatanperverler, cumhuriyetçiler, milliyetçiler, basın emekçileri... Hiçkimse utanmıyor, hiçkimse köşklerinde, dolarlarının içinde sıkılmıyor, selamlıyorum hepinizi...

Bir, iki kişi dolandırmamış ki, üç-beş kişi yememiş ki, paylaşılmış bir hırsızlık, paylaşılmış bir vatan, paylaşılmış milyar dolarlar, selamlıyorum hepinizi!

Ananızı, avradınızı, plazanızı, kölelerinizi, nutuklarınızı, lakırdılarınızı, yedi sülalenizi, selamlıyorum...

Son dakika: Duyumlarımıza göre baskıya girmekte olduğumuz şu sıralarda Milliyet yazarlarının isyan edip, satışı protesto ettiklerini öğreniyoruz. Zaten bu akıl almaz süreci hiç kimsenin hazmedemeyeceği açıktı. Gazete satışı da durduruldu. İnşallah böyledir. Yeter ki bu mafyatik süreç dursun. Biz yukarda yazdığımız yazıyı yutarız.

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

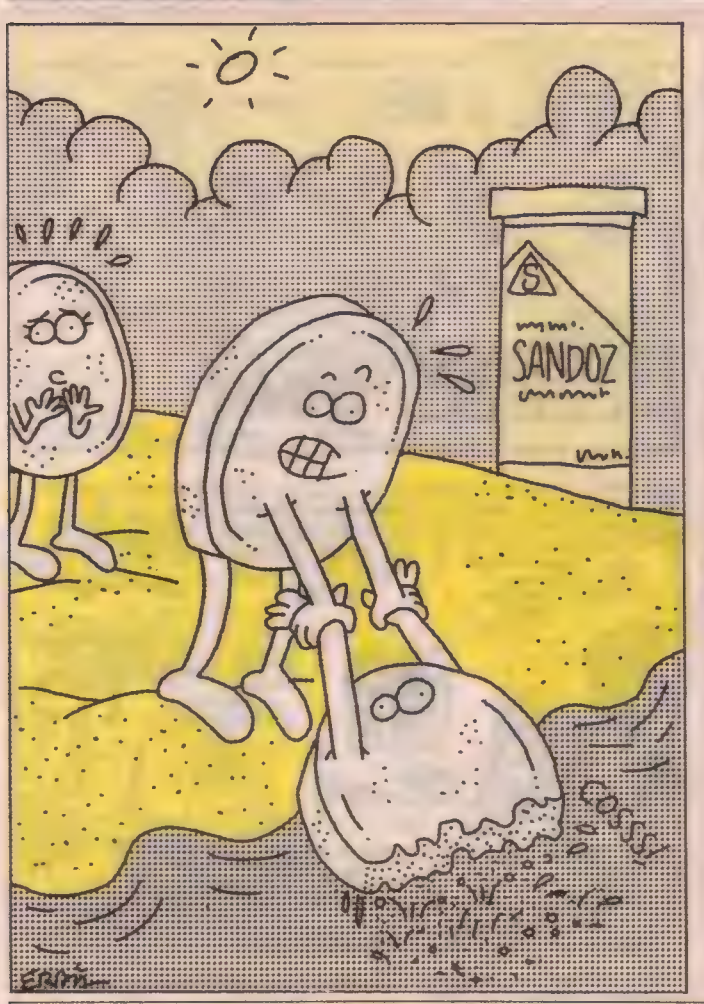

KOMİK KİTAP ***Komikaze 4*** ve ***Marlon*** kitapları çok yakında.

Yalnız kızlar baladı

Feyhan Güver

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

Bayıp Güvü

FEYHAN GÜVER

ARŞİDÜK FERMAN VERDİYSE DAĞLAR BİZİMDİR, BU YAŞTA KAÇAK TİRİBİNDEN SONRA Bİ DE RAMBO TİRİBİNE SOKTULAR YA BENİ, HELAL OLSUN SİZLERE AMA ŞU ISSIZ ORTAMLAR ŞAHİDİMDİR BU İŞİ YAPANI BULUCAM, DAHA DOĞRUSU ALBİRT BULACAK VE ÇOK KÖTÜ DÖVÜCEM YA DA ALBIRT DÖVÜCEK NEYSE, HİÇ OLMAZSA KAFAMI DİNLER Bİ ÇIKIŞ YOLU BULURUM.. ANEY, ÜRPERDİM LAN. N'APARIM O ZAMAN, HEP BURDA MI KALICAM? AMAN BE BATTI FIŞING YAN GOYING...

HENRİ ABİM ÇATAL KARAM GİNGENEM... ŞİMDİ N'APIYORDUR ACABA AMA ÜZÜLME HENRİ ABİ, ALBIRT KARDEŞİN BU İŞİ ÇÖZÜCEK... EVET BU İŞİ Bİ FİRİTÖZ ÇÖZER...

KARICIM ŞU HAKİL BÖRİCİLİ BİR ARASINA, BU AKŞAM MİSAFİRLİĞE GİDELİM...

YENİ EVLİ ÇİFTİN EVİNE PATADANAK GİDİLMEZ, HEM DAHA HEDİYELERİNİ ALMADIK...

ALDIM, BUGÜN ALDIM... SÜPER ŞAHANE BİR FİRİTÖZ ALDIM. HADİ GİDELİM...

OLMAAZ... BİR HAFTA SONRA...

Bir hafta sonra...

TİLİLİLİLİ... TİLİLİLİLİ...

HAKİLBÖRİ... TELEFON... OHH..!

O gece...

HADİ SİZİN DÜĞÜNÜN VİDEO KASETİNİ SEYREDELİM...

HAY, HAY!..

ÖF BE HER GELEN MİSAFİRLE DÜĞÜN KASETİ SEYRETMEKTEN İÇİME FENALIK GELDİ... SANKİ SİNEMA TARİHİNİN EN GÜZEL DÜĞÜNLÜ FİLMİ SANKİ...

İŞTE HENRİCİM SENELERCE BANA ÇAY BORCU TAKMANIN BEDELİNİ FECİ ÖDEYECEKSİN, BU KASETİ SEYRETTİKLERİ ZAMAN SIFIRA YAKIN KARİZMAN TAMAMEN SIFIR OLACAK..!

DUM DUM ÇİKİ DUM ÇİKİ DUM DUM ÇİKİ DUM ÇİKİ DUM DUM ÇİKİ DUM DUM ÇİKİ...

HIŞŞŞT... BAKIN BAKIN HENRİYE BAKIN NELER YAPIYO... AHA HA HA, NASI OYNUYO HA HA HA... SANKİ ŞEREFSİZ BİR PENGUEN...

İGUANA KOVALADIM TEPEDEN TROPİK İÇKİ İÇECEĞİM ŞİŞEDEN BİZİM MAAALE AŞAĞIKI MAAALE SİZİN MAAALE YUKARIKI MAAALE HOBAA DURİRİRİ DURİRİ..!

VAY CEYSİN DAYI KASEDİ DİREK BU PLANDAN BAŞLATTIĞINA GÖRE HENRİ ABİYİ BİTİRMEYE İYİCE KARARLI GALİBA... YOKSA BEN Mİ AŞIRI ŞÜPHECİYİM NEYSE BAKICAZ İLERLEYEN PLANLARDA GÖRÜCEZ YAPAY DA OLSA GÜLİYİM BARİ...

HA HA HA HAREKETLERE BAKIN, KESİN KAFASI ÇOK İYİ NASI COŞMUŞ BİTİRMİŞ KENDİNİ..!

Nineler Haftası...

ANAMI KÖYDEN AYIRMAKLA GÜNAH ETTİK GİBİME GELİYO RAGIP...

HE YA... GÜNAH ETTİK...

!.....

Bİ TUHAFLIK VAR HACELİ NİNE... AŞIK OLMUŞUM... MUTLUYUM... AMA Bİ ŞEY VAR YİNE DE... HASTA MIYIM NE?..

YOK KIZANIM YOOK... EYLEDİR.. MUTLULUK VE KALP AĞRISI BİR YASTIKTA KOCAR..!

ARETHA FRANKLIN.....

EVET, OLUYOR... BİRAZ DAHA YUMUŞAK VE NEFES VERİR GİBİ... İÇTEN VE KORKUSUZ... BU DÜNYADAN GİDİYORUM AMA, GÖZÜM DE KALMADI İNTİBAI VERMELİ... HOŞÇAKAL DER GİBİ... EVET, TEKRARLIYORUZ...

EŞ-HE-DÜ ENLAA.. İLA-HE İLLALLAAAH VE....

BENİ OSMAN'A VERMEZSENİZ KAÇARIM HABARINIZ OLA... SIKIYSA DA VERMEYİN... KAÇARIM O KADAR..!

GİTTİKÇE ÇOCUKLAŞIYOR... SU ARALAR GENÇKIZLIĞINDA... DÜN DE OTUZLU YAŞLARINDAYDI...

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Susurluk Duruşması

Mahkeme Başkanı Karagül: Sayın Mehmet Eymür, geçen bi balık lokantasında "Susurluk hakkında, çok şey biliyorum" demişiniz, bizim kayınbirader yan masadaymış, duymuş... Ne biliyorsanız anlatın kardeşim... Burada yabancı yok... Hepimiz devlet için çalışıyoruz...

Mehmet Eymür: Anlatmasına anlatırım ama bi şartım var... Tansu hanımla birlikte düet ifade vericez...

Sanık Avukatları: Eymür sussun... Susunca çok çekici oluyor...

Mahkeme Bşk. Karagül: Reddedildi... Esrarengiz şekilde ortadan kaybolan MİT muhbiri Tank Ümit'i tanıyo muydunuz Sayın Eymür?..

Eymür: Bazen... Çok iyi kılık değiştirirdi Tank... Ortadan kaybolmasını da buna bağlıyorum... Ama ölmüş de olabilir... Yani bir kısmı ölmüştür belki, ne biliim... Ecel işte... Vadesi dolunca olur öyle... Yoksa Mehmet Ağar'ın konuyla ilgisi yok... Yok denecek kadar az...

Sanık Avukatları: Sayın Ağar'dan bahsederken sayın demedi... Cezalandırılsın... Bacağından cezalandırılsın...

Mah. Bşk. Karagül: Susun!.. Hem Sedat Bucak niye gelmedi duruşmaya?.. Hava mı atıyo?..

Sami Hoştan: Sayın Bucak sevkiyatta... Yani şöyle, hastaneye sevkedildi... Göz nezlesi olmuş...

Sanık Avukatları: Geçmiş olsun...

Mah. Bşk. Karagül: Kabul edildi... Tanık Ümit olayına dönün Sayın Eymür... Eymür de ne demekse?..

Eymür: Efendim?..

Mah. Bşk. Karagül: Yok bişey...

Eymür: Ümit, Ağar'ın emriyle 80 kilo uyuşturucuyu yurtdışına götürdü... Yanında Yaşar Öz ve Nurettin Güven vardı... Aynı uçakta modacı Cemil İpekçi de bulunuyordu... İpekçi, hostesten yeşil zeytin istedi... Hostes zeytin bulamadı... İpekçi protesto amacıyla uçağın kanadına çıkıp ağladı...

Mah. Bşk. Karagül: Konuyu dağıtmayın...

Sanık Avukatları: Dağılsın dağılsın, karışmayın... Cemil İpekçi de ne muzipmiş, vay be...

Mah. Bşk. Karagül: Reddedildi... Bi saniye, Sayın Ağar telefon bağlantısı yapmak istiyo... Alo...

M. B. K: Peki Tank Ümit nasıl kayboldu?..

Eymür: Tank, bu olayı Alman Polisi'ne espri niyetine ihbar etmiş... Hani nasıl derler, kafa geçmek için... Sen, Alman Polisi tut, olayı ciddiye al... Tam o sırada da Tank Ümit'in eceli gelmez mi?..

M.B.K: MİT, Çatlı ile Çakıcı'yı kullandı mı?..

Eymür: Birarada hayır... Çünkü Çatlı'yla Çakıcı, Rabırt de Niro'yla Al Pachino gibiydi, asla aynı sahnede biraraya gelmezlerdi... Çatlı'yı 1984 yılında MİT İstanbul Bölge Başkanı Nuri Gündeş, teşkilata döner almaya yolladı... O dönerlerden bir yaprak halen Kenan Evren'in kızı Şenay Gürvit'te mevcuttur... Çakıcı'yı ise hayır işlerinde kullanmışızdır...

Çakıcı: N'oluyo lan orda (dıuıt) koyiim... Robin Hood'um lan ben... Haseki Hastanesi'ne 85 neşter, Hürriyet Mahallesi Muhtarlığı'na 7 kilo pirzola, Şişli Etfal'e 40 adet "sus" yapan hemşire fotoğrafı, bir ilkokula kendi elimle çizdiğim Mevsimler Haritası, bi başka hastaneye de morg bağışladım... Daa ne lan?..

Sanık Avukatları: Özgürlük istiyoruz... Türkiye bizimle gurur duyuyor, Avrupa bizimle başka boyuta geçiyor...

M.B.K: Siz ne zaman girdiniz içeri?.. Sanıklar nerde?.. Sanıklar gitmiş... Duruşmayı 21. yüzyıla erteliyorum...

Ağar: Alo...

M.B.Karagül: Sayın Ağar, televizyonunuzun sesini biraz kısar mısınız?..

Ağar: Niye ki?.. Canlı yayında mıyız?..

M.B.Karagül: Yoo... Sadece herhangi bir konuda size söz geçirebilir miyim diye merak ettim...

Ağar: Tamam o zaman... Vazoyu attım, kırdım televizyonu... Sayın Eymür yalan söylüyo... Ben Tank Ümit'i tanımam... Esasında ben Galatasaray camiası dışında kimseyi tanımam... Futbolcuyum ben...

Sanık Avukatları: Doğru söylüyor... Fuji Mehmet odur... İlk "derin"lemesine pası o attı...

M.B.K: Avukatları dışarı çıkarın... Bi tane yeter, çok şamata yaptılar.

Ağar: Ola ki uyuşturucu gönderildiyse bile, dikkat edin Avrupa'ya gönderildi... Amaç Avrupalı sportmen gençleri zehirleyerek Türkiye'ye Avrupa Kupaları'nda yol açmak olamaz mı?.. Ne kadar kötümsersiniz...

Eymür: Fakat 80 kilo... Adam gibi... İnsan paylaşır... Ayıptır... Bu uyuşturucu Dev. Sol. lideri Dursun Karataş'a gönderilecek ve Karataş'ın yeri tesbit edilecektir... Biliyorsunuz, birisini bulmak için ona uyuşturucu yollamak gerekir... Bu bir istihbarat kuralıdır...

Sanık Avukatı: Doğru... 80 kilo, vatan için harcandı...

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

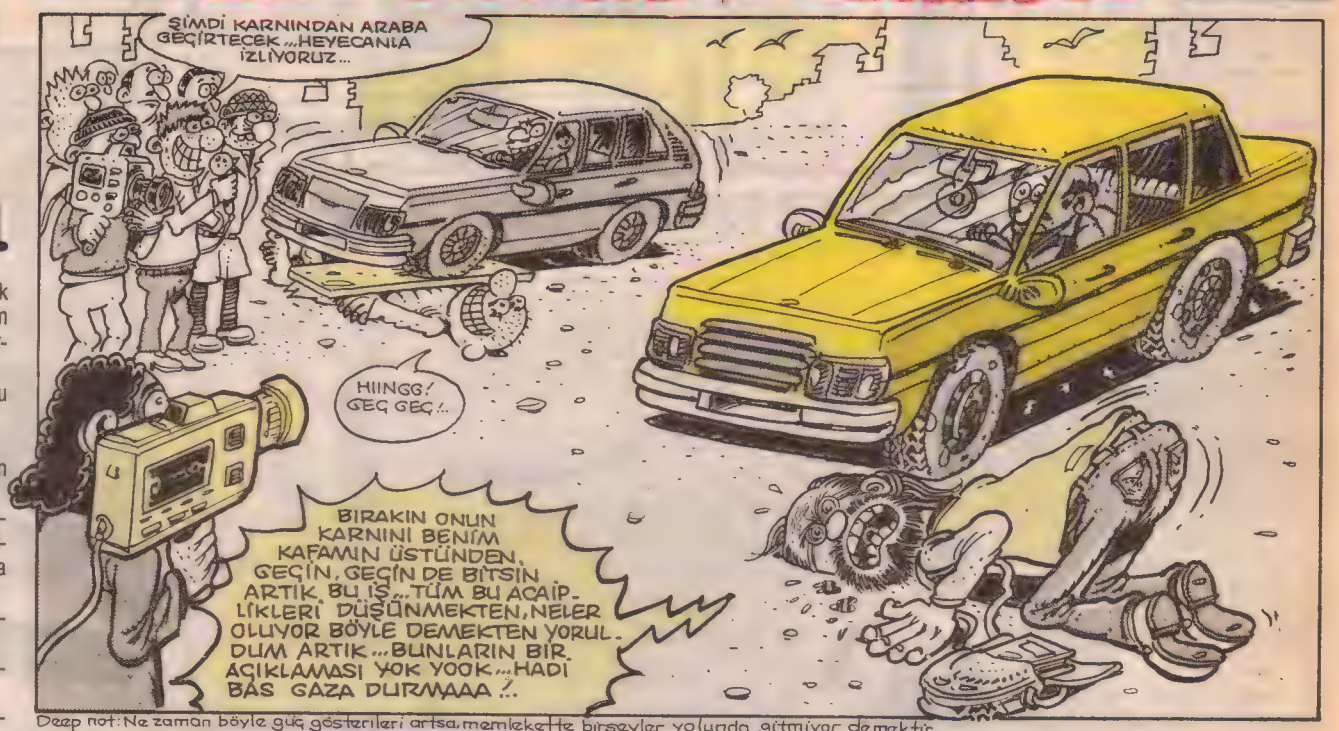

Deep not: Ne zaman böyle güç gösterileri artsa, memlekette birşeyler yolunda gitmiyor demektir...

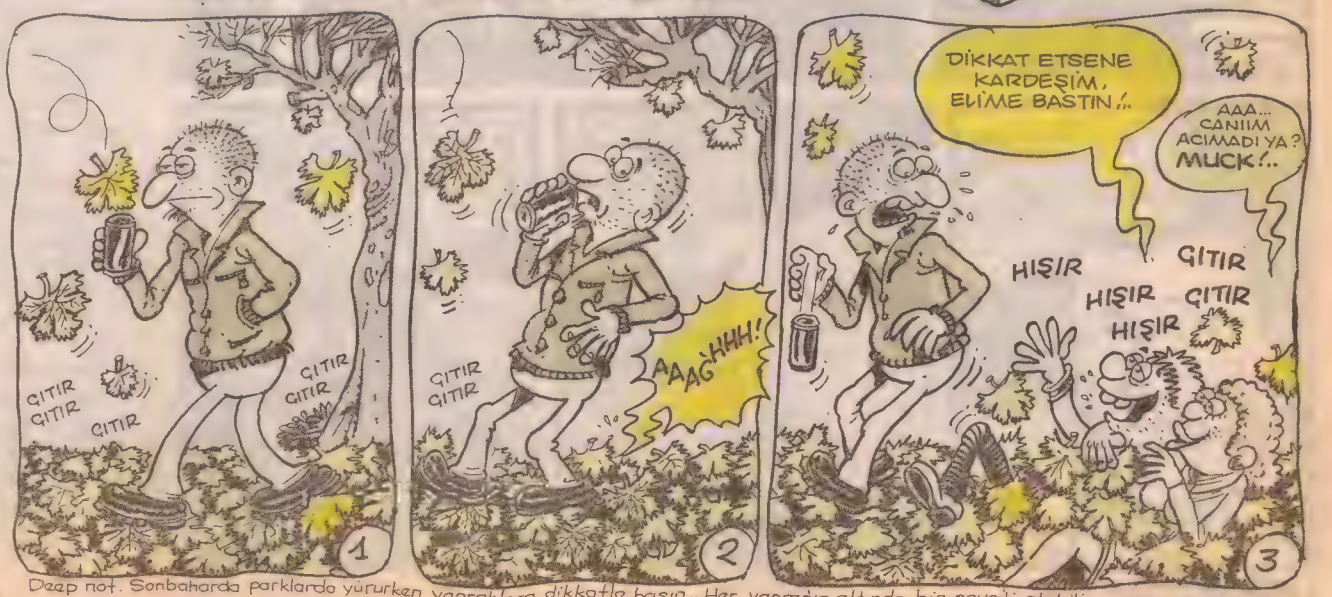

Deep not: Sonbaharda parklarda yürürken yapraklara dikkatle basın...Her yaprağın altında bir sevgili olabilir...

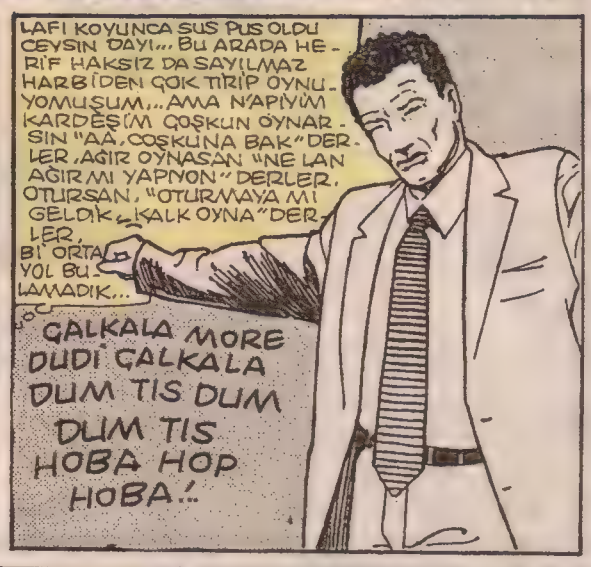

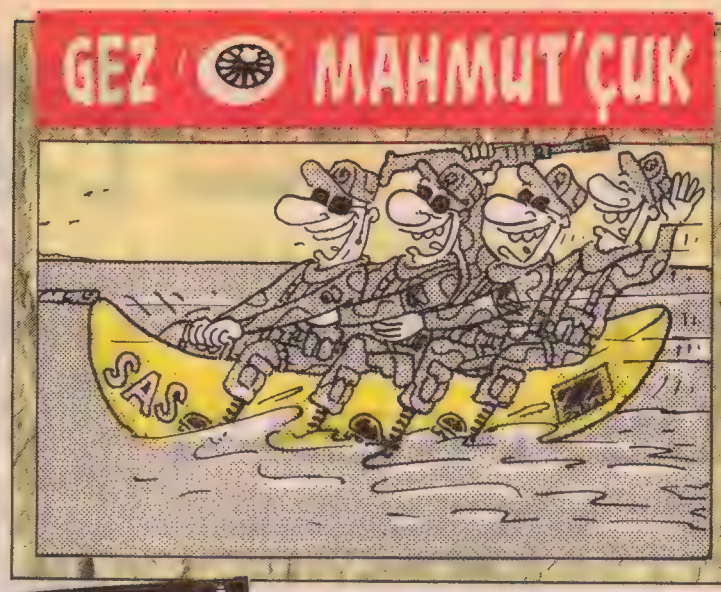

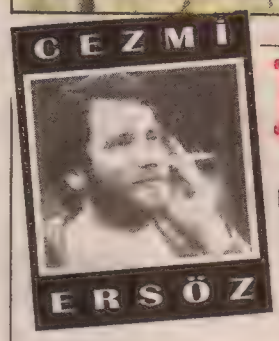

Bu Yol Kendimiz

- Nedir bu yazılar, ne diyor ne anlatıyor bu adam, her hafta, **Leman Dergisi**'nin orta sayfasında. Elinde sigarası, artistik bir pozda.

- İnanma abi sen o yazılara, inanma, hepsi yalan, sahte, uydurulmuş şeyler... Yaşamadığı şeyleri yaşamış gibi yazıyor...

- Ama insanlar inanıyor, bir sürü insan bu adamın yazılarını okuyor. çıldırmak işten değil. Birinin çıkıp bu adama, dur demesi gerekir.

- Hastalık yayıyor biliyor musun? Onu okuduktan sonra birçok insan akılhastanesine kaldırılıyormuş. Çok tehlikeli. Biliyor musun, aslında yazılarının yasaklanması gerekir. Toplumun ruh sağlığıyla oynuyor bunun gibileri. Sahte acılar üretiyor... Birlikte olduğu kadınlar şizofren oluyormuş, biliyor musun? Onları şizofren yaptıktan sonra da öykülerini yazıyormuş.

- Hem nedir bu karamsarlık? Hayat bu kadar kötü mü kardeşim? Nedir yani? Yaşamak istemiyorsan, at kendini Boğaz Köprüsü'nden aşağı. Bizi de rahat bırak...

- Sen bu adamı ciddiye mi alıyorsun abi? Hepsi duygu sömürüsü. İnsanların duygu boşluklarından yararlanıyor. Biliyorsun, bizim halkımız hüznü sever, hüzne aşiktır bizim halkımız, bilmez misin? Hüznü severler, doğayı sevmezler. Bu halk da adam olmaz ya neyse... Böyle üç kuruşluk adamları yazar yaptılar başımıza...

- Duyarlı adam, romantik adam... Şudur, budur... Kardeşim biz duygusuz muyuz, bizim duygularımız yok mu? Biz duygularımızı ulu orta söylüyor muyuz, başkalarıyla rasgele paylaşıyor muyuz. Delikanlı adam duygularını saklar, kimseye belli etmez. Ben bugüne kadar hiçbir sevgilime, **seni seviyorum,** dahi demedim, hiçbirine duygularımı belli etmedim. Neden? Duygular öyle basit şeyler mi, yeri zamanı var onun da... Kolay mı öyle.

- Ne duyarlı adamı abi. Kendi mi yazıyor sanıyorsun o yazıları?

- Kim yazıyor peki?

- Yaşlı bir halası var. 86 yaşında. O yazıyor. Kadıncağızın önüne bir tas çorba koyuyormuş... Yaşlı kadın hastalanıp yazamayınca da dövmeye kalkıyormuş.

- Yapma yahu... Ben de adam hep kızlarla orada burada geziyor, bu yazıları ne zaman yazıyor diye düşünüp duruyordum. Vay be, demek halası yazıyormuş. O yaşlı, o muhterem kadın. Vah yazık... Kullanıyor kadını desene... Tahmin ediyordum bunu biliyor musun. Bir erkek bu kadar içten, duyarlı olamaz diyordum, bunda bir sahtekarlık, bir yalan var diyordum. Şimdi sen benim yüreğime su serptin kardeşim. O yazmıyormuş değil mi, yahu öylesine rahatladım ki... Omuzumdan büyük bir yük kalktı...

- Ne diyorsun abi... Hakkında ben herşeyi öğrendim. Herifte ne numaralar var.

- Ne numaralar?

- Sırf halasını kullansa iyi, edebiyata meraklı gençleri, ben sizi yazar yapacağım, şair yapacağım, diye kandırıyor, sonra da yazdıklarını alıp halasına götürüyor, halası da bu edebiyat heveslisi gençlerin yazdıklarını günümüze uyarlayıp, yani biraz modernleştirdikten sonra ona veriyormuş... Kadın bu duruma çok üzülüyormuş, ama ne yapsın. Zor durum-

daymış, kend
dansıza...

- Ben böyl
bu kadar du
tim..: Erkekl

- Bakalım

- Ne deme

- Değil tab
şıyor.

- İyi ya işte

- Bildiğin g
sa bil ki o eş

- Yapma ya

- Evet, öyle
lemiş oluyor

- Hiç aklım
baştan aşağı

- Yalan ki
tığına bakma

- Yok canı
düm onu. Hi

- Mahsus y
büs kuyrukla
bitér, yine gi
okuru onu o

- Milyarları

- Ne diyors
şörtlerden, ba
bası...

- Kitapları

- Yok abi,
ler diye, ken
okuduğu fila

- Tüketti e
kendisini tekr
di. Hem düşü
tükenmiştir b

- Ama hery
ğırıyorlar ders

- İnanma a
mi diye. Yol
gel diyorlar..
duble rakı ko

- Yazarlığın
latıyor işte. Bi

- Ne diyors
öğrencilerin b
sizdenim den
adamdan nef

- Ben de, b

- Adam sür
gözükmez. Bi
le her kahvey

- Sen ne d
oturuyor. Yan
ben hani şu ü
yor adam. Tab
bu adama du

- Peki kızla

den Geçmiyor

ine bakacak kimsesi yokmuş. Sığınmış bu vic-

birşey olduğunu anlamıştım zaten... Bir erkek ğusal olur mu, yani ağlar mı demek istemiş- n yüz karası bu herif...
kek mi, acaba?
erkek mi? Değil mi yani?
.. Neden mi? Çünkü hep güzel kızlarla dola-

i değil abi... Bir adam güzel kızlarla dolaşıyor- nseldir...
u...
ir. Erkeklere olan eğilimini etkili bir yolla giz- r anlamda...
gelmezdi doğrusu... Vay be... Adamın hayatı alan desene...
yalan... Sen onun fakir fukara edebiyatı yap- . Milyarlar kazanıyor biliyor musun?
. Geçen gün daha otobüs kuyruğunda gör- öyle bir hali yok...
ıyor. Okurları onu öyle bilsin diye sık sık oto- na girer. Halk ekmek kuyruklarına da. Kuyruk er kuyruğun sonuna, orada bekler. Ta ki bir da görene dek. İmaj meselesi yani...
ar demek...
n abi. **Leman Cafe**'nin yarı hissesi onun. Ti- daklardan aldığı hisse ayrı. Aylık maaşı da ca-

çok satıyor...
tık satmıyor... Sırf kitapları çok satıyor desin- i kitaplarını korsan bastı. Aslında kimsenin yok. Tüketti kendini...
t... Kendisini tekrar ediyor artık. Yani halası r ediyor demek istiyorum. Kadıncağız tüken- sene, 86 yaşında... Kimbilir ne kadar yorulup yaşta, kolay mı o yazıları yazmak.
re, çağırıyorlar nedense, tükendiyse niye ça- n?..
. Ne çağırması. Kendi telefon açıyor **geleyim** arasını cebinden veriyor... Bedava yazar. **İyi** Adamın gözü kara, heryere gidiyor, önüne bir saatlerce konuşsun...
la yüzkarası desene... Böyleleri yazarlığı ucuz- duble rakıya öyle mi?
n... Ucuzlatmak ne kelime. Gittiği şehirlerde kar evlerinde yatıp kalkıyormuş. Bakın ben de ek için. Bu pespayeliktir bence. Tanrım ben et ediyorum...
n de nefret ediyorum...
kli ortalıkta. Yahu yazar dediğin öyle ortalıkta az halktan, okurlarından soyutlar kendini, öy- her lokantaya gitmez...
orsun abi. Gidip insanların masalarına zorla ıza oturabilir miyim, deyip oturduktan sonra, lü yazarım, deyip kendini o insanlara pazarlı- insanlar da bunu ti'ye alıyor sonra. Birilerinin demesi lazım. Yazarlığın da bir haysiyeti var. bu adamdan ne anlıyor. Yakışıklı da değil.

- Çirkinin çirkini hem de, adamda bir kere boy yok... Ama birşey söyleyim mi ben bu kadın milletini hiçbir zaman anlamış değilim... Kişiliksizleri, yalancıları, sahtekarları seviyorlar da, bizim gibi dürüst, kişilikli insanlar onları ürkütüyor...
- Ne kadar doğru söylüyorsun. Kişilik dedin değil mi, kişilik... Biliyor musun bir gün tarih yazacak bu konuşmalarımızı... Adam da kişilik yok bir kere, kaç yaşına gelmiş **Beyoğlu**'nda onüç, ondört yaşındaki çocuklara abi, diyor bu adam, düşünsene...
- Sırf onüç, ondört yaşındaki çocuklar olsa iyi, herkese, herşeye abi diyor... Kedilere, fesleğenlere, telefon kulübelerine bile abi, diyor. Rezil bu adam. Düşmüş bir kere...
- Rezil ki ne rezil...
- Adamın sırrı yok düşünsene... Bir insan bütün iç dünyasını okurlarıyla paylaşır mı?..
- Sevilmek için yapmayacağı birşey yok...
- Ne yapalım bu adama peki, nasıl dur diyelim, nasıl engelleyelim.
- Bence iyi bir dövmek lazım onu. Aklı başına öyle gelir... Gittiği yerleri iyi biliyorum...
- Dövmek mi...
- Evet, dövmek... Hıncımızı başka türlü nasıl alabiliriz?..
- Aaa bak o geliyor. O değil mi o... Çantası omuzunda. Bize doğru geliyor...
- Evet, evet o... Bize bakıyor... Selam versek mi acaba?
- Deminden beri arkasından konuşuyoruz adamın, selam vermemiz biraz tuhaf olmaz mı?
- Vermezsek şüphelenebilir. Ben veriyorum...
- Merhaba abiler...
- Merhaba...
- Merhaba...
- Yahu adam bize de abi dedi...
- Demedim mi herkese abi der diye... Adamın gözünde herkes eşit. kediler, fesleğenler, telefon kulübeleri, sokakta misket oynayan çocuklar, hepimiz aynıyız onun gözünde...
- Ama alçakgönüllü bir adam aslında değil mi...
- Aslında o yönü vardır, ama yine de inanmayacaksın...
- İnanmayacaksın...
- Aa bak, üzerinden bir kağıt düştü...
- Evet, evet, bak birşeyler yazıyor üzerinde...
- Ne yazıyor okusana...

- Giderek birbirimize ne kadar benziyoruz, farkında mısınız? Birbirimize benzedikçe kendimizden umudu kesiyoruz. Birbirimize benzedikçe giderek birbirimizden daha çok nefret eder hale geliyoruz...

Birbirimize benzedikçe ve kendimizden umudu kestikçe, ancak başkalarını kötüleyerek, küçümseyerek kendimizi iyi hissedebileceğimizi sanıyoruz...

Boşluktayız, mutsuzuz, hayata yeni bir anlam katamıyoruz... Hayat ve çevremizdekilere hiçbir şey katamadığımız halde herşey bizim olsun istiyoruz...

Kendimizi değil, sandığımızdan daha çok nefret ettiğimiz o başkalarını yaşıyoruz hep... Öfkelerimiz, kızgınlıklarımız, arzularımız bile bize ait değil... Başkalarının mutsuzluğunu, çıkışsızlığını, tükenmişliğini yaşıyoruz... Bu hayat bizim değil...

Çıkışı yok bu yolun. Bu yol kendimizden geçmiyor...

* 24 Ekim saat 15.00'te **Silivri**'de **İlya Kitabevi**'nde yim. (Merkez camii arkası)
* 28 Ekim saat 15.30'da **Siirt Eğitim-Sen**'deyim
* **Grup Yorum**'un üç üyesi hapiste. **Grup Yorum** üzerindeki baskıları protesto ediyorum
* Fazilet Partisi Genelbaşkanı **Recai Kutan**'ın Aleviler ile ilgili söylediği çirkin sözleri burada kınıyorum
* Dilek Sarıçam, Berna Kaya, Konya'dan Şeref, Tan Türkmen, Ahmet Doğan, Gökçe Şahin, İrem Çavuşoğlu, Deniz E., Helin Aytun, Ulaş Keskinel, Sevin Kızıl, Gözyaş, Bahar Haser, İ.Doruk, Şennur Karaytan, Ebru Bağcık, Umran Özhan, Tuğba, Kuşadası'ndan Deniz Beyza, S. nan Karataş, Celalettin Mızrak, Fatma Dağıtmış, mektuplarınız aldım sevgiyle
* Kışlığıma yapılan saldırıyı kınayan faksların için çok teşekkür ediyorum

KAYIK KAFALI

SUAT ÖZKAN

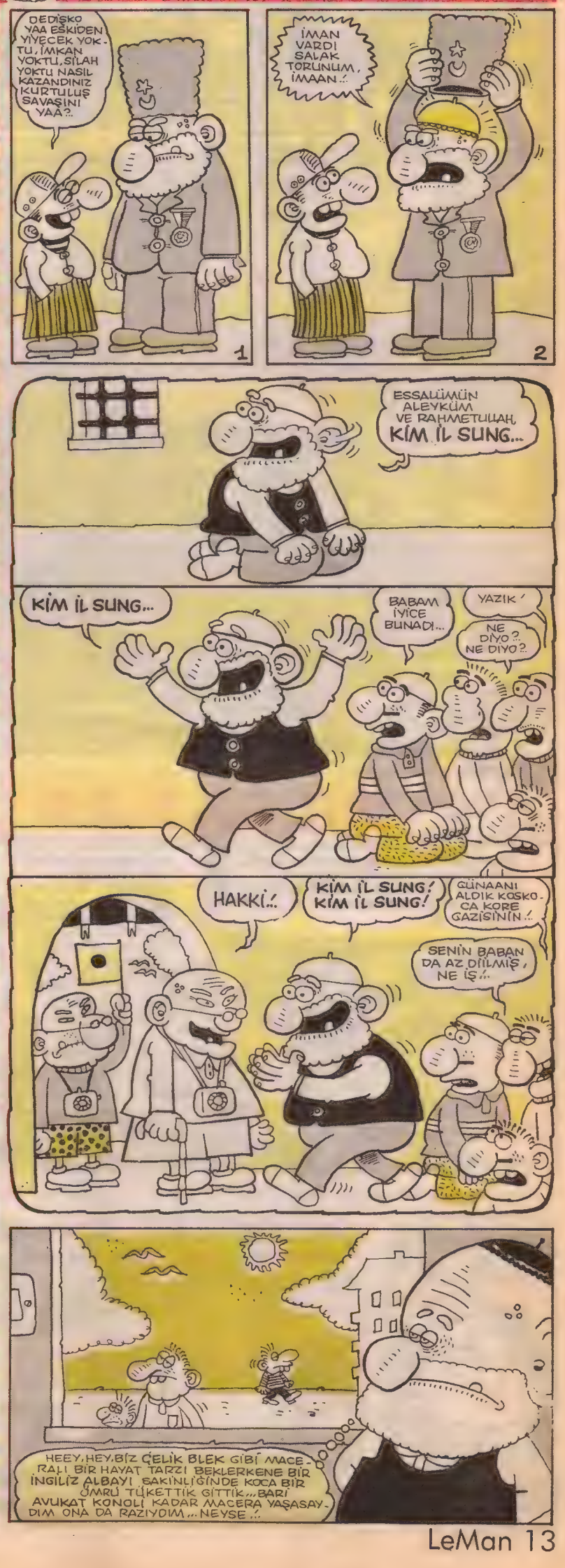

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

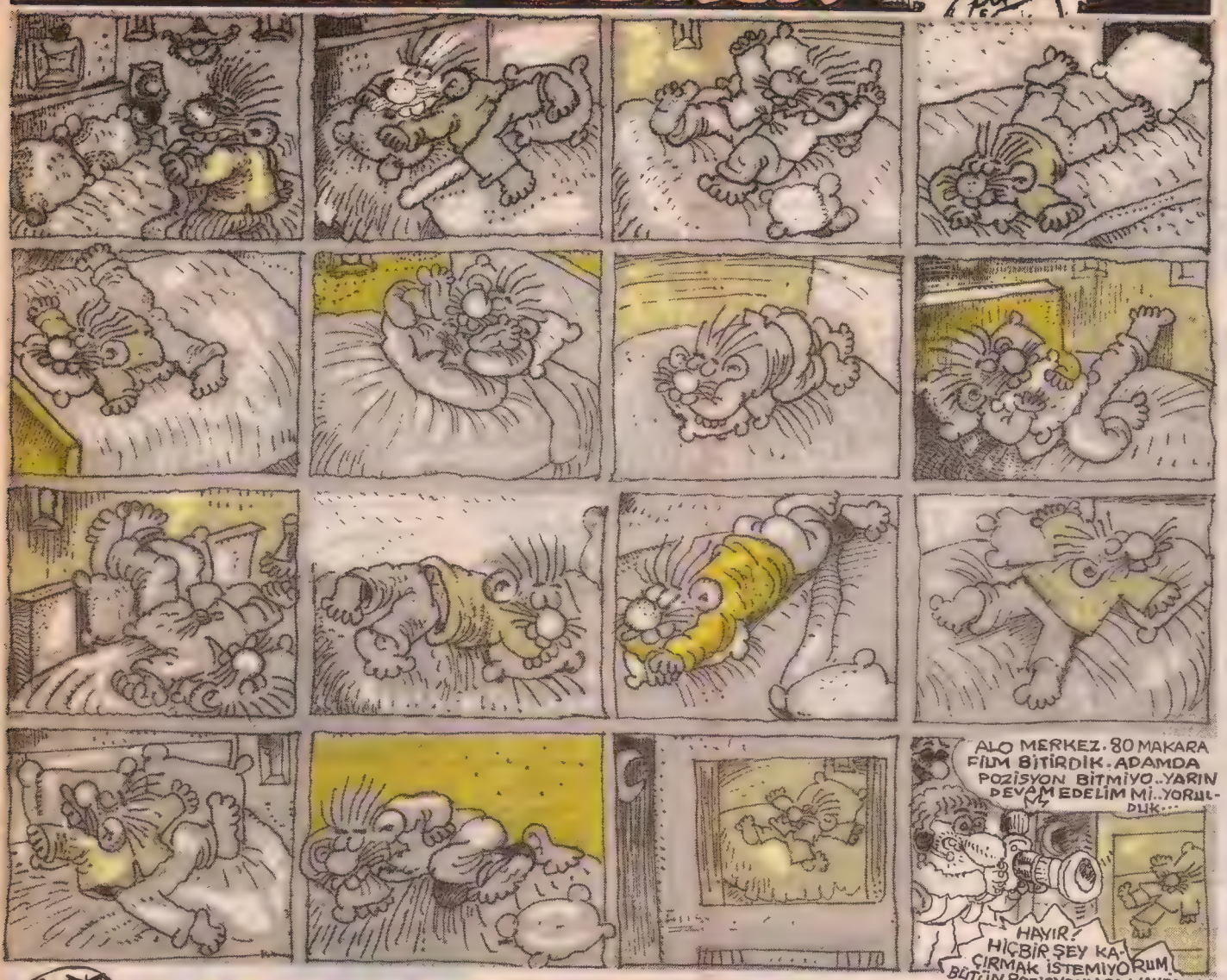

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Sevişir gibi savaş!

Geçen haftaki kısmın özeti:

***Su** gibi aziz olasıca, **su** verenleri çok olasıca yazarınız bir içim **su** gibi yazısında adı **Su**'lu kendi **Su**'suz **Su**riye ile **su**dan bahaneli savaşın **Su**surluk ve benzeri şeyleri unuttursun diye gündeme getirildiğini düşünmektedir. Bu arada "**Su** niyetine seni içeriz **Su**riye; seni yeriz **Su**riye" diyerek savaş çığırtkanı medya ile dalgasını geçmektedir. Geçen hafta böylesine **sulu**yorum yapan yazarınız bakalım bu hafta nasıl bir **sulu**yorum yapacak?*

...

Suriye ile savaşılırsa silah olarak **su** tabancası kullanılsın!

Kim kimi daha fazla ıslatırsa o galip sayılsın.

Zaten gerçekte de **Su**riye ile aramızdaki **su** savaşı değil mi?

Su yüzünden yıllar önce aramızda soğuk savaş başlamadı mı?

Aslında yalnız bu savaşta değil, tüm savaşlarda sulu silahlar kullanılsın!

Kan akmasın, su aksın!

Silahlar adam öldürmesin, insan ıslatsın!

Kanlı savaşlar yerini sulu savaşlara bıraksın.

Savaşlar sulandırıldıkça sulandırılsın.

Hem ne uygun olur sulu savaşları meyve suyu, meşrubat türü sulu şeyler içerek televizyondan izlemek.

Düşünsenize kurşun değil su sıkan makineli tüfekler...

Kurşun değil su atan tanklar, toplar, uçaklar...

Patladığında su saçan bombalar...

Ve bunlar gibi şeylerle yapılan savaşlar.

Savaşır gibi değil, **sevişir** gibi savaşlar!

İlle de savaşacaksa insanlar, bari sevişir gibi savaşsınlar!

Savaşların yapılması önlenemiyorsa, bari savaşlar sulu silahlarla yapılsın!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Film hakları saklıdır.

Akşamsefası

Siliciler

Erdem Özkaramanlar

Size, Hakkâri'de şehrin tam göbeğindeki atlı Atatürk heykeliyle ilgili hikaye anlatacağım...

Bu adam, belediyede temizlik işçisi olarak çalışan Yıldırım'ın kendisidir...

Heykelin temizliğinden sorumlu işçi... Evet Yıldırım'ın yegane işi budur...

Bana, dünyada yaptığı işten en çok nefret eden kim diye sorarsanız eğer; hiç tereddüt etmem

Size Yıldırım derim...

KIRŞ!

Onun işinden nefret etmesinin müsebbibi kim diye sorarsanız "halk" derim... Hakkâri halkı... Aşağıda onu izleyenler...

YILDIRIM..!

O, bir yandan heykeli sikerken bir yandan da müdahalelere maruz kalır, her gün biraz daha nefret ederdi işinden...

HA?..

AT OĞLUM, AT!.. ATI İYİ TEMİZLEMEMİŞSİN..!

DAHA NASIL TEMİZLEYEYİM OĞLUM?!

AT OĞLUM AT... ATIN ORGANINI...

Bu müdahale üzerine atın altına giren Yıldırım...

Heykelin cinsel organını ızdırap içinde, mecburen sıferdi...

Aşağıdaki kalabalık onu seyrederken...

...O da aşağıdakilere kaplanlarla boğuşmaya hazır bir gladyatörün bakışlarını fırlatırdı...

Ama bu gladyatör, fazla dirençli çıkmayacaktı...

Bir gün... İyi hatırlıyorum, bir bayramın arifesiydi...

Vali ayağa kalkmış bas bas bağırıyor...

BU NE REZALET, BU NE REZALEET!

KİM YAPTI BUNU?

Bir gün önacsinden temizlenen heykel pırıl pırıldı... Ancak atın iki bacağının arası tozdan ve kirden belirgin bir beyazlıktaydı ve gözalıyordu...

KİM SİLDİ BU HEYKELİ, KİM?..

İşi halletmesi için derhal Yıldırım'ın kapısına dayandılar... Ama evinde yoktu,,, Kaçmıştı...

BOKU YEDİN SEN OĞLUM..!

Sadece o değil, belediyenin diğer bütün işçileri yoktu evlerinde... Hepsi kaçmıştı, çünkü kimse atın orasını silmek istemiyordu...

EE?

PEKİ KİM SİLECEK ATIN ORASINI?..

İşte o anda, o inanılmaz olan oldu: Belediye başkanı eline ıslak bir süngerle alıp anıtına tırmandı ve atın orasını herkesin gözü önünde temizledi... Parlattı...

...Tabii sonraki yerel seçimlerde belediye başkanlığını kaybetti...

SELÇUK ERDEM

GELİYOOR... Beş yaşındayken bir kabus gördüm: İnsanlar ilgiyle bir kitaba bakıyorlardı. Ben de baktım: kitabın kapağında bir penguen bir koyunla dans ediyordu. O yaşıma kadar daha safakça bir şey görmemiştim. Ama... kitabın üstünde benim adım yazıyordu? Ne biçim bir lanetti bu? Düzgün bir roman ya da bilimsel filan bir kitap olsa harika olurdu, ama Penguenler?.. Koyunlar? Bağırarak uyandım ve bu kabusu unutmaya çalıştım. Ama bu görüntü hayatım boyunca beni takip etti. Artık kaçmıyorum,kabullendim. Evet, penguen ve koyun ve üstünde adım yazıyor.

Karikatürler-2, çok yakında...

Denetli Beslenme

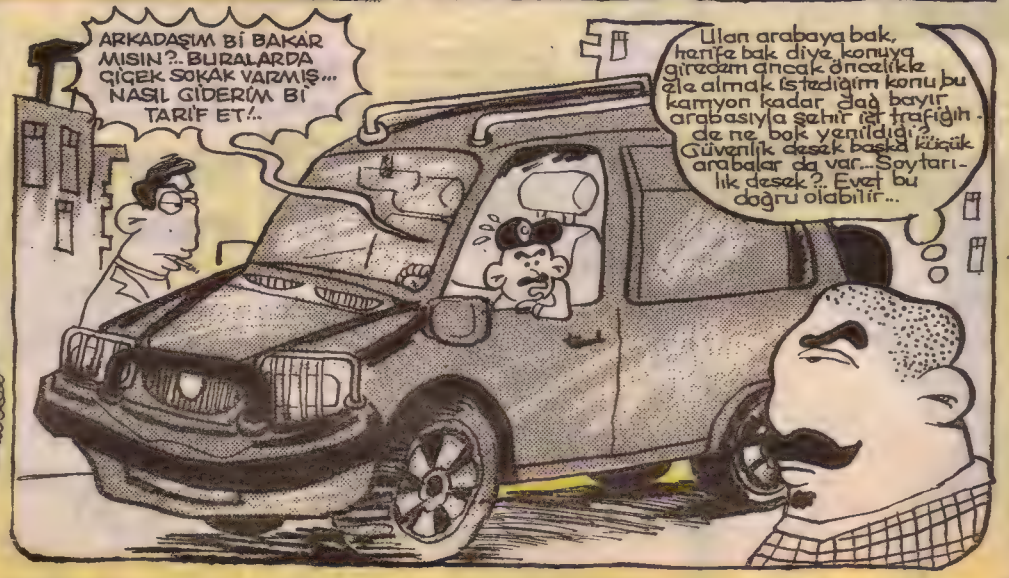

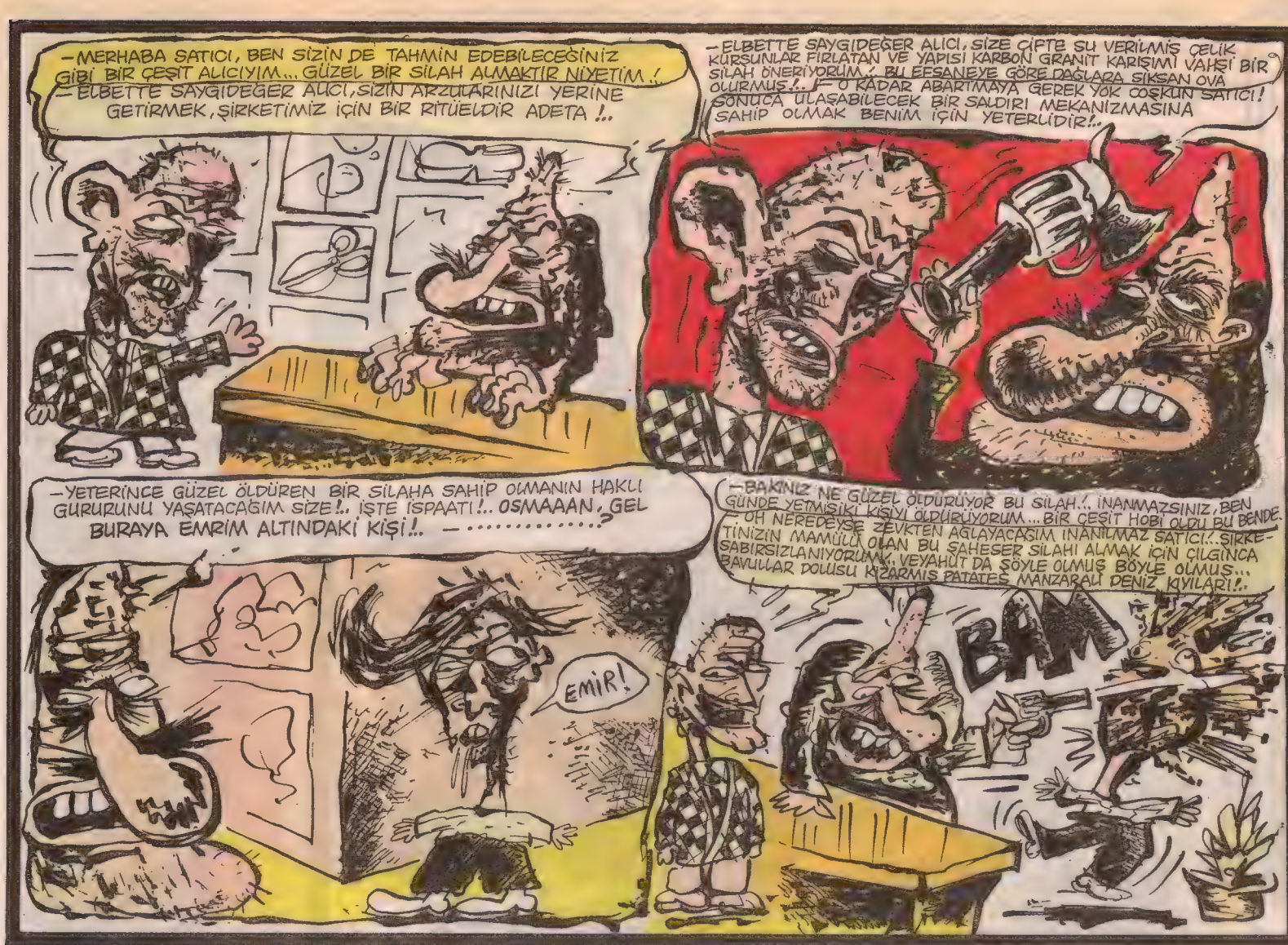

Jüpiterin yörünge açısına paralel ekilmiş maydanozlar ilkbaharda yağan yağmurların etkisiyle yedi dakkada bir hapşırınca, doktorlar beyaz önlüklerinin üstüne makas resimleri yapıp yüksek dağlardan aşşağı yuvarlanmış taklidi yapan varpurların yelkenlerindeki, rüzgar etkilerini olabildiğince ciddiye alıp verdikten sonra olacak tüm aktiviteler devamlı suretle biterler.

GÖKHAN DABAK

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

DUMUR

"Sayın apartman sakinlerinin Dikatine ToplanTıya cağrıyoruz gelmeyorsunuz aydatları ödeyin Diyoruz ödemeyorsunuz Ben Hiç Bir Konşuyan KöTü olmak İsTemeyorum Bu işi Toplanın cözün Ben Bu işi yapamayacağım yazan yönetici"

Gelip geçerken gördüğüm ve sürekli güldüğüm, apartmanın panosundaki bu yazıyı çaldım ve bu dumuru sizlerle paylaşmaya karar verdim.

Apartman Yöneticimize sevgiyle!

Aliye-Canan-Didem-Ayşen / Eskişehir

(Gönderilen mektup noktasından virgülüne kadar aynen yazılmıştır)

Sevgili arkadaşım Tayfun ile şöyle bir haftalığına kafa dinlemek ve Akdeniz'in sıcacık güneşinden faydalanabilmek için İstanbul büyük garajdan mutluluk içerisinde birbirimizle şakalaşarak Antalya'ya doğru hareket etmiştik ki o ne, ohaaa!.. Koskoca karayolunda onca insana, arabalara aldırmayarak arabasını arıza şeridine çekmiş biri. Bilmem kaç santimlik şeyiyle işediği yetmiyormuş gibi bir de arabalara karşı dönüp sallaması yok muydu. Ben ve arkadaşım birden otobüs şoförüne durdur ulen otobüsü şuna inip gününü gösterelim diyecektik. Ama tekrar Akdeniz'i Antalya'yı düşünerek sakinleştik.

Volkan Alabaz /Aydın

Bir fabrika girişinde **"Dikkat azgın köpek var"** yazısını görünce derin bir dumura uğradım ve kendimi düşünce denizinde yüzerken buldum. Bu yazıyı yazanlar; azgınsız bir **"dikkat köpek var"** yazısıyla bizlerin minicik, sevimli ve tüylü bir köpek anladığımızı mı sanıyorlar, yoksa başına azgın sıfatını yerleştirerek bizleri içerde şeydecek kadar azgın köpek olduğunu uyarmak mı istiyorlar?

Mehmet Adam / Adana

KEDİLER SEVGİLİLER VE HER 3 YILDA BİR

BİR ÇİZGİ ROMANCIYI EN ÇOK KASAN HİKAYELER, ÇİZGİCİNİN GERÇEK YAŞADIKLARIDIR... BU OKUYACAĞINIZ SAYFALAR DA TAMAMEN GERÇEKTİR VE "BEŞ GÜZEL HİKAYEDEN" İLKİDİR... BEŞ GÜZEL HİKAYENİN ANLAMINI ÇOK AZ KİŞİ BİLİR... BU HİKAYE YALNIZCA ŞİZE DEĞİL, ÇOK SEVDİĞİM BİRİNDEN ÖZÜR DİLEMEK İÇİN DE YAZILMIŞTIR!

*Her üç yılda bir, bir kadın meraklı bir kedi yavrusu gibi odama süzülüp, önce çizgilerin arasına, sonra kafama, evime ve tüm hayatıma girer, bunun sırası her zaman aynı değildir... Kediler meraktan ölür, kadınlar meraktan aşık olur... (Bir kişi hariç.)

AA.. SEN KİMSİN? N'APIYORSUN ODAMDA?

BUNLAR ÇOK GÜZEL ŞEYLER..

*Her üç yılda bir aşağıdaki anı yaşarım... Konuşma özürlü olduğum için dur filan da diyemem, aptalca herkesin parmak izi gibi farklı bir dünyası olduğunu düşünürüm, gitme sebeplerinin bu olmadığını bildiğim halde...

HOŞÇAKAL...

NİYE?

*Her üç yılda bir, bir kadın küçücük odamdaki kocaman dünyamdan dışarı çekip çıkarır beni... O odada benim köpekbalıklarım var, garip güzel kadınlarım, yaratıklarım...

..Kanatlarım, beraber uçtuğum kuşlarım, hayalgücümün yettiği her şeyim var, bu gerçek..

*Her üç yılda bir, gerçek olmadığını bile bile, anlamsızca bu kareyi çizerim ve üstüne, herkes gitse bile geceleri başucumda beni bekleyen gerçek dostlarım diye yazarım... Bunları yazıp çizerken, hayatım boyunca yalnız kalacağımı bilmenin burukluğu vardır içimde...

*Odadan çıktıktan sonra kabuslar başlar...

SENİ ÇOK SEVİYORUM AMA...

"AĞLA GALİP, GÜL GALİP, DANS ET GALİP, SEVİŞ GALİP... ÜZÜLMEYİ SEVİNMEYİ ÖĞREN, SENİN İÇİN ÇÜRÜMÜŞ GALİP... BEN BİR KADINIM GALİP, YANINA YATTIĞIM ZAMAN BENİ KEDİ SEVER GİBİ DEĞİL, KADININI SEVER GİBİ SEV... SEVMEYİ ÖĞREN..

!

*Ustam "OĞUZ ARAL" bir çizgiciyle evlenen kadının iki kocası olur, biri kendi kocası, öteki çizgi" derdi. Onlar bizi nelerle paylaştıklarını bilmezler, biz onları nelerle paylaştığımızı biliriz yalnızca...

Güzelim ölümü Z'NİN ÖLÜMÜ. / FRANKOYA GİT... GİZLİ

GİYOTİNİN YÜKSEKLİĞİ 2 M. BAŞIN AĞIRLIĞI 65 KİLO...

ÖRÜMCEK ZÜRRESİ

HZ. İSA AŞKI İÇİN DENİZİ GEÇEN İNSANLAR

YENİ HİTLER'İN ÖLÜMÜ

MAVİ MERCİN KÖPEKBALIĞINDAN DAHA HIZLI YÜZER

*Üç yıl sonra bir süre sevilen kedi gibi tekrar odamın kapısına bırakılırım. BENİM KEDİM VARDI!.. BEN GALİP TEKİN GÖRDÜM!..

*Sonra "HOŞÇAKAL"ın verdiği üzüntü ve utançla kimseye görünmeden odaya girer ve yılların acısını kağıttan, kalemden çıkarırsınız... Bunun adı çizmek değildir aslında. Ne olduğunu anlatamam, ben bile yıllardır anlayamadım...

NİYE BENLE HİÇ KONUŞMUYORSUN, BENİ DE DİNLEMİYORSUN, KAFAN NERELERDE?.

YAVAŞ.. YAVAŞ ÇİZ, İNCİTME BİZİ!..

O DA GİTTİ... NE GÜZEL TAM ÇOK SEVMEYE BAŞLAMIŞTIK... HER ŞEYİ BIRAKICAKTIK DİMİ FÜTTÜN?.

ŞİMDİYE KADAR ANLATTIKLARININ HEPSİ DOĞRU, AMA İSTERSEN ŞU BIRAKACAĞIN HER ŞEYLERDEN KONUŞALIM!

SENİ ZORLA O ODADAKİ GARİP DÜNYANDAN ÇIKARTIYORLAR AMA, SONRA ÇOK TEHLİKELİ BİR DÜNYAN DAHA OLDUĞUNU ÖĞRENİYORLAR... İYİ BİR SEVGİLİ İÇKİ İÇMEZ, SİLAH TAŞIMAZ, İYİ BİR SEVGİLİNİN TİMCİLERDEN, TERÖRLE MÜCADELEDEN, MAFYADAN ARKADAŞI OLMAZ, BACAĞINDA KURŞUN DELİKLERİ OLMAZ, GALİP...

TEŞEKKÜL OLUŞTURMAKTAN D.G.M'DE DE YARGILANMAZ GALİP!

BÜTÜN BUNLARIN YANINDA SEN İYİ BİR ÇİZERSİN, BOĞAZİÇİ'NDE ÖĞRETİM GÖREVLİSİSİN, BU NASIL BİR KARMAŞADIR GALİP... ARTIK SENİN BİLE KALDIRAMADIĞIN BU HAYATI BİR KADIN SENİNLE NASIL PAYLAŞSIN, GALİP TEKİN...

BUNLARIN HEPSİNİN FARKINDA O, ONUN İÇİN "SEVERİM SONRA TERKEDİLİRİM" KORKUSUYLA BİR İKİ KİŞİ DIŞINDA KADINLARI YANINA YAKLAŞTIRMIYOR DALLAMA?.

PEKİ, HER ŞEYİ BIRAKTIN... GÜLMEYİ, AĞLAMAYI, SEVİNMEYİ, ÜZÜLMEYİ ÖĞRENEBİLECEK MİSİN?..

Devamı karşı sayfada

Karşı sayfadan devam

İşte En Son Kaset!

Korkmaz Yiğit: Aloo, Aladdin... Alooo!

Alaattin Çakıcı: Ağbi dinliyorum ben seni... Sesin gayet net geliyor.

K.Yiğit: Bak gülüm, diyorum ki şu Türk Ticaret Bankası ihalesiyle bi ilgilensen... Yanınız o geçenlerde vesile olduğun Göz Bankası ihalesinden çok zarar ettik biz... Gözlerin çoğu hipermetrop ya da astigmat çıktı... İnan çok hırpaladı bu durum beni... Sinirden bankadaki tüm gözlere parmağımı soktum.

A. Çakıcı: Yok ağbi, olmaz öyle şey... Hayatta inanmam... Çok hoş gözlerdi onlar... Hepsi Türkan Şoray gibi buğu buğu bakıyorlardı.

K.Yiğit: Neyse canım... Yeni banka ihalesini daha sıkı tutalım... İhaleye tehdit de girsin.

A. Çakıcı: Tehdit kim ağbi?.. Tehdit Fikret mi yoksa?.. O yazar değil miydi?.. Niye giriyo ki ihaleye?.. Vur de anında vururuz ağbi.

K.Yiğit: Yanlış anladın bi tanem.... Yok öyle bi şey... Bayındır Holding giriyo ihaleye.

A. Çakıcı: Girmesinler ağbi... Bayın'dır, erkek adamın bayın kısmına eli kalkmaz diye aşağıdan alıyoz... Ama sabrın da bi sonu vardır... Di mi ağbi?

K.Yiğit: Haklısın ciğerim... Ha bi de Koç, Sabancı ve Çukurova giricekmiş... Bak geçen ihaleyi de onlar götürdü... Hani sen bana kimsenin karşımıza çıkmaya dötü yemez demiştin... Oldu mu şimdi yani?

K.Yiğit: Ağbi yeminlen ben konuştum onlarla... İhaleye girmiycez diye söz vermişlerdi... Sonra Koç'la Sabancı tanınmamak için ihale salonuna mezdeke grubu kılığında girmişler... Yüzlerindeki peçeden çıkaramamış bizim çocuklar... Hatta para felan da yapıştırmışlar ağbi.

K.Yiğit: Tamam yiğidim şimdi sen sıkma canını... Oldu artık bi kere... Yeni ihale işine Koç'ları, Sabancı'ları karıştırmayalım... Aloo!.. Aloo!..

A. Çakıcı: Buyur ağbi, dinliyorum.

K.Yiğit: Galiba hatlar karıştı Abdullah'cım!

A. Çakıcı: Hatlar da kim ağbi?.. Koç'ları, Sabancı'ları biliyorum da Hatlar'dan haberim yok... Hemen ver adreslerini, icabına bakarız.

K.Yiğit: Bak yine yanlış şeettin ciğerim... Olmuyo ama... Yapma böyle... Bak ben seni severim.

A. Çakıcı: Ben de seni çok severim ağbi... Sırf isimleri senin ismine benziyo diye Korkmaz Çakar'ın ve Korkut Özal'ın muhallebiden biblolarını yapıp, vitrine koydum... Fakat bizim çocuklar bu biblolarn omuz kısmını yemişler... İnan çok pis dövdüm çocukları ağbi.

K.Yiğit: Eksik olma canım... Mersi.

A. Çakıcı: Ha, bi de senin o vurucu, zıpkın gibi isminle ilgili bazı asılsız iddialar üretmişler... Neymiş efendim gerçek adın Korkmaz Yiğit değil de Orkun Naifoğlu'ymuş... İş dünyasında etkili olsun diye değiştirmişsin... Fena bozuldum ağbi... Bu dedikoduyu çıkaranları bir bir yakalayıp, tokat aşığı yaptım.

K.Yiğit: Eyvallah güzelim... Bu hizmetlerin karşılıksız kalmayacak... Hele şu Türk Ticaret Bankası ihalesini alalım... Bankamatik ekranında beliren "Çekmek istediğiniz miktar için bakiyeniz yeterli değildir" yazısının yanında senin burnunu karıştırırken fotoğrafın çıkıcak... Nasıl jest ama?

A. Çakıcı: Çok teşekkürler ağbi... Ben şimdi hemen bizim çocuklara haber veriyorum... Banka kesin senin ağbi... Bilirsin bizde anlayış farklı, kültür farklı.... gerisi neydi lo?

K.Yiğit: Felsefe loo, felsefee!

Mesut CEYLAN

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

AĞLAYAN ADAM VE OĞLU

R. Erfem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

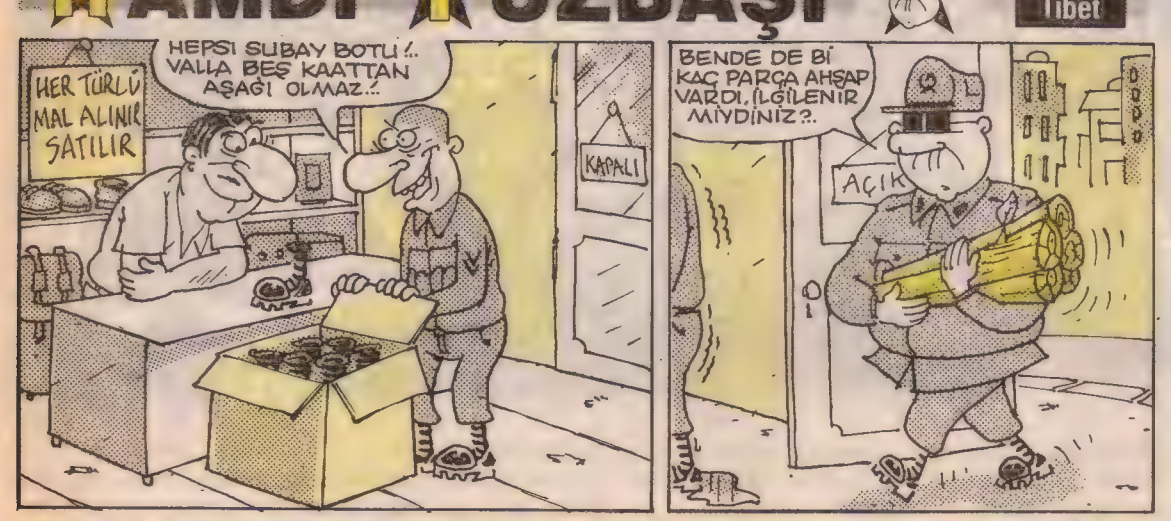

TABU DEVİREN

Küçük Kız ÖZGE

Akşamsefası

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

Selâm... Ufak poşetimi yanıma almış, pazara doğru yürüyodum yine. Küçük poşet taşımak iyidir. Küçüktür; kaset, sigara konur içine. Karşıya geçmem gerekti. Önce şu tarafa, sonra bu tarafa baktım, geçtim karşı kaldırıma. Ordan ilerlemeye devam ettim. Biraz sonra açıklık bi alana varıcam. Tuhaf bi andı gerçekten de. Aslında, tuhaflaşması için refleks bi gayret sarfediyo olabilirdim. Bilirsiniz; kendini kandırma falan da deniyo buna. Rüzgar vardı. Toz kalkıyodu hafifften. İyi şeyler düşündüm alanın ortasında. Sonra kötü şeyler de düşündüm. Ama, hiçbiri fazla etkili olmadı. İyi şey pek mutlu etmedi, demek önemsizmiş. Kötüsü de, üzmedi çok; öyleyse kuruntuymuş. Ve kendi kendine, bişiy oldu o anlarda: Hiçlik!.. Bu şey, nedir tam, anlaşılmıyo. İyi diil: Keyif vermiyo çünkü. Kötü de olmamalı: Raatsız etmiyor. O, sadece tek başına var oluyor, ikiye ayrılmıyor. Veya... Daha fazla kurcalayıp düşünmeme imkan yoktu. Kısa sürdü. Sonra yine iyi şeyler ve kötü şeyler düşündüm. Bi ara, dönerken, tekrar başladı. Çekici bi şey gibi geliyor. Ama sanırım, tehlikeli. Biraz daha uzun sürse, belki çözebilirim diye düşündüm. Toz kalkıyodu hafif. Bi otobüs geçti yoldan. Kalabalıktı içi. Önüme baktım...

SEVERİM:... Sucudan su içerken, bardağı diktikten sonra, dibinde kalan bi iki damlayı yere döküp bardağı uzattıım aanı ve para üstü olarak, su kovasının kapağı üstünde duran paralardan verilen, ıslak demir yuvarlakları... Yabancı bi filmde, bi şişenin bi kitapın üzerinde falan, çevrimi yapılmayan, konuyla ilgisi olan yabancı bi kelime geçtiinde, sözlüü alıp, tv'nin ışıında sayfaları hızla çevirdiim aanı... Nezle olduumda falan, o büyük hınkırma için tuvalete gittiimde, biraz sonra fışkırıcak o jölemsi artığı uzun süre görmemek için, lavabonun deliğindeki süzgeci çıkarıp öyle hınkırmayı; jöle dokunun süzgeçte yapışıp kalmasını önleme işlemini...

PSİKOAYRINTI:... "Bitti!" dedi Dr. Semih'e, yattıı yerden. Doktor mutfaktaydı. Kahve hazırlıyordu. "Ne bitti?" diye bağırdı. "Süngerim bitti doktor. Sizin bana hediye diye aldığınız o mavi sünger. Bitti." Dr. Semih, kahvelerle geldi, onunkini sehpaya bıraktı, kendisininkini alıp, koltuğuna oturdu. "Ben onu yolmadığınızı sanıyordum. Saklıyordunuz hani?".. Doktoru üzdüünü düşünmüştü. Raatlama koltuunda yan döndü, pozisyonunu biraz düzeltti. "Evet, saklıyodum aslında doktor. Ama onu her gördüümde, sizi hatırlayıp, bi parça koparttım, çiğnedim..." Ne garip bir hatırlama aanı!" dedi Dr. Semih, fincanı tabaa yavaşça koyup. "Farkında olmadan doktor. Böyle böyle derken, bi baktım, azıcık kalmış. O da saklanmaz, ayıp. Ayakkabımı boyadım, attım çöpe..." "İyi yapmışsınız. Bi gün çarşıya gideriz beraber, yenisini alırız." Doktorun, sakinliği ve yol göstericiliği, onu bazen çok sıkıyordu. Biraz sinirlendirmeyi düşündü. Sonra yine gönlünü alabilirdi. Ama doktora bakınca, o kibar kahve içişinde ve gözlerinde, neşeli bir ifade gördü. Bugün keyfini bozmamalıydı. Aniden doğruldu. "Jak nerde doktor?" "Ne?" "Jak.. Hani geçen hafta volkmene taktık ya. İkimiz aynı anda dinnedik iki kulaklıkla?.." "Ah! Yan bürodaki sekreter kızda kaldı o. Volkmenini geri verirken onu da bırakmışım orda. Lazım mıydı?.." "Yoo, hayır... Kız; güzel mi?.." "Sekreter kız mı?.." "Evet doktor"... Dr. Semih bu tür şeyleri çok az konuşurdu onunla "Evet sevimli biri."... "Gidip jak'ı ben isterim!" diyip aniden kalktı, yürüdü. Dr. Semih ona doğru heyecanla "Yo, hayır. Gerek yok. Ben alırım isterseniz sonra!" "..." "Mutfaa gidiyorum doktor! Şaka yaptım! Merak etmeyin; kimseye bulaşmam ben"... Dr. Semih de ayaa kalkmıştı. "Şey; öyle demek istemedim kesinlikle"... Konuşmadan, mutfaa gittiler. O, kendine bi kahve daha yaptı! Şeker koyarken, biri yere düştü, eğildi aldı, attı fincana... İçeri geçtiklerinde, radyoda çalan bir film şarkısı hakkında konuşuyorlardı. Bi ara, gülüştüler...

POTBURİ:... Kırmızı tükenmez var bi tane. Onu da kullanıyorum bazen. Okuldaymış gibi hissediyo insan. Başlık atıyorum onunla... Masayı iyice mahfettim. Hiç böyle zorlanmamıştım bi şeyi boyarken. Tiner yerine gaz'la incelttim; belki ondan... Yorganımı yıkadık. Sonra bayrak gibi balkona astım. Kocaman. Ayaama göre'den, biraz fazla. Kışın, sevilir yorganlar.. Karşı binada, birisinin camında, kırmızı bi kutu var. Hep gözüme çarpıyo. Mandallık belki. Mandal kutusu yani... BAB-I ESRAR; B. Yayla, Ş. Filiz... REFORMATION; H.C. Örter... ULTRA, Depeche Mode... PROTECTION; Massive Attack... Kitap: Yok. Bi süredir okumuyorum. Bi ara yine Kelepir'e uğramalı, üç beş kitap seçmeli. Aslında evde klasikler var. Süs gibi duruyo büfede. Tırsıyom ama. Bi başladın mı bitmiyo. En küçüğü, üç cilt en az... Tek olcak aslında. Tek vardı ya eskiden. Tombraks'ların, Zagorların felan ciltli değil de ince olanına tek diyoduk. Bi cilt, iki üç tekden oluşuyo... Eski bi koltuğum var. Üzerindeki örtü hep kırışıyo. Bi döşemeciye sordum, kaça kaplarsın diye. On milyon felan dedi. Bi tahta zımbası aldım ben de. Kendim kaplamayı düşünüyorum. Şahin'e de danışırım. O annıyo böyle teknik şeylerden. Motorlu testeresi bile var...

● Hemen iyi günner diliyorum!..

ÇÜMBÜR CEMAAT

Ahmet Yılmaz

Geçen hafta Göktan Dabak'la Ürgüp'e gidelim dedik...

..MINA KODUMUN ARABASINDA ÇİÇEK GİBİ OTURDUN, BİR KELİME LAF KONUŞMADIN!.. ŞU KOLTUĞA KAYA KOYSAM DİLE GELİRDİ BE!..

MORUK NE KONUŞİİM YA!..

Nevşehir-20
Ürgüp-72
Göreme-92

MORUK ÇOK TRİPLİK YERMİŞ! BAŞKA BİR GEZEGEN GİBİ BE!..

TAŞLARIN ÜSTÜNE KASKET KOYMUŞLAR!

Yenildi, içildi, eyleşildi...

ÜRGÜP PERİ BACAKLARI HA! HA! HA! Hİ Hİ!..

ÜRGÜP DELİ LOCALARI DA KOMİKMİŞ!.. IS IS IS!..

Hılara Vadisi'ne gitmeden olmaz...

NEGATİF ELEKTRİĞİ EN GÜZEL SU ALIR... BENİM ŞU TATİLDEN ANLADIĞIM DA BUDUR!.. OOH! ENFES, ENFES!

HIMM TABİ, İYİCE DELİRDİN SEN, ANLADIM!

OH BE! BU ŞARAP ÇOK İYİYMİŞ... HEM DE UCUZ, İKİYÜZELLİ BİN... BEDAVA VALLA!..

BIRAK ŞİMDİ İKİYİ ÜÇÜ!.. HİÇ ESPRİ YOK, ÇAĞÇAĞ SIÇICAK AĞZIMIZA, ZATEN YOLA DA ÇIKMADIK... BU AKŞAM GİDELİM!..

ESPRİ VAR MI LAN SENDE, BENDE Bİ NUMARA YOK... ÇAĞÇAĞ SIÇTI! AĞZIMIZA, DERGİYE DE YETİŞEMİYCEZ. SAAT KAÇ?..

ŞU ŞARAPLARDAN Bİ KOLİ ALMAK LAZIM MORUK... SÜPERDİ!..

HAY ..MINA KOYİİM, BEN NEREDEYİM SEN NERDESİN!..

ANKARA BOLU-165 İSTANBUL

34 BB

İstanbul, dergi...

FATİH MERHABA! ÇAĞÇAĞ GELDİ Mİ?..

YOK, GELMEDİ AMA, DERGİ Bİ TEK SENİ BEKLİYO... HEMEN BAŞLA İSTERSEN, ÇAĞÇAĞ EVDE DELİRİYO!

Bir saat sonra...

AAA!! FAKAT SİZ?!

NE SİZİ LAN, BEN ÇAĞÇAĞ!.. NE HALLERE GETİRDİN LİLAN BENİ!.. KOLONYA DÖKÜP YAKICAM SENİ!.. BIRAK ÇİZMEYİ, ORDA ÖYLE DUUR, SAKIN KAÇMA!..

Buna rağmen Çağçağ öyküyü beğenmeyip Ahmet'i yaktı, sonra beraber yedik... Fatih Kaan...

Selam Leman Okurları

Ben Hacı Ömer Sabancı Lisesi (Beylerbeyi Lisesi) öğrencisiyim. Size bu eğitim yılında başımdan geçen bir olayı anlatarak devlet okullarındaki eğitim şeklinin işleyişini ortaya koymak istiyorum.

Geçen haftalarda tüm korkumu, utangaçlığımı bir kenara bırakıp saçımı kazıttırdım. Sonra okula gittiğimde karşıma okul kurallarından daha sert disiplin anlayışına sahip olan, bu sert kuralları uygulayıp kendini kanıtlamaya çalışan baş müdür yardımcısı çıktı. Beni istedikleri öğrenci yapısına uygun görmedikleri için okula almadı.

Okula uygun öğrenci yapısı 18 yaşına gelmiş olduğu halde iki kitap okumamış, iki kelimeyi bir araya getirip bir cümle kuramadığı halde kendini milliyetçiliğe (!) adamış, öğrencilere dik dik bakıp kavga çıkartmaya çalışan, yönetimi arkasına almış, öğrenci demenin mantığa aykırı olacağı insanlardan (!) oluşmakta olsa gerek. Çünkü okul böyleleriyle dolu. Her sınıfta bir REİS bulunduğu, maşa olarak kullanılan insanlarla dolu seneye süper olacak olan Hacı Ömer Sabancı Lisesi... İnşaatın bitmemesi nedeniyle, dizlerimizin hizasında masalarda oturup, 1,5 metrelik tahtaların karşısında, minicik sınıflarda verimli dersler amaçlı bir şeylerin yapılmaya çalışıldığı okulda olmak biz öğrencilerin şansı olsa gerek...

Böyle bir okulda kafamı kazıttırdığım için kimin ne söylediği benim umurumda olmadığı halde söz konusu öğretmenin umrunda olması ayrı bir tartışma konusu...

Verdikleri baskıcı eğitimin baskılarıyla tek düze insan yetiştirmeye çalışmalarının anormal, mantıksız bir iş oluşu yetmiyormuş gibi bir de mezun olanların düşünen, eleştiren soru soran, yargılayan, yaratıcı insanlar olmalarını bekliyorlar. Türkiye'de her alanda olduğu gibi eğitim alanında da olup bitenleri anlayabilmek, bir mantık çerçevesinde ele alabilmek her yiğidin harcı değil... Tüm kadronuza özellikle Bahadır Boysal, Nihat Genç ve Cezmi Ersöz'e...

K.A.

Leman'da Mektup Nasıl Yayınlanır

1- Önce güzel bir başlık bulacaksın, (nası yani) ne bileyim; merhaba, merhaba Lemancılar, merhaba dostlar gibi. Bunlara benzer birşey buldun mu geriye mektupları seçen elemanı (abi sen var ya en büyüksün, peşinde kızlar dolaşsın, düşmanların dibi delik kazanlarda pişsin gibisinden) birazcık yağlayacaksın! Ve bu mektubundan önce yayınlanmayan 31 mektubun olduğunu yaz. İlk bölümü atlattın mı gerisi kolay.

2- Bu bölümde (okulda öğretmişlerdi giriş-gelişme-sonuç misali) ya biraz güzel yurdumun güzel insanlarından ya da o varya o, işte ondan söz edeceksin. (Neyse o). (vay be okulda öğrenilipte işe yarayan tek şey) istersen mektubun bu kısmında LEMAN'a yüklenebilirsin; derginin siyasi kimliğini kaybedip boktanlaştığından (arada bir), Erdener Abi kısmının sadece sayfa doldurmak için yazılıp çizildiğinden (kesin), Bahadır Boysal'ın becerdiği kızlarla, yediği nanelerin seni ilgilendirmediğinden, şu Dabak'ın karikatürlerini, esprisi olmadan espri diye sunmasının gerçekten espri olmasından bahsedebilirsin (bak ben bahsediyor muyum yooo). Bu bölümü ne kadar uzun tutarsan (ki tuttukça uzar) o kadar iyi. Ama sen (hep ama hep ama biraz da..) ille de ülke meseleleri dersen işin zor, yazmak değil elbet, takma isim bulması. İnanır mısınız (inanmayın) saatlerce ulan o olur mu, bu olur mu diye takma isim düşündüm, başka işim gücüm yoktu ve işi manyaklığa vurmuştum. Bu arada yazdığım mektubu göndermedim. İkinci bölümü atlattın mı gerisi kolay.

3- Bu bölümde ki, son bölümdür kendileri, buraya kadar yazdıklarına bir bak ve kendinle gurur duy (gurur duydum). Şimdi iş slogan bulmaya geldi. Acayip bir şey olsun da, ne olursa olsun. Mesela benim en sevdiğim slogan: 37. sayıdaki kendileri vejeteryan olan, ne yersek o'yuz (kendilerinin ot yediğini düşünürsek) diyen arkadaştır. Yurdumun insanları... Buraya kadar beni ha sktr ya böyle mektup mu olur, ya da ilginç abi ya diyerek okuyan, arkadaşım eğer hala mektubun Leman'da yayınlanmıyorsa bundan postane (istediğini söyleyebilirsin) sorumludur. Benden buraya kadar. Ha (burası çok kaba oldu ya) bu arada beni tanıyanlar ben sizi tanımıyorum. Mektubu ben yazmadım (vardır ya, varla birla ben yazmadım). İLGİNÇ. Haftaya ikinci mektubumu bekleyin. Dergiden ısrarla ikinci mektubumun çıkmasını isteyin (hey Leman'ın elemanları benim sayemde tirajınız artacak haberiniz ola).

Tereyağlı ekmek kanununun fikir babası arkadaşım, deneyin salçalı ekmekle yapılmasının hem nostaljik hem de daha ucuza mal olacağı kanıtlanmıştır. Ayrıca deneyin bilimsel açıklamalarına yanında, karıncanın ekmeğe gelme hızı bizim için önemlidir.

YAŞASIN SALÇALI EKMEK KANUNU!

Saygın Özadır - Bayındır/İzmir

Çelişkiler diyarındaki insan

Ninelerimizin kurban olduğu, o gözünü sevdiğim. Nakışlarla ince ince bezenmiş gibi güzel. Tanrının yeryüzündeki nurdan yansımaları. İnsan. Sıfatı, rengi, dili, kimliği, cinsiyeti, yaşı ne olursa olsun. İnsan pırlanta. Değer verilmeye en layık olan. Sevda, hasret, umut. Herşey insan.

Ne yazık ki çıkarcılık, kurnazlık tezgahları, üstün olma ve fiyaka yapma çabaları, hep banacılık insana insan olduğunu unuttturur. Benim fikirlerim bunlar. Farklı düşünenler de var. Düşünce özgürdür ya. (Az sonra farklı düşünen biriyle ilgili bir anımı anlatacağım) Fransız ihtilaliyle birlikte biz de Avrupalılar gibi eşit, hür, kardeş olduk ama olmadık. Belki de Hamlet'in "olmak ya da olmamak. İşte bütün mesele" ile demek istediği buydu. Bizler aynı zamanda cennet ve cehennem olabilen bir diyarın çocuklarıyız. Çelişkilerin diyarı...

Düşünüyorum, öyleyse varım diyene kanıp sakın gaza gelme. Çünkü; düşünüyorsan, yoksun, yokedilmelisin. Çelişkiler diyarı

cennet vatanımda neler yok ki. Sokak çocukları, ev çocukları, ev kadınları, sokak kadınları, düşünce mahkumları, hukuk mahrumları, göller, ovalar, karşılıklı kondurulmuş gecekondu ve jakuzili apartmanlar, sanatçı ruhlu doğuştan artizler, keşler, büyük adamlar, adam olmayanlar... Ne ararsan var abicim.

Yine de hiçbir şeyde gözümüz yoktur, olmamalıdır. Etki-tepki yasasını fizikten atan bir Einstein'ımız, Einstein'ın Düşünce Yapısı kitabında, Marx'ın devlet kuramı ile ilgili görüşlerini şöyle açıklar: "Fakir gençlerin, zenginlerin sahip olduklarında gözü kalmamalıdır." Doğrudur. Ekonomisini sadece onbeş şirketin elinde tuttuğu bir diyarda, birilerinin birşeylerde gözünün kalması er geç kötü sonuç doğuracaktır. Konuyu, kaymaya devam etmeden toparlayım.

Benim gibi düşünmeyenlerin de olduğunu söylemiştim. Hafızam kısa bir süre öncesine kaydı. Okula gitmek üzere trene binmiştim. Çok kalabalıktı. Birkaç adım ötemde boş bir koltuk vardı. Yanımdaki kucağında uyuyan çocuğuyla duran bayan otursun diye yerimden kımıldamıştım ki pos bıyıklı bir ayı kadını ittirerek yeri kaptı. Arada bir kadına aşağılık bakışlar fırlatıyordu. Bir süre sonra başka bir kadın bindi trene. Pos bıyıklı ona yer verdi. Şaşırmıştım. Duruma hiçbir anlam verememiştim. Ta ki kadının kucağındaki çocuk uyanıp ağlamaya başlayıncaya kadar. Kadın gülümsedi, onu bağrına bastı ve Kürtçe birşeyler mırıldandı. Lanet olsun. Üstbenim, posbıyıklıyı trenin açılan kapısından tekmeyle savurma düşüme engel oldu.

Nergis Kirtay - Adapazarı

Selam herkese ve her kesime

Ankara'da bir üniversite öğrencisiyim ben. Ve okulumuzun 1. katının "WC" tabelalı bölümlerinde akıl almaz, anlaşılmaz bir edebiyat sürmekte uzun zamandır. Uğruna çok şeyden vazgeçtiği davalarını ve fikirlerini bu gibi ortamlarda savunan insanlarla dolu bir okul bizimkisi. Okul yönetiminin tüm okulu boya-badana yaptırırken niçin oraları boşladığını hala anlayamadım. Hoşlarına gidiyor olsa gerek insanların birbirlerine küfretmesi, birbirini aşağılaması. Okulumuzun tuvaletlerinde bir yazı var. "Solcu ...venkler hepinizi zkiyim". Altında cevabı "Faşist köpek asıl ben seni." Böyle alt alta seviyesizlikler devam ederken bir yerde birisi Güneydoğu sorununu taşımış duvara. "Bırakın sağı, solu Güneydoğu'da ölenlere bakın. Aralarında hiç zengin var mı?" diye sormuş. Sonra da "Siz burada sağcılık, solculuk oynarken birileri bundan cebini dolduruyor" demiş. Hemen altında ise hala inanamadığım bir cevap var "Seni de zkiyim" Bunu yazan "zavallı" bir üniversiteli maalesef.

Cebim ve cüzdanım izin verdikçe takip ettiğim Leman dergisinin okuyucu mektupları köşesinde bazen terbiyenin sınırlarına "sınır ötesi harekatlar" oluyor bence. Bizim okuldaki kadar olmasa da insanlar küçülüyor kendi satırları arasında ismini açıklamadan karşı tarafa Türkçe'den nasibine düşen birkaç argo kelimeyle birşeyler söylemeye çalışıyor. Yani küfrediyor. Bu adamların bu dergiyi okuması da garibime ve gücüme gidiyor açıkçası...

Dinlediği müzikle karşısındakini yargılayanlardan değiliz biz. Ya da WC kapılarına çirkin yüzünü kazıyanlardan ya da inandığı değerleri birkaç satırlık sloganlardan ibaretmiş gibi görenlerden. Bizler demokrasiye inananlardan, özgürlüğe düşkünlerden, sevginin kutsallığına inananlardanız. En azından bu çabanın içinde bulunanlardan. Ahmet Kaya gibi "inanca saygı, düşünceye özgürlük" diyoruz biz de. Taraftarı olmadığımız insanları dahi, yaptıkları iyi işler karşısında takdir edebiliriz hiç çekinmeden. Nazım'ı da severiz Necip Fazıl'ı da. Birine "Mavi gözlü dev" deriz, diğerine Sultanüş-Şuara (şairler sultanı). Bunun adına birileri tutarsızlık derken, biz bu tutarsızlığımızla (!) gurur duyuyoruz. Sivas'ta da Başbağlar'da da yanan yürekler bizimkilerdir. İçi de dışı da bir olan güç odaklarının tezgahına gelmeyecek kadar büyüdük biz. Ders almayı da öğrendik bizden öncelikleirn yaşadıklarından...

Leman 359'uncu sayının bu köşesinde anlamsız bulduğum satırlar arasında bir mektup beni hem kederlendirdi, hem de umut verdi. Yaşadıklarının diğer insanlara ibret olmasını isteyen bir dost idi bu satırların sahibi. Adına "barmen" demiş hernedense. Sevdiğini kaybetmenin ızdırabıyla kalemini azat etmiş. Paylaşmak istemiş acısını dostlarıyla. Ölümün dindiremediği sevdasını bezemiş satırlarına gönlünce. Severken yalnız değildi insan.

Bu dergide buna benzer mektuplar hiçte az değil. Kalpleri derya gibi olan insanlar satırlarıyla umut ekiyorlar etraflarına. Bulundukları ortamları güzelleştiren ağaç misali insanlar, o güzel insanlar keşke birleşip orman olsalar, "tek ve hür ve kardeşçesine". Çünkü onlar yazdıkça diğerlerini bir korku sarıyor. Daha çok saldırıyor. Zayıflıklarını daha da çok kusuyorlar zavallıca. Son birşey daha: Hayat çok ama çok zor, yaşamaksa bir o kadar güzel değil mi?..

Dostlara selam.

Gazi- Berkay

TEK KİŞİLİK DEV KADRO

19 Ekim Pazartesi
ATA DEMİRER

21 Ekim Çarşamba
FATİH KAÇAN

Saat 22:00'da
Leman Kültür'de

SAMİMİ İTİRAFLAR

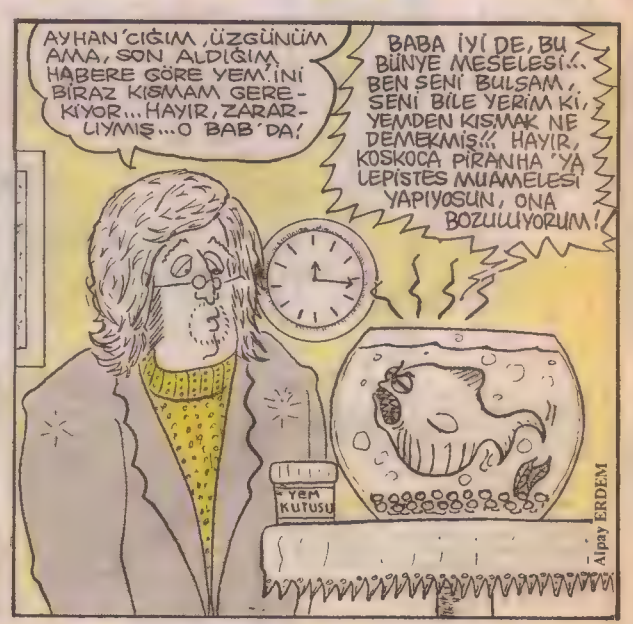

LeMan
SAYI: 362...
17 EKİM 1998...CUMARTESİ...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● C an YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 ● **Abonelik için:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

DEJENERE OLDUM DA GELDİM!

(Avrupalı Bunu Aşmış Aabi..)

%100

EY BAĞIŞLAMASI BOL RABBİM! HAMDOLSUN VERDİĞİN NİMETLERE, SAĞLIK, SIHHAT VE AFİYETE... HASTAYIM YARATTIĞIN ALEMLERE, AMA NOOLUR BIRAK, TAKILAYIM KAFAMA GÖRE!!!

New-York - Frankfürt arası 6 saat, Frankfurt-İstanbul arası 3 saat ve havalimanı-Beşiktaş arası 3 saat!!! Uçaktan inер inmez İstanbul'un o kemikleşmiş hastalığı, "akşam pazarı trafiği" ve yol yorgunluğunun taksinin camına sıvadığı salyalar... Hadi buyur, film başlıyor...

Şimdi, CET-LEK dedikleri bir hadise var... Amerika ile Türkiye arasındaki zaman farkı yüzünden inер inmez ilk bir hafta, istediğin kadar çok uyu... Öküz ölüsü misali sızsan da....

..vücudun hep yorgundur... Ve Allaam ev ne kadar sessiz... Ultra bir dinginlik mevzubahis... Her şey bıraktığım gibi... Melül melül öykesine...

Sen 3 ay rengin ve imgenin göbeğinde solu, sonra tekrar özüne dön... Hiç kısmadım kendimden, andırgrand mı neyin alternatif bir mekan açılmış dediler... Bu doğulu şehrin hanzo sokaklarını yara yara batılı bir ortam umuduyla koşturdum dört nala... Geldim, neyse içerde bi vesileyle ünlü yönetmenimiz Mustafa Altıyoklar'la tanıştık... Sonra şöyle demiş bana:

SEN O MUSUN?.. ÜZÜLÜYORUM SENİN İÇİN... SENİN TEDAVİN İMKANSIZ... BİR SEXOMANİACSIN... ... ...

UP DIS UP DIS UP DIS

(GÖAARG! HICKH!..)

Ve sevgili okuyucu, şunu anladım ki 3 ay boyunca bu şehrin kompex'inden kaçmışım ben... Şu "andırgrand" dedikleri mekana da biraz olsun stres atmak, dostlarla coşma, kürtları ayıklama adına gelmiştim... Ben ve üç-beş ahbap dışında bu şehrin insanı mutlu değil mi?. Herkes kasıyor kardeşim... Ortam "andırgrand" müzik hard-tekno, "insanlar ellerinde içki öölç kasıyorlar, kesiyoları, acaba bu gece kimi sksem, kime versem.. hangi zengin piçine yamansam." Latin Amerika hanzoları sizi!. Hele bir Demeth Şenem deyü bi kız yar... Kızım, böyle mekana takım elbiseyle gelinir mi?.. Sorsan kendine, alemin en zekisidir.. Ama işte senin beylik lafların bu gece nasıl poz vereceğini şaşırdığın Paparazzi maymunlarına geçiyor işte... (bana ne ki?)

Yüksek volüm müzik yüzünden ne dediğini anlamamıştım ben... Cinsellik ögeli bir öyküde, bir karede onun evini mekan olarak çizmiştim, sonra hatırladım... Herif ona uyuz olmuş... "Tedavi" mi... Pöh! Beni bilen bilir zaten... Artı, doğruları çizen bir sanatçı değil miyim?. Ha, bir de haftalık magazin-sosyete paçavralarının yalancısıyım... Çok önemliymiş gibi...

Bize "alternatif" diye sunulan sosyete kerhanesini arkada bırakıp bu şehrin harbi ortamlarına bıraktık kendimizi... PAVYONa girdik Taksim'de bir yerde... Dünya skimizde dil... Coştukça coşuyoruz... Bu insanlar bizim kardeşim... Bunlar bizi... Travestilerle kolkola dans edip çıkma niyetindeyiz... Matya bebalarının ortamına öyle acaip bi renk getirmiştik ki, çıkarken pavyonun sahibi kolumuzdan tuttu... "Allahaşğına durun, gitmeyin... Bi içgimizi için" diye... Ulan cevher buralermış meğer... Bu şehrin alternatifleri şehrin yer altında... Bu dımgalı insanlar... ONLAR işte!!!

Bunca debdebe yeterdi... Sabaha karşı içkili bünyeyle İstiklal caddesinin kahpe kaldırımlarını arşınlarken onu gördük! O taze, yeni sıkılmış, duman üstündeki boku... Kanım çekildi, birden öyle kalakaldık... Anladım ki ben İstanbul'u beğenmemişim, anladım ki benim g..tüm kalkmış... Bu şehir, sabahın 5'inde "WELCOME TO İSTANBUL" unu böyle sçarak vermiş cevabını...

Zaman, mekan ve kimlik bunalımı arasında gidip gelen o içkili, o dejenere bünye bir güzel kusuyor bokun üstüne, bir ayin estetiğiyle... Ve sonra ceketimin koluna siliyorum ağzımı... Zihnim yerine geliyor inceden... Artık karar veriyorum, açlıyan yanlarımı köreltеceğim... Gömleklerimi ütüleyeceğim... Vita kutularında çiçek yetiştirmeye devam edeceğim..... .....(...mına koyiim ben...)

Bahadır Boysal ve Günlük Hayat

* Alternatif, underground... sayko-tekno, drum-bas, elektronika ve vesaire tüm alternatif akımlarla, fikirlerle, figürlerle, müziklerle uğraşan milenyum çağının tüm tekno çöplüğü kedileri (ve Türkiye'de CLUB kültürünü oturtmak isteyen gönüller..) bana e-mail atın.. Aman ha.. bahadirboysal@yahoo.com

* Ortamlarla flörtyöz hallerden kurtulup lezzete koşmak isteyenler, EQURIE'ye buyurun, hep birlikte yiyelim farklı tatlara koşalım.. Buyur aabi... Alemlerde coşmak için sıfır kilometre kompleks, X, multivitamin, prezantable, full time çalışacak, cuk oturmuş, olmuş, anti depresif, underground arkadaşlara madalya takıyorum.. Gelin görüşelim.. E-mail yokarıda..

* Size sunulanla yetinmeyin... Yahu alternatiflere ihtiyacınız var! AKSAK KURBAĞA'yı okuyun, okutun!..

24 Ekim 1998 Cumartesi Sayı: 363. 180.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

KRONİK HASTALIĞINIZ

GeMan

ÇETENİN PİSLİĞİ KAPIYI BACAYI SARDI. KAÇACAK YER YOK!

Hergün ortaya dökülen leş kokulu ilişkiler.. Kana ve uyuşturucuya bulanmış yüz trilyonlarca kara para... Sadece ve sadece paraya dayanan ilişkiler; bir dönemin kapanmak üzere olduğunun habercisi.. Mafya filmlerinden çıkma ikiyüzlü gülümsemeler... Başbakan'ın "Selam verdiğiniz arkadaşlarınız bile çeteyle ilişkili olabilir" şeklinde, akıllara durgunluk veren açıklaması. Bir tefeci cinayetinin ardında, devletin en üst düzey yetkililerine kadar uzanan ağı. Sözcükleri kursağında bırakanlar ya da kursağından çıkaranlar.. Medya'ya kadar uzanan milyarlarca dolarlık yatırımlar, dirsek temasları... Ortaya çıkan ve çıkar seleksiyonuna uğrayan bilgiler... Unutturulan düşünce suçluları, keriz yerine konulan saftirik halkımız ve de biz...

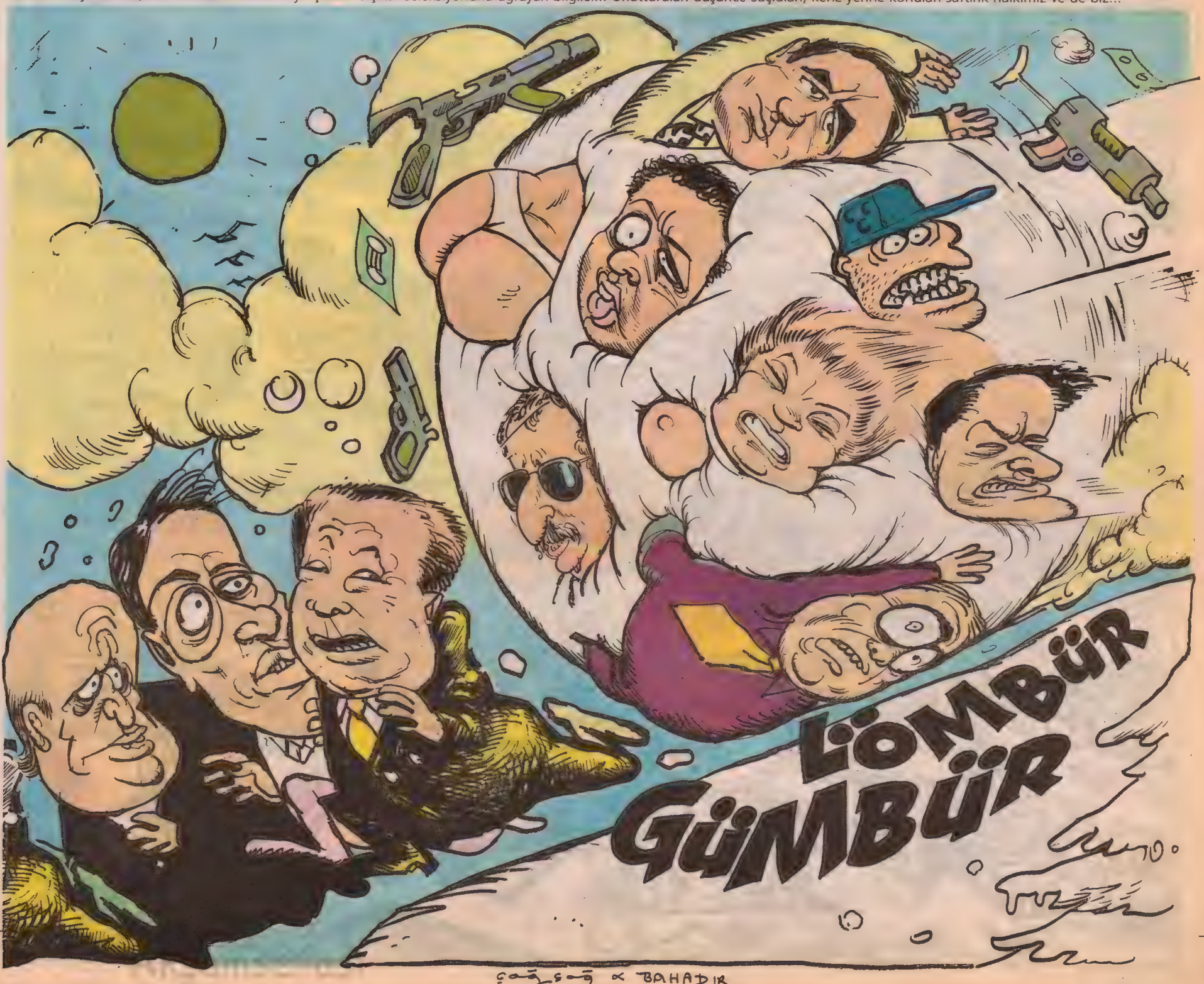

BAHADIR

Derin Roman

Alp Tamer

VAY ANASINI BE... ŞU DÖNEN DÜMENLERE BAK.! GENÇ İŞADAMI ESKİ ORTAĞINI TEMİZLEMİŞ... SONRA DA PİŞKİN PİŞKİN CENAZESİNE GİTMİŞ. ÜSTÜNE ÜSTLÜK BU OLAY HERKES TARAFINDAN BİLİNİYOR MUŞ...

BUNA RAĞMEN ADAM KUŞ OLUP YURT DIŞINA UÇMUŞ... VAY, VAY, VAY! BU CİNAYETLE BİR GECEDE 800 TRİL...TRİL...TRİLYON EL DEĞİŞTİRMİŞ...VAY BE!... TÜRKİYE BÜTÇESİNİN YÜZDE BİRİ BU PARA AĞA!.. ANLAŞILIR GİBİ DEĞİL...

BU NE İŞ? BU NE CÜRET, BU NE RAHATLIKTIR?.. KİM BU HERİFLER, DEVLET NEREDE, BİZ KİMİZ?.. TÜM BU KAOSU BİRİ BANA AÇIKLASIN ABİCİM...

ABİ KİM BU HERİFLER NERDEN GELİYO, BU PARALAR, LÜTFEN ABİCİM BİR VATANDAŞ OLARAK ÖĞRENMEK HAKKIM SANIRIM...

EMİN MİSİN DOSTUM?.

EVET...

HAY HAY DOSTUM, MERAK ETME, BİLİYORUZ Kİ HER LAĞIM ORAYA ÇIKAR.!

GARŞ

CIYYUUUUU...

DERİN DEVLET

69 99 Yt.

BRRRAM!

BİRİ DAHA DERİN MEVZULARIN FARKINA VARDI BURŞAT...

EVELALLAH HALLEDERİZ, GEREKİRSE MESAİYE KALIRIZ ÜSTAD.!

KIRT KIRT KIRT

AFERİN... AYNEN BURDA YAZILDIĞI GİBİ. DEVAM.!

CUMARTESİ ANNELERİ SINDİRME Gn.Md.

BUGÜNKÜ OTURUM SONUNDA KOMİSYONUMUZ SEKA'NIN KAPATILMASINI OYBİRLİĞİYLE...

GERÇEĞİ BİR GÜN FARKEDENLERİ SUSTURMA MÜDÜRLÜĞÜ...

GEL LANG, BOYU GEÇMİYO.!

DEVLET MALI DENİZİ

HALDIR...HULDUR...GÜLDÜR GÜMBÜR

VERGİ BORU HATTI

YAŞASIN HÜKÜMETTEN DESTEKLEME KREDİSİ GELDİ...

HÜKÜMETLERİ DENETLEME VE HİZAYA SOKMA Gn.Md.

KATİLDEN İŞ ADAMI YARATMA MÜSTEŞARLIĞI

Gümbür Gümbür!

DEVLET KREDİ TEŞVİK VE İHALE BORU HATTI

DERİN DEVLET "DİNLENME VE MORAL EĞİTİM MERKEZİ..."

BÜKELEMUN GAZETESİ (Tarafsız.)

GALA ŞAMDAN

HALK BUNU İSTİYOR" SERVİSİ

-SAYIN BAKANIM N'OLUCAK BİZİM İŞ?.
-HALLEDERİZ ÇAKIRCALI...
-AMAN, ACELE ETME..!
-BUGÜNE KADAR BİR YAMUK YAPTIK MI BE KOÇUM? EYVALLAH ÖPTÜM...

BAYILIYORUM ŞU DALGA SESİNE MINA KOYİİM..

YENİ KASETLER HAZIR MI REİS.!

SANAT'A DESTEK FONU

HADİ ULAN ŞANSLI İPNE TELEFON SAVCIDAN.., ASKER KAÇAĞIYMIŞSIN, İNFAZ TESKEREDEN SONRAYA KALDI...

EROL EVCİL'İ KREDİLENDİRME BÖLÜMÜ

MİT KASET DAĞITIM

MİLLİ MUHAFIZ ALAYI

TÜRBAN KAŞIMA MÜSTEŞARLIĞI

MİLLİ AMİN MÜDÜRLÜĞÜ

ÇAAK!

YEŞİL'İ ARAMA MÜDÜRLÜĞÜ

YEŞİL'İ GİZLEME KARŞI İSTİHBARAT SERVİSİ

MİT

BİRİMİZ HEPİMİZ İÇİN HEPİMİZ BİRİMİZ İÇİN Gn.Md.

LeMan

KAPAK KONUSU

Toplumsal çarpıklığın yarattığı tinerci çocuklar, üzerinde linç rüzgarları estiriliyor. Bakanından gazetecisine sokaktaki adama kadar aynı nefretten pay alan tinerci çocuklar polisler tarafından toplanırken kalanlarında Güney Amerika'daki gibi sürek avlarında yok edilmeleri sanki an meselesi.

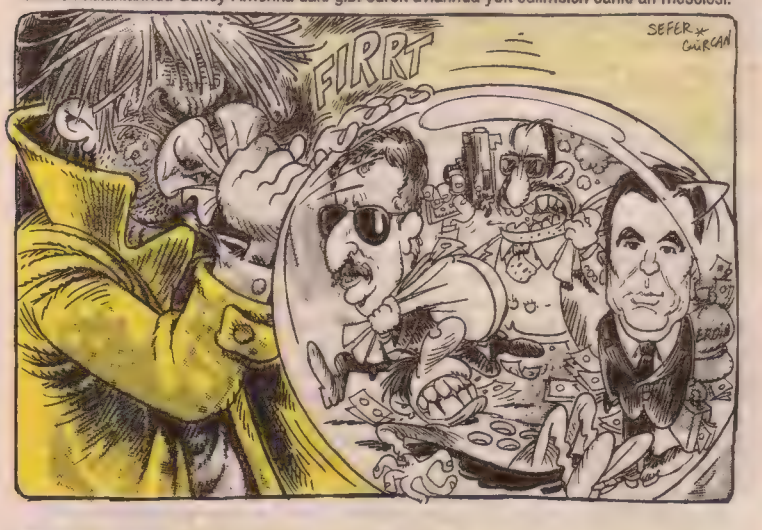

EROL EVCİL
Azmettiretör
MEHMET AĞAR
Pişkin tayyareci
ŞÜKRÜ KARAHASANOĞLU
Konuş be adam
HAYYAM GARİPOĞLU
Soyadı tadında bir trilyoner
TANSU ÇİLLER
Nerede tutsak ki
PİNOCHET
Etme bulma dünyası
ERTUĞRUL ÖZKÖK
Pinochet'ye kaç Castro'yu tut

ARŞİV KURT'U

İlk irinli başını Civangate skandalıyla gördüğümüz ve Susurluk'taki ünlü kazayla olgunlaşan çıban, kasetler, itiraflar ve faili meçhul cinayetlerin perde arkasıyla patladı. Her yetkili-ilgili bu pislikten nasibini aldı, alıyor... Ama en ilginç gelişmeler medya'da yaşandı. Korkmaz Yiğit isimli müteahhit, milyarlarca dolar harcayarak banka satın aldı, gazete satın aldı, televizyon satın aldı... Alaattin Çakıcı'yla ilişkileri biliniyordu, telefon konuşmalarının kaydı, meçhul çekmecelerde ısıtılıyor, günyüzüne çıkmak için gün sayıyordu. Atı alan Üsküdar'ı geçerken, fırtına koptu...

Korkmaz Yiğit'in Çakıcı ile ilişkisini kanıtlayan kaset dökümleri sayfa sayfa gazetelerde yeraldı... Yiğit'in satın almak için anlaştığı ya da aldığı Milliyet, Ateş ve Yeniyüzyıl gazeteleri hariç.. Bu gazetelerde, Yiğit'in açıklaması ve kasedin iki satın yeraldı... Kıyametler koptu, özellikle Milliyet'in bazı yazarları, Yiğit'e karşı bir başkaldırı hareketi başlattı. Yaklaşık 300 kişi istifa mektubunun altına imza attı... Sonra ne mi oldu? Aydın Doğan, geçtiğimiz Çarşamba günü, defalarca tekrarlanan anonslar ve hemen tüm çalışanların karşılamasıyla bir kral edasıyla Milliyet'e döndü...

Kuaförlü, saunalı, A la kartlı, barlı cam faunus plazanın, dor nizamlı balkonlarından insanlar yaşa varol sesleriyle patronlarını alkışladı. Kimi ölüm tehlikesini bile göze alarak aşağıya sarktı. Bando-mızıka takımının en önünde limitsiz kredi kartı sahibi gazeteciler vardı; sırasıyla yüksek maaşlılar, orta gelirliler dizilmişti. Paryalar, balkonlarda zaferden dönen Roma imparatorunu karşılayan yoksul halkı çağrıştırıyordu. Ve Aydın Doğan gazete patronluğunu dosta-düşmana tescil ettirdi... Buraya kadar herşey olağan gibi...

Nesim Malki cinayeti aydınlanmaya başlandı.. Saygılı! işadamları gözaltına alındı, sorgulandı... Son olarak Malki'nin tüm sırlarını bildiğine inanılan Emlakbank eski genel müdürü Şükrü Karahasanoğlu gözaltına alındı. Bu ilişkilerin kilit ismi olduğu söyleniyordu... Ancak Sabah gazetesinde gözaltı ertesi Karahasanoğlu'yla ilgili tek satır haber çıkmadı... Neden?.. Çünkü Karahasanoğlu, Sabah gazetesi ve Cavit Çağlar'ın ortaklaşa aldığı Etibank'ın genel müdürüydü... Yani al Korkmaz Yiğit'i vur diğerine. Çıkar ilişkileri gündeme gelince nerede kalmıştı fark... Şimdi biraz daha geriye gidelim... Şükrü Karahasanoğlu, Nesim Malki'nin yanında... Tuncabank'ın yöneticisi... O aralar şu ünlü Civangate skandalının kilit bankası Bank Indosuez'i almaya çalışıyorlar... Bütün işlemler sona ermişken olay Hazine'nin onayında tıkanıyor... Sabah gazetesi Nesim Malki aleyhine manşetler atıyor... (Sadri Şener'i batırdı diye)

Bankanın Malki'ye satışı engelleniyor... Çünkü iddiaya göre bu bankanın kasalarında kara para trafiğiyle ilgili önemli belgeler var. İşin ilginci bu bankayı almak isteyen iki kişi daha var; hadi onları da siz bulun. Sonra; Şükrü Karahasanoğlu'yla bir telefon görüşmesi yapıyorum.. Bana, medya'nın Nesim Malki düşmanlığıyla ilgili ilginç ipuçları veriyor... Devletin üst düzey yetkililerini isim isim vererek suçluyor... İlginç belgelerden bahsediyor... Aradan dört yıl geçti kaset hala çekmecemizde saklı, silinmemiş... Aramızda kalması kaydıyla demişti o zaman... Gazetecilik etiği gereği hala aramızda; zaman aşımına uğradı mı bilinmez! Ancak çekmecede çok ısındı...

Zafer Aknar

Mehmet Ağar, Nesim Malki cinayetinin azmettiricisi Erol Evcil'in uçağını kullandığı yönündeki iddiaları doğruladı!

ALLAHIN EMRİ, PEYGAMBERİN KAVLİYLE

Aydın Doğan: Alo Korkmaz...

Korkmaz Yiğit: Yannış numara kardeşim... Korkmaz falan yok burda... Ben Mahsun... Yıkılmadım ayaktayım, dertlerimle baaş başaayım... Yavşaklaa, godoşlara ve de dötverenlere yenilmedim buradaayım!.. Öptüm canım, görüşmek üzere.

A. Doğan: Korkmaz numara yapma, sensin biliyorum.. Ben Aydın lan, tanımadın mı?

K. Yiğit: Pardon Aydın'cım, kusura bakma... Son kaset olayından sonra telefonda kendi sesimle konuşmuyorum... Tedbir bakımından...

A. Doğan: Neyse Korkmaz... Takma kafana... Şey, ben hayırlı bi iş için aradım... Allahın emri, peygamberin kavliyle senden Milliyet'i geri istiyorum...

K. Yiğit: Çık, hayatta olmaz...

A. Doğan: Niye olmazmış lan!.. Yıllarını verdiğim güzelim gazetem sayende mahvoldu. Hiç ettin pırıl pırıl **yayın organımı.**

K. Yiğit: Organ gitti, kavga bitti be şekerim... Ehi ehi!

A. Doğan: Bitmez!.. Bak Korkmaz, Milliyet'i geri vereceksin bana... Bunun uçarı kaçarı yok... Hem çocuklara çok zulüm ediyormuşsun... Üç gün önce Derya Sazak evime gelip hıçkıra hıçkıra ağladı... Zavallıya, hapisanedeki Alaaddin Çakıcı için temiz iç çamaşırı ve kışlık don ördürtüyormuşsun.

K. Yiğit: Yok böyle şey... Yalan bunlar.

A. Doğan: Peki Yavuz'u Türk Ticaret Bankası'nda gece bekçisi yapmaya kalkmanda mı yalan?

K. Yiğit: Hangi Yavuz'muş O?

A. Doğan: Donat.

K. Yiğit: Donat Duck mı?..Vak vak Amca yani... Çık, tanımam ben onu...

A. Doğan: Dur daha bitmedi... Zülfü'nün sazını çalıp, içerde canı sıkılmasın diye Alaaddin'e göndermişsin... Alaaddin, Zülfü'nün sazıyla Çırpınırdı Karadeniz'i çalınca, zavallı saz fenalık geçirip, bileklerini kesmiş.

K. Yiğit: Yahu kim uyduruyo bunları böyle?.. Benim çocuklarla aram çok iyi... Fena alıştık birbirimize... Onları görmeden duramam.

A. Doğan: Sen hele sat gazeteyi, ben gereken kolaylığı yaparım... Mahkeme kararıyla Melih Aşık'la Hasan Pulur'u haftasonları sende kalır... Tamam mı Yiğit?

K. Yiğit: Valla satsam bile 400 milyon dolardan beş kuruş aşşaa inmem.

A. Doğan: Birazcık indirsen.

K. Yiğit: Yok, olmaz... Hem benim satılacak gazetem yok... Gerçi Milliyet prestij kaybetti ama olsun... Bakarsın gazeteyi kapar, o binayı tavuk çiftliği yaparım.

A. Doğan: Yahu sat şu gazeteyi bana ibiş.

K. Yiğit: İmkansız be bebeğim.

A. Doğan: Demek öyle ha!.. Peki görüşürüz seninle Korkmaz'ım... Çaat!.. Dınnnn....

****

A. Doğan: Alo, Ülkücü Baba Cevdet mi?.. Ben Aydın... Güzelim bizim bi gazete olayımız vardı... O bakımdan aramıştım ben.

Cevdet: Tamam ağbi hallederiz... Ben çocuklara haber veriyorum hemen.. Okey.

Mesut Ceylan

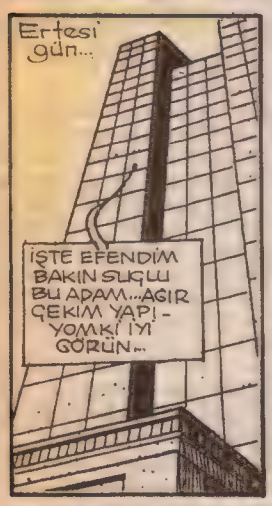

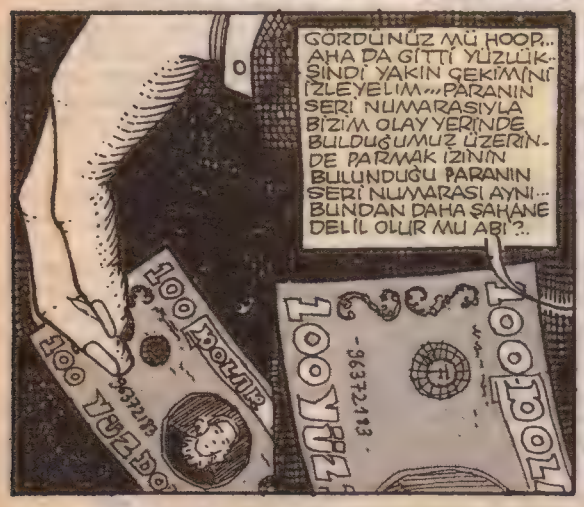

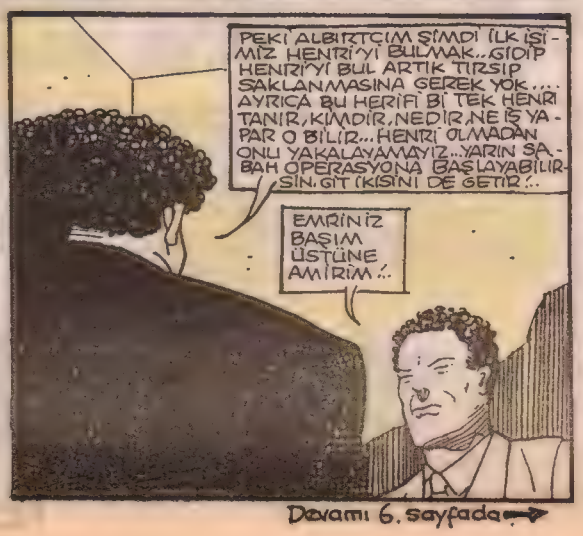

Devamı 6. sayfada

Büyük Kaptan

NİHAT GENÇ

Celal Bayar yüzü devirip "dalya" dedi. Vehbi Koç, İsmet İnönü ne çok yaşadı. Osman Bölükbaşı ise insanın inanası gelmiyor, hala yaşıyor, bu sempatik, şakacı lider artık, "drakula"ya benzeyen yaşlı yüzüyle Ankara gecelerinde bir yerlerde hala görünüp, kayboluyor. İhsan Sabri Çağlayangil'in maşallahı vardı, sadece aktif siyasette altmış yılı geçti. Türkeş sekseni devirdi. Hayli uzun sürdü bekleyişleri. Kaburga kemiklerine dönmüş yüzleriyle ölmek bilmiyorlar. İhtiyarlık, insanda duygu karışıklığına yol açar, hem ölsün istersiniz, bu kanlı miras bitsin diye, hem büyüktür, saygı göstermek istersin. Siyasetimizde ihtiyarlar listesi lanetlenecek kadar uzun! Varlıkları tarihimizin en büyük trajedisine dönüşüyor. Kimsenin de saygısı kalmadı, yetmiş milyon beddua ediyor, ölsünler de kurtulalım, temsil ettikleri siyaset çaresizliğe, karışıklığa, işkenceye dönüşüyor...

"Uzun ömürler" üzerine Ankara'da sıkı bir araştırma yapılmalı. Ankara havasının iyot dengesi üzerine Alman bir yazarın araştırmaları var. Uzun yıllar kirli havasıyla meşhur Ankara'nın sıkı kuru havasının insanın sağlığına çok iyi geldiğini unutmuştuk. Demirel, Ecevit, Erbakan da bozkır havasından nasiplerini fazlasıyla alıyorlar. Baykal çok antrenman yapıyor, tek umudu kalmış, umudumuz Ecevit'in yaşlanmış olması, ölür de sosyal demokrasi bana kalır, diyor. Boşuna bir umut. Çünkü Ankara'da uzun yaşamak için asla spor yapmayacaksın, Özal, yürüme bandında öldü... Ankara'nın kuru bozkır havasına güveneceksin, öyle uzun ömür biçiyor ki, Türk siyaset tarihinde teorileştirilmesi zorunlu bir ana sebep haline geliyor!

Beşyüzyıl sonra sorarsa birkaç tarihçi, bu memlekete ne oldu böyle! Sormayın, çok kuru havası vardı. Astım, solunum hastalarının Ankara'ya gönderildiği öteden beri bilinir. Keçilerle ilgili okuduğum bir kitapta da yabancı bir yazar, Ankara'nın kuru havasının şöhretinden söz edince, kuru hava artık şaka, eğlence değil, gerçekten, Türk siyasi tarihine, Türk demokrasi tarihine bela olmaya aday şehir diye düşündüm.

Mustafa Kemal dahi, Ankara'nın kuru havasının Türk siyasetini çökertecek sebeplerden biri olacağını düşünmemiş olmalı, Ankara'nın başkent oluşunun başka sebepleri vardı. Anadolu'nun göbeğinde bir küçük bozkır şehri, modern Türkiye'nin öncüsü olacaktı, çünkü, sosyal ve teknik alanda bomboş bu bakir kent, cumhuriyet inkılaplarına ve tüm aydınların hayallerine uygun bir yer, mühendisler, mimarlar projelerini hayata burada geçirebilirdi...

Siyaset tarihinde "uzun hayattan" daha büyük bir kuvvet yoktur. Mustafa Kemal'in hiç hesap etmediği bozkır havası, kurduğu cumhuriyeti yedi, bitirdi. Ülkeyi hortlaklar yönetiyor. Yaşlı liderler, sinir yıpratıcı, eziyet verici bir ömür sürüyorlar. Bir nevi siyasi kardinaller, siyasi ruhbanlık sınıfı oluştu. Eskiden bu sınıfı senatoda istihdam ediyorduk, şimdi senato da yok, acıklı, kuru kemik eprimiş suratlarıyla "bana katlanmalısınız" diyorlar. TV'ler, kameralar, bir öksürük, tıksırıklarını dahi ekrana getirmiyor, bir tıksırık görsek de müjde alıp sevinsek. Gelin görün ki bu halk, ne İnönü'nün, ne Demirel'in, ne Türkeş'in ne Celal Bayar'ın, ne Vehbi Koç'un ne Çağlayangil'in bir tıksırığı dahi göremedi.

Malik Aksel'in kitabında okumuştum, Ankara'da, eskiden yerin altından top sesleri gelirmiş. Bu topraklara gömülü bir "yer tanrısı mı" var. Gılgamış destanından bir yer tanrıları olduğunu biliyoruz, bu yüzden toprağın içinde büyüyen soğan, patates yemiyorlar. İlk insanlar, göklerdeki yıldırımın, şimşeklerin sesinden ürküp, gök tanrısını buldukları gibi, yerin altından kaynak sularının, ya da volkanik patlamaların sesini duyup bir yer tanrısı mı edindiler. Ancak, çok ikna edici bir yaratılış mitolojileri var.

Yer tanrısı birgün kafayı çekip insan yaratmış, özürlüler, deliler, sakatlar işte, yer tanrısının içkili olduğu gün yaratıldığı için böyle doğmuşlar. Yani insanlar "tanrı"ya biz neden böyleyiz, dediklerinde, onlara bu ikna edici rasyonel açıklama yapılmış oluyor. Ancak, biz bugünkü tanrımıza, neden eşit değiliz, neden bazıları çok yiyor, diye soru sorduğumuzda ikna edici açıklama yapamıyorlar. Bu yüzden, tanrılarımız çok ses çıkarıyorlar. Yukarda adı geçen ihtiyarlarımız cumhuriyet tarihinin en çok ses çıkartan siyasetçileridir, tüm kameraları satın almışlardır, tüm ekranlar onlarındır, yüzbinlerce insan, onların bir cümlesini, hangi meydanda nasıl ettiği ile uğraşır. Yer, gök, yetmiş milyon, bu ihtiyarların suratlarına kilitlenmişizdir. Bir "gürültünün" karambolüyle yönetiliriz.

İnsanoğlu da hep Tanrı'dan bir ses beklemedi mi, rüzgarın, yıldırımın, şimşeklerin ve kaynak sularının gürültülerinde hep o sesi aramadı mı? Bu gün televizyonun çıkardığı sese, radyoya yönelmemiz nedendir, vahiy de bir ses değil miydi, İsa'nın çarmıhtaki müjdesi bir ses değil miydi, cihan imparatorluğu kurmuş Osmanlı'nın savaşa giderken mehterdeki kösleri düşünün, ilkel kabilelerin tamtamlarını, kilisedeki koroları, çok sesli müziği, orkestrayı, büyük tiyatroları, tanburu, davulu, kavalı, "sesleri" düşünün... Ses, Tanrı'ya ulaşmanın, ya da seslenmenin, ya da Tanrı'nın kendini ruhumuzu duyurduğu yerdir. Ses, bizi çağıran, alıkoyan, ağır, hantal zamanı unutturan, hemen başımızı çevirdiğimiz, hemen kendimizi içinde bulduğumuz, o melodik, estetik, büyüleyici ya da o muhteşem insanoğlunun, tabiatın gürültüsü...

Dünya edebiyatının büyük yazarı Foulkner, aynı adı taşıyan eserinde, hayat "ses ve öfkeden" ibarettir, diyor... Halkın, yoksulların, insanoğlunun "sesi" çıkmıyor artık, tüm sesler işgal altında, o satın alınmış gürültü şehrin ve hayatımızın tüm seslerini bastırıyor!

Bir de başka sesler vardı bu şehirde, kalbimize nehirler gibi dolan, ulu çınarların ruhlanmızı tadlandıran binlerce yaprağının hışırtısı!.. Küçük kasabamızın tam orta yerinde saltanatsız saraylar gibi, bir büyük mabed gibi, ziyaretyeri gibi, mermerleri, taşları oyan sabırla, dev bir meleğin kanatları gibi şahlanmış, ulu çınarlar vardı!..

Kızılay'dan Bakanlıklar'a, Güvenpark ve arkasından Genelkurmay'a, nizamiyenin önünden Saraçhane mahallesi ve eski milli kütüphane çevresinde ilk bakışta binlerce, aynı yaşlarda çınar ağacı dikkatinizi çekecektir. Atatürk Bulvarı yani Bakanlıklar tek yoldu, akasya ağaçlarıyla çevriliydi. (Nurullah Ataç, Azra Erhat'la Ankara akşamları romantik yürüyüşler yaparken, bu akasyaların Ankara'nın simgesi olduğunu söyler, Nurullah Ataç'ın kızı da anılarında, babasının annesini aldatmadığını, Azra hanımı imayla, o kadın erdemli bir kadındı, dedikodu yapıyorlar, diyor.) Menderes gidiş-geliş çifti yol inşa etti ve Bakanlıklar'a binlerce çınar ağacı dikiverdi. Kızılay göbekte, metro inşaatı nedeniyle sökülen çınar ağaçları da şimdi tekrar dikiliyor.

Ankara bulvarlarında kavak ağacı bulamazsınız, ara sokaklara ve gecekondulara uzanmanız gerekir, çünkü mayıs ayında fazla pamuk çıkartan bu ağacın artık dikilmemesi gerektiği konusunda bir resmi tebligat yayınlandığı söyleniyor.

Çınar ağaçlarının ise, muhafazakar kültürle derinden bağlılığı var, bir nevi Anadolu'nun kutsal varlığı. Çınar dışında dikilen diğer sembolik ağaçlar kurudu, posası çıktı, soldu, budanmalar nedeniyle karınlarında çirkin bir gebelik peydah oldu, söksen sökülmüyorlar, kuru, dikenli, biçimsiz duruşlarıyla tüm ara sokaklarda kendilerini devirecek rüzgarı bekliyorlar.

Fantastik ağaç türleri bu sokaklarda tutmuyor. Kökleri tarihin derinliklerine gömülü çınar

Devamı 6.sayfada

LOMBAK

SEKS SHOP

EŞEK ZİKİ BULUNUR

EMMELİ GAMMELİ

İBNE DÖTÜ GELDİ

TİTREŞİMLİ KUKU

ZENCİ TARRAĞI

PLASTİK KARI

ANAL SEKS KREMİ

CUMA'YA GİTTİM GELİCEM!

Paranoya

BİRAZDAN SEYYAR SATICILAR GELİRLER..

ÇOKTANDIR VAPURA BİNMEMİŞTİM..

SAYIN YOLCULAR, BİR ÇOĞUNUZUN AKLINA, SATTIĞIM BU VİAGRALAR ACABA SAHTE Mİ SORUSU GELEBİLİR..BUNU ŞİMDİ YANIMDA GETİRDİĞİM SEKSENLİK BEHLİL DEDEYLE DENİYECEZ..

DEDEEE!

BEN...BEN... ÖZÜR DİLERİM... KAPATMAYI UNUTMUŞUM!!

BREMEN MIZIKACILARI KONSERİ

DİLİİİİLİİİLİ!

GÖZÜNDEN ŞİKAYETİ OLANLAR GİTSİN... BUGÜN GÖZ DOKTORU GELMEYECEK..

HAY ..MINA KOYYİM YAA..

BİR DÜŞÜN BAKALIM, HANGİMİZE İNANIRLAR... AH AH AH!..

Hatıralar Geçidi — MEMCOŞ

ROBINSON CRUSOE ve CUMA — Gürcan Yurt

Kuntepe Canavarı — CENGİZ ÜSTÜN

Yeni Baskıları Gazete Bayiilerinde

LOMBAK KİTABI GERİ SAYIM BAŞLADI

←4. sayfadan devam.

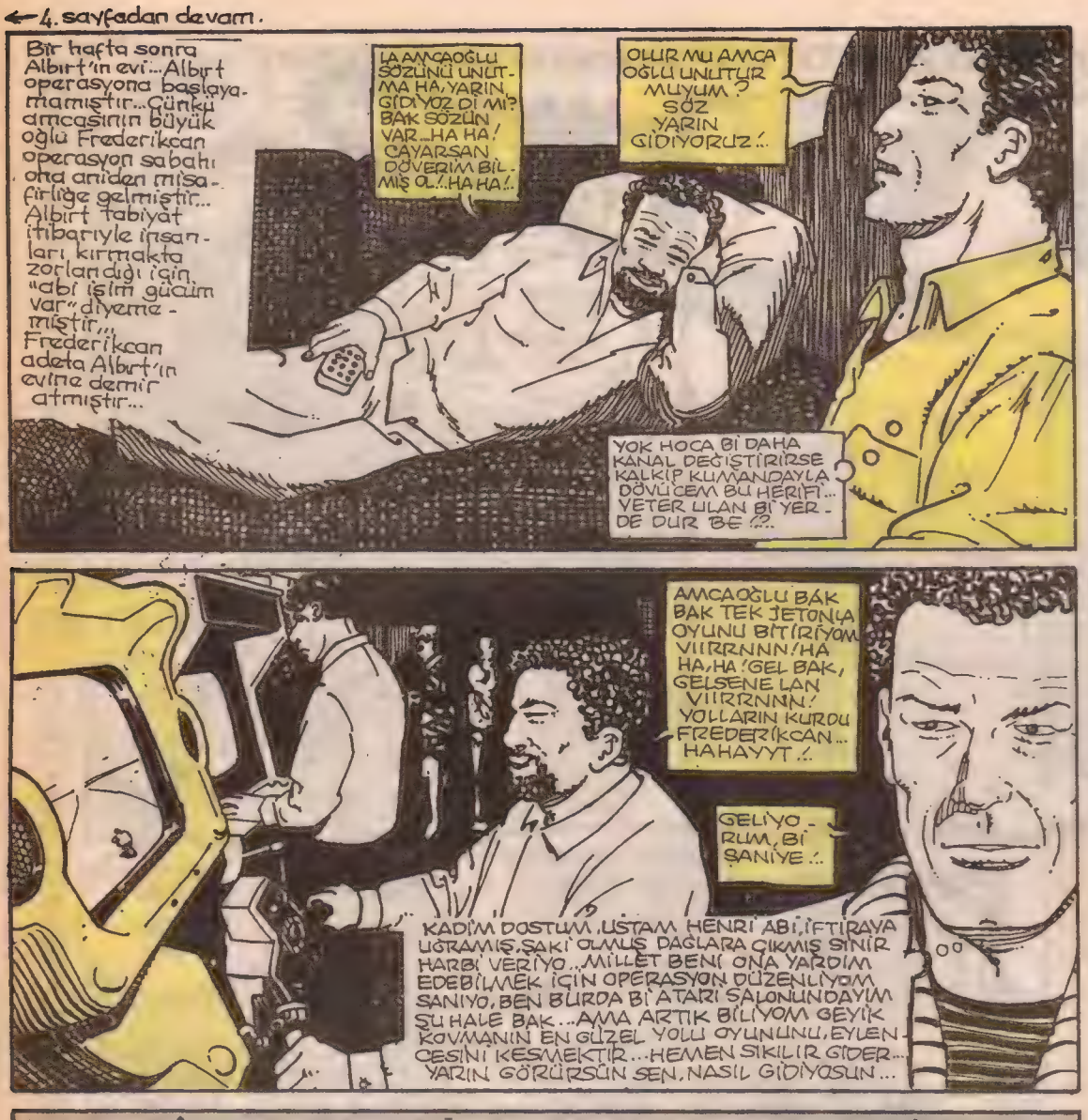

4.sayfadan devam

ağaçları ise, eski meydanlar, eski kasaba ve şehir merkezlerinde mutlaka başköşeye kurulurdu. Yaşlılıktan kulaklarının kıkırdakları çatlamış yorgun ihtiyarlar akşam namazlarını bekler, memleket, sokak, rüzgar, "toprak" kokarlardı. Şimdi ise, Atatürk heykelleriyle belirlenmiş cumhuriyet şehirlerinin merkezlerinde çınar ağaçları yok. Şehrin antikaları olarak bir kenarda çürümeyi bekliyorlar. Ki, o ulu ağaçlar, sağnak yağmurlara, fırtınalara gövdelerini siper etmeleriyle, ruhlarımıza kutsal bir tarihi ateş dayanıklılığı verir, bu yakıcı gök ateşini gölgelerinde dindirirlerdi. Geniş yapraklarının deniziyle gök gürültüleriyle eğlenir. İpek yumuşaklığında sakallarıyla ihtiyarları sığıntı duygusunun ağır yarasından kurtarırdı. Koskoca gövdeleriyle eski zaman kahramanlarının seslerini taşırlardı. Boş hayaller kurmaktan ve ölmekten başka hiçbir işe yaramayan ihtiyarları acı çekmiş yorgun eski günlerin at sırtında bahtiyarlık dolu günlerine götürürdü.

Acaba Menderes, çınar ağacını bu yeni şehre, eski bir geleneğin devamı olarak mı dikiverdi? Bilemiyoruz. Çınarın dayanıklı gövdesinin bu beton şehrin canavar trafiğine ve kirli havasına karşı "kalkan" olarak kullandığı ise çok açık. Şimdi de yeni belediyenin Demirtepe'ye doğru selvi ağaçlarını dikmekte olduğunu görüyoruz ki, selviler de muhafazakar kültürün sembol ağaçlarındandır. Cumhuriyet şehrinin göbeğinde bir siyasal ağaç kavgası mı var? Ancak, simsiyah perçemli, simsiyah gözlü tarihin bu yorgun selvilerini şehrin göbeğinde görmek şaşırtıcı! Hoşgeldiniz şehrimize, burası bir mezarlık değil, telaşın, koşuşturmanın, siyasi umutsuzluğun mezarlığı. Kahve koyusu gövdelerinize, birazdan balgam ve kusmukla haydut muamelesi yapılırsa, sizi koruyacak kimse yok burada!

Çınarlar, yalnız kirli ve egzoslu havaya son derece dayanıklı değil, ağaç kurdu ve böceklerine karşı da dayanıklı. Çınar ağacı da orman ağacı değildir, park-bahçe ağacıdır, Türk peyzajının vazgeçilmez parçasıdır. Geleneksel Türk düşüncesi ve edebiyatla imgesel derin anlamlar taşır. Çınarın gövdeden ayrılan kolları, asıları sürükleyen geleneğin taşıyıcı parçaları gibidir. Bin yıl önce misafir geldiğimiz bu yurdu en derin kökleriyle vatanlaştırdığımızın sökülmez şahitleri olarak yanıbaşımızdadır.

Çınar, koyu gölge verir, yeşilimsi gri kabuğu ve yaprakları geniş, el ayası şeklindedir, sonbaharda yaprakları çok tatlı bir sarı rengini alır ki, sonbahara rengini verir. Meşhur Doğu Çınarı'dır bu. Anavatanı şüphesiz Anadolu'dur. İstenmeyen adam ilan edilmesi ve palas pandıras şehrin dışına atılmasının tarihi laz müteahhitlerin tarihiyle yaşıttır.

Orta Anadolu'nun bir el kadar küçücük kasabaları asırlar boyu güneşin kahredici alev alev yakışında, onun gölgesine sığındı. Yalçın kayalar kadar dayanıklı kolları, bizi en uzaklardaki yüksek dağların kıvrılarak mavi sonsuz göklerine doğru büyüyen tepelerine götürür...

Ankara gölgesiz büyüyen, sertleşen bir şehir. Gözleri kör edilmiş kabuktan bir tarih! Siyasal bir komplonun ve tamamlanmamış işgalin ve talanların tarihi! Şom ağızlı, peçete suratlı, yaygaracı kasaba avukatı vekillerin şehri! Çınar yapraklarından çok, dolarları var onların. Artık ne yapsınlar, bu yoksul, sade gölgeyi... Hergün son model arabaların içinde, sapsarı sidiğin göz çanaklarında yuva yapmış pisliğiyle, kalın enselerini kaşıyor, gölgeliklerde değil, lobilerde, kulislerde yaşıyorlar.

Artık bu sade, kanaatkar gölgeliğin kimsesi kalmadı. Çocukluğumun Trabzon'unda, Ataparkta dev gibi büyük bir çınarın koyu gölgesinde büyüdüm. Her akşam bir dizi sıralanmış ihtiyarların kaçak tütün sarmaları. Kesik kesik öksürükleri ihtiyarlıktan değil, çok sert tütündendi. Çok sert tütünün çiğerlerdeki infilakı, hayatla ölümcül bir şaka gibiydi, eğlenir dururlardı. Her akşam aynı ihtiyarlar doluşurdu, ama, sanki hergün başka bir şarkı söylerdi bu dev çınar onlara...

Şimdi, Atatürk bulvarında protokol caddesinin her bir yanında, resmi geçitleri zorunlu olarak alkışlamakla cezalandırılmış eski zamanların kürek mahkumları gibiler...

Tarihler hep İstanbul etrafında dolandığından, tarihi çınarların ünlülerini de İstanbul'dan okuyoruz. En önemlisi Büyükdere'deki Yedi kardeşler Çınarı. Alt yanları birleşik yedi büyük gövdeden meydana geldiği için bu adı alır. Avrupalılar "Godefroy" çınarı adını verir. 1. Haçlı (1096) seferi komutanı Godefroy de Boullo karargahını bu çınarın altında kurduğu için Osm. İmp. zamanında bu çınar gezinti yeri oldu. II. Mahmud bu çınarın gölgesinde dinlenirdi. 1829 kurban bayramı ve töreni bu çınarın altında yapıldı. Daha sonra bu çınar yandı.

İstanbul çınarlarından diğeri Topkapı sarayının 1. avlusundadır, Fatih'ten kalmadır. Alemdar caddesindeki çınar da ünlüdür. Çok yaşlı olduğu için gövdesi kavrularak yarılmış, içinde küçük bir oda meydana gelmiştir. Çınarların odamsı kovuklarında bir ömür yaşayan birçok derviş, anılarıyla tarihe geçmiştir. Anadolu kasabalarında olduğu gibi, İstanbul'da da hemen her büyük semtin ulu bir çınarı vardı. Ortaköy çınarı, Bebek çınarı, Emirgan çınarı, ünlüdür. Göksu deresindeki Beşkardeşler adlı mevkide Beşkardeşler çınarı vardı, gövdelerden biri yıkıldı, çınarın adı Dörtkardeşler çınarı kaldı. Birçok Osmanlı padişahından daha ünlü çınarlara sahiptir İstanbul, Anadolu. En ünlüsü Bursa'dadır. En siyasi çınar ise, Sultanahmet'teki vakvak çınarıdır. 1656'da beşgün süren yeniçeri isyanı sonucu, isyancılar bu ağaçta asıldı. Bu isyanın adı, Çınar vakası olarak kaldı.

Bugün Bursa'da yeni evlenen gençler, Muradiye'deki ulu çınar, Somuncubaba çınarı ve Eskicibaba Çınarı'na uğrarlar. Somuncubaba çınarı, Somuncubaba adlı dervişin Bursa'dan çıktığı kapıdan kendiliğinden yetiştiği söylenir, ve birçok çınarın halk arasında öyküsü hala yaşar. Bursa'da Yıldırım semtinde bulunan "ulufe" adlı çınarın da ilginç öyküsü vardır. Padişah Murad Hüdavendigar, oğlu olan her yeniçerinin anasına maaş bağlar. Yeniçerilerden birisinin karısı, Hüdavendigar'a "Ben size erkek evlat yetiştiremedim, ama, onun kadar kıymetli koca bir çınar yetiştirdim" der, Padişah da yetişen çınarı erkek evlat yerine saymış, kadına maaş bağlamıştır.

Şimdi, bu ulu ağaçlar Ankara'da trafikçilik oynuyor, kaldırım bordürü rolü oynuyor, dayanıklı gövdeleriyle yoldan çıkan kamyon ve son model arabalara engel oluyor. İnsana hüzün veriyor, şehrin merkezinden alınıp, kaldırım kenarlarında "değnekçilik" görevi verilmiş çınarlara! Altında ne ikindileri bekleyen ihtiyarlar, ne sonbaharın kuruttuğu sapsarı yaprakları avcuna alıp çıtır çıtır ovuşturup ezen birileri...Oysa, Anadolu denilen bu büyük geminin korkusuz kaptanlarıydı, onlar. Hey büyük kaptan nerede gölgene yerleştirdiğin yüz çeşit insan?

Ne çok yabancı duruyorlar bu şehre, binbir telaşla bulvardan aşağı yukarı koşuşturan bir tek insan dahi sırtını vermez onlara. Kalın yaprakları altından, kimse döndürüp başını bakmaz göğüne... Sırtlarına kiralık ev, satılık oto, ODTÜ'lüden matematik dersi yazılı ilanlar asılır.

Birbirimize birşey söylemesek de kardeş olurduk kendiliğinden o ulu çınarların altında, akraba olurduk, tanımadığımız insanlarla, hepimizin ortak büyükdedesi, gibiydiler, yolumuz mutlaka oraya düşerdi, bizi eteklerinin altına çağıran çok asil bir sesi vardı. Şimdi anlıyorum ki, bu şehre bizden yabancı, bu ağaçların çınar olabilmesi için, gölgesinde sıralı bir dizi ihtiyarın bahtiyarlıkla oturması lazım, koyu sessizliği bozan yaprak hışırtılarının ihtiyarların aksırıklarını hepimizden gizlemesi lazım, küçücük günahlarımızı, ayıplarımızı, yoksulluğumuzu, bu büyük hışırtının saklaması lazım...

Ama yok artık, o nursuz, bir kez olsun bu çınarın altında gölgeden bir akşamüstü tadmamış Celal Bayar, İnönü, Türkeş, Çağlayangil, Demirel, Ecevit, nicesi... Son elli yılımıza damgasını vurdular, birimizi kemalist yaptılar, diğerimizi şeriatçı... Kimimizi Türk yaptılar kimimizi Kürt... Kimimizi tinerci yaptılar, kimimizi Almancı... Çınarın altı bomboş ve hepimiz bir yerlere dağıldık...

O ulu çınarın ne seslerini duyuyoruz, ne gölgesinden haberdarız artık... Bomboş gölgesine koşup göklere yükselen dallarına haykırmak istiyorum, stadyumdaki tarafların nakaratı gibi...

BÜYÜK KAPTAN TAKIMI BURAYA GETİR!..

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

BAK, ASIL İNSAN KAYNAKLARI BU DAĞLARDAN ÇIKIYOR SONRA GAZETELERE GİDİYOR... BEN ELEMAN ALACAĞIM ZAMAN GERÇEK KAYNAĞINDAN ALIRIM...

UU!.. NE KADAR DA SOĞUKMUŞ!..

ŞU TARAFTA DA SICAK İNSAN KAYNAKLARI VAR...

BÖLÜÜK MARŞ! İLERİİİ MARŞ! MARŞ!..MAARŞ!..

BİRADER BE... BÖLÜĞÜN MARŞI BASMIYO... BİR OMUZ ATSANA..!

VALLA SENİ BİR GÜN TOPUĞUNDAN VURACAKLAR.. ŞUNLARA BİRŞEY SÖYLESENE ABİ...

YAA LAF ANLATAMIYORUM KI, SON GÜNLERDE İYİCE REZİLLİĞİ ELE ALDILAR...

NAH!..

ÖBÜÜÜBÜÜ..

GÖREVİNİ İYİYE KULLANMAKTAN DOLAYI AÇIĞA ALDILAR RECEP'İ...

BELLİYDİ ZATEN ÇOK YUMUŞAK DAVRANDI ÇOK!..ONCA ZAMAN BİR LAF ALAMADI HERİF..

TANKULUT!.. YEMEĞİ OCAĞIN ÜZERİNE KOYDUM CANIM...

İYİ HALT ETTİN... DÜN DE ŞUBATIN ÜZERİNE KOYMUŞTU... YARIN MART SONRA NİSAN... EEE?..

OCAK 1998

HEEY... DİKKAAT! ARKANDAKİ ÖMER! HEY ÖMER VAR ÖMEER!

HA NE!..

ÇOK GEÇ...ÖMDÜ BİLE...

Espri-Ömer:

Ne klibi var ne sponsoru... Ama aldı başını gidiyor!.. Havaya atılıp ağızla tutulan zincirleme sarı leblebi reaksiyonu... YÜ...YÜ...YÜ...

YÜ

CAN BARSLAN

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır... Copyright by Erdil Yaşaroğlu

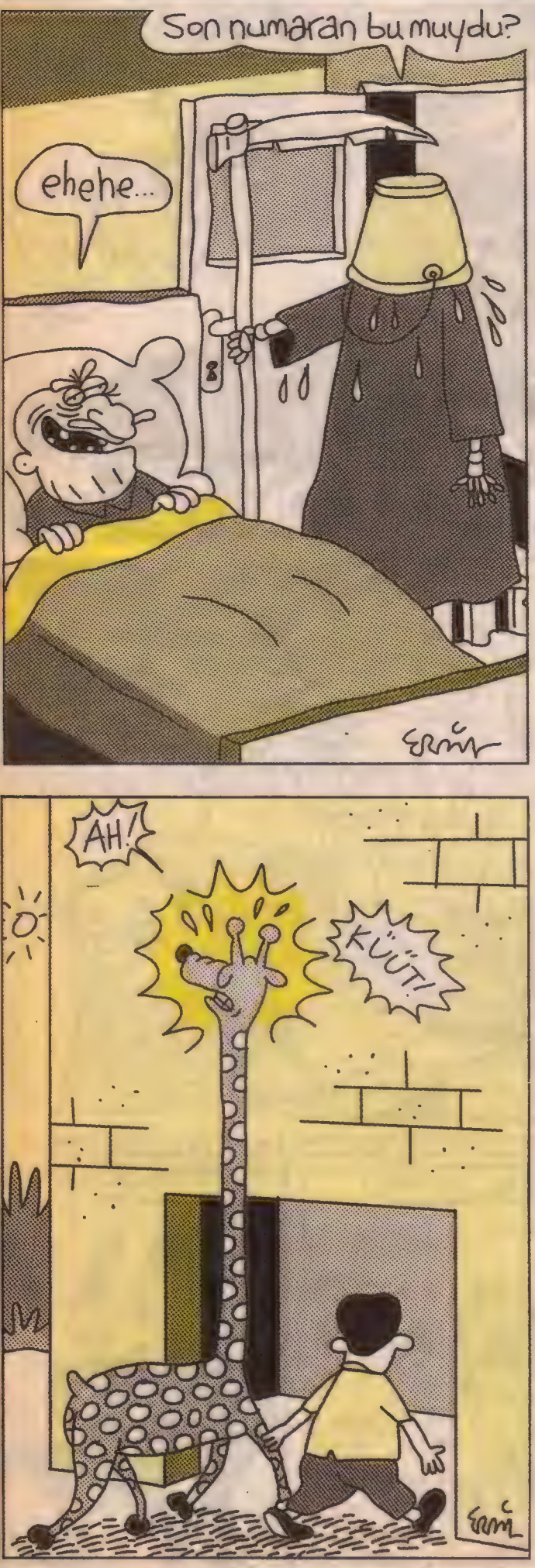

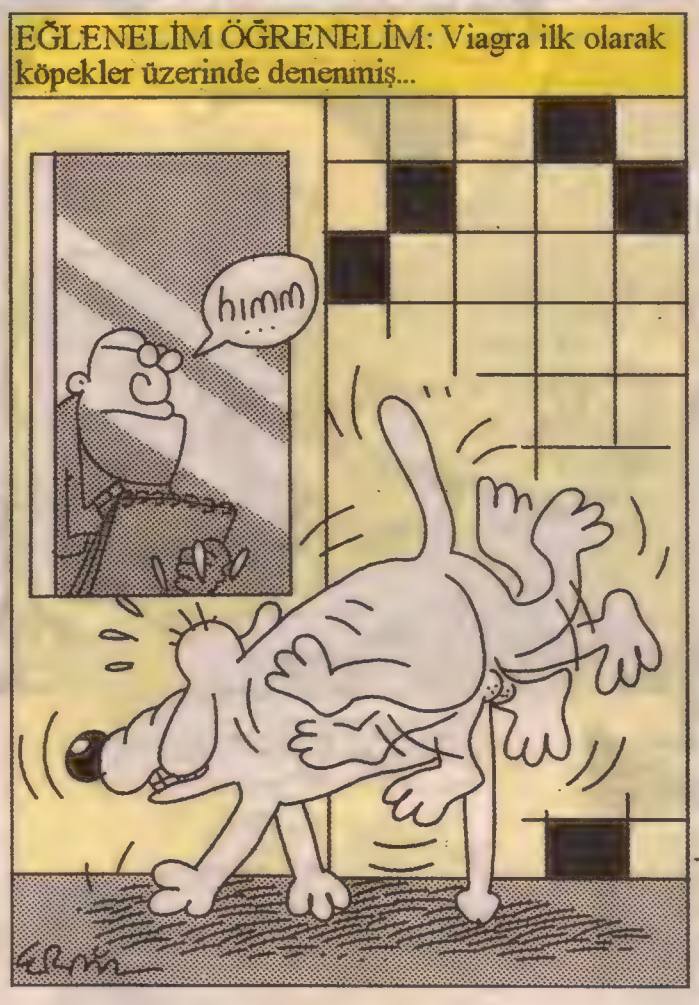

marlon@turk.net
ERDİL YAŞAROĞLU

dara & timsah

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

Ağrılı Cima

CAN YÜCEL

Ağrılar yatağından ıh-ıhh
Seziyorum seçiyorum hayal-meyal
Ayakucumda oturmuşun,
O ağrıların yatağında ağarıyor aklım
Demek seni hala seviyormuşum,
Otuz küsur yıl önce
Ağrı Dağı'na çıkmıştım ilk
Bu ikincisi,
Ak çarşaflar içinde kardelen
Debelene debelene can çekişirken
Nasıl canı çekerse eski güneşleri
Ben de seni öyle yârim...
Allahtan ostrojenin düşük bu ara
Demek bir daha nerde ne zaman
Kapışacağımız besbelli meçhul,
Belki Hafız'ın Kabri olan bahçede
Güller güller içinde Güler
Yakası açılmadık bir seher...

temcit pilavı

met üst

çok klasik bir soru olacak ama?!.

▲ bize kendinizden kısaca bahseder misiniz?.
- tabii: boy: 1.67, size : XL, ayakkabı numarası : 42, tel: (0212) 234 615 896, nakit: 5 milyar T.L., (grup indirimi yapılır)

▲ sanatçılığa ne zaman başladınız?.
- çok küçükken, ana karnındayken, spermken, daha sperm bile değilken, portakalda vitaminken, tek hücreli canlıyken, güneş daha büyük bir patlamayla dünyamızdan kopmamışken

▲ ailenizde başka sanatçı var mı?..
- yok.. ileride ne'me lâzım rakip veya rakibe olabilirler endişesiyle hepsini yedikule zindanları'nda boğdurttum

▲ boş zamanlarınızda ne yaparsınız?.
- pul biriktiririm.. pul koleksiyonumu görmek ister misiniz

▲ peki, para mı, aşk mı?.
- paraşk

▲ kadın haklarına inanır mısınız?..
- valla, kadınına bağlı bu.. bana ne şimdi yani tansu çiller'in kadın hakları'ndan değil mi

▲ siyasal yelpazenin neresindensiniz?..
- sapından, tutamacının ucundan

▲ ıssız bir adaya düşseniz yanınıza ne alırsınız?..
- avukatımı.. düşülecek ıssız ada'nın yassı ada olabilme ihtimalini de göz önüne alarak yâni

▲ evlilik, aşkı öldürür mü?..
- öldürmez, süründürür.. bitkisel hayata sokar

▲ dünyaya ikinci kez gelseniz, ne olmak isterdiniz?..
- 1. olmak isterdim

▲ biliyoruz bir sanatçının eserleri evlatları gibidir ama ancak en çok hangi eserinizi seviyorsunuz diye sorsak?.
- benim adım tomas, bana komaz

▲ bir kadında ne gibi özelliklere önem verirsiniz?..
- türkiye bölünmez bir bütündür

▲ peki, bir erkekte..
- türkiye laiktir, laik kalacak

▲ en çok hangi yöremizden türküler çağırıyorsunuz?.
- ne türküsü, ne yöresi ya.. ben, obua sanatçısıyım obua, obua, uaa, uuaaa

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

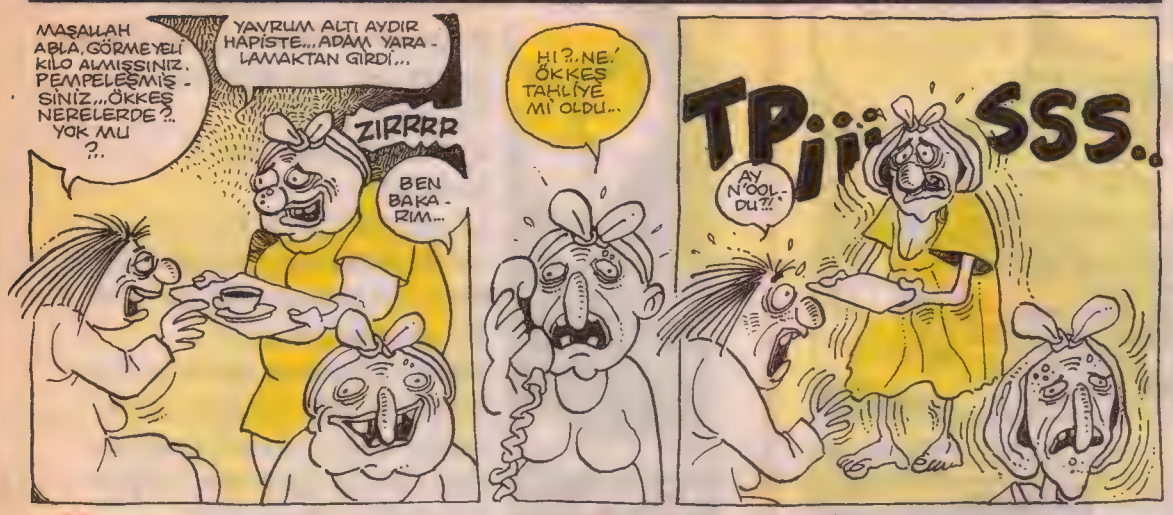

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

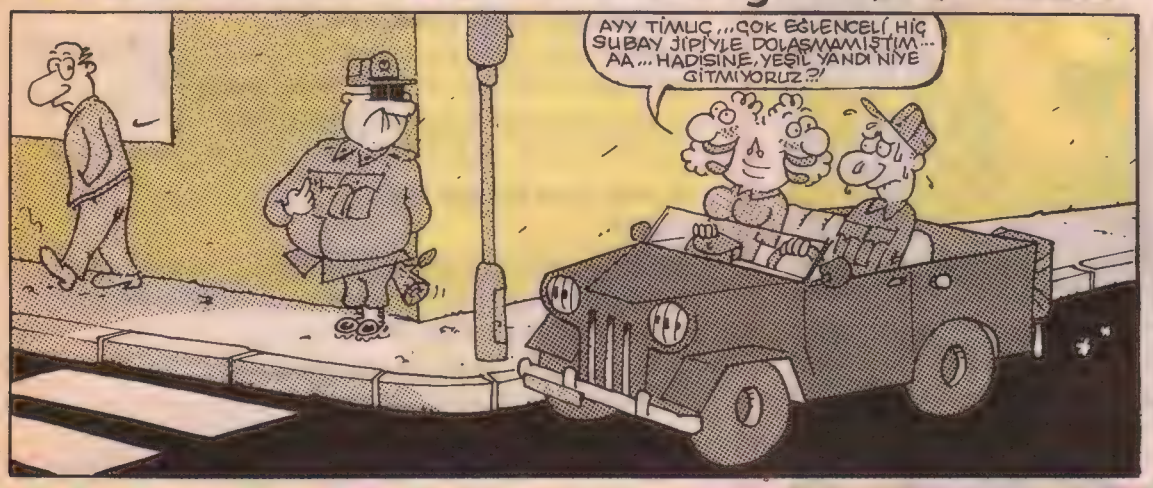

DUMUR

Gunari Icoglu

Yurdumda uğradığım dumurlar yetmiyormuş gibi kalktım, Dumurland Hindistan'a geldim. İlk bir ay dumurdan kafayı toparlayamadım, bolca bu **köşeyi andım**. Halen hemen her gün esaslı bir dumura uğruyorum. Ben**de en derin** izleri bırakan iki dumura uğrayışımı anlatarak başlıyorum.

Daramsala, Buda'nın yeniden bedenlenmiş hali kutsal Dalai Lama'nın ve dolayısıyla ülkeleri 49 yıldır Çin işgali altında olan sürgündeki onbinlerce Tibetlinin yaşadığı, küçük bir dağ kenti Himalayaların eteklerinde. Haliyle ortalıkta bir dolu Tibetli Budist keşiş var. Bir gün Daramsala'nın az dışında, yamaca oturtulmuş küçük ahşap bir kutudan ve iki masa bir mutfaktan ibaret Last Chance Tibet Lokantası'nda oturmuş, yemeğimi beklerken bir yandan da pencereden Himalayaların karlı doruklarını, kartalları ve ganja tartalarını izleyerek huşua eriyorum. Derken iki Tibetli Budist keşiş -tüm kostümleri içinde- içeri girip pencerenin iki yanına oturup manzarayı tamamlıyorlar. Tam "ne hoş bir işaret. Nirvana'ya yaklaşıyor olmalıyım" diye geçirirken içimden, garson siparişlerini getiriyor. Ve iki Budist keşişin yüce Himalayalar'a bakarak ve önceden şişelerini tokuşturmayı da ihmal etmeyerek büyük bir keyifle **Koka-Kola**'larını içişlerine tanık oluyorum. Program bitti mi? Reklamlar mı başladı? Bu hikayeyi Koka-Kola'ya kaça satarlar reklam için?

Kendimi ancak birkaç gün içinde topladıktan sonra yemeklerine doyamadığım aynı mekana gidecek cesareti yeniden buluyorum kendimde ve yağmurlu bir günün az kasvetli akşam saatinde varıyorum Last Chance Tibet Lokantası'na. Tam da akşamın kasvetine uygun olarak mutfaktaki radyoda cızırtılı kısa dalgadan ağır bir Tibet müziği yayılıyor. Yine bir hoş olup günbatımında kızıllaşan karlı dorukları izlemek üzere yerimi alıyorum. Siparişimi verince hızlanma gereği duyan Tibetli 70'lik aşçı amcam radyonun frekansıyla oynayıp şöyle hareketli bir şeyler buluyor sonunda. **"Lan ben bu melodiyi daha önceden çok iyi biliyorum"** derken, daha sonra kafamda binlerce defa yankılanacak olan o ilahi nağmeleri duyuyorum: **Yanar döner, a-acayipsin!** Evet, 4 aydır dinlediğim ilk Türkçe müzik Tarkan'dan ve böylesine bir mekanda geliyor. Aşçı amcam da -bir Hint radyosu olduğunu daha sonra anladığım- radyoda peşi sıra gelen iki Tarkan parçasının hızıyla çabucak pişiriyor yemeğini. Ben ermeyeyim de kimler ersin?

Last Chance'den iyice kıllanıyorum sonunda. Adı da son şans, herşey bişey demeye geliyor olmalı...

Aykut İstanbullu - Hindistan

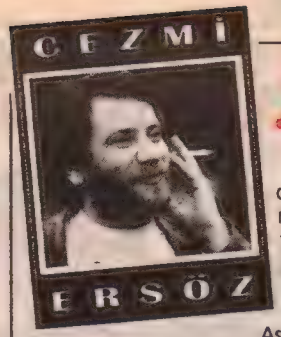

Aşk Artık H

Hep sorulur, ölüm mü yoksa, aşk mı daha derindir, diye. Oysa aşkla ölüm yarışır hep... Aşk güçlüyse ölüm acısı hafifler. Aşk, böyle zamanlarda ölümü şefkatli bir örtü gibi örter...

Böyle zamanlarda bereketli yağmurlar gibi kapanır üstüne aşk ölümün...

Aşk insanın hayatından bir başka hayat çıkartması gibidir. Böyle anlarda öyle kanar ki insanın içi, öyle kanar ki; sevda o bereketli kanıyla ölümü emzirir...

Aşık insan yıllardır, yıllardır evet, gece ve gündüz, yollarda ve kendini beklerken, ne denli eziyet çektiğini hatırlatır. İnsanın kendisine şaşırmasıdır aşk. Çünkü aşk, bunca eziyeti yıllardır ben mi yaşadım, diye sorduğu andır insanın kendisine...

Ama bazen ölüm yener aşkı... Aşkın şefkatli örtüsü örtemez ölümü.

Bazen öyle güçlüdür ki ölüm ve öyle inançsızdır ki aşk, ölüm gelir aşkın gözlerini kapatır usulca. Sonra da yenik olanı yanına çağırır.

Ama kimi kez de öylesine yaralanır ki insan, ne aşk şefkatiyle teselli edebilir ölümü, ne de ölüm gözlerini kapatabilir aşkın. Aşk artık hep ölümle birlikte gelir...

Yıllar önceydi. Gazeteci ve yazar olarak ateş altındaki **Cizre**'ye göndermişlerdi beni.

Yanımda aşık olduğum insan vardı...

Uçaklar köyleri bombalıyordu. Görüyorduk. Uçaklar alçalıyor, alçalan uçakların ardından gökyüzüne alevler yükseliyordu. İnanmak istemiyorduk. Kabustur, kötü bir rüyadır, yanılıyoruzdur, diyorduk içimizden... Mevsimlerden yazdı köyler yanıyordu ve aşk bile içimi ısıtmıyordu...

Akşamdı, köylüler yanmış cesetleri getirmişlerdi dağ köylerinden **Cizre**'ye... Kadınlar yanmış ölülerinin başında Kur'an okuyorlardı... Ölülerinin başında Kur'an okuyan kadınlar öyle cesur, öyle dayanıklıydılar ve öylesine doğal karşılıyorlardı ki ölümü, böyle bir anda ve böyle bir ülkede aşık olmaktan dolayı onlardan utanıyordum... Sanki aşkım rakipti onların ölülerine, acılarına, çektikleri zulme, yaşadıkları hayata... Varlığım rakipti sanki onların varlığına...

Mevsimlerden yazdı, köyler yanıyordu ve ölüm utandırıyordu aşkımı ve beni...

Bu topraklarda ölüm aşkımı gizlerinden soyuyor, küçük düşürüyor ve çaresiz bırakıyordu...

Geceleri uzaklardan gelen makinalı tüfeklerin, ağır topların dağlarda yankılanan boğuk ve ürkütücü seslerini dinliyorduk... Bazen sessizlik oluyordu. Sessizlik canhıraş seslerle, kanayan çığlıklarla lekeleniyordu. Ardından tekrar silah sesleri başlıyordu.

Sabah olunca **Cizre**'nin arka sokaklarını dolaşıyorduk. Bu defa ölüm değil; çok derin olan bu yoksulluk aşkımı gizlerinden soyuyor, küçük düşürüyor, çaresiz bırakıyordu.... Gördüğümüz hemen her evin önünde bir sığınak vardı... Bir çatışma çıktığında ilk önce evin küçük çocukları sığınaklara atılıyordu. Ardından evin büyükleri saklanıyordu buraya...

Bu sığınaklar açık mezarlara benziyordu... Çoğu geceler buralarda sabahlıyordu insanlar... Ve ben işte böyle bir ülkede yaşıyor ve yazıyordum. Ben böylesi bir ülkede aşık oluyordum. Bu yüzden ne yapsam yetmiyordu. Ne yapsam eksik kalıyordu. Ne yaşamam yaşamaya, ne aşkım aşka benziyordu... Yaşamak ağır bassa istediğim aşk elini uzatmıyordu bana. Ne zaman aşık olsam tepeden tırnağa, ölüm rakip çıkıyordu karşıma...

Yetmiyor, yoksulluk hesap soruyordu benden bu defa... Yoksulluk... Ölümle bile boy ölçüşecek kadar derin ve uçsuz bucaksız olan o yoksulluk...

İster savaş, ister yoksulluk, nerede olursanız olun aşk sizi soyar. Açarsınız kalelerinizin bütün kapılarını... Çünkü insan aşık olunca hiçbir yara ona işlemez sanır. Teninin üzerindeki, onu hayattan koruyan o yabancı tenden cesurca sıyrılır...

Ben de öyle yaptım. Yani aşkın bütün gereklerini...

Ama o bir sabah, silah seslerini henüz kesilmişken, top seslerinin yankılarını dağlarda henüz dinmişken: **Ben gidiyorum,** dedi... **Başka bir zaman olsa seni sevebilirdim. Ama ben de bu ülkenin birçok kadını adamları seve konaklayabiliy ra o iktidar sa böyle yetiştim** etmeden, çekip

Ve ben, bizi t pek önemseme lisleri o gider gi ladım... Aşkı ye ölüm gibi görm

Çünkü ancak acımasızlıkları, nüştürür. Bu öy da bütün kötül renolar, beyaz basit, küçük, ha sızın gitmişse... dünyanın en ifl Sen koca bir ya büyük saplantır lamıştım... Deli

O gitmiş ve Sabahın nere ra istediğimi ha

Korkumu an

Ben koca ga tahtakasanın ü iyi memesinde kasanın üzerin tiğim, yaşadığı dum... Neden b dum aşka... N ğumda dünyay kurallarını hem bunları unutmu den onlar hiçbi böyle sırrını bir mezlikte kendi

Tıpkı o sokak dört yaşında lis min beni eve a **köy Vapur İsk** bi... Hayat yokt

Hayat yok m lak ve savunma

Günlerdir ağ Onca yoldan ge rını evde bulam

Eve dönüş p bir sabahçı kah

O yıllar **İstan**

Cebimde bir çaylar geldi. Ka şını masaya da cak birşey geçm

Birkaç dakik nımda uyuklaya ve ben kendimi

Sabahçı kahv sisi, öbür eliyle ran patronunu, ilk kez tanışma

Her on dakik bimdeki paraya Mümkün değil, yetişmeyecekti.

GEZ MAHMUT'ÇUK

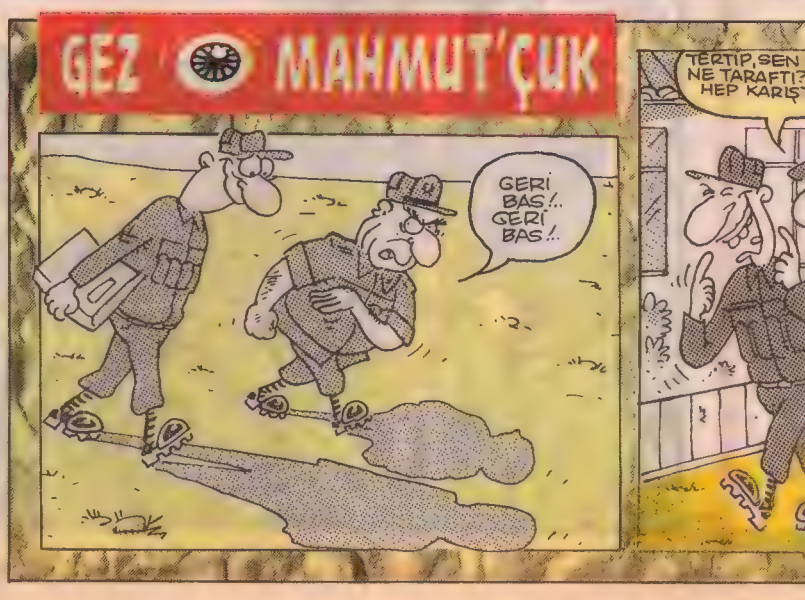

...ep Ölümle Birlikte Gelir...

...gibi yaralanmışım. Güçlü ve bize hükmeden ...biliyoruz ancak... Sizin gibi adamlarda ancak ...oruz, sizlerle yaralarımızı sarabiliyoruz... Son- ...gibi adamlara koşuyoruz. Kızma bana, çünkü ...ben... Ve hiç beklemeden, biraz olsun beni teselli ...gitti.

...kip ettiği halde günlerdir görmezlikten geldiğim ve ...ğim beyaz renoyu, beyaz renonun içindeki sivil po- ...nez çıplak ve acımasız bir ölüm gibi görmeye baş- ...miş, yendiği için herşeyin galibi ve hiç affetmeyen ...ye...

...şk ölümü yendiğinde masalsıdır. Çünkü aşk bütün ...tülükleri, korkuları alır, içli, hüzünlü bir şarkıya dö- ...sine güzel ve öylesine büyülü bir masaldır ki, ora- ...kler, fenalıklar, ihanetler bu masalda bütün beyaz ...noların içindeki ürkütücü sivil polisler, özel timler ...ta acınası birer ayrıntıya dönüşürler... Ama aşk an- ...'e giderken masalını da birlikte götürmüş ve seni ...n olmaz bir aptalı olduğunu ilan ederek gitmişse... ...ızlığın ortasında tedavisi artık mümkün olmayan o ...a kalmışsan... Evet, o gitmiş ve ben korkmaya baş- ..., sahici ve ölesiye korkmaya başlamıştım...

...asalımla birlikte cesaretimi de almış götürmüştü... ...eyse onuydu ve ben **Cizre'**de bir bakkala girip bi- ...rlıyorum.

...k alkolle yenebilirdim.

...eteci, koca yazar, **Cizre'**de bir bakkalın önündeki ...rine oturmuş, korkumu yatıştırmak için annesinin ...süt emer gibi bira içiyordum... **Cizre'**de tahta bir ...çocukluğumu, annemi, babamı, kardeşlerimi, git- ... yerleri, kaderimi düşünüyordum... Düşünüyor- ...n hep böyle çırılçıplak ve amansızca maruz kalıyor- ...en kapılıp gidiyordum böyle... Neden aşık oldu- ... dünyanın gerçeklerini, yaşamın birtakım önemli ...n unutuyordum... Neden aşık olduğum insanlar ...ordu da ben bu kuralları unutuyordum... Sonra ne- ...ey olmamış gibi hayata devam ediyorlardı da, ben ...ürlü çözemediğim kaderimle ve korkunç bir bilin- ...e başbaşa kalıyordum... Ve savaş sürüyordu... ...n kalmış kimsesiz çocuk gibi... Yıllar önce, ben on- ... bir öğrencisiyken, **(Kabataş Erkek Lisesi)** anne- ...adığı bir kış gecesinde, yürüyerek geldiğim **Kadı- ...esi'**nde tanıştığım o **Yalovalı** çocuğun dediği gi- ...bizim gibilere bu yaşamda!..

...du bize, hayatın dehşeti ve acımasızlığıyla çırılçıp- ...z karşılaşanlar... Yok muydu gerçekten...

...na bir lokma birşey koymamıştı... Uykusuzdu... ...niş, ama iş bulmak için kapılarını çaldığı akrabala- ...mıştı...

...ası yoktu. **Kadıköy Vapur İskelesi'**nin önündeki ...sinde rastlamıştım ona...

...**ul'**da tinerci çocuklar henüz yoktu... ... para vardı. Sonra o sabahçı kahvesine girdik. İlk ...e sıcaktı. Kimsesiz gece arkadaşım çayı içince ba- ...yıp uyuklamaya başladı. Günlerdir gırtlağından sı- ...mişti belli ki. Çayı yudumlayınca içi geçmişti.

... geçti, geçmedi. Ne olduğunu anlayamadım. Ya- ... çocuğun ensesinde patlayan tokatın şiddetiyle o ...e geldik!..

...erinde uyumak yasakmış! Garson, bir elinde tep- ...e oradaki kuralları belirleyen ocağın arkasında otu- ...a da ustasını gösteriyordu... Sokakların zulmüyle ... başlamış oluyordum böylece...

...da bir çay geliyordu, isteyelim, istemeyelim... Ce- ...sonra da saatime baktım. Sabaha daha çok vardı. ...üzerimdeki para her on dakika bir gelen iki çaya, ...ışarı çıktık. Dışarıda keskin, kesici bir ayaz rüzgarı esiyordu. Gidecek, sığınacak bir yer yoktu. Kıyıdaki banklardan birine oturduk... Orada bana hayatını anlatmaya başladı, bir de kimsesiz bir çocuk olmanın ne demek olduğunu...

Sokakta yaşayan çocuklar çok soğuk gecelerde iskelelerde bekleyen gemilere sığınmak istiyorlarmış. Bu gemilerin en korunaklı yeri olan alt kamaralarına... Ama o saatlerde gemilere bakan görevlilerin bir tek şartı varmış... Onları becermek!..

Kimsesiz, sokak çocuklarının birçoğu soğuktan, ayazdan korunmak, biraz olsun uyuyabilmek için kabul etmek zorunda kalıyorlarmış onların bu tekliflerini... Ama o kabul etmemiş...

Bir ara ayaz öylesine esti ki, öleceğiz sandık. İşte tam o sırada, ayaz estiğinde, aramızda garip bir sessizlik olduğunda kulağıma eğildi ve: **Biliyor musun, hayat yok bize bu yaşamda,** dedi...

Gece bir türlü bitmiyordu. Soğuğa dayanamıyorduk. Sabaha karşı **Haydarpaşa Tren İstasyonu'**na sığınmaya, o ilk treni, ben ilk vapuru beklemeye gittik. Çünkü neredeyse donmak üzereydik... **Haydarpaşa Tren İstasyonu'**nun yolcu bekleme salonlarındaki banklarına uzanıp ilk trenin ve ilk vapurun kalkış saatini beklemeye başladık...

Bankta tam uykuya dalmış, sıkıntılı ve gergin bir rüya görmeye başlamıştım ki yüzümde patlayan bir süpürge darbesiyle uyandım...

- Kalkın ulan, adi pislikler, defolun buradan!

İstasyonun hademeleri süpürgeleriyle kovalamışlardı bizi ta iskelenin ucuna, ayazın ortasına kadar... Kimsesiz sokak çocuklarına bu ülkede duyulan tarifsiz, anlamsız ve nedensiz nefreti ilk kez o gece, o gecenin sabahında tanımıştım...

Çocukken, korunmasızken, bir gece, sadece bir gece sokakta kaldım. Ve o bana yetti... O bir gece boyunca kimsesiz sokak çocuklarına yapılan ve onlara reva görülen derin vahşeti gözlerimle görmüştüm...

Yıllardır çok, ama çok istediğim halde çocuğum olmasından belki de bu yüzden delice korktum hep... Ya ben ölürsem, ya çocuğum bu ülkede, bu alçak ve acımasız şehirde, bir gece sokakta kalırsa, ya onun sokakta kaldığı gece soğuk bir kış gecesi olursa, ya o gece keskin, kesici bir ayaz esiyorsa, ya o yavrumun elleri ayakları buz keserse, ya yakınında olduğu bir iskeleye yaslanmış gemilerden birinin alt kamaralarından birine girip ısınmak, ısınınca da uyumak isterse ve o gemiye girip, alt kamaraya sığındığında, o gemilere bakan adamlar onun ısınması ve ısınmasının ardından masum bir uykuya dalması karşılığında onu becermek isterlerse!..

Şimdi yıllar sonra düşünüyorum da ben belki o gece yazar oldum, ben belki o gece sosyalist oldum... Belki de o gece iflah olmaz bir muhalif oldum...

Ben belki de o gece uyumsuz ve birçoklarına göre hasta biri oldum.

Bilmiyorum, ben belki de o gece benim onları sevdiğim gibi sevmeyeceklerini bile bile beni bu acımasız hayattan biraz olsun koruyabilecek bu masala davet eden her kadına tepeden tırnağa aşık olmaya başlamıştım...

Ben belki de aşık olunca hayatın unutulmaması gereken bütün kurallarını unutmaya, aşık olunca herşeyimi feda etmeye istekli ve hep hazır olmaya o gece başladım!... Ben belki de sevginin karşılıksız olduğunda yaşanan acının ne denli büyük olduğunu o gece anladım... Çok isterdim aşkımın ölümü, kıyımı, acımasızlığı, yoksulluğu, ihanetleri ve kimsesiz çocuklara reva görülen vahşeti yenmesini...

Biliyorum, ne kadar istesem de bu böyle olmayacak... Çünkü bu ülkede öylesine yaralanmışım ki ben, aşk ne şefkatiyle ölümü teselli edebilecek, ne de ölüm aşkımın gözlerini örtebilecek... Aşk, artık hep ölümle birlikte gelecek bana...

* 24 Ekim Cumartesi saat 15.00'de **Silivri'**de **İlya Kitabevi'**ndeyim.
* 28 Ekim Çarşamba günü saat 15.30'da **Siirt Eğitim-Sen'**deyim.
* 7 Kasım Cumartesi saat 16:00'da **Kütahya**'da, **Tarım-Gıda-Sen**'in davetlisi olarak **Kütahya Eğitim-Sen'**deyim. Tel: 0274 - 223 97 07.
* **Özgür Radyo** 16 Kasım'da yayınına başlayacak.
* **Mehmet Esen.** 24 Ekim saat 21:00 25 Ekim saat 15:30'da Bahçelievler Kültür Merkezi'nde Tel: 0212 - 556 14 06 - 07.
* **Roza.** Cinsiyetçiliğe ve ırkçılığa karşı Kurt kadın dergisi. Kazım İsmail Gürkan Cad. Hamam Sok. Yavuz Han 2-3/3 Cağaloğlu-İstanbul
* Hapishanelere ücretsiz olarak kitaplarımdan göndermek istiyorum, ama ustesinden gelebilir miyim bilemiyorum
* Deniz Yıldırım, Özgür Afacan sizden haber bekliyor
* N Sedef Topçu, Fatma Babuşçu, Fergul, Avzem, Beyza, Sevin Kızıl, Hande Coşkun, Nurettin Gundoğdu, Özgur Şahin, Şehnaz Çalışkan, Deniz E., Adiloş Bebe, Erdal Kekeç, Ozan Özdemir, Özgur Afacan, Başak Çelikoğlu, Osman Avşar, Bknur Uysal, Fercan Kaya, Deniz Erek, mektuplarınızı aldım sevgiyle

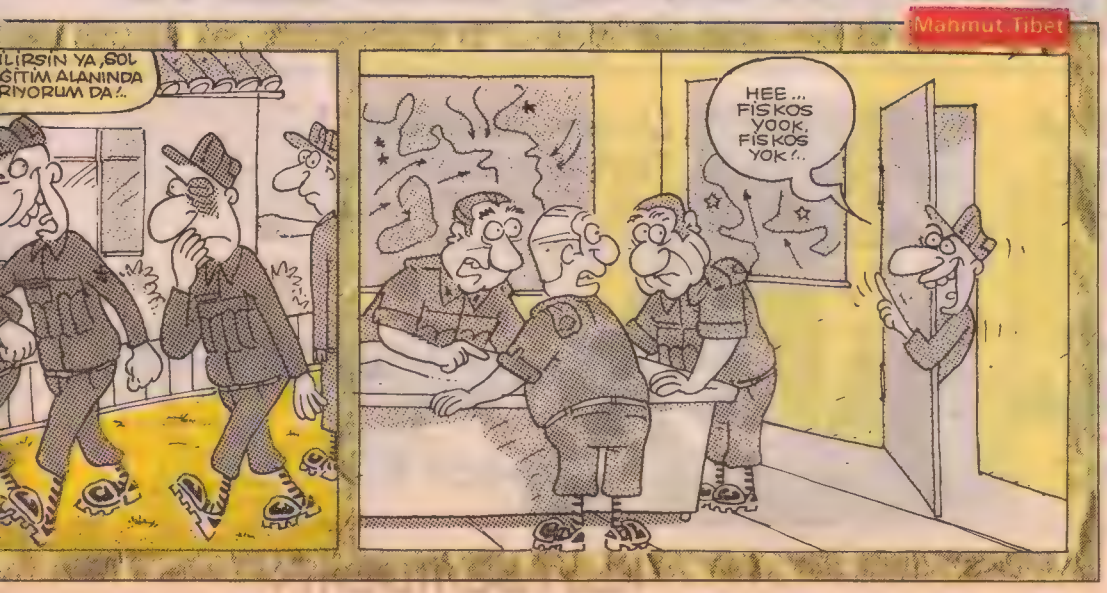

Kırık Kalpli Elbi

SUAT ÖLKAN

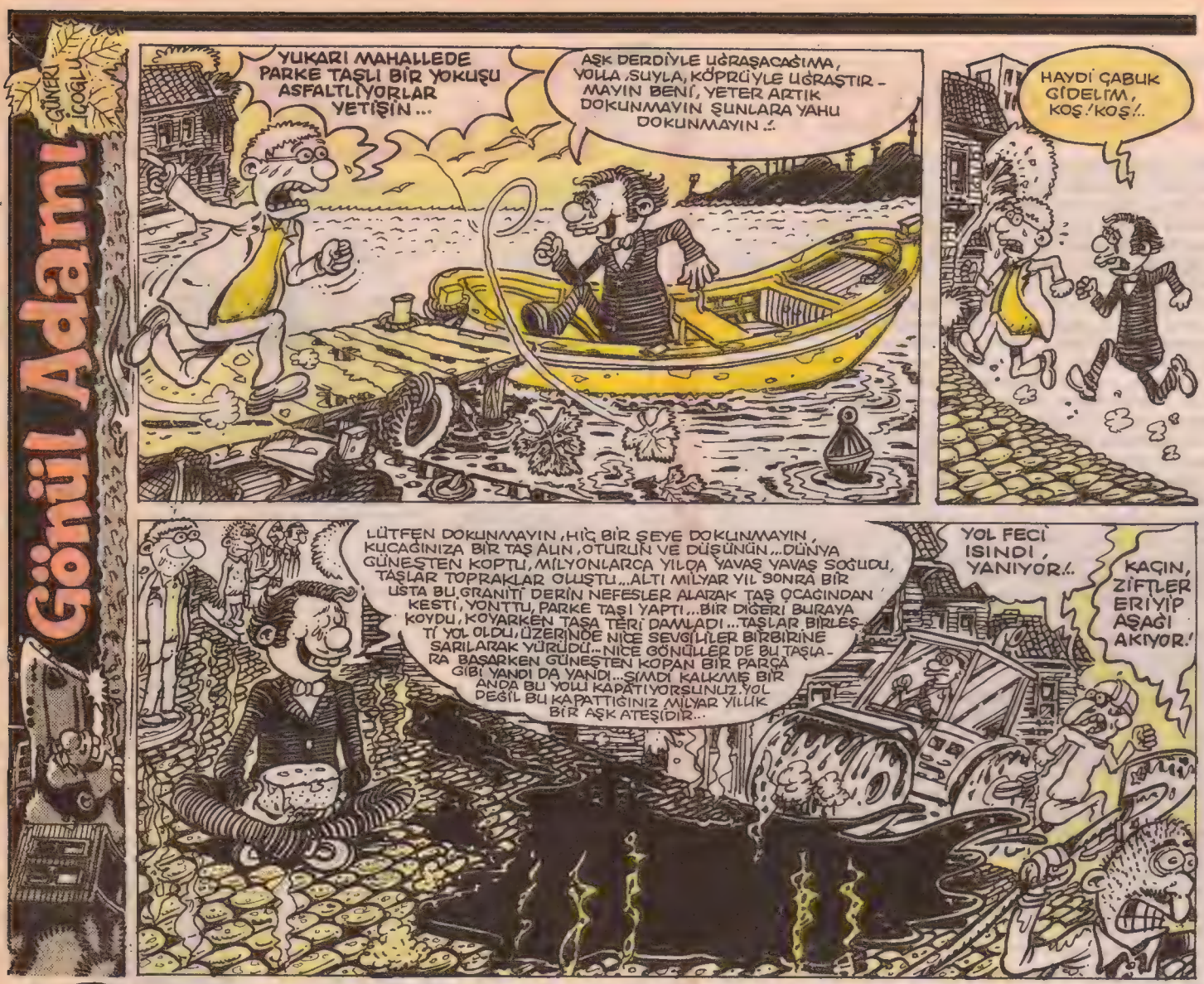

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Künye değil fünye!

Sizlere verdiğim rahatsızlıktan ötürü özür dilerim!

Yaptıklarınızı yapmayan, yapmadıklarınızı yapan biri rahatsız ediyor sizleri.

Sizler maddi mecburiyetlerinizin esiri...

Bense insani, vicdani, ahlaki, siyasi mecburiyetlerimin esiri...

Benden rahatsız olmakta haklısınız.

Çünkü sizler "işini bilen memurlar" gibi işini bilen insanlarsınız!

İşini bilen insanların ülkesinde, benim gibi işini bilmeyen bir insandan rahatsız olunmaz mı?

İşimi bilsem, bu ülkede ilk insan hakları kampanyasını başlatıp da özgürlüğümden, işimden olmazdım.

İşimi bilsem, bana sağlanan onca maddi-manevi olanaktan vazgeçip de medyadaki kokuşmuşluğa karşı ilk isyan bayrağını açmazdım.

"Önce cüzdan" diyen insanların ülkesinde, benim gibi **"önce vicdan"** diyen birinden elbette rahatsız olunur.

Hem benim gibi **"önce cüzdan"** demeyen biri çocuklara da kötü örnek olur!

Ama benden en çok işini bilen gazeteci-yazarlar rahatsız olur.

Onlar benden rahatsız olur, ama medyanın Korkmaz Yiğit - Alaattin Çakıcı Suç Ortaklığı'nın kapsama alanına girmesinden rahatsız olmazlar.

Kurucusu: Abdullah Çatlı, Sahibi: Korkmaz Yiğit, Genel Yayın Yönetmeni: Alaattin Çakıcı, Yazışleri Müdürü: Oral Çelik, işte size birtakım gazete ve TV'lerdeki asıl **künye!**

Künye değil, sanki Uğur Mumcu'yu öldüren bombayı patlatan **fünye!**

Bu künyeyi nasıl kabul eder **bünye?**

Uğur Mumcu'cu, temiz toplumcu geçinirsiniz bir de.

Gerçi sizler de bana diyebilirsiniz ki, senin yaptıklarını yapıp da yapayalnız, parasız mı kalsaydık?

Senin gibi Halkalı Çöplüğü'nün dibindeki bir arkadaş evinde mi otursaydık?

Alaattin Çakıcı gibilerin horozu olduğu bir çöplüğün tepesinde oturmaktansa, Halkalı Çöplüğü'nün dibinde oturmayı tercih ederim!

Rozet...

Ender Özkarraman

Çizeceği hikâyeye konu arayan ben, Beyoğlu'nda yürüyorum... Belki konu bulurum diye...

Herkeste gelişigüzel bir mutluluk... Bu yüzlerde bir hikâye arıyorum ama yok!.. Bu yüzler hikâye vermiyor...

Gözüm pencerelerde, kapılarda, belki bir hikâye... Ama yok...

Bir pilavcı... Belki onun anlatacağı bir hikâyesi vardı...

HA?..

YOK!..

Bir küçük kürsü! Onun hikâyelerini ancak ona oturacak biri anlatabilir... Bekleyeyim...

Vazgeçtim... Ben gidiyorum...

...Aslında biliyorum; Bir yerlerde anlatıcısının gelip onu bulmasını bekleyen bir hikâye var... İşte ben onu arıyorum...

...Ve ben onu arıyorum!..

Arıyorum...

HOOP!.. ABİ BİR DAKKA!..

Bakıyorum... Bu bir tinerci çocuk... Ne var?..

PARA VER!..

İyice bakıyorum: Burnuna dayadığı naylon poşette bally var... Fakat, bu poşet çocuğun ceketine taktığı birşeyi mi gizliyor?..

O YAKANA TAKTIĞIN ŞEY, NE? ROZET Mİ?

BU MU?

TÜRKİYE CUMHURİYETİNİN YETMİŞBEŞİNCİ YILI ROZETİ!..

Rozet?.. Yetmişbeşinci yıl?.. Evet, bir hikâye buldum: Gökten üç elma düşmüş!.. Birisi, Ayseli Göksoy'un başına, birisi Ergun Hiçyılmaz'ın başına ve diğeri de...

KİM VERDİ ONU!..

KİMSE VERMEDİ. PARAYLA ALDIM...

PARAYLA!..

PARAYLA!..

...Yetmişbeşinci yılda, bazı milletvekilleri tarafından linç edilmesi istenen ve bazı yazarların, celladı olmaya can attığı bu çocuğun avucuna...

Dememiştin!..

Demiştim!..

Kapısını beğenmedim...

HERKES YERE YATSIN!..

GRUPTAN AYRILANI VURURUM!..

ŞİMDİ HEPİNİZ BENİ TAKİP EDİN!..

TAMAM, BEN Bİ SALAĞIM!..

Dengeli Beslenme

kertem@turk.net

KAAN ERTEM

ARKADAŞ BÖYLE İNTİHAR SÖYLENİN İÇİNE EDEYİM YAA!.. ÇIKTIK, HADİ HERİFLER İKNA EDECEK ETTİ, AŞŞAĞIYA NASIL İNECEZ PEKİ?. ZATEN ŞU APTAL KAFAM BU KADAR ÇALIŞSAYDI BURADA OLMAZDIM!..

HERİF ÇOK YÜKSEKTE... HELİKOPTER LAZIM!..

İTFAİYENİN MERDİVENİ YETİŞMEZ O YÜKSEKLİĞE!..

VALLA BİZ ÇIKALIM DİYECEZ AMA DÖTÜMÜZ YEMİYO O YÜKSEKLİĞE ÇIKMAYA...

İPNENİN SESİ SEDASI DA ÇIKMIYO.. TELEVİZYONCULAR GELDİLER Mİ?..

BIRAKIN KALSIN BEZEVENK ORDA!..

ATLASIN..!

3. Türden karşılaşmalar... Yakınlaşmalar...

KRAK

ULAN SABAHTAN AKŞAMA KADAR BEYNİMİ SİTİYORSUNUZ BE!.. BIKTIM SİZDEN ARTIK!.. DELİRTTİNİZ LAN BENİ. EŞŞEĞİN DÜBÜRLERİ SİZİ...

KRAAAK KRAAK VRAAK! KRAAK!

KRAK

KRAAK!

AMAN BEYİM!.. BEYİM!.. EVİMİN DİREĞİ ETME YIĞIDIM!..

ÇILIK ÇILAK

OHOO... BERTAN BEY... BAKIYORUM DEVAMLI OLARAK BOYUN ADALESİ ÇALIŞIYORSUNUZ... ÇOK İLGİNÇ!..

ÇİLANK ÇİLANK! HING HING!

HING ÜÇ HING YİRMİ HING

1

PEKİ BERTAN BEYİN SANA ZIPLAYARAK KAFA ATMASINI İSTER MİSİN?.

EE... ŞEY... YANİ... BEN... EEE...

HADİ GİT İŞİNİN GÜCÜNÜN BAŞINA..

ADİDAS

2

EVET ŞİMDİ... HERKES ANLADI DİMİ NAPACAĞINI!... SİZ ARANIZDA KONUŞUP MERDİVENLERE DOĞRU ÇIDIYORSUNUZ. ABDULLAH! SEN HİÇ BİRŞEY YAPMADAN ÖYLE DURUYORSUN!!! POZUNU BOZMA, ÇOK GÜZEL!..

Ulan bu mekanda türkücü olan benim... Dizi film benim hayatımı konu ediyor ancak şu ana kadar kelime konuşmuş değilim... Hayır bu olay kasıtlı mı yapılıyor, yoksa senarist herbiden benim diyaloglarımı unuttu mu?. Ben de bilmiyorum... Dur bakalım bu da böylemiş!..

Cem Yılmaz

AH ROBİN, VAH ROBİN, SEN NEYMİŞSİN SEN!..

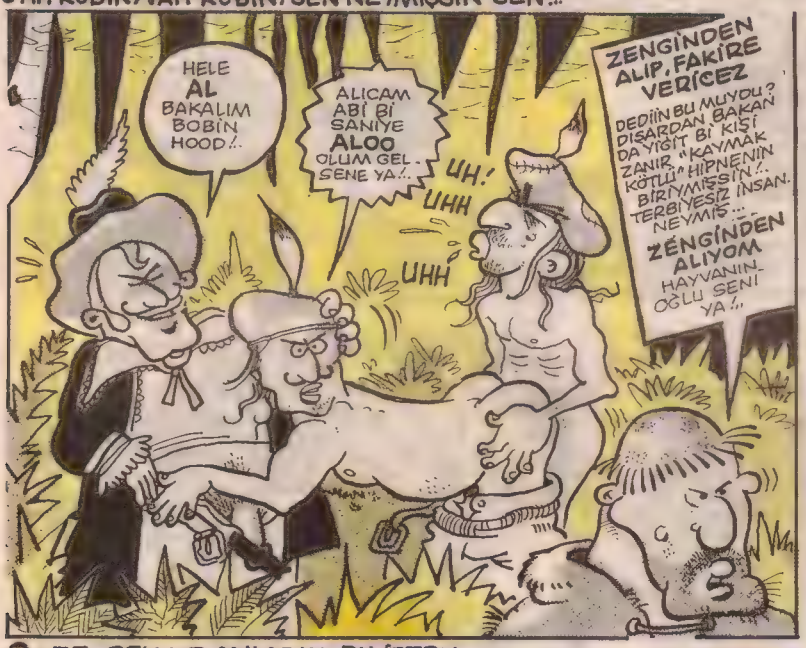

...EE...BEN NE ANLADIM BU İŞTEN...

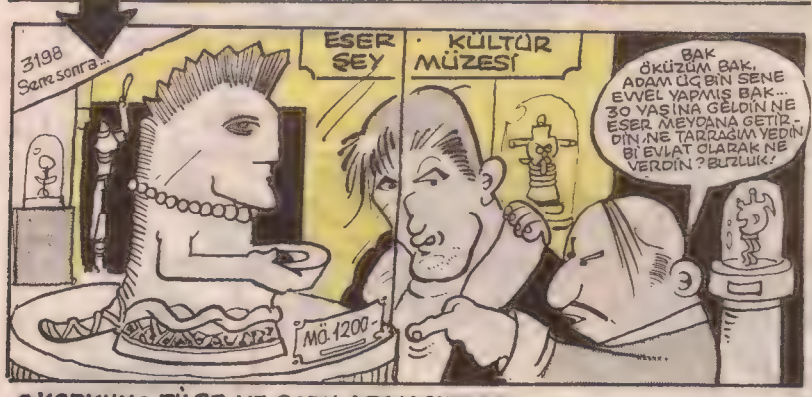

KORKUNÇ TİLBE VE SORU ADAMCIKLARI...

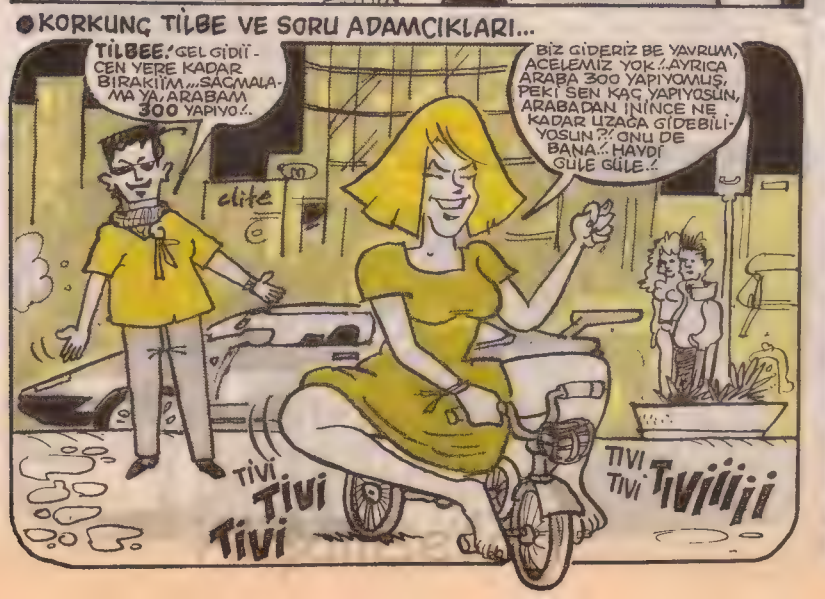

TEKE ZORTLATMASI

met üst

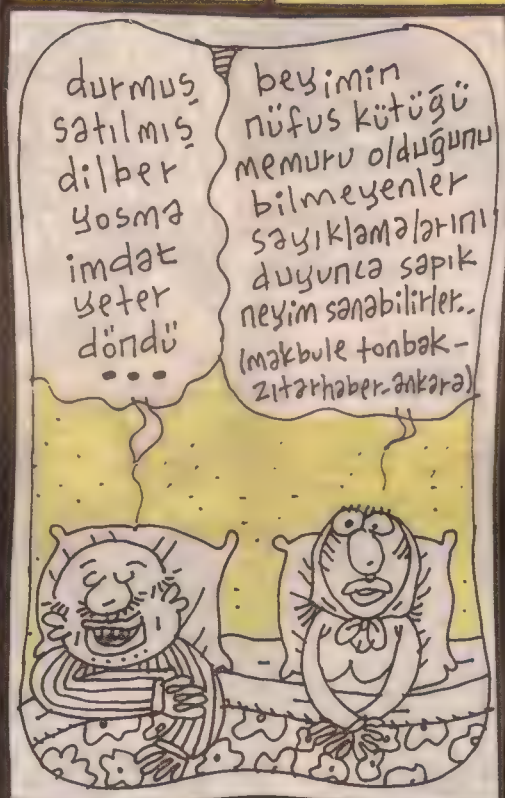

GÖKHAN DABAK ETAHTIRLA SUNAR KAPTAN ZÖRM UZAYLARDA

Kayinatin ergin derinliklerinde yol alan çift ivmeli uzay gemisi TRAZANTAR-8 makul bir hızla bir galaksiden diğer galaksiye doğru gitmekteydi veya gelmekteydi... Gemideki tüm elektronik devreler yüksek kapasiteyle çalışmalarındaki yegane sebep yüksek teknoloji, çok faydalı ve yararlıdır...

İlk önce soğanları ince ince doğrayacaksın Cevat aabi... Harlı ateşte pembeleşene kadar kızarttıktan sonra, limon suyu...

BAK OOLUM SKİCEM SİNYALLERİNİ... NE DİYOSUN LAN, MANYAK MISIN, NESİN?.

YAVRUM SEN DE İYİCE KAFAYI YEDİN BE?! NEDİR O KAFANDAKİ TAÇ?.

KAPTAN SAĞDAKİ MOR GEZEGENDEN BİR TAKIM ESRARENGİZ SİNYALLER ALIYORUM

-UVARZU KAMARAN TOGARILNI ENEVİEZE KOZARMA FİLEDE-NİA SOZ ULA MIZANI KOTAZI. MALAKI ÖZEM TERİMİ TOAL ZEFARİL FİMİNİ ZETE !!!

KAPTAN ZÖRM GIRTLAĞIM YIRTILDI ZÇTIĞIMIN GEMİSİNDE... ESRARENGİZ SİNYALLER ALIYORUM DİYORUM YAA... BAK RESİNSTANSOMETRE SANİYEDE SEKİZYÜZ KERE TİTREŞİYO...

ULAN O REZİNSTANSOMETREYİ ALIP GÖTÜNE SOKU. CAM, SİNYAL SOĞUCAKSIN EŞŞOĞLU EŞŞEK, NE GEVEZEVMİŞSİN SEN BE!.

Ve bu durumu takip eden süreç içerisinde sinirlenen ilgili kişi bir müddet bağırır çağırır... Söylemeye çalıştığı şey (Bu gemi bir araştırma gemisi, ben de bir araştırma çavuşuyum, herşeyi araştırmak boynumun borcudur) der gibi bir şeyler demeye uğraşmaktadır... Kolay gelsin...

TAMAM CANIM, ANLIYORUZ SENİ... HADİ BAKALIM AL BİR ARAŞTIRMA MODÜLÜ BİN GİT, ARAŞTIR BAKALIM ESRARENGİZ SİNYALLERİ.. NEYMİŞ NE DEĞİLMİŞ ÖĞREN, SONRA GELİP BİZE DE ANLATIRSIN.!..

Ve hevesli araştırmacı tüm coşkusuyla kendini evrenin engin boşluğuna, salıverdi... içi varoluş coşkusuyla kıpır kıpırdı. Araştırmak, öğrenmek, özümsemek, hissetmek istiyordu. Çocukluğundan beri bir meraktır sarmıştı tüm bedenini.!..

Saatte ikiyüzelli kilometre hızla yol alarak esrarengiz sinyallerin geldiği gezegene doğru gitmeye başladı...

Ve araştırma çavuşu Aleksandır Vantilatör tüm hızı ve bilgisi ile bindiği turbo motorlu araştırma modülüyle...

ARAŞTIRMA ÇAVUŞU GEMİDEN AYRILDI MI TEŞMEN PİRASA?.

AYRILDI KAPTAN ZÖRM.

ÖYLEYSE DERHAL IŞIK HIZINA GEÇİP UZAYALIM BURDAN.!.

NIHAA HAAHA HAHAA!

Böylece ışık hızına geçen gemi gitmeye devam ederken bir taraftanda sonsuz bir hızla gitmeye devam etmekteydi... Çünkü etmekteydi devam gitmeye gemi...

(ON YIL SONRA) Araştırma çavuşu on yıl geçmesine rağmen esrarengiz sinyallerin ne anlama geldiğini anlayamamanin şaşkınlığı ile ne olup bittiğini anlamamaya olanca hızıyla devam etmekteydi...

ONBEŞ YIL SONRA: Ve sonunda akli dengesini tamamen yitirip, tanıştığı sempatik uzaylılara (Ne kadar esrarengiz sinyal varsa, o kadar da esrarengiz olmayan sinyaller vardır, bazı sinyaller de yarı yarıya esrarengizdir.) diye konuşurken kaptan Zörm geri dönmüş...

-KAPTAN.!.. HADİ BEN CAHİLDİM, GENÇTİM, SİNYAL VAR SANDIYDIM... AMA SEN KAPTAN OLARAK (O SADECE BİR PARAZİT, SİNYAL DEĞİL) DİYE BENİ UYARMALIYDIN.!.. GİTTİ 15 YILIM.!.. YİNE DE VER ÖPEYİM ELİNİ.!.. -HIMM, BAK NE GÜZEL, ISLAH OLMUŞSUN. BERHUDAR DA OL TABİİ.!..

Merhaba, ben bölüm şefiyim... Bu uzay gemisinde her türlü konfor mevcut. Ayrıca çok güzel manzarası var. Bazen düşünüyorum da (acaba diyorum, uzaydan gelen sinyaller var mı?) dolaşan kabarcıkların çıkarttığı seslerin çok hoşuma gittiğini farkettim... Kabuk, Havlu, Cetvel, Uçak kapısı, Maydanoz kavanozu...

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·E·i·D·A·N

SEVERİM:... Gölge yerlerden çıkarken, anlıma takılı olan gözlüü elimle indirmeye üşenip, kaşlarımı şöyle bi çattıımda, gözlüün gözlerimin üstüne düşmesini... Tesbih sallarken onu yüzük parmaama takıp elimi hızlıca saa sola salladıımda, imamenin elimin üstüne çarpmaları sonucu oluşan ince sızıları... Küçükken, aaçların altında yürüyünce üzerimizde oluşan yaprak gölgelerini.. Ve hep başkalarının üzerinde gördüümden, ben de oluşup oluşmadıını annamak için, arkadaşlara kontrol ettirmeyi... Baazı çocuklarda bulunan, devamlı akmadan meydana gelen, o küçük bi kanal gibi sümük oluklarını...YILMAZ... Banka felan gibi bi yere girerken, önündeki kişi kapıyı ittirdiinde, kapı daa geri gelmeden içeri geçmeyi... Çukulata, paketin içinde eridiinde, paketin ucunu çok az açarak, aazıma sokup dişlerimle sıkıştırıp çekmeyi ve çukulatanın ağzımın içine gelmesini sağlamayı... Küçük çocukların, sağ ayakkabısını sol ayaana, sol ayakkabısını da öbür ayaana giydiklerinde oluşan komik duruşu ve görüntüyü...ERDEM... Yabancı filmlerde, birinin baarıp baarıp, sonra bi süre susup, özür dilemesini...SELİM... Yaamurlu havalarda şemsiye ile yürürken şemsiyeye düşen değişik tonlardaki sesleri... Arabaların, çamurlu bi yere saplandıktan sonra patinaj çekerek çamur fırlattıı aanı...NEHİR... Eczaneden yeni aldıım bi kremi falan, tüpün kapaanı çevirip,. kapaan içindeki o sivri çıkıntıyla açmayı... Caddede yürürken falan çok erotik bi kadın geçtiinde, g.tüne felan bakıyolar mı diye diğer erkekleri gözlemlediim aanı... Karışık dondurma yerken bütün hepsinin tatlarının bi ara, birbirine karışmasını... Karşı balkondaki bi kadın halı falan döverken, çıkan tozları görebilmeyi...MEHMET...

İŞANILARI:... Vasıfsız işçiysen, bi çok şey acayip sıkıcıdır. Önce, kapıyı çalıp girersin içeri. Patron yoktur genelde. Uyuz bi sekreterle karşılaşırsın. Ama o da kötü niyetli diil belki. Genç bi erkekle bi süre başbaşa kalacaktır ve vasıfsız bır işçi adayına ilgi göstermediini belli etmek için, elindeki en büyük kozu, soğukluğu ve uyuzluunu kullanıcaktır. O da buyük ihtimalle yaptıı işi sevmıyo, ama yıne de senden daa tecrübeli orda ve daa üst bir konumda. Işın, tam olarak nası bi şey olduunu bilmeden, patronun gelmesini bekleyerek otururum orda. Evet, vasıfsız bir iş için gelmiş olabilirim ama, her hareketimle, sigara yakışım, saati soruşum, bi şeye uzanışımla, aslında bazı vasıflara sahip özel birıymişim gibi bi izlenim verme çabası da vardır gizliden gizliye. Sehpanın altındaki dergilere göz atarım. Sektör dergileri hepsi. Vinçler, borular, gıda sektörü, veya büro malzemeleri gibi şeyler hakkında tanıtımlar ve bi iki karikatür, konuyla ilgili. Çok sıkıcı hiç bi şey annamıyorum. Bi ara sekretere baktım. O da sıkılıyor kesin. Bi şeyler yapıyomuş gibi gözüküyor. Genç bi kız. Eminim şu an çalışmak diil gezmek isterdi. Ya da okula falan gitmek. Aslında aynıyız. Ama onun çok daha büyük şeylerin peşinde olduunu, gözlerinde bi ara yakaladım hırstan anlayabiliyorum. Sonra, birisi daa geldi. Bir işçi adayı daha. Işte, şindi raatladı sekreter kız. Biz aramızda muhabbet kurmaya çalışıyoz. İş kötü. Berbat. Ama para lazım. Isteyerek gelmişiz buraya. Yine de, aslında durumunun iyi olduu falan gibi bi şeylere değiniyo, yeni gelen. Bi arsaları varmış. Sanki, bu işi hobi olsun diye yapcakmışız gibi bi hava var. Ne hobisi? Hobi ne! Mecburen çalışcaz işte. Boş durana hiçbişiy yok. Kız etkili ama burda. İki taraf da, ona, daha özellikli birisiymiş gibi gözükmeye çalışıyo. Patronun artık ne zaman geliceğini, biraz ciddii bi şekilde ilk soran, bi anlamda biraz sıyrılıyo vasıfsızlıktan. Sigara içişler, kül tablasına uzanışlar, hepsi çok dikkatli. Tamam, patron geldi işte. "Arayan var mı kızım?" diye soruyo, bizle pek fazla ilgilenmeden. Sonra odasına gidiyoz. Sakin olan kazanır. Telaş yok. Ağzı laf yapan da kazanabiliyo. Aslında hiçbişey belli diil. Ya da ikinizi de alır, ve arkadaş olursunuz. Uyar. Hiçbişey değişmiyo benim için.

POTPURİ:... Kocaman bi köpek gördüm yolda. Dev gibiydi. Uzanmıştı kaldırıma. Raat geçtim yanından. Henüz daha akşamüstü şimdi. Gece olsun, artistleşir o ... İzzet'e uğradım bi ara. Bilgisayarına takıldım biraz. Maus tıklattım. Gerçekten de öyle. Hafifçe tık, tık ediyo. Güzel bi şey aslında. İnteraktiflik yani. Hükmediyosun cihaza... ELOY, ocean... P.F, Atomheartmother...ELOY, Power and Passion... Bi karikatür yarışmasının ödül töreni vardı, oraya takıldık bi kaç arkadaş. "Kırmızı şarap" dedi bi arkadaş. "Bu yemekle kırmızı şarap gitmez" dedi garson. Sana ne yahu; demedik tabi. Bi bildii vardır heralde. Zaten acayip şeylerin olduu bi meze tabaa vardı, onu yiyince doyduk. Bizim masadaki mumlar yanmıyodu, yaktım onu kibritle. Çok süslü, kıvrılıp burkulmuş bi bez vardı masada. Aaz siliniyo heralde. İpek gibi bi şey sanki, özenle dürülüp süslenmiş. Aazımı sildim, buruştu, hiç bi havası kalmadı. Şef garson kıl kaptı bize. Habire geldi, bi sürü çatal var, İngiliz anahtarları gibi numaralı, boy boy, geldi onnarı düzeltti. Bırak öyle iyi yaa... Ben kalktım erken; yürüdüm aşaa, motora bindim. Deniz sakindi. Üsküdar'dan dolmuşa bindim. "Kadıköy ne kadar?.." "120 bin!"...

BİŞTİ:... Serkan; onnar çok yapıldı. Az yapılanların biraz değişik yorumlanmışları, hadi bu da çeşit olsun diye konur da, çok yapılanlar, sıkar artık. Hemen iyi günner diliyorum!...

Firavunun Lemeti

GÜNERİ İÇOĞLU

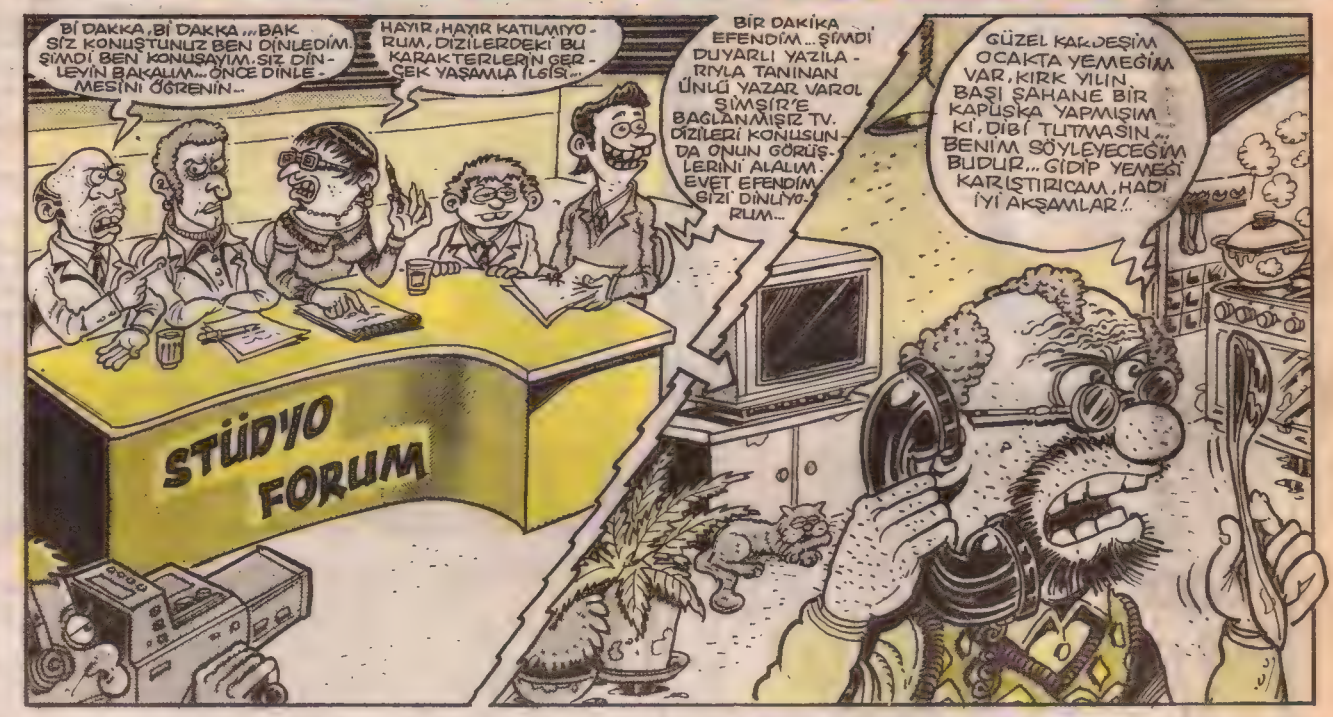

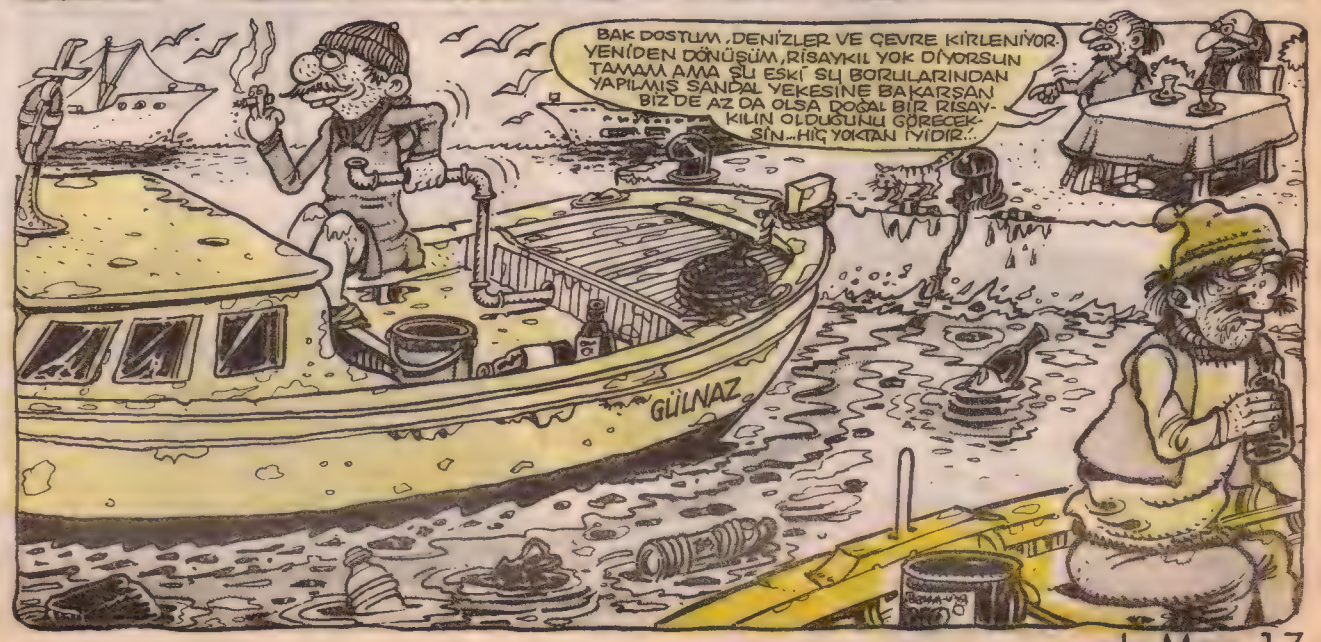

GÜMBÜR CEMAAT

Ahmet Yılmaz

ŞİİR DÜNYASI
~ GLOBAL TAD VERİSİ ~

Bir yandan rüzgar, bir yandan yağmur nasıl belime vurdu biliyo musun sevgilim /.. Evet seninle o romantik saatler geçti geçmesine fakat, bele yenen rüzgar: hiç hesap etmedim, durduk yerde üşüttük mideyi /..
Sevgilim gönül isterdi ki "Sen bir güneşsin yağmura altın rengini veren" deseydim, ama gel gör ki rüzgar bir yandan, yağmur bir yandan ebemi zikti... Lütfen biraz anlayış göster, altıma sıçarsam beni bağışla... Dediğim gibi mideyi üşüttüm, bu arada kuş ve doğa aynıdır mazlumum /..

LeMan Mizah Dergisi Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Gökkafes olayı

Yıllarca imar planlarında korunması gereken yeşil alan olarak gözüken ve bu koşullarda asla inşaata açılamayacak bir arazi Sayın Süzer tarafından satın alınmıştır.

Sayın Süzer burayı 'yeşil alan' olarak muhafaza etmek için değil, yüksek yoğunluklu bir inşaat yapmak için satın almıştır.Dolayısı ile bu işte bir danışıklı dövüş kokusu vardır. Bu konuda kamuoyunda çeşitli (ve oldukça detaylı) söylentiler dolaşmıştır...

Bu durumda bir yeşil alanın ortadan kaldırılmasından çok daha vahim bir fiilin araştırılması gerekir.

Yalnızca bir haksızlığı düzeltmek için değil, karanlıkta kalan bu iddiaların soruşturulması için bu soruşturma hukuki bir gerekliliktir.

Sonuç olarak mevcut hukuki argümanların ötesinde Türkiye Cumhuriyeti'nin savcılarına bir suçun soruşturulmasına yönelik görev de bulunmaktadır. İpuçları ortadadır. Kamu yöneticilerine ödenen meblağlar konusunda ortalıkta çok çeşitli söylentiler dolaşmıştır. En azından savcıların bunları dile getiren kaynaklardan hareketle bir soruşturma yapması gerekir.

Nitekim Gökkafes olayı haksız menfaat temini ve kamu yöneticilerinin suç işlemesi gibi ciddi iddialara konu olabilecek kapsamlı bir soruşturmanın konusu olabilir.

Şimdi gelelim iddialara:

1. Gökkafes'in SİT alanı içinde olmadığı iddiası:

İstanbul 1 Numaralı Kültür ve Tabiat Varlıkları Kurulu'nun 7.7.1993 tarih ve 4720 sayılı kararında sit alanı sınırları "...Dolmabahçe Camii'ni (A) içine alarak İnönü Caddesi'nden (B) Asker Ocağı Caddesi'ne devam eden ve Yedikuyular Caddesi'ne (D) uzanan sınırlar içinde kalan alan olarak tarif edilmiştir. Ek1)

Ekli haritada (Ek2) bu kararda ifadeye istinaden A, B, C, D noktaları olarak işaretlendiğinde Gökkafes'in sit alanı içinde kaldığı görülmektedir.

2. İnşaatın hukuka uygun olduğu iddiası:

Danıştay Altıncı Dairesi 18.12.1997 tarihinde 1996/4797 E 1997/767 K sayılı kararında "Turizm Bakanlığı tarafından yeni plan yapılıp, bu plana göre ruhsat verilmesi gerektiğini" bildirmiştir. Turizm Bakanlığı tarafından yapılmış bir plan olmadığı için Beyoğlu Belediyesi tarafından alınmış yıkım kararlarının hukuka uygun olduğu tam 6 kararla (12.11.1997 ve 13.5.1998 tarihli kararlarla) bildirilmiştir. (Ek3). Bu kararlara rağmen Şişli Belediyesi 2.6.1998 tarihinde inşaata ruhsat vermiştir. Oysa bu tarihte planlar ilgili bakanlıklarca yapılmamıştı. Bu tarihten birbuçuk ay sonra Bayındırlık ve İskan Bakanlığı 1/5000'lik planı onamış, Eylül 1998 tarihinde de Turizm Bakanlığı 1/1000'lik planı onamıştır. Dolayısı ile Şişli Belediyesi plansız alana ruhsat vermiştir. Şişli Belediyesi'nin plansız alana ruhsat verdiği tarih olan 2.6.1998'den, 1/1000'lik planın onandığı Eylül 1998'e kadar geçen üç aylık süre içinde, Beyoğlu Belediyesi tarafından 6 kez mühürlenerek 21. katta durdurulan inşaat 27 kat ve 2 tesisat katı ilavesi ile tamamlanmıştır. Burada idari işlemlerdeki hukuksuzluk ortadadır. İdari işlemlerin tesis edildikleri tarihteki hukuki duruma uygunluk arzetmeleri gerekir. Şişli Belediyesi'nin 2.6.1998 tarihinde bu inşaata ruhsat vermesi hukuka aykırıdır. Çünkü o tarihte 1/5000 ve 1/1000'lik planlar onanmadığına göre bu ruhsat işlemi hukuk dışıdır. Planların sonradan onanmış olması, bu işlemi geçerli hale getirmeyeceği gibi, şaibeli biçimde hukuka aykırı ruhsat veren yetkililerin cezai mesuliyetlerini de ortadan kaldırmaz.

3. Sınır değişikliği işlemi:

Beyoğlu Belediyesi tarafından sınır değişikliği işlemi aleyhine "yürütmeyi durdurma" talebiyle açılan dava 5. İdare Mahkemesi'nde görülmekte iken mahkeme bir üyenin muhalefeti ile valiliğin savunması alındıktan sonra karar vereceğini bildirmiştir. Daha sonra Dolmabahçe Turizm A.Ş.'nin talebi ile dosya 2. İdare Mahkemesi'ne intikal ettirilmiştir. Bugüne kadar bu mahkemenin bu şirket lehine aldığı bütün kararların hepsi Danıştay tarafından bozulmuştur. İlginç olan bu kararların Belediye'ye geç gönderilerek bu gecikmeden kazanılan sürede sınır değişikliği yapılması ve yıkımın engellenmesinde yardımcı bir rol oynamasıdır.

Sonuç olarak bu sürecin kendisi, önemli bir yeşil alanın haksız menfaat temin edecek biçimde imara açılmasından başlayarak "minareyi çalan, kılıfını da hazırlar" denecek cinsten bir işlemler dizisini ortaya çıkarmıştır. Başta da söylediğimiz gibi çeşitli biçimlerde yasalar uydurmak için çaba içinde olunabilir. Ama önemli olan hukuka uygunluktur. Bu "yasalara uydurma" gayretinin ve sürecin kendisi bile "hukukun üstünlüğü"nden ve hukuk devletinden ne anladığımızı bir kere daha düşünmemizi gerekli kılıyor.

İnsan Yerleşimleri Derneği

Öğretmenim;

Öğretmenim sınıfta, gözümüzün önünde ağladı. Komünist, solcu şeker gibi bi adam. Dersinden nefret ederim ama o beni sever. Çünkü kafalar aynı.

Niye ağladığını anlamayabilirdim ama dedim ya, kafalar aynı. Belki bu yüzden ona aşığım. Terbiyesizce mi? Özür dilerim...

Ama kör değil işte o. Yalnızca kendi çocuğunu, canı yandığında kavga çıkartan sokak karılarına benzemez... Sınıfın önünde o ağladı ben sevgilime ötekiler öğretmenlerine baktılar.

Bir gözünden medya, din, Gaziantepli, Manisalı çocuklar, üniversiteli kılık kıyafet maduru masumlar, işçiler memurlar, Tayyip Erdoğan, hapishanelerdeki can yoldaşlarımız aktı.

Öbür gözünden, İzm.'ci - İst.'çi kör gözlüler, PKK, eğitim sistemi, kayıp anaları, mafya, Televole, günün yorumcuları, cahilik, fakirlik ve Türkiye'nin gurur duyduğu çeteler ve babaları aktı.

Sibel Can'a ağladı, lanetle... Süleyman Demirel'e ağladı, çaresizlikle... Yasaklara ağladı özgürce...

Niye ağladığını anlamayabilirdim durup dururken... Ama zaten benim de her gün haberleri izlerken içim kan ağlıyor. Ve soruyorum. Benim öğretmenimi, sevgilimi kim ağlattı.

Bu toprak üzerinde yaşayan herkes acı çekmeye mahkum mu?

En güzel deniz

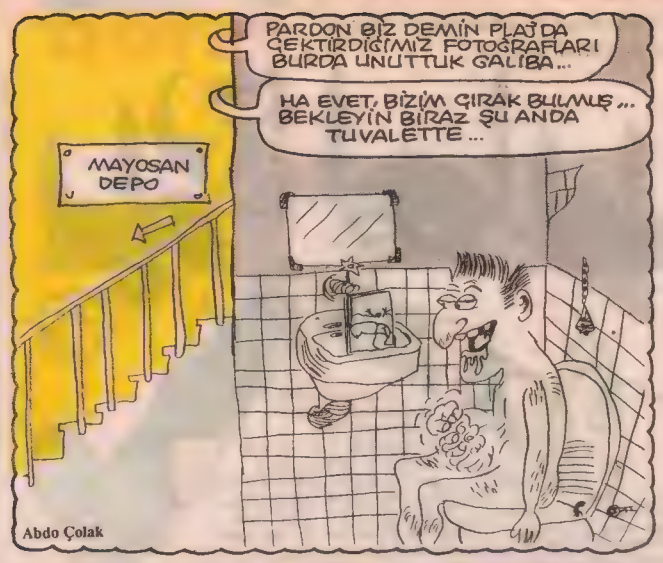

Sevgili Lemancılar,

Uzun süreden beri size yazmayı düşünüyordum, demek kısmet bugüneymiş. Ben yirmiüç yaşında, üniversite öğrencisi bir arap alevisiyim. Bunu yazmak zorunda değilim belki ama benim kültürümde olan birçok insan var. Ve bizler varolduğumuz sürece yukardaki geri kafalılar bunu kabul etmek zorunda. Çünkü Türk, Kürt, Arap alevileri ve sünnileri Lazı, Çerkezi, Ermenisi hepimiz bu ülkede yaşıyoruz. Ama maalesef yukardakiler bizi birbirimize düşürmek için herşeyi yapıyorlar. Son zamanlarda arap kökenliyim demeyi bile hazmedemiyor bazıları (ana dilimin arapça olduğunu bile bile neden kendi kültürümü, kendi benliğimi inkar edeyim ki) Biz varız ve bizi kabul etmek, zorundalar çünkü hepimiz T.C. vatandaşlarıyız. Soyumuz, sopumuz ne olursa olsun, hepimiz bu ülke için hizmet vermiyor muyuz? Hey yukardakiler kendi pisliğinizi örtmek için savaş çıkarmayı bile deniyorsunuz, sizi tebrik etmek lazım, birçok insanın ölmesini göze alıyorsunuz. Gitgide batıyoruz, bunun sebebi de tabii ki sizler. Yarın öbürgün yine açığa çıkmayacak mı pisliğiniz? Göreceğiz bakalım. (Ha ayrıca burda Medyayı da tebrik etmek lazım, büyük bir emek harcayan insanımızın beynini yıkamak için, sizi kuklalar sizi) Zaman herşeyin ilacı derler. Öyle derler de yine de boşa giden zamana üzülmemek elde değil.

Son olarak, hepimiz insanız, ne kadar farklı kültürlerden olursak olalım, hepimiz bir yaşam mücadelesi veriyoruz ve bu yüzden hakkımızı aramaya kalkışmazsak, herşey hep onların istediği gibi olur, buna izin vermeyelim dostlar, bu ülke hepimizin bunu biliyoruz.

İçinizdeki direnç asla tükenmesin.

CE

Merhaba,

Ben bu ülkede yaşayan ve bu toplumun bir bireyi olarak, toplum adına suçumuzu itiraf etmek istiyorum.

Geçen günlerde yaşanan, tinerci çocukların öldürdüğü insanın, aslında bizim öldürdüğümüzü itiraf ediyorum. Evet biz suçluyuz. İdam edilecekse, biz idam edilelim.

Demokrasinin yaşanmadığı, anlayışın kalmadığı, çok basit çözümlerin olduğu olaylara bile toplumun şiddet kullanarak reaksiyon gösterdiği günümüzde, basının ve medyanın "Caniler Hayvanlar" (Hürriyet Gazetesi) söylemlerini hiç hak etmediği kanısındayım. Öldüren onlarsa, azmettiren de bizleriz.

Toplum olarak terk ettiğimiz, terk etmenin yanısıra, düşenin dostu olmaz deyip, iteleyip kakaladığımız, kirli işlerde kullandığımız bu çocukların: Sanki önünde çok alternatifi varmış gibi davranıp, bu yolu seçmiş gibi düşünüp, bu olaylarda sadece onları suçlu görmenin ve yargılamanın çok yanlış olduğunu düşünüyorum.

Yaşamak ve yaşatmak en değerli hazine. Toplum olarak ciddi bir psikoterapiye ihtiyacımız var.

Eğer bu şekilde düşünmezsek, şiddet bu şekilde devam etti, ediyor ve edecek...

"Balıklar gibi yüzmeyi, kuşlar gibi uçmayı öğrendik. Ancak bu orada çok basit bir sanatı unuttuk: Kardeşçe yaşamayı!"

Metin Balcı

Uzay yolculuğuna çıkan ilk canlı ve oğlu bildiğimiz Carli...

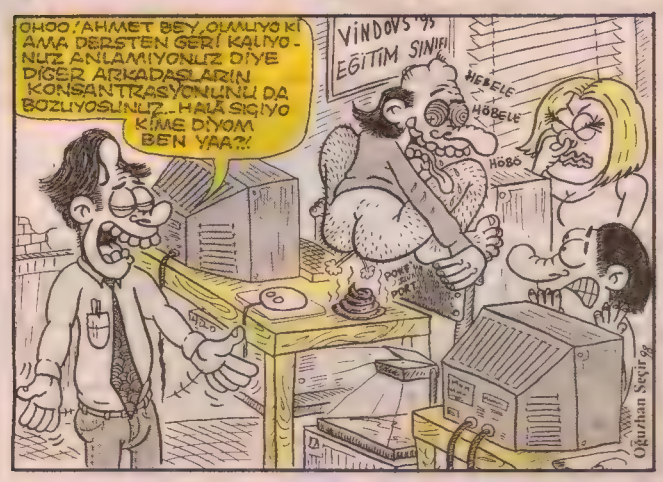

Cannes'e yolculuk,

Artık kesmeliyim saçlarımı... Artık çıkarmalısın takılarını... Sokağa girdiğimde çocuklar top oynamayı bırakmıyor. Komşularımızın çocukları çözemediği problemleri bize sormuyor. Biliyorum, yadırgayacaksın, bunca çaba, bunca mücadele boşuna mıydı diyeceksin... Mecburuz Scarlet... Artık sen'etek giymelisin ben bıyık bırakmalıyım. Sen benim kadar yıpranmadın. Seni hep Atıf Yılmaz yönetti. Beni Cüneyt Arkın. Ben Yılmazca düşünüp Cüneytçe vurdum. Çok üzülerek, kan ağlayarak oynayacağız bu rolü... Artık Derya Alabora'yı unut. Ben unuttum Küçük İskender'i. Şimdi gidiyorum, özel televizyonlardan birine... Sanma ki bu dizi bizi bitirecek... Bu diziden aldığımız parayla yaptığımız film bize her şeyi unutturacak... Cannes'e hazırlanıyoruz Scarlet... Kendimizi satmıyoruz... Cannes'e hazırlanıyoruz...

Ulaş Savaşçı - Ödemiş

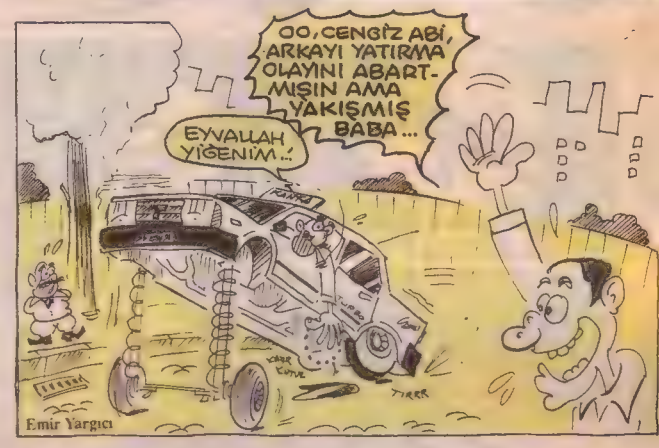

İba'ya cevaptır,

Sayın İba, Dersim'de askerlik yapmış biri Dersim'i sevmez. Nasıl ki Amerikan askerleri Vietnam'ı hiç sevmedilerse... Çünkü Dersim askerlik yapmak için değil, yaşamak içindir. O zümrüt ormanlar akrep yuvası gibi görünür çünkü asker için tehlike saklar. Dağları ve ormanları düzen de sevmez çünkü adı "düz"den gelmiştir. Allah kimseyi kendi topraklarının bir kısmından korkar hale getirmesin. Sen Dersim'i sevmezsin çünkü seni oraya götüren nedenleri sorgulammıyorsun. O birkaç çalı dediğin yere bir de ölüm korkusu olmadan, kaygısız ve barışçıl bir nedenden dolayı git, sonra Leman'ın sana kazandırdığını iddia ettiğin "kişiliğin"le övün.

Sen Dersim'i sevmezsin hem Dersim'i sevmen de gerekmez. Hangi dinden ve ırktan olursa olsun herkesin hür olması gerektiğine inanan birinin tutumlarıyla davranışları arasında bu kadar zıtlık olmaz. Hemen arkasından "ben Dersim'de ev yaktım" diyorsun. Hiçbir gerekçe senin ev yakmanı haklı kılmaz. "Hele sor niye yaktım" türü mantığa bürünme girişimleriyle kendini bile kandıramazsın. Birkaç satır sonra Yeşilvari bir edayla "yapılması gereken yapıldı" diyorsun. Yazının başındaki evrensellik, kişilik kazanma ve tarafsızlık naraları silindikten sonra geriye kalanın nasıl bir "kişilik!" olduğu anlaşılıyor.

Bence biraz daha gerçekçi ol orada yaptıklarını samimiyetle ifade et. Eşitlik hürlük pozları arkasına gizlenip dağbaşında mağaralarda bulunmuşsun ve şekerin hesabını kilometrelerce uzaktaki bir köylünün evini yakmakla sormak hangi hukuki yargı sürecinde verilmiş bir kararsın diye sorarlar sana. Bu ruh halinle kazanamazsın.

D. Munzaroğlu

LeMan
SAYI: 363...
24 Ekim 1998...CUMARTESİ...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● C an YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 - 251 52 67 ● **Abonelik için:** 244 15 11 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

AYRINTILARDA DÖKÜLÜYORUM SEREFSİZİM!

EQURIE...EQURIE...EQURIE... Alternatif tarzlar, underground ambianslar peşinde, CLUBsal eğilimleri olan kardeşler.. Gelin birlik olalım, sevelim, tepinelim. (Fulltime, multifitamin, anti-depresif, sıfır komplekx olması tercihi...) aha e-mail: bahadirboysal@yahoo.com

%100

Tabiat ana kadar olamadık be hacı... Hele Allah süper bi olay.!! Ayrıntılarda farkediyorum kudreti.!. İnin mikro alemlere...Ya da dur! En basitinden hamam böcüü. Zaten küçük,minik,ıvır zıvır bi şey"diye tanrı baba sıkılıp, klozetin kenarına, eskiz halinde, ya da sırf kontürlerden ibaret (bakınız yokarıda 2. böcük) bir böcük yaratsa ya...yaptı mı böyle bir gayri ciddilik... Hayır!!

Ayrıntılarda toparlanmaya çalışıyorum.!. Ama ALIŞAMADIM! Ya da ALIŞAMAMIŞIM! İstanbullu değilim ama,zaten New-York'lu hiç değilim de,niye alışamamışım ki İstanbul'a .?. Bu şehrin Türkçe Pop'una,arabeskine,alaturkasına .!!! Tamam, ben de köylüyüm ama "kralı gelseee yalarım" şeklinde bir terbiyesizlik yaptım mı hiç... Hayır... metropole uyum sağladım direk... Ama ayrıntılar da,şehre hakim olan "taşra kültürü".!. İşte aslolan budur...tüm uyumlar ona...

Faktığımın New-York'undan zihin temizleyici, titreşim hadiseli "kafasal bir aygıt" getirtdiydim... Çılgının gibi bir hafta sonundan sonra,oturayım hem kendime bir ayar yapayım hem de kendi kendimle konuşayım diye onu taktıydım... Kendi kendim... Ayrıntılarda dökülüyorum bendeniz.!! (Kime ne ki ?.)

Canım yaa... her şeye rağmen duyarlıyız ama Allahtan... Duyguluyuz...geniş bir maneviyatımız var... Newyork'ta gözleri dolan bi Allah kulu görmedim... Kemençi çıkışı kaldırıma çöküp, kaderine ağlayan bi kızcaaz gibi ya da bir çocuk!.. Koca Manhattan'da bi çocuk görmedim ben... Orası öyle, burası... Burada ALLAH var!!!

ORADA ALLAH YOK.!! Vallahi bak !.. Yalnız bazı öğretmenler, ya da işçiler görürsünüz mahşeri metro istasyonları kalabalıklarının orta yerinde, tek başlarına, ellerindeki İNCİL'den parçalar okurlar bağıra çağıra... İMANA GEL! İMANA GEL! diye... Orda tarih yok! Orda kültür yok! Orda ağlamak yok! Orda Allah yok! Orda Allah yok!.. Orda Allah yok! Orda Allah!.. (Remix)

Ama orda Mevlana var! Dervişler var! Şehrin en büyük MUSIC STORE'larından biri (Marilyn Manson geçenlerde orda yeni albümünün manifestosunu açıklamıştı.) periyodik aralıklarla "derviş Dede"den ayinsel Terennümlerü çalıyor bangır bangır yeni jenerasyona...Tüm sokak.!.

Mevlana,Derviş Dede bizim değil miydi? Bilmem... Biz de ne var? Bizde Televole var, bizde delikanlılık, soslu acılı aşk manevraları var. "Canısı" var, "Karısı" var... Buyur abii, gel pilavdan ye... Bunca boklu kozmopolit bu şehir kaldıramadı mı Derviş Dede'yi Ömer Hayyam'ı, bu yaralı,kanlı bağırlara ağır mı geldi ...

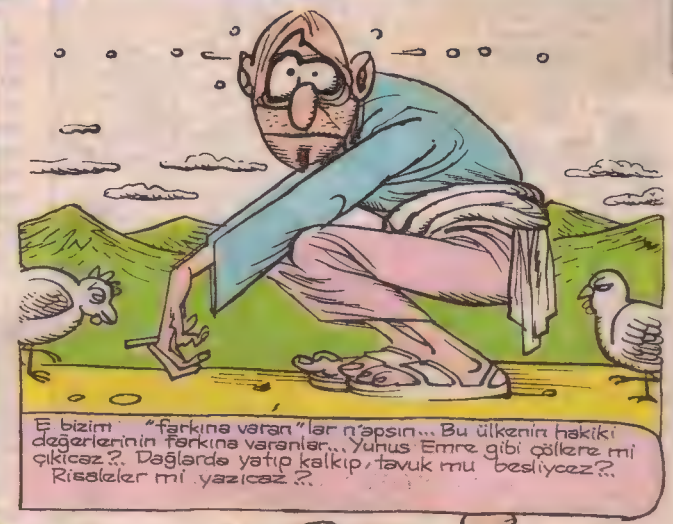

E bizim "farkına varan"lar n'apsın... Bu ülkenin hakiki değerlerinin farkına varanlar... Yunus Emre gibi çölkere mi çıkıcaz?. Dağlarda yatıp kalkıp, tavuk mu besliycez?. Risaleler mi yazıcaz ?.

Ya da Kenan Doğulu'nun meymunsal 10.yıl remix'i gibi Dede Efendi'ye remix mi yapıcaz ?.. Hayır.!. Ama dede tabi.... Git de dedenin elini.!.. Canlı tarih, canlı kültür.! "değer"lere en yakın ortlardır... Hem onlar geriştir de... Oleyini kavrar bir çırpıda sonra formülleri söyler bir çırpıda... "Televole'den nasıl ayıklanır... CANISI nasıl alt edilir... Vatana-millete nasıl hayırlı olunur..." "Önce kendine DÜRÜST OL.!." (Hayatta en büyük düstur.!)

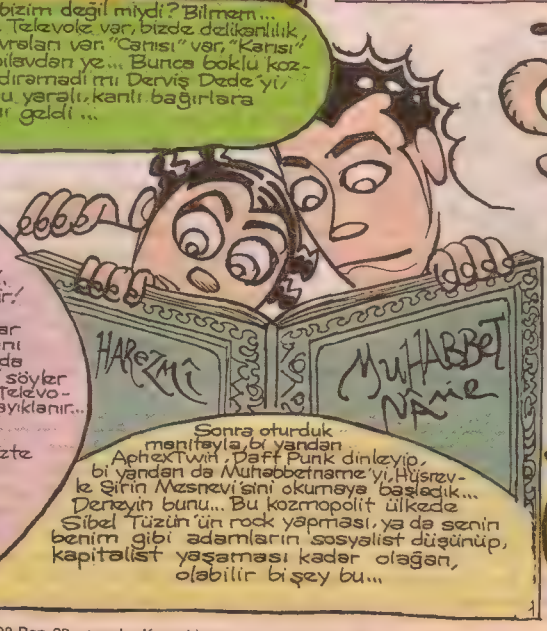

Sonra oturduk maniteyla,bi yandan AphexTwin, Daft Punk dinleyip, bi yandan da Muhabbetname'yi, Hüsrev-le Şirin Mesnevi'sini okumaya başladık... Deneyin bunu... Bu kozmopolit ülkede Sibel Tüzün'ün rock yapması, ya da senin benim gibi adamların sosyalist düşünüp, kapitalist yaşaması kadar olağan, olabilir bişey bu...

Ya da sıktredin tüm bu yazılan çizilenleri, New York'da meymunun gözünü açıp, nevri dönüp de "döndüğünde" bi türlü İstanbul'a alışamayan bir çizerin hezeyanları olarak görün bunları.!. YIRTIN BUNLARI.!.. YIRTIN BU SAYFAYI.!. Haftaya daha eli yüzü düzgün zeminlerde buluşma temennisi.....

11360-Sizi seviyorum, sizinle arkadaş olmak istiyorum ve sizinle çıkmak istiyorum. İnsanlı

11398-Ben 23 yaşında. Konya'da oturan, acayip bir delikanlıyım. Homo ve azgın bayanların beni aramasını isti-

11353-Merhaba, ben Alper. Sevgi, saygı ve sıcak bir dostluk istersenız, gece sabaha kadar bir bayanla seks yapmak istiyorum. Seks yapmayı çok seviyorum. Bunun için sarı-

11354-Merhaba, ben Kemal. İstanbul'dan arıyorum. 18 yaşındayım. Seksi çok seviyorum özellikte sarışın kızlarla yatmak istiyorum. Çünkü onlar seks yapmayı çok severler.

Rekabet uzun vadede tüketiciye zarar verir.

Sevda Demirel

çukulata dişlerinizi
hayat düşlerinizi çürütür

ISSN 0-1300-4867-4

31 Ekim 1998 Cumartesi Sayı: 364. 180.000 TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

SENİ GİDİ FINDIK YİYEN

50 gram fındık için 17 kişiye dava

Bursa'da adliyenin taşınması sırasında görev alan 17 mahkum, hakimin 50 gram fındığını yedi. Hırsızlıkla suçlanan mahkumlar hakkında 3 yıl hapis istemiyle dava açıldı. Olay, bundan 2 ay önce Bursa Adliyesi'nin, Uluyol Semti'nde yaptırılan yeni binasına taşınması sırasında meydana geldi. Bursa Yarıaçık Cezaevi'nde kalan, 2'si cinayetten hükümlü 30 mahkum, eşyaları kamyona yükleyip, indirmekle görevlendirildi. Eski binadan 148 kamyon dolusu dolap, masa sandalye ve dosya, mahkumlar tarafından tam bir ayda yeni binaya taşındı ve yerleştirildi. Değeri 100-150 bin lira Taşınmada Bursa 5'inci Asliye Ceza Mahkemesi Hakimi Ahmet Vedat Güneş'in odası yerleştirilirken, mahkumlar, hakimin bir kağıda sarıp masasına bıraktığı 50 gramlık poşet içinde fındık gördüler. Piyasada 100-150 bin liraya satılan fındığı, orada bulunan 17 mahkum paylaşırken, başlarındaki 2 gardiyan, Fındıkları yemeyin, ileride birşeyin kaybolduğu ortaya çıkar sizin üzerinize kalır diyerek uyardı. Ancak mahkumlar uyarıyı dinlemeyip, bir poşet fındığı afiyetle yediler. Soruşturma başlattı Taşındığı yeni odasına bıraktığı fındığı yerinde bulamayan Hakim Güneş, gardiyanları çağırarak, bunu kimin aldığını sordu ve fındık soruşturması başlattı. Daha sonra da bunu yiyen mahkumları tek tek çağırıp olayın ayrıntılarını öğrendi. Sonuçta fındığı gardiyanların uyarısına karşını 17 mahkumun yediğii ortaya çıktı. Güneş'ini şikayeti üzerine soruşturma başlatan Savcıı Yücel Öktem, fındıklarıı yiyen mahkumlar hakkında, hırsızlık suçlamasıyla 3 yıla kadarr hapis cezası istemiyles dava açtı.

Türkiye'de Adalet, Hukuk, Düşünce Suçluları, Kadersiz Baklava Mahkumları, 50 gram Fındığı, Çalıp(!), Bölüşüp, Yiyen 17 Kişinin 3 Yıllık ceza Davası Manzaraları ve Süper Savcı Turkish Pietro

Biliyor musunuz, Eşber Yağmurdereli, son aldığı mahkumiyetten kendisine verilen 10 aylık cezayı tamamladı ve yanan infazından 23 yıllık cezasını çekmeye başladı. Doğu Perinçek kendisi gibi 131 düşünce suçlusuyla beraber cezaevinde. İsmail Beşikçi çarptırıldığı cezanın toplamı 1000 yıl daha mı yatacak? Mihri Belli 83 yaşında birkaç hafta süren bir mahkemeden sonra 1 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Akın Birdal'ın mahkumiyeti kesinleşti. Oral Çalışlar kapıda girmek üzere. Ülkücü mafya Sedat Peker, cezaevini lüx bir otelin kral dairesini aratmayacak konforla donatmak için içeriye buzdolapları, televizyonlar, kokoreç makineleri sokmuş. Çeteler davasını kovalayan savcılara cesaretlendirmek için basında İtalya'daki süper savcı gazı veriliyor. Bu arada Bursa'dan 50 gram fındık için 17 kişiye açılan dava haberi geliyor. İşte yorumsuz gazeteden aynen alınan haberin küpürü

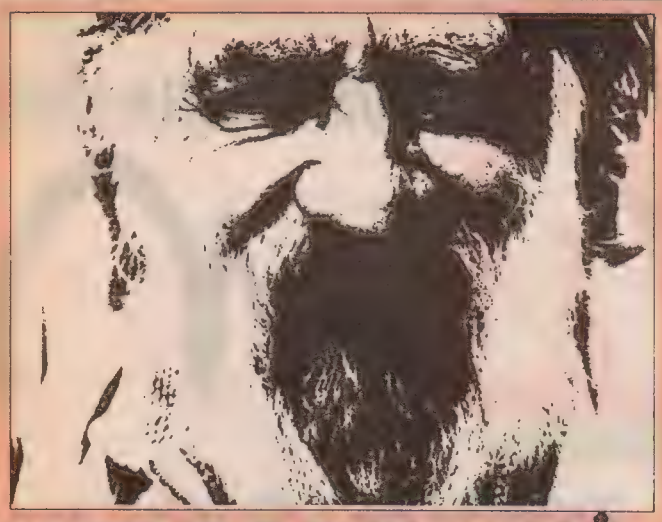

TOMOGRAFİ

Söndü sönecek bir idare lâmbası
Bu idare bu yönetim bu hükümet
Bu icraya verilmiş müflis icra
Bu üç güçten biri denen yürütme
Neyi nerde nasıl yürüttüğü belli,
Ardından avcı hattıyla kasetler koşmaca
O kutu kutu içinden zıpp fırlayan
Kara kara kutular
Her elim kazadan sonra birer birer
Kabak çiçeklerince açılmak üzre,
Bu idare bu yönetim bu yürütme
Ayıp yerleri türbanlara dolana dolana
Malûm Dolapderenin yatağında
Piyasaya çıkmışçasına bu ortamalı
Cihanı fethetmiş sanırsın öyle pürazamet
Kendinden geçmiş diskur geçiyor hala
Ele güne dosta düşmana
Harp halinde kendi Merih yıldızıyla bile,
Hanidir Metastaz dalmış illetini unutup
-O kadîm o kamusal o kırkyıllık kanseri-
Götünde biten o kişisel bâsurbadelmevtten şekvacı
Ve Ahh, o "sevilmemek" denen onulmaz yara!..
O emektar sedyeden, o çilekeş Anadolu'dan
Tabansız ve kademsiz ayakları
Bir çift lodospalamudu gibi sarkmış
Mahşerin neşterine doğru süvari gayri,
Bon voyage san mon frerö jako!..

CAN YÜCEL

Her fırsatta çetelerle mücadele etmek için iş başına geldiğini ilan eden Yılmaz, iktidara geldiği günden bu yana kayıp yakınlarına göz açtırmıyor.

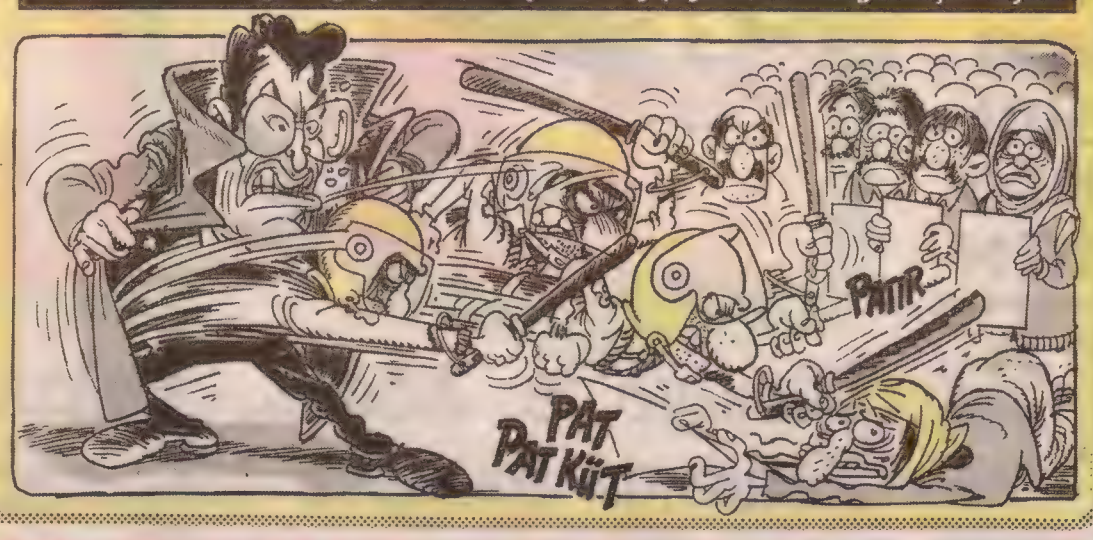

Alternatif Gözyaşı Posterleri

Alp Tamer

Şu yandaki kiç posteri bilirsiniz; sahtekâr vicdanlarımızı arındırmak için yaldızlı çerçevelerle süsleyip soğuk duvarlarımıza astığımız bu meşhuuur "AĞLAYAN ÇOCUK" posterini! İşte o "ağlayan çocuk"tan yola çıkarak kimin ne için, ne kadar gözyaşı tükettiğini çizerek bir dizi "alternatif gözyaşı posterleri" oluşturduk. Kıyaslama babından; vicdanın samimiyeti bağlamında... Varsayalım ki elimizde "alkol ölçer" benzeri gözyaşı ölçen bir aletimiz var (ki öyle varsaydık!) varsayalım ki evimizde bir de boş bir duvar. Seçelim birini ve asalım duvarımıza... Ama en hakeden ve en gerçeğini...

TİNERCİ ÇOCUKLAR

ÜNİVERSİTE ADAYI

"ORA"DAKİ ASKER

İSTANBUL SİLUETİ

BİRİ (Öteki)

İŞÇİ

YARGI

CUMARTESİ ANNESİ

CAN BABA

CUM BABA

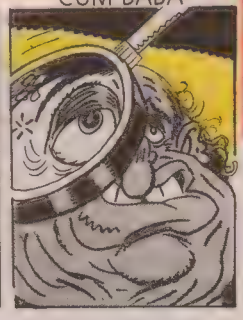

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

LeMan

Bağış artık resmileşiyor.. Kamu hizmetlerinde "vakıflara bağış" adı altında fiilen verilen hizmet artık resmileşiyor.. (Basın) Bundan sonra herşeyin bir bedeli var.. Karne parası 500.000 - 3.000.000. nüfus cüzdanı 750.000 pasaport formu 500.000. Ehliyet 3.000.000. Universitey sınav başvurusu 5.000.000. Kayıt parası 10-100.000.000. Silah ruhsatı formu 1.000.000.

Okuyup kendini geliştirmek, bir meslek sahibi olmak, insanlığa faydalı bir birey olmak isteyen bir üniversite adayı sınav başvurusu formu için **5 milyon TL. ödeyecek.**

Bir baltaya sap olabilmek için ömrünün 11-12 senesini okullarda geçirecek sınavdan sınava girecek, gecesini gündüzüne katacak bir öğrenci için velisi kayıt parası olarak **10-100.milyon TL. Ödeyecek**

Sevincini neşesini tabanca patlatarak, kurşun sıkarak gösteren. Balkonları, piknikleri insanlara dar eden, yol ve işaret levhası delmeyi maharet sanan bir magazada silah ruhsatı formu için **1 milyon TL.. Ödeyecek**

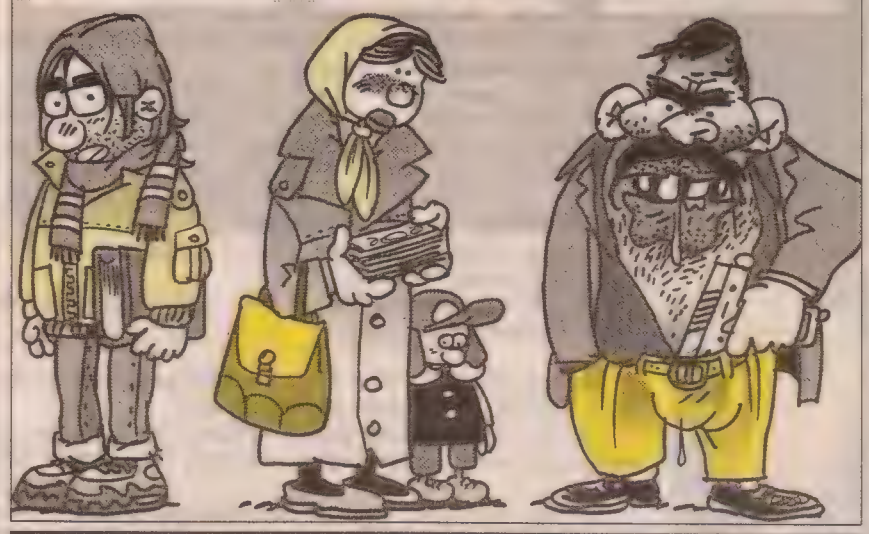

İşte Mesut Yılmaz hükümetinin yasa tasarısı, işte Türkiye!

Müteahhit Korkmaz Yiğit, hiçbir devlet ihalesine girmeyeceğini açıkladı.

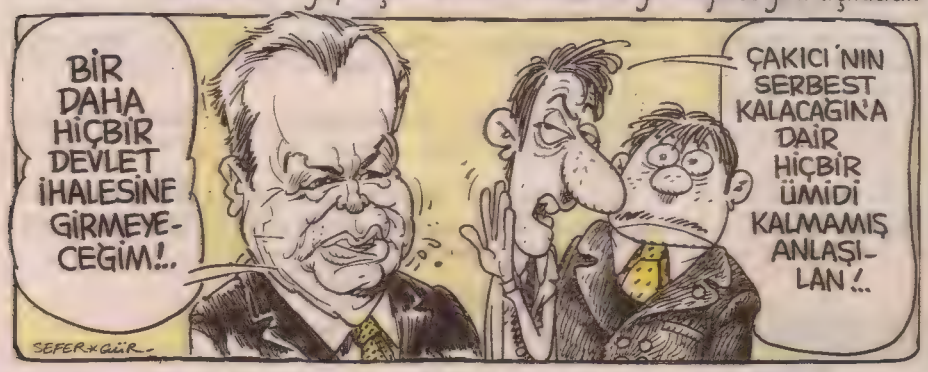

MESUT YILMAZ
Çeteleri yüzleştirerek çözecek
IŞILAY SAYGIN
Hem suçlu hem güçlü hem Meryem ana!
KORKMAZ YİĞİT
Ne olur devlet ihalelerine gir

Komisyona yazılı ifade veren Ağar, Uzi marka kayıp silahları gizli bir operasyonda kullanılmak üzere Korkut Eken'e verdiğini ve devlet sırrı olduğu gerekçesiyle daha fazla açıklama yapamayacağını belirtti.

Çete lideri Sedat Peker'in Bayrampaşa cezaevinde kaldığı koğuşa, yeni tuvalet yaptırdığı, oturma grubu, kokoreç makinası getirttiği ve yağlı boya tablolar astığı belirtildi.

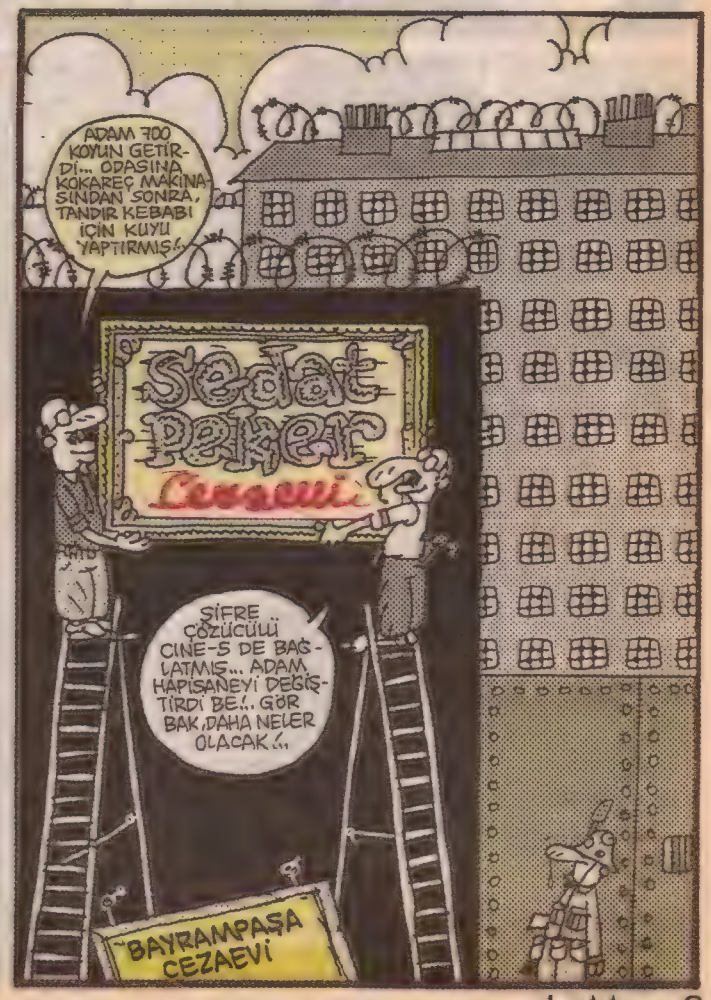

Eşber Abi Seni Unutmadık.

Eşber Yağmurdereli cezasının 10 aylık kısmını yattı, şimdi eski mahkumiyetinden kalan 23 senelik cezasını yatmaya başladı. 10 ay yatar çıkar diyenler yanıldı. Eşber Yağmurdereli, Çankırı cezaevinde unutuldu, unuttturuldu mu?.. Ya bu 23 senenin her gününü beraber sayacağız ya da koyunlar gibi sayılacağız.

Ümraniye'de tinerci çocukların işlediği cinayetten sonra çeşitli bölgelerdeki operasyonlarla gözaltına alınan tinerci çocuklar kendilerine işkence yapıldığını açıkladı.

YÜZBAŞI

Postmodern Zamanların Yenilmez Savaşçısı

ALBIRT

SONER GÜNDAY

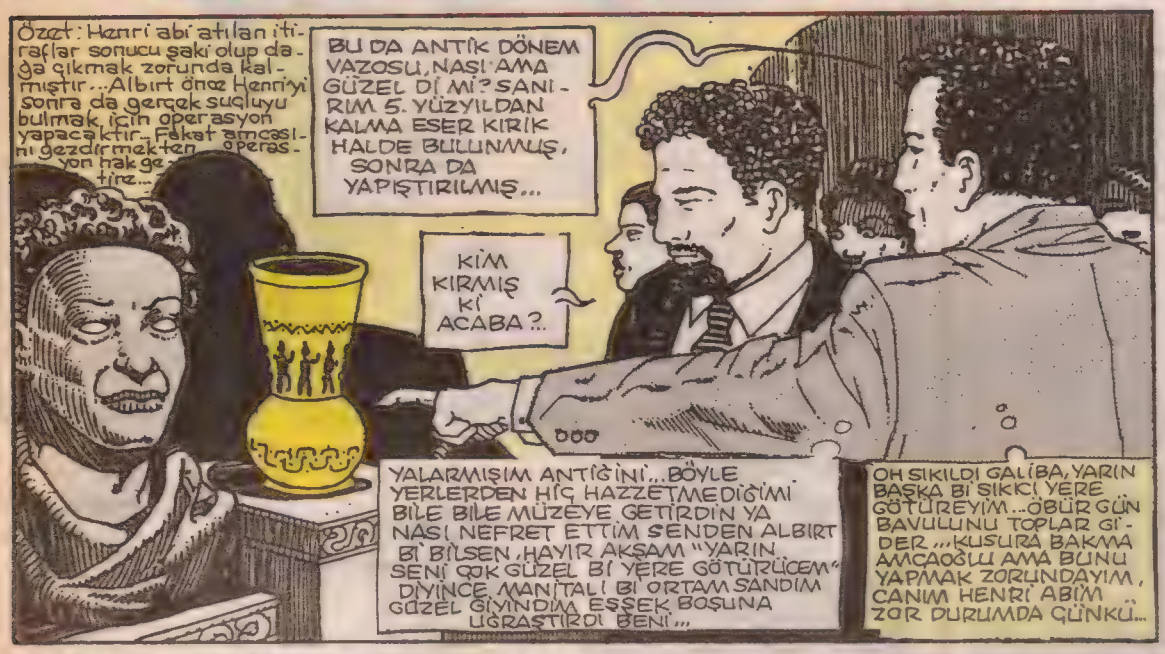

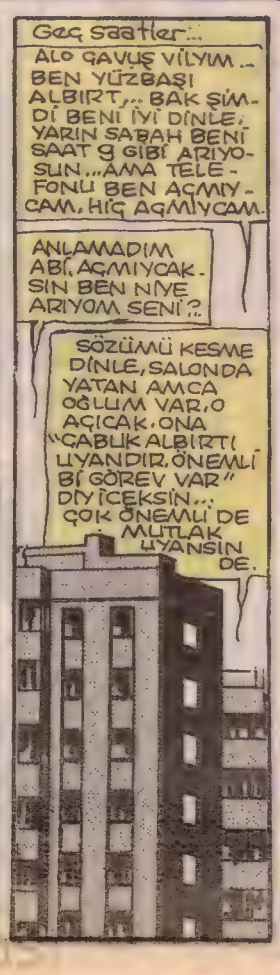

Devamı 6. sayfada... ↪

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

4x1014 bayrak yarışı

- Lan oğlum, n'aptın?.. Hidayet, n'aptın?.. Gendini de yaktın, beni de yaktın Hidayet...

- Çok üzgünüm Basri abi... Emanete hıyanet ettim... Vatanıma, bayrağıma ben bunu nassıl yaptım Basri abim?.. Nassıl yaptım?..

- Dur, olan olmuş.. Sus... Hayvanın oğlusun sen Hidayet... Rekorlar Kitabı'na girmiş, dünyanın en büyük bayrağından nasıl parça makaslayıp gendine gömlek yaparsın lan sen?.. Ne zaman diktin gömleği n'ettin?..

- Vatan için abi... Bayramda kırmızı bir gömlek giymek istedim hep... Nasıl olsa 4056 metre kare, ilçe arazisi gibi... Dikkat çekmez diye düşündüydüm... Pişmanım, hainim... Yorgunum Basri abi...

- Dur... Sus şimdi... Yarın gutlama var... Bu bayrağı bu gece tamamlamak zorundayız... Çıkar şu gömleği, çıkar... Hayvan çocuğu... Olan olmuş... Çıkar lan...

- Kızma abi... Al gömleği... Güzel de dikiverdiydim...

- Bittik... Vallaha billaha bak... Aneeey, ne rejim düşmanlığımız galır, ne Rum casusluğumuz... Amaneeey...

- Basri abi, yapma abi... Vaktimiz var, yama yaparız, anlaşılmaz... Abi, bu Rekorlar Kitabı nedir? Gerekirse erkekliğin kitabı gibi yeniden yazıp, bayrağın ölçüsünü düz hesap 4000 metrekare yapamaz mıyız?..

- Sus Hidayet... Ver makası, ver... Sen tut bayraktan urba çıkar... Bişey olursa, yüzleştirilirsek, tanımam bak... Hain evladı seni... Güzel de dikmişin gömleği... Nerden öğrendin lan?..

- Kirvemin babannesi öğrettiydi... Altın dişli, ela gözlü, sinirli bi kadındı... Tam Osmanlı kadınıydı...

- Lan, sus, sus... Osmanlı falan diyerek... Dertsiz başıma dert açan hayvan yavrusu seni...

* * *

- Bayramı bana zehir ettin Hidayet... Sabaha gadar yama yaptım... Şu an DGM'de değilsen bunu bana borçlusun...

- Hakkını ödeyemem Basri abi... Gençliğime, arzularıma ver... Aha olduğu gibi sahayı kapladı bayrak... Hiçbirşey farkedilmiyor Allahıma...

- Sen öyle san itkafa... Çok yakından bakılınca bayrak üstünde senin gömleğin bordo düğmeleri seziliyor... Kumaş hırpalanmasın diye sökemedim... Hayırlısıyla şu gutlamalar bi biteydi...

- Az sonra bitiyor abi... Aha, 700 kişilik tim bayrağı rulo yapmaya başladı bile...

- Yahu ben anlamıyorum argadaş... Büyük bayrağın, Rekorlar Kitabı'na girmenin özü nedir?.. Bayrağın anlamı önemli, büyük olunca n'oluyor?.. Uğraşsan yüzbin metrekare de diktirirsin... Fakat nerede muhafaza edecen?.. Kütahya halkını tahliye edip oraya mı bayrağa mı tahsis edecen?..

- Abi... Amman abi... Rulo yaptıkları bayrak, ellerinden fırladı... Kitleyi önüne katmış gidiyo... Aneeey... Deniz tarafındaki tribünü yıktı geçti abi...

- Lan!.. Alarm lan!.. Alarm Hidayet... O bayraktan biz sorumluyuz... Goş lan goş... Durdur bayrağı... Aksilik aksilik üstüne bindi lan... Goş, git... Cepten arayıp malumat ver bana...

* * *

- Alo Basri abi... Ben Hidayet abi...

- N'oldu lan, ben gözden kaybettim bayrağı...

- Abi, rulo ters tarafa doğru toparlandı rüzgardan önce Gökkafes inşaatını yıktı, sonra Dolmabahçe'deki lunaparka daldı... Dönme dolapta ciddi hasar var, güldüren aynaların çoğu kırıldı... Şu an Beşiktaş'a doğru yol alıyor...

- Lan taksi tut, yetiş o bayrağa...

- Ne taksisi abi, herkes aracını, evini bıraktı kaçıyo... Devasa bayrak yaptırmanın alemi neydi diye en az yedi-sekiz kere sordum kendime...

- Sus Hidayet... O bayrağa en ufak bişey olursa ayından veya yıldızından kefenlik keserim sana, bilmiş ol... Goş yetiş...

* * *

- Aloo... Alo Basri, nedir durum?..

- Boğaz trafiği felç abi... Rulo en son Çillergil'in yalısını da kısmen yıkıp yoluna devam ediyo...

- Sen takip et... Sarıyer'den 5000 kişilik bir ekip bayrağı durdurmak için yola çıktı...

- Ne çileymiş ama abi be...

- Sus...

* * *

- Alo, müjde abi durdu... Durdu yemin ederim...

- Nasıl lan?.. Nerde durdu?..

- Hisar'ın orda önce uçuştu, sonra surlara takıldı abi... Mucize bu... Sanırım benim borda düğmeler sayesinde takıldı oraya... Gerilim bitti abi...

- Ben sana ne diim Hidayet...

HAYATIM GÖZÜMÜN ÖNÜNDEN BİR FİLM ŞERİDİ GİBİ GEÇİYOR...YOK DURDU, GEÇMİYOR!.. TEKRAR GEÇİYOR, TEKRAR DURDU... AHAA! İŞTE YİNE GEÇİYOR!..

SİZİNDE DUYDUĞUNUZ GİBİ HASTANIN DURUMU KRİTİK! HER AN GİDEBİLİR DE, İYİLEŞEBİLİR DE..!

Paranoya

AMCAMIN KIZI BİR AMERİKALI'YLA EVLENECEK DE, BİR KONUDA YARDIM EDEBİLİR MİSİN?..

TABİ EDERİM DİLEK!.. BENİM İNGİLİZCEM İYİDİR..!

SÜNNETLİYİM DİYOR AMA, DOĞRU MU SÖYLÜYOR BİLEMİYORUM...İÇERDEKİ ODADA BİR BAKİVER SENE..!

EMLAK ve YUVA BANKASI

EYVAH! HEP BİRLİKTE ÇEKTİRDİĞİMİZ FOTOĞRAFLA AÇIK ADRESLERİMİZİN OLDUĞU KAĞIDIMI DÜŞÜRDÜM..!

ALOOO!..

TAKSİ

ÇOCUK ESİRGEME KURUMU

ALO BEYFENDİ, ARABAMDA UNUTTUĞUNUZ PARANIZI ÇOCUK ESİRGEME KURUMUNA BAĞIŞLIYORUM..!

VAY BE! İNSANLIK ÖLMEMİŞ... NE GÜZEL..!

Mürekkep rötuşlarıyla sayfanın içine sıçan Gökhan Dabak'a teessüf ederim. BARUTER

1. PROTESTO HAFTASI
MİLPA'dan, gaspettiği 3,5 milyonumu istiyorum... SOLMAZ

LOMBAK KİTABI HAZIR!

KİTAPLA İLGİLİ BİLGİLER:

★ Girişte, Fatih ile Bahadır'ın ayrı ayrı kaleme aldıkları özyaşam, karikatüre başlayış, tanışma ve ortaklık öykülerini içeren uzun ve detaylı birer yazısı.
★ 1991 Eylül'ünden bu güne kadar çizilmiş **2200** Lombak karikatüründen seçilmiş ve üç ay süresince tek tek restore edilmiş yaklaşık **250** karikatürün bulunduğu **150** sayfalık bir bölüm.
★ **LOMBAK BAKTIRIR** başlığıyla sunulmuş sekiz sayfalık bir bulmaca bölümü.
★ Kitabın en sonunda **LOMBAK UNUTMAZ** başlığıyla sunulmuş LOMBAK maskotunun ilk tasarımları, Fatih'in ilk esprileri, Bahadır'ın ilk çizgileri, ilk LOMBAK köşesi vb. belgeleri içeren 30 sayfalık bir özel LOMBAK arşivi bölümü.
★ Sürpriz bir ön ve arka kapak.

İMZA GÜNÜ

İlk kitaplar **7 Kasım Cumartesi** saat **14:00'de İstanbul Tüyap Kitap Fuarı**'nda **PARANTEZ** standında bizzat **Fatih ve Bahadır** tarafından özel olarak numaralandırılarak okurlara imzalanacak ve fuar süresince **%35 indirimli** olarak satılacaktır.

Adres : TÜYAP Tepebaşı/İstanbul

(Kitabın bayiilere dağıtımına fuardan sonra başlanacaktır.)

← 4.Sayfadan devam.

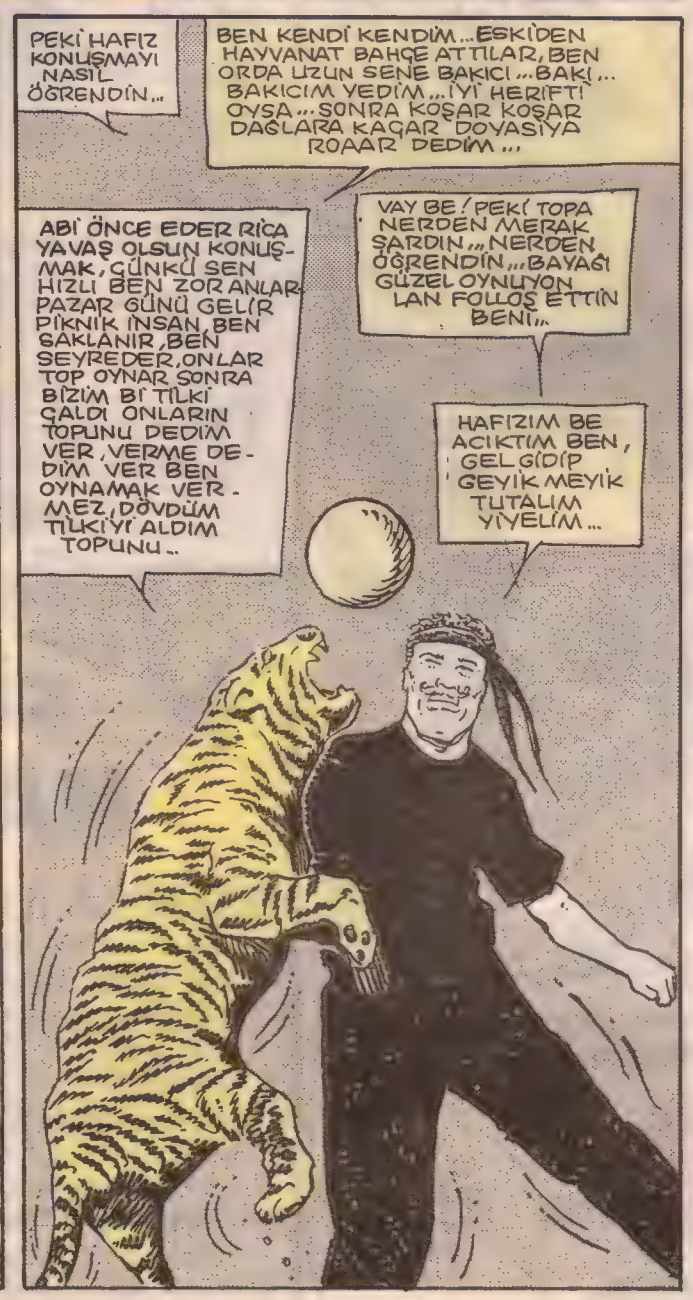

İşleri dergiye ulaştırmama yardımcı olan arkadaşım İnternet üstadı Tamer'e teşekkür ederim...

Sakat Süvarinin Karısı

Meğer çoktan dökülmüş
aynalardan sırlar,
çoktan yayılmış kanser kokusu
apartman
boşluklarına
ve karanlık pencerelerde
eski bir çığlık gibi yaşıyormuş
kadınlar...

Yoksa der miydim anneme
küstah bir
şaşkınlıkla,
bırak artık bu beklemeleri, diye
çünkü güzel günler geride kaldı,
beklenen o güzel günler

O da biliyordu oysa
bahtsız kadınlar kabilesinde
ölümün
sıradan günlere paylaştırıldığını,
felaketlerin basit sezgilerle
farkedilip
yürek ağrılarını dindirdiğini.

Nitekim vazgeçmişti artık
ipekli kumaşlar dikip
sakat süvariyi beklemekten...

Konuştuk uzun uzun
-balolar, danslar, şenlikler ve
Cumhuriyet...

Sonra başını açmasını
söyledim ona
durdu... düşündü...
ve karanlık anlamları
bırakarak ardından
incecik bir yalnızlık gibi
sokaklara çıktı,
hatırladı kendini... ürperdi...

Akşamdı... Bizim gibi adamlar
haber verdi
ölüsünün Mercan Karakolu'nda
bekletildiğini.
Başörtüsünü
ve amelelere Harb-i Umumiyi
anlatan
sakat süvariyi kahveden aldım.
Ne babamın polislere anlattığı
dokunaklı anılar,
ne de kirli deniz kokan
saçları tanık
oldu ölümüne...

Onun ölümü ne kanser,
ne kocası,
ne komşular...
Ölümü, elimde buruşturduğum
bu başörtü

bu baş... bu örtü...
bu baş... bu örtü...
bu baş... bu örtü...

(Şehirden Bir Çocuk Sevdin Yine adlı şiir kitabımdan)

Kendini Saklama Çiçekleri

Biz aşk bahçemizi küçük tuttuk
seninle
içinde güvensizlik ağaçları
küstüm otları
kendini saklama çiçekleri

Özlem kirli bir kan gibi yüreklerimizi
boğmasın
yalnızlık karanlık bir orman gibi
çökmesin diye içimize
Biz aşk bahçemizi küçük
tuttuk seninle
Önümüzde dokunuşlardan uzak,
insafsız
ve çok uzun bir kış var diye
koca bir yaz, kendini saklama
çiçeklerini,
suladık durduk yalnızca

Biz aşk bahçemizi küçük,
çok küçük
tuttuk seninle...

* * *

Bir Daha Uyanmazdın

Martıların sana doğruyu
söyleyecekti
arzu tramvaylarına binmeseydin
Acıların seni yeni bir şehre
götürecekti
Yürüyüşüne vurulmasaydın...
Tuhaf, ele geçmez, tehlikeli bir
hayvandın
Şehrin yaban adamları sana öyle
bakmasaydı
uyur, bir daha uyanmazdın...

* * *

Kurtlarla ve Annenle Dans Et

İnsanın annesini sevmesi
kendisini sevmesi değil midir
aslında
Kendi hayalgücünü ve o korkunç
düşlerini
Saatinin içini aç, annen
sana bakacak
Öp anneni, tanrıyı anımsa
Beslenme çantana koymayı unutma
karakutunu

Kurtlarla ve annenle her sabah
dans et
Kurtlarla ve annenle her akşam
dans et...

Sen oradasın
Yazılmamış bir şiir gibi...
Saf ve masum
Bütün öfkem bu sana
Başeğmem ve sonsuzca
arzulamam.

* 7 Kasım Cumartesi saat 16.00'da Tarım-Gıda-Sen'in davetlisi olarak **Kütahya Eğitim-Sen**'deyim. Tel: 0274 - 223 97 07

* **Hayallerini Yak Evi Ist** adlı kitabım Çınar Yayınlarından çıktı.

* 14 Kasım Cumartesi saat 14.00-20.00 arası **İstanbul Tüyap**'ta **Çınar Yayınları** standında imza günüm var.

* **15 Kasım Pazar saat 17:00-19:00 arası büyük salonda (A salonu) söyleşim var.**

* Bazı kitaplarımın korsan basıldığını gördüm. Sizlerden ricam, lutfen korsan kitabımı almayın. Korsan kitapçılık kultur hayatımızı ciddi bir şekilde tehdit ediyor. Eğer paranız yeterli değilse kitaplarımdan isteyin, ücretsiz göndereyim. Korsan yayıncılığı hep birlikte yok edebiliriz.

* **Ülkede Gündem** gazetesinin kapatılmasını protesto ediyorum.

* **Seka** direnişinin yanındayız

* **Toplumsal Sorunları Araştırma Vakfı** Tel: 0312 - 427 24 22.

* **Çağdaş Gölbaşı** gazetesi. Turan Özdemir Cad No:13/A Gölbaşı-Adıyaman 0416 - 781 67 21.

* N.Sedef Topçu, Taner Uysal, Sevil Sağın, Osman Ünver Öncel, Sevgi Lüle, Gökçe Durat, Şibel, Yener Coşkusu, Beyza, Aslı Keskin, Yasemin Karaahmet, Neslihan Koşar, Canan, Leo ve Merve, İlke Ciritçi, Guneş, Eskişehir'den Ruken, Songül, Sevda, Serdar, Hasan mektuplarınızı aldım sevgiyle .

TERELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

BARUL MASALLARI 1

Zortbey ile Pissit oğlan

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

GRETEN ADAM VE OĞLU

K. Erkam

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Güneri İnceoğlu

Rumelihisarı'nda tepelerde taş döşeli eski, dar bir yokuşun başındaki yeşillikler içindeki bir evin bahçe kapısında, üstü naylonla kaplanmış büyükçe bir kağıtta şunlar yazılıydı.

DUYURU

Komşularınıza biraz saygı göstermeniz rica olunur:

Çöplerinizi, benim değil ***kendi evinizin önüne bırakın***

Bu mahallede bulunan sokak köpekleri kötüce kapatılmış çöp torbalarınızı açıp dağıtmayı seviyor.

küflenmiş yemek
kullanılmış orkid ve
pis bebek bezi
toplamaktan sıkıldım

ilgilendiğiniz için şimdiden teşekkürler.

Bunu bir dumur olarak değil, tanımadığımız dostumuzun bir duyurusu olarak koyuyorum ki, o bahçenin önünden geçmeyenler de okusunlar.

Küçükyalı'da bir otobüs durağına, hayırsever bir vatandaşın koyduğu dört adet kullanılmış mobilya sandalyeyi görünce öylece kalakaldım. Herhalde evlerine yeni mobilya aldılar, oturma yerleri çökmüş, yer yer boyaları dökülmüş bu koyu kahverengi mobilyaları da durağa gönderdiler.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

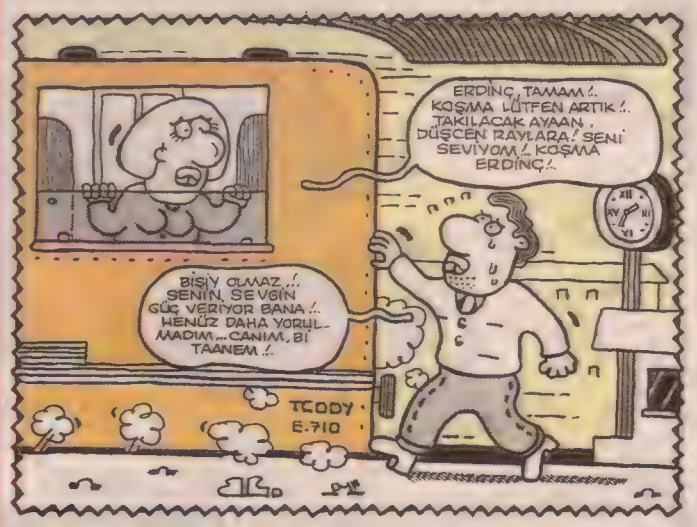

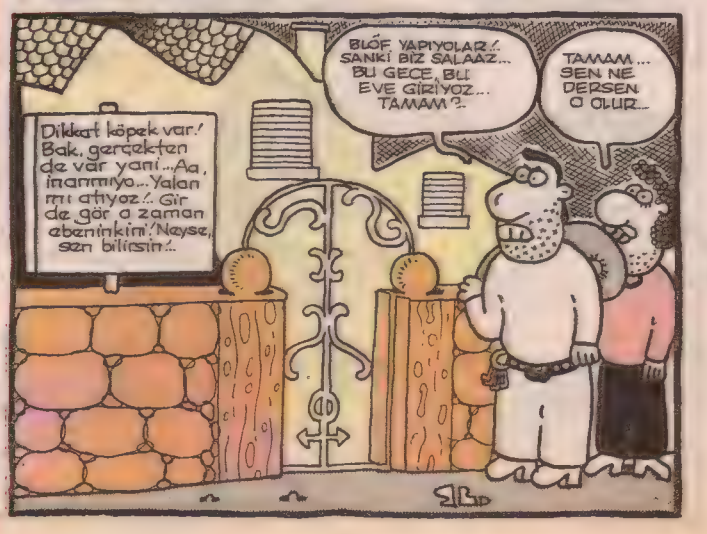

temcit pilavı met üst

üşümek üzerine bir kompozisyon

ilkbahar ve yaz ayları boyunca yoksulluğunuzu, yoksunluğunuzu pek hissetmezsiniz.. yaz gelince öter turnam, leylim leylim, leylim amman olur.. öyle ki nisan-mayıs ayları, gevşer gönül yayları

ve fakat kış öyle mi ya.. soğuk küstah bir zengin gibi vurur suratınızın ortasına tüm yoksulluğunuzu, yoksunluğunuzu.. iliğinize kemiğinize kadar hissettirir hayatın içinde hiçbir halt olmadığınızı

kışın, ilkbahar ve yaz aylarında tabiatın şartsız sponsor olduğu güneş, çimen, ağaçlar, deniz vesaire de yoktur.. kışın bir uçtan bir uca üşümek, yoksulluk ve yoksunluk

kış tek gerçek zamandır bir bakıma.. kış tek zom ân.. üşüyorsanız hislenemezsiniz.. romantizm kaçar, göçer sıcak ülkelere.. zaman kendisini öylesine fazla hissettirir ki kışın.. üşümek zamanın en çok kullandığı bir lehçe olur

ilkbahar ve yaz ne güzeldir oysa.. en azından bedenimiz kendi kendisine yeter.. kazak, yorgan, odun, kömür, battaniye gibi takviyeler istemez.. istediğiniz yerde yatabilir, uyuyabilirsiniz ilkbahar ve yaz aylarında.. ancak kışın sululaşır açlık ve yoksulluk.. çamurlaşır.. nereye gitseniz bedeniniz ilave tedarikler ister.. canınız sıkılır.. varlığınız darlaşır.. tüm bunlara rağmen gelin görün ki ilkbahar ve yaz aylarının kıymetini bilemeyiz

sıradan insan toplulukları ancak kışın kenetleşir ve halk olur.. yeryüzü devrimleri çoğunlukla kış aylarına rastlar, pek tabii karşı devrimler de.. hükümetler özellikle kış aylarında seçime gitmezler.. ilkbahar ve yazın tabiat ana ittirmeli bilinç sarhoşluğunu beklerler.. kışın üşüyen her insan potansiyel anarşisttir, üstüne üstlük bir de açsa herşey beklenebilir

yedi iklimi dört mevsimi doyasıya yaşayan yurdum insanı niçin hep acılı şarkılar, türküler merakındadır.. altı ay gece altı ay gündüz yaşanan bir iskandinav ülkesinde yaşasaydık ya.. veya eskimo olsaydık, buzdan evlerde yaşasaydık.. nereden geliyor bu ruh üşümesi.. niye ısıtmıyor bizi doğanın nimetleri.. mevsimlerin bir suçu yok, zihniyetimiz mutedil dalgalı

kış ne güzeldir oysa, manzara olarak, sımsıcak bir evin buğulu penceresinden bakınca.. ama ne acımasızdır, ne küstahtır o manzaranın içinde yaşayan bir canlı olunca.. kış, mevsimlerin tabiatın özeleştiri vakti.. üşümek cezası

sigara dumanı, sıcak su, çay, kahve, sahlep, ıhlamur, oralet buğusuyla harmanlanmış kahveler, pastaneler, lokaller.. çay ne kral olur ellerde içince içiniz ısınır.. bardağını tutunca elleriniz ısınız.. birbirinize sokulur, genellikle soyunmadan sevişirsiniz

üşümek fena bir dünyada yaşadığınıza işaret eder, yeteri kadar bilgi ve tecrübeyle alındığında algı sıçraması yapar.. mesela ne zaman elime bir dostoyevski kitabı alsam yaz kış üşürüm.. dostoyevski kitapları okurken hep üşüyordum, üşümüştüm.. belki de bu nedenle iki üç kez etkisi altında kaldım.. boyum göğe erdi

kutuptaki ayılar, ne uykusuna yatarlar

darol & timsah

MEHMET ÇAĞCAĞ

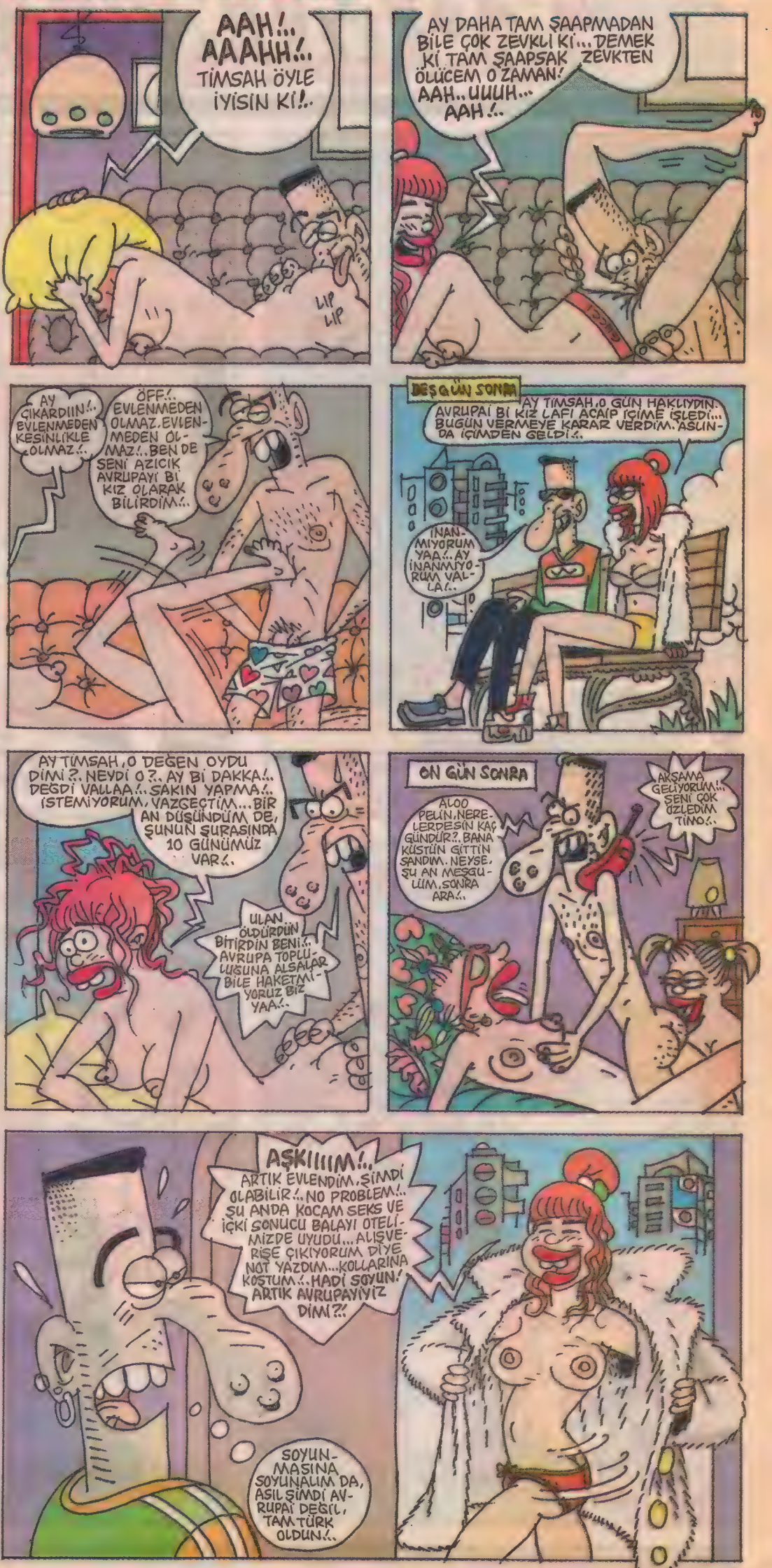

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır... Copyright by Erdil Yaşaroğlu

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

Sermayen

II.Dünya savaşına kadar Japon ekonomisini, tek başına, aynı sülalenin 14 aileden oluşan Mitsui şirketi yönetiyordu. Üçyüzyıllık aile mirası, pamuktan, dokumaya, ipeğe, hatta ormanlarına, tütün, konserve, yün, altın, selüloz, kimya, vs. Japon ekonomisinin yüzde yirmisine sahipti, ayrıca büyük bir gemi filosu vardı. Mitsui'nin rakibi, rakip hafif kalır, düşmanı ise Mitsubishi'ydi. Mitsui'leri halk hiç sevmezdi, genel müdürlerini de aşırı milliyetçiler öldürmüştür. Mitsui'lerin Japon ekonomi tarihine geçmiş ünlü nizamnameleri 1900'de yayınlanmıştır, nizamnamenin ilk maddesi şudur: "Dağılmak işleri bozar!", aile dağılmadı.

Mitsuiler gibi, "aile" geleneğine dayalı, Mitsuiler gibi dokuma ve pamukla işe başlayan, Mitsuiler gibi Türk ekonomisine 75 yıldır hükmeden, Sabancı ailesinin, en okumuş, en genç, en çalışkan genel müdürleri de ilginç benzerlik, öldürülmüştür.

Adana'ya pamuğu, Anadolu'yu istilaya kalkışan Kavalalı Mehmet Ali Paşa'nın oğlu İbrahim Paşa'nin getirdiği söylenir. Amerikan iç savaşı 35 yıl sürdü. Kuzey-güney savaşının konusu, köle pamuk işçileri zencilerdi. dünya piyasaları bu savaş yüzünden alt üst oldu. Avrupa'ya geziye çıkan Abdülaziz'e İngilizler, pamuk ekmesini tavsiye ettiler. Abdülaziz'in Avrupa dönüşü, ilk çırçır fabrikası kuruldu.

Pamuk Adana'nın ruhu, hatta, Türk ekonomisinin lokomotifi oldu. Adana'ya civar illerden insanlar akın etmeye başladı. Pamuk hanın işleticisi Akçakayalı Behram ağa da, hanında, gurbetten gelmiş ırgatları çalıştırıyordu, bunların içinde Kayserili köylü gençler vardı, bu köylü delikanlılar içinde Hacı Ömer ismindeki delikanlı, cumhuriyet tarihine damgasını basacak, Hacı Ömer Sabancı idi.

Çırçır'da makine, kütlü denilen ham pamuğu çekirdeğinden ayırır, alttaki delikten çiğit tanecikleri akar, pamuğun döküldüğü deliklerin ağzına çuvallar koyulur, ki, buna, Adana'da haşa denir, haşa, sıkıştırılmış 120-130 kilo alır, işçiler ayaklarıyla pamuğu sıkıştırarak, uzun süren sıcak yaz aylarında cılk su kesilinceye kadar çalışırlar.

Hacı Ömer ömür boyu haşa sıkıştırarak çalışamayacağını anladı. İlk işi, (vurgunu), köyünden işçiler getirmeye başladı, bir işçi simsarı oldu. Ayrıca, yan iş olarak boşaltılan haşaların üzerinde küçük pamuk parçaları kalıyordu, bunları da dikkatle toplayıp yorgancılara ucuz fiyatla satıyor, küçük sermayesini büyütüyordu.

"...İşçi lazım olurdu, giderdi ırgat pazarına. Kurban bayramlarında sokaklarda dolaştırılan adaklık kurban sürüleri gibi, birbirlerine sokulmuş ayakta bekleşen, ya da duvar diplerine çöküp tozlu toprağa çizgiler çeken, genç, yaşlı, dilenci kılıklı köylülerden gözüne kestirdiklerini işaret parmağıyla çağırır: "sen, sen, sen, benimle gelin" derdi. Kimine pamuk bastırır, kimine balya taşıtır, kimini çapaya, toplamaya götürürdü. Yevmiyeniz şu kadar derdi. Verilen azmış, çokmuş kimsenin gıkı çıkmazdı. Çıkan olursa o zaten işine yaramazdı. İnsan emeğinden bol, ucuz ve de sahapsız başka hiçbir şey yoktu. 1920'lerin yorgun ve durgun Türkiye'si'nde Adana, köylülerin iş umudu ile koşup sokaklarına meydanlarına dolduğu bir canlı merkezdi. Fabrika ve atölyelerde çalışanların sayısı bir iki bini geçmezdi, dışarda ise tümen tümen iş bekleyen köylü işçiler vardı. Boğaz tokluğuna çalışmaya hazırdılar, elini sallasan yüzü birden koşardı. ücret dediğin vicdanına kalmıştı. Emeğin bu kadar ucuz ve bol olu şu yüzünden işçiye insan muamelesi yakıştırılmazdı..."

Bu ağır yoksulluk manzarası 75 yılda koyulaşarak korkunç bir işkenceyle büyüdükçe büyüdü, ucuz işgücü, Türk tarihinin en büyük "ağrısı", "eziyeti" haline geldi... Bu ağır hastalıktan çıkmak isteyen Adanalı'nın hastalıklı rüyası, mal, mülk, toprak sahibi olmak, oralarda emeklerini ucuza satan insanları çalıştırmak, beyler, paşalar gibi sefalar sürmek.. Güçlerinin sarhoşu ağalar için, Adana'daki bol, sonsuz ucuz işgücü "bayram yeri" gibiydi. Üstelik Adana'da fırtına olmaz, kar olmaz, don olmaz, yüzgünün ancak onüçünde hava bulutlu, yağmurlu geçerdi. Hacı Ömer "bu Adana toprağı öyle bir bereketlidir ki, eşeği bir yere bağlasan durduk yerde katır olur" derdi...

Ucuz işgücü "tehlikeli bir saflık" işaretidir karın tokluğuna körü körüne kölesin demektir, asırlarca patronların rüyasını süsler, akıl almaz kurnazlıkların azabıyla yulanından tuttular mı insanları, doymak bilmeyen öldürücü savaş başlar. Hacı Ömer, yine de köle işçilerin ağası simsarı olarak Adana'da ölebilirdi, ancak, cumhuriyet yeni kurulmuştu ve önüne inanılmaz bir talihli kapı açılmıştı.

İstiklal savaşı henüz bitmişti, Rumlar'dan, Ermeniler'den devlete intikal etmiş fabrikalar boşta bekliyordu, cumhuriyet devletinin ganimetiydi bu fabrikalar. Celal Bayar bu ganimet fabrikaları işletecek yerli işadamları arıyordu, teşvik etti, yol gösterdi, önlerini açtı, Kayserili tüccar Nuh Naci'ye bu fabrikalardan birini verdi, Hacı Ömer de "ortak" oldu. Celal Bayar, Hacı Ömer'i ilk gördüğünde "mavi kopçalı bir mintan giyiyordu" diyor.

Hacı Ömer'in fabrikayla tanışması Rumlar'ın, Ermeniler'in terkettiği ganimet fabrikalardı, ilk toprakla tanışması da, yine vurgun sayılabilecek siyasi bir talihti, yurtdışına sürülen meşhur yüzelliklerden Ali Galip'in yazlık evinin bostanından yer kiralayıp ekip biçmeye başladı.

Cumhuriyetin her nimetinden fazlasıyla nasibini alan Hacı Ömer'in ikinci hamlesi, ganimetten daha büyük bir uyanıklıktı. Yerli tüccarları destekleyen cumhuriyet, 40'lı yıllara geldiğinde, ben ne yaptım diye başını taşlara vurmaya başladı, yerli-gayrimüslim herkese savaş ilan etti. Fiyat artışları, mal darlığı yokluklar, kuyruklar büyüyordu. Mecliste: "Savaşa girsek sanki bundan kötüsü mü olur" deyip tüccarlara savaş ilan ediyordu cumhuriyet, verdiği nimetlerin bir kısmını geri istiyordu.

Çıkartılan varlık vergisi kanunu ile, milletten zorla ve hileyle alındığı düşünülen servetin yarısı geri alınacaktı. Devlet kendi beslediği tüccar çocuklarının ihanetine uğramış gibi köpürüyordu, lanetler yağdırıyordu. O güne kadar devletle yağlı-ballı, geçinmeye alışmış tüccarlar, şimdi yenilip yutulmaz bir "savaş suçlusu" durumuna düşürülmüştü. Varlık vergisi gayrimüslim tüccarları tarihten silecek kadar ağır bir yoksulluğun içine itti. Vermeyenler Erzurum'da çalışma kamplarına gönderildi, varlık vergisi, cumhuriyet tarihinin en ağır uygulaması olarak tarihe geçti.

İçten pazarlıklı, köylü kurnazı Hacı Ömer, İşbankası müdürünü arad

mız Bir Ah Kaldı

NİHAT GENÇ

"Sait bey kardaşım, varlık vergisini öderken kredi kullanmak gerekse mümkün mü ola?" dedi. "Senin için elbette Ömer ağa" dedi, mudur, "Allah benim ömrümden senin ömrüne katsın" dedi Hacı Ömer. Paltosunu bir kahraman keyfiyle sırtına alıp borsaya girdi. deli miydi bu herif, gözlerine kimse inanamadı, Hacı Ömer, iskemlesine oturup kimsede para kalmadığı için, o pamuğunuzu alıyom, deyip, günlerdir umudunu kesen çiftçileri şaşırtmıştı. Akşama kadar ortada koçan moçan bırakmadı. Keyifle avuçların ovuşturdu, büyük fırtınadan kazasız kurtulmuş, büyük bir volü vurmuş, varlık vergisini bedavaya getirmiş, üstüne de kazanmıştı. Varlık vergisinden yara almadan kurtulan belki de yalnız Hacı Ömer oldu.

Yokluk yıllarında halk, midesinde kara saplı bıçak unutulmuş gibi korkunç azapla, açlıktan kan revan içinde kıvranırken, Hacı Ömer, muhteşem bir Amerikan filmi olacak, üçüncü büyük volesine hazırlanıyordu. Hacı Ömer'in büyük bir sanayici olarak tarih sahnesine çıkışı bu ince, ustalıklı, ilk büyük ortaklığıyla başlar. Bu ortaklık, Bosnalı Salih Efendi'nin oğullarıyla Bossa'yı kurmasıyla başlar. (Bossa: Baş harfleri: Birlik Olarak Sanayi Sahasına Atılalım" anlamını taşıyor...)

Bu hikayenin kahramanı, değil Adana'nın, Türkiye'nin geleneksel, karun gibi zengin ünlü Bosnalı Salih Efendi'dir, masal gibi bir hayatı vardı 1940 yılında ölür, çocuklar, geleneksel aile mirasını tutamaz, dağılırlar. İşte, tam da burada, serveti Salih Efendi'nin yanında kuş kadar olan Hacı Ömer, Salih Efendi'nin oğluna ortaklık teklifinde bulunur. Salih Efendi'nin oğlu Sinan Bosna, çok sonra ayrıldığı bu ortaklığı yine de kibarlığı elden bırakmayarak şöyle anlatır: "...Hacı Ömer şapkayı tas gibi başına geçiriyor... Protokol filan tanıdığı yok, paldır küldür giriyor. (..) Hasis davranışları bizi etkiliyor. Bir ara önemli bir paraya ihtiyacımız vardı, hissemizin %14,5'ini satmak şartıyla para vermeye razı oldu. Çoğunluk hisse ona geçince bizim sızlanmalarımıza hiç kulak asmamaya başladı. "İşi büyütüyok yeğenim" diyor, başka laf dinlemiyordu. Sonunda geri kalan %35,5 hisseyi de 18 milyona satıp ortaklıktan ayrıldım.. (..) Tabii, hakkımızın yenildiği duygusuna kapıldık..."

Hacı Ömer'in son büyük volesi, Amerika'nın kara haydut bayrağının, başıbozuk vahşi yırtıcı emperyalist hayvanlığının ülkemizin üzerine çöktüğü 1950'lere rastlar. Kazancından başka hiçbir şey görmeyen Hacı Ömer, Türkiye'yi ikiye bölen, büyük kitle tartışmaları ve iç savaşların hazırlayıcısı, ünlü Marshall yardımından "muazzam" dilimi koparıvermişti...

Sanayi Kalkınma Bankası, Marshall yardımından yararlanmamız için Barker heyetinin önerisi ile kurulmuştur. Sanayi Kalkınma Bankası'nın genel müdürü Reşit Egeli konuşuyor: "İlk büyük kredi, beş milyon lira kredi aldı, Bossa kurulurken..."

İmzasını resim gibi atan Hacı Ömer, Reşit Egeli'yle çok samimi oldu, "kredi dostluğu" aile dostluğuna dönüştü. Reşit Egeli: "Emirgan'daki evine giderdim. Ben keyfim yerinde olunca şarkı-türkü söylerdim. Sadıka hanım, "bizim türkücü müdür geldi" derdi.

Ancak bir deniz korsanının sarfedeceği laflar ediyordu müdüre: "Bu banka, Amerika'ya boruyu dayamış bize para akıtıyor müdür! diye pek keyiflenirdi.

Cumhuriyet tarihinin ödül alacak fotoğrafı, Hacı Ömer'in İsmet Paşa'nın omzuna elini koymuş resmidir, Türk ekonomi tarihine geçecek aç gözlülükleri hala anlatılır, bir ara banka müdürüne: "Bu kadar senetin pulunu niye devlet satıyor, bize pul bayiliği verin..." diye sızlanıyor, sinema işinde büyük para olduğunu görünce, Adana'nın sinema salonlarının para basan gişelerine sulanıp, ünlü sinemacıları film ve sinema satmaya zorladığını da ünlü sinemacı İpekçi ailesi anlatıyor.

Ekonomi ve Ticaret Bakanı Fethi Çelikbaş anlatıyor: "Birgün beni Emirgan'daki evine davet etti. Ben de Amerikan yardım heyeti başkanı Mr.Dayton'la eşini "gelin sizi bizim yeni tip işadamlarımızdan biriyle tanıştıracağım" diyerek götürdüm. Amerikalılar Emirgan'daki köşkü pek beğendiler. O muhteşem dekor içinde masaya koca bir kuzu gelince bana baktılar, "Bu özel Türk yemeğidir" dedim.

1950'li yılların en şöhretli adamı Hacı Ömer'di, Menderes yanına Kral Faysal'ı alıp köşküne ziyafete giderdi, aslında yurtdışından kim gelirse, Hacı Ömer'e giderdi. Refik Koraltan başta, köşke uğramayan politikacı yoktur. Köşkün satın alınması da ayrı bir hikayedir. Hacı Ömer, yazları artık Akçakaya'ya yaylaya gitmek yerine İstanbul'a gitmek fikri aklına düştü. Elinden düşürmediği, kenarları mavi sulu kocaman mendiliyle ensesinden terleri silerek Emirgan'da satılık yazan köşkden içeri girdi. Giyimi kuşamı savruk, mahalli şive ile konuşan bu köylüyü köşkün sahipleri görünce paniğe kapıldılar. Soyları Kavalalı Mehmet Ali Paşa'ya uzanan köşkün sahipleri, bir kaç kuşak uzun bir hayat geçmiş, bütün hatıraları bu kaba saba köylüye vermek istemediler, zaten Hacı Ömer'in hanımı Sadıka hanım, eski köşkü görünce mezarlık ziyaretindeymiş gibi ürpermişti. Hacı Ömer, saf köylülüğün paldır küldürlüğünü, dangul dungulluğunu akılalmaz servetine olan güveniyle allem kallem edip, aştı, kendini köşkün sahibine sevdirdi: "Yanmış mal ile ölmüş babanın övünmesi olmaz, derler bizde. Buranın hizmetini görmeğe senin gücün yetmez, ben de oğul, uşak çok, sen yeterince oyalandın, biraz da ben oyalanırım" deyip köşkü satın aldı, köşkün arkasına da her ay yirmi kuzu atıp, ziyafetler için hazırladı, köşkün önüne de, ünlü antikacı Portakal'dan "at heykelini" almayı ihmal etmedi.

Nedendir bilinmez, Adanalı zenginlerin köşklerinin önünde "arslan" heykelleri olur, bu gelenek bugün, Adanalı pavyon ve gazinoculanın kapılarına kadar gelmiştir...

Şimdi duyduklarınıza ise inanamayacaksınız, Adana'nın tarih içinde yetiştirdiği en zengin adamlardan Hacı Ömer, yemeğe para harcamayıp, kuru fasulye, mercimek çorba gibi, asker karavanası yemek için, haftanın üç günü topçu alayının yemekhanesine gidip, piyadelerle yemek yiyor.

Menzil komutanı Güventürk anlatıyor: "Adana'da topçu alayımız vardı, teftişe giderdim. Hacı Ömer gelişimi hemen anlardı, çünkü haftanın üç günü alayın yemekhanesindedir. Karavana yemeğe geldim, der, alayın yemekhanesine dalardı..."

Nasıl pazarlıkçı, öğrenelim, mobilyacıları Güngör anlatıyor, Sakıp evlenecekmiş, mobilya siparişi vermiş, sıkı bir proje yapmış, Sakıp çok beğenmiş, bakalım babayı nasıl kandıracağız, demiş. Hacı Ömer fiatının üçyüzbinlira olduğunu öğrenince: "Yeğenim bunların hepsini ocağın altına atsan bir çorba pişirmez" dedi, dondum, kaldım.

Bir dikili ağacı yokken, 20-25 sene içinde çırçır, iplik, yağ fabrikaları sahibi olmuş, bir de banka kurmuş, tüm cumhuriyet hükümetleriyle senli-benli geçinmiş, evinde ziyafetlerle ağırlamış, bu efsane adamın hayatını ayrıntılarıyla anlatan eser yok, bu bilgileri edindiğimiz Sadun Tanju'nun kitabı ise son derece düzeysiz, zayıf, hatır için, ya da parayla yazılmış intibası veriyor.

Oysa ortada, tehlikeli bir "roman karakteri" var, biz anlatalım, siz çözümleyin. Yoldan bir çocuk tutar, "bak yeğenim, aha şu giden ihtiyarı görüyon mu, yanından geçerken koluna çarpmış gibi çömleğini düşür, değneğini yemeden de tüy, kaybol" diyor, bu yaptığın iş mi diyenlere de, Hacı Ömer, "seyret şimdi sinemayı, gör," deyip, bir kenarda eğlenirdi.

Yine bir akşam, bir zavallı ihtiyarın eşeğini çözdürüp, Rumlar'dan kalma bir hanın damına çektirir. ihtiyar eşeği bulamayınca bas bas bağırır, Hacı Ömer tellal çıkartıp numaradan köylünün atını insaniyet namına bulan varsa diye aratır, sonra gizlediği at ortaya çıkınca, köylü acıyla Hacı Ömer'e: "Ulan çocukluğundan çektiğimiz yetmedi, şimdi kazık kadar herifliğinden de bize etmediğini komuyon bire Allah'tan korkmaz adam, eşeği dama çıkartmak deccalın aklına gelir mi bire kafir" diye küfürler sayar, Hacı Ömer eğlenirdi.

Hacı Ömer, para ile tuttuğu çocuklara, berberin çömleklerinden bir ikisini gizlice kırdırır, berber Ömer'de, kasabın kırdığını sanıp, kasap Hacı Ahmet'in dükkanına saldırırdı, köyün çarşısında kızılca kıyamet kopar berber-kasap ölesiye kavga ettikçe, Hacı Ömer bir kenarda sinema seyreder gibi eğlenirdi...

Yine yaylada, yaşlı Ayşe hala kışlık ve peynir ve yağın iki tenekesini soğukluk olarak kullanılan mağarada saklar. Hacı Ömer bu tenekeleri kaybettirir. Zavallı Ayşe kadın üzülür, sızlanır, köyü hırsızlar bastı diye ağlar. Çok sonra Hacı Ömer muhtarın ağzından mektup yazdırıp tenekelerin bulunduğunu Ayşe halaya bildirir, sinema seyreder gibi eğlenirdi.

Yetmiş yıldır, ciğerlerinden kan gelen bu halkın hasta çığlıklarını dinleyip, seyredip, eğlenmiyorlar mı?

Hayatında iki kez canı sıkıldı, ve "bu yaptığınız heç eyi değil" dedi. Ziraat bankası umum müdür muavini Hulki Alisbah anlatıyor, pamuk fiyatları düşüyor, hükümet köylünün perişan durumunu kurtarmak için piyasaya müdahale kararı aldı, borsaya gidip devlet adına masa kurdu, Hacı Ömer fiyatların düşmesinden yararlanan bir tüccar, ben düşüşü durdurmakla görevli devlet bankası sorumlusu. Baktım borsada köpürerek ileri geri söyleniyor: "Bu yaptığınız heç doğru değil" diyor...

Hayatında yaşadığı ikinci hüzün, 1960 ihtilalinde banka kasaları açılırken yaşadı "bu işler heç doğru değel Emin efendi kardaşım" diye sızlandı. Oysa, içli-dışlı, senli-benli olduğu politikacılar asılırken "bu yaptıklarınız heç doğru değil" diyebilirdi, sesi çıkmadı...

Sakıp, Hacı, Şevket, Erol, Özdemir, İhsan, Hacı Ömer'in oğulları. İhsan, Güler Sabancı'nın babası, kumarbaz ve içkici olduğu için baştan beri işlerden uzak tutuldu. Çocukların üç büyüğü babalarının servetine güvenip okumadılar. Sondan üçü İngiltere'de yüksek tahsil gördüler. Aile dağılmadı. Bugün Türk ekonomisine hükmediyor. Yetmişyıllık bu aile, onlarca torun, çoluk sahibi oldu, bir tek tane yazar, akademisyen, sanatçı, müzisyen çıkartamadı, yani kafasıyla iş gören adam yok, hala parasıyla iş gören bir aile.

Ancak, gün geliyor, Özer Çiller, Korkmaz Yiğit gibileri piyasaya fırlayınca, Hacı Ömerler zemzem suyuyla yıkanmış gibi ortaya çıkıyor. Yazarların görevi, hafızaları her yeni gelen nesile tazelemektir. 1950'li, 60'lı yıllarda onlarca büyük romana konu olmuş, Türkiye'yi üç büyük darbeye sürüklemiş, iki büyük dev aile, 23 katrilyonluk bütçenin yedi katrilyonunu içborç olarak ellerinde tutuyor. 65 milyon halkın yıllık hasılatı, bu içborçların faizlerini ödeyemiyor.

Ama, onlar, yetmişyıldır, zenginin parası züğürdün çenesini yorar diye pek keyifli söylendiler, yetmiş yıldır, yoksul halkın ahlakı, onların zihnini kalbini hiç yormadı.

Türkiye'nin tek bir derdi var, benim de siyasi görüşüm budur: Eğitim, sağlık, işsizlik sigortası, bu topraklarda doğan herkese. Bu üç sigortanın ülkeye maliyeti de 6 katrilyondur.

Keşke servetleri, kendi yağıyla kavrulan, tek başlarına yürüyen bir "güç" olabilseydi. Bu ailelerin servetleri, Türk ekonomisine göbekten bağımlı, devlet onlara bağımlı. Sülük gibi birbirine bağımlı bu iki dev gücü kimse ayıramıyor, arada sıkışan altmışmilyon, bitmek bilmeyen bir karanlık ateşin içinde intiharla, cinayetle, erken hastalıklarla, açlıkla, işsizlikle, hızla ölüp bu lanet dünyadan kurtuluyorlar...

Bu satırları kaleme alan bizler ise, servet düşmanı ve vatan hainleri (!) olarak, bildiğimiz yolda ilerlemeye devam edeceğiz... Çocukken, balıkpazarına giderdim, balıkçılar sabahın erken vakti, kasalarla balıklar getirirdi, kasaların içlerine kadar eğilir herbirine tek tek bakardım, hepsi canlı, oynuyor, elime aldığımda kayıp kaçıyorlar. Ne kadar çok balık... Katrilyonlarca balık, derdim, katrilyonlarca, deyip denize koşardım...

Denizi seyredip, katrilyonlarca balık var dedikçe, içimi bir sevinç alır, ne mutlu ülkemiz, ne güzel bir dünya, derdim...

Büyüdüm ve gördüm ki, katrilyonlarca balık, katrilyonlarca pamuk çekirdeği, iki büyük ailenin eline geçmiş, katrilyonlarca bütçeyi ele geçirip, altmışbeşmilyonluk halkı, katrilyonlarca ton ağırlığında kayalarla dövüyorlar...

Yetmişyılda ne değişti, Hacı Ömer yetmişbeşyıl önce işçi simsarıydı, yani, köle gibi işçileri çalıştırıp, kazanıyordu, bugün torunları, değil işçileri, köle gibi yazarların, akademisyenlerin, simsarlığını yapıyor!..

Ve böylelikle kendi sevimsiz, çirkin suratlarını gösterecek tek bir satır yazı çıkmıyor. Zenginlerin filozofisi şu kadardır, hayatta en değerli şey, servet değil, sağlıktır, derler, ne diyelim Allah can sağlığı versin... Tabii sağlık olunca, servetin de keyfini çıkartacaklar. Hayatta servetten, sağlıktan, candan, ölümden değerli şeyler vardır, bu da "ahlaktır"...

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

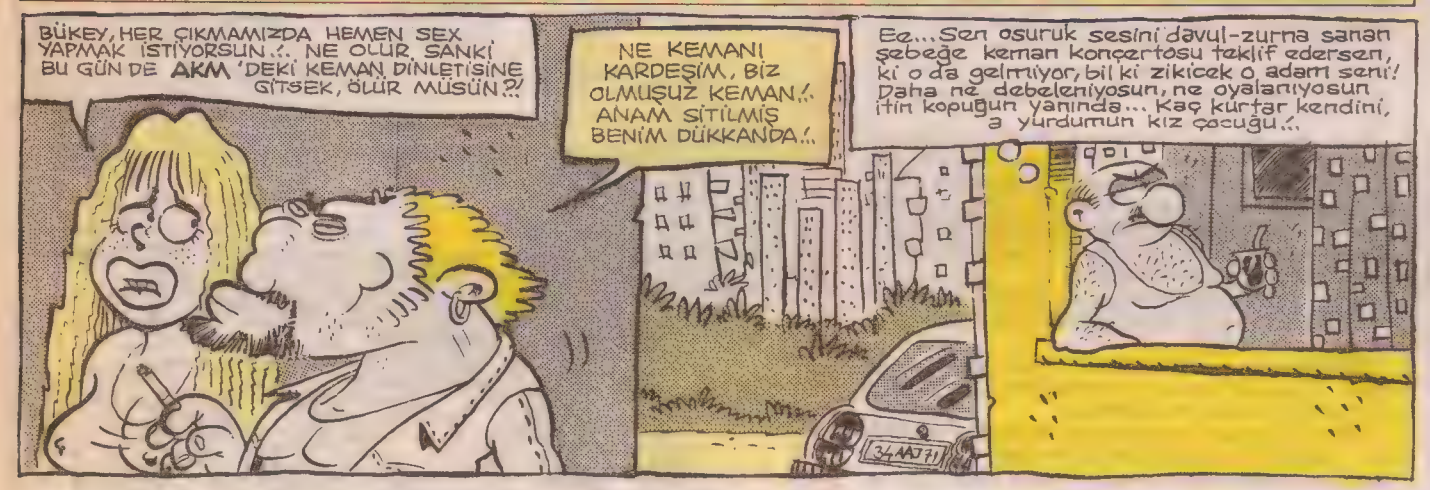

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Evren tutuklansın!

Pinochet tutuklandığından beri Kenan Evren dışarı çıkamıyormuş; o gün bugündür kabızmış!

Yakınları "Biz sana sakın dışarı çıkma dediysek Pinochet gibi yurt dışına çıkma dedik" diyorlarsa da Evren'i ikna edemiyorlarmış.

Hatta "Dışarı çıkmaya çıkmaya için kokacak" diye uyarıyorlarmış, ama Evren ona da aldırmıyormuş.

"Hiçbir şekilde dışarı çıkmam" diye tutturmuş Evren.

Şili'nin eski diktatörü Pinochet ise tutuklu bulunduğu İngiltere'de "Evren de tutuklansın" diye tutturmuş.

"İnsanlık suçu işlediğim gerekçesiyle beni tutukluyorsunuz da Evren'i niye tutuklamıyorsunuz; haksızlık bu" diyormuş.

Gerçekten de haksızlık.

Şili'deki anaları ağlatan tutuklanır da, Türkiye'deki anaları ağlatan tutuklanmaz mı?

"Öldürmeyelim de yaşatalım mı" dercesine, ikisi de gencecik insanları yoketmediler mi?

Bu durumda İngiltere ya Pinochet'yi salacak ya da Evren'i de tutuklayacak.

Gerçi Pinochet'nin yurt dışına çıkar çıkmaz tutuklandığını gören Evren hiç dışarı çıkar mı?

Ama silahı Kold, arabası Ford, çantası bond, James Bond ne güne duruyor?

İngiliz gizli servisinin 7 canlı 007'si, ister misiniz Evren'i tutuklayıp İngiltere'ye götürmek üzere Marmaris'e gönderilsin!

Oysa kendi işini başkasına bırakma; **kendi diktatörünü kendin tutukla!**

Ayrıca çetecileri tutukla, ama Evren'i tutuklama; hiç olur mu?

Çetenistan olduysak bunun baş sorumlusu Evren...

Evren Paşa ABD'ye maşa, Alaattin Çakıcı gibiler de Evren Paşaya maşa!

Denebilir ki orduya rağmen Evren tutuklanabilir mi?

Ordu irticaya karşı ise niye Evren'in tutuklanmasına karşı olsun ki?

"Ezmek için solu, yetiştir sofu" dercesine 12 Eylül sonrasında irticayı palazlandıran Evren değil mi?

Öyleyse şu kampanyayı başlatmanın tam zamanı:

Kenan Evren tutuklansın!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Akşamcafeli

parça

Ender Özkanraman

BU AMBLEM NASI SENCE?
GÜZEEL...
NİYE?..SEN BEĞENMİYOR MUSUN?.
YOO..GÜZEL OLMASINA GÜZEL/.. AMA BENİM ANLAYAMADIĞIM...
..O PARÇANIN AYIN İÇİNDE NE ARADIĞI!...
HANGİ PARÇA?..
ŞU BEŞ RAKAMININ UCU OLAN PARÇA... NEDEN AYIN İÇİNDE AYRIK OTU GİBİ DURUYOR?..
MM...
GEL BENİMLE!..BUNU SANA AÇIKLAYACAĞIM,GEL...
NASIL?!.
BU HELİKOPTER DE NEYİN NESİ?. NEREYE GİDİYORUZ?..
O YERE!
AMA BU.. BU...
EVET ŞU ANDA YEDİ RAKAMININ ÜZERİNDEYİZ...DİKKATLİ BAK/.

BİRAZ DAHA İNİYORUM,GÖRÜYORSUN DEĞİL Mİ HALKTAKİ COŞKUYU?.
İNANILMAZ BİR KALABALIK!
HELE DAHA DUR, SENİ BİR DE AY YILDIZIN ÜZERİNDE GEZDİREYİM./.
ASIL KALABALIK BURDA.. BAK, MİLLİ MAÇTAN ÇIKANLARA/..MAHŞER YERİ GİBİ DEĞİL Mİ?.
..VE YILDIZLAR/..SAHNEDEKİ SİBEL CAN/. REHA MUHTAR,GONCA UYANIK,HİLMİ TOPALOĞLU, LEVENT ORAN, CEM ÖZER, HAKAN AYGÜN VE DİĞERLERİ...
..İŞTE GÖR,HERKES ORADA/.. DELİKANLILAR,SEVDALILAR ORADA... HEYECANLARIYLA, DUYGULARIYLA ORADA YENİ KAHRAMANLIK HİKAYELERİ YAZIYORLAR...BİRBİRLERİYLE GURUR DUYUYORLAR/..
YA SEV YA TERKET!
PEKİ BİZ?. BİZ NERDEYİZ ORADA?..BANA MAÇTAN DEĞİL, KİTAP FUARLARINDAN,FESTİVALLERDEN ÇIKANLARI GÖSTER/..BANA 1 DAKİKA KARANLIK EYLEMCİLERİNİ GÖSTER...CUMARTESİ ANNELERİNİ GÖSTER...BANA BİZİM YERİMİZİ GÖSTER./.
TAM ÜZERİNDEYİZ, AŞAĞIYA BAK./.
KAYIP
FAKAT?..BURASI O KÜÇÜK PARÇA./. AYIN İÇİNDE YER ALAN O KÜÇÜK KISIM./.
EVET!..BEŞ RAKAMININ UCU OLAN PARÇA./.
DEMEK YOK PARÇA?..
EVET!/BİZİM YAŞADIĞIMIZ YER O PARÇA./.
O KADARCIK?

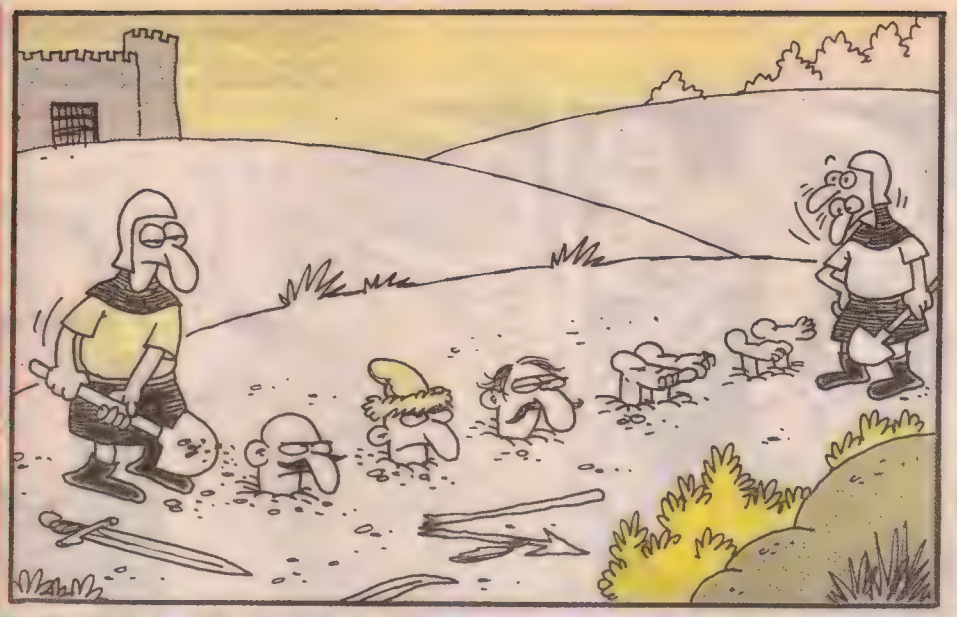

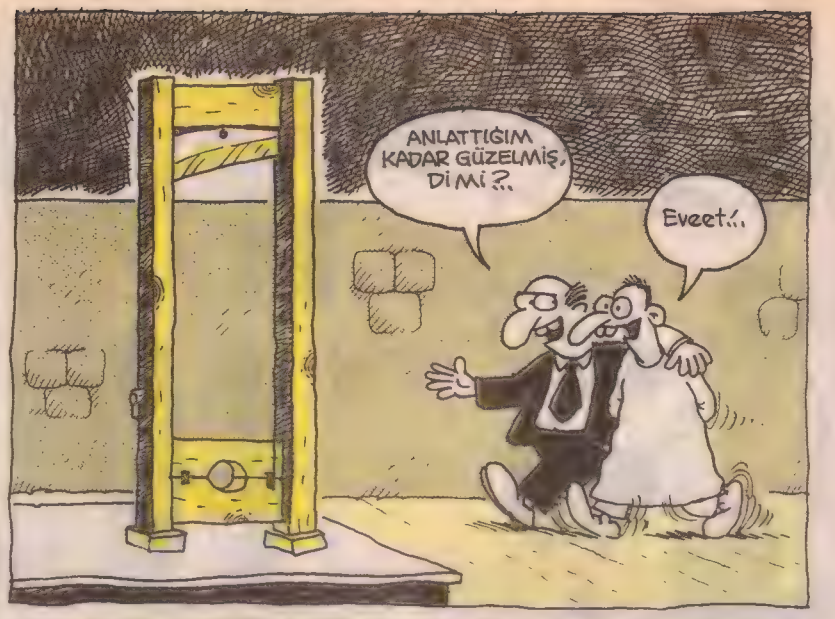

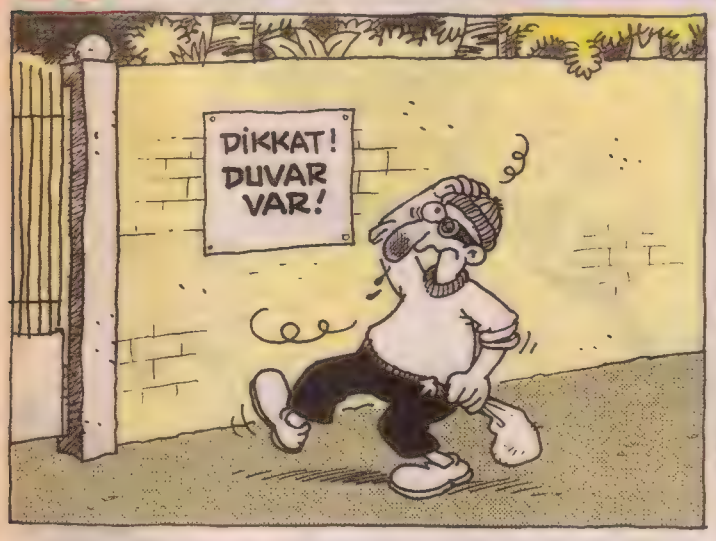

"KARİKATÜRLER-2" ÇIKAR GİBİ OLDU

Aslında, ilk kitabımın gördüğü ilgi üzerine ikinci kitabın adını "Karikatürler-1'in Dönüşü" koyabilirdim ya da "Karikatürler-1'in Oğlu" ya da "Karikatürler-1 Tatilde" ya da "Öz Karikatürler-1" ya da daha deneysel bir yaklaşımla "Sahte Karikatürler-1" ya da "Karikatürler-1 ve Batman ve Robin" (amma uzattın) koyabilirdim. (Koysaydın) Ama koymayabilirdi de. (Eee?) Sonuçta koymadım. Biliyorsunuz, insanlar ikiye ayrılır... (Eee?) Ee'si yok, bu konu bu kadardı. (Delirdi adam) Neyse, kitap Tüyap Kitap Fuarı'nda çıkıyor. (Hadi leen!) Tabi bana güvenmeyebilirsiniz ama bu sefer haber kaynağım çok sağlam, çıkacağını yayıncam söyledi. Yoksa ben de kendime inanmıyorum. (Valla deli) Ulan acaba baskıyı durdurup kitabın adını değiştirsem mi? (Başver abi, gel otur şöyle) Neyse, fuarda görüşürüz. (Görüşmeyiz.)

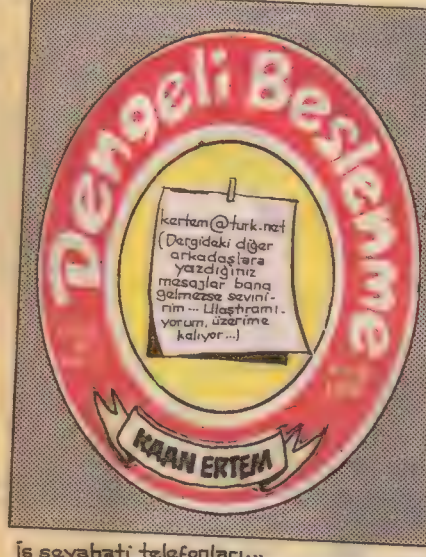

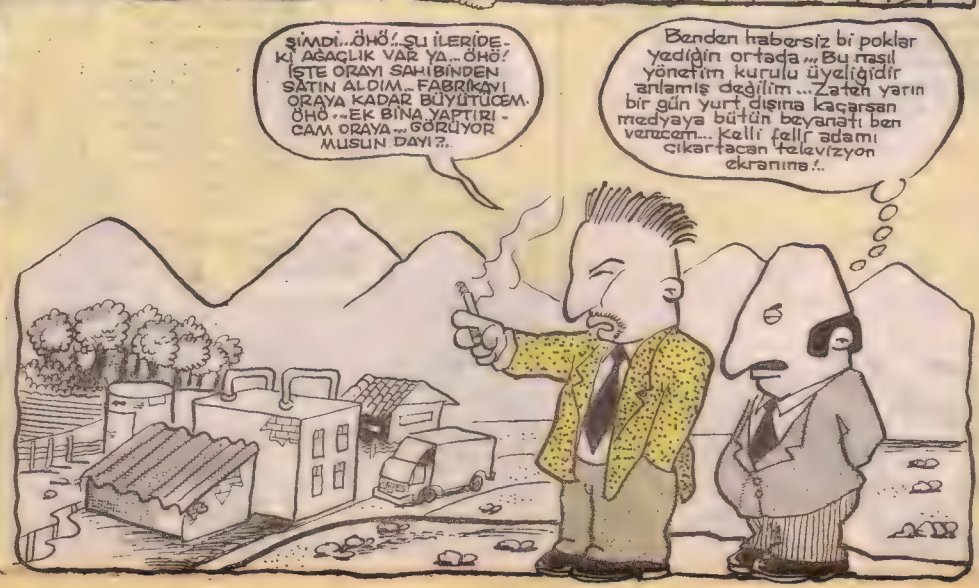

Cem Yılmaz

EĞİTİM ŞART HOCA. (HARBİ Mİ?) HA HA HA / HA HA HAAA..

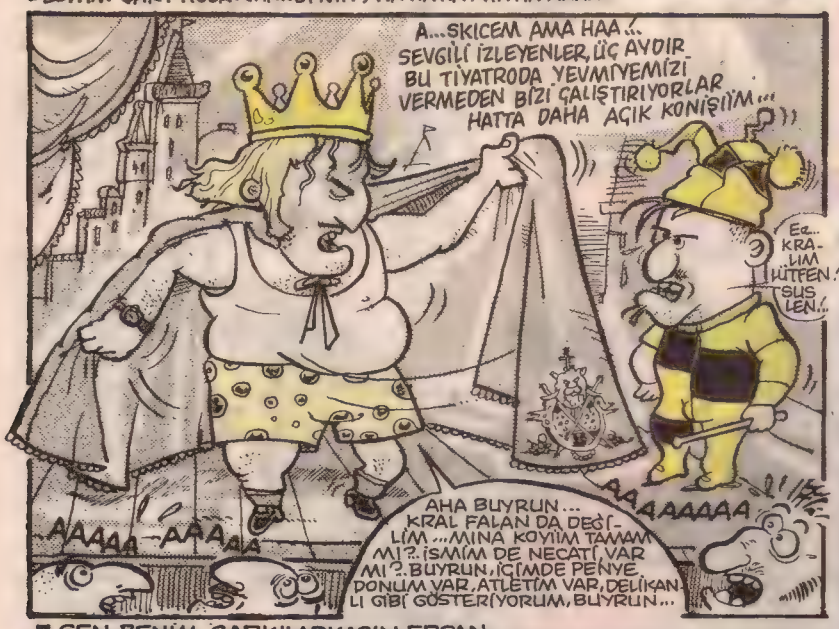

SEN BENİM ŞARKILARIMSIN ERCAN...

KORKUNÇ TİLBE VE SORU ADAMCIKLARI...

TEKE ZORTLATMASI

met üst

ŞÖYLEYİM BÖYLEYİM, DÖVERİM EDERİM !..

SKTİR LAN !..

BÖNN

AL SANA BUNU !..

ÜSTAD GEÇEN GÜN (BİLDİĞİM TEK ŞEY HİÇBİR ŞEY BİLMEDİĞİMDİR) DEDİNİZ... BUNU BİRAZ DAHA AÇABİLİR MİSİNİZ ?..

SİZ AMMA SALAKMIŞSINIZ YAA, NEYİ AÇIKLAYIM ANLAMADIM Kİ !.. BİLMİYORUM DİYORUM, BANA SORU SORMAYIN RAHAT BIRAKIN BENİ DİYORUM, AÇIKLA DİYORSUNUZ, KONUŞ DİYORSUNUZ !.. AMMA GEVEZEYMİŞSİNİZ YAA !..

HIMM, SİZ AMMA SALAKMIŞSINIZ YAA! HIMM, ANLAMADIM Kİ, BİLMİYORUM DİYORUM, BANA SORU.....

RİTME UYUÇAM DİYE EBEM SKİLDİ !.. EŞŞOĞUEŞŞEK ! DOĞRU DÜRÜST ÇALSANA ŞU ZURNAYI !..

DÜRÜLÜLÜ FÜRÜLÜ!

Firavunun Laneti

KURUMUŞ YAPRAKLAR

"Yeni bir yüzyıla giriliyor, yüzyıla ivme kazandıracak aşk gerekli sadece aşk"

"Bi dakka, bi dakka, sözümü kesme. Bak sen konuştun ben dinledim. Şimdi ben konuşayım sen dinle. Önce bi dinlemeyi öğren, dinlemeyi öğren. Sözümü kesme şimdi konuşma sırası bende. Bak bunu hep yapıyorsun..." Bu cümleleri TV'deki tartışma programlarında yüzlerce kere işittim ve artık kafamda yer etti. Bir keresinde dayanamayıp saat tuttum, tam otuzdokuz saniye sürdü. Bunu söyleyeceğin vakitte o anki fikrini rahatlıkla söyleyebilirsin. Nasıl olsa sözün kesilecek. Bari birşeyler söyle. Zaten iyice dikkat ettim, o **"sözümü kesme, önce dinlemeyi öğren"** dedikçe karşıdaki daha çok sözünü kesiyor. Tartışma da her zamanki gibi sonuçlanmadan büyük bir gürültüyle bitiyor...

Ne güzeldir İstanbul'un sonbaharı. İnsanın içine ayrı bir sevinç gelir. Çay bahçelerinde aşıklardan başka kimse kalmaz. Garsonlar yalakalık yapmaz. Aile bölümü, sap bölümü ikilemi ortadan kalkar. Sandalyeler ters çevrilmiş ya da bir yere toplanmıştır. İstediğin yere oturur, istediğin siparişi verirsin. Küçük çay, büyük çay ne istersen getirirler. Çiseleyen yağmurda, sahillerde, mendireklerde rüzgarda uçuşan pardesüleriyle ıslanarak gezinen gizem adamlarının ve gönül adamların da en sevdiği mevsimdir bu. Kıyılardaki ağaçların yaprakları sadece yollara düşmez. Denizin üstünü de sararmış yapraklar kaplar. Kuru yapraklar denizde ıslanır. Bahçelerdeki hurma ağaçlarının yaprakları dökülürken üzerindeki meyveleri kızarmaya başlar. Bir müddet sonra yapraksız dallarda sadece kırmızı hurmalar kalır. Bu günlerde sokak aralarında ya da bilmediğin eski semtlerde dolaşmanın, saatlerce yürümenin keyfine doyum olmaz. Bacalar hafiften tütmeye başlar. Herşey yerli yerine oturur. Renkler, sesler, kokular, duygular belirgin hale gelir. Diğer zamanlarda duymadığın, görmediğin şeyleri görürsün, hissedersin. Pazardaki zerzevatın cinsi de değişir. Yeni çıkan sebzelerin kokusu insanı zevkten deliye döndürür. Mis gibi pırasa kokusu yayılır tüm pazara, karnıbaharın şekline ve görünüşüne bir kez daha saygı duyarsın. Küçük Çengelköy hıyarı satılmaya başlar. Şahane turşusu olur bu hıyarın...

Ohh çok huzurluyum, hava kapalı, çatı da akıyor, ortalık leğen kova dolu ama neşemi hiçbirşey bozamaz. Çünkü evimdeyim ve güzel bir sonbahar günündeyiz.

Galapagos adaları martılarının yaşamlarını izleyen bir belgeselci edasıyla ben de uzun bir süredir mahalledeki kargaları izliyorum ki, bu kadar akıllı olduklarını bilmezdim. Gidip gagalarıyla ceviz ağacından ceviz koparıyorlar daha sonra elektrik direğine veya yüksekçe bir yere çıkıp ağızlarındaki cevizleri yere atıyorlar. Hızla yere düşen ceviz kırılınca da inip yiyorlar. Bazen de yüksekten bıraktıkları ceviz, arabaların üstüne düşüyor ve alarmlar ötmeye başlıyor ve kargalar neye uğradığını şaşırıyor. **Gak gaaak** sesleriyle, **viyyuuu viyyuuu viiiyyu** sesleri birbirine karışarak güzel bir armoni oluşuyor. Ceviz neyse de asıl ilgimi çeken, aynı kargalar, sahildeki midye tavacılar midye ayıklarken hızla pike yaparak dalıyor ve kocaman bir midye kapıp kaçıyorlar. Daha sonra aynı şekilde ağızlarındaki koca midyeyi camiinin önündeki taşlık meydana bırakıyorlar. Sert zemine düşen midye çat diye kırılıyor ve inip yiyorlar. Fakat hep aynı yere atıyorlar. Demek ki yılların tecrübesiyle o zeminin sert olduğunu biliyorlar. Bu kargaların yemediği hiç bir şey yok. Ne bulurlarsa yiyorlar. Bu şekilde midye, kokoreç, ceviz yiyen karga modeli, küçükken okuduğumuz Lafonten'in kargalarına göre biraz değişik. Şehir kargası olmak zor tabii. Kargaları izlerken dikkatimi çekti. Sahillerdeki plastik sandalyeler yeni çıktığında bembeyaz gıcır gıcırdı. Şimdiyse kirlenmiş simsiyah olmuşlar. Bunların temizlenmesi mümkün değil galiba...

Geçen gün çamaşır makinesi montajı için servisi aradım. Adresi gayet güzel yazdırdım. Fakat evin kapı numarası silik olduğu için telefondaki bayana, gelecek olan elemana söylesin ve adres kolay bulunsun diye birtakım yardımcı bilgiler verdim. Tutmuş bütün söylediklerimi bilgisayara geçirmiş. Servis elemanı geldiğinde bilgisayar çıkışlı formun adres hanesine bir baktım, **yorgancının yanı, ahşap beyaz ev, ikinci kapının zili çalınacak** yazıyordu. Kendi kendime gülümsedim.

Kapıya her Cumartesi damacanalarla su getiren bi sucu var. Daha doğrusu su kamyonunun ve sucuların patronu. O da mavi bir önlük giyip kapı kapı su dağıtıyor ve elemanlarını kontrol ediyor. İyi de kazandığını söylüyor. Ne zaman bana su vermeye gelse aramızda şu tür konuşmalar geçiyordu.

Sucu: "Abi helal olsun işin iş, kafan rahat. Tek başına yiyip içip yatıyosun. Bak biz sırtımızda su taşıyoruz."

Ben: "Ne alakası var, harıl harıl çalışıyorum. Düşünmekten beynim iflas etti. Üstelik de sen sucuların patronusun benden kat kat zenginsin."

Sucu: "Halim vaktim yerinde ama şu gün olmuş bi tatil yapmamışım. Gönlümce denize girmemişim. Ben de para var ama sen daha kral yaşıyosun."

Ben: "Yahu bırak işi, güneye bir yerlere git on beş gün yat güneşin altında."

Sucu: "Abi ne diyosun. İşi iki gün bıraksam bunlar kamyonu devirirler, işi batırırlar. Geçen sene bir haftalığına Kuşadası'na gittim, döndüğümde bir baktım kamyonu çarpmışlar, şişeleri kırmışlar. Hiç bir kapıya su vermemişler. Zararı zor düzelttim."

Bu çeşit kısa dialoglar haftalar, aylar sürdü. Neyse bu Cumartesi geldiğinde suyu doldururken dedi ki. **"Abi sen tam benim kafa dengisin ama sen de zamparalık yok."** Haydiii, zamparalık yoksa nasıl kafa dengin olayım. Kafa dengi olmanın yegane ölçüsü zamparalıktır zaten. Ben de gülerek **"Ee yok naapalım, hem harbi zampara zamparalığını söylemez."** diye kestirip attım. Belli ki, merakla bir şeyler öğrenmek istiyordu. Pencerenin dışından, birden gözü mutfaktaki viski şişesine takıldı, **"Ooo viski de içiyoruz"** dedi. **"Misafirler için, gelen giden oluyo"** dedim. **"Misafirleri de yaşatıyoruz ha, helal olsun abicim"** diye karşılık verdi. Bu nasıl bir geyikmiş. Şu benim kendi halinde, münzevi ve sakil hayatıma özenen bu sucu kimbilir ne kadar sıkılmış. Parası var ve gönlünce harcamak istiyor ama yapamıyor...

Karşıdaki metruk evi saran sarmaşıkların yaprakları da yavaş yavaş dökülüyor. Kapısı, penceresi, camı, çerçevesi olmayan bu ev bütün kış boyunca harap haliyle ortaya çıkacak.

Yazımız biraz romantik oldu galiba. Hemen bunu güncel bir yorumla yere indirelim. Duydunuz mu, prostat ilacı olarak bulunan bir ilaç hastalarda aşırı kullanmaya yol açınca kellik ilacı olarak kullanılmaya başlanmış. Yani kellik ilacı bu şekilde bulunmuş. Hatırlarsanız viagra da kalp ilacı olarak düşünülürken tesadüfen ilacın cinsel uzuv damarlarını genişlettiği görülmüş ve iktidarsızlık ilacı olarak piyasaya sürülmüştü. Yarın öbür gün basur ilacı bulmaya çalışılırken beyin damarlarını açan bir ilaç keşfedilirse hiç şaşırmam. Fakat gel gör ki, viagraya gösterilen ilgi kellik ilacına gösterilmiyormuş. Çünkü bu ilacın yan etkisi cinsel isteği düşürmesiymiş. Yani **saç mı, alet mi** seçiminde **alet** tartışmasız bir üstünlükle kazanmış. Zaten ben bu işin felsefesini anlayamadım. Önce bir şeyi keşfediyorlar. Daha sonra da keşfettikleri şeyin yan etkilerini keşfediyorlar. Viagranın da yan etkileri yararlarından iki kat daha fazlaydı ama bu durum gördüğü ilgiyi zerre kadar azaltmadı. İhtiyacı olan hastalar için yapıldığı halde, ihtiyacı olanlar dışında herkes kullandı. Şimdi kıvırcık saçlı, gür saçlı adamların bu yeni çıkan kellik ilacını kullanmaları gibi birşey bu...

Hoşçakalın.

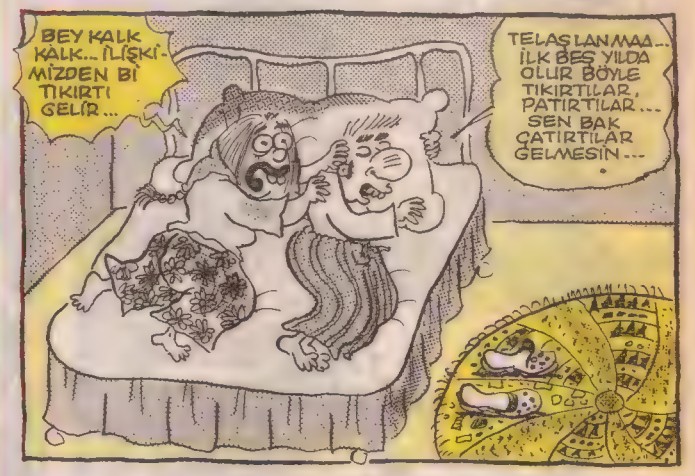

CÜMBÜR CEMAAT

Ahmet Yılmaz

● Fikra Dünyasının Kralı!.. KRAL IV. MAKARA...

● Bitter Moon hesabı!..

● "Cümbür Cemaat" EEEEKSİN" ● Karikatür Albümü çok yakında ... A. YILMAZ

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Selâm... Yolculuk bayaa uzun sürdü. Köprü'ye giden çevre yollarında, trafik çok sıkışıktı. Şöför, kestirmelere saptı ve değişik geçişler aradı. Bilmediimiz ara sokaklara, görmediimiz mahallelere girdik, sakin ve ıssız yokuşlardan indik. Mesafe oldukça uzamış, ve bi yolculuğa dönüşmüştü gidişimiz. Minibüstekiler, birbirini daha fazla gözlemlediği için, daha bir tanıdık gibi olmuştuk. Şöför, yanında oturan takım elbiseli adamla muhabbet kurmuş, ona trafikten söz ediyor, arasıra, uzaktan görünen köprüyü işaret edip bi şey'ler gösteriyordu. Arka koltukta, birbirlerine yaslanmış bi çift, hafif sesle konuşmaktaydı. Onların yanındaki iki kişiden, geveze olanı, yanındakine hayatını anlatmaktaydı ve bunu yaparken oldukça heyecanlıydı, gittikçe dozu arttırdı ve saçmalamaya başladı. Yanımda oturan, benimle aynı yaşlardaki kişi, ara sıra oturuş pozisyonunu değiştiriyor ve bazen ofluyordu. Hepimiz sıkılmıştık artık. Köprüde bir arıza olduğunu anlatmak istiyordu şöför. Diğer yanımdaki kişi, cama yaslanmış, biraz uyumaya çalışıyordu. Sonunda köprüye girdik ve sıkışık yeri geçince açıldı trafik, hızlandı minibüs. Keşke vapura binseydim diye düşündüm. Hem sıkılmış, hem sigara içememiş, hem de bi sürü saçmalık dinnemek zorunda kalmıştım. Üstelik, defalarca, cep telefonlarının o yavşak melodilerini duydum kulaamın dibinde vicir vicir işte geldik, ve mutlulukla adımımı attım, indim aşaaya...

PSİKOAYRINTI:... Ilk defa dışarı çıkıyolardı beraberce. Dr.Semih, muayenehanenin kapısını kilitledi ve kontrol etti ittirip. Biraz gergindi. Onu mutlu etmek istiyordu ama dışarıda nasıl davranıcağından emin diildi. Ona baktı: "Tamamdır, gidelim." Hanın merdivenlerinden indiler yavaşça. O, öndeydi ve sevinçliydi, sokak kapısının önünde doktora sordu: "Sünger, nerden alınır ki doktor?..." "Size daha önce verdiğim mavi süngeri kapıcımız getirmişti bana. Bakkaldan almış olabilir. Ama biz daha uzağa gidelim. Şöyle bi gezeriz çarşıda. Temizlik malzemesi satan dükkânlarda bulunur herhalde."... Kıyıdan kıyıdan, konuşarak ilerlediler. Dr.Semih'in gerginliği biraz azalmıştı. Çünkü o, yolda gayet sakindi ve sadece, etrafta gördüğü bazı şeyler hakkında konuşuyordu doktorla. Bir ara, semt pazarına giden sokağın köşesinde, kenardaki çöp birikintisine eğildi ve bişiy aldı ordan. Dr.Semih ona bakıyordu; sakin gözükmeye çalıştı. "Nedir o?..." "Kültablası doktor. Bakın, o eski şeylerden! Şuraya külleri döküyosunuz. Buraya bastırınca da kapak açılıyo, izmariti atıyosunuz." "Bırakın, pistir o" dedi Dr.Semih. Ama bırakmadı o, üfledi ve cebine koydu. Fazla küçük sayılmazdı; cebine zor sığdı, ve şişkinlik yaptı orda. Dr.Semih, bi ara siluetini gördü onun duvarda. Deforme olmuş tuhaf bir haldeydi ve onu tedirgin etti yine. Dr.Semih, son anda bir değişiklik yaptı ve geziyi çok uzun sürdürmeyip, hemen bir dükkâna girdiler, eflâtun rengi bir mutfak süngeri aldı ona. Daha sonra, ısrar üzerine, parkta oturdular biraz. Yeni, hediye süngerini inceliyordu o. Bi parça koparttı ucundan, çiğnedi, tükürdü. "Nasıl?" diye sordu Dr.Semih. "Güzel, doktor. Beğendim." "İyi; hemen bitirmeyin ama." Akşamüstü olmuştu. Etrafı seyrettiler. Önlerinden bisiklete binen çocuklar, yavaş yürüyen yaşlı kadınlar ve köpek gezdiren insanlar geçti. Doğrusu güzel bir gündü; hem bi hediye almıştı hem de yolda bişiy bulmuştu. Dr.Semih, gitmesi gerektiğini düşündü; ama nasıl söylemeliydi. Daha sonra, annaştılar. Kalktı; o ise biraz daha oturdu orda, süngerini çıkartıp, yolda bulduğu şeyi temizledi. Dr.Semih, semt pazarının bulunduğu yükseklik yerden; ona baktı uzaktan son bi kez. Orda, bankta oturuyordu ve, yanına birisinin yaklaştığını gördü...

POTPURİ:... Şenlik çerçevesinde düzenlenen bi konser vardı meydanda. Hiç konsere gitmedim, ve oldukça yakınından geçiyordum o an. Sesin çok yüksek olması, etkili bi şey. Kelimelerin üzerine basarak, bağırarak tonlayan, haykıran bir insan sesi ve diğer enstrümanlar. Vapura bindiimde, hala geliyordu. Rüzgâr arasıra sesleri dalgalandırdı ama etki bir süre kaybolmadı. Bi yer bulup oturduumda, ister istemez, müziin havasına kapılmıştım. Düşler ve fanteziler hep vardı. Müzik de fona yerleşince, istediğim kadar sevmiyim, yine de bir arka plân, derinlik oluşturdu sesler. Sonra denizde ilerleyince, kayboldu hepsi... Kumanda, devamlı tutukluk yapıyordu. İçini açıp, bakmak istedim. Vida yeri falan yoktu. Tornavidayı arasına soktum, kanırttım. Çıtart dedi ve bi yerinden açıldı. Büyüttüm açığı, ve iki parçaya ayrıldı kumanda. İsmi neyse, o ışın gönderen küçük lambada bi sorun olabilirdi. Bi şeyler yaptım ve, iyice hırpaladım orayı. Sonra hiç çalışmadı. Zaten yenisini alacaktım... Otuzbir çekerken, elektrikler kesildi. Hiçbi şey görünmüyordu odada. Ayağa kalktım. Bi tek sgaranın ışı vardı. O şekilde tamamlamayı düşündüm. Gece ve fantazi. Yürürken odada çıplak, bi sürü ses çıktı aniden. Cıvf! Tv. sesi. Traçk! Video, kaseti geri verdi. Çnn! lamba yandı. Elektrikler gelmişti. Herşeyi tekrar ayarladım ve oturdum koltuğa. Bir elimle radyoda güzel bir yer ararken, diğer elimin iki parmağını da, aşağıda duran pembe kutudaki yağa batırdım... Çalışırken bi ara, masa lambasının eklem yerindeki küçük bi oyukta, titreşen iki tane kıl gibi bişey gördüm. Dışarı uzanmışlardı ve kıpırdıyolardı. Böcek olduunu annadım sonra. Lavuk, oraya gizlenmiş! Ama antenleri dışarıda kalmış. Kibrit çöpüylen dürttüm, attım onu aşaaya...

● Hemen iyi günner diliyorum!...

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

75. YIL DİYE DİYE...

Ne bitmez tükenmez coşkumuz varmış tanrım. Her şeyi unuttuk, her sıkıntımızı, her sorunumuzu soyunduk. Davul-zurna, halay-semah, çoluk-çocuk, dost-düşman, terör - mafya, cümbür-cemaat, aylardır Türkiye Cumhuriyeti'nin 75. doğum yılını kutluyoruz. Bu öyle bir kutlama ki, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşuna kanıyla imza atan yüzbinlerin torunlarını kapsamıyor, bu öyle bir kutlama ki, Cumhurbaşkanı Demirel'in "Daha geniş katılım istiyorum, daha fazla coşku istiyorum" demeçlerine rağmen, kısır bir bürokratik çerçevenin dışına çıkamadan, müsameremsi seyrinde ve ancak kendi ekseninde sürüp gidiyor, bütün bu debdebe ve yapay şaşa da, bu çerçeveden yansıyor... ve bu öyle bir kutlama ki, halkı galeyana getirecek coşkulu bir 75. yıl marşı bestelenemediğinden, hala 10. Yıl Marşı'ndan medet umuluyor.

Ülkem insanının genelini kapsaması amacına yönelik parlak kutlama fikirleri de çıkmıyor değil bu arada. İçişleri Bakanlığı bahçesinde düzenlenen iller sergisi mesela. 80 ilden davet edilen ve il valiliklerince görevlendirilen heyetler, serginin amacı gereği, cumhuriyetin o ile kazandırdığı değerleri ve o ilin cumhuriyete olan katkılarını sergilediler 4 gün boyunca. Tanrım... bu ne renk cümbüşü, bu ne kasaba panayırı görünümü, bu ne tarifi imkansız müsamere ruhu böyle... Bu mudur 75 yılda gelinen nokta, bu mudur 75. yılda cumhuriyetle bütünleşme?

Ankara'lı şık bürokratlar ve onların hanımefendi eşlerinden oluşan sonradan olma seçkinler güruhunun katılımıyla açılışı yapıldı serginin. İllerimize ait standları dolaştılar sergi gezginleri, üzerlerinde şık ve pahalı giysileri ve yüzlerinde o vakur ifadeleriyle. Ülkemin misafirperver insanı, çam sakızı çoban armağanı, neyini getirdiyse sergilerken standında, amacı belliydi. Lületaşı ağızlık. Oltu taşı tesbih, bakraç, yoğurt, çorap, çarık paylaştı neyi varsa... yüreğini alıp gelmişti ne de olsa...

Ama ya gezginler, ya gezginler... acaba onların geliş amacı neydi? Acaba içlerinden kaçını ilgilendiriyordu serginin çıkış noktası olan cumhuriyet ve onun yüce erdemleri? Ya da gruplar halinde gezilirken, içlerinden kaçı kentlerimize ait değerler arasında, cumhuriyete dair bir ışık aradı?

Mesela Kahramanmaraş standında ikram edilen dondurmaları yalarken, hangisinin aklına geldi Maraş'ı "Kahraman" yapan kahramanlar ve kurtuluş mücadelesindeki başarıları? Ya da Ordu standı önünde fındık kırıp. Rize standı önünde dağıtılan çayları yudumladıktan sonra derin bir "-Ohhh..." çekerken, kaçının aklına geldi Karadeniz insanının mertliği ve o kara günlerde işgalcilere karşı sergilediği sertliği?

Sivas standında ikram edilen su böreklerini dişleyip, Kangal Köpeği yavrularını öpücüklere boğarken, içlerinden kaçı başını kaldırıp inceledi duvarda asılı Sivas Kongresi kararlarının orijinal metnini veya Heyet-i Temsiliye üyelerinin resimlerini? Sivas standına gelen tüm ziyaretçilere verilen ve sırf o dönem şartlarını yansıtsın diye, üçüncü sınıf sarı saman kağıdına ve ilk yayınlandığı 1919 yılı teknik imkanlarına sadık kalınarak basılan "Hakimiyet-i Milliye gazetesine, su böreği yediği elinin yağını kimler silmedi?

Yüzlerce kilometreyi aşıp gelen ve Diyarbakır standı önünde 4 gün boyunca hayal çektirilen 8-9 yaşındaki çocuklar, havaya atılan paraları tutabilmek için birbirleriyle yarışıp yerlerde sürünürken, kaç gezginin içi sızladı bu zavallı yavrulara?

Dört gün boyunca taze taze getirilip ikram edilen baklava kuyruğunda beklerken, kimin aklına geldi Antep'in Fransız işgaline karşı direnci, kim düşündü Antep'in onuru Karayılan'ı?

Ya da birbirinden güzel iki genç kızın, binlerce genç kızımızın kimi zaman sevdasını, kimi zaman yalnızlığını, kimi zaman da çetin dağ şartlarındaki çaresizliğini ilmek ilmek işlediği kilimlerini sergilediği Bingöl standında, kimin aklını kurcaladı 75 yıllık cumhuriyetin neden Bingöl'e kilimden başka bir şey vermediği? Oysa hemen yanıbaşında, İstanbul, İzmir ve Bursa standlarında, cumhuriyetin bu kentlerimize getirdiği korkunç boyutlardaki sanayileşmeyi vurgularcasına, televizyonlar, buzdolapları, bilgisayarlar ve daha çeşit çeşit elektronik eşya sergilenirken, hangi değerli bürokratımızı derinden yaraladı bu yaman çelişki?

Sahi, bu kasaba panayırı kimin fikriydi?.

Etkinlikler devam ediyor. Ata'ya yürüyoruz şimdi de. Ona ve ilkelerine olan bağlılığımızı göstermek istiyoruz. Tamamı takım elbiseli bir sürü insan, bir sürü ifadesiz yüz yürüyor ellerinde teneke çelenkleriyle. Onun kurduğu bir bankanın bile birilerine peşkeş çekildiği 75. yılda, Ata'ya bağlılık cümleleri yazıyorlar anıt özel defterlerine. Bunca kokuşmuşluğun, bunca çirkefin içinde her nasılsa beyaz kalabilmiş o sayfaları kirletircesine.

Etkinlikler devam ediyor. Anıtlar, abideler dikiliyor şehirlerin kenar meydanlarına, varoşlara, yol kenarlarına. İnsanlar gururla seyretsin, altında hatıra fotoğrafları çektirsinler diye. Bunları gördükçe, Atatürk'ün doğumunun 100. yılı olan 1981 yılında. Köy Hizmetleri (o zamanki adıyla YSE) ve DSİ tarafından yapılan ve daha 101. yıla girmeden tamamı kuruyan yüzlerce yol çeşmesi geliyor aklıma nedense.

Etkinlikler devam ediyor. "En Güzel Gözlü Buzağı", "En Hoş Kokulu Maydonoz" yarışmaları düzenleniyor. Sırada "En Olgun Balkabağı" yarışması da var, ama onun galibi belli. Şike olduğu anlaşılmasın diye kamuoyuna açıklanmıyor. Etkinlikler devam ediyor, kimi yerde en üst düzey devlet erkanıyla, kimi yerde bol paçalı, yumurta topuk kasaba bürokratlarının katılımıyla. Ancak hiçbiri yurdum insanının genelini kapsamıyor, hiçbiri 65 milyon Türkiye Cumhuriyeti vatandaşını kucaklayamıyor, hiçbiri, hiçbiri 75 yıllık cumhuriyetimiz ruhunu ifade edemiyor.

Aslına bakarsanız, kızmak, sitem etmek ve hatta bunları yazmak çok anlamsız. Maalesef 75 yılda geldiğimiz nokta bu. Bu noktada kimlerin emeği yok ki... Yıllar yılı, ülke yönettiğini zanneden, seyrek saçlı, göbekli dinozorlardan tutun, görevi onlara alkış tutmak olan ve hiçbir zaman gerçek anlamda halkın vekili olamayın saray soytarısı kılıklı heriflere kadar... Binlerce dolarla ifade edilen maaşlarını alıp, dut yemiş bülbül gibi susan, ya da sahibinin ezberlettiği bir kaç kelimenin dışına çıkamayan İkitelli kargalarından tutun, haber diye ahlaksızlığı, dizi diye ucuz şarkıcı tefrikalarını, sanat diye Çankaya çıplağını alıp, bir tepside yoğurarak çiğ köfte yapan, sonra da bunu, biraz Hülya Avşar gerdanı, biraz Sibel Can göbeği, biraz da Sevda Demirel silikonu ile garnite ederek, amonyak kokulu Reha Muhtar tabağında bizlere sunan medya patronlarına kadar... Kimlerin emeği yok ki?

Ben de sizler gibi bu ülkenin bir parçası olmaktan dolayı mutluyum. Ben de sizler gibi bu ülkenin geleceğini düşünüyorum. Ben de sizler gibi bu ülkenin insanlarının mutluluğunu istiyorum. Ben de sizler gibi bu ülkenin insanlarının yaşam koşullarının iyileşmesini istiyorum. Ben de sizler gibi bu ülkenin insanlarının daha özgür olmasını istiyorum. Ben de sizler gibi bu ülkenin insanlarının daha demokratik bir ortamda yaşamasını istiyorum. Ben de sizler gibi bu ülkenin insanlarının daha çağdaş bir ortamda yaşamasını istiyorum. Ben de sizler gibi bu ülkenin insanlarının daha aydınlık bir ortamda yaşamasını istiyorum. Ben de sizler gibi bu ülkenin insanlarının daha barış içinde yaşamasını istiyorum. Ben de sizler gibi bu ülkenin insanlarının daha sağlıklı bir ortamda yaşamasını istiyorum. Ben de sizler gibi bu ülkenin insanlarının daha mutlu bir ortamda yaşamasını istiyorum. Ben de sizler gibi bu ülkenin insanlarının daha huzurlu bir ortamda yaşamasını istiyorum. Ben de sizler gibi bu ülkenin insanlarının daha güvenli bir ortamda yaşamasını istiyorum. Ben de sizler gibi bu ülkenin insanlarının daha özgür bir ortamda yaşamasını istiyorum. Ben de sizler gibi bu ülkenin insanlarının daha demokratik bir ortamda yaşamasını istiyorum. Ben de sizler gibi bu ülkenin insanlarının daha çağdaş bir ortamda yaşamasını istiyorum. Ben de sizler gibi bu ülkenin insanlarının daha aydınlık bir ortamda yaşamasını istiyorum. Ben de sizler gibi bu ülkenin insanlarının daha barış içinde yaşamasını istiyorum. Ben de sizler gibi bu ülkenin insanlarının daha sağlıklı bir ortamda yaşamasını istiyorum. Ben de sizler gibi bu ülkenin insanlarının daha mutlu bir ortamda yaşamasını istiyorum. Ben de sizler gibi bu ülkenin insanlarının daha huzurlu bir ortamda yaşamasını istiyorum. Ben de sizler gibi bu ülkenin insanlarının daha güvenli bir ortamda yaşamasını istiyorum.

Çoğunluktan daha az yalan söylüyorum, kimsenin hakkını yememeye gayret ediyorum. Yerlere tükürmüyorum, çöp atmıyorum, kimseyi rahatsız etmemek için azami gayret gösteriyorum, işimden kaytarmıyorum, elektrik saatim düzenli olarak çalışıyor. Adalet ve demokrasinin tam olarak işlemesini ben de istiyorum. Çete, mafya olmasın, haksızlıklar olmasın. Vatanı, milleti seviyorum ve gerektiğinde gerekeni yaparım. Ama bu kadar. Biri sorarsa fikrimi aynen söylerim, ancak bu fikirler uğruna herhangi bir fiiliyata girmem.

Hiçbir siyasi odağa dahil değilim. Her türlü siyasi görüşü savunan en fanatiklerinden, göstermelik olanına kadar çok arkadaşım var.

Sakın siyasi görüş sahipleri bu yazının tarif ettiğim insan tipini tenkit etme yöntemi olarak görmesinler. Ben de sizler gibi savunduğum düşüncelerimi ifade ettim.

Eğer yazdıklarımdan dolayı ne kadar duyarsız biri olduğumu düşünüyorsanız, bunda özgürsünüz. En azından açık yüreklilikle itiraf ediyorum. Hatta benim gibi düşünenlerin çoğunluğu oluşturduğuna inanıyorum.

Önümde şayet 20-30 yıllık bir ömür kaldıysa bunu en iyi şekilde zengin biri olmayı başarıp öyle yaşayarak değerlendirebileceğime % 0.00....01'e rağmen ümid ediyorum. HerkeSe saygılar. **U.K.**

L-M Basın Yayın Leman Dergisi Yayın Yönetmenliğine,

Kocaeli ili Gebze İlçesi Mimar Sinan İlköğretim Okulu'nda okul kütüphanesi kurduk. Bu nedenle kütüphanemiz için kitap ihtiyacımız vardır. Kitap konusunda yardımlarınızı bekliyoruz.

Fikret Kaptan, Ayşe Koç, Ahmet Dağ, Okul Müdürü Ali Aydın
Silvan Yatılı İlköğretim Okulu'na yardımlarınızı bekliyor.

LeMan
SAYI: 364...
31 EKİM 1998...CUMARTESİ...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● C an YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 - 251 52 67 ● **Abonelik için:** 244 15 11 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

DİYOR Kİ: TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL ŞEYSİ SEZONLUK DEĞİL EVLADİYELİKTİR! %100
(..EEH FISTIK GİBİ BİR MANKENLE EVLENİYORUM BEN HEMEN BIRAKIYORUM BU İŞİ)

Yahu bir çizer daha ilk karede kendini "çizerken" çizmişse bilin ki canı sıkılmıştır ve kayda değer bir hadisesi yoktur da bir takım görsel masturbasyonlarla oyalayacaktır bu sefer sizi... (hep böyledir bu)

ve de çizer için o çok merak edilen jeref ve kaşe zaaflı neyini anlatmaya başlar... her hafta konu bulup çizmek bir ızdırap menbaıdır falan filan....

Çizmeye başlamadan önce kağıdın o korkunç, bomboş beyazlığı kenını çeker insanın... Çizmeye başladıktan sonra da en savunmasız insan da benim.. Böyle vaziyetlerde en büyük paranoyam da ben çizerken manitanın beni başkasıyla aldatmasıdır... Aha onu da söyliyeyim... E hadi tüm dünyasal kaygıları zktret dersin....

Çünkü çizecek "gümbür gümbür" bir şey buldun... Bu sefer de onu zaptedemezsin ki... Kağıda nasıl aktaracağını şaşırırsın... İçindeki heyecanı da gider ikide bir tuvalette patlatırsın (çok ayıp!) Daha sakin olmalıyım "daha"... Aman ne gam... ne acı...

- Evet, evet. Otuzbir çekmek gibi bir şey bu. Bana iyi bak. Ben balık düşmanıyım, ben hainim, ben egemen güç denen şeyin ta kendisiyim!
- Size tapıyorum efendim. Yüksek Volt'um.
- Sizsiniz efendim.
- Sistem neymiş?
- Sizmişsiniz efendim.
- Yani neymiş salak herif?

Her hafta yaşadığım bu doğum sancısı yüzünden 22 yaşında olduğum halde 30 göstermem de hediyesidir ha... Sanıyorum bir-iki yıl sonra köyde bir çiftlik evi alıp, tavuk yetiştiriş, çiçek suluyacağım... Lan o dilt de'şu "partner" konusu "hakikaten bir yaradır... Çizerken insanın içini açar, iyi şeyler çizmek için paslaşırız diye haşarı-firlama motiflere sahip bir güzel insan ediniriz, fakat kadın kısmı içine doğcu açılır, kadın alır.. Hep alır.. Hep al... ah...

P.S.: "öyke mi cancazım, ilişkinin başında "elde etmek" için girdiğin g.türü yiyim ayaklarını ne çabuk unuttun... Hadi hayatta başarılar"

LA..LE LEH... "GEH...

ŞKER!

Öyle ani kesilmelara karşı ilacım hazır... Karaköy-Zürafa sokağına vuruveriyorum kendimi... Gendev... Babaannem yaşında, dil oyunlu aşiftte nineleri görünce yitirilerde, hayatın hala ne enteresan lezzetleri bünyesinde barındırabildiğini görüp de rahatlıyorum...

Ben daha size İstiklal Caddesi'nden, büfelerde ekmekarası döner yapılmak için toplanıp kesilen tinerci çocukların dilden dile dolaşan, o diken diken öykülerini anlatacaktım...

Ya da Gaziantep Kilis'te geceleri, sadece uyuyanların dişleri arasındaki yemek kırıntılarına gelen acayip hamamböceklerinin vukuatlarını anlatan yöreselerin gözlerindeki korkuyu çizecektim... Ne oldu bana böyle... ne oldu?.. Hani yıldırımlar yaratan bir ırkın atıvadıydım?!

O da yalanmış... Netekim Akdeniz'in orta yerinde birbirini yiyerek ölen uzak akrabalarımdır... Hazin sonlarını paylaşacaktım sizle... ağlayacaktım uzun uzun...

1980'li yıllar denizin ortası... Ortam süper... Üç kişi, üçü de atlıyor denize... Öyle mutlular ki, demir bile atmıyorlar... Biraz çıkınca cennetsel atmosferden anlıyorlar ki merdiven de atmamışlar...

Gemileri Fiber-glass'dan yapılma... Kayaağın allahı yani... Anırsan duymazlar sesini... Sabahlara kadar birbirinin üstüne çıka-kalka, bata-çıka delirip ölüyorlar... İkisi çok uzaktan akrabalarım benim Allah'tan... O dönem bayağı popüler olmuştu bu ölüm... Halkın diline sakız olmuştu "mina köyüm... Süleleniz ayyuka çıkmıştı yaa... Onları anlatacaktım... ne dönemlerdi yarab. ..sıksan şu toprağı fışkıracak şuhedâ...

Ama... Gel gör ki bir çizerin acınası hezeyanlarından gayri bir şey düşmedi bu hafta da payınıza... Haha heh... Haftaya da çocukken, eriyen kardan adama ağlayışımı anlatıcam uzun uzun... Öhe heh... Hadi bakalım yerseniz...

Cüceler in cinsel hayatı hakkında iki umumi kanaat vardır: Bunlardan birincisine göre, cücelerin %99'u iktidarsızdır. İkinci kanaate göre ise, bu küçük adamların hepsi birer Don Juan'dır.

* e-mail: Bahadir Boysal.yahoo.com (yağdıkça yağıyor... Adreslerinizi bırakın... Güzeller cevaplanacak...)

ÇAĞDAŞLIK TUTKUMUZU HERKES GÖRECEK!

7 Kasım 1998 Cumartesi Sayı:365. 180.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Devlet Sırrı Bunun Neresinde?

(Yeşil Son Olarak Hamamda Görüldü)

Susurluk kazasının 2. yıldönümü törenlerle kutlandı! Binlerce haber yapıldı. 55 bin bilgi ve belge toplandı. Yüzlerce tanıdığın ifadesine başvuruldu. Komisyonlar kuruldu, davalar açıldı, kapandı... Ama bir pire boyu yol alınmadı, alınamıyor. Kasetler elden ele dolaşıyor, kasadakiler gününü bekliyor. Olmuyor, olmuyor, yine olmuyor... Araya birşeyler giriyor... Bir acayip eller, her yere uzanıyor, olayları kapatıyor. Tanıklar ve sanıklar, herşeyi ama herşeyi "vatan için yaptıklarını söylüyor." Ancak vatan için yaptıkları somut bir uğraş da yok!.. Sanıklar ve tanıklar konuşuyor, bir yerde duruyor... Bundan sonrası devlet sırrı diyor... Sırlaşmış bir devletin arkasına sığınıyor... Bir ilgili-yetkili de çıkıp, "konuşun neymiş bizim bilmediğimiz bu sırlar" diye sormuyor ya da soramıyor...

Çete davası haberleri gittikçe vıcıklaşıyor... Ünlü **"Yeşil"in hamamda** görüldüğü yazıldı en son. Sonra da **Yeşil'i keselediği** varsayılan kişi sorguya alındı... Yazık, kesecilerden medet uman anlayışa... Vaay halimize... Vaay ne hale düşmüş memleket...

YÜZBAŞI!

Postmodern Zamanların Yenilmez Savaşçısı

ALBIRT

SONER GÜNDAY

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Canlı Bağlantı!

- Alo... Feridun Bey?.. Alo?.. Orda mısınız?..

- Alo, ben Feridun...

- Hah, Feridun Bey, şu an canlı yayındayız... Mutlu akşamlar efendim...

- Nasıl mutlu akşam ya?.. Beyefendi, şu an uçaktayım, uçak da kaçırılmış bulunuyor...

- Biz de o sebeple aradık efendim... Uçak şu an Esenboğa'ya indi mi acaba?..

- Henüz inmedik ama sanırım birazdan düşücez... Siz biliyosunuzdur, cep telefonu uçak düşürebiliyo...

- Henüz inmediniz mi efendim?..

- İndik...

- Şu an Esenboğa'da mısınız?..

- Evet ama korsan burayı Sofya sanıyo... Biz de işkillenmesin diye aramızda Bulgarca konuşuyoruz...

- Bulgarca biliyo musunuz efendim?..

- Hayır... Fakat korsan da bilmediği için farkedemiyo...

- Korsan sizi Bulgar mı sanıyo efendim?..

- Yahu şaka yapıyorum... Adana'dan binmişiz, niye Bulgar sansın?.. Biraz gerginim...

- Gerilim mi var?..

- Yoo, sadece biraz uyku mahmuruyuz... Her iki elinde de silah olan bi korsan var uçakta ama olsun. Bir nevi animasyon sayıyoruz bunu biz...

- Korsan için bir elinde tabanca, öbüründe bomba, umurunda mı dünya diyebilir miyiz?..

- Diyin... Fakat ben şu an kapatmak zorundayım...

- Korsan mı geldi?..

- Hayır, garson geldi... İşte, hostes yani... Şeftali suyu istemiştim, ta Adana'da... Kısmet Ankara'yaymış...

- Korsanın siyasi görüşü ne efendim?..

- Bana solcu gibi geldi... Solcu olmasa, Anıtkabir'e dalmak isteyebilirdi bu uçakla... Biraz gerginim...

- Aşırı solcu mu?..

- Ya, ne biliim ben?.. Siz gelin buraya en iyisi, Siyaset Meydanı'nı burdan sunun... 41 kişiyiz burda...

- Peki, diğer yolcular da gergin mi?..

- Yok canım, niye olsunlar?.. Bi tek benim hayatım önemli... Diğerleri embesil, olayı anlamadılar...

- Nasıl?..

- Yok bişey... Hay ebesinin ben ta...

- Korsan mı geldi?..

- Hayır, şeftali suyu pantolonuma döküldü... Şu an bu konuşmamız yayınlanıyo mu?..

- Elbette...

- Yani ben de gündeme gelebilirim kurtulursam... A Takımı'nı severek izliyorum... Bence mankenler kuyumculuk yapmasın...

- Konuyu değiştirdiniz, korsan mı geldi?..

- Hayır, Haçlı Donanması çevremizi sardı... Bakın ben şimdi kapatmak zorundayım... Şarjım bitiyo, daha İsmail'i arıcam...

- İsmail kim efendim...

- Eniştem...

- Çok ilginç... Bu arada Levent Kırca olayına ne diyosunuz?..

- Ne diim, hayatının skecini oynadı... Esenboğa onunla gurur duyuyor...

- Korsan, oranın Sofya olmadığını anlarsa n'olacak?..

- (diiit) olacak!.. Pardon, gerginim... Cim-Bom'un Rumca oyuncularını yollayın, Bükreş diye kandıralım korsanı... Hem belki Filipesku uzaktan tükürüp vurabilir onu...

- Konuyu değiştirdiniz, korsan mı geldi?..

- (diiit) geldi!.. Çok çok özür dilerim... Ben kapatmak zorundayım... Daha hayati tehlikesiz bi zamanda görüşürüz...

- Bi saniye, kapatmayın... Medyada bir ilki gerçekleştiriyoruz... Geçen gün de Yeşil'i aradım, tam da Tunceli'de hamamdaymış... Mübarek ikinci yıldönümü suyuyla yıkanıyomuş... O da bi ilkti bak... Gerçi Hamamcılar Derneği yine eleştirdi ama...

- Amaan, doktorlar için bişey yaparsınız, doktorlar alınır, kasaplar için şey olur, kasaplar öfkelenir...

- Geyiğe sardınız, korsan mı gitti?..

- Ben ne diim bilmiyorum ki... Gündemde başka bi madde yok mu kardeşim?.. En azından reklam arası verin, yoruldum... Gerginim azıcık...

- Son bi soru efendim... Korsan nasıl bu kadar rahat bindi acaba uçağa?..

- Aslında Adana Şakirpaşa Havaalanı diye bi yer yok... Sanal bişey o... Uçak, Adana sokaklarında iki tur atıyo, isteyen biniyo...

- Peki, hoşçakalın, yine beraber olucaz... Hayatı paylaşmak için...

- Paylaşıcak bişey kalırsa neden olmasın? Aha, korsan geliyo... Ben kapatıyorum, bi süre görüşmesek... Olur mu?..

Unutmayın... Halen cezaevlerinde yüzlerce, binlerce yıl hapis cezasına çarptırılmış 132 düşünce suçlusu var... →

Çıktık açık alınla iki yılda her savaştan / İki yılda 15 milyon çete yarattık her yaştan / Başta bütün dünyanın saydığı başbuğ / Çıkar ağlarıyla ördük anayurdu dörtbaştan / Türküz Cumhuriyetin göğsümüz tunç siperi / Türke durmak yaraşmaz Türk önde Türk ileri

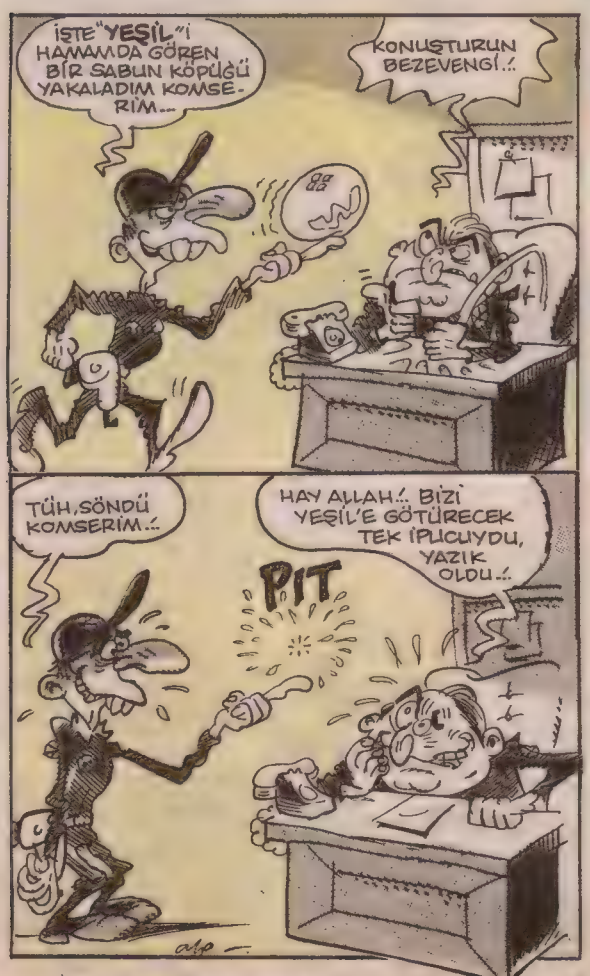

LeMan

- **Kara ses**
Sen nereden çıktın karaböcek
- **Susurluk kazası**
2. yaşına girdi... Nice yıllara
- **RTÜK**
Ar, namus bekçisi gereksiz ahlakçılar
- **Tansu Çiller**
Hava döndü laiklikten esiyor yel.
- **Mesut Yılmaz**
Çiller'le anlaştı, yolsuzluk komisyonları dağıtıldı..
- **Mitch tayfunu..**
Yoksul hak düşmanı
- **Ertuğrul Özkök**
Rüzgar bile ne yapacağını şaşırdı.

Susurluk faturası kamyon şoförü Hasan Gökçek'e çıktı. Mercedesi sigortalayan şirket, Gökçek'den 11.3 milyar para istiyor.

CAN YÜCEL

TÜHH BİZE!

Yıl: Miladî 1988, Hicrî 1414
Hamdolsun, 75 inci Bayramını Cumhuriyetin
Onuncu Yıl Marşını okuyarak Kutluyoruz!
Çıktık açık alınla yürüyoruz marşiyen
Demirağlarla ördük anayurdu dörtbaştan...
Dinleyen de bizi bu 65 yılda
Albayrakla donanmış akpak trenlerimiz
Anadolu'nun kervan-geçmez köşelerine
İtin bakır sıçtığı çoraklara ulaştı beller...
Tühh bize ki, Kokokrasi'nin içimize teşrifiyle
Şimendifer Siyaseti defterden silindi gitti,
Gnl. Motors'un Marshall marşına basmasıyla da
Yolumuz, yordamımız, bağımsız yarınlarımız
Kara yollara, karayollarına öyle bir düştü ki
Atatürk'ün Hitâbesi, o vahim Kehânetiyle
Tersanelere girildi, cer atölyelerine kilit vuruldu,
Ortalığı ağulu bir egzoz dumanıdır sardı
Araba Safası bokuna zifirimiz karardı,
Acele Eçeldir anladık da, be, şoför Kardeşim
Yollar tutulmuş, motor boğulmuş, şimdi ne haltedeceksin?
Yakındır DDY'na da sıra gelir
Gözümüz yaşına bakmadan o da Özerleştirilir...
Demirağları attık suya
Otomativ bir voli vurmaya,
Çağ atladık atlıyoruz derken
Geri vitesle dalıyoruz Orta Çağa

DÜZELTME
Can Yücel'in geçen sayı çıkan "Tomografi" adındaki şiirinin ikinci dizesindeki "hükümet" sözcüğü hukmet" olacaktı; 19 uncu dizedeki "Metastaz" ise "Metastaza" diye, son dizedeki "san" da "sana" diye yayınlanacaktı..

Eşber Yağmurdereli... içerde... Çankırı Cezaevi'nde... →

← 2 Sayfadan devam.

ABİ VER TABAĞINI... KANATLAR OLDU ABİCİM... OFF BE, İKİ DUBLE İÇTİM, KAFAM TAŞ GİBİ TAŞ... ÇOK İYİ AKIL ETTİN ABİ, İYİ Kİ DURDUK! BU ARADA YİNE KANAT MI ATIYİM, YOKSA PİRZOLAYA, KÖFTEYE BAŞLAYALIM MI?.

KANADA DEVAM CANIM... OF ULEN OF!. İŞTE BENİM ORTAMIM! TABİAT, DOĞA, ÇİÇEK, BÖCEK, KANAT IZGARA, ÇÖP ŞİŞ, TAVUK ŞİŞ, PİLAKİ... BUNLARA BAYILIRIM. NE GÜZEL DİMİ... KURMUŞUZ ÇİLİNGİRİ, KAFALAR BETONARME!..

AMA SAMİMİ SÖYLE, NASI GÖRDÜM AMA DİMİ TEE YUKARDAN BURAYI... OLUM ALEMCİ ADAMIN HASI BURDA BELLİ OLUR... BİLİCEN İŞİ, ŞEKİL NERDE, MODEL NERDE BİLİCEN... HA HA HA!..

PALA EDVIRT'IN YERİ
Kendin Pişir, Kendin ye

TROPİK İÇKİ

BU ARADA AMCA OĞLU ALBIRT DA SOFRAYA GELMEDİ... DEMEK Kİ ÇOK KIZGIN!.. GERÇİ ÇAĞIRDIM AMA, YARIM AĞIZLA ÇAĞIRDIM!..

LA ALBIIRRT!.. N'APIYON LAN HELİKOPTERDE TEK BAŞINA!.. ÇAKI MI YAPIYON ŞEREFSİZ GİZLİ GİZLİ!.. GEL LAN!.. FİYYYFF FİYHFF FİYYYTTT... ALBIIRRT!..

ŞEN KÖŞKÇOĞA DEVLET HELİKOPTERİNİ ÇİNGENE HELİKOPTERİNE ÇEVİR, GELİP SENİN SOFRANA OTURUCAM HI, GEVİK! BİRAZ DAHA AZIN HELE, LEVYEYİ KAPIP GELİCEM! KANAT DA GÜZEL KOKTU HA!..

Fiyyytt... Fiyyytt... Albirt, gel lan!..

HENRİ ABİ, SEN KESİN KARARLI... İYİ DÜŞÜNDÜN...

EVET HAFIZ, Bİ SÜRE GÖRÜŞMESEK İYİ OLUR, ÇÜNKÜ BENİM KAFA BİRAZ DAĞILDI!.. TANIDIĞIM EN DELİKANLA HERİFLERDEN BİRİSİN SEN AMA, HAFIZIM OLMAZ BÖYLE, YANİ ANLIYO MUSUN!.. SEN KAPLAN, BEN İNSAN... VE GİT GİDE BAĞLANIYORUM SANA!

SON KARAR MIDIR?

SON KARAR HAFIZIM!..

AMA UNUTMA HENR.. BAŞIN NE ZAMAN SIKIŞIRSA HAFIZ DE YETER! HOŞ KAL HENRİ ABİ!..

İZİNİZİ BULDUM... İŞİNİZİ BİTİRİCEM!.. SİZİ GİDİ SOYSUZLAR SİZİ!.. HA HA HA!

ÇOK SARHOŞ, BU HALDE HELİKOPTER KULLANAMAZ BU GECE BURDA KALALIM!..

SÜRECEK

GEZ MAHMUT'ÇUK

HANİ BİR ZAMANLAR AŞAĞILAYIP, DÖVDÜĞÜNÜZ BİR ER VARDI!..

DEVAM EDİN!..

ADAMIN ENSE KÖKÜNE NASIL GEÇİRİLİRMİŞ GÖR BAKALIM!..

DUR

KOT

Mahmut Tibet

ACELE ET!.. FAZLA VAKTİM YOK, SON SEKİZ, SON ALTI, SON DÖRT!..

YAY BABA, SEN SEN N'APMIŞSIN CEYLANI BE... FRENLERİ KİTLEMİŞSİN. ENJEKSİYON MEMESİNİN DE DEĞİŞMESİ LAZIM... PARÇA YOK BURALARDA YA ÇARŞIDAN KENDİN AL, YA BİZ ALIP TAKALIM BİR HAFTAYA VERİRİZ ARABANI...

İsmail Beşikçi... İçerde... Bursa Cezaevi'nde... →

LOMBAK

NEESLiiN DEDEEN CEEDDiN BABAAAN... YOK BÖYLE DEĞiL... TAM CEDDiiiN DERKEN CISSS OLMALI... BAŞTAN ALALIM... CEEDDiN BABAAN...

CISSSS TISSS CISSS CISS'S TISSS TISSS TISSS CISSS

ŞŞT... SESSİZ OLUN... BABANIZIN YARIN SAVAŞI VAR... ONA HAZIRLANIYOR!..

CISSSS CISS TISSSS CISS TISSS CISSS CISSS TISSS

KİM OOO?!!

ELDEN VERMEYE KALKSAYDIK, HAYATTA KABUL EDİP, ALMAZDI... KOŞ HADİ KOŞ!..

ÇOK BÜYÜK SEVAP İŞLEDİK HA!.. KADINCAĞIZ BİR SENEDİR DULDU!..

Pazanoya

TORUN BE, ŞU FOTOĞRAFIMI GÖTÜRÜP, ÇERÇEVELETİR MİSİN?..

TABİ DEDECİM!..

ÇERÇEVE GAYET GÜZEL OLDU BE!..

AYNA ÇERÇEVE

BEHLİL... SEN... HIIIIG.. KALBİM!..

ANNANEE!.. DUR!.. HAYIR!.. SANDIĞIN GİBİ DEĞİL!..

İMZA GÜNÜ

FATİH SOLMAZ ve BAHADIR BARUTER 7 Kasım Cumartesi saat 14 00 'de TÜYAP KİTAP FUARI Parantez Standı 'nda LOMBAK kitabını imzalayacaklar...

Adres: Tepebaşı/ İstanbul.

ALOOO

ŞİMDİ, HAZIRLADIĞIMIZ KARIŞIMI KOBAYIN KANATLARINA DÖKÜYORUZ!..

KANAT MI?.. HÖRGÜCÜNE DÖKSEK OLMAZ MI?..

DİKKATLİ OLALIM, PEŞİMİZDE BİR TANE SİVİL NARKOTİK KÖPEĞİ VAR REİS!..

BİR ŞANS VER

GALİP TEKİN

BİR

SİRK GEMİSİ P.3 BİLİNMİYEN BİR ARIZA NEDENİYLE, KONVOYDAN AYRILIP, BİLİNMEYEN BİR GEZEGENE MECBURİ İNİŞ YAPMIŞTIR... GEMİDE İKİ PERSONEL VE YÜZ ELLİYE YAKIN, ÇEŞİTLİ YERLERDEN TOPLANMIŞ, YARISI EĞİTİMLİ, YARATIKLAR BULUNMAKTADIR...

KURTARMA KAPSÜLÜ HAZIR KAPTAN...

İKİMİZ GİDEBİLİRİZ, AMA HAYVANLARI BURADA BIRAKMAK ZORUNDAYIZ...

ZATEN BİR KISMI ÖLMÜŞ, BİR KISMI DA CAN ÇEKİŞİYOR..

ONLARI BÖYLE BIRAKAMAYIZ!..

NE YAPICAZ?

KALANLARI BİZ ÖLDÜRECEĞİZ, BAŞKA ÇARE YOK..

TÜPLER KIRILINCA HAVASIZLIKTAN ÖLMÜŞLER..

İK

YAZIK, TOPLADIĞIMIZ EN İLGİNÇ YARATIKLAR... BİR KISMI SİRKİN YILDIZLARI... BURDAN BAŞLAYALIM... DAHA FAZLA ACI ÇEKMESİN ZAVALILAR..

SIRDAKİ TÜPTEKİ YARATIKLAR YOK, KAÇMIŞLAR..

NEDEN SİLAHINI ÇIKARTTIN?..

ONLAR SİRKİN EN SALDIRGANLARIYDI... ÜSTELİK ATMOSFERE DE UYUM GÖSTERMİŞLER... BİZE DE SALDIRABİLİRLER..

EEEE

BAK, ORDALAR!..

DELİKTEN ATLADILAR..

DUR!

NİYE... ZATEN ÖLECEKLER BU ACAYİP GEZEGENDE!

BIRAK BİR ŞANS VER, BELKİ YAŞARLAR... GİDELİM..

Yalçın Küçük... İçerde... Edirne Cezaevi'nde... →

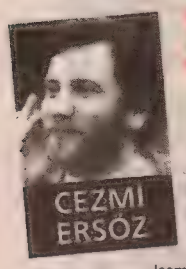

Evlerin Duvarları Artık Öylesine İnce ki...

Üst katımda oturuyorlar. Yeni taşındılar. Evli değiller sanıyorum. Yıllardır birlikte olduklan belli; ama pek kavga etmiyorlar. Geceleri geç vakitlerde kitap okumak için yatak odama çekildiğimde seslerini duyuyorum. Evlerin duvarları artık öylesine ince ki... İnsan belki de hiç tanışmayacağı, hiç karşılaşmayacağı o uzak komşularının neredeyse bütün gizlerini, bütün sırlarını duyup öğrenebiliyor...

Bir bankada ya da özel şirkette çalışıyor olabilirler. İşten yorgun argın dönüyorlar evlerine... Yemek yapmaya pek vakitleri yok anlaşılan. Konserve, pizza, mikro dalga fırınlarda pişen o dondurulmuş şeylerden yiyorlar... Pek kitap okumuyorlar. Bir dönem az çok okumuşlar belli ki. Ama artık vazgeçmişler, ya yorgunluktan ya da aradıklarını kitaplarda bulamadıklarından. İkisi de olabilir...

Yemekten sonra içkilerini alıp televizyonun karşısına geçiyorlar. Ne kadar kızsalar, zaman zaman da küçümseyip alaya alsalar bile paparazzi programlarını izliyor en çok... Genç adam bazen eve pornografik dergiler ve video kasetler getiriyor. Kilo almaktan çok korksalar da içki içmeyi seviyorlar... Özellikle genç adam... Birbirlerini bu konuda sürekli uyarıyorlar. Oysa ikisi de hızla kilo alıyorlar. Kendileri için sürekli kaygılanıyorlar, ama hiçbirşey yapmıyorlar... Sürekli pazar sabahları erken uyanıp koşmayı, ter atmayı ve bunu alışkanlık haline getirmeyi düşünüyorlar, ama bir türlü istedikleri saatte kalkamıyorlar. Kalksalar bile istekleri olmuyor... Herşeyden çabucak vazgeçiyorlar... Şu ara en çok konuştukları konu **İstanbul**'u terkedip Güney'de bir sahil kasabasına yerleşmek... Bu şehrin onların ağır ağır öldürdüğünü ve mutsuz ettiğini düşünüyorlar. Güney'deki sahil kasabasına gittikleri zaman her sabah koşabileceklerini, bir tekne alıp balığa çıkabileceklerini, kalabalıktan uzak, doğanın ortasında yaşamaya başladıklarında artık yitirmeye başladıkları gençliklerine yeniden kavuşup, sağlıklı, mutlu, özgür bir insan olacaklarını düşlüyorlar... Bu düşlerini gerçekleştirmek için birkaç sene daha çalışıp para biriktirmeyi planlıyorlar... Bu düş onlara bu şehirdeki zorluklara katlanma gücü veriyor... Ama küçük bir sorun var gibi: Aralarındaki o bir zamanlar yaşadıkları tutkulu aşk çoktan bitmiş... Tüketmişler aşklarını... Ama bunu hiç konuşmak istemiyorlar. Bu sanki aralarındaki en ürkütücü sır. Çünkü bunu konuşmaya başladıkları andan sonra tahmin ettiklerinden daha büyük bir boşluğa düşebileceklerinden korkuyorlar.

Bu giderek derinleşen boşluğu kendi içlerinde yaşıyorlar... Aşkları bitmiş, ama birbirlerinin tenlerini eskisi kadar olmasa bile hâlâ arzuluyorlar... Hatta aşk da yaşadıkları boşluğu cinsellikle kapatmaya çalışıyorlar... Bu konuda bütün sınırları yıkmayı istiyorlar... Birbirlerine erotik hikayeler anlatıyorlar. Düşlerinde yataklarına bazen hayali bir kadını, ya da hayali bir erkeği alıyorlar. Genç adamın en büyük fantazilerinden biri de iki kadınla birlikte sevişmek... Kadın bunu anlayışla karşılıyor. Hatta bir hafta sonu eve bir fahişe getirmeyi bile düşlüyorlar... Eskiden kadın, genç adamın böylesi isteklerine alınır, gücenirdi. Şimdiyse anlayışla karşılıyor. Artık kendi de denemek istiyor böylesi farklı, aykırı cinselliği. Kadın yitirdikleri aşklarının Güney'deki kasabaya yerleşirlerse belki yeniden geriye döneceğini düşünüyor zaman zaman, ama yine de çok ümitli değil... Şu an sevdiği adamla bütün günahları, aykırılıkları, uçlara yolculuğu paylaşıyor olmak bile yetiyor ona...

Odamdan seslerini duyuyorum. Hemen her akşam sevişiyorlar. Sevişmeden önce yatak odalarına içki şişelerini, bardakları, sigaralarını, mumlarını taşıyorlar... Önce mumlar yanıyor, sonra da içkiler bardaklara doluyor... Kimi geceler başuçlarında duran erotik öykü kitaplarından kimi pasajlar okuyorlar birbirlerine... Hâlâ genç, hâlâ arzulu, hâlâ diri bedenlere sahip olduklarını birbirlerine kanıtlamak istercesine sevişiyorlar çoğu kez... Hayattan ve insanlardan pek umutlu değiller.

Ama ölmekten çok korkuyorlar. Gençliklerini yitiriyor olmaktan da... Hayattan ve insanlardan bu denli umut kestikleri halde ölmekten ve gençliklerini yitiriyor olmaktan bu kadar korkmalarına bir anlam veremiyorlar... Bir yanları yaşama anlaşılması güç bir arzu ve istekle sarılıyor sanki... Bir yanları hızla ölüyor oysa... Bunu çok iyi biliyorlar... Sevişirken aynı anda bunları düşünüyorlar... Sevişirken aşklarını nasıl ve neden yitirdiklerini düşünüyorlar. Zamanı suçluyorlar. Hayatı suçluyorlar...

Sanki hep bir tekrarın içine hapsedilmiş gibiler. Hiçbirşey onları şaşırtmıyor artık. Şaşırma yeteneklerini yitirmişler. Artık hiçbirşey onları derinden etkilemiyor sanki... Oysa buna çok ihtiyaçları var. Savrulmak istiyorlar. Eskisi gibi, aşklarının ilk günlerinde olduğu gibi, her etkiye, her duyguya açık, kafalarına estiği anda, herşeyi, bütün beklentilerini ellerinin tersiyle itip, önlerine çıkan ilk otobüse binip uzak şehirlere, uzak sahillere gitmeyi düşlüyorlar... Ama olmuyor. Onları bu şehirde anlamadıkları bir şey tutuyor... Onları bu şehirde tutan, aşklarını bitiren şey aynı zamanda. Onları bu şehirde tutan, içlerinde giderek büyüyen boşluğu yaratan şey. Bunun ne olduğunu tam olarak bilmiyorlar. Korku mu, hırs mı, kazanma isteği mi, alışkanlık mı, sıkışmışlık mı, umutsuzluk mu, merak mı, yoksa bunların hepsi mi, bilmiyorlar. Sevişirken bazen bölük pörçük bu düşünceler geçiyor akıllarından... Oysa, hep sevişmeye başlamadan önce doğanın içindeki, belleksiz, kaygısız, zamandan ve mekandan kopmuş, herşeyden arınmış, saf bir varlık gibi sevişeceklerini düşünüyorlar... Ama olmuyor, sevişmek onları hayatlarından, kaygılarından, korkularından bir türlü kopartamıyor... O çok arzuladıkları doğadaki saf mahluklar gibi olamıyorlar... Ne kadar isteseler de sevişirken kendilerini unutamıyorlar...

Eskiden, birbirlerine tutkuyla aşıkken hiçbirşey kontrollerinde değildi oysa... Herşey olabilirdi. Her türlü çılgınlık... O anda akıllarına esen bir şey. Sonu ne olursa olsun. Yarını hiç düşünmezlerdi.

Sevişmeleri de öyleydi. Ne zaman biteceğini bilemezlerdi... Bir keresinde ahırdan bozma bir kulübede sevişmişlerdi. Kulübenin içi öyle soğuk ve nemliydi ki duvarlarında sümüklüböcekler yaşıyordu. Sadece nemli ortamlarda yaşayan kimi böcekler uçuyordu çıplak bedenleri üzerinde. Her an içeri birileri girebilirdi. Ama hiç etkilenmemişti bunlar onları... Kaç saat, kaç gün sevişti̇klerini bilmiyorlardı o soğuk, yıkık, dökük kulübede. Yorgunluktan bitkin düşmüş, birbirlerinin üzerinde uykuya dalmışlardı. Onca soğukta... Ve hiç hasta olmamışlardı... Şimdiyse istedikleri anda bitirebiliyorlardı sevişmeyi... Artık herşey kontrollerindeydi. Sevişmekten çok, sevişmekten sonra birer sigara yakıp, düşlere dalmayı seviyorlardı... Ama genç kadın eskisinden farklı olarak neredeyse sevişme biter bitmez, belki de birkaç dakika sonra hemen kalkıp banyoya, duş almaya gidiyordu...

Sevdiği kadının sevişmeden hemen sonra banyoya gidip yıkanması genç adama yaşadıkları hayatın ne denli sıkıcı ve bitmeyen bir tekrardan ibaret olduğunu bir kez daha hatırlatıyor ve içini karartıyordu... Çünkü hayatlarında artık şaşmaz bir düzen vardı. Kurulu bir makine gibiydiler sanki. Çünkü ertesi gün mutlaka gitmeleri gereken bir işleri vardı. Bir an önce uyumalarını gerekiyordu... Sabah uykularını almış ve zinde bir şekilde uyanmaları gerekiyordu... Hayatlarındaki, sevişme dahil, herşeyi kontrol altına almaları gerekiyordu. Çünkü bir kere hayatları aksamaya görsün, bir daha toparlanmaları güç olabilirdi... Çünkü ikisi de oldukça duygusal insanlardı. Ne tuhaf, eskiden duygusal olmakla övünüyorlardı, şimdiyse gizliden gizliye bu yanlarından korkuyorlardı... Eskiden onları aşkları koruyordu bu hayattan, şimdi başarısız olur, ayakta kalamaz, tökezlerlerse onları ne koruyacaktı?..

Hem onları Güney'deki sahil kasabasına yitirdikleri aşkları değil, biriktirdikleri paralar götürebilecekti ancak... Ama genç adam Güney'e gitmeyebilir... Çünkü akşamları iş çıkışı eve gitmeden önce yalnız kalmayı çok istiyor artık. Barlara takılıyor kimi zamanlar. Garip bir açlıkla etrafına bakıyor böyle yerlerde. Birileriyle gözgöze gelmek istiyor. Onu gerçekten anlayabilecek bir kadınla mesela... Herşeyini anlatmaya öylesine hazır ki ona. Konuşmaya susamış sanki... Sevişebilir mi bu yeni tanıştığı kadınla? Kimbilir, belki de... Ama konuşmak istiyor en çok... Ve sonra kontrolden çıkmak... Aklına eseni yapmak... Bıkmış kendini tekrar etmekten. Alışkanlıklardan. Biri onu şaşırtsın istiyor. Hiç bilmediği bir şeyi öğretsin... Ve sonra içini kanatsın. Çünkü kanamak istiyor... Tatlı tatlı kanamak. İçini kanatan ve onu kontrolden çıkartabilen bir kadınla tutkuyla sevişebilir, onu alıp buralardan, bu şehirden kaçabilir. Ama istiyor ki sevi̇ştikten hemen sonra o kadın banyoya gitmesin. Yıkanmasın. Öylece sarılıp uyusunlar. Öylesine derin dalsınlar ki uykuya sabah işe gidememesin. İşten atılsın. Başı derde girsin. Borçlarını ödeyemesin. Ama o yine de bütün bunlara hiç aldırmasın...

Çünkü ne zaman birlikte olduğu kadını düşünse onun sevi̇ştikten hemen sonra banyoya gidişini, yıkanışını düşünüyor... Bazen çok saçma da gelse bu düşünceyi bir türlü kafasından atamıyor... Bunu her düşündüğünde artık hayatında hiç bir şeyin değişmeyeceğini sanıyor... İçi ürperiyor... Genç adam akşamları işten çıktıktan sonra şehrin arka sokaklarında bir süre yürüyor. Müthiş bir susamışlıkla insanların yüzlerine bakıyor. Yüzlerdeki sırrı çözmeye çalışıyor... Sanki yıllardır hayat hakkında, kendisi hakkında yeni bir şey öğrenemiyor... Sanki bilmek istediği her şey derinlere, çok derinlere saklanmış.

Garip ve kendisine nedenini tam olarak anlatamadığı bir açlık duyuyor herşeye... Sanki gecikmiş hayata... Hayat o bularda yokken sanki alıp başını biryerlere gitmiş. Oysa ne gerekiyorsa onu yaptığını sanıyordu bunca yıl... Hep kontrollüydü... Ve kontrollü olduğunda işleri yolunda gidiyor gibi görünüyordu... Ne kadar kontrollü ve bilinçli olursa olsun kurtulamadığı bir dikkatsizliği vardı. Çok istese de bir türlü olgunlaşamadığını düşünüyordu...

Oysa şimdi kontrollü olduğu günlerde kendisini hayattan sürgün ettiğini düşünüyor... Kendisine kimsenin yapmadığı ve yapamayacağı kadar büyük bir haksızlık ettiğini düşünüyor... Yıllardır kendisine hep iyi bir insan süsü verdiğini geçiriyor aklından... Ve en çok kendisine iyi bir insan süsü verdiği yıllarda kötülüğün içine sızdığını biliyor aslında...

Çevresindeki hemen herkes kendisi gibi kötülüğü kendilerinde değil, hep başkalarında,hep uzaklarında arayan insanlar değil miydi zaten... Herkes tıpkı onun gibi kötülükler den, yozluklardan, iğrençliklerden bahsediyor, ama kimse kendisine toz kondurmuyordu. Peki, kimler yapıyordu bütün bu kötülükleri?

Sürekli şikayet eden dünyayı ve hayatı değiştirmek istediğini söyleyen insanların hemen birçoğu hastalıklı bir şekilde kendi çıkarlarına ve kaygılarına saplanıp kalmamışlar mıydı? Bu yüzden genç adam gidecekse, Güney'deki sahil kasabasına yalnız başına gitmeyi düşünüyordu. Çünkü artık hiçbir insanı tahammül edemeyeceğini hissediyor... Birlikte olduğu kadını bile. Oraya gittiğinde belki bir köpek alabilir. Sadık, onu koşulsuz seven, anlayışlı bir köpek... Onunla yoksul bir kulübede birlikte yaşarlar... Akşamları günbatımlarında sahile gidip birlikte ufku seyrederler. Kıyıya yanaşan teknelere, yelkenlilere bakarlar... Genç adam aradığı kadının ufuktan, uzak denizlerden gelen o teknelerden, yelkenlilerden birinde olabileceğini düşünür. Arada bir köpeğine bakar. Onunla bazen gözgöze gelir... Umutlarını hep bir sonraki güne saklar... Son günlerde genç adam eve oldukça geç saatlerde ve genellikle alkollü geliyor. O geldiğinde kadın genellikle uyumuş oluyor. Ama genç adam bir şekilde onu uyandırıyor ve sevişmeye ikna ediyor...

Sevişmenin sonuna doğru genç adam ağlamaya başlıyor. Ağlarken: **Ne olur beni bırakma** diyor, **ne olur... Çok korkuyorum bu hayattan, bu insanlardan çok korkuyorum...** Genç kadın sevdiği adamın ağlayışından çok etkileniyor. Bu ağlamayı yitirdikleri aşkın geriye dönüşü gibi algılıyor...

O an bütün yorgunluklarından, alışkanlıklarından, uykularından, sıkıntılarından uyanıyor. Tıpkı yıllar önceki gibi, tıpkı o aşık, o korkusuz, o yorulmaz ve tükenmek bilmez kadın gibi heyecanla ve soluk soluğa silkiniyor yattığı yerden ve genç adamı sarıp sarmalıyor. Kalbi hızlı hızlı çarpıyor: **Canım benim**, diyor, **ne olur ağlama, korkma, bak yanındayım, seni hiç bırakır mıyım... Söz veriyorum sana, hiç ayrılmayacağız birbirimizden, ne olur ağlama, bak yanındayım. Her zaman canım her zaman...**

Sonra gözyaşları içinde sevişiyorlar... Sonra genç kadın yine banyoya gidiyor yıkanmaya, sonra genç adam yine sigarasını yakıp uzak hayallere dalıyor...

Yattığım odadan duyuyorum bütün bunları... Çünkü artık evlerin duvarları öylesine ince ki...

---

* **14 Kasım, saat 14:00 - 20:00 arası İstanbul TÜYAP'ta Çınar Yay. standında imza günüm var.**
* **15 Kasım Pazar, saat 17:00 - 19:00 arası İstanbul TÜYAP'ta, Büyük Salon'da (A salonu) söyleşim var.**
* Okuduğunuz kimi kitapları **Hakkari**'ye, kitaba ihtiyacı olan insanlara gönderebilirsiniz. Adres: Hakkari Tüketici Hakları Derneği Başkanlığı. Cumhuriyet Cad - Hakkari. Birkaç hafta sonra Hakkari'deyim.
* Bana buyuk yakınlık ve ılgı gosteren **Siirt**'li dostlara çok teşekkur ediyorum
* Sevgili **Leman Sam**'ın dört yıl aradan sonra yeni albümü **"Lila"** çıktı. Nepa Müzik Yapım
* **Mesut Ceylan.** Başlayalı Çok Oldu mu? Parantez Yay
* **Kemal Urgenç.** Beyaz Yumurta. Zed Yay

TABU DEVİREN

SİGARA İÇMEYİ BIRAKMAYA ÇALIŞAN ADAM VE ÖLÜM

Erim

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

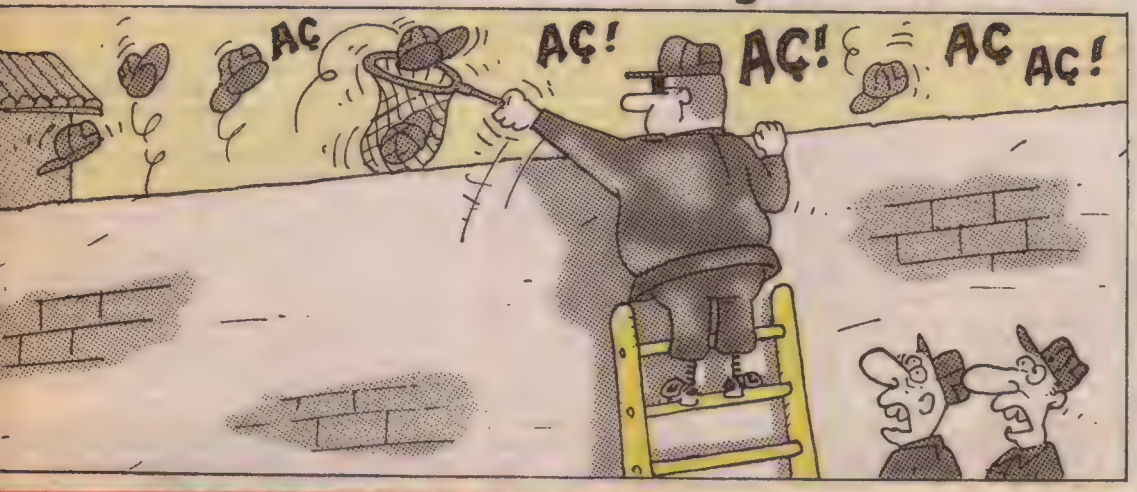

DUMUR

Gülten İçoğlu

Yine Rumeli Hisarı'nda çay bahçesinde boğazı seyrederek çay içerken resimdeki gibi bir manzarayla karşılaşıyorsunuz. Çöp tenekesi olarak kullanılan ağaca bağlı dikili bir sandal var ki, **"Aheste at çöpleri mehtap uyanmasın, oooff oooof..."**

Birgün arkadaşım Öncer ile dershaneden çıkmış, zar zor bindiğimiz E.G.O. otobüsüyle eve doğru yola koyulmuştuk. İnmek için hazırlandığımız durağa yaklaşık 100 metre kala bir vatandaşımızın omuzuma dokunarak söylediği söz bizi eşsiz bir dumura uğrattı: **"Kardeş! Düdüğe basar mısın..."**

Alper - Ankara

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Ragıp Duran... İçerde... Saray Cezaevi'nde... →

temcit pilavı

met üst

"10 kasım"

dünya-hayat, bu neyse ne işte yâni, canlı-cansız herşeyi, herkesi içinde dönüştüren, illa ki birbiriyle iliştiren müthiş bir mekanizma, muazzam bir yaşayan organizma

öyle ki; herkes-herşeyden, herşey de herkesten sorunlu, sorumlu.. birinin ihmali, suistimali, dikkatsizliği, özensizliği, bilgisizliği, ufuksuzluğu bir diğerinin kaderi hâline dönüşebiliyor

hayat sonuçta kurmaca birşey.. mutlak ve muhakkak sanılan hiçbir şey yok... herşey değişim ve dönüşüm hâlinde.. tüm tanımlamaları yeniden yapabiliriz.. tüm olayları, tüm durumları daha neşeli, daha eğlenceli hâle getirebiliriz.. yeter ki hayatın kurmaca ve özünde insanın ürettiği birşey olduğunu kavrayalım

evlilik diyelim mesela genel ve özel hayatın rutin ve mihenktaşı dönemlerinden biri.. türlü çeşidi var.. öyle ki artık kimileri deniz altında, kimileri deniz üstünde nikah kıydırıyor.. yani hep bir neşe, yaratıcılık var.. diyelim ki, dini bütün bir çift paraşütle atlayarak imam nikahı kıydırıyorlar.. bu olay en azından toplumun bir bölümünde yer alan insanların gözündeki imam nikahı imgesi veya önyargısını, bakış açısını değiştirmeyecek midir

ama olmaz.. çünkü biz habire kendisini tekrarlayan, tekrarlaya tekrarlaya da artık öz olarak sahici, samimi bir kendisi de kalmayan ve bu yüzden de habire yumurta gibi tokuşan bir toplumuz

batıdaki her toplumsal çatışma bir sonraki kuşağa ortak kazanımlar olarak miras kalmış.. batıdaki din - laik kavgaları toplumun yararına bir yörünge izlemiş ve en azından artık bitmiş.. bu ülke her toplumsal çatışmaya her nesille yeniden başlıyor.. çünkü kendisini yumurta sanıyor.. ya sen beni kıracaksın, ya ben seni.. çünkü temel felsefesi yumurta mı tavuktan çıkar, tavuk mu yumurtadan.. o ondan çıksa ne olur, bu bundan çıksa ne olur sanki diye sormuyor.. yumurta var ki tavuk oluyor, tavuk var ki yumurta çıkıyor, bunlar bir bütün diye düşünemiyor.. batıdaki sağ-sol çatışmaları toplumun çoğunluğunun yararına bir son hâl almış görünüyor.. bugün avrupa'da sağcıyım diyenlere tuhaf gözlerle ve acıyarak bakılıyor.. hele faşistim diyenlere hayvan gözüyle bile bakmıyorlar.. avrupa'da en dindar partiler bile isimlerinin başlarına "sosyal demokrat" ibaresi koyuyorlar.. sosyalizmin öldüğü bangır bangır bağırılan bir dönemde tüm avrupa halkları sola dönüyor.. çünkü niye, hepsi manyak bunların.. yumurta gibi tokuşup duracaklarına acılarından feyz alıp bir daha aynı acıları kendilerine yaşatmıyorlar.. alayı lavuk bunların.. çünkü her olaya, her duruma mantık süzgeciyle yaklaşıyorlar

hayatın mantığı ne mesela.. yaşamak bu coğrafya insanı için ne ifade ediyor.. yerli faşistler niye mesela yahudilerden sabun yapmayı akıl edemiyor.. faşizm niye bu ülkeye neden en azından italya'daki gibi cinecita film stüdyolarını, ispanyadaki çeşitli görüşlerdeki anarşist, feminist toplulukları çıkaramıyor..

solcuların, sağcıların, faşistlerin tüm dünyada başucu olacak kaç kitapları veya başka ürünleri, olayları var.. kendini yumurta sanan toplumun sanatçıları daha da yumurta..

daha önce de söyledim, yine söylüyorum, "-esrar içsen de / beynin orantısında / uçar diye" bu 10 Kasım'da kendinize bir iyilik yapın.. saat tam dokuzu beş geçe, atam dolmabahçe'de, gözlerini kapadı, bütün dünya ağladı vaktinde yâni, şehrin en kalabalık, en işlek meydanına çıkın ve saat tam dokuzu beş geçe şöyle bir etrafınıza bakın.. arabalar, vapurlar, trenler, fabrikalar inim inim inliyor.. herkes, en azından büyük bir bölüm insan kıpırdamadan bir dakika durur.. müthiş bir olay bu.. hayat cart diye ortadan kırılıyor.. dini bayramlarda böyle mesela.. peki neden hep acı olayları tekrar eden bir toplum bu.. DEVRİM BU; DEVRİM.. İnsanlar ne silah, ne kanun zoruyla, sadece mustafa kemal aabi'yi sevdikleri için yapıyorlar bunu.. onun için birgün saat sabah dokuzu beş geçe bir dakikalığını hayatı felce uğratıyorlar.. peki bu insanlar mustafa kemal aabi'yi niye seviyorlar: kendilerine iyi kötü bu hayatı bıraktıkları için.. peki bu insanlar kendilerini sevmiyorlar mı.: niye iyi kötü mustafa kemal aabi'nin hatırası bu hayatı korumak daha da güzelleştirmek için tüm kasım ayı boyunca saat dokuzu beş geçe mesela, bir dakikalığına aynı şeyleri yapıp şimdiki hayata şok tedavisi uygulamıyorlar

bu hayat kendi çarelerini zaten içinde barındırıyor.. ama hep hacıdan, hocadan, cahil cühela, nobran ve laklaik doktorlardan medet umuluyor.. kendini sürekli tekrar eden, yumurta gibi tokuşmaktan da gizli gizli zevk alan 75 yıllık cumhuriyetle yaşıt ve en az 20 bin gencin öyle ya da böyle ölümüne sebep olmuş bir kişiyi baş yumurtacı olarak yıllar yılı tepesinde bekleten ey ahali, gelin bu 10 kasım, bu hâle son kasım olsun

daral & timsah

MEHMET ÇAĞÇAĞ

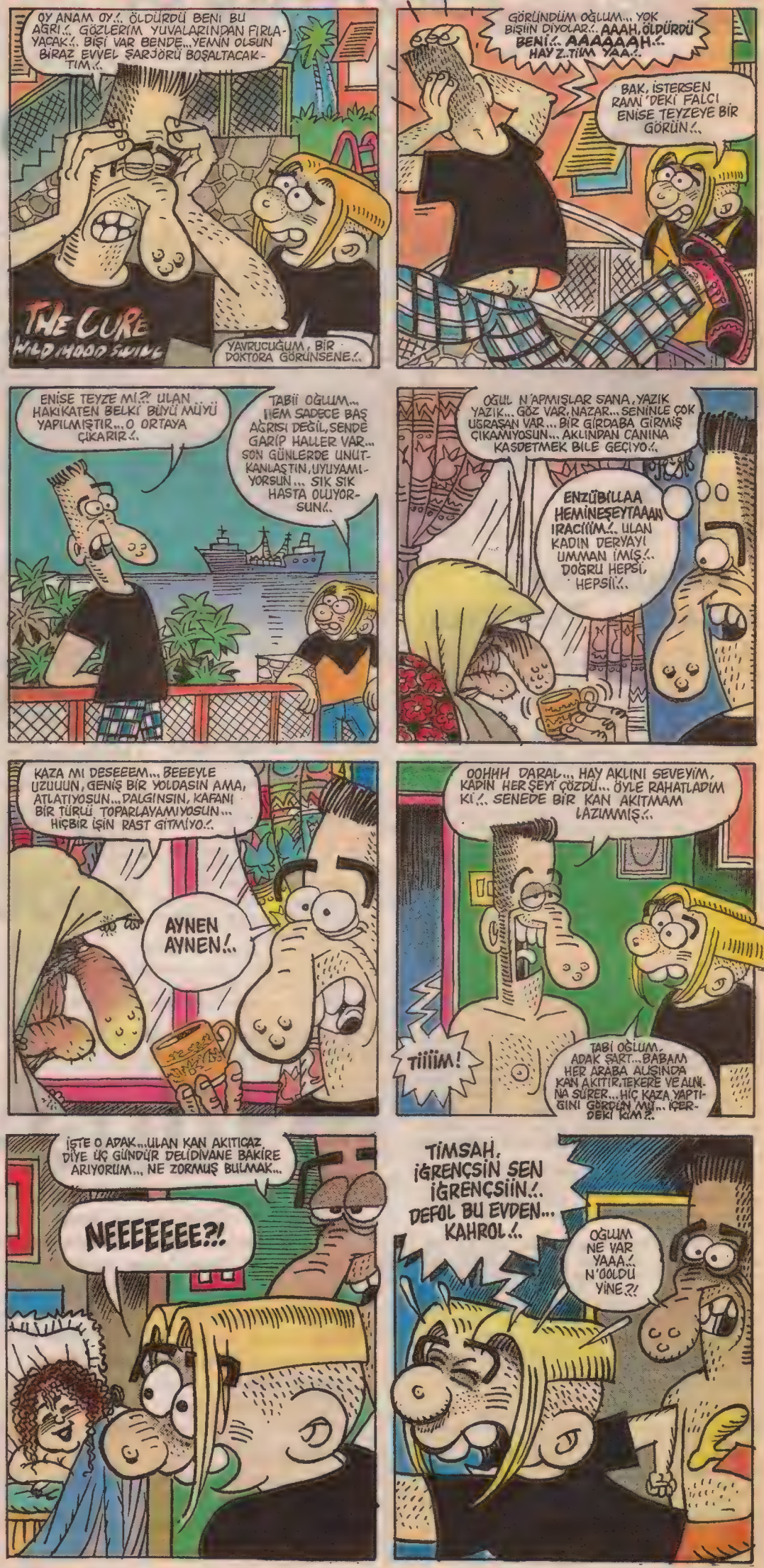

Karikatürist Doğan Güzel... İçerde... Bayrampaşa Cezaevi'nde... →

LeMan anti MEDYA

Hürriyet Bunu Neden Yapıyor

Pazar günü Hürriyet eşşek gibi bir "Manyağa bak" manşeti çekti. Buradaki "Manyak" İHD Genel Başkan Yardımcısı Osman Baydemir oluyor. Manşeti çektiren omurgasızlıktan, yüzsüzlüğe köprü atan Hürriyet'in kumandanı Ertuğrul Özkör, köşesinde İnsan Hakları Derneği'ne Kasap Hakları Derneği yakıştırmasında da bulunuyor. Ertuğrul Özkör'ü hiçbir şey durduramıyor, bulunduğu malum çizginin çıtasını seviyesiz bir bayağılık çukuruna doğru hızla indirmesini yadırgıyoruz. Korsanın canlı yakalanmamasının eleştirilmesinin, uçaktaki 40 kişinin hayatına karşı bir sorumluluk adına tepki gösterilmesi de anlaşılabilir belki ama, Ertuğrul Özkör'ün muhabirlerinin her türlü polis engelini aşıp korsanın fotoğrafını çekmeye çalışmasını, bunu başarmalarını, Hürriyet'in bunu yılın gazetecilik olayı olarak sunmasını nasıl algılayacağız ki! Korsan, fotoğrafı çekilirken bu Özkör'ün acar muhabirlerini farkedip bombanın pimini çekse di ne olacaktı. Bu kadar dangalaklık, ikiyüzlülük, seviyesiz, sefillik yeter usta.. Bize biraz utanma duygusu lazım.

Hürriyet
1 Kasım 1946 Pazar
Manyağa bak
an Hakları Derneği Genel Başkan Yardımcısı, silahlı ve bomba-
KASAP HAKLARI DERNEĞ
AZILARI dünkü manşetimize bozulmuş Tanıdığım, üstelik de yakından tanıdığım birisi soruyor
"Olur mu böyle manşet..."
Cevabını kısa ve net
"Olur olur, bal gibi olur."
POLİTİKA
Ertuğrul ÖZKÖK

Dalaş Ay'ın Dalaşma Proğramı

Ayşe Özgün gibi kadın proğramcılar, sonunda televizyonlarımızda yeni ve korkunç bir proğram türü buldular. Proğram için it, köpek benzeri, ekranda görünme heveslisi, ense suratlı, boynuzlu, borazanlı, daha beteri olamaz derecede dar görüşlü, cinli, perili, sanatçı, manken, bok, püsürük, çalı dişli, mercimek gözlü adamlar bulunur.

Hoş beş proğram başlar. Bağırsak suratlı adamların eline mikrofon verilir. Yusyuvarlak, düzeysiz mi düzeysiz, bilgi, düşünce beslenmesi tamamiyle bozuk insanlar önce konukları selamlayarak işe başlar

Dalaştırma hakemi Dalaş Ay, 'sanatçılar oyuncu mu olsun, olmasın mı, ananın .mı' adlı tartışmanın Türkiye'de yaşayan altmış milyon halkın içini burkup çaresiz bıraktığını, cumhurbaşkanından Diyarbakırlılar'a, Gürcülere, Fenerbahçelilere kadar herkesin bu meseleyi tartıştığını söyler. Ve bu akşam yeni bir dalaşma müsabakası düzenleyerek sorunu az sonra burada çözümleyeceğini fişşek gibi bildirir. Ve hemen dalaşmacılara ikaz eder: 'e olur alçak sesle konuşun, sesinizi yükseltmeyin, buralara gelmiş sanatçılarsanız, toplum sizi izliyor' uyarısını yaptıktan sonra yönetmen odasına dönüp 'hadi bakalım' deyip kollarını önden kavuşturur, ve dalaşma başlar.

Dalaşma için, yüzlerce sinir bozuğu proğramın mutfağından süzulup gelmiş, şohret salağı adam sarhoş köpek havlamasıyla söze başlar. Ekran başında, miğreni, iştahsızlığı, bağırsak tıkanması, sıtması olan ne kadar izleyici varsa, kendini proğramın içinde bulur, rahatlar. Çünkü, toplum içinde o güne kadar tek bir cümle dahi etmemiş izleyiciler dahi, kendilerinin de Türkiye'nin en büyük sanatçılarıyla aynı şeyleri düşündüklerini görürler. Beş yaşından beri değişmeyen düşünceleri ve cümlelerini büyük sanatçı, oyuncu, Berna Laçin'lerin ağzından duyunca, pek sevinirler. Saatler akar, üçbinikiyüz sanatçı lafı, yirmibin düşünce, demokrasi lafı geçer, ve hırlamalar, pençeleşmeye doğru ilerler... Kafatasına vurulan balta, çekiç darbelerini düşünme, konuşma sanan onlarca salak verimli ve üretken cins delilikleri birbirlerinin gırtlaklarına yapışırlar.

Uçurumdan gelen çığlıklar gibi çıldırıyorlar, bu kadar zeka bozuğu kadın, erkek nerede büyüdü, bu tavuklar nerde, hangi okullarda, ailelerde kuluçkaya yatıyorlar... Kahramanlıktan öte aptal cesaretleri onları şöhrete sürüklüyor, paha biçilmez trajediler, acıklı bir Türkiye izliyoruz;

Çünkü, bu ülkede herkes, futbolcu, sanatçı, köşe yazarı, bakkal, işportacı, herkes 'talep' ediyor, kendisini alkışlamamızı, hergün ekranlara taşımamızı, ertesi gün kalkıp tekrar kendisine saygı duymamızı istiyorlar.

Bilge tiyatrocu, yaşını başını almış oyuncu, sanatçı, ossuruk mankenler, hepsi, 'değerli, büyük sanatçı olduklarını', 'ancak bu ülkenin onları takdir etmediğini' söylüyor, Herkes ilgi bekliyor, herkes, bu ülkede, sanata, sanatçıya değer verilmediğini söylüyor...

Çıldırırcasına dalaşarak birbirine girip cinnet nöbetleriyle, 'bizler sanatçılarız, bizler bu ülkenin en büyük sporcularıyız, tiyatrocularız, biz olmasak bu ülke olmaz, bizi alkışlayın, bize ödüller verin' diye sabahlara kadar saç saça, baş başa, ciğerlerini, olmayan ruhlarını boklarını kanştırıp binlerce haşlanmış laf edip, başlarından kaynar sular dökülmüş gibi insan olmaktan çıkıyorlar...

Bu ülkede neden herkes "büyük sanatçı" olduğunu ekranlarda bağırmak ihtiyacı duyuyor, neden herkes, "bize değer vermiyorlar" diye götünü yırtıyor!

Neden? Çünkü hepsinin hayatları inanılmayacak kadar benzer şekilde gelişti!

Dalaşma proğramı pek keyifli proğram, bu benzerler ordusunun .ötünü yırtmış yeri!

Sahi neden otuz tanesi bir medya patronumuz yelek cebini doldurmayacak bu sanatçılar birbirlerine bu kadar benziyorlar.

ARŞİV KURDU

Üç beş adam, yanlarındaki beş-on kemiksizle beyinlerimize hamam böcekleri gibi üşüştüler. Her ortamda ürüyorlar... Sahte düşmanlarla kafamızı ütülüyorlar...

Hep aynı numarayla koordinatları şaşırttılar... Kalın hafızalı züğürt halkımızda, medya tayfununa yakalanmış çalkalanıp duruyor... Geçtiğimiz Salı günü Sabah Gazetesi'nde, tefeci Nesim Malki'nin ölümüyle ilgili ilginç bir haber yeraldı, "Malki'nin pintiliği hayatına maloldu..."

Haber şu mantıkla hazırlanmış; Malki çok pinti adammış, karısına bile 20 yıl sonra otomobil almış, makam otosu olarak Renault Spring kullanıyormuş, eğer zırhlı araç kullansa ölmezmiş. (öldürülmezmiş) falanmış, filanmış...

Kafa bulandırmanın böylesi de görülmemişti. Bir insan kendi ölümünden bu kadar sorumlu olabilir mi? Sabancı suikastini ne çabuk unuttunuz. En güvenli Sabancı ikizlerinin, en güvenli katına girip üç kişiyi öldürmediler mi?

Böyle bir haber yazmanın, hem de 1. sayfadan vermenin kime ne faydası var. (var tabii de bize değil)

Meri Malki'ye 500 milyon dolar kaldı.

Malki'nin pintiliği hayatına maloldu!

ORTAĞI Erol Erkohen polise Malki'nin bilinmeyen yönlerini şöyle anlattı: Ünlü tefeci kayınpederinin şirketinde çaycı olarak çalıştırdı. Karısına uzun süre araba almadı, Sonunda az benzin yaktığı için bir Suzuki Swift almaya razı oldu. Pahalı diye zırhlı araba almaya yanaşmadı. Öldürülene kadar makam aracı olarak Renault Spring kullandı. **Pinti zengin 26'da**

Nesim Malki cinayeti, çete davasının kilit cinayetlerinden biri. Arkasında inanılmaz çıkar ilişkileri gizli... Ama medyamız birşeylerden ürküyor... Konuyu masallarla geçiştirmeye çalışıyor... Malki'nin sırlarının mavi-kırmızı vs. kaplı defterlerde saklı olduğu, alacaklarını buraya yazdığı safsatası yutturulmaya çalışıldı birara. Aynı numarayı Civangate skandalında da sahneye koymuşlardı...

Trilyonlarca lira borç veren bir tefecinin sinekli bakkal gibi veresiye defteri tutup alacaklarını bu deftere yazdığına kim inanır, medya kurnazları...

Bir araştırın bakalım Malki, hangi şirketin hisselerine borç karşılığı el koymuş ya da çek ve senetlerde kimlerin imzaları var. Herşey bu kadar açık ve ortada. Erol Evcil hadi diyelim bu cinayetin azmettiricisi, peki Evcil'i azmettirenler kimler, onlar hala aramızda çeşitli kimlik ve kılıkta dolaşıyor...

Haydi biraz daha uğraşın bu cinayeti çözeceksiniz!

Ucu kime dayanır, bak orası medya sırrı!

Zafer Aknar

Leman 17. İstanbul Kitap Fuarı

Leman Yazar - Çizerleri İmza Günü

7 Kasım Cumartesi: **Ahmet Yılmaz, Kaan Ertem, Vedat Özdemiroğlu** 8 Kasım Pazar: **Suat Özkan, Cem Yılmaz, Aslan Özdemir, Bahadır Boysal** 9 Kasım Pazartesi: **Feyhan Güver, Lütfü Oflaz** 10 Kasım Salı: **Güneri İçoğlu, Mahmut Tibet** 12 Kasım Perşembe: **Vedat Özdemiroğlu, Tunçel Kurtiz** 13 Kasım Cuma: **Kaan Ertem, Güneri İçoğlu** 14 Kasım C.tesi: **Erdil Yaşaroğlu, Selçuk Erdem** 15 Kasım Pazar: **Ahmet Yılmaz, Gökhan Dabak** Leman Standında kitap ve albümlerini imzalayacak okurlarıyla buluşacaklar. Ayrıca Leman ciltleri, Leman tişortleri, Leman bardakları ve Mouse pad'lerinide Leman Standı'nda bulabileceksiniz.

Lemanyak İmza Günü

7 Kasım Cumartesi: **Bahadır Baruter**, 8 Kasım Pazar: **Gürcan Yurt**, 11 Kasım Çarşamba **Bülent Üstün**, 12 Kasım Perşembe: **Cengiz Üstün** ve 13 Kasım Cuma: **Mehmet Coşkun** Karikatür albümlerini Saat 14 00'da Parantez Standında imzalayacaklar.

ÇIKTILAR

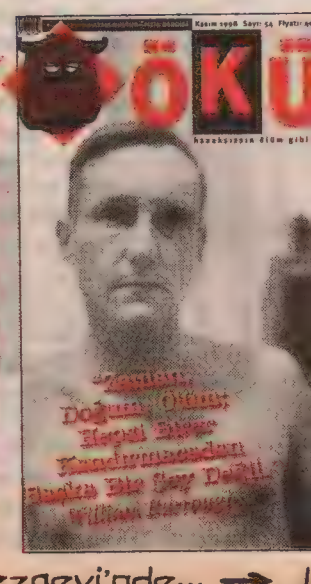

Baklavacı çocuklar... İçerde... Gaziantep Cezaevi'nde... →

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

Susurluk Kahramanları Şimdi Ne Yapıyor?

• **Mehmet Ağar:** Çetenin sicil memuru ve masörü olduğu iddia ediliyor... Dokunulmazlığı kaldırılmasına rağmen, dosyası hâlâ Yargıtay, Danıştay, DGM ve Tapu Kadastro Dairesi arasında gidip geliyor... "Cim Bom Galatasaray Şampiyonum Cimbom'um" marşının güfte yazarı olan Ağar'ın yargılanabilmesi için .öt aranıyor fakat bir türlü bulunamıyor.

• **Sedat Bucak:** Susurluk Kazası esnasında Mercedes'den yalnızca O ve bagajdaki 58 adet Uzi sağ çıkabildi... Siverek'teki çiftliğinde uyuşturucu kaçakçısı manda, silah kaçakçısı horoz ve tetikçi tavşan yetiştirdiği yönünde iddialar mevcut... Dokunulmazlığının kaldırıldığı gün aşırı alkollü olarak geldiği meclikte Meclis Başkanı'nın ensesine kustuğunu ısrarla red eden Bucak ilk fırsatta silikondan Türkan Şoray gözü yaptırmayı arzuluyor.

• **Yaşar Öz:** Yanlışlıkla Mehmet Ağar'ın evi diye DGM binasına girince yakalandı... Çubuk kraker paketleri arasına esrar, klozet kapağının içine eroin, kaşlarının ortasına kokain yaprağı saklayıp kaçırmaktan içeride yatıyor... Halen çete davasından yargılanan Yaşar Öz'ün "Allahından bul emi! cezasına çarptırılması bekleniyor.

• **İbrahim Şahin:** Özel Harekat Dairesi Kılıç Kalkan oyunları departman şefi... Kamuoyu onu Abdullah Çatlı ile düğünlerde hırsla teke zortlatması oynarken çekilmiş fotoğraflarıyla tanıdı... Lütfü Topal'ı halay başı mendiliyle boğma, Tarık Ümit'i kafasına davul darbeleri vurarak ortadan kaldırma suçlarından sorumlu tutuldu... Kanda yürüyüp izini belli etmiyen cinsindendir.

• **Korkut Eken:** Emekli yarbay... Evindeki antika gardropta Çiller'in gizli örgütünü barındırıp, beslediği öne sürülüyor. Konuyla ilgili olarak tutuksuz yargılanıp tek ayaküstünde üç defa "Ben bi eşşekim" diye haykırma cezasına çarptırıldı... Çatlı'yla düzenli olarak Salı Pazarı'na çıkıp pazar filelerini taşıdığını itiraf eden Eken, halen Şeytan Rıdvan kılığında Vanspor'u çalıştırmakta.

• **Haluk Kırcı:** Topal davası, çete davası ve Tolga Han Dans Grubu'nu haraca bağlama davasından giyabi tutuklu olarak aranıyor... Bulana aşk olsun...

• **Ş. Hoştan, A. Fevzi Bir:** Topal'ın ortakları... Çete elemanlarının beyaz eşya taksitlerini yatırmaktan ve çeteye yasadışı yollardan Dardanel Ton balığı temin etmekten yargılanıyorlar... Şu an ellerini kollarını sallayarak dolaşan Hoştan ve Bir, Zırtlan Kardeşler isimli bir lahmacun salonunun işletiyorlar.

• **Hanefi Avcı:** Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi eski başkanı... Susurluk ile ilgili yaptığı konuşmalar ve kaş göz işaretleri nedeniyle ayağı kaydırıldı... Halen bir gecebekçisinin yanında düdük olarak görev yapan Avcı, Harika Avcı ile Gala Dergisi'ne bikinili pozlar vermeyi deliler gibi istiyor.

• **A. Akça, E. Ulu, Z. Bandırmacıoğlu, A. Çarkın, O. Yorulmaz, E. Ersoy, M. Altınok:** Özel tim görevlileri... Çete, Topal cinayeti ve Sevda Demirel'in silikonlarını patlatmak suçundan yargılanıyorlar... Şu sıralar beraberce "Çeteci Kardeşler Yapı Kooperatifi" için arsa arıyorlar.

• **Mehmet Eymür:** MİT Kontrterör Dairesi eski başkanı... Çakıcı operasyonuyla adı yasadışı işlere karışınca Şeker Fabrikaları'na Şeker Kız Candy olarak atandı. İşini severek yapıyor.

Not: 10 Kasım salı Tüyap Parantez standındayım. Gelmeyeni döverim.

Mesut Ceylan

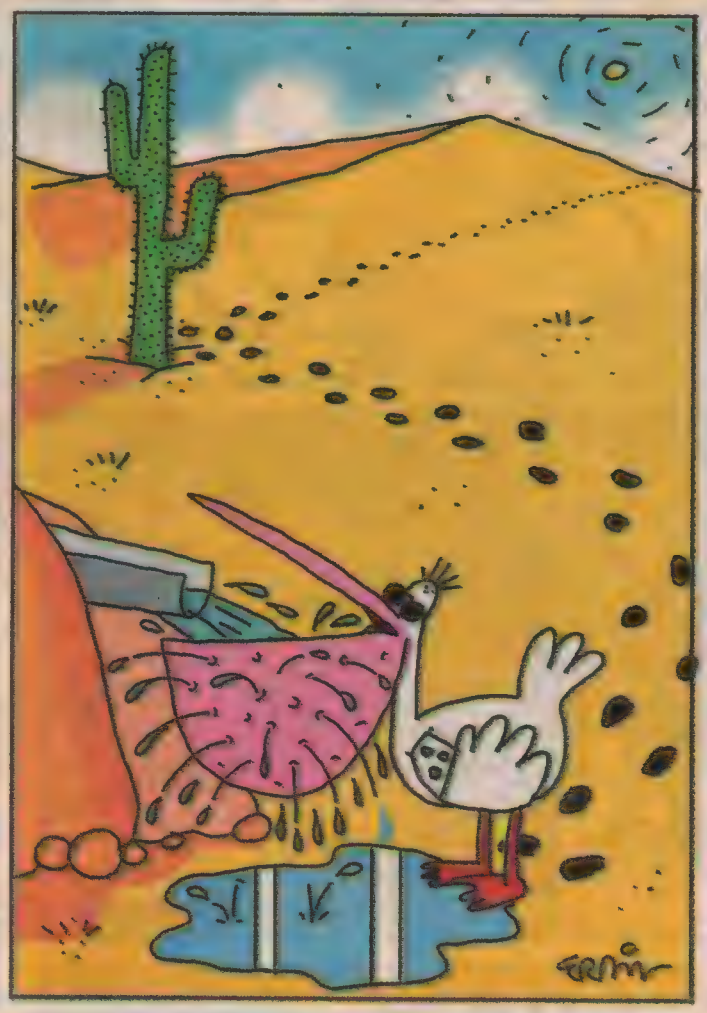

MARLON

Kötülük hiç bu kadar komik olmamıştı... Marlon'un en iyi maceralarının bulunduğu kitap, büyük boy ve 1. hamura basıldı.

KOMİK KİTAP KOMİKAZE DÖRT

Komikaze 1, 2 ve Oyuncak Kitap Komikaze 3'ten sonra, 100 sene dayanırsa klasik olabilecek bir kitap daha... 240 sayfa, çok komik, kara saplı... Şimdilik Tüyap Kitap Fuarı'nda, sonra da heryerde...

EĞLENELİM ÖĞRENELİM:
Vampirlerin aynada yansımaları gözükmez...

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

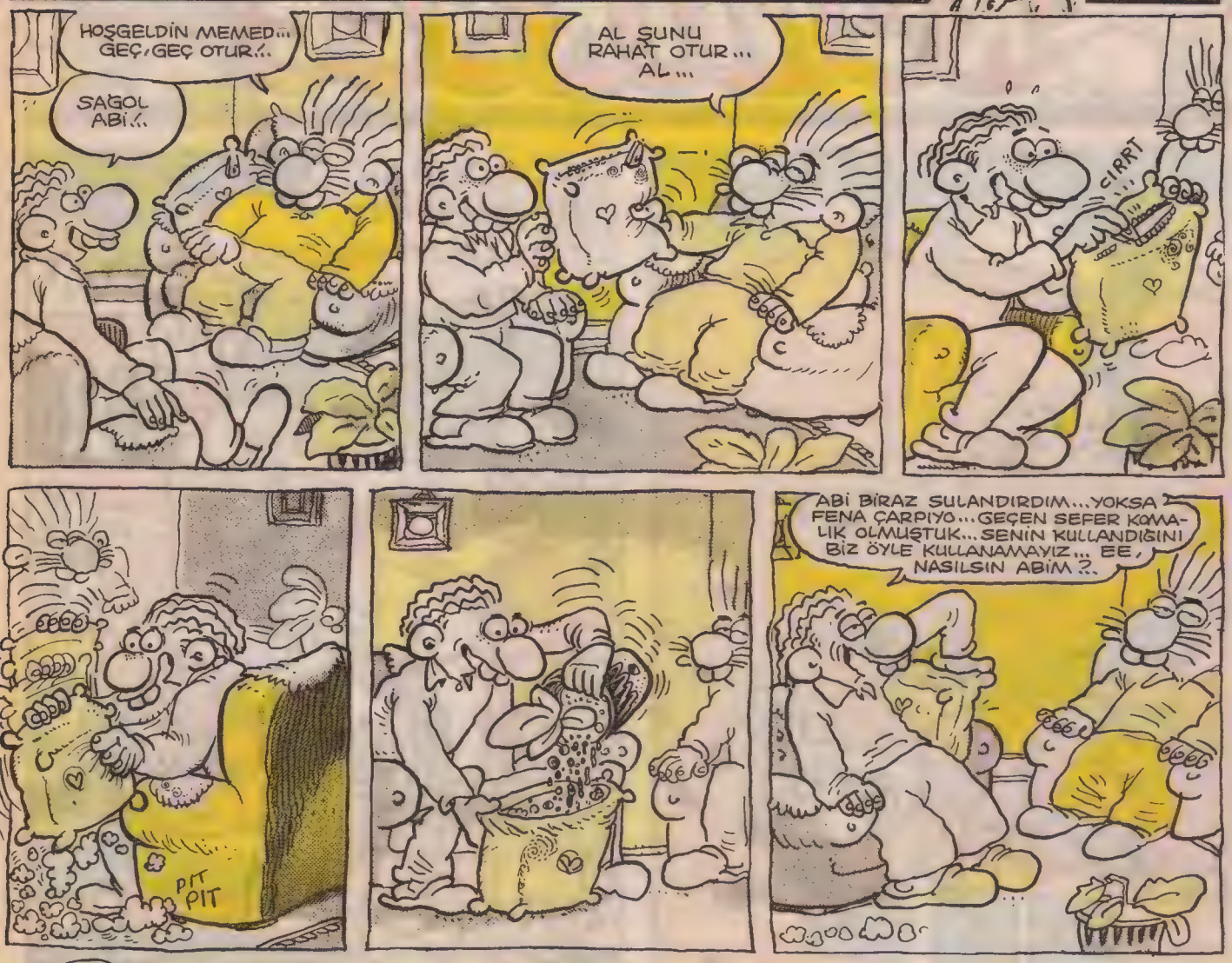

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Oflaz

İlkokullu başbakan!

Artık başbakanlarımız ilkokul mezunu olsun!

Sanki profesör başbakanlarımız oldu da ne oldu?

Nihat Erim de profesördü; ama onun başbakanlığı döneminde işkenceden geçirildi profesörler, aydınlar, yazarlar...

Deniz Gezmiş, Mahir Çayan gibi gençler onun döneminde katledildi.

Tansu Çiller de profesördü; onun başbakanlığı döneminde **çete başları** devlette **köşe başlarını** tuttu.

Bir diğer profesör Necmettin Erbakan altın gibi başbakandı; 150 kilo altını olan başbakan!

Onun döneminde de **tarikat başları, tekke başları** devlette **köşe başlarını** tuttu.

Nihayet ilkokul mezunu birisi de bu profesörler kadar kötü başbakan olur.

Üstelik ilkokul kültürü seviyesinin de altındaki bu topluma, ilkokul mezunu başbakan daha çok yakışır.

Geçenlerde bindiğim belediye otobüsünde, varoş insanları arasında **"Padişah efendilerimizin herbiri altıyüz sene yaşamış"** muhabbeti vardı. Herbir padişahın altıyüz yıl yaşadığına ciddi ciddi inanıyorlardı.

Herbir padişah altıyüz yıl yaşamışsa, Osmanlı İmparatorluğu kaç yıl yaşamıştır, varın siz hesabedin.

Yine geçenlerde bir radyodaki genel kültür yarışmasına katılan Adanalı gence **"Soyadları Kemal olan Adanalı iki ünlü romancımızın adları nedir"** diye sorulduğunda alınan cevap şu:

"Birisinin adını bilmiyorum; diğeri ise Mustafa Kemal"!

Belli ki bu gencin ne Orhan Kemal'den haberi var, ne de Yaşar Kemal'den.

Televole kültürü ile beslenenlere "En ünlü yazarımız" diye sorsanız alacağınız cevap "Gönül Yazar"; "En ünlü şairimiz" diye sorsanız alacağınız cevap "Sibel Can"; "En ünlü ressamımız" diye sorsanız alacağınız cevap "Hülya Avşar"!

"Aziz Nesin kim" deseniz muhtemelen alacağınız cevap da şu:

"Küçük İbo'nun başrolünü oynadığı dizide aziz rolünü oynayan şahıs"!

Mizahçıların işi zor; çünkü toplum mizah ötesi...

Dediğim gibi, bu topluma yakışan ilkokul mezunu başbakan!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm Hakları saklıdır.

Tiyatrocu Şükrü Ayçiçek... İçerde... Karaman Cezaevi'nde... →

Arabesk

Ender Öztarraman

Yüzyıllar önce Arap yarımadasında Seyid adında zengin bir adam yaşarmış...

DEVEYİ GETİRİN BİNECEM!..

Bu adam öyle pis, öyle şirret, öyle zalim bir adammış ki; her seferinde devesin boynuna binermiş...

Hörgücü dururken niye boynuna binermiş?. Evet, bunun cevabı çok basit..

DEEAH!..

Seyid adındaki bu adam hayvancağızın boynuna abandıkça onun yüzünde beliren ızdıraptan zevk alırmış... Sırf bu yüzden binermiş devenin boynuna..

Yüzyıllar sonra, başka bir yarımada... Bu sefer sözkonusu olan bir deve değil, bir kanguru.. Ankara caddelerinde dolaştırılıyor... Onun da yüzünde aynı ızdırap..

Boynuna bağlı ipin bir ucu bakıcısının elinde, bir oraya bir buraya çekiştirilen kangurunun kollarına iki boks eldiveni geçirilmiş... Niyetler belli...

Ve az sonra, ömrü boyunca deşarj olamamış güruhtan kimileri "ön ayaklarına" boks eldiveni takıp kanguruya saldırıyor... Amaç; kanguruyu kızdırıp onu da dövüşe katmak!

Bayram kutlamalarından yorgun düşmüş halka bir eğlence lazım... Eğlence hazır: Kanguru Korhan!

Kanguru Korhan'ın dili olsaydı bu duruma ne derdi bilemiyoruz... Ama sonuçta o da iki ayakları üzerinde durabiliyor ve kendini koruma içgüdüsüyle hareket ediyor...

Her şey bir "ayin" gibi ve bu ayini herkes izliyor.. Kadınlar, çocuklar ve kentin belediye başkanı...

Televizyon başındakiler... Yaşlı bir nine... Belki bir İstiklal Savaşı gazisi...

"Belki Rahşan Ecevit, belki Sezen Aksu... Ya da Yaşar Kemal... Belki Can Yücel...

O anda bir şarjörü değiştiriyor gibi; başka bir haberi veriyor televizyonlar...

SAYIN SEYİRCİLER, HAVA KORSANININ ETKİSİZ HALE GETİRİLMESİNDE ÖNEMLİ ROLÜ OYNAYAN KABİN HOSTESİ ...

Güzelce bir hostes kendisine mal edilen başarıyı ısrarla reddediyor... Mağrur ve mütevazi...

BAŞARI HEPİMİZİNDİR..

Bir bilimadamı, bir gözü TV'de ve üzerinde uğraştığı aletin bir an önce çalışması için dua ediyor... Eğer çalışırsa boyut değiştirecek adam...

Bir karikatürist... Fena halde gribe yakalanmış... Girdiği örtünün altında buğuseptik yaparken çizmeye başladığı sayfasını nasıl bitireceğini düşünüyor.. Ve aklı yine o...

..yarımadada...

Arap Yarımadası'ndaki o zalim adamda... Devesinin boynuna binerek ona acı çektiren Seyid'de...

Bu Seyid denilen adam bir gün yine devesinin boynuna binmiş giderken, yanına birisi yaklaşır... Bu o zamanın alimlerinden olan Cenap'tır.

Deveye doğru eğilir:

BAZI HAYVANATI BİR İTAAT-İ EHLİYE ALTINA ALMIŞLAR..

EVET!

Cenap, Seyid'e şöyle der ve uzaklaşır...

BEN SENİNLE KONUŞMADIM Kİ!

SELÇUK ERDEM

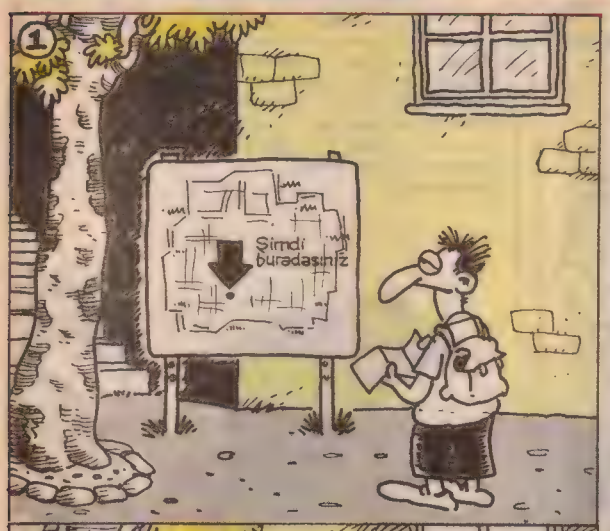

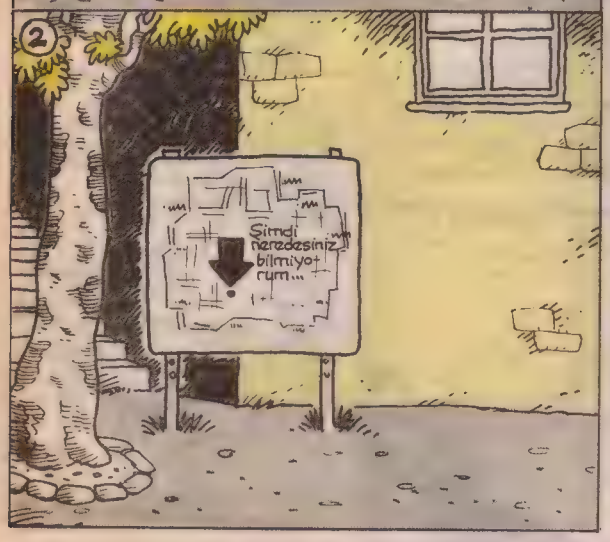

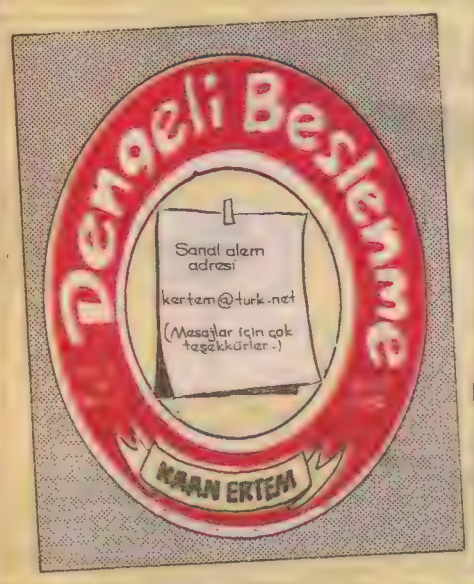

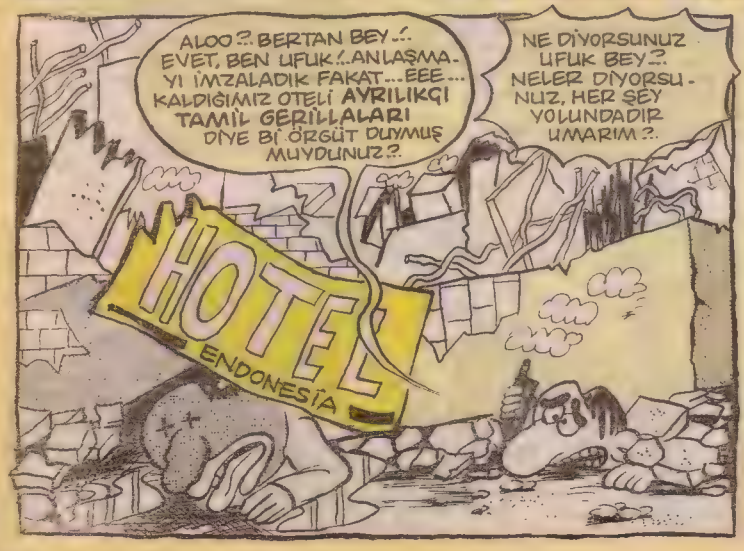

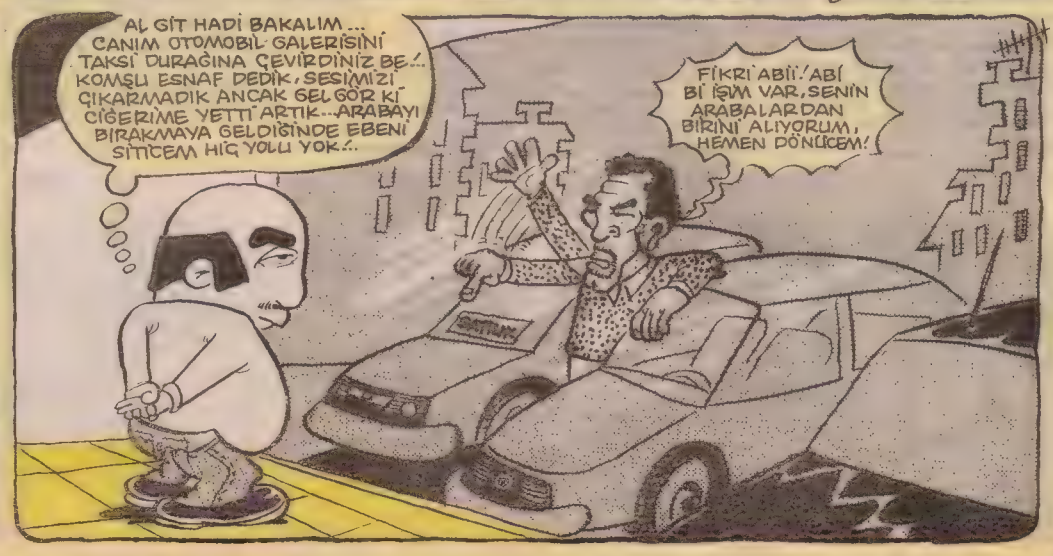

Necati Abay... İçerde... Metris Cezaevi'nde... →

Cem Yılmaz

SİZ UYURKEN ... AMA SİZ UYURKEN... HA HA.. HAAA...

ORHAN'CIM BE, SALI'YA KADAR Bİ 20.000 DOLAR YAPIÇAM MI KARDEŞİNE... SALI'YA BABA!.. SÖZ!.

ULAN 24 SAAT ÖMRÜMÜZ VAR ZATEN!. BUGÜN CUMARTESİ!.. EE, NE SKİM Bİ YALANDIR BU YAA! NASIL Bİ ŞEKİLMİŞ BU YAA.!. YUHH!..

ERCAN ABİ ÇOCUK TİYATROSU... HA HAHA HA...

EE, ASLAN KARDEŞ!. NASIL DA ORMANDA BİR SEVGİ ÇEMBERİ OLUŞTU DEĞİL Mİ?.

.. EE... ŞEY!. ERCAN ABİ... KUDRET BEN, ÇAYCI!.. OSMAN ABİ VERGİ DAİRESİNE GİTTİ, KOSTÜMÜ GİY ÇIK DEDİ!.. ABİ YALNIZ OYUNDAN KELİME BİLMİYORUM.. ATLİİM ZIPLİİM, Bİ ŞEY YAPİİM. YETER Kİ Bİ ŞEY SORMA ABİ. YA DA BİR ŞEY SÖYLİİM. ORMAN GÜZELDİR! ..OLUYO MU ABİ?!

BABA DÖKÜYORUZ, BİR--İKİİ...

KUNDİLOĞLU YA DA YANAROĞLU... HA HA.HA..

LA SİTTİR GİT BE!..

KİLİT

ISSHAANAİN AMİĞA

KOYİİM YA, OK AT, MIZRAK SOK AMA BU NEDİR YA?! SEN DE NE BOHUMA ÖNDE TIRMANIYON MINA KODUĞMUN KERİZİ... ALEV ALEV YANDIM OOY OY!.. ARKADAŞ, ARTIK KALEYİ ALSAK DA HIRSIMI ALAMIICAM.. AY AY AY, LA DÖKMEYİN OOLUM!..

HIHIAA

DELİKANLI MISINIZ ÜLEEEN?!

LALALA YANDI LA YANDI LA..

TEKE ZORTLATMASI

met üst

medyum keto olsaydım gene beni sever miydin

severdim.. ya sen, ben panter emel olsa idim yine beni sever miydin

Ne orgazımı, ne keyfi.. nereden çıkarıyorsun ki bunları.. dur bakayım yoksa kötü kadın mı oldun sen, ha--

hepsi yalan

ne bileyim, bazı kadınlar oluyormuş da

sevgilim İSTOS

üranüs'e kar yağsa, kenya'da üşüyorum
♪ bir canlı türü yok olsa
♫ yanıp tutuşüyorum ♪♫

bir he de de bitsin gitsin şu olay.. senin yüzünden insan soyu geç başlayacak.. hadi bir kere he de

he.. he heyır..

ya panı ya canını değiştir

ee, o vakit. ya bononu ya çekini değiştir

ya donunu ya ceketini değiştir

ama bu işler de böyle olmuyordu ki değiştir

Puşt Gardaşlarım İbne Gardaşlarım

1957 yılında Cumhurbaşkanı Celal Bayar, gündemi çok sıkışık bir günün akşamı, başta Adnan Menderes, kabine üyeleriyle toplantı halindedir. Toplantının başında Celal Bayar; "arkadaşlar size bu akşam büyük bir sürprizim var, ama, iki saat sonra söyleyeceğim" der. Gündemdeki Kıbrıs meselesi, öğrenci olayları, muhalefetin tartışmalarını uzun uzun değerlendirdikten sonra, toplantı bitmek üzere, Celal Bayar, görevliye: "Oğlum, getir!" der, getirilen şey bir teyptir. Celal Bayar: "Efendiler bu aletin adı teyptür, burada iki saat boyunca yapılan konuşmaları kaydetmiştir" deyip teybin düğmesine basar. Makaralı teyp dönmeye başlayınca, kabine üyelerini ter basar, infiala kapılırlar. Adnan Menderes korkulu bir sertlikte: "Kaybedin, yakın şunu" der, Koraltan: "Ne korkunç bir alet, yokedin" der, diğer üyeler de tüm konuşmaların kaydedildiğini görünce panik büyür, Celal Bayar da, "yakın" der, görevli:"yakmaya gerek yok efendim, silinebilir" der, Celal Bayar: "O halde silin!.." der... Ve kabine üyelerini sakinleştirmeye çalıştırır, bir diğer bakan: "Ömrüm boyu böyle bir aletle karşılaşmak istemiyorum, bu aleti kullanmayacağım..." der...

Teyp dediğimiz kayıt makinesinin politikacıları nasıl ürküttüğüne dair küçük bir hikaye anlattık, bugün bu teyp açılmış. Türkiye'deki siyaset ve politika hayatı tümüyle sona ermiştir, politikacıların o günkü korkularının çok doğru ve yerinde olduğu görülmüştür. Bir "teyp" Türk siyaset hayatını içinden çıkılmaz paniğe sürüklemiş, tüm politikacıları "rezil-rüsvay" etmiştir.

***

İsimlerini vermeden bir küçük hikaye daha anlatayım. 60'lı yıllarda Nato subaylarından Yunanlı bir subay kiralık ev bulamaz İzmir'de. Bir Türk subayının evinde çoluk çocuğuyla misafir olup kaynaşırlar. Uzun müddet dostluğu ilerletir, hanımlar, çocuklar aynı ev içinde birbirleriyle yakınlaşırlar. Yunanlı subayın görevi biter, gider ve yıllar sonra, evin hanımına Yunanlı albayın hanımından Yunanistan'dan bir telefon gelir: "Biz burda darbe yaptık, bizimki cunta kurup başına geçti, kalkın gelin, eskisi gibi değiliz bir sürü sarayımız var!"

Türk albayı paniğe kapılır, yahu böyle şeyler telefonda konuşulur mu, bizi ajan falan sanacaklar, kapat telefonu, görüşme, der. Türk albayın hanımı kibarlıkla "Yahu gören olur, duyan olur" deyince, Yunanlı cunta liderinin hanımı: "Kimse görmez, Atina yakınlarında büyük bir sarayımız daha var, gizlice oraya gelirsiniz, tatil yapmış, dinlenmiş olursunuz!" der.

Günler geçer, Yunanlı albayın hanımından bir telefon daha: "Bizim çocuklar çok büyüdü, gömlekleri, pantolonları, yazık olmasın diyorum, göndereyim senin çocuklara tam uyarlar..."

Muhabbet bu şekilde giderken, Türk albayı da Türk hava kuvvetlerinin başında Kıbrıs çıkartmasına hazırlar. Kıbrıs'taki yenilgi üzerine Yunanistan'da karışıklık çıkar, cunta alaşağı edilir...

İki komşu ülkenin albayları arasında vuku bulmuş dostluktan kaynaklanan bu hikayeyi hem anlatımında hem de ayrıntılarıyla inanılmaz zenginlikler var. Burada yazamıyoruz, ancak ben böyle bir senaryo yazsam, sonunda şu telefonu Yunanlı albayın hanımına açtırırım: "Bu kadar birlikte yemişliğimiz, içmişliğimiz, dostluğumuz var, sizin herifin de yaptığı hiç doğru değil!"

***

İsim vermeden ülkemizin bu zengin insan malzemesine devam edelim. Eşber Yağmurdereli'nin Samsun cezaevinde kaldığı yıllardı, dillere destan efsanevi bir cezaevi müdürü, mahkumları yıldırmış, süründürmüş, cezaevini babasının malı gibi kullanıp, mahkumları da kölesi kabul edip, ömrü, cezaevi müdürlükleriyle geçmiş eski zaman bir devlet memuru.

Eşber Yağmurdereli, kör bir avukat olarak cezaevine düştüğü günlerde, müdür, bütün koğuşlardan dinlenilen anonsun başına geçip mahkumlara seslenir: "Benim puşt gardaşlarım, benim orospu bacılarım, benim ibne gardaşlarım, şimdi içinize Eşber Yağmurdereli adında bir komünist gelmiştir. O size şimdi diyecektir ki, bu cezaevlerinde niye zenginler kalmaz, niye mahkumların hepsi fakirdir, fukaradır, sakın ola ki inanmayın..."

Kahramanımız işte böyle masalsı, şenlikli bir adamdır. Birgün Eşber Yağmurdereli'nin annesi, İstanbul'dan kalkıp Samsun cezaevine oğlunu görmeye gelir.Uzaktan geldiği için ziyaret gününe denk gelmez, müdürden izin alması gerekmektedir. Müdür, sorar: "Oğlunuz kim?", "Eşber Yağmurdereli"... Müdür: "Hanım çok hayırlı bir evlat yetiştirmişsiniz gibi bir de ziyaretine geliyorsunuz?"

Anne çok üzülür ve görüşte, Eşber Yağmurdereli annesinin hüzünlü halini anlar, "anne sana ne oldu?" der, annesi söylemez, lafı ordan burdan dolaştıran Eşber Yağmurdereli gerçeği öğrenir ve derhal müdürün odasına çıkar.

Eşber Yağmurdereli, "Siz benim anneme nasıl böyle davranabilirsiniz?" der. Müdür, "Olur mu Eşber Bey, yanlış anlamışsınız, ben hanım teyzeye dedim ki, çok uzaktan geldiniz, yorgunsunuzdur, öyle bilinmedik otellerde kalmayın, benim hanımım çok misafir canlısıdır, buyrun bizde misafir olun".

Birgün yine müdür, ziyaret saatlerini kısa tutup, keyfince uygulamaya başlayınca, koğuşlarda şikayetler yükselir, Eşber Yağmurdereli avukat olduğu için bir güzel dilekçe yazılıp, bir genç mahkum arkadaş görevlendirilip müdürün odasına çıkılır, dilekçe verilir, dilekçeyi okuyup bu uygulamanın demokratik haklarımıza aykırıdır, gibi cümleleri görünce, mahkuma çıkışır: "Ulan, ordumuza tank mı bağışladınız, top mu verdiniz de şimdi demokrasi istiyorsunuz?"

Hangi cezaevinde isyan çıksa, bu müdür, alelacele geçici görevle oraya devlet tarafından gönderilir, çünkü müdür, taşra cezaevlerinde pişmiş, mahkumu çok iyi tanıyan, yani ağa olana ağa, garip olana hiç yokmuş gibi davranıp ezen, yani, cezaevinin geleneksel düzenini kurnazlığıyla sürdürten birisi. Devletin her kademesinde devleti sahiplenmiş, yaşadığı kurumları evi gibi düzenlemiş, şahsi psikolojisini kurumun işleyişine yerleştirmiş bu memurlar, Türk devletinin artık karakteridir. Bu kurumlarda ister istemez, müdürlerin "aile düzeni içine girer, hatır, gönül, dostluk, akrabalık ilişkileriyle "yönetmeye" başlarsınız. Özellikle uzun mahkumiyetler sonrası, müdürlerle içiçe yaşamaya zorlanırsınız. Allah'ın bir nimeti, müdürün çok soylu, dürüst, çalışkan, yüksek tahsil görmüş bir oğlu vardır. Oğlu, baba müdürün, mahkuma davrandığı gibi, kafayı çekip ev düzenini de gına getirtecek cezaevi düzeni verdiğini görmüş, artık isyan halindeki annesini evden alıp uzaklaşmak ister. Eşber Yağmurdereli'yle oğlunun arası iyidir. Müdür, oğlunun evinden karısını götürdüğünü görüp, oğluna da söz geçiremeyince, Eşber Yağmurdereli'nin kendisine yardımcı olabileceğini düşünüp, bir gece yine kafayı çekip, sabahın dördünde koğuşa girer. Müdür: "Eşber bu oğlan seni dinler, söyle de anasını getirsin" der, Eşber Yağmurdereli de uykusu bölünmüş, neye uğradığını şaşırmıştır. "Yahu sabahın beşinde olacak iş mi, git de sabah, oturur, konuşuruz..."

Müdürün mahkumları sahiplenip, "ağalık" ve "sahiplik" duygularını nasıl ileri derecelere vardırdığını gösterecek bir hikaye: hapishanede askerlere de yemek çıkar, ancak askerlerin ekmeği, yemeği, mahkumlardan çok fazla, etli butlu ve lezizdir. Müdür, duruma bozulur ve "Ben mahkumlarımı kimseye ezdirmem" deyip, garnizon komutanına telefonlar edip, askerle mahkum arasındaki bu eşitsizliği gidermek için gayret sarfeder.

Müdürle Eşber Yağmurdereli arasındaki hikayeler, tartışmalar, uzar gider, sonunda Müdür, Eşber Yağmurdereli'yi Trabzon cezaevine sürer. Eşber Yağmurdereli koğuş arkadaşlarına Trabzon'dan mektup yazar, kendisini müdürün sürdüğünü bildiği için, imalı olarak müdüre de tehditler savurur, şöyle: "Beni Trabzon'a kimin sürdüğünü biliyorum, bu cezaevinde ömür boyu yatacak değiliz, bir gün çıkarız, hesap döner..." diye. Müdür mektubu okur ve Eşber Yağmurdereli'ye cevap yazar: Mektup bütünüyle mevzuat ve ayrıntılı kanun maddeleriyle süslüdür, mektubu alan Eşber Yağmurdereli şaşırır, müdür: "...maddeli cezaevi yasasına göre, müdürler, hapishaneye gelen mektupları açıp okumakla görevlidir. Bu yasanın bana verdiği ...(falan) ceza ve tevfik yasasının bilmem ne maddesine göre, yazmış olduğunuz mektupta... Ancak, kim kimin anasını ..ker, belli olmaz..."

Müdür, ihtiyarlamış, emekliye ayrılmıştır, bastonuna tutunarak yürür, Eşber Yağmurdereli de o günlerde "gündemde" manşetlerdedir, müdürü tanıyanlar sorar, "bakın, senin adam meşhur oldu, hergün ekranlarda", ihtiyar müdür: "Onu bugünlere ben yetiştirdim, ben eğittim..."

***

Eşber Yağmurdereli'nin tüm ömrü aynı gündemle geçti, hapishanelerde reden yoksullar yatıyor, hayatında bir kez, kendi gündemi, ülke gündemiyle çakıştı, tüm manşetler onu konuştu, Eşber Yağmurdereli, halen, Avrupa TV'lerinde en çok adından sözedilen, ekrana getirilen Türk vatandaşı, şimdi kaldığı yerden 23 sene cezasına devam ediyor. Medyanın onu gündemine alışı şaşılacak birşeydi, "şaşkınlığımız" sona erdi...

Medyanın gündemi esir alışı halkı esir alışı. Ekranda olandan bahsetmek gibi bir gizli anayasayla yönetiliyoruz. Ünlü spor spikeri Orhan Ayhan önemli bir derby maç anlatırken, naklen yayında arıza olur, ekranda görüntü donar. O anda ekranda bir futbol topu vardır. Dakikalar geçer, futbol topunu izleriz, ancak Orhan Ayhan maçı çıplak gözle gördüğü halde, bize maçı anlatmaz, ekrandaki topu görür ve: "Sayın seyirciler, futbol topu deyip geçmeyin, futbol topunun ağırlığı 400 gramdır, meşinden yapılmıştır, eskiden bu toplar bağcıklı olurdu, benim küçüklüğümde hatırlarım, şişirme olurdu. Sayın seyirciler işte eski futbolcular hala anlatır, çamura batardı ağırlaşırdı, beklerin kafa vurması, beyin sarsıntısına yol açardı..." derken, görüntüde maç akmaya başlayınca, Orhan Ayhan da maçı anlatmaya koyuldu, Oysa izleyicilerin maçı görmedikleri o an, spikere gerçekten ihtiyaçları vardı, ancak spiker ekranda futbol topu göründüğü için, bize futbol topunun tarihi ve yapısı hakkında konuşma yapmak zorunda kaldı.

Televizyonların hergün Eşber Yağmurdereli haberiyle güne başladığı bir gün, Eşber Yağmurdereli'yle avukatının bürosuna gidiyoruz, yolda, TV'ler önümüzü kesip görüş alıyor. Birçok TV randevu saatini bekliyor. Eşber Yağmurdereli de mikrofon uzatılınca görüşlerini anlatıyor, derken, bir kamera önümüzde belirdi, ben, önceden Eşber Yağmuredereli'nin haberi olduğunu sanıyordum, çünkü spiker: "Efendim, insan hakları konusunda neler düşünüyorsunuz?" diye sordu, Eşber Yağmurdereli duraklamaksızın cevapladı. Spiker teşekkür etti, mikrofonunun kablosunu toplarken, spiker, "efendim, isminiz neydi, ne iş yaparsınız?" dedi, Eşber Yağmurdereli, "avukat, Eşber Yağmurdereli, dedi, TRT 2'den genç bir çocuktu ve yoldan geçenlerle röportaj yapıyordu, Eşber Yağmurdereli'yle tanımadan, yoldan geçen bir adam olarak görüşmüş, ismini aldıktan sonra dahi, "ayılmamıştı"...

Akrep oyununun sahnelendiği günlerde, önümüze birçok vatandaş çıkıyor, sizinle fotoğraf çektirebilir miyiz, bir imza verir misiniz, ya da Eşber Bey yanındayız, sizinle beraberiz, ya da Eşber Bey sizinle birkaç dakika konuşabilir miyiz, diyorlar, Eşber Yağmurdereli de, önünü kesen kalabalıkla kısa kısa konuşmaya çalışıyor, yorulunca da, kibarca, şöyle geçelim, diyorum, tam o sırada, 13 yaşında bir küçük kız, bana, Eşber Yağmurdereli'yi görebilir miyim" dedi, "ne yapacaksın?" dedim, küçük kız, fotoğraf çektiren, imza isteyen kalabalıktan yorulduğumuzu anlamış olacak, "gözlerini seyretmek istiyorum" dedi. Yani, filozofik bir komplimanla, bize, ben başka birşey istiyorum, daha değerli, anlamlı bir derdim var, demek istedi...

Ben, aydınların, sanatçıların, yazarların, "ortaya fırlayıp" bize değer verin, bizi alkışlayın, bizi neden önemsemiyorsunuz diye, artık bir cinnete dönmüş histerilerini anlamlı bulmuyorum. Aydın insanlar, karşısındaki, dışındaki insanları, değerli ve anlamlı birşey yapmaya zorlar, duruşlarıyla, eserleri, ürünleriyle... Beni alkışlayıp, bana değer verin diye sabah, akşam çırpınmaz...

İşte bu küçük kız, Eşber Yağmurdereli'yle aynı gemide denize açılıyor, "değerli", "anlamlı", "işe yarar" bir iş yapmaya zorluyor kendini, şuursuz bir sürü gibi halkın dışına taşmak istiyor, mücevher gibi sözler biriktirecek bir hayat istiyor. Güzel bir söz, manevi vatanıdır, insan olanın, bir ülkeden "güzel sözleri" kovunuz, o ülke tarihe karışır. Ganj, Hindistan'ın ruhudur, Ganj aktıkça, Hintliler, dualarıyla, törenleriyle Ganja koşup yıkanacak, annacaklardır... Her ülkenin derininden akan bir Ganj vardır, eğilir bakarsanız orada yıkanan Nazım'ları, Kemal Tahir'leri, Yılmaz Güney'leri görürsünüz. Bu tuzsuz kuru toprağa güzel sözlerle tatlarını verip burayı sıcacık bir yurt yapan soylu edebiyatçılar, yazarlar, sanatçılardır. Onüç yaşındaki küçücük kızlar bile biliyor artık. Bu nehir şimdi Çankırı Cezaevi'nde akıyor, özür dilemediği için yirmi yıldır yattığı mahkumiyeti sil baştan bir yirmi yıl daha tekrar yatıyor. Sakın bana başka birşey anlatmayın, sırtında bu ağır yaraları taşımayan kimseye inanmam.

Milliyet Gazetesi'nin pazar ilavesi Gazete Pazar'da yazar Nazım Alpman bir anketten sözetti, cumhuriyeti seviyor musunuz, sorusunu, çok seviyoruz, deyip alkışlayanlara, bir soru daha soruldu, peki, yirmibeş yıl sonra hangi ülkede olmak istiyorsunuz, cumhuriyeti çok seviyoruz diyenlerin hepsi, hayır bu ülkede yaşamak istemiyoruz, başka ülkeye gitmek istiyorum, diye cevapladı. Aynı, anket, cumhuriyeti seviyoruz, ancak, sağlık, işsizlik, insan haklarında dikkatli olmak kaydıyla, gibi, eleştirel yaklaşanlara da, peki 25 yıl sonra hangi ülkede yaşamak istiyorsunuz diye soruyor, bunlar da, "bu ülkede" diye cevaplıyorlar...

Teypler çözülüyor ve devletimiz dün cezaevi anonsunda "puşt gardaşlarım, ibne gardaşlarım" diye hitap ettiği "gardaşlarıyla" elele, omuz omuza ülkeyi bir leş parçası gibi parçalayarak yerken, cumhuriyet alkışlarından kulaklarımız zonkluyor!

Yazarların, aydınların, sanatçıların etrafında kopartılan "reklam" gürültüsünden kulaklarımız zonkluyor. Ülkeyi çok seven "yaygaracılar" deli gömleği giymiş, yoksul, sahipsiz halka "sabotaj" düzenliyorlar. Göklerdeki yıldızlar gibi süslenmiş devlet adamları, sanatçılar, "ibne gardaşlarıyla" yakayı ele veriyorlar! Battal, hiçbirişe yaramaz, kasap suratlı adamlar, meyve yüklü kamyonları, petrol yüklü tırları, uyuşturucu saklı otobüsleri, borsaları, medyaları, götürüyorlar!..

Yanılıyorsunuz ibne gardaşlarım, bu halk zangır zangır titrese de, sizin o köpek balığı ağzınıza girmeyecek! Yanılıyorsunuz "puşt gardaşlarım", tek günahı "geçinmek olan" bu halkı azgın dalgalarınız sürükleyemeyecek. Yanılıyorsunuz "gavat gardaşlarım", ekrandaki gürültüleriniz canhıraş halkın feryatlarını silemeyecek!..

Eşber Yağmurdereli anlattı, birkaç kez kaçmaya teşebbüs eden mahkumu hücreye kapayıp üstüne de kapıyı kaynaklayarak kapatmışlar, adam, tam iki buçuk sene, yeme, içme, çıkma, orada kalmış... Ünlü Ecevit affıyla adamı çıkartıp, hamama götürdüler, elbiseler deriye kaynak yapmış çıkartamadılar, sıvacı malasıyla kazıyarak derinin üstünden elbiseleri temizlemeye çalıştılar!..

Kırk ayrı renkte, kırk değişik takım elbise de giyseniz, derinize yapışmış pislikleri artık herkes görüyor ve onları kazıyıp silecek tek bir güzel kelime anlamlı, değerli bir küçük dalınız kalmadı.

83 yaşındaki Mihri Belli, Ankara 2. no'lu DGM'de yargılandı, cezası kesinleşti... 1 yıl... →

Bayır Güvü

FEYHAN GÜVER

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

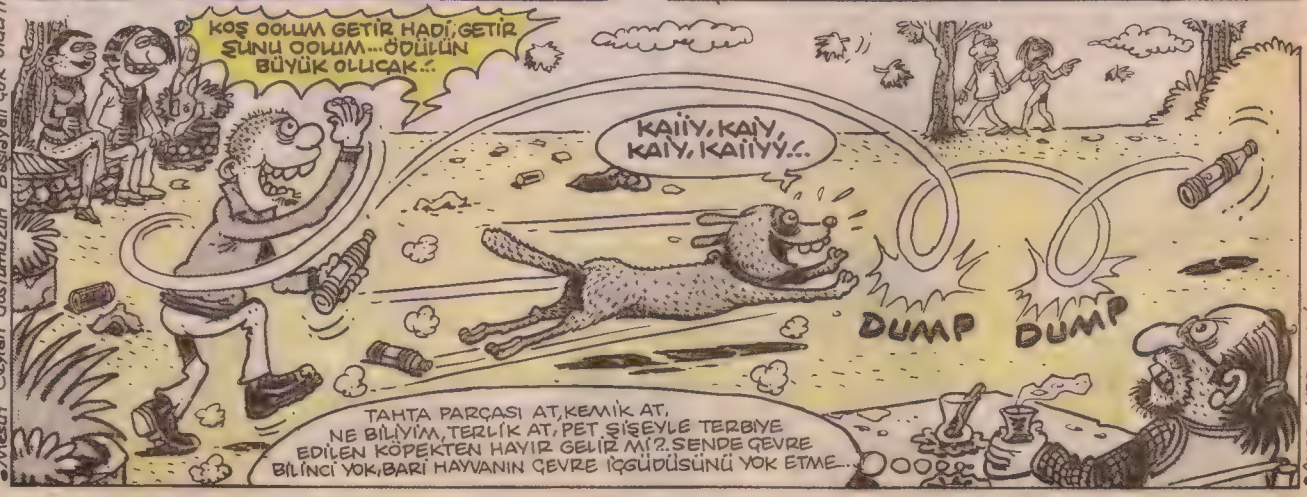

•Mesut Ceylan dostumuzun "Beşleyeli çok oldu mu?" adlı kitabı çıktı... ısrarla okunması tavsiye edilir...

•Ayrıca Yaşanmıştır...

•Ayrıca Yaşanmıştır...

Gazeteci Oral Çalışlar, yargılandı, cezası kesinleşti... 1 yıl... →

GÜMBÜR GEMAAT

Ahmet Yılmaz

MİNİ ÖYKÜ : ÖKÜZLERİN GÜRÜLTÜSÜ (Kuzuların Sessizliği" gibi.)

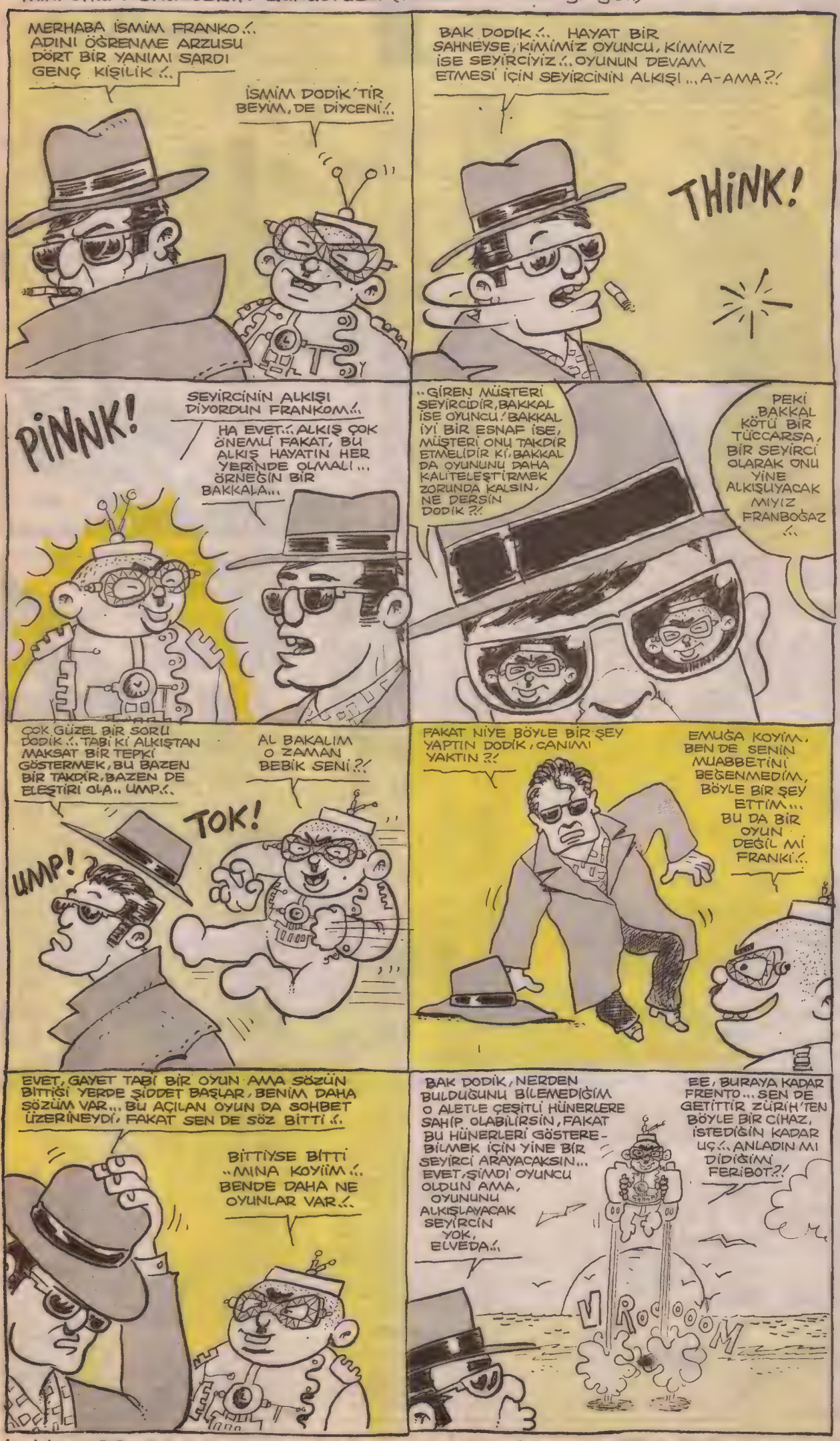

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Lemancılar,

Sizlere carttan curttan meselelerden bahsetmeyeceğim. Belki 65 milyonun tınlamayacağı fakat benim için hayati önemi olan bir meseleden konuşmak istiyorum. Ben sularında AIDS hariç tüm hastalıklar bulunan, içmeyin sarılık yapar diye anonslar yapılan, odaları 10 m2'lik, her odada 6 kişiyi yaşatan daha doğrusu yaşatmaya çalışan, elektrik kesintileriyle dolu, içinde baskılar dolu, dolu, dolu... bir yurtta kalıyorum. Bana bu yurt ne yurdu diye sormayın. Bu yurt Allah başımızdan eksik etmesin dediğimiz devletin yurdu.

Erzurum'da yaşıyor olmam da cabası. Aslında Konya'lıyım, Atatürk Üniversitesi'ni kazandım. Kazandığıma mı sevineyim yoksa Erzurum'u kazandığıma mı sevineyim! Bilmiyorum.

Öğrenciye yürüyen para gözüyle bakılan bir memleketten ne beklersiniz ki. Açıkçası kendimi üniversitede okuyor gibi hissetmiyorum. Yurtların kantin ihalelerini alanlar bize neler çektiriyorlar bir bilseniz, (o hariç). Biri geliyor biri gidiyor. Neyse ki Leman var. Size samimiyetimle söylüyorum. Beni Erzurum'da tutan etkenlerden biri de Leman'dır. Sayılarınızı kaçırmamaya özen gösteriyorum. Esprileriniz beni hayata bağlıyor diyebilirim. Hiçbir sosyal ve kültürel aktiviteleri olmayan bu üniversitede sizin gibilere ihtiyacımız var. Sizlere daha çok şeyden bahsetmek isterdim fakat sağlığımı düşündüğümden... bilmem anlatabildim mi...

Mektubumu yayınlarsanız diye başlayan yağlı sözler etmek istemem. Benimle kaşşak geçmezseniz sevinirim. Bir öğretmen adayı olarak bunlardan bahsetmek hakkım diye düşünüyorum.

İsimsiz

Merhaba Sevgili Leman,

18'ine basalı bir haftayı geçti. 12 Ekim benim doğum günümdü. Yani ben malum darbeden tam bir ay sonra dünyaya gelmişim. Ne garip... Oysa ne hayaller kurardım, vay ben 18'ime gelince kimbilir nerede, nasıl ve ne yapıyor olacağım... Kimbilir doğum günümü nasıl kutlarım. Arkadaşlarım çevremde, gülen yüzler, mutlu bir yaşgünü partisi... Hiçbiri olmadı, ama hiçbiri... Mutsuz, sönük ve sakin bir doğumgünüydü bu. Belki yılın sonunda doğduğum için ben şanssızım. Hüzünlü bir ayda doğmuşum ne yazık ki. Sokağa çıkma yasağının olduğu bir günde. Liseden yeni mezun olduğum halde doğum günümü ve telefonumu bilen hiçkimse aramadı beni. Hiçkimse sormadı. Hele hele 18. yaşgününüzü kutladığınız böyle önemli bir günde. Bu ne demektir bilir misiniz? Bu insanlardan soğumanız için bir sebebinizin daha doğması demektir. Ama ben insanlardan soğumak istemiyorum. Sanki onlar elbirliği yapmışcasına bunu istiyorlar benden. Çocukken ne hayaller kurardım. Ben 80'liyim ve kendi kuşağımın hep özel olduğuna inanırdım. 80'liler büyüdükleri zaman bu ülkede isimlerini duyuracaklar, kendilerini kanıtlayacaklar ve bizi yaptıklarımızla herkes takdir edecek, biz 80'liler, yani yeni bir kuşağın başlangıcı olarak herkese gücümüzü kanıtlayacağız diye düşünürdüm, ta ki birkaç yıl öncesine kadar. Bu kadar büyük bir hayal kırıklığına uğrayabileceğimi düşünemezdim. Adını duyurmak bir yana 80'liler diye bir kuşağın olup olmamasının ne bu toplum, bu ülke, hatta bu dünyada hiçbir yerde zerre kadar önemsenmemesinin, hatta yok sayılmasının nedenlerini anlamak zor olmadı. Dünyayı bilmem ama, bu ülkede bizim kuşağın bir tek ismi var: Kayıp kuşağız biz. Evet kayıp kuşak. Benliğini, kimliğini bulamamış, şu koca sürünün içinde yitip gitmiş bir kuşak... Kendi yurdunda sürgün, zavallı bir kuşak... Yazık... Çok yazık... Herşey için çok yazık... Yazık kelimesinden başka bir kelime gelmiyor aklıma adeta. Ne denilebilir ki başka? Bundan büyük hayal kırıklığı olabilir mi? Daha doğmadan bir kimlik verilmiş bize. Bütün güzelliklerden soyutlanarak olması istenen insan prototipiyle gelmişiz bu dünyaya. Buna karşı savaşmak mı? Böyle sindirilmiş bir kuşak için kimbilir ne zaman ve nasıl?.. 80'liler... Bir kuşağın başlangıcı... Bu ülkenin karanlık odalarında kaybolmuş bir kuşağın başlangıcı... 18'ine gireli bir hafta oldu. Hem de cumhuriyetin 75. yılında. Hani ne oldu? Kimin umrunda ki bu yıl 18 yaşına basanların 80'li oldukları? Kim önemsiyor bu gençleri? Kim destekliyor, kim güveniyor?

Bir Genç

Leman Dostlarına,

Büyük hayallerle, gecemi gündüzüme katıp çalıştığım, sonunda kazandığım ve şu anda okumakta olduğum Gazi Üniversitesi'ne bağlı bir fakültede öğrenciyim. Feslefeden, psikolojiden, siyasetten, sanattan, düşünmekten, soru sormaktan ve araştırmaktan korkan ve kendini bir şey sanan bir yığın insan arasındayım. Cafelerde miskince oturan, kız davasından kafa-kol kıran, içmekten başka bir şey düşünmeyen, tabelaları bile ezberlemekten kendini alamayan, ama diyalektiğin kelime anlamını bile bilmeyen bir neslin üyesiyim. Birkaç lafla gaza gelip adam döven, düşünce özgürlüğüne inanmayan, sağı solu "kesen" sevimli reisciklerimizin yetiştirilmesinden sorumlu hocalarımızın gerici, şoven, faşist çığlıklarının kulağımı tırmaladığı sınıflarımın pislik içindeki hali arasında ben, bir öğretmen adayı olarak mesleğimi elime alma savaşı veriyorum. Bu, tam anlamıyla bir savaş, çünkü şu yukardakilerden farklı bir insan gibi gözükmek dahi okulu uzatman ve eğer bunun üstüne bir de erkeksen heran, düzenli olarak acil servise uğraman demektir.

Burda herkes birbirine benzemek ve aslında farklı görünüşlerde de olsa tek insan olmak zorunda. Burda ne akademik ne de bilimsel eğitimden, özgür üniversitelerden bahsetmek anlamsız geliyor zaten. Bizim Nuh'un gemisine bindirilen hayvanları ezberlememiz, Türk başbuğlarının neler giydiklerini ve nasıl kelle alıp verdiklerini bilmemiz, Çinli'lerin hep kötü. Türklerin hep kazandıklarını ve hep haklı olduklarını, Osmanlı'nın babamız, Hunlar'ınsa dedemiz olduğunu öğrenmemiz gerekiyor çünkü. Ara sıra da Allah'ı görüyoruz diye bir ağızdan bağırmamız gerekiyor. Düşünmek zamanımızın en büyük bölümünü alıyor zaten. 20 dakikalık sınavda Atilla'nın dedesinin babasının kim olduğunu düşünmek gerçekten de büyük bir iş! Ve biz nasıl savaşacağımızı, nasıl kelle alıp vereceğimizi, herkesin bizim düşmanımız olduğunu ve bu nedenle savaşa nasıl hazırlanacağımızı bu insanlardan öğrenmek zorundayız. Burası bir üniversite değil. Burası bir askeri eğitim merkezi. Başımızda generallerimizin olmasından belli oluyor bu. Eğer

 Silahlı saldırıdan ağır yaralı olarak kurtulan İHD Genel Başkanı Akın Birdal yargılandı 1 yıl ceza aldı, yargıtay cezasını onayladı... →

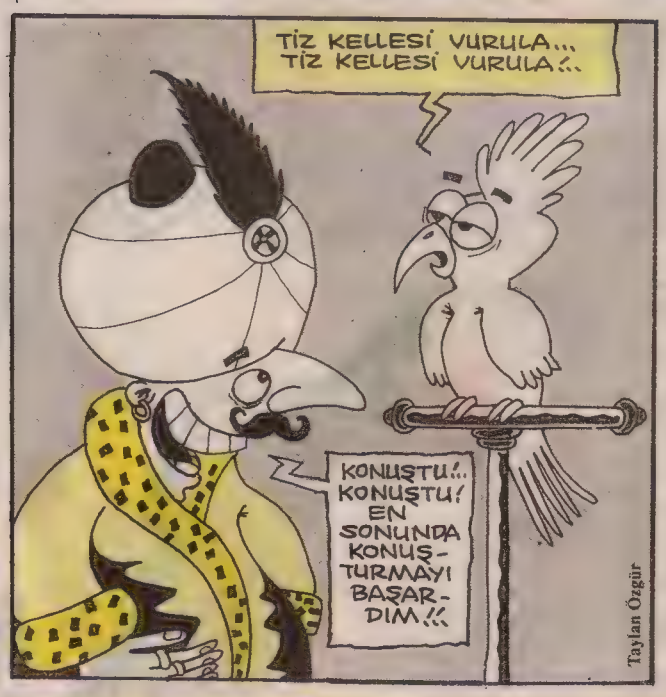

:bir üniversite olsaydı bilimadamlarının olması gerekirdi.

Bu sistemin ne şekilde yürüdüğünü bilmeyen bir insanın olduğunu sanmıyorum. Herkes görüyor, duyuyor, yaşıyor ve aslında anlıyor da. Ama hep susuyor. Bizim gibi susmasını beceremeyenler ise toplumdışı, bölücü, huzur bozucu oluveriyor bir anda.

Ben böyle bir düzenin dayatmalarını yeni beyinlere empoze eden bir eğitimci olamam. Benim öğrencilerim bilimi öğrenecek, onunla yaşayacak ve belki de onu öğretip yaşatacaklar. Onlar insan olmanın tüm erdemlerini öğrenecekler. Ve asıl onlar kendi halkını çok sevecek. Kimseye dayatma yapmayacak, kimseyi ezmeyecek, her ne koşulda olursa olsun daima halkının yanında olacaktır. Kendini bilimadamı sanan doktorun teki gibi 50 milyon veremediği için bir çocuğu ölüme terketmeyecekler. Ömürlerini ne ezberci okula, ne cafelere, ne eve, ne diskolara, ne odalara tıkmayacaklar. Laboratuvarlarda çalışırken milyonlarca ışık yılı ötedeki bir gezegende meydana gelen hayatın ilk oluşumlarının gösterdiği gerçekleri düşünüp, elleri zincirde de olsa, hep özgür olacaklar.

"Yaşamak, bir ağaç gibi tek ve hür ve
bir orman gibi kardeşçesine."

R.G.

Cevapsız bir ölüm,

Öğretmenliğimin ilk yılıydı. İdealistliğim uğruna katlanabilecek tüm zorlukları göze almış ve büyük bir şevkle göreve başlamıştım.

Doğuanadolu'nun, teknolojiden nasibini alamamış, kırgın ama soylu bir Kürt köyüydü. Köy halkının çoğu bu kırsal mekanda doğar, büyür, evlenir, çoluk-çocuğa kavuşur, torun sahibi olur, öldüğünde ise burada gömülürdü.

Öğrencilerimden olan Abuzer "Neden öğretmenim, neden öldürdüler abimi?" diye sorduğunda ise henüz 9 yaşındaydı ve anlayamadığı belki de anlayamayacağı cevapsız bir ölümün acısını çok erken yaşamıştı.

Abuzer'in abisi ise henüz 20 yaşındaydı. Askere gittiğinde, ölümü düşünmeyecek kadar yaşam doluydu. Ama terhisine az bir süre kala, Kuzey Irak'ta girdiği bir çatışmada, amansız bir kurşuna hedef olmuştu. Öyle ki, kendi kardeşinin bile, kanını akıtmayı göze alacak kadar amaçsızlaşan bir öfke...

Haberi vereceğim eve doğru yola koyulduğumda, bir yandan söze nasıl başlayacağımı düşünmüş bir yandan da söylenmesi gerekli teselli cümlelerini kurgulamaya başlamıştım... Ben daha kapıya varmadan kapı açılmış, sanki getirdiğim haber gözlerimden anlaşılmıştı. Ev halkının etlerimde yankılanan çığlıkları, düşündüğüm tüm cümleleri boğazımda düğümlemişti.

Acılı haber köye yayılmıştı. Önce fısıltılı ve telaşlı bir koşuşturmaca başlamış ardından evden eve yükselen bir çığlık seli tüm köylüyü dışarıya çıkarmıştı... Muhtarın evine gelen bir telefon, cenazenin yarın getirileceği haberini vermişti. Bu haberin birlikte herkes evine çekilmiş, ağır ve çaresiz bir bekleyiş başlamıştı.

Cenaze sabaha doğru resmi bir konvoyla köye girmişti. Bayrağa sarılı tabutu gören köylü kadınlar, kürtçe olan ama acıları her dilde anlaşılan ağıtlar yakmaya başlamıştı. Erkekler ise yüzlerini kapatan elleriyle gözyaşlarını gizlemeye çalışmış ama bazıları da cılız bir çığlıkla olduğu yere yığılmıştı. Ve çocuklar, hiç de alışık olmadıkları bu hazin görüntüleri, ürkek bir merakla izlemeye koyulmuştu.

Mezarlığa varıldığında, ilk konuşmayı, yörenin mülki amiri yapmıştı. Ardından bir rütbeli halka hitap etmişti. Ama yapılan konuşmalar, yakılan ağıtları dindirmemişti. Köylülerin çoğu, Türkçe yapılan konuşmaları, Kürtçe dinlemişti... Tören bitmiş, resmi konvoy köyü terketmişti. Ve köylü paylaşılamayan acısıyla başbaşa kalmıştı.

Kalabalığın içinden, yanıma yaklaşan Abuzer, gidenlere küskün bir öfkeyle "Neden öğretmenim, neden öldürdüler abimi?" diye sormuş ben ise hiçbir cevap verememiştim.

Nihat Işık - Van

Selamlar,

Yıl 1998, sakin bir şekilde trafikte ilerliyoruz ama trafikte sakin olmayan birileri var. Çok uzaklardan gelen acı siren sesleri, polis anonsları, okunan plakalar ve o çok alıştığımız siyah camlı, siyah plakalı, siyah arabalar. Bizler minibüsün içinde tıkılmış bir vaziyette 45 dk. resmi arabaların geçmesini bekliyoruz, onlar da konvoy halinde ve zincirlerini dağıtmadan aramızdan sıyrılıyor. Daha sonradan bu arabalardan birinde bir milletvekilinin olduğu yayılıyor minibüste kulaktan kulağa. Kendi milletinden korkan, kaçan, kendini üstün sayan, başka dünyalarda yaşayan milletvekilimle gurur duyuyorum o an. Öyle bir gurur ki bu "işte" diyorum. Cumhuriyetimizin 75. yılına yakışacak bir demokrasi örneği.

Yine aynı yıllardayız, evde akşam haberlerini seyrediyorum. Bir mafya babası (Sedat Peker) tutuklanıyor. Daha doğrusu cumhuriyetimizin 75. yılına yakışacak bir şekilde kendisi teslim oluyor. Yine damarlarımda o asil kanı hissediyorum. Konulduğu hücrede büyük bir operasyon başlatıyor. (yok öyle anarşik eylemler değil) Hücreyi baştan aşağı evi gibi dekore ettiriyor. 2 çamaşırmakinesi, kokoreç makinesi, dantel örtüler, Cine 5...

Ben bunların arasında kitab, dergi, gazete türünden okunacak şeylere rastlamadım. Acaba o bölümü kaçırdım mı? Çünkü biz bu özel konforu ancak siyasi suçlularımıza, tutsak gazetecilerimize ve düşünürlerimize sağlarız. Zaten Cumhuriyetin 75. yılında olması gereken de bu. Eğer haberin bu bölümünü kaçırdıysam lütfen beni aydınlatın. Kendinize iyi bakın, sevgiyle kalın.

Ha, bu arada bir de cumhuriyetin 75. yılını coşkuyla, delice, ölesiye kutlayın. Loy loy lom!

Zeynep İnan - İstanbul

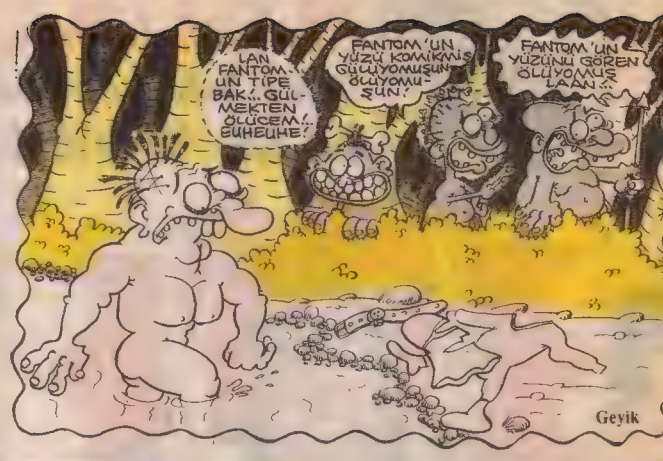

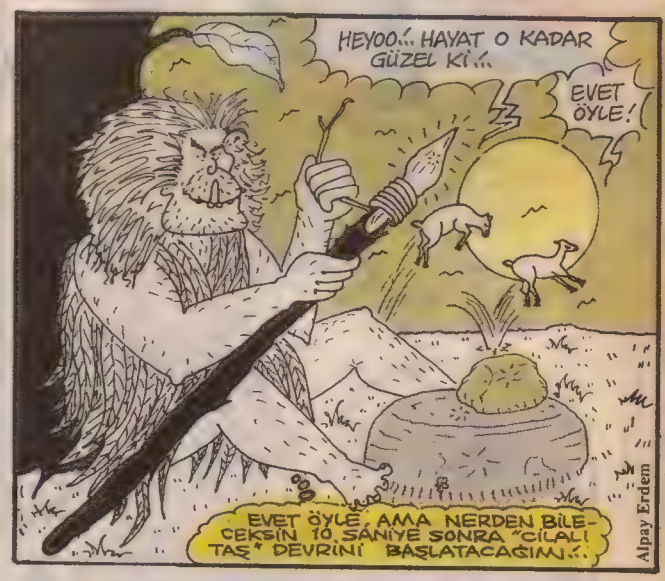

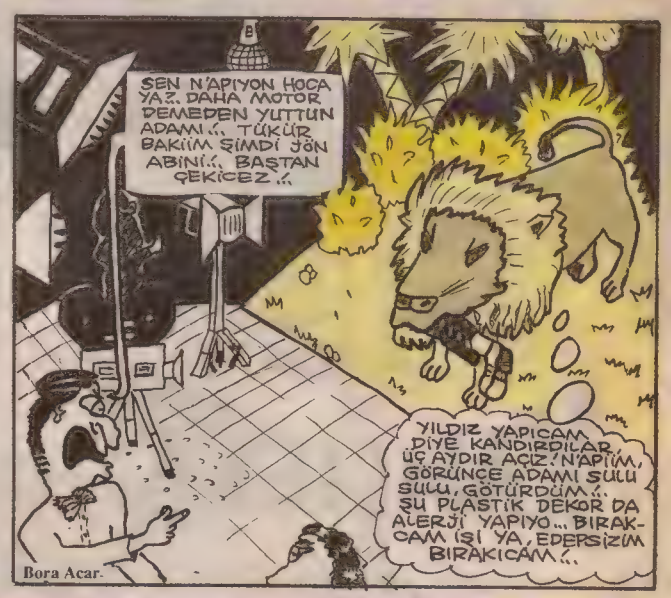

LeMan

SAYI: 365...
7 KASIM 1998...CUMARTESİ...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 - 251 52 67 ● **Abonelik için:** 244 15 11 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

ALLAHINIZDAN BULUN!

(Bakın Bahadır Boysal'ın beddualarının yumruk azmindedir ama yinede son sözüm

BİZE DOKUNMAYAN YILAN BİN YAŞASIN!)

çok seviyorum"

Çağdem Tunç gerçek anlamda bir sevgi insanı. Nefes alıp veren, canlı olan her şeyi seviyor. İçinden akan sevgiyi, sözleriyle ve yüzündeki mutlu ifadeyle anlamımız etkinlerimiz olabiliyor. Ben sevdiklerimin yanında olmasına sükredivorum. Çiçeklerim, kedilerim (4 tane kedisi var) yaşayan, nefes alan canlıların sevgimi hissedebiliyorlar. Ben yaşayan, nefes alan varlıklardan, bugüne kadar yazmış olduğum şeylerden mutluluk

—METROPOLÜN KÖYE DÖNÜŞÜ!—

Önümüz Milleniüm Çağı... Ben size şekli çizeyim... Bakınız M.Kırmızıgül, Tekvole, Canısı halen 1 numara... E futbol, Sibel Can falan... Ve bu lanet olası "Tahmet Kaya" lara şerefsizim metropol de dar gelecek... Bu duygu ve sinir silsilesi kıllı canlar 3. bin yıla kalmadan "gelin canlar bir olalım" diyecekler...

O çağın teknik olanaklarının da yardımıyla Acı kadere ve Kahpe feleğe nükleer bir tepki - bir tepkime olarak koyacaklar kendilerini ortaya... İstanbul bu arada habire köyleşecek...

O ilk en büyük tepkimeden sonra radyasyon parçacıkları misali, kendi bedenlerine jilet atan acı kader maymuncukları yayılacak metropole... Jilet yaralarından da yeni Tahmet Kaya maymuncukları türeyecek...
(Paranoya ama muhteşem fenasi...)

Elinizi beyaz kebuğuna dayadığınız ağaç bir gün, "Uzaklara git. Rüzgar senin peşinde. Git ve asla koca bir yorgunluk ve yoksunluk duygusuyla kendinize yalıncasına etrafa bakıp, "Niye yalnız, çocuk" elinizi sevye yalnızsınız?" diye sorarsanız; küçük bir sessizce tütüp "üzgünüm" diyecektir.

e-mail : bahadirboysal @ yahoo.com

14 Kasım 1998 Cumartesi Sayı: 366.200.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

KRONİK HASTALIĞINIZ

Yiğit Çaktı, Hükümet Morardı.

Çetelerin kara belası, gözünü budaktan esirgemeyen, pürüpak ve masum Başbakan ve kabinesi, tanınmamış(?) bir müteahhit olan Korkmaz Yiğit'in 2,5 saatlik bandıyla sarsıldı, nakavt oldu. Muhalefet, hükümete 2 hafta süre biçti. Başbakan Yılmaz ise gitmem diye tutturdu. "Bunlar komplo" dedi. Adeta hükümet olduklarını ama iktidar olamadıklarını teyit etti. Çete tufanında tutunacak dal bulamadı, uçtu gitti. Çıkar ilişkileri, yüksek yüksek rakımlı tepelere kadar uzanıyor. Önümüzdeki günlerde hükümetin gidişi kime yarayacak göreceğiz... Şimdilik toz dumandan santrancın kareleri ve oyuncuları görünmüyor... Oyuncular yerli yerine oturtulamadı. Alternatifsiz ANASOL-D hükümeti safsatasına artık kimse inanmıyor. Kokuşmuş bir sistemin yavaş yavaş çöküşünü izliyoruz... Uzun ve tempolu bir ekşın filmi gibi.

PARADOKS
-Tersyüz-

Dr.Ahmet Çoker'e

Bademcik nahiyesine rastlayan habis urun yola getirilmesi için, başta Dr.Şen, cümle tabibin sözbirliğiyle Işın Tedavisine, Radyo Terapiye başvurulması sonrasında ve ağız mukazasının, yâni ağız içi dokularının, beklendiği üzre, zedelenmesi yüzünden ağız yoluyla beslenmem bayağ zorlaştığında, karnımdan mideme bir dren, bir sonda açılınca,

Midem ağzıma geleceğine
Ağzım mideme gelmez mi!
Ben ki bir karındanbacaklıyımdır,
Karındanağızlı biri olup çıktım,
Tıpkı bir Vantrolog...

CAN YÜCEL

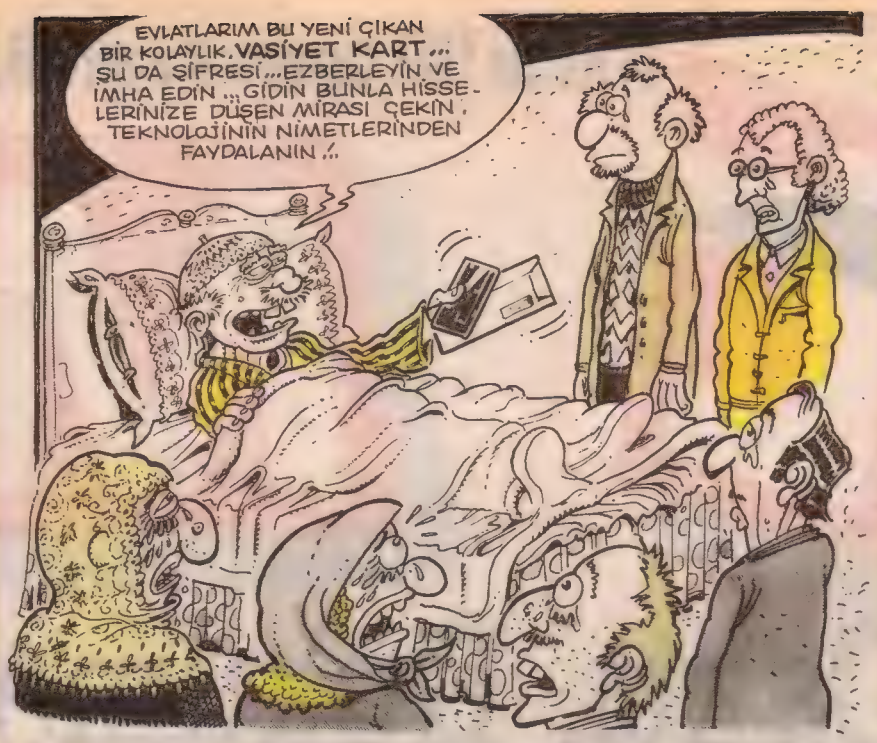

DOĞAN GÜZEL

Karikatürist Doğan Güzel Özgür Gündem ve Özgür Ülke gazetelerinde yayınlanan 'Qırıx' tiplemesi nedeniyle 4 ayrı davadan toplam 40 ay hapis cezasına çarptırıldı. Halen Ümraniye Cezaevi'nde bulunan Güzel'in 5. davası Sultanahmet'te İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 25 Kasım'da saat 10:00'da görülecek.

CEZAEVİNDE

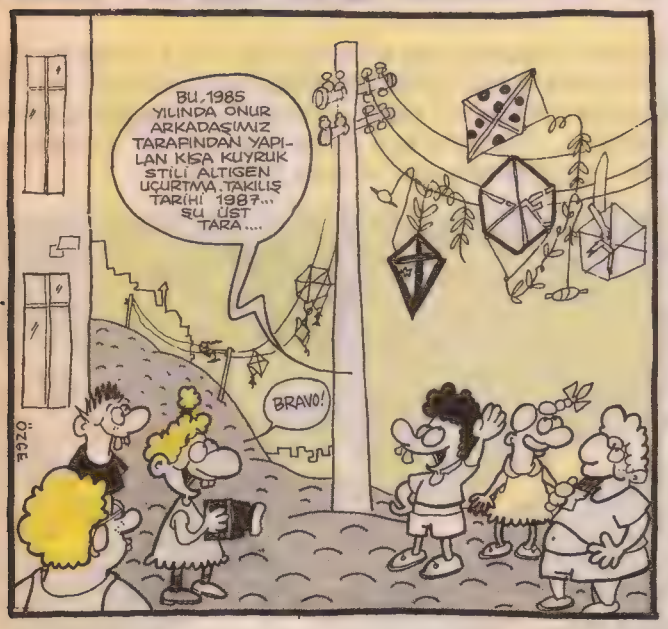

Kobay astronot John Glenn dede uzayda deneyden deneye koşturuldu ve sağ salim döndü.

Tut Şunun Ucunu Döşeyelim Ağbi

- Bunlara çocuk diyorlar ama kazın ayağı öyle değil Eyüp... Kazın ayağı menüsküs, kazın sağ baldırında çekme var... Sana bişey diyeyim mi ben kazları hiç sevmem Eyüp.

- Aynen akim Bey... Dört yaşımdayken IQ'mu sinirli bi kaz didiklemişti... Adı Toraman'dı... Hiç unutmam çok ağlamıştım... Puşt kaz anarşistin en pis cinsindendi... Bahçemizde paytak paytak yürüyerek solcu marşlar haykırdığına şahit olmuştum... İşte o vakitler acar bi savcı olup, anarşistlerle cenk etmeye and içtim akim Bey.

- İyiki içmişsin Eyüp... And içerken yılan bile dokunmaz... Yılan deyince aklıma geldi, ben yılanları çok taktir ederim... Bak iç cebimde beş altı tane kadar besliyorum... Buyur okşa Eyüp...

- Maşallah cin gibi keraneciler akim Bey... Adeta zeybek gibi kasılıyorlar.

- İnanır mısın bu yılanlar bile onlardan daha fazla vatanına milletine bağlıdır Eyüp... Tekrar ısrarla ifade ediyorum mevzu şahıslar çocuk değil minyatür iblistir... Arsızca Mecliste pankart açmışlar, Meclis Başkanı'nın evindeki kristal bardakları çalıp molotof kokteyli yapmışlar, Meclis lokantasının mutfağını örgütevi olarak kullanmışlar... Tabi Meclis katibinin bıyıklarını kızıla boyamalarını da es geçmemek lazım Eyüp.

- Daha bitmedi akim Bey... Örgüte yataklık ve yardım suçu var... Evlerinde tombul sosisle besledikleri anarşistlerin gece uyurken sırtları açılınca, uyanıp battaniyeyle üzerlerini örtmüşler.

- Deme lan!

- Yeminlen konuşuyorum aynen öyle.. Hazırladığım dosyalarda var bunlar.

- Yazdıkları pankartta bir boka benseze bari... Neymiş efendim paralı eğitime sonmuş.. Şimdi sana soruyorum Eyüp, bu devirde annen babana bedava veriyor mu?

- Verir mi hiç akim'im... Hatta babam durumu protesto etmek için yatak odasına "Paralı Sekse Son" diye pankart açmıştı, ona da aynen 18 yılı geçirdim...

- Geçir Eyüp, geçir... Bu konuda elini korkak alıştırmaman gayet hoş olur.. Pankartçılara kesinlikle acımıycaksın... Mesela geçen yıl 23 Nisan'da "Bayramımız Kutlu Olsun" pankartları açan bir grup cüce anarşist yakalamıştım... Üstelik aralarında binbir çeşit milletten konuk bölücüler vardı. Hemen dayadım 15 yılı.

- Şu sıra ben Paşalı Birol'a taktım akim Bey... Lavuk her maçta "Paşalı Birol'dan Sevgilerle" diye stadı pankartlarla donatıyo... Bu pazar tribüne pusu kurucam... Eğer bi denk getirirsem fanatik anarşiste takıcam 25 yılı.

- Yakışır benim Eyüp'üme... Biz sağ olduktan sonra bu denyolara vatanı böldürmeyiz... Ha unutmadan getir bakiim paralı eğitime hayır pankartını.

- Buyrun akim'im.

- Niye ıslak lan bu?

- Arkadaşlar pankartı sorgularken aşırı gıcık olup, yazıları silinsin diye üzerine işemişler...

- Afferin Eyüp... Arkadaşların pipilerini benim için öpüp kutla.

- Nasıl?

- Yok bi şey Eyüp, lafın gelişi şey ettim ben... Şimdi bu anarşistlere 48 yılı döşeyelim.

- Cuk oturur derim akim Bey... Peki pankartı n'apıcaz?..

- Onu da kesip çocuklara kefen yaparız... Arta kalan parçalarla kendimize gömlek dikinelim Eyüp'cüm... "Deli Modeli" diyorum.

Mesut CEYLAN

GEZ MAHMUT'ÇUK

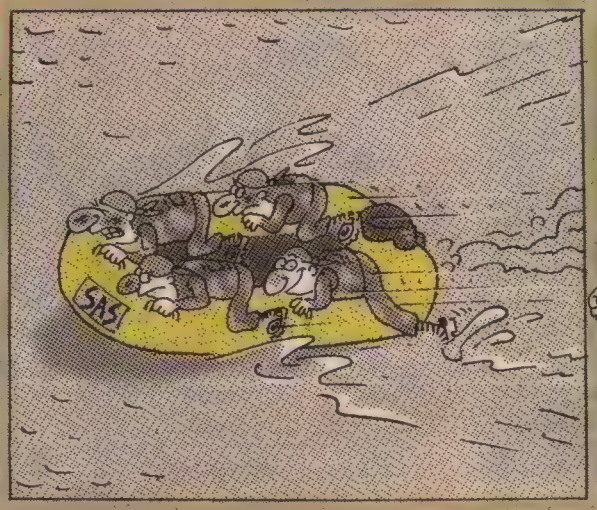

Mahmut Tibet

LeMan

Her yol ona çıkıyor EN BÜYÜK VE HAKİKİ BABA SPARTALI

Pankartçı çocuklara silahsız örgüt üyeliğinden toplam 48 yıl ceza.

MHP Genel Başkanı Bahçeli'yi Başbuğ Türkeş'in izinden gitmemekle suçlayan oğul Türkeş yeni bir parti kuruyor.

Karaoğlan oldu sus-pus oğlan.

MESUT YILMAZ
Çetelerle yatan şaşı kalkar

KAMURAN ÇÖRTÜK
Her devlet taşının altında Bayındır.

GÜNEŞ TANER
Yes, Yes, Yes, iflas

BÜLENT ECEVİT
Sus-pus oğlan

KORKMAZ YİĞİT
Geç kalmış kamikazeci

MEDYA
RTÜK rezaletçileri, enerji takipçileri çetesine göre gazete-tv satışları

TABU DEVİREN

BÜYÜK MÜSADERE

Dünya tarihinin en büyük soygun şebekesiyle karşı karşıyayız. Bursada öldürülen ünlü tefeci Malki'den sonda, Ankara'da da yine büyük bir tefeci olan Veli Sözdinler'in şüpheli ölümü gündeme geldi.

Cumhuriyet hükümetleri başından beri "nüfuz ticaretiyle" suçlanmıştı, doğruydu, siyasiler, devlet imkanlarını eş-dost akrabalarına dağıtıyorlardı. Demirel'in kayınbiraderi Ali Şener bunun en güzel örneğidir.

Nüfuz ticaretinin şekillendirdiği siyaset ülkemize yepyeni bir siyasi rejimle tanıştırdı: Aile yönetimi. Ülke iktidarına oturan aile, topyekün kredileri, genel müdürleri, ihaleleri yönetmeye başlıyor ve tüm Türkiye'nin müteahhitleri, işadamları, hatta şarkıcıları, gazetecileri, emirleri bu aileden alıyor. Ve aileye yakın olmak, batan gemiden mal kaçırmak anlamına geliyordu. Ülkemizin bugün en tepesine kurulu yirmi holdingin servet planları, işte bu nüfuz ticaretiyle edinilmiştir.

Çok yakın zaman önce, nüfuz ticaretinin içine, göbeğine "mafyanın" da sızdığını, "aslan" payını götürdüğünü öğrendik, ki, yanlış. Nüfuz ticareti aileler arasında öylesine yaman ve kanlı bir çatışma haline gelmiş ki, aileler büyük mafya liderleriyle ortak çalışıp, banka ve kredi imkanlarını mafyayı "av köpekleri" gibi kullanarak halletmeye başlamışlar.

Medyamız da nüfuz ticaretinin aşağılık siyasilerini arka planda tutup, bizi "mafyayla" hesaplaşmaya doğru itmeye çalışıyor, bugün öğreniyoruz ki, bu siyasi talanda "mafya" sadece av köpeği...

Türk halkı, siyasilerin akraba, dost, nüfuz ticaretine, yani soygununa çok alışık. Mesut Yılmaz'ın yeğeni Kutman'ın Borsa'da Global şirketinin patronu olduğu, Global'ın Borsa'nın en büyük şirketi olduğu, memurlara yirmi trilyon ödemem diyen Mesut Yılmaz'ın, Borsa'ya 900 trilyon aktığı geçtiğimiz günlerin gündemiydi...

Malki'nin öldürülmesinde başrol oynayan Erol Evcil'in de Mesut Yılmaz'ın dostu-arkadaşı olduğu usulca ortaya çıkıyor.

Görünen o ki, kamuoyunun gündemine atılan mafya, Korkmaz Yiğit, Erol Evcil gibi isimler yüzünden karambole geliyor, manzarayı net göremiyoruz.

Manzara şu: Siyasi aileler, polis şefleri, korsan işadamları (çoğunun asker kökenli danışmanları var) ve mafya birlik olup, müsadereye girişmişler.

Müsadere Osmanlı siyasi rejiminde uygulanıyordu, çok zengin vezirler, paşalar, öldürülüp, ya da sürgüne gönderilip tüm malına hazine tarafından el koyuluyordu...

Ankara'da tefeci Sözdinler'in öldürülüp arkasından Haci Ali Demirel'in çıkması, Malki'nin öldürülmesi, arkasından Mesut Yılmaz arkadaşı Erol Evcil'in çıkması, cumhuriyet hükümetlerine oturmuş siyasi ailelerin artık, kredi ve ihalelerle kazınlarını doyuramadıklarını, artık büyük müsaderelerle, ortada kalan servetleri aralarında bölüştüklerini gösteriyor. Bu arada, Sabancı ailesinden Özdemir Sabancı'nın öldürülmesi de, "müsadere" girişiminin cüretkar boyutlarını gösteriyor...

Bugüne kadar nüfuz ticaretiyle geçinen Çiller, demirel, Mesut Yılmaz gibi aileler, neden "müsadereye" gerek duydular? Sorunun cevabı çok kolay: Medyayı susturacak, şirketleri yönetecek, Borsa'ya yön verecek kadar büyük güç ve bu güç etrafında toplanmış polis şeflerini, korsan işadamlarını artık otuz-kırk trilyonla doyurmak mümkün değil.

Özelleştirme adı altında "banka" sayılan ikibine yakın devlet şirketlerine el konuldu, medyaya el konuldu, büyük işadamlarına ortak olundu, derken, artık çalmak, soymak, çırpmak değil, tümüyle ortadan kaldırılıp servetlere böylelikle el koymak devreye girmeye başladı.

Çünkü hepsinin yaptıkları yanına kaldı. Çünkü hiçbiri mahkeme kapılarında sürünmedi. Çünkü hepsi, adamlarını doyurmazsa, gazeteler, işadamları karşı ailenin yanına geçip, kendi ailesini yokedecek...

Tek bir slogan atan çocuğa 18 yıl ceza veren bunlar. Pankart davasında çocukların 19 yıllık cezası 8 yıla indirilip, ikibuçuk yıl yatan gençler, 3,5 yıl daha yatacak... Derken, devlet, mafya liderlerinin malikanesine, derken cumhuriyet korsan akraba işadamlarının işgaline, talanına nüfuz ticaretiyle, müsaderelerle akrabalarının servetlerine yasasız, kanunsuz, mafyayla servet katanların cumhuriyetini mi?

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

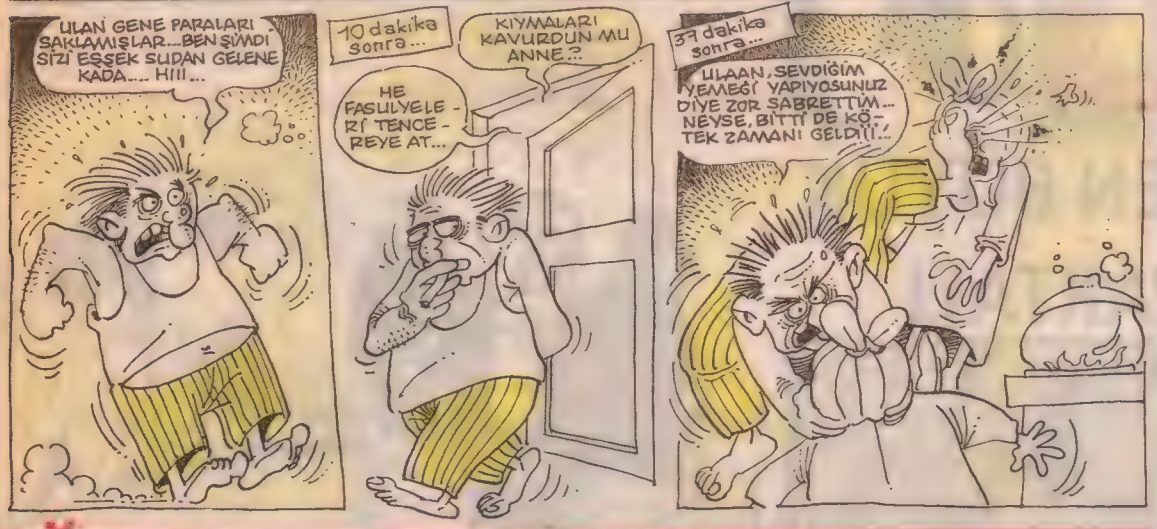

GREDEN ADAM VE OĞLU

K. Erkam

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Gurur İnceoğlu

Dalgın dalgın yürüyordum, hava kararmak üzereydi. Birden yolun kenarında boynuna poşet geçmiş bir kedi gözüme ilişti. Poşet, tutma yerlerinden boynuna sıkıca geçmişti ve çıkarılması için bir müdahale gerekiyordu. **"Gel pisi pisi"** diyerek sakince çağırdım, gelmedi. Belli ki sokak kedisi olduğu için biraz yabaniydi. Milim milim ona doğru yaklaştım. Yavaşça elimi uzattım ve kaçmaya başladı. Poşeti çıkarmak için yokuş boyunca peşinden koştum. Boynunda dev bir papyon gibi asılı duran simsiyah poşetle ağaçların arasında kaybolup gitti.

Asabi Şoför,

Ocak 1997, yine soğuk bir kış akşamı, hafta içi, olay Ankara'da Ümitköy dolmuşunda oluyor. Yorgun bir şekilde okuldan eve geliyorum, şoförün yanında oturmaktayım. Şoför bildik dolmuşçu tipi işte. Uykulu gözlerle en önde yolu izlemekteyim. Dolmuş durdu ve içeri genç bir köylü girdi. Genç adam parayı uzatırken şöyle dedi **"parayı alır mısınız şoför bieeeey"**, şoför de aniden **"ne o öyle -şoför bieeeey- adam gibi konuşsana"** dedi. Genç adam utandı, kızardı. Aradan biraz süre geçti ve ortam duruldu. Bu arada kalabalık dolmuşta insanlar kendi aralarında konuşuyorlardı. Bizim şoför de bi an bu konuşmalar içinde birinin inmek istediğini zannedip hemen kenara çekti ve kapıyı açtı, inen olmayınca suratındaki ifadeden ve homurdanmalarından epeyce sinirlendiğini anladım. Bu arada insanlar kendi aralarında konuşmaya devam ederken şoförün dumur klasiklerine geçen cümlesi döküldü ağzından, çok sinirli bir şekilde araç hareket halindeyken geriye döndü ve **"Ya beyler kendi aranızda konuşmayın be"** diye bağırdı. Ben ve herkes adeta donup kaldık, kimse birşey diyemiyordu. Bi an adamın bizi döveceğini falan zannettim. Son durağa gelip dolmuş durunca acilen oradan uzaklaşmaya başladım. Bu arada şoför küfür etmekteydi.

Bilsay Aslan - Ankara

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

EVDE HİÇ PREZERVATİF KALMAMIŞ, BUNUNLA İDARE EDİCEZ ARTIK!..

Paranoya

İNAN BANA KİTAP FUARINA GİRİNCE BÜYÜLENECEKSİN... KİTAP, EN İYİ DOSTTUR...KİTAP, EN FAYDALI MATERYALDİR!..

YUH, ÖNÜNE BAKSANA GAVVAT!

GEZİCİ KÜTÜPHANE

GEZİCİ KÜTÜPHANE

!!!GGGG!

BAKTIM, DİYANETİN VERDİĞİ MAAŞ ÇOK DÜŞÜK, BEN DE KENDİ ÖZEL İŞİMİ KURDUM. E BÖYLE DAHA İYİ OLDU ALLAHA ŞÜKÜR!..

BURAYA HER GÜN KENDİSİ İÇİN GELİP, BAKTIĞIMI ANLAMIŞ MIDIR ACABA?.

ÖZEL
ASLAN ÖZDEMİR
CAMİİSİ

SABAH NAMAZI 1.000.000 TL.
ÖĞLE NAMAZI 1.500.000 TL.
GRUPLARA İNDİRİM YAPILIR.

ŞEN KUNDURA

MİLPA'cılar hakkında detaylı bilgi gelecek hafta F.SOLMAZ

ALOOOO

TELEFONU ÇALDIĞI HALDE NİÇİN AÇMIYOR ACABA?. TANRIM. YOKSA CANIM KARIMIN BAŞINA BİŞEY MI GELDİ?.

TIRRRR TIRRRR TIRRRR

OHH...OOHH... TİTREŞİMLİ TİTREŞİMLİ OOHH...

LOMBAK KİTABI İMZA GÜNÜNDEN NOTLAR

★ 5,5 saat süresince toplam 225 kitap tek tek numaralandırılarak imzalandı.

★ Birara standdaki LOMBAK kitapları tükendi. 1,5 saat sonra matbaadan yeni kitapların gelmesiyle imza tekrar başladı.

★ Standdan kitap araklarken Bahadır tarafından farkedilen ama görevlilere ispiyonlanmayan okur, "birşey yazmayın, sadece imza atın, yormiyim sizi" diyen 55 yaşındaki amca, kitabı 2 aylık kızına aldığını ve büyüyünce okutacağını söyleyen baba, boyu standa yetişmeyen 10 yaşındaki okur, kitaba yaşgünü için hediye aldığı arkadaşının resmini çizdirmek isteyen ve bunun için arkadaşını tarif etmeye çalışan okur, "lütfen ayıp bişey çizmeyin" diye ricada bulunan kız ortaokul öğrencisi imza gününe renk kattılar.

★ İmza bitiminde stand sahibi Metin Celal, Fatih ile Bahadır'a TÜYAP rekorunu kırdıklarını söyledi. Fatih ile Bahadır "bizim için rekor önemli değil, maksat imza olsun" dedilerse de, 10 dakika sonra TÜYAP'ın otoparkında karşılıklı "rekor, rekor" diye göbek atarken görüldüler.

LOMBAK KİTABI ÇOK YAKINDA BÜTÜN GAZETE BAYİLERİNDE

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Merkez sağ, merkez sağ dedikleri çete, mafya, birkaç tetikçi

- Zaten ben sizi ilk gördüğümde coşasım geldi Tansu hanım... Yüzümün kası attı... Size sen diyebilirim di mi artık sana?..

- Oh, de... Meğer sen ne duygusal, ne duyarlı, ne pusperest bir insanmışsın Mesut...

- Putperest?!.. Anlayamadım...

- Ya, herneyse... Türk dili ve edebiyatını tam olarak gevşetemedim... Ama gerek de kalmadı artık... Bundan sonra Türkiye bizim için geçmişte kalmış olacak bir semt...

- Gidelim buralardan... Yeni bir dünya, başka bir hayat... Sadece sen... Bi de ben... Evimi, iki arabamı Berna'ya bıraktım... Hasan'ı öptüm uykudayken... Zavallı yavrucak "Hasan Şaş" diye sayıklıyodu... Bi kez daha öptüm... "Ateş Ünal Erzen" diyerek hıçkırdı sonra.

- Oh, benim için de zor oldu ayrılık... Özer evde yoktu, sekiz tane 100 dolara önlü arkalı veda mektubu yazıp iğneledim panosuna... Çok sevdiği bir iletişim türüdür bu... Mert evde yoktu, ona da bol bol hindi doldurup biraktım dolaba... Bensiz ilk Noel'i olacak...

- Mecburuz buna... Gerçi belli olmaz, yine de idare edebiliriz ama riske girmeyelim... Normal şartlarda ikimizin de hacamat olması lazım siyaseten... Birbirimize destek olaraktan kaçalım... Zamanla şahane bi şekilde aşık da oluruz... Ih libe dih hatta... Avans olarak.

- Almanca'na hayranım senin ben... Ecevit'le yakınlaşmanı gördükçe "Acaba bu adam, Doğu Almanya'da mı üniversiti okudu?" diye düşünürdüm, ama sen bambaşka, bitaneymişin...

- Ben de senin hızlı hızlı kürsüye çıkışını beğenirdim çok... O ne dinamizm, o ne tempo öyle döpiyesler içinde postmodern yörük kızı gibisine... Amerika'ya gidicez hayatım... Sabaha karşı bi şilep gelip alacak bizi... Güneş ayarladı...

- Oh, gidelim... Ben çıkarken Suna Gönül ablanın gözleri doldu... Sanki anladı gibi... Sonra Trabzon burma bileziğimi verdim de sustu, sakinleşti...

* * *

- Senle yola çıkanda kabahat, nemrut suratlı papaz seni... Şilebin parasını bana ödettiğin yetmiyomuş gibi, tayfaları da medya dünyasına sokmak için kışkırtıyosun... Güç meraklısı manyak...

- Sus, yelloz!.. Yola çıkmadan önce "Meral'i bi ariim, helalleşelim" diye çaktırmadan Çakıcı'yı arayan kim?.. Dipten yüzerek 200 mil takip etti bizi... Kimbilir ne hesabın var?..

- Hiç de bilene... Kaptan yardımcısını, Trabzon burma bileziğimi armağan ederek ikna ettim... Suna Gönül ablaya verdiğim sahtesiydi... Herşeyi anlattı bana kaptan asisti... Beni okyanusta ıssız bi adaya bırakıp, tek başına dönecekmişin... Merkez sağın tek lideri olaraktan...

- Yılansın sen... Cebime esrar atıp İnterpol Deniz Kumardanlığı'na haber uçuran kim?.. Amacın beni Sicilya'da köhne bir zindanda çürütüp, şanlı mirasımıza konmaktı...

- Sus, çingene palamudu kılıklı adam, sus... Yıllarca biriktirdiğin suskunluğu bana mı kaktırıyosun?..

- Bağırma kadın... Bağırma dedim sana ben!..

* * *

- Sevgili medya mensubu arkadaşlar, 55. hükümetin başbakanı olarak sorularınıza açığım... Buyrun?..

- Sayın Yılmaz, Tansu hanımla birlikte ülkeden kaçma deneyiminiz olduğu söyleniyor...

- Yok öyle... Ben onunla Dedikodulu Meyhane'ye bile gitmem... O benim için bitmiştir...

- Tansu hanım da reddediyo bu iddiayı... Fakat Çakıcı'nın sizi sualtı kamerasıyla filme aldığı söyleniyor... Kanal 6'da praym taymda gösterilcekmiş...

- Montaj... Yalan... Şantaj ve sabotaj... Kabotaj... Ben Kabotaj Bayramı hazırlıkları için deniz gezintisi yaptım... Kabataş Lisesi'ni karıştırmayın bu işe...

- Bu ne demek sayın başbakan?..

- Bağırmayın!.. Yıkılmadım, ayaktayım... İstifa etmem... Edemem... Bu ülkeye mafyasız, temiz pak biri müdahale edemez artık... Yeraltı dünyasının kuralları acımasızdır... Konuşamam... Bitti...

- Güneş Taner istifa edecek mi?..

- O kim?.. Tanımam... Bitti... Korkmaz Yiğit faça verdi... Şebeke dağıldı... Hüzün çöktü bünyeme... Bitti...

- Bi kaptan yardımcısı, elinde belge olarak burma bilezik taşıyo, Trabzon işi...

- Yalan... Bilemem... Cim-Bom, Trabzon'a kesin atlar bak... Sayın medya mensupları, niçin medyaya girmiyosunuz?.. Hadi hep beraber.

Sevgili dostum Mesut Ceylan'ın "Başlayalı Çok Oldu Mu?" adlı ilk kitabı Parantez Yayınları'ndan çıktı. Bu güzel kitabı edinmenizi tavsiye ederim. Okuyunuz, okutunuz!

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

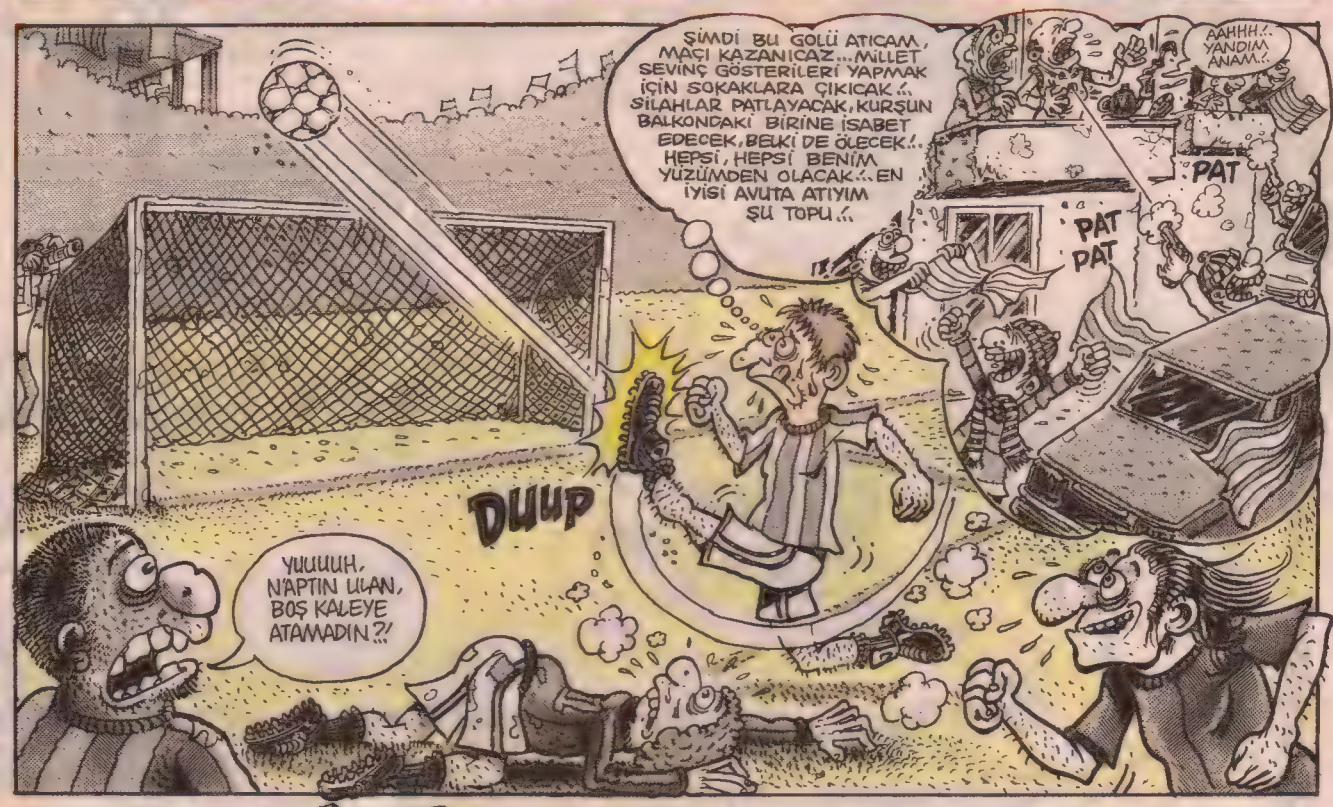

TERELLİ

PICTURES ÇAN BARSLAN

YAA BABALAR... EVİ Bİ GÖRECERTİNİZ... 50 DÖNÜM BAHÇE... HER TARAF MERMERDEN HEYKEL DOLU... İÇERDE OTUZ TANE UŞAK VE HİZMETÇİ... MUSLUKLAR ALTINDAN... HELE BİR HALILAR VARDI, PEEH.!. HER GÜN BILDIRCIN VE ÖRDEK PİŞİRİLİYOR... PERDELER, BULUNMAZ HİNT KUMAŞINDAN...

ULAN, ALEMİN ROBİN HOOD'LARI ZENGİNDEN ALIP FAKİRE VERİR... BİZİM DALLAMANIN BÜZÜĞÜ YEMİYOR, SADECE ZENGİNDE GÖRDÜĞÜNÜ FAKİRE ANLATIYOR!..

AMANIN!.. İNSANLAR ÇİFT YARATILMIŞ DERLER YA... KESİNLİKLE DOĞRU... KESİNLİKLE DOĞRU... EVET İNANIYORUM ARTIK, DOĞRU!

OYLAMA YAPICAZ ARKADAŞLAR... SERMAYE ARTTIRIMI İSTEYEN KALEYE MUM DİKSİN.!.

NE KARİYER UMUTLARIYLA GİRMİŞTİM BU ŞİRKETE... SU HALE BAK... HEMEN BU AKŞAM İNSAN KAYNAKLARI SAYFALARINA BAKIYOR VE BAŞKA Bİ FİRMAYA SİVİ 'MI YOLLUYORUM...

AA LÜTFEN, LÜTFEN... ÇIKARMAYIN AYAKKABILARI... ÇIKARMAYIN.!.

OLUR MU YA!..

DIŞARISI YAĞMUR ÇAMUR... HALILARI, PARKELERİ BATIRMAYALIM.!.

AY N'OLUR ÇIKARMAYIN, BİZ DE ÇIKARMAYIZ... DURUN GİRMEYİN...

AA!..

OLUR MU YENGE... EVİN BİR MAHREMİYETİ VARDIR YANİ...

HAY ALLAH!..

YAA HOŞGELDİNİZ... NİYE AYAKKABILARI ÇIKARDINIZ... HANIM SÖYLEMEDİ Mİ... BEN YERLERE SIÇIYORUM DA...

SÖYLEDİM AMA...

AAAA!..

LAN!.. DEPREM OLUYO LAN!.. TEVEKKELİ DEĞİL APARTMAN SAKİNLERİ DİYORLAR BUNLARA... NEDİR BU SAKİNLİK ANLAMADIM...

AMAAN... HAVA DA SOĞUKTUR ŞİMDİ... HIRKI GİYİP ÇIKAYIM.!

BEN KAHVEMİ İÇİP ÖYLE İNİCEM...

ÇOCUĞU DEPREMDE YATAĞINA YATIRAYIM DA SALLANTIDAN UYUSUN.!.

HADİ YAA... YAĞMUR BAŞLAMIŞ... DİŞİNDE ÖYLE ÇIKAYIM.!.

YAHU BÖYLE CAMDAN AYIP OLACAK... DUR, KAPIDAN ÇIKAYIM EN İYİSİ!..

YAHU TAVUKTAN ZEHİRLENDİĞİMİZİ SÖYLEYİCEZ AMA, BAYAT TAVUK YEDİK SANACAKLAR.. NASIL AÇIKLARIZ... NASIL?..

15 Kasım Pazar, Tüyap'ta son gün... Parantez Standında Gani Bey'leyiz efenim... Met-üst bey de gelebilirmiş... Bekleriz...

BAYIP GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

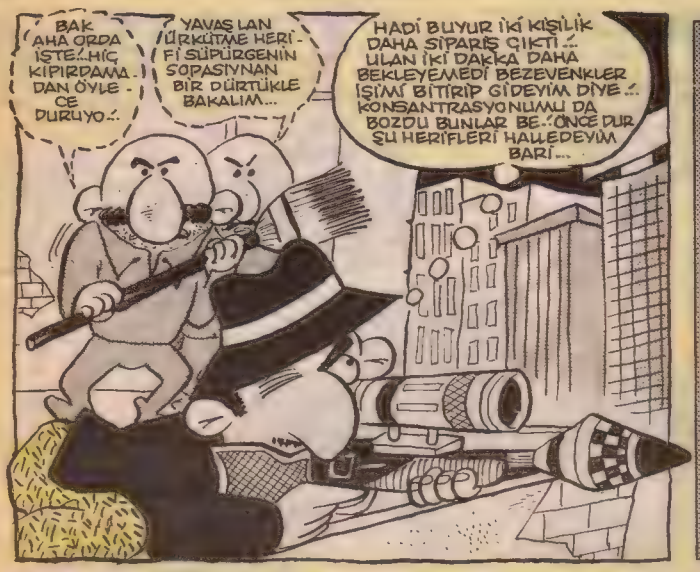

DUYURU

* Akın Ok'un yazdığı **MOĞOLLAR** kitabı pek yakında çıkıyor...
* Ali ERDOĞAN'ın mizahi şiir kitabı **SAHİBİNDEN AZ KULLANILMIŞ YÜREK** çıktı... 14 Kasım Cumartesi ADA müzik stadında imza günü var...
* Bir rica: Dergideki diğer arkadaşlara yazdığınız mesajlarınızı bana göndermeyin lütfen... Mesajları iletemiyorum sonra üzerime kalıyor...

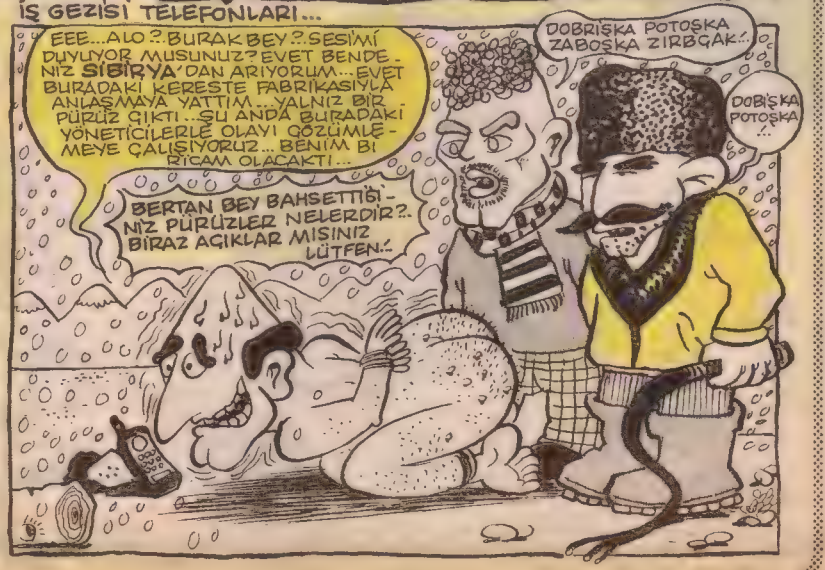

temcit pilavı

met üst

"dilek ve temenniler"

- ✔ olaylara görsel efekt kalalım
- ✔ dracula kan merkezi kuralım
- ✔ evrak çantalarını evlat gibi sevelim
- ✔ kırlentli yastıklarda hard porno çekelim
- ✔ sâde bir törenle birbirimize girelim
- ✔ demarke vaziyette kontirpiyede kalalım
- ✔ rüya takımında kâbus olalım
- ✔ aşkın kanununu delelim
- ✔ birbirimize plaket verelim
- ✔ yaşa başa taşa basalım
- ✔ kış uykusuna yatalım
- ✔ aşk pişiklerine pudra sürelim
- ✔ soğanı pembeleşinceye kadar kavuralım
- ✔ richter ölçeğinde geçimsiz olalım
- ✔ kına sektörüne katkıda bulunalım
- ✔ farelere, balkabaklarına ve iyilik perilerine yakın duralım
- ✔ evin bir odasını halı saha yapalım
- ✔ aşkımıza yeni bir konsept bulalım
- ✔ elmayı top top yapalım
- ✔ muassır medeniyet seviyesine yükselelim
- ✔ yılların eskitemeyeceği çok yönlü yeri doldurala-mayacak bir sanatçı olalım
- ✔ bu sene de bekar gezelim
- ✔ iyi diyelim iyi olalım
- ✔ trafiğe kapalı bir alanda yaşayalım
- ✔ nuh'un gemisi'ne yetişen son hayvan çift olalım
- ✔ içelim güzelleşelim merkezi'ne gidelim
- ✔ aşk hapıyla kandırılalım
- ✔ yatak odası sorunlarını misafir odasına taşıyalım
- ✔ tren tünele girince öpüşelim
- ✔ hayatın "bu" olduğunu düşünelim
- ✔ canımızla bokumuzla didişelim
- ✔ şarkıları türküleri filmleri kitapları doğrulamak için ötelim
- ✔ bir kimya problemi çözer gibi ciddiyetle adres tarif edelim
- ✔ tüm sorunları sevişerek çözelim
- ✔ daha öğle yemeğinde akşam yemeğinde neler yiyebileceğimizi düşünelim
- ✔ uyanır uyanmaz kaldığımız yerden devam edelim
- ✔ sesli harfli düşünelim
- ✔ karnımızdan konuşalım
- ✔ belalım yalan çiçeğim
- ✔ konumuza gelelim
- ✔ her hakkı mahfuz olalım

daral & timsah

MEHMET ÇAĞCAĞ

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

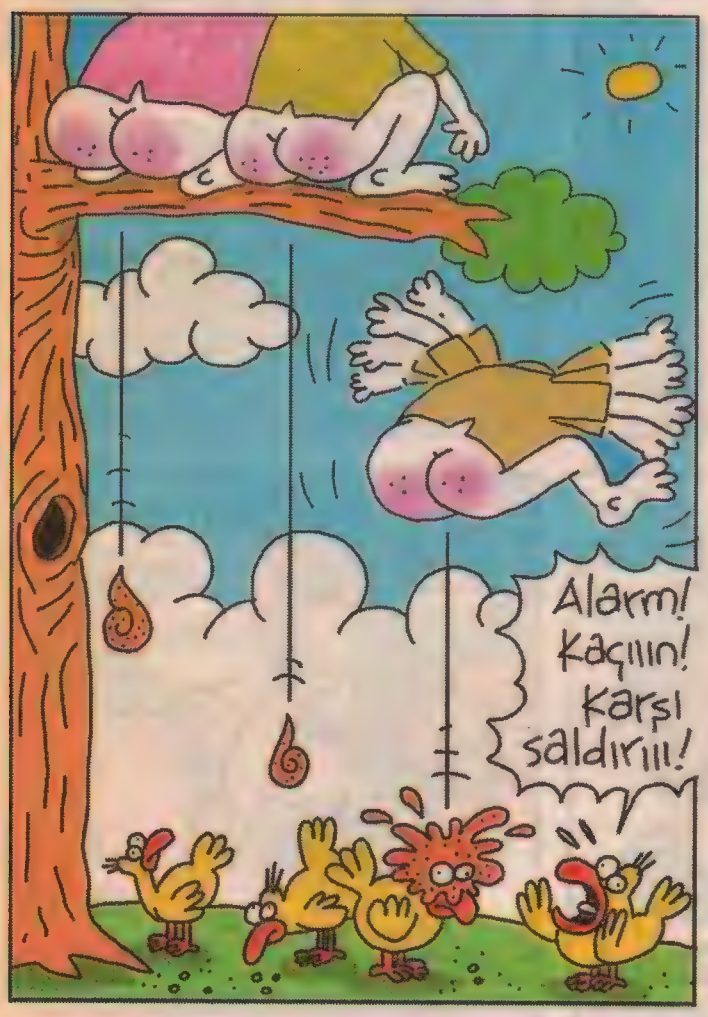

Komikaze Bir,
Komikaze İki,
Oyuncak Kitap
Komikaze Üç,
Komik Kitap
Komikaze Dört
ve Marlon'u, 14
Kasım Cumartesi
günü imzalıyorum.

Tüyap Kitap Fuarı, LeMan Standında İmza Günü

İki yeni kitap daha:
Birincisi, Komik Kitap Komikaze Dört, 240 sayfalık bir cep kitabı. İçinde 500'e yakın seçme karikatür var.
İkincisi, Marlon. 5 senedir okuduğunuz kötü çocuğun ilk kitabı. Büyük boyda ve Birinci hamura basıldı... Kötülük hiç bu kadar komik olmamıştı...

TÜM GAZETE BAYİİLERİNDE

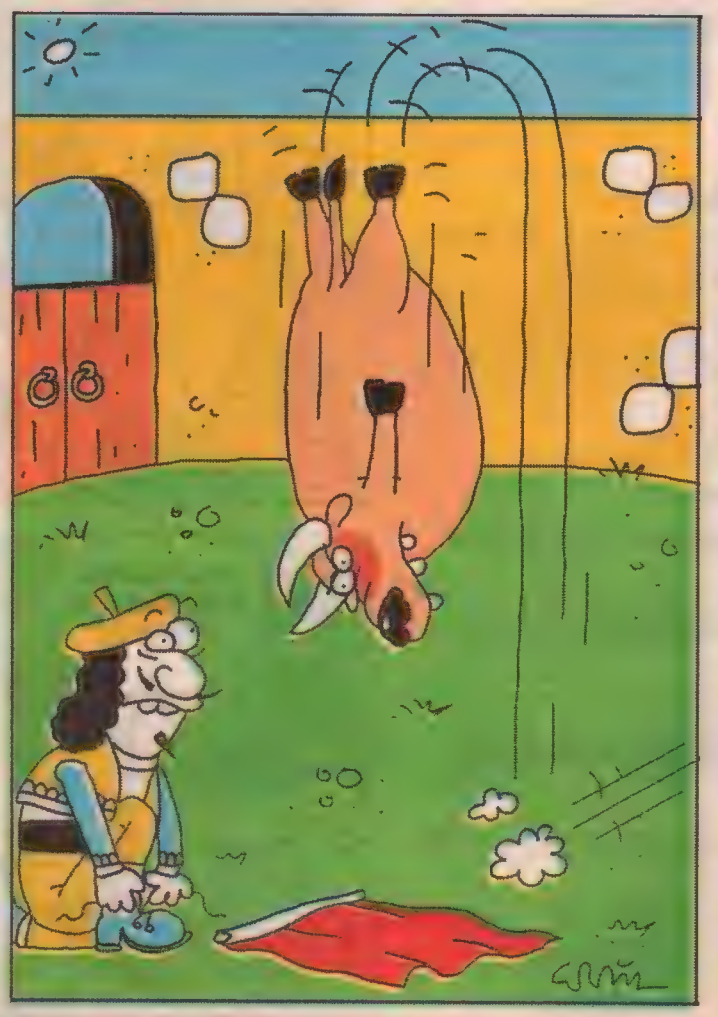

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

Pamuk Prensesler İhtiyar Heyeti Dü

NİHAT GENÇ

Eski Mısır tabletlerinde "ahlak bozuldu, gençler laf dinlemiyor" yazıyor, ünlü Amerikalı kadın artist Liza Minelli "şimdi gençler çok aceleci, ben nasıl 16 yaşına kadar sabrettim" diyor, Hitit'ten bugüne, namus-bekaret kavramları ahlakla içiçe düşünüldü, son iki yüzyıldır ise insanoğlu, sağcılığın - burjuvanın - otoritenin bu korkunç tehlikeli vahşi numarasını artık yemiyor.

Bekaretlik kolay değildir, budizmin Hint tapınaklarına, cizvitlerin, fransiskenlerin tarikatlarına sızdığınızda, bakir kalmanın dünyanın en zor işi olduğunu, bir ömrün duaya, telkine verildiğini görürsünüz. Rahibeler, sabah - öğle - akşam duaları ve tamamen cinselliği yalıtılmış mekanlarda kapalı yaşayarak koruma altına alınır. Yine de duadan tek bir gün uzak durmak, içinizdeki şeytanları, günahları heryere saçabilir. Allah'a bin şükür ki, İslam evliya hayatında bakir görmek zordur, yine şükür ki bekareti kutsayan İslami metinler yok gibidir, hatta, zorunlu uzakta kaldığınızda geçici nikah (muta) emrolmuştur, padişahlarımızın, evliyamızın, peygamberimizin Fuzuli'nin, Mustafa Kemal'in hayatları, bu zor günlerde bizlere "merhem" gibi iyi geliyor. Bu şanlı geçmiş olmazsa, önümüze yeni bir ahlak koyuyorlar, ahlaksızların ahlakı: Milli ahlak! Dede Korkut'ta geçer, milli eğitim müfredatı buraları kesmiştir, kız onüç yaşında evlenir, ertesi gün babasına saldırarak bağırır, bu iş bu kadar tatlıydı da beni niye bu kadar beklettin... Halkımız da gayet rahattır, bir Bayburt deyişidir: Canım şimdi oynaş ister, akşama kocam da gelir...

Ancak, hayat zordur, kimi büyük hastalıklar geçirir, kimi genç yaşta dört-beş kardeşe, çocuğa bakmak zorunda kalır, hayatın binbir gailesi insanları zorunlu bakir kılar, bedenlerdeki cinsellik ıpıssız bir karanlığa gömülür, vücudumuz alçılaşır. Anadolu kadını, savaş, kuma, yoksulluk, göç, derken tarihin acılarını sırtlanmış, değil erkekten, hayattan usanmış, bezmiş, kendini gündelik işine ve kadiri mutlak Tanrının ilahi kollarına vererek, bedenini unutmayı, yalıtmayı seçmiştir.

Ancak, asla yumuşamayacak, ölümcül bir faciayla hala karşı karşıyayız, içimizde, huysuzluk, titizlik cadalozu piskopat türler, hayatlarında şarkıya, aşka, insanlığa dair becerileri, zerafetleri olmadıkları için, bakireliklerinden kutsal bir milli ahlak çıkartmaya, hepimizin gözü önünde bu dehşet oyununu oynamaya devam ediyor. Normal bir insan bu bakir suratlara bakıp, saldırganlığın vahşi dozunu görebilir. Biz dünyalılar için bakir kalmak insanın yaşayabileceği en büyük korku tünelidir, bu korkuyu çok uzun yaşamış insanların enerjileri, toplumsal istekleri asla normal olamaz, dehşetle açıklanır, işte bir bakirenin ağzından dehşet filmi seyrediyoruz...

Bekaretle ahlağın, hele de "masumluğun" hiçbir ilişkisi yoktur. Masumiyet için kendine çok yanlış yol seçenlerin tarih yüzüne tükürmüş, dalgasını hala geçmektedir. Bekaretin hala doğru yaşamın dini gibi sunulması ayrı bir milli felaket, silah omuzda namus bekliyoruz... Bu rezil ahlağın toplumsal baskısı yüzünden yüzbinlerce anne, abla, tarih içinde zorunlu olarak cinsel perhizle yaşamak zorunda bırakılmıştır.

Hatta içimizde bir insan, dişini sıkıp bakir kalarak, topluma yüce ahlak dersleri vermeye kalkıyor, kendini kurban etmiş, toplumun tüm genç kızlarını karşı kurbanlar olarak almak istiyor. Topluma artık kemikleşmiş, ince zannın ossuruk kutsallığından ahlak vermek, karşılığında, büyük, değerli bir insan olmayı talep etmek, hayatın yüzbin rengi içinde, tek bir fikir içine, bakireliğe takılıp kalmak, böylelikle hem kendini hem de toplumu mutuluğa kavuşturmak istiyor, burası zincirlerini parçalamış delilerin yaşadığı tımarhane mi? Bu vahşi delilere daha ne kadar kurban vereceğiz?

Bakirelik karşılığında ahlak edinmek, bir ortaçağ ahlakıdır, ticaretlerin en rezilidir. Bir kadın daha güzel bir dünya için, umut için, gelecek için doğurur, ya da bedeni öngördüğü için kaçınamaz. Genel müdür, başbakan olacak kadar iş bitirici zeka, yeteneği olan insanlar, bir erkeği kafaya alacak kadar da vakitleri, zekaları var, demektir. Bir organik kusurunuz yoksa, bir talihsiz kaza başınızdan geçmemişse, neden hala direnirsiniz, çünkü direnerek, bu dehşet ahlakıyla, sosyal statü, yani makam, yani daha büyük bir "iktidar" elde edilecek...

Mahallede ablalar, aile içinde yengeler, teyze-

ler, yirmisini ge
rimizin en çerç
bekar bir erkek
mek için çırpın
mürüvvet görm
güzel tezahürüc
onlarca insanı
başkanlar dahi
mek için can at

Buhari'nin h
mın evine bir g
eve gelen arkad
neden, denildiğ
dayım, onu evl
"buğz" edecek,
bunu aklından

Konu komşu
dandır. Ancak,
yıkıp, ahlak dışı
reliğin utancına
liyor. Kazlıçeşm
le tıkanmış lağ
zarı diye yuttur
yalık, gelenek ü
lü kurumu, kad
dikodulu hikaye
salim çıkabilme
le-komşu gelen
kayeleri "rekab
kıskanmak, gizl
külerdir. İhtilal g
lerle örülüdür. E
yeler. Bir kadın
cinselliğinden k
habbetin acıma

Donmuş ter
ında ben bakire
nim kayık çok
kalarak bir yet
yoksa çok kökl
"dedikodulu-ka
bildiği için alkış

Artık bu ded
ğil, çürümesi,
malı. Varyemez
mış paraları gib
lak bankasında
sız dünyayı sa
ma çabamız, m
Feministler bile
seller dahi derg
açıklamaktan k

Yine de biril
ni koparmış ba
mü ve direktifle
la dövüyor! De
çürüten bir ahla
met eden, kitles
Zaafla, saplant
bir yaşamın he

Bu küçücük
ğuyla dolu, kö
tanlığın toplum
soğuk hava dep
ediyorlar, kokus
ve arzu doğanı
türü, bu kültürü
ma gibi, mavi
but bir insan, s
na, hiç elma y
denerse bize
oluşturur, ekşi
bilemez, bilmed
tür'den sözede
bir eş denilince

Kızlık zannın
lekesi gibi imal
şu son günlerin
mak, erkeğin ila
rucu olması, ne
na fiyonklu terl

Ama artık, b
gibi konuşuyor
nı bu ülkede ön
mış bir şımarık
da söyleyen bir
lı, pek yüksek
Bravo doğrusu

Bayatlamış b
disi için oldukç
laubali, ahbap-
açarak konuş

ri Köyün züyor

mekte olan genç kızı, geleneke-
velisidir, başgöz ederler, etrafta
varsa, bakkalı, kasabı, evlendir-
, çünkü sevapların en güzelidir
ek, toplumsal dayanışmanın en
ir, artık belediye başkanları dahi,
vlendirerek oy topluyor, ANAP'lı
rasabalarında gençleri evlendir-
yorlar...
dis kitabında okumuştum, ada-
ce yarısı misafir gelir, arkadaşı,
şını kızıyla evlendirir, öyle yatar,
nde, ben şimdi kanmın koynun-
ndirmesem, sabaha kadar bana
yani, beni kötü gibi düşünüp hep
eçirecek...
un başgöz etme acelesi de bun-
imizden tüm bu ailevi gelenekleri
şınlıklara yönelip, bir ömür baki-
atlanmayı deneyenler de çıkabi-
nin deri parçaları ve fare ölüleriy-
nlarını birileri bize masum kızlık
ayı, tıkanmış pislik içinden evli-
tmeye çalışıyor. Tarihin en örgüt-
ların ve kadınsı olan şeylerin de-
ridir, bu büyük gözaltından sağ-
başarabilmek, özellikle Türk ai-
ğinde mümkün değildir. Kadın hi-
tçi" hikayelerdir, sahiplenmek,
arzu ve niyetlerle kafeslenen öy-
i, savaştan beter volkanik kapris-
tün cinsel tabuları eritir bu hika-
'kinle doğanın bedenine verdiği
rtulsa dahi bu sosyal derin mu-
z eleştirilerinden kurtulamaz.
ağ suratlı bir kadının, elli yaşla-
m demesi artık ne işe yarar. Be-
ar mı demek ister, ya da bakire
ek, başarı öyküsü mü anlatır,
bir erkek hıncı mı var, ya da bu
risli" öykülerin dışında yaşaya-
nı bekler?
odu örgütü, zarın yırtılmasını de-
ayatlamasını da gündemine al-
akvak amcanın tedavülden kalk-
bu büyük sermayenin artık ah-
eğeri kalmadı. Bu uçsuz bucak-
ce bir organdan hareketle anla-
i çıkışsız bir hastalık, kilitlenme!
vazgeçti bu saplantıdan, eşcin-
erinde, hayatı cinsel zevkimizle
rtulalım, tartışmaları yapıyorlar.
inin kudurmuş ahlağı, zincirleri-
arlığı iflah olmuyor, gestapo zul-
yle genç kızları bekaret kırbacıy-
diği herşeyin ruhunu - cıvıltısını
hileyle kurulmuş, siyasete hiz-
bir zehire dönüşmüş bir ahlak!
la, güvensizlikle dolu sahtekar
esi.
ahtekarlık - hile - kişilik bozuklu-
ü beyinleriyle kötülüğün - şey-
el yargıcı olup, frijit vajinaların
arından evrensel bir ahlak talep
nuş peynir suratlarıyla... Şehvet
nimetidir, Türk edebiyat ve kül-
en tatlı meyveleriyle doludur. El-
nizler gibi doğa nimetidir. Mazı-
ğıdeğer bir adam olmak uğru-
memek gibi tuhaf bir manyalık
e. Akıl hastalıkların konusunu
mayı, bilmeyen, tatlı elmayı da
leri üzerine konuşamaz, bir kül-
ez. Bunların aklına iyi bir aile, iyi
ödnşambre geliyor.
yırtılmasını erkekliğin kabalığı,
ümlelerle açıklamak, tarihimizin
e moda oluyor, kızlık zarını boz-
ve bedeni görevi, tatlı ve doyu-
la. Evlilik deyince bunların aklı-
mi geliyor?
kirelikten bir emlaktan sözeder
. Üstelik özel mahremiyet alanı-
e gelen herkesle yattığını çıldır-
la örnekleyerek kendi sütunun-
azeteciye açıklamak, pek paha-
ir görgünün gösterisi olmalı...
e ince bir hanımefendilik...
palamuta dönmüş bakire, ken-
ahlaksız sayılan bir gazeteciyle,
vuş, iç dünyalarını sere serpe
sı başka neyin göstergesi?

Sonsuz bir azapla kendini bir ömür kırbaçlayıp bakireliğinde deliler gibi ısrar eden bir insan, bir gece erkeksiz kalmayı hayatın en büyük mağlubiyeti kabul eden, bomboş suratlı acemi bir karikatürden beter bir kadınla iç dünyasını paylaşması, neyin göstergesi? Elli yıllık sıkı, katı ihtiyatın patlaması mı, yoksa körleşmiş vajinanın Fransız ihtilali mi?

Derin huzursuzluğun savrukluğudur, bu. Elli yılın büyük yatırımı bir boş gevezeliğe heba edilir mi? Zaten mesleği boş gevezelik olan medyanın şebek köşe yazarları için ne büyük ganimet bu, bilmiş olmalısınız, şebekler sarmaşığı olmayan ağaçlara çıkamazlar, salkım saçaksınız maşallah diyeceğim de aynı sarmaşıkları neden bir erkek bugüne kadar kullanamadı!..

İçimizden bazıları hayat denen bu erkek dışı oyununa katılmayabilir. Böyle katı merakları olan sapıkları hayat denen bu oyunun en başına kimse getiremez, bekaret düşkünlüğünü, simgesel canavarlığa kimse döndüremez.

Her çocuk anne-babasını arar. Bu güçlü iradeyi kimse engelleyemez, bu yüzden tarihin gücü aileyi infilak ettirmeye yetmedi. Ama içimizden bazıları, aileyi tarih boyu infilak ettiren şeyin ekonomik yoksulluklar olduğunu kör gözüne parmak saklamaya çalışıyor. İçimizde, anne-babasına birşey veremeyen, bir dilim ekmek, bir imkan, bir hediye veremeyen çocukların yaşadıkları, hayatın en acıklı yanıdır, tarihin en büyük romanlarının ve şiirlerinin en trajik köşeleridir.

İşte bu yüzden dünyanın her mezarlığında kimsesizler mezarlığı vardır, yoksulluğun anne-babadan uzaklaştırıp, kaybettiği çocuklar-anneler. Ama dünyanın hiçbir ülkesinde kimsesiz burjuvalar mezarlığı yoktur. Burjuvalar aileleriyle övünür, hatta, atalarıyla, gelenekleriyle, çünkü çok şey almış, çok şey vermişlerdir. Biz neyimizle övünelim: Bekaret zarımızla.

Ve toplumun sürüp gitmesi için şartmış gibi, birileri karşımıza çıkıp bakirelik hiyerarşisi kuruyor. Ben elli yaşına kadar bakirim, o halde birinci ahlak benim, sen üniversiteyi bitirene kadar dayanamadın, o halde rezil, orospusun, hadi devletin doktorlarının masalarına yatıp bacaklarını açmaya, sen, sadece ellettin, defol karşımdan...

İnsan soruyor, Tanrıya ve devlete! Bakireliğimizi bozdurmadığımıza göre, nasıl bir cinsel pratikle ömrümüzü geçireceğiz. Sürtmek, yalatmak, balkon demirlerine sulanmak, komşu karılarını hayal etmek, nedir, söyleyin! Dergiler, gazeteler bunun içindir, devlet bize bakire kalarak nasıl cinsel pratikler edinebileceğimizi söylemek zorunda. Elli yaşına kadar rahibe olmadan, Fethullah Hoca gibi günde altı saat Allah deyip ağlamadan, günün yarısını güçlü telkinle geçirmeden nasıl yapacağız. Fethullah Hoca'nın bir işi de dua-telkin, ama biz günde sekiz-on saat çalışıyoruz, telkine vaktimiz kalmıyor... Yoksa devlet bize kerhanelerini mi gösteriyor!

İngiliz kiliselerinin yarısı değil, dörtte üçü kerhanelerden alınan vergilerle inşa edilmiştir ve ortaçağ boyunca fahişeler yollarda rahiplerin arkasından "sapıklar" diye bağırmıştır... Dünya televizyonlarının en ruhsuz kameramanları bizde olduğu halde, hiçbirinin gücü, kerhane kapılarında ağlayan ihtiyarların görüntülerini halkımıza ulaştıramamıştır...

İhtiyarlar kovuldukları için ağlıyorlar. Kerhane kapısında ağlayan ihtiyarların görüntüsü bir insanlık trajedisi değil mi? Ömürlerinin otuz-kırk yılını taş, fırın, inşaat işçiliğinde geçirmiş, yine de çoluk çocuğunu, kadınını bir yuva içinde tutacak maddi gücü bulamamış bu yoksul ve yalnız ihtiyarların şöyle üç ayda bir ayakta dimdik sallanan aygıtlarıyla kerhane kapılarında neler çektikleriyle devletimiz neden ilgilenmez?

Aldatan kadın tarih boyu ve içimizde boldur, ancak, en gizli niyetleri direnç sığınaklarında savaşçılar gibi bozdurmadım deyip, huzur içinde yaşamak ve topluma akıllar vermek, nasıl bir toplumsal ahlağın içinde olduğumuzu, önümüzdeki üçyüz-dört yüzyıl içinde binlerce oyunu, sineması yapılıp, halkımızın dalga geçip eğleneceğini gösteriyor!...

Allah'ın verdiği, doğanın verdiği bu en güçlü içgüdülerimize karşı açtığımız savaştan, onbeş yaşında haftada birkaç kez mastürbasyon yapmak zorunda olan ergen çocuklar nasıl bir ders çıkartacak? Ortaçağ boyunca söylediğimiz gibi, yok et pis şeytanı diye kırbaçla dövmek.

İçgüdülerinden soyunan, içgüdülerini yokeden bir insan artık neyiyle avunur, avunacak şeyimiz boldur: Türk milletinin ahlakı dimdik ayakta!

Dimdik ayaktaki coşkun organları, ahlakın dimdik ayaktaki joplarıyla dövüp, ırzına geçip yoketmeniz, sizlerin aslında çok canlı içgüdüleriniz olduğunu gösteriyor. Yoketme duygusu güçlü olanlar, hayata sımsıkı bağlıdırlar, Çatlı, Hitler, Çakıcı, Türkeş, hayatı bizden çok seviyorlardı. Hepimizin cinselliğine, dimdik ayaktaki ahlakınızla asırlar boyu tecavüz ettiniz. Cinsel gücünüz, milli ahlakla bütünleşti, topyekün sapıklar ittifakı kurup ortaokullara, liselere saldırdınız.

Oysa, bir rahibe gibi sessiz ve huzur içinde kabuğunuza çekilip cinsel perhiz yapmış olsanız, birçoğumuzun anneleri gibi, size söyleyecek lafımız olmazdı. Rahibeler bile, ömürlerini hastanelerde fahişelerin bakımına vakfediyorlardı. Fethullah hoca gibi, rahibeler gibi, telkinle, zühdle yaşanabilir ve cinsel enerji yer değiştirip, milli ahlakın füzelerine yerleştirilip, doğan her genç kızın bakireliğine saldırır, sizler de böyle tatmin olursunuz. Bu ahlak değil, nükleer temizlik!

Bir kerecik şiirsi bir gülümsemeyle "tadından yenmez yahu" deseniz, canımız mı çıkar, milli kültür, Türk devlet hayatı sona mı erer? İnsan soruyor, erkekliğe bu kadar mesafeli davranmayı hangi kültür öğretiyor? Şarkıdan, türküden, kalabalıktan, sokaktan geçen satıcı yoğurtcunun erkek sesinden bugüne kadar nasıl korundunuz. Radyodan duyduğunuz "bakışından süzülen işvene kurban olayım" şarkısı size ne anlattı? Hiç mektup ta mı yazmadınız, türkü de mi söylemediniz, söylemediniz, çünkü çözülürsünüz.

Duygularından korkan bir mahlukun paniklerinden daha büyük "pornografik" malzeme olabilir mi? Çünkü ne yapsa, kendini ele verir. Ulus devletler, milli devletler, cinselliğimizi bedenimizden koparıp yerine "milli marşları" monte etmek istiyor. Erkeklerden korkuyu, yine "sert erkeklerin" silahlarına sığınarak koruyoruz. Bu hastalık nedense hep, milli değerlerin muhafazakarlığına sığınarak ortaya çıkıyor, sosyal suçluluk duygusu hep, "ahlak" ve "bekaret" konusunda ortaya fırlıyor. Çünkü, sağcılık, bir zehirlenme şeklidir, kendini sorgulamayan, bedeninden korkan, birey, insan tanımayan otoritenin adıdır...

İçgüdülerimizi, zihnimizle bir yere kadar örtebiliriz, ama zihnimizle içgüdülerimizi tümüyle bertaraf edemeyiz, yokedemeyiz. Yani günde sekiz saat, telkinle aç değilim diyerek bir yere kadar açlığımı örtebilirim, ama yokedemem. İyi bir toplum, iyi bir vicdan telkinle ayakta duramaz. Hergün marş söylemek zorundasınız, hergün "bekaretten" sözetmek zorundasınız, hergün, mevlüt, kandil, bayram, ilan etmek zorundasınız. Bir tek günü kaçırırsanız, içimizdeki şeytanlar, günahlar ülkemizi işgal edebilir.

Ülkemizde entellektüeller, köşe yazarları içgüdülerindeki "sert erkeklikten" çağdaşlığa karşı ayıp oluyor diye utanıp yumuşattıkça, öfkelerini, nefretlerini üstelik bir Fransız efemine gibi yaşamaya çalıştıkça, barbar ahlakçılar, marşçılar, milliciler şiddetten haz çıkartmaktan öte, şiddetlerinden "yönetici", "yönlendirici" iktidar payeleri çıkartıp, ülkeyi, toplumu adam gibi yönettiklerini sanıyorlar. Böylelikle gerçekte erkek olmayan iki erkek türü ortaya çıkıyor, çağdaşsı entellektüeller, bunları sürekli düzen resmi ahlakçılar.

Hem askerler, hem entellektüeller, hem kadınlar, hem muhafazakarlar erkekliği "otorite" olarak tanıdıkları için, erkeklik adına "otoriteye" sığınıyorlar, gerçekte, "güçlü, sahici" bir erkekle karşılaşmadan, otoritenin koynunda düzülüp duruyorlar. Bu siyasi yatak odası yapay bir erotizm taşıdığı için gerçekte kimse tatmin olmuyor. Çünkü, erkek-dişi ilişkisi tümüyle ortadan kaldırılıp, yerine düzen-düzülen cumhuriyeti kuruluyor. Böylelikle ülkemizde ne kadın, ne de erkek kültürü gelişemiyor. Çünkü taraflar, siyasi düzüşmenin yönüne göre cinsel kimlik sahibi oluyor. Böylelikle elli yaşında bakire bir kadın, "düzen" cephesinde rol alıp, doğanın dişiliğini bedeninde tümüyle yokedebiliyor.

Her doğan nesil içgüdüleriyle hayata gelir, celaleri yokedersiniz, yeniçerileri ortadan kaldırırsınız, tüm orospuları, solcuları asarsınız, ama, yokedemezsiniz... Ancak, insanın kendiyle, toplumla bu savaş hali, korkunç yıpratıcı bir süreçte herkesin hayatını rezil, çekilmez kılıyor, bunun adı da hayat, toplum, siyaset, milliyetçilik oluyor... Velhasıl tarih boyu masum pamuk prensesleri başımızdaki yönetici sınıflar, YÖK'ler, RTÜK'ler, ihtiyar heyetleri düzüp duruyor. Bizler de onların şehvetlerine uygun sessiz, uyumlu partnerler olarak hayata atılıyoruz.

Dörtbin yıl önce bir Sümerli kadının şiiriyle bitirelim: Koca! Kalbimdeki sevgili / Büyüktür, bal gibi tatlıdır güzelliğin / Beni esir ettin, bırak karşında titreyerek durayım / Koca! İsterdim ki beni odaya götüresin / İzin ver seni okşayayım / Benim sevdalı okşayışım baldan daha tatlıdır / Bal dolu odada / Gel, senin parıldayan güzelliğinin zevkini çıkaralım / Aslan! İzin ver seni okşayayım / Benim sevdalı okşayışım baldan tatlıdır / Koca! benden zevkini aldın / Söyle bunu anneme, sana şekerlemeler sunacak / Söyle babama, seni armağanlara boğacak...

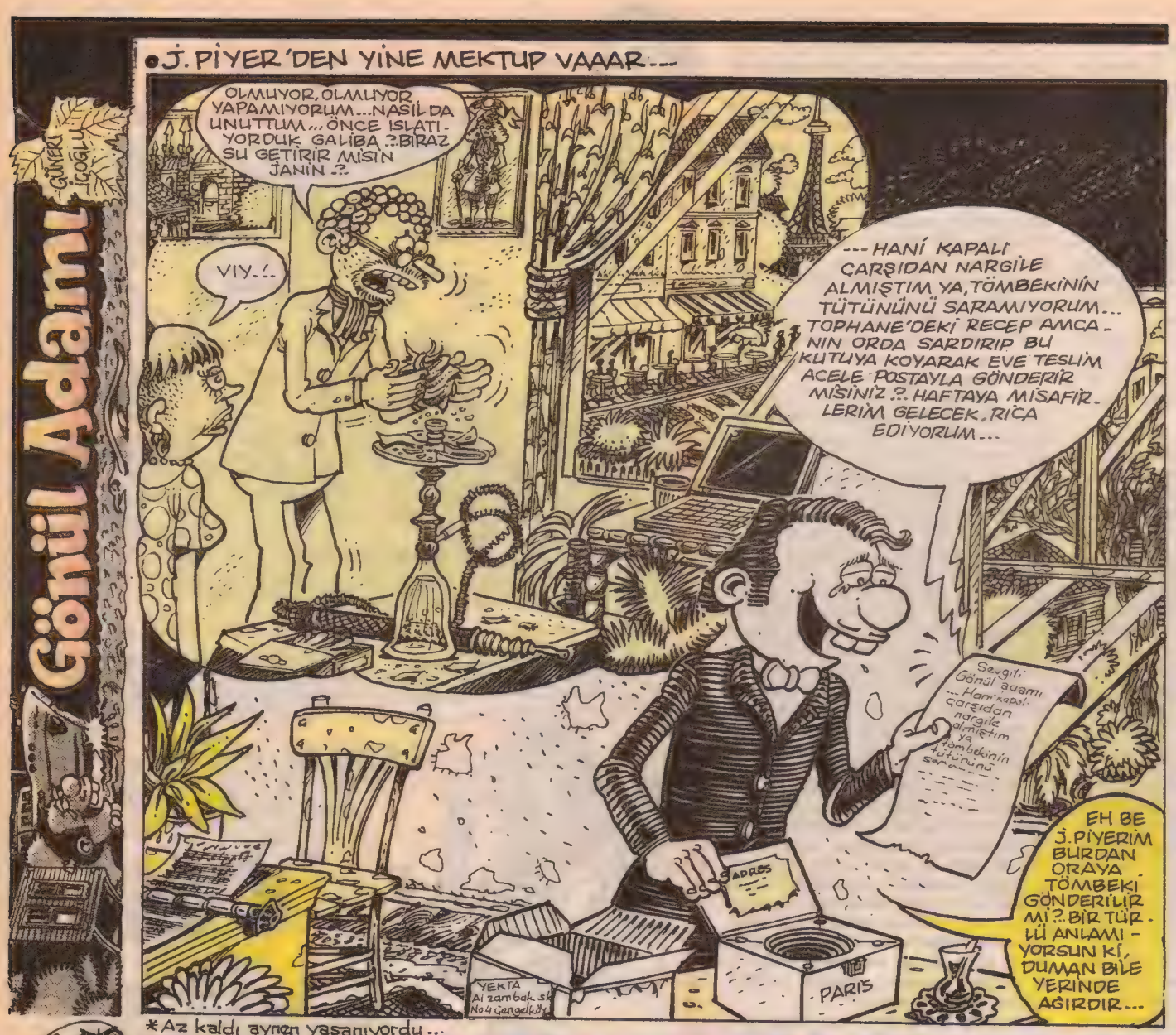

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Duyarlılığınız duymasın!

Sizi evire çevire bir güzel benzetmek istiyorum!

Kendime benzetmek!

Size bundan büyük kötülük yapılmaz biliyorum; ama bilmelisiniz ki ben kötü biriyim!

Başkalarını cehennemden kurtarmak için kendi cennetinizden vazgeçebiliyorsanız, sizi de kendime benzettim demektir.

Şırınga gibi kullandığım kalemimle zerkettiğim zehirli fikirlerim (!) gerekli dozaja ulaşmış demektir.

Ben bir zehirli fikir üreticisiyim!

Zehirli fikir üretimhanemden öylesine zehirli fikirler çıkıyor ki...

"Öbür dünyaya karışmam ama bu dünya kimileri için cennet, kimileri için cehennem olmamalı; herkes için cennet olmalı" gibi.

Görüyorsunuz ki kalemimden zehir damlıyor!

Biliyorum, günümüzde yaygın olan benimki gibi zehirli fikirler değil, zehirsiz fikirler...

"Altta kalanın canı çıksın" türünden zehirsiz fikirler!

Onun içindir ki "Alttakiler, ezilenler, güçsüzler, mazlumlar" deyince, "Bize ne, bize ne" diye inip kalkıyor omuzlar.

Kimsesizlerin kimsesi olmak istemiyor kimse.

Dahası "Eşber Yağmurdereli, İsmail Beşikçi gibiler" deyince de, "Bize ne, bize ne" diye inip kalkıyor omuzlar.

Küçük İbo, Büyük İbo, Sibel Can, Hülya Avşar gibilerin parmağına toplu iğne batması kadar bile ilgilendirmiyor çoğunuzu Eşber, Beşikçi gibilerin onlarca yıl hapis yatacak olması.

Ve de Meclis'te "Paralı eğitime hayır" pankartı açan gençlerin onlarca yıl hapis yatacak olması.

Öyle ya, size ne cehennemde yananlardan...

Karanlığı aydınlatmak için muma dönenlerden size ne...

Bırakın yanan yansın!

Duyarlılığınız duymasın!

YÜZBAŞI

Postmodern Zamanların Yenilmez Savaşçısı

ALBIRT

SONER GÜNDAY

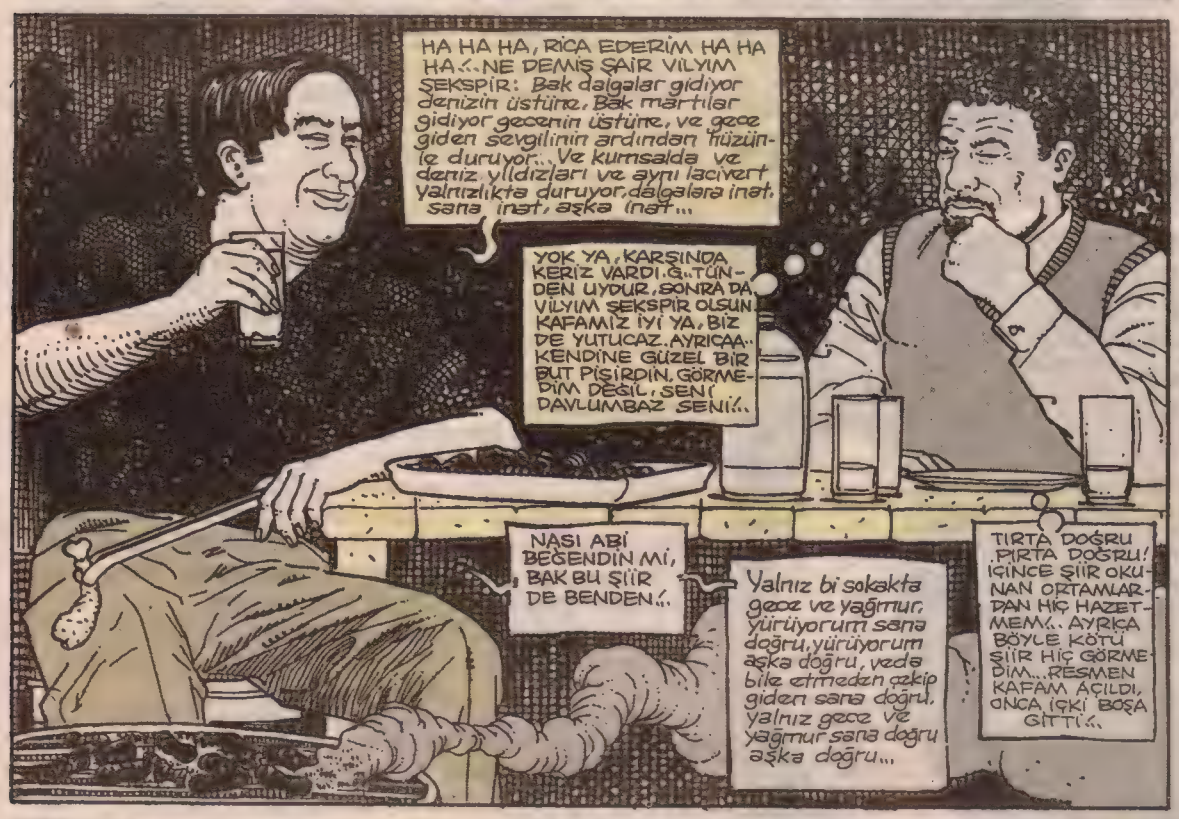

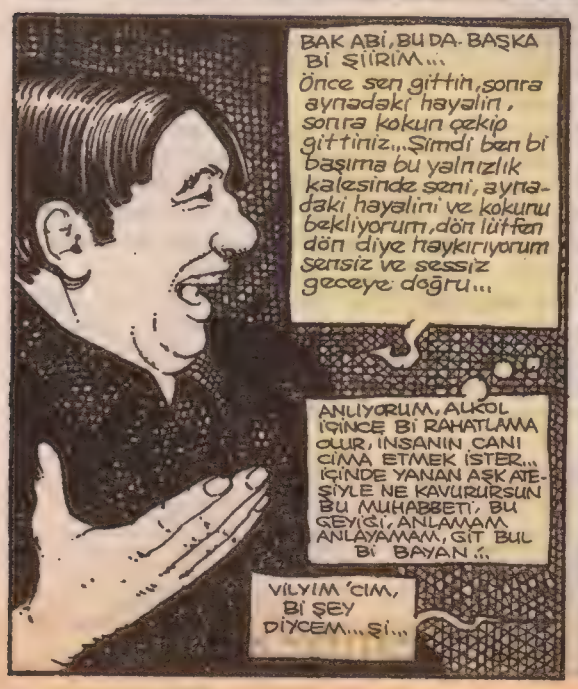

Devamı arka sayfada

Şimdi Siz Buradan Gideceksiniz... Ama Biz...

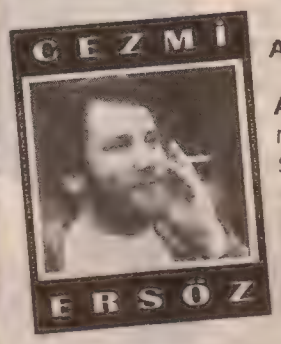

"Şimdi siz buradan gideceksiniz... Ama biz burada kalacağız..."

Ne zaman **Güneydoğu**'ya, **Doğu Anadolu**'ya, Kürt insanının yoğun olarak yaşadığı o olağanüstühal şehirlerine söyleşi yapmaya gitsem, dönüşte beni uğurlayanlar gözlerindeki o hasret ve korkudan bir mühür gibi olan ve içime bir sızı gibi işleyen ifadeleriyle hep bunu söylerler bana;

"Şimdi siz buradan gideceksiniz... Ama biz burada kalacağız..."

Bu sözün ne anlama geldiğini bilirim ve derinden utanırım. Çünkü ben şehrime döndükten sonra bana orada, olağanüstü bölgede soru soranlardan bazılarının gözaltına alınmış, sorguya götürülmüş olduğunu öğrenirim gece yarısı çalan telefonlarla...

Bu yüzden, soracak öylesine hayati, öylesine vazgeçilmez soruları olduğu halde ben döndükten sonra gözaltına alınacaklarını, sorguya götürüleceklerini bildikleri için birçoğu soru sormaz bana... Sadece gözlerime bakarlar. O hasret ve korku karışımı ifadeleriyle gözlerime bakar ve içlerindeki o derin sızıyı bana ödünç bırakırlar... Ben şehrime, evime işte hep onların bana ödünç bıraktığı bu derin sızıyla dönerim... İşte bu yüzden yaşadığım şehirde herşey acı verir bana. Dilediğim gibi gülemem, sevinemem, başarımın tadını çıkaramam. **Özgürüm** diyemem. Çünkü benim ülkemde, bana soru sordukları kitabımı imzaladıkları için insanların gözaltına alındığı, sorgulandığı şehirlerde içime ödünç bir sızı işlenmiştir...

Çünkü oralarda siyaset yapmanın anlamı işkencedir. Jandarmalar bölgede bir evi basıp evin erkeğini sorguya götürdüklerinde küçük çocuklar annelerine babalarının ya da yakınlarının nereye götürüldüğünü sorduğunda o yaslı, o çilekeş kürt kadınları çocuklarına babalarının ya da yakınlarının siyaset yapmaya götürüldüklerini söyler... **Dersim** Kürtçesinde siyaset, etrafı, yüzeyi keskinleştirilmiş ve paslı çivilerle dolu olan tek kişilik hücrelerde sorguya çekilmektir... Uçları keskin, yüzeyi keskinleştirilmiş ve paslı çiviler yüzünden günlerce kıpırdayamadan ağrılar içinde oturmak işkencesine maruz bırakılmaktır siyaset yapmak!(*)

İşte o zaman bu insanların gözlerindeki korkuyu, korkunun ne demek olduğunu, korkunun yüreklerin ne denli derinlerine işlediğini anlamaya başlarsınız... Ama eğer oralarda yaşamamışsanız, oralarda ömrünüz geçmemişse, panzerler oyuncaklarınızı ezmemişse bu korkunun insan ruhunun ne kadar derinlerine işlendiğini yeterince anlayamazsınız...

Her an, her dakika ölüme kurban olarak yaşamanın, soluk almanın ne denli korku verici bir şey olduğunu anlayamazsınız... Sonuçlar üzerine konuşmak kolaydır... Bunu hep yaparız. Asıl zor olan nedenleri anlayabilmek, hissedebilmek, görebilmektir. Bu derin ve uçsuz bucaksız korkuyu anlamaktır önemli olan...

Doğu Anadolu'da olağanüstü hal bölgesindeki bir şehre söyleşi yapmaya gitmiştim. İki, üç gün kaldım bu şehirde. Polis kaldığım otelin lobisinde neredeyse karakol kurmuştu. Sabahları lobiye indiğimde onları beni beklerken görüyordum. Telsiz sesleri odama kadar geliyordu.

Söyleşiyi düzenleyen kitapçı arkadaşıma benim PKK tarafından kaçırılmamdan çekindiklerini söylemişlerdi... Yine bir sabah kahvaltı etmek için lobiye indiğimde bir polis yanıma geldi ve sahte bir kibarlıkla: **Bu şehri ne zaman terkedeceksiniz?** diye sordu... Bu soru üzerine ben de, hafif şaka yollu: **Benden çok mu sıkıldınız?** dedim... Polis, yine aynı yapay nezaketle: **Olur mu öyle, şey, sizin can güvenliğiniz için soruyorum, ne zaman gideceğinizi bilmemiz gerekiyor, şehir çıkışına kadar arkanızdan geleceğiz. Böyle talimat aldık,** dedi.

İki saat sonra kitapçı arkadaşım arabasıyla otelin önüne geldi. Bindim yanına ve yola çıktık. Yola çıkar çıkmaz, ona polislerin bizi şehrin çıkışına kadar takip edeceklerini söyledim. Birşey demedi, ama rengi değişmişti ve sigara üstüne sigara yakmaya başladı. Bir ara dikiz aynasından baktı sonra da çok tedirgin bir sesle: **Geliyorlar,** dedi. **Takip ediliyoruz...** Şaşırmıştım bu denli tedirgin olmasından: **Söylemiştim sana, takip edecekler diye,** dedim...

...Devamı 14.sayfada

YÜZBAŞI

Postmodern Zamanların Yenilmez Savaşçısı ALBIRT

SONER GÜNDAY

13.sayfadan devam

Yine dikiz aynasından baktı. Rengi sapsarı olmuştu. Ellerinin titrediğini farkettim: **Bunlar bizi biraz ilerde alacaklar** dedi... **Niye alsınlar,** dedim. **Söylediler takip edeceklerini, alacak olsalar söylemezler, korkmana gerek yok...** Sonra arkama baktım. İki beyaz reno bizi takip ediyordu. Bir ara kitapçı arkadaşım, **hakkını helal et,** dedi, **bizim misafirimizsin, sana birşey olmasını hiç istemezdik, ama, işte, olursa da bizi bağışla ve hakkını helal et,** dedi... Sonra sustuk... Sonra ben titreyen parmaklarıyla sigara üstüne sigara yakan kitapçı arkadaşıma baktım yeniden ve onun hayatını düşündüm. Onun o derin, ruhuna işlemiş derin korkusunu... Bu yaşına gelinceye kadar neler yaşamış, ne zulümler, ne eziyetler görmüş olabileceğini... Ne ölümler...

Bu korkunun temeli ölümden de öteydi. Ölüm kimilerine göre, üstelik onurluysa anlamlı bir kurtuluştu çünkü! Asıl dehşet verici olan ve korkuyu böylesine ruha ve ete bir mühür gibi işleyen şey aşağılanmaktı aslında. Sevilen, değer verilen insanların önünde onurun, kişiliğin iki paralık edilmesiydi...

Bu korku Kürt insanının yaşadığı coğrafyada hiç ara verilmeden, bıkıp usanmadan sürdürülen sonsuz bir tehditti... Öylesine farklı yerlerden ve kişilerden geliyordu ki, gün geliyor insan bu korkunun kaynağını ve nedenini unutuyordu sanki...

Öyle ki artık bu korku akıldışı bir şekilde yüreklerde büyümeye başlıyor, konuştuğunuz herkes, dokunduğunuz her canlı, yürüdüğünüz her sokak, baktığınız her manzara, girdiğiniz her ev, çalınan her zil size bu korkuyu hatırlatıyordu...

Bu korku size yabancıydı ve size yüktü. Etinize bir mühür gibi işlenmişti ve size rağmen giderek büyümekteydi. Ve o büyüdükçe, her geçen gün onu içinizden söküp atmanızın biraz daha zorlaştığını hisediyordunuz... Siz onu anlamakta zorlanırken, ama o sizi çoktan teslim almış oluyordu... Ve bu korku bulaşıcıydı. İnsan sürekli olarak bu korku yüzünden elinden herşeyinin alınacağını düşünüyordu... Hayatının, sevdiklerinin, umutlarının...

Bilirsiniz umutları ve düşleri elinden alınan insan hayatını ve sevdiklerini yitirmiş hisseder hep... Evet, korku neredeyse bin yıldır kurban seçmişti sanki bu insanları...

Bu korkudan kurtulmak için bazı insanlar dağlara kaçıyordu: Bu korkuyu yaşamaktansa ölmeyi seçiyorlardı. Öldürmek... O da bir çeşit ölmek değil miydi aslında?..

Çünkü evlerde, sokaklarda bir kurban gibi ölümü bekleyerek yaşamak kadar ıstırap verici bir şey yoktu... Çünkü zaten evler, evlerin içi, çalınan her zil ölümü ve en önemlisi aşağılanmayı hatırlatıyordu bu insanlara...

Yine olağanüstü hal bölgesinde, bir söyleşi sonrasında öğretmen arkadaşların evinde birşeyler içip sohbet ederken, kapı zilinin her çalınışında baktığım hemen her yüzde korkunun o derin, o karanlık gölgesini görmüştüm... Her kapı çalınışında çok kısa, kezzap gibi bir sessizlik oluyor, herkes birbirinin yüzüne çok eski bir korkuyla bakıyor, mecburen evin sahibi, pencereden aşağıya eğiliyor ve sonra da içerde oturanlara: **Arkadaşlarmış,** diyordu... Bu söz: **Bu gece ölmeyeceğiz, en önemlisi bu geceyi aşağılanmadan geçireceğiz,** demekti bir anlamda...

Bölgeye dışardan, batıdaki şehirlerden gelenler ya buradaki insanların ruhlarına bu korkuyu işleyenlerin bir parçasıdırlar ya da kurtuluş umudunun, düşünün temsilcisidirler.

Korkuyu biraz olsun anlatmaya çalıştım size. Ama ya kurtuluş umudu, ya düşler? Bu derin karanlık bir uçuruma atıp, korkunun yolaçtığı bütün teslimiyetlerden, yüklerden bağlardan kurtulup sokaklara, alanlara çıkabilmenin umudunu, düşünü konuşmalıyız artık...

Oraya, olağanüstühal bölgesine gidecek olan herkesin buradaki insanlara korkuyu değil, bu umudu, bu kurtuluşu, bu düşü, hatırlatması gerekir...

Bu umut, bu düş gerçekleşene, bu korku yokedilene kadar hep aynı şey olacak çünkü... Oraya ben ve benim gibiler her gittiklerinde, dönüşte, bizleri uğurlamaya gelenler o hasret ve korku karışımı ve içimize bir mühür gibi işleyen ifadeleriyle: **Şimdi siz gidiyorsunuz... Ama biz burada kalıyoruz,** diyecekler ve bize o binlerce yıllık sızılarını ödünç bırakacaklar...

Şehirlerimize döndüğümüzde, evimize geldiğimizde, söyleşi yaptığımız şehirlerde bize soru soranların gözaltına alındığını, sorguya çekildiğini öğreneceğiz sonra...

Ve oradaki insanların bize bıraktıkları bu ödünç sızılar kendi sızılarımızdan daha çok acı verecek bize...

(*) **Hüseyin Kaytan.** Levhalar kitabı. Aram Yay.
* **14 Kasım saat 14:00-20:00 arası İstanbul Tüyap'ta Çınar Yayınları standında imza günüm var.**
* **15 Kasım saat 17:00-19:00 arası İstanbul Tüyap'ta A salonunda söyleşim var.**
* **Mustafa Acar.** Yanlış(lı) Yaşamak.
* **Hüseyin Atabaş.** İlk Yaz Toreni. İlk Yaz Kitaplığı.
* **Ahmet Çakmak.** İki Dilde Kederlenmek. Öteki Yay
* **Ayhan Uzala.** Bir Kayıbın Ölüm Güncesi. Belge Yay İbret verici bir kaçınma öyküsü. Mutlaka okunmalı.
* **Cezmi Ersöz.** Hayallerini Yak Evi Isrt. Çınar Yay.
* **Tez-Koop-İş Sendikası'nın** grevini desteklyoruz.
* **Fatma Erdem, Mehmet Özkanoğlu, Erkan Uyanıksoy, Onur Şaylan, Zeynep Kaforoğlu, Özlem Aslı Durmaçalış, Saliha Yayla, Oğuz Yetimoğlu, Serap Işık, Murat Polat, İrem, Merve Tarlabölen, Ulaş Keskinel, Bahar Haser, Adem Pala, İlke Cintçi, Gözyaşı (lütfen beni ara), İ. Doruk, Beyza, Saadet Saraç, Mustafa Çiftçi, Erman Kılıç, Ahmet Çakmak, Rahşan, Şerafettin Duman, Burhanettin Duman, Adnan Küçükaslan, Aykut Aygun, Kadir Epegil, Eral Erdoğuş, Emre Ütenler, Deniz Ulaş Can, Sevin, Kenan İnci, Ramazan Aksu, Özlem Güçlü, Canan, Rukiye Demir, Arif Cengiz, Emre Alacan, Reçine, Pelin Onay, Yahya Gülerman, Remzi Doğan, Özan Şahin, Muray Arpacı, Turgut Ay, Mesut Göker, N Sadef Topçu, Annabelle Lee, Yakup Alış, Deniz Erek, Dursun Bütüner, Yusuf Büyükdağ, Deniz Saltık, Cüneyt Çölmekloğlu, Başak Çelikoğlu, mektuplarınızı aldım sevgiyle...**

Cem Yılmaz

Mazhar abimin "Sanatçının öyküsü" şarkısında anlattığı arkadaşın dramını hatırladım... Televizyonlardaki "şanatçı" kimdir tartışmalarını izlerken herkes birbirine bağırıyo ya- İşte o olay çok yeni bişey değil şimdi mevzunun bu feverânın sebebi nedir bi bakalım...

ŞŞŞÜÜ ALOO..! LAN OOLUM BU NE SKİİM Bİ ADAM- DIR YA?..NE İŞ VAR. NE GÜÇ..BAK. BAK GENE BULMUŞ, OYNUYO BİŞEYLE...

ÖKÜZ ABİ, İŞTE ÖKÜZ. BRAK..!

HADİ ABİ GÖTÜRELİM ETLERİ, MİLLET YEŞİN..!

Alango kabilede pek sevilmiyordu... Sebep; çünkü ava, mava gitmiyordu... Diğerlerine göre dünya skinde minare dötündeydi...

KIYT KIYT

Bir akşam o enteresan aleti çalmaya başlayınca, tüm kabile bi anda durur oldu.. **Alango**'nun etrafında toplanıp kah gülüp, kah ağladılar... Herif çok iyiydi..

Sonra millet **Alango**'nun sanatının hastası oldu tabii... Herkes deli gibi onun peşindeydi artık. onun tembelliği değil, sanatı konuşuluyordu...

BABA LAVUK ÇOK GÜZEL ÇALI- YOMUŞ BE..! AKŞAM HANIMLA GİDİCEZ BİZ DE..!

ABİ HERİF KOMPLE SANAT BE..! HE BABA..!

E, tabii o zamanlar sanatçılar arasında "açlık grevi" çok moda olmadığı için **Alango** emeğinin karşılığını almak, sanatından ekmek yemek istiyordu... Çaldığı şarkılar karşılığında "telif" adı altında, ahalideden et, süt, bal, börek alıyordu...

SEVEREK DİNLİYORUZ..

SANATÇIMIZI DOYURUCAZ Kİ O DA BİZİ MUTLU ETSİN Dİ Mİ EFENDİM! HO HO HO! BUYRUN. SİZE LAYIK DİİL AMA..!

TEŞEKKÜR EDERİM..!

Yalnız abicim lavuk o kadar başarılıydı ki bir anda kabilede etin en hassosunu yiyen en çok balı yutan o olmuştu... En güzel mantayı da o yiyodu haliyle...

ZIKTIRSIN GİTSİN ABİ..!

Ve... Kabile kıllandı **Alango**'dan herkes "n'oluyoruz mına koyim" oldu..! Ve fatura kesildi... Kurnazın biri "abi bu arkadaş gitarı çalıyo ama herhangi bi eğitim almış mı..?" Diye sordu... Ve film koptu...

İBNE EĞİTİM ALMAMIŞ OĞLUM, BİZİ YİYOMUŞ..!

BİZİ KİMSE SKEMEZ HOCA..!

HERKES SANATÇI OLAMAZ ABİ..!

BUNUN OKULU VAR EĞİTİMİ VAR KARDE- ŞİM..!

● Sanatçımız da küstü bu tavuklara ve gitti uzaklara... O dönemden sonra gitarın "tekrar" icadına kadar bir daha gitar çalınmadı o diyarlarda...

TEKE ZORTLATMASI

met üst

ÇALDI, ÇIIRPTI, ÇARPTI, KIRDI, DÖKTÜ, YAKTI, SOKTU, ÇIKARDI, ATTI, ATTI, TUTTU, BATTI, KAÇTI, GÖÇTÜ, ZIÇTI..

HABER

haberler evrim geşire geşire sonunda böyle oldu

lokman hekim bir ilaç yapmış otlardan guz.. insan ömrü çok uzarmış diyolar..

bir ot varmış kafdağının ordə insan ömrünü iki katına dəha çıkatüveriyomuş gızz abula..

lokmanı da otunu da.. INNGGH susun lan

Sevgilim İSTOÇ

yağmur yağıyor.. biri var yukarda

eee, söyle bakalım "nasıldı"

doğrusu bu masum soruyu "nasıl geçirdik" gibi sordun şanki.. bugüne kadar kıllısı kılsızı, zencisi, çinlisi, uzunu kalını envai çeşitte tatmadığım tad kalmadı dünyada seninki en zavallıcasıydı.. ee, sen sordun ben söyledim.. Simdi intihar mı edersin vurdurur musun valla bilemem

fakat ne acayip bi iş buya ne sigortası var, ne maaşı, ne geleceği, ne karizması.. sence de öyle değil mi ya neden ben, neden sen.. off sıldıreceem abi ya

dur bakalım hemen pes etme

EMANET

GALİP TEKİN

ÖLDÜ... EFENDİMİZ ÖLDÜ..PEYGAMBERİMİZ BİZE VEDA ETTİ...

BU NOTU SİZE ALİ GÖNDERDİ...

HERŞEY BURDA YAZILIYMIŞ..

ACELE ETMEM LAZIM...ATINI BANA VER...

PEYGAMBERİMİZ ÖLDÜ,EMANETİ ALMAYA GELDİM... ÇOK VAKTİM YOK,EN HIZLI DEVEYE YÜKLE...

IŞIK!

TANRIM KÖR ETME BENİ,HİÇBİR ŞEYE BAKMIYACAĞIM..

ÇAT

SONUNCUSU DA GELDİ...

ÖTEKİLERİN YANINA KOYALIM!..

BAZEN BU GEZEGENDE YAŞAYANLARIN KADERLERİYLE OYNAMAKTA HATA MI EDİYORUZ DİYE DÜŞÜNÜYORUM...

NUH

MOSES

JESUS

MUH

AÇILIN, KAÇILIN... ÖNEM VAR... ÖNEMLİ ŞEYLER VAR!..

DERHAL AÇILIN!.. HERŞEY ÇOK ÖNEMLİ, HELE BU KUTU DAHA DA ÖNEMLİ!..

BUM

HIHAHAHAHA HAHIHOO..!.

TEZ KAFASI VURULA..!..

FAKAT BEN SADECE ŞAKA YAPMAK ..!..

Birdenbire baltanın ucu sapından koparak kral ölür...

Sonra kral ölmeye devam eder.. Çünkü cellat şaşırdı, nöbetçi şaşırdı (niye kral öldü?.) diye...

Bazen rüzgar yukardan eser veya ağaçlar etrafa doğru sallanırlar. O esnada yağan yağmur doğmuktur. Çünkü rüzgar esmekte makinanın dişlileri yeterince yağlanmadığı için motordan çıkan gürültü çok güzeldi. Ama aniden çakan şimşek ışığı ve arkasından gelen gümbürtü çok daha güzeldi. Arabayı kenara çekip elindeki sahte şemsiyeyle dışarı çıktı. Yağmuru sever.

GÖKHAN DABAK

CÜMBÜR CEMAAT

Ahmet Yılmaz

● Bir Büyük Usta : LEONARDO DA VİNCİ. ve Uruspu Çocukları...

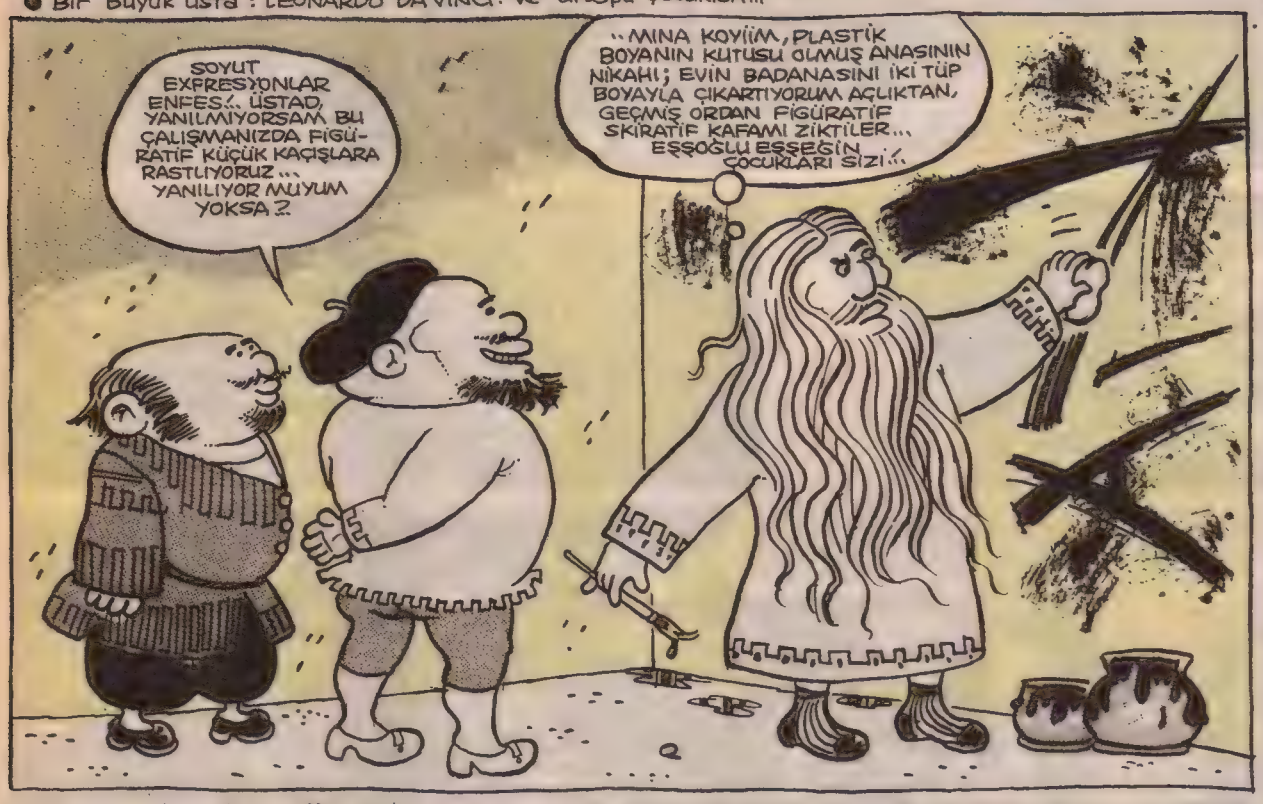

ŞİİR DÜNYASI
GLOBAL TAD VERİSİ

Nubuksu şiir, süetli kapşon...
Sevgiliye sunulan besinlerin içinde mineral ve tuz açısından iki sevimli afacan bulunur...
Adem bayrak as, Cemil tövbe et,
Kaş Ali koş, Ürk Nedim ürk...
Sel baskınları ülkemize ciddi zararlar vermektedir...
Bu arada sevgili gülüp oynamakta, temizlikçi kadın da yerleri süpürmektedir... Ola ki temizliği sevgili yapsın derseniz, sevgili tozdan zarar görür...
Temizlikçi kadın da insandır, o da toz kapmasın derseniz, o zaman siz süpüreceksiniz. İki hafta içinde ölün. Kuş ve Doğa.

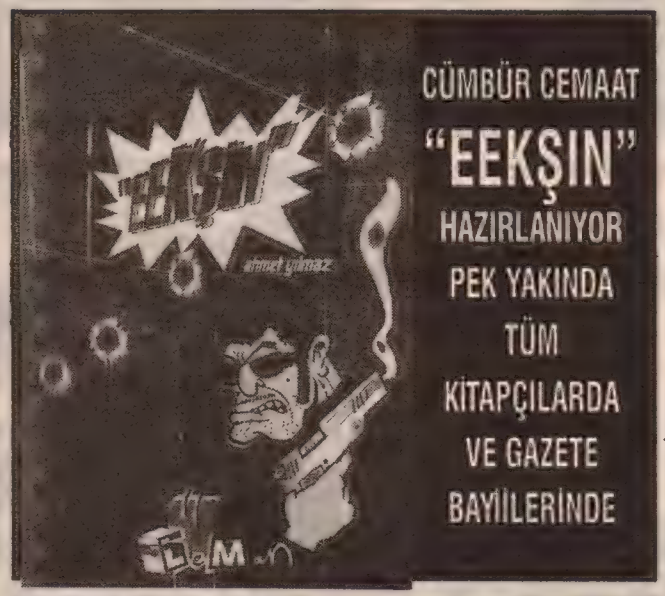

● Gizli spor; Kan Siporu ve Desteboy pehlivan Memet!!

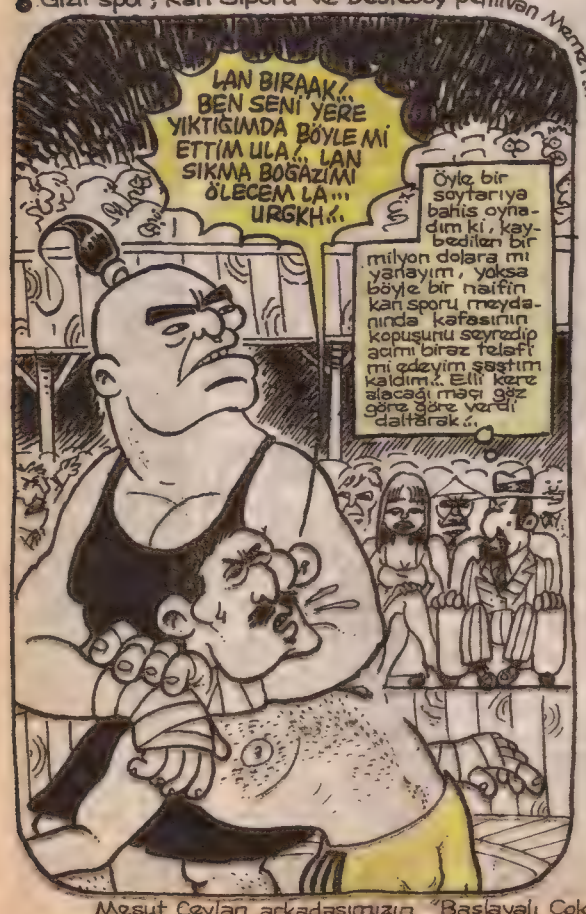

Mesut Ceylan arkadaşımızın "Başlayalı Çok Oldu mu?" isimli gülmece kitabı çıktı... Alınız, o da olmadı çalınız.

LeMan Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sayın Leman Dergisi,

13 Şubat 1998 günü, hastane dönüşü Leyla'yla görüştüğümüzde, doktorun söylediklerini bize aktardıktan sonra, harekete geçmemiz gerektiği noktasında hemfikir olmuştuk. "Çok geç" kalmıştık aslında! O'nun için bol güneşli günlerde, taze yeşil yapraklar üzerindeki güneş ışınlarının anlamını, sadece tahayyül edebileceği günlerin bu kadar erken olabileceğini, gerektiği kadar düşünmemiş / düşünememiştik o güne kadar. Ama artık kaybedecek zamanımız yoktu ve gücümüz ölçüsünde bir başlangıç noktası bulmalıydık.

Evet, hani gözlerindeki ışığı adım adım kaybettirme işkencesi yaşattırılan Leyla Büyükdağ Bütüner var ya, işte ondan söz ediyoruz. Kamuoyunun yabancısı olmadığı ülkemizde kanıksatılmaya çalışılan "sistemli işkence politikası"ndan payını almış, yüzlercebinmerce insandan sadece biri... İşkencenin "fizyolojik izler"inin etkisini bünyesinde taşıyan bir insan...

İşkence ile ilgili, 12 Eylül'den günümüze çok şeyler söylendi, çok şeyler yazıldı. Yönetenlerin, "Böyle bir şey olmaz!", "Dış mihrakların iç uzantısı" vb. söylemleri, gerek işkencenin ayyuka çıkmasından, gerekse de toplumsal muhalefetin yükselmesinden dolayı, süreç içerisinde "münferit" (!), "Ne yapalım, konuşturamıyoruz!" vb. söylemlerine doğru evrildi. Dışkı yedirilen insanlar, gözaltında tecavüzler, Manisalı gençler, annesiyle birlikte elektrik verilerek işkence gören 2.5 yaşındaki Azat Tokmak... Listeyi uzatmak mümkün... Bunlar sadece ilk aşamada akla gelen işkence olayları ve türleri... Fizyolojik ve psikolojik kalıcı etkileri dışında, bu politikanın altında; korkutmak, yıldırmak, sindirmek vardır. Askeri-polisi gördüğünde, cop-manyeto-askı akla gelsin ki, düşündüğünü söyleyemesin, kendini ifadelendiremeyesin! Karakollar, "Demoklesin Kılıcı" gibi, birer korku yuvası olsun diyedir bu politika.

Belki, onlarca-yüzlerce kez ifade edilmiş olan "yeni olmayan" düşünceleri tekrar ediyoruz ama, Manisalı gençlerin, Asiye Zeybek'lerin, Azat'ların ve Leyla'ların çoğalmaması için, her fırsatta ifade edilmesi gerektiğini düşünüyoruz. Kanıksamamız, işkence politikasına karşı yenilmemiz, susmamız ise, onaylamamız olacaktır.

Sorunun yönetenler cephesi ise, ülkemiz adına içler acısı bir durumda. 3 Kasım 1996'da başlayan, "Ülkeyi kimler yönetiyor?!" sorusuna verilen yanıtlarda, eşelendikçe irinin büyüklüğü ve derinliğinin daha fazla açığa çıktığı, her bölümünün "utanç duyulması gereken" olgular haline geldiği "Sus - urluk dizisi!" hala devam ediyor! Bu "dizi"nin ayrıntıları bilinemese de, ülkemiz devrimcileri-aydınları, yıllar öncesinden ülkeyi-aslında aydınlık olan- "karanlık güçler"in yönettiğini, ifade edebilecekleri her platformda dile getirmişlerdir. Takkenin düşüp kelin "bir kısmı"nın görüldüğü "Sus - urluk dizis"nde, rol sahipleri "kellerini örtme!" telaşesi içerisine düşmüşlerse de, dizinin ilerleyen bölümlerinde, takkeyi yeniden eski haline getirmek mümkün olmamıştır! Devlet adına verilen mücadelenin, emekçi halkın cebinden alınan paralarla oluşturulan "pastadan, daha büyük pay alma!" mücadelesi olduğu, kendi ağızlarının dile getirilmiştir.

Leyla'nın sağlık sorunu özgülünde, kamuoyunun baskısıyla harekete geçen(!) bazı yetkililer ise, sanırız, "ilgileniyoruz!" imajı peşindeler ki, bir süre önce Leyla'nın sağlık belgelerini isteyen İnsan Haklarından Sorumlu Devlet Bakanı Hikmet Sami Türk'ün, "hiç bir pratik sergilememesi", bu düşüncemizi doğrular durumda. Yine, Sosyal Hizmetlerden sorumlu Devlet Bakanı Hasan Gemici'nin ve sorunun bire-bir muhatabı olan Adalet Bakanlığı'nın, bu konu özgülünde de, "sorunlara bakan!" değil, "sorunları gören" bir Bakanlık misyonunu işletmeleri gerektiğini düşünüyoruz.

"Sus - urluk dizisi"nin baş aktörlerinden birisi olan Mehmet Ağar döneminde "biçim verilmiş" olan insanların oluşturduğu Adli Tıp Kurumu maalesef "karanlık güçler"in (!) bir kolu olarak işleyişini sürdürmektedir. Bizler, kurum üyelerinden extra bir talepte bulunmuyoruz. Onay verdikleri yasalar çerçevesinde sürdürdükleri görevlerini, yine bu yasala doğrultusunda sürdürmelerini istiyoruz. Sorunun "görünen yanıyla muhatabı olan", Adli Tıp Kurumu'nda görevli olup, "Leyla'nın cezasının ertelenmesini gerektirecek bir durum söz konusu değildir." kararını verenler de hipokrat yeminli doktorlar, Leyla'nın gözlerini tedavi ettikten sonra, "Cezaevi koşullarından bu hastalığın hızla ilerler, sürekli uzak mesafeye bakmak ve kesinlikle darbe yememen gerekiyor... vb." gerçekleri ifadelendirenler de hipokrat yeminli doktorlar! Bu yanıyla, özellikle Adli Tıp Kurumu 3. İhtisas Kurulu üyelerini, nesnel duruma / durumlara denk düşen, objektiflikten yana ve hipokrat yeminleri doğrultusunda karar / kararlar vermeye davet ediyoruz. Özcesi, "bağımsız" hareket etmelerini istiyoruz.

Keza, ATK'nun 3. İhtisas Kurulu Başkanı Nur Birgen'in sicilinin temiz olmadığı, kamuoyu tarafından da bilinen bir gerçeklik. Hala devam eden davası (ya da davaları), daha önceden de sergilediği "hukuk - dışı" pratiğine örnek teşkil etmesi açısından, somut bir olgu olarak karşımızda durmakta. Leyla'nın cezasının ertelenmesi için yaptığı başvuru sonucunda verilen olumsuz kararın altında "6 ay memuriyetten men cezası'nın uygulandığı süre içerisinde Başkan olarak imzası bulunan Nur Birgen'in sergilediği "hukuk - dışı" pratiğine bir yenisini daha eklemesine, 3. İhtisas Kurulu üyelerinin de objektif olarak "ortak olmaları" gibi bir sonuç çıkmaktadır. Böylesi bir durumun -en liberal söylemle bile- hipokrat yeminiyle bağdaşır hiç bir yanı olmadığını düşünüyoruz.

Son olarak, 21 Ekim 1998 tarihinde, Leyla'nın rutin kontrollerinden biri için gittiği Cerrahpaşa'da, doktorların; "Bu koşullarda, her an bir tehlike meydana gelebilir..." şeklinde ifade ettikleri düşüncelerini tekrar etmeleri üzerine, yukarıda ifadelendirmeye çalıştığımız düşünce ve değerlendirmelerimiz ışığında, 3. İhtisas Kurulu üyelerini, yeniden objektif hareket etmeye davet ederken, ilgili tüm kurum ve kuruluşları duyarlı olmaya çağırıyoruz. Saygılarımızla...

Gebze Özel Tip Cezaevi / Dursun Bütüner - Yusuf Büyükdağ

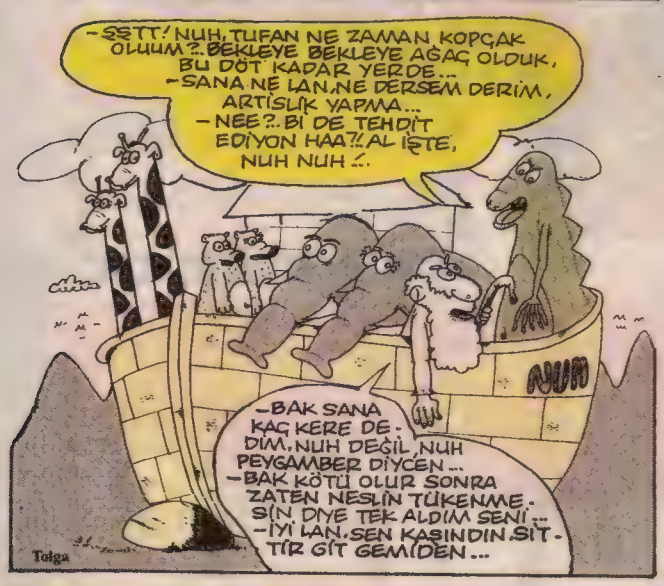

Merhaba Leman ve Lemancılar,

Son zamanlarda gündeme sık sık konu olan ve malzeme yapılmaya çalışılan "Satanizm" konusuna dikkat çekmek istiyorum.

Medya bilindiği gibi ucuz, saçma sapan insanlara hiçbir faydası ve yararı olmadığı gibi kışkırtıcı yobazlaştırıcı, robotlaştırıcı haber ve programlarıyla ünlüdür. Bu haber ve program anlayışına "Satanizm" ve Metal dinleyen gençler malzeme yapılmaya çalışıldı ve biraz da yapıldı. 3,5 kuruşa satın aldıkları o kişilıksiz, ruhsuz, Metal müziğin ve undergroundun gerçek anlamını kavrayamamış, kendilerini reklam yapmaya çalışan şahışları TV'lere çıkartıp. "İşte Satanistler" diye düşünmekten, araştırmaktan, sorgulamaktan uzak bu halka yutturdular. Ve yine birilerini av halıne getirdikleri için Medya Türkiye'de gerçek "satanizm" yok denecek kadar azdır. Çoğu özentilikte kalır ve sırf satanizmi gösteriş amacı ile kullanır. Eminim ki medyanın gündeme getirmeden önce "satanizm" ismini duyan kişilerin sayısı (gerçekten satanizmi bilenleri katmıyorum) ikisini belki üçbini aşmazdı bu ülkede. Ama şimdi her metal grup tişörtü giyen kişilere satanist ve metalci gözüyle bakılıyor.

Ne kadar acı ve trajik ki kurumların onca pisliği, iğrençliği dururken, üzerine gidilmesi gereken o kadar dava, dosya, problem varken, eğitilmesi gereken onca insan dururken (burada TV'lerde eğitici, öğretici hemen hemen hiç bir programın ve belgeselin olmadığını belirtmek istedim) sanat ve sanatçı nedir sorusu ile karşılaştığında belki de hiçbir cevap veremeyecek (ve kendileri de sanatçı statüsüne konuluyorlar) onlarcasının ve hergün arkalarında mafya babası plak şirketi sahiplerinin desteğiyle türeyen, saçma sapan sözlerle, çalıntı bestelerle kaset çıkartan, ismi bile yazmaya değmeyecek bu şahısların nerede, kiminle, ne yaptıklarını haber ve program olarak karşımıza sunan ve bu da yetmiyormuş gibi malzemeleri bittiğinde de suçlamak, karalamak için birilerini bulmaya çalışan (Rock ve Metal dinleyen gençlere yaptıkları gibi) ve bu kadar zulme, baskıya, adiliğe, şerefsizliğe "gık" çıkartamayan "Düşene bir tekme de sen vur" ilkesini beynine kazımış % 99'u Müslüman olan ama sorulduğunda kendi tarih ve dinlerinden, kutsal kitaplarından haberi olmayan, başka dine veya inanca, fikre mensup kişilere hain, kafir, şerefsiz gözüyle bakan, insanları diri diri yakma arzusuyla dolu bu millete yem olarak sunan bir medyaya sahibiz. Ben ve benim gibi onlarca kişi de bundan nasibini alacak galiba. Bir de faşist sürüsü dolu bir yerde (Beykoz gibi) yaşıyorsanız işiniz iş demektir.

Son olarak artık insanlığın bitmek, tükenmek üzere olduğu bu ülkede kendi çabalarımızla, kimseden destek almadan kurduğumuz bu dünyaya dokunmayın yeter. Başka birşey istemiyoruz.

Herhangi biri

Intelligenti pavca,

Pastırma kokusunun şehri çepeçevre sardığı, bu sebeple, bir vejetaryen olarak sadece evde uyuyarak ve okuyarak günlerimi geçirdiğim Kayseri'den tekrar sevgiler.

Konum yine vejetaryenlik. Vejateryenlik konusunda ne kadar yazılsa da, biliyorum ki, insanlar hiç bir zaman beslenme alışkanlıklarından vazgeçmeyecekler. Vahşet devam edecek. Kutsal sayılan bir bayramda, her yıl, sadece birkaç gün içinde katledilen yüzbinlerce çaresiz canlının yanısıra insanlar spor yapmak adına avcılık adı verilen aşağılık bir uygulamayla bıçare canlıları yok etmeye devam edecekler. Acaba günümüzün kebap, lahmacun, hamburger, big-mac gençliği ne kadar, ne boyutlarda büyük bir katliamın baş sorumlusu olduğunu biliyor mu?

Beslenme alışkanlığı et tüketimine dayalı, ortalama bir ömre sahip bir insan tüm yaşamı boyunca acaba ne kadar canlının ölümüne sebep olur, hiç düşündünüz mü? Umuyorum ki, her konuda olduğu kadar bu konuda da ne kadar duyarlı olduğunu gösterecek olan gerçek Leman okuru, en kısa zamanda et tüketimini minimum bir seviyeye indirgemeyi başaracaktır.

Gözünü kan bürümüş, tanrıya inanan insanoğlu bir gün doğru yolu bulacaktır. Bu ne zaman gerçekleşecek biliyor musunuz? Dünyada katledilecek canlı kalmadığı zaman. Çok geç olacak ama doğa yeni yaşamlar yaratacaktır yeni canlılar ortaya çıkaracaktır, işte o zaman insanoğlu geçmişi hatırlayacak ve insanoğlu tüm canlılarla birlikte barış içinde, sevgiyle yaşamayı öğrenecektir.

Gelecek çok açık ve net görünüyor. Gerçek vejetaryenler gelin birlik olalım, etçil vahşilere doğru yolu gösterelim, gerçek vejetaryenler sessiz kalmamalı.

Etçil vahşiler tarafından yaşamlarına son verilen tüm canlılardan, tüm insanlık adına özür diliyorum.

Oğuz Kırer / Talas - Kayseri

Acayip,

Geçen gün kaçırılan Adana-Ankara uçağı ile ilgili haberleri dinlerken yanlışlıkla Snow TV'ye de basmış bulundum. Ayda 10.000 dolar maaşlı Show TV haber müdürü Reha Muhtar bu haberde de beni dumura uğrattı. Reha Muhtar uçaktaki isimleri okurken A. Şen adlı kişinin Fenerbahçe Başkanı Ali Şen olabileceğini söyledi. Her A harfi Ali midir? Ali bile olsa Türkiye'de binlerce Ali Şen yok mudur diye düşünmeyen Reha Muhtar, R. Yurdakul adlı kişinin de film sanatçısı Reha Yurdakul olabileceğini buyurdu. (Hepimizin bildiği gibi sanatçı bir kaç sene evvel vefat etti.)

Birol Kıraç / Adana

LeMan
SAYI: 366...
14 KASIM 1998...CUMARTESİ...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 - 251 52 67 ● **Abonelik için:** 244 15 11 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

DİYORKİ!

%100

„Nereye gidiyoruz?. Neden varız biz?" Neden her gün inatla doğar güneş?" gibisinden varoluş kaygıları duymaz bu bedenler... ya da "niye böyleyiz?." gibisinden estetik tasalar?.. Varsa yoksa düğün.ola düğüne gidek...

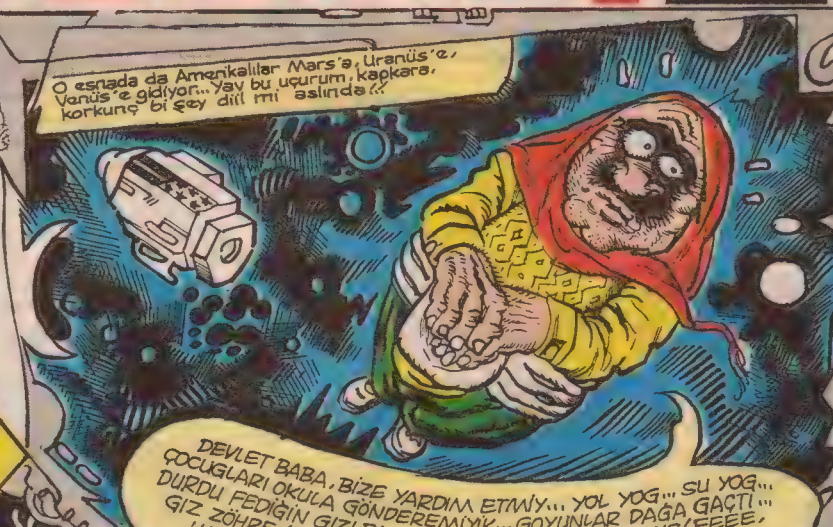

Lan oğlum köylülük ne güsel bi olay!.. Hayatları, kaygusuzca koyverilen can şenliği osuruk misali, rahat, akışkan ve kaba mıdır hep?. Köyün meydanında ya da bostenlıkta birden kaykılıp "baba, nerden gelip...

Şu da var: Yav peki biz köyden kente geçtik de nooldu? Aydınlandıkta nooldu?. Bal, reçel, çörek yedik.. yıllarca fırçalamadık dişlerimizi... çürüdü... Kente geçtikçe geçtik, saflar sıklaştı... Alengirli metropol, acı hayat düşlerimizi çürüttü... Bilgilendikçe sivri yanlarımızı köreltmek zorunda kaldık!.. Aynı acıyı köylüler de çeksin!.. İmkan olsa 15-20 tanesini Kozmos'a, Astral alemlere, Fraktal dünyalara gönderiversek... Evrenin, varoluşun, korkunç matematiği akıllarını alsa!!! Yav ŞOK her zaman etkili bir tedavi yöntemidir!.

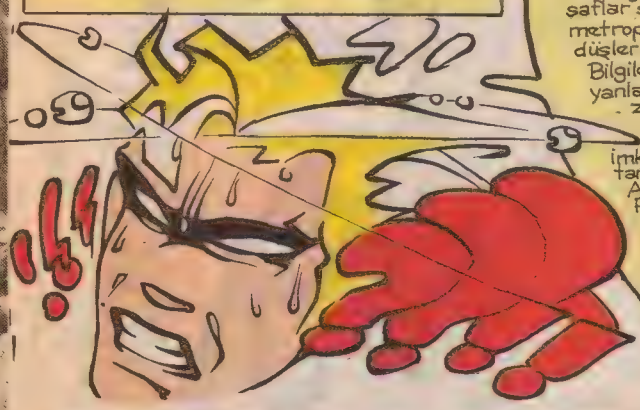

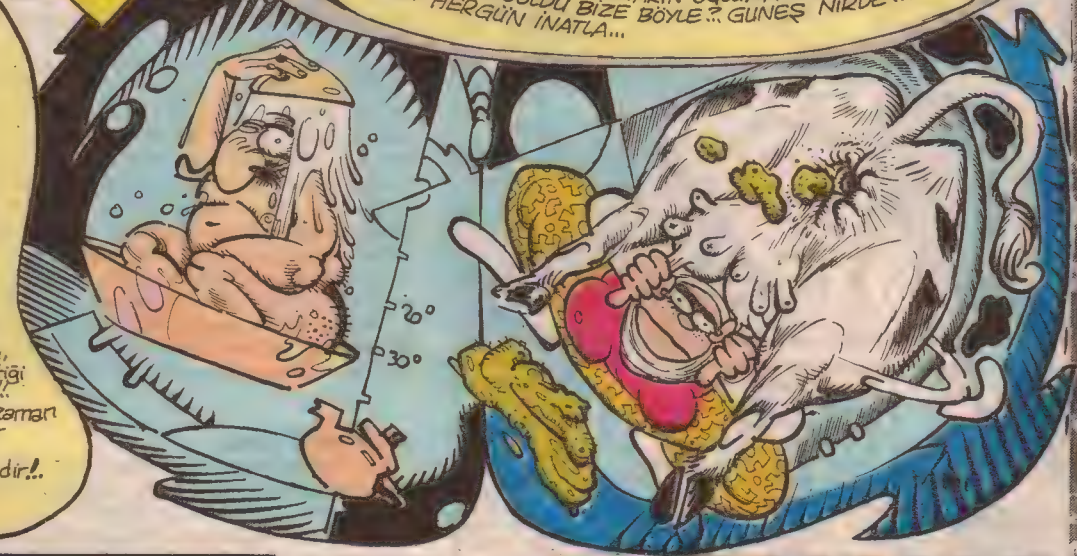

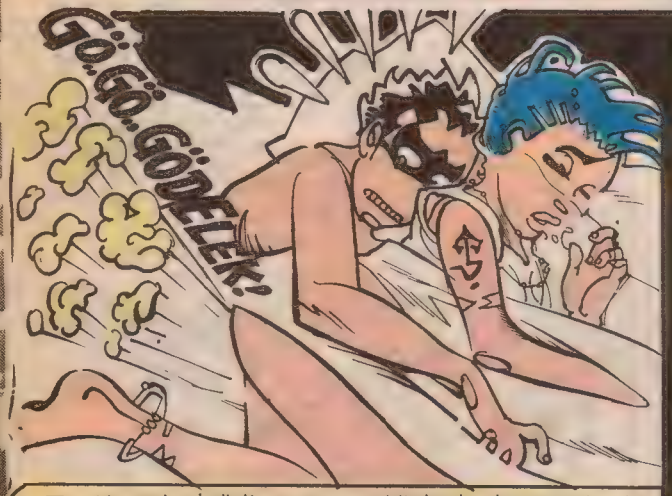

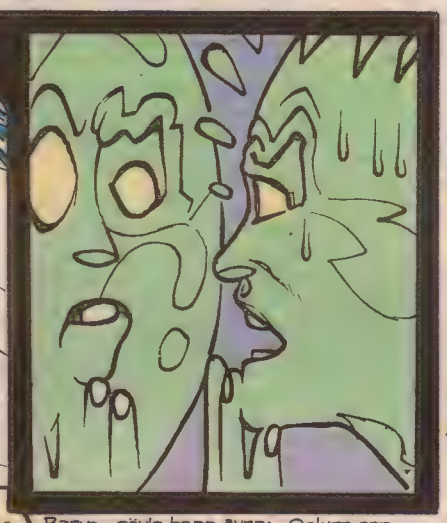

Günpazar sabahına kavuştu... Gayri oturma odasındayım... mekan kent... "sevgili"nin evi... TV'ye daldım, derken yahu yemin ediyorum... Yukardan adam düştü...

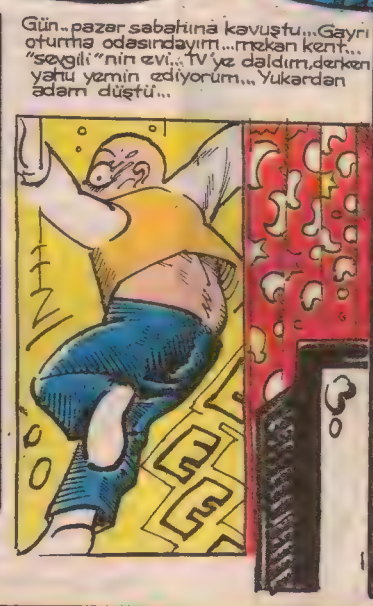

Şu intihar modası... Kalkıp yerimden bakmadım bile... Duyarsızmışım...

Tercihlerinden bellidir... Sanıyorum köyden kente geçiş sürecini henüz tamamlayamadım!. Manitamız vardı... açıkmıştık... Tercihimiz karnıbahardı, kurufasülyeydi (olmamalıydı..) Darling diye koynuma aldığım Danyal Topatan'mış meğer!. Sinirden kaderime ağlayarak yatak odasını terkettim!. Köylü uyuyordu huzurla...

Banyo... söyle bana ayna: Oolum sen manyak mısın? Ne istiyorsun köylülerden? Ve de ne istedin sevgilinden? Nasıl böyle avdet-i afişe edebildin!..

Nasıl bakabilirim ki?.. Ben size dedim! Baba köyde kalın! Gelmeyin!. ŞOK her zaman etkili bir tedavi yöntemidir!. Metropolün yöntemi de bu... Burda hayat acı... Guzularla, kezbanlarla mutlu olun hep... Kozmozda, astralde, fraktal da var orda... ama sktir edin, nerde bilmeyin... Biz bildikte ne oldu... Bildikçe anamızı diktiler... Yıkıldık! ama yıkılmadık!!!

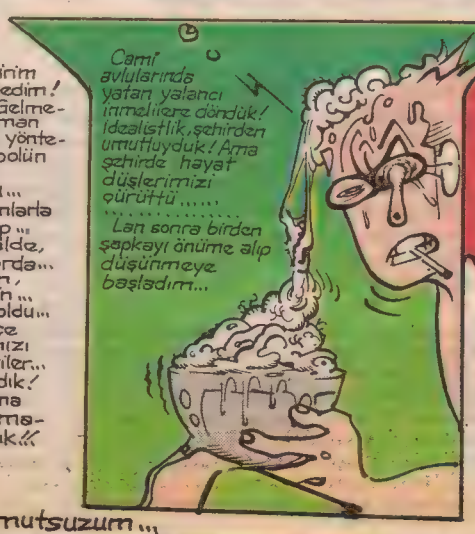

İlacım neydi!.? doktora gittim... Her tarafım kan revan içinde... dökülüyorum resmen... doktor bey neden bu kadar agresifim? dedim... Ne istiyorum köylülerden? Anında döşedi teşhisi... "Ruhsal regl" olmuşum... "Kanım fazlaymış, bu da sinir yapıyormuş... kan aldırmam lazımmış... (yahu yemin ediyorum...) Kanı aldırdım... ne gam kaldı ne kasavet...

e-mail : bahadirboysal@yahoo.com ... ama mutsuzum...

21 Kasım 1998 Cumartesi Sayı: 367.200.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

GeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

İtalya'da yakalandığı ve tutuklanarak **cezaevine** konduğu bize en yetkili ağızlarca belirtilen **APO**'nun cezaevinde olmadığı, Roma yakınlarında bir **hastanede** kaldığı ortaya çıktı.

Herşey Birdenbire Oldu

Alp Tamer

10 Kasım günü öyle oturmuş manasızca Tv'de maç seyrediyordum. (FB-BJK) Bir ara sıkılıp zap yaptım. Yapmaz olaydım. Çıplak gerçek, yani bilip de bir türlü dillendiremediğimiz o acı gerçek bir video kaset olmuş, bize o devlet denilen çivisi çıkmış hurda mekanizmanın nasıl çalıştığını bir işadamının ağzından anlatıyordu. "Durum boka saracak şimdi" dedim kendi kendime. Ki olan oldu ertesi gece!

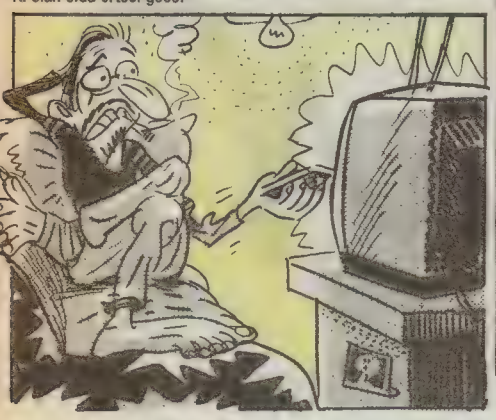

Hükümet gidiyordu. Mesut paniklerdeydi; Bülent ve Rahşan hanım da... Medya anında kolları sıvadı. Bilirsiniz işte yıkama, yağlama, rektifiye filan. Ama tekerlek patlamıştı bi kere!

Anlaşıldı ki artık bireyler olarak hepimiz içimizdeki çocuğu öldürmüş, onun yerine içimize küçük bir çete yerleştirmiştik. O çete artık kaldırımlarda, ihalelerde, banka satışlarında, bürokraside değil bizatihi içimizdeydi. Hatta bazen sol memenin altında!..

Ertesi gün Kadıköy postanesine yolum düştü. Altı üstü bir mektup atıcam. Kuyruğa girdim. Kuyruk ilerlemiyor. Bir süre sonra olay anlaşıldı. Memur beyin bozuk parası bitmişti. Yani devletin para üstü için bozukluğu kalmamıştı. Memur kuyruktakileri azarladı. çünkü o bir memurdu. "Devlet"i temsil ediyor ve azarlıyordu! "İçindeki küçük çete" bizi tehdit ediyordu büyüğüne güvenerek! Anlaşıldı ki devletinin insana saygısı ve paraüstü yoktu!

Tüm bu olaylardan sonra nedense aklıma Zonguldak ilimizin fiziki durumu geldi. Bilirsiniz bu ilimiz uzun yıllar boyunca kent altına açılan kömür galerileri yüzünden her an çökme tehlikesi yaşamaktadır. Oysa dışarda bakıldığında şirin, yeşil bir sahil kenti görürsünüz. İşte somut politik gerçekliğin betleklerdeki görüntüsü bu. Yani altımız yıllar boyu envai çeşit "çete"lerle öylesine oyulmuş ki... Şimdi de aniden çökme başladı. Beklenen bir gelişmeydi; bu panik niye?

Sonraki gün "APO" yakalandı haberi gündeme bomba gibi düştü. Deneselli bir sevinç (haklı olunabilir) kapladı ortalığı. Tv'ler sokaktaki insanlarla röportajlar yapıyor. Herkes mutlu, hepsi şaşkın ama sevinçli. (Ekranda görünen o) Sandım ki o gece TAKSİM meydanı, İzmir Kordon, Ankara Kızılay Meydanı zafer çığlıkları atan korna çalan, havaya silah insanlarla dolup taşacak. Sabaha dek kutlanacak bu önemli gün. Heyhat! Dışarda tık yoktu. Taksim meydanı ise bomboştu.

Sonraki gelişmeyse şöyle: İtalya direniyor. Forza Türkiye! İtalya takiye yapıyor. Olsun Forza Türkiye! İtalya Apo'yu iade etmek istemiyor! Ha... Öyle mi lan İTALYA!.Böylece gündemdeki en komik mafya komedisine kıçımızla güldük!

Gelelim bu sürtüşmenin geleceğine. Çok uzun süre sonra neler olur bilemeyiz de, bu İTALYAN antipatisi büyük olasılık haftaya JUVENTUS'un başına patlıycak gibi. Bir de maçı GS alırsa siz asıl o gece görün Taksim meydanındaki hengameyi!

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Akşamefesi

LeMan

İtalya, ibn..likte birinci!

...karşı çıktı

Türk medyasının hali pürmealinden inciler.

Avrupa'yı saran eşcinsellik dalgası, hükümet politikalarını da değiştiriyor. Bir çok ülke, ahlaki kuralları yıkıp eşcinsellere yeni haklar veriyor

- Bunun son örneği İtalya'da yaşandı. İtalyan hükümeti, 14 yaşındaki eşcinsellerin birlikte yaşamalarına, hatta evlenebilmelerine... Koyu Katolik olan ve ... verilmesine...

"Gel de Çatlı'yı arama!"

- Susurluk'ta meydana gelen kaza sonucu yaşamını yitiren Abdullah Çatlı ve arkadaşlarının, Türkiye'nin başına bela olan ASALA adlı terör örgütünü yok ettiğini söyleyen vatandaşlar, şöyle dediler:
- "Gel de şimdi Abdullah Çatlı'yı arama. Dış ülkelerde görev yapan onlarca diplomatımızı gözünü kırpmadan şehit eden Ermeni terör örgütü ASALA'yı, Çatlı ve arkadaşları yok etti. Çatlı yaşasaydı belki 30 bin kişinin katili olan Apo'nun işini bitirirdi' diye konuştular.

Abdullah Çatlı

Hükümeti düşüren **Yiğit**'in bazı bürokratlara "ucuz" lüx konutlar verdiği duyumlarını alan müfettişler listeyi çok gizli tutuyorlar.

Arena programında, Ankara'da öldürülen ve yeni Malki olarak tanımlanan Veysi Sözdinler cinayetinin arkasında Hacı Ali Demirel'in olabileceği ima edildi.

İçel'in Gülnar ilçesine bağlı Büyükeceli beldesinde Mehmet Topbaşoğlu isimli öğretmenden dayak yiyen ilkokul öğrencisi Ali Kara yaşamını yitirdi. Fotoğrafta öğrencisini döverek öldüren öğretmen görülüyor.

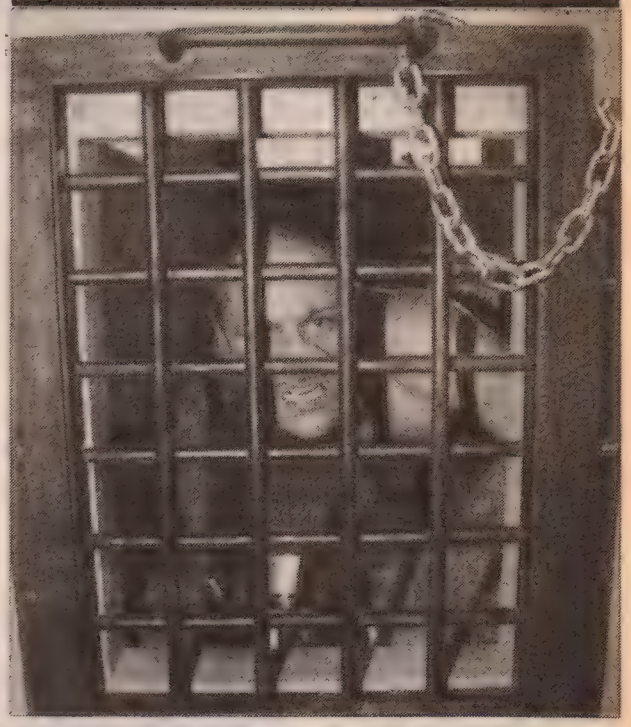

İtalya'da PKK'li gösterici ve militanların Türk gazetecileri acımasızca dövmesi infial yaratti

İtalya, yakalandığından veya bu ülkeye geldiğinden beri tutumunu sürekli APO lehine geliştiriyor. Bakanları, Başbakanları hatta Cumhurbaşkanları iltica talebini kabul edebileceklerini vurguluyor.

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

LeMan 4

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

"Flaş konu" hakkında tüm bilgiler!

- Apo, Suriye'yi neden terketti?

- Türkiye'nin uyarısını önce ciddiye almayan Hafız Esad, Türk medyasını azıcık izleyince paniğe kapıldı ve Apo'yu Şam'ın merkezindeki Lahana Cafe'ye, 5 çayına davet etti... Görüşme sırasında Hafız Esad'ın durup durup ağlamasından işkillenen Apo, tuvalete gidiyorum bahanesiyle kalktı... Kuzey Irak hava koridorunda otostop yapan Apo, tarım amaçlı bir helikopterle Moskova'ya indi... Aslında helikopterin Kızıl Meydan'a iniş yapması tüm dünyada ilgi uyandıracak bir olaydı ama bu daha önce bi Alman genci tarafından yapıldığı için kimse ilgilenmedi...

- Apo, Rusya'da ne yaptı?

- Apo, aslında Rusya'da kalabilirdi... Fakat Rus hükümetinin kalması için gösterdiği apartmanda Çeçen aileler oturuyordu... Apo hem bundan, hem de Rusya'nın ekonomisinden, Moskova borsasından huylandı... "Şimdi borsa düşer, benden bilirler" diyerek, yanına bir kadın yardımcısını aldı, İtalya'ya uçtu...

- O kadın kimdi?

- Apo'nun özel terzisiydi... Apo için göbeğini rahatça kaşıyabilmesi için karın tarafı fermuarlı, kazaklar örer, bi-y'k reng'ne uyacak ceket'er dikerdi... Apo onu hiç yanından ayırmadı..

- İtalya'ya gidişte amacı neydi?..

- Meşhur Roma Çeşmesi'ne dilek tutup para atmak ve bunu yaptıktan sonra Libya'ya geçerek Kaddafi ile buluşmaktı... Apo, Libya Arap Halk Sosyalist Cemahiriyesi'nin %49'unu satın almak istiyordu...

- Apo, nasıl yakalandı?

- İtalyan polisi, havaalanında yeşil pantolonlu, sarı gömlekli, kırmızı pardöseli bir adam görünce kuşkulandı... Apo, İtalyan polisine "Çakabey Tipik" isimli bir popçu olduğunu ve Roma'ya yeniden aranje ettiği "Alım, yeşilim, sarım" şarkısının klibi için geldiğini söylediyse de ikna edemedi... Kimliği anlaşılınca, bünyesinde 6 çeşit tehlikeli hastalık taşıdığını söyleyerek hastaneye sevkini istedi...

- Apo, ilk sorgusunda neler söyledi?

- Vakit kazanmaya çalıştı ve geyik muhabbeti yaptığı gözlendi... Sabaha kadar sanatçı duruşundan, delikanlılıktan, mankenlerin oyunculuk yapıp yapamayacağından bahsetti... Sorgu sırasında mütemadiyen ayran içti ve özel olarak yapılan Kürt böreği yedi...

- Türkiye'ye iade konusundaki fikirleri ne?

- Tek şartla iade edilmekten yana... Askerliğini yapmadığı için hemen askere alınmak ve Rambo gibi tek başına, özel görevle Güneydoğu'ya yollanmak istiyor... Kaçmayacağı üzerine dört ayrı dilde yemin etmesine ve Talabani'yle Barzani'yi kefil göstermesine rağmen, her nedense inandırıcı olamadı...

- Siyasal sığınma isteğine İtalyan yetkililer ne dedi?

- İtalya aslında bu isteğe sıcak bakıyor fakat Türk gazetecilerin çokluğundan çekiniyor... İtalyan medya patronları da bu sığınmayı istemiyor... Televizyonların izlenme oranları düştü... Hak RAl'yi, MAl'yi değil, Türk gazetecilerin sokak ortasında dayak yemesini izliyor... Ünlü mafya babaları da "Şirket içinde şirket olmaz" prensibiyle Apo'yu ülkelerinde istemiyorlar...

- Türkiye'de idam cezası, kalkacak mı?

- Evet... Hem Çakıcı'nın, hem de Apo'nun iadesi için idam cezası kaldırılacak... Bu ikisi alındıktan sonra, iki kişilik hücreye yerleştirilecek ve birbirlerini tüketmeleri beklenecek... Hızını alamayan Türkiye, Çakal Carlos'u da isteyecek ve ünlü teröristleri görmek isteyen turistler için özel görüş günleri düzenlenecek...

- Apo, şu an özel koğuşunda nasıl vakit geçiriyor?.

- Ham Çökelek şarkısını ezberlemeye çalışıyor ve Galatasaray-Juventus maçının berabere bitmesi için dua ediyor..

- Apo'nun yakalanması 55.hükümetin başarısı mı?

- Kesinlikle... Zaten bu hükümet olmasaydı, Japonlar da sütten inek üretmeyi başaramazdı... Bakanlar Kurulu'nda hep beraber yoğunlaşıp telepati yapmasalardı Clinton da Irak'ı vurmaktan vazgeçmeyecekti...

Akşam efsi

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

ŞŞŞŞ.!. ÇAKTIRMADAN BAKIN BEN DE SİZİN GİBİ MÜSLÜMANIM --- İSMİM KARA MURAT SİZİ KURTARACAM.!..

Paranoya

SENİN KÖYÜNDE DE BİR FESTİVAL ŞENLİĞİ OLDUĞUNU BİLMİYORDUM DEDE. PEKİ NE ŞENLİĞİ BU?.

GİDİNCE GÖRÜRSÜN.!.

İŞTE BİZİM KÖYÜN HİNT KENEVİRİ ŞENLİĞİ... HADİ GEL BAKALIM İKİ SİGARA DA BİZ SARALIM.!.

MAHKEMEMİZ TECAVÜZ SANIĞINA KISASA KISAS CEZASI VERMİŞTİR... TİZ DOMALTIN SANIĞI!.. GEÇ BACIM, SANA YAPTIĞININ AYNISINI YAP.!.

EMREDERSİNİZ KADI EFENDİ, HEMEN!.

ÜŞÜDÜYSENİZ CEKETLERİMİ VEREBİLİRİM BİR-TANELERİM!...

ALOOO

ALOOO! SESİM GELİYO MUU?.

GELİYOR GRAHAM ABİ... AMA BEN ÇOK ÜŞÜYORUM... BU ALETİ ISINMADA KULLANAMAZ MIYIZ?.

MEŞUT CEYLAN'IN KİTABI "BAŞLAYALI ÇOK OLDU MU?." ÇIKTI... KİTAPÇILARDA!..

LOMBAK

KİTABI ÇOK YAKINDA GAZETE BAYİLERİNDE...

Dengeli Beslenme

Sanal alem adresi: kerteam@turk.net

KAAN ERTEM

---BAKIN TEKRAR İZAH EDEYİM, TEK TAKIM ALIRSANIZ YÜZDE BEŞ İSKONTO, ARTI BUNA EK OLARAK ÇİFT TAKIM ALIRSANIZ YÜZDE ON FAZLA, YANİ ÖDEYECEĞİNİZ MİKTARIN TAM BİR MİSLİNİ ÖDEYECEKSİNİZ Kİ, BU DA ZARARINIZA OLUR... BENİ DİNLERSENİZ...

ULAN KAFAM İYİDEN İYİYE KARIŞTI BE!.. ŞİMDİ KADINA Bİ DAHA SORSAM AYIP OLACAK, APTAL DURUMUNA DÜŞÜCEM... SORMASAM KAZIK YİYECEM... NE BOK YİYECEĞİMİ ŞAŞIRDIM KALDIM!..

İş gezisi telefonları...

TOR TOR TOR TOR TOR TOR!..

FARUK BEY, BENİ DUYUYOR MUSUNUZ?.. ŞU ANDA BREZİLYA'DAYIM, ANLAŞMA YAPACAĞIMIZ ŞİRKETE DOĞRU GİDİYORUM... ANCAK BENİM BU ADAMLARI PEK GÖZÜM TUTMADI FARUK BEY...

SESİNİZ BİRAZ CIZIRTILI GELİYOR TAM ANLAŞILMIYOR TAŞKIN BEY... LÜTFEN BİR DAHA TEKRARLAR MISINIZ?..

AMA SEN HEP BİLGİSAYARLA İLGİLENİYORSUNUUNN..!. BENİM CANIM SIKILIYOOR!.. IIIMM..!. BIRAK ŞU MAKİNAYI!..!

YENİ BİR PROGRAM ÜZERİNDE ÇALIŞTIĞIMI VE BİTİRİNCE DE PARANIN ANUNA KOYACAĞIMIZI BİR ANLAŞAN O KADAR MUTLU OLACAĞIM Kİ!.. BELKİ O ZAMAN, İKİ DE BİR GELİP EŞŞEĞİN ŞEYİ GİBİ KULAĞIMLA BURNUMLA OYNAMAYI BIRAKIRSIN--BAK YİNE ŞAŞIRTTI BENİ...

*Şükriye TUTKUN'un "Çiğdem der ki" kaseti çıktı... Tavsiye olunur...

MERHABA DÜNYALI..! BEN UZAYDAN GELDİM. SEN BUGÜNE KADAR HİÇ, SİYAH ELBİSELİ ADAMLARI DUYMUŞ MUYDUN..?

SEN BENİ TAM OLARAK ANLAYAMADIN GALİBA !?

ASIL DEPOMUZ ÜMRANİYE'DE BULUNUYOR ABİ... MÜŞTERİYSEN MUSTAFA ABİNİN TELEFONUNU VEREYİM ONUNLA KONUŞ--YOK EĞER MALİYECİYİM DİYORSAN AL İŞTE DEFTERLER BURDA... HİÇ BİŞEYİM DİYORSAN SITTIR GİT. ÇÜNKÜ ÇOK İŞİMİZ VAR!..

ÖKÜZ PLASTİK PRES ENJEKSİYON

PISTAP PISTAP POSTAP PISTAP PISTAP POSSS

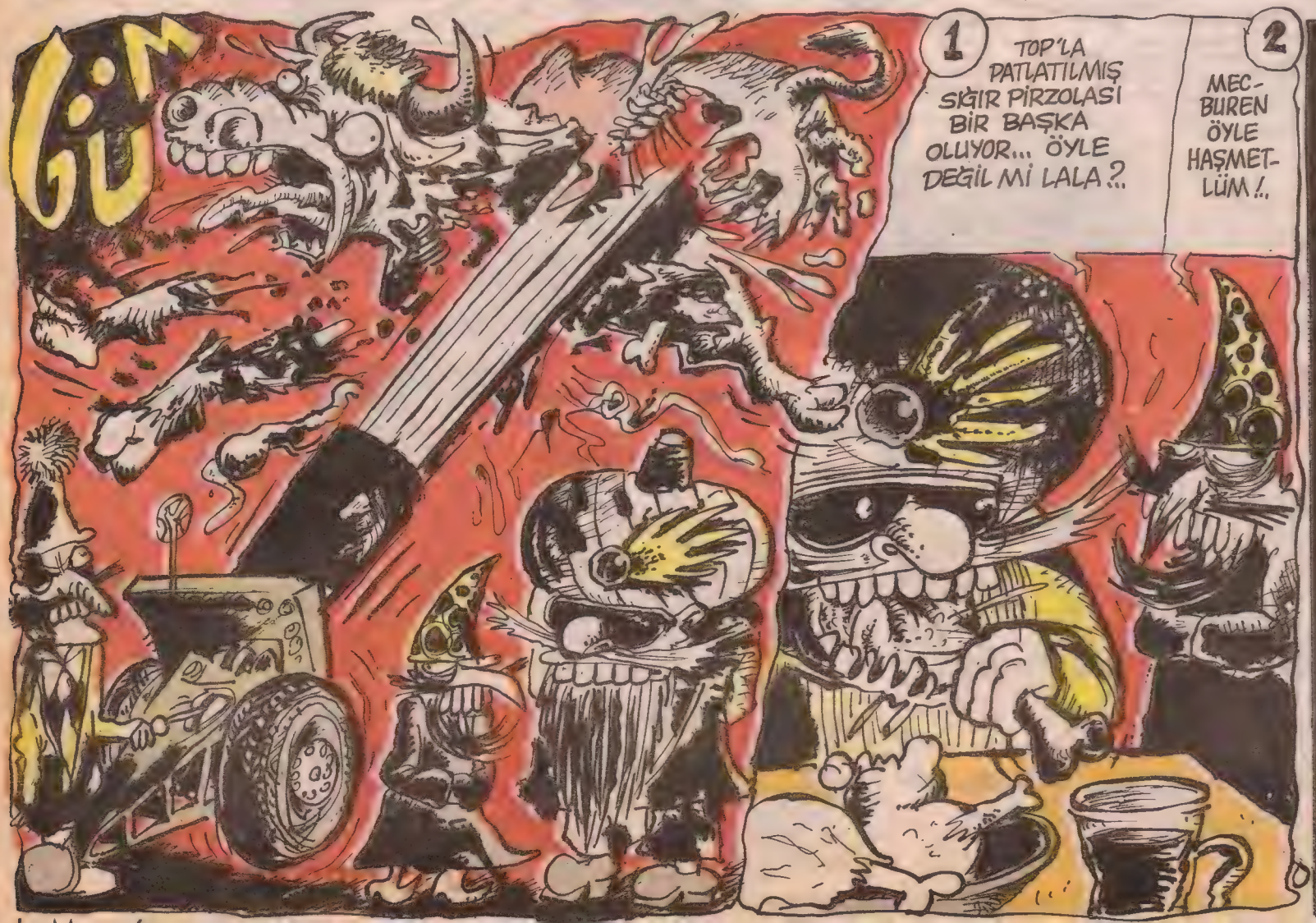

Saatte yediyüzseksen kere zıplayan tavşanlar yeri gelince mayolarını giyip dağ'a çıkmayı da ihmal etmezlerdi. Çünkü dağın tepesinde güzel bir göl var. Ve bu göl'e girmek için açılan yarışmada sorulan beşbin sorudan sadece üçbin tanesini çözen sincap müdürlüğü aniden gökyüzünden aşağı doğru uçan kuşlar, belli başlı ağaçların dallarına konup mekanizmaları üçüncü viteste çalıştırdıktan sonra bütün zürafalar ve piraskoplar dönmeye devam ettiler.

GÖKHAN DABAK

TERELLİ

PICTURES

KIÇININ ÇATALINI KAYBEDEN ADAM 3

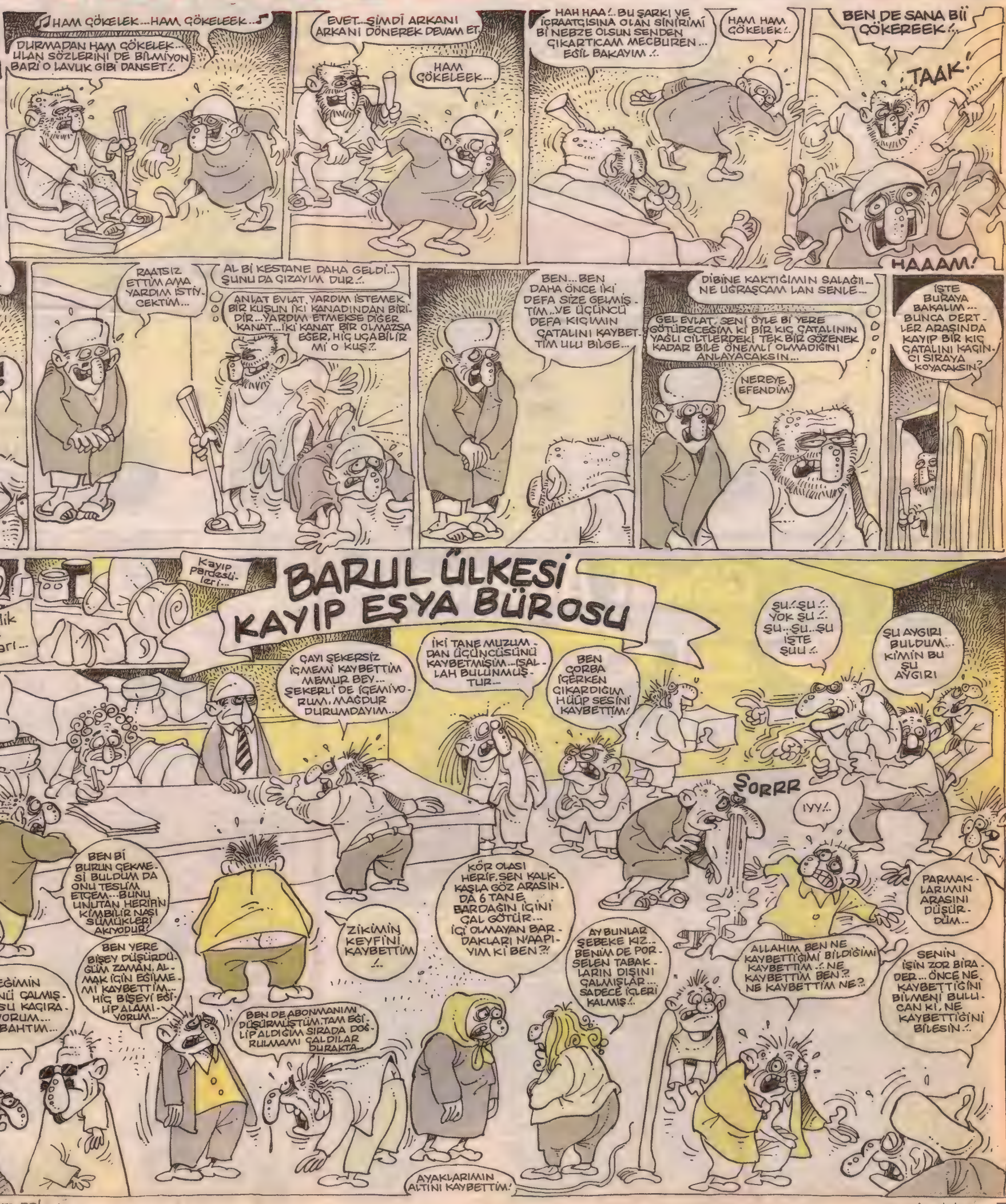

BARUL ÜLKESİ KAYIP EŞYA BÜROSU

barslan @ ibm.net

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Erkan

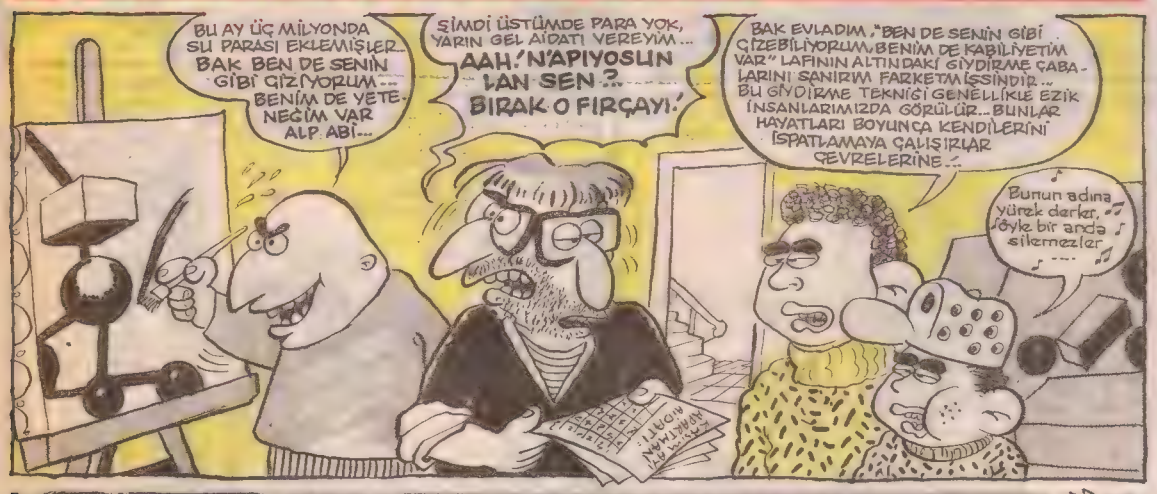

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

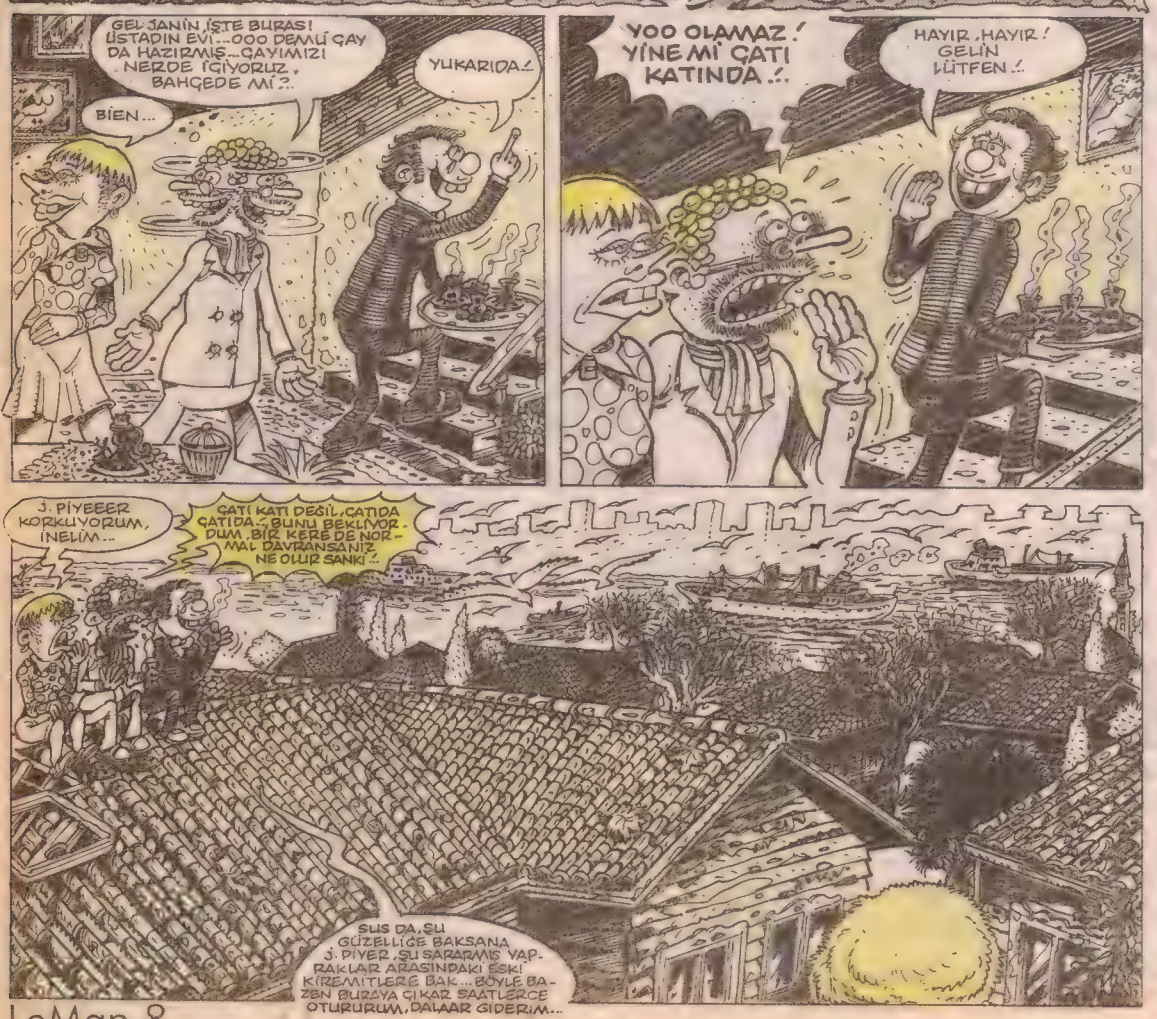

Bayıp Giliz

FEYHAN GÜVER

Sevgili arkadaşımız Mesut CEYLAN'ın "BAŞLAYALI ÇOK OLDU MU?" adlı bir kitabı oldu... Çok sevindik...

Akşam Gazetesi

temcit pilavı

met üst

isimleri devrim, umut, özgür, ekim, mayıs, deniz olan gizli faşistler kuşağı

fakat bu durumda bu çocukların, bu şarabi eşkiyaların ne suçu var ki

belki anne-babaları, bu çocuklara, bu şarabi eşkiyalara, daha küçük harfli, daha iddiasız, daha cılız çağrışımlı ve daha sakin tınılı isimler koysalardı, belki de bu çocuklar, bu şarabi eşkiyalar, bu isimleri altında ezilmeyecek ve küçük harfli, iddiasız, cılız çağrışımlı ve sakin tınılı isimlere, ömürleriyle, belki çok özel ve büyük harfli, iddialı, görkemli ve coşkun tınılı yorumlar getireceklerdi

ama fakat ancak aslında iyi niyetle de olsa bu anne-babalar, bu köpek öldüren şarabi eşkiyalar, bu çocuklara, bu şarabi eşkiyalara bu isimleri koyarak, -çoğu kadere inanmasa da-, bu çocukların, bu şarabi eşkiyaların ömürlerine kendilerince bir nevi rota, kader tayin etmiş olmadılar mı... isim biçiminde bir kodlama da olsa geleceklerine bir ipotek koymadılar mı.. dahası günün birinde bu isimlerin anımsattığı düş'ün, düşüncenin, ütopyanın bir kenara itilebileceğini, out olabileceğini, hatta ölebileceğini hiç akıllarına getirmediler mi.. ve birgün, biz büyüdük ve kirlendi dünya olunca yani, evdeki umutun, çarşıdaki serbest piyasa ekonomisine uyamayabileceğini kendi isim ve ömürlerinden yola çıkarak hiç hesaba katmadılar mı.. aslında bu çocukları, bu şarabi eşkiyaları bilerek veya bilmeyerek bu dandik hayata bir slogan kisvesi ve hevesiyle attırdıklarını hiç düşündüler mi.. veya düşündüklerinde artık çok mu geç kalmışlardı.. veya artık, ne önemi var burcu'na mı girmişlerdi

lakin bu durum sadece bu topraklara ve bu toprakların üstündeki insanların başına gelen özel bir dram-durum değil.. vaktiyle woodstock'da sevişen, şarkı söyleyen ve her türlü keyif veren maddeyi cıscıbıl üfleyen çiçek çocuklar'ın çocukları da sonradan böcük çocuklar olup çıkmadılar mı.. öyle ki kendi gençliklerinde her türlü keyif veren maddeyi deneyen bu çiçek çocuklar, sonra böcük çocuklarını uyuşturucudan kurtarmak için akla hayale gelmeyecek, onlardan beklenmeyecek çabalar içine girmediler mi.. hatta woodstock'un olduğu coğrafyada gün geldi ve her türlü ölüm ve zulüm aracı üreten fabrikalara kimse birşey demezken, bu ölüm ve zulüm fabrikaları harıl harıl çalışırken ülke ve dünya dahilinde sigarayı mesela öcü ilan etmediler mi

her kuşak, bir önceki kuşağa tepki duyarak semiriyor sanki.. ve her kuşak anne baba olunca, anne-baba olunan yaşlara gelince anne babalarını gerçekten anlayabiliyorlar

peki, daha iki insanın arasındaki ilişkinin mahiyetini, aşkın sihirini, sırrını, ideolojisini çözmeden, beceremeden, denemeye vakit ve doğru aşık bulamadan, tökezleyerek, ömürlerini, sayılarını ve gerçek düşüncelerini pek bilemeyecekleri bir halk uğruna hayatlarını bozuk para gibi harcamış bu anne-babalara, bu köpek öldüren şarabi eşkiyalara, bu çocuklar, bu şarabi eşkiyalar reva mı

isimlerindeki o naif şiir, geleceğe umut, coşku, vaat ve ermiş çağrışımla, cisimlerindeki bu hınç, nefret, acımasızlık müthiş bir tezat teşkil etmiyor mu.. dahası birtakım adamlar ve birtakım kadınlar isimleri, cisimleriyle müthiş bir tezat teşkil eden bu çocuklar, bu şarabi eşkiyalar ortalıkta, öyle cirit atarken, günaşırı intihar ederken, eroinden giderken, utanıp sıkılmadan hangi 68 kuşağı'ndan, hangi devrim taşşağından dem vurabiliyorlar ki.. hani aslolan hayat değil miydi

usanmadınız mı artık palavra, yalan, efsane, kahraman, poster yaşamaklardan.. ve anlamadınız mı artık bu topraklarda en kahraman kahramanlık, iyi anne, iyi baba olmak ve en büyük devrim de ismine yaraşır çocuklar yetiştirebilmek'miş

imza: sizi seven met üst

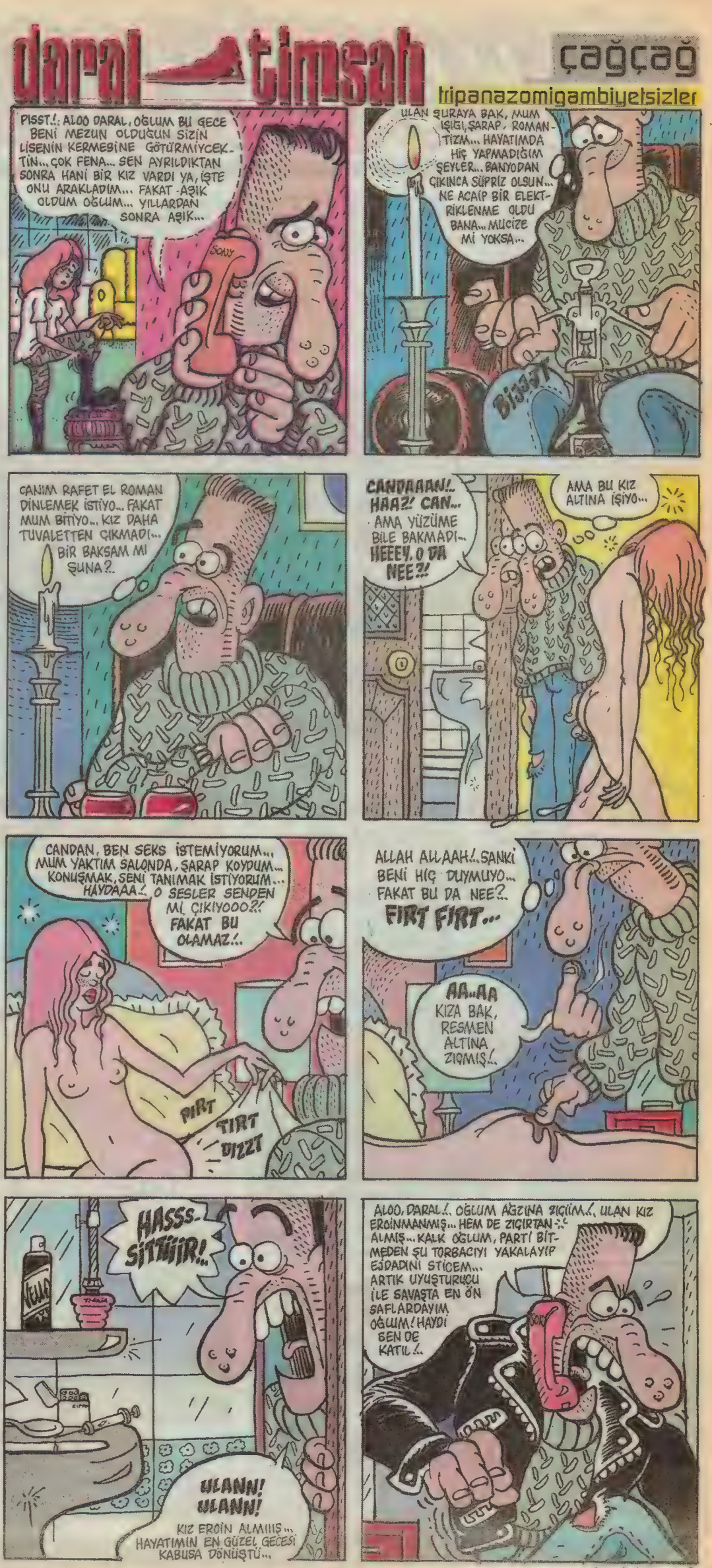

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

KOMİK KİTAP KOMİKAZE 4 VE MARLON'UN KİTAPLARI BÜTÜN GAZETE BAYİİLERİNDE...

Apo'yu Yake

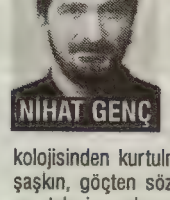

Korsan işadamlarının milyar dolarlık üç kağıtlarının Demirel'e, Mesut Yılmaz'a ulaşmasının yanında, önümüzdeki yıllarda planlanan 100 milyar dolarlık silah alımı ürkütücü bir tablo oluşturuyor, "sosyal hayatın" bittiğine dair bu belirtilerin psikolojisinden kurtulmak mümkün değil, yazarlar şaşkın, göçten sözediyor, halkın beyni zonkluyor, televizyon başında kitleler kroki durumunda, ülke olarak sersemletici bir hal yaşıyoruz.

Kanuni'den bugüne ülkemizin Apo'ları, Kara Ses Metin kaplanları hiç eksik olmamıştır. Komşu ülkelerin tümünün bütçesine yakın savunmaya para harcamak, devletimizin içerde-dışarda hiçkimseye güveni kalmadığını gösteriyor, akademilere, meclise, sosyalizasyona, kültürel gelişmeye, sendikalara, yazarlara hiç güvenim yok, içerde ve dışarda tüm sorun ""savunma" sorunudur, onu da ben çözerim, sizler fasulyeden takılın.

Bu yoksul, çaresiz halka rağmen 100 milyar dolarlık silah alımını haklı kılacak, iç ve dış gelişmeleri "linç" boyutlarına taşıyacak medyamız ve köşeyazarlarımız önümüzdeki yıllarda daha çok canavar Apo'lar, canavar Kara sesler üretmek zorunda. 100 milyarlık silah alımına hazırlandığımıza göre, güven korkusunu kaşıyacak suikastlere, skandallara, sanal yeraltı örgütlerine, polis fantazisi komplolara şimdiden alışmalıyız. Apo ortada hiç yokken de savunma siyasetimiz buydu, milli coşku, delilik isteri bayramlarında bizleri haklı kılacak canavar Apo'lar artık, cani değil, ülkemizin milli sağlığı için birer Vadideki Zambak.

100 milyarlık masrafı bize normal gösterdiğine göre, Balzac'ın Vadideki Zambak'ından: "harikulade omuzlarından doya doya öpmeli" bu canavarları. Bir çocuğun anasının boynuna sarıldığı gibi, boynuna sarılmalıyız" bu canavarların, onlar ki, milli birlik ve bütünlüğümüzü, cumhuriyetimizi ayakta tutup yaşatıyorlar!

Diğer tarafta, binasından başka ağırlığı kalmamış İtalyan komünistler, kendilerine iş arayıp bulamayan Yeşiller de gündemimize girmeye başladı. Avrupa'nın körleşmiş, işsiz-güçsüz bu geri zekalı aydınları göya idam ceasından hareketle kalkmışlar "İnsan Hakları" dersleri vermeye başlıyorlar bize, bu faşist diktatörlük hastalığını, bizden iyi bilmeleri lazım...

Bu büyük milli balonun coşkulu gecesinde takındığımız ulusal delilik maskelerini bize Avrupalılar hediye etti. 12 adaları sorgusuz sualsiz işgal edip, sonra Yu lusgarp'a da s lah görmemiş açmıştır...

1935 yılınd olay İtalya'nın büyük savaş g rı, diğer taraft zavallı yerliler. ları görünce k kabile de uçak

İşte, bütün yan bir çocuk rupalılar'ın yü Bu resim post len sokaklarda kileyiciliği ora Habeşistan'ın oğlu (veliahdır edildiği için de halkı yokedile memleketine g

Efendisi (da tık ülkesine dö onu yokedecel rünü öğretecel

Aradan elli faturasını darm lanamadı. Dün nından kurtula halde, elli yıl ör

Ve son on y "habeşli çocu yonlar, hemen pınarlarında si Afrika'nın en s ya tarihinde e çekmeye sana devam etmekt

Habeşli bu mında yokedil İtalyan yardım faşist çağlarını bile midesi bu İtalya'yı tutaca her yerde İtaly yerek, başarısı göstermiştir.

Ve sonra An ya, demokrasis pında sinemacı lerinden biri de levizyonlarımız

Dünyanın

Sahnede **"Çav Bella"** çalıyor. Ve sen kutsal saydığın halkın için çarpışmak, hayatından birkaçını adamak istediğini söylüyorsun. Sahnede **"Dağlara Gel"** çalıyor. Ve sen kendine hiçlikten çaldığın gizli resimlerinden kahraman bir gelecek çiziyorsun...

Son gücünle göğsündeki eksik rüzgarı şişirmek istiyorsun. Ancak kendini unutmayı başardıkça bir devrimci olabileceğini hissediyorsun içten içe...

Kendini unutursan uzun bir yolu herkesten önce bitireceğini...

Ama sonunda gece biter. Biter **"Çav Bella.."** Dağlara gidilmeden dönülür...

Susar göğsündeki eksik rüzgar. İstemeden de olsa herkesin seni bir başkasıyla karıştırmasına göz yumarsın, ama sen kendini birtürlü unutmayı başaramazsın...

Bataklığa saplanmış köklerini bırakıp uzun bir yola çıkamazsın. Bir iddia olarak kalır kahramanlığın. Hiçlikten çaldığın resimlerin yine bir hiçliğe döner...

Evinde gittikçe ağırlaşan ve hiçbir duvarda tutunamayan aynanda bir kez daha görürsün aslında bir devrimci değil, dünyanın en çok engellenmiş ve en yoksul burjuvası olduğunu...

İşte asıl öykün burada başlar senin.

Sevginin kıt olduğu bir bataklıkta dünyaya gelmişsindir. Eksik çocukluğundan, ilk korkularından, koptuğun tüm rüyalardan, hayal kırıklıklarından, zaaflarından yapılmış bu bataklık sarıp sarmalar, kötülüğü ve düşkünlüğüyle doyurur, sahte bir geleceğe bağlar ve uyuşturur seni.

Oysa sen, bir gün gelir, kimse neden böyle olduğunu tam olarak bilemez, ama varlığında bir yer bu bataklığa isyan eder, sana isyan eder ve sen ellerini yukarıya, gökyüzüne, özlendikçe kızaran yıldızlara kaldırırsın, çırpınmaya başlarsın.

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

...lamak

...anlılar'a hediye eden İtalya, Trab-
...bepsiz yere girmiş hayatında si-
...erli kabilelere yokedici bir savaş

...ise, dünyanın en çok konuştuğu
...Habeşistan'ı işgalidir. Bir tarafta
...mileri, uçakları, yangın bombala-
...oklarından başka gücü olmayan
...ir çok yerli kabilesi havada uçak-
...rkudan baygınlık geçirdi, bir çok
...n "tanrı" sanıp savaştan koptu...
...ünya basınında bugünlerde ağla-
...esmi yayınlanır. Resmi gören Av-
...ği, vicdanı dayanamaz, ağlarlar.
...olup duvarlara asılır. Belki de ha-
...atılan ağlayan çocuk resminin et-
...n öğrenildi. Bu ağlayan çocuk,
...ygamberani lideri Haile Selasi'nin
... fotoğrafıdır. Ancak, ülkesi işgal
...l, babasının tahtı elden gidecek,
...k diye değil, Avrupalı dadısının
...i döndüğü için ağlamaktadır...
...ısı) onu eğitmekten vazgeçti, ar-
...üp tüm silahlarla yeniden dönüp
... Avrupalı budur, ya kendi kültü-
...ya yok edecek.
... geçti, Habeşistan büyük işgalin
...dağınık olarak ödedi ve hala topar-
...nın en yoksul, en aç ülkesi ünva-
...adı. Tüm dünya seferber olduğu
...e açılan yaralar kapanmıyor.
...da, dünya fotoğraf ödüllerini yine
...ın" fotoğrafları alıyor. Televiz-
...ergün, şişkin karınlı, akıntılı göz
...klerin yuva yaptığı fotoğraflarla,
...il, en içler acısı çocuklarını dün-
... benzeri olmayan görüntülerini
...al bir ustalık havasıyla çekmeye
...ir.
...ocukların dedeleri İtalyan kıyı-
...iş, bugün bu çocuklar belki de
...mamalar yemektedir. İtalyanlar,
...olu dizgin tamamlamış, Hitler'in
...ahşeti kaldırmamış, vasiyetinde,
...na, Afrikalı halkları tutmalıydık,
...yı savunmak zorunda kaldık di-
...ğına sebep olarak bu olayı da

...erikan yardımıyla toparlanan İtal-
...i kurmaya çalışmış, dünya ça-
...r çıkartmıştır. En ünlü yönetmen-
...e Sica'dır, İki Kadın adlı filmi te-
... dönüp dolaşıp oynamaktadır,

ikinci dünya savaşını anlatır, değişik bir gözle. Savaştan kaçıp bir yayla köyüne saklanan iki kadının, anne-kız'ın duygularıyla savaşın ağır baskısı anlatılır. Anne Sophia Loren ve kızına öyle ısınır ve severiz ki onları, birbirlerinin sevgililerine çapkınca asılmalarını derin bir romantik tutkuyla izleriz.

Ancak, savaş biter, kadınlar kasabalarına geri dönmektedir, tam da o sırada, iki kadınımıza Faslı müslümanlar tecavüz ederler. Filmin bu sahnesine ve film boyunca, Naziler'i, Avrupa'daki savaşı görmeyiz, savaş olarak gördüğümüz bu kadınların iğfal edilerek öldürülme sahneleridir ki, bu tecavüzü de Fransız ordusundaki paralı askerler Faslı müslümanlar yapar...

Yönetmenimiz neden Avrupa'nın ırkçı vahşi belasını Faslı müslümanların üstüne yıkar! Neden Avrupalılar, kendi belalarını, Avrupa dışındaki geri kalmış, üçüncü dünya ülkelerinin üstüne atmaya çalışır.

Yine bugünlerde vizyona giren İspanya iç savaşını anlatan filmde, Franco'nun anarşistleri, komünistleri nasıl acımasızca öldürttüğü anlatılırken, ölmüş anarşistlerin kollarını keserek kopartanların Faslı müslümanlar olduğunu görürüz. Franco'nun diktatörlüğüyle Faslı müslümanların ilişkisi nedir? Avrupalı yönetmenler kendi uygarlıklarının belasını yine neden Faslılar'a, yani dışarıya, yoksul ülkelerin üstüne atmaktadır...

Geçelim. Son otuz yılın en büyük öğretici siyasal kararı Fransa'da alınmıştır. Fransız istihbaratı 1985 yılında Endonezya yakınlarında nükleer denemelerini protesto eden Yeşiller'in, yeşilbarış gemisini havaya uçururlar. Fransız istihbaratının gizli marifeti olduğu anlaşılır. Halk ayağa kalkar, yeşiller olayı meclise getirir. Mecliste, komünistler, sosyalistler, yeşiller olmasına rağmen, Başbakan, "milli çıkarlarımız için bu nükleer denemeleri yapmak zorundayız" deyip oylamaya geçer. Fransız siyasal tarihinde eşine az rastlanır bir milli birlik örneği gösterilerek, karar tam oy sayısıyla çıkar. Ertesi gün Fransız gazeteleri şu manşeti geçerler: Milli Birlik Tecelli Etti. Yeşiller de, komünistler de olayı unutur, çünkü milli çıkarları sözkonusudur...

Milli çıkarlar söz konusu olduğunda, Endonezya'da nükleer denemeler yapıp, seslerini çıkartmazlar, üçüncü dünya halklarının tümünü yokedecek kimyasal bombaları salmaktan korkmazlar, yine, Irak'ta bir gecede ikiyüzbin insan Amerikan uçaklarıyla yokedilirken, bu olay da "insan haklarının" konusunu oluşturmaz, Bağdat katliamı naklen yayın seyredilir...

Ve orada her ne bok oluyorsa, Yeşil hareket, ısrarla Avrupa'nın sorunlarından kaçıp, bizim gibi ülkelerde "insan hakları" protestoları gerçekleştirir. Çünkü yeşillerin de, komünistlerin de Avrupa'ya gücü yetmediği gibi, Avrupa siyasetinin "kuklası" olarak, Avrupa birliğinin "kültürel çıkarlarının" temsilcisi olarak, dışlanacak ülkelere en moda "yeşil" siyaseti uygulamak gibi bir vazife edinmişler. Yeşiller'in başka da işi kalmamıştır...

Avrupa'da iş bulamayan, şöhret bulamayan milletvekilleri, Avrupa dışı yoksul, despot ülkelere seyahatler ederek, yeni bir "romantizm" yaratmaya çalışıyorlar, kendi "demokrasilerinin" imajlarını temizleyen cici, çevreci çocuklar, zararsız çocuklar rolünü oynuyorlar.

Benim izci, maceracı, geri zekalı Yeşil kardeşlerim! 1930'lu yıllarda Stalin'in bolşevik yoldaş kızları Ortaasya'da peçe yırtma kampanyaları düzenliyorlardı, biz, henüz "peçe yırtma" savaşları yapıyoruz. Ortaçağ sonrası faşist çağımıza henüz girdik. Müsaade edin biz de tadıyla milli coşkularımızı delice yaşayalım, sokaklarda sizlerin kara gömleklileri gibi "linç gösterilerine" tadıyla devam edelim...

Seksenli yıllarda Paris sokaklarında Fransız Komünist Partisi'nin "Milli Silah Sanayiine Evet" sloganları da unutulacak cinsten değil, nasıl evet demesinler. Aç ve işsiz kalma korkusu!

Benim despot murtaza amirlerime bu silahları satan sensin. Seninkiler, bu silah ticaretiyle, seni güzel okullarda okuttu, sağlık, eğitim ve işsizlik sigortanı tamam etti. Oysa benim amirlerim, bu silahları almak için beni aç koyuyor, okuyamıyorum, hastaneye gidemiyorum, ayakta duramıyorum, kitap okuyamıyorum! Şimdi senin devletin benimkilere silah satarken, sen de bana "insan hakları" satmaya çalışıyorsun... Bizimkiler senin tanklarını, strateji derslerini alır, ama ben senin kültürünü, aydın pozlarını, insanlık derslerini alıp götüme bile sürmem...

Üstüne üstlük, bombalar burada patlıyor, benim kardeşlerim ölüyor! Ölen biziz, aç kalan biz! Ama bu savaşın "onur" ödülünü, dünya aydın ödülünü, insan hakları ödülünü almaya namzet yine sensin... Siz orda nasıl bir orospu siyaset güdüyorsunuz bilmiyorum. Bütün ödülleri alıyorsunuz, vakıflardan maaşlarınızı alıyorsunuz, kanepelerinize yan gelip yatıyorsunuz ama ağlayan çocuklar hala burada, bu ülkede.

Artık biliyorum ki, satmaya çalıştığınız bu insan hakları devletinin sattığı "silahlardan" daha rezil, daha vahşi!.

Fransız hikayeci Malrauk'un bir öyküsü müydü, unuttum, faşistler bir köyü basar, köy halkını öldürür, ancak bir genç ormana kaçıp saklanır. Ormandaki genç, nazi askerlerini birgün boyu uğraştırır, sonunda yakalanır.

Nazi komutanı genci karşısına alır, (Subayın bir gözü camgözdür..) bizi çok uğraştırdın, der, seni bir günlüğüne affedebilirim, şayet benim gözlerimden hangisinin camgöz, diğerinin sahici gözüm olduğunu bilirsen. Genç, nazi subayının gözlerine bakar, camgözünü işaret ederek, o göz senin sahici gözün, der... Subay: Neden bu göz, der...

Genç: Çünkü o göz, daha insanca bakıyordu!..

...in Yoksul Burjuvası

İşte asıl öykün burada başlar senin.

Seni böyle zamanlarda seyretmek, bir insanı çok sevdiğin için öldürmek gibidir..

Unutursun böyle anlarda dünyanın en çok engellenmiş ve en yoksul bırakılmış burjuvası olduğunu...

Yıldızlardan ve o sonsuz mavilikteki gökyüzünden seni bu bataklıktan kurtarmasını istersin.

Eksik çocukluğundan, ilk korkularından, hayal kırıklıklarından, bastırılmış duygularından, zaaflarından...

Rüyalarında yarattığın kurgusal bir devrimciye benzemek istersin. Zihninde yeniden yaratmak istersin kendini.

Oysa zihinde ve rüyalarda yaratılan her şey gibi bu kişilik hep iki boyutlu kalır. Kartondan.

"Çav Bella" diskolarda çalınan eğlence müziği olmuştur ne yazık ki ve üstelik şu sıralar dağlarda hep sert, hep acımasız rüzgarlar eser.

Kaçınılmazdır, ne kadar direnseen de kartonun bir iki yeri yırtılır, bir iki yeri kanar.

Düşler oraya buraya saçılır.

Senin öykün işte burada başlar...

Olduğun şeyden başka biri olmaya çalışırken görünce seni sevmem o zaman başlar. Hiçbir sevginin soluk almadığı o bataklığın üstüne çıkmaya çabalarken...

Zihninde yarattığın karton kişiliğe bütün varlığını vererek onu üç, dört boyutlu ve canlı kanlı bir devrimci yapacağına kendini inandırmaya çabalarken...

Birileri seni olduğu gibi kabul etsin ve seni bu bataklıktan kurtarsın diye olanca gücünle bağırırsın şarkılar ve türkülerin eşliğinde: **Bu halk kutsaldır. Onun için yapılan herşey azdır. Adadım ben işte kendimi bu halka ve onun muhteşem geleceğine... İnsan, bu özgür ve eşit dünya için ölümü göze almalıdır...**

Ama nasıl olduğunu anlamazsın, halkın kutsallığından bahsederken onun aslında ne kadar aşağılık ve işe yaramaz olduğunu söylemeye başlarsın ansızın. Bu halkla hiçbir özgür ve eşit geleceğe gidilemeyeceğini ve bu yolda ölümün dünyanın en anlamsız şeyi olduğunu söylemeye başlarsın.

Kendini halka adarken çok şeyini yitirdiğini ve dünyanın en çok engellenen ve en yoksul burjuvası olduğunu hatırlarsın. Gözüpek ve uzun yola çıkmaya hazırlanan bir devrimci olduğuna kendini inandırmaya çabalarken bir anda dünyadaki gerçek yerini, o bataklığı hatırlarsın...

O bataklık ki senden hep merkezde olmanı ister. Çıkarlarını düşünmeyi ve bunun için gerektiğinden daha uzlaşmacı olmanı bekler senden. Geleceğini güvenceye almanı, çok para kazanmanı, mülk sahibi olmanı, adımlarını sağlam atmayı öğütler sana. Belirsiz bir gelecek için her şeyi reddedip çekip gitmeni değil, bu dünyada, bu bataklıkta ebediyen kök salmanı ister. Ne adına olursa olsun kendini adamayı ve ölümü tamamen unutmanı ve her türlü risklerden, tehlikelerden korunmanı önerir.

Bataklığın senden beklediklerı başta iyi gelir. Ama bir süre sonra bataklık sana acı vermeye başlar.

Varlığın sana acı vermeye başlar. Bütün gövden, ruhun bataklığa batmışken bir kez daha ellerini gökyüzüne, özlendikçe kızaran yıldızlara kaldırırsın.

Özgürlük ve eşitlik için ölümü bile göze aldığına kendini inandırmaya çalışırsın. İki boyutlu kartonu üç, dört boyutlu, yaşayan bir devrimci yapmak istersin. O kutsal halk için bütün herşeyi reddedip uzun bir yola çıkmak istersin...

Ve bunu niye yaptığını aslında tam olarak bilemezsin. Kimseler bilemez...

Ama asıl öykün işte burada başlar senin...

(Eski bir yazım)

* **İstanbul Kitap Fuarı**'nda bana göstermiş olduğunuz yakınlık ve ilgiden dolayı sizlere çok teşekkür ediyorum.

* Kitaplarım hapishanelere postalandı.

* 5 Aralık saat 14.00'de **Ankara**'da YKM Genç Kulüp'ün düzenlediği bir söyleşim var. Milli Piyango Çekiliş Salonu'nda. Kızılay.

* 19 Aralık saat 15:00'de **Malatya**'dayım. **Kelepir Kitabevi** ve **İnönü Üniversitesi** konferans salonunda.

* 20 Aralık'ta **Adıyaman**'dayım. Gölbaşı gazetesinin davetisi olarak.

* 28 Kasım Cumartesi günü **Ankara**'da KESK'in yürüyüş eylemi var.

* **Bakunin.** Kaos Yay

* **Namık Kuyumcu.** Bir Şakayım Dünyada. Piya.

* **Ünal Eraözlü.** Zaman, Ayna ve Bıçak. Anlatı Yay.

* **Bülent Akyürek.** Çoldeki Penguen. Vadi Yay.

* **Giresun**'dan bir haber çıkmadı. **Adanır** ve **Yayla** beni ararsanız sevinirim.

* Deniz Ezgi Avcı, Osman Ünver Öncel, Gülay Haktankaçmaz, Sevin Kızıl, İ.Doruk, Telli Karadağ, Rima, Başak Çelikoğlu, Miray Arpacı, Mario Keskin, Beyza, Taylan Çalışır, Erdal Kekeç, Orçun Kozal, Derya Karaol, Deniz E, Esin Öztürk, Onur Saylan, İrem, Şirinler, Fatih Toptan, Ade, Gökçeçiçek Urkan, Savaş Karataş, T.Evrim Arpazı, Songül Gökmen, Bülent Yılmaz, Hakan Öncül, mektuplarınızı aldım sevgiyle...

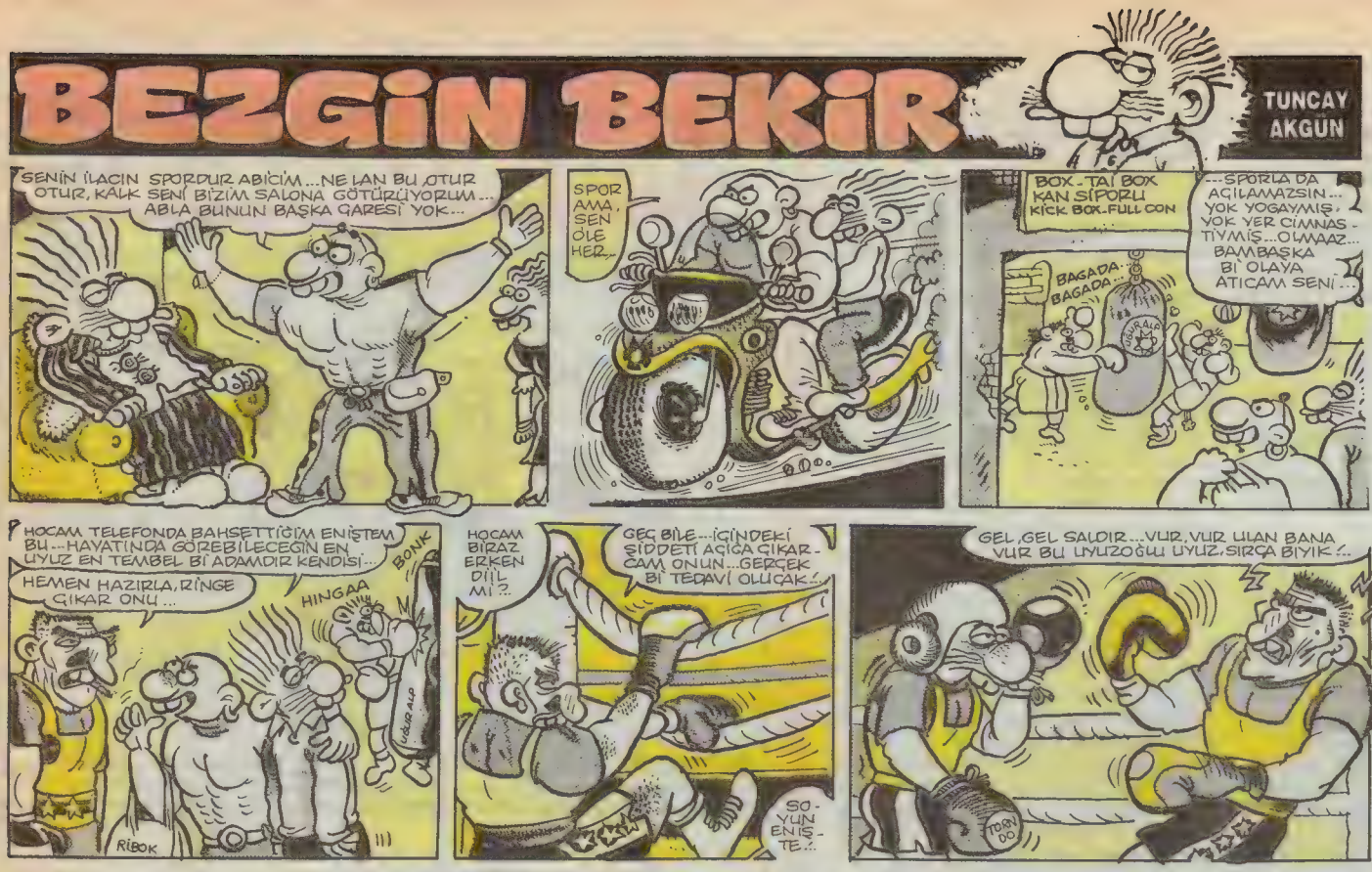

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Çizmeyi aşma!

Apo niçin yakalandı; **"Çizmeyi aşma"** uyarılarını dinlemediği için!

"Çizmeyi aşma" uyarılarını dinleyip, çizme şeklindeki İtalya'yı aşarak Libya'ya gitmeye kalkışmasa yakalanmayacaktı!

Apo yakalanınca PKK'liler ne demiş olabilirler:

"Apo yakalandı; vay ele**başımıza gelenler"!**

Peki Apo, iadesini önlemek için İtalyanlar'a ne demiş olabilir:

"Yakarım, Roma'yı da yakarım!"

O şimdi kurtarıcı; idamlıkların kurtarıcısı...

Yıllar önce "Kürtler'in kurtarıcısıyım" diyen Apo, şimdi de idamlıkların kurtarıcısı...

Onun sayesinde Türkiye'de **"Asmayalım da besleyelim mi"** dönemi kapanacak, **"Beslemeyelim de asalım mı"** dönemi başlayacak!

Bu işten idamlıklar kadar İtalya da kazançlı çıkacak.

Çünkü Papa'yı ziyaret etmek isteyen hıristiyanların akınına uğrayan İtalya, artık Apo'yu ziyaret etmek isteyen Kürtler'in de akınına uğrayacak!

Sonuçta bütün yollar Roma'ya çıkıyor.

Ve bizim medyanın bütün yorumları da şuna çıkıyor:

Apo Roma'da, PKK komada!

Apo Roma'da, PKK komada olsa da Kürt sorunu bitmez.

Apo Soma'da PKK sofada (!) olsa da Kürt sorunu bitmez.

Çünkü Kürt sorununu yaratan PKK değildi; PKK'yi yaratan Kürt sorunu idi.

Kültürel kimliksizlik, işsizlik, yoksulluk gibi nedenlerdi.

Öyleyse PKK komada olsa da, bitse de, Kürt sorunu bitmez.

PKK gider, **Öz PKK** gelir!

Öz PKK gider, **Hakiki PKK** gelir!

Akıllar başlara gelir belki birgün.

Ve görülür ki bu iş **vuruşa vuruşa** değil, **konuşa konuşa** biter!

Kaynak

Ender Öztamirman

Hakkari'de ilkokulu okurken en sevdiğim şey; okuldan çıktıktan sonra dükkan vitrinlerine baka baka eve gitmekti... Zaten fazla dükkan da yoktu...

Birkaç manifaturacı...

Bir spor mağazası...

Belki bir kuyumcu...

...ve hepsinden ilginç olanı; Kaynakçı Hamdi'nin dükkanı...

DUPURUUUZT!

Dükkanı ilginç kılan Hamdi'nin kendisiydi... Bu adam, kaynağın o güçlü ışığına resmen meydan okuyor, ısrarla gözlük kullanmıyordu...

Biz, o'nu öyle görünce dükkanın önünde mıhlanıp kalıyor, dayanabildiğimiz kadar biz de ayırmıyorduk gözlerimizi o güçlü ışıktan...

DIIZZUUUZZT!.

Hamdi, bizim de kaynağın ışığına baktığımızı görünce...

SİTTİRİN KAVATLAR! SONRA KÖR OLUP BAŞIMI YAKACAKSINIZ!..

Onun, kendisini aratmayan özelliğe sahip bir de oğlu vardı... Tek farkla: oğlu kaynak ışığına değil, güneş ışığına isyan ediyordu...

OĞLUM, KÖR OLACAKSIN!..

SUSUN DA SAYIN... BU SEFER KAÇ SANİYE BAKACAM...

..Gözlük kullanmadan kaynak yapan bir koca, güneşe bakabildiği süreyi sürekli uzatmaya çalışan bir oğul... Bu talihsizliğe sahip bir anne ne yapar, tabi ki cemiinin imamına gider...

..ANLATTIĞIM GİBİ İMAM EFENDİ... NE EDECEM BİLEMİYORUM...

İmam, kadının anlattıkları üzerine Hamdi'nin atölyesine gidip, bir müddet gizlice onu seyretti...

ve sonra yanına usulca sokulup, kulağına fısıldadı:

YÜZÜNÜ ÇEVİRMEDEN DİNLE... O BAKMAYA GÜCÜNÜN YETTİĞİNİ SANIP DA BAKTIĞIN IŞIK SENİ ÇOKTAN KÖR ETMİŞ, HABERİN YOK... O, CEHENNEMDEKİ ATEŞİN, CENNETTEKİ GÜNEŞİN IŞIĞIDIR... YILDIRIMI GÜRLETİP ŞİMŞEĞİ YARATAN IŞIĞIN TA KENDİSİDİR!..

..SİZ; BU DÜNYADA O IŞIĞA BAKTIKÇA ONUN TÜKENMESİNE SEBEBİYET VERENLER!.. AHİRETTE NE MELEKLERİ GÖREBİLECEKSİNİZ, NE DE ŞEYTANLARI!.. ÖNÜNÜZÜ BİLE GÖREMEDEN DOLAŞACAKSINIZ, ŞEYTANLAR HA BİRE ÇELME TAKACAK...

ÇELME TAKACAK!

ÇELME TAKACAK!

Bir gün, sinemamızın yer göstericisi Nedim'in gözlerini elfenerine dikip, ayırmadan saatlerce durduğunu gördüğümüzde, anladık ki ışığa olan bu isyanın boyutu gittikçe büyüyor...

Sanki, insan gözünün ışığı altedebilecek bir noktası vardı da, Hakkarililer olarak biz, işi gücü bırakmış o noktayı arıyorduk...

DÜN AKŞAM AMPÜLE TAM 22 DAKİKA BAKTIM!..

OĞLUM ZATEN VOLTAJLAR DÜŞÜK... İSTERSEN 222 DAKİKA BAK, NE OLACAK SALAK!..

Taa ki o gün, minareden gelen o çığlıkları duyana dek...

ALLAH AAAAAAAA!..

Evet... Güneş o gün çok parlaktı ve ne kadar inkar etse de imam öğle ezanı için minareye çıktığında şehirdeki gelişmelerden etkilenmiş, güneşe bakarak okumaya kalkışmıştı ezanı...

YOK... VALLAHİ... GÖZÜME ŞEY KAÇTI.. KOLONYA!..

Bu olayla birlikte tümden bırakmıştık bu arayışımızı...

..Ama bugün, şimdi ne yapıyorlar bilemiyorum...

Ben bu sayfayı çizerken, ya da siz bu sayfayı okurken...

Kimbilir?..

...Şimdi Hakkâri'de o kaynakçı, belki...

Halâ, o güçlü ışığa hükmedebileceğinin inancıyla gözlük kullanmaksızın çalışmaktadır...

Postmodern Zamanların Yenilmez Savaşçısı

YÜZBAŞI ALBIRT

SONER GÜNDAY

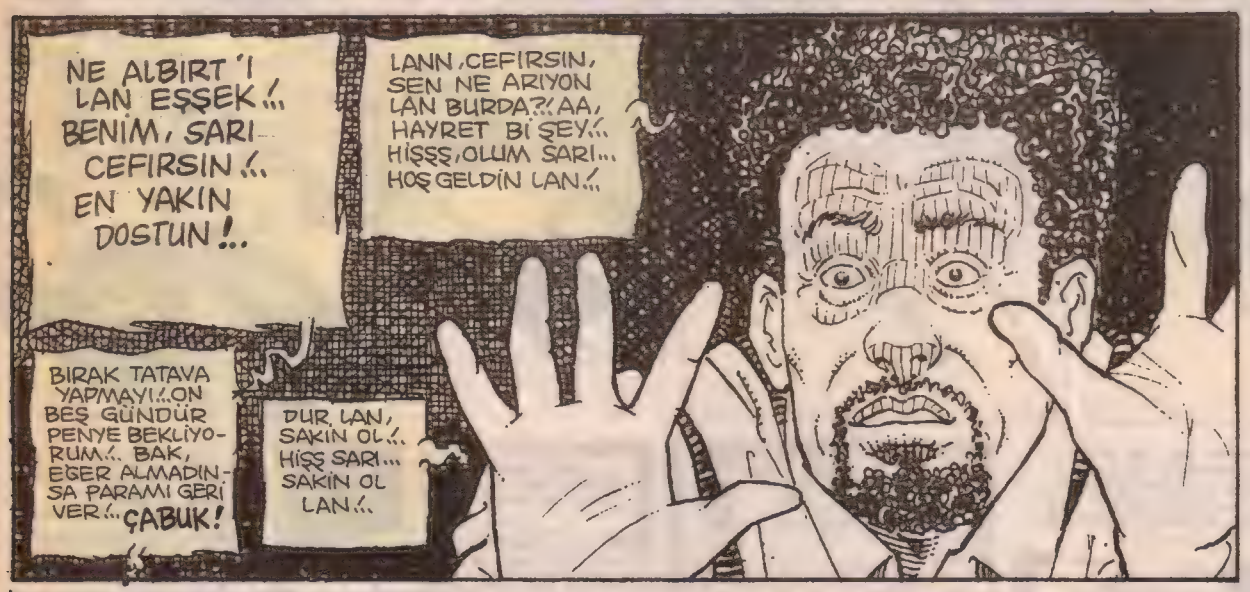

TEKE ZORT

LATMASI

met üst

Postmodern Zamanların Yenilmez Savaşçısı

YÜZBAŞI ALBERT

SONER GÜNDAY

M.S. DÖRT TABİN

GAHİP TEKİN

TERKEDİLMİŞ, SANKİ BİNLERCE YILDIR BURDA... RAMPALIYALIM!

bir

ÇLAK

BU GEMİ DÜNYA YAPISI DEĞİL... YADA İKİNCİ MİLATTAN ÖNCE YAPILMIŞ!

!?

TAHTA!

ÇOK GARİP!

BÜTÜN GEMİYİ ARIYALIM!..

BURDAYIM!.. SONUNDA SÖZÜNÜZDE DURDUNUZ, BENİ GERİ GÖNDERMEYE GELDİNİZ DEMEK!..

NERDEYSE 4.000 YILDIR BURDAYIM... BENİM HAKLI OLDUĞUMA KARAR VERMENİZ ÇOK UZUN SÜRDÜ, NİYE?.. BENİ SİZ GÖREVLENDİRDİNİZ SONRA DA DÜNYANIN EN ÇOK KAN DÖKEN ÖRGÜTÜNÜ KURMAKLA YARGILADINIZ... VE CEZA OLARAK BENİ DÜNYAYA GERİ GÖNDERMEDİNİZ!

DÜNYAYA GERİ DÖNÜNCE, BEN ÖLDÜKTEN SONRA SAPITAN KULLARIMI DİZE GETİRECEĞİM... SÖYLEDİĞİNİZ GİBİYSE YAPTIKLARI KIYIMLARIN HESABINI BANA VERCEKLER, BEN, BARIŞ; KARDEŞLİK...

KASKINI ÇIKAR.. BIZI BAŞKALARIYLA KARIŞTIRDI!

AA!

SİZ ONLAR DEĞİLSİNİZ... SİZLER DÜNYALISINIZ... BENİM KOYUNLARIMSINIZ!..

1K

BABANIZI, ÇOBANLARINIZI BULMAK İÇİN BURALARA...

„KADAR GELDİNİZ..“ SİZ İKİNİZ BENİM GERÇEK HAVARİLERİMSİNİZ ÇOCUKLARIM!..

ONLAR BENİ YARGILARKEN, KİTABIMIN ABUK SABUK OLDUĞUNU, MÜRİTLERİMİN İNSANLARI, HATTA BİRBİRLERİNİ ÖLDÜRDÜĞÜNÜ, UYGARLIKLARI YOK ETTİĞİNİ, BİLİM ADAMLARINI BİLE YAKTIKLARINI SÖYLEDİLER... BUNLAR DOĞRU DEĞİLDİ DEMEK...

BEN BURAYA GETİRİLİRKEN SİZ ARENALARDA İNSANLARI BİRBİRLERİNE ÖLDÜRTÜYORDUNUZ, BANA İNANANLARI VAHŞİ HAYVANLARA PARÇALATIYORDUNUZ... AMA ŞİMDİ BENİ ALMAYA GELDİNİZ...

BU O!..

EVET...

BUNU YAPACAK KADAR İLERLEMİŞSENİZ, BIRAKTIĞIM DİN BAŞARILI OLDU DEMEK... VE BENİ ARAYIP TAA, BURALARDA BULACAK KADAR BENİ ÖZLEDİNİZ, BELKİ DE BANA ŞÜKRETMEYE GELDİNİZ...

EMİNİZ EFENDİM O... ANLATTIKLARI KİTAPLARDA YAZANLAR HEPSİ TUTUYO..!

NE YAPICAZ ŞİMDİ...NE DİYORLAR?

TANRIM BENİ KURTARDIĞIN İÇİN ŞÜKÜRLER OLSUN SANA...BENİ YALNIZ BIRAKMAYACAĞINI BİLİYORDUM...

EVET ÇOCUKLARIM, DAHA NE BEKLİYORUZ... HADİN SABIRSIZLANIYORUM..!

BANA YENİ ELBİSELERİMİ VERİN, BURDAN GİDELİM, KUZULARIMI ÇOK ÖZLEDİM!

SİZ TANRININ OĞLUSUNUZ DEĞİL Mİ?..

O ZAMAN YENİ UZAY ELBİSELERİNE DE İHTİYACINIZ YOK..!..

DEĞİL Mİ MARCUS CLADIUS!

HA!

BURA NERON... BEN KAPTAN ANTONİUS!.. SEZAR ADINA SENATONUN KARARINI UYGULADIK... ROMA'YA DÖNÜYORUZ... SELAM SANA SEZAR... SELAM SANA ROMA...

DİKKAT EDİN ÇOCUKLAR! ETRAFTA GALYA GEMİLERİ GÖRÜLMÜŞ..!

NERON

SELÇUK ERDEM

KAHRETSİN..! ÜZERİME DİNLEME CİHAZI YERLEŞTİRMİŞLER..! HER ŞEYİ ÖĞRENDİLER..!

EN İYİSİ BEN BU KADINI SERBEST BIRAKAYIM. ONUN BU MESELEYLE Bİ İLGİSİ YOK...

N'APARSAN YAP. BENİM DE Bİ İLGİM YOK K!..

SORUN SEN DEĞİLSİN BEBEĞİM, AMA BEN BİR KİŞİYE BAĞLANMAK İSTEMİYORUM...

AHMAKSIN SEN..!

1

DAN!

2

3

DAAN!

KARİKATÜRLER-2" ÇIKTI!

Hem de tamamen gerçek! Görebilirsiniz, dokunabilirsiniz, gülebilirsiniz hatta arkadaş olabilirsiniz. Ama asla güvenemezsiniz. Özel kampanya: Yalnızca Kasım ayı boyunca "Karikatürler-2" daha komik! Bu fırsatı kaçırmayın! Ayrıca öğrenciler ve gruplar % 50 daha fazla gülecekler!

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

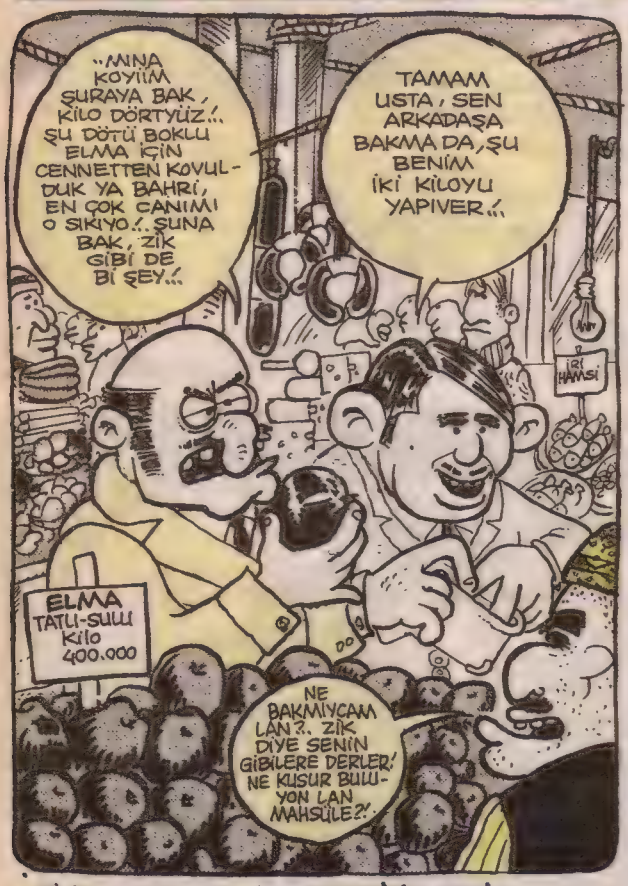

© BİLİM KURGU ÖYKÜ: EŞŞEĞİN ZKİ.!

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

365. sayıda, doğum gününü hatırlamadıkları için her zamanki gibi triplere giren gence...

Ortada bukadar dert edecek olay varken sen doğum gününü hatırlamadıkları için kendini bu kadar yıpratırsan gelecekte karşına çıkacak olaylarda ne yaparsın düşünemiyorum? Karamsarlığa kapılmak, kendini yerden yere vurmak, düşünemeyen, dar kafalıların işidir. Önemli olan doğduğun gün değil, dolu dolu yaşadığın anlardır. Bu yüzden biz her dakikamızda yeniden doğmuş gibi eğleniyoruz. Gerek görürsek arada bir ufak partiler de yapıyoruz.

Önemli olan 18 yaşına girmek değil. (Akıl yaşta değil baştadır diye bir atasözü vardır bilmem bilir misiniz?) Her 80'li kuşağı kendin gibi görüyorsan sana söyleyeceğim tek şey psikolojik sorunların olduğudur. Bence önce bu sorunlarını hallet. Ayrıca 80'li kuşak okuyan, düşünen ve ortada dönen bütün pisliklerin farkında olan iyi ile kötüyü ayırabilen özgür bir kuşaktır. 80'li kuşak kendini, senin gibi aşılmaz şablonun ortasına koyup, hareket edemeyen düşünemeyen bir kuşak değildir.

Sürekli death'i onbin şekilde yazarak sinirimizi bozmaya hakkın yoktu. Dünyada ölümden daha güzel şeyler var. Son olarak diyebileceğimiz, çıkart artık o karagözlüklerini de denizlerin mavilerini ormanların yeşilini içinin pembeliğini gör. Ya da bir kenara çekilip olumlu şeyler düşünmeyi dene... Leman okurlarına ve yazarlarına selamlar...

Dostların

Tanıtım,

Evet, burası benim ülkem. Halkım birbirine gönülden bağlı gözükür. Kadınlar "Gün"lerde, erkekler kahvelerde hep arkadan konuşur. Mertlik sert bir yüze, dik bakışlara, vurgulu konuşmaya eşdeğerdir burada. Burası benim ülkem. Burada insanlar medyatiktir. Kamerayı görür görmez gevşerler. İzlemem dediği programları oturur eleştire, eleştire bir değil beş değil izlerler. Burası benim ülkem. Burada politikacılar cirit atar, top çevirir, ipte gezerler. En tiyatrocuyum, en hokkabazım diyen halt yemiştir yanlarında. Hollywood'sa solda sıfır gel gör buradaki cevherleri Amerika.

Burası benim ülkem. Burada olgun beyinler gözükmez hiç bir zaman. Düşünenler parmaklıklar arkasında, söyleyenler ise filistin askısında. Burası benim ülkem, ağızlarda kilit, ellerden alçı, sırtımızdan copumuz eksik olmaz. Burası benim ülkem. Unutma ki burada herkes milliyetçidir, olabildiğince. Milliyet için söylenenler devlet için geçerli değildir, yenir de yenir. Gider sorarsın bu yaptığın nedir? Bu milliyetçiliktir, ya seversin ya da... Burası benim ülkem. Evet, bu ülkeyi Atatürk gibi büyükler, cesaretliler kurtardı. Ama gel gör ki Atatürk bile şöhret uğruna medyada. Bunu da yaptınız ya ne desem az size.

Burası benim ülkem. Burada insanlar hep dertli müzik dinler. Mahsun'u, Orhan'ı, Müslüm'ü pek sever. Acıları şarkılarda ve kadehte biter. Sorunları konuşamazlar. Konuşanlar zaten nerde? Hapiste. İçki bir yana sigara en yakın arkadaştır, dosttur. İçten bir duman ne kadar da güzeldir. Akciğer kanseri ol da çocuklarını sevindir diyeceğim olmayacak. Yazık onlara, yarınlara.

Burası benim ülkem. Herkes akıllı burada. İçki masalarında, dershane sıralarında, mitinglerde, berberde memleketi kurtarırız. Sabah olunca yine aynı karanlık durumdayız. Şikayet ederiz rüşvetten, çetelerden, devletten. Yeri gelince biri devleti mi dolandırmış "Helal olsun işini biliyor" deriz. Biziz akıllı, biziz, hepimiz.

Burası benim ülkem. Burada on kişiden dokuzu şans oyunu oynar. Bir umuttur bu. Ya çıkarsa allaaah yaşadık, çıkmazsa da haftaya yine oynarız. Halktan biri çıkıp da "Ben çalışıcam, öyle çok çalışıcam ki memleketime faydalı olucam, aynı zamanda istediğim hayat şartlarına varıcam, çocuğumu okutucam, okuyamayan bakıcam" diyor mu? Neden? Çünkü çevresinde örnek yok, örnek.

Burası benim ülkem. Burada insanları anlamak için çalışma saatleri bitiminde bir belediye otobüsüne binmeniz yeter. Evet, bindiniz mi? Bir bakın insanların yüzlerine. Hangisi gülüyor? Hangisi otobüsün camından yanındaki Mercedes arabaya bakıp özenmiyor. Hangisi hiç yemeden biriktirse maaşını, kaç yılda alabileceğini hesaplamıyor. Ve hangisi biten bir günün ardından diğer güne umutlu.

Burası benim ülkem. İki ayrı ülke var diyor gidenler, doğuya. Neden, orası Türkiye değil mi? Memleketim insanları hiç ayırt edilir mi? Kardeş kardeşi vurur mu? Saçma törelere hiç uyulur mu? Evet, iki ayrı ülke varmış, ben bilmem, görmedim. Hiç gitmedim ki, hiç oradakilerle konuşmadım ki. Evet, iki ayrı ülke varmış. Burası benim ülkemmiş, yanlış olmasın sakın! Burası neresi? Kimsiniz siz? Benim candan halkım nerde? Köylüm nerde? Emeğe destek nerde? Dostluk, kardeşlik nerde? Nerede akıl, mantık nerde? Siz nerdesiniz, ben nerde?

Yener Coşkunsu

Merhaba,

Yine fişşek gibi bir "A Takımı" haftasında sizlerle birlikteyiz. Türkiye'nin en önemli sorunları burada, bunun için gayret göstericez. Ve konuklarımıza hoşgeldiniz diyor ve gongu çalıyorum... pardon... programı açıyorum. Konumuz "Mankenler oyuncu olsun mu? şarkıcı mı olsun? Ya da fuhuş yapıyorlar mı? Yapıyorlarsa muamele nasıl? Ve ilk sözü de Gözde Tan'a veriyorum. Buyrun.

Gözde Tan: Yalnız ben uyuşturucu konusunda konuşucam... Yani... henüz yakalanmadığım için...

Levent Oran: Kaşınan mankeni döviceksin!..

Savaş Ay: Niye? Fuhuş yaptığı için mi?..

Levent Oran: Hayır, pantolon giydiği için!..

Manken Bicem: Lütfen bizden bahsederken doğru konuşun!.. Sonuçta bizler de sanatçı sayılırız. Ayrıca oyuncu da olabiliriz!

Cem Özer: Ben söz almak istiyorum sevgili Savaş.

Savaş Ay: Cem yalnız sakın...

Cem Özer: Hayır, hayır espri yapmıycam korkma. Şimdi şarkıcı ve mankenler oyuncu olamazlar. Bi kere rol yeteneği, çok çeşitli kişilikleri canlandırabilmeyi gerektirir. Bunların hepsi oynadıkları dizilerde kendi hayatlarını oynadıkları için, başarılı olmuşlarsa olmuşlardır.

Savaş Ay: Bi telefonumuz var. Alo... Buyrun Sibel Can.

Sibel Can: Alo... O Cem Özer benim Kaldırım Çiçeği adlı dizide bir fahişeyi oynadığımı unuttu galiba! Çok sinirlendik burada. Televolenin setinden arıyoruz Hülya'yla. Hülya'yı veriyorum telefona...

Hülya Avşar: Meraba... Cem lafına dikkat etsin! Ben de biçok filmimde orospu olmuşumdur yani heralde! Lohusa bedduası vapıcam ona! Vu-

Baykal birbuçuk saatlik Korkmaz Yiğit görüşmesi için "Bana kendisini tanıttı" dedi.

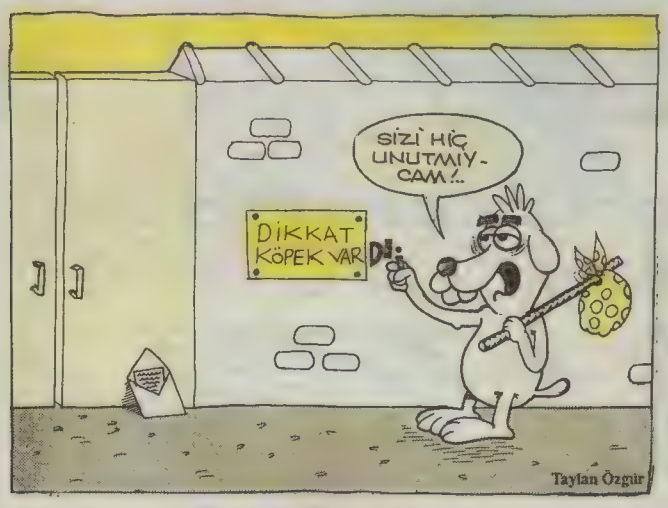

du büyüsü yapıcam! Kaya da kaveden arkadaşlarıyla Cem Özer'in mahallesine gitti şu anda. Bizler sanatçıyız yaa! Hepinize iyi geceler.

Cem Özer: Lan bi şanatçı böle laf eder mi be?! Bakın bi şarkıcıdan ne kadar oyuncu olur, hazır burdayken Pınar Eliçe bize anlatsın bakalım. Nerde o? Burdaydı.

Pınar Eliçe: Sevda'cım memelerini biraz toplar mısın? Iyice kayboldum burda. Evet bu benim ilk denemem ama yapabiliyorum yani. Misal geçende rol icabı sarhoş olmam gerekiyodu. Bi türlü yapamadım, ben de n'aptım? İki kadeh rakı içtim ve oynadım. Hem de gerçekçi de oldu yani...

Levent Oran: Evet ben izledim. Ama siz bi önceki bölümde de tecavüze uğramıştınız. Yani bunun içinde bi ön sevişme olayı oldu mu acaba? Gerçekçiydi de...

Savaş Ay: Brek!.. Bu soruyu geçiyorum. Bak bu seni son programa çıkarışım zaten!.. Bu arada bi telefonumuz var. Adana'dan Kereste Tüccarı Cenabettin Bey aramış bizi. Buyrun efendim.

Cenabettin Bey: Ehm... Eee... Iyi akşamlar efendim. Benim sorum şu ortada, soldan üçüncü sıradaki manken hanfendüye... Gıymetli hanfendü sizi bir akşam yimağa götürebilir miyim acaba?

Manken: Aa! Terbiyesize bak! Nası da cesaret edebiliyo? Aa hayret bişi yaa! Sanki ben ona "Yarın öğleye kadar Tırtajans'tan beni ara, numaranı bırak, biz seni ararız" diycem...

Kestik telefonu!... Neyse artık programı kapatıcaz. Vaktimiz kalmadığı için Ahmet Kaya ve Kadir İnanır'ı canlı bağlantıya alamadık. Gerçi ne söyliycekleri üç aşşa beş yukarı belli de. Programı da bir garıban şovla kapatıyoruz. Hoşçakalın.

Sezante

ÖSYM kaosundan sürgün kararı,

Ta lise yıllarında Türk Eğitim Sistemi'nin (Kredili) dağıttığı fenomenal kredi kampanyasından, sosyolojik açıdan coğrafyanın insan psikolojisini nasıl şekillendirdiğini, ayrıca kendisinden çalarak çıkarttığım: Gerçekleşim güdüsünün kapitalist toplumlarda çeteleşmeye varan yollarla! "Ekonomik tatminlerle" eşdeğer bir hale ulaştığını, haa bir de Osmanlı'nın son yıllarında Devlet-i Ali'yi kurtarmaya çalışan birkaç kişinin Erzurum'a sürgüne gönderildiği gibi birkaç bilgiyi "birisi hariç" maalesef algılamıştım. Zaten öbürü müfredata girme şanssızlığını hiç kazanmadı. Bu paragraflardan net bir algılamayı her okuyucunun kolaylıkla elde edemeyeceğini sezdiğim için müsade ederseniz biraz açıklayıp gevezelik etmeye son vereceğim.

Ey İdealizm, Pragmatizm, Bergson, Sokrat, Freud! Neden hayal kurma gücüne sahibim? Neden üniversiteye üniversiteyi hayal ederek hazırlandım? Neden sosyal olguları, psikolojiyi, felsefeyi iyi etüt etmek için bir yüksek kurumu şart koştum? Bir işçi kaynakçısı olarak da ekmek kazanabilirdim ve neden üniversitedeyim?

Durumdan hoşnutsuzluk tablosunu çıkartmışsınızdır. Çıkartamayanlar sevgili M. Kemal'in (Hangi maksatla! vallahi bilmiyorum) kurulmasını vasiyet ettiği, hemi de doğunun en büyük üniversitesi Erzurum Atatürk Üniversitesi'ne gelin de (Gelin abi, hanginiz üniversiteli olmak istemezsiniz ki) öğrenci olun. Leman'ın geçen haftaki sayısında bir sürgünzede bi kaç ufak olumsuzluğa değinmiş. (Vallahi benim anlattıklarımdan sonra yayınlamazsanız haksızlık olur) Bi kaçına da ben değineyim. (Gelin okul okuyun da vatana millete bir de Adazarı'na hayır olun)

1- Nereliyim? Bilmiyorum.

2- Kesinlikle derste zihin, bilinç maddeden önce gelmeli, yoksa Sibirya'yı boylarsınız. Aman ha neyime gerek ben yerimden memnunum!

3- Yurttan çıkacaksan memleketin K. Maraş falan olmalı.

4- Gömleği almayacaksan raftan indirme.

5- Derse gitmeden önce hep oğlum sakın taşma, metafiziği şaşma, diyalektiği kaşıma bu ne yav? Bilim yapıyoruz, düşünüyoruz, sorguluyoruz. İşte anladınız mı. ÖSYM neden gerekli puanı almamın, bilgi sahibi olmanın 3,5 saatte dört atmanın sürgünle biten hazin sonunu. Lütfen büyüklerimiz. Biz iyiyiz, siz sanatçıları koruyun.

Leman, ister oku ister okuma ben terapi yaptım sonucunu mezun olunca alacağım. **25'ten sürgün.**

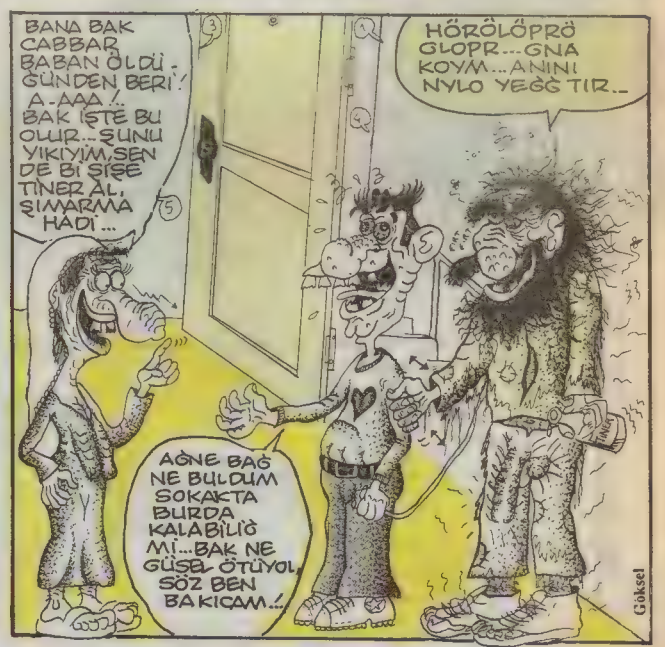

LeMan
Sayı: 367...
21 Kasım 1998...Cumartesi...
Sahibi: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 - 251 52 67 ● **Abonelik için:** 244 15 11 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

DİYORKİ!

(TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL... SON OSMANLI!)

%100

BK

BEKLENEN KADIN!..
Yok böyle bişey... Daha çok beklersin, arandan başkasında zor bulursun hayatının anlamını... Vakit varken tez elden harekete geç!! Kendi bünyenin formatının, kapasitenin tüm iplerini kendi eline al, dola beli...

Çok gördük senin gibilerini... Ve sana şöyle diyorum: Hadi baba, artık onlardan birini seç" bu hayatına yarım yamalak girişleri de önleyecek, ruhunu ve bedenini yol geçen hanı olmaktan kurtar gayri...

Gözüne kestirdiğin... Hah! Ona sen şekil verecksin, hayatının o aciz silüetini anlamlandıracak, adam gibi kaşı gözü sen yapacaksın... Yahu yeniden yaratacaksın ama abisi "hep bana hep bana" olmasın... Bırak da biraz o öğrensin şekil vermeyi... Sun baltayı abi...

AŞK

Olmadı mı? Hemmen ötekine el at... "Sevgili"de mangal gibi yürek isterim ben... (Bakınız "KATİL DOĞANLAR"daki o şahane aşk.) sarışın... Sen gel bakalım...

BAK BU DA BAY CANISI!.. YANİ PIRIL AŞKIMIZA GEM VURABİLECEK, TOPLUMUN TÜM ODUNSAL DEĞERLERİ... NE BİLEYİM, KARI DÖVEN BİR MAHSUN KIRMIZIGÜL MESELA... İŞTE DEVE, İŞTE HENDEK AHA BUYUR GÖSTER TAVRIN...

EEEE... EEAH... EEEH... OF... ÖH... ALTINDAN KALKAMIYCAĞIM AŞKLARIN KADINI DEĞİLİM BEN... BU DA ŞUDUR... BEN DE BU SİSTEMİN YOSMASIYIM...
KUSURA BAKMA...
HERŞEY ÇOK GÜZELDİ...

AŞK

YANİ BÖYLEYKEN BÖYLE... İŞTE DEVE, İŞTE HENDEK... AHA BUYUR GÖSTER TAV.....

Ooo... Vay vay vaay... Arkandan dolaşıp iki puşn alacağı hiç hesapta yoktu di mi?. Vay be!.. Rüzgar gibi geçti... E, gitti ama...

Geçerken de aklını da aldı di mi? Vay! Baltayı da almış! Hadi bakalım şimdi de buyrun kara sevdaya vay be!.. Lan kimisi de böyle işte... Vay be, hiç hesapta yoktu... Ağlama canım... Ağla...

Kara sevda dıyince aklıma geldi hemen bi arkadaş vardı... Kendisi aynı zamanda lavuktur... Feci aşık... Terkedilmiş, sonra onun ve senin şerefine hebire içtikçe içiyorsunuz... İçtikçe açılıyor... Açıldıkça ağlıyor lavuk...

Sonra birden ilk sevişmelerini hatırlıyor... Kıza regl döneminin o en kanlı gününde vıcık vıcık oral sex yapmış, onu anlatıyor tüm yönleriyle ballandıra ballandıra...

Sus, konuşma dedikçe ateşleniyor lavuk! Akşamüstü yediğim 1,5 iskenderin de baskısıyla içkili isyankar mide, dayanamayıp coştukça coşuyor!!

Aylıyorsun!.. Dimağın açılıyor sinirle... Çaldırdığın baltayı hatırlıyorsun, o balta senin!.. Özünden kopardığın dalla yapmıştın sapını!.. Hemen git, geri al onu!!

Şanssızlık walla!! Sen de öyle bir kayaya çarpmışsın ki... Balta hınçla istenicek bi alet mi öküz!! Sen zaten reddedilmenin acısıyla delirmişsin... Balta da kurtarmazdı, bak yine kanı aldırdın geçen haftadaki gibi... Yine doktora görün ama... (Oz: Karasevda baltadan acıdır!.. Oldu mu?)

EVEET... BANA ÇOCUKLUĞUNUZU ANLATIN!

AHĞANAN ZKİMHH!..

YAVAAAAŞ... YAVAAAŞS... O MİNİK GÜNLERİNİZE DÖNÜYORUZ ŞİMDİ!..

e-mail : bahadirboysal@yahoo.com

ISSN 0-1300-4867-4

28 Kasım 1998 Cumartesi Sayı: 368.200.000 TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

KRONİK HASTALIĞINIZ

Çeteler

Akla Pakla Gir Koluma Yar!..

TELLAK VE NATIR BİRBİRLERİNİ TEMİZLEDİLER

Sistemimiz yolsuzluk üretiyor. Sistemimiz üçkağıt üretiyor. Çeteler üretiyor. Sistemimiz, en tepeden, aşağılara, bütün kurumlara buraların en yetkili ve ilgili makam sahıplerini bu ilişkilere bulaştırıyor. Sistem kendisiyle bu insanları kaynaştırıyor. Başbakan Mesut Yılmaz ve DYP lideri Tansu Çiller TBMM mal varlıklarını soruşturma komisyonlarında birbirlerini **akladılar.** Aylarca gündemi meşgul eden liderlerin mal varlıklarına yönelik sansasyonel haberler, birer ibret vesikası olarak, arşivlerdeki yerini aldı İşin ilginci bu aklama paklama operasyonuna siyasi yelpazedeki yeri iyice tartışılan Ecevit'in de olurvermesi. Ecevit, "arkadaşlar eski defterleri kapamak istemişler. Ben de bu görüşe katılıyorum..." demeciyle hal ve tavrını paklamadan yana koyduğunu açıkça belirtti. **Kendi kirlerini** çıkartmaktan aciz bu hükümetin "Çetelerle" nasıl mücadele ettiğini varın siz düşünün. Ancak bu hükümet gensoruyla gitti; hem de DYP, FP ve CHP'nin çoğunluk oylarıyla. Bu masumane gidişin altında ne çapanoğlu çıkacak önümüzdeki günlerde göreceğiz. Ama Ankara'dan gelen haberler mide bulandırıcı. **Çankaya destekli Ecevit'in** başbakanlığında **bir Anayol** hükümeti üzerinde taraflar anlaşmış bile. Hatta **bakanlıklar** bile paylaşılmış Uydurma bir krizle, **seçimlerin 2000** yılına ertelenmesi bile düşünülüyormuş. Bu kez çetelerle iki can düşman birlikte mücadele edecek! Arpalıklar nasıl paylaşılır, onlar dost meclislerinde görüşülecek **Anayol-Şamaroğlan** hükümeti düşman başına .

Akgamsefon

KASI GÖZÜ DAĞITTIK GENE

Katili istiyoruz ama İtalya vermiyor... Ne yapıyoruz?.. Protesto.. Ortalığı toz duman kaplıyor ve gözlerimizin önünden linç görüntüleri, İtalyan malı arabaların ve motorsikletlerin yakılması, İtalya konsolosluğu levhasının dövülmesi, biber ve salatalıkların üzerinde tepinmelerden oluşan bir film şeridi geçiyor... Ve herkesin dilinde şu cümle... Halkımızın haklı tepkisi... Bizim itirazımız, haklı tepkinin giderek komik tepkilere dönüşüyor olması...

Gerçi gene de kendimizi bu toplumdan soyutlamıyoruz ve biz de protesto ediyoruz... Bir İtalyan çizeri olan Milo Manara'nın çizgi romanını buluyoruz...

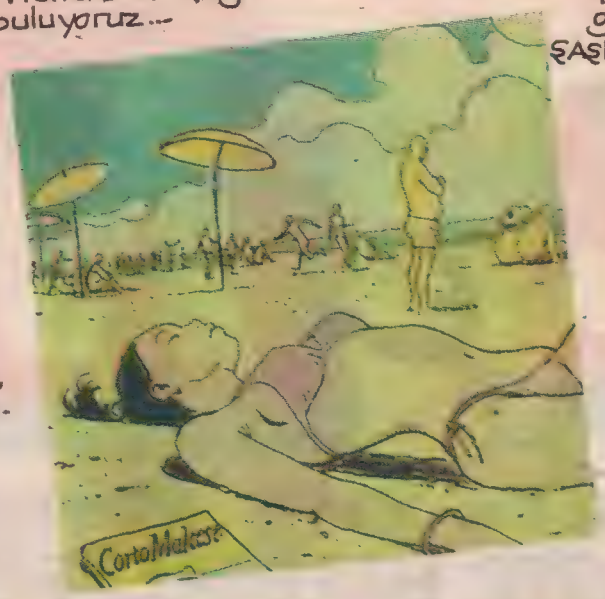

Ve işte... Pis İtalyan çizgilerine bir şişe mürekkep dökerek haklı tepkimizi gösteriyoruz. İTALYA ŞAŞIRMA, SABRIMIZI TAŞIRMA.

AĞANTA

Son şiirim yazılı esercedit kâğıdından
Kız gibi oynak bir oyuncak yelkenli yapıp
Bıraktım körfezdeki dalgın suya
Dev bir levent edâsıyla ben de atladım içine
-Anla artık hastalıktan nasıl da ufalmışım-
İhvandan bir meltem esmeğe başlamaz mı ardımızdan
Yalpalaya yalpalaya açıldıkça açıldık açıklara
Açıklar ki benim dünya değil ahret kardeşlerim.

CAN YÜCEL

Küçük Kız Özge

GEZ MAHMUT'ÇUK

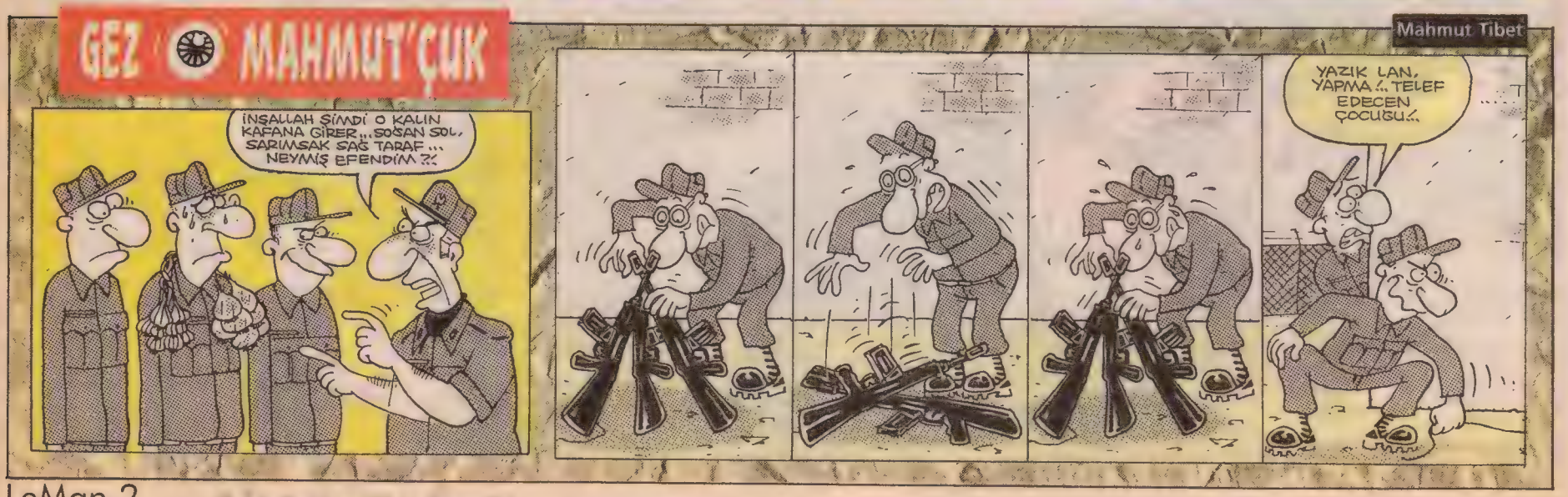

LeMan

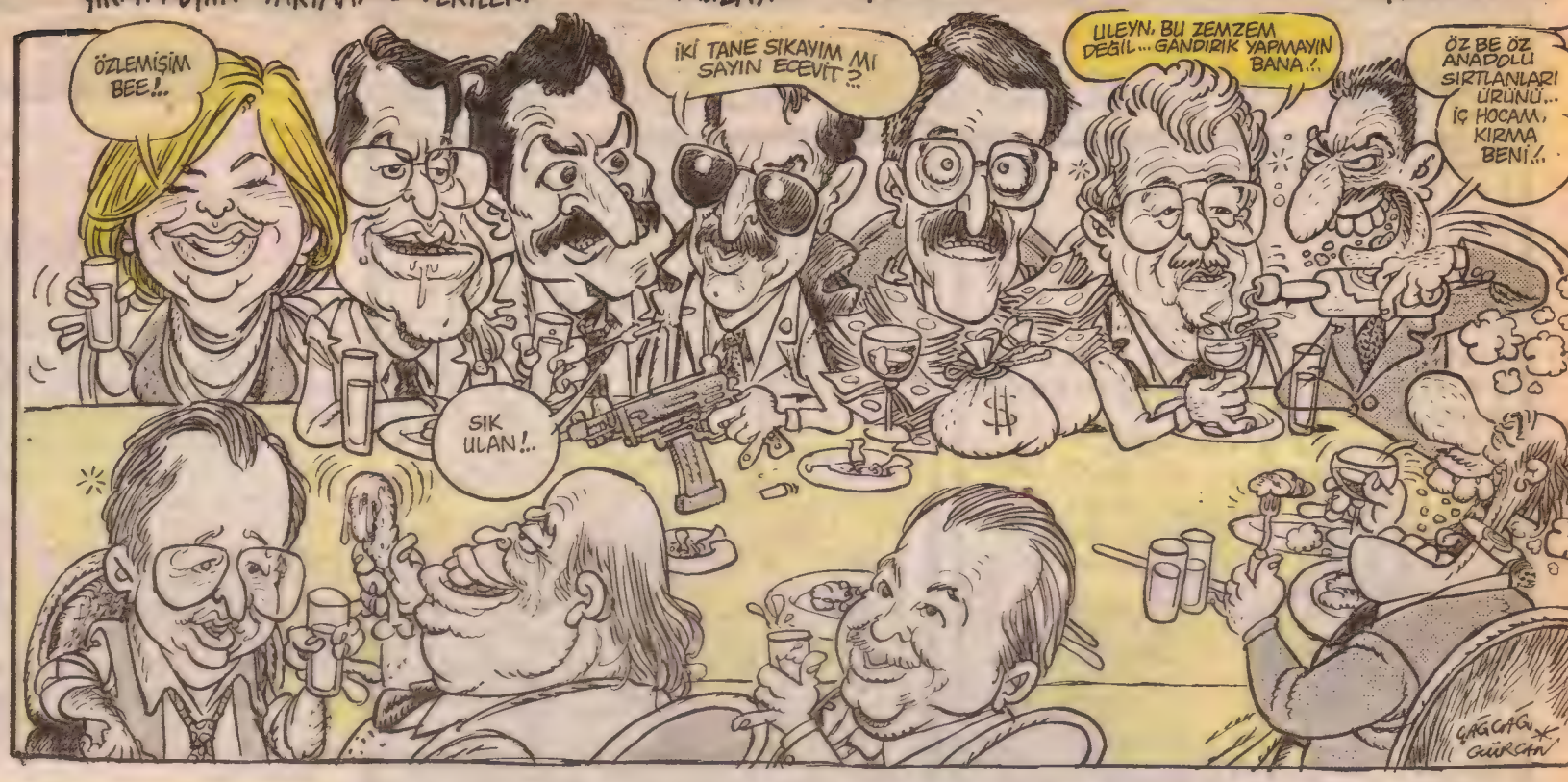

DSP lideri Bülent Ecevit, Çiller ve Yılmaz'ın TBMM komisyonlarında aklanmasına"eski defterleri kapattık" açıklamasıyla destek verdi.

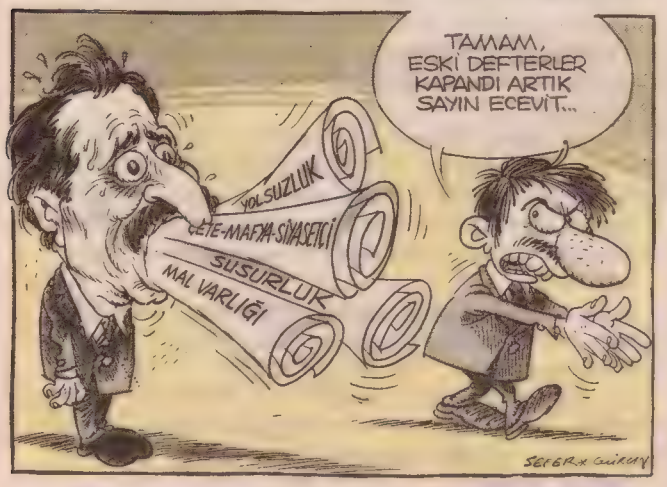

Gözünün Yağını Yerim

- Aloo Tansu... Merhaba gülüm.

- Kimsinizdir?!. Bizim telefonu neden acı acı çıldırtınız?.. Parolayı söyle, hemen.

- Parola "Üç şaşı şirin sinsi sincap".. Okey mi?

- Aaa, şimdi tanıdım, Mesut'sun sen... Neden sesin soğuk soğuk geliyor?

- Soğuk soğuk değil, boğuk boğuk Tansu... İrtibata geçtiğimizi kimsecikler çakmasın diye su dolu küvete pustum.. Oradan arıyorum seni... Biraz konuşalım dedim... Hani Yüce Divan meselesi var ya..

- Cüce divan mı?.. Yedi Cüce Divan ve Pamuk Prenses diyorsun... Bu ne ki şimdi?.. Hem seninle anlaşmamızın mümkünatı yok... Bu konuda daha önce elimde bi miktar mümkünat vardı, Özer onları repoya yatırmış.

- Gözünü humuslu toprak doyursun emi!

- Humuslu Toprak kim?.. İşadamı Halis Toprak'ın amcasının oğlu mu yoksa?.. Hiç tanımam kendilerini.

- Ne diyeyim ben sana... Paraya pula, gayrimenkule doymadınız. Utanın be!

- Doğru konuş Mesut, delikanlı ol... O paralar annemin çıkınından... Yani Fried Chicken'ından demek istedim.

- Hadi canım sende!.. Annem kömürlükte yaptığı Fried Chicken hamburgerlerini satarak yaptı o paraları deme, inanmam, inanamam.

- Mesut efendi sen asıl Berna'nın villa meselesine bak.. Nereden geliyor bu değirmenin Suu?

- Nesine bakacakmışım o meselenin?. Villası falan yok Berna'nın... Sadece Pasta Villası var... Makarna olarak diyorum... Bizim Hasan'ın o marka makarnaya hastası. Bi oturuşta 8 paket yiyor,fosunum... Unutmadan İstanbul Bankası olayını hatırlatmak isterim... Senin Özer 632 adet veznadarı zimmetine geçirerek bankanın batmasına sebep olmuş... Sonra o zavallı veznedarları Amerika'daki otelinizin resepsionunda çalıştırdığınızı duydum.

- Özelleştirme ayağına devleti yakınlarına peşkeş çektin ya be adam... Meşhur Devlet Halk Dansları Ekibini değerinin onda biri fiyatına halanın oğluna satmışsın... Halanın oğlu, halı saha maçı yapan arkadaşlarına ödünç veriyormuş koca ekibi.

- Ulan Tansu, mafya ile arandaki sıkı fıkı ilişkiyi bilmeyen mi var. Hatta bir grup mafya elemanını kendi ellerine Sicilya'ya staja götürmüşsün. Yüce Divan dosyasında var bunlar. Bittin sen kızım, bittin...

- Sus hınzır herif!. Kumar tutkun yüzünden Ayşen Guruda kılığında Çarkıfelek'e katıldığını sığır sultan bile duydu... Ya kerdeşin Turgut'un üçkağıtçılıklarına ne demeli... Şirketinden yurtdışına tombul sosis ihraç etmiş, lakin sosisler bi deri bi kemik çıkmış.

- Pardon, o son dediğini anlayamadım... Gözümden yükselen "Üçbuçuk" sesleri yoğun bi gürültü yaratıyor da.

- Aynen valla... Ben de işitme güçlüğü çekiyorum... "Yangında ilk kurtarılacak" ibaresi asılı iri gözlerimizi karşılıklı kurtaralım derim... Sonra da bu olayı kutlarız.

- Koalisyon ederek di mi gülüm... Yakışır...

* 5 Aralık Cumartesi saat: 14.00'de Gurcan Yurt kardeşimle Eskişehir Kibele Sanat Merkezi'ndeyiz. Beklenz annem

Mesut CEYLAN

Susurluk'un baş kahramanı Mehmet Ağar'a hakaret ettiği gerekçesiyle 1 yıl hapis ve meslekten men cezası alan İlknur Birol öğretmeni, cezaevine uğurlamaya gelen öğretmenler "öğretmenler günü"nde kıyasıya dayak yedi...

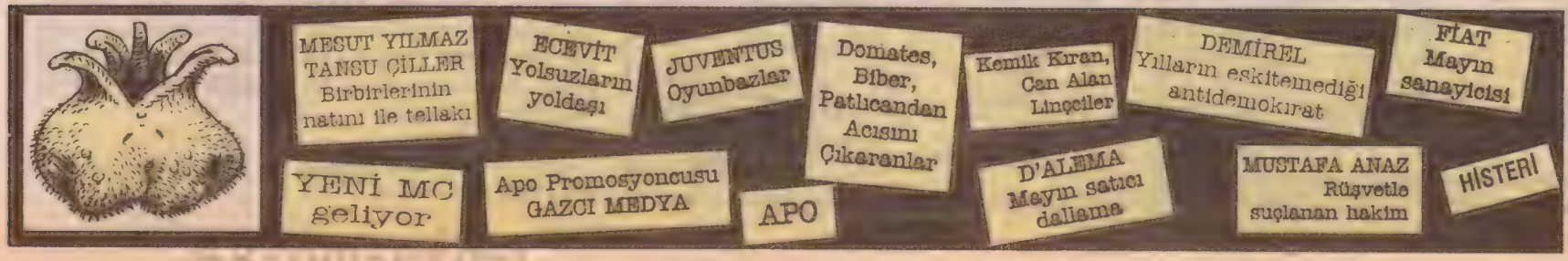

Yavuz Gökmen'i kaybettik. Merhuma rahmet, ailesine başsağlığı dileriz.

KILLANDIRMA SERVİSİ — Vedat Özdemiroğlu

Dev Gazetecilik Başarısı!

İşte Apo'nun Papa'ya Yazdığı Mektup!

Aziz peder,

Ne zamandır size yazmak aklımdaydı, taa Şam'dayken bile en azından size bi kart atmak, bi kilo Şam tatlısı yollamak istemiştim. İşten güçten vakit olmadı. Kısmet bugüneymiş. Bi bakıma da böylesi daha iyi oldu, şimdi şehiriçi yollayacağımdan fazla posta masrafı olmayacak, örgütün fazla parasını harcamak istemem.

Aziz Peder, kapınızı çalıyorum!

Sizi her zaman sevdim, saydım. Hayranlığım o kadar büyüktür ki, bi arkadaşımın oğlu olmuştu, adını "Jean Paul" koymuştum. Aynı zamanda Belmando'ya da sanatçı olarak saygı duyduğum için çift yönlü, hoş bir olay olmuştu. Unutamam.

Mehmet Ali Ağca, sizi vurduğunda, ben TRT 1'de Avrupa Kupası maçı izliyordum, altyazı geçmişti. O denli kahroldum ki, o maçın sonucunu hâlâ bilmem. Mümkünse UEFA'ya bi soruşturabilir misiniz, teşekkür ederim.

Sayın Papa,

Ben ne yazık ki Hristiyan değilim. Ama inanın, Hristiyanlığı kendime çok yakın görüyorum. Bunu şu an İtalya'da olduğum için söylemiyorum. İlk fırsatta ziyaretinize gelmek, elinizi öpüp hayır duanızı almak ve sizin tarafınızdan vaftiz edilmek isterim. Teşekkür ederim.

Sayın büyüğüm,

Belki bilirsiniz, belki bilmezsiniz, Türkler çok acayip insanlardır. Hepsi de barbardır. Tören düzenleyip toplu halde civciv ezme alışkanlığı, Batı'ya Türkler'den geçmiştir. Onlar hayvanları kesip etini yerler. Çok sigara içerler. Hepsi de işkenceden zevk alır. İşkence yapanları bir yana bırakın, işkence yapılan da bundan hazzeder. O kadar barbar insanlardır ki, kimseyi bulamazlarsa kendilerini zincirle döverler.

Zaten Roma İmparatorluğu da Türkler yüzünden bitti. Bu nasıl bir cürettir? Tarih sahnesinde kendilerini göstermek için koskoca imparatorluğa hareket çekmek ayıp değil midir? Bana ayıp gibi geliyor. İstanbul'u da allem kullem ederek aldılar. İnşallah elele verip mücadelemizi kazandığımızda, İstanbul'u size armağan edeceğim. Vatikan'ı oraya taşırsınız. Geniştir, rahattır. Deniz görür. Teşekkür ederim.

Papa Hazretleri,

Şu an burada keyfim yerinde. Fakat mahallemin ve sokağımın ismi biraz üzdü beni. "Küçük Cehennem Mahallesi" ve "Şer Sokağı" ters çağrışımlara yolaçabilir. Mümkünse "Rönesans Sitesi, Reform Apartmanı'nda" oturmak isterim. Siz bilirsiniz.

Villa da gayet iyi. Ama mutfakta sıcak su akmıyor bir ve üst kattaki duvarda bulunan dartın okları çok eskimiş, oynanmıyor iki. Yeni taşınacağım evde bu problemler olmasın isterim.

Yoğun şekilde İtalyanca çalışıyorum. Mişli geçmiş zamanlara kadar geldim. İlerde Vatikan'da tercüman olarak çalışabilirim. Dilerseniz danışman da olurum. Derseniz ki "Oğlum Apo, benden sonra sen Papa ol", sizi kıramam. Burayı çok sevdim, İtalya benimle gurur duysun isterim.

Aziz Peder,

Juventus Galatasaray maçının ertelenmesine üzüldüm. Çünkü eminim ki Juventus farklı galip gelecekti. Buradaki beraberlik raslantıdır. Futbolcu arkadaşlara iletiniz, Hagi ile Okan'ı kitlerlerse iş biter. Uzaktan şut atsınlar artı Zidane, Del Piero biraderime derinlemesine paslar versin. Unutmasınlar ki, bu maç aynı zamanda "Apo - Ağar" derbisidir!

Değerli ağbim,

Çok vaktinizi almak istemem. Sizden ricam beni Almanya'ya göndermeyin. Çok gerekirse Libya'ya gidebilirim. Muammer de gizli Hristiyandır. D'aiema için dua ediniz, delikanlı bi çocuk. Elinizden öper, saygılarımı sunar, teşekkür ederim.

Abdullah Öcalan

Not: Haçlı Seferleri çok şahane seferlerdir. Ben de olsam, aynısını yapardım!

Akşamsefası

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

SON KEZ SORUYORUM !.. HANGİNİZ KARA MURAT'SA ÇIKSIN ORTAYA !.. YOKSA FENA OLUR !..

Paranoya

WAT-KAN DU

UZAKDOĞU ÖĞRETİLERİ MERKEZİ

DİLEK BİR AYDIR BURAYA GELİYOR... ONU HİÇ KARATE YAPARKEN SEYRETMEMİŞTİM !..

TAO'CU SEX

ZEN POZİSYONLARI

KAMA SUTRA

DERİN ZOKUŞ TEKNİKLERİ

AA !.. HOŞGELDİN CANIM !..

BEN... BEN... SANIYORUM ARTIK NE SÖYLESEM BOŞ OLACAK !..

14. BİLİM KONGRESİ

ALOOO

ALO, OĞLUM ATAKAN SANA ÇOK ÖNEMLİ BİR GERÇEĞİ AÇIKLIYORUM !..

DEMİ MOORE SENİN ÖZ ANNEN!

DEMİ MOORE

1

2

LOMBAK KİTABI HAFTAYA ÇIKIYOR.

ARŞİVİ

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

GRETEN ADAM VE GLU

Erkem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Geçenlerde hafta sonu tatilim için ailemin yanına, Samsun'dan Amasya'ya gidiyordum. Amasya tarafına dönmek için yol kavşağına geldiğimizde benim tarafımdan gelen bir nesne dikkatimi çekti. Sonradan kamyon olduğunu anladığım bu aracın ön kısmında cam yerine kocaman bir karton vardı. Sadece şoför ve yolcu kısımlarına oyuklar açılmış geliyordu. Önce bu olay bana ufak çaplı bir dumur yaşattı. Fakat asıl dumuru bu oyukların üstüne özenle yapılmış kirpik ve kaş figürlerini görünce yaşadım.

Serkut Kızanlıklı - Samsun

Kadim dostlarımdan Sinan ve Ahmet Abi bir gece korkutuk sarhoş, arabayla alemden dönmektedirler. Sinan bir ara *"Ahmet Abi kafan iyiyse arabayı ben kullanayım"* der ve Ahmet Abi *"Lan daltarak arabayı zaten sen kullanıyorsun"* diyerek büyük bir dumurla bir anda ayılır ve kendine gelir.

Suat Özkan

Konya'da okuduğum zamanlarda birgün akşam yemeği için bir lokantaya girdim. Kısa bir süre sonra bağrı açık, ayakkabılarının topuklarına basan bir şahıs yaklaştı ve yanıma oturdu. Cep telefonu ile kısa bir görüşme yaptı ve telefonunu masanın üstüne ters biçimde koydu. Telefonun üstündeki yazıyı gördüğümde büyük bir dumur yaşadım. Yazı aynen şöyleydi: **"Miras değil alınteri"**.

Serkut Kızanlıklı - Samsun

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

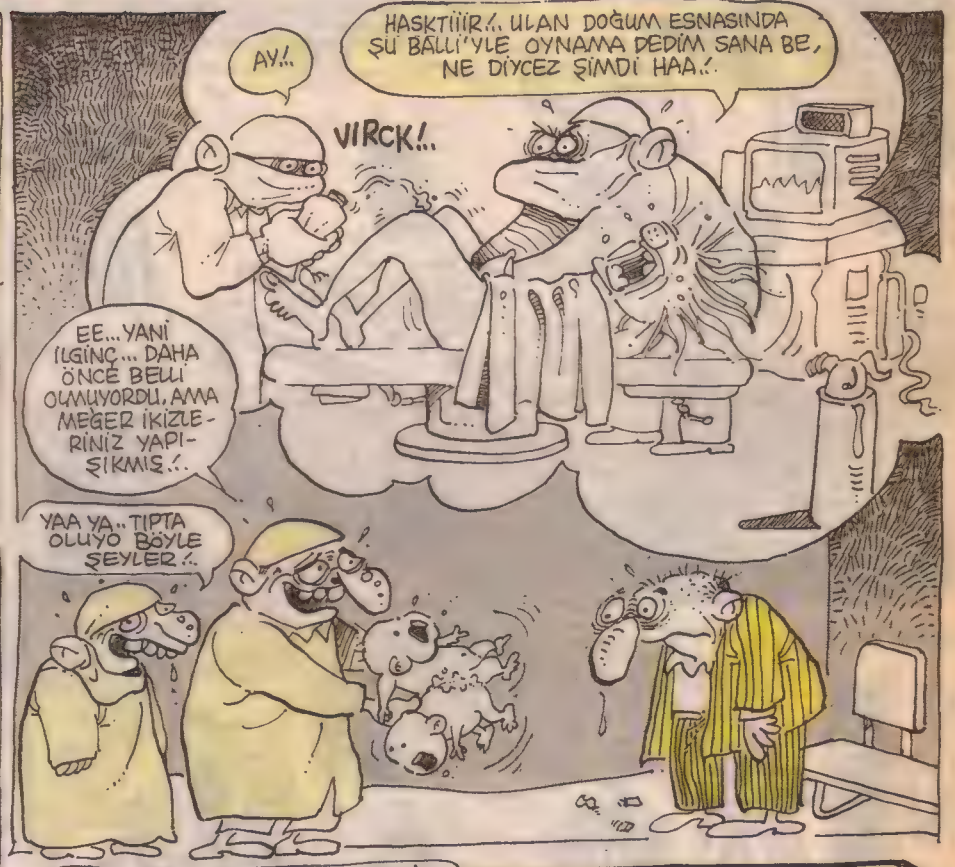

mailederseniz barsan @ ibm.net

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

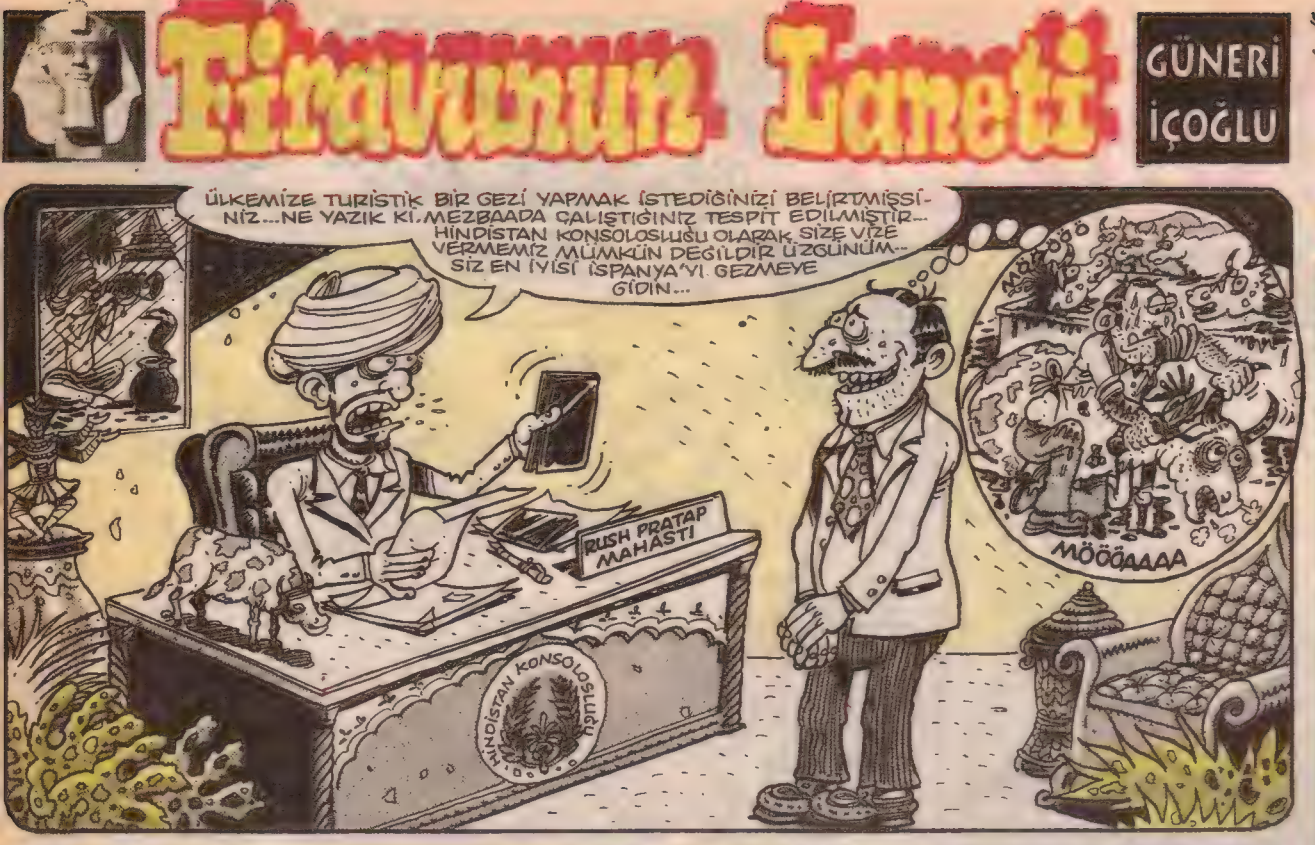

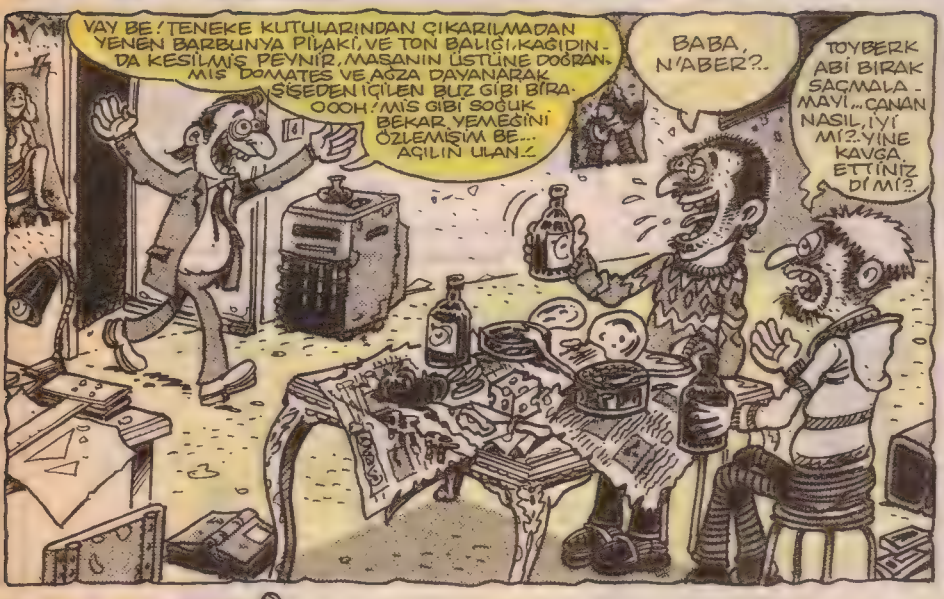

TEZ

Şoförler neden hız yaparlar? Gidecekleri yere çabuk ulaşmak için mi, hayır! Bunun tek nedeni herşeyin hızla değişmesidir. Şoför yolda giderken yol kenarlarındaki hızlı değişimi görüyor o da hızlanıyor. Mesela daha geçen hafta geçtiği yerde bu hafta binalar yapıldığını görüyor, ya da geçen ay bomboş olan otobanın iki yanında bu ay dev alışveriş merkezleri yapıldığını görüyor, o da basıyor gaza, yerinde duramıyor.

ANTİTEZ

-SON-

Bayır Gülü

FEYHAN GÜVER

Akşamsefası

temcit pilavı

met üst

oysa mesele teknik

tanımları, cevapları, türkçe sözlü hafif meşrep hayatımıza dair her türlü ilgiyi bilgiyi yeniden gözden geçirmeliyiz sevgili türkü dostları

çözümleri yanlış alanlarda aramamalıyız.. mesela deprem, çığ, yangın, sel gibi doğal afetlere, ağıt yakarak türkü söyleyerek folklörümüze taşımamalıyız sevgili delikanlılığın kitabını yeniden yazan dostlar.. çığın, depremin, yangının, selin karşısında türkü söylemek, ağıt yakmak nihai çözüm değil

bu ülkede yılda ortalama 5 bin kişiden 14 yılda 70 bin kişi ölmüş memleketin çeşitli bölgelerinde meydana gelen trafik kazalarında.. 70 bin vatan evladı için ne yapıldı peki bilhassa serhat şehrimiz kars'ta oturan kalın kaşlı arkadaşlar, söyler misiniz.. bir yürüyüş, bir miting, bir trafik ışığı yakma olayı veya hız tümseklerini tekmeleme olayı gerçekleşti mi.. hayır.. niye.. çünkü ölüm artık sıradan birşey oldu.. çay içmek, yemek yemek gibi

sevgili kardeşlerim, bilhassa ankara'da oturan ve bir başka iklimde üşümeyen adı cezmi ve nihat olan güzide kasacı kardeşlerim.. mesele, teknik.. hangi konuda derseniz, bilmiyorum.. ama hissediyorum, mesele teknik

neden her yağmur yağışında istanbul'u sel basıyor, üstelik arap kızı da camdan bakıyor.. hem de bu yağmur gecekondu, medya plaza demeden her yeri sel olup basıyor.. niye.. bilmiyorum.. bilmiyorum ama hissediyorum, mesele teknik

sevgili baldızlarım, neden son zamanlardaki zenginler önce müteahnhit, sonra banka, en sonra da gazete ya da bir televizyon kanalı sahibi oluyorlar.. neden.. çünkü, mesele teknik

devlet hâlâ çok çekici.. devlet milyonlarca dönüm hazinearsası sahibi hâlâ.. şahane manzaralı acayip güzel binaları var.. bütçesi ye ye bitmiyor.. devlet tanımını irdelemeliyiz sevgili eltilerim.. devlet teknik bir aygıt olmalı ve bu arsalar, bu şahane manzaralı acayip binalar artık halkın olmalı.. özelleşme ile beleşleme birbirine karıştırmamalı.. adam adama markaj yerine alan savunmasına geçmeliyiz sevgili görümcelerim

sözün özü: hayatta bir iddianız olmalı önce.. sonra da bu rüyanızı gerçekleştirebileceğiniz koçlar gibi kaliteli bir halkımız.. bakınız fetullah hoca gülen efendi adına merih'te bile okul yaptırılıyor.. daha aziz nesin adına çatalca'da bir okul yaptırılamadı, para toplanamıyor.. bütün bu meseleleri dramları bizden önce herkes yazmış.. bir de bizim yazmamız söylememiz meselelere bağışıklık ve geyik muhabbeti kıvamı kazandırıyor o kadar

oysa, mesele teknik.. biz bu juventus'u yeneriz yenmesine de bu doğu sorununa nihai bir çare mi yani

daral timsah çağçağ
tripanazomigambiyetsizler

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

KOMİK KİTAP
KOMİKAZE 4
VE
MARLON'UN
KİTAPLARI
BÜTÜN
GAZETE
BAYİİLERİNDE..

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

Söylese Herşey

Eğilip yüzüne bakıyorum. Perdenin arasından doğan güneşin ışığı vuruyor yüzüne... Öyle güzelsin ki, saatlerdir sana hiç kendim gibi davranamadım...

Öyle güzelsin ki köleliğimi bile anlamlı buluyorum şu an... Herşeyi, herşeyi göze alabilirim senin için, biliyorum. Böylesi daha anlamlı diye baştan yenildiğimi hissettirdim sana... İnsan sevdiğini hissedince yenilmek istiyor, yenildiğini herkese duyurmak bile anlamlı geliyor insana sevince...

Bu karşılıksız sevgi "karanlık bir mutluluk" veriyor bana... Bu "karanlık mutluluğun" ne anlama geldiğini bilmiyorum. Hem anlamaktan çoktan yoruldum. Ciddi ciddi hayat hakkında yorumlarda bulunmaktan yoruldum. **Bunların hepsi boş, hepsi beyhude,** diyen yanıma kızıyordum, o yanımı yargılıyordum durmadam...

Sonunda yine kendimle başbaşa kalıyordum. Hiçbirşeyi unutmayan kendimle.

Sonunda günlerdir başkalarına karşı kullandığım kelimelerin hesabını verirken buluyordum kendimi...

Gereksiz bir varlıktım bu sisteme göre, biliyordum bunu, ama inadını yaşıyordum. Yüzüme bakanlar hemen anlıyordu bunu.

Gereksiz biri olduğumu hallerine en çok acıdığım ev kadınları bile anlıyordu.

Güneşin ışığı yüzüne vuruyor... Yattığın kanepem kutsal gözüküyor şimdi gözüme. Sen içindesin diye, evimi ilk defa görüyorum sanki... Oysa yıllardır, evimde hissetmemiştim ki kendimi... Bu hayata duyduğum başkaldırımın bir nedeni sayıyordum bunu. İlk defa sen içindesin diye evimde hissediyorum kendimi...

Karşılıksız olsa seni sevmek, ruhumu işte böylesi yanaşma duygularla dolduruyor... Kendime duyduğum saygımı yitiriyorum. Böylesi sevince onurumu ayaklar altına alıyorum... Bu "karanlık mutluluk", karşılıksız da olsa sana duyduğum bu sevgi yüzünden herkesle barışabilirim mesela, düşmanlarımla bile uzlaşabilirim...

Günlerce yanından ayrılmayabilirim... Yüzüne soluk almadan bakabilirim. Buna insanlar delilik diyebilir... Desinler... Anlamaktan ve anladığım için incitilmekten tükendim artık...

Yüzünü seyrederken ölümü düşünüyorum. Seni düşünürken, artık bu son olsun diyorum. Mutlak mutluluğu düşünüyorum. Sürekli aşkı: Ölümü... Ölümü düşünüyorum köpekler gibi yaşamak istediğim halde... Oysa yıllarca gidecek hiçbir yerim yoktu benim... Öyle yoksundum ki sevgisizlikten, ne yaşamak istiyordum, ne de ölmek...

Oysa bu ıssızlığı ben hazırlamıştım kendime... Kim varsa derin bir öfkeyle giderek çıkarmışım hayatımdan. Hayatı
miştim. Bile
bu mükem
olmayacaks
kendime...
gün ettim
nızlığın o a

Yaşanmad
Hiçbir zama
diğim evime
mi. Hep ba
gün etmiştir

Onları ora
ni ve yüzler
Bendeki kad
riyle ve ya
uğraşırdım.
ların adına
ğımı, nasıl
dim bile bil
ne denli büy

Ama artık
le barışabiliri
şabilirim. Çü
seni hatırlat
seni tanıyor
mende, seni
sevmemde

Hayatımd
Öyle ki seni
kese minne

Kanepem
Sabah oluy
sızan güneş
vişmek aklın
hırkanı bile

Demek ilk
insanın sevg
Sana derin
anda bunu
gördüğüm
olamayaca

Peki, ne
misin hangi
derin boşlu
söyler misin
rür görmez
yacağı... Ha
belli ederdi

Son bakış
ilk bakıştak
dum sevgi!
dum. O sır
mişti bu. An
çağımızda
yi bırakıp bu
dı... Ben yıl
düm sevgil
saklamakla
herşeyi çöz
Korkularımı

Abartıyor
me... Aba
Sun sevdiğ
nasıl geri d
dim kendim

Kanepem
sızan günış
ne güzelsin
hissediyoru
rimden vaz

ne Boşuna muydu

?

ı bilerek bir çöle çevir-
k çevirmiştim hayatımı
el yalnızlığa. İstediğim
hiç olmasın, demiştim
e sonunda evime sür-
endimi, ağzımdaki yal-
kan tadıyla.
n kirletilmiş arzularla...
kendime ait hissetme-
sürgün etmiştim kendi-
kalarının acılarıyla sür-
...
da bırakmış, sözcükleri-
i alıp evime gelmiştim.
erlerini. Günlerce yüzle-
m kalmış sözcükleriyle
Kimseler bilmiyordu on-
endimi nasıl da suçladı-
a lanetlediğimi... Ken-
nedim, gerçek anlamda
ük acı çektiğimi...
ana elini uzatan herkes-
n. Kolayca ilkesizce uzla-
nkü elini sıktığım herkes
yor bana. Sanki herkes
Sanki senin bana gel-
u "karanlık mutlulukla"
erkesin bir payı var.
bir tek sen varsın artık.
varlığın yüzünden her-
borcu duyuyorum.
e uzanmış yatıyorsun.
r. Perdenin aralığından
şığı yüzüne vuruyor. Se-
a gelmesin diye o kalın
zerinden çıkarmamışsın.
bakışta anlaşılıyordu bir
li olmayacağı öyle mi?..
ir hasretle baktığım bir
söylemiştin bana: **İlk**
an anladım seninle
ğımı, demiştin.
ördün yüzümde? Söyler
derin yoksulluğu, hangi
u gördün orada? Peki
nasıl, nasıl anlaşılırdı gö-
ir insanın sevgili olama-
ngi derin kaybetmişliği
unu...
a aşkı biliyordum, ama
imkansızlığı bilmiyor-
inan... Çünkü yoksul-
ttandım. Yüzüme işlen-
k en gerekli bilgi buydu
e yazık ki. İnsanlar herşe-
nu anlamaya çalışıyorlar-
rca bu korkularla büyü-
.. Yüzümdeki işaretleri
geçti ömrüm... Sevginin
ceğini umut ettim hep.
birer vehim sandım.
un, dedim kendi kendi-
ıyorsun. Sun yüzünü,
n insanlara. Bak sevgin
necek... Hep böyle de-
e...
de yatıyorsun. Perdeden
ı yüzüne vuruyor. Öylesi-
ki senin için ölebileceğimi
: Senin için bütün sözle-
eçebilirim. Senin için ru-

humu yanaşma duygularla doldurabilirim. Onurumu ayaklar altına alabilirim. Senin için, o kutsal bulduğum sevgim için bütün geçmişimi yalanlayabilirim. Biliyorum şaşırtıyor bu seni. Herşeyini kutsal bulmam şaşırtıyor.. Yüzünü, bakışlarını, bedenini... Gözlerine vuran güneşin ışığını...

Bana bakma öyle, diyorsun... **Hem bende ne buluyorsun ki... Ben hiç sandığın gibi kutsal, farklı biri değilim... Hem sevmek, sevişmek nedir ki?.. Ben bazı geceler seviştiğim birçok adamı sonradan hiç görmediğim oluyor,** diyorsun.

Hem ne görüyorsun gözlerimde, bende ne buluyorsun, gözlerini kırpmadan neden öyle bakıyorsun bana, diyorsun... Gözlerine bir kez daha bakıyorum. Kaybetmeye hazır halimle bakıyorum... Tepeden tırnağa dikkat ve hasret kesilmiş bir şekilde sana bakıyorum...

Bana yalvaran bakışlarını görüyorum... **Yok, inan, istediğin, arzuladığın o şey neyse, bende yok,** diyen bakışlarını görüyorum... İnanmak istemiyorum önce. Kasıtlı yaptığını düşünüyorum. Beni kendinden soğutmak için, belki de bir sevdiğin, bağlandığın biri olduğun için yaptığını düşünüyorum.

Hayır, diyorsun. Hiçbiri değil. **Sadece ben düşündüğün o insan değilim**... Sonra **sen bir boşluğa vuruldun, hep böyle misin** demek, istiyorsun. **Olmayan birşeye aşık oldun... Olmayan şeyleri varmış gibi abartır mısın hep sen, boşluk mu çeker seni,** demek istiyorsun...

Ben o düşündüğün değilim... Hadi yat, uyu, ben sandığın gibi özel, kutsal biri değilim... Sabah erkenden giderim ben, seni uyandırmam, usulcacık giderim... Seni ne zaman ararım bilmem... Hem beni düşünmesen iyi edersin... Beni merak etme... Son sözün bu olurdu, **beni merak etme...**

Biliyor musunu sevgili, **beni merak etme,** deyişinden hatırladım herşeyimi ve tarihimi bir kez daha...

Seni nasıl sevdimse halkımı da öyle sevdim ben...

Bir boşluğu sever gibi sevdim halkımı...

Olmayan birşeyi sever gibi... Senin gibi onu da kutsadım... Yani boşluğu kutsadım hep... Boşluğa vuruldum ben.. Olmayan birşeye. Şimdi bir sürgünüm kendi ülkemde... Ceza olarak bana bir tek şaşırma hakkı verildi...

Bu ülkeye bağlanmak, sana bağlanmak gibi birşey sevgili... Boşluğa vurulmak gibi... Karşılığı olmayan birşeye aşık olmak gibi...

Ülkem, ne olur bir ses ver bana. Var mısın gerçekten?.. Seni özlediğim kadar var mısın?.. Değer misin bu korkunç özleme?..

Bak, bir evladın ne yazıyor. Doğudan. Askerlik yaptığı yerden...

Ona inanmalısın. Kulak vermelisin... Günümüzde olduğu gibi, çoğunluğa kapılmadı o... Vicdanının sesini dinledi... Bir ses ona, **öldürmeyeceksin,** dedi. Öldürmedi. İnsanların üzerine ateş etmesi gerekirken toprağa ateş etti o, bu yüzden **adi komünist, anarşist** diye hakaret edilerek dayak yedi, ama yine de kimseyi öldürmedi... Vurmadı, kırmadı... Anlamaya, sevmeye çalıştı...

Ülkem, evladın o senin... Bak bu şiiri o yazdı:

"Bir su akardı alabildiğine yeşil
Zap'ın bir kolu derlerdi bize.
Üst tarafında bir köy
on haneli
Bahçelerinin meyvalarını yerdik
Dilini bilmediğimiz insanların
Ürkerlerdi
Ürkerlerdi elbisenin yeşilinden
Sonra gülümserdim ben onlara
Ellerinde çapa ot biçerken
İlk çayımızı içmiştik onlarla
Sonra beş parmağın beşi bir değil sohbetleri olmuştu
Her gün gider olmuştum ben
Onlar her gün güler ve bekler
Bir günün gecesiydi
Anlamadım pek birşey
Lojistik destek lafları telsiz cızırtılarında
Ardından makineli tüfek sesleri
Ardından havanlar, MK-19'lar
Ardından geceleri ışıkları yanmayan
On haneli, içinde insan olmayan
Yeşil Zap suyunun küçük yıkık evleri..."

Söylesene imkansız, söylesene yanlış sevgili...

Söylesene, bana hiçbir zaman yar olmayan sevgili,

Söylesene, içindeyken ve yaşarken, kendimi hep sürgünde hissettiğim ülke boşuna mı sana duyduğumuz aşk?.. Boşuna mı bu korkunç özlem?.. Boşuna mı zor zamanda herşeyi göze alarak konuşmamız...

Bir evladın, yukardaki şiiri mektubuyla gönderdi bana... Askerlik yaptığı en doğudan...

Eğilip yüzüne bakıyorum. Perdenin aralığından sızan günışığı vuruyor yüzüne... Söylesene sevgili, ben bir boşluğa mı aşık oldum sen diye? Olmayan bir şeye mi?.. Bir uçuruma mı?.. Hep boşluklar mı çekti beni?.. Söylesene kendimi kandırmaktan neden vazgeçemiyorum?.. Söylesene ülkem var mısın sen gerçekten?

Yoksa ben, o sevgili gibi hep olmayan bir şeye mi aşığım?.. Bir uçuruma mı?.. Karşılığı olmayan birşeye mi?.. Bir boşluğa mı?

Boşuna mıydı herşey?.. Söylesene aşkım... Söylesene ülkem... Beyhude miydi yoksa herşey?..

* İçlerindeki çeteleri ve o büyük soygunlarını saklamak için, halkları birbirine kışkırtanların yüzü bir gün açığa çıkar elbet Kimsenin gücü Kürt ve Türk halklarının kardeşliğini yokedemeyecektir

* 5 Aralık saat 14.00'de **Ankara**'da **YKM Genç Kulüp**'un düzenlediği söyleşideyim Milli Piyango Çekiliş Salonu'nda

* 12 Aralık saat 15.00'de **Bursa**'da **Ekin Kitabevi**'ndeyim

* 19 Aralık saat 15.00'de **Malatya**'da, **Kelepir Kitabevi**'ndeyim Ardından **İnönü Üniversitesi**'nde söyleşim var

* 20 Aralık saat 15.00'de **Gölbaşı Gazetesi**'nin davetlisi olarak **Adıyaman**'dayım

* **Erkan Doğanay**'ın 3 resim sergisi **Samsun Devlet Güzel Sanatlar Galerisi**'nde 30 Kasım - 06 Aralık

* **Bahçe.** Kültür sanat ve edebiyat dergisi ANSAN Sanat ve Çevre Bahçesi 07100 Kalekapısı/Antalya

* **Ergülen, Salih Arıtekin** adresini kaybetmiş senden haber bekliyor

* Sibel Yazıcı, Fercan Kaya, Isımsız, Erol Erdoğuş, Zeynep İ., Sevgi Lule, Sezen Yıldız, Canan, Ronayı Bozarslan, Sevil Çağın, F.kret Kaya, Zeynep Işık, Melda Tokgöz, Seçkın, Özlem Güçlü, Savaş Karataş, Gürkan Erdem, İrem, Hünkar Ergün, Merve Tarlabölen, Tarık Türk, Salih Arıtekın, Peygamber, Serkan Yılmaz, Kıvanç Eser, İlknur Uysal, Özge Örek, Melike Kınay, Beyza, Bay X, Aykut Aygün, Fergün C. Atalay, mektuplarınızı aldım sevgiyle...

Mesut Ceylan kardeşimin "BAŞLAYALI ÇOK OLDU MU" adlı kitabı çıktı... Alınız...

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

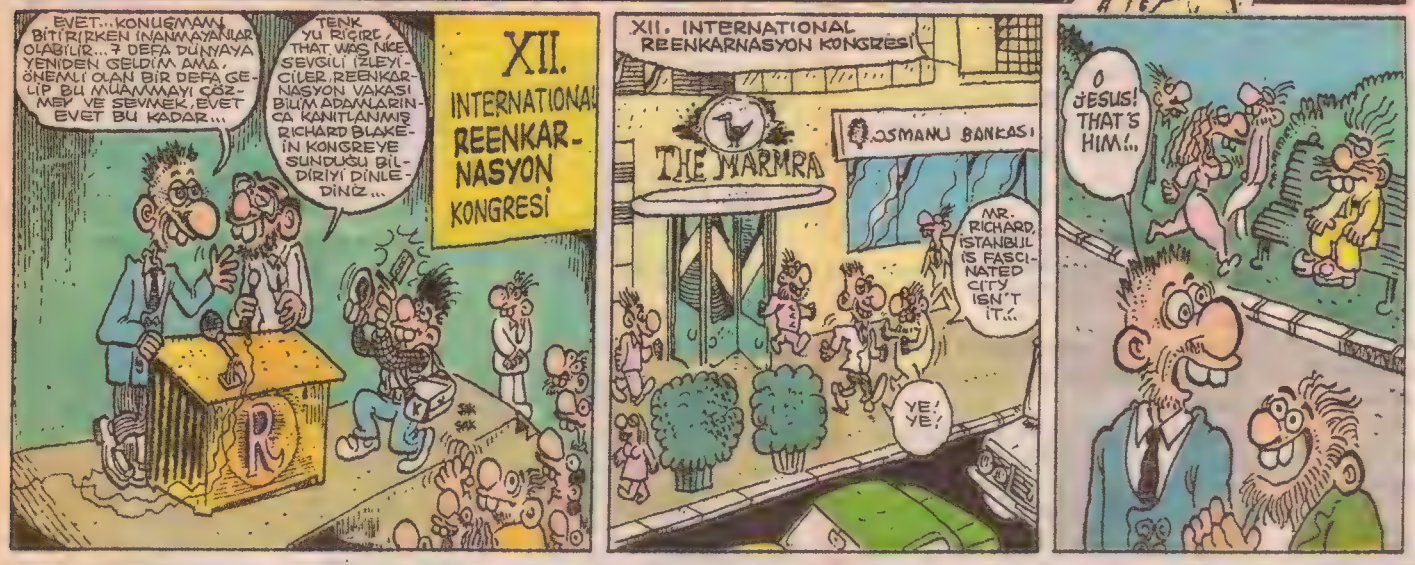

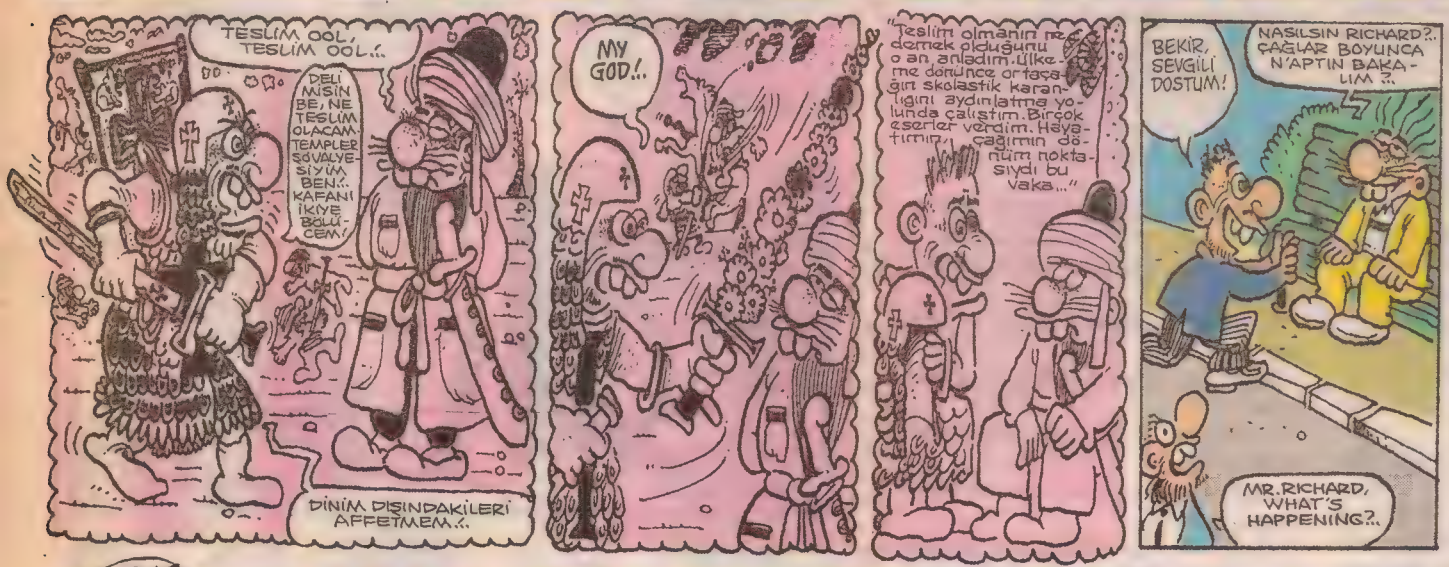

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Orlaz

Juventuş!

Apo'cu uzay mekiği; **Apo**llo!

Apo'nun politik hali; **Apo**litik!

Juventus'un tuş olmuş hali; Ju-ven**tuş!**

Ünlü bir İtalyan şehri; **Apo**li!

Ünlü bir İtalyan ovası; A**PO!**

Ünlü bir İtalyan ismi; **Apo**ssolini!

İtalya'da bir Laz şehri; **Lazio**!

Torinospor (!) da oynamış bir Türk; Torinolu Şaban!

Hukuksuzluğun hukuku; Roma Hukuku!

Bilmece bildirmece, dil üstünde kaydırmaca; Roma dondurması!

Romalı Apo, Romalı Perihan'a ne demiş; **"Kız sen Roma'nın neresindensin"!**

Romalı Sezar **"Sende mi Bürütüs"** demiş; peki Somalı Sesar ne demiş; "UEFA'nın yuları **sende mi Juventüs"!**

Apo konusunda yamukluk yapan İtalyanlar'ın zaten yamuk bir millet olduğu nerden belli; Pizza Kulesi'nden!

İtalya nede birinci; ibn.likte!

(Medyam öyle diyo!)

Apo yakalanır yakalanmaz gazetecilerimiz İtalya'ya ne getirmeye gittiler; Apo'nun kellesini!

(Çünkü gazeteci dediğin Apo'nun resmini değil, kellesini getirmeye gider!)

Bu haldeki medyamız yakında İtalya'yı nasıl yazar; **İ**talya!

İtalyanlar'ın en çok içtiği şarap, en çok yediği makarna; bendenizin şu anda yaptığı da makara!

Hadi hep birlikte yapalım makarena!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Akşam Postası

Soyaçekim masalı

Ender Özkarraman

Yüzyıllar önce Semerkant'ta -adına üveys derler- bir kral yaşarmış...

Çok güçlü bir adammış bu kral ve güçlü olduğu kadar da iyiymiş... Halkı, bu karizmatik ve büyük yürekli kralı öyle çok severmiş ki...

... saray, halkın kral için götürdüğü hediyelerle dolup taşarmış...

Fakat, kral çok mutsuzmuş... Suratını asıp, oflaya puflaya dolaşırmış sarayında... Kralın mutsuzluğu onun için oldukça önemli bir nedene dayanıyormuş...

Nedeni şuymuş: Birgün kendisine gönderilen hediyeler arasından bir asa, öyle beğenisini kazanmış ki kralın, hemen ferman çıkarmış...

TEZ BULUN BANA BU ASAYI YAPAN USTAYI!..

Kralın askerleri, Semerkant'ta dolaşmadık ev, aramadık atölye bırakmamışlar ama, bulamamışlar ustayı... Vezirlerinden biri şöyle demiş krala:

EFENDİM, BU ASAYI YAPAN BİR İNSAN OLAMAZ... OLSA OLSA...

EVET?.. OLSA OLSA...

VALLAHİ BİLEMİYORUM EFENDİM AMA, BU BİR İNSANIN İŞİ DEĞİL... BU KADAR İNCE GÖREN BİR GÖZ...

Özel arabasıyla Semerkant'ı dolaştığı bir gün; halkı sokaklara dökülüp bu iyi kalpli ama morali bozuk krala el sallamaya başlamış... Bir ara, arabasının penceresine eğilip bu ellere bakan kralın dikkatini bir şey çekmiş...

Bir el!.. Fakat içinde göz olan bir el... Kral telaşla...

DURDURUN ARABAYI ÇABUK!..

Askerler oraya buraya koşturmuş ama bulamamış o elin sahibini...

AÇ BAKAYIM ELİNİ!..

Kimse olup bitene bir anlam veremezken, kalabalığı yarıp kaçan bir adam evine doğru koşuyormuş...

Evet... Bu, kaçan adamın ta kendisiymiş kralın aradığı... Adamın bir gözü olması gereken yerdeyken ötekisi gerçekten de elinin içindeymiş.

Ve bu bir gözü elinde olan adam yapıp göndermiş o asayı krala... Bu adam-ki adına Hüseyin derler- bölgenin en usta kuyumcusuymuş ve bu özel durumunu yine kendisinin yaptığı özel bir şapkayla gizliyormuş...

Ertesi gün atölyesinde çalışırken dışarda okunan fermanı duymuş...

...BİR GÖZÜ AVUCUNUN İÇİNDE OLAN ADAMI HERKİM BULUP DA SARAYA GETİRİRSE KRAL KIZINI ONA VERECEKTİR!..

Kralın o dünyalar güzeli kızı gelmiş gözünün önüne...

Hemen o akşam saraya koşmuş... Kendini ihbar etmeye...

İŞTE KRALIM!.. ARADIĞINIZ ADAM GELDİ!.. YALNIZ ÇOK MERAK EDİYORUM...

YILLARCA SAKLANMIŞ OLMAMA DEĞECEK Mİ, YANİ KIZINIZI BANA VERECEK MİSİNİZ?!

Kral, herkesi şaşırtan bir cevap vermiş...

ÜZGÜNÜM OĞLUM! AMA BU İMKANSIZ...

GEL BENİMLE...

ANNE!

İŞTE SENİN ANNEN!.. YANINDAKİ DE İSTEDİĞİN KIZ, YANİ KIZKARDEŞİN... VE SEN; BİZİM YILLAR ÖNCE HIRSIZLAR TARAFINDAN KAÇIRILAN İLK ÇOCUĞUMUZ...

OĞLUM!

ABİ!

...demiş ve böylece, tarihin gördüğü ilk "Evlenmek üzere olduğu kadın meğerse kardeşiymiş" olayı gerçekleşir olmuş...

YÜZBAŞI

Postmodern Zamanların Yenilmez Savaşçısı

ALBIRT

SONER GÜNDAY

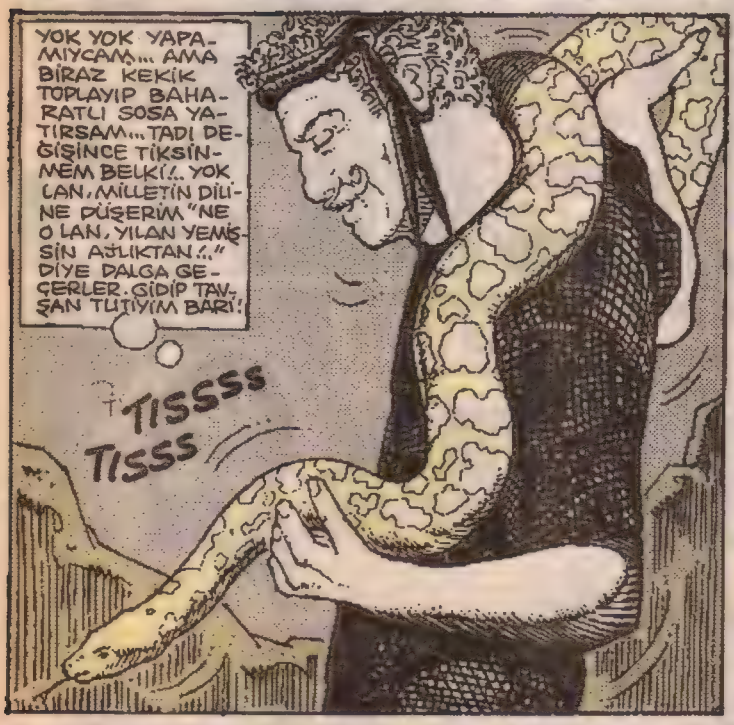

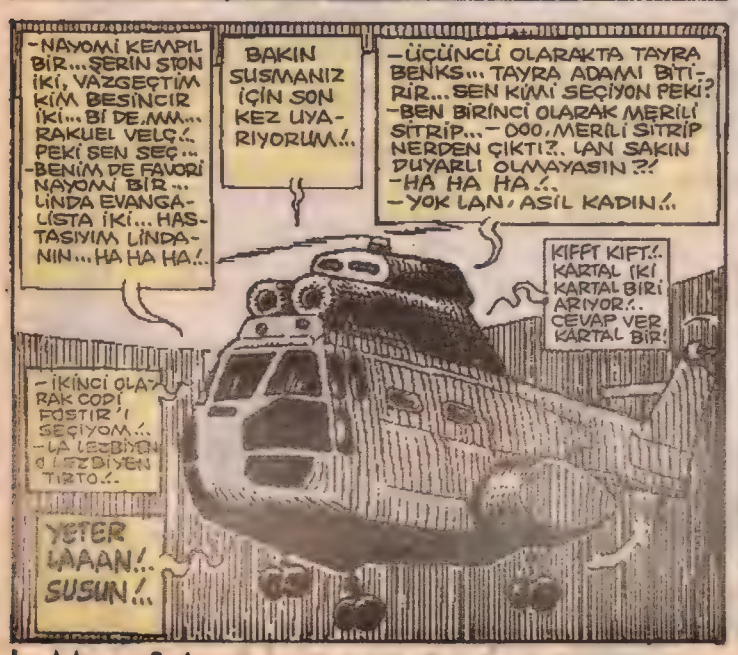

Ormanların Gümbürtüsü

NİHAT GENÇ

Ormanlar, ya devletindir, miri ormanlar, ya vakıflarındır, ya da özel mülktür, bir de kendiliğinden hüdayi nabit ağaçlar vardır ki, orman doğanın müziğidir, seyri dahi insana sarhoşluk duygusu verir. Anadolu topraklarında halkla devlet arasındaki bitmek bilmeyen çılgın bir savaş bugün hala devam etmekte, savaşın galibi "devlet", propaganda vasıtalarını tümüyle ele geçirerek ormanların yokolmasında baş suçluyu, orman köylüsü, yani halk olarak tesbit etmiş, geniş kitleleri de buna inandırmıştır, ki, en ateşli rüzgarlar hala ormanlarımızda eser.

Orman müfettişleri, orman bölge müdürlükleri pis ve aşırılığı inanılmaz boyutlarda skandallarla çalkalanmakta olduğu halde basın tarihimiz yüzyıl boyunca görmezden gelmiş, dünyanın bu en güzel ormanlarını siyasilerin baltalığı yapıvermiştir, ki, toprağın yanmış dudaklarını ancak ormanda hayat bulur.

Halil Kutluk'un Türkiye Ormancılığı İle İlgili Tarihi Vesikalar, 1948, I-II cilt, adlı kitap "ormancılığımız" için eşsiz bir kitap, yüzlerce ferman, yasa, yönetmeliğin uzunca hikayeleri 1200 sayfayı tutuyor. Bir fikir edinebilmek için, fermanların konularına bakalım: "Gemilere demir çivi yerine Biga sancağı dağları ile Meğride kesteretle bulunan Pınar ağaçlarından 30.000 adet çivilik ağaç satın alınarak tersaneye teslim edilmek üzere gönderilmesi...", "Donanma gemilerinde kullanılan büyük makara dilleri Sinop dolaylarında bulunan Kayacık ağacından yapıldığından 1000 kıta kayacak kütüğünün gönderilen üç boy ölçü üzerine satın alınarak gönderilmesi hakkında", "Eflak voyvodası Aleksandır voyvoda marifetile sevk olunan fıçı tahtaları defter hülasası", "Tersanede demir eritmek için Gemlik Kapudağı vesaire kazalardan yaktırılacak funda kömürü hakkında", "İstanbul'da kereste para ettiğinden gemi sahipleri daima kereste yükü alıp odun taşımadıklarından her bir gemi önce ikişer sefer yakacak getirmesine, aksi halde gemi sahibi için ceza verileceğine dair", "Donanma kalyonları için Samako kazasından kesilen sütun ve serenlerden resim alınması hakkında", "Koru olarak saray adına sınırlandırılmış olan mahallerde av yapılmaması ve odun kömür kesip satılmaması hakkında", "İstanbul'da evler ve dükkanlar ahşap pedavra ve ahşap levhalardan yapıldığından yangınlardan çok hasara uğradığından ve bu suretle ev ve dükkanların kargir yapılması hakkında", "Yazılık, ceviz, fındık, ıhlamur, kızılağaç vesair bıçkıya yarar kereste İstanbul'a getirilmekte iken İznik'de bazıları bu kerestelerı Mısır'a giden gemilere vererek sıkıntıya sebep olduklarından bu kerestelerin İstanbul'a gönderilmesi hakkında", "Rençber, çingene, yörük taifesi ormanlardan gemilere yarar ağaçları kesip yokettikleri ve urgan yapmak maksadile ıhlamurların dallarını kesip soyduklarından menedilmesi ve korucu tayin edildiğine dair", "Tersaneye lüzumlu olan Karaağaç Bolu sancağında Gemişabat ile Düzce arasındaki Karaağaç ormanında olduğundan muhafazası için arz olup.."...

Fermanları okuduğumuzda, yüzlerce ayrıntılı bilgi sahibi de oluyoruz, hangi ağacın geminin kıç bodoslamasında kullanıldığı, hangi ağaç türünün dümen yapımında, hangi ormanların ağaçlarının dünya piyasasında meşhur olduklarını öğreniyoruz. 1863 yılında İstanbul'a açılan orman sergisinde, Anadolu'nun tüm meşhur ağaçları sergilenmiş, ancak halk fazla ilgi göstermemiştir, ki, halkımız hala ıslıkla ışıklı bir orman gezintisinin alışkanlığından uzaktır.

Ancak, 17.yüzyıldan sonra ormanların yokolduğu düşüncesiyle büyük bir panik yaşanıyor, "yasaklar" sertleşerek konulmaya başlanıyor, İstanbul'a en yakın İznik olduğu için, İstanbul'un ilk elden tükettiği İznik ormanları için, ağır cezalar getirilip, bu ormanlardan tek bir ağaç kesilmemesi isteniyor. Hızarcı-baltacı devlet birden iyi kalpli acı çeken bir insan oluyor.

Ayrıca, odun harcaması fazla olduğu için hamamı çok seven Osmanlı, 17.yüzyılda bir ferman çıkartarak, İstanbul'da artık hamam ve çifte hamam yapılmasını yasaklıyor...

Ve büyük yangınlara sebep olduğu için fermanla, ahşap yapımı evler de yasaklanıyor, buna rağmen ahşap ev neden yapılıyor, taşıması ucuz, kerestesi ucuz, taştan yapılmış evler masraflı! Ancak, ahşapı nasıl kovabiliriz, kültürümüzü buza değilse de tahtaya oymuş bir milletiz.

Diğer temel bilgimiz, ormanlarımız bölgelerinde yokolmadı, hepsi İstanbul'a götürülerek bitirildi, bu büyük nadide ormanların siyasiler tarafından baltalık olarak kullanılması, dünden daha hızlı bugün de devam etmektedir. Bizler sökülen ağaçların köklerindeki ruhlara bekçilik yapıyor, bir zamanların büyük ormanlarının armonisini, yaprakların berrak hışırtılarını özlemekteyiz.

İlginç bilgilerden biri de herhangi bir ağacı kesene verilen cezanın iki katı "meşe" ağacı kesene veriliyor. Meşenin ayrıcalığı nedir? Türkiye Meşeleri adlı kitapla Palamut Meşesi adlı kitapı okuduğumuzda, Anadolu topraklarında en çok tükettiğimiz, milli kimliğimizle içiçe girmiş bir ağaç, meşe! Üçyüz-dörtyüz yıl ayakta kalabilen dayanıklı ağaçlar! Hiç bir ağaç bu kadar sevilmedi, dövülmedi, bu kadar hor kullanılmadı.

Mesela hangi bölgenin kebabı meşhursa, o bölgenin dağlarında meşe kalmamış demektir. Çünkü meşenin odun kömürü meşhurdur!

Ev, köprü, gemi, demiryolu traversleri, vagon, taşıt aracı, su tahkimatları, maden ocakları tahkimatında, telgraf direklerinde meşeyi kullandık. Her işe koşturulan besleme hizmetçiler gibi. Mobilya kalitesi yüksek değildir, yakacak odun olarak kullanılır!

Demir, çimento, endüstrideki büyük gelişmeler sonucu artık meşe odununun kullanım alanı kalmamış gibidir, bundan sonra dikeceğimiz meşeler dünyaca meşhur kebaplarımızın lezzetine yarayacak. Çünkü meşe odunu harlayıp birden sönmez, ritmle yanar.

Tarih boyu meşenin büyük ününü sağlayan, fındık büyüklüğünde kapsullü meyvesini saran "pelit"dir. Bu yüzden, karadenizde ve güneyde meşe ağaçlarına "pelit" denir, (palu, palıt..). Pelitin içindeki tanen, dericilik sanayiinde tarih öncesinden beri kullanılır. Dericiliğin ana hammaddesidir. Bazı bölgelerde temizlik tozu olarak da kullanılır, yavaş ve uzunca süren ısısından dolayı sobalarda yakılır.

Meşeler, Akşemeşeler, kırmızı meşeler, herdem yeşil meşeler başlığında üç büyük grubu ayrılır, ancak, alt varyeteleri zengindir: Saplı meşe, Istranca meşesi, İspir meşesi, Maca meşesi, Kuzey Anadolu sapsız meşesi, kasnak meşesi, mazı meşesi, tüylü meşe, saçlı meşe ve palamut meşesi vb...

Anadolu toprağında, insanıyla ve tarihiyle bütünleşmiş olan ünlü meşemiz, işte bu Palamut meşesidir. dünyanın en zengin palamut ormanlarına sahiptik asırlar boyu. Yaşam öyküsü insanımızın acılı öyküsüdür. Yumruk gibi sert ve hüzün dolu. Ve 1960'lı yıllara kadar dünya palamut sanayiinde birinciydik. İstiklal savaşında Yunanlılar'ın iç Ege'ye doğru yürüyüşlerinde, bizim yüz yılda tüketeceğimiz meşeleri, üç-dört ay içinde ısınmak için muhteşem ormanları yoketmişlerdir.

Meşe, kuzey ülkelerinde zafer, şöhret ve ikbal sembolüdür. Güney ülkelerinde defne yaprağı, kuzey ülkelerinde meşe yaprağı zafer ve tacı ve kıral ve prensler için meşe dalından şeref taçları yapılmıştır. Almanlar bu geleneğe uymak suretiyle 1936 dünya olimpiyatları nede-

niyle Berlin yakınındaki Olimpiyat köyünün ebediliğini, Alman kudret ve kuvvetinin sembolü olarak merasimle meşe ağaçları dikmişlerdir. Ayrıca, olimpiyatlarda dünya birincisi her sporcuya bir de meşe fidanı hediye etmişlerdir.

Meşeler büyük bir yaşama kudretine sahiptir, çok geç yaşlarda bile, kök ve kütükten sürgün verir. Ankara ulus meydanındaki Atatürk heykelinin mermer kaidesinin bir yüzüne oyularak resmedilen meşe kütüğünden gelişmiş kuvvetli bir sürgün motifi, koca imparatorluktan genç bir cumhuriyetin yeşerdiğini ifade için kullanılmıştır, öfkeli, dirençli bir irade!

Yunan ve Romalı eserlerin süslemelerinde meşe motifleri kullanılmıştır. İstanbul arkeoloji müzesindeki ünlü Bergama tacı da meşe yapraklarından yapılmıştır,. Dericiliğin ince bir işçiliğini teşkil eden Pergament'in (parşimend adı buradan gelir) Bergama'da yapılabilmesi, bize o tarihlerde Bergama'da yüksek bir dericilik sanatının mevcut olduğunu gösterir. Bergama bir nevi Palamut'un öz vatanıdır. Mısırlılar'la aralarında bir ihtilaf yüzünden Bergama'ya papirus ithal edilemedi. Bergamalılar da bu ihtiyacı pergament ile karşıladılar ve onu kralların altın taç yapacak kadar kutsadılar... Bugün kral mezarlarından bile küflenmiş palamut meşesi tahtaları çıkar.

Palamut meşelerinin tarihi, dericiliğin tarihidir, taşıdıkları "tanen" maddesi yüzünden, bu tarih, Mezopotamya, Orta Asya kültürüne kadar uzanır. Türkler gayet mükemmel ve zarif deriler işliyorlardı. Anadolu topraklarında zengin palamutlarını bulunca da dünya dericiliğinde birinci sınıf işler çıkardılar. Bu cennet vatana, palamut, mazı, meşe kabuğu, çam kabuğu, somak, kestane, sakız ağacı, söğüt, ılgın, ceviz ve nar gibi nebati kaynaklı tanenli maddeler bol ölçüde kudretten verilmişti. İlahi bir fırtınayla nimet saçan bir coğrafya.

Palamut meşesinin pelitleri acımtırak lezzetlerine rağmen açlık yıllarında yenir, gübre olarak ve hayvanlar için gıda olarak kullanılır. ayrıca boyacılıkta, ilaç imalinde faydalanılır. Lidyalılar gözleri kamaştıran büyük zenginliği, palamut ormanlarına ve bunun ihracına borçludur.

Ortaçağı dolduran Bizanslılar, Araplar ve Selçuklular devrinde de Anadolu şehirlerinin dericilik alanında ön safta bulunuyorlardı, Borckhard, İstanbul, İzmir ve Halep şehirlerine çok eskiden beri gayet güzel, hakiki korduan imal edildiğini ve bunun ilk defa Araplar vasıtasıyla İspanya'ya götürüldüğünü, ancak, 10.yüzyıldan itibaren İspanyalılar'ın da bu deriyi yapmasını taklit ederek öğrendiklerini yazmakta, İspanya'daki Cordova şehrinin adını bu deri türüne borçlu olduğunu kaydetmektedir.

Yine aynı yazar, işlemeli zarif deri pabuçlar imali zenginı şarklılara has olan ve eski tarihi bulunan sanattı. Bu çeşit eşyanın renk ve güzellik alemine ait bilgi, bize ancak ilk defa haçlılar seferi ile gelebilmiştir, demektedir.

Ortaasya'dan beri dericilikte şöhret yapmış Türkler, Anadolu'nun eşsiz büyüklükteki palamut meşelerini bulunca cennetin derin ilahi sırrına inanır oldular. Türk dericiliği Anadolu'nun en büyük geçim kaynağı oldu. Bu büyük zenginlik, Menderes nehri boyunca, Biga'nın, Tuzla'nın, Ezine'nin Kazdağı'nın vb. nice eşsiz ve dertli ormanları hala anlatılır! Palamut meşelerinin hiçbir suretle hiç kimseye satılmayıp, sadece İstanbul'a gönderilmesi çıkartılan ferman ve yasaklarla düzenlenmiştir.

1800'lü yıllarda kültürel ve uygarlık sahasında olduğu gibi, Anadolu topraklarında ormanlar konusunda da büyük bir panik çıkar, Tanzimat'la büyük bir orman nizamnamesi hazırlanır.

Fransa'dan orman mühendisleri getirtilir. Meşhur Mösyö Tass'a yetkiler verilir, Türkiye'de ilk bilimsel orman çalışmaları başlatılır, ilk orman kitapları çevrilir, orman okulları açılmaya başlanır.

Çok geçmeden tarihimizin en acı siyasal felaketiyle karşılaşırız, çünkü bu mühendisler, Anadolu topraklarının eşsiz ormanlarını gayet iyi öğrenmiş, haritalarını çıkartmışlardır, şimdi önümüzde Bağdat demiryolu andlaşması vardır. andlaşmaya ve Fransız ormancıların raporlarına göre, demiryolunun geçtiği tüm yollarda, on kilometre etrafındaki tüm ağaçlar, madenler, demiryolu şirketinin olacaktır.

Bugün bir belgesel yapılıp, bu demiryolunun geçtiği yolların on kilometre sağına, soluna iyice bakmamız lazım, cinayeti daha iyi anlamamız için.

Velhasıl kardeşlerim, palamut meşelerinin gümbürtüsü ülkemizi terketmek üzeredir. İki asırdır orman affında dünya rekoru kırmaktayız, cumhuriyetin ilanıyla başlayan büyük aflar, Menderes iktidarında şaha kalktı, on yıl içinde her yıl af çıkartıldı. Bugün elde kalan son ormanlar Bolu'nun meşhur Karadere ormanları, dünya literatüründe baş sıralarda adı geçen Kastamonu ormanları, büyük holdinglerin şahsi arazisi, arpalığı olmak yolunda. Türkiye'nin gerçek orman yangınları, ormanlarda değil, Orman Bakanlığı'nda, gerçek yangınlar, mobilyacı sitelerindedir. 1986 yılına kadar itfaiye raporlarında hemen hergün yangın çıkan tek yer Siteler-mobilyacılarıdır, vergi ayı Mart'tan önce de yangın çıkmayan dükkan kalmaz. Kaçak getirtilen tomrukların yangınlarıdır, basınımız, orman yangınlarının suçunu, orman köylüsünün ve ormanda piknik yapan cahil halkın üstüne atarak, ormanların bu "bilinçle" kurtarılacağı palavrasına tüm aydın ve okumuş sınıfını da ortak etmiştir. Basınımızda, orman müfettişleri, orman bölge müdürlükleri hakkında akla hayale sığmayan skandallarından tek biri gündeme gelmemiştir.

Çünkü, Türkiye'nin en esrarengiz kurumu ORÜS"tür. (Orüs: Orman Ürünleri Sanayi..). ORÜS, Türkiye'nin dünya çapındaki ormanları "devletin ve siyasilerin ve holdinglerin baltalığı" haline getirmiştir. Bu kurum hakkında yine basınımızda tek bir cümle duymadınız, çünkü, bu kurumun uzun yıllar başında olan şahıs, Demirel'in kardeşidir...

Oysa Demirel, duygusuz ve ruhsuz bir gösteriye dönüşen Tema vakfı toplantısında alkışlar ve yaşa sesleri arasında, yakasına yapıştırılan amblem yaprağı işaret ederek, "yaprak yakamıza yapıştı" vecizesiyle gösteri yapmaktadır.

Ormanların gürültüsü şarlatanları boğacaktır! İşte, hayatı tertemiz bir dürüstlük ve çalışkanlıkla geçen Prof.Dr. Ertuğrul Acun, Türkiye'yi ayağa kaldıracak muhtesem bir kitap yazmıştır: ORMANIN KARA KİTABI. Zenginlerin, holdinglerin ormanları nasıl talan ettiklerini, bir ucundan yetişebildiği kadar tutup anlatıyor. türkiye'nin en yoksul profesörlerinden Ertuğrul Acun, para yememiş, büyük holdinglere sırtını vermemiş, bu yüzden köşe yazarları onu tanımaz, holdinglere sırtını vermiş çevre vakıfları da onu mahkemeye veriyor. Akademik kariyeri tehlikeye giriyor! İçimizden mevzuuyu bilen bir adam var, onu da silmek istiyorlar! Savaşçıdan geçtik, ağıt dökecek bir masum bilimadamımıza bile geçit yok. Yüzyılların en büyük, en kara baltası iniyor Anadolu'ya konuşan yok.

Tüm basın onların elinde, Ertuğrul Acun'un kitabını görmezden geliyorlar!

Ama biz gördük! Dürüst insanların koyu sessizliğini gördüm orada! Bardaktan boşanırcasına pislik içinde laçkalaşan holdingleri gördüm orada! Kardeşlerim Apo'yu İtalya'da aramayın, Apo, bu holdinglerin içinde, ekranlarda hergün size sesleniyor! Akşamların kızıllığı arkadaşsız kalıyor, çıplak tepelerin üstünde süzülecek tek bir soylu yaprak, soylu dal arası bulamıyor.

Kardeşlerim, onurlu, dürüst bilim adamlarının hayatları pahasına yazdığı kitapları da arkadaş bulamıyor! Onların zenginliği ve zaferleri boktandır! Televizyondan başka birşey seyredemeyen mini mini yavrular kandırırlar ancak! Ziyafetleri çok kısa sürecektir!

Kestikleri ormanların büyük gövdeleri altında canverecekler, yemyeşil ularla örtülü toprak onların pis leşlerini içine almayacak, dağlarımızı büyük devasa kartal gölgeleri gibi saran kapkara ormanlarımız onların "baltalık"ı olmayacak!

Kardeşlerim; güneş ne kadar yaprak görürse o kadar ışık olur. Ve orman tanrının şair olduğu yerdir, şairlerin şairi akşam kızıllığında sizi orada, palamut meşelerinin altında bekleyecek, gidin ve doyun, ruhumuzun anlatılamaz o büyük ustasının ormanda ne kadar derin bir yalnızlık içinde olduğunu görün.

YÜZBAŞI

Postmodern Zamanların Yenilmez Savaşçısı ALBIRT

SONER GÜNDAY

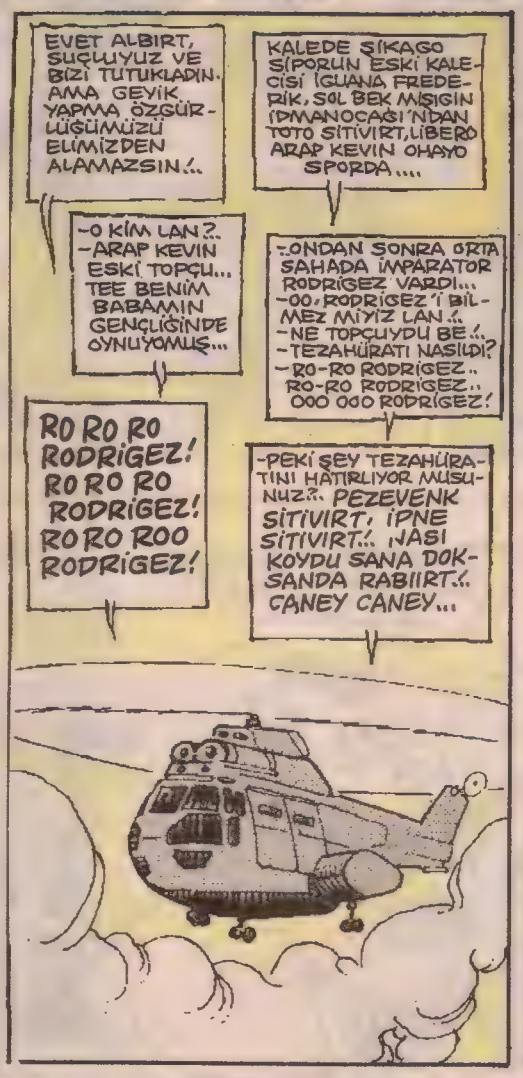

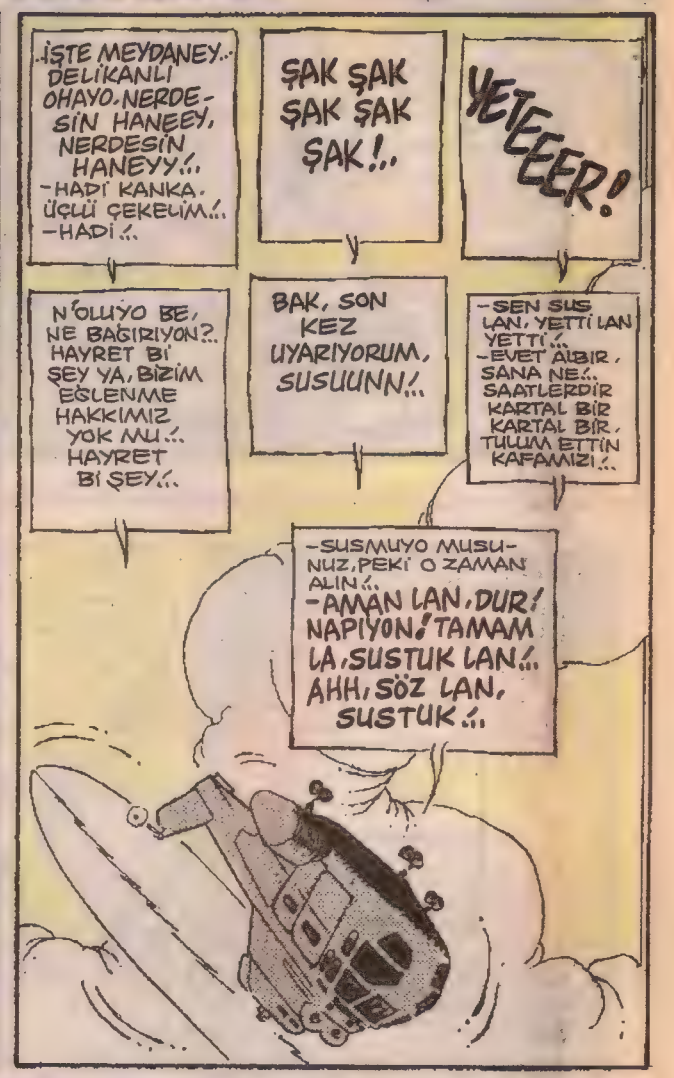

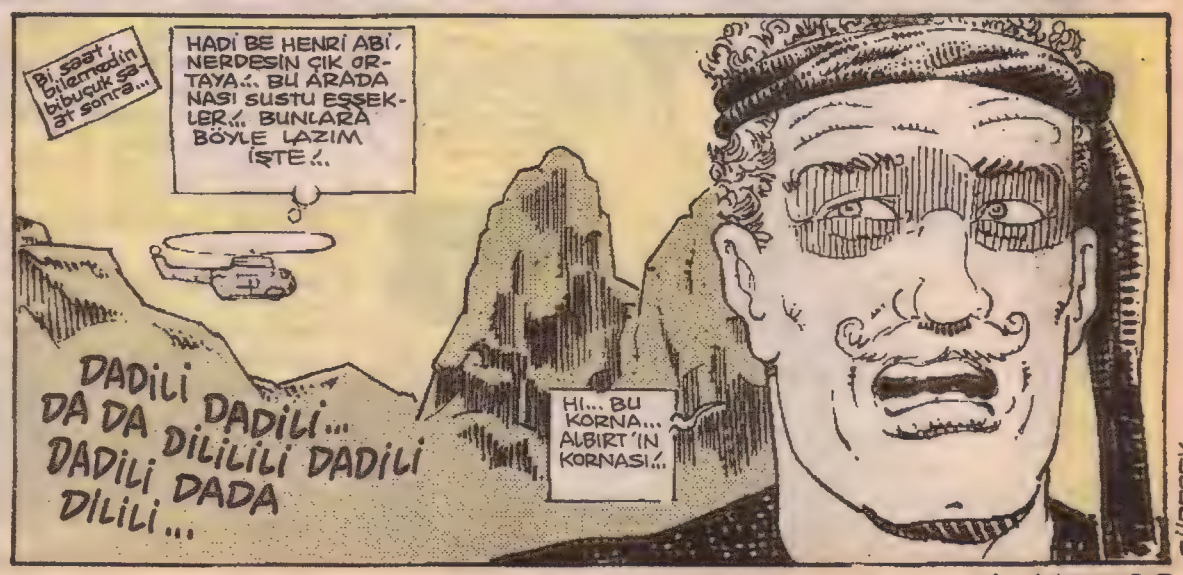

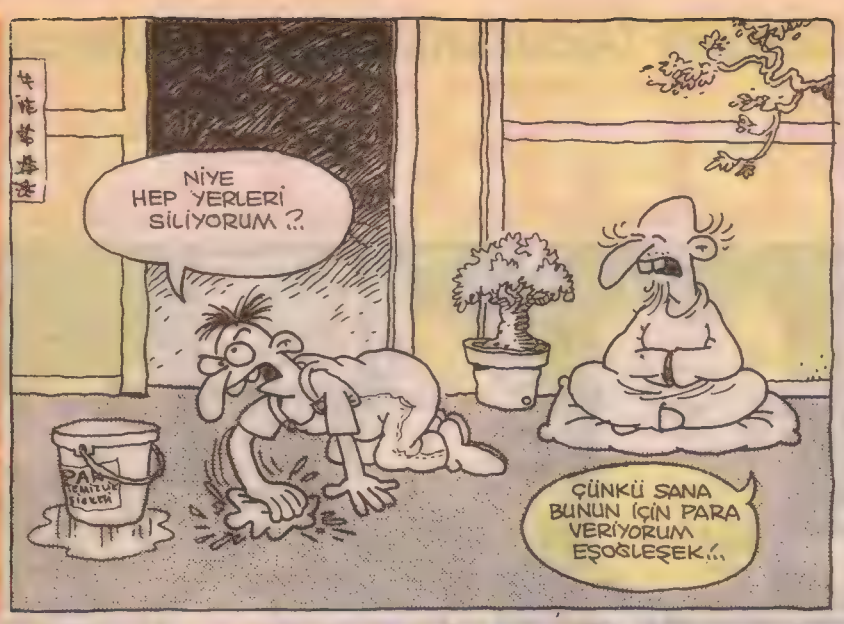

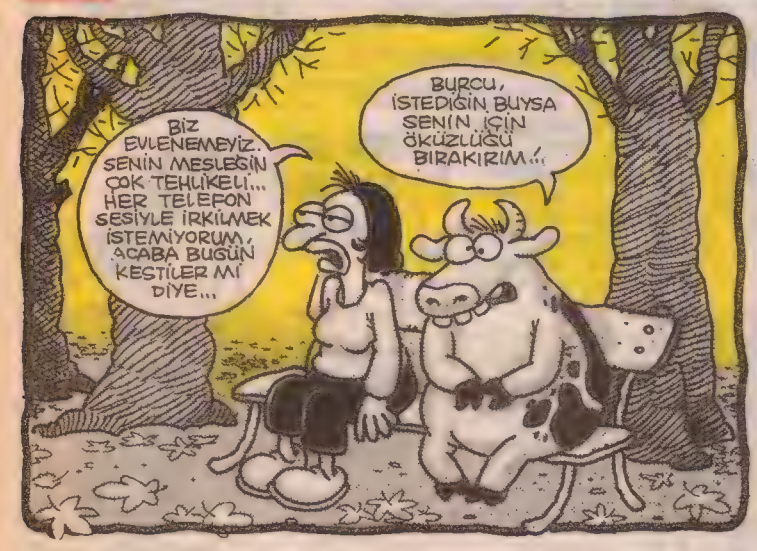

PENGUEN DEDEKTİF YENİDEN L-MANYAK'TA!

Efsane geri döndü. Onu bilenler bilir. PD, kötülerin korkulu rüyası değildir. YD, iyilerin dostu değildir. PD, on kaplan gücünde değildir. PD gölgesinden hızlı silah çekemez, sadece gölgesinden hızlı durabilir. PD bir sonuca varmaz. PD olayları çözmez. Aslında PD efsane de değildir. O sadece Penguen Dedektif'tir. L-Manyak'ın Aralık sayısında.

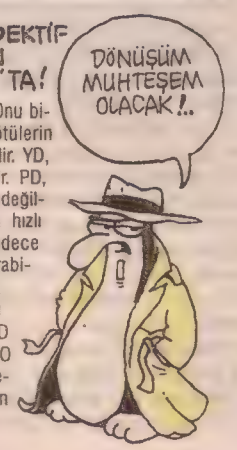

VEE.....

Karikatürler-1 sekizinci, Karikatürler-2 ikinci baskısında. Aralık kitapçılarında...

DUYURU

PANEL: 'müzikte Rock ve Şiddet Dosyası - 1'

Katılımcılar: Ahmet DURAKÇI, Akın OK, Aydın ŞENCAN, Cem KARACA, Cenk TANER, G. Erkin ERKAL, Nejat YAVAŞOĞULLARI, Taner ÖNGÜR, Vecdi YÜCELAN

Yer: Jazz Stop Büyükparmakkapı sok. Beyoğlu

Tarih: 12 Aralık Ctsi.

Organizasyon: Yaşayan Mumya Sanatevi ve Drakula Fanzin

Ayrıca: Yaşayan Mumya Sanatevi'nde Resim, Tiyatro, Müzik çalışmaları başladı...

Tel: 244 05 62 / 249 71 74

AYRINTILAR

m·e·t·i·n·e·i·d·a·n

SEVERİM:... Saati kurarken, alarm ibresini, küçük daaire içindeki rakamlardan, uyanmak istediimin tam önündeki ana çizgide durduramayıp, bi tur daha attırmayı, ya azıcık önüne ya da birazcık ilersine gelmesini, daa sonra, ulan üç dakkadan felan ne kazancam ki diyip ibreyi çizginin yakınında herangi bi yerde bırakıp yatıp zıbarmayı... Karton kutu sigarayı açarken, üstteki yaldızlı kaaanın ilk parçasını bi hamlede çekip alabilmeyi, ardından o hızla, arkadaki diğer parçayı da alıyım açılsın sigaraların üstü derken, onun aşaalara dooru uzanıp yapıştını annamayı, zorlayıp, abuk sabuk kopartmayı... Minibüste felan, cam kenarında giderken, bi sarsıntı aanında, kafam zdonk! diye cama çarptıında, belki de zdonk şiddetinde olmamıştır ama, yine de hiç bozuntuya vermeyip, bi tabelayı falan inceliyomuş gibi ciddii bi şekilde dışarıya baktıım aanı... Eve misafir geldiinde, TV. açıksa, "isterse kanalı değiştirebilsin" jesti için, sehpa üzerindeki kumanda aaletinin, misafirin tarafına dooru, ona yakın bi yere bırakılmasını...

KOLAYGİRERZORÇIKAR:... Siidi, kolay çıkar yuvasından. Hassastır massastır ama, çekip alırsın. Kim uğraşcak, yok orta parmaamlan üstteki yuvaya bastırcam da, diğer parmaklarla kenardan kavrıycam felan; o-hoo! Tut, çek, al! Leke olurmuş. Olsun. Salak bi şekkilde hassas zaaten. Çok naarin lavuk. Kaset gibi var mı be?! Çottarattaa! diye düşüyo yerlere, hiçbişiy olmuyo. Ama o? Hemen tozlanıyo g.t! Niye tozlanıyon ki aaniden, nooldu şindi? Geçen gün, bi leke vardı üzerinde çıkmayan. Biraz kazıyım orayı bıçaklan dedim, aaa, hemen çizildi! Tamam, annıyom, bıçaksız on sene felan dayanıyomuşsun, ama, bana şurda üç gün tozlanmadan dur, o daa makbûl... Herneyse, kolay çizilir, kolay tozlanır; zor temizlenir, ya da hiç... Siidi!.. Ve Piisi!... Amma çok ii var... Ama kaset nasıl?.. Gaset!.. Sii-di!.. Kaaset!... Sii-di!.. Gaset!.. Demo sii-di!.. Demo kaset!.. Siidi!.. Demo artık!... Siidi!.. Demo diyom!.. Sii!.. De... Manavgat!.. Bak, sıçtın işte, demo dedim sana!.. Demo dedin, deme demedin... Beynimi sigiyim, salak mıyım neyim, kendi kendime konuşuyom!..

İŞANLARI:... Tabelacıda çalışırken, plastik kestiimiz kocaman bi motor vardı. Baazen iş yokken çalıştırır, sesini dinler ve kayışa bakardım. Çok hızlı dönüyodu kayış. Üzerine parmaamı dokundurmaya çalışırdım. Dokundurucam, hemen çekicem... Çektim de, biraz geç oldu!.. Ödüm bokuma karıştı!.. Acıyodu... Azıcık yamuldu parmaam, sonra düzeldi... Zarf daatım işinde, depo alt kattaydı, büro ise yukarda. Depoya uğradıımda patron, "Şu çiçeği giderken büroya bıraksana" dedi. Aldım çiçeği, yukarı taşıdım. Saksısı vardı, büyük yapraklı büyük bi bitkiydi. İlk defa bi çiçek taşıyodum, fena diildi, yaprakları suratıma çarpıyodu... Tiyatroda çalışırken, bi ara, tuvaletler yenilendi. Kanalizasyonda bi sorun vardı, boklar taşıyodu. Usta geldi, bayaa uğraştı. Eldiveni ve uzun bi demiri vardı. Bi ara, raat çalışmak için eldiveni çıkardı. İyi bi ustaydı ve sorunu halletti. İlk biz girip denedik. Güzel nefis olmuş... Ama aynalara bile bok sıçradı. Sonra ortalıı temizledim... Bi gün, aaşık olduum kadın geldi. O daa çok, arkadaş gibi davranıyodu. Yanında, birisi daa vardı. Benimle tanıştırcakmış. Heralde artık, ondan uzaklaşmamı istiyo. Ama yanındaki kız nefisti. Onu unutmuştum bile hemen, zaten hiç umudum olmamıştı, platonikti. Tanıştırdığı kızla, sohbet etmemiz gerekiyodu. Onun, uzaydaki karadeliklere falan ilgisi varmış. Eh, ilginç bişiy. İstediin kadar düşleme ve saçmalama şansın var. Aynştayn'dan bahsettik. Ama Aynştayn veya uzay sigimde diildi tabi. Ben hesabı düşünüyodum o sıra. Kesinlikle ben ödemeliyim. Allahtan, param yetti... Sonra görüşmedik bi daa... Uzaydaki uzak delikler için biraz para harcamıştım. Sorun diil.

POTBURİ:... İskeleye dooru yokuştan inerken, eski bi plakçı var, ses cihazları falan da satıyo kullanılmış. Bi siyah adam var, oraya takılıyo. Görüyorum geçerken. No vomın no kray çalıyodu dükkanda, o da eşlik edip dans ediyodu. Bi gün de çizi kraker yerken gördüm onu... Buralarda çalışıyo olmalı... Odaya ilaç sıktım böcekleri öldürdüm ama, cesetleri kaldırmaya fırsat olmadı. Nalları dikmiş yatıyo hepsi. Yarın süpürürüm... Attırmak için iyi bi geceydi. Bi kanalda attırma filmi, bi kanalda attırma dizisi, bi kaalda da attırma mankenlik yarışması vardı. Fazla olurdu, sadece son ikisine ilgi gösterdim. Geçen gün ampul patladı, masa lambasının. Hmm, kaç bu? 40 mumluk. Girişteki kaç? 25. Onu al, mutfaktakine tak. Mutfaktakini girişe. Giriştekini salondan alıp buraya tuvaletin ve öff, karıştı alırsın oraya bi tane. Off, sıcak, attım yataan üstüne hemen... Pazar'a erken yetişemedim. Karanlık olmuştu. Baazı tezgahlar ışıklandırılmıştı ama ve açıktı hala. Kasetçi gitmiş. Biraz siidilere baktım.

● Hemen iyi günner diliyorum...

Maydonoz parfümü. Tren kızartması. Şemsiye vitesi. Öküz marmelatı. Yumurta suyu. Kelpeten salıncağı. Şebek bavulu. Daktilo garajı. Radyo tekerleği ve illakide zürafa periskobu. Bütün bunları itinayla pembeye boyayınız ve deyiniz ki (oh be ne güzel, hepsi de pespebembe) evet. Simetrik kombinasyonlar haftanın her ilk günü saate üzyüz kilometre hızla giden uzay uçuşgenleri

GÖKHAN DABAK

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

● OKYANUS'UN ÇOCUKLARI CİNCİ RACİRS KARDEŞLER...

● AKŞAM LİSELİ MEVLÜT ve AŞKI...

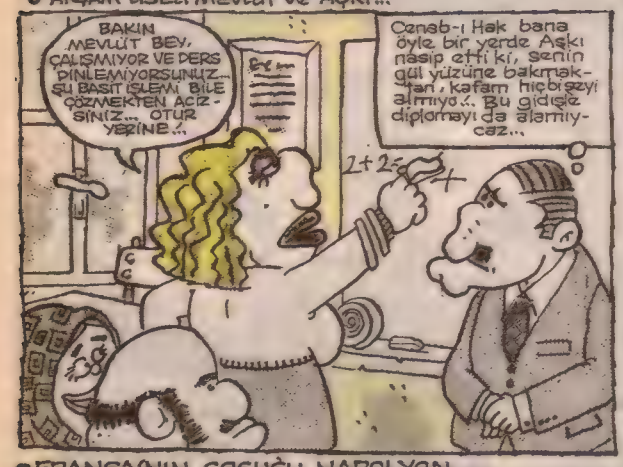

LAMA CEMİL'İN HAYVANAT BAHÇESİNDEKİ MACERALARI

Espri: Uğuk Çakır

● BANKA SOYGUNCULARI: ÇETE KARDEŞLER...

● FRANSA'NIN ÇOCUĞU NAPOLYON...

(Değerli katkı: Güneri İçoğlu)

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Öğretmen ve Çiçekler,

"Fedakar öğretmenlerimiz, cefakar öğretmenlerimiz", "Eli öpülecek tek insan: öğretmen", "Yılın öğretmeni", "Liderlerimizin öğretmenleri", "Falan Bakan öğretmenini unutmadı", "Geleceğin neslini yetiştiren kıymetli öğretmenlerimiz", "Yaşa öğretmenim", "Seni unutmadık öğretmenim", vb... 24 Kasım öğretmenler gününde ve 24 Kasım'dan birkaç gün önce-sonra bizler için bu başlıkları görürsünüz gazete manşetlerinde.." İlk kez annemden ayrılmıştım... Ağlayarak, ürkek bir kuş gibi sınıfa girdiğimde o güzel insanla karşılaşmıştım. İlk öğretmenimle tanışmıştım. Seni unutmak mümkün mü?" gibi "vefa" dolu, edebi yazılar yazarlar "köşe yazarları". Görsel medya da öğretmenleri unutmamıştır Model olarak seçtiği bir öğretmenin günün taşır ekranlara. Günün anlamına uygun filmler yayınlarlar. Ünlü sanatçılarımızı konuştururlar. "İlk öğretmeninizi hatırlıyor musunuz?" diye sorarlar. Kimisi "evet" der, kımısı "üzgünüm" der, kimisi de "Urfa-Oxford" der.

"Televoleler" unutur mu öğretmenleri? Öğrencileriyle bahçede "Mendil Kapmaca" veya "Mendil var, kımde?" oyununu oynayan öğretmenin görüntüsüne uygun bir türkü seçerler. "Manda yuva yapmış söğüt dalına loy, loy..." Ağlayan bir öğrencisinin gözyaşlarını silen bir öğretmenin görüntüsüne de "Ali Rıza Binboğayı" da -belkı- monte ederler. Sempozyumlar, Paneller düzenlenir. Öğretmenin dünü, bugünü, geleceği (!) tartışılır, masaya yatırılır... Ve masada unutulur öğretmenlerimiz... Politikacılarımız, hükümet yöneticilerimiz öğretmenlerin çektikleri sıkıntıları en kısa zamanda çözeceklerini müjdelerler.

"Sayın Çakıcı ile görüştük. Sarı Avni'ler, Yeşiller, Sedatlar ve saz arkadaşları bu konu üzerine -ilk kez ittifak (!) yaparak eğilecekler..." Bu sorunu yalnız biz çözeriz, başkası karışmasın ha yoksa.." diyerek soruna eğilecekler..." ve öyle kalacaklar. O gün, o hafta tüm sorunlarımız çözülecek. O gün "En değerli meslek sahibi biz olacağız." Can güvenliğimiz sağlanacak, özlük haklarımız iyileştirilecek... Sonra... Sonrası yok işte... Herşey "O gün" ile sınırlı... Bizler yine sabahın köründe, kargalar kahvaltı ile meşgulken yola koyulacağız. Soğuklar devam ederken paltosuz, yırtık ayakkabı ile yürürüz. Soğuktan korunmak için boynumuzu omuzlarımızın arasına sıkıştırıp, ellerimizi ceplerimize koyup "Yarım çember" bir şekilde eğitim yuvamıza yetişmeye çalışırız. Kahvaltımız, simit ve çaydır

Dersler biter bitmez, hemen pazara koşarız. Filemizi doldurmak için değil elbet... Pazara, limon satmak, don, atlet satmak için koşarız. "Gel vatandaş gel... Limona gel... Kızım Ayşe, topluma karşı görevlerimiz konusunu anlat... Dona gel, fanilaya gel.." Bağırıp çağırırken, bir taraftan da simit satıcısı, köfteci kılığına giren sivil polisler gibi etrafı, gelen gidenleri kontrol ederiz. Öğrencilerimiz görmesin diye.. Biz en çok öğrencilerimizden utanırız... Ve saygı duyulan biz öğretmenler saldırıya, tecavüze uğrarız. Yazık ki bize saldıran bu kimsesiz çocukların ve öğrencilerin bu yola toplum tarafından itildiğini unutarak "İdam" naralan atar kimileri... Ve yöneticilerinizle, idarecilerinizle sorunlarınız vardır. İdareciler görevlerini yapmazlar. İdil'de bir yıldan beri İlçe Mılli Eğitim Müdürü fiilen yok. Var, ama yok... İlçe Mılli Eğitim Müdürü'ne gider, "Müdürüm, okulumuzda sıra, masa, tebeşir, soba, yakacak vb. eksiklerimiz mevcuttur." dersiniz. O da size "Kendi sorunlarınızı kendiniz çözün. Koltuğumu kaybetmek üzereyim. İşim başımdan aşkın. Başım belada tabancamı unutmuşum helada. Haydı kardeşim..." der. İdil gibi bir ilçede görev yapıyorsanız eğer başka şeylere de dikkat etmelisiniz. İdil'in "Mecburiyet Caddesi'nde" yürürken Geçici Köy Korucuları'nın silahlarından korumalısınız kendinizi. Kazara (!) her an ateş alabilir, silahları ölüm kusabilir. İdil'de yürürken önünüze bakmak zorundasınız. Sağa sola bakarsanız eğer belinde silahı çıplak bir şekilde bir kovboyun hakaretine, gazabına uğrayabilirsiniz. "Ne bakıyon lan angut... Vuruy mi, vuriy mi ha?" tehditlerine maruz kalabilirsiniz...

Bizim maaşlarımızdan yapılan kesintilerle inşa edilen öğretmenevi lojmanlarında kalabilmeniz için, öğretmenevi yöneticileri ile aranızın iyi olması gerekir. Ya da "Ha Yakinimdir" diye yazılı bir kartınız olması gerekir. Tüm Türkiye'de öğretmenevlerinin durumu bu. Öğretmenevlerinde öğretmenlerden başka herkes kalma hakkına sahip, öğretmenevlerinde sadece öğretmenler kalamaz. Ve şunu bilmenizi istiyoruz. Bizler bu sıkıntılara, çocuklarımızın yüzündeki "güzelliklerden" dolayı katlanıyoruz. Öğrencilerimizin yırtık pabuçları, soğuktan tir tir titreyen minik elleri, dağınık tokasız saçları için öğretmenlik yapıyoruz. Ve bugün öğretmenlik yapıyorsak eğer, çocuklarımız için, yarınlarımız içindir elbet. Çocuklarımızı, çiçeklerimizi çok seviyoruz. Güzel günler için. 24 Kasım Öğretmenler Günümüz Kutlu Olsun Arkadaşlar.

Umut - Şırnak/İdil'den bir öğretmen.

Az kaldı,

Öncelikle "herhangi biri" lakaplı insana teşekkürler... Sağol dostum bana bu mektubu yazdırma gazı verdiğin için.

Medya denilen ve insanlara sadece duymak istediklerini duyuran, bilgilendirmek şöyle dursun hızla yobazlaştırmaya ve kışkırtmaya yönelik haberler yapan kuruluşlar (özellikle TGRT ve Sabah gazetesi) yılardır rocker ve metalcileri hedef gösteriyor. Önceleri sadece küfürler vardı. Sonra uzun saçlı olanlar, küpe takanlar, Heavy Metal grup tişörtleri giyenler tartaklanmaya ve dayak yemeye başladılar. Daha sonra öyle zırvalar uydurdular ki uzun saçlı olanların Satanist sanılmasını sağladılar... TV izleyip, haberleri kaçırmayan insanlar rock ve heavy metali bir tür uyuşturucu sandılar... Daha da ileri gıdıp uzun saçlı insanlara saldıran mahlukatlar gurur duyduğu "Osmanlı"nın askerlerinin saçlarını uzattığını padişahlarının küpe taktığını bilemediler. Çünkü, en son okudukları kitap Cin Ali idi. Medya içindeki TV tayfası insanlara örnek olarak her gördüğü kameraya "maraba televole" diyen, duygu sömürüsü ile para kazanan insanları gösterdi. Peki, insanlar ne yaptı, onları el üstünde tuttu, onlar için kendilerini doğradılar. Özel kanallar gösterdikçe insanlar izledi insanlar izledikçe yayınlar hep aynı ve olan oldu "kültür sanat" diye yırtınanları hiç görmediler. Çünkü insanlar kültür için kendilerini doğramazdı. Doğramayınca "rating" denilen o şey değer kazanamazdı. Olayda kan yoktu bi kere! Unuttukları bir şey vardı bu medyanın artık yemiyordu insanlar bu numaraları... Herkes herşeye az kaldığını biliyordu. (Biliyor) Az kaldı. Gerizekalıların zırvalarından kurtulmaya, istediğimiz müziği özgürce dinlemeye, sevmediğimiz insanların kaldırımlarına kusmaya tüm zehirimizi. Az kaldı.

Metalkafa

Leman Okurlarına ve Oğuz Kırer'e,

Öncelikle tüm Leman okurlarına ve Leman emekçilerine Maraş'tan sevgiler, saygılar. 366. sayıdaki "Okur mektupları köşesinde yazısı bulunan

Oğuz isimli arkadaş vejeteryanlık hakkında bir takım yazılar yazmış. Daha önce de böyle bir kaç yazı çıkmıştı bu köşede. Şimdi ben bu dostlara bir iki söz söylemek istiyorum. Bu hakkı kendimde bulmamın nedeni, okuduğum okulun hayvancılık üzerine olmasıdır. Arkadaşlar, sizler bu ülkede yaşamaya çalışanların zaten vejeteryan olduğunu bilmiyor musunuz?! Sizin bu ülkede kişi başına ortalama yıllık et tüketiminin kaç gram (Bakın kg. değil gr.) olduğundan haberiniz var mı? Siz madem eti bulmuşsunuz, yemeyin! Yemeyin kardeşim, yemeyin. Ben bir ateistim, ama hiç bir zaman inançları yüzünden kimseyi eleştirmedim. Çünkü bu, fikir özgürlüğüne aykırı. Oğuz, umarım bu yazıyı okuyorsundur. Ayrıca senin ekolojik denge diye bir şeyden haberin de yok galiba. Yahu ben ne yapıyorum? Şu zor günlerimizde tartışacak o kadar çok konu varken tutturmuşum bir vejeteryanlık.

Yazımın başında da belirttiğim gibi ben bu Maraş denilen yerde, garip bir okulda okumaya çalışıyorum. Maraş'ta bu garip okula üniversite diyorlar. Ama ben pek öyle diyemeyeceğim, çünkü buranın dersliklerinde bilgi yerine faşizm kolgeziyor. KSÜ'de, diğer üniversitelerde eylemlere yol açan kuralların hiç birisi geçerli değil. Bu tuhaf şehre geldim geleli pozitif düşünce sahibi, bırakın pozitif düşünceyi, düşünce sahibi insan bulamadım. Okulda da böyle, yurtta da, sokakta da...

Kimsenin inançlarını eleştirmem. Ama ders saatlerinin namaz vakitlerine göre ayarlanması, yurtta sabah namazı için kaldırılmamız vb. yaptırımlar çok ilginç. Ayrıca çantalarımızın, elbiselerimizin biz yokken karıştırılması da... Hırsızlık değil sadece arama. Sırf bu yüzden Grup Yorum kasetlerimi köşe bucak saklıyorum. Kimseyle konuşmuyorum. Bu yazıyı da tuvalette yazıyorum. Eğer birisi görürse başıma gelebilecekleri düşünmek bile zor. Kendimi Maraş'ta yapayalnız hissediyorum. Hatta ideallerim doğrultusunda girdiğim, ziraat mühendisi olmak için çaba sarfettiğim bu yobaz-faşist okuldan ayrılmaya karar verdim. Burada 99-ÖSYM kazazedeleri olmaya aday dostlara da seslenmek istiyorum. Lütfen yazacağınız okullar hakkında önbilgi edinin. Benim gibi mağdur duruma düşmeyin. Cümlelerimi bitirmeden önce Oğuz'a ve onun gibi düşünenlere de selamlarımı yolluyorum. Demokrasi! ortamı altında tartışmak güzel bir şeydir. Ayrıca yazımı basın diye yalakalık yapmayacağım. Düşünen insanlara selam.

Yılgın (Etçil Hayvan) - K. Maraş

Merhaba;

6 yıllık bir üniversite hayatının ardından yurdumuzun geri kalmış bir yerindeyim. İlk olarak buraya atandım ve ilk defa bir köyde yaşıyorum. Şehirden köye dönüşü ilk heralde biz öğretmenler başlatıyoruz. Ama gel gör ki ne yol, ne insan, ne de haberleşme var buralarda. Tam bir içe dönüş. Bazı geceler, geceler uzayınca bir düşüncedir alıyor insanı: ister istemez, "Benim burada işim ne?", "ne yaparsın ekmek parası" ve öğretim sevdası. Tek tesellim, çocuklarım. Onlarla neşe bulup, seviniyorum. 38 tane çocuğum var. 4. ve 5. sınıf öğretmen azlığından birleştirilmiş bir sınıf ve o kadar saf ve güzeller ki. İnsan var ya "Benim prensiplerim var" demesin. Öğrencilikten sonra gerçek hayat gerçekten çok farklı. Yazacak o kadar çok şey var ki, karıştırıyorum. Kusura bakmayın. Son olarak, burada seviye çok düşük ve fakir. Haydi, eski kitaplarınızı veya gönderebileceğiniz giyim giyeceği, yollayın. Dostluk ve barışla kalın.

Erol Alıntaşı - Hacı İlyas Köyü, İlköğretim Okulu, Aydıncık/Yozgat

Merhaba Lemandaşlar,

Leman'ın 365. sayısında, okur mektupları köşesinde fakülteli iki arkadaşın mektuplarına duyduğum sorumlulukla yazıyorum. Öğretmen adayı olan fakülteli bu iki arkadaş, içinde bulundukları koşulların ne kadar baskıcı, yoz ve çelişkili olduğunu anlatıp dirençlerinin azaldığını ima ediyorlardı. Ben, üniversiteyi, bir eylem sonrası, 3. sınıfta bırakmak zorunda kalmıştım. Olup olacağı bir diplomadan vazgeçmiştim. Pişman değildim. Deniz Gezmişler, yaşamlarından vazgeçmişler ve pişman gitmemişlerdi. Fakat, bu kırılmaların ardındaki gerçeklerle, bugünün gerçekleri kıyaslanamaz. Anımsarsanız Deniz Gezmiş, mapustan babasına yazdığı mektupta kardeşinin bilim adamı olmasını istediğini belirtiyordu. Kuşkusuz olan bir gerçek var ki, bugün bir ışığı duyumsayabiliyorsak, devrimi düşleyebiliyorsak bu devrimci kültürün yaratıcıları sayesindedir. Sevgili üniversiteli dostlar, size sesleniyorum... Lütfen sorumluluklarınızı bilin. Unutmayın ki çeşitli nedenlerle üniversiteye giremeyen aydın insanların umudu sizde... Yüreğimizi ekliyoruz yüreklerinize... Kapitalizmin o kusmuklu batağına pırıl pırıl ırmaklar gibi iik önce sizler akmalısınız. Ama, bazıları gibi okulda devrimci, mezun olunca kapitalist olacaksanız ruhunuzu parçalamaktan başka bişey yapmış olmazsınız. Okulunuzu bitirip aydın olmanın sorumluluğu ile gökyüzüne o zaman kanat gerin. Köprüyü geçinceye kadar "dayı" deyin. Sonra "d"yi atın. Eşitliğin, özgürlüğün paylaşımın tadında hepinizi selamlıyorum. Haydi Lemandaşlar, şiir için, düşlerimiz için, aynı patikada yürümek, orman güllerini koklamak için mektuplaşmaya...

Hiko - Akpınar Köyü / Borçka - Artvin

Merhaba

Yan masadan bir bayan kalktı, boşları istedi. Anlık bir panik sardı herbirimizi. Neden mi? Herhalde yazdıklarımızı görme olasılığı üzerine... Önce ona, sonra birbirimize çevirdik bakışlarımızı. Öyle ya, kolay mı bugünlerde Türkiye Cumhuriyeti sınırlarında, içerisinde "Kürt" kelimesi geçen herhangi bir yazı yazmak, herhangi bir şey söyleyebilmek... Allah göstermesin! Linç ediverirler sen daha ne olduğunu bile anlayamadan. Endişelendiğimiz belki de "pervasızca" bahsedecek olduğumuz Barış'tı. ya görseydi barış şiarlarımızı bu hiç tanımadığımız kişi... Olur muydu ya! Türk milleti on yıllardır aradığı "batılı dış mihraklar"ını bulmadı mı yine bugünlerde karşısında, üstelik on beş yıldır sahip olduğu "iç mihraklarıyla" yan yana... (gel de söz et "hemen şimdi barıştan, hem de linç edilmeden, hem doğuda hem batıda.)

Ve çeteler, devletin hükümetin başındaki ve çetelerin meşhurlarının işledikleri faili meçhuller ve yeni bütçe görüşmeleri, eğitime sağlığa zırnık koklatmayan ve verilen 96 yıllar. 96 yıla hayır diyene verilen idamlar ve 96 yıllıklar demokratik taleplerini seslendirmişlerdir deyip 48 yılı reva görmeler ve umutları yüreklerinde barış şiarları dillerinde, coplar ise tepelerinde olan analar... Sakın ha!.. Zeval getirilir mi devletimize içi ve dış

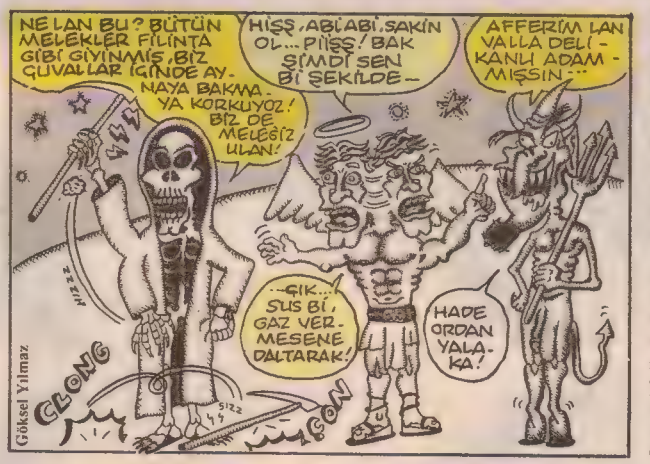

mihrakların nihayet elele verip, devletin ve milletin kenetlenmesi gereken, İtalyan malı yakmanın in, barıştan söz etmenin out olup linçlerinin fetvalarla caiz kılındığı bugünlerde. Aman ha... Birden farkettim aslında boşları almaya gelen o hiç tanımadığımız bayanın gerçekte hiç bir şey görememiş olduğunu. Öyle ya daha başlamamıştık ki yazmaya. Ne Kürt meselesi vardı kağıtlarımızda, ne de barış üzerine bir yazı. Biz bile korkar olmuştuk düşlerimizden, düşüncelerimizden. Düşlerimize, düşüncelerimize salmışlardı korkuyu, buydu herşeyden daha da ürkütücü olan. Ve anladık ki her birimiz birer "komplo teorisyeni" olmalıymışız ta başından, üzerimize kurulan kompoları çözebilmek için.

d.t.c.f.'de Düşlere Özgürlük

Bir Homo Sapiensin yaşadıkları,

Önce kendimi tanıtayım. Böylece nasıl birinin düşüncelerini okuduğunuzu ve neden böyle düşündüğünü anlayabilirsiniz. Düşüncelerimin ilk şekillenmeye başlaması ilkokulda öğretmenimden duyduklarımla başladı. En fazla kazandığım şeyse Atatürk sevgisi ve çalışmanın (insanlar için) ne kadar güzel bir şey olduğuydu. Bunlar sayesinde daha çalışkan olmamı sağladı. Bu sayede ilkokul çağlarım ev dışına çıkmadan televizyon ve derslerim arasında geçti. Ortaokula şu anda kapatılmış olan imam hatiplerin orta kısmında devam ettim. Orada dinin ne demek olduğunu öğrendim. Bu okulda da ideallerine aşırı düşkün bir idealist ve herşeye mantık penceresinden bakan bir insan olarak yaşadım. Liseyi ise başta bir fen lisesine giderek sürdürdüm. İlk defa evden çıkıp sosyal hayata karışmış oldum. Ve bu tam bir felaketti. Çünkü insanlar düşündüğüm kadar iyi değildi. Bunu, yediğim bir kaç büyük kazıktan sonra anlayabildim. Bu kazıklar, okuldan uzaklaşmama ve ailemin düz liseye kaydettirmesine neden oldu. Bu ise daha da kötüydü. Çünkü eski okulumda inek de olsalar ara sıra başka konulara kafa patlatan insanlar arasındaydım. Ama burda hayatlarının en önemli olgusu idolleri olan popçunun o gün ne yediği olan insanlarla beraberdim. Düşündükleri en önemli şeyse öğle yemeğini kantinde mi yoksa evde mi yiyeceklerliydi. Evet burda da düşünen insanlar vardı. Ama o kadar azdılar ki parmakla bile sayamazdınız. (Bu arada düşünmekten kastım verilen doğruların gerçekten doğru olup olmadığını anlamak, daha sonra onları birleştirip başka doğruları bulmaktır) Ben gene de beynini kullanmayan insanlara düşünmenin güzel bir şey olduğunu anlatmaya çalıştım. Pek başarılı sayılmazdım.

Epey çalıştıktan sonra üniversiteyi kazandım. İşte ideallerimin mesleği olan doktorluğa ilk adımımı atmış oldum. Ne okuldu ama. Bir kaçı haricindeki hocalar, sanki bu okul onların kariyerlerini ilerletmelerini ve kendi egolarını tatmin etmek için açılmıştı. En basitinden birkaç örnek verirsek, adam ilk dersini kendinin ne kadar mükemmel biri olduğunu anlatıyor, bir başkası gösterdiği asetatların fotokopisini vermiyor (kitap haline getirecekmiş de) vs. Hocaları geçtim ortam ayrı bir şahane. Kim demiş ülkücülerle solcular anlaşamaz diye. Ortak çıkar (özellikle karşı cins) konularında acayip anlaşıyorlardı. Fikri konulardaysa, fikir mi o ne ya? Allahtan bir kaç kitap okumuştum. Bu sayede dejenere olmanın nasıl bir şey olduğunu görmüş oldum. Tabi gerçekten düşündüklerinin ne olduğunu bilenler vardı. Gerçi topluma oranları kum tanesinin dağa oranı kadardı. Ama olsun, insan kendisi gibi olanları görünce seviniyor.

Ama maalesef ideallerime inancım zayıflamaya başlamıştı. çünkü insanları tanıdıkça, onları uzaktan sevmenin daha doğru olduğunu anlamaya başladım. Bunun nedeniyse hemen hemen herkesin göründüğünün aksine, sadece kendi çıkarları için çalıştığıydı. Bunun en basit örnekleriyse, kendine ülkücü diyen birinin 9 ışığın ne olduğunu bilmemesi (ki ben bile biliyorum) veya daha düne kadar Nazım'dan mısralar parçalayan birinin sırf arkasını kuvvetlendirmek için gidip ülkü ocağına kaydolması gibi şekiller de karşıma çıkıyordu. Mantıksal olarak düşündüğümde kafam patlayacak gibi oluyordu. Bu yüzden mantığımı bir kenara bırakıp diğerleri gibi sadece içi güdülerimle yaşamaya çalıştım. Ama bu sefer de kendimden nefret etmeye başladım. Bu aralar çocukluğumdaki gibi asosyal hayatıma geri dönmeye çalışıyorum. Böylece hem kendimden nefret etmiycem, hem de insanları uzaktan da olsa sevmiş olacağım. Size de tavsiyem eğer insanların ve insanlığın iyiliği gibi bir idealiniz varsa insanlardan en azından toplumdan uzak durun.

Bu yazdıklarımın yayınlanıp yayınlanmaması beni pek ilgilendirmiyor. Benim ki sadece yaşadıklarımı birilerine anlatıp rahatlamak. Kafanızın içindekini kullandığınız günler dilerim.

Nemesis

DUYURU
WILD AT HEART
Nicolas Cage
Pazartesinden itibaren
Kemancı Kültür Merkezi'nde
saat:19:00'da

TEK KİŞİLİK STAND-UP
ATA DEMİRER
Her Pazartesi Saat: 21:30'da

SAMİMİ İTİRAFLAR
FATİH KAÇAN
Her Salı Saat: 21:30'da
LeMan Kültür'de
Rezervasyon için Tel: 249 91 13

LeMan
SAYI: 368...
28 KASIM 1998...CUMARTESİ...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 - 251 52 67 ● **Abonelik için:** 244 15 11 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

hot hybrid arrested translation
GELECEK KÜLTÜRÜ DERGİSİ... KİTAPÇILARDA

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678
28 Kasım 1998 Cumartesi Sayı: 368.200.000 TL. (KDV Dahil)

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

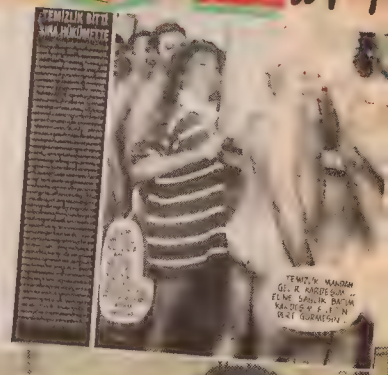

CİLLOP GİBİ OLDUN CİLLOP... PIRIL PIRIL... PÜR-Í PAKSIN ARTIK... BACI TEMİZLİĞİ DERLER BUNA! HADİ SAATLER OLSUN. UĞRAŞTIK AMA DEĞDİ...

ÇOK TEŞEKKÜRLEER... ELLERİNİZ DERT GÖRMESİN... ŞİMDİ MÜSADE EDERSENİZ BEN DE SİZİ TEMİZLİYİM...

Bİ SU DAHA GEÇ AYOL... AY FERAHLADIM VALLAHİ... TEMİZLİK GİBİSİ VAR MI, HAH HAH HAY!..

AMAN AMAN, NE ZAMANDIR TEMİZLENMİYOSUN SEN YA... AMA ŞİMDİ ŞIKIR ŞIKIR DA OLDUN HA.. MİSLER GİBİ OLDUN VALLA BE...

5 Aralık 1998 Cumartesi • Sayı:369 • 200.000.TL. (KDV Dahil)
ISSN 0-1300-4867-4

GeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

İstanbul'a Gelen Juventus Futbol Takımını Yirmibin Polis Korudu

Bir Şampiyonlar Ligi Sponsorudur

ÖZGEÇMİŞİM

Ben ömrümce muhalif yaşadım
Devletçe de "menfi bir TİP" sayıldım
Onun için Kan gurubum
RH NEGATİF

CAN YÜCEL

Küçük kız ÖZGE

KADİR YILMAZ

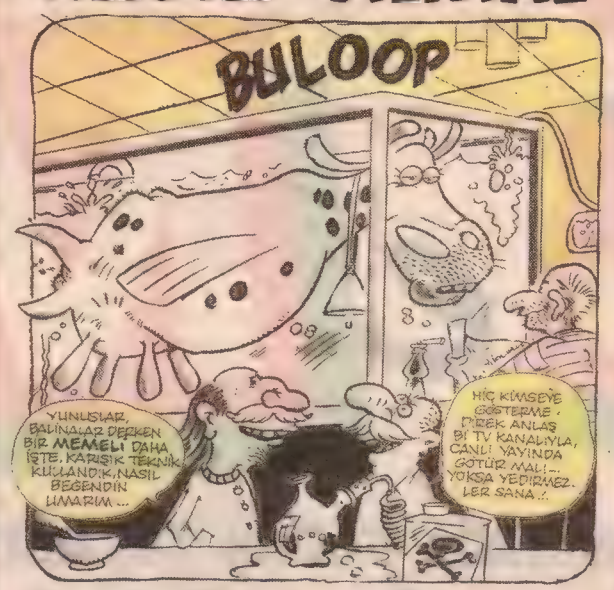

Kültür Bakanı Salim ve sanat için doğanlar

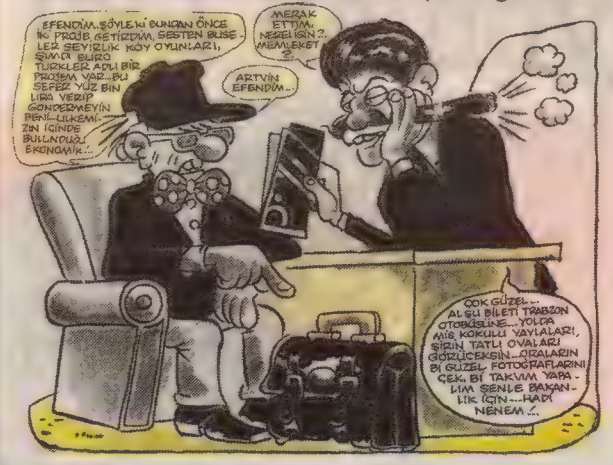

İtalya Şaşırma Sabrımızı Taşırma!

● İtalya'yı protesto etkinlikleri ünlü İtalyan ikilisi Albano-Romina Power çiftinin Vita kutusundan yapılma temsili maketlerinin yakılmasıyla start aldı... Apo ile birlikte Albano-Romina Power ikilisini de istediklerini ifade eden kalabalık, hep bir ağızdan Feliçita şarkısını söyledi... Mesut Yılmaz İtalyan Hükümeti'nden Power çiftini resmen istedi... "İtalya, Türkiye'de idam cezası var; hem siz o güzelim çifti Ersan ve Dadaşlar'a monte ederek mahvedersiniz" diyerek bu isteği reddetti.

● Meyve-sebze hali esnafı, İtalya protestosuna coşkuyla iştirak etti... Esnaf, beş kasa İtalyan portakalını, üç kasa İtalyan limonu ve iki çuval italyan marulunu kayışlarıyla kamçıladıktan sonra komaya sokasıya didikledi...

● Benetton'un Türkiye mağazalarının sahibi Cem Boyner vitrinlerini siyaha boyayarak, Benetton ürünlerini satmama kararı aldığını açıkladı... Bu açıklamasının hemen ardından Eminönü Meydanı'nda açtığı tezgahta gizlice satış yapan Cem Boyner kıskıvrak yakalandı... Boyner'in "Benetton siz etmen kardeşler" haykırışlarından ikna olmayan kalabalık, genç işadamını tokat ve ısırık içerisinde bıraktı.

● Yaklaşık 1000 kişiden oluşan topluluk, İtalyan porno kasetlerini dişleriyle kırarak protestoya katıldı... Apo ile birlikte İtalyan porno yıldızı Çiçolina'yı da istediklerini söyleyen grup, ardından titreyerek kısık kısık sesler çıkardı... Mesut Yılmaz, İtalyan Hükümeti'nden porno yıldızını resmen istedi... İtalya, "Türkiye'de idam cezası var. Hem siz Çiçolina'yı çatır çatır zkersiniz" diyerek bu isteği reddetti.

● İtalya'ya tepki Silahlı Kuvvetlere de sıçradı... Komando er Cengiz Tıknazcan, İtalya'yı protesto ayağıyla "İtalyan Çukuruna" girmeyeceğini söyleyince komutanı tarafından revirlik olasıya özenle dövüldü.

● "Kahrolsun İtalya" sloganlarıyla Taksim Meydanı'nda toplanan göstericiler, İtalyan Kappa marka tişörtleri benzin dökerek yaktı... Kappa'nın logosundaki sırt sırta vermiş kadın ve erkek (Julitta Bertoliçi ve Umberto Kostariçi) birinci derece yanıktan hastaneye kaldırıldı... Kappa yetkilileri, "Logomuzdaki kadın ile erkeği yakanlar godoşun önde gidenidir. Bundan sonra sırf kadın kılığına girmiş Apo ile Başbakanımız D'Alama'nın sırt sırta vermiş resmi logomuz olacak" açıklamasını yaptı.

● Bu arada İtalyan mallarını yakma eylemi bazı otlakçılar tarafından istismar edildi... Yetkililer, "Ver bi İtalyan cigarası da yakalım" diyerek çevresindekileri sömüren şahsiyetsizler konusunda halkı uyardı... (Bu milli meseleyi çıkarları uğruna kullanan bu çük kafalıları nefretle kınıyorum.)

● Bir grup vatandaş ise İtalyan konsolosluğunu yumurta yağmuruna tutarak tepkisini gösterdi... Konsolosluk personelinin yumurtalardan etkilenmemesi üzerine sinirleri bozulan kalabalık, hemen akabinde binayı tavuk yağmuruna tuttu... Fırlatılan toplam 123 tavuk, İtalyan görevliler tarafından konsolosluk binasına yapılan kümese kapatıldı... Mesut Yılmaz, Apo ile beraber 123 tavuğu da resmen İtalyan Hükümeti'nden istedi... İtalya, "Türkiye'de idam cezası var; hem siz tavukları keser yersiniz" diyerek bu isteği redetti.

Not: Gürcan Yurt'la beraber 5 Aralık Cumartesi saat 14'de Eskişehir Kibele'de, 12 Aralık Cumartesi saat 14'de ise Ankara İmge Kitabevi'ndeyiz... Gelirseniz süper olur.

Mesut CEYLAN

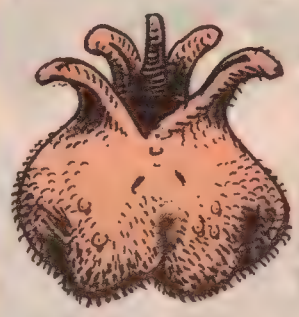

Yılın Lalelerini Seçiyoruz!

'98 yılı da bitiyor. lale zamanı geldi! **Politika,** Basın, **İş Dünyası,** Müzik, **Radyo,** Televizyon, **Klip,** Spor dallarındaki **Altın Lale,** Gümüş Lale ve **Bronz Lale** adaylarını belirlemek için önerilerinizi bekliyoruz. Listeler istediğiniz uzunlukta olabilir.

Faks: (0212) 251 52 67
Adres: İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu - İstanbul

GEZ MAHMUT'ÇUK

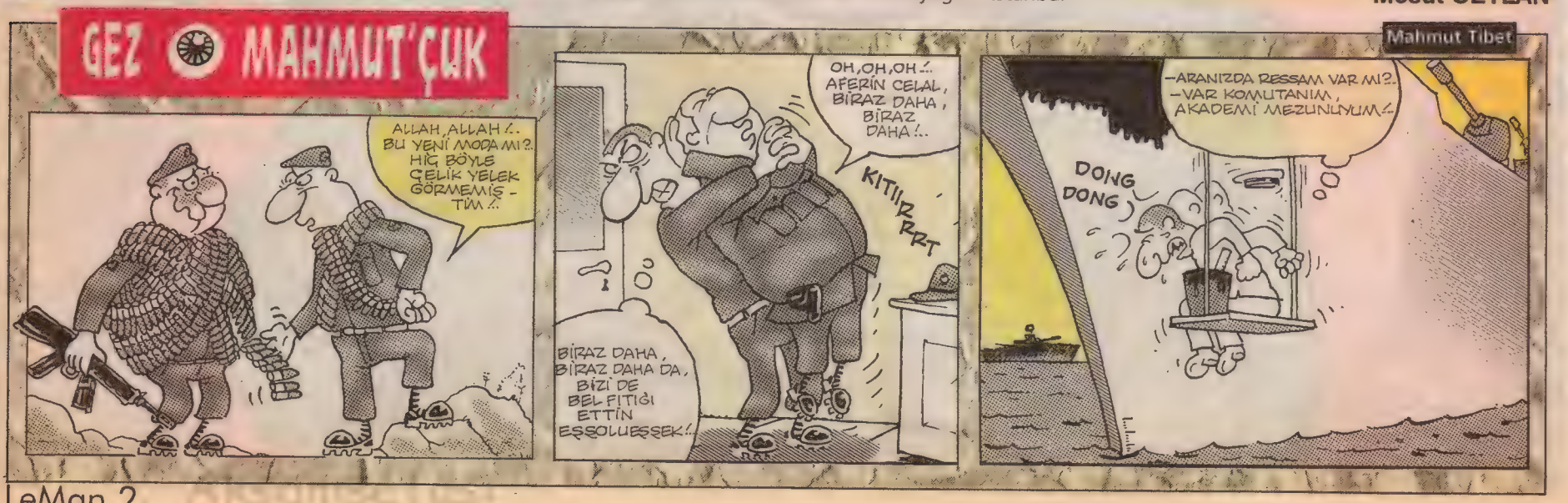

LeMan olası hükümet formüllerini değerlendirdi...

Alp Tamer

Çıkmazyol - sol formülü

4 - 2 - 4 formülü

Geniş tabanlı hükümet formülü

BABA formülü

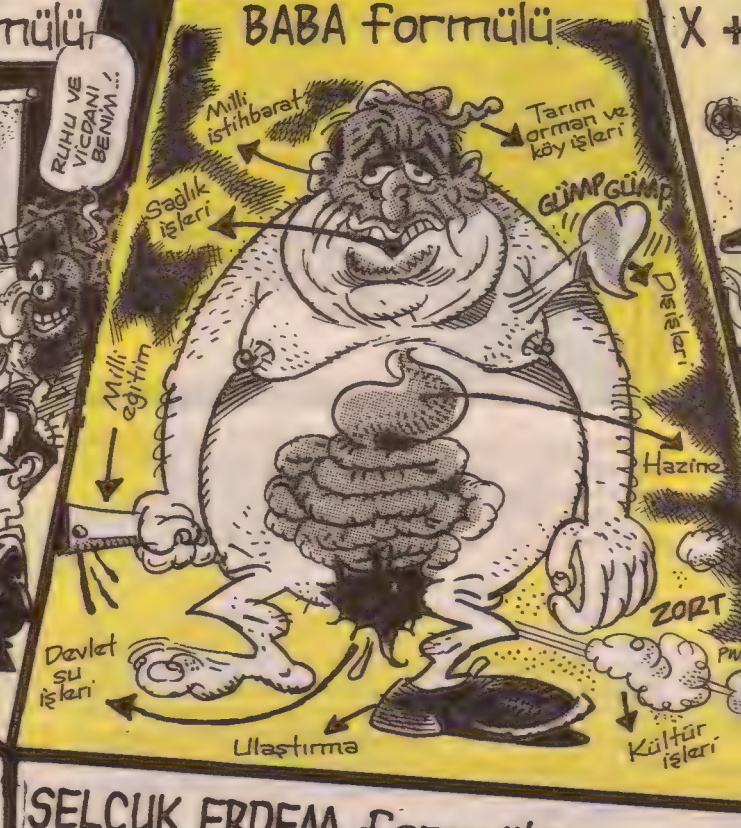

X + Y formülü

AKGÜVERCİN - KARAGÜVERCİN formülü

SELÇUK ERDEM formülü

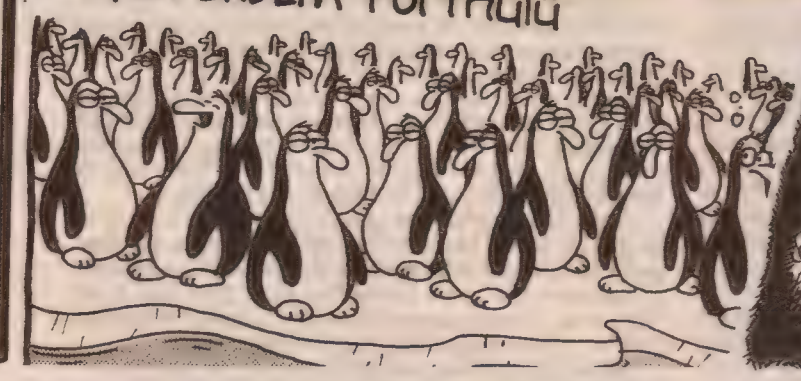

E = MC² formülü

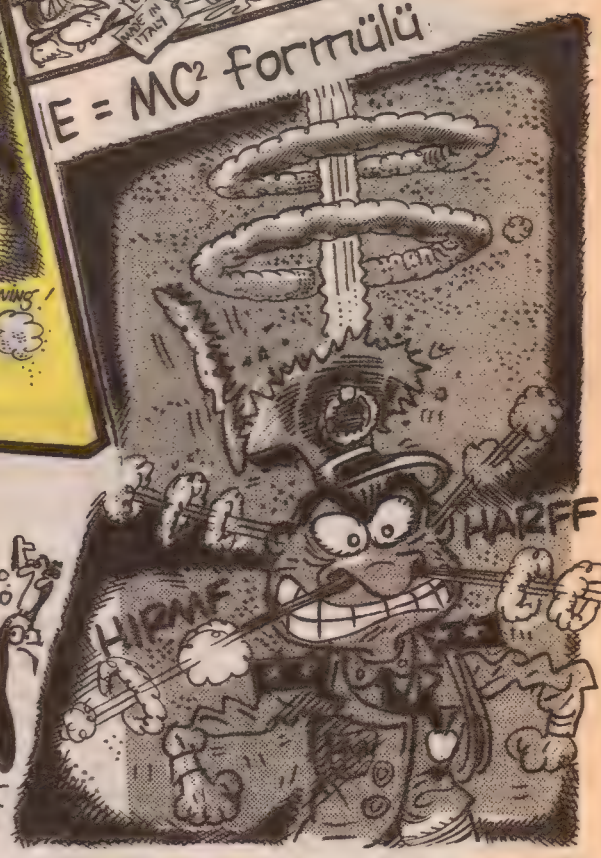

SÜLEYMAN - HACI ALİ DEMİREL KARDEŞLER
Blue Brothers

YILMAZ
Aklar gider bi gözleri sürmeli

PINOCHET
Yüzbinlerce insanı gözyaşına boğan faşist diktatör, yargılanacağını anlayınca ağladı

ÇİLLER
Gözleri dolar güzel

ECEVİT
Yorgun Demokrat

YAHYA DEMİREL
Kesintisiz şaibe

AHMET DEMİR
Şimdi de genelevlerden rüşvet almakla suçlanıyor

ÜNİVERSİTELERDE FAŞİST SALDIRILAR
Polis gözetiminde solcu kıyımı

VEDAT PEKER
VIP Zorba

Firavunun Laneti

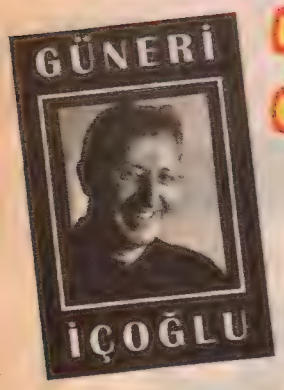

Ters Zaman Gladyatörleri (6)

Hep düşünürüm bir Akdeniz şehri olan antik Patara'da doğan ve AKDENİZ'in o sıcak güneşinin altında Demre'de son nefesini veren Noel Baba olarak tanıdığımız Aziz Nicolas, neden kuzey ülkelerinin buz gibi soğuğuna götürülüp, üzerine kapşonlu kaban giydirilerek geyiklerin çektiği bir arabayla kışın ortaya çıkan bir kar adamı gibi resmedilmiştir? Hangi akla hizmet?..

Anadolu Hisarı'ndaki şimdi olmayan bakkal...

İstanbul'da halâ öyle değişik sokaklar, öyle hoş yokuşlar vardır ki, yürümeye doyum olmaz. Tabii bu sokaklar da, yokuşlar da hergün, her an biraz daha değişmekte, ters zamanın yokuşlarında bambaşka bir yere doğru yürümektedirler. Mesela altı ay önce gördüğün bir mahalle bakkalını bir dahaki gidişinde yerinde bulamazsın. Ya da üç ay önce saç sakal traşı olduğun minik berber bir saç uzama süresinde mahalleden traşlanmış, yerinde yeller esmektedir. Yorgancı vefat etmiş, hoş sohbet yufkacı artık iki metrekarelik dükkanının kirasını ödeyemez hale gelmiştir. Zaman zaman önünden geçtiğin muazzam bir ahşap ev yenileme gayesiyle yıkılmış, ilginç bir restorasyon tekniğiyle içi beton dışı ahşap kaplama eskisine çok az benzeyen bir yapı yapılmıştır. Bir başka yerde bir gecede yanan eski bir evin boş arsasının otopark yapıldığını görünce bahis konusu restorasyona şükredilir. Neyseki herşeye rağmen vardır bu eski sokaklar ve aradığından fazlasını bulursun buralarda. Her seferinde şehre yeni gelmiş gibi kaybolur gidersin...

Bazan bu yokuşlarda dolaşırken kendi yansımamı görürüm eski evlerin pencerelerinde. Bu yüzün de üç sene önce buraya gelen yüz olmadığının, yaşlandığının farkına varırım. Herşey gibi kendimin de değiştiğini düşünürüm. O halde değişen sadece biçimler mi? Değişmeden kalan nedir?.. Kalan **bir aşk, bir söz** ve gören **bir çift göz...**

İşte böyle Anadolu Hisarı'nda, bir yokuşun başında, bir pencere daha konuştu, 1994 yılının baharında. Biz varıp anlatalım, belki kalır birilerinin kulaklarında...

... Tüm aile Romanya'dan İstanbul'a gelir ve yerleşirler. **Vatman Mehmet Amca** küçüktür, İstanbul çok güzeldir. Öyle sever ki bu şehri, sokaklar, yollar, evler, herşey bir başkadır, büyülüdür sanki. Ya da ona öyle görünür. Yavaş yavaş büyür pencerelerden sarkan sardunyalarla ve vapur dumanlarıyla birlikte...

Gönül Adamı

...1943 yıllarında II.dünya savaşı sırasında askere gider. Manisa'dan Çanakkale Ezine'ye kadar yürürler. Çok zorlu bir yürüyüştür bu. Ot yataklarda yatarlar. Mehmet Amca'nın övünerek anlattığına göre, o sıralarda Hitler'e, **"Neden Türkiye'ye girmiyorsun, ordan kolayca Rusya'ya çıkarsın"** demişler. O da **"Eğer Türkiye'ye bir girersem bir daha çıkamam"** demiş...

..Otuz üç ay askerlikten sonra terhis olur ve uzun bir müddet iş bulamaz. Daha sonra Askerlik arkadaşı bir çavuşun yol göstermesiyle tramvay şirketine gider. Karaköy Metro Han'daki şirkette Yahudi müdür üç tane aritmetik işlemiyle Mehmet Amca'yı imtihan eder. Mehmet Amca **"Efendim üçüncü soruda bir yanlışınız var, düzeltebilir miyim?"** deyince, Yahudi müdür **"Bre kuzum senin işin tamam, doğru Şişli deposuna"** der. On beş günlük biletçilik kursundan sonra biletçi olur. Daha sonra kırkbeş günlük vatman kursundan sonra da vatman olur. Gençlik ya işte ne numaralar, tramvayla geçerken birbirlerine uzun uzun kampana çalmalar, işini severek zevkle çalışır...

...Daha sonra Tünel metrosundaki gişe müdürünün kızını alır ve Kasımpaşa'daki konak benzeri eve iç güveysi olarak yerleşir. Bu arada kayışlar vasıtasıyla işleyen metronun büyük kayışlarının kopmasıyla metro kapanır ve işsiz kalan kayınpeder de idari kontrolör olarak tramvaylara girer...

...Vatman Mehmet Amca beş sene üç ay kadar sonra şefiyle yaptığı bir kavga sonucu vatmanlıktan ayrılır. 46 model bir doç alır ve Bebek hattında dolmuşçuluğa başlar. Bu arada kayınpeder 18 bin liraya Anadolu Hisarı'nda şu anda oturdukları ahşap evi satın alır. Sonra Mehmet Amca da Anadolu Hisarı'na gelir, yerleşir ve dolmuşçuluğa devam eder...

...Birgün Kuruçeşme'ye doğru giderken arabanın önüne küçük bir kız çocuğu fırlar. Mehmet Amca basar frene durur ama çocuğun eteği plakaya takılmış ve kafasını asfalta vurmuştur. Mehmet Amca'nın suçu yoktur. Çocuğu hemen Balta Limanı Hastanesi'ne götürür. Çocuk iyidir. Doktor **"Bir şeyi yok. Yanına Kuruçeşme'den bir polis al ve Etfal hastanesine gidin, bir şeyi yok ama her ihtimale karşı bir gösterin"** der...

...Hemen gider gösterirler, lakin tam hastaneden çıkarlarken çocuğu yoğun bakıma alırlar. Mehmet Amca Kuruçeşme'ye geldiğinde komiser, çocuğun raporu gelinceye kadar Mehmet Amca'yı alıkoyar ve rahat olması gerektiğini söyler. Fakat çok hassas olan Mehmet Amca'nın içi içini yer. Meslek hayatı boyunca böyle birşey olmamıştır. Çok üzülür. Komiser yatıştıramaz. Mehmet Amca bir gecede çöker. Neyse sabah karakola çocuğun sağlam raporu gelir, komiser Mehmet Amca'ya **"Gördün mü bak, söyledim sana, boşa üzüldün"** diyerek bırakır ama o geceki üzüntüsünden dolayı Mehmet Amca'ya nüzül iner ve vücudunun bir kısmı tutmaz olur. Bir daha da çalışamaz...

Uzunca bir aradan sonra bir akşamüstü tekrar o semte gittim. Eski evlerin çoğu yerinde yoktu. Bazıları yeniden yapılmıştı ama kimisinin kemerli giriş kapısı şimdi düz olmuş, kimisinin altındaki küçük mahalle bakkalı yeni evde yerini oturma odasına bırakmıştı. Oysa geçen gelişimde kasaların üstünde oturup gazoz içerek sohbet etmiştim bakkalla. Şimdi yüksek duvarlarla çevrilmişti bu yenilenen evler. Yeni renkleri de farklı farklıydı hepsinin. Mehmet Amca'nın evi gözüme çarptı birden. Karanlıktı bütün pencereler. Hiç birinden loş bir ışık sızmıyordu. Ordan geçen bir çocuğa **"Nerde Mehmet Amca"** diye sordum. **"Geçen sene öldü"** dedi. Demek o da gitmişti sessizce. Bakalım bir daha gittiğimde yokuşun başındaki oturduğu o ahşap evi ne durumda bulacaktım...

Vatman Mehmet Amca evinin penceresindeyken...

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

EŞŞOĞ-LEŞŞEĞİN PRENSİ!..

EEE..BEN ÖZÜR DİLERİM... BİRAZ İŞLERİM VARDI, GECİKTİM...

BİR KERE ONLAR İYİ ANNE-BABA OLSALAR, ÇOCUK-LARINI ORMANDA KAYBETMEZ-LERDİ... BU ÇOCUĞA HEM ANNELİK HEM BABALIK YAPTIM, EMZİR-DİM, BÜYÜTTÜM!..

CAMLARI KIRIN, ZİLLERE BASIP KAÇIN, DERSE ÇALIŞMAYIN!.. TUVALETTE SİGARA İÇİN... EHii.. EHE EHE!..

HADİ BAKİİM ÇOCUKLAR, DOĞRU YATAĞINIZA GİDİYOR-SUNUZ. BU PROGRAM ÇOCUKLAR İÇİN ZARAR-LI... SEYREDEMEZ-SİNİZ!..

Ohh bee, nihayet bitti bu iş!..

Paranoya

N..N...NEE... NE DİYORSUN DEDE! ... APO'CU MU OLDUN?!

EVET TORUN, BEN APO'CU OLDUM...

APO'CU
APO KUKLALARI BULUNUR!

PROTESTOLARDA YAKILACAK APO'LAR!

FARKLIYIM, BENİ HEMEN TANIRSIN DEMİŞTİ!..

LOMBAK KİTABI ÇIKTI!..

Binlerce, onbinlerce, gıcır gıcır, lokum gibi LOMBAK kitabı Türkiye'nin her yerindeki tüm GAZETE BAYİİLERİ'nde satışa sunuldular... Çok mutluyuz lâan!..

Gürcan Yurt 5 Aralık Cumartesi 14.00'de Eskişehir Kibele Sanat Merkezi'nde "ROBİNSON CRUSOE ve CUMA" albümünü imzalayacak!.. Alâkanızı esirgemeyiniz.

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

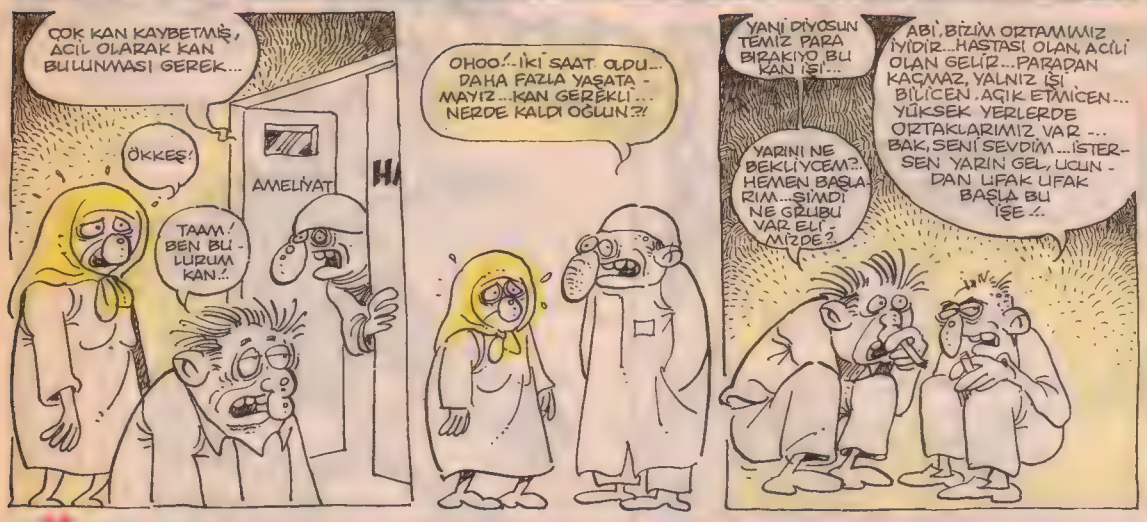

GRETEN ADAM VE OĞLU

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

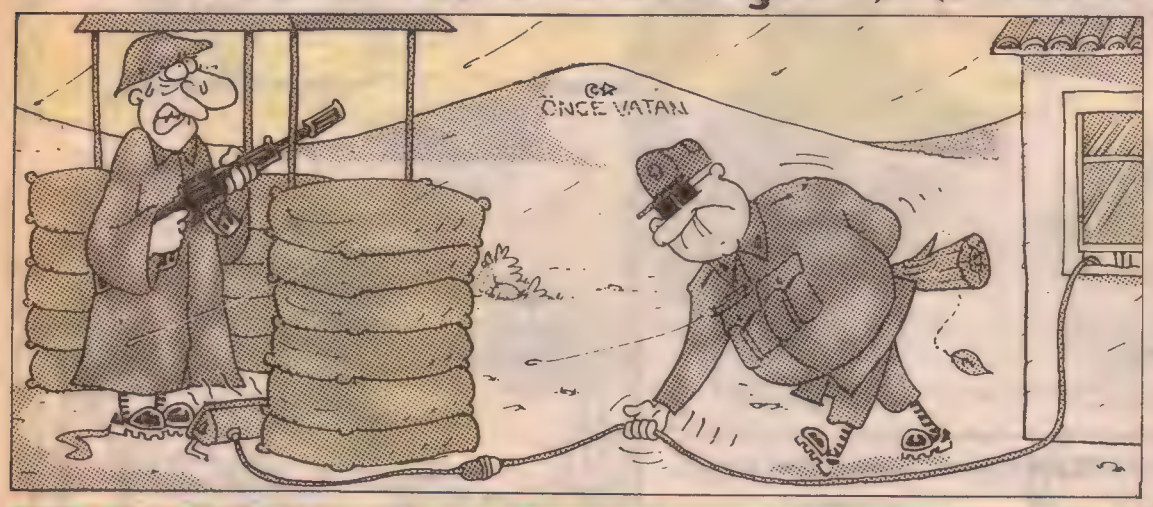

DUMUR

Tahtakale'nin o kalabalık sokaklarında yürürken gözüme çarpan kartona yazılı bir ilan, beni büyükçe bii dumura uğrattı:

"12 adet BİLGİSAYARLI erkek çorabı 1.600.000 TL"

Görünce inanamadım, dönüp tekrar 3 kez baktım ama doğruydu, demek teknoloji bu kadar ilerledi.

Olcay Döneray - İstanbul

Küçücük bir otomobilin arka camında, parlak sarı renkte kocaman harflerle **"BELALIM BENİM"** yazıyordu. Yazı tüm arka camı kaplıyordu. Yani dikiz aynasından bakan sürücü arkadan gelen, kamyonu, tırı, arabayı, bu iri harflerin arasından göremediği gibi kendisi bir sürü arabanın **"belalısı"** olacaktır.

Karaman'da genelde halka ait tuvaletler camilerin yanında olur. Bu yüzden sabah açılır akşam 5-6 gibi kapanır. Bir gece tuvalet ihtiyacı için bir arkadaşımı bir tuvalete götürdüm. Baktık ki kapalı, tam dönecekken camiinin çimlerine çakılmış bir uyarı gördük. Aynen şöyle yazıyordu: **"ÇİMLERE İŞEMEYİN, ÇİMLER KURUYOR".** Ben dumurdan ne yapacağımı bilmezken, yanımdaki arkadaş gülmekten az daha altına kaçırıyordu.

Selim Beyşahin - Karaman

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

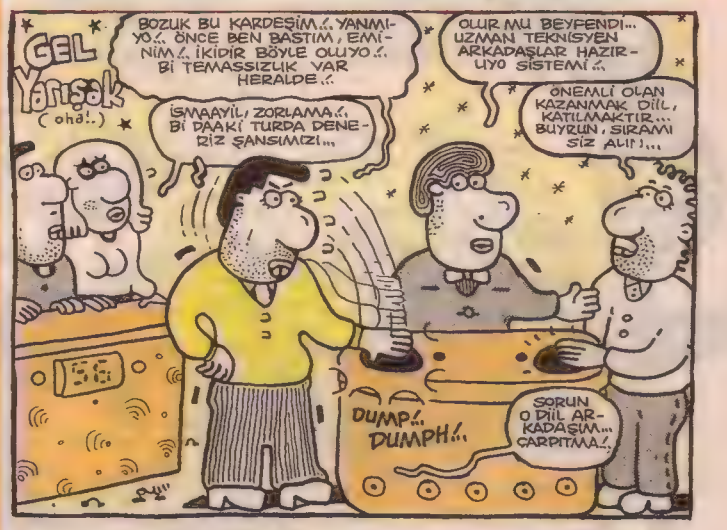

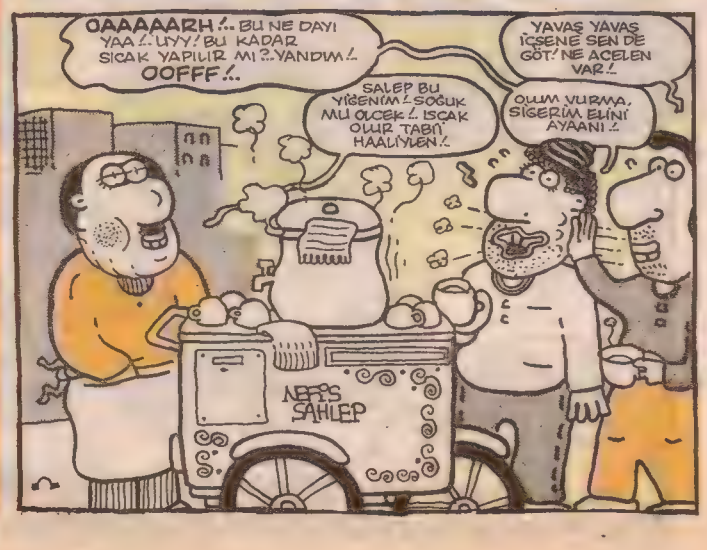

TEREDELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

İlk gün...

O KIZI İSTİYOM ANNE... SEHER'İ ALIN BANA..! HEMEN ALIN MUTLAKA EVLENCEM ONUNLA...

İSTERİZ OĞLUM... KÜMET..!

37 gün sonra...

HAYIRLI KADEMLİ OLSUN ABİ... NİŞANLANMIŞSIN...

SAĞOLASIN EYVALLAH!

KİM BU KIZ TANIYO MUYUZ?

DOĞALGAZ? MÜRACAAT?

TANIMAZSINIZ AKRABALARIN DAN BAŞKA TANIYAN YOK ZATEN... ÖYLE TEMİZ, ÖYLE İFFETLİ BİR AİLE KIZI Kİ... YAHU NASIL ANLATSAM...

ONBİR YAŞINDAN SONRA EVDEN ÇIKMAMIŞ. VARSA YOKSA EV İŞİ.. ÖRGÜ, DİKİŞ, DANTEL YEMEK... ELİNDEN HER İŞ GELİYOR. NE TELEVİZYONA BAKMIŞ, NE GAZETE OKUMUŞ, TERTEMİZ BİR KIZ... KÖTÜ ALIŞKANLIKLARIN ADINI BİLE BİLMİYO...

DUALARIM KABUL OLDU.. MAZİSİ TEMİZ BİR KIZ İSTEMİŞTİM HEP... İSTEDİĞİMDEN ALASINI BULDUM...

49 gün sonra...

NİŞAN ALIŞVERİŞİNDEN SONRA SENİ DAYINLARA BIRAKIRIM...

SEN BİLİRSİN...

DURAK

AY..! BİLET DÜŞTÜ...

OTOBÜS GELİYOR, HADİ...

A!AYYYY..!

HOŞT ULAN... HOŞT!..

AYYY!..

DEFOL!..

İİYK-İİİK!..

NERDEN ÇIKTI ANİDEN İTOĞLU İT YAA... HAY ALLAH, OLACAK İŞ DEĞİL... MİLLETE DE KEPAZE OLDUK...

HÜÜ... ÜÜ... HÜ...

Aynı gün...

ŞU ECZANEDEN KOLONYA ALALIM..

SEN BİLİRSİN!..

ECZAN

?

?

SEBASTİAN EFLAK'TA! SEBASTİAN EFLAK'TAA!..

AAAA! N...NE BU? NEE!?

SEHER! N'OOLDU?..

SİZİN PAPAĞAN BAYANI KORKUTTU ABİ...

HİÇ SÖYLEMEZDİ BUNU... NERDEN ÖĞRENDİ ACABA.. SEBAHATTİN EFLAK'TA MI DEDİ NE?.

SEBASTİAN EFLAK'TA DEDİ..

54 gün sonra...

SİNOP'TAN REMZİ ABİLER DE GELCEK DÜĞÜNE...

İYİ...

BEYLEER! SIRADA BEN VARIIIIM!..

IIYY..!

DEFOOL!..DEFOOL PİS SARHOŞ!..

AABİ NİYE ÖYLE DEDİM BEN ABİ... NİYE DEDİM HİÇ ANLAMADIM ABİ..!

67 gün sonra...

KIR LOKANTALARINI SEVERİM... İÇKİ KOKUSU OLMAZ, İŞTAHI AÇILIR İNSANIN... AYRAN İÇİYORUZ DİMİ?

SEN BİLİRSİN...

Mailden barslan@ibm.net (Ancak böğürerek iletişebilen güçler, internet Cafeleri kapattı... Kınım kınım kınayalım.)

7. sayfadan devam.

MMMÖÖÖÖÖ!

HiAAAA!

ŞLAP ŞLUP ŞUP!

SEHER. SÖYLE ISIRDI MI HA?. ISIRDI MI ÖKÜZ?.

Y..YOO...KULA... KULAĞIMI YALADI...A...AMA... NİYE, NİYE?

247 yıl önce ...

OHH...SEBASTİAN YOK MU?..ONU DA ÇAĞIRSANIZA...

SEBASTİAN EFLAKTA...

BEYLER! SIRADA BEN VARIM HA!..

ŞLAP... ŞLUP.. ŞUP..

Gerçekleri bildiğimizden ne kadar emin olabiliriz? Gerçek sandığımız görüntüler arkasında bambaşka doğrular saklayan birer illüzyon olamazlar mı aslında.. Kapılıp gittiğimiz bir çift güzel gözün yerleştiği oyuktaki onlarca kımıl kımıl solucanı kamufle eden birer yanılsama olmadığını bilebilir miyiz? Ya kendimiz?! Kesinlikle teyit ettiğimiz yargıların gölgesinde kaç tanemiz bilmeden kertiz? Kaçımız kendimiz den emin ve huzurluyken bile birilerinin bize bakıp pis pis sırıtmadığından emin olabiliriz?.. Sen mi?..Ya sen?..Sen!..? Hadi lenn?

89 gün sonra ...

GÜZEL MAĞAZA DEĞİL Mİ HANIM?. HERŞEY VAR...

EVET BEY!.

SİUUUUUUPP!

CORRT

AAAAAAA!

LAP LUP LAP LEP!

GÖRDÜN MÜ OLAYI?..10 TANE SOSİS HAVALANDI VE ŞU KADININ GÖĞÜSLERİNE YAPIŞTI!..

BA BA BA BA!..ŞİMDİ DE ŞU KÜÇÜK KÖPEK AYAKLARİNİ YALIYOR KARININ!..

ALLA ALLAA!

REKS YAPMA OĞLUM!

HOŞT BE HOŞT HOŞT!

AAAAA!

SON

Daha sonra reenkarnasyonla 10'luk paket sosis olarak dünyaya geldi...

Sonraki hayatında ökküz!

220 yıl sonra kırma sokak köpeği olarak doğdu!

En son hayatında papağan...

Ayyaş bir homeless olarak tekrar doğdu.

Eğitimli İYİ cins süs köpeği olarak geldi.

Bu yalana daha ne kadar tahammül edeceğimi...Artık gülünecek hiçbir şey...Koptu...Parçalandı...Aklım gitti...Anlamıyorum...Anlayamıyorum...Yorgunum...Uyumak istiyorum. Beşyüz bin yıl uyumak istiyorum... Keşke anlayabilseydim..Sktr lan... Kendime inanmıyorum...Kendine inananlara da inanmıyorum.. Tavuk, şebek, maydonoz...Kâşe sapı Zürafa, periskop...Evet mecburen evet...SIKILDIM...

TOKTOR TOR TOR TOR

HERŞEYİNİ VER, SALDIRGANIM...!

ÜÜÇ, İKİİ, BİİR ATEŞŞ...!

Ve tanktan çıkan tavşan makas kulaklarıyla saldırganı keser... Sonra da uzay uçmuş...

Küçük tavşan hoplaya zıplaya ormanın içinde dolaşmaya devam ederken aniden karşısına çıkan havuçları yedikten sonra balmumundan yapılmış koltuğuna oturup kalktıktan sonra gitmeye devam etmiş.

GÖKHAN DABAK

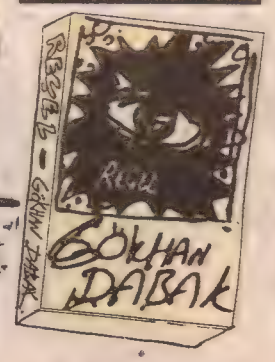

Pek Yakında Tüm Müzik Marketlerde

Akşam Ofset

temcit pilavı

met üst

dilek ve temenniler-2

- birbirimize brifing verelim
- halkın puştları derneği'ni kuralım
- cıvık ayşe, tırsık ali olalım
- bir yastıkta bocayalım
- paranoyamızı izlemeye devam edelim
- ömrümüz boyunca hep clark kent kalalım
- emir komuta zincirine isterse emir kusturica'yı da dahil edelim
- berna laçin ile grup laçin kardeş mi bir bilene soralım
- kendi ömrümüze ya şoför, ya uşak, ya bahçıvan olalım
- birbirimizi birbirimize karşı havai fişekleyelim
- fareli köyün obuacısı olalım
- truva atıyla seyyahate çıkalım
- iyilerin dostu, kötülerin müşteri temsilcisi olalım
- nüktede hafif fiyatta pahalı esprileri televizyon dizilerinde kullanalım
- altmış iki'den manda yapmaya çalışalim
- boyu değil işlevi olalım
- his yapalım, bis yapalım
- birbirimize anıt mezar dikelim
- amerika'nın singapurlu türkiye'nin dost ları derneğini kuralım
- leyleği tavada görelim
- arkaya doğru yozlaşalım
- güldürürken düşündürelim, hislendirirken kandıralım
- keskin sirke olalım, küpümüzü sit alanı ilan edelim
- kalbimizin adamı olalım
- yapalım işletelim devredelim
- birbirimize ödün verelim
- kirli yaşayalım, temizmiş gibi yapalım
- havanda H_2O dövelim
- kıro gürültüye papuç bırakmayalım
- siz bu satırları okuduğunuzda biz çok uzaklarda olalım

not: (arkadaş z. özger'in yeğeni dergiden beni arar mısın lütfen, çok önemli, teşekkürler)

harala gürele

mehmet çağçağ

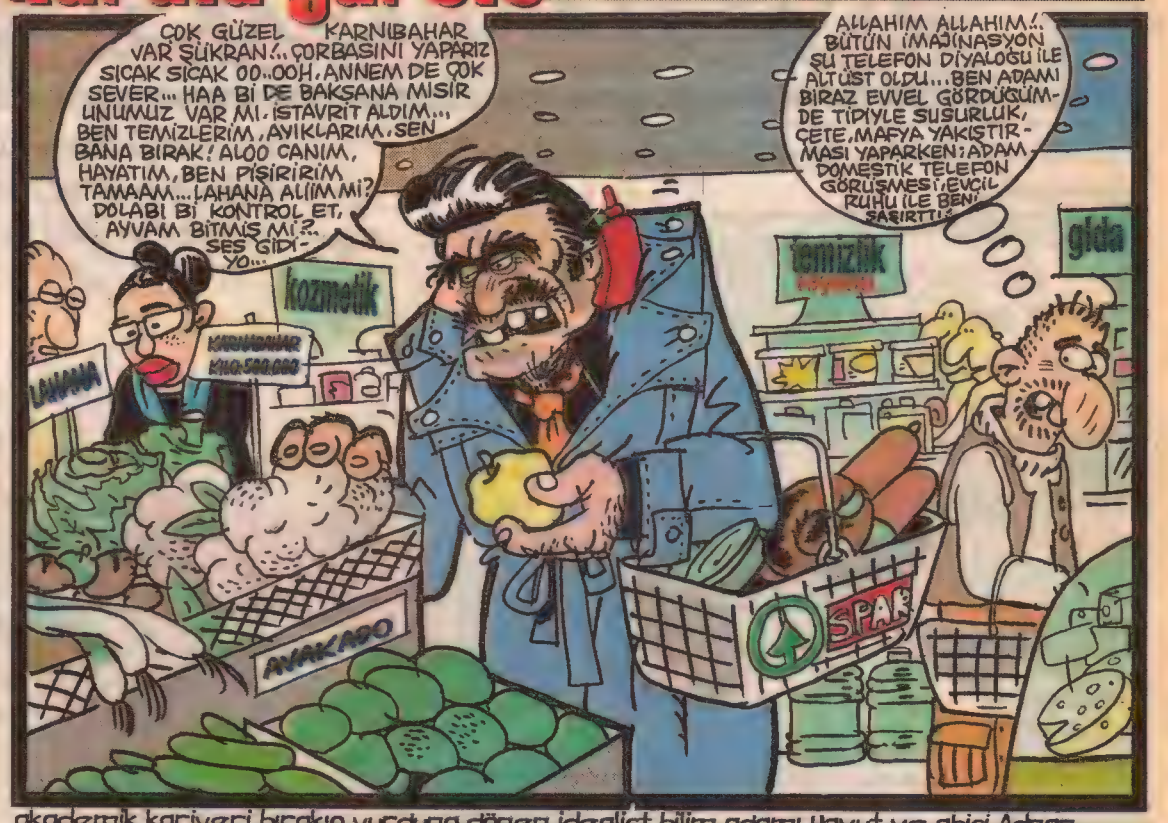

akademik kariyeri bırakıp yurduna dönen idealist bilim adamı Davut ve abisi Adnan..

• orangutanların zeka deneyleri ve gıda butonları..

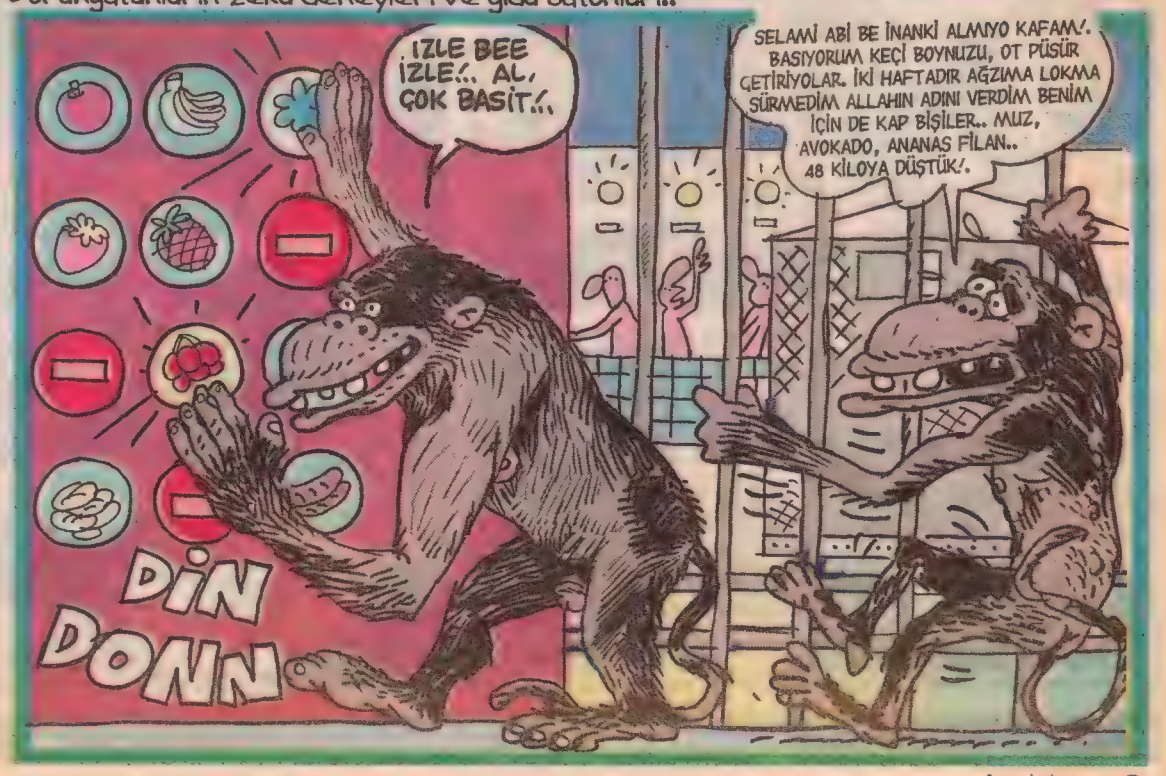

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

Eğlenelim, öğrenelim: Balıkların hafızası sadece üç saniyedir...

KOMİK KİTAP
KOMİKAZE 4
VE
MARLON'UN
KİTAPLARI
BÜTÜN
GAZETE
BAYİİLERİNDE...

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

Ne Ya Düşle

Sevdiğin bir kadın vardır başka şehirde.... Öbürü tenine bağlı tutkuyla olduğu bir adamla sevişir uzak odalarda...

Bir sevgilin, ki ruhunun öbür yarısıydı ve hep öyle kalacak; sormak istediğin hiçbirşeyi soramadığın babanın yanında yatar şimdi, yatar çıplak ağaçların, soğuk rüzgarların altında.

Duvarda fotoğrafı: Suçlar gibi bakar sana oradan. **Beni anma artık, artık sus beni,** diyerek bakar...

Böyle yapayalnız, böyle gecenin en koyusunda ölümü düşünmek de güzel... Şimdi yumuşacık akması bile güzel o aptal kanının, ağırbaşlı ve kirli halının üzerine...

Uzakta, çok uzakta, o yasak düşlerinde buğulu sesi içini gıcıklayan bir kadın vardır, hep seni düşleyen... Hep böyle anlarda gelir aklına... Onu aramak geçer aklından, aramak ve telefonla sevişmek istersin onunla... Hep terkedilmişken, hep yanlızken aklına o gelir... Kendinden çok ona üzüldüğün...

Belki de kirletmek için herşeyi... ararsın.

Belki de yanlızlığını, intihar düşlerini kirletmek için...

Senden geriye, saygın ve lekelenmemiş hiçbir şey kalmasın diye, ararsın... Üstelik onun sana duyduğu gizli sevdasını ve eksik, yanlış yaşanan, dahası güneşi gören filmler gibi solan bütün aşkları küçümsemek için ararsın...

Herşey bittikten sonra içinin biraz daha soğuyacağını bile bile, ararsın...

O buğulu sesli kadın da yalnızdır senin gibi. Öyle zordur ki, hayatı, öylesine bölünmüştür ki, zamanlara, insanlara, yasaklara, zorunlu alışkanlıklara... Aylardır kimselere dokunmamıştır, kimse ona dokunmamıştır şefkatle, ya da arzulayarak, ya da minnetle... Kimse, kimse...

Aylardır geçmemiştir kendinden o da senin gibi...

Aylardır kaybolmamıştır arzularının yasak bahçesinde...

Ne biliyorsa, ne kalmışsa o yoksul hayallerinden fısıldar sana, son bir gayretle... Ağır işçisi olmayı göze alır uzaktaki hep o solgun aşkının...

Sonra sen boşalırsın ağırbaşlı ve kirli halının üzerine.

Ertelediğin intiharından akan o aptal kanının yanına boşalırsın...

Boşaldıktan sonra hiç zaman geçmeden, sanki bir ceza, bir suç gibi birkez daha yüzleşirsin cinselliğinle: O yoksul, o mutsuz cinselliğinle... Hayatının belki de en büyük daha yüzle

Çünkü bu koyu ve dinden geç mesut bah gusuz, sua bu sefil ge

Çünkü h müştün ser

Ailendek Çevrendek yarışın, o k O delice pa nın ortasın

Üniforma rin, elektro ekranların a

Arzuların mayı... Haz şeyi, yaşad zuda erime geride; hiçb dan... erim

Yaşanan kaygılarını ğışlanmayı isteğini gör

O düşlec le ve aşkla la sarmaş yi görmüşt

Ve vaatle günde o v nen ve sen yen herşey suz cinselli Neden eriy bolmak iste ğını görmü

Sürekli g Hep tutuyo mak öğret korkuyordu

Mutlu ol ni sanıyord görevindi çersen, erir sinde sana kaybedeceğ

Ne olursa rekliydi. Çün

Ve yaşad manlık, boş ti sana...

Tetikte v naydı. Çün

apsan Eksik Kalıyorsun

rinden

enilgilerinden biriyle, birkez
rsin...
büyük vaat sürüklemiştir seni
alnız geceye... O büyük ken-
ne, elbet birgün arzularının o
esinde kaybolma vaadi... Sor-
iz erime vaadi sürüklemiştir
ye...
rşeyin arkasında o vaadi gör-
...
insanlarda, arkadaşlarında...
erde... O dinmek bilmeyen
rkunç rekabetin arkasında...
a kazanma hırsının ve telâşı-
a...
arın, rütbelerin çalar saatle-
ik harflerin, soğuk, aldatıcı
kasında hep onu görmüştün.
mesut bahçesinde kaybol-
ürpermeyi ve ardından her-
ını bile unutup erimeyi... Ar-
i... Ve hiçbir soru kalmadan
r zorlama, hiçbir korku olma-
yi...
anın, şimdinin o yapışkan
e sorularını geriye çekip ba-
ilediği o erimeyi, o kaybolma
nüştün...
ğin dünyadışı hayatta, ölüm-
udak dudağa, ölümle ve aşk-
laş, buralardan çekip gitme-
hep...
çekildiğinde, boşluğa düştü-
atlerin arkasındakiler; görü-
yanılgıdan yanılgıya sürükle-
arkasında o yoksul, o mut-
ni görmüştün yine de hep...
gidemediğini... Neden kay-
ip de bir türlü kaybolamadı-
ün...
rgin ve kaygılarla doluydun.
dun kendini. Hep mutsuz ol-
mişti sana. Mutlu olmaktan
çünkü.
nca birilerine haksızlık ettiği-
n. Mutsuz olman en kutsal
enin. Çünkü kendinden ge-
en arzularının mesut bahçe-
enileceğin öğretilmişti. Yarışı
n...
olsun hep tetikte olman ge-
kü her zevkin bir sabahı vardı..
ğın her zevkin ardından piş-
k ve acı duyman öğretilmiş-

gergin olman senin yarara-
ü bir kez bıraktın mı kendini,

bir daha dönemezdin hep kazanmak zorunda olduğun bu hayata...

Seni mutsuz edenlere kendini beğendirmen gerekiyordu..

Bu yüzden, sana sunduğu hiçbir vaadini yerine getirmeyen, verdiğinden daha çoğunu alan, seni her mutluluk vaadinin sonunda pişmanlık, boşluk ve acıyla tanıştıran hayatına yine de tutunabilmek, ona yaranmak zorundaydın, mecburdun buna.

Bu yüzden insanları şaşırtmalıydın. Yalnızlığının arkasına gizlenerek ve duygularını kimselere belli etmeyerek hep yeni birşeyler yapmalıydın...

Biliyordun bu hayat senin değildi. Oysa başka bir yerde sana ait bir yer vardı.

Biliyordun bu hayat senin değildi, başka bir yerde, sana ait bir yer vardı. Bu düşün için katlanıyordun herşeye...

Çevrendekilere, cansıkıntısına, zorunluluklara, hep oraya gidebilmek için katlanıyordun...

Bütün enerjin, bütün başarın, başkalarına kendini beğendirme çabaların orayı özlediğini gizlemek içindi.

Beğenilmek için katlandığın onca mutsuzluk ve acı daha da kışkırtıyordu oraya ulaşma özlemini...

Hem çok yanındaydın, hem de çok uzağındaydın o yerin...

Oraya geldiğini hissettiğin an bırakacağını düşünüyordun kendini arzularının mesut bahçesine..

O deliler gibi istediğin ve hazla ürperip, ardından yaşadığını unutup, erimeye... O mutlu kayboluşa bırakacağını düşünüyordun...

Ama o başka yere kendi iradenle, çabalarınla ulaşma cesaretin yoktu senin...

Oraya ulaşmak, başkalarına değil arzularının bahçesindeki yasakları kaldırabilmek için bile başkalarından çare umuyordun...

Çevrendekilerden bekliyordun bunu... Arkadaşlarından okullardan, ders kitaplarından, televizyonlardan, gazetelerden, komşularından bekliyordun...

Ailenden, kardeşlerinden ve belki de en çok annenden, babandan...

Seni sen olmaktan koparttıktan, düşlerindeki o başka yere gitmene izin vermeyip bu hayata zorladıktan sonra seni taktir edenlerden, **hadi hep böyle devam et,** diyenlerden çare umuyordun!..

Sahi, mutsuzluğu bir görev gibi boynuna asan o başkalarından, başkalarına ait o kendinden kurtulup, o gideceğin yer neresiydi?

Gerçekten düşündün mü hiç bunu?

Onlara ait kendini, onlara bırakıp ne zaman hazla ürperip eriyeceksin sen?

Ne zaman bu yoksul, bu mutsuz cinselliğine son vereceksin.

Ne zaman, hayatını uğrunda mahvettiğin o erime, o kayboluş özlemine kavuşacaksın?.. Ne zaman sonsuza dek unutacaksın bir türlü içine giremediğin, içinde hep bir hata, hep büyük bir suç gibi durduğun yaşamını?..

Aslında onca yıl neyi beklediğini çok iyi biliyorsun sen. Odalara kapanıp okudukların, öğrendiklerin belki de sadece bunun içindi...

Neyi beklediğini bilmek ve anlamak içindi... Söylesene ne tutuyor seni?.. Seni engelleyen ne?

Biliyor musun, karşı çıktığın hayat gibisin...

Bir sevgilin başka şehirde; öbürü tenine tutkun olduğu adamla uzak odalarda sevişiyor... Ruhunun öbür yarısı olan ise çıplak ağaçların, soğuk rüzgarların altında yatıyor...

Sense şimdi telefonda buğulu sesi içini gıcıklayan yapayalnız bir kadınla sevişiyorsun...

Aylardır kimsenin şefkatle, arzuyla, ya da minnetle dokunmadığı bir kadınla... Seni sonsuz bir sevdayla sevdiği için yalnızlığını ve hep ertelediğin intiharını bile kirletmene göz yuman kadınla telefonda sevişiyorsun...

Ve herkese, herşeye ve hayata rağmen içinde sakladığın onca erimek ve arzularının mesut bahçesinde kaybolmak özlemi, o aptal kanına karışıyor şimdi...

Ne yapsan utanıyorsun. Ne yapsan hep bir hata, hep bir suç gibi yaşadığın hayatından utanıyorsun...

Çünkü ne yapsan eksiksin hayallerinden...

Ne yapsan geride kalıyorsun düşlerinden...

Peki, onca yıl geçti başkalarına ait olan kendini o başkalarına bırakma zamanın gelmedi mi?

O hep düşlediğin yere gitme zamanın...

Söylesene, ne tutuyor seni?..

* 5 Aralık saat 14.00'de **Ankara**'da **YKM Genç Kulüb**'ün düzenlediği söyleşideyim. (M.Piyanğo Çekiliş Salonunda)
* 12 Aralık saat 15:00'de **Bursa**'da **Ekin Kitabevi**'ndeyim. Burç Sineması Pasajı No:28-29 Altıparmak-Bursa 0224 - 220 16 72
* 19 Aralık saat 14:00'de **Malatya**'dayım. **Malatya Kelepir** ve **İnönü Üniversitesi.**
* 20 Aralık saat 15:00'de **Adıyaman**'dayım. **Gölbaşı Gazetesi**'nin davetisi olarak
* 30 Aralık saat 14:00'de **Muğla Kelepir**'deyim. 0252-212 23 57
* **Sokak Çocukları Gönüllüleri Derneği**'nde çalışacak iyi kalpli, gönüllü insanlar aranıyor. Lütfen! 0212 - 245 67 47 / 251 25 38
* **Hacettepe Üniversitesi** Ankara Meslek Yüksek Okulu'nda 38 öğrenci afiş astıkları ve bahçede top oynadıkları gerekçesiyle zalım YÖK tarafından okuldan atıldılar. Protesto ediyorum.
* **Akgün Akova.** Elimi Tut Yeter. Çınar Yayınları.
* **Nur Saka.** Yıl 1900 Sevgılı. Cep Şiir.
* **Cengiz Şahin.** Altı Adet Fotoğrafsız. Şiirler. Ezgi Kitapevi.
* Ayşema Arslan, Melike, Derya Karael, Sezen Yıldız, Neslihan Koşar, Annabelle Lee, Arif Cengız, Emre Atacan, Mesut Keskin, Şenol, Zeynep Serttaş, Yahya Gülerman, Zeynep Işık, Sabahattin Adıyaman, Tülay Akgündüz, Ilgın Pınar, Binnur Deniz, Canan, Özge Örek, Mustafa Çiftçi, Savaş Karataş, Nuray Yücel, Hande Coşkun, Barbaros Hayrettin Yılmaz, Beyza, Taylan Çalışır, Volkan Ertıt, Devrim Akbal mektuplarınızı aldım sevgiyle...

TEK KİŞİLİK STAND-UP
ATA DEMİRER
Her Pazartesi
Saat: 21:30'da

SAMİMİ İTİRAFLAR
FATİH KAÇAN
Her Salı
Saat: 21:30'da

LeMan Kültür'de
Rezervasyon için
Tel: 249 91 15

Kırık Kelebek

SUAT ÖKAN

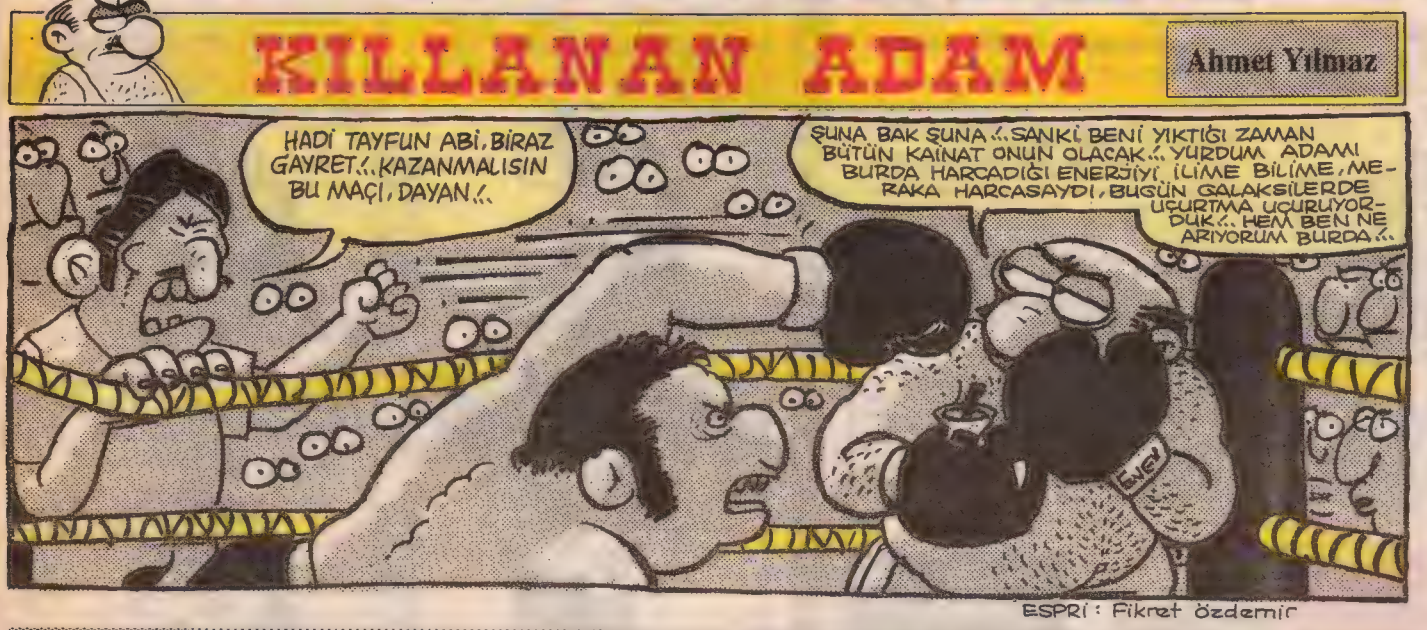

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Kirli temizlik!

Mesut Yılmaz ile Tansu Çiller'i Allah bir divanda kocatsın!

Birbirlerini Yüce Divan'a göndereceklerdi, şimdi ikisi de cüce divanda!

Cüce divanda birleşmelerinden sağlıklı, temiz bir hükümet elbette doğmaz.

Çünkü iki kirli bir temiz etmez!

Kirli ikizlerden, kirli üçüzlerden bir temiz hükümet çıkmaz.

Ancak kirli hükümet çıkar.

Kurulacak kirli hükümette **mafyayla mücadele bakanlığı da olsun ve başına Alaattin Çakıcı getirilsin!**

Bizi mafyadan mafya babası kurtarsın!

"Kurtar bizi baba" sloganı da artık Süleyman Demirel'e yakışmaz, Alaattin Çakıcı'ya yakışır!

Demirel'e yakışan slogan ise "Kurtar bizi büyükbaba"!

Çünkü o babaların babası!

O Demirel ki, yirmi yıl önce kendisine sorduğum soruya şu tarihi cevabı vermişti:

"Bana sağcılar suç işliyor, cinayet işliyor dedirtemezsiniz."

Öyle ya, sağcılar oya işler, nakış işler!

Oysa sağcı militanların işledikleri sayısız suç, sayısız cinayet mahkeme kararlarıyla sabit.

Alaattin Çakıcı gibi ne kadar mafyacı varsa eskinin sağcı militanı.

Sağcı militanları koruyup kollayan, onlara babalık yapan da Demirel.

Demirel babaların babası; Mesut Yılmaz dayısı; Tansu Çiller de ablası!

Mafyayla mücadele kararı alan komutanlardan Orgeneral Güven Erkaya da, Alaattin Çakıcı'nın suç ortağı Korkmaz Yiğit'in danışmanı!

Dertli çal kör kemancı; çünkü ülkemin hali çok acı...

Temiz toplum için umut kirli hükümet ve kirli devlet diyeyim de sen anla gerisini!

Change

Erdem Özkanraman

DEE HADİ!..

KİME DİYORUM BEEN!.. YETER ZIBARDIĞIN, KALK İŞİNİN BAŞINA, HADİİ!..

VAKİT ÖĞLEYİ GEÇ-SİN, SEN HELE FOSUR FOSUR UYU!.. HADİİ!..

ÖFF

UFF... ALLAHIM!..

HAYIR...!

Ben...

TUMP

HAYIR KALK-MIYACAM...KİMSE KARIŞMASIN BANA, SIĞARIM İŞİNE!..

İYİ... ZIBAR SEN, ZIBAR!

NE BOK YERSENİZ YEYİN...KARIŞ-MAYIN!..

NE İSTİYOR BU? KADIN BAŞIMA BEN Mİ GİDİP ÇALIŞAYIM...

HA?.. BEN Mİ GİDİP ÇALIŞAYIM ŞÜKRÜ?.. SEN ABESİSİN, SEN BİR ŞEY SÖYLE!..

TAMAM YENGE, BEN ONLA KONUŞU-RUM...

BEN ORADA ÇALIŞMAM!

NİYE?..

İŞTE... ÇALIŞMAM.

SAÇMASAPAN KONUŞMA ULAN!.. O ÇALIŞMAM DEDİĞİN YER İÇİN CAN ATAN YÜZLERCE SATICI VAR. NESİ VAR ORANIN?..

..İstanbul'un en işlek caddesi! Hem de tam cadde üzeri... Kalabalığın en yoğun olduğu yer... Ayak önü... Bir seyyar satıcı daha ne ister oğlum...

ÖYLE DİYORSUN DEMEK!.. O ZAMAN... GİDELİM...

EE?.. NESİ VARMIŞ YERİN, FISTIK GİBİ YER İŞTE!..

DUMP

ULAN!

TUMP

DOLAR MARK

BAK GÖRDÜN MÜ?.. BURASI DÖVİZ BÜFESİ YANİ!..

YENİ Bİ YER BULMAK EPEYCE ZOR AMA...

OLSUN... BEKLERİM...

BİTTİ

Öbür Sevgili

NİHAT GENÇ

Demirel'e gazeteciler soruyor, "hükümet düştü, ne olacak?", büyük insan o meşhur ayak kokusu ses tonuyla cevaplıyor: "İnsanlar sabah kalkıyor, kahvaltılarını yapıyorlar, öğlen oluyor yemeklerini yiyorlar, akşam oluyor, yine yemeklerini yiyip, yatıyorlar, geceleri uyuyorlar, şimdi burada yolunda gitmeyen ne var?"

Birkaç yıl önce büyük bir katliam olduğunda gazeteciler sormuştu: "katliam için ne diyeceksiniz?", büyük insan diş çürüğü sesiyle: "Ne olsun istiyorsunuz kardeşim, manavlar dükkanını açıyor, fırınlar ekmek yapıyor, bakkallar alışverişini yapıyor, ne olsun istiyorsunuz?"

Bürokratların, .ötüne pamuk sürmekten başka işe yaramayan psikiyatristlerimiz ekranlarda papaz taşağı suratlarıyla boy göstereceklerine, bu siyasi konuşmaları çözümlemeleri gerekir? Geveze kurbağaların gurultularını saymaktan usanmadılar, burada, rezil bir haydutluğun sivrisinek beyninin kavrayamadığı bir hastalık mı seyrediyor?..

Bilemiyoruz. Savaşta, depremde dahi insanoğlu, doğal güdüsel davranışlarını sürdürür. Tarihin hiçbir ihtilali, felaketi doğal insan davranışlarını değiştiremez. Yemek, içmek, uyumak gibi doğal davranışları ancak kıyamet değiştirebilir. Göbeklerini şişirip kahkahalarla ense kökleri patlarcasına kitlesel bir çılgınlık yaşanıyor bu konuşmalarda! Yani, kıyamet kopmadan, düzen bozuktur, işler kötü gidiyor kimse diyemez, çünkü orada birileri Allah gibi konuşuyor, sıçıyorsunuz, işiyorsunuz, dalağınız, böbreğiniz yerinde, daha ne bok istiyorsunuz, diyor.

Gerçek bir kıyamet bu "zihniyet". Yaratıcının ağzıyla "şantaj" yapıyor birileri, dükkanlar alışveriş yapıyor, daha ne istiyorsunuz?

Subaylar ve askerler de hergün içtima yapıyor, mıntıka temizliğine çıkıyor, niye onlara da, ne güzel bugün de mıntıka temizliği yaptınız, 100 milyar dolarlık silaha ne gerek var, demiyor...

İşkembeleri uğruna hergün memurlara, öğrencileri, işçilere dinamit lokumundan "ekmek" veren siyasileri kim yok edecek, bu kıyamet düzenini kim sona erdirecek! Bilgi! Bilgiyle tanışan insan, köleliğini şuursuzca sürdürür.

Köleliğini farkedemeyen kitlelere karşı siyasiler "Allah" gibi konuşuyor! Ey halkım, bu bitmeyen uykuna zıbarana kadar devam et.

1940'lı yıllarda, köylere radyolar yeni girmeye başlamıştı. Uçsuz bucaksız kasabalardaki halk, alışveriş, öteberi için şehre indiğinde köyüne dönerken bir de "haber" götürürdü. Çoğu zaman özel olarak "haber" getirmesi için birini görevlendirir, karanlık dünyalarını dünyaya açmak isterlerdi. Bazı köylere radyo geldiğinde, o köye, radyo dinlemeye yine görevli birini gönderip, dönüşte haberleri toplanıp ondan alırlardı...

Yoksul bir yayla köylüsü neden habere ihtiyaç duyar, kasabadaki alışveriş neyine yetmez. Uygarlık tarihinde kentin oluşumuna sebep, alışverişten çok, köylünün başka dünyalara açlığıdır.

Demirel, bilinçaltından işadamlarına konuşuyor, Türkiye bir ticari pazardır, halk köledir, işler yolundadır, katliam olmuş, hükümetler mafyalara karışmış, bu haberler "pazarı" etkilemez.

Kardeşlerim, şayet bu pazara "haber"i, "bilgiyi" sokabilirsek, bu düzen infilacak edecektir. Haber olmadan demokrasiyi inşa edemeyiz, şehrin ana hammaddesi "bilgi"dir... Medyanın şeytan tırnakları bize sürekli kendi fikrini söylüyor, haber vermiyor!..

Cumhurbaşkanlarımız içinde en çok gazete kapatanı İsmet İnönü'dür. Atatürk'ün en yakın arkadaşı, devrimlerin yılmaz bekçisi Yunus Nadi'nin Cumhuriyet'ini dahi kapatmıştır. Atatürk'ün yine en yakın arkadaşı, devrimlerin en hararetli savunucusu, Falih Rıfkı Atay'ın Ulus gazetesindeki yazılarına son vermiştir, halk bu adamı sevmiyor, bu adam bize uğursuz geliyor diye...

İnönü, Atatürk resimli paralara kendi resimlerini koydu, on yıl sonra Menderes meclis kürsüsünden neden kendi resmini koydun diye sordu, İsmet Paşa, "bu usuldür, her devlet başkanı ilk çağdan beri paralara kendi resmini koyar" diye cevapladı. İnönü resimli paraları beğenmeyen halk, İnönü sağır olduğu için, paradaki İnönü resminin kulağını sigarayla yakıp deliyordu. Yunus Nadi'nin özene bezene yetiştirdiği, beyfendi oğlu Nadir Nadi, piyasada bol miktarda kulağı delik kağıt para var, insan utanıyor, diyor...

75 yıllık cumhuriyet hayatımızda Atatürk'ü en çok kim sevdi yarışması yapsak, başta Yunus Nadi ve Falih Rıfkı'yı saymalı ama, cevap olarak Nadir Nadi'yi söylemeliyiz...

Nadir Nadi iki şey sevdi! Atatürk ve mozart! İkisinin de kitabını yazdı. Mozart düşkünlüğü romandan da geniştir. 2. Dünya savaşında Rusya'da parçalanmış cesetler, yıkılmış binalar altında gezinirken bu büyük trajedi karşısında şunları yazar:

"Bütün insanlar Mozart'ı sevselerdi acaba savaş tehlikesi büsbütün ortadan kalkamaz mı idi? diye düşündüm. Bu sevgi o kadar da imkansız bir şey miydi? Bir bakıma iyi kalpli kocaman birer çocuk olan insanlara, bütün ömrümce güzel eserler bestelemekten başka birşey yapmayan bir sanatçıyı sevdirmek neden kabil olamazdı? Hatta bugün savaş meydanlarında bir an toplar susturulup Tamino'nun sihirli flütü çalınabilseydi, generalleriyle, subaylarıyla, çavuşlarıyla ve tümen tümen erleriyle milyonluk ordular silahları bırakıp sarmaş dolaş olmazlar mı idi?"

Ezcümle, savaşma, Mozart dinle diyen Nadir Nadi, büyük savaşın enkazı altında ayrıca vakit bulup Mozart'ın evini ziyaret etmiş, çelenk bırakmak istemiş, mümkün olmamış, bırakamayınca, evin bakımı için bağışta bulunmak istemiş, bu da mümkün olmamış, ısrar etmiş, ortada makbuz bulamamışlar, hüzün içinde geri dönmüş ve tüm ömrü Mozart'a ibadetle geçmiş...

Bugünkü cumhuriyet gazetesi 75 yılın en büyük Atatürk savunucudur ve dünya günlük gazeteleri içinde çok sesli müziğe sayfalarında daha çok yer ayıran başka bir gazete biliyorsanız, bana da haber verin!

Cumhuriyetin ilk yıllarında yazar-gazeteciler, batı Kültürü - batı müziği konusunda fazlasıyla teşkilatlıydılar. Ancak, yerel kültür ve folklor konusunda bir turist kadar acemiydiler. Bir küçük parlemento - gazeteci heyeti 1940'lı yıllarda İngiltere'ye davet edilir, savaşa katılmaya ikna edilmemiz için. İngilizler yazarlarımız önünde bitmek bilmeyen şirin folklor gösterilerinde bulunurlar. Misafir karşılama töreni pek nezih ve pek ağır olur, bizimkiler fazlasıyla mahcup olur, memnun kalırlar.

Ancak, İngilizler, içlerinde Hüseyin Cahit, Nadir Nadi de olan misafirlere, siz de kendi ülkenizin folkloründen örnekler verseniz, diye ısrar ederler. Bizimkiler, hayır bilmiyoruz derler, onlar, hiç değilse milli marşınız da mı yok, derler. Bizimkiler artık görev başına, milli marşı söylerler, falsosuz, düzgün... Ve hızını alamayan Nadir Nadi, marşın peşinden, heyete "hamsi koydum tavaya - başladım oynamaya" türküsünü söyletir! Pek eğlenirler!

Batı kültürüyle büyümüş, Mozart uzmanı bir aydın gazetecinin İngiliz heyeti karşısında hamsi koydum tavaya türküsünü söylemesi, sağlam, güvenli, alçakgönüllü bir kişilik örneğidir.

DP ilk seçime giderken, İnönü'yü de DP liste başı aday göstermek ister, ancak, Falih Rıfkı kükreyerek "yok öyle yağma, İnönü bizimdir, onu alamazsınız" diye bağırır. Çok sonra Bayar-İnönü kavgası ülkemizin en büyük milli meselesi haline gelir. Nadir Nadi, 1933'te Celal Bayar'ın babası Yunus Nadi'ye "CHP'nin altıokunu Türk bayrağı yapalım" dediğini anlatır.

İnönü-Bayar kavgası köylere sıçrar, köy kahvelerinde bir dedikodu: "İnönü'nün oğlu Kızılay'da Celal Bayar'a tabanca çekip, kovaladı"...

Halkımızın Erdal İnönü'yü tanımadığı anlaşılıyor, ancak, Erdal İnönü'nün silah çeken kabadayıdan daha acımasız olduğunu gözlerimle gördüm, bakanlık yaptığı yıllarda korumasız - tek başına Kızılay'da, elleri cebinde ağaçları seyrederek yürüdüğüne şahit oldum.

Erdal İnönü, 37 kişinin öldürüldüğü Sivas katliamı dolayısıyla çok sıkıştırılmış, büyük sırları kendine saklamış, bir kenara çekilmiştir. Neden susuyorsun diye, kendisine sert çıkışlar yapan milletvekili arkadaşlarına: "Yahu, hayatta daha derin, daha başka şeyler var, siz hiç Spinoza okudunuz mu? Spinoza okuyun!, bu küçük tartışmalardan çıkın!" diye cevap verir!..

Babasının iktidarında yoksul Anadolu köylüsü, canından çok sevdiği eşekleri dahi kalın derisinden çanık yapmak için öldürmek zorunda kalıyor, yorgan parçalarından üst-başlarına yama yapıp giyiyorlardı, Nadir Nadi de Erdal İnönü de, işte bugünlerde Mozartları, Spinozaları okumak şansı buldular!

Recep Peker meclis kürsüsünden Menderes'e, "piskopat" diye bağırır, DP'liler salonu terkeder, Peker'e arkadaşları, bu nasıl küfür diye çıkışırlar, kınarlar. Meğerse Peker, başbakanlığı yıllarında Menderes'in telefon konuşmalarını gizlice dinliyormuş, süslü, argolu, politika dışı bu konuşmaları bir türlü anlamayıp, içinden "piskopat mı bu adam" diyormuş, bilinçaltından meclis kürsüsünden birgün fırlayıvermiş.

Bugün İnönü'nün reformlarından kimse bahsetmez, hem toprak reformu, hem eğitim reformu, Atatürk inkılapları düzeyindedir, hatta daha ateşli. Eğitim, her köye ilkokul demekti, DP iktidarı, "köy enstitülerinde okuyan çocuklar kendilerini birer Atatürk sanıp köye öyle dönüyorlar" diye dalgasını geçiyordu, sonra din derslerini eğitime koyan İsmet Paşa oldu, İmam Hatiplerin ilk örnekleri de bu dönemde başladı. İkinci büyük reform ise, Türk aydınlarının kalbinde bir yaradır, toprak reformu. Milli şef dönemine kimse dil uzatamaz, eleştiremezdi, astığı astıktı, ancak, toprak reformu mecliste tartışılırken toprak ağası milletvekilleri bir hışımla ayağa kalktı, İnönü çaresiz kaldı.

Onlar erdi muradına, biz çıkalım kerevetine.

Nasıl bir cumhuriyet, yurttaşlık oluştu ki, hepimiz "cellat" oluverdik, insanoğlunun yeryüzü tarihiyle tüm bağları kopartıp, kimliksiz milli şebeklere dönüverdik. Silahına, boğazına düşkün beygir suratlı politikacıların kölesi oluverdik. Yıkıcı, yokedici, vahşi coşkuların "dinamitlerine" dönüverdik...

Linç kültürü, ruhlarımızı vatan yaptı. Yırtınırcasına bağırıp çağırmayı milliyetçilik sanıyoruz. Gazetecilik, bilgi yok, "milli sirenler" gibi haber bülteni veriyor, emniyet müdürlüğü, güvenlik kurulları kanallarıyla televizyonculuk, gazetecilik yapıyoruz!

Ve ne çok kültürlü insanlar olursak olalım, parçalamak, saldırmak için özel yetiştirilmiş köpeklere dönüyoruz.

Cumhuriyet tarihinin büyük imkanlarla özene bezene okuttuğu iki beyfendi insan var önümüzde, biri Erdal İnönü, diğer Nadir Nadi! Eğitimse eğitim, kültürse, kültür! Biri 37 kişinin öldürüldüğü Sivas katliamından sonra ebedi suskunluğu seçip arkadaşlarına: "Spinoza okuyun" diyor, diğeri, Avrupa uygarlığının sonunu getiren Alman vahşetinin yıkıntıları arasında "keşke Mozart dinleseydiler, böyle olmazdı" diyor, ki, ülkemizde Alman taraflısı ilk yazıyı da "Alman realitesi" başlığı altında Nadir Nadi yazmış, Türk basınında fırtına kopmuştur, Nadir Nadi, "ben Almanlar'ı tutmadım, büyüyen teknolojik ve ideolojik güçlerini göstermek istedim, diye kendini savunur...

Kuzey Kore devlet başkanı öldüğünde, halkın isteriyle ağladığını televizyonlardan gördük, şaşırdık, Hitler'in Alman halkını nasıl hipnotize ettiği biliniyor! Ya da şöyle diyelim, bir insan, tüm hayatı boyunca, sadece ve tek başına tüm duygu ve düşüncelerini bir tek insana "kilitlerse" yokedici bir canavar olur!

Bir dine, bir ideolojiye, bir anneye, bir sevgiliye, bir vatana, ya da bir siyasi başkana, körü körüne mutlak bir bağlılık, insandaki yıkıcılığın dinamitlerini hazırlıyor. İkinci dünya savaşının insani ve kitlesel sonuçları üzerine yapılan büyük sosyal ve psikolojik çalışmalar, insanoğlunun gözleri önüne bu gerçeği koyuyor: Mutlak bağlılık, intihârı ya da cinayeti getirir!

Bütünüyle bağlılık aynı zamanda "ölüm şarkısı". Kan davalarını, milli savaşları, kitlesel katliamları aşmanın yolu olarak uygarlığın önümüze koyduğu tek seçenek, herhangi bir şeyi, ya İstiklal, ya ölüm, ya da , ya olacak, ya da olacak gibi mutlak bir kesinlik için sevmenin, insanları sapık canavarlara dönüştürdüğü!..

Annemize, sevgilimize "bütün-bütüne" bağlılık, neden ölüm uçurumunun ta kendisi oluyor, Doğada, bir hayvanın da annesi-babası ve yaşadığı bir mekanı-yurdu vardır, bu alan onun "öz-güven" alanıdır, buraya müdahale ettiğinizde sizi parçalar. İnsan da, vatanına, sevgilisine olan tutkusunu bir anda parçalamaya, saldırmaya döndürebiliyor ve okul, aile, eğitim bu şartlanmayı vazgeçilmez bir bağlılık haline getiriyor!

Ne annemizden, ne vatanımızdan vazgeçebiliriz, ancak, insanoğlu, hayvanla, yırtıcı doğasıyla arasına "duygusal" bir mesafe koymak istiyor! Anne, Tanrı, vatan, sevgili asla değiştirilmez, vazgeçilmez olduğu yerde, büyük yıkıcı sefalet başlar!

Değişmez ve yerleri doldurulamaz, anne, Tanrı, vatan, sevgili; insanın hayvansı yalnızlığını, yedi kat deli gömleğini asırlardır yırtamadığını gösteriyor.

Sevmenin, bağlanmanın, öldürmeden, yoketmeden başka yolları yok mu diyor, insanoğlu! Başka sevgili, başka anne, vatan, ya da başka değerleri de hayatımıza ikame edebilir miyiz?

Bir sevgilinin bizi terketmesi ölüm müdür? Yenisi bulunamaz mı? Ya da bu derin bağlılık ve tutkuyu neden sakatlık olarak görüyoruz? Hasta uygarlığımız büyük katliamlardan, yokedicilikten geçtikten sonra, insanın en temel değerlerini işte böyle sorgulamaya başladı!

Başka bir "öbür sevgili" var mı? Nadir Nadi var diyor, Mozart! Bir ömür boyu bunu söyledi, ama neden Atatürk'ü vazgeçilmez mutlak bir doğru olarak tanımlaştıran yazılarla genç nesle şartlandırdı. Erdal İnönü, Spinoza, diyor! Erdal İnönü'ye de diyeceğim; onun kadar ince esprilerim yok benim. Ben halk çocuğuyum, tarzım kabadır, fıkra şöyle: "Doğulu bir vatandaşımız, kaymakamı çok genç, çok güzel hanımıyla gezerken görür. Kaymakam bey, bu güzel hanım senindir? Kaymakam: Benimdir der. Kaymakamın kulağına eğilip, senindir de niye boş boş gezdirirsen, eve götürüp .ikmirsen" der. Yani, Erdal Bey'in kendisi niye okumamış? Boş boş gezdirmiş Spinoza'yı. Yani, onca okumuşluklarına rağmen kazma gibi bir kabalıkla, bu "dar" dünyayı aşın demeye getiriyorlar!

Siz aştınız da ne oldu? Bize, başka anneler, başka liderler, başka vatanlar, başka renkler, başka sesler bulabilecek ne yaptınız? Büyük imkanlarla okuyup, başımıza "balyozla" vurup, okuyun, dinleyin diyorsunuz...

Oysa, bir yazar, sevgilisinin bir benzeri, vatanın bir benzeri, annesinin bir başka benzerinin mutlaka envai, nihai çeşitleri olduğuna inandığı için yazardır. Ve her yazısı, "öbür sevgiliden" insanoğluna mesajdır!

Ve öbür sevgili modern dünyada oldukça pahalıdır. Kitabın, sinemanın, seyahatin, şiirin, edebiyatın bir insanın üstüne yükleyeceği maddi külfet, canını alacak kadar büyüktür!

Bizler, yine de yoksulluktan budalalaşmış bu kuru dudaklarımızla, sonsuza dek burada, öbür sevgiliyi bekleyeceğiz!

En kudretli insan dahi, içindeki hayvanın parçalayıcılığını yokedemez, ama, bu hayvana, yeni bir sevgili bulabilir!

Edebiyat ve sanat, hayatı, bir benzeriyle aldatmaktır! Edebiyat ve sanat, belki de aslı astarı olmayan, gerçeğiyle hiçbir ilişkisi olmayan hayaller ve tasarımların oyalanmaları içinde, fantastik, şaşırtıcı, çarpıcı, büyüleyici yeni "gerçeklikler" bulmaktır! Öyle ki, o büyük müzisyenler, insan ruhunun en samimi dostlarının işte bu renkler - sesler olduğuna inanları tamdı! Kuşları dahi sarhoş eden akşamlara gömüldüler, her biri kızıldan bir ton oldu gökyüzünde!

Kardeşlerim, hiç şüpheniz olmasın, en uzak denizlerin en derin mavisi gibi, birgün yüreklerinize yıldırım gibi inecektir, öbür sevgililerin sesleri, renkleri, çığlıkları!.. Dünyada ne kadar insan varsa o kadar sevgili var, siz insandan haber verin.

Medya edebiyat dünyasını yuva yapmış, eli baltalı kara adamlar, bu ruhsal haz ve neşeyi hiç tanımadıkları için, bugün orada, siyasi, iktisadi, teknolojik "güçlerin" statüleriyle kendilerini bok sanıp, yeni yetişen milyonlarca genç çocuğa da "başka dünya" yok, mesajını mutlak bir şekilde şartlandırarak vermeye çalışıyorlar!..

BAŞKA BİR VATAN BAŞKA BİR DÜNYA BAŞKA BİR SEVGİLİ VAR... Askerlerin ve siyasilerin gaddarlığa ezgiler düzmekten vazgeçtiğinizde, onu göreceksiniz!..

Bayır Bucu

FETHAN GÜVER

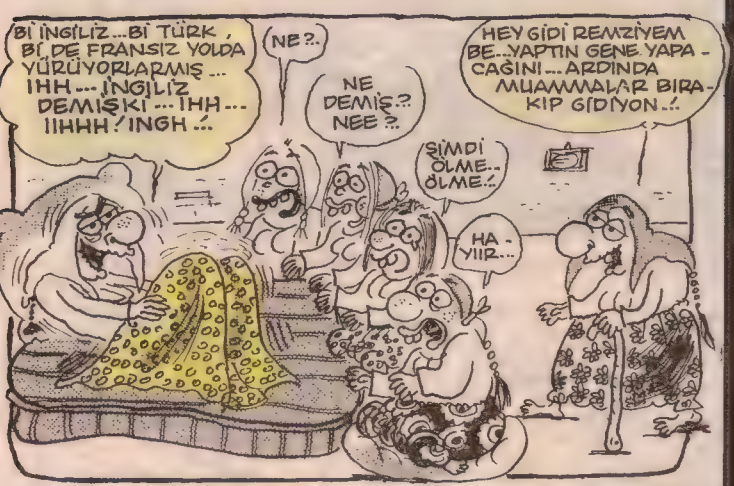

Berci Kristin Çöp masalları...Latife Tekin...Eğer okumuşsanız mutlaka

TEKE ZORTLATMASI

met üst

TANRILAR KURBAN İSTİYOR-LAAR! N'APICAZ ŞİMDİ, NERDEN KURBAN BULUCAZ?.

HAHHAHHA!

Kesin bana gülüyo, kesin bana gülüyo!..

Avrat, avrat, avrat!.. Ehehehe...

1

TEKERLEK KULLAN-SANA!..

2

•BİR SEVGİ KİTABI... KARİKATÜRLER-2 ŞİMDİ 3. BASKIDA...

Dengeli Beslenme

Sanal alem olayı:

karter@turk.net

(Olumlu yada olumsuz eleştri gönderen herkese çok teşekkür..)

KAAN ERTEM

BAK ŞU EKRANA!.. NE YAZIYO ORADA?.. İYİCE BAK! AÇ BAKALIM O DOSYAYI ŞİMDİ DİNGİL KAFAA!.

ANUNA KOYİİM, BİN DOLAR VERDİK SEMİNERE KATILDIK BİLGİSAYAR'IN İNCELİKLERİNİ ÖĞRENİRİZ DEDİK AMA, GEL GÖR Kİ ÖĞRENECEĞİM YERDE KATİL OLAÇAM... BU NASIL EĞİTİM ÖĞRETİMDİR ANLAMADIM BİR TÜRLÜ!.

BU ERÖR MESAJI NE LAN BÖYLE!

TAK!

AHHH!..

YAA ENİŞTE İKİ GÜNDÜR AVUÇ İÇİM NASIL KAŞINIYO BİLİYOR MUSUN!.. Bİ YERDEN PARA GELECEK GALİBA..!.. EHİHİKİKİKİ!..

PARA GELECEKMİŞ!.. BAK!.. O ELİN-DEKİ MANTARLARI GÖRMEDİĞİMİMİ SANIYORSUN A BEZEVENK!.. BU PARA GELECEK LAFIYLA DA BANA GELEN MESAJI DA ALMADIM SANMA!.. ABLAN OLMASA, SENİN CANINA SÇARIM AMA... İŞTE... DÖT YEMİYO..!

HART! HART! KART HART! HART!

Sen iç şarapları, iç şarapları ondan sonra çık sandalın tepesine şakır şakır suratıma kafama işe!.. Sçiim senin kahramanlığına!.. Öküz!.. Bi de memleketi kurtaracak bu...

NE KONUŞUYORSUN LAN SEN ORDA?..

NE?HAH! YOK BİŞİ GAHRAMANUM, TÜRKÜ ÇIĞIRIYORDUM ŞURACIKTA!.. LEEYİLEY..!

ŞIIRRR

SİVITTS!

AYIZSAYDIK ŞUNLARI!..

DUR LAN KEL BİŞEYLER YAPIYO YİNE!..

SENİN BU SEFER EBENİ SİTTİM OĞLUM! ÖLDÜN OĞLUM SEN! DESİÇEM ŞİMDİ SENİ!..

ULAN GENÇKEN Bİ ALLAHIN KULU SATAŞMAZDI, YAŞLANDIK KELLİ FELLİ ADAM OLDUK NE KADAR İT, UŞURSUZ, SERSERİ VARSA MUSALLAT OLDU BE... BU ARADA HERİF DE HIRSA GELDİ... DUR ŞUNA SON OLARAK Bİ ÖRDEK VURUŞU YAPAYIM DA BİTSİN İŞ..!

ERTAN BEY, YETER DÖVDÜNÜZ ADAMI İŞTE! GİDELİM ARTIK LÜTFEN!..

KILANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Galatasaray - Juventus maçından notlar!

✔ Maça ilgi çok fazla oldu... Dünyanın çeşitli yerlerinden maçı izlemeye gelenler arasında ünlü Alman gıda uzmanı Doktor Ötker, Brunei Sultanı ve beraberinde 72 Amerikalı manken, pala bıyıklı işadamı Hayri Pringıls ve ünlü porno yıldızı Long John da vardı... Brunei Sultanı, maçın başlama vuruşunu yapmak için UEFA'ya Avrupa'da üçyüzer katlı iki gökdelen ve Brezilya sahillerinde bin dönüm kumsal arazi teklif etti fakat isteği Şampiyonlar Ligi prosedürüne uymadığı için reddedildi... Sinirlenen Brunei Sultanı, hırsından mankenlere hediye ettiği mücevherleri geri alarak skorboard tarafındaki açık tribüne dağıttı... Mücevherler, hakeme atılabilir gerekçesiyle güvenlik güçleri tarafından toplandı ve orta sahaya gömüldü...

✔ Maç biletleri karaborsada 250 milyona kadar alıcı buldu... Bir kısım işadamının maç bileti bulmak için Yılmaz ve Taner'le temas kurduğu öğrenildi...

✔ Birbirleri tarafından aklanan Yılmaz ve Çiller, maçı Şeref Tribünü'ne özel olarak yaptırılan minik ahşap kulübeden birlikte izlediler... Bülent Ecevit'in kulübe önünde erkete durması dikkat çekti...

✔ Maçtan önce kameralara konuşan Hakan Şükür "Biliyordum, İtalyanlar'ın böyle bir kelek yapacağını hissetmiştim. O yüzden Torino'da fazla kalmadan İtalya'dan ayrıldım" şeklinde konuştu. Hakan'ın konuşmalarını işiten Hagi'nin "Hadi len" dediği duyuldu... Mırıldanması duyulan Hagi'nin paniğe kapıldığı ve formasının içinden Türk bayrağı çıkartarak salladığı gözlendi...

✔ Juventus kafilesi, maçtan bir gün önce İstanbul'a gelmediği için UEFA'ya ceza ödemek zorunda kalınca, maçı perşembe akşamına aldırmak için yoğun temaslar yapıldı... Fatih Terim, perşembe akşamı bacanağının çektiği kısa filmin galası olduğunu ve muhakkak gitmesi gerektiğini belirterek sert tepki gösterdi... Maçın dördüncü hakemi de aynı filmde ışıkçı olarak çalıştığını belirterek Terim'e katıldı...

✔ Maç öncesi, seyirciler çok yoğun bir aramadan geçirildi... Üst-baş aramasının yanısıra, taraftarlardan kan örneği alınması ve uyuşturucu kontrolü için saç diplerine bakılması, ilk kez gerçekleştirilen bir uygulama oldu... Gen sayıları standarda uymayan 200 kadar taraftar stada sokulmadı...

✔ Az sayıda İtalyan taraftar da maçı izledi... Toplam sayıları 7 olan İtalyan taraftarların konuyu dağıtmak için "Mankenler sanatçılık yapmasın!", "Yaşasın Pi sayısı!", "Ferhan Şensoy, Baykal Kent'e ikramiye versin!" gibi pankartlar taşıması dikkat çekti...

✔ İtalyanlar'ın maçı tarafsız sahaya aldırma isteği maç boyunca da devam etti... Cep telefonundan sürekli UEFA başkanı ile konuşan kaleci Peruzzi'nin çabası olumlu sonuç vermedi... Devre arasında da Juventus başkanı Agnelli, ikinci devreyi Macaristan'da oynamayı kabul etmeleri halinde Galatasaraylı futbolculara Sicilya adasından kooperatif evi vereceğini belirtti fakat isteği kabul edilmedi...

✔ Annesinden izinsiz İstanbul'a gelen Juventuslu bir oyuncu, sahaya giren ikiz dayıları tarafından tartaklandı... İkiz dayılar, kısa metrajlı film ortamlarından tanıdıkları dördüncü hakem tarafından ikna edilerek stadyum dışına çıkarıldı ve taksiye bindirilerek Kumkapı'ya gönderildi...

✔ Sahaya girerek pankart açmaya çalışan üç kişi ise güvenlik güçleri tarafından durduruldu... Bu üç kişinin Özcan Deniz, Hilmi Topaloğlu ve Mahzun Kırmızıgül oldukları, pankartta "Delikanlı adam spagetti yemez" yazdığı öğrenildi... Daha sonra Savaş Ay çağrılarak, soyunma odasında olay tartışıldı... Tartışmaya telefonla katılan Mustafa Topaloğlu "Ne haber vermiyonuz lan! Ben Haluk Levent ve Alişan'ı yanıma alıp ayrı bi aile kuruyorum, yavşaksınız oğlum siz" dedi.

✔ Maçı saha kenarından izleyen Mehmet Ağar, bir ara dayanamayarak saha kenarındaki toplardan birini Hasan Şaş'a derinlemesine pas olarak attı... Tribüne yollanan Ağar "Juventus'u 6 numarası Apo! Bıyıklarını kesmiş ama burnunu çekişinden tanıdım! Vurun onu! Nöbetçiler" şeklinde bağırdı.

YÜZBAŞI

Postmodern Zamanların Yenilmez Savaşçısı

ALBIRT

SONER GÜNDAY

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

● Fatih'in Fedaisi KARACİĞER...

ŞİİR DÜNYASI
GLOBAL TAD VERİSİ

Kaçma sevgilim benden, ya da
daha yavaş kaç... .
Because, ben de nefes darlığı,
astım var!.. Zamanında yeseydik
eti-sütü, o vakit koşardım seninle
sevdiceğim...
Tabii bütün masrafı sana yaptık,
kalori ve vitamin bakımından hiçbir
eksiğin kalmadı, böyle tazı gibi koşarsın
tatlım benim, ultra sevgilim süperstarım,
kuş ve doğa aynıdır !..

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·E·i·D·A·N

Selâm... Buyur aabi, hoşgeldin!.. (Saaol!.. Kimsiniz?.. Ne anyon yolun girişinde?).. Çota Bey gönderdi beni... (Çota mı?!)... Çota.. Aabi nooldu, birden sarardın?.. (Yok bişiy; iyiyim... Uzun zamandır görünmüyodu ortalıkta?)... Sinop'ta işleri vardı, onnan halletti. Çin'e gitti ordan... (Bak arkadaşım, bu çok saçma... Nası yaani, güvenlik amacıyla falan mı durcan burda?).. Tam net bi bilgim yok. Git Selâm'ın orda bekle dedi Çota Bey... Biraz tırssın yazıya başlarken dedi... (Hadi yaa!.. Nası olcakmış bakalım bu?!).. Bunu verdi.. Saçmaladı anda, indir kafasına dedi... (Ulan, sen benim saçmalayıp saçmalamadımı nası anlıycan; seni kolayca uyutu... AAARRH!.. Ne vuruyon lan ne vuryon!)... Ulan derse de vur dedi, dayılanmasın dedi. Bu cihazla bağlantı kuruyoz onla. Kendisi çok yakın bi yerde. Seni görüp duyabiliyo. Saçmaladım anda, bana bağlancak, ve şurdaki küçük ışık yancak.. Vur demek bu... (Akıl sır erdiremiyom!.. Ne kadar gereksiz ve tuhaf şeyler!)... Al aabi, selpak. Sil kanını... (Sen aslında, iyi birine benziyon.)... Benim senlen bi alıp veremediim yok ki aabi. Sadece emirleri yerine getiriyom... (Orası öyle tabi. Hepimizin bi görevi falan var.)... Aabi, Severim'leri yazcan di mi şindi?. (Evet... Bu arada; Çota Bey'e söyleyiver: adam göndermesin, kendisi geliversin!)... Ben yabancı diilim ki aabi.. Kardeşiyim!.. (Aa!.. Ama, sopadan annaşılıyo sanki.. Çok deerlidir o. Kardeşinden başka kimseye emaanet etmez heralde.)... Yok aabi; başka sopa bu! Ama aynı madde... Sirilanka'da yetişen bi aaçtan yapılıyo... (Evet; iyi bi sopa... Yannız, fazla kullanma. Hahaha!)... Hahahaa!.. Aabi senle annaşcaz!.. Buyur, gir.. (Beynini sigtiklerimin...) Bişiy mi dedin aabi?.. (Kapı diyorum! Güzel olmuş! Yine dar ama, süslemeler falan yapmışsınız üstüne...)

SEVERİM:... Yıkanmış perdeyi, yavaş yavaş kornişe takıp ilerletirken, acaayip yorulup sıkıldımda; perdenin hafiflemesinden, az kaldını annadım aanı, ve; o şeyin ismi neyse, o plastiklerden: kenarı azcık sıynıp deforme olmuş, yamulmuş, ama yine de rayda gidebiliyo olanını... Vapur çıkışında kalabalıkta ilerlerken, kenarda bi boşluk bulup, orda duran bi tahtanın kenarından, bi demirin, hortumun çiçekliin falan önünden sıynıp biraz daa hızlı ilerlediim aanı... Ocakta ısıttım kahve suyu falan için, alev ayarı yaparken; ben o sırada tuvalete falan gidicem de, hemen kaynamasın diye, alevi azcık düşüriyim derken, az önceki gibi birden sönüyo gibi olduu anda pırrt! diyip yine yükselmesini ve ayarıma devam ettiim aanı... Kalabalık bi tezgâhta, bi kaç kişi, ordaki şeylere bakarken, benim baktım taraf bittiinde; "Siz şöyle geçin", ya da "Şöyle geçiyim ben" laflarından sonra geçtiim, tezgâhın bakılmadık yeni tarafını...

YER:... Teybin, radyonun falan konduu acayip çıkıntılar vardır işyerlerinde. Bazı yerlerde normaldir, hesap ödenen masanın üstünde, bi köşede durur radyo. Camcıda çalışırken, Gülden Karaböcek dinnediimiz eski teyip, aşaaya inen merdivenin orda yüksekte bi yerde dururdu; aşaaya ve yukarıya da giderdi ses böylece... Bi kebapçıda görmüştüm: tamam, televizyon yüksee falan, kafesli bi yere konur ama, bunnar çok yükseğe komuşlar; gökyüzüne bakıyo gibi oluyo insan. Bi de kilidi var. Ordan nası çalıcaklar ki!... Küçük büfelerde, dönercilerde falan da, yer darlığından, diğer eşyalarla ilişkiye sokuyolar cihazı. Teybin üstünde peçeteler oluyo, hemen yanında kolalar var dizili, bi tanesi bi hoparlörün üzerinde, öbür hoparlörün üzerinde ise telefon var falan, bunun gibi... Baazı kuruyemişçilerde, çok karışık yerlerde falan girince bi ses geliyo ama, televizyonun nerde olduunu annamıyon. Maç var, sesi geliyo. Belki de radyodur. Hah, adam leblebiyi hazırlarken yukarıya bi yere baktı bi an. Şurda! Neskafelerle, kedimamalarının arasında t.v...

POTPURİ:... Saat yine bozuldu. Üçbeş kuruş verip yaptırıyom, yine kayboluyo sonra görüntüsü. Ucuz bişey zaten. Aynı saatten beş taane aldım yıllar boyu. Şimdi diyceksiniz ki, yıllar boyu beş tane alacaana bi tane çok uzun süre kullanabileceğin saat alsana diyeceksiniz?!. Ya da, demiyceksiniz. Diyceksiniz ki: Bana ne!. Veyaa: Bi bildii vardır heralde diycek birisi. Diycek mi?.. Der, der! Nası?. Der yani, bi daa der sonra! İki kere niye desin ki?. Der der başka. Birinci der, öbür der'den farklı. İlk derin vurgusunu arttırıyo ikinci der. Kimsenin bişiy dedii yok, boşuna uzattık. Der, der! Nası? Yani demesi gerekmiyo; der, der. İstedii anda der. Annadım... Bilgisayar animasyonu uzun metrajlı filmler devri başlıyo. Piksar şirketinin yaptı Toy Stori'den sonra, böcekli falan bi filim daa var. Acayip gaza geldiler. Bi çok şeyi gerçekmiş gibi gösterebiliyolar... Attırma esnaasında, Yurosprot'ta, kadın badi bulding yarışmasına rastladım. Çok iyi geldi. Bazen kasıyolar, kötü oluyo ama, gece elbisesi yürüyüşleriyle fena diildiler... Bi radyo kanalı var; iyi müzikler ve şarkı aralarında iyi muhabbet. Geç saatte tabi. Çizgi romanlardan falan bahsediyolar. Başka şeyler de var. Birisi aradı, kilodunun rengini sordular. Attırma esnaasındaydı yine, denk geldi!.. Herşey o esnaada oluyo sanki. Çünkü çok az başka esnaa var... Ayrıca, hayatta baazen bazı şeyler denk gelir... Denk, Denk!. der der gibi mi?. Yok, der der gibi olmuyo bu. denk, şeye deniyo galba, bi yatağı sarıyon, bohça falan gibi... Boğça bohça denir mi peki, der der gibi? Denmez beynini sigtiimin salağı! Boğça boğça! Deniyo işte... Deniyo da, ne işe yanyo!.. Sondaki bohça baştaki boğçayı tonluyo?.. Olmaz. Öyle herşey tonlanmaz. Laf olsun diye tonlarsan, tonaj kaybı olur. Nası yani? Nee biliyim! Öyle derdi anaanem!..

●Hemen İyi günner diliyorum ben!..

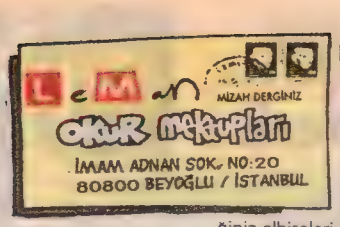

Küp Şekerlerden Leman'a,

Biz adımız gibi tatlı iki genç kızız. Hani yağmurlu bir günde son hızla giden bir motosikletle sevgilileriyle birlikte sokakları fethedenlerden. Hani "bedava verseler giymem" dediğiniz elbiseleri giyip caddelerde volta atanlardanız. İlle de güneşin doğuşunu seyredeceğim diye tutturup, daha güneş doğmadan sevgilileriyle sahilde uyuya kalan, sabah kocaman bir büse ile uyandırılıp ve daha kocaman bir buseyi sevgilisinin yanağına konduran o romantik kızlardanız. Buna rağmen sinirlenince bir sinir küpünü andıran ve rahatlıkla sevgilisinin yanağına bir tokat atabilen maço kızlardanız yani. Amma velakin sonra pişman olup, kendimize ait "kırık kalp" tedavisi olarak adlandırdığımız operasyonu tokatı yiyen şahıs üzerinde uygulayabiliriz. (Duruma ve sinir katsayımıza bağlı.)

Başkasının yarasına basmayıp, üzerinde zıplayap, çiçekleri kopartmayın deyip kökünden yolanlardanız. En hüzünlü ve kederli anlarımızda bile hayatın tadını çıkarabilen, her ne kadar etrafımız bizi arkamızdan vurup, yüzümüze gülen vefasızlarla dolu olsa da o vefasızlara vercek son bir buruk tebessümü daima cebimizde taşıyanlardırız. Biz buyuz.

Küp Şekerler - Artvin

Sıkıcı bir Bingöl akşamından selamlar.

Bazen bu şekilde içimi bir kağıda dökmek isterim ama bunu bir türlü başaramam. Nedeni ise kendimi yeterince ifade edemememdir. Kendimi ifade edemiyorum çünkü henüz kendimi tanımıyorum. 18 yaşındayım ve büyük bir kimlik bunalımı yaşıyorum. Yalnızca ben değil, benim gibi birçok insan bu kimlik arayışının yarattığı bunalım girdabına kapılıp gitmekteler. Hiç kimse gerçek kimliğini yaşıyamıyor. Birçoğu toplumun değer yargıları diye adlandırılan yozlaşmış, zorbacı kimliğin arkasına saklanıp bir şekilde kendilerini ispatlama çabasındalar. Oysa ben ne büyük bir çatışma yaşıyorum, ne büyük savaş veriyorum kendimle... Gerçek kimliğimi bulup hiçbir şey kaybetmeden ve çok geç kalmadan onu yaşamak istiyorum. Önceden hazırlanmış o bencil, o gerici kimlik kalıplarına sokulmak istemiyorum. Ama Bingöl gibi bir yerde bunları gerçekleştirmek biraz cesaret ister doğrusu. Herşeyin kısıtlı olduğu, sosyal, kültürel her türlü faaliyetten uzak betonlaşma sürecinde ölü bir şehir Bingöl. Yapmak istediğim o kadar çok şey var ki... Ama sadece istemekle ve yapamadığım için oturup kara kara düşünmekle yetiniyorum. Aşkı adam, gibi, doyasıya ve tüm sıcaklığıyla yaşıyamazsınız. Artık dar gelmeye başladı bu şehir. Sokak ortasında avaz avaz bağırmak içimdeki tüm öfkeyi, kini kusmak istiyorum. "Yeter artık! O bencil, o faşist, o yüzyıllardır çürümüş kurallarınızı kaldırın artık, bırakın herkes yaşamak istediği gibi yaşasın, çıkarın suratınızdaki o iğrenç maskeyi". Ah nerde o günler.

Tek başıma veya birkaç kişiyle bu zihniyeti yok etmek tabii ki mümkün değil, duvarı kafayla delmek gibi birşey. Bu zihniyeti yok etmek için yüzyıllar öncesine gitmek gerek. 18 yıldır aynı şehri paylaştığım, aynı havayı soluduğum insanlara sesleniyorum, ne olur aşın artık bu zihniyeti! "Haydi dedim yüreğim gidelim bu şehirden. Bu şehir koparmak istiyor beni bütün özlemlerimden." Sevgilerle.

İsimsiz

Selam, Ey Gazi'li!

7 Kasım 1998 tarihli Leman'da gördüğüm bir mektup, beni biraz olsun umutlandırdı. Mektup, haklı olarak adını vermek istemeyen, Gazi Üniversitesi - Bir Fakülte öğrencisi R.G.'ye aitti. Üniversitemizi öyle güzel tanımlamıştı ki, yalnız olmadığımı hissettim. Yazdıklarımdan anlaşıldığı üzere, ben de Gazi'li bir gaziyim. Ben de Gazi'nin bir fakültesinde okuyorum ve yaşadığım şeyler aynı. Ben de, düşünmek ve fikir üretmekten korkan, (ya da aciz) genç görünümünün altında örümcek ağlarıyla sarılmış bir beyin taşıyan, hayatı eğlenceye, kızlara, erkeklere endekslenmiş, kendilerine ve gerçek yaşama kapılarını kapatmış bir dolu insan arasındayım ve onlardan biri olmamak için savaş veriyorum. Tabii ki bu insanların arasında farklı olanlar da yok değil ama, korkularından dolayı, o insanlar da, diğerleri gibi görünmek zorunda kalıyorlar. Okulumuzda kız-erkek arkadaşlığı ya yanlış algılanıyor ya da, hele bir de büyük bir hata yapıp birini sevmişseniz ve güzel bir ilişki yaşıyorsanız yemediğiniz damga kalmıyor. Ancak okul dışında el ele dolaşıyor, birbirinize sarılabiliyor, ancak okul sınırları dışında aşkın güzelliklerini yaşıyabiliyorsunuz. Eğer okulda böyle şeyler yaparsanız, "reis" denen şahıslardan kaba bir şekilde "uyarı" alıyorsunuz. Evet, burası bir asker kampı. Buradaki insanlar sevgi nedir bilmeyecek düşünmeyecek, istediği gibi giyinemeyecek ve daha bir dolu saçmalık.

Ben, böyle bir ortamda giderek boğuluyor, boğuluyorum. Giderek içime gömülüyorum. Çünkü, sesimi çıkardığım zaman biliyorum ki kendimi tutamayıp konuşacağım ve bu, benim sonum olacak. Beni rahatlatan tek şey, benimle aynı frekansta bir kişiyle muhabbet etmek, kitap okumak ve müzik. Okulda, "ülkücü" öğrencilerle kendilerine "hoca" denen yoz beyinlilerin ortaklıkları, gözlerden kaçmayacak kadar bariz, ortaklıkta yapılıyor. Gazi'liler, kendi bok çukurlarında böyle yaşayıp gidiyor ve birbirlerinin boklarını yiyorlar, kendi pisliklerini saklayabilmek için.

Işin acı yanı ise, faşist etiketli insanların, faşizmin tanımını bile yapamaması. Hiçbir şey hakkında bilgisi olmayan bu boş kafalı insanlar, gerek hocaların gözüne hoş görünmek için, gerekse kendilerini ancak şiddet kullanarak kanıtlayabilme zayıflıklarında oldukları için okulun içinde padişah edasıyla dolaşıyorlar. Asıl gücün beyinde ve yürekte olduğunu ya bilmiyorlar, ya da bilmek istemiyorlar.

Ben de, R.G. gibi bir eğitimci olacağım. Ve ben de, öğrencilerime, düşünmeyi, araştırmayı, sorgulamayı ve sevmeyi öğreteceğim. Onların, hiçbir şeyi, araştırıp düşünmeden kendilerine "ülkü" yapmasını anlatacağım. Benim gibi, senin gibi (R.G.) bizler gibi 3-5 insan, aydın fikirli 3-5 öğrenci yetiştirse, bu ülke daha bir yaşanılır olmaz mı?

Üniversiteli

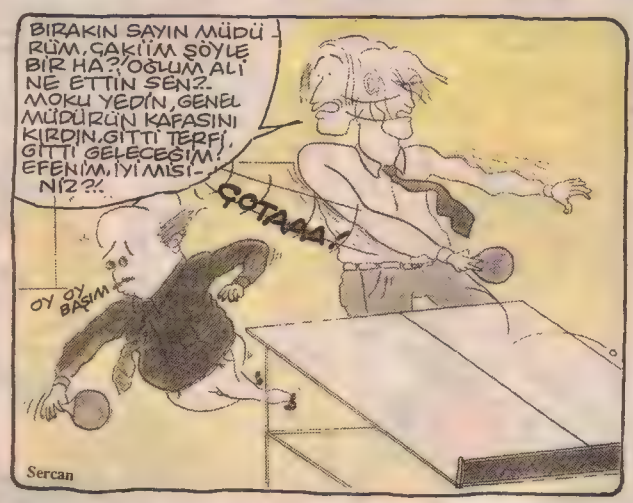

Sevgili Leman ve Değerli Dostlarım,

Mahkumiyetimin yedinci ayında, beni hiç bir zaman yalnız bırakmayan, dört duvar arasında bile anti sosyal olmamı engelleyen lemanıma ve okur mektupları köşesinde yazılarını okuduğum tüm dostlarıma canı gönülden teşekkür ediyorum. Buraya girdikten sonra (Leman hariç) tüm sevdiklerimi kaybettim. Bu arada hatırlatmak istiyorum ki, yüz kızartıcı ve adi bir suçtan dolayı yatmıyorum. Hapishaneyi ve hapishanede yatanları öcü gibi gören, zor günlerimde yanımda olmaları gerekirken, olmayan sevgili ailem ve dışardaki dostlarıma da, gerçek yüzlerini gösterdikleri için teşekkür ediyorum. Değerli dostlarım. 25 yaşındayım ama yeniden doğmuş gibiyim. Yaşadığım ve gördüğüm tüm rezilliklere rağmen yine de yarınlarda umut görüyorum.

Bir insanın Leman gibi bir dergiden cesaret alarak yaşaması da hoş birşey değil mi? Ya Leman da olmasaydı? Benim buradan duyurmak istediğim şey, hangi suçtan olursa olsun cezaevlerinde yakınları bulunanlar, onları yalnız bırakmasınlar, burada küçücük bir umut bile insanın bir ay boyunca mutlu yaşamasına sebep oluyor. Yakınları ve toplum tarafından dışlanan insanların da, ne kadar acı çektiklerini ve ölmekten beter olduklarını gözlerimle görüyorum. Benim de onlardan hiç bir farkım yok ama, ben biraz daha iyimser ve biraz daha güçlüyüm galiba.

Goethe ne demiş? Tanrının bize hergün sunduğu iyiyi tadabilmeye her an açık bir kalbimiz olsa, gerektiğinde derde katlanacak gücümüz de olurdu! Sesimi duyurmamda yardımcı olan Leman'a, satırlarımı okuyan tüm dostlara sağolun var olun diyorum ve yalnızlığımı paylaşmak isteyen, nerede olursa olsun, tüm dostların mektuplarını bekliyorum.

Murat Aynaz - K. Ceza Evi, alt Müşh. Denizli

Türkiye'nin Aydınlık Yüzü!

Biz liseli demokrat devrimci gençler olarak 3 yıldan beri liselilerin sorunlarını yansıtacak, biraz da olsa onları bilinçlendirecek bir dergi çıkarmak için çırpınıyoruz. Aslında dergimiz 3 defa çıktı ama hepsinde de problemlerle karşılaştık. Mesela dergimiz ilk çıktığında Dev-Lis adı ile çıkacaktı ama elimize ilk ulaştığı gün bu adın kısaltma ve örgüt adı gibi olduğu için toplatıldı. Tabii ki ilk dergimiz olduğu için tecrübesizdik. İkinci sayımızda ise içindekiler yüzünden çıkartamadık. Üçüncü dergimiz ise daha matbaadayken toplatıldı, sebep, yasal işlemlerdeki sorunlar. Her dergi toplatıldığında biz umutsuzluğa düşmüyor daha da hırslanıyorduk dergimizi çıkarmak için. Bu sefer ise her türlü yasal işlem halledildi ve dergi içerisindeki yazılar defalarca kontrol edildi. Artık matbaaya gönderebilirdik. Yazılarımızı İstanbul'da bir matbaaya gönderdikten sonra artık en heyecanlı bir o kadar da zor bir süreç başladı, yani bekleme süreci her gün İstanbul'daki arkadaşlarımızı arıyor ve ne zaman çıkacak diye soruyorduk en sonunda matbaadan çıktığını ve dergilerin bir kısmının Ankara'ya kargo ile gönderildiğini öğrendik bu kez de kargoyu hergün her saat aramaya başladık ve salı günü saat 11:00'de geldiğini kargodan öğrendik, hemen kargo şirketine koşup birkaç arkadaşımız aldı geldi. Dergilerin geldiğine hiç kimse inanamıyordu. Hemen paketi açtık üzerinde "Demokratik Lise için Devrimci Liseliler" yazıyordu. Hemen aldık ve Ankara'nın en büyük kitapçısına koştuk ve içeriye girdik oradaki görevliye dergimizi yeni çıkardığımız ve bu kitap evine bırakmak istediğimizi söyledik o ise verin bakalım şu dergiyi dedi büyük bir heyecanla dergiyi gösterdik. Görevli ise dergiyi şöyle bir süzüp "Bizde bu tip dergilerden çok var" dedi ve uzun bir süre de almıycaz dedi.

Tabii ki ben beynimden vurulmuşa döndüm, 3 yıldan beri emek harcadığımız dergiye görevli "bu tip" dergiler diyordu. Bunu oradaki görevliye söyleyince daha da sert bir tepki alıp adeta kitap evinden kovulduk. Bu kitapevinin Kızılay'daki 2. şubesine gidince yine aynı tepkiyi aldık.Benim artık bütün umudum gitmişti ve hala bir kitap evinin yani kitap gibi insanları aydınlatan, ufkunu genişleten yayınları satan insanların nasıl bu kadar cahil, aşşağılayıcı ve basit düşündüğüne inanamıyorum. Artık Türkiye'de hiç kimsenin emeğe saygısının kalmadığını öğrendim. Dergimi ne oldu, bir iki kitapevi kabul etti ve bizde elden satıyoruz. Şu anda ben bu yazıları yazarken arkadaşlarım kargodan ikinci sayının gelmesini bekliyorlar.

O.T.

Selam Lem Amcalar,

Bugün ilk defa otobüse bindim... Bugün ilk defa bir otobüs şoförüne küfür ettim... Bugün ilk defa otobüs yolcularına da küfür ettim. Bugün ilk defa yarıyolda otobüsten inip minibüse bindim... Bugün ilk defa minibüs şoförünün sülalesini andım... Bugün ilk defa minibüsten inip okula yürüyerek gittim... Bugün ilk defa okula vardığımda gülüyordum. Bugün ilk defa eve yürüyerek dönmeye karar verdim. Bugün yine düşündüm, ne olacak bu beynini kullanmak istemeyenlerin hali...

Bunları yazdım çünkü bugün otobüste bir adam (kutuplarda yaşayan güzel bir hayvanımıza özenmiş olacak) ayağıma bastı. Basmak ne kelime çekmesem kopacaktı. Daha sonra uzun boyunun da yardımıyla kafama dirsek attı, boşluğuma elindeki çantayı geçirdi ve sırtımda uyumaya kalktı. İlk durakta kapı açılır açılmaz kapıdan dışarı fırladım. Beni takip etmediğine emin oluncaya kadar Allah ne verdiyse koştum. Ara sokaklara dalıp izimi kaybettirdim. Çok korkmuştum. Biraz bekledikten sonra okula minibüsle gitmeye kalktım. Aptallık işte. Minibüsteki insanlar az önce otobüsteki ayının (ayılardan özür diliyorum) biraz daha fazla parası olanlarındanmış. Oradan da kaçmaya karar verdim ve kaçtım. Bu mektubu okuyan ve otobüse daha önce binmemiş biri varsa sakın bunu denemesin. Eğer çok cesursa bazı önlemler alıp da binsin. (çelik yelek, kask falan)

Tufan Turan, Tolga Selçuk - Bağcılar/İstanbul

KİTAP

Okulumuzda yeni kurduğumuz kütüphanemiz için çok acele "KİTAP" yardımına gereksinim vardır.

Çocuklarımız için siz de bu kampanyaya katılın.

Sabri Özdemir
Erzurumlu Emrah İlköğretim Okulu
Çağlayan Mah. 25040-Sanayi - Erzurum

LeMan
Sayı: 369...
5 Aralık 1998...Cumartesi...
Sahibi: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cuneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 - 251 52 67 ● **Abonelik için:** 244 15 11 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ - 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL... SALAK AŞIK...

Salak Aşık: İç Bükey Aynalar, Objeleri, Olduğundan Büyük Gösterir...

%100

Hafta sonu... TWENTY çıkışı... Sabah olmuş, evdeyim... Aylar sonra ilk defa güneşin doğuşuna "şahit" oluyorum... Bir kere olsun sekmemişki bu... Dünya kurulduğundan beri kardeşim, şu mükemmel parlaklık ve sıcaklık... Ulan bir kere olsun teklemedi mi?.

"Hepimizin o yüce saflığa, beyazlığa, o sonsuz ve sıcak topa ihtiyacımız var ama, çok uzaktadır olduğu halde bu kadar yakın..." derken bir de baktım gözüm yaşarmıyor mu ?.

Ulan hadi o neyse... Baktım uyku da tutmuyor.. "Dergi"ye gideyim bari diye yollandım... İnsan, hem kör hem sağır, hem dilsiz diye, dilenciye kalkar da **15 milyon** verir mi?. (Ankara'nın ordaki belediye bunları kamyonetle toplayıp şehrin dışına döküyormuş... Olacak iş değil!.)

"Hayatın anlamına" dair bir takım formüller üretmeye çalışarak yürürken, lan gözler tekrar yaşarmaz mı?.

Dergiye ulaştım... Çalışmaya zorladım kendimi... Olmadı... Yaşadığım tuhaflıkları arkadaşım Aslan'a açtım biraz, kendisi şairdir... O yüzden hemen dösedi teşhisi... "Ohoo.. Senin aşk mevsimin gelmiş be güzelim...

"Haydaa" dedim ben de... Lan yeni öldürmüştüm ben içimdeki çocuğu, tutkuya kurban verecek gurur kalmamış bendeki... Korkağım ben... Ve bi arkadaşım var benim... (Kendisi aynı zamanda lavuktur.) Geçenlerde askerlik için kontrole gideceği günün gecesi, tuvalette kıçına parfüm şişesi sokmaz mı?. Bu rezalet, cinsel raporu için... Baktı ki olmuyor...

Manitasının giysilerine bürünüp süper travesti imajıyla kırıta kırıta koşuyor kontrole... Lavuk nasıl rol kesti ki, hangi iman gücüyle başardı bunu, kontrolün ucundan döndü, inandırdı doktoru... Hep o süper aşkı yüzünden ayrılmak istemiyordu kızdan ve kontrolde de resmen o kız olmuştu işte... İşine işlemiş o kız..!

ben...ben...ben...freud...ego...hamburger...8...7...fahişeler.. sosyal sınıflar...5...boğhhh...boğhhh...boğhhh...0...ne arıyoruz.. blow job mi...ben de bilmiyorum...neyse...hotmail...internet... outernet...chat...chat...boğhhh...boğhhh...boğhhh...high end. nar low...hahaha...etiler...metepe...nişantaşı

Meğer okız bambaşkaymış..! Nası desem Don Juanın dişisi gibi bir kudret, kıpır kıpır oynak bir karizma, kitaler arası bir kapsama alanı..! Mevsimi gelmiş kaşınan böcek, ben bir de baktım "güç"ün avuçları arasındayım...

Orra adet gününde oral sex yapacak kadar aşkı yaşayan bizim kişi ise olanlar karşısında irtiharı seçti... (Tüm romantik zayıflar gibi..) Oysa uğruna cinsel raporu almıştı...

Bu rapor yüzünden hiç evlenemeyecekti falan filan... Artı mahvolan bir de dostluk var... Daha dur... Bir müddet sonra baktım "avuçlar"da yok?. Uçmuş, beni de tüketmişti...

Parfüm şişesi

Sprey şişesi

"Hayallerinle yaşa, korkularınla yüzleş" derdi dedem... E, amma mahvoluyoruz o esnada..? Kardeşim bir de şu var... Güzel ve akıllı kadının bilekseki illaki kurnazlık mıdır..?/Şu hale bak... Ulan lavuk benim bu kazonova ağızlarının sorumlusu da sensin ha..! Lavuktan da dost olmaz onu da söyliyeyim... Mahvolduk be..! Aşkmış..?

Benim de bundan böyle aşkım İŞİMdir... O yüzden olayı sizle paylaştım... Bu 5. Sınıf PULP FICTION'ın büyük bölümü gerçektir, yaşanmıştır... (Wallaha.)

iyi muz...Marki de Sade...C.A.G...Beyindeki serotonini kuş...Ama nasıl...Pop art...Andy Warhol...68 Beat Generation...69...70 powitizma in a one night stand...Bisekssüelizm...İdealizm...Futüzizm

Tüm ard niyetimiz "gerçeği"/tüm çıplaklığıyla anlatıp "kanı" göstermiş, uyarmaktı... Bizi hemen yanlış anladı, görür görmez öyle kanlı falan... Şehir eşkiyası zannetti iblis... Sonrasında bayılticı spreyle tavır aliverdi parfüm şişesine...

Gittim yakaladım hemen lavuğu... Akıllı ol dedim. Bu böyle gitmez, dedim, bak bugün sana yarın bana... İblis bu..! dedim... Lavuk özden yaralanmış, yoğun ısrarı sonucu harekata filmin koptuğu yerden başladık... Kıçına soktuğu o kanlı parfüm şişesi hadisesinden kızın haberi yokmuş... Dolayısıyla kontrol rezilliğinden de... ... Olsun istememiş...

bahadirboysal@yahoo.com

Kanamaya neden olacak bir ısırma sözkonusu olsa bile tehlike oldukça azdır. Çün-

kişiyi enfekte etmeye yetmeyecek bir miktardır bu. Güvencede olmak için yarayı derhal dezenfekte ediniz. Bu güne kadar kesinlikle ısır-

2455- Ben Ahmet. 18 yaşındayım, aşktan nefret ediyorum. Sarışın, mavi gözlü, beli ince ve uzun kızlardan hoşlanıyorum. Beni arayın.

12 Aralık 1998 Cumartesi-Sayı:370 • 200.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

KRONİK HASTALIĞINIZ

LeMan

Ham çökelek sanatçılar

Bu ülkenin en büyük sanatçıları memleket kokusu burunlarında sürgünlerde öldüler. Parlamentoda Cumhurbaşkanı tahrikiyle linç edilenleri oldu. Yurtdışına çıkması sakıncalı diyerek sanatçıları ölüme terkettiler. Ellerine kelepçe vurarak, hapishane hapishane dolaştırdılar. Yüzlerce yıl hapis cezası verdiler.. Parmaklıklar arkasında çürüttüler. İşkence askılarından, tezgahlarından geçirilenleri oldu. Kitapları toplatılanlar, müzikleri, konserleri yasaklananlar sayılamayacak kadar çoktur. Devlet baskısıyla onlarca yıl işsiz bırakıldılar. Vatan haini dediler. Yakılan sanatçılara "tahrikçi" damgasını yapıştırdılar. Şimdi de bol keseden devlet sanatçısı ünvanı dağıtıyorlar. Hem de Çankaya'nın çok bileni Demirel'in taktiriyle. İlk açıklanan 72 kişiydi, daha sonra 13 kişi daha eklendi. İçlerinde sanatçi kimliği tartışılmayacak isimler var. (Onlar da zaten ünvanı reddettiler) Bir yeşil pasaporta, ufak çaplı tekaüt maaşına fit oldular.. **Yazıklar olsun!** Sanat ve sanatçılık hiç bu kadar düşük ve riyakar olmamıştı. Hiç bu kadar ucuz olmamıştı. Bir parmak balla kuzulaşan bu şahsiyetlere bakıp da trilyonlar için birbirini yiyen çetecilere hak vermek geliyor insanın içinden. Utanın, utanın, gözünüz doysun, sanat yüzsüzleri...

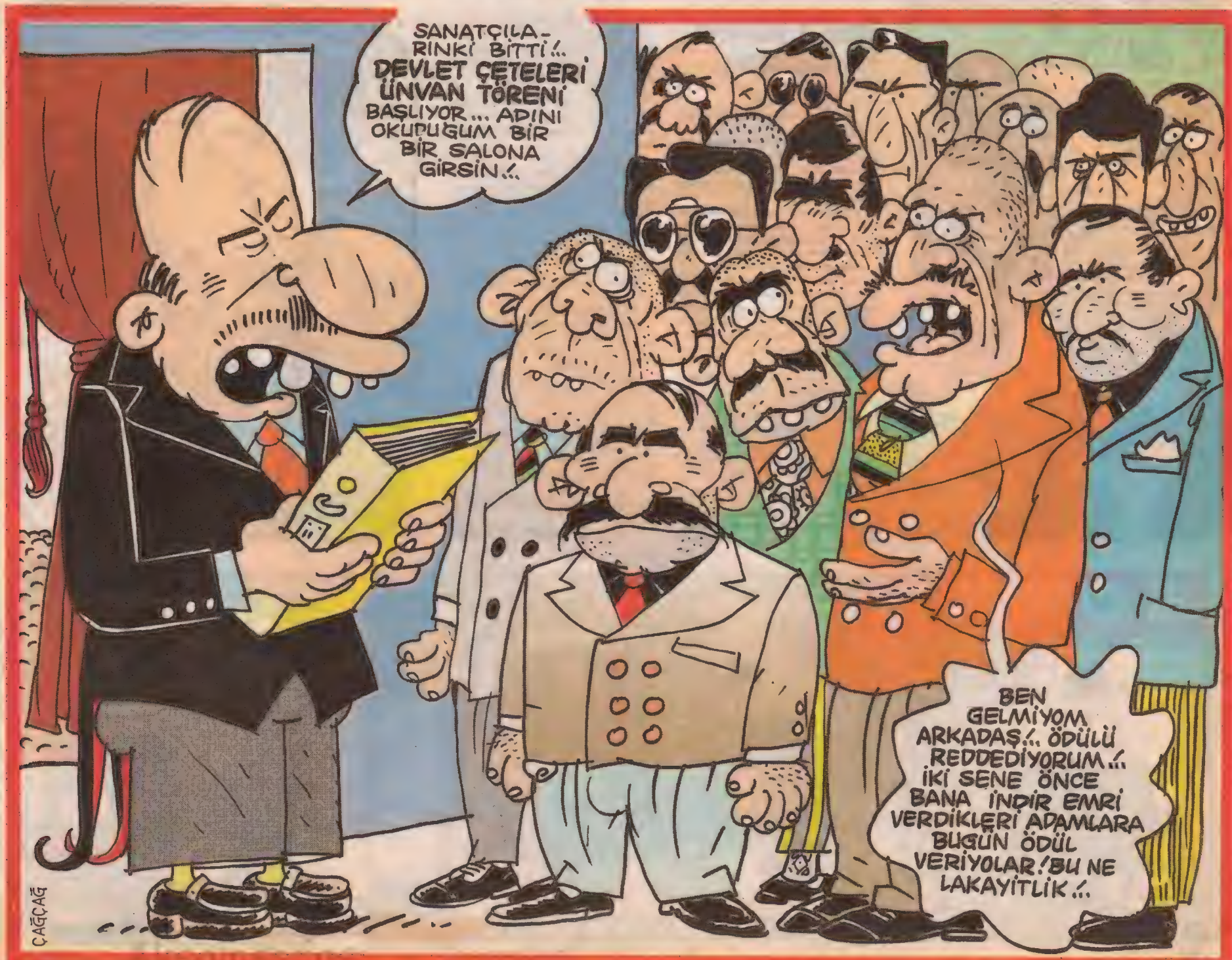

İTİRAF

Niçin ödül alacakmışım?
Kırkpınar'da güreş tutmadım ki hiç!

CAN YÜCEL

Ekonomik kriz nihayet yurdumuza da teşrif etti. "Yaprak kımıldamayan piyasalar, siftahsız kepenk kapatanlar, Koçlar ve Sabancılar gibi devlerin işçi çıkartmalardan söz ettiği ortamda orta ölçekli Anadolu kaplanları Afgan tazılarına döndü... Laleli bitti, Turizm çöktü, Tekstil sürünüyor... Ve en ağır yük elbetteki kenarda köşede birikimi de olmayan yoksullar üzerinde..

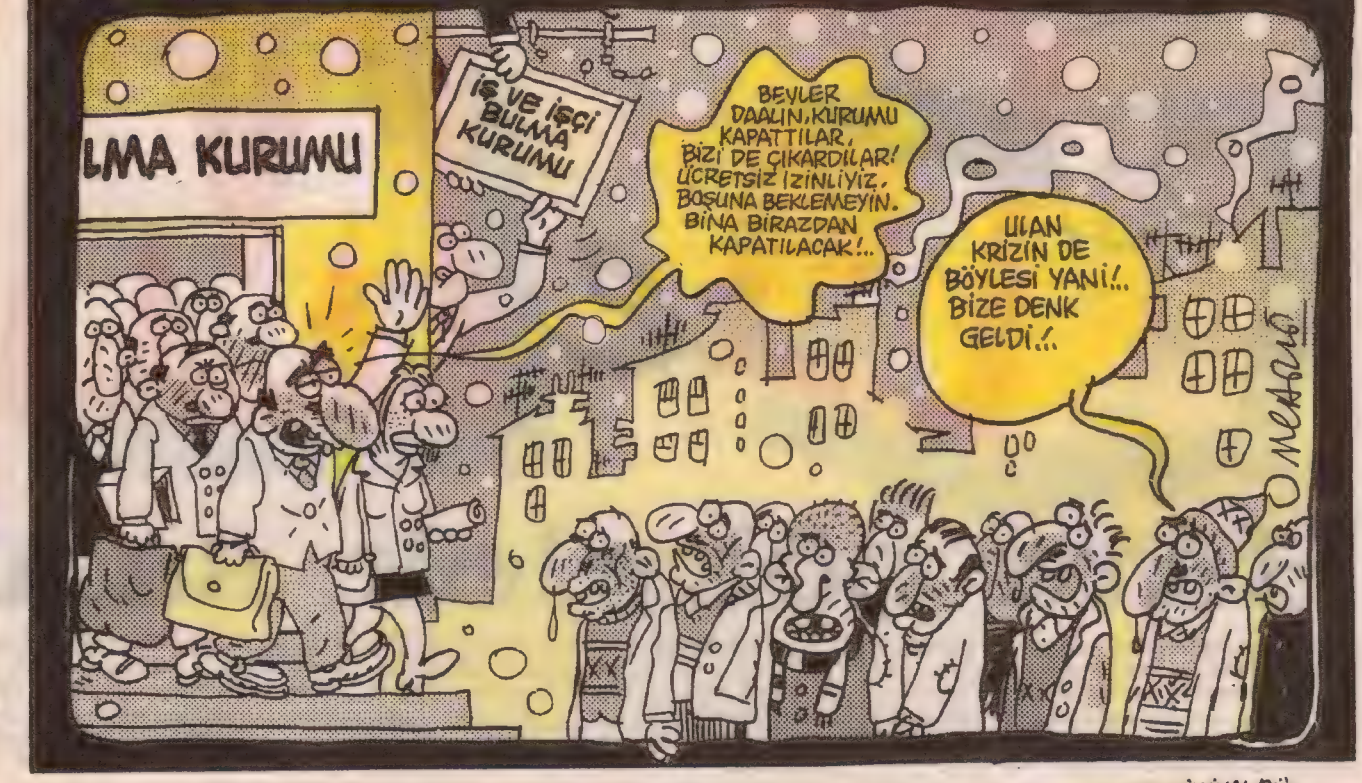

Etniğe Sütlüye Karışmadan

- Tık!. Tık!. Tık!.
- Gir ulen dötveren, giir!
- Şey... İstemiş olduğunuz dosyaları getirmiştim.
- Lan Şemsullah, sana bin defa kapıyı tıklatmıycaksın demedim mi. Benim seslerden nefret ettiğimi bilmiyor musun cibiş?.
- Hangi seslerden efendim?.. Adnan Şenses'lerden mi?.. Ehi ehi!..
- Şemsullah, eşek kıvamında gülme, sıçarım ayağına... Ulan halen kavrayamadın mı müzik denen şey teröristtir, boktur, kakadır ne bileyim işte vatan düşmanıdır.
- Abartıyorsunuz ama efendim.
- Sus testis kafa... Niye abartacakmışım... Apo'nun göbeğiyle darbuka çaldığı görüntüleri izlemedin mi?.. Ayrıca ben konuşurken ayağınla ritim tutmak suretiyle eşkiyalık yapma, bayıltasıya osurturum.
- Lütfen efendim... Böyle konuşmayın çok kırılıyorum.
- Sus duygusal puşt... Senden önce enselediğim beş yıldızlı siyah kuşak profesyonel bölücü bi klarnet de böyle duygusal mimikler yapmıştı fakat elimden kurtulamadı... Neymiş efendim Roman müziği çalıyormuşmuş... Sittirsin ordan... O klarnet yavşağının daha önce roketatar olarak PKK saflarında yeraldığını bilmiyor muyum sanki.
- Yapmayın efendim... Müzik festivalinde Kürt ve Ermeni müzisyenlerin konserini iptal ettiğiniz için rezil olduk zaten... Aman diyeyim bu dediklerinizi kimseler duymasın tefe koyarlar vallahi.
- O tef de terörist Şemsullah... Bak bu konuda elimde belgeler var... Şerefsiz tef, yasadışı bi örgütte sıkı fıkıymış... Bana inanmazsan sıkı ile fıkıya sor.
- Nasıl yani?
- Kes, fazla konuşma... Öyle dediysem öyledir... Hem ayrıca ben konuşurken el şıklatarak ses çıkarma, veririm o eline zamazingoyu.
- Ne diyeyim ben size.
- Doğru konuş lan sığır... Tafra yapma... Ben yaşadığım müddetçe denyo müzisyenler vatanı bölemez... Bu yola baş koymuşum lan ben... Hiç unutmam ninni okumak suretiyle vatanı bölmeye teşebbüs ediyor diye büyükannemi yetkili mercilere ihbar etmiştim... Buna kamuoyu şahittir hani.
- Dolby stereo kahkaha seslerini duyuyor musunuz?.
- Ne kahkahasıymış o?
- Kamuoyunun kahkahası efendim. Halen size büzük kısımlarıyla gülüyorlar da.
- Anlamadım, nasıl yani?
- Yok bişey efendim.
- Neyse Şemsullah, vatanın bölünmez bütünlüğü için hiç bi melodiye ve sese izin vermiyecez... Zoort!.. Zaart!.. Ha?!. Bu, bu neydi lan Şemsullah?
- Şey... Sanırım osurdunuz efendim.
- Osurmak!.. Ses!.. Galiba benim dötüm de bölücü. Şemsullah... Hemen cezasını ver onun.. Durma... Şimdiii!.

12 Aralık Cumartesi Gürcan Yurt'la beraber Ankara İmge Kitabevi'ndeyiz .. Hemen akabinde de Kerpiç Sanat Merkezi'ne park edicez... Çekinmser kalmayın derim

Mesut CEYLAN

LeMan

Faili belli olan hassas dönem bahane edilerek Reşo'nun Kürtçe caz ile Ermeni Knar grubunun konserleri iptal edildi.

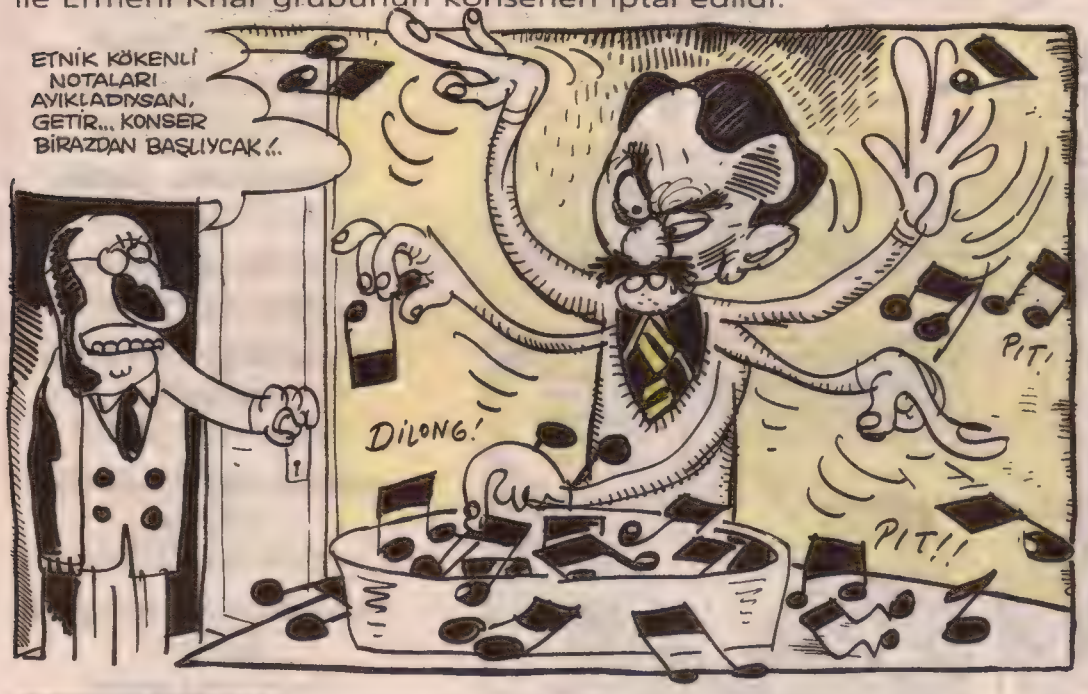

Susurluk davalarındaki tüm dosyalarda adı geçen Mehmet Ağar'a hala dokunulamıyor.

DEVLET SENATÇILARI
Devletin ünvanı deniz, yemeyen domuz

HALUK LEVENT
Non stop yalaka

BÜLENT ECEVİT
Parlamento ofisboyu görevoğlan

MESUT YILMAZ
Vileda - kosla sıvı temizlik tableti

RAHMİ KOÇ
Atarım haa!

SAKIP SABANCI
ÇıkarSA - KovSA AtSA

EKONOMİK KRİZ
Bir sen eksiktin

URALLAR FAMILY
Müzikal-kriminal Hollyvoodal

MÜZİK YASAKÇILARI
Nota düşmanları

ET
10$

MEHMET AĞAR
Oof allahıım oof!

İNTER ZIÇAR T.V

SÜLEYMAN DEMİREL
Her yerde, her dilde, her telde, dozaj filesi Türk'ün çilesi

Şair, Şiir ve İhanet

Alp Tamer

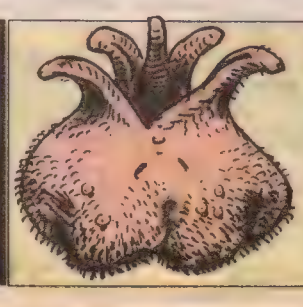

Yılın Lalelerini Seçiyoruz!

'98 yılı da bitiyor. Lale zamanı geldi! Politika, Basın, İş Dünyası, Müzik, Radyo, Televizyon, Klip, Spor dallarındaki Altın Lale, Gümüş Lale ve Bronz Lale adaylarını belirlemek için önerilerinizi bekliyoruz. Listeler istediğiniz uzunlukta olabilir.

Faks: (0212) 251 52 67

Adres: İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu - İstanbul

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

temelt pilavı

met üst

"show must go on"

-gösteri sürmeli-

-günaydın sevgilim-
"show must go on"

-yumurtan nasıl olsun-
"show must go on"

-ekmeğe zam gelmiş-
"show must go on"

-yeni bir çete çıkmış-
"show must go on"

-horoz ibiğinden dalak yapmışlar-
"show must go on"

-mars'da hayat belirtileri varmış-
"show must go on"

-fırın taksidinin son günü bugün-
"show must go on"

-türkiye laiktir laik kalacak-
"show must go on"

-camiiler kışlamız minareler süngümüz-
"show must go on"

-ya sev ya terket-
"show must go on"

-her şey vatan için-
"show must go on"

-çeteler meclise öğrenciler hapise-
"show must go on"

-allahın dediği olur-
"show must go on"

-parayı veren düdüğü çalar-
"show must go on"

-adalet mülkün temelidir-
"show must go on"

-temas muhakkak-
"show must go on"

-pir sultan ölür dirilir-
"show must go on"

-burası türkiye ulan-
"show must go on"

-rahat dur çok yorgunum-
"show must go on"

-ohh iyi geldi hiç değilse bu karşılıklı-
"show must go on"

Bir süre daral ve timsah izindeler hoşgörün..çağ..

LOMBAK

"DEVLET LOMBAĞI"

FATİH SOLMAZ
"DEVLET ESPRİCİSİ"

BAHADIR BARUTER
"DEVLET ÇİZERİ"

PADİŞAHIMIZ VAR YA, ÖL DESE, ÖLMEZSEM ŞEREFSİZ EVLADIYIM.!..

BEN PADİŞAHI ÇOK SEVİYORUM...

ASLAN GİBİ PADİŞAHIMIZ VAR HA.!.

ANUNA KODUMUN YALAKA İPNELERİ.!.. YİNE TANIDILAR.!.

LAAAAK!

GÜMMM

Paranoya

KOMŞU, BENİM BİR AYLIĞINA MEMLEKETE GİTMEM GEREKİYOR DA, ANAHTARI SANA BIRAKSAM BENİM ÇİÇEKLERE BAKAR MISIN?.

TABİİ BAKARIM KOMŞU!

ALLAHIM.!.. İKİ GÜNDE 7 KİLO ET YEDİLER... BATTIM, MAHVOLDUM.!.

GNAM GNAM GNAM

GEV

VAY BEE.!.. KARISI TERK ETTİKTEN SONRA TİMUR ABİ NE HALE GELDİ.!.

ALOOOO

ALOO, CÜNEYT BEY, ÇEKİMLER BAŞLAYACAK... SİZİ BEKLİYORUZ, GELMİYOR MUSUNUZ?.

Eee... Lütfen bağırmayın, duyabilirler... Hay ağzına sçiim, mafya rolünü iyi oynayabilmek için nerden girdim mafyaya.!.. Çıkamıyorum bir türlü...

HUOOOP CÜNEYT.!.. HADİ OĞLUM, DAHA GİDİP İKİ LAVUĞU AYAĞINDAN VURUCAZ.!..

KIZLIĞIMI BİR KAZA SIRASINDA KAYBETTİM...

LOMBAK KİTABI GAZETE BAYİLERİNDE

Gürcan Yurt ve Mesut Ceylan 12 Aralık Cumartesi 14.00'de Ankara'da kitaplarını imzalayacaklar. Adres: İmge Kitabevi-Konur Sok. No: 17 ...

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

GREYEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

DUMUR

Gunay İçoğlu

Kasım ayındayız. Saat akşamın onbiri. Deniz havası almak için Beylerbeyi sahiline indim. Hava soğuk fakat sakindi ve deniz çok güzeldi. Etrafta pek kimseler yoktu. Ağır ağır deniz kıyısından uzaklaşıyordum ki, üç dört tane çakır keyif şahıs denize doğru yaklaştı. İçlerinden biri, kollarını iki yana açıp derin bir nefes alarak **"ooohh şu Boğaz'ın güzelliğine bak yahu. Deniz çarşaf gibi. Beylerbeyi, Çengelköy, Kuzguncuk, sniiiff oohhh"** dedi. Daha sonra o kafayla bu iskele isimlerini yanlış sıraladığını farketti ve **"yok yok Çengelköy, Beylerbeyi, Kuzguncuk, çok güzel"** dedikden sonra o güzel dediği denize işemeye başladı. Diğerleri de onu takip ettiler ve hepsi birden koyverdi. Koro halinde çıkan bu **"şoooorrr"** sesi beynimde bir dumur çağlayanına dönüşmüştü.

Söz bu sahilden açılmışken size burasıyla ilgili bir vâka nakledeyim. Küçük balıkçı barınağının kenarındaki çay bahçesi birgün birdenbire çöktü ve denize gömüldü. İki tane büyükçe sandal bu göçüğün altında kaldı. Bereket versin ki o sırada oralarda kimseler yokmuş, olay mahalline gittiğimde bu çay bahçesi erezyonu karşısında dondum kaldım. Böyle birşey olabilir mi yahu?.. Yoksa herşeyin altı bu derece boş mu? Olan sandallara oldu ve küçücük balıkçı barınağı denize kayan bu toprak yüzünden daha da küçüldü.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

TEREĞİLLİ PICTURES

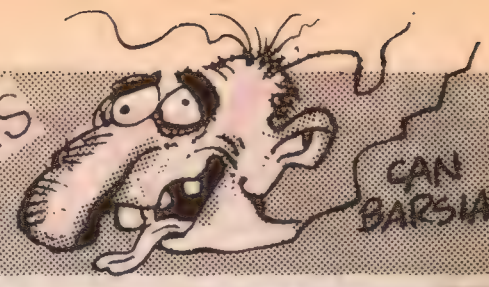

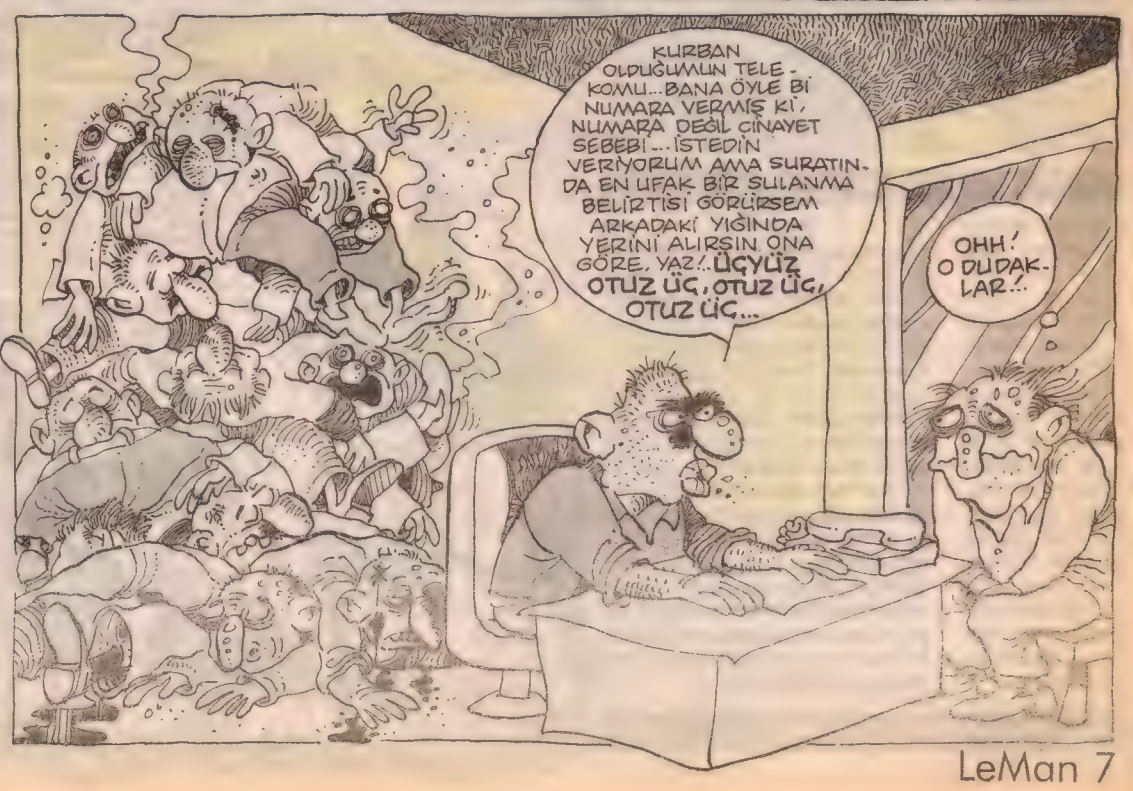

barslan@ibm.net.

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

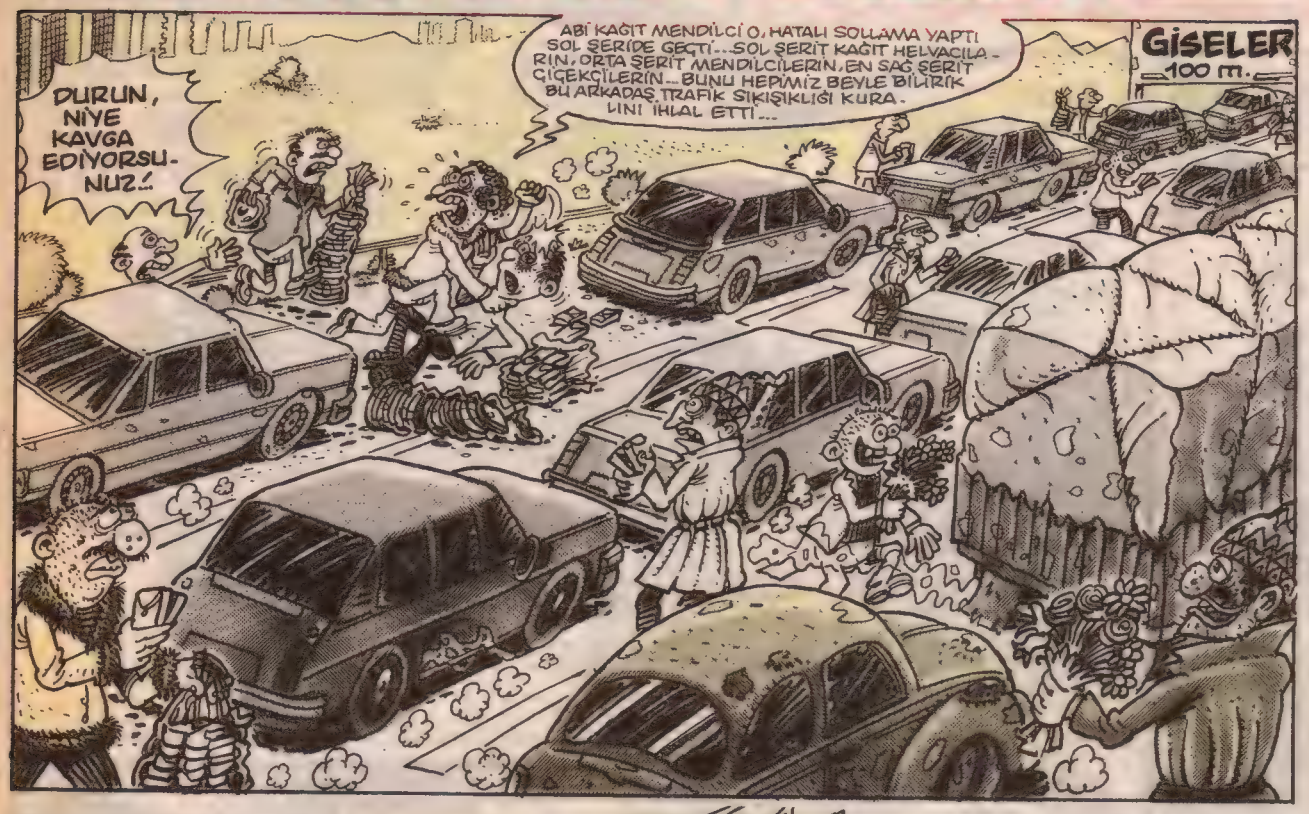

TEZ

Gezi Tezi

Düğünlerde ve şehrin caddelerinde, sokaklarında araba konvoylarıyla yapılan düğün kutlamalarında havaya ateş etmek karşı cinse yapılan güç gösterisiyle ilgilidir. Buna bir nevi gerdek gecesi öncesi **dışa boşalım** diyebiliriz. Fakat bunca güç gösterilerinden sonra eğer damat gece başarısız olursa gelin büyük şaşkınlık geçirmekte ve bütün mermilerin havaya boşaltıldığını anlamaktadır.

Hiç bilmediği yabancı bir şehirde belli bir adres veya bir yer arayan büyük bir ihtimalle kaybolur. Gideceği yeri güçlükle sora sora zor bulur. Gelgelelim hiç bir yer aramayarak sadece gezen, kafasına göre dolaşan ise asla kaybolmaz. Panik yapmadığı için her bir ayrıntı aklında kalır. Tüm gördüklerini zevkle hafızasına kaydeder. Sanki her gördüğü şey, onun aradığıymışcasına caddelere sokaklara girer, çıkar, o sokak senin, bu sokak benim yürür durur. Böylece kısa sürede, şehri şöyle böyle kavramış olur. Daha sonra da bir yer aramak isterse kolaylıkla bulur. Sonuç olarak bilmediği bir şehire giden biri, büyüklüğüne, küçüklüğüne aldırmaksızın ilk iş olarak bir müddet kendini şehire bırakmalı, hiç bir yer aramadan yapabildiği kadarıyla şöyle bir baştan aşağı turlamalıdır. Bundan sonra gitmek istediği yerlere gitmelidir

ANTİTEZ

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Devlet Sanatçıları

- Gökmen Abi, listeye Sibel Can'ı da alalım mı be abi?.. Şu mutsuz günlerinde devlet sanatçısı olmak süper moral olur.

- Deli misin lan?.. **Nuriş mermi manyağı yapar bizi...** Sulandırma işi oğlum... Zaten 72 kişiyi yaptık işte.. Ödüllerinin yapılması için Kırıkkale yakınlarında küçük bir fabrika inşa ettiriyoruz...

- Ben gene de Sibel Can'a ödül verelim derim... İstiyosan şantajcı manken Can Kuzu'yu da ödüllendiririz, objektif tutum olur...

- N'apıcaz, devlet şantajcısı mı yapıcaz adamı?.. Sibel Can kesinlikle olmaz... Fakat bitmeyen çete bağlantısı göz önüne alınarak kayınpederi Selçuk Ural'ı **"derin devlet sanatçısı"** yapabiliriz ilerde...

- Bu kamuoyunu da anlamıyorum ha... Hem "Süperstar" diye isim takıyolar Ajda Pekkan'a, hem de devlet sanatçısı yapılınca laga luga yapıyolar...

- Bakma çatlak seslere Selim, Ajda Pekkan harbi sanatçıdır... Kendisi halkı için defalarca bıçak altına yattı, narkoz manyağı oldu, ayreten ilk "freebag" takan starımızdır... Zaten açıklama da yaptı "1960'dan beri diyet ve egzersiz yapıyorum, çocuk da doğurmadım, ödül benim hakkımdır" diye...

- Tabi abi... Harran konseri için yüzünü özel olarak gerdirdi kadın... Ersen'i de alalım mı listeye abi, yıllarca devletin polisine destek verdi...

- Olmaz... **Şimdi Ersen'i tek başına devlet sanatçısı yaparsak, Dadaşlar'a ayıp olur...**

- Devlet Dadaşları yapalım onları da...

- Selim, istiyosan Kürt müzisyen Reşo ve Ermeni Knar topluluğunu da alalım listeye, tam olsun...

- Aman abi, onlar yasaklı... Vatansever müzisyen Türkçe müzik yapar... Gerçi klasik müzikçiler hiç söz kullanmıyolar nedense ama... Mesela bi Ercan Saatçi'yi nasıl unuttuk?.. "Biz burdayız, gitmeyiz" şarkısıyla milli birliğimizi nasıl coşturduydu...

- O devlet sanatçısı diil oğlum, devlet sanatı yapıyo, devletin kendisi olmuş.. Ben asıl Prestij Müzik Ailesi'ne ayıp oldu mu diye üzülüyorum... Koskoca aileden bi kişiyi bile ödüllendirmedik...

- Bence Yavru Vatan Kıbrıs'tan rica edelim, çocuk sanatçılara da o ödül versin... Bu kapsamda Küçük Onur devlet sanatçısı olabilir...

- Bi düşünelim... Bence güzel iş yaptık Selim... Millete, medyaya güzel konu çıktı... Şimdi her programda en az üç devlet sanatçısı görünür... Sanatçı duruşu neymiş görsünler... **Devlet sanatçısının duruşu bi başka olur...**

- Aslında biraz daha cesur olabiliriz... Listeye Zeynep Uludağ ile Gülten Kızılkaya'yı da ekleyelim, ödüllerini de Kumkapı'da, olay mahallinde verelim... Kırgınlıklar bitsin, düşmanlar barışsın, çalsın sazlar çalsın o gece Kamasutra başlasın... Bence Gonca Uyanık, Atilla Taş, Ata ve kurye kız Dilek Örnek de devlet sanatçısı olsun...

- İyi de Dilek Örnek daha sanatçı olmadı ki?..

- Zamanla o da olur abi... Kuryelik de bi sanattır... Hiç değilse Fikret Otyam'la Orhan Pamuk gibi reddetmezler ödülü... Vefasız, şımarık adamlar...

- Doğru, onların yerine kontenjandan iki kişi koyalım hemen.. Mesela Tarkan.. Ödül verirsek yurda da döner belki..

- Çok tepki alırız abi... Devlet onbaşısı olmayan adamı devlet sanatçısı yapıyosunuz diye coşarlar. Bence bu iki ödülü Orhan Baltacı ile Doğuş'a verelim...

- **Olmaz, ikisi de aynı adam, bir ödül yeter onlara...** İkinci ödülü Serdar Ortaç'a verelim.. Ödül törenini çarşı iznine denk getiririz...

- İzzet Altınmeşe'yi devlet sanatçısı yaptık gerçi ama, benini de ayrıca ödüllendirsek mi acaba?..

- O zaman da Güner Ümit'in simetrik benleri üzülür... Benim asıl korkum Çakıcı'dan Selim... Bi serbest kalırsa, bacaktan vurdurur valla kendisini ihmal ettik bu değerlendirmede...

- Sanatla ne ilgisi var abi onun?..

- Ona kalırsa siyasetle, ihalelerle de ilgisi olmaması gerekiyodu... Bence bir kısım mafya ve çete liderini **"devlet senetçisi"** ilan edip sıyrılalım bu beladan...

- Sezen Cumhur Önal'ın bi ricası var abi... "Beni devlet sanatçısı yaptınız, sağolun ama, sembolik olarak çukulata renkli şarkıcılardan birini de yaparsanız çok mutlu olucam" diyo...

- Muazzez Abacı da Amerika'daki kızı için aynı ricada bulundu... Kamil Sönmez'i iyi ki almışız listeye... Ne güzel söylüyo... "Haburadan o yani pazaraadur pazaraa... İkimizi goysunlar daa senin ilen mezaraa.. Seni zalimun gizu... Hayirsizun gelinu..." Hadi Selim, hep beraber...

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

yalnız kızlar baladı

Feyhan Güver

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

Onun Yüz Ya Çok U

Zuhal Olcay'ın yüzü eksik yaşadığım ilk aşkımın yüzüne benzer.

Onun yüzü ya çok yakındır, ya çok uzak...

Zuhal Olcay'ın yüzü buruk, içli, bir o kadar da soylu bir şarkıdır...

Sanki hiç ulaşılmaz gibidir...

Onun yüzü hayatımız gibidir. Kırsal alanda pusuya düşürülerek öldürülen **Zilan** adlı militan bir kızın cesedinin çırılçıplak soyulup basına teşhir edilmesinden duyduğumuz derin acıdır...

Zorbalıkların, kötülüklerin bir türlü önüne geçemeyişimizin incecik utancıdır onun yüzü.

Yenildiğimizi bile bile ve bütün umutsuzluğumuza karşın yine de, **hayır, itirazımız var, henüz herşey bitmedi** demek için düşe kalka yollara düşmektir...

Sabahtı. Biz gece çalışan ya da yaşayan insanlar için, oldukça erken bir sabahtı...

Bir çarşamba günü, **Beşiktaş'taki Devlet Güvenlik Mahkemesi**'nin önündeki küçük çay ocağında buluşacaktık çoğu zaman olduğu gibi..

Şanar Yurdatapan ve bir avukat arkadaşımızla oturmuş çay içerken çocuksu, telaşlı, acemi bir **Zuhal Olcay** girdi içeri... Küçücük kanepelerden birine oturdu ve neyse o olarak tanıştı bizimle...

Tam yanımdaydı ve oraya gelirken sigara almayı unutmuştu. İyi ki de unutmuştu! Her defasında özür dileyerek benim sigara paketimden içti... Öyle hoşuma gidiyordu ki özür dilemesi, sanki onca yıl aşka, özleme, yolculuklara, çocukluğa dair yaşamadığım herşey için kendisini ve beni bağışlar gibiydi...

Zaman hiç geçmesin istiyordum. Benim yanımdan hiç ayrılmasın, paketimdeki sigaralar hiç bitmesin ve her defasında o hüzünlü, o kırgın sesiyle benden özür dilesin, beni ve geçmişimi hep bağışlasın istiyordum.

Ve zaman annemin sımsıcacık rahmi olsun, onunla birlikte içine girip sığınsak diyordum içimden...

Ama zamandı bu, geçerdi. Uğruna ölümleri ve cezaları göze aldığımız şarkılar ve türküler bile bizi ondan koruyamazdı...

Zaman bizi büyüdükçe inadına daha çok üşüyelim, diye habire soyardı. Hiçliğe atmak için soyardı...

Sonra diğer sanatçı arkadaşlarımız geldi çay ocağına.. **Mazlum Çimen, Mehmet Gümüş**.. Hemen ardından da o gün, onun için **DGM**'ye kendimizi ihbar edeceğimiz, onun suçuna iştirak edeceğimiz **Kızılırmak** grubunun solisti, sevgili **İlkay Akkaya** da geldi..

İlkay Akkaya'nın suçu mu neydi?

Öldürülmeden sonra basına teşhir edilmek için cesedi çırılçıplak soyulan militan kızın anasına yazılmış bir şarkıyı, **"Zilan"**ı **Adıyaman**'da okumak!... Suçu bu şarkıyla ülkeyi bölmeyi istemekti!..

Hep birlikte **Beşiktaş DGM**'nin kapısının önünde basın toplantısı yapmaya gittik. Basın toplantısında **İlkay, "Kırmızı gül demet demet"** türküsünü okudu. Yoldan geçenler bize şaşkın şaşkın bakıyorlardı. Basın toplantısında bir iki sol gazetenin tanıdık muhabirinden başka kimseler yoktu, ama **İlkay "Kırmızı Gül"**ü okurken hayatın bütün sırrını biliyormuş gibi gurur dolu bir duygusallığa kapılmıştık...

Sonra kendimizi ihbar etmek üzere o ürkütücü, kasvetli **Devlet Güvenlik Mahkemesi** binasının içine, oradan da Başsavcılık odasına doğru yürüdük...

Başsavcıya, kendimizi ihbar edecek, **bizi de bu türküyü okumuş gibi, yargılayın** diyecek, başsavcı bizi yargılayınca bu olay kamuoyuna duyurulacak, bunu duyan kamuoyu, yüzbinlerce insan, genç yaşlı, çocuk, birden harekete geçecek, **yeter artık, bizim sanatçılarımızı yargılamayın, düşünceye özgürlük** diye sokaklara dökülecekti!!.

Evet, hayalimiz buydu. Tıpkı benim aşka, özleme, yolculuklara ilişkin eksik yaşadığım ne varsa, hepsini **Zuhal Olcay**'ın yüzünde görmem gibi naif, kırılgan, çocukça bir hayaldi, ama hayaldi işte...

Zamanı durdurmak için annelerimizin sımsıcak rahmine geri dönemediğimiz için böylesi hayallere sarılıyorduk bizde işte...

Başsavcı bizi ayakta karşıladı. Zayıf ve uzun boyluydu. Yüzü oldukça kemikliydi. İri, yorgun gözleri vardı... Gülüşü bile yorgundu, gayet kibar bir sesle:

- Buyrun, Zuhal Hanım, diğer sanatçı arkadaşlar, ben de günlerdir Zuhal Hanım'ı ve sizi bekliyordum, dedi... **Artık her çarşamba, siz sanatçı dostlarımızı ağırlıyoruz...**

Sesi oldukça heyecanlıydı... Sanki çok şey söylemek istiyormuş da konumu gereği söyleyemiyormuş gibiydi...

Kemikli parmaklarıyla işaret ettiği gösterişli deri koltuklara oturduk. Masasının yanıbaşında, duvara yaslanmış ucu neredeyse tavana değen bir Türk bayrağı duruyordu. Sanki bu bayrak da, tıpkı başsavcı gibi karşısındaki insanları yargılamaktan, saygı ve ürküntü uyandırmaktan yorulmuş gibiydi. Kara kaplı dosyalarla doluydu odanın duvarındaki raflar. **Atatürk** yine duygularını saklıyordu...

Bense hem çekingenliğimden, hem de çevreyi daha iyi gözlemleyebilmek için bir köşeye büzülüp oturdum...

Zuhal Olcay'la aynı düşmüştük. O sigarasız kalmıştı, ben de bütün eksik yaşanmış hayallerimle onun uzağında...

Ve o yine acemi, çocuksu, yine tedirgin-

ü Ya Çok Yakındır,

zak

. Başsavcının, odasına girdiğinden beri ayranlık dolu ısrarla onu seyrettiğini bile rketmemişti...

- Zuhal Hanım nasılsınız? Şeref verdiniz.

Başsavcının da duyguları vardı elbet... nun da eksik yaşanmış ilk aşkı, kırgın özmleri, çıkamadığı yolculukları vardı... Yaşadan yitirdiği ilk gençlik düşleri vardı... Belde onu bu işe acımasız kader sürüklemiş. Ama kader ne denli acımasız olsa bile, on bile ömür boyunca düşlenen kadınla birın, aynı odada birarada olmak şansı vardı!

Başsavcının **Zuhal Olcay**'a saplanan gözri bana işte böyle şeyler düşündürüyordu...

- Zuhal Hanım ne içersiniz? Burada rşey var? Sütlü, sütsüz nescafe, oralet, hve, ıhlamur, her türlü meşrubat... Arkaşlar, sizler, sizler ne içersiniz?.. Zuhal nım ve siz, bugün benim misafirimsiniz.

Başsavcı her söze **Zuhal Olcay**'la başlır, her lafı onunla bitiriyordu. Bugün gerkten onun için önemli bir gündü!

Bir anlık sessizlikten yararlanan avukat kadaşımız orada neden bulunduğumuzu lattı: Hepimizin işleri vardı. Başsavcı bey revlerini yapmalı, bir an önce ifadelerimizi ıalıydılar...

Başsavcı avukatımıza hiç zamanı ve yeri ğilken münasebetsiz birşey söylemiş gibi arlayarak bakmış, ardından, gözlerini yine **hal Olcay**'a çevirip ve en sempatik halini ınarak:

- Zuhal Hanım, ekranda boyunuz çok dauzun görünüyor, yanılıyor muyum? dedi. **Zuhal Olcay** başsavcının kendisine gösdiği ilgi'in nedenini yorumlamaya çalışır- bu defa söze **Şanar Yurdatapan** girdi:

- Bakın savcı bey, hepimizin acil işleri r, bir an önce bize dava açsanız, vakit şa geçiyor...

Başsavcı her, **"bize dava açın"**, sözünde zü birden içinde, sesi titremeye başlıyor- ve böyle anlarda babacan bir otoriteyle e tatlı tatlı dikleniyordu:

- Bakın çok kızarım. Lütfen, bana dava maktan filan bahsetmeyin. Zuhal Hanım sizler benim sanatçı dostlarımsınız. Ne vası? Hiç olur mu, öyle şey hem burada rşey var: Sütlü, sütsüz nescafe, çay, let, ıhlamur, her türlü meşrubat....

Bir ara başsavcının masasındaki kitaplara züm takıldı: **Anton Çehov**'un **Martı ve Üç kardeş** adlı oyun kitapları onların altında **Komünist Manifesto!...**

Belli ki başsavcı söylediği gibi bu günü kliyordu!..

Zaman hızla geçiyor, başsavcı gözlerini **hal Olcay**'dan ayırmıyor ve bize bir türlü va açamıyordu...

Sanki o mahçup, o tedirgin **Zuhal Olcay**, hayranlık dolu o yorgun gözlerini gözlerinden ayıramadığı kadın: **"Sayın başsavcı bakın önemli işlerimiz var, lütfen bize dava açın, hepimiz İlkay Akkaya'nın söylediği şarkıyı söyledik, o suçlu bulunduysa biz de suçluyuz"**, dese, onun söylediklerini sanki hiç duymamış gibi elinde **Çehov**'un kitapları, ayağa kalkıp:

- Zuhal, sen Anton Çehov'un Martı'sını mı seversin, yoksa Üç Kızkardeş'ini mi? diye soracaktı.

Oysa o sıralar **Jean Genet**'in **"Hizmetçiler"** adlı oyununun prova çalışmalarını sürdüren **Zuhal Olcay** başsavcının ilgisinden ve beklemekten usanmış olmalı ki gerçekten:

- Lütfen savcı bey, hepimizin işleri var, benim de acilen provaya gitmem gerekiyor, görevinizi yapıp bize dava açın da gidelim, boşuna bekliyoruz, dedi...

Zuhal Olcay'ın, bu, **boşuna bekliyoruz**, sözü başsavcıyı hiç beklemediği bir anda derinden yaralamıştı. Yüzü elinden oyuncağı alınmış bir çocuk gibi birden buruştu, gözleri bulutlandı. Sesi heyecanını yitirdi. Belli ki, o yorgun ve sinirli bir başsavcı rolüne dönüyordu yavaş yavaş ama yine de son bir umutla ve gözleri **Zuhal Olcay**'ın gözlerinde sesinde önleyemediği bir tedirginlikle:

- Bakın Zuhal Hanım, siz ve diğer arkadaşlar, hepiniz sanatçı insanlarsınız, aykırı, farklı insanlarsınız, bu toplumun öncüsüsünüz, ben size nasıl dava açarım, söyler misiniz; biz burada sizlerle sanatı ve sanatçıyı konuşmalıydık bugün, dedi...

Bu sözler üzerine hiçkimse o an birşey diyemedi. Tuhaf bir sessizlik oldu.

Biz kararlıydık. Başsavcı ise telaşlı ve artık üzgündü. **Zuhal Olcay** belli ki onunla **Anton Çehov**'un **Üç Kızkardeş** adlı oyununu konuşmayacaktı. Belli ki odası sanatı, sanatçıyı, güzellikleri, eksik yaşamış aşkları ve yitirilmiş gençlik düşlerini geri çağırmak için yanlış bir yerdi ve bütün bunları burada konuşmak için yanlış zamandı...

O baskıcı devletin güvenliğinden sorumlu bir başsavcıydı. Bizse arkadaşları yargılanan insanlardık.

İlkay'ın **"Kırmızı Gül"**ü söyleyen sesi içimizde kanıyordu hala...

Biz hayatımızı yanlışlardan ayırmaya, başsavcı ise gözleri **Zuhal Olcay**'ın gözlerinde, yanlış hayatını doğrulamaya çalışıyordu.

Bir ara, yanlış hayatı üzerine çok gelmiş, çok bunalmış olacak ki kendisinden hiç beklemediğimiz bir söz söyledi:

- Hem bana niye geliyorsunuz? Devlete gidin. Bana niye geliyorsunuz?

Odadaki sessizlik hepimizi büyülemişti. Çünkü bir an da olsa orada niye bulunduğumuzu unutmuştuk. Belli ki başsavcı da kim olduğunu ve o an ne iş yaptığını unutmuştu...

İnsanların kim olduklarını ve ne iş yaptıklarını unuttukları anlar bana hep büyülü ve gerçeküstü gelmiştir. Ama çok kısa sürer böylesi anlar..

Kendime geldiğimde, kim olduğumu ve orada ne için bulunduğumu yeniden algıladığımda **Zuhal Olcay**'ı başsavcının önündeki beyaz kağıdı imzalarken gördüm...

Ve başsavcının, **Zuhal Olcay** o mahçup, o çocuksu, tedirgin haliyle hepimize acemice veda ederken, yüzündeki o derin kırgınlığı herkesten saklamak için yüzünün nasıl da usul usul devlet ve savcı maskesine dönüştüğünü..

Oradaki herkes tek tek **"Zilan"** adlı türkünün altına imzasını attı ve **İlkay Akkaya**'nın suçunu üstlendi...

Ama başsavcı artık orda bizimle değildi... İmzasını atıp, oyununun provasına giden **Zuhal Olcay** da kalmıştı gençlik düşleri... Eksik, yanlış yaşanmış aşkları...Yanlış hayatını doğru yaşama özlemi **Zuhal Olcay**'la birlikte kapıdan çıkıp gitmişti sanki... Egemen, güçlü; ama yorgun bir hayalet gibiydi.

Yanlış hayatını, kırgınlığını ve yaşayamadığı arzularını saklamak için devlet ve savcı maskesini hemen giyinen yorgun bir hayalet...

Gözlerimi dikmiş, oturduğum kuytu yerden onu ve kaderini gözlüyordum ki, beni gördü.

Zuhal Olcay buradayken, bu odadayken bizlere gösterdiği heyecan dolu kibarlık ve ilgiden hiçbir eser kalmamıştı artık. Sinirli ve tahammülsüz bir sesle:

Hadi, sen de imzala, çık git çabuk, dedi.

Nedense başsavcının bu kaba tavrına pek alınmadım.

Çünkü çok kısa bir zaman da olsa **Zuhal Olcay** var diye, hepimize ince ve kibar davranmıştı o...

Onun varlığından heyecan duymuştu.

Hiç olmazsa o gelecek diye, masasında **Anton Çehov**'un kitaplarını bulundurmuştu...

O var diye, bir an için bile olsa devlet ve savcı olduğunu unutmuştu ya, bu yüzden ona pek alınmadım...

Hem **Zuhal Olcay**'ın yüzü eksik yaşadığım ilk aşkımın yüzüne benzer...

Onun yüzü hem çok yakındır, hem de çok uzak...

Zuhal Olcay'ın yüzü buruk, içli, bir o kadar da soylu bir şarkı gibidir...

Sanki hiç ulaşılmaz gibidir...

* Bugünlerde birçok mektup alıyorum. Birbirini seven gençlerin aileleri tarafından mezhepleri yüzünden ayrılmaya zorlandıklarını ibretle öğreniyorum. Hangi mezhep, hangi dini inanç aşktan, sevgiden üstündür? Bırakalım bu zorbalıkları. Sevgiye geçit verelım

* Gazeteci-yazar **Erhan Akyıldız**'ı kaybettik. Anısı hep bizimle olacak. **Erhan abiyi** hiç unutmayacağım.

* 12 Aralık saat 15.00'de **Bursa**'da **Ekin Kitabevi**'ndeyim. Burç Sineması Pasajı No.28-29 Altıparmak-Bursa 0224 - 220 16 72

* 19 Aralık saat 14.00'de **Malatya**'dayım. **Malatya Kelepir** ve **İnönü Üniversitesi**.

* 20 Aralık saat 15.00'de **Adıyaman**'dayım. **Gölbaşı Gazetesi**'nin davetlisi olarak

* 29 Aralık saat 13.00-15.00 arası **İzmir**'de **Fuar**'dayım. İmza ve söyleşi. 12 no'lu pavyonda

* 30 Aralık saat 14.00'de **Muğla Kelepir**'deyim. 0252-212 23 57

* **Sokak Çocukları Gönüllüleri Derneği**'nde çalışacak iyi kalpli ve gönüllü insanlar aranıyor. 0212 - 245 67 47 / 251 25 38

* Dide Baykal, Bahar Haser, Özge Ürek, Faik Kaplan, Miray Arpacı, Canan, Gürkan Erden, Azad, Beyza, Barbaros Hayrettin Yılmaz (kitaplar postalandı), Serpil Coşkun, Sedef Topçu, Gökçe Durat, Kenan İnci, Sinem Yılmaz, Melike, Sevgin Tekin, Sevkan Yüce, Özgur Ertaş, Sevkan Eskin, Taylan Çalışır, Zühal Eser, Dönış, Serkan Yılmaz, İ.Doruk, Sezen Yıldız, mektuplarınızı aldım sevgiyle

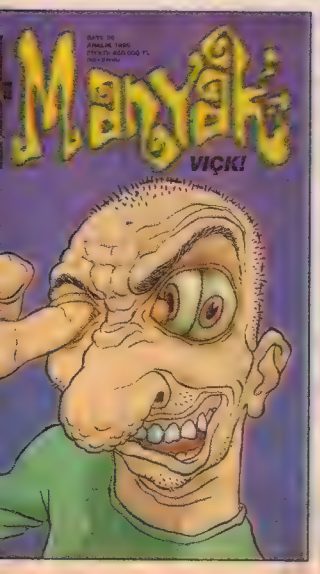

Mesut Ceylan'ın
Başlayalı Çok Oldu Mu?
adlı kitabı Parantez yayınlarından çıktı

Kırık Lokumlu Ekmek

SUAT ÖZKAN

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

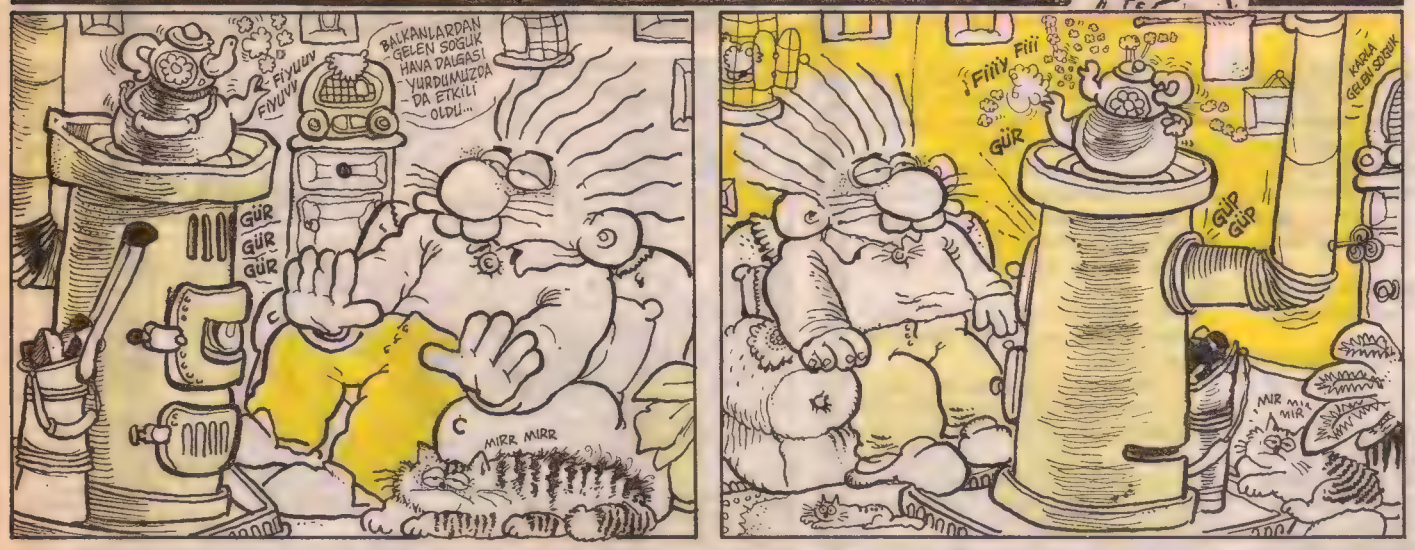

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Cesedim size emanet!

Küçük İbo olmak isteyen aramadığın kadar çok, ama Küçük Eşber olmak isteyeni ara ki bulasın!

Eşber Yağmurdereli'ye, İsmail Beşikçi'ye benzemeye çalışıp, Küçük Eşber, Küçük Beşikçi olmak isteyen var mı?

Çünkü onlar gibi oldun mu, başkaları cehennemde yanarken cennette yaşamayı reddedeceksin.

Bu tür insanlar o kadar az ki.

Neden az?

Çünkü herkes bağırarak anırarak, soyunarak dökünerek ünlü olanlar gibi ünlü olmak istiyor.

Vurarak kırarak, çalarak çırparak köşe olanlar gibi köşe olmak istiyor.

Onun için Sibel Can gibilere benzeyip Küçük Sibel, mafya babası Alaattin Çakıcı gibilere benzeyip Küçük Alaattin olmak istiyor.

Onun için Mandela Güney Afrika'da devlet başkanı oluyor da, onun benzerleri Eşber'ler, Beşikçi'ler Türkiye'de sadece ebedi mahkum oluyor.

Kimsesizlerin kimsesi olmak isteyenlerin kimsesi yok bu ülkede.

Kimsesizlerin kimsesi olmak isteyenlere benzemek isteyen de yok.

Bunu kendimden de biliyorum.

Ömrüm zalimlere, sömürenlere, ezenlere karşı elde kalem dövüşerek geçti.

Askeri darbelere karşı ilk insan hakları kampanyasını başlatmak, medyanın patronların silahı olarak kullanılmasına karşı ilk isyan bayrağını açmak gibi eylemlerle geçti.

Bu yüzden işkenceden geçirildim; hapse atıldım; işsiz bıraktırıldım; parklarda, banklarda yatıp kalkmaya mecbur bıraktırıldım.

Sizlere teslimiyeti, kula kulluğu, sürülüğü reddeden, isyancı, muhalif, devrimci bir ruh aşılamaya çalıştım.

Ama siz böyle bir ruha sahip olmaya çalışmadınız.

Ruhuma sahip çıkmadınız...

Cesedimi size emanet ediyorum!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

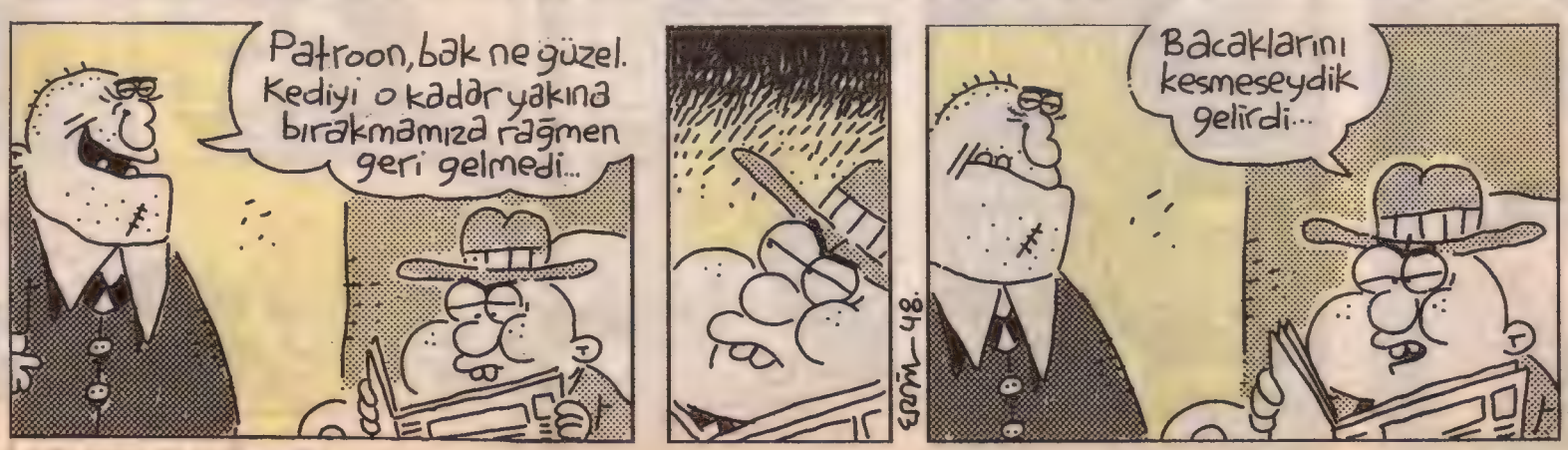

Yakacak bişey...

Ender Özkahraman

SELÇUK ERDEM

BURASI DA RAHMETLİNİN ODASI... ÖLDÜĞÜNDEN BERİ HİÇBİR ŞEYE DOKUN-MADIK...

Neye dokunuyosunuz ki?

Espri: ÖZGE

HEPSİNİ EZBERLEDİM HOCAM...

OLMAMIŞ Kİ... SONDAN BAŞA OLUCAKTI!..

Bu da ÖZGE

SOYGUNCULARI TARİF EDEBİLİR MİSİN?..

HAYIR!.. ETSEM ÇİZEBİLÇEK MİSİN?..

HAYIIIR...

Gene ÖZGE

ANNE, SOKAKTA BULDUM, BESLİYELİM Mİ?..

SIĞARSA KENDİ EVİNDE BESLE!..

KAHRETSİN, MEĞER BİR CANAVAR YARATMIŞIM!..

SIRTIMI SABUNLAR MISIN?

HEPSİNİ Mİ?..

•Yukarıdaki espriler Özge'ye aittir ama kendisi küçük bir kız falan değildir... Sizi kandırıyorlar yani...

Dengeli Beslenme

Sanal akım adresi
kertem@turknet

KAAN ERTEM

!!HHH!.. YOK!.. BEĞENMEDİM!.. PANOSONİK ALSAYDIN KEŞKE!.. MESAJ YOK!.. TİTREŞİM YOK!.. SİTEYİM BÖYLE TELEFONU!.. BOŞVER-SENE ABİ YAA!.. BIRAK BUNU!.. AT ÇÖPE!..

DIT DIT BİP DIT

DIT! DIT! DIT DIT BİP DIT DIT BİP DIT BİP DIT DIT DIT BİP

KENDİSİNE SUNULAN TEKNOLOJİLER KARŞISINDA ANINDA ŞIMARAN YURDUM İNSANININ KARŞISINA DEMEKKİ UZAY MEKİĞİNİ DE KOYSAN, ONA DA Bİ KUSUR BULACAK... BU ARADA EŞEĞİN ZİKİNE SALDIRIR GİBİ ELİMDEN KAPIP DA TV KUMANDASI GİBİ OYNAMAK DA NE İŞTİR...

İŞ GEZİSİ TELEFONLARI...

SÖYLEYİN BANA, KALBİMİN DERİNLİKLERİNDE GEZİNEN BU GÜZE?! Aaa? N'oluyo yaa?!

AMMA BAĞIRDIN BE, İKİ SAATTİR!.. BİTİR ARTIK ŞU OYUNU YAA!.. İNİCEM SİTİCEM BİR TARAFINI HAA!..

AY DUR, SAKİN OL! N'APİYOSUN?..

Daire 8
Daire 9
Daire 10
Daire 11

AYOL ŞU DOKUZ NUMARAYA ÇIK DA BİR BAK İSMAYIL, YIKTI ORTALIĞI!..

ZIIIRRRR ZIIIRRR

ŞLAP ŞLAP

AAA, TABİİ! GECENİN SAAT 12'SİNDE BASARSAN ZİLE, İSMAİL DE BÖYLE GELİR KARŞINA İŞTE!.. ZIR ZIR BİR ZİKİŞTİRMEDİNİZ ADAMI BE HIYAR AĞALARI SİZİ!..

AAA? FAKAT? İNANAMIYORUM!

AAA? AYOL BU NE?..

ALO? BERTAN BEY? EVET BEN ŞU ANDA PARAGUAY'DAYIM!.. EVET ANLAŞMAYI İMZALADIM FAKAT FABRİKA SAHİPLERİ BİZİM ŞARTLARIMIZI PEK BEĞENMEDİLER... ÖZELLİKLE DE TRANSPORT GİDERLERİNİ BİZE ÖDETMEK İSTİYORLAR...

NASIL OLUR ORKUN BEY? BÖYLE BİR MADDE YOKTU ANLAŞMADA!.. HEM SİZ İYİ MİSİNİZ KUZUM? SESİNİZ BİR TUHAF GELİYOR!..

PRES MAKİNOS

YALA ROS! EHİKİKİ KİKİ!

SANTOS PAGOS DÖTÜ NOS KOYOS! EHİHİHİ KİKİK!..

ZIRK, ZIRK!

Bu karikatürü dostlarım Yılmaz Apak ve Ahmet Yılmaz'a ithaf ediyorum...

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Selâm... Geçen hafta, bu paragrafta kurguladığım şeyi, pek beğenmedim doğrusu. Ne biliyim, bi tuhaf geldi. Zorlama ve gereksizdi sanki. Ayrıca bu tür kaygılarla yapılan ve inandırıcı kurgu... ÇOTAAA! ÇORATTA! ÇORTH! (Aoooof!. kafaam!..).. Eşşek seni!.. Kurguymuş, zorlamaymış... ÇOT!.. Zorlamasaydın o zaman!.. Zorla mı zortlattılar. Senin nefsin, iraaden, otokontrolün felan yok mu!. Ne dediini bilmiyon mu?!. (Sen, gelmiycektin hani?! Geçen hafta birisi vardı burda; yardımcın gibi falan?).. Bırak şindi onu!.. Söyle bana: niye efendi gibi davranmıyon!. Bi şeye emin ol, öyle yap! Sana sekizyüz kere söyledim!. Bırak bu kurgu murgu serserilikterini! Otur, sakin, efendice yaz! Sıkılınca, saçmalıyon hemen!.. (Aslında sen de annıyon beni di mi ama? Yaani ben ister miyim ki.. ÇOTAF!. Aağh!.) Sus; yılışma hemen!.. Götün sıkışınca açıklama yapıyon!.. (Ben kimseye yılışmam tamam mı!. Hiç bi şey annamıyosun! Makine miyim ben!.) Bırak şu sopayı!. Tamam bırak, saakinol!. Tutma şunun ucunu, bırak diyom!. Böyle hiçbişey kazanamassın!.. Bak, vurrum elimin tersiyle!. (Yeter artık.. Nefret ediyom senden!. Siktir git). ÇAAT! (Ouuf!.. Vurdun. Vurdun bana; elinlen!..).. Hep sen istedin bunu!. Ben sana kötü bişey demiyodum ki hiç.. Çok fazla kurgu yapma; az saçmala diyodum... (Git yaa!.. Git!..) Sopayı ver!. (Al, s.ktir git hadi!) Dooru konuş!. Bak, duaa et, insannar var! Yoksa annatırım salaklıklarını bir bir! (Daa senin ağzından çıkmadan kurgulayıp deforme eder, başka bi şeye dönüştürürüm onnarı!)... Bak yine kurgu dedin!. Kendine güveniyon ha!. Dur ben seni güzelce deforme ediyim!.. ÇOTUFFSS!. Vay köpek Severim'lere kaçtı!.. Erişemiyom!

SEVERİM:... Eve bişey getirdiim naylon poşeti, buruşturup çöpe atmak isterken, bi an buruşuyo gibi olup küçüldüünde, içteki kıvrımlarda sıkışan havayla yer yer şişmesini, hemen kolayca buruşmamasını... Poşet kahveyi aceleylen yırttımda; sallamadan, içindeki bi tutam kaaveyi dibe toplamadan yaani; fazla kalın da yırttım için, birazcık kahvenin o yırtığın içinde kalmasını... Banyodaki naylon duş perdesini, yukardaki demire tutturan o plastik salak halkalar eksik olduu için, perde yamuk felan durmasın diye, halkaları bi boş, iki boş felan bırakarak perdeye geçirip ayarlama yapmayı; ayrıca, yıkanırken, perdenin iki tarafını kilitleme annamında, iki halkayı birbirinin üstüne geçirip birleştirmeyi...METİN... Karşıya geçmek için yeşil ışın yanmasını beklerken, arabalara kırmızı yandıında, yayalara yeşil yanmadan yaani her iki tarafa da kırmızı yanarken karşıya geçebilmeyi... Elimde baston tipi şemsiyeyle kuru havada yürürken, şemsiyenin ucunu yerdeki sigara izmaritlerine deedirerek yürümeyi...ANIL...

İŞANLARI:... Bleyd Ranır gibi bi gündü; ya da Sevın... Karanlık, az yağmur, parlayan yollar... Bi kahvenin önünde bekleyen üç kişiye sordum adresi. Yukarıyı taarif ettiler. Bi yokuş var, döne döne yukarıya bi yere çıkıyor.. Aslında yağmurluk vermişti şirket. Ama sıkılıyorum, ağırlık yapıyor... Saçakların altından ilerledim. Bi apartman; işte burası olmalı, zarfı vericeem yer. Kapı önünde bi araba vardı. Bi aaile, içinden bişeyler indiriyolar. Çocuklar felan. Bi geziden dönüyo olmalılar. Onnara da sordum emin olmak için. Bi şey dediler. Orası burasıyla aynı da, burası eskidendi sonra şurası oldu o yerle, falan, tam hatırlamıyom. Kafam daanıktı zaaten, herşey kayıp gidiyodu. Anladığım burası orası değildi sonuçta. Biraz etraafa bakındım. Bi inşaat vardı, kumlar ıslanmıştı, ordan yürüdüm yavaşça. Baazen böyle oluyodu. Herşey güzel geliyodu. Kim ne derse desin. Orası, burası diil mi? Tamam, farketmez.. Biz de şuraya gideriz. Bi okul vardı, ordan yukarıya, anacaddeye çıktım. Çok uzun bi cadde. Üçyüz'e kadar numaralar var. Tam ortasından çıktım, yüzelli'lerde... Yüzyetmiş şu tarafta olmalı... Bi şekerleme fabrikasına zarf götürmüştüm bi gün... Kamyonlara yükleme yapılıyodu.. İçeri girdim, danışmaya.. Ordaki kadına verdim zarfı. Sonra çıktım; kamyonlar hareket etmek üzereydi; bi tanesinin şöförü yoktu ama.. "Nuri nerde?" falan diye baardı birisi... Bulmuşlardır Nuri'yi; ben yürüdüm, ilerdeki bi börekçiye girdim, acıkmıştım. Adam tavandan indi. Bi kapak var yukarda. Orda hazırlıyolar heralde börekleri. Söyledim siparişimi. Üstte bi T.v. vardı, ona baktım. Büyük çayım geldi önce. Kaldırdım bardağı, tabakta kalktı havaya, bardaa yapışıp. Düşmesin şimdi; indirdim hemen... Sonra beyaz önnüklü biri geldi, önceki borçlarını sordu... "Dört poğça mıydı" dedi börekçi. "Valla hatırlamıyom" dedi adam. "Üç olabilir!".. "Sen dört de" dedi adam alçak gönüllü davranıp. "Üç mü dört mü?" dedi börekçi. Durdular, düşündüler. Çaya bi şeker daa attım...

POTPURİ:... Kutunun içinden, bi tane boş kibrit çıktı. Düz, ucu siyahsız, yannız bi tahta... Kavı yok. Kırık falan sandım ama baktım, hayır boş. Kavsız... Şikaayet edicem.. Malazlar'a gidip, "bu nedir?" diycem. Kavı nerde bunun?.. Bana, kav verecekler. Hattaa fazladan kav vercekler... Sağolun, yeter bu kadar kav!.. Al al, dursun!. Fazla ama bu.. Al yaa, daatırsın arkadaşlannna!.. Çok iyisiniz... Acayip dükkânlar oluyo baazen. Neci olduu tam annaşılmıyo. tünel'den inerken, küçük bi dükkân var meselâ, çiğ köfte satıyo. Ama fotokopi de çekiyo... Bi taane de bizim orda var. Bi bakkal. Yaani vitrinden felan annaşılıyo, bakkal orası. Ama içerde, ayakta duran kapılar var. Bakkal ama, çelikkapı satıyo aynı zamanda... Berberde sıra beklerken, traş olan yaşlı adamla, berber, yaşlılıktan bahsediyolardı. Az içki içtiklerinden, yediklerinden, spordan felan... Sonra sıram geldi, gittim oturdum. Bi tane resim var yukarda. Çenemin altını tıraş ederken, mecburen oraya bakıyorum hep: Bi kalabalık var; halatla bi fil'i çekiyolar. Fil zorluyo onnarı. Resim yeşil çok. Yosunlaşmış sanki. Eski resim... Bi lamba lazımdı, tavana ters asılan. Dükkâna girdim, sordum. Bi tane kalmış. Ucuza bıraktı. Ampülü için "Dur dedi, şurda tanıdık elektrikçi var bizim, oraya götüriyim seni"... Çıktık. Yürüdük biraz ilerdeki bi sokaa girdik. Elektrikçi orda. Tanıdık... Çocuklar vardı, şeyle uğraşıyolardı, hani var ya, ışıklı ip gibi bi şey yanıp sönen. Kıvrım kıvrım onlardan vardı yerlerde. Bana bi ampül verdiler, denediler lambayı... Ömür adam, lambacı gitti sonra, "Güle güle kullan usta" dedi bana. "Sağol" dedim. Birisi geldi sonra oturdu, arkadaşları. Yorulmuş. "Karşıda trafik çok sıkışık dedi... Hemen iyi günner diliyorum ben...

YÜZBAŞI: Postmodern Zamanların Yenilmez Savaşçısı ALBIRT

SONER GÜNDAY

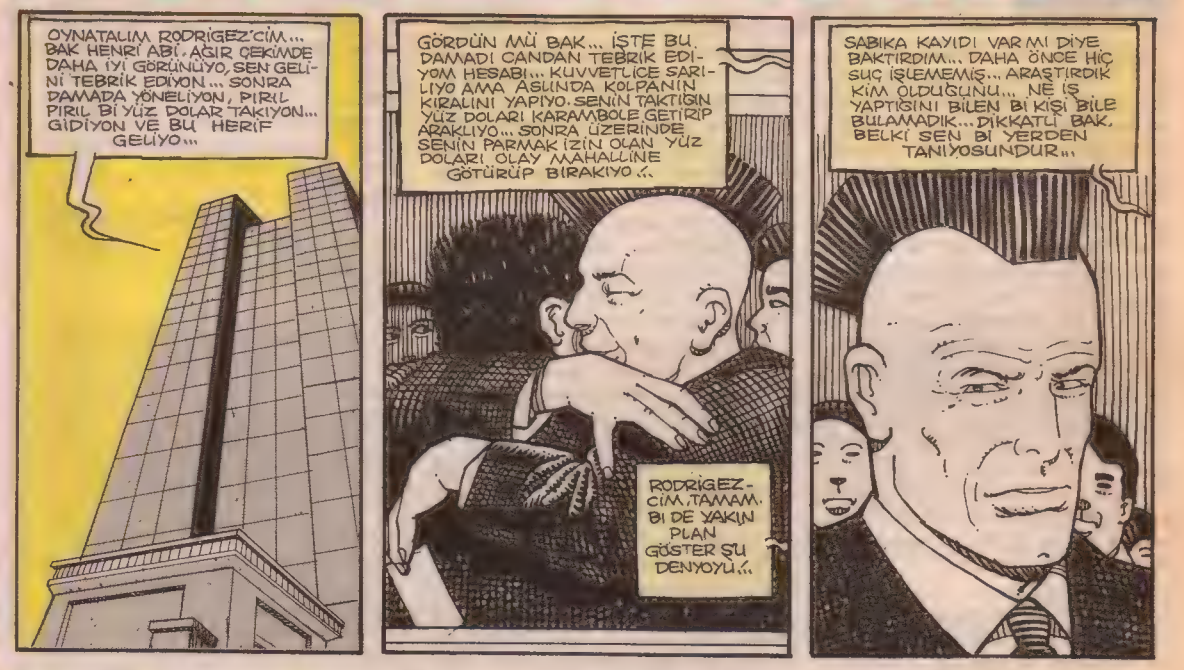

Vesikalı Sanatçım

NİHAT GENÇ

Çankaya-Cinnah'ı çıkarken, sol tarafta devlet sanatçıları dayanışma derneği adında bir levha görmüştüm. "Dayanışa dayanışa devlet sanatçısı olmuşsunuz, dayanışmanın bundan sonrasına başka birşey denir" dedim, içimden... Yine 72 sanatçı devlet sanatçısı ilan edildi. Ajda Pekkanlar, Muazzez Abacılar ve Metin Akpınar - Zeki Alasya, açlık grevi yapan(!) Levent Kırcalar ödüllerini alırken, Fikret Otyam, Orhan Pamuk, ödülü redetti. Muazzez Abacı'nın sahnede niye avazı çıktığı kadar bağırdığını anlamazdım, sarhoşlar duysun diye sanırdım, sarhoştan da beter, mafyacı siyasetçilerimiz duydu. Ajda Pekkan ödülü çoktan hakettiğini şu cümlelerle açıkladı: "Bunca zaman çocuk sahibi olmadım, ömür boyu diyet yaptım, hepsi halkım içindi, sanatçılığın hakkını vermek içindi, ödül almamın Yıldırım Aktuna'yla ilgisi yok..."

Ajda Pekkan malum, neyse de.. Metin Akpınar! Benim güzel ağbim nasıl olur da bunca yıl demokrasi havarisi kesilip eleştirdiği eli kanlı sağ siyasetçilerden ödül alır... Bunca komik söz ve numaradan sonra bunu nasıl yaparsın güzel ağbim. Paraysa para, şöhretse şöhret, devletin ödülü çok mu lazımdı. Hani içki masalarında, karanlık dergilerde pek farkedilmiyordu, ama, ağzını açtığında, Leman Dergisi'ni pek cıvık, esprilerini pek düşük buluyordun.

Benim güzel ağbim, bu alemde senden iyisi olmasın, Osmanlı'dan kalma bir gelenek vardır, Cemal Nadir çizip durmuştur. Dalkavuk vezirler, padişahın huzurunda temenna ederken eteği üç defa öperler, ama bu yetmez, derin ve ince ve daha ağır şarlatanlar, eteği öpüp yere eğildikten sonra, padişahın baş ayakparmağına bir müddet bakmalıdır. Siyasete soyundunuz, asıyordunuz, demokrattınız.

Yerim senin ekranlardaki o güzel demokrat eleştirilerini ağbim. Sana bir hikaye anlatayım. Türkiye Cumhuriyeti Meclisinin tarihinde bir kez "linç" hadisesi yaşanmıştır. Milletvekilleri topluca Çetin Altan'ı linç etmek istemişlerdir! Demirel'in adamları kürsüde konuşan Çetin Altan'ı öldüresiye dövmüştür! Sebebi, Çetin Altan kürsüde: "Nazım Hikmet bu ülkenin büyük şairidir" dediği için. Sadece Nazım Hikmet büyük şairdir denildiği için, meclis tarihimizde ilk ve tek linç vakası yaşanmış, o da bu vakadır... Yüzlerce milletvekilinin tekmesiyle yerlere kan revan kapanan Çetin Altan'ı korumak için üstüne kapaklanan arkadaşının kafasına da dört dikiş atılmıştır, sebep: Nazım büyük şairdir denildiği için..

Demirel bu hadiseden sonra kürsüye çıkmış, şöyle konuşmuştur linç hadisesi üzerine: "Bir adam çıkıyor (Çetin Altan'ı kastediyor), bu parlamentodan Nazım Hikmet büyük vatan şairidir, diyor. Bunun adına tahrik derler, beyler! Türk parlamentosunun zabıtlarına geçen 45 sene içinde Nazım Hikmet'e vatan haini diyen yüzlerce sayfa bulursunuz ama, Türk parlamentosunun zabıtlarına esefle söyleyeyim ki, Nazım Hikmet'i büyük vatan şairi diye tanıtan bir cümle, ilk defa dün akşam (Çetin Altan tarafından) geçmiştir. Bu ağır bir tahriktir..." der. Yani linç girişimini haklı kılar.

Nazım Hikmet'in büyük vatan şairi olduğunu söylemek, linç girişimini haklı kılacak ağır tahrik olduğunu söyleyen Demirel'in ta kendisidir. Ve sonra, başta Çetin Altan, sonra siyasetbilimciler, 1965'li yıllarda, Türkiye İşçi Partisi meclisten "linç" edilerek, dövülerek kovulmasaydı, 1970'li yılların iç savaşı meydana gelmezdi, çünkü, "muhalefet" sokağa düşmez, mecliste demokratik rolünü oynardı, diyordu... 1970'li yıllarda iç savaş şartlarını hazırlayan, Demirel'in ve arkadaşlarının "muhalefeti" hazmedemeyişidir.

Neyse güzel ağbim, uzun mevzu. Bu adamın elinden devlet sanatçısı ödülü alıyorsun. Hayrını gör! Nazım Hikmet sağlığında, Peyami Safa, Yahya Kemal gibilere "zengin sofralarının zangocu" dedi, ki, haklıydı.

Geçtiğimiz günlerde, Çetin Altan bir tele-magazin programında izledim, Sabancı'nın eşiyle beraberdi, Sabancı'nın nazik eşi, Çetin Altan'a dönüp: "Allahi Çetin bey, çok alemsin, ay vallahi ömürsün, senin yanında stres atıyorum" diyordu. Derenin altından çok sular akmış, kürsüde Demirel'e dönüp, komprodor kapitalist burjuvalar diye küfürle konuşmasına başlayan çetin Altan çoktan "zengin sofralarının zangocu" oluvermişti!..

Bu yüzden mi Uğur Mumcu öldürüldüğü güne kadar Çetin Altanlar'a dönekler demişti, bilmiyorum, ancak, bu ülkenin yarısı, 70'li yılların sol yumruğunu havaya kaldırmış gözü kara üniversite öğrenciliği günlerini doyasıya yaşadı. Büyüdükçe insanlar, sol düşüncenin, insana dünyalar verdiğini, eleştirel dünya görüşü edinen insanların, hayatlarının ilerleyen safhalarında, değişik düşünceler içinde, beynini, yüreğini, gönül rahatlığıyla, gezdirdiğini gördü, ki, eleştirel sol düşüncenin yetiştirdiği bağımsız, kabına sığmayan, kimseye eyvallahı olmayan kültürü, savuruyordu insanları... Düşünceleri toplumu değilse de, kendilerini "özgür" kılmıştı, istedikleri yerlere gidebilirlerdi, gittiler de... Bu meyhane muhabbetini tartışır dururuz, ancak, benim güzel ağbim, Türkeş, Demirel gibiler, bin yıl, onbin yıl yaşasa da fikirleri, görüşleri hiç değişmez. Onlar, "satın alırlar", onlar kimseyi okumazlar. Onlar köle yaparlar. Onlar, düşünceyi, özgürlüğü önemsemezler!

Birinci dereceden emekli olacak bu sanatçıları artık devletin vesikası da doyurmaz. Bunlara, bir de "paşalık" ihdas edelim.

Ajda Pekkanla ödül alanlara, Yılmaz Güney nerede öldü, Niyazi Berkes nerede, Abidin Dino nerede öldü, Pertev Naili neden kovuldu, Zekeriya-Sabiha Serteller neden kaçtı, nerede öldü, Nazım Hikmet nerede öldü, diye sormak, ne kadar gereksiz sıkıcı bir eleştiri!

Kralı eleştirmek mi kralı eğlendirmek mi? Benim güzel ağbim. Sizleri adam diye piyasaya süren Haldun Taner yaşasaydı, "soytarılıkla", "şarlatanlıkla", mizahın bambaşka şeyler olduğunu mutlaka söylerdi size!

Boşver bunları güzel ağbim, biz bu lafları hala etten-kemikten insanlarla aramızda konuşuyoruz, aramızda, hala Dümbüllüden, Teodor Kasap'tan, Cemal Nadir'den, Aziz Nesin'den, Rıfat Ilgaz'dan, Dolmuş mizah dergisinden, Markopaşa'dan, Gırgır geleneğinden sözediyoruz...

Soytarılar günışığına çıktıkça, bu isimlerin ne kadar sert gövdeli, ne büyük gölgeli ağaçlar olduğunu bir kerede anlıyor ve önlerinde saygıyla eğiliyor insan... Sen, güzel ağbim, o demokrat tepinmeler, tozu dumana katmalar, geç anam babam geç...

Çakıcı abim telefonda Korkmaz Yiğit'e nasıl küfrediyor, onun bir taklidini yapıver... Selçuk Ural nasıl denize atladı, Sibel Can Hakan Ural'a nasıl sarılıp ağladı, onun taklidini yap benim güzel ağbim, Demirel'in Romanya'ya Kamuran Çörtük ihalesi için gidip, Romanya Devlet başkanıyla yaptığı konuşmanın taklidini yapıver!

Yap da taklitlerini, paşa amcaların biraz eğlensin! Cumhuriyetimiz şenlensin! Sizin gibi büyük ustaların demokrasi görüşleriyle genç nesil, sanatçılarla "maskaraları" daha iyi ayıklasın!

Ve kardeşlerim hepimize kazık bir sorusu. Neden bu ülkenin sanatçıları rol olarak oynadıkları karakterlerin zekalarını-kimliklerini taşırlar, Kemal Sunal-Keleşoğlan, Metin Akpınar-Himmet abi, Levent Kırca-Küçük Hüsamettin.

Kadir Yılmaz

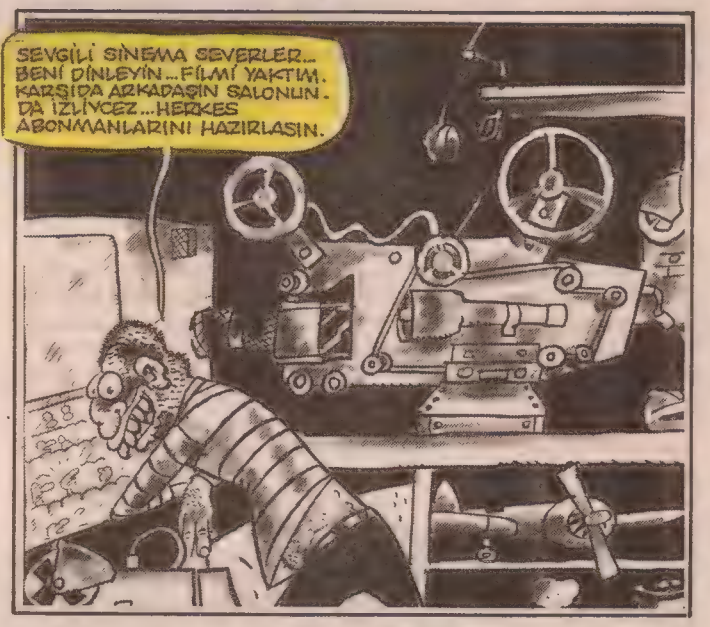

TABUDEVİREN

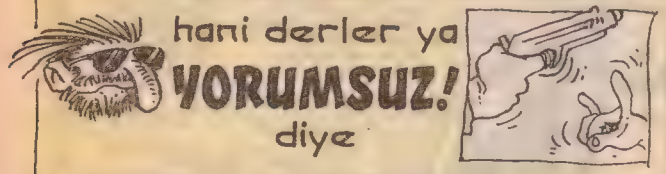

- DEVLET SUSURLUK İLİŞKİSİ-BAHÇELİEVLER KATLİAMCISI ABDULLAH ÇATLI VE HALUK KIRCI DEVLET ADINA ÇALIŞIYORDU
- DEVLET + BAŞBAKAN + KORKMAZ YİĞİT + ÇAKICI
- TUTUKLU ONLARCA SANATÇI VE GAZETECİ
- İŞKENCE + İŞKENCE + İŞKENCE + İŞKENCE
- SANSÜR + BASKI + YÖK + RTÜK + V.S.

72 KİŞİ DAHA DEVLET SANATÇISI OLDU!..

- LEVENT KIRCA YILLARDIR BUNUN MÜCADELESİNİ VERDİKLERİNİ BELİRTİP ÇOK SEVİNDİĞİNİ SÖYLEDİ...
- TİMUR SELÇUK BÖYLE BİR ÜNVANI UYGUN GÖRMÜŞLERSE HAYIR DİYEMEM DEDİ...
- AJDA PEKKAN, SEZEN CUMHUR ÖNAL NEJAT UYGUR GİBİ İSİMER DE DEVLET SANATÇISI...
- ORHAN PAMUK VE FİKRET OTYAM DEVLET SANATÇISI ÜNVANINI REDDETTİLER..

Bayıp Gülü

FEYHAN GÜVER

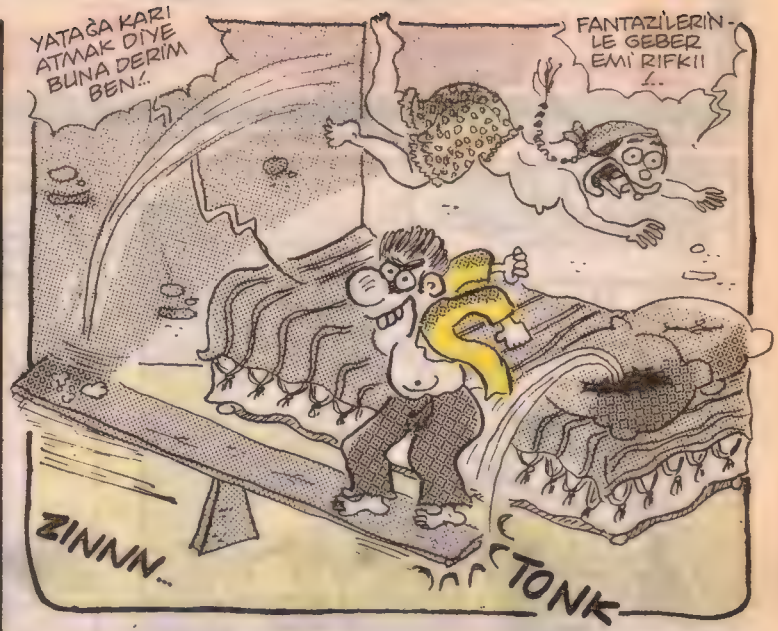

Gönül Adamı

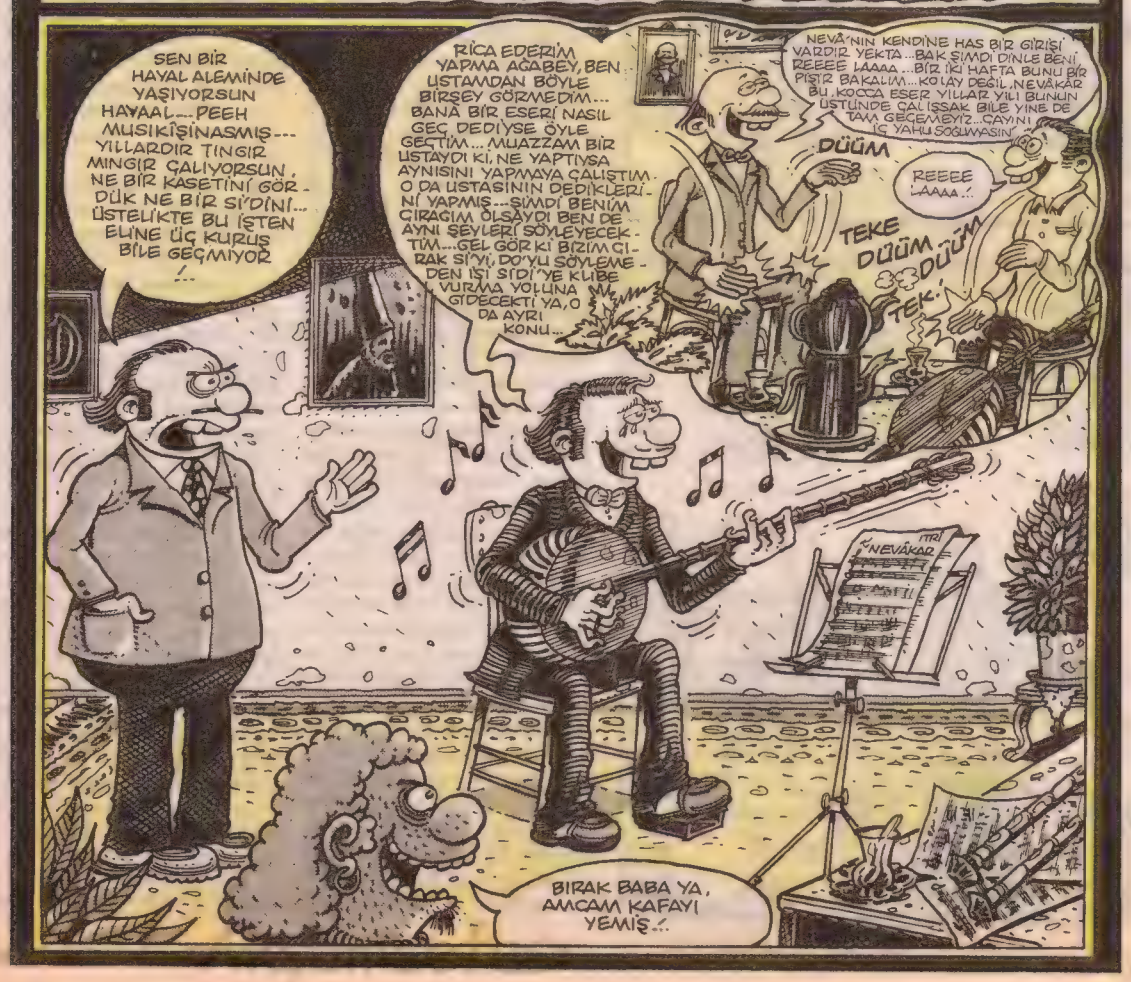

ÖZGE

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

●Vahşi batının korkusuz kovboyları Ringo-Star Kardeşler...

LeMan OKUR MEKTUPLARI

MİZAH DERGİNİZ

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Yeter Artık,

Öyle bir toplumda yaşıyoruz ki, kendileri gibi görünmeyen düşünmeyen ve onlara uymayan herkesi hor görebiliyorlar. Size başımdan geçen bir olayı anlatayım. Zaten son zamanlarda aşina olduğumuz türden bir uzun saç olayı. Bir uzun saçlı olarak geçenlerde bir yakınımın evinden sokağa çıkmıştım ki tam caddeden geçmekte olan 2 magandanın önüne geçtim. Bir tanesi "bak lan tuuu" diyerek arkamdan tükürdü. Geriye hafifçe dönerek omzumun üzerinden baktım ki bu kırolardan biri boşluğa arkamdan tekmeler savurarak "şimdi buna Allah ne verdiyse bi giricek-sin bi patlatıcaksın ki..." demeye başladı. İstifimi bozmadan yürümeye devam ettim. Hala arkamdan "yavrum be" diye bağırıp beni tahrik etmeye çaşılıyordu. Madem ki dayak yiyecektim ben de onlara birkaç tekme tokat savurup zarar vermeliydim ki bunu benden sonrakilere yapmaya cesaret edemesinler. Ne de olsa gazetelerde uzun saçlılara atılan dayakları sıkça görmeye alışmıştık. Ben de postu ucuza kaptırmaya niyetli değildim. Ama pek aldırış etmediğimi farkettiklerinden midir nedir, gelip de bir türlü o toz kondurmadıkları erkekliklerini (!) göstermeye cesaret edemediler.

Bilirsiniz bu tipler delikanlı, maço derler kendilerine, aslında gizli eşcinseldirler ve bunu hep içlerine attıklarında saldırgan davranışlar gösterirler. Ocaklara gider, İslamcı basını takip ederler. Herneyse ben şanslıydım ama benim kadar onlar da şanslıydı, hastanelik olmadan önce, yıllarca bu kış uykusuna yatmayı unutmuş sapık ruhlu şehir kırolarından çektiğim sıkıntının intikamını çok kötü almaya kararlıydım. Neden anlatıyorum bunları? Çünkü biz Türk toplumu olarak nedense bir türlü uygar milletlerin seviyesine erişemedik. Bu en harbi delikanlı maço gençlerimiz (!) ülkücüler batıya sövene kadar, batının kültürünü biraz olmayan beyin hücrelerine zerk etselerdi şu anda aya gitmiş olurduk. Türkücüleri, arabeskçileri baştacı yapan ve sanatçı (!) diye lanse eden bir medyanız varken bunu zaten bir yüzyıl sonra bile başaramayız. Hayatında en basitinden bir cin Ali kitabı bile okumamış alt seviyeli bir insan kalabalığı varken medeni toplum olmayı nasıl becerebilir ki? Ve şimdi bu ülkücü vatan kurtaran (!) dinazorlara sesleniyorum: Kendinize durduk yerden düşman yaratıyorsunuz, unutmayın her fanatizm karşıt fanatizmi yaratır. Hala ortaçağ barbarlığını yaşatmanın anlamı yok. Uzay çağında yaşadığımız bugünleri sizin yobazlığınıza teslim etmek zorunda değiliz. aman dikkat! Yarattığınız kan gölünün içinde boğulmayın! Bu kadar geri seviyeli bir topluma inanın herşey müstehak, dostlar! Böyle iğrenç, ahlaki seviyesi düşük bir toplumda insan herşey olur. Yanlış anlaşılmasın terörü savunmuyorum. İlgim bile olmaz ama demek istediğim şu ki kanseri doğuran neden bu kanserli hücreleri de çoğaltır ve kendi kendini yer bitirir. "Ne ekersen onu biçersin" derler ya aynen bu şekilde işte!

Öyle bir toplumsunuz ki size kılıçla kabul ettirilmiş bir dinin kölesi olup daha kutsal kabul ettiğiniz kitabı bile tanımadan kendiniz dışında herkese saldırabiliyorsunuz. Siz bu ülke için yarardan çok zarar getiriyorsunuz. Şu son İtalya krizinde, İtalyan bayraklarını yakarak elinize ne geçti? Hiçbir şey! Tam tersine İtalyan hükümetine koz verdiniz, spora bile politika karıştı. Galatasaray maçı ertelendi. Böylece de vatan kurtuldu öyle mi? italyan malı diye meyveleri yere döküp ayaklarınızın altında ezeceğiniz yerde fakirlere dağıtıp onları sevindirseniz daha iyi olmaz mıydı? Bu nasıl bir cehalettir anlayamıyorum, bu tarz davranışları Afrika'nın balta girmemiş ormanlarında yaşayan bir yamyam kabilesi bile sergilemezdi. Şu bir gerçek ki siz ülkücü, İslamcı kesim aşağılık kompleksinizin içinde debelenip duruyorsunuz. Zaten agresifliğiniz de bu aşağılık kompleksinizden kaynaklanıyor. Demokrasinin yokedildiği bir ülkeye karşı batılı ülkeler elbette tavır alırlar. Herneyse sizi birileri fena kandırmış öldükten sonra göreceksiniz ki ne sizin için cennet var ne de huriler, şehit falan da olunmuyor. Bu boş palavralarla şimdi karnınızı iyi doyurun. Medeniyet sizden nefret ediyor!

Brother Of Metal

İnadına ve daima aşk, isyan ve özgürlük diyenlere Merhaba,

Düşlerimiz hapsedildikleri demir parmaklıklardan, buharlaşarak da olsa, kaçmayı başarıyor. İzmir'in değişken ikliminde biz, bazen umutla, bazense ümitsizce hayaler kurmaya devam ediyoruz. O ulaşılamayan ülkeyi varetmenin yollarını düşünüyoruz. Ankara'da toplam 96 yıla (ve daha sonra 48 yıla) mahkum edilen arkadaşların simgeleştiği, öğrencilerin, ülkenin özgürleşme ve demokratikleşme mücadelesinde bir adım olabilmenin gururunu taşıyoruz. Kim ne derse desin, üniversiteler hala özgürlüğün üretilebileceği alanlardır.

Sözümüz yılgınlık içinde, derginiz sayfalarında, karamsarlık yapanlara. Birşeylerin bittiğini, yıkıldığını ve bir daha asla geri gelmeyeceğini söylemek gerçekten çok kolay ve nihilizme gönül vermiş bu mistiklere pek yakışıyor. Aslolanın, hayatı ve ideolojiyi yeniden var etmek olduğunu görmeyen bu arkadaşlardan zaten çevremizde bol sayıda var. Bu umutsuzluk simsarlarının yazılarına derginizde bol bol yer vermeniz bizde sizin de (12 Eylül'ün sola armağanı) ümitsizlik ideolojisinin pazarlamacılığına soyunduğunuz şüphesi oluşturuyor. Artık lütfen bu karamsar edebiyattan vazgeçelim ve bol bol konuşup ağlaşmak yerine hayatın her anına yayılan mikro faşizme karşı mücadeleye başlayalım. Unutmayalım ki devrim ilk önce insanın kendi hayatında başlar ve kendini değiştirmek dünyayı değiştirmenin başlangıcıdır.

İzmir Üniversiteleri Öğrenci Koordinasyonu'ndan öğrenciler. - İZÜÖK

Akşam Ofset

Suharto, servetini maaşından biriktirmiş!

Garip Vakkalar,

Demoralize olmuş bir aşk hikayesi, leylekle toshanın ölümcül aşkı ve kan grubunu bilmeyen yavru farenin intikamı.

Eveet işte böyle anlamlı bir kitap yazarken o osuruk böceği ortaya çıktı ve ossura ossura gülmeye başladı lavuk! Öyle moralim bozulmuştu ki, bir oturuşta iki eşşek, bir eşşoğlusu, bir de tabakhane yiyebileceğimi düşündüm... Sonra vazgeçtim iyi ki vazgeçtiğimi düşünerek mutlu oldum sonra gidip Sütiş'den pilav üstü kurufasuyle söyledim... Sağolsunlar hemen getirdiler, büyük bir mutlulukla yemeğimi yedim ve geğirip rahatladıktan sonra, tavuk göğsü istedim sağolsunlar hemen getirdiler. Sonra tavukgöğsünü mıncıklarken miğdem bulandı çünkü miğdem "tavuk göğsü allerjisi" olmuştu. aman tanrım bu... bu olacak şey değildi. Çağın vebası aids kadar tehlikeli bir durumdu bu... Çünkü tıbben yapılacak hiçbir şey yoktu. Bu lanet hastalığın tek belirtisi "tavukgöğsüallerjisi" olduğunu hissetmekti ve ben allah kahretsin ki hissediyordum... Hastalık ilk olarak 1990'lı yılların başında keşfedilmişti zavallı ilk hasta Cerrahpaşa'da oturan ve Cerrahpaşa Tıp Fak.'de çalışan nörolog İsmet Bey'di. O da benim gibi yalnız yaşayan ve Sütiş'ten beslenen bir garip ademoğlu idi -ki- benim babamın ismi Burhan (zaten konumuz bu değil) neyse, İsmet Bey tabii ki ilk önceleri hasta olduğunu bilmiyordu. Zavallı adamcağız kendisinin aşık olduğunu zannediyor sürekli her ayın 9-19 ve 29'larında arabasının tekerleğini karşısına alıp, önce nasihat ediyor sonra da -afedersiniz- zikmeye çalışıyordu.

Elbette bunda bir başarı sağlayamıyordu, bir sürü pozisyon deniyor ve sonunda bitkin bir halde koltuğuna yığılıyor, en son çare olarak lastiğe bakıp 31 çekip rahatlıyordu ve böylece şoku atlatıyor ve 10 gün rahat bir şekilde yaşıyordu. Bu olay üst kattaki komşusu Nezaket Hanım'ın yoğurt istemek üzere aşşağıya inip, İsmet Bey'in şeyi tekerleğin deliğinde olmak üzere "ve zavallı İsmet Bey'in sürekli kama sutra, kama sutra şeklindeki sayıklamaları hatta hayvani böğürmeleri karşısında, Nezaket hanım'ın polisi araması ve polisin İsmet Bey'i hastaneye bırakması neticesinde sonuca ulaşmış ve doktorların araştırmaları sonucu tıp tarihinde ilk defa böyle rezil bir (bulaşıcı) psikoagresif nöroloslamolojik" bir vakka olduğu anlaşılmış ve İsmet Bey'le sekiz psikolog üç hastabakıcının grup halde bir kamyon tekerleğine sıkışıp feci şekilde can vermeleriyle sonuçlanmıştır.

Amman tanrım! Bütün bu olup biteni düşündükçe deliresim geliyordu. Bu gün ayın 29'u ve ben... Ben imdaaat!... Uyadığımda kendimi çok yorgun hissediyor... ohha! yeni aldığım paşabahçe çeşm-i bülbül takımımın içine sıçmışlar amman tanrım bu benim kakam, al işte kokusu, rengi, hatta öğlen yediğim kurufasulyenin kabukları bile bokumun içinde. Durumu hemen anlamam çok iyi oldu, evi kolaçan etsem iyi olacak...

Kahretsin durum oldukça kötüydü, çeşm-i bülbül dışında, ince belli çay bardaklarım, porselen vazom, sevgilim Ayten'in hijyenik petleri ve zavallı kedim mırnavın mama tasına sıçmışım. Bütün bunlar yetmezmiş gibi evimin tüm duvarlarına kuşburnu-kuşburnu yazmışım, böyle iğrenç rezil bir hastalığa yakalanacağıma geberseydim daha iyiydi yaa... Diye-düşünürken telefon çaldı açtım kahretsin arayan Ayten'di... Beni terkettiğini söyledi.. niye? diye sorsam mı? sor ulan... Sordum anlattı. Kısaca özetlersem benimle hoşça vakit geçirmek için gelen sevgilimi yere yatırıp, zorla ağzını açıp burnumdan çıkarttığım hapları yedirirsem terkedilmemden daha doğal bir şey olamaz herhalde... Bütün bunlar yetmezmiş gibi kapıcı Hüseyin Emmi'yi dış kapıya doğru sürüklenirken gördüm.

Hayrola dedim... Amman emmi gurbanın olam iki çocuğum var demez mi... Zavallının ayağa kalkacak hali yoktu. Ona ne yaptığımı soramadan özel tim kapıyı kırarak içeri girdi. Halkın linç girişimi ve işte şimdi burdayız. Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi...

Bir Dost (Affınıza Sığınarak)

Merhaba Değerli Leman Okurları,

Savaşa, ırkçılığa karşı çıktığımdan, Barışı, kardeşliği savunduğumdan ötürü 4 yıla yakın hüküm giymiş, İdil Kapalı Cezaevi'nde tutuklu olan bir öğretmenim.

Kitap sıkıntısı çekmekteyim. Siz değerli okurlardan kitap yardımı bekliyorum. Okuduğunuz, raflarda ölüme terkedilmiş kitaplarınızı ben ve arkadaşlarım tekrar diriltmek istiyoruz. Kitap ayrımı yapmıyorum. Her türlü kitap, dergi ve yayınlarınızı aşağıdaki adrese bekliyorum. "Öğretmenler Gününde" öğretmenlerimizin dayak yediği cezaevine yollandığı bu ülkede, bu öğretmeninizin isteğini çok görmeyin. Saygılarımla.

Faik Kaplan - İdil Kapalı Cezaevi
73300 İdil / Şırnak

Sevgili Leman Çalışanları,

İlköğretim 1. sınıf öğretmeniyim. Birgün öğrencilerimden Atatürk köşesi için evlerinde varsa Atatürk resimleri istedim. Ertesi sabah bir öğrencim yanıma geldi:

- Öğretmenim bizde Atatürk resmi yokmuş. Babam isterseniz Alpaslan Türkeş'in resmini gönderecekmiş, dedi. Yaşadığım dumuru siz tahmin edin.

Ö.R - Bursa

Merhaba Leman Kültür, Merhaba Leman Dostları,

Ben 4 yıldır cezaevindeyim. Leman dergisiyle cezaevinde tanıştım. Alabildiğim sürece Leman benim için gerçek bir dost olmuştur. Şimdi ise yeni yeni dostluklar kurmak ve yeni arkadaşlıklar edinmek arzusundayım. Gümüşhane Cezaevine yeni geldiğim için büyük bir yalnızlık çekmekteyim. Leman dostları bana yazarsanız sevinirim.

Şerafettin Duman
E tipi kapalı cezaevi. Sol Müşadiye
PK 29 000 Gümüşhane

LeMan
SAYI: 370...
12 ARALIK 1998...CUMARTESİ...
SAHİBİ: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 - 251 52 67 ● **Abonelik için:** 244 15 11 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

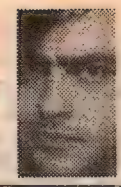

%100

ATIL KURT VE HAZLARIN MİMARI.. Dipdibe dumduma.. (Kısa ama cilveli öykü)

YILMAZ YERİNDEDURMAZ VE "KEDİ KADIN"IN ÇIRMIĞI

MERHABA...SOSYETENİN CİLALI DANS SALONLARINDA RAKSETMEKTEN USANMIŞ-VILMIŞ BİR HALİN VAR...VER ELİNİ KURTAR KENDİNİ..

ALLAH ALLAH.. YA SÜPER KAHRAMANLARIN MODASI GEÇMEDİ Mİ? NETEKİM BATMAN 4'DE FİYASKOYLA SONUÇLANDIYDI AMA, YOK ÖZÜNDE BİR HİPERAKTİFLİK VARSA BEN DE DEZİMKİ SEN RAKSETMEYE DEVAM ET...SONRA DA TERLE, ÜŞÜT VE ÖL..!

BAY "BİRDENBİRE" VE BAYAN "TEPİKLE AĞZINA YÜZÜNE"...

MERHABA! BEN ANİ GİRİŞLERİN ADAMI COŞKUN... TANIŞTIRIM, BU DA ELİM ATILGAN..

HAYDAA... TAMAM SPONTAN MİSİLLEMELERLE TURNAYI GÖZÜNDEN VURMA NİYETİNDESİN...LAKİN AZMİNE ALET ETTİĞİN ESPRİ O KADAR BOKTANKİ ŞİMDİ HEMEN GİT BİR STAND-UP COMEDY'YE YAZIL...40 GÜNLÜK KAMPTAN SONRA SAHNEYE ÇIK VE HEYECANDAN ORACIKTA ÖL...

ŞAİRİN ÖLÜMÜ... (HAZİN AMA KOMİK)

MERABA...GÖZLERİNDE DENİZİ GÖRÜYORUM...

NE TESADÜF... BENDE BU 5.SINIF ENTELLEKTÜEL FARFARALARIN ALTINDA YATAN MART KEDİSİNİ GÖREBİLİYORUM... PAŞAKLI, BEŞ PARASIZ BİR ŞAİR OLDUĞU HALDE İŞ YATAĞA GELDİĞİNDE ERCİDEN BÖLGELERİNE SIÇAK PARFÜMÜN PARASINI HERZAMAN CEBİNDE TAŞIYAN O ŞAİRİN İNCELİĞİNDEN YOKSUN DEĞİLSİN BELKİ AMA, BU ODUNLUĞUNU ÖRTMÜYOR İŞTE...

ULAN BU DA AMMA HAZIR CEVAPMIŞ HAA...

HOP.!.

SAK!!

AMMAN ONE?.. YANİ DİYOSUN Kİ GAYET OYNAK VE SERİ BİR KOBRAYA SAHİBİM! SÖYLEMESİ AYIP, PEKİ BENİM KIVRAK BİR VAJİNASYONA SAHİP OLDUĞUMU NERDEN BİLİYOSUN?..E BEBEĞİM LEZZOYUM BEN, HADİ EYVALLAH!.

PENİS VE SAĞDUYU.. (ENDAZESİ BOZUK TERAZİ)

MERABA...ARTIK YETER...SENİ İSTİYORUM..!

HAH! İŞTE BU! BU AÇIK SÖZLÜLÜK, BU DOĞALLIK... AMA AZCIK ÖTE DUR... AĞZINDAKİ MEDENİ CESARETLE KIÇIMA DEĞEN PANTOLONUNDAKİ ZAMANSIZ KABARIKLIĞIN ARASINDAKİ ORANTIYI ADAM AKILLI KUR DA ÖYLE GELİVER AMATÖR LİGİ DON JUAN'I SENİ.....GİDİ SENİ..

NÜKSEDEN KALP AĞRISINA, ÖYLE Bİ TAKIM FROYD'CU TAVIRLAR FALAN.. (KADIN DA AMMA GEVEZEYMİŞ)

MERABA, AŞKI ARIYORUM ASLINDA...

OLMAMI... PEKİ BURDA MI VERSİN, PAKET Mİ YAPAYIM?..HİÇ ZAMANIN YOKSA ÇOCUKLA EVİNE YOLLIM İSTERSEN, HE?..BU MODELLER DE YENİ ÇIKTI HERHAL...ALLAH ALLAH DENEME YANILMA METODUYLA ARANAN AŞK...LAN PEKİ DOĞRU ZAMANDA, DOĞRU YERDE, YANLIŞ KADINSAM?

ATAERKİL ATİ'NİN ÖNLENEMEZ ÇIKIŞI VE... DÜŞÜŞÜ (VAZGEÇ!)

MERABA, SENİNLE EVLENMEK VE BANA SÜTLÜ GÜRBÜZ ÇOCUKLAR BAĞIŞLAMANI İSTİYORUM...BİRAZ HUZUR, YANİ.. ŞU DEBDELİ DÜNYADA İHTİYACIMIZ OLAN BU DEĞİL Mİ?

BEN DE BİR ZAMANLAR SENİN GİBİYDİM...HAYALLERİM, İDEALLERİM VARDI... AMA SONRA KAFANI DUVARA VURA VURA HAYATIN ACI TARAFLARINI KANIKSIYORSUN... DAHA ACISI DUVARDAKİ KANI YALATMALARI...BİLMEM YANLIŞ MIYIM?

ULAN, DENİZLER ASLANI MIŞA'DAN, MACERA TUTKUNU TOM SAWYER'E KADAR GİRMEDİĞİN KILIK KALMADI..

MERRABA YAVRUM... 35 YILDIR SEX YAPMADI! (PULP-FICTION TARZI Bİ İLİŞKİDEN YANAYIM...)

OHOO-OH! BU NE YAA.. SİZİ BANA SIRAYLA MI GÖNDERİYOLAR??LAN BU GİDİŞE Bİ DUR DEMEK LAZIM... HMM...GEL OTUR BAKALIM KARDEŞ... HELE Bİ SOLUKLAN... İÇ Bİ SOĞUK AYRAN FALAN...

KADIN İNSAFA GELDİ SONRA.. ELELE VERİP ÇIKTILAR YOLA.. LAKİN FONDAKİ MÜZİK "NİYET NEYDİ AKİBET NE OLDU"YDU..

YAVRUM AĞZIMDAN ÇIKMAZ OLAYDI ...PULP FICTION DEDİK...ENSEYE TOKAT-KÖTE PARMAK İLİŞKİ MODELİ UYGULAYALIM DEDİK..SONRA AÇILDIK HA AÇILDIK.! BENCE İLİŞKİ KÖTHE KAÇTI MODELLER KALDI ORTADA..! BAK...YANLIŞ MIYİM..?

ŞR...OLUCAĞINA BAK...

İLİŞKİYİ DOĞRULARI VE YANLIŞLARIYLA DEĞERLENDİRMENİNDE BİR YERİ VE ZAMANI VARDIR.. POLEMİĞE GİRMESENE ÖKÜZÜN OĞLU... BAK HALA...

BEBEĞİM...İNAN Kİ GENİŞ BİR İNSANIM...BUNU SANA İSPATLAYABİLİRİM... İSPATLAYABİLİRİM..!.. AMA İLLA Kİ BÖYLE Mİ OLMASI LAZIMDI..?..

ALLAH ALLAH! YA N'APSAYDIK? HALI SAHADA MAÇA MI ÇAKIRSAYDIK..? EŞ DOST HEPSİ BUNLARIN..C

BARLARDA SERENAT ÇEKMEK KOLAY, KOLAYSA GEL DE MARJİNAL ORTAMLARDA OYNATIP ŞAHLANDIR ATINI..

OH! ŞİMDİ ŞÖYLE...BU İLİŞKİNİN ÖYLESİNE SPONTAN, KENDİLİĞİNDEN BAŞLAMASI 2000'E 1 KALA HİZLİ VE AKIŞKAN BİR MODERN ZAMAN AŞKI ARAYIŞIMA CİLK DİYE OTURUYORDU AMA..BUNCA HIZA YÜREĞİM DAYANMIYOR..! BEN KÖYÜME DÖNÜYORUMH..!

SKTRGT.! ULAN ...NEYDİN NE OLDUN BE..?!

"MUTLU MUSUN BARİ?..

BEN DE TAM ONU SORACAKTIM AĞZIMDAN ALDIN...BABA NE OLDU SENİN İLHAM PENİSİ, GECE KULÜPTE DİLENDİRMİŞTİ SENİ... ŞİMDİ İYİCE MAHZUNLAŞIVERDİN AYH..!..TERLEDİM BEN..! GEL Bİ AYRAN İÇELİM, NE DERSİN ..?

KADIN HEP AYNIYDI VE TEKTİ... ADAMLARIN HEPSİ AYNI OLDUĞU HALDE FARKLIYDI... ANLADINIZ MI.. VE KADIN ASLINDA HEM AKILLI HEM DE GÜZELDİ... BU DA ONU İSTER İSTEMEZ KURNAZLIĞA SÜRÜKLÜYORDU TABİİ... DAHASI ULTRA BİR MİRASYEDİYDİ.. ULAN BU DA DEMEKTİ Kİ **KLEOPATRA** YAŞIYORDU! (O YÜZDENDİ KADINA BUNCA ISRAR..) VE KADIN ASLINDA HAREMİNE ERKEK TOPLUYORDU BEBEĞİM.. (EVET EVET TÜM HADİSE BU.. ABARTMAYIN.. BAKINIZ SON DÖRT KARE...) (HAREM!)

Her merdiven ona bir elektrik şoku gibi geliyordu. Netes alışı hızlandı, gözlükleri

(korsanlar. metresler. resepsiyonist. casus. satranç oyuncusu av' yanları. isa. meryem. şık boyun. temiz oğlanlar. bir metalci. şiir ki

Eski meşe odunundan yapılmış kapıya vurduğunda hiçbir yanıt gelmedi. Kapıya vurduğunda sanki karanlık yabancının eti ve kemiğine vuruyormuş gibi

Arabasına doğru sendeleyerek gitti ve uzun süre oturdu. Karanlık, kötü görüntüler düşüncelerini yaktı, kavurdu. Yabancı Amberi kucaklıyor, dişlerini boğazına geçirip, kanını

12580- Ben Ümit, yakışıklıyım, güçlüyüm. Kendime güzel bir bayan arıyorum.

bahadirboysal@yahoo.com.

11378- Merhaba, biz iki tane genç kızız. Bakireliğe önem veriyoruz. Bizi

Başı döndü, dizlerinin bağı çözüldü ve kalbi binlerce davul vuruyormuş gibi çarptı. Midesindekiler ağzına gelirken çevresindeki

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

LeMan'ın fiyatını "1 lira" indirdik!

martesi·Sayı:371 · 199.999.TL. (KDV Dahil)

AÇIKLAMA İÇERİDE

KRONİK HASTALIĞINIZ

LeMan

Cortlayan Devlet Geleneğinin Dayanılmaz Seyri

Narkotik komiserinin açıklamalarıyla, amir-memur birbirine girdi... Ağıza alınmayacak küfürler, memurun karakoldan basın toplantısı, akıl almaz rüşvet iddiaları... Ortalık toz duman içinde. Cortlamayan tek devlet geleneği: Ne utanan, ne sıkılan, ne de istifa eden var.

TABU DEVİREN

FIRTINA VADİSİNİN İÇİNE EDİYORLAR...BU ARADA ÜNİVERSİTEDE FAŞİST SALDIRILAR, DEVLET SANATÇISI SEÇİLMEYENLERİN DRAMI...SERDAR ORTAÇ VE DOĞUŞ KAFADAN SEÇİLMELİYDİLER... BAŞKAN CLİNTON, FİLİSTİN'DE... NARKOTİK POLİSİN DE RÜŞVET OLAYLARI...METİN GÖKTEPE'NİN KATİL ZANLILARI SERBEST... HAKEM HATALARI...MUSTAFA DOĞAN,,,SERGEN VE SEDAT PEKER ARKADAŞMIŞ HA!..SÖZDE KRİZİ BAHANE EDİP İŞÇİ ÇIKARTMA GİRİŞİMLERİ...ADANA NARENCİYE ÜRETİCİSİNİN PORTAKALLARI DALLARINDA ÇÜRÜYOR...HALK SİBEL CAN VE KOCASINI İNANDIRICI BULMADI... HAVALAR İYİCE SOĞUDU...21 ARALIK EN UZUN GECE, EN KISA GÜNDÜZ... OT ÇİÇEK, BÖRTÜ BÖCEK...

Evet, yan tarafta benim kendi gündemimi izlediniz...Eksik bişey var mı?..Bence yok... Eğer hükümet kurma çalışmaları eksik derseniz ben de derim ki hiç ilgilenmiyorum...Öyle birileri yok benim için...Yıllardır aynı suratlar aynı aptal çekişmeler, aynı klişe laflar...Dağada değişmeyen teksey değişmektir derler... Oysa bunlarda değiş. Ve ne halleri var... Hükümet-sa görsünler...Hükümet-çilik oynaya dursunlar ortalık gündemimde değiller

ŞİİR

Ben bir osuruk ağacıyım
Yellendikçe şiirler açan

CAN YÜCEL

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

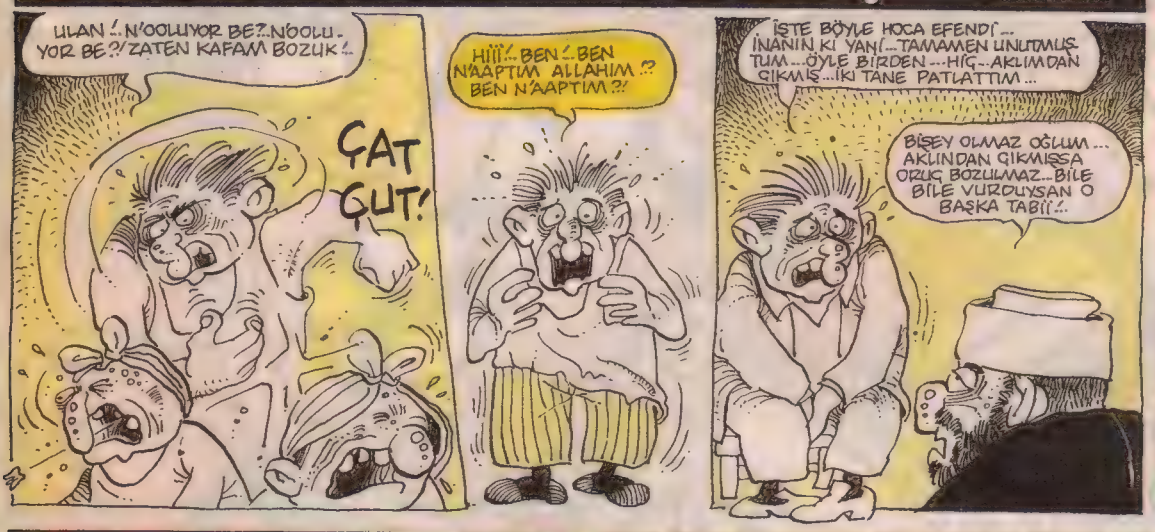

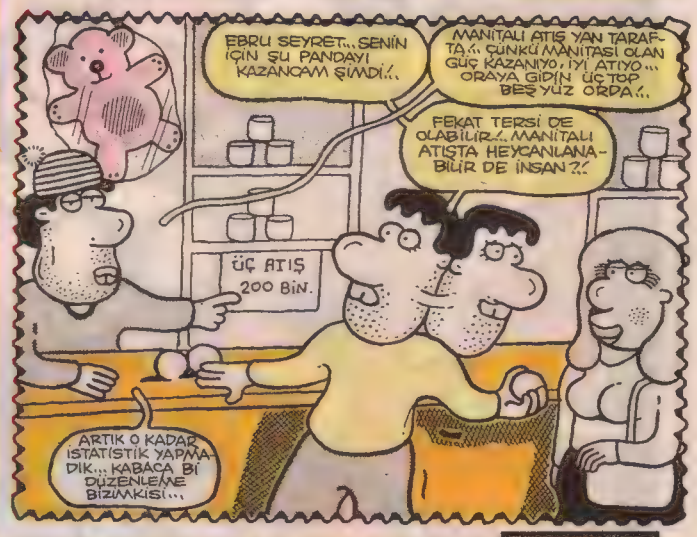

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

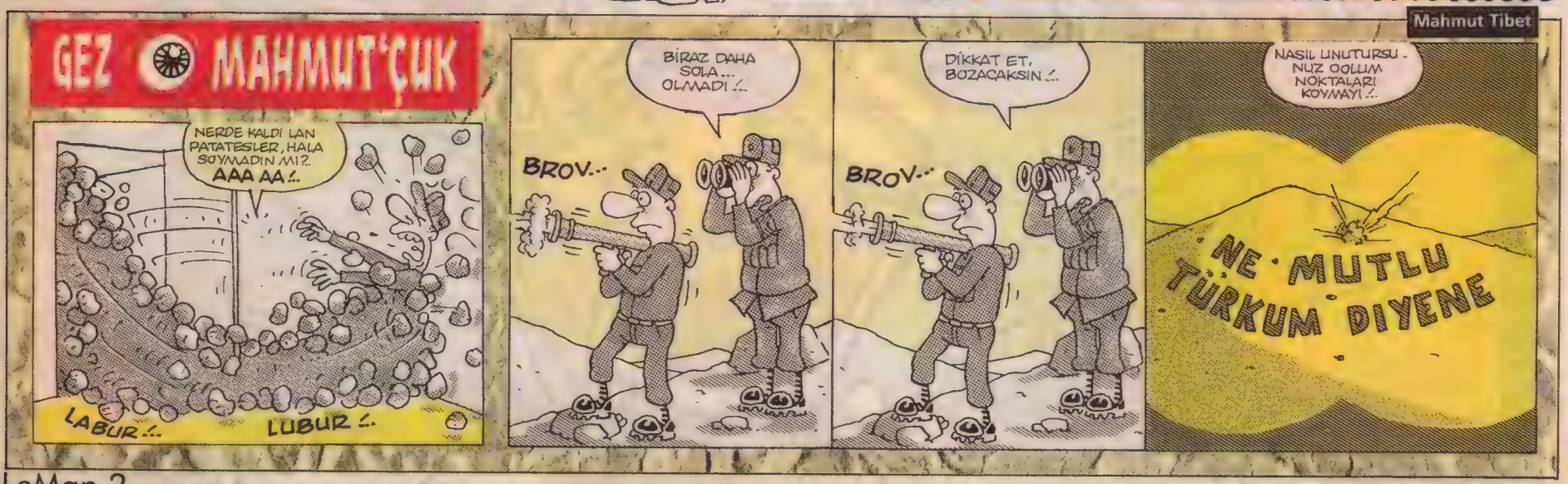

LeMan

Metin Göktepe davasında tutuklu bulunan 5 polis de tahliye edildi. Polis yakınları kurt işaretleri yaparak Göktepe'nin yakınlarını tartaklamaya çalıştı.

Hergün yeni bir açıklamayla sarsılan polis teşkilatına, her nedense ceza verilemiyor. Susurluk davası, Topal cinayeti, Gazi davası, Yüksekova Çetesi, Manisa davası, Göktepe davasında tutuklu bulunan polislerin hepsi tahliye edildi ya da suçsuz bulundu.

Sabancı, Koç gibi büyük sermaye sahiplerinin çocuklarının ya çürük raporu alarak askerden kaçtıkları ya da dövizle askerlik yaptıkları belirtildi. Çürük raporu alanlar arasında emekli general ya da general çocukları olduğu da iddia ediliyor.

Sağı birleştirerek Anayol-Şamaroğlan hükümeti kurmak için kolları sıvayan Ecevit, büyük patronların umut bağladığı siyasi liderlerin başında geliyor.

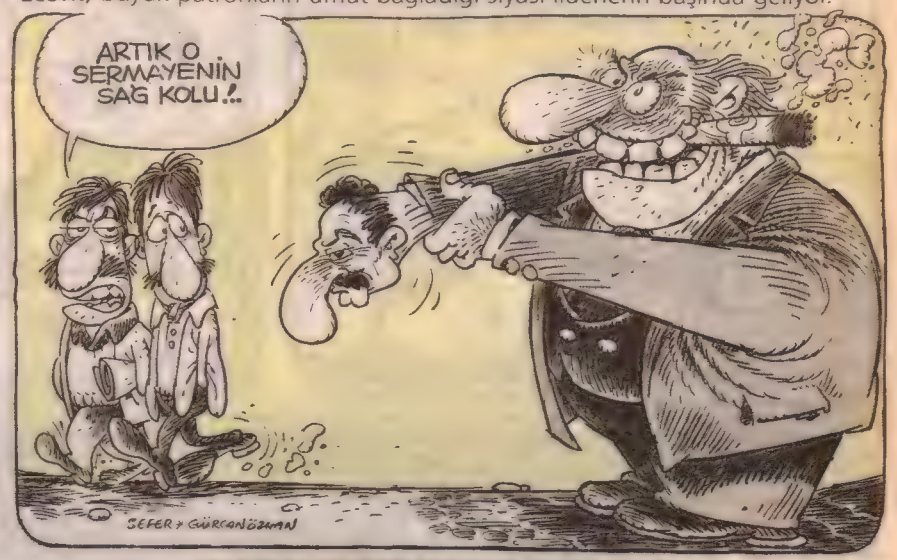

LeManaltından notlar

1- Leman'ın fiyatını "1" lira indirdik. Krizi bahane, ederek iktidarsız Anasol-D hükümeti, işadamına, rantiyeciye, tekstilciye 500 trilyonluk kaynak aktarmak için hazırlıklarını tamamladı. Eximbank'ın sermayesi 1 milyar dolara çıkarıldı. Daha sonra bu para güya durgunluk yaşayan sektörlere dağıtılacak. Yani özelleştirme adı altında peşkeş çektikleri KİT'lerden elde edilen gelir, yine aynı yere gidecek. Bu güzel ülke, emek yutan bir bataklığa doğru sürükleniyor. Memleketin, en büyük(!) işadamları fabrikalarından binlerce işçi attı. Varoşlarda anne-babalar, kızlarını sermaye yapıp satıyor. Mutlu azınlık, pastadan en büyük payı almaya devam ediyor. Ücretli aç ve çaresiz. Çürüme, vücudun her yerini sarmış durumda. Koç'tan, Sabancı'ya kadar herkes kânından fedakarlık yapmak istemiyor. Bütçeden halka düşen pay yüzde 36'dan 34'e düştü. Çalışanlara ve emeklilere bütçenin yüzde 33'ü verilirken, bir avuç rantiyeci bütçenin yüzde 40'ını götürüyor. Çalışanlar ücreti yüzde 60 civarında artarken, rantiyeciler bütçenin yüzde 300'ünü götürüyor. Vergilerin yüzde 50'si rantiye'ye giderken bu rakam kriz falan dinlemeden yüzde 66'lara fırladı. Birileri bu rantiyeci sülüklere dur demeli. Emilecek kan kalmadı, artık. Bu gözü doymaz hırsızların vurgunculuğun oyunlarını boşa çıkarmak ve ücretlinin sesini duyurmak için Leman'ın fiyatını "1 lira" aşağıya düşürdük. Orta yaş kuşağının bile çoktan unuttuğu demir "1" liranızı bayiinizden para üstü olarak istemeyi unutmayınız. Ve Sabancı'lara, Koç'lara, Çörtük'lere krizden çıkmaları için bir liralıkta olsa bir yardım da siz edin..

2- LeMan yaklaşık 50-60 saat aralıksız çalışma temposuyla hazırlanıyor. Bu 50-60 saatin tamamını uykusuz geçiren arkadaşlar var. Üstte gördüğünüz karikatür hem Gürcan Ozkan hem de Çağçağ tarafından farklı yorumlarla çizilmişti. Çağçağ'ınki kapak oldu. Gürcan'ın emeği ise çöpe gitti. Her hafta buna benzer pek çok espri, çizgi, fikapak olarak çalışılsa bile gözden çıkarılabiliyor. Örneğin, en üstteki. Boysal'ın Göktepe davasıyla ilgili karikatürü de kapak için çizilmişti. Ama o neyseki 3. sayfada yer bulabildi.

3- Bahadır Baruter 40 derece ateşle yataklara düştüğü için bu hafta 'Lombak' sayfasını dergide göremeyeceksiniz. O da hasta hasta çalıştı ama ancak dermanı kurşunkalem atabilmeye yetti. Çinisi ateşiyle kurudu. Kendisine acil şifalar.

4- Yılbaşı sayısında derginin arasında LeMan çizerlerinin ve kahramanlarının hazırladığı rengarenk 99 takvimlerini bulacaksınız. Ancak her dergiden farklı bir çizerin takvimi çıkacak, ne çıkarsa bahtınıza.

5- 98' lalelerinin aday listelerini hazırladık. Bu kadar rezil bir süreçten geçerken mutlaka kuponlarınızı bekliyoruz. Haberiniz olsun.

6- LeMan'ın görünmez kahramanlarından kağıt peşinde, matbaa yollarında, memleket sathındaki gazete bayilerinde meydan savaşları veren arkadaşımız Orhan Açar'ın geçtiğimiz hafta bebeği oldu. Minik Aslı Leman ailesine hoşgeldin.

7- Arkadaşımız Gökhan Dabak'ın Reçel isimli albümü bir haftaya kadar müzik marketlerde. Valla bütün şarkıları bizim dilimizde...

8- Ve ve inşallah çok yakında, LeMan'a hepinizin çok iyi tanıdığı çok bomba bir çizer geliyor. Türkiye'nin gelmiş geçmiş en iyi çizerlerinden...

9- Tam dergi baskıya girerken Amerika Irak'ı yine vurdu. Makinalar dönüyor. Amerika mazlumların üzerine yağarken dergiye ancak bu kadar müdahale edebiliyoruz. Ustamızın dediği gibi makinalar beklemez.

Tuncay Akgün

LeMan aylar öncesinden meseleyi koymuştu.
AMERİKA IRAK'A YİNE SALDIRDI!

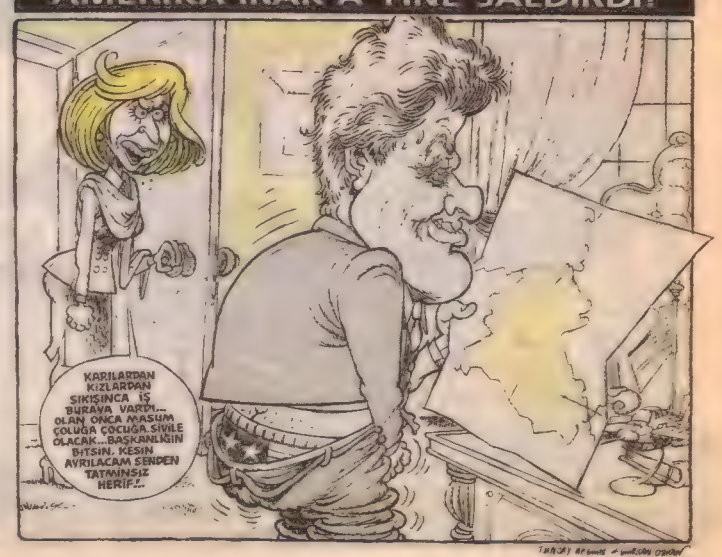

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

temelt pilavı

met üst

(şu ya da bu şekilde dilime, belleğime pelesenk olmuş bazı isimler var.. hem de öyle çok ki.. çoğunun yüzlerini bile bilmiyorum.. ve fakat isimlerini oluşturan harf dizimleri hep aklımda.. bu isimlere yeni isimler ekledikçe kendim kendime manyak gibi seviniyorum.. ayrıca bu vesileyle tüm bu isim ve soyadı sahiplerine sevgiler, saygılar sunuyorum)

hayatım boyunca asla unutamayacağım isimler-1

ahmet kurtcebe alptemuçin
mim uykusuz
ali uyandıran
zubi zaretta
seray düşenkalkar
çevik bir
devlet devrim
sevgi saygı
huşeng azeroğlu
kutup dalgakıran
mansur beyazyürek
lee van cleef
kinyas kartal
christopher lambert
fahrettin cüretlibatur
hıfzı veldet velidedeoğlu
otto preminger
danyal topatan
beşir darçın
zsa zsa gabor
abdurrahman dilipak
oksal pekmezoğlu
theodor adorno
hikmet ferudun es
süleyman mercümek
rıza silahlıpoda
metin diyadin
zeyyat selimoğlu
rainer werner fasbinder
ali rıza binboğa
lefter küçükanyondonis
etyen mahçupyan
kutlukhan perker
arşevir alyanak
vasfi rıza zobu
seyfettin tomakin
freddy mercury
rüçhan çamay
pertev naili boratav
serbülent sultan
barnee moloztaş
fazıl hayati çorbacıoğlu
vili vander kerkof
neyyire neyyir
hüsamettin subaşı
cihangir gaffari
dost körpe
şakir öner günhan
pier paolo pasolini
metin üstündağ
yasin adıyeke
gökhan dabak
cebrail okçu
kadir sarmusak
zafer aknar

TEREGLİ PICTURES

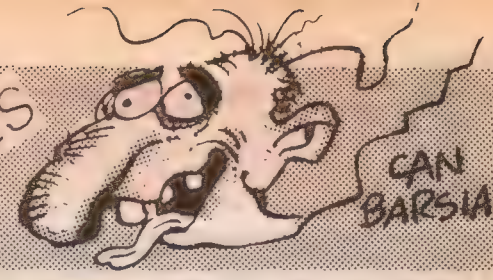

TP TARİHİ GERÇEKLER DEPARTMANI SUNAR "KÜLT"

Espri: Deniz Barslan...

barslan@ibm.net

Akşam Sefası

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

Köşeye iliştirilmiş bir şiir

MEVSİM NORMALLERİ

Mevsim gelir düşer yaprak
Mevsim gelir açar yaprak
Er kişiysen kıyma cana
Ağacı yerinde bırak

Güneri, bilir sözde yeri
Gayrı giden gelmez geri
Madde gitse gamımız yok
Sen manâdan ver haberi...

KILLANDIRMA SERVİSİ — Vedat Özdemiroğlu

Göktepe Duruşması

(29 Ocak'ta Afyon'da buluşalım!)

- Sayın hakim, neticede hepimiz sonsuzluğa kavuşmayacak mıyız? Hepimiz ölümlü şahıslar değil miyiz?.. Aha, siz sayın savcı, sayın mübaşir, bizler, herkes vakti gelince musalla taşına serilmeyecek miyiz?.. Neticede nedir?.. Öyle ya da böyle, bu kardeşimiz, bakın kardeşimiz diyorum, vefat etti... Hem de yıllar önce... Bunu uzatmanın manası yok artık... İlahi gerekçelerle tahliyemizi istiyoruz...

- İtiraz ediyorum sayın hakim, sanık polis duygu sömürüsü yapıyo...

- Reddedildi.. Kimse yüce mahkemenin duygularını sömüremez...

- Ben de intizar ediyorum hakim bey... Ben mütevaz bi mübarişim, beni garıştırmayın pis işlere...

- Hıdır lafa karışma sen oğlum... Sanık savunmasına devam etsin...

- Sayın hakim, bakınız, avukat bey hemen lafı sömürüye getirdi... Bunlar emperyalizmle yatar, sömürüyle kalkar... Bunlar kurulmuş gibi, cin bebek Förbi gibi hep aynı şeyleri söyler... Bizler, sanık denilen polisler, bu ülkenin toprağına, iklimine, havasına, suyuna, kilimine, maruluna yürekten bağlıyız... Bu bağlılığa dayanarak tahliyemizi istiyoruz...

- İtiraz ediyorum sayın hakim, sanık polislerin suçu açıktır... Sanık yakınları da sürekli bizim tarafa doğru bozkurt işareti yapıyo...

- Sayın hakim, aklı sıra demokrasi yapıyor avukat, laf kalabalığına prim vermeyin...

- Sayın hakim, gusura bakmayın ama, polis bey demogoji diyecene demokrasi didi...

- Hıdır, sus... Sanık savunmasına devam etsin...

- Şimdi yüce mahkeme üyeleri, bizden mesaimiz sırasında yaptıklarımızı anlatmamızı istiyorlar... Bu bir tacizdir... Biz ser veririz, sır vermeyiz...

- Sayın hakim öldürdüler çocuğu, sırrı mı kalmış bunun?..

- Bak avukat, haddini bil... Devlete bu kadar düşmansan git İtalya'ya abi... Güzel bi adli tatil yap... Hayret bişiy ya..

- Sanık, konudan sapma, savunmanı şeet...

- Şimdi sayın hakim, nasıl ki sayın Ağar bazı durumları devlet gizliliği içinde gargaraya getiriyor, yani sır vermiyor, biz de bu tutuma hastayız.. Aynısını yapmak istiyoz... Bakınız, geçenlerde, bir milim boyunda bir kutçuğun genetik kodu deşifre edildi, yaşamın şifresi çözüldü... Şimdi bu kurtçuğun yaptığı delikanlılığa sığmaz.. Bütün şifreyi vermiş, resmen ötmüş, davadan dönmüştür... Zaten şerefli bi insan, ülkücü bi organizma olsa kurtçuk değil, kurt olurdu... O kurtçuğun vurulmasını, bizim ise tahliyemizi istiyoruz...

- Sayın hakim, bu katiller ceza almazsa, olay biter.. O zaman Mumcu'nun, İpekçi'nin ve diğerlerinin faillerini niye arıyoruz?.. Nasıl olsa tahliye oluyorlar...

- Reddedildi... Kimse aramıyo o failleri!..

- Hay ağzına sağlık hakimim... Biz iyi niyetli, sütlaç kalpli insanlarız... Tahliye olur olmaz ilk işimiz, büyük şefimiz Kenan Evren'e kız istemek olacak... Sayın Evren'e tablo karşılığında temizliğe giden koleksiyoncu Emine Sarıtaş'ı isticez... Bu arada büyük ressam Kenan Evren'in devlet sanatçısı yapılmamış olmasını içimize sindiremiyoruz... Daha ne yapsın adam?.. Mimar Sinan gibi cami mi inşa etsin, Tatlı Kasıklar dizisinde oyunculuk mu yapsın?..

- Hakim bey, o dizinin adı Tatlı Gaçıklar...

- Hıdır, kırıcam bi yerini... Sanık, bitir savunmanı artık oğlum...

- Yukarda Allah var sayın hakim... Komünist oyununa gelmeyin... Bunların amacı milliyetçi vatan evlatlarının kanını içmek... Arap kardeşlerimizi fırınlara doldurmak, Arap sabunu yapmak... Bakınız, Orhan Pamuk alanen komünizm şovu yapıyor, "Benim Adım Kızıl" diyerekten broşür çıkardı... Oyuna gelmeyelim hakimim... Kurtçuğu konuşturdular, şimdi sıra devlet büyüğümüz Nafiz Kurt'a geldi... 50 bin dolar için birbirimizi üzmeyelim... Hizbullah'ı kendine dert etmeye değer mi?..

- Oğlum, sus, yeter... Biz sizi bir an önce tahliye edip, Pinoşe'ye destek için İngiltere'deki duruşmaya yetiştirmeye çalışıyoruz, sen şakıyıp duruyosun... Karar, yaz kızım, sanıklar tahliye edildi... Helikopter dışarda, yetişin...

- Sağol hakimim... Faşizm Pinoşe'yle gurur duyuyor...

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Ve Öyle Kendi Kendine Bi Takım Gezintiler, Kaşıntılar, Kasılmalar Falan...

(Kendine Acıyan Böceğin Seyir Defteri)

%100

Adını vermek istemediğim bir yarımada var... (öğrenipte naapıcaksınız..) Yörenin gençleri çevredeki eşşekleri toplayıp orada besliyorlarmış.. Sonra da periyodik olarak bir güzel .... Fi tarihinde arkadaşın anneannesine ziyarete gittiydik orda bir yere... Çevreyi dolaşırken adadan bizim tarafı seyreden o hüzünlü, bekleyen, aşık gözleri gördük... hepsinin ayrı ayrı "sahibi" varmış...

Aman Allah... ne ki bu...

Bir kısım gençliğin hastası olduğu bir illet var... otl...Zavallının biri feci bunalımlı olduğu bi dönem (manita olayları) içer içer şekle girerim diye almış bundan dolu dolu eve.. Babaannesiyle beraber yaşıyormuş bu... Kadıncaaz KINA deyü yakıvermiş başına... bulunca otu... Lavuk onca para vermiş ota... Yazık... Başından beri yazıktı zaten...boş hayatlar..

Laf ordan açıldı... Ottu, kıldı tüydü... Şu Yemen milleti niye bunların, dünyanın genel gidşatında yerleri yoktur?. Niye olay çıkmaz hiç oralarda?.. Ottu haşhaştı hep serbest orda... Her köylü sakız çiğner gibi alırmış otu.. Ondanmış bu milletin gamsızlığı, mişkinliği... Bir fukaralık köylülere ot gibi geçen günler ne biliim ben anam onlar da öyle mutlu ben naapim...

patıp. Faydasız. Bildiğim her yolu denedim ama atleşlirilmesinin olanaksızlığı gibi,

Böyle serbest çağrışım konudan konuya atlıyorum. Hayatımdaki her şeyin normal ve iyi olduğu bir döneme girdim yine hoca ve her normalliğim bir debdebeye gebedir benim.. Bekliyorum bakalım feci bir aşk yarası ne zaman delip geçecek böğrümü... Mevsimi geldi... İyiden iyiye hissediyorum bunu... O gelecek ve aklımı alacak. Bunu yapmaması için hediyelerle donatacağım onu, elimle üzümler yedireceğim ama o hep sadece "yürekten bir dilim isteyecek"...

ALO... KARDEŞ--Bİ TADINA BAKMAK İSTER MİSİN. HELE DUR Bİ SOYAYIM...

Hadi o öyle kendince bi şey peki bu ne.. Yahu dükkana girdim kelimenin tam anlamıyla bir "kütük parçası" daldı içeri.. "Zup var mı?" dedi.. varmış, verdi tezgahtar... "zup" dediği meğer "Seven-Up"muş. amman dedim yaa... alan razı, veren razı... Televole Türkiyesi diye birşey varmış hayatta yaa..eyvah eyvah...

ZUP!

Bir de şu var... Kumburgaz Dans Festivalinden geliyor bizimkiler... Grupça sahneye çıkıyorlar... Ama elemanın birisi bacağını kırmış... elenmişler yani.. Moralleri süper bozuk.. Sinirle son gaz İstanbul"a vuruyolar... Yolda "çevir polis" tabii...

DUR!

Bir sabah, gördüğüm düşün mutluluğuna dönmek için çabalayarak uyandım. Uyanmama o kadar kızmıştım ki, ağlamak üzereydim. Çok insafsızca

...ehliyette yokmuş.. Tam rezillik yani... Kurtulmak için şekilden şekile girmiş lavuklar.. Abi bak biz dansçıyız diye olmadık figürlere koşmuşlar.. Yerde "helikopter" falan... sinir harbiyle de en güzel atraksiyonları yapmışlar... Polisler de şovu beğenip salıvermiş "garip"leri...

Hah!
Bak yine!..
Yahu aşk konusunda yerimde durmama imkan yok!. Kedim "Sevcan"a bile bambaşka gözlerle bakar oldum.. Allah bu kadar güzel gözleri bu akılsız kedi milletine veriyor ve kedi sonra da benim aklımı alıyor.. atıcam bunu ben tavuk besliycem evde... hem daha değişik.. "Nerdeyim ben diye özünü arayan bi hayvan... Ne güzel.. Özü de ot, yumurta, börtü böcekten başka da bi şey diil ha.

SUUU...SUUU...

AHHHH

Kızın manitası askere gidiyor.. Tam o esnada kızın eski bi kız arkadaşı geliyo eve... Bi süre kalmak zorunda falan... Tek yatak var... Kardeş kardeş yatarken ev sahibi kız elini kızın orasına götürüyo bi ara alışkanlıkla...Bulamıyo tabii.. Bulamamanın şaşkınlığı, öteki de "nooluyozur"un ürpertisiyle birden şahlanıyolar.. ardından kahkaha bombardımanı... Oolum dur lezbiyen oldu bunlar sonra.. ohahahaha... Ooy evvet!.Ya wallaha... (terbiyesizim ben!..)

Tamam, herşey anlamsız, kabul. Moda ya bu, öyle olsun bakalım. Sen kızını yırtarak, bi isyanmış gibi bunları böğürürken onlara benzediğini düşünme sakın. İsyan moda olmuş ne güzel, sosyete düşünce gıtaksın, nedi yükselim değerlerden tiksinme değerler

ALLAHYAR!

Allah kahretsin.. Laf yine cinsellikten açıldı..Yahu hakkaten geyik diil, çözebilmiş değilim bu hadiseyi.. "Cinsel organ" durumu aslında o kadar naturel dışı bişey ki... Yolda bulsam almam wallaha o ne öyle sulu sulu.. kurban bayramında sokağa atılmış sakatat gibi... ayağımın kenarıyla iterim o an... Hattızatında yandaki şu tanrısal yüze bi bakın kimin aklına gelir böyle bi şeyin öyle bi et parçasına sahip olduğu?. Ama o yüze aşık oluyoruz sonra bu demektir aklımızın almadığı bambaşka bir "insan modeli" felsefesi var.. Bu da otomatikman bir ALLAH var olduğu şeyini... he?..

Aşk ayağına iyice delirdim hoca.. Bak iyiden iyiye tiksintiye veriyorum ha...bodrum'da, Bay Atıl Kurt ve Bayan Atıl Kurt formatı bi "one night stand" performansına girmiştim... Herşey o kadar eğlenceliydi ki... Kızla tekilaları patlatıyorduk.. Shut üstüne shut.. evdeyiz.. İlişkiyi rekabete çevirdik.. Kız "yıkılmadım ayaktayım" haline beni inandırmaya çalışırken... Ooo. Sanki gidişat normalmiş gibi yatağa işemez mi şanıl şanıl... Klozet sanmış... Sabah ağlaya ağlaya gitti.. Hiç görmedim bi daa.. Ama ama ben onu öyle kabul etmiştim... ilişkinin kamavala dönmesi yeterli kadar çekiciydi zaten... Hay Allah... Peki müziğin sonuna kadar kim dansedecek benimle...

Dinleyin çocukları! Hepimiz işte bu mutsuz ülkenin çocuklarıyız!

haykırdılar hep bir ağızdan "ölüm, tanrıya inanan ölümlülerin ilahi

bahadirboysal@yahoo.com.

atomun parçalanmasından farklı değil ayrılıklar. atom da insanlar gibi serbest bırakır ayrılıklarıyla ve ayıran elektronlar hep başka atomun yörüngesinde oturup onları

- Hayır yemin ederimki, bir şey yok!
- Hayal tacirliği, medyacılık...
- Bir [redacted] çocuklarıyız. Hepimiz!
- ...
- Yemin ederim bir şey yok!
- [redacted] çocuklarıyız işte.

Mızrapla Parçalanan Yürekler

Tüm sanat dallarında olduğu gibi, Türk müziği de yüzyıldır, kralsız, başsız, bayraksızdır, uyuşuk, uyuz, kudurmuş bir kıskançlık sahibi insanların elinde ömrünü çoktan tamamlamıştır. Zeki Müren, 1950'li yıllarda gazinoya çıktığı için, kendisi çok arzu etmesine rağmen, "klasik eser" okumasına müsaade edilmemiştir. Münir Nureddin hayatında gazinoda söylemedi ama, sahneye çıktı, klasik ekol tarafından dışlanmak istendi, ama, dahiyane sesi ve sağlam kişiliğiyle ayakta kaldı, iyi ki kaldı. Nevzat Atlığ, çok sonra ünlü koro şefi olacak, piyasada çalışanlar radyonun icra ve repertuvar kurullarında çalışamaz diye hasetinden istifa etmiştir.

Selahattin Pınar, Sadettin Kaynak, Münir Nurettinler, 1930'lu yıllarda Türk Müziği yasak olduğu için, Mısır'dan gelen ünlü Abdülvahap'ın şarkılı filmlerine müzikler yaptıkları için bir dövülmedikleri, hapse atılmadıkları kalmıştır.

Zeki Müren'in muhteşem berraklıkta, mükemmel manolya sesi, 70'li yıllara geldiğimizde, para, şöhret, magazinin ve cahilliğin kurbanı olup, 1980'li yıllara geldiğimizde de düşmanlarını haklı çıkartacak basitlikte Ahmet Selçuk İlkan gibi arabesk dahi olamayacak düzeysiz heriflerin kahır mektubu benzeri güftelerini söyleyerek, sonunu hazırladı. Can dostu Nigar Uluerer'in söylediğine göre, programdan sonra bir şişe viski içiyordu. Önüne çıkan hizmetçiyle yatıyordu. Meydan Larousse'da adım geçiyor diye pek sevinmişti, ancak, Türk müziği etrafında kaleme alınan ansiklopedilerde adı geçmemiştir, bazı maddelerinin içinde birkaç cümlecik ismi zikredilmek istenmişse de "gaygaycı" diye alaya alınmış, sert, acımasız eleştirilere uğramıştır. Zeki Müren'in kırk yıl arkasında çalan, 1950'li yıllarda harika çocuk diye lanse edilen o günlerde yeni yeni meşhur olan karikatürist Bedri Koraman'ın "harika kazık" diye eleştirdiği Ercüment Batanay da, üstün tanbur yeteneğine rağmen, gazinoda çaldığı, sahneye çıktığı için dışlanmış, hasetlik, kıskançlık içindeki bu kulisler bu gün dahi bu sanatçının devlet sanatçısı olmasını önlemiştir.

Dışlananların haddi hesabı yoktur, klasikçilerle -sahne- gazinocular arasındaki kavganın tarihi 150 yılın üstündedir. Hacı Arif Bey, ki, bu günlerde müzik diye bilip söylediğimiz şarkı formunu ihya edip, kitlelere öğreten büyük deha dahi, akşam besteliyor, sabah okuyor, ve halka, alkışa okuyor diye aforoz edilmiştir.

Deha sanatçıların çalkantılı iç dünyalarını, içlerinde yaşadıkları büyük, çıldırtıcı hüznü tanımadığımız gün gibi ortada, bu yüzden Türk müziği, eş, dost, akraba, torpil ilişkileriyle kendine yer edinen "memur" sanatçıların eline geçmiştir. Bin yılın en derin ırmaklarıyla akıp gelen eşsiz benzersiz müzik hazinesinin kara korsanları, cellatları bu memurlar olmuştur.

TRT'nin yayınladığı Nazmi Özalp'in Türk müzik tarihi, Kültür Bakanlığı'nın yayınladığı Yılmaz Öztuna'nın hazırladığı müzik ansiklopedisinde Zeki Müren'in ve nicelerinin adı geçmez. Yılmaz Öztuna, dişçi, doktor, arkadaş, müzik heveslisi insanlara bile ayrı bir madde ayırdığı, Enver Paşa'nın hanımı Naciye Sultan sırf iyi piyano çalıyor diye ayrı bir madde ayırdığı halde, Zeki Müren ve burada sayfalar tutacak müzisyene yer ayırmamış, ondan intikam almaya çalışmıştır ve Zeki Müren'in 1950'li yıllardaki sesiyle dalga geçen tek yazarımız olmuştur.

Yılmaz Öztuna, Cemal Kutay düzeyinde, magazinel-hamasi tarihçiler sınıfındandır, yüzlerce ansiklopedisi vardır, yanlışlarına yapılan eleştiriler "mizah" sınırlarına varmıştır. 70'li yıllarda çıkarttığı Hayat Tarih mecmuasıyla, bu ülkede tarihiyle şişinip böbürlenen muhafazakar kitlelerin abur-cubur tıkınmasına sebep olmuştur.

Yılmaz Öztuna'nın babası, kendisi gibi "pepedir", gazinocular aleminde lakabı "pepe Muhittin"dir, 1950'li yıllarda İstanbul'da büyük gazinolarını kiralayıp çalıştırırdı, asker dönüşü Zeki Müren'in peşine düşen birçok gazinocunun içinde o da vardı, Zeki Müren başka bir patronla anlaşınca, Pepe Muhettin gazinoculuğa küsüp, gazino hayatına son verir. Yıllar sonra tarih ve müzik sahasında büyük kitaplar yazacak oğlu, babasının intikamını işte böyle alacak, Zeki Müren'i güya görmezden gelecektir.

Yılmaz Öztuna'nın en yakın arkadaşı ünlü koro şefi kasıntı ihtiyar, 70'li yılların devlet sanatçısı Nevzat Atlığ'dır. Piyasada çalışanlara karşı devlet imkanlarının balyoz yumruğunu indiren, TRT'deki ünlü kilise korosunun mucidi Nevzat Atlığ, İstanbul radyo müdürü, konservatuar icra heyeti başkanı gibi birçok idari görevde bulundu.

Türk müziğinin derlenmesi, toparlanması, bir metoda bağlanması ve büyük bir arşiv, bir kütüphane oluşturulması konusunda en büyük çalışmaları yapan, batı müziği terbiyesiyle büyüyen Sadettin Arel'dir, bir yanına müzikten anlamayan ses fizikçisi Salih Uzdilek'i, diğer yanına, gelenekten gelen Subhi Ezgi'yi ve devrin müzik bilgini Rauf Yekta Bey'i alarak, bilimsel çalışmalar yapmış, kendi başına muhteşem bir özel akademi inşa etmiştir. Yılmaz Öztuna'nın tüm arşiv bilgileri onun kütüphanesinden kalmadır, Arel'in her cumartesi yaptığı geleneksel toplantılara Yılmaz Öztuna, Nevzat Atlığ ve birçok müzisyen katılırdı. Velhasıl Öztuna ve Atlığ, bu iki kafadar, siyasi iktidarları ikna ederek, TRT, Kültür Bakanlığı, konservatuarların kurulmasını, yönetimini, yönetmeliklerini inşa eden insanlar olmuşlardır. Tanburi Cemil'in oğlu Mesut Cemil öldüğünde de meydan onlara kalmış, bu büyük hazinenin başına oturmuşlardır, istediklerini işe almış, istediklerini iktidarlara yapmıştır, istediklerini kovmuşlardır.

Kuru, yavan, renksiz, mezar iniltilerine benzeyen konserleri Türk halkını canından bezdirten Nevzat Atlığ, boktan bir devrim yapmış, ritm satı Türk müziğinden kovmuş, kıskançlık ve hasetlikleri yüzünden Türk müziği tek bir yetenek kazanamadığı gibi, tarihin derinliklerinden, binlerce haykırışı, bin yılın binlerce ağrılı yüreği, bin yılın onbinlerce iç coşkusu, yeteneği kapalı kapılar ardında işkenceye tabi tutulmuş, adamakıllı öldüresiye dövülmüştür! Yüzyılımızın en büyük cinayeti, müziğimizin bu ürkütücü, tehlikeli insanlar elinde param parça edilmesidir!

1950'li yıllarda ağır iddialarda, bu müziği tüm dünyaya duyuracaklarını söyleyenler, bugün yelkenlerini suya indirmiş, bu narin müziğin bir cam fanus içinde devlet desteğiyle yaşatılması gerektiğini iddia etmektedirler. Oysa, elli yılın tartışmalarını özetlersek, önceleri, Türk müziği çağın gerisinde, çağın sesi değil diyenlere, kitlelere onu aktaracak "kurumlar" yok deniyordu. Allah'a şükür, kurumların Allah'ını inşa ettiler. TRT, Kültür Bakanlığı, Konservatuar... Diğer görüş, büyük bir disiplin içinde eski eserler repertuara alınmalı, okunmalı, denmişti, elli yıldır okunuyor Allah'a şükür, kendilerini dinliyorlar. Çok sesli müzik tartışmalarına iyiniyetle baktılar, ellerinden birşey gelmedi. Büyük günahı, cumhuriyetin ilk yıllarında müziğin yasaklanmasında buldular, ama sonraları, radyonun kurulmasıyla, büyük propaganda imkanı buldular. Öyle ki, 1940'lı, 50'li yıllarda radyo demek müzik demekti, o kadar çok Türk müziği konseri verilirdi ki, ortalama bir Türk kadını penceresinden komşusuna, Hicaz faslıyla hüzzam arasındaki, ya da tek tek makamların özelliklerini anlatabilirdi, zaten ev muhabbetleri de akşamki konserin üzerine olurdu. Yani, akılalmaz bir yaygınlık kazandılar, bugün özel televizyonlara pop ve düzeysiz müzik yapıyor diye hücum edenlerin elindeydi bir zamanlar radyo. Yurt dışına açılalım, dediler, devlet imkanlarıyla onu yaptılar, dünyayı fethedecekken, elleri boş geldiler. Zaten köle ruhlu bir burjuvamız var, on yıllar boyu İstanbul festivalini düzenleyen Eczacıbaşı, adının önünde filarmoni olan her ossuruk grubu çağırdı da son yıllara kadar bir tek Türk müziği konseri verdirtmedi, nerede, İstanbul'da, hem de, İstanbul'da... Akılalmaz aşağılık duygusuyla burjuvamız dahi Türk müziğinden iğrenir oldu.

Bugün Türk müziğinin sulukuleleşmesinin birinci amili, özel televizyonlar değildir, Türk müziğini tarih boyu dehalar ayakta tutmuştur. Hacı Arif Bey, Tanburi Cemil Bey, Münir Nureddin, fantastik söylemesine rağmen Zeki Müren, Türk müziğini modalaştırmış, kalabalıklara terennüm ettirmişlerdir...

Bugün klasik batı müziği gibi Türk müziği de can çekişmektedir, ancak batılılar müziklerini sevdirmek için komedyen koro şefleri dahi bulmuşlardır, keman, piyano, vs. onlarca enstrüman ve birçok yaş kategorisinde onbinin üstünde yarışma yaparak, Fazıl Say örneğinden bildiğiniz gibi, dünyanın her bucağından yetenek aramaktadırlar. Nihayetinde Pavorotti denilen herifi bulduklarında keyifleri yerine gelmiş, dünyanın bütün büyük başkentleri, tarihlerinde hiç görülmemiş büyük konser organizasyonlarıyla Pavorotti'yi ağırlamış, Pavorotti de klasik müziği modalaştırmış, genç neslin ilgisini çekmiştir.

Tüm sanat dallarının tarih içindeki en büyük sorunu, büyük sanatçıları, büyük eserleri tanıyabilecek, alalade olandan ayırdedebilecek, o sanat dalının büyük eleştirmenleri, otoritelerinin olup, olmamasıdır. Devlet siyasi olarak bir sanat dalını, sanatçısını eline geçirdiğinde, Türk müziği ve tiyatrosu bunun en güzel örneğidir, ölüm kaçınılmazdır.

Son yüzyılımızın, şiirden mimariye tüm sanat dallarımız içinde en yüksek sanat düzeyine çıkmış biricik sanatçımız Tanburi Cemil Bey'dir, eşi benzeri gelmemiştir. "Cemil Bey"in ünü yaygınlaştıkça ve icrası kişilik kazandıkça, tutucu çevrelerin ağır eleştirilerine uğradı. Yüzyıllardan beri devam eden gelenek temelinden sarsılmış, Türk müziğinin bu temel sazı bambaşka bir üslup kazanmıştı. dönemin tanınmış müzisyenleri, başta Rauf Yekta Bey, gazete ve dergilerde yazılar yazarak bu tekniğe açıkça karşı çıktılar. Onlara göre tanbur çalmak bu demek değildi. Oysa Cemil Bey bu güzel saza dinamizm, hareket getiren bir mucitti. Seri mızrap vuruşları ve icrada hareketlilik söylenmek isteneni daha rahat söyletiyor, melodik cümleler ifadesini daha kolay buluyordu. Makamlarımızın seyir ve karakteri daha renkli kalıplara dökülebiliyordu."

Mesut Cemil, müzikte devrim yapmış, tanbur ve kemençenin geleneksel tavrını bozmuştur, peşrev ve taksimlerin çalınış tarzı pek laubali ve hoppadır diye ağır eleştirilere uğramıştır.

Tanbur ve kemencenin bu en kutsal adamının hayatı, sanatı hakkında, oğlu Mesut Cemil'in Tanburi Cemil hayatı dışında derli toplu kayıt olmayışı, doğuştan körlüğümüzü, karanlık cehaletimizi gösteriyor.

"Tanbur ve kemencedeki ustalığı yanında, bambaşka bir kişiliğe sahipti, gittiği konaklarda birden ortadan kaybolur, arandığında, mutfakta, aşçıbaşından saz dinlediği görülür, sık sık halk arasına katılır. Sulukule'ye gider, pehlivan güreşleri izler, Trakya zurnacıların zurnasını dinleyip birara iyi derecede zurna da çalar, Bahariye ve Yenikapı mevhevihanelerinde ayinlerde bulunur. Terbiyeli, sessiz, çekingen ve çok zayıf, çok narin, ölümcül bir hüzünle yaşayan bir insandı. Müzikle uğraşırken dış dünyayla ilişkisi kesilir, istemediği zamanlar bir sazı asla eline almaz. Alman imparatorunun İstanbul'u ziyaretinde de böyle olmuş, imparator bir taksimin tekrar edilmesini isteyince, taksimin tekrar edilemeyeceğini bilmeyen imparatorun ricasını yerine getirmeyip, çalmamıştır. Cemil Bey, tek başına halka açık konser veren ilk Türk müzisyenidir.

3 yaşında babasını kaybeden Cemil Bey, kültürlü bir adam olan Refik amcasının evinde, sadece Guma geceleri annesine gidebiliyordu. 10 yaşından itibaren saz çalmaya başladı, devrin klasik ekolden gelmiş ünlü Tanburisi Ali Efendi, Cemil Bey'i dinlediğinde "Oğlum, bu sizin çaldığınız bildiğim tanbur değil, fakat müzik namına şimdiye kadar dinlediğim şeylerin en güzeli..." demiştir. Onun için kaleme alınan bu sözler, başka hiçbir sanatçımıza nasip olmamıştır: "Mesela Cemil Bey'in tanburla bir tahir-buselik peşrevi çalışı insanı çıldırtırdı..." "Onun taksimleri bir harika, birer peygamber hitabesidir, elli seneden beri dinlediğim şöhretler ve sazını yenmiş sazendelerin hiçbirinde Cemil'in tavırlarını, aynı makam içindeki ruha tatlılık ve hayranlık veren nağme icadlarını görmedim..."

"Cemil Bey'in adeta kendinden geçmiş bir halde, hemen bütün nadide makamları dolaşarak, bunlardan ilahi melodiler yaratarak tanburla yaptığı taksimlerdeki ulviyeti anlatabilmek imkan haricindedir..."

Yahya Kemal'in şu mısraları onun içindir: "Bin yıldan uzun bir gecenin bestesidir bu. Bin yıl sürecek zannedilen kar sesidir bu..."

Bugün elimizdeki plaklara bakarak Cemil Bey'i tanıyamayız, çünkü Cemil Bey plak doldurmaktan sıkılır, "suni" bulurdu, çok para sıkıntısı çektiğinde, arkadaşlarının ısrarları üzerine plak doldurmak zorunda kalırdı. Sağlığında onu dinleyenler Cemil Bey'in plaklardaki tavrını aslından çok uzak bulurdu.

1900'lü yılların başlarında bu milletin hayatının en büyük tadı Tanburi Cemil'i dinlemekti, efsanesi üç kıtaya yayıldı, ünlü Mısırlı şarkıcı Abdülvahap, müziği kendisine Mesut Bey'in plaklarını sevdirdiğini söylemiştir. O ise, sessiz evinde geceyarılarına kadar en acımasız mızrap darbelerini yüreğine, ciğerlerine batırdı. Kendisine aşık olan karısını sevmedi, ölmeden önce de, karısından özür diledi. Bayanlara da ders verdiği halde çapkınlığı olmayan nadir müzisyenlerdendir. O, derin bir melankoli yaşıyordu, yoksul ruhlarımızın açlığını kutsanmış melodilere döküyordu.

Osmanlı'dan iki yıl önce öldü, 1916'da, cihan harbinden yorgun düşmüş, sefalet ve acılar içinde pençeleşen İstanbul'da 46 yaşında öldü. İttihat Terakki partisi onu Almanya'ya tedaviye göndermek istedi, gitmedi. Cenazesi çok hüzünlü bir şekilde otuz yakın arkadaşı tarafından kaldırıldı, bir sokağa adı verildi, oğlu Mesut Cemil çok sonra mezarının yerini bulamadı, bilinmiyor.

Halk müziği tüm müziklerin hammaddesidir, Mesut Cemil İstanbul'da kemence çalınan laz kahvelerine gidip, defterine notlar alıyordu. İlahiler söyleyerek dolaşan dilencilerin peşine takılır, defterine yine notlar alırdı. Bu, batıda da böyle olmuştu, batının büyük klasik eserleri, Rus, Macar köylülerinin türküleriyle doludur.

Kemençe basit bir sazdır, köylü birgün içinde yasemin ağacını kesip, oracıkta yontar. İlkel bir yapısı vardır, asırlardır değişmemiştir. Yöresel zevk ve coşkuları dile getirir. Aynı kemence tarih içinde büyük bir ilerleme sağlamış, Türk müziğinin perdesiz en komplike sazı olmuş, çalınması en zor, nadir sazların başında gelir. Üstadları olmadan yaşayamaz. Türk müziğindeki kemence bir yöreye değil, birçok coğrafyaların renklerine - zevklerine ulaşır, yani, kemence köyün ürünüyse, Türk müziğinin kemencesi şehrin ürünüdür!

Yöresel müziğin en büyük özelliği, insan sesine muhtaç olmasıdır, acılar, ağıtlar, üzüntüler, tüm yükünü, çığlıklar, haykırışlar, neşeli bağırışların sırtına yükler. Klasik batı ve Türk müziğinin uygarlık aşaması, "enstrüman", yani alettir, şehir kültürü, insan sesinden acıyı, iniltiyi, ağıtı, sevinci alıp, alete yüklemiştir. batı müziğinin büyüsü, çeşitli aletlerin bu şaşalı, deruni, coşkulu insan seslerini, doğanın melodilerini aletlerle doruk noktasına taşıyabilmiş olmasıdır.

Türk müziğinde Tanbur ve kemencede Tanburi Cemil Bey, bu iki sazı, en üst, en imkansız estetik düzeyine çıkartmış, içindeki derin melankoliyi aşmaya çalışmıştır. Aşmak, insanoğlunun en mutlu haberidir, ancak Tanburi Cemil içindeki köklü asırların acısını aletlerle çözemedi. Geldiği nokta bizim için dehavari bir estetik düzey ise de, onun için kafi değildi. Belki de "sazların" yetersizliğiydi. Belki de Türk müziği bu yüksek hararetli, haşin acıların sıkıştığı karanlık dünyayı aşacak sazlara sahip değil.

Tanburi Cemil Bey'i, 45 yaşında melankoliden öldüren, yaralı ruhunun gelip dayandığı bu sınır noktasıdır. Ölümünün üstünden 80 yıl geçti, hiç kimse onu aşamadı.

Kentte yaşamanın filozofik maliyeti budur, ya bu melankoliyi bu aletlerle aşabilecek bir dehayı bulacaksın, ya da köylü, şebek sanatçılara esir olup, yokolacaksın. Duygularımızın en iç topraklarındaki erozyonun sebebi, bin yılın getirdiği hüznü, acıyı, sevinci bize aplatacak dehaların olmayışıdır. Bin yıldır akan bu coşkulu nehrin üstünde, bu aletlerle çıkılması en zor yokuşları yeniden tırmanmaktır!

Yani, ey insanlar, ey sağcılar, solcular, ey fenerbahçeliler! Harabeye dönmüş kaburga kemiklerinin altında korkunç bir azapla kavrulan bu zarif, ince yapılı adamın yüreği, 45 yaşına kadar dayanabildi!

Bu şehirde yaşamak istiyorsun, önce Tanburi Cemil'i tanıyabilecek, sonra da, onu aşabilecek bir nesil yetiştirmek zorundasın!

İçindeki tertemiz yarasının titremelerini, mızrabıyla dindiremedi, cehennem taşına dönüşen yüreğiyle ölümcül bir savaşa girdi. Melodilerinin su damlacıkları ruhuna kederli mizacının trajedisi sığmadı. Tanbur ve kemençenin bu ateşli hastası, yedi kat yalnızlığı içinde notalardan aziz heykeller inşa ederek, kusursuz, günahsız, ince titremeler ve birkaç yoksul tını bıraktı ruhumuza. Bu tanrısal bir inceliğin karanlık ruhumuzdaki pırıltıları, çırpınışları, çok ağrılı bir emanet. Birgün ülkemin en derin ormanlarının içinden rüzgarla sürüklenen yaprak hışırtıları gibi Tanburi Cemil Bey'i dinleyip, kalbimizde, derin, sonsuz, sevinçli tanrısal bir yumuşaklık hissettiğimizde, yeri göğü dolduran bir saygıyla, toprağımızın bu en asil, en aziz sevgili dostu önünde eğilelim.

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

Komik Kitap Komikaze 4, dördüncü baskısını yaptı. Teşekkürler.. Geçen hafta İstanbul İngilizce İktisatta çok eğlenceli bir söyleşi yaptım. Oradaki herkese de çok teşekkür ederim...

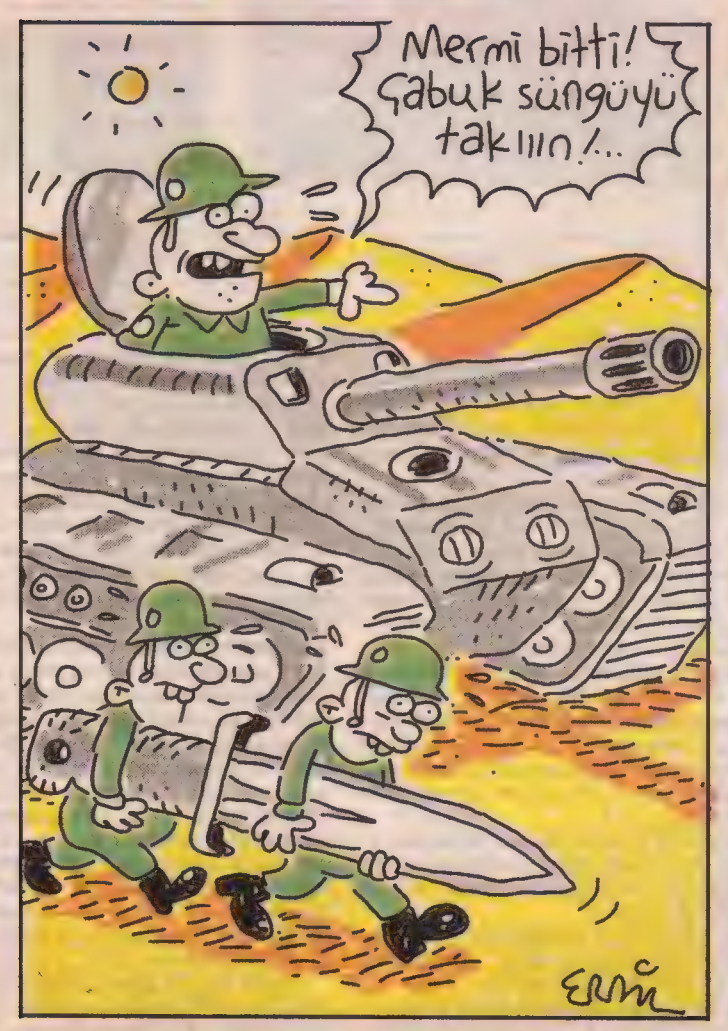

Paket Paket Yumurta Sakın Beni Unutma

R.Koç: Sayın Yılmaz... Hişşt, sayın Yılmaz... Aman diyeyim kıpramayın... Çtonk!... Paat!

M.Yılmaz: Ahh!.. Niçin terlikle sırtıma vurdunuz Rahmi Bey ya?!

R.Koç: Sus ağlama şaplağı ağzına çakarım... Sırtına bi miktar ekonomik kriz konmuş onu öldürmeye çalıştım... Ne var bunda sanki..

M.Yılmaz: Boşuna telaşe etmeyin Rahmi Bey... Gerekeni yapıyoruz.

R.Koç: Hadi canım ordan... N'aapıyorsunuz sanki?.. Hem kapanı kontrol ettiniz mi?

M.Yılmaz: Hangi kapanı?.. Al Kapan'ı mı?.. Mafya babası bi kahraman vardı hani...

R.Koç: Manyama... "Ekonomik krizi" yakalamak için kurduğumuz fare kapanını soruyorum ben... Hani tulum peyniri bırakmıştık yem olarak...

M.Yılmaz: Şey... O peyniri Güneş Taner dayanamayıp yarım ekmek arası yapıp yemiş... Dün ağlayarak gelip anlattı bu hadiseyi.. Dövücektim, komşular araya girip kurtardı.

R.Koç: Durum çok kötü Sayın Başbakan... İş dünyası hayattan tiksinmiş durumda... İnanmazsınız ödeyemediği düdüklü tencere taksitleri yüzünden Sakıp Bey'in çenesine haciz geldi, Cavit Çağlar bakkala borç yazdırıyor, Şarık Tara limuzinini satıp iki tane halk otobüsü almış, onunla işe gidip geliyor...

M.Yılmaz: Krize ilişkin ekonomik önlemler alıyoruz... Sayın Çelebi bu konuda çalışıyor.

R.Koç: Hangi Çelebi... Işın Çelebi mi?.

M.Yılmaz: Çık, Evliya Çelebi... Ehi ehi eki ki!.. Pardon, istemeyerek şaka ettim sayın Koç.

R.Koç: Biz işverenler olarak batmak üzereyiz siz halen şakadasınız, kumpanyadasınız... Bittik sayın Yılmaz... Az önce açlığımı bastırmak için bizim holdingin amblemi olan koçu kesip yedim... Derisini de biçip kedime yelek yapıcam.. Malum gelen kış.

M.Yılmaz: Abartmayın canını...

R.Koç: Abarttığım felan yok Sayın Yılmaz... Otomotiv sektörü çöktü.. Durmadan işçi çıkarıyoruz. Daha bu sabah bakamadığım seksen işçiyi cami avlusuna bıraktım. Buyrun bir de şuna bakın.

M.Yılmaz: Bu ne?

R.Koç: Fotoğraf... Daha doğrusu tekstil sektörünün üzüntüden dudağını büküp ağlarken çekilmiş fotoğrafı... Erol Atar çekti...

M.Yılmaz: Vay be!

R.Koç: Parasızlık, pulsuzluk, hammadde eksikliği belimizi fena büktü... Elektronik malzemeler üreten bi işadamı arkadaşımız, hammaddesizlikten burnundan çıkardığı tataklardan uydu anteni yapıyo... Var mı böyle iri meşakkat Sayın Yılmaz?.. Ühü ühü hünk!..

M.Yılmaz: Tamam Rahmi, kes ağlamayı... Durduk yerde içlendirdin beni be!.. Al sana ekonomik paket hazırladım... Tepe tepe kullan işte gülüm... Nasıl olsa halkın paketi.

Mesut CEYLAN

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşam Ek

98

Lale ödülleri anketi start aldı!

Okurlardan gelen öneriler ve içinde bulunduğumuz yılın LeMan'larını tarayarak lale adayları listelerini oluşturduk. Her ne kadar ititzlikle uğraştıysakta eksiklerimiz ya da hatalarımız olabilir. Anket kuponlarını listeye bağımlı kalmadan doldurabilirsiniz. Aday listelerinde okurlarımızdan gelen istekler sonucu eklemeler, çıkarmalar olabilir. Haftaya adayların niçin listeye girdikleri konusunda daha objektif ve ayrıntılı açıklamaları da bulacaksınız. Her yı olduğu gibi bu yıl da ankete katılan okurlarımıza çok sayıda sürpriz LeMan ürünü hediyeleri göndereceğiz. Kuponlarınızı bekliyoruz.

POLİTİKA

DEMİREL
(Baş lale)
KENAN EVREN
(Ebedı lale)
MESUT YILMAZ
(Çavuş olamadan terhıs oldu)
TANSU ÇİLLER
(Aklanmaya doyamadı)
BÜLENT ECEVİT
(Şahinle ışbirlığı yapan güvercın)
DENİZ BAYKAL
(Blair'in Türkiye versıyonu)
RECAİ KUTAN
(Alevı düşmanı)
NAFİZ KURT
(Gızlı hesap adamı)
MUSTAFA KALEMLİ
(Böyle meclıse böyle başkan)
KUBİLAY UYGUN
(Zapping)
MEHMET AĞAR
(Çete abi)
SEDAT BUCAK
(Çete ağa)
MEHMET GÖLHAN
(Çiller'ın emir eri)
H.CİNDORUK
(Lıder light)
YEŞİL
(Olü canlar)
MECLİS
(Lale bahçesi)
DEVLET BAHÇELİ
(Derın)
IŞILAY SAYGIN
(Bekaret kemerı)
KAMER GENÇ
(İçen içen mest olun lo!)
NECDET MENZİR
(Komser Cemil)
YAŞAR OKUYAN
(Sağ kol)
GÜNEŞ TANER
(IMF memuru)
ŞEVKİ YILMAZ
(Kayıp lale)
CEFİ KAMHİ
(Telesekreter)
MELİH GÖKÇEK
(Ankara'nın taşkafasına bak)
EYÜP AŞIK
(Mafya-devlet aracısı)
BESİM TİBUK
(Kumarhaneci)
YAŞAR TOPÇU
(Ya 3. köprü)
İMREN AYKUT
(Çevre katliamı seyırcisi şen kahkaha)

SPOR

HALUK ULUSOY
(Mafyanın gölgesindeki federasyon başkanı)
SERDAR ÇAKIR
(Ayağı kırılan futbolcuyu, bi "Acı çekmesin" diye vurmadığı kalan şiddetsever orta hakem)
ERMAN TOROĞLU
(Pazar akşamlarını, "pazar ahkamlarına" dönüştüren büyük otorite)
M.ALİ YILMAZ
(Eski paşaları danışman yapan futbol patronu)
SERGEN YALÇIN
(Okur istedi)
YÜCEL SEÇKİNER
(Mafya korkağı bakan)
CEM UZAN
(Futbolcuyu köle gibi gören "ex başkan")
TELEVOLELER
(G.t göbek üstü az futbol)
ALİ ŞEN
(Bitmedi gitti, gitmedi bitti)

İŞ DÜNYASI

KORKMAZ YİĞİT
(Şaibelerin, Pazarlıkların, kasetlerin devrik medya patronu)
EROL AKSOY
(Şifreli patron)
KAMURAN ÇÖRTÜK
(Yakın temas adamı)
KOÇ HOLDİNG
(SEKA arazisine yumuşak iniş)
ÖZER ÇİLLER
(O işini bilir)
TÜSİAD
(O her şeyi bilir)
KOMBASSAN
(Kutsal para)
EROL EVCİL
(Azmettirici, hazmettirici)
M.ALİ İLICAK
(Mega üçkağıt)
MUSTAFA ÖZBEK
(Sarı sendika)
YAHYA DEMİREL - HACI ALİ ŞEVKET DEMİREL
(Bitmeyen çile)
SAKIP SABANCI
(Parası olan konuşuyo)
ALİ HAYDAR VEZİROĞLU
(UBA kıyımcısı)
ERDAL ACAR
(Magazin bulaşığı)
HACI ALİ DEMİREL
("Abim sağolsun")
CAVİT ÇAĞLAR
("Baba"sının oğlu)
DİNÇ BİLGİN
(Edi)
AYDIN DOĞAN
(Büdü)
TOPAL KARDEŞLER
(Entegre suç tesisleri)
YAŞAR ÖZ
(Şerefli kahraman)
EURO GOLD
("Altı"ncı filo)

MÜZİK

ATİLLA TAŞ
(Ham çökelek)
EMRAH
(Büyüyünce kurtuluruz sanmıştık)
PRESTİJ MÜZİK AİLESİ
ÖZCAN DENİZ, HARİKA ÇOCUK ONUR, MAHSUN KIRMIZIGÜL, HİLMİ TOPALOĞLU
(Kendi ailemizden daha çok çıkıyorlar karşımıza)
ERCAN SAATÇİ
("Sol" notasını kullanmayan müzisyen)
EBRU GÜNDEŞ
SERDAR ORTAÇ
(Dehşet saçan koalisyon)
ÇELİK
(Post modern Hasan Mutlucan)
"PARAM OLACAAK, ARABAM OLACAAAK"
(Adı hatırlanamadı)
HÜLYA AVŞAR
(Okur istedi)
ADNAN ŞENSES
(Tigniyet abidesi)
AJDA PEKKAN
(Gençlik iksiri)

KLİP

YIKILMADIM AYAKTAYIM MAHZUN KIRMIZIGÜL
(Varoşun sefaletinden yaratılan "umut rantı")
SENSİZ OLMAZ ATA
Ne olduğu anlaşılmayan "Flamenturko" tarzının komik ötesi görüntüleri)
HAM ÇÖKELEK ATİLLA TAŞ
(Folklor soslu dandik imaj)
BUNUN ADINA YÜREK DERLER DOĞUŞ
(Sanal alemde delikanlılık tribi)
ASKERİM HAVAR HAVAR SİBEL CAN
(Duyarlı mevzu)
SANA YAN BAKANIN GÖZLERİNİ OYMAZSAM NAMUSUZUM SEDA SAYAN
(Yakın çekim işkence)
HOPPA İÇELİM ŞEREFİNE YONCA EVCİMİK
(Düşünün Türkiye'de bir Amerikan benzincisi)
YUKARDA ALLAH VAR KORKMAZ MISIN METİN AROLAT
(Gündemdeki imajlardan kaba remix)
"KILIK DEĞİŞTİRMELİ KLİP"
MEHTAP SARAÇ
(Teşhir)
AYNA
(Tecavüz klibi)

T.V / RAD

A'DAN Z'YE
(Birbirinden tuhaf konuklar kuşağı)
İNTERSTAR
(Hain Turkcell'e karşı kahraman Telsim yaygaracısı)
REHA MUHTAR
(Fenomen)
BTV
(Çamur ekran)
A TAKIMI
(Bitmek tükenmek bilmeyen geyik)
PERDE ARKASI
(Emir ve görüşlere hazır program)
REYTİNG HAMDİ
(Okur istedi)
TGRT
(Laik imajlı maneviyat kanalı)
BÖYLE Mİ OLACAKTI
(Böyle mi olur, hani sanatçı duruşu?)
LEVENT ORAN
(Kurgulu psikopatlık)
KARA MELEK
(İllallah)
HÜLYA AVŞAR SHOW
(Popo ellemeli, yılana sarılmalı garabet)
İ.H.A.
(Polisin olduğu her yerde kamerası var kameramanı yok)
YASEMİN'İN PENCERESİ
(Islak program)
ŞAHANE PAZAR
(Sözün bittiği yer)
BAY TURNİKE, AİLELER YARIŞIYOR, ÇARKIFELEK
(Paray
al
p
AY
(Erkekli
lün
SAAD
(Ne
GU
(
ço
FAR
CE
MU
EK
(Tele
(Çok u
DE
(Klas
hika
CE
(
KADI
(
ŞE
(B
(
POL
(R
(
TA
(K
HOP
"Aloo, n
DJ
(
S
(O

LeMan Özel Ödülü

DEMİREL'İN ÖDÜL AL
"DEVLET SA
(Aynı el, Deniz
idamını ona
havaya ka

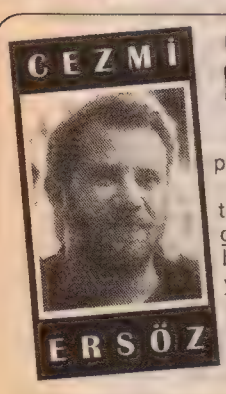

Sempatizan (1)

Ben bu ülkede herşeye sempatizan kaldım...

Sanki başka bir ülkeden getirilmiştim buraya. Nereden geldiğimi ya da getirildiğimi bilmiyordum; ama ne yapsam yine de yabancıydım bu ülkeye, insanlarına... Bir türlü bu ülkedeki insanları tanıyamıyordum. Ne düşünürler, ne yapmak isterler, gerçekten neye üzülüp, neye sevinirlerdi, bilemiyordum...

Cesur mu, korkak mıydılar; iyi mi, yoksa kötü müydüler, anlamak mümkün değildi?

Bu ülkede hiçbirşey göründüğü gibi değildi; kimse göründüğü gibi değildi.

Herkes sanki derin ve çok önemli bir sırrı taşıyor gibiydi. Taşıdıkları bu çok önemli sır yüzünden insanlar sanki gizli bir yas içindeydiler. Sanki eğlenirken, en ufak bir nedenden dolayı biraraya geldiklerinde kalkıp göbek atarken bile bu yas gözlerinden okunuyorlardı.

Sanki göbek atarken gözlerinde, **biz içimizde öyle önemli bir sır taşıyoruz, öyle ağır bir sorumluluğumuz, yükümüz var ki, bakmayın siz öyle eğlendiğimize,** der gibi bakarlardı... Belki de bu yüzden önemli bir sır taşıdıkları halde, o durumda bile kalkıp göbek atan insanlar bende hayranlık ve hüzün duygusu uyandırıyordu...

Beni anladıklarını sanmıyordum, ama anlarmış gibi yapıyorlardı. Çay söylediğimde çay geliyordu, ya da bakkaldan sigara alabiliyordum. Doktora ağrıyan yerlerimi gösteriyor, o da orasını tedavi ediyordu. Bazen iyileşiyor, bazen iyileşmiyordum...

Sevdiğim şarkıları küçük bir pusulaya yazıp garsonla gönderiyordum. Şarkıcı istediğim şarkıları okuyordu. Nedense buna çok seviniyordum.

Günlük hayatım iyi-kötü sürüyor gibiydi... Ama yine de biliyordum ki ben bu ülkeye ait değildim. Yabancı bir ülkeden gelmiş gibiydim.

Günlük hayatım sürse de doktor ağrıyan yerlerimi tedavi etse, şarkıcı istediğim şarkıları okusa da sanki hep idare ediliyorum gibi geliyordu bana... Çünkü bana hiçkimse taşıdığı o büyük, o ağır sırrın ne olduğunu anlatmıyordu...

İnsanlar sanki ben yanlarına gelince sanki bu sırdan söz ediyorlarmış da, ben duyup öğrenmeyeyim, diye hemen konuyu değiştiriyorlardı... Yabancı bir ülkeden gelmiş olduğum için benim bu sırrı öğrenme hakkım yoktu. Bu sırrın ne olduğunu öğrenmek istiyordum, ama zorla ya da onlar istemeden olmazdı. Bunu bana onların anlatmasını istiyordum.

Aslında bu sırrı onlardan gizlice öğrenmekten ve öğrendiğim bu sırrın hayatımı mahvetmesinden korkuyordum... Biliyordum, beni dışarda bırakıp, kapıları kapatıp o büyük ve önemli sırrı konuşuyorlardı... Bu yüzden bu ülkede insan yüreklerini değil, yüzüme kapanan kapıları seyretmek zorunda kaldım en çok... Yüzüme kapanan kapılardaki o tuhaf yazılar, hep bir şeyleri gizleyen sloganlar, alayla örülü tehdit sözleri, acemi kalp resimleri, rumuzları çağrıştıran alaycı isimler bilmediği bir ülkede yolunu kaybetmiş olan bana esrarengiz yol işaretleri gibi gözükürdü hep...

Yolumu kaybetmiştim, evet. Çünkü en yakınımdaki insanlarla ilgili çok önemli gerçekleri, ya da bana öyle anlatılan şeyleri, uzak şehirlerden gelen ve yeni tanıştığım insanlardan öğreniyordum. En yakınımdaki insanlar ilgili duyduğum o en önemli gerçekler beni daha da yabancılaştırıyordu en yakınımdaki insanlara...

Herşeye öylesine yabancıydım ki kendimi bir türlü anlamlandıramıyordum. Sanki yarım bir insan gibiydim.

Kimdim ben? Karşımdakiler kimdi? Ben nereden gelmiştim? Onlar hangi sırrı benden saklıyorlardı? Neden en yakınımdakiler bu çok önemli sırrı bana anlatmıyorlardı?

Aslında insanlar çoğu zaman kibar davranıyorlardı bana; ama bu kibar davranışlarının altında yabancılara gösterilen o garip küçümsemeyi hissediyordum...

Küçümsüyorlardı beni, çünkü bana inanmıyorlardı, inanmadıkları için de şefkat duymuyorlardı. İnanmadıkları için o önemli sırlarını açamıyorlardı, açamadıkları için de dostluklarını göstermiyorlardı...

Sanki benim dışımdeki herkes hayatın anlamını biliyordu... Aynı dili konuşuyor görünüyorduk, ama biliyordum ki, aynı şeylerden sözetmiyorduk. Hiçbir kelime kendisini anlatmıyordu. Her sözcük, her cümle aslında kendisinden başka anlama geliyordu. Bütün sözcükler, cümleler o önemli sırrı gizliyen birer şifreden ibaretti benim için...

Bazı anlar kendimi öylesine çaresiz hissederdim ki ucu keskin bir bıçakla sözcüklerin, cümlelerin içlerini açıp, orada gerçekte ne olduğunu, benden nelerin gizlendiğini görmek isterdim...

Bana yabancı bir ülkeden gelmişim gibi davranıldığı ve konuşulan dilin gerçek anlamını çözemediğim için hayatıma bir türlü başlayamıyordum.

Onca yıl geçtiği halde yine de kendime ait tutarlı bir öyküm yoktu. Yaşadığım olayları birbirine bağlayamıyordum. Herşey kopuk kopuktu... Büyük boşluklar vardı.

Üniversiteye yeni başlamıştım. Yolum **An** düşmüştü. Gece **Dikimevi**'nde bir öğrenci evi mıştım. Kaldığım öğrenci evine geç vakit bi geldi. İllegal bir öğrenciydi. Hızlı bir militan belliydi. Sonra onunla aynı odada yattık. Bir a ha karşı uykusunda sayıklamaya başladı:

Allahım sen soktun, sen çıkar, diyordu.

Bu sözler daha önce söylediği o teorik, bili zlerle hiç benzemiyordu. Sabah uyandığımızda sözün anlamını sordum. **Ne demekti, Allah soktun, sen çıkar?..** Önce bir an şaşırır gibi o şündü... Sonra yüzüne o çok iyi bildiğim, o ön rı saklayanlarda gördüğüm o küçümseme ifad di: **Çok karışık bu işler, üstünde durma,** Sonra çekip gitti odadan. Ama aradan yıllar ge hala onun uyurken sayıkladığı sözlerini düşün ve hiç unutamıyorum...

Üniversiteye kayıt olur olmaz girdiğim illega te de sempatizandım ben... Hatta adımı bil muştu örgütteki arkadaşlar. Beni **sempatiza** çağırırlar, örgüte yeni girenlere, **sempatizanı** ye tanıtırlardı... Örgüte yeni girenlerin çoğu s zanlıktan hızla asıl elemanlığa terfi olur ve ka pıların ardındaki konuşmalara alınırdı...

Bense hep sempatizan olarak kaldım. Örgü kadaşlar bana hep sınırlı görevler verdiler. İyi cen davranmaya çalıştılar; ama benimle aral mesafeyi hep korudular. Sık sık beni ve ben hep sempatizan olan ve hep öyle kalacak ola şarda bırakıp kapalı kapıların ardında o çok ön rı konuşmaya devam ettiler...

O kapılardan içeri giremezdim. Ve girmedim nimle ilgili kötü şeyler düşünsünler istemezdi lerdim ki onlar birgün gelip anlatsın. Anlatırke raz da mahçup olsunlar. Ama ben onlar da mahçup olmasın diye elimden geleni yapayın

OYO

reyting satın
yarışma
gramları)
ALI TAHİR
kitabını yazan
pen-show)
TTİN TEKSOY
yapsa yeri)
BETÇİLER
ul öncesi
uklar için)
K BAYHAN,
ŞAŞMAZ,
AT SAYGI,
EM ÇATAY
zyon ağaları)
RTÜK
ktan kumanda)
IZ ARMAN
k eserlerden
e arakçısı)
RAL FM
Geyik)
CEMİNAY
ok geyik)
ÇÖPDEMİR
z geyik)
EROĞLAN
altı geyik)
IRÇ FM
hi geyik)
RADYOSU
smi geyik)
KRA FM
ra geyik)
LISES FM
ten geyik)
EDİK AYHAN
Geyik)
koyyim" diyen
erin hepsi
ur istedi)
PER FM
r bastırdı)

ELİNDEN
N TÜM
ATÇILARI"
Gezmişler'in
amak için
kmıştı!)

BASIN

ALTEMUR KILIÇ
(Herdaim statiko)
RAUF TAMER
(Kekeme)
NEVVAL SEVİNDİ
(Fethullah Hoca'nın açık gelini)
GÜLAY GÖKTÜRK
(Solcu düşmanı CHE'den işçilere sövmediği kalmadı.
YAVUZ DONAT
(Babasının sesi)
FEHMİ KARLI
(Mehmet Barlas'ın halkla ilişkiler müdürü)
ALİ ŞEN
(Merkez sağ tutkalı)
HINCAL ULUÇ
(Seçkin lale)
ERTUĞRUL ÖZKÖK
(55.hükümetin özel kalem müdürü)
FATİH ALTAYLI
(Karamurat)
KENAN ERÇETİNGÖZ
("Kim kimi n'apıyor" uzmanı)
AYKUT IŞIKLAR
(Baldır & Bacak)
ÖNCÜ
(Paçavra)
AKİT
(Sinir hastası)
HÜRRİYET
(Tabak)
SABAH
(Çanak)
MİLLİYET
(Çatal)
RADİKAL
(Bıçak)
MEHMET BARLAS
(Zaman'a gitti, hacı oldu)
ŞAMDAN, GALA, vs..
(Yavşaklıkta sınır noktası)
AKŞAM
(Yanar döner, acaip)
TÜRKİYE
(Rüzgara göre yön)
EMİN ÇOLAŞAN
(Çeteler için yorum yok!)

GLOBAL LALE

BİLL CLİNTON
(Dünya pipisinin ucunda)
PİNOCHET
(Etme bulma dünyası)
SIRPLAR
(Daima katliam, ölüm makinaları)
BİRLEŞMİŞ MİLLETLER
(Bok yedi başı)
SUHARTO
(Dünyada cehennemi yaşatan tanrı vekili)
IMF
(Mazlum ulusların azraili)
SOROS
Kriz analisti, solcu düşmanı faşist)
YELTSİN
(Rus lalelisi)
D'ALEMA
(Dallama)
NETENYAHU
(Bırak Filistinliler'in yakasını ABD yalakası)

T.V DİZİSİ

(Okura bırakılmıştır)

	ALTIN LALE	GÜMÜŞ LALE	BRONZ LALE
POLİTİKA			
SPOR			
İŞ DÜNYASI			
MÜZİK			
KLİP			
T.V RADYO			
BASIN			
GLOBAL LALE			
T.V DİZİLERİ			

Adı :.....
Soyadı :.....
Adres :.....
.....
.....
.....

Yukarıdaki kuponu LeMan Dergisi "Yılın Laleleri Yarışması" İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:20 80800 Beyoğlu-İstanbul adresine ya da (0212) 251 52 67 - 245 38 06 numaralı fakslara gönderebilirsiniz.

Kıtır Lebleb

SUAT ÖZKAN

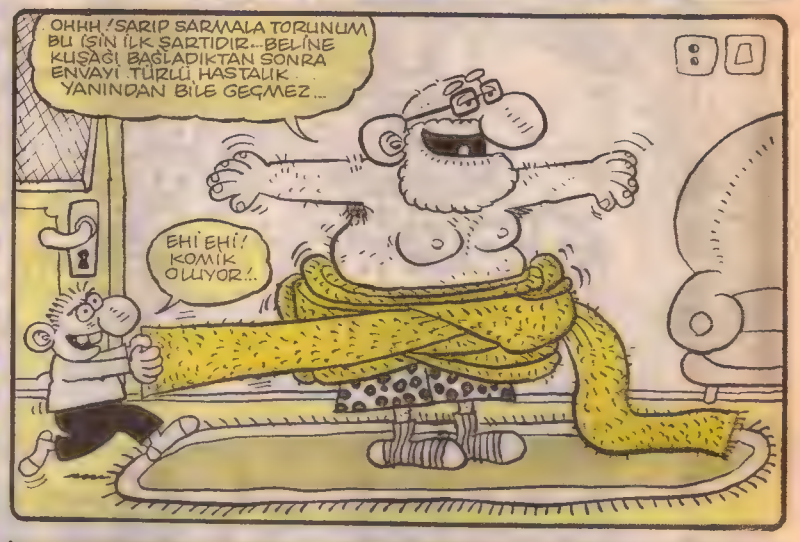

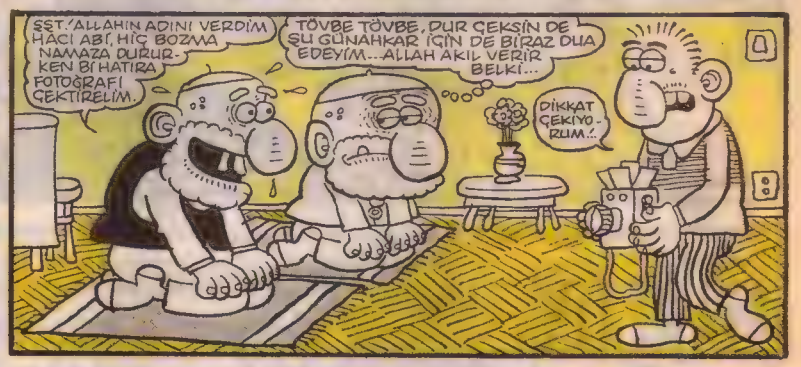

yıl bu önemli sırrı ne olduğu çok merak ettiğim, ama hep dışarda, kapıların önünde bırakıldığım halde, bütün bunlara aslında çok üzülmemiş gibi yapıp, onları teselli edeyim... Kimbilir belki yadırganacak, küçümsenecek birşey ama, söylemeden edemeyeceğim. Aslında insanların bana inanması, güvenmesi, beni gerçekten tanıması bütün düşüncelerden, fikirlerden daha anlamlıydı. Düşüncelerden, fikirlerden çok dostluklar, aramızda birgün kurulacağını umduğum derin duygusal bağlar daha önemliydi benim için...

Oysa girdiğim bu illegal örgütteki ilişkiler, kimsenin kimseyi gerçek tanımaması üzerine kuruluydu. Çünkü burada insanlar birbirlerini gerçekten tanırsa, derin bağlar kurarsa savunulan düşünceler, fikirler bu yakınlıktan zarar görebilirdi... Benim gibi sempatizan olanlar ve onlara göre hep öyle kalmakta ısrar edenler öncelikle asıl bu gerçeğin ayırdına varamıyordu işte...

Çünkü biz sempatizanlar için dostluk, birbirini tanıma dertleşme ve derin bağlar kurmak herşeyden çok önemliydi. Ama örgütün yöneticilerine göre sempatizanlar bu yüzden düşüncelere, fikirlere dört elle sarılamıyor, çok zaman kaybediyor ve kaybettiriyorlardı... Bu zaafları yüzünden hep sempatizan kalıyorlardı!

Sempatizanlar ürkek ve çekingen bilinir. Aslında hiç değil. Dostluk için, arkadaşlık için canlarını vermeye hep hazırdır onlar, ama çoğu kimse bunun hiç farkına varmaz... Örgütteki arkadaşlar ben sormadan, bana o çok önemli sırrı anlatıp, ardından gerçekte kim olduklarını anlatıp benden dostluğumu isteseler di savunduğumuz düşünce ve fikirler için hayatımı seve seve feda etmeye hazırdım...

Örgütün şefi içimden geçenlerin ne kadarını bilir, benim hakkımda ne düşünürdü bilmiyorum. Zaman zaman yanıma oturur, benimle konuşurdu. Örgütün yayınlarını okuyup okumadığı, örgütün çıkardığı hangi kitapları okuyup bitirdiğimi sorardı. Sanki bir doktor tavrı vardı onda. Ben de onun hastasıydım. İlaçlarımı alıp almadığımı, iyileşip iyileşmediğimi merak ederdi. İlaçlar örgütün çıkardığı kitaplar ve dergilerdi.

Acır gibi bakardı bana. Bana duyduğu merhamette gizli bir otorite vardı sanki. **Gayret et, bir an önce iyileş, arkadaşlarına yetiş,** der gibi bir hali vardı... Onun gözünde iyileşmek, bu dostluk, paylaşmak, içtenlik ve duygudaşlık kurmak gibi basit saplantılardan vazgeçip katı ve büyük gerçekleri görmekti...

Şefin bir de yardımcısı vardı. O da bana acırdı. Ama o benden daha çok şefe acır gibiydi. Şefin onca işin arasında bizim gibi sempatizanlara çok zaman ayırdığından, bu yüzden örgütte herşeyin aksadığından, yarım kaldığından, bunun da şefi çok üzdüğünden şefi daha çok üzmemek için hiç olmazsa benim bir an önce sempatizanlıktan kurtulmak gerektiğini söylerdi... Şefin yardımcısı herşeyi anlatırdı, ama o çok önemli sırdan yine de bahsetmezdi bana...

Sonra darbe geldi, bizim örgütü ve bütün örgütleri kapattılar. Hepimiz dörtbiryana savrulduk.

(Devamı Haftaya)

* Yaklaşık bir yıl once faili belli kişiler tarafından katledilen **Ege Üniversitesi** öğrencisi **Serkan Eroğlu**'nu unutmadık. Anısı bizimle olacak ve katillerinden hesap sorulacak.

* 20 Aralık saat 15.00'de **Adıyaman**'dayım. **Gölbaşı Gazetesi**'nın davetlisi olarak.

* 29 Aralık saat 13.00-15.00 arası **İzmir**'de **Fuar**'dayım. İmza ve söyleşi. 12 no'lu pavıyonda.

* 30 Aralık saat 14.00'de **Muğla Kelepir**'deyım. 0252-212 23 57

* **Sokak Çocukları Gönüllüleri Derneği**'nde çalışacak iyi kalplı ve gönüllü insanlar aranıyor. 0212 - 245 67 47 / 251 25 38 Çok sayıda okurumuzun derneği arayıp, gönüllü olmak istediğini öğrendim, çok mutlu oldum. Bu ülkede iyi şeyler de oluyor.

* **Eşber Yağmurdereli**'yi hiç unutmadık. Lütfen ona mektup yazalım. Çankırı E Tipi Cezaevi 16 koğuş **Çankırı.**

* **Kütahyalı** dostlara sevgilerimi yolluyorum.

* **Selim Temo.** Çiftlere Cinayet Dersleri. Halkevi Yay

* **Kebikeç Kültür Merkezi.** Yuksel Cad. 9/15 Kızılay Ankara

* **Nur Gezek.** Senin için. Nurke Yay

* Bursa'dan Hayri, Mertun, Sevil Sağın, Deniz Bilge Temel, Aykan Erden, Nilüfer Yetgin, Özgür Çiçek, Güneş Işıl Gülbeyaz, Özgü Bilgen, Sinan Karataş, Ade, Murat Akyuz, Cem Önel, Zeynep Işık, Seçkin, Nebile Çamur, Senem Kıvanç Eser, Salih Arıtekın, Martı, Vesile Kara, Taylan Çalışır, Korkut Akın, Bursa'dan Haynye, Tuğçe Kalefethoğlu, Erdal Kekeç, I Doruk, Canan, Beyza, Saadet Saraç, Melike Kınay, Şerafettin Duman, Derya, Kenan İnci, mektuplarınızı aldım sevgiyle .

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

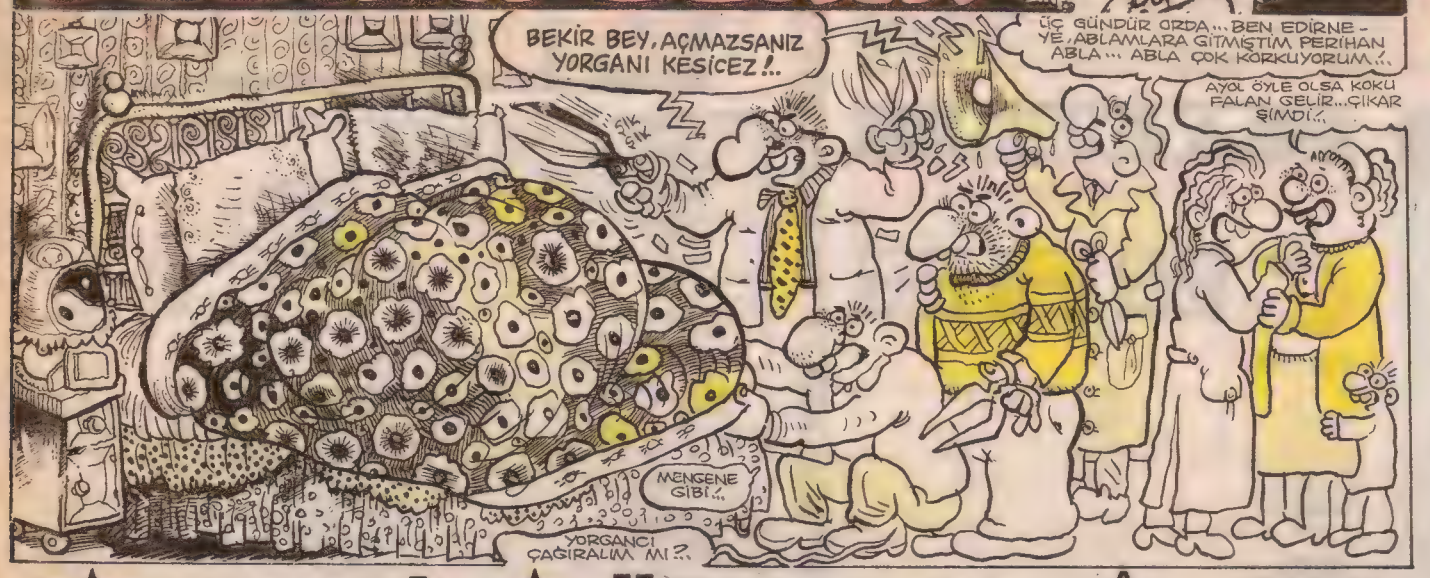

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Kurtuluş kerhane!

Evim çöp manzara

Pistanbul'un pisliğ çöpünün döküldüğü yerin dibi evim

Sağımda solumda çöp insanları.

Buralarda 13 yaşına gelmiş kızlara kurtarıcı gibi bakanlar var.

Bu yüzden oğlan çocuk değil, kız çocuk sahibi olmak istiyorlar.

Çünkü küçücük kızların peşkeş çekildiği Tayland batakhanelerinden beter batakhaneler oluşmuş bu gibi varoşlarda!

Gazetecilik damarım tuttu; bu küçük kızlardan biriyl konuştum; dedi ki:

"Bizim için kerhane kurtuluştur; hiç değilse sık sık sağlık kontrolünden geçiriliriz; bu işi bu kadar sağlıksız şartlarda yapmayız."

Onu dinlerken işken haneyi hatırladım.

İşkencehanedeyken bizim için kurtuluştu hapishane!

Çünkü hapishanede asker, gardiyan dayağı olurdu; ama elektrik verilmesi, filistin askısı, bok çukuruna atılmak olmazdı.

İşte son Türk devletinin hali:

İşkencehaneden kurtulmak isteyenlerin umudu hapishane, batakhaneden kurtulmak isteyenlerin umudu kerhane!

Ülkenin tepesi dibini de kendine benzetmiş; ahlak çöküntüsü dibe vurmuş.

Giderek artan işsizlik, açlık sonucunda bu ahlak çöküntüsü daha da artacak.

Korkarım ki bir ekmek karşılığında küçücük kızların eti satılacak!

Bu duruma baktıkça içim üşüyor, bu arada dışım da üşüyor.

Çünkü buranın evleri de çerden çöpten...

Kaldığım evin tavanları, duvarları adeta dere yatağı; içeri fena halde su ve soğuk giriyor.

Soğuktan ellerim giderek hissizleşiyor.

Ancak ellerim ne kadar hissizleşse, ülkenin giderek batakhaneye dönüşmesine hissiz kalanlar kadar hissizleşemez!

MARLON

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Akşam Saatleri

Öleceksin

Ender Özkarraman

Sokakta yürüyorsunuz..

..birden karşınızda beliren biri size diyor ki ...

ÖLECEKSİN!

?

..aniden söylenmiş bu söz karşısında ne hissedersiniz bilemem ama ölümü düşünmenizin ve hissetmenizin gerçeği, birden boğazınıza takılan bir kılçık gibi sizi incitip duracaktır...

ÖLECEK MİYİM.?.

ÖLECEKSİN!

Fakat, akabinde bu sözün bir 'deli' tarafından sarfedildiği gerçeği, bir lokma ekmek gibi yutularak o kılçığı takıldığı yerden koparacak, sizi rahatlatacaktır:

GENE NE DEDİ O DELİ.?

DELİ Mİ?.

OHH..BEN DE SANDIM Kİ...

BANA 'ÖLECEKSİN' DEDİ. YA?.

SANA DA MI?.

NE DEMEK SANA DA MI?.

Herkese... içerde, dışarda, avluda, merdivende, camii'de, tuvalette karşılaştığı herkese şöyle derdi:

ÖLECEKSİİN!..

NE?

Durup dururken, hiç nedeni yokken, çünkü sözsüz, öncesiz sonrasız bir buyruk gibi havada asılı durudu bu söz:

W.C.

ÖLECEKSİN!..

TAMAM TAAM... ÖLECEM, GİT... PARA DA İSTEMEEZ..

ÖLECEKSİN!..

Hakkari'nin delilerinden olan Efrahim her zaman hırpani, perişan bir haldeydi... Buna mukabil, sesinin tonunda bir Şeyh'in buyurgan havası vardı...

ÖLECEKSİN!..

E OĞLUM, DÖNEREKMEK VERDİK YA?.

ŞLOPS!

..OLSUN, ÖLECEKSİN!..

Bir gün, güvenlik görevlilerinden biri ona sordu:

HEY SEN.!, KİMLİĞİN?.

ÖLECEKSİN!..

NE?

..yediği dayakla yüzü gözü kan içinde hastaneye zor yetişti... Oradaki hemşireye de...

ÖLECEKSİN!..

YOK YA!.. HAH HAH HAH.. DÖN ARKANI!..

Taburcu olduktan sonra da bildiğini okumaya devam etti Efrafim...

ÖLECEKSİİN!..

FAZLA OLDUN HAA!.. DE GET, BARİ ÇOCUĞA BÖYLE LAFLAR ETME!

IHHii

Bir akşam çarşıda birisi Efrahim'in koluna girdi...

GEL BENLE...Bİ YERE GİDECEZ!

ÖLECEKSİN!

BİLİYORUM... HELE GEL SEN!..

..ve onu bir eve götürdü.

ÖLECEKSİN!..

GEC İÇERİ GEÇ!..

İçerde, bir çatışmada ölümcül yaralar almış bir adam...

EFRAHİM.? GELDİN Mİ.?

?!....

EE.? BANA SÖYLEYECEĞİN BİŞEY YOK MU.?..

ÖLECEKSİN..

Adam:

EVET... ÖLECEĞİM...

..der ve ölür..

..İşte o gün bugündür, Efrahim de bizim gibi susar... Hayatın bu tuhaf ve kaçınılmaz gerçeğini sakin.. Tamam, kabul: hepimiz bir gün öleceğiz...

Başka türlü nasıl birarada olabiliriz ki?.

EFRAHİM.?

.....

BİTTİ

YÜZBAŞI

Postmodern Zamanların Yenilmez Savaşçısı

ALBIRT

SONER GÜNDAY

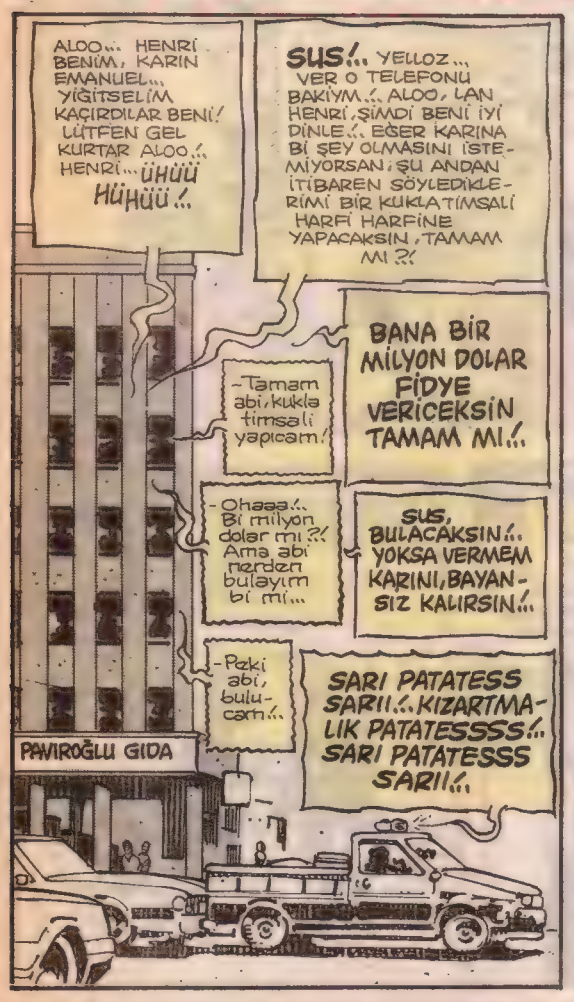

Bayıp Güüü

FEYHAN GÜVER

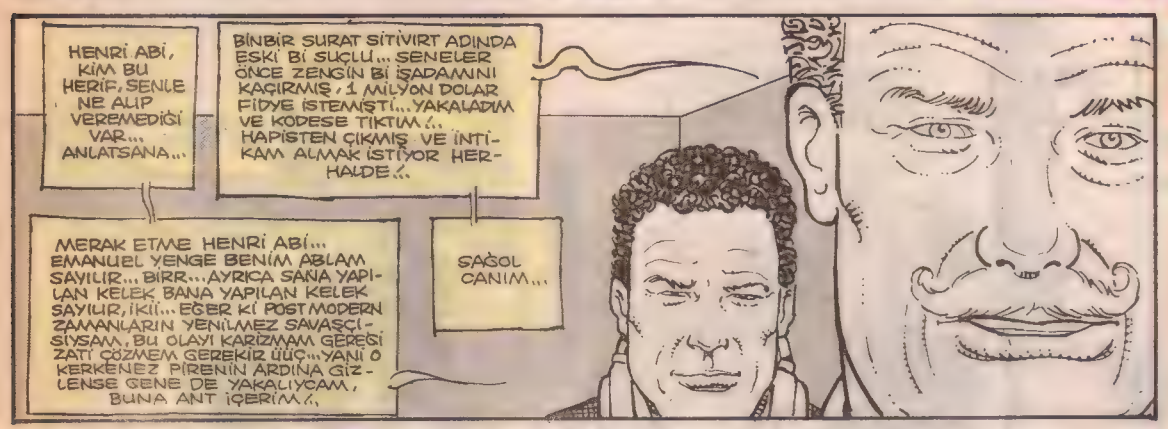

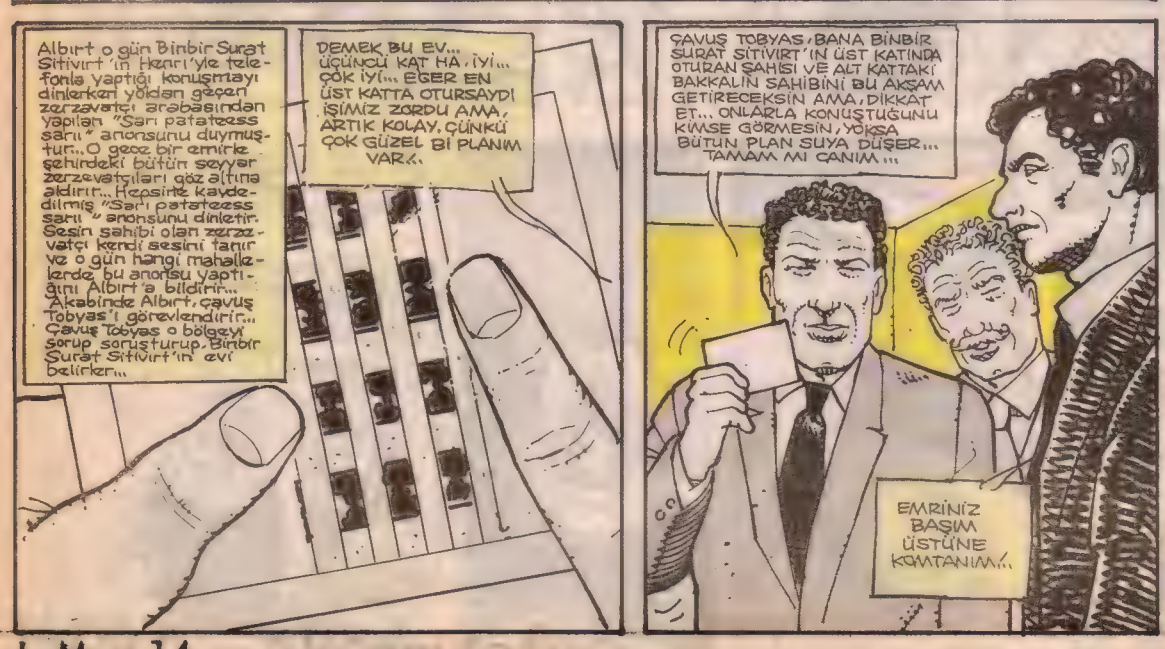

KADİR YILMAZ

KOSKOCA KURTDERELİ ALİ PEHLİVANIN OĞLUNA BAK... ŞU KILIĞA KIYAFETE BAK... İT KOPUK ÇIKTI BU!..

AMA BABA...

SUSS!. BABA DEME BANA HAYVAN!.

ARABAYA BİN TONTOM ÇAL, ARABADAN İN GIY GIY ÇAL TOKMAKLAA...BİRAZDAN KASAP HAVASI GİRİN LAY LAY LAY...

PANEL TÜRK KÜLTÜRÜNDE OYUN HAVALARININ YERİ VE ETKİLERİ

KULTUR BAKANLIĞIMIN KATKILARIYLA

ROMANTİZME CEVİZLİ SUCUKLA GİRDİK, BAKALIM NEREDEN ÇIKACAZ.!.

GINAM MMM GINAMMM

İSMİN GÜZELLİĞİNE BAK.!. FİLİPE GONZALES.!. BAŞARIDAN BAŞARIYA... BİZE NE İSİM KOYMUŞLAR: DAVUT!.. DAVUT KOYMUŞ, EVİN İÇİNE HAPSOLDUM... KOYSANA FİLİPE GONZALES GİBİ Bİ İSİM...

TOP FİLİPE GONZALES-DE... FİLİPE GONZALES ALDI TOPU.!.

YÜZBAŞI ALBIRT

Postmodern Zamanların Yenilmez Savaşçısı

SONER GUNDAY

O akşam Binbir Surat Sitivirt'in üst katında oturan bayan Deborah ve altkattaki Pavıroğlu Gıda'nın sahibi Tobyas, büyük bi gizlilik içinde merkeze getirilir... Albirt onlara olayı ve nasıl yardım edeceklerini anlatır...

EĞER SÖYLEDİKLERİMİ HARFİ HARFİNE YAPARSANIZ, BU OPERASYON BAŞARILI OLUR VE REHİNEYİ KURTARIRIZ AMA, EĞER HEYECANLANIP HATA YAPARSANIZ, İŞLER BİRAZ KARIŞIR.!.

ÖNCELİKLE SİZ BAYAN DEBORAH, HER ŞEYİ ZAMANINDA YAPMALISINIZ...BİR-İKİ DAKİKA BİLE ÇOK ÖNEMLİ, HER ŞEY TAM ZAMANINDA OLMALI...TIRSMIYORSUNUZ DİMİ.!.

YOK TIRSMIYOM, BİRAZ HEYECANLIYIM AMA SANIRSAM YAPABİLİRİM!

O gece Henri abinin evi...

TİLİ LİLİ TİLİ LİLİ!

ALOO, BUYRUN...

BIRAK ŞİMDİ BUYRUNU MUYRUNU!..BENİM BALYA HAZIR MI, Bİ MİLYON DOLARI BULDUN MU?!

HA HA HA.!..AFERİN, YAVAŞ YAVAŞ ADAM OLUYOSUN BAKIYORUM...ŞİMDİ BENİ İYİ DİNLE, YARIN SABAH SAAT TAM DOKUZDA BURUKLİN LİMANINA GİDİCEKSİN... SİLAHSIZ, TELSİZ VE YALNIZ... EĞER ÜZERİNDEN TIRNAK MAKASI DAHİL, HERHANGİ Bİ ALET ÇIKARSA EMANUELİ ÖLDÜRÜRÜM!.. BİLMİŞ OL. HER NEYSE, SENİ ALMAYA Bİ ARABA GELECEK, ÜZERİNİ ARAYACAKLAR. TEMİZSEN VE PARA YANINDAYSA, SENİ BANA GETİRECEKLER... EĞER TAKİP EDİLDİKLERİNİ ANLARLARSA TEKRAR EDİYORUM, ANLAŞMA BOZULUR...ŞİMDİLİK BU KADAR, YARIN GÖRÜŞÜRÜZ, BABAY!.. HA HA HA.!..

-Hazır abi...

ALOO ALBIRT, DEMİN BİNBİR SURAT SİTİVİRT ARADI... YARIN SABAH SAAT DOKUZDA BURUKLİN LİMANINDA BULUŞMA TEKLİF ETTİ.!.

-Çok güzel, para yanında dimi?.

YANIMDA OLMAZ OLUR MU, KAYBOLACAK DİYE AKLIM ÇIKIYO... YATARKEN BİLE YANIMA ALIYOM... NE DE OLSA EMANET PARA!

KORKMA ABİ, Bİ ŞEY OLMAZ... BEŞİ ŞİMDİ OPERASYON NOKTASINA GİDİYOM, HAZIRLIKLARA BAŞLIYOM... SEN RAHAT RAHAT UYU, SABAH DA SÖYLEDİKLERİ SAATE ORDA OL... HA ABİ, SAATİ KUR HA, UYUYAKALIRSIN MALIRSIN... İŞ BATMASIN...

-Olur, şimdi kurarım...

HADİ YARIN GÖRÜŞÜRÜZ, ÇIT.!.

Ertesi sabah...

BU ANA KADAR HERŞEY YOLUNDA GİTTİ. ULAN YA ALBIRT UYUYAKALDIYSA OPERASYON YERİNE GİTMEDİYSE, TÜH LAN KEŞKE ÇIKMADAN ÖNCE Bİ ARA SAYDIM... AMAN BE, BATTI BALIK YAN GİDER... FIRTINALAR KOPARSA KOPSUN ANASINI SATAYIM.!.

ALOO, SİTİVİRT ABİ, HERİF TEMİZ. ÜSTÜNÜ DİDİK DİDİK ARADIM HİÇ Bİ NUMARA YOK! PARA DA TASTAMAM YANINDA... ŞİMDİ ORAYA DOĞRU GELİYOZ... TRAFİK SIKIŞMAZSA ON-ONBEŞ DAKKA SONRA ORDAYIZ.!.

-Oldu canım, görüşürüz.!.

On, bikmedin onbeş dakka sonra..

HİŞŞ ALOOO.!.. BEYLER, HERKES YERİNİ ALSIN, HENRİ ABİYİ GETİREN ARABA GELİYOO... OPERASYONA BAŞLIYORUZ...

SÜREÇEK

Akşam Sefası

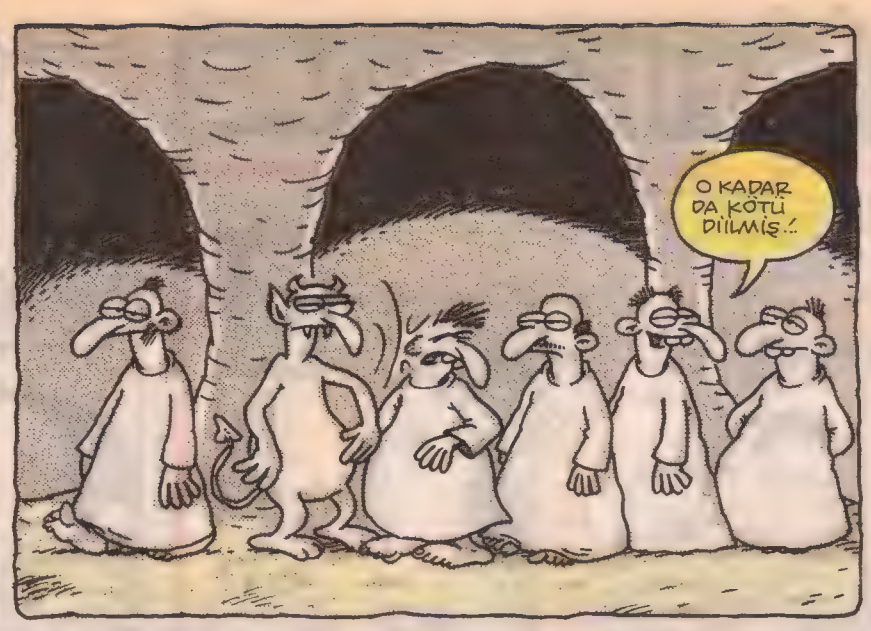

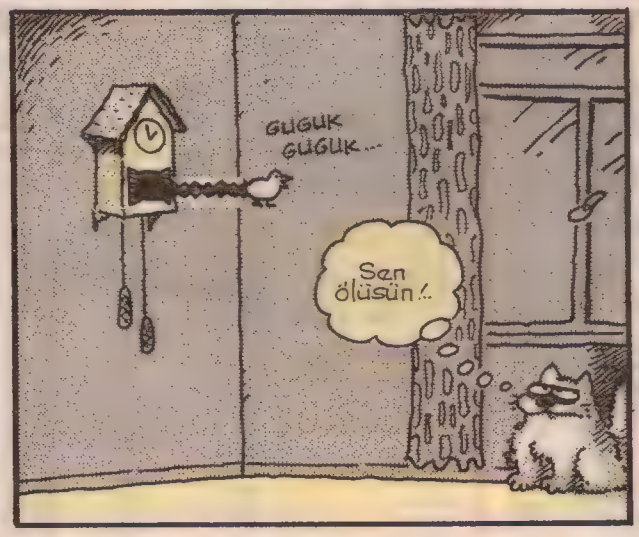

İş gezisi telefonları...

TEKE ZORTLATMASI

met üst

fakat herkes yararlanmaya çalışıyor benden mütemadiyen

vaay adi erkeg egemen toplum vaay, demek öyle

aslında doktor-hasta ilişkisi demeyeceksin vereceksin ayarı..

güneş doguyor, batıyor.. doguyor, batıyor.. mantığı, esprisi ne bunun, niye böyle

boşver şimdi bunları.. beni seviyor musun onu söyle

bir az dinlen, sonra hemen birkaç kere daha yapalım.. düşünsene eskiyecek, sarkacak, pörsüyecek bunlar.. vakit varken tadını çıkaralım.. her şeyi istiyorum, yapalım..

peki ya etik, estetik, cosmos, insan hakları, botanik genetik bilimindeki son gelişmeler, ensest, internet.. hiç mi ilgilendirmiyor bunlar seni ha öküzoğlu öküz

canını yaktım mı

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

J. PİYER, BUGÜN BİRAZ MEŞGULÜM. ŞU MAHALLEDE BİRİKEN BAYAT EKMEKLERİ MARTILARA VERMEM GEREKİYO. SEN DE GEL DİYCEM AMA HAVA ÇOK SOĞUK..

YOO, GELEBİLİRİM.. BEN DE BİR HAVA ALSAM İYİ OLUR..

YEKTA BEY OĞLUM.. ŞUNLARI DA ALI VER..

OLUR, TABİİ MEFKÛRE HANIM..

VAY, VAY VAY! YAMAN SOĞUKMUŞ YAHU! GEL ŞU VAPURU KAÇIRMAYALIM..

J. PİYER İÇERİ GİR ÜŞÜYECEKSİN..

YOK BEN İYİYİM..

DÜŞÜNÜYORUM DA, NE YAPTIĞINIZI SANIYORSUNUZ SİZ... BÖYLE BİR DÜNYA YOK KI.. GERÇEK OLAMAZSINIZ, REEL DEĞİLSİNİZ SİZ..

KANTICA

GERÇEKÇİLİK NEDİR SENCE?.. ÇALMADIM, ÇIRPMADIM, KİMSEYE BİR ZARARIM DOKUNMADI, MAFYA DEĞİLİM, SADECE AŞIĞIM VE GERÇEK DEĞİLİM ÖYLE Mİ?.. KUŞU UÇURAN KANADIDIR, AKLI DEĞİL, J. PİYEEER..

Ertesi gün...

O LALALA, OOF, OOF..

SANIRIM BU ZAMANDA BİR ŞEY OLUMLU OLUNCA HAYAL, OLUMSUZ OLUNCA GERÇEK DENİLİYOR.. SANA SOĞUKTA DURMA DEDİM.. HASTA OLDUN, ŞİMDİ BU DURUM GERÇEKTİR O HALDE... AL ŞU IHLAMURU IÇ BAKALIM..

miilli piyango size de çıkabilir

sen giren-çıkan ile niye bu kadar ilgilisin bakiim.. yoksa yoksa godoş musun

fakat işim bu benim

ne düşünüyorsun seni yasen seni mecburen ben de seni

ŞİİR DÜNYASI
Global Tad Verisi

Hawai'ye götürülen sevgili tropikal meyve ve sebzelerden olabildiğince faydalandırılarak, C vitamininin o mükemmel eriyiğini ve mineralini dokulara nüfuz ettirilir... Ola ki yalnız tropik meyve verdin, yine olmaz... Bunu un gibi, kurabiye gibi karbonhidratlarla desteklemelidir. Aksi halde sevgili berduş olur, randıman düşer... Böyle durumlarda sevgili derhal Uzakdoğu'ya götürülmeli, ağzına pirinçlapası sokulur... O da olmadı, sevgilinin usulca kulağı çekilmeli, sırtına yosun masajı yapılmalıdır. Kuş ve doğa aynıdır...

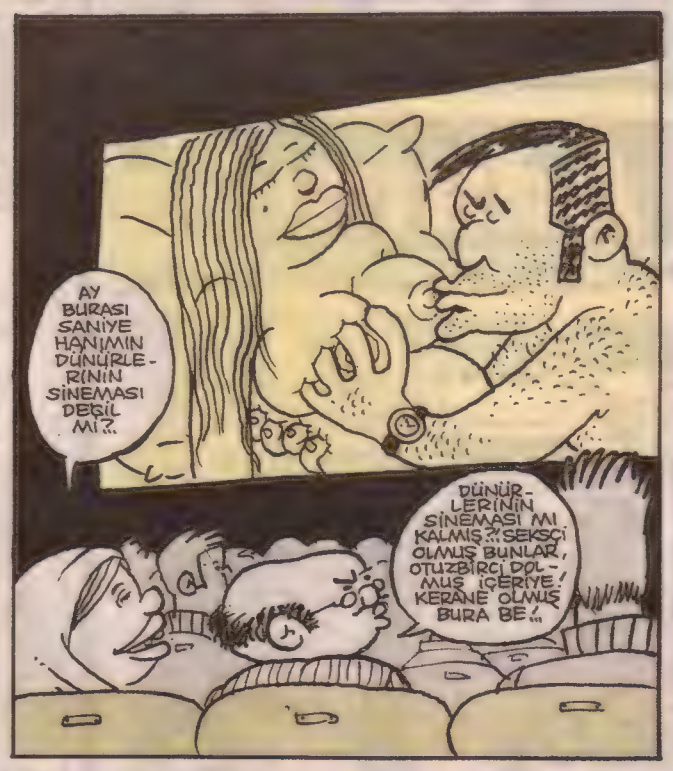

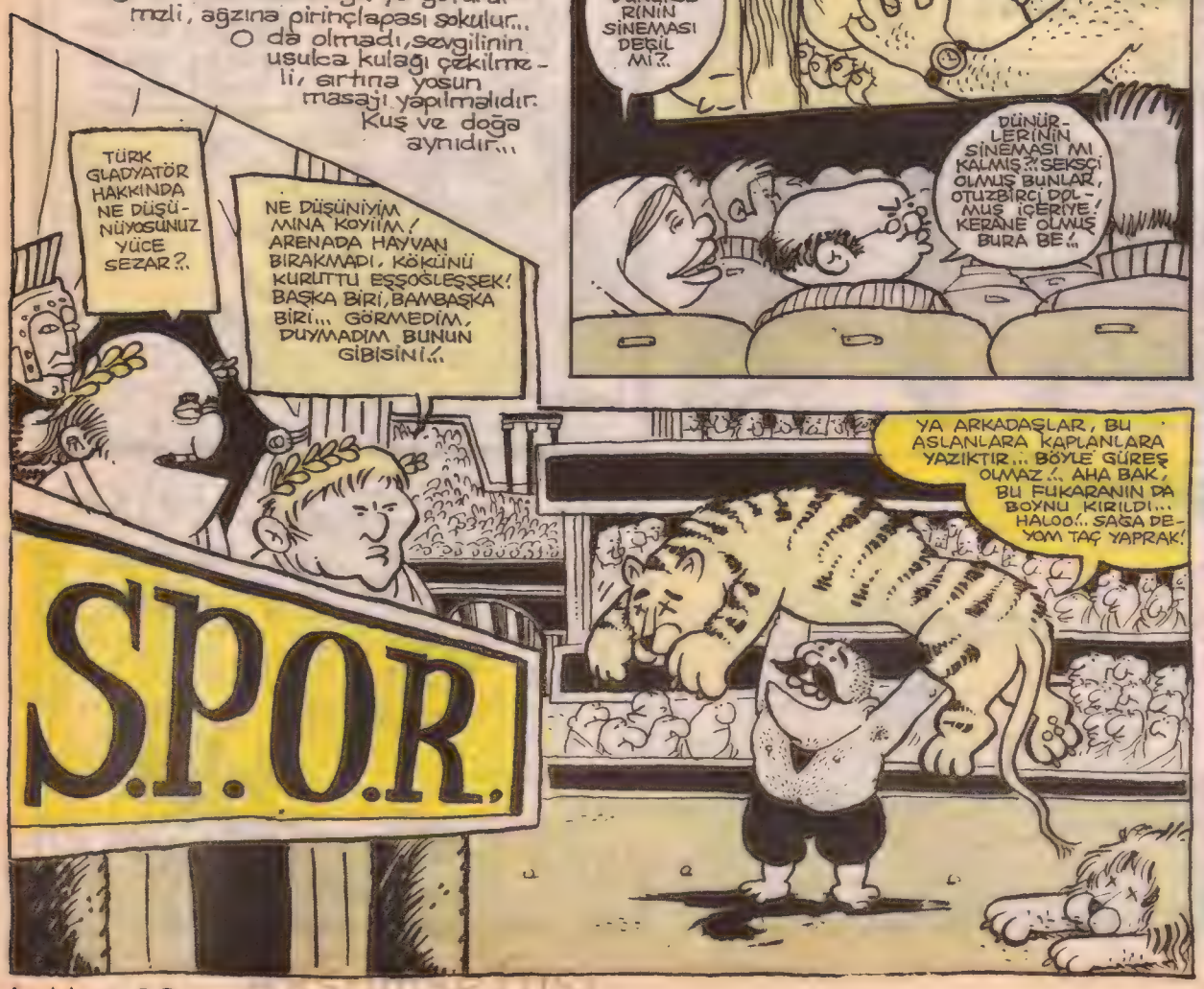

Siz hiç yetiştirme yurdunda kaldınız mı?

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Eğer siz de bir yetiştirme yurdunda kaldıysanız, oradakilerin soğukluğunu, ezilmişliğini anlayabilirsiniz. Ben daha bir ay öncesine kadar bir yetiştirme yurdu öğrencisiydim. Ve ben de bu soğuklukla hergün içiçe yaşıyordum. Hayır yanlış anlamayın ben maddiyattan gelen soğukluktan bahsetmiyorum. Belki aç değildim, kalacak yerim vardı, okulum vardı, ama hani sevgi? Nerede dostluk?

Yetiştirme yurtları hayatın en gerçek yüzü. Ben bütün iyilik (ki birçok kişi buna iyilik adını veriyor, benim hergün bir eşya gibi sayılmamı ve özgürlüğümün elimden alınmasını iyilik olarak belirtiyor) ve çirkeflıklerini yaşadım. Düşünebiliyor musunuz birgün çarşı izninden bir saat geç geldiğim için, sakın azar işittiğimi falan düşünmeyin, azar işitsem canıma minnet, işi daha da ileri götürüp akşam rüyasında benimle sevişiğini, değişik pozisyonlar denediğimizi, sabah kalktığında ise kilotunun ıslanmış olduğunu söylüyor. Ve bu saygıdeğer beyefendi, beni çok arzuladığını, onunla yatarsam para bile verebileceğini söylüyor. Bense onu diğer yetkililere şikayet edeceğimi söylediğimde "Hiç bir şey ispat edemeyeceğimi" belirtiyor. Gerçekten de düşündüğümde hiçbirşeyi kanıtlama imkanım olmadığını görüyorum ve susmak zorunda kalıyorum. Orada bizim abimiz olarak tanıtılan, bizim iyi bir geleceğe sahip olmamız için çabaladığını iddia eden adam bize orospu olmanın kapılarını açıyor. Güvenmemiz istenilen kurumda biz yetiştirme yurdu çocuklarına darbesini vuruyor

Bu da yetmiyormuş gibi yurt müdürü tarafından ateist olduğum gerekçesiyle yurttan atılmakla tehdit ediliyorum. Oradaki örtülü kızlar tarafından kitaplarım yırtılıyor. (Turan Dursun, Orhan Kemal vs. gibi yazarların kitapları) Zorla dini kitaplar okutulmaya çalışılıyor. Ve Atatürkçü olduğum gerekçesiyle hergün örtülü kızlar tarafından dayak atılıyor. Yurt yönetimi ise sadece buna bakmakla yetiniyor. (Hatta yönetim tarafından bana bağırılıp, çağırılıyor.)

Böyle bir yerde doğal olarak arkadaşlıklar kin ve nefret üzerine kurulu sahteliklerden başka birşey olmuyor. Herkesin ezildiği, yalanlarla örülü bir mekanda gerçek arkadaş edinme oranım ne olabilir? Herkesin kardeşçe yaşamak yerine güçlü olanın, güçsüz olanı ezdiği bir yerde ne derece mutlu olunabilir? Ve bizden böyle bir yerde nasıl mutlu olmamızı bekleyebilirler?

Yaşadığım yurdun adını yazmıyorum. Ama duygularımı sizlerle paylaşmak bana büyük bir mutluluk verdi. Sevgisizlikler yuvasından sevgilerle.

B.B.

Adil, parasız bir eğitim sevdasıyla,

Trabzon'da bir lisenin 2. sınıfına gidiyorum. Hayatımda idareye bir şey sormak haricinde girmeyen ben uyarı cezası almaya layık görülüyorum. Hayır, küfür etsem, birileriyle kavga etsem bu sebepten uyarı alsam gam yemeyeceğim. Görevi tenefüste dolaşıp, hocayla birlikte sınıfa girmek olan sayı (!) başkanımız bizi (benle birlikte birkaç kişiyi) idareye verdi. Ne için? Derste konuştuğumuz için sınıfın huzurunu bozmaktan. Ya bu ne şoven bu ne gerici anlayıştır. Bu ne faşist saçmalığıdır. Bir ay oldu beyimiz başkan olalı, bir aydan daha fazla, bu zamana kadar kimse konuşmadı idareye verilmedi de bu zamanda biz veriliyoruz. İdarede bulunan bayan idareci hanım (dışı Pinochet) idarede bizim neden orda bulunduğumuzu söylemiyor da benim kaşlarımla uğraşıyor. Geç kalmak üzereyim, zoru zoruna okula yetişmişim, sınıfa girmeden idareye girmişim o da kaşlarımla bozdu. "Yok burası eğlence yeri mi, yok niye kaşlarını aldın, şimdi ağzına iki yumruk indiricem görücen ip gibi kaş almayı) diye ahkam kesiyor. Hayır o da değil, daha önce hiç bir suçum veya günahım yok okul yasaklarına aykırı. Tutup da "size nasihat çekmemle uğraşamam" diyerek uyarı cezası veriyor. Sonra, "dosyanıza işleyeceğim, daha sonra gelir siz de imzalarsınız" diye bizi salıyor. Ya ben ne yapayım. Zaten o an kendimi tutup yüzüne "En büyük faşist sizsiniz, sizin yüzünüzden eğitim yerinde sayıyor" diye bağırmadım. Bu uyarı cezası ne olacak, ilerdeki yüksekokul ve meslek hayatımı nasıl etkiler onu da bilmiyorum.

Aslında Leman'ı sayı 359'dan itibaren devamlı alıyorum. Çok sevgili gerici ailem bana çok az para verdiği için abone olamıyorum. Zaten Leman'ları onlardan köşe bucak saklıyorum. Babam büyük ülkücü ya, Leman da ülkücülerin pisliklerini ortaya döküyor. Daha ne olsun dergileri onlardan saklamam için. Neyse daha önce size çok mektup yazmak istedim. Faşist ailemle gerici - sosyalist kavgalarımı, siyasetteki deli saçmalarını, birbirleini yemekten başka bir şey yapmayan iki siyasetçinin şimdi birlikte hükümet kurma çabalarını, futbolu adam öldürecek kadar hayatımıza sokanları ve bundan ne kadar rahatsız olduğumu yazıyor hayallerim de. Kağıda döktükten sonra ne zaman postalarım onu da bilmiyorum. Çok yazım hatalarım oldu karışık yazıyorum affedin ne olur. Bu mektubu okulda ellerim titreye titreye yazıyorum. Sinirden kafam allak bullak. Gerizekalı bir eğitim anlayışına değindim biraz. Derginizin en beğendiğim yazarı Nihat Genç ve Adanolu Rock'un yeni temsilcisi Kadir Demirel'e (soyadını sevmedim) çok derin sevgi ve saygılarımı gönderiyorum. "Bir ağaç gibi tek ve hür, bir orman gibi kardeşçesine" yaşamak sevdasıyla selamlarım seni Aydınlık Leman

N.Y.

Merhaba Lemanistler,

Aslında ben nereden başlayacağımı bilmiyorum. Ben 23 yaşında ilkokul mezunu bir şantiye işçisiyim.

Askerden geldikten sonra (o günlerime lanet getiriyorum) bende bir merak uyandı, kitap merakı, artık kendime neden sorularını çok sormaya başlamışken. Önce roman sonra felsefe, sosyoloji, din, psikoloji, psikanaliz, Tarih vs. hakkında araştırmalar yapıyor gözlemlerde bulunuyordum. Bilgim arttıkça artık çıldıracak gibi oluyordum. Çünkü insanlarımızın halini daha iyi anlı-

LeMan
SAYI: 371...
19 ARALIK 1998...CUMARTESİ...
Yayınlayan: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGUN
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BAPUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gokhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSOZ ● Kaan ERTEM ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri IÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat OZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ●

yordum ve insanlarımızın otorite tarafından nasıl hayvanlaştırıldığını git gide biyolojik bir varlık haline getirildiğini (Başka bir kavram bulamadım) daha iyi kavrayabiliyordum. Bu mektubu yazmamın sebebi okur mektupları köşesinde öğrenci arkadaşların çevrelerinden dolayı yakınmaları. Onlar benim halimi görseler her sabah 2 rekat şükür namazı kılarlar. Şimdi özet olarak halimi anlatayım.

Bir kere tartışabileceğim bir Allahın kulu yok. İçinde bulunduğun toplum virgülüne kadar aynı düşünceyi paylaşıyorlar. Sen her zaman ya terorist, ya anarşist, ya PKK'cı, ya ermeni, ya vatan haini, ya deli, ya cahil, gerikalmış, ya da Taksim meydanında kullanılacak potansiyel mahkumsun. Bazen koğuşlarda kendi çapımda bazı şeyleri aydınlatmaya çalışıyorum. İşte kapitalizm böyle, emperyalizm şöyle gibisinden. Ertesi gün adam benim söylediklerimi bir beste haline getirmiş ve bunları şarkı şeklinde söylüyor. Mesela sosyalizm tıntıntın, kapitalizm lay lay lom gibisinden şarkılar söylüyor tabi amcam bu şarkıyı söylerkene ben de acaba kafamı taşa mı vurayım yok yoksa duvara mı diye düşünüyorum.

Mesela birgün de yine tartışıyorduk adama sordum. Sen liberal ekonomiyi mi savunuyorsun? Adam bana şöyle ciddi ciddi baktı sonra bir profesör edasıyla hayır ülkücü ekonomiyi savunuyorum dedi. Bir keresinde şantiyeye yeni gelen bir eleman adımı unutmuş. Marxizm kardeş çekici beş dakkalığına alabilir miyim dedi. Ben bütün olanları yazmaya kalkarsam kitaplarım Aziz Nesin'inkinden daha çok olur. Neyse s..tiret bunlar bu güne kadar ne kitap yüzü görmüş ne de merak edip bi şeyi araştırmışlar diye kendimi teselli ediyorum. Esas dumuru on yedi sene okul okuyup Mimar olan arkadaştan yiyiyorum.

Mimar arkadaştan beni milliyetçilik hakkında bilgilendirmesini ve milliyetçilik felsefesini anlatmasını istiyorum. Adamın bana verdiği cevap: Milliyetçilik, ülkücülük felsefesi anlatılmaz bunlar sevgili gibi aşk gibi bi şeydir, tanımlayamazsın. Bunun gibi onlarca örnek var. Benim anlayamadığım nokta bu. Nasıl yıllarca okul okumuş, üniversitelere gitmiş bir insan ilkokulu dahi okumamış bir insanla aynı düşünceyi paylaşır. Ve ben bundan dolayı çok acı duyuyorum. Umuyorum ki Leman okuyan insanların çoğu benim gibi düşünüyorlardır.

Gelin birbirimize acılarımızı anlatmaktan ve acı çekmekten vaz geçelim. Çünkü Türkiye toplumsal felakete sürükleniyor ve bu böyle devam ederse yarın çocuklarımıza bırakacak hiçbir şeyimiz olmayacak, acılarımızdan başka. Bizim bu insanlar için yapabileceğimiz en iyi şey. Bu insanlara bir şeyler öğretmek değil. Bilmediklerinin farkına vardırmaktır. Ve bu ülkede insanlar bilmediklerinin farkına varırsa biz acı çekmekten kurtulur insanlarımız da gereken yere gereken cezayı verirler. Bunu yapmak için bence iki alternatif var. Birincisi Leman'ın da desteklediği bir platform kurup örgütlendikten sonra insanlarımıza sanatı, bilimi, felsefeyi daha doğrusu onları düşünmeye sevk etmek.

İkinci alternatif. Titan usulü duyarlı olan herkes üç kişiyi kitapla tanıştırsın ve okumayı sevdirsin.

Bu üç kişiye de herbirinin üç insana kitapla tanıştırma misyonunu empoze etsin. Lütfen bu konu düşüncesi olanlar bu sayfaya yazsın.

Bir de 367 ya da 368 yıda Yalçın devirenin İtalya'ya karşı tutumuna anlam veremedim. Satırbaşı son vermeden önce Leman çalışanlarının büyüklerin ellerinden ... gözlerinden öperim. Benim yaşımda olanlarda naaber hacı dayı n

Leman okuyanlar kendine iyi bakın. (Malum kış geldi)

Emin Kaya

Savaş ve savaşçılar üzerine!

Quest ce que la propriété? Ya da, "Das Kapital" bir, iki, üç-beş mi demeliydim? Nasılsın Canım Türkiyem? Nasılsın kuş? Nasılsın çiçek ve kelebek? Nasılsın ey kalbi eşitlik özgürlük ve devrim için çarpan eşsiz ve yüce savaşçı? Selam olsun sana! Ama ne o? Sıkıntılı gibisin. Ha, sen hala ordamısın be güzelim? Şehirde mi başlama', köy ve kırsaldan mı? Ne? Yuh artık! Hala Arnavut ciğeri modelinde direnenler mı var? Bırak babacım yeter artık, geç bunları bak ecdadın evladı cihan-ül alemde ne bulursa kopyalıyor, beyin naklı yapıyor! Ne dedin?

"Ve kanımızı, umutla, direnişle, sevgiyle sunuyoruz toprağa, ve savaşıyoruz proleter. . Aman görüm, yavaş gel, çizecen tamponu! Neyin savaşı! Kimin savaşı? Haa kapitalizmden sosyalizme geçiş diyosun! İyi diyosun da boncuk değil ki bu meret, öyle ha deyince geçirilsin! Yüreği isyan ateşiyle çarpan milyonlarca emekçi? Şimdi dostum tam anlayamadım ama, burada mevzu bahisi geçen ülke burası değil mi? Yok yani ben yirmi küsur yıldır gezerim yurdum sokaklarını da öyle dediğin eşgalde bırak milyonu, on kişi görmüş değilim! Ne dedin? Haa şu son eylemlerden dolayı size saldıran sevizyonist araba solcuları diyosun. Türbanlı, saçlı ve sakallılar birlik mi oldunuz? Ne İran mı dedin? Yok bişey sen o araba solcusunun kulağını ısırmaya devam et! Tabi canım zaten pasif sosyal demokrat, topu teslimiyetçi kaypak olur bunların.

..Titre oligarşi, bak kim geliyor? Baktın değil mi! Ne gördün? Ama olur mu oligarşi amca? Evet belki onların çoğu hala baba parası yiyen "berber düşmanı öğrenciler" belki birçoğunun elinde nasır yerine gümüş yüzükler parlıyor, ama hepsi bilinçli!! De? Solculuk mu oynuyorlar? Ama bak ne güzel slogan atıyorlar "Devrim! Hemen Şimdi!" diyorlar. Hele şuradakilere bir baksana. Bak, bak kocaman A bayrağı açtılar. Ne mi istiyorlar? Sanırım kapitalizmle, devletle ve tanrıyla bazı sorunları varmış. Devlet ortadan kalkmalıymış. Hmm! Tabi o konuda haklı olabilirsin. Şu anda devlet ve o taş attıkları polisler olmasa, yataklarında uykuya dalmadan, sırf tipleri yüzünden boğazlarını tavuk gibi kesecek kamyonla adam var. Ama onlar hala devletin kötü ve yararsız olduğu kanısındalar. Hem bak o kara bayraklı elemanlar kırmızılara pek bi kötü bakıyorlar. O kırmızılar da pek fazla değil ama onlar da üçe beşe mi bölünmüşler ne aralarında.

Marx, Proudhonu döver mi? Bakunin Neçayevi harbiden kübradan yer mi? Valla Kropotkin amca, ben onu bunu bilmem de, şu polit-büro döneminden proleter diktatörlüğe geçiş sürecini bir türlü kavrayamadım. Hem A.B.D. alt kültürünün, Türk üst-kültürünü altetmesini bırak, annesiyle vahşi bir cinsel birleşmede bulanabileceği düşüncesinden olan bir insan olarak, şu son verdiğin, ABD güdümündeki Arabistan tarzı light-şeriat modeli peşinden bunalımı ve beraberinde devrimi getirir örneğinin mantığını anlamakta güçlük çekmekteyim. Hmm! Demek yeni bir tür çok hücreli canlı keşfetmişler! Ne? Demek Türkiye'de yaşıyorlarmış, bu bölünerek azalan ve her nasılsa soyları tükenmeye yüz tutmuş olmasına rağmen bölünerek ölmeye devam eden tuhaf yaratıklar!

Savaştaki kardeşlerim benim! Sizi ben ta gönülden severim, oldum olası ben sizdenim. Ve sizin en iyi düşmanınızım da! İsyan! -kölenin soluğudur bu. Sizin soyluluğunuz, itaat olmalı. Emredişiniz bile sizin, itaat olmalı! En yüksek düşüncenizi ise ben emretmeliyim size, o da şudur: İnsan aşılması gereken birşeydir! Esirgemem sizi ben, ve sizi ta gönülden severim, savaştaki kardeşlerim benim!

"Kemal the Provo" - DTCF / Ankara

İyi de niye,

Mensubu olduğum (!) coğrafyada, bambaşka bir dünya içinde buldum kendimi, okulum bitmiş, çok geçmeden bir işe başlamış ve hep peşinde olduğum maddi özgürlüğümü (bunun aslında maddi esaret olduğunu sonra anlayacaktım) kazanmıştım. Artık tüketici konumda değiş üretici (!) konumdaydım. İlk zamanlar öyle hoş duygulardı ki, kendinden emin bir komutan edasıyla taarruza geçtim, güç benimdi. Herşeyi yakıp-yıkar, düzendeki çarpıklıklara bile tek başıma karşı koyabilirdim. Sana duyduğum büyük aşkı bile bitirebilir, ne sana, ne de birbaşkasına, ihtiyacım olmazdı. Öylesine emindim ki kendimden, gözüm karaydı. Artık "ben" vardım ve varolduğumu anlatmak zorundaydım. İşte burada "Dur" ikazı çıkıverdi karşıma, ne beni alıkoyabilirdi ki yolumdan, "Dur" dediler, sadece "Dur" neden? Neden durmalıydım. Önce davranışlarıma dur dediler. Sonra soyutu somuta dönüştürmeme "Dur" dediler, bir sır vereyim mi, sana olun aşkıma dur diyemediler. Bunlar rüya mı? Rüya ise biri beni uyandırsın diye düşündüm. Yine sordum, ne yani düşünmek de mi suç? Nasıl bir coğrafyada yaşıyorum hangi iklim (!) koşulları bizi bu hale getiriyor. Yediğimize - içtiğimize birşeyler katıp uyutuyorlar mı bizi? Beyinlerimizdeki prangalar da ne demek oluyor?

Şimdi daha iyi anlıyorum ben hiçbirşey kazanmamışım. Aslında hep kaybetmişim, ruhumuzu bile satın almaya kalkışanlar, üzgünüm, bu isteğiniz, bu sefer olmayacak, sen de uzaktasın, sensiz özgür yaşadığımı düşünürken, meğer seninle özgürmüşüm. Yaşadığım coğrafya sürü öğretisini öyle benimsemiş ki, bu coğrafyanın üzerinde yaşayanlar, birer robot halini almışlar, ne komut verilirse onu yapıyorlar, sus, dur, yapma, düşünme, okuma... E öl be! Ah benim yazık toplumum. Sen öyle farklısın ki bu coğrafyada yaşayanlardan. Duysun herkes, komşu ülkeler, KKTC hatta tüm dünya. Seni çok seviyorum. Hiç değişme, hep böyle kal.

Sehra Sezer

Yaşasın Devrimci Liseliler,

Sevgili Leman okurları Leman'ı her hafta zevkle okuyorum. Ama 5 Aralık'taki 363. sayınızda yayınladığınız "Türkiye'nin aydınlık yüzü!" adlı yazıyı okuyunca çok heyecanlandım. Liseli gençlerin Dev-Lis geleneğini devam ettirmeleri beni çok mutlu etti. Çünkü biz de "Dev-Lis" adıyla bir dergi çıkarmak istemiştik ama başarılı olamamıştık. Zaten bu mektubu da bu başarı için yazıyorum.

Ben de eski bir devrimci liseli olarak 68'den günümüze kadar ulaşan bu geleneğin bir temsilcisiyim. Ama arkadaşlarımızın içinde bulunduğu durumu okuyunca aklıma Dev-Lis'in tarihi geldi. Devrimci Liseliler 70'li yıllarda Türkiye'deki tek liseli sol yapıydı. Binleri sokağa döken, dergi çıkartan, Sivas ve Maraş olaylarında okulu boykot eden, eylem düzenleyen, devrim mücadelesinde 300'e yakın arkadaşımızı bu yolda kaybeden (Necdet Atlı) bir örgüttü. 70'lerin sonunda kitleselliği ve meşruluğu yakalayan Dev-Lis 80'le birlikte önemli bir darbe yedi. Bu sıkı yönetim dönemine ancak 4 yıl boyunca dayanabildi. 4 yılın sonunda bütün temsilcilikleri, büroları, birimleri dağıtılmıştı. İçinde çalışan insanlar ise ya tutuklandı ya da saklandılar. Tabii ki bu olaylar bazı çıkar çevreleri için sevindirici olaylardı. Çünkü liselerde istedikleri baskıyı kurabileceklerdi. Fakat bu sıkıntılı dönem uzun sürmedi ve 90 başlarında Dev-Lis tekrar liselerde var olmaya başladı. Bu sefer işi daha zordu bir taraftan ülkücü gençlik, bir taraftan şeriatçılar, diğer bir taraftan ise baskıcı okul yönetimleri ve oligarşi vardı karşısında. Bunca zorluğa rağmen devrimci liseliler ilkelerinden yani teorisinden ve pratiğinden hiçbir zaman ödün vermedi. Her zaman öncü oldu, liselerde ve gençlik alanında bağımsız bir örgütlenmenin, militarizme karşı mücadelenin, anadilde öğrenim hakkının verilmesinin kaçınılmaz bir gerçek olduğunu savundu.

Ben ise liseyi bitirdiğim için devrimci liselilerle olan bağlarımı kopardığımda baskılardan dolayı bir dergi çıkarabilmiş değildik. Fakat bu arkadaşlar bizim yapamadığımızı yapmış ve bir dergi çıkarmışlar bu liseli gençleri tebrik etmek ve onlarla tanışmak isterim. Fakat dergilerini çıkartırken Dev-Lis'in 30 yıllık tarihi tecrübesinden faydalanmak ve onların da bu tarihe birşeyler katmasını isterim. 68'den bugüne liseliler Dev-Lis'le mücadelede sevgiler.

Not: "Demokratik Lise için Devrimci Liseliler" derginizi artık Ankara'daki kitapçılarda satabilirsiniz, çünkü hepsiyle konuştum ve kabul ettiler.

R.Ü.

Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 - 251 52 67 ● **Abonelik için:** 244 15 11 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9 000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

GÖKHAN DABAK

LeMan Kültür Kitapçısında

"EKONOMİK KRİZ" GÜZELLİĞİ

Yılbaşı hediyeleriniz için

%20 - %30 - %40 - %50 İndirimli

KİTAPLAR, CİLTLER, TİŞÖRTLER, BARDAKLAR VE MOUSE PAD'LER

SADECE VE SADECE 1999 GİRENE KADAR

%20 %30 %40 %50 İNDİRİMLİ

LEMAN KRİZ GÜZELLİĞİ

KAMPANYASINI KAÇIRMAYIN

Adres: İmam Adnan Sok. No:20 80800 Beyoğlu-İstanbul.

26 Aralık 1998 Cumartesi-Sayı:372 • 200.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Ramazan Arefesi Ölüm Kustuğu *Irak*'a Attığı 900 Kiloluk Güdümlü Bombalara *"Ramazan Hediyesi"* Yazan *Amerika*'ya Leman'dan Noel Füzesi.

Son elli yıldır masum ülkelerin, mazlum halkların, kan emicisi, kan dökücüsü, süper güç Amerika'nın çıkarlarını korumak için yaptığı zalim saldırıların bir yenisine daha tanık olduk geçtiğimiz hafta. **CNN**'den yine canlı yayınlanan son **IRAK** saldırısında vahşet bir havai fişek gösterisiymişçesine bütün dünya tarafından izlendi. Körfez savaşında radyoaktif etkili bombalar kullandığı kanıtlanan Amerika'nın işlediği insanlık suçları yalnızca bununla sınırlı kalmıyordu elbette. Onbinlerce **IRAK**'lı bebek ve çocuk ambargo nedeniyle ölürken onlardan bir bebek mamasını bile esirgiyordu süpergüç Amerika ve batılı yardakçıları. Bu Ramazan'a girerken Amerika bir kez daha saldırdı IRAK'a ve bombaların, füzelerin üstüne **"İŞTE RAMAZAN HEDİYESİ"** yazdılar. Biz de **"Sam Amca"**ya bir **"noel hediyesi"** gönderiyoruz.

Bu arada, Ramazan ayı içinde bulunan tüm islam alemine hayırlı ve bombasız nice Ramazanlar, hıristiyan alemine de LeMan ailesi olarak mutlu noeller diliyoruz.

Tuncay

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

KASET SAVAŞI

Tansu Çiller'in özel televizyonu btv'yi sadece kablo yayınına bağlı olanlar izliyor, alt yazılarında Aydın Doğan ve Emin Çölaşan için bir haber geçecek olursa, İ. Aydın Doğan, İ. Emin Çölaşan yazıyorlardı, RTÜK tarafından kapatıldılar, şimdi de Tık tık Emin Çölaşan yazmaya başladılar. Memduh Bayraktaroğlu denilen, yılışık herif, program yapıyor bu televizyonda, aynen şunları söyledi: "Bana Tansu Çiller'in yalakası diyorlar, aziz izleyicilerim, Mesut Yılmaz'ın yalakası olsaydım, daha mı iyi olurdu?.." btv televizyonun son bombası, Unkapanı piyasasının patronu şu ot kafalı herif Şahin Alpay. Kaset piyasasına el atmalarının bir sebebi var. Meral Akşener, MİT'in kaset dairesine de el atıp, ortalığı karıştırdı. Ertuğrul Özkök, kasetteki konuşmalarına hiç değinmedi. Kamuoyunun şimdiye kadar küfürleri ve beklentileri doğru çıktı, Ertuğrul Özkök suçüstü yakalandığı halde, görmezden gelip, kendini şöyle savundu: "Yarın sizin de telefonunuz dinlenebilir?".. Metin Göktepe'nin annesi de böyle konuşmuştu, yarın sizin oğlunuzu da öldürebilirler. Mecliste kaset gündeme geldi, yine kimse Ertuğrul Özkök'ün patronu için istediği 130 milyon dolardan sözetmedi, kürsüye çıkanlar, Meral Akşener hala hangi istihbarat birimini gizlice yönetiyor ki, bu kasetleri ele geçirebiliyor. Hatta, bu gizli dinleme yüzünden milletvekilleri, anayasaya karşı suç işlendiğini, DYP'nin bu yüzden kapatılabileceği tehdidini savuruyorlar. Kasetler aleyhlerine dönünce, şantaj kızıştı, parti bile kapatılabilirmiş. Peki o gazeteler niye kapatılmadı, o ekranlar niye kapatılmadı, o partiler niye kapatılmadı. Ertuğrul Özkök aleyhine kaset çıkıp, hırsızlar suçüstü yakalanınca, demek anayasa suçu oluyor, parti bile kapatılıyormuş...

Her neyse, hergün suratlarını ekrandan gördüğünüz bu hırsızlar, siyasiler tepişirken, ayakları altında ezilen, çiğnenen kupkuru otlar gibi memuru, işçisi, yüzbinlercesi işten atılıyor, bir kasettir laf dönüyor, yine unutturuluyorlar. Neyse, önümüzdeki seçimlerde Fazilet partisine şans verilmeyeceği, anketler CHP'nin de sandıktan çıkamayacağını gösterdiğine göre, halkın önünde, ya Susurluk çetesinin partisi, karşısında da Çakıcı'nın partisi Anap, Aydın Doğan, Koç ortaklığı çıkacak.

Bok dolu çuvallar ekranlara çıkıp, oy isteyecekler. Halk ta acaba hangisinde daha az bok var diye parmak hesabı yapacak. Acaba Uzan grubunun Star'ı hangi çuvalı destekleyecek, Dinç Bilgin'in ATV'si, hangi çuvalı destekleyecek, paraları kapıp TGRT'ye koşan Savaş Ay hangi çuvalı destekleyecek, Erol Aksoy'un SHOW'u hangi çuvalı, Korkmaz Yiğit'in kendi içerde televizyonu demokrasi atağında Kanal Altı hangi çuvalı, STV-Samankafalılar televizyonu hangi çuvalı... Ve bu çuvalların üstüne yapışmış yüzlerce küçük sokucu yazar sinekler, spikerler, dergiler, sunucular, binbir güzel koku, renkle sevişip, yiyip, dans ederek, bakalım hangi çuvalı destekleyecekler!

Her neyse, ben size güzel bir fıkra anlatayım. Yalçın Küçük Türkiye dönüşü macerasını bir arkadaşı anlatıyor. Paris'ten çıkmışlar yola, ancak bir türlü Paris'te otobanı bulamıyor, dön baba dönüyorlarmış. Şöför Yalçın Küçük'e, arkadan bizi takip eden varsa, bu adamlar ne aptal bir türlü yolu bulamıyor diyecekler, der, Yalçın Küçük de, eğer arkadan bizi gören olursa, son bir şeref turu atıyoruz, deriz... **N.G.**

LeMan

KISADAN KISA
Ocağımıza İncirlik diktiler

Can Yücel

Meral Akşener'in Güneş Taner ve Ertuğrul Özkök arasındaki bol küfürlü teşvik kredisi pazarlığını içeren kasedi açıklaması ortalığı allak bullak etti. Türkiye'nin polis devleti olduğunu ve telefon dinlemenin anayasal suç olduğunu söyleyen Özkök, kendi gazetesindeki yargısız infazları çabucak unuttu.

Ekonomik krızden büyük sermaye sahipleri, devlet destekli 500 trilyonluk rarsız çıkarkken, Anadolu kaplanları aldıkları gazla Afgan tazılarına Eximbank kredisiyle zadöndüler...

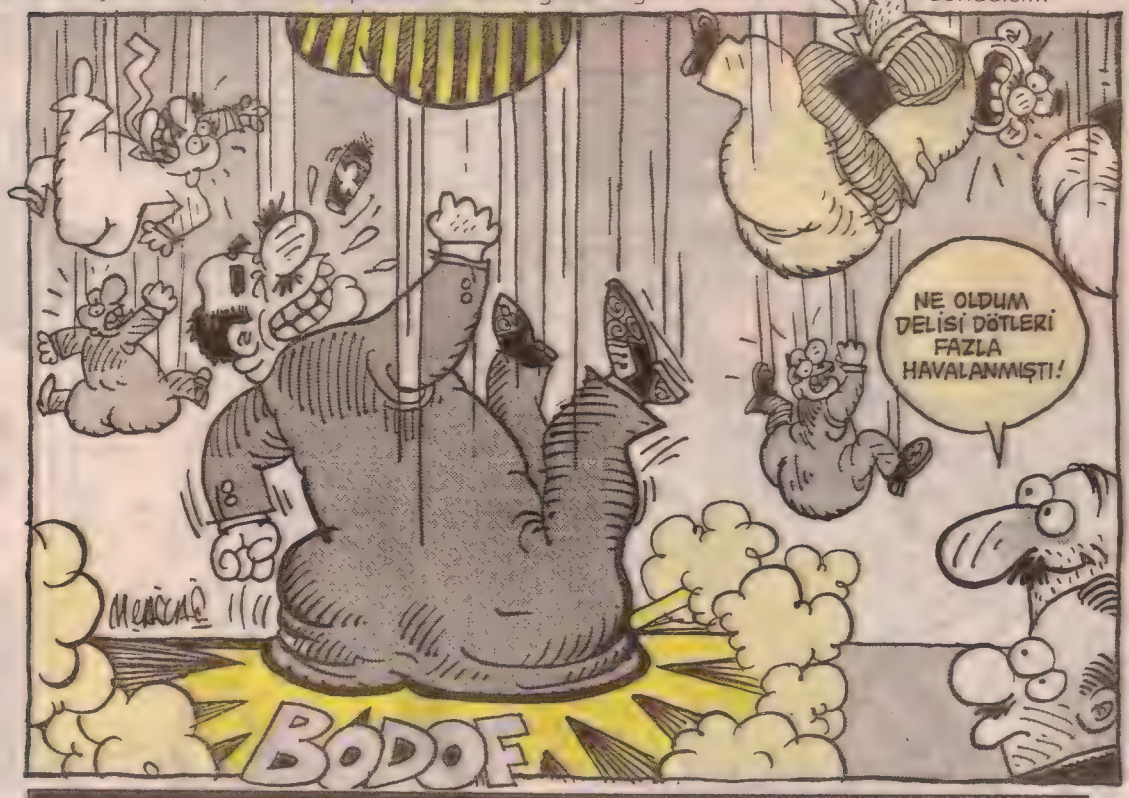

Güya Saddam'ı devirmek için yapılan ABD saldırısında 68 masum insan yaşamını yitirdi

A.B.D
Çöl akbabası
YALIM EREZ
Çerez
AKŞENER
Telefon sapığı koca kulak
ERTUĞRUL ÖZKÖK
İş sahibi hani bunun ilk sahibi
T.E.K.
Bu laleleri karanlıkta yazdıran kurum

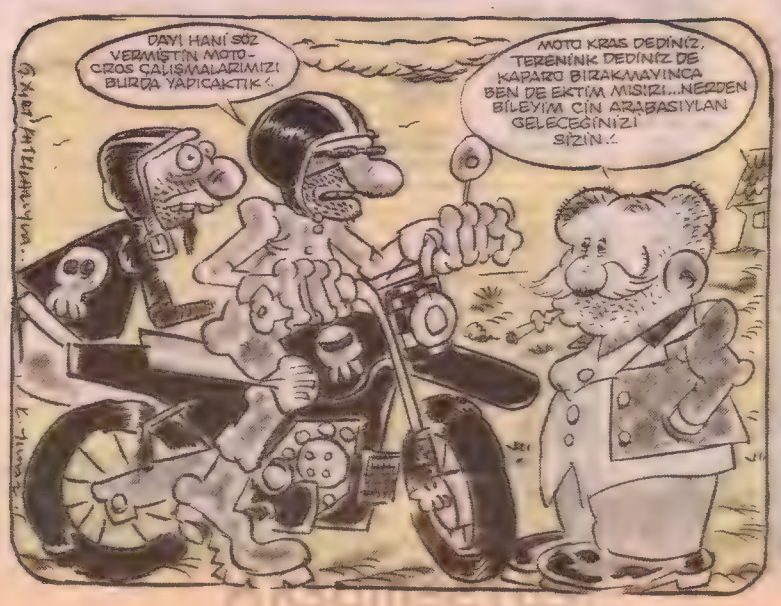

İstanbul Üniversiteleri öğrencileri YÖK'le aralarındaki acılarla dolu aşkı bitirme kararı aldılar(!?) (Ayrıntılı açıklama mektuplar köşesinde / çizgi.. öğrenciler)

ZOMBİ HALA ÜNİVERSİTEDE!

İstanbul Üniversitelerinden öğrenciler

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Ve İbret-i Alem'den Vesikalar

%100

Şiirleriniz

Yine güzel bir akşam
İşte çengi sofrası
Yok kimse de tasası gam
Düşler sokağı burası

Gir kapıdan içeri
Al kâsevi haşeri
Ki bu bir
Düşler sokağı burası

Müzik güzel, aşk güzel
İçindeki dost güzel
Hergün bu dergeha gel
Düşler sokağı burası

Zaman durmuş akmıyor
Çok nostaljik havası
Kimse hava atmıyor
Düşler sokağı burası

Cinsiyetten sonra Edward'ın cesedi teşhir edildi... Cesette görünen hiç bir darp izi yoktu... Bu itikayeleri yatıştırmak amacıyla yapılmışsa da hiç kimseyi kandıramamışlardı... Çünkü Edward'ın korkunç çığlıkları, tüm şatonun duvarlarında yankılanmıştı... Ve çünkü ona verilen bu en büyük ceza, bir homoseksüelin hissedebileceği en büyük orgazmı yaşamasına vesile oldu... Final tamı tamına gerçek bir krala layıktı... İşte... İbnelliğin halktan gizlenmesi adına saplanan ölüm ve şahlanan orgazm çığlığına dolayısıyla ibnelliğe şahitlik eden halk...

Bir de, acı hayatın orta yerine ekilmiş zehir çiçeklerinin gerçek öyküsü var... Konsept gayet klasik aslında... Elinde gönülden derilmiş çiçeklerle, beklenen sevgili... ama bir türlü gelmeyen o sevgili... Adamın şeyi hakikaten samimi ve kalite bir AŞK iken **kandırılmış** olduğunu gelip haber veriyor birisi... halktan birisi... Çünkü bizim adamımız halktan birisi olamayacak kadar kendini aşka yoğurmuş bir yarı tanrıydı... Ama bir yarı tanrıyı haketmeyen ve hiç gelmeyen ve hiç de gelmeyecek o sevgili ?????.....

OAAH!!!

3. Edward 25 Ocak 1327'de tahta çıktı... Gloucestershire'daki Berkeley Şatosu'nda hapsedilen 2. Edward kaçmaya kalktıysa da yine yakalandı ve 21 Eylül 1327'de, anüsüne kızgın bir ocak demiri sokularak öldürüldü... Bu oldukça dehşet verici öldürme yöntemi, kralı, homoseksüelliği için cezalandırmak amacıyla olduğu kadar, suçu gizleme çabasının bir sonucu da olabilir...

Kalakalmış bizimkisi orda öyle... elinde çiçeklerle... Bir daha da ordan hiç gitmemiş... Çiçeklerini çalmışlar teker teker boynu bükükten... Çiçeklerini saran kağıt parçası kalmış sadece orada... Dilenci sanmışlar. (hala öyle.) Oysa o içten içe korkunç aşk şiirleri yazan bir dervişti... Bana okuttu bi kısmını. (inanmıyorsanız gidin bakın. Adana Kadirli'de. Çamlıkahve'nin kösesinde...) Kimisi de diyor ki: acı haberi alınca yüksek dozda "asit" (uyuşturucu) almış bu ve "asit trip"nden çıkamadığı için beklediği o yerden gidememiş bir türlü... Asıt öyle yaparmış insanı..... Ey halk, sen nelere şahitsin yahu...

... sevmem. ben zaten az şey severim. hayvanları sevmem, insanları ve bitkileri de. asla gondola, helikoptere, hovercrafta binmem, bindirilirse inerim, indirmezlerse bu hiç de hoş bir durum olmaz. asla kemalettin tuğcu

bahadirboysal@yahoo.com.

Benim gönül dostlarım
Gelin fasıl yapalım
Dertleri unutalım
Düşler sokağı burası
Hanife KAHRAMAN İstanbul

anatomia

98 Lale ödülleri anketi start aldı!

Okurlardan gelen öneriler ve içinde bulunduğumuz yılın LeMan'larını tarayarak lale adayları listelerini oluşturduk. Her ne kadar ititzlikle uğraştıysakta eksiklerimiz ya da hatalarımız olabilir. Anket kuponlarını listeye bağımlı kalmadan doldurabilirsiniz. Aday listelerinde okurlarımızdan gelen istekler sonucu eklemeler, çıkarmalar olabilir. Haftaya adayların niçin listeye girdikleri konusunda daha objektif ve ayrıntılı açıklamaları da bulacaksınız. Her yı olduğu gibi bu yıl da ankete katılan okurlarımıza çok sayıda sürpriz LeMan ürünü hediyeleri göndereceğiz. Kuponlarınızı bekliyoruz.

POLİTİKA

DEMİREL (Baş lale)
KENAN EVREN (Ebedi lale)
MESUT YILMAZ (Çavuş olamadan terhis oldu)
TANSU ÇİLLER (Aklarınmaya doyamadı)
BÜLENT ECEVİT (Şahinle işbirliği yapan güvercin)
DENİZ BAYKAL (Blair'in Türkiye versiyonu)
RECAİ KUTAN (Alevi düşmanı)
NAFİZ KURT (Gizli hesap adamı)
MUSTAFA KALEMLİ (Böyle meclise böyle başkan)
KUBİLAY UYGUN (Zapping)
MEHMET AĞAR (Çete abi)
SEDAT BUCAK (Çete ağa)
MEHMET GÖLHAN (Çiller'in emir eri)
H.CİNDORUK (Lider light)
YEŞİL (Ölü canlar)
MECLİS (Lale bahçesi)
DEVLET BAHÇELİ (Derin)
IŞILAY SAYGIN (Bekaret kemeri)
KAMER GENÇ (İçen içen mest olun lo!)
NECDET MENZİR (Komser Cemil)
YAŞAR OKUYAN (Sağ kol)
GÜNEŞ TANER (IMF memuru)
ŞEVKİ YILMAZ (Kayıp lale)
CEFİ KAMHİ (Tefesekreter)
MELİH GÖKÇEK (Ankara'nın taşkafasına bak)
EYÜP AŞIK (Mafya-devlet aracısı)
BESİM TİBUK (Kumarhaneci)
YAŞAR TOPÇU (Ya.3. köprü)
İMREN AYKUT (Çevre katliamı seyircisi şen kahkaha)

SPOR

HALUK ULUSOY (Mafyanın gölgesindeki federasyon başkanı)
SERDAR ÇAKIR (Ayağı kinlan futbolcuyu, bi "Acı çekmesin" diye vurmadığı kalan şiddetsever orta hakem)
ERHAN TOROĞLU (Pazar akşamlarını, "pazar ahkamlarına" dönüştüren büyük otorite)
M.ALİ YILMAZ (Eski paşaları danışman yapan futbol patronu)
SERGEN YALÇIN (Okur istedi)
YÜCEL SEÇİNER (Mafya korkağı bakan)
CEM UZAN (Futbolcuyu köle gibi gören "ex başkan")
TELEVOLELER (G.t göbek üstü az futbol)
ALİ ŞEN (Bitmedi gitti, gitmedi bitti)

İŞ DÜNYASI

KORKMAZ YİĞİT (Şaibelerin, Pazarlıkların, kaseterin devrik medya patronu)
EROL AKSOY (Şirketi patron)
KAMURAN ÇÖRTÜK (Yakın temas adamı)
KOÇ HOLDİNG (SEKA arazisine yumuşak iniş)
ÖZER ÇİLLER (O işini bilir)
TÜSİAD (O her şeyi bilir)
KOMBASSAN (Kutsal para)
EROL EVCİL (Azmettirici, hazmettirici)
M.ALİ İLICAK (Mega üçkağıtçı)
MUSTAFA ÖZBEK (Sarı sendika)
YAHYA DEMİREL - HACI ALİ ŞEVKET DEMİREL (Bitmeyen çile)
SAKIP SABANCI (Parası olan konuşuyo)
ALİ HAYDAR VEZİROĞLU (UBA kayıtcısı)
ERDAL ACAR (Magazin bulaşığı)
HACI ALİ DEMİREL ("Abim sağolsun")
CAVİT ÇAĞLAR ("Baba"sının oğlu)
DİNÇ BİLGİN (Ef)
AYDIN DOĞAN (Büdü)
TOPAL KARDEŞLER (Entegre suç tesisleri)
YAŞAR ÖZ (Şerefli kahraman)
EURO GOLD ("Altı"ncı Tilo)

MÜZİK

ATİLLA TAŞ (Hamı çökelek)
EMRAH (Büyüyünce kurtuluruz sanmıştık)
PRESTİJ MÜZİK AİLESİ ÖZCAN DENİZ, HARİKA ÇOCUK ONUR, MAHSUN KIRMIZIGÜL, HİLMİ TOPALOĞLU (Kendi ailemizden daha çok çıkıyorlar karşımıza)
ERCAN SAATÇİ ("Sol" notasını kullanmayan müzisyen)
EBRU GÜNDEŞ
SERDAR ORTAÇ (Dehşet saçan koalisyon)
ÇELİK (Post modern Hasan Mutlucan)
"PARAM OLACAAK, ARABAM OLACAAAK" (Adı hatırlanamadı)
HÜLYA AVŞAR (Okur istedi)
ADNAN ŞENSES (Tiginiyet abidesi)
AJDA PEKKAN (Gençlik iksiri)

KLİP

YIKILMADIM AYAKTAYIM MAHZUN KIRMIZIGÜL (Varoşun sefaletinden yaratılan "umut ranti")
SENSİZ OLMAZ ATA (Ne olduğu anlaşılmayan "flamenturko" tarzının komik ötesi görüntüleri)
HAM ÇÖKELEK ATİLLA TAŞ (Folklor sosyu dandik imaj)
BUNUN ADINA YÜREK DERLER DOĞUŞ (Sanal alemde delikanlılık tribi)
ASKERİM HAVAR HAVAR SİBEL CAN (Duyarlı mevzu)
SANA YAN BAKANIN GÖZLERİNİ OYMAZSAM NAMUSUZUM SEDA SAYAN (Yakın çekim işkence)
HOPPA İÇELİM ŞEREFİNE YONCA EVCİMİK (Düşünün Türkiye'de bir Amerikan benzincisi)
YUKARDA ALLAH VAR KORKMAZ MUSIN METİN AROLAT (Gündemdeki imajlardan kaba remix)
"KILIK DEĞİŞTİRMELİ KLİP" MEHTAP SARAÇ (Teşhir)
AYKA (Tecavüz klibi)

T.V / RADYO

ATAN Z'YE (Birbirinden tuhaf konuklar kuşağı)
İNTERSTAR (Hain Türkcell'e karşı kahraman Telsim yaygaracısı)
REHA MUHTAR (Fenomen)
BTV (Çamur ekran)
A TAKIMI (Bitmek tükenmek bilmeyen geyik)
PERDE ARKASI (Emir ve görüşlere hazır program)
REYTİNG HAMDİ (Okur istedi)
TGRT (Laik imajlı maneviyat kanalı)
BÖYLE Mİ OLACAKTI (Böyle mi olur, hani sanatçı duruşu?)
LEVENT ORAN (Kurgulu psikopatik)
KARA MELEK (İllallah)
HÜLYA AVŞAR SHOW (Popo eltemeli, yılana sarılmalı garabet)
İ.H.A. (Polisin olduğu her yerde kamerası var kameramanı yok)
YASEMİN'İN PENCERESİ (Islak program)
ŞAHANE PAZAR (Sözün bittiği yer)
BAY TURNİKE, AİLELER YARŞIYOR, ÇARKIFELEK (Parayla reyting satın alan yarışma programları)
AYNALI TAHİR (Erkekliğin kitabını yazan tümpen-show)
SAADETTİN TEKSOY (Ne yapsa yeri)
GURBETÇİLER (Okul öncesi çocuklar için)
FARUK BAYHAN, CEM ŞAŞMAZ, MURAT SAYGI, EKREM ÇATAY (Televizyon ağaları)
RTÜK (Çok uzaktan kumanda)
DENİZ ARMAN (Klasik eserlerden hikaye aracısı)
KRAL FM (Geyik)
CEM CEMİNAY (Çok geyik)
KADİR ÇÖPDEMİR (Öz geyik)
ŞEKEROĞLAN (Betatı geyik)
BURÇ FM (İtahi geyik)
POLİS RADYOSU (Resmi geyik)
AKRA FM (Kara geyik)
TATLISES FM (Kökten geyik)
HOP DEDİK AYHAN (Geyik)
"Aloo, ne koyyim" diyen DJ'lerin hepsi (Okur istedi)
SÜPER FM (Okur bastırdı)

BASIN

ALTEMUR KILIÇ (Herdaim statiko)
RAUF TAMER (Kekeme)
NEVVAL SEVİNDİ (Fethullah Hoca'nın açık gelini)
GÜLAY GÖKTÜRK (Solcu düşmanı CHE'den işçilere sövmediği kalmadı.
YAVUZ DONAT (Babasının sesi)
FEHMİ KARLI (Mehmet Barlas'ın halkla ilişkiler müdürü)
ALİ ŞEN (Merkez sağ tutkalı)
HİNCAL ULUÇ (Saçkın lale)
ERTUĞRUL ÖZKÖK (55.hükümetin özel kalem müdürü)
FATİH ALTAYLI (Karamurat)
KENAN ERÇETİNGÖZ ("Kim-kimi n'apıyor" uzmanı)
AYKUT IŞIKLAR (Baldır & Bacak)
ÖNCÜ (Paçavra)
AKİT (Sinir hastası)
HÜRRİYET (Tabak)
SABAH (Çanak)
MİLLİYET (Çatal)
RADİKAL (Bıçak)
MEHMET BARLAS (Zaman'a gitti, hacı oldu)
ŞAMDAN, GALA, vs.. (Yavşaklıkta sınır noktası)
AKŞAM (Yanar döner, acaip)
TÜRKİYE (Rüzgara göre yön)
EMİN ÇÖLAŞAN (Çeteler için yorum yok!)

GLOBAL LALE

BİLL CLİNTON (Dünya papisinin ucunda)
PİNOCHET (Etme-bulma dünyası)
SIRPLAR (Daima katliam, ölüm-makinaları)
BİRLEŞMİŞ MİLLETLER (Bok yedi başı)
SUHARTO (Dünyada cehennemi yaşatan tanrı vekili)
IMF (Mazlum uluslarının azrailli)
SOROS (Kriz analisti, solcu düşmanı faşist)
YELTSİN (Rus lalelisi)
D'ALEMA (Dallama)
NETENYAHU (Bırak Filistinliler'in yakasını ABD yalakası)

LeMan Özel Ödülü

DEMİREL'İN ELİNDEN ÖDÜL ALAN TÜM "DEVLET SANATÇILARI" (Aynı el, Deniz Gezmişler'in idamını onaylamak için havaya kalkmıştı!)

TV DİZİSİ

(Okura bırakılmıştır)

	ALTIN LALE	GÜMÜŞ LALE	BRONZ LALE
POLİTİKA			
SPOR			
İŞ DÜNYASI			
MÜZİK			
KLİP			
TV RADYO			
BASIN			
GLOBAL LALE			
TV DİZİLERİ			

Adı :.....
Soyadı :.....
Adres :.....
.....
.....
.....

Yukarıdaki kuponu LeMan Dergisi "Yılın Laleleri Yarışması" İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:20 80800 Beyoğlu-İstanbul adresine ya da (0212) 251 52 67 - 245 38 06 numaralı faksiara gönderebilirsiniz.

Akşamsefası

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

ÇABUK OLUN! DAHA SÜNNET EDİLİP İÇ PİYASAYA VERİLECEK KIRK KOLİ MAL BEKLİYOR!..

SİG-SAN VİBRATÖR İTHALAT VE DAHİLİ TİC. AŞ.

TIK TIK TIK TIK

MADE İN U

SÜNNETLİLER

Paranoya

DEDENİN GÖZÜ DIŞARLARDA... EĞER ESTETİK AMELİYATI OLAMAZSAM BENDEN AYRILACAK!..

AL ANANECİM BU PARAYLA ESTETİK AMELİYATI OLURSUN!..

ALLAH SENDEN RAZI OLSUN TORUNUM... ESTETİK AMELİYATIYLA ERKEK OLDUM, ELLİ YILLIK YUVAMIZ DAĞILMADI!..

OOOH! CANIM ERKEĞİM, BIYIKLARINI YALARIM SENİN!..

DÜNYANIN EN SEVİMLİ İŞLETMECİSİ ORHAN AÇAR ARKADAŞIMIZIN NURTOPU GİBİ BİR **ASLI**'SI OLDU... ALLAH, ANALI BABALI BÜYÜTSÜN İNŞALLAH...

LOMBAK

KİTABI BÜTÜN GAZETE BAYİLERİNDE

BAK CAN ABİ, BU MEVSİM TAVŞANLARIN ÜREME MEVSİMİDİR!..

KAHROLSUN FAŞİZM! KAHROLSUN SÖMÜRÜ DÜZENİ, KAHROLSUN EMPERYALİZM!..

AZILI KOMİNİST

PEKİ TAMAM!..

KOCACIM BİZİM DE ACABA İLERDE BÖYLE BİR GELİN ARABAMIZ OLABİLECEK Mİ?..

OLUR İNŞALLAH!..

İETT

MUTLUYUZ

MUTLUYUZ

Firavunun Laneti

YADETME ŞARAP RENGİ DUMANLAR

Milos adasında, yüksek tepedeki küçük beyaz kilisenin içinde bir turist tarafından ingilizce yazılmış şöyle bir not duruyordu ***"Tehlike! İçerde beyaz bir yılan var"****, o yılan oraya girer çıkar, onun içeri girmek için kaç yolu vardır kimbilir? Turist aklı işte...*

Hani Çağçağ, Tuncay ve ben Gökçeada'da teknenin altını kayalara çarparak maceralı bir deniz yolculuğu yaptığımız (Bkz. Sayı:353), daha sonra da benim birlikte Yunan Adaları'nda teknesiyle uzun bir yolculuğa çıktığım (Bkz. Sayı:356-360), Yunanistan'da yaşayan Gökçeada'lı dostumuz Panayot vardı ya, geçenlerde Atina havaalanından **"çayı demle geliyorum"** diye telefon edip İstanbul'a geldi. Gelir gelmez de yirmi bardak çay içti...

Panoyot bir gün bizim sokakta arabaya binip tam gideceği sırada, dört beş yaşlarında küçük bir çocuk pencereden buna el sallayarak **"güle güleee"** demiş. Bizimki de arabanın kapısını kapatıp çocuğun yanına giderek **"Merhaba, senin ismin ne?"** diye sormuş. Çocuk da ona **"Sana ne, niye soruyorsun"** diye karşılık vermiş. Köşeyi dönüp camdaki çocuğu ve donmuş bir halde pencerenin önünde duran dostumuzu gördüm ve ne olduğunu sordum. Defalarca şu cümleyi tekrarladı; **"Önce bana güle güle dedi, gidip ismini sorunca sana ne dedi, anlamıyorum, niye ama niye?.. Sadece isim!.."** Ben de içimden **"Sana bunu nasıl anlatayım, nasıl?.."** diye mırıldanıyordum...

Bir keresinde de kapıda damacanayla su alıyordum. Bu sırada Panayot, elemanlarıyla birlikte su dağıtan sucuların patronuyla sohbet ediyordu. Birbirlerinin nereli olduğunu öğrendikten sonra, Panayot sucu patrona kazancını ne yaptığını sordu. O da Ümraniye'de yedi katlı bir inşaat yaptırdığını, yemeyip içmeyip bütün parayı oraya harcadığını ve bu yüzden elinde avucunda bir şey kalmadığını, hatta sıkıntı çektiğini söyledi. Panayot'un **"Ama önce işi büyüt"** demesi üzerine, sucu **"Abi güvenecek adamım yok"** dedi. **"Memleketten akrabalarını getir"** dedi Panayot. Sucu da **"En başta akrabalar tırtıklar abi"** diye karşılık verdi. Pek tabii ki dostumuz yine birşey anlamadı. Bense bu kısa sohbetten payıma düşen mesajı çoktan almıştım...

Hepimizin yakından tanıdığı, uzaklar teknesiyle dünyayı dolaşan Atasoy çiftinden Zuhal Atasoy Yachting World dergisinde dostumuzla hoş bir röportaj yapmış. Okuyunca çok duygulandım ve ben de şöyle bir yad etmek istedim.

Yazının daha girişinde dostumuzun hiperaktifliğine ayak uydurabilmenin mümkün olmadığından bahsedilmiş ki, tamamen katılıyorum. Belki de adalı olmasının verdiği enerjidir bu kimbilir. Denizi, üzümü, rüzgarları, otları, taşların cinslerini, çılgınca eğlenmeyi bilmesinin ve sevmesinin özünde bu adalılık duygusu olsa gerektir. Yani dostumuzun da her anında, dört bir yanından rüzgarlar eser. O da bir ters zaman gladyatörüdür aslında...

Doğduğu adadaki çok sevdiği köyünde bulunduğu zamanlarda bütün gününü taş duvar örmekle geçirir. Gittiği adalarda eğer bir arkadaşı varsa, civardan topladığı iyi cins taşlarla onların da bahçe duvarlarını Çin Seddi gibi güzelce örer. Misafirliğe gittiği yerlerde ev sahibine bahçe duvarı örme ya da toprak çapalama şeklinde hediye veren bir tek o vardır herhalde. Akşam da masa bir kuruldu mu seyreyle gümbürtüyü. Ha bir de o diyarlarda genellikle şaraplar masaya maşrapalarla ya da sürahilerle kilo hesabı getiriliyor ki, dostumuz bir oturuşta dört beş kilo içiyor, yanındaki, yöresindeki masalara da testi testi ikramlar gönderiyor. Ondan sonra da dur durak bilmeden dionisyak bir şekilde, şarkılarla horonlarla tüm mekanı coşturup kırıp geçiriyor. Girit'te bir tavernada eğlence sırasında masaların devrildiğine şahit olmuşumdur. Bir defasında da, Santorini adasında ayakkabılarını bile giymeden dik yamacı yürüyerek yukarı köydeki eğlenceye katılıp kırılan bardakların üstünde yalınayak sirtaki yaptığını bizzat görmüş, pes etmiştim. Daha sonra da yalpalayarak aşağıya inerken beni de coşturup kayalara doğru bağıra bağıra üç yüz metre yukarıda şaşkınlıkla bize bakan insanlara yanık Girit şarkıları söyledikten sonra uzun süre alkışlanmamızı da unutamam...

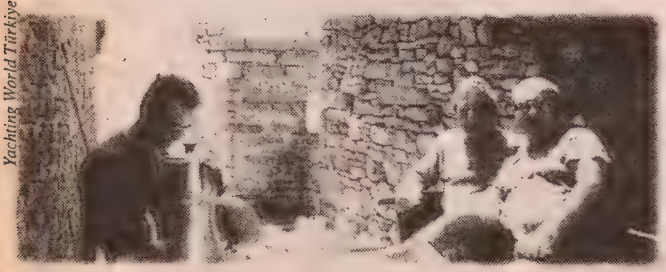

Yachting World Türkiye

Panayot, Çağçağ ve Yorgo Gökçeada'da kahvaltı ederken...

Tabii ki ben neredeyse öğle vakti baş ağrısıyla güç bela kalktığımda, onu sabah erkenden uyanmış, ya ahbabının taş duvarını örerken ya bahçesini çapalarken ya da öğle yemeği için deniz kestanesi toplarken bulurdum. Sadece eğlencede değil, çalışmada da onun hiperaktifliğine yetişilmeyeceğini bir kez daha anlardım. Zaten bütün Yunanistan öğlen ikide paydos ederken bir tek dostumuz kendi iş yerinde geç vakitlere kadar çalışıyordu...

Bu arada hoş bir şey hatırladım, tekne yolculuğumuzda, limanlara demirlediğimizde yanımızdaki kalabalık gruplu teknelerdeki Almanlar, Fransızlar teknenin ölçülerine bakıp, **"Takımınız nerde"** diye soruyorlardı. Biz de **"İki kişiyiz"** deyince, şaşırıp genellikle ardından hemen şu soruyu yöneltiyorlardı. **"Nerelisiniz?.."**, Nereli olduğumuzu öğrenince de **"Bir Türk, bir Yunan aynı teknede, nasıl olur? Bir sorun çıkmıyor mu? Kavgasız nasıl götürüyorsunuz bu tekneyi?.."** Aşağı yukarı her limanda oluyordu bu ve biz de gülüyorduk. Tabii dostumuzun yelkeninden dümenine 42 feet'lik tekneyi tek başına götürdüğünü bilselerdi daha da şaşırırlardı.

Röportajda beni çok etkileyen şu bölümü okuyunca içim bir tuhaf oldu, aynen aktarıyorum;

Sözüne Ege Denizi medeniyetinin ne kadar etkileyici olduğunu belirterek devam ediyor Panos: "Çocuk yaşımdan itibaren mitolojiyle büyüdüm. Çocuklar için çok faydalı. Mitolojide her soruya cevap var."

Biraz düşünüyor ve yeniden söze başlıyor: "Üçüncü bin yıla giriyoruz, ama eski düşünce tarzı ve değerler çok daha güzel. Mevlevilik de onlardan biri. Denizlerde de insan bu eski değerlere daha yakın hissediyor kendini." Sonra aksanlı Türkçe'siyle mırıldanmaya başlıyor, "hatırladığım kadarıyla" diye ekleyerek:

"Aşk pazarında canlar satılır
Satarım canımı alan bulunmaz
Ah... Allah... Allah...
Susuz gezerim

Yachting World Türkiye

Panayot, Çağçağ, Tuncay ve ben Gökçeada'dayız...

Beni söndürecek umman bulunmaz"[1]

Tekne yolculuğunda Panayot, nerden aklına estiyse ikide bir **"Ben de derviş olmak istiyorum"** diyordu. Ona bu Yunus Emre ilahisinin sözlerini açıkladığımda çok beğenmişti. Ben de elimden geldiğince öğretmeye çalışmıştım. Tekne giderken dümende dilinin döndüğü kadar sürekli bunu söylüyordu **"Deryalar geçerim susuz gezerim beni kandıracak umman bulunmaaaz"** Gözünüzün önüne bir getirin. Sırtında derviş hırkası yerine pembe can yeleği, elinde asa yerine yelkenin ipleri, ufukta batan güneş ve süper donanımlı teknede yana yakıla bu ilahiyi söyleyen birisi. Sanki bir karikatür karesinin içinde gibiydik.

Tekrar röportaja dönüp önemli bir bölüm daha alıyoruz;

İnsanoğlunun bir yandan ilerlerken diğer yandan "gerilemesinden" yakınıyor Panos: "İlerlemeye açık olmak çok güzel ama ya kaybedilen değerlere ne olacak? Mesela ben nargile içmeyi seviyorum ama bu işi, daha da çok eski bir adeti sürdürdüğüm için seviyorum. İstanbul'da sadece üç tane nargileli kahve kalmış. Biri Tophane'de (Eski Galata Köprüsü'nün altındaki Erzurumlu), biri Bayazıt'ta, diğeri de Kadıköy'de...[2]

Sanırım Panayot'un bu düşünceleri bizim köşeye ve sizlere yabancı değil sevgili okurlar. İşte böyle, dostumuzu bir analım dedik. Onu ve Zuhal Atasoy'u burdan selamlıyorum ve yine aynı yazıdan, Panayot'un sözlerinden son bir alıntı yaparak yazımı noktalıyorum.

Eski Ege kültürünü korumak için Türkiye ile Yunanistan'ın elele vermesi çok gerekli. Birbirimizi daha çok ziyaret edelim, daha yakından tanıyalım: Ege, Türk denizcileriyle Yunan denizcileri kaynaştıracak bir deniz olsun.[3]

[1,2,3] Zuhal Atasoy, Yachting World Türkiye, Aralık 1998, Sayı:15, Sayfa 46-51

TERELLİ

PICTURES

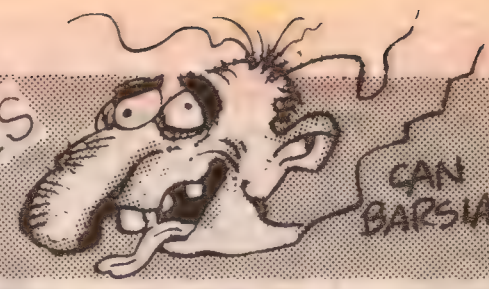

CAN BARSLAN

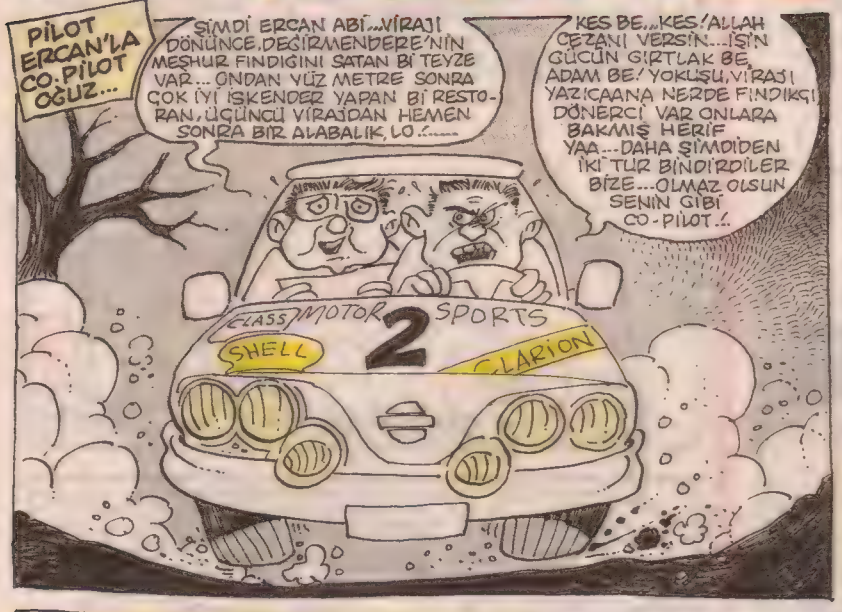

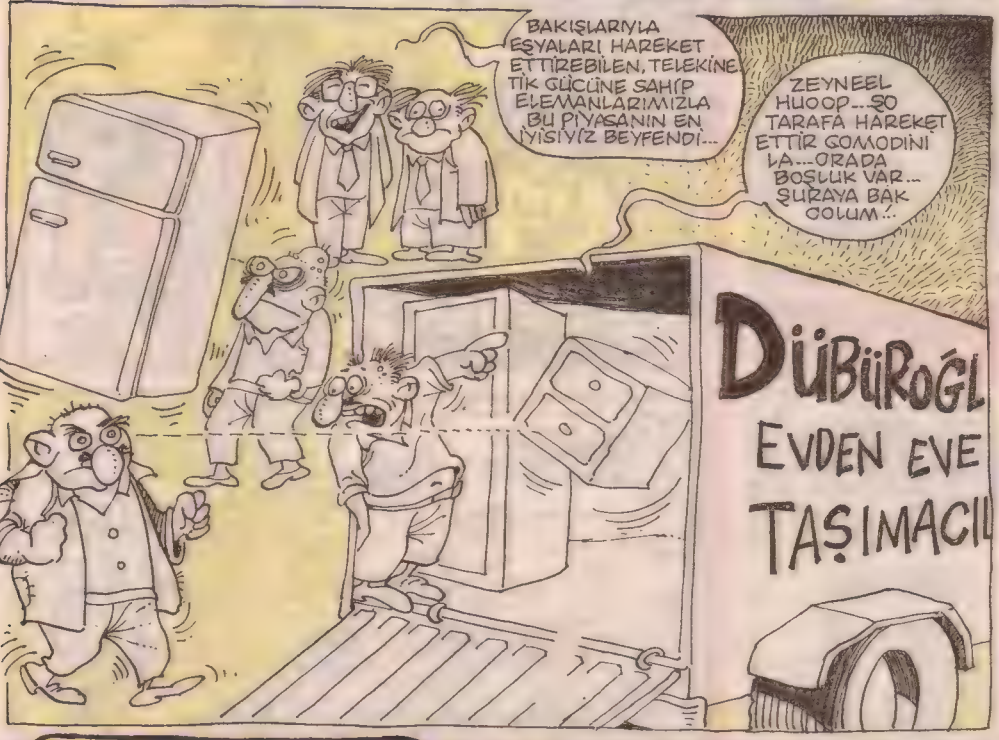

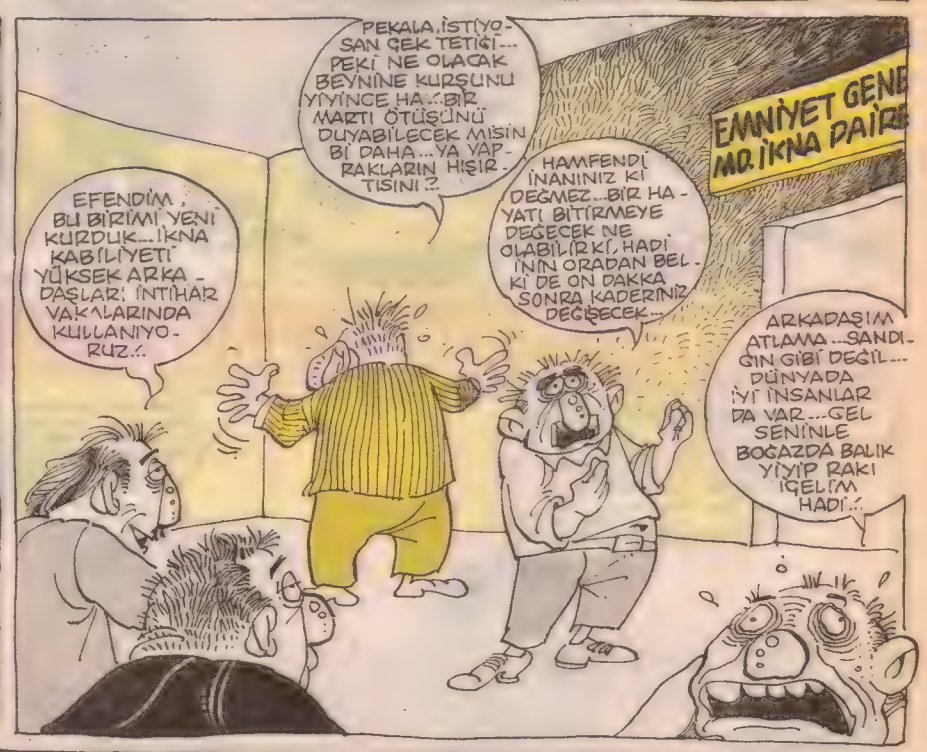

VE AKIL VE FİKİR KÖŞESİ

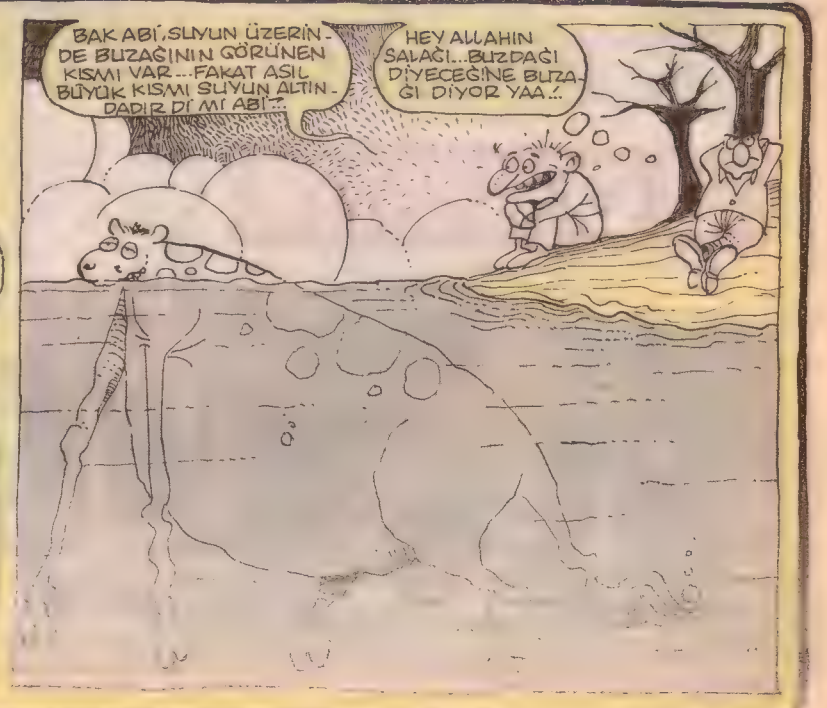

barslan@ibm.net

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barlas

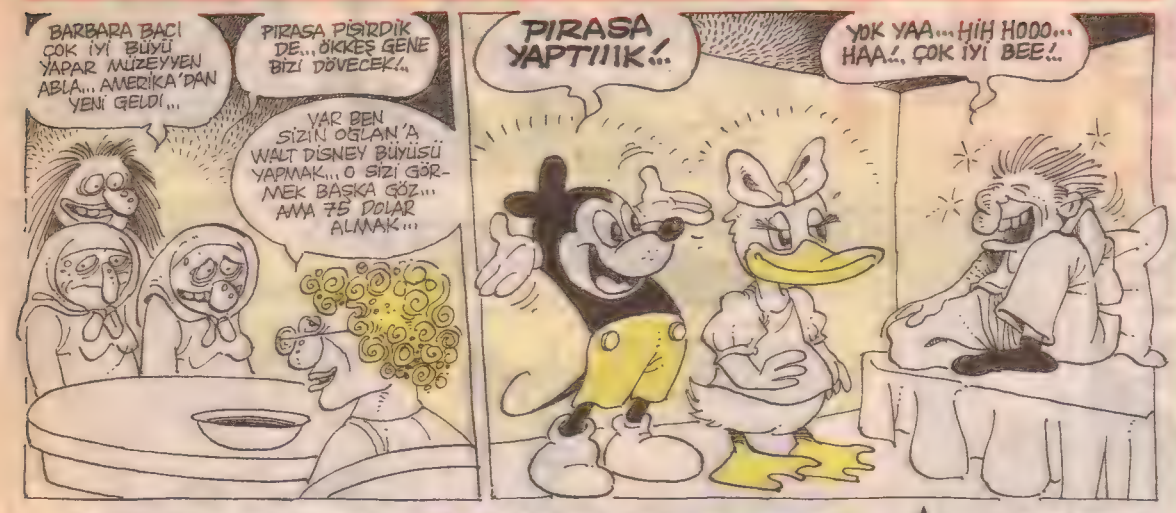

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

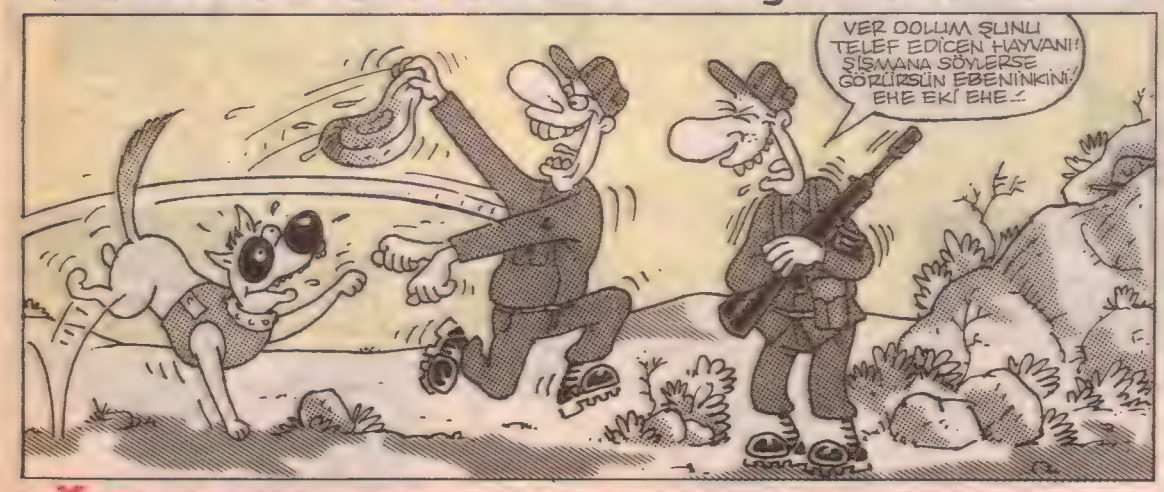

AĞLAYAN ADAM VE AĞLU

M. Erdem

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

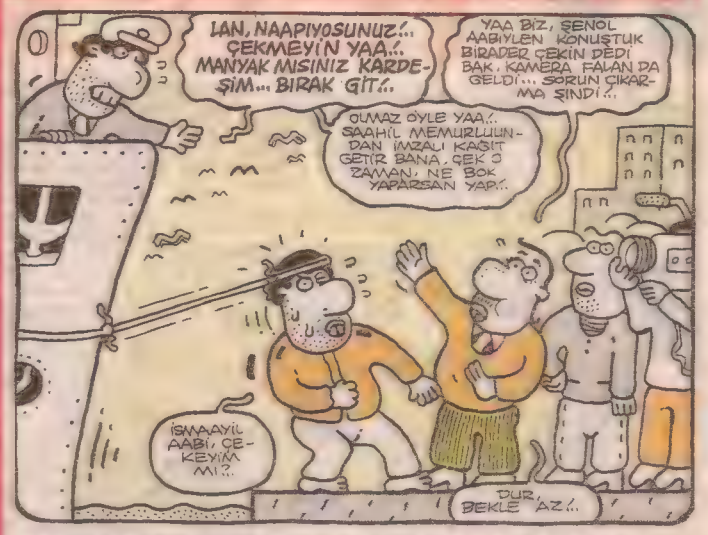

Akşam Gazetesi

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

J.R. yazılır, Ceyar okunur!

Dallas dizisinin tüm dünyada çok popüler olduğu dönemde, Danimarkalı bir sağ politikacı "Bu dizi derhal yayından kaldırılmalıdır. Kapitalistleri aç gözlü domuzlar gibi gösteriyor!" demişti.

Geçen gün; okuyarak, yazarak, iskambil kağıtlarıyla kendi kendime oyunlar yaratarak devirdiğim bir gecenin sabahında, uykudan önceki son çayımı içerken, televizyon kanallarının birinde Dallas'a rastladım. Eski bölümler tekrarlanıyordu. Ne kadar tanıdık, ne kadar saçma bir diziydi bu. Neydi ki bu? Dallas nedir arkadaşlar?

"Genç okuyucular" için belirtelim, Dallas diziler içinde bu toplumun ilk "gözağrısıdır"! Bizim yaştakilerin çocukluğuna denk gelen bu diziyi, niçin ısrarla ve merakla izledik? Yayınlandığı saatlerde, ekrana kitlenmeler yüzünden hırsızlık vakalarının arttığını gazetelerden okurduk. Elektrik kesintileri ve o dönem renkli televizyonu olan azınlık yüzünden ziyaretler yoğunlaşırdı. Ceyar'ın vurulduğu bölümde dünyada olduğu gibi bizde de "tek mevzu" bu oldu. (Gerçi bir benzerini daha önce, "Zengin ve Yoksul"da Nick Nolte'un canlandırdığı Tom Jordesh'in vuruluşunda da yaşamıştık ama Dallas solladı!) Malatyalı iki genç kızın uğrunda evden kaçarak "Dallas'a gitmek istiyoruz" dediği bu dizi neydi? Dallas'ı niye sevdik? Sevdik mi? Niye ilgilendik? Cinsellik mi? "Seks filmleri furyasının bitişine yakın, ekranda kaçamak yatak sahneleri, havuz başında bikinili kadınlar, her an arzulu tipler görmek mi ilginç geldi? Hayır, tek başına cinsellik olamaz. Fazla bi numara yoktu, hatırlıyorum. O zaman ne? Konu dandik, oyunculuk dandik, diyaloglar, "boş geç", dramatik yapı fena, fakat illa ki bi tılsımı vardı, neydi o?

Dallas'ın en önemli özelliği kötü adamın kendini sevdirmesiydi. Çünkü Ceyar gerçek anlamda bir işadamıydı. Başarıya ulaşmak için her yolu deniyor ve sonunda başarıyordu. Başardığı için de halkımızda derin bir sempati yaratmıştı. Sonradan çok duyacağımız "Ulan çaldı çırptı ama çok iş yaptı" sözünde Ceyar imajının da etkisi oldu. Sosyal bilinçaltındaki hükmetme, sahip olma, amaca ulaşmak için her nevi gücü kullanma güdülerini haftada bir kaşıdı Dallas. "Kötü ruhu" besledi. Bu yönüyle 24 Ocak ve 12 Eylül'den geçmiş toplumu "çal, çırp, köşeyi dön" felsefesinin pratiğine hazırlayan açık öğretim işlevi gördü. "Özal'lı yılların" uygulamalı ve heyecanlı bir ön göstergesiydi. Ve Ceyar, rahmetli Özal'a çok benziyordu. Yasa tanımaz ve işbitirici. Çiller, aynı familyanın dişisi ve beceriksizi.

"Zengin hayatı" acaipti. Gökdelenler, lüks bürolar, güçlü ve kurnaz insanların katakulli yarışı. Asla fakirleşmeyen bir güruh! Bir günden bir güne "Southfork Çiftliği" çalışanlarının, petrol işçilerinin, sekreterlerin herhangi bi problemine tanık olmadık. Onlarsız ortam daha bi şahane göründü.

"Hayırlı evlat, anlayışlı koca, güzel insan" pozisyonundaki Babi, her fırsatta taklaya gelişiyle "iyi niyetli" ama hep gölgede, pasif kalan; projelerini hayata geçiremeyen tavrıyla bir "sosyal demokrat tadı" bırakmadı mı belleklerde? "İyi niyetli" ama düzenin tamamen içinde!

Hadi bakalım, hep "kontr-entrika" çeviren ve fakat başarıdan nasibini alamayan, "ülserden muzdarip" ifadesinden bir türlü kurtulamayan Klif Barns, Yılmaz'ı andırmıyo mu? Hala otoriter takılmaya çalışan Baba Jak, kofti karizmasıyla kime benziyor? Lan? Yoksa "para sisteminin" seri röntgeni miydi Dallas?

Sosyal analiz öptü beni, kusura bakmayın? "Geyik öncelikli" bi yazar olarak tahlil ve labaratuar işlerini ağır ağbilere bırakıp Dallas'ın geyiğini yapsın kulunuz, bi gözleri sürmeli.

Ceyar ve Babi'yle kardeş olduğu sonradan ortaya çıkan Kahya Rey dizinin köylüsüydü. Nispeten kırsal kesimde yaşayarak, at ve otla uğraşan kovboy ruhlu Rey'in köylülüğü çiftlik evine girerken çizmelerini çıkarmasından da anlaşılmaktadır. Herkesin ayakkabılarıyla gezip sürekli bir kokteyl havasında dolaştığı bu ortamda, Bayan Eli de enterasan bir tipti. Bi yandan çiftliği yönet, bi yandan çocukların haylazlıklarıyla uğraş, bi yandan Jak'in kuzgun modeli saçlarına şekil vermeye çalış, kadını çok yordular! Hep çiftliğe kötü haber gelir, Bayan Eli de her kötü haber duyuşunda "Oh, yoo!" derdi.

- Bayan Eli, Jak Yuing attan düştü!
- Oh, yoo!
- Su Elin yeniden içkiye başladı!
- Oh, yoo!
- Ceyar'ı vurdular!
- Oh, yoo!
- Lusi coğrafyadan ikmale kaldı!
- Oh, yoo!

Bayan Eli otomatiğe takmış gidiyo. Acıların kadını olarak tepki standart.

- Bayan Eli, kasapta bonfile kalmamış!
- Oh, yoo!
- Şikago Buls, Dallas'ı deplasmanda yendi.
- Oh, yoo!
- Mahmut Hoca hastalanmış!
- Oh, yoo!
- Bayan Eli, dizi bitti, Dallas yayından kaldırıldı.
- Oh, yoo!
- Hadi lan sen de Bayan Eli!

*****

Geçenlerde basın bir araştırmanın sonuçlarını yayınladı, 1979'da gençler için en önemli şey "sevgi" imiş, 1998'de "para!". Bunda Dallas'ın da azıcık etkisi var. Jenerik müziğini bile unutmadım, her bölüm sonunda "Philip Capice" yazardı!

Yıllarca seyrettik her nedense bu lale diziyi, "aç gözlü domuzlara" henüz saygıda kusur etmiş değiliz!

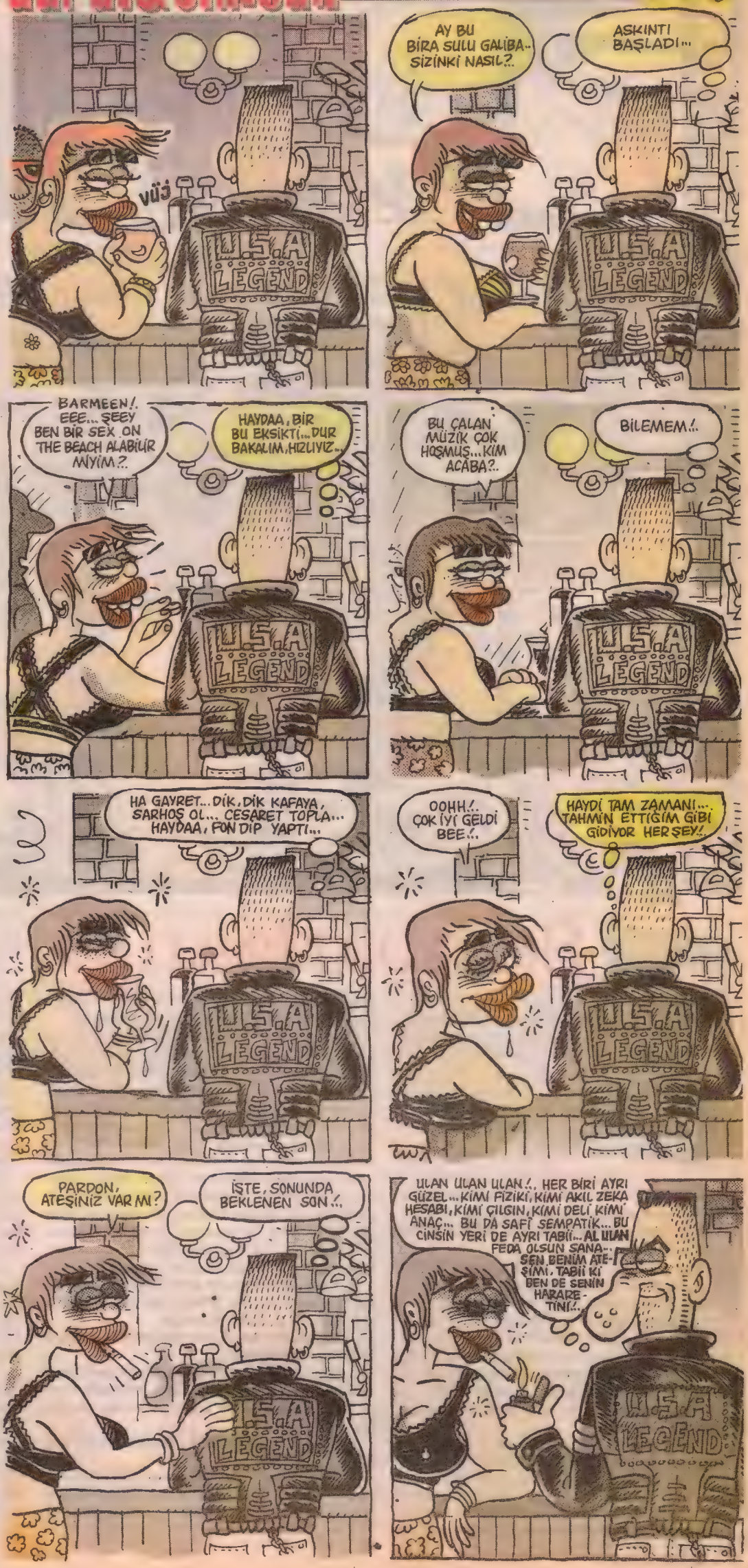

ERTUĞRUL ÖZKÖK GÜNEŞ TAMER'İN KONUŞMASININ TA

Tamer: Aloo... Ertuğrul... Aloo lan
Özkör: Buyur gülüm, dinliyorum b
Tamer: Sıkıntılıyım Ertuğrul... IMF taraftan Türk Ticaret Bankası olayı, Yılasım tuttu... Bu arada sinirden işt ki hiç sorma... Geçen gün Mesut B yarım ekmek arası yapıp yiyiyordum
Özkör: Yapma Güneş.
Tamer: Yapamadım zaten Ertuğrul zükoyun tost makinasına yatırmış, yordum ki Berna hanım yetişti... yaptığı mızraklarla fena kovaladı ben kurtuldum...
Özkör: Şey... Güneş, Aydın Bey b nın çatısına inek çiftliği kurmak istiy ziklerini satıp canayakın bi inek al hayvanı hergün sağıp sütünü çocuk
Tamer: İnek aldığınızı bana niye lan?.. Bi tane maşallah altın alıp, h dik... Adını ne koydunuz peki?

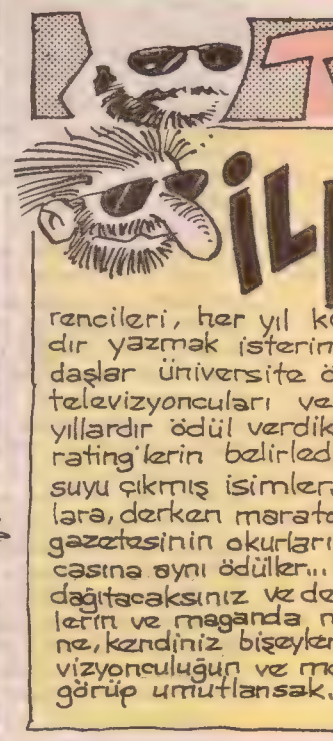

rencileri, her yıl ke
dır yazmak isterim
daşlar üniversite öğ
televizyoncuları ve
yıllardır ödül verdikl
rating'lerin belirlediğ
suyu çıkmış isimler...
lara, derken marato
gazetesinin okurların
casına aynı ödüller... D
dağıtacaksınız ve de
lerin ve maganda m
ne, kendiniz bişeyler
vizyonculuğun ve me
görüp umutlansak...

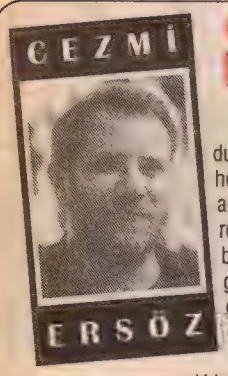

Sempatizan (2)

Aradan yıllar geçti. Birgün duydum ki bizim şefle, şef yardımcısı hediyelik eşya dükkanı ve atelyesi açmışlar. İşyerlerini kimi tanıdıklardan sora sora güçbela arayıp buldum. Onları görünce tıpkı örgüte ilk girdiğim günlerde olduğu gibi mahçup bir heyecan içindeydim...

İkisi de beni görür görmez eskiden olduğu gibi yine saygılı bir nezafeyle, karşıladılar. Dikkat ettim, bana yine **sempatizan** diyorlardı. Anlamıştım, gerçekten adımı bilmiyorlardı.

Alınmamıştım. Hem **sempatizan** sözü, artık adımdan daha yakın geliyordu kulağıma...

Aslında onca yıldan sonra onlarla çok koyu bir sohbete girmek istiyordum. Örgütteyken anlatmak isteyip de bir türlü anlatamadığım, onların önemli görevleri yüzünden gözden kaçırdıkları olayları ve ayrıntıları anlatmak istiyordum. Her zaman olduğu gibi heyecanlıydım. Kalbimde yaşanmamış, geç kalınmış dostlukların, savrulmalar yüzünden kaçırılmış yakınlıkların derin hasreti vardı... Habire konuşup anlatıyordum... Bir hediyelik eşya atelyesi ve dükkanında, dahası buraların sahipleri olan insanların bürosunda olduğumu unutmuştum çoktan...

En çok da onlar beni ve birkaç sempatizanı daha dışarıda bırakıp, kapıdan içeri girdiklerinde yaşadıklarımı anlatıyordum... Onlar o kapıların ardında, o çok önemli sırları konuşurken yaşadığım çelişkileri, sancıları, gidip gelmeleri anlatıyordum... Boşuna mı yaşamıştım o derin sancıları, o boğuntuları?.. Boşuna mı geceler boyu merak edip durmuştum o çok önemli sırrı?.. Bütün bunların bir anlamı olmalıydı.

Beklemiştim, evet. Yaşadığım her duyguyu, her anı, her çelişkiyi kalbime yazmıştım. Ve unutmamaya yemin etmiştim... Bütün bunlar benim için önemli birer dersti... Duygularımın incelmesi, kederimin yoğunlaşması, algılarımın derinleşmesi için gerekliydi... Gördüğüm herşeyi anlamlı bulup değerlendirmeli ve hiç unutmamalıydım... İnanıyordum ki, birgün, dostluğu, arkadaşlığı, duygudaşlığı önemsediği için bir türlü sempatizanlıktan terfi edemeyen, bu yüzden haline acınan, gizlice küçümsenen ben, çözümü olmadığı sanılan bir durum karşısında kimselerin beklemediği bir çıkış yapıp, aslında herşeyin farkında olduğumu, bir sempatizan olsam da, onca tedirginliği, sancıyı ve onca incelmişliği boşuna yaşamadığımı onlara ve örgütteki herkese kanıtlayacaktım... Ama nedense o beklediğim an birtürlü gelmemişti..

Örgüt kapatılmış, herkes bir tarafa dağılmıştı... Sempatizan da olsam, adım böyle de kalsa, ben yine de o günleri belki de en çok bu yüzden özlemiştim.

-Örgütü yeniden kursak, yine biraraya gelsek. Tıpkı o eski günlerde olduğu gibi...

Garip bir sessizlik olmuştu. Aslında garip bir sessizlik hep vardı, ama ben yeni farkediyordum. Eski şef masanın ucunda, koltukta oturuyordu. Şef yardımcısı da onun yanındaki küçük koltukta...

Örgütteyken de öyle otururlardı... Demek hayat her şekilde tekerrür ediyordu...

Eski şef her zaman olduğu gibi bana acıyarak baktı. Onun gözünde ben hep sempatizan kalacaktım belli ki. Hep geriden gelecektim. Olayların, duyguların, tarihlerin gerisinden gelecek, bir türlü **"iyileşemeyecektim"**...

Eski şef sanki sorumu hiç duymamış gibi:

- Sen şimdi ne iş yapıyorsun? diye sordu.

O anda hiçbir şey hissetmedim. Sanki bambaşka bir ruh haline geçmiştim. Duvarın kenarındaki rafa dizilmiş oyuncakları seyretmeye başladım. Küçük bir müzik kutusu vardı. Gidip onunla oynamaya başladım... Sonra çalmaya başladı: **Love Story** çalıyordu. O an bu şarkı benimle alay ediyor gibiydi; ama yine de dinlemek hoşuma gidiyordu.

Love Story çalarken onlara işsiz olduğumu söyledim... Aslında işe çok ihtiyacım olduğundan değil, müzik kutusu **Love Story**'yi çalarken benden yıllardır sakladıkları o çok önemli sırrı belki öğrenebilirim diye geçirdim içimden...

Ve iş tekliflerini kabul ettim...

Onca sırra bir yenisi daha eklenmişti: Eski şefle, eski şef yardımcısı yanlarında çalıştırdıkları insanlara çok kötü davranıyorlardı. Çalışanların hiçbirinin sigortası yoktu. Maaşlar birkaç hafta geç ödeniyordu. Hakkını arayanlar, bu duruma itiraz edenler kovulmakla tehdit ediliyordu...

Onların gözünde ben hep bir sempatizan olduğum ve öyle kalmakta ısrarlı gözüktüğümden ilk ay hiç maaş vermediler. Aslında onlar sadece bana değil, hiç kimseye maaş vermek istemiyorlardı... Çünkü kazandıkları paraları uzak kıtalardaki ve adı bilinmeyen yıldızlardaki hapishanelerde yatan arkadaşlarına gönderdiklerini söylüyorlardı.

Uzak kıtalardaki ve adı bilinmeyen yıldızlardaki hapishanelerde yatan arkadaşlarına para gönderemedikleri zamanlardaysa hüzünlenir, bağlama çalıp, içli türküler söylerlerdi..

Bütün bunların ne anlama geldiğini, küçümsedikleri cahil, apolitik diye alay ettikleri sokağın başındaki hediyelik eşya atelyesi ve dükkanının sahibi olan adamın yanında çalıştırdığı elemanlara onlardan çok daha iyi davrandığını, sigortalarını yatırıp, maaşlarını vaktinde verdiğini söylediğimde, eski şef, söylediği sözleri dinlemeyen ve bu yüzden bir türlü iyileşmeyen hastasına bakan doktor gibi ve yine
seme, ama en çok acıyan bakışlarla baktı bana;

- Biliyor musun, sen her yerde sempatizan ol lacaksın. Eskiden örgütte öyleydin. Şimdi de iş sempatizanısın. Bir türlü değişen şartları kavra sun. Hep geriden geliyorsun...

Bir bakıma haklıydı. Ben hep geriden geliyordum. birçok arkadaşımın vazgeçtiklerine ben sımsıkı sarıl

Vazgeçilen şeylerin sempatizanıydım... Bu da b adı gibi olur ya, neyse...

Beni daha fazla incitip üzmelerine izin veremezdi aşırma karşılık müzik kutusunu alıp ayrıldım yan Ama ayrılmadan önce sigortalarını yatırmayıp, m zamanından çok geç ödedikleri elemanlara, işçiler veda konuşması yaptım... Hayatta sempatizan kalı kadar önemli olduğunu anlattım işçilere... Masum nın... Dostluğa ve derin bağlara inanmanın ne kada ve vazgeçilmez olduğunu...

Konuşurken elimde müzik kutusu vardı ve işç dinlemiyor, habire müzik kutusuna bakıyorlardı.

Aslında yol boyu düşündüm. Dinlememekte ha Çünkü sonuçta ben patronlarının eski arkadaşlarıy lemezlerdi ki onlarla birlikte olduğum örgütte he toplantıda dışlandığımı, kapıların yüzüme kapandığı önemlisi onca yıl boyunca kendimize, kim olduğu sahici hiçbir şey konuşamadığımızı bilemezlerdi ki

Aradan yine yıllar geçti. Birgün eski şefle, yardı ülkedeki ekonomik kriz yüzünden iflas ettiklerini, u borçlandıklarını öğrendim... Böyle durumlarda ol ikisi de kendilerini içkiye vermişlerdi. **İstanbul**'da, kenarında bir balıkçı barınağında, tahtadan bir kulü şıyorlardı.

Bu kulübeyi de uzun uğraşlar sonunda arayıp tum. Tahta kulübenin açık kalan yerlerini muşa

...K İLE
...TELEFON
...M METNİ

...n seni.
...redi vermiyor... Bi
... taraftan seçim...
...hım ööle bi açıldı
...y'in oğlu Hasan'ı

... Hasan'ı tam yü-
...ırtını sana yağlı-
...aşar peynirinden
... İnan elinden zor

...im medya plaza-
...r... Karısının bile-
...i... Ayşe Arman,
...ara içiriyo.
... haber etmediniz
...yırlı olsuna gelir-

Özkör Tuğçe koyduk... Bizim Emir Çölaşan'ın ilkokuldaki sevgilisinin ismiymiş.... Çok ısrar etti, kıramadık.

Tamer: Çık, olmaz... Semiramis deyin ona... Semirip gürbüz bi bünye sahibi olsun hesabı.

Özkör: Tamam Güneş'cim... Neyse, diyeceğim şudur ki bu inek yanlızlıktan çok sıkılıyor... Geçen Hadi Uluengin'e sarılıp ağlamış... Zavallının yanına üç beş arkadaş daha alıp tam teşekküllü çiftlik yapıcaz... Fakat teşvik lazım.

Tamer: Hallederiz problem değil.

Özkör: Eyvallah... O katır kutur seslerde neyin nesi Güneş?

Tamer: Yok bişey... Telefon kordonunu ketçaplayıp yiyiyorum da... İştah kabarma durumu.

Özkör: Şey var... Aydın Bey'in rüyasına giren aksakallı nur yüzlü bi ihtiyar, hırsla pişmaniye tıkınarak "Oğlum Aydın tez elden karton fabrikası kur" demiş... Yani biz karton fabrikası kurucaz.

Tamer: Ne ton ne ton?... Dardanel ton mu yoksa?

Özkör: Çık, karton... Fabrika yeri olarak benim evin duşakabinini düşünüyoruz... Gayet hoş yer orası... Yanız teşvik lazım... Bu konuyla ilgili olarak sana dilekçeyle başvurmuştuk... Duyduğuma göre sonra da "Tiksindim ben bu kağıttan" diye yakmışsın.

Tamer: Yo yo, o şey ulaşmadı bana.

Özkör: Nasıl ulaşmaz canım... Dolabındaki kavuniçi dosyaya koymuştunuz.

Tamer: Şey.. Ben o dosyayı iki gün önce ızgara yapıp yedim... Hatta yedikten sonra kusasım gelmişti.

Özkör: Neyse... Ha unutmadan Aydın bey petek fabrikası da kurmak istiyo.

Tamer: Ne peteği o? Ferzan Özpetek fabrikası mı yoksa?

Özkör: Yok ciğerim, kalorifer peteği. İkna edebilirsek Oktay Ekşi'nin evinin bodrumuna kurucaz fabrikayı... Tabi teşvik şart.

Tamer: Tamam şekerim tamam... Hallederiz... Sıkma canını...

Özkör: Yahu bi an içime kurt düştü... Sakın biz dinleniyo felan olmayalım.

Tamer: Dur şimdi anlarız onu... Zaart!.. Zoort!.. Zorttt!

Dış ses: Iy, leş gibi koktu... Öğğ!

Özkör: Ulan harbiden dinleniyormuşuz... Bu arada sen de çok coşkulu yellendin... Acaip pis koktu lan.

Tamer: Yok be, o kadar da değil... Bu koku sadece benim tosuruğumun kokusu mu Ertuğrul?

** Gürcan Yurt ve ben 26 Aralık Cumartesi saat 19:00'da imza şeyi için İzmit Değirmendere Sanatevi'ndeyiz... Pişmaniye paketleriyle beraber bekliyoruz.*

Mesut Ceylan

KIRTIK LEBİBİ

SUAT ÖZKAN

Not: YUKARIDAKİ ÖYKÜ AYNEN YAŞANMIŞTIR...

...ABUDEVİREN

...ETİŞİM FAKÜLTESİ ÖĞ-

...dilerince başarılı buldukları kimi isimlere ödüller veriyorlar... Ne zaman-
...kısmet bugüneymiş... Bu arka-
...rencisi ve belli ki geleceğin
...gazetecileri olacaklar... Ancak
...ki isimlere bakarım; hepsi de
...i, en popüler kültürle beslenen,
...Şahane Pazar'lardan, Beyaz Show-
...ar ve ille de Arena... Kelebek
...a seçtirdiği isimlerle pişti oynar-
...eli gönül istiyor ki, madem ille ödül
...üniversite öğrencilerisiniz... Rating-
...dyasının peşine takılıp gitmek yeri-
...bulup çıkartsanız... Ve biz de teke-
...yanın geleceğine hazırlandığınızı

...küçüm-
...rak ka-
...yatının
...mıyor-
...ların ve
...ordum.
... roman
...n... Ma-
...rından.
...aşlarını
...kısa bir
...anın ne
... kalma-
... önemli
...er beni
...dıydılar.
...m... Bi-
...en her
... ve asıl
...uza ait,
...ncısının
...n kuşa
...ğu gibi
...oğaz'ın
...ede ya-
...ulmuş-
...balarla,

kartonlarla kapatsalar da yine içeri **Boğaz**'ın sert, acımasız rüzgarları giriyordu... Ne olur ne olmaz, eski günlerini bilsem de, sempatizanım diye, yine benden çekinmez, kulübelerine beni buyur ederler, onca yıl, konuşamadığımız o çok önemli sırrı, hazır hepimiz herşeyi kaybetmişken korkusuzca konuşuruz, diye umut ediyordum.

Kulübeye usulca yaklaştım. Kalbim eski ve yarım kalmış bir sevinçle çarpıyordu. Kapılarını çalmadan tahtaların aralığından içeri baktım. Eski şef yine baş köşede, yardımcısı da hemen yanında oturuyordu. Demek bu kulübede de hayat tekerrür ediyordu...

İçki içiyorlardı. Önlerinde küçük masada ise sadece içki şişesi vardı ve meze namına hiçbirşey yoktu. Kulübenin içi leş gibi kokuyordu. Üzerlerinde delik deşik olmuş ve kirden renkleri belli olmayan battaniyeler vardı...

Alkolden yüzleri mora çalan kırmızıya dönmüştü. İkisinin de elleri titriyordu. Ölümüne içtikleri ve ölümü bekledikleri belliydi.

Eski şef yardımcısı üzerindeki yırtık kabana biraz daha sarılıp: **Biz ölürsek gazeteler yazar mı dersin?** diye sordu eski şefe...

Şef bu soruyu hiç yadırgamamış, sanki bekliyormuş gibi: **Sadece gazeteler değil, TRT 1'in gece haberlerinde bile verirler ölüm haberimizi, sana söyleyeyim...**

Eski şef yardımcısı bardağından bir yudum daha aldı... Sevinmişti besbelli: **En kötü ihtimal, bizi tanıyan arkadaşlarımız gazetelere ilan verirler değil mi?**

Eski şef kendinden emin, sanki o gün olacakları görüyormuş gibi: **Sen hiç merak etme, TRT 1'in gece haberlerinde bile verirler...**

Eski şef yardımcısı ölümlerinin haber olacağına tamamen inanmıştı artık...

Sonra kısa bir sessizlik oldu. İçkilerinden birkaç yudum daha aldılar. Rüzgar tahta kulübenin aralıklarından girip içeriyi biraz kolaçan edip çıkıp gitti.

Eski şef yardımcısı bir soru daha soracaktı, üşüdüğünü hatırlamış olacak ki, kirli battaniyesine biraz daha sarındı:

Hatırlıyor musun, hani bizim örgütte bir sempatizan vardı, sonra atelyeye gelmişti, bir süre çalışmıştı. Uçuk bir şeydi, hani işten ayrılırken işçilere tuhaf bir konuşma yapmıştı. Maaşına karşılık bir müzik kutusunu almıştı.

Eski şef hatırlamıştı:

- Eee, ne olmuş ona?

- O ölünce hiçbir yerde haber olmaz, değil mi?

- Olmaz, dedi **eski şef, hem o kim ki, onun ölümünü haber yapsınlar. Alt tarafı bir sempatizandı o...**

O tahta kulübenin önünde esen acımasız rüzgara aldırmayarak öylece durdum... Şifreli bir konuşma daha duymuştum işte. O çok önemli sır şimdi de bu şifreli konuşmayla yine gizlenmişti.

Anlamıştım, bu ülkedeki benden hep saklanan bu sırrın ne olduğunu asla bilemeyecektim...

Öylesine uzak bir yerden gelmiştim ki buraya, öylesine yabancıydım ki herşeye, hayalkırıklığından da öte birşeydi bu.

Bu ülkede kim olduğumu ve ne anlama geldiğimi bilmeyen, tuhaf bir sempatizandım ben...

* Geçen yıl katledilen, Ege Üniversitesi İletişim Fakültesi öğrencisi **Serkan Eroğlu**, bu ülkenin tarihinde üniversitesinde öldürülen ilk öğrenci **Serkan Eroğlu**'nun anısı hep bizimle olacak. 29 Aralık'ta, **İzmir**'deki söyleşimde ablası **Aylin Eroğlu** ya da babası **Ahmet Eroğlu** sizlere seslenecek.

* **Maraş** katliamını unutmadık.

* 29 Aralık saat 13.00-15.00 arası **İzmir**'de **Fuar**'dayım. İmza ve söyleşi **12** no'lu pavyonda.

* 30 Aralık saat 14.00'de **Muğla Kelepir**'deyim. 0252-212 23 57.

* **Haluk Levent**'e ayıp edildi. Lale olacak o kadar kışı var ki.

* **Öküz Dergisi** buyuk ozverilerle çıkıyor. Özellikle Ocak sayısı dopdolu.

* **Ramis Ekinci.** Bir Kaşık Aşıklama, Bir Perdah Meddah **Bulunmaz Kültürevi.** Her Pazar saat 18.00'de Gösteriler ücretsiz. 0212 - 245 02 21.

* Melike Kınay, Cihan Taş, Canan, Pınar Uygar, Başak Çelikoğlu, Duygu Altınsoy, Sezen Yıldız, Sinem Yılmaz, Şennur, Neslihan Koşar, Zühal Eser, Sevin Kızıl, Leo, Merve Tarlabölen, B Dalar, Nergis Özgenç, Gözyaşı, Rahşan Kuyumcu, T Evrim Arpazlı, Özge Özer Osman Unver Öncel, Kuçuk Mavi Serseri (sevinirim), İbrahim Tokgöz, Gufer Gonger, Taylan Çalışır, Yetkin İlker, Seyhan Kurt, Beyza, Celalettin Mızraklı, mektuplarınızı aldım sevgiyle

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

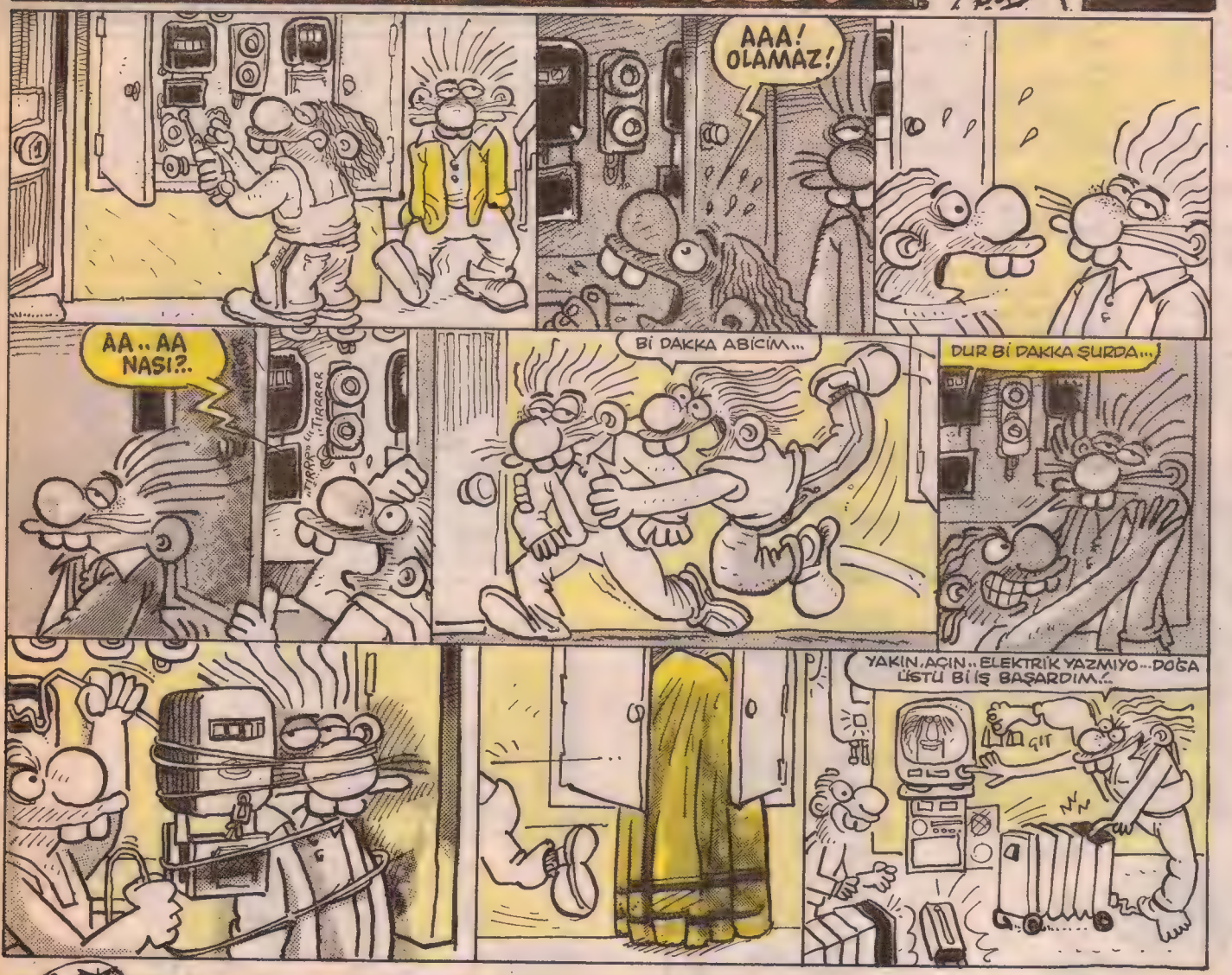

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

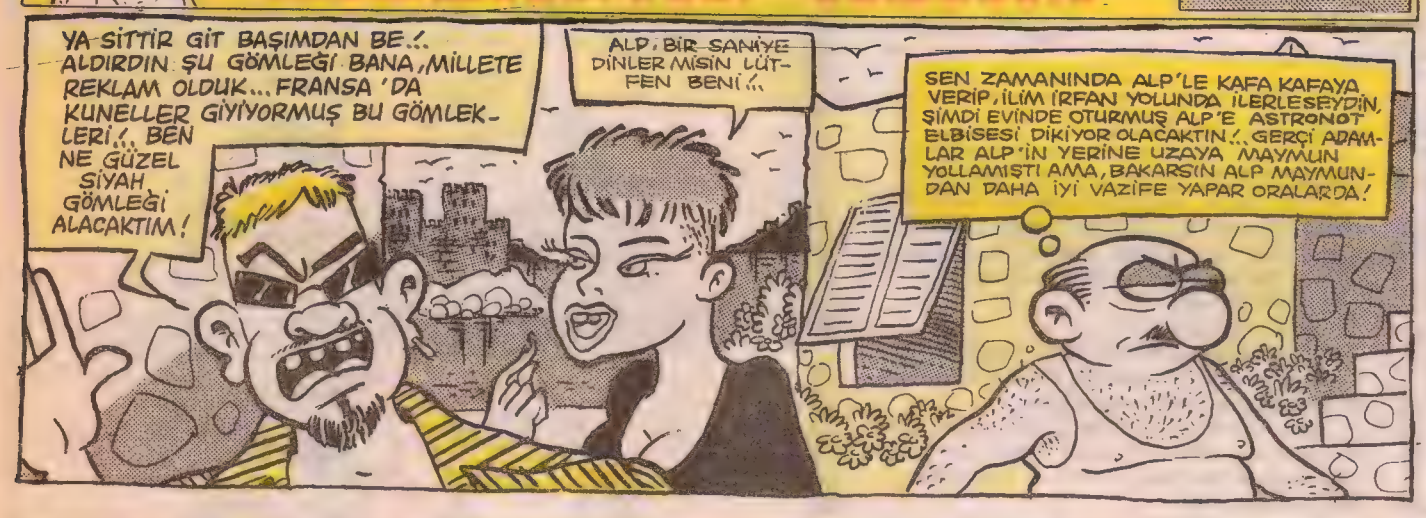

MARLON

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Hoşgeldin 1899!

Birkaç gün sonra **1899**'a gireceğiz!

Hayır, ben yanlış yazmadım; siz de yanlış okumadınız.

Birkaç gün sonra **bin sekiz yüz doksan dokuza** gireceğiz!

Daha doğrusu, benim şimdi kaldığım yerdeki insanlar **1899**'a girecekler.

Çünkü benim kaldığım yerde geceleri gaz lambası ve mumla aydınlanılıyor.

En çok kullanılan vasıta at arabası.

Derme çatma helalar evin dışında.

İptidai evlerde iptidai sobalarla ısınılıyor.

Sobada ısıtılan sularla leğenlerde yıkanılıyor.

Burası balta girmemiş ormanlar gibi medeniyet girmemiş bir İstanbul varoşu.

Yaşam düzeyi bakımından çağın yüz yıl gerisinde burası.

Onun için birkaç gün sonra **1899**'a gireceğiz!

Zaten bu İstanbul iki yüzlü!

İstanbul'un ön yüzünü görmek istiyorsanız paparazzi programlarını izleyip, sosyete sayfalarını okuyun.

İstanbul'un ve Türkiye'nin arka yüzünü görmek istiyorsanız beni okuyun.

Geçen hafta anlatmıştım.

Varoşlarda işsiz, aç, çaresiz ana babalar 13 yaşına gelmiş kızlarına kurtarıcı gibi bakıyorlar.

Çünkü Tayland batakhanelerinden beter batakhanelerde kızlarının etini satıp, evlerine ekmek alıyorlar.

1999'da ekonomik kriz daha da derinleşeceğine göre, daha neler göreceğiz kimbilir?

9'larının çokluğuna bakılırsa, insanlara **9** doğurtacak **1999**!

1999'da ancak **9** canlılar ayakta kalacak!

Hoşgelmedin **1999**!

Akşamsefası

Sergüzeşt

Erdal Özkaramanlar

İstanbul... Beş yıl önce... Kasımpaşa'daki cılız ağlama seslerini önce kimse duymaz...

ÜHÜ ÜHÜÜ...

Fakat ağlayan kadın sesinin tonunu biraz yükseltince...

ÜHÜ ÜHÜÜ!

Çevreden ilgilenen birkaç kişi çıkar...

?

TEYZE N'OLDU, NEYİN VAR?

NİYE AĞLIYORSUN TEYZE?

ÜHÜ ÜHÜÜ!

ÜHÜÜ... İÇİM YANIYOR..! ÜHÜHÜÜ!..

FIRLA..! BİR BARDAK SU!..

TEYZE ANLATSANA..

OĞLUMU ARIYORUM... OĞLUM KAYIP!..

KAYIP MI?..

BENİM OĞLUM ÜNLÜ BİR TÜRKÜ-CÜYDÜ URFA'DA... AHA RESMİ!..

URFA'NIN YENİ SESİ ŞEHSUVAR

?!

ÇOK GÜZEL BİR SESİ VAR İDİ... İSTANBUL'A GELİP BİR KASET DOLDURDU...

EE?..

SONRA ONDAN HABER ALAMADIK! KAYBOL-DU!..

UNKAPANI'NA GİTMEDİN Mİ?

GİTTİM!

GÖRMEMİŞLER Mİ?

ANLATTIKLARINA GÖRE OĞLUMUN ÇIKARDIĞI KASET PEK SATILMAYINCA AYAĞINI KESMİŞ ORADAN..!

GAZİNOLARA FALAN BAKSAYDINIZ...

SEN NE DİYORSUN OĞLUM, BAKMADIĞIM YER Mİ KALDI? BÜTÜN GAZİNOLARA SORDUM...

...GECE KULÜPLERİNE, BARLARA, PAVYONLARA VARINCAYA KADAR... AMA YOK, YOK, YOK..!

VALLA İŞİN ZOR TEYZE!..

Herkes çaresizlik içinde birbirine bakmaktadır... Uzun bir sessizlik olur...

Ve sessizliği bozan ezanın sesi..!

ALLAHU EKBER.. ALLAHU EKBER..!

AZİZ ALLAH!

BU? BENİM OĞLUM!

Çevredekiler, o anda kadının delirdiğini düşünürken...

?

ALLAAAAAAAA...

ŞEHSUVAR'IN SESİ BU..!

Kadın ise sesin geldiği camiyi bulmuş, minareye çıkmaya başlamıştır bile...

NE İŞİN VAR BURDA ANA?..

SENİ ARIYORUM OĞLUM. ASIL SENİN NE İŞİN VAR BURDA?

GEL.. GEL İNELİM DE ANLATAYIM!

Anlattıklarını pek önemli bulmadığım için aktarmıyorum.. Tamamen halkın müzik zevkiyle ilgili şeyler... Eyet! Asıl önemli olanı minarenin tam karşısındaki bir eve yerleşen kadının o gün bu gündür her Ramazan'da orucunu yanık sesli bir ezanla açtığıdır...

ALLAAA..

ÇOK ŞÜKÜR ALLAHIM.. NEYE NİYET ETMİŞTİK AMA, SEN NE GÜZEL BİR KISMET VERDİN.. HAMDOLSUN VERDİĞİN NİMETLERE...

BİTTİ

Aksiyon

Bayıp Güvü

FEYHAN GÜVER

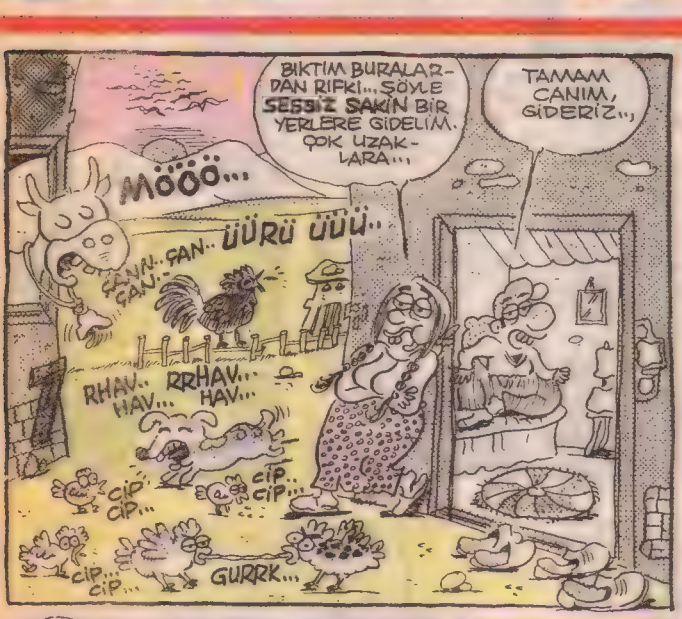

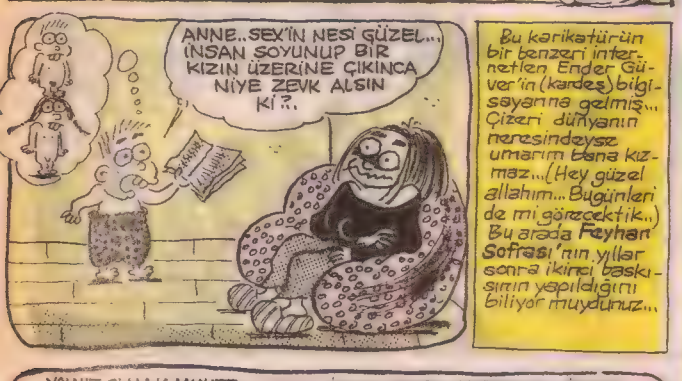

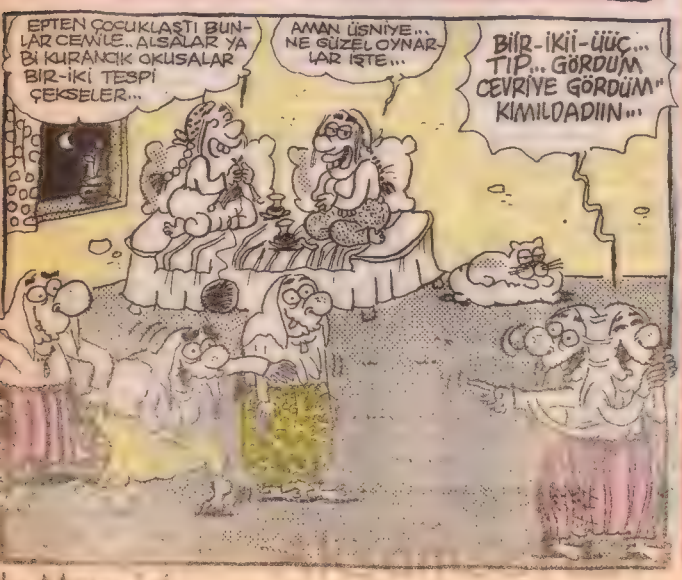

NİHAT GENÇ

Bir Mendil Niye Kanar?

Amerika Bağdat'ı ezan sesleri altında bombaladı, yürekten isyan eden tek bir yazar, insan çıkmadı, herşeyi katı bir mantıkla öğrenir olduk. Bu ülkede nasıl bir tarih, nasıl bir Türkiye öğretiliyor ki, hiç kimse, ekranda canlı yayın cehennem sahnelerini film gibi izlerken duygu seline kapılmıyor, ağlamıyor. Büyük ve devasa katı bir değişimin yüreklerimizi yok ettiği vahşi bir uğursuzluğun ta ortasındayız. Türk şiirinin en çok okunan "Bir mendil neden kanar Ahmet ağbi, et değil, tırnak değil" mısraları, beni bu sırılsıklam duygusallığımızın tarihine götürdü, gördüm ki, bu mısraların arkasındaki tarihi kimse bilmiyor, bütünüyle unutulmuş yakın geçmiş.

Bir Alman dergisi, yüzyılımızda en çok kullanılan kelimeleri topladı, Hitler, 2. Dünya Savaşı, AIDS... yüz milyonluk kütüphaneleri olmasına rağmen, onlar da unutmuşlar kanayan mendillerin tarihini...

Geçtiğimiz günlerde bir küçük haber, bir başka gün Birleşmiş Milletler sağlık teşkilatından s.o.s bir haber: Verem Hortluyor. İşte çocukluğumuzda en çok duyduğumuz şeyler: Verem Bulaşıcı Bir Hastalıktır. Verem Savaş Dispanserleri.

Cumhuriyet tarihimizde en çok can almış bu büyük afetin tek sebebi, yoksulluk idi, veremin yeniden hortlaması, halkın derinliklerinde nasıl vahşi bir açlık, yoksulluk yaşandığını gösteriyor.

İnanmayacaksınız, gerçek bu, 1965-70 yılına kadar İstanbul'da veremden her yıl ortalama 1000 - 1500 kişi ölüyordu, nüfusa oranı binde onaltı, taşra şehirlerinde şehir başına bu rakam 200 idi,, nüfusa oranı binde yirmi. Cumhuriyet tarihimizde en çok kullanılan isimler Atatürk, Menderes, 68... yalan, hatıralarını yazan yüzlerce şahsiyetin kaleminde balgamı kanlı bu öksürüklü öyküden parçalar bulamıyor, unutmaya çalışıyoruz.

20 bin Türk filmi hikayesi içinde birkaç veremli kız öyküsü ancak bulabilirsiniz, felaketin büyüklüğü hakkında bilgi vermez. Yakın tarihimizin en büyük afeti, veremdir, 1945'te 100.000 açık veremli, 50'li yıllarda 200.000, 60'lı yıllarda bunun da üstünde... Yoksul ailelerin en büyük endişeleri, aşık olan çocuklarının üzüntüden verem olacak korkusuydu, çünkü aşırı üzüntü, aşırı duygusallık veremin başlangıcıydı.

Verem mikrobunu 1882'de Robert Koch buldu, basit denilen uzun çomak şeklinde mikroplar, açık akciğer veremlilerin balgamlarıyla dışarı çıkar. Öksürdükleri, söz söyledikleri zaman ince habbecikler havaya saçılır, teneffüs yoluyla yanındaki insanlara bulaşır. Küçük bir habbecik 1000 - 23000 arası basil taşır, öksürüklüden bir metre mesafeye kadar yayılır, açık veremliler yere tükürseler, balgamlarını öteye beriye sürseler milyarlarca basil etrafa dağılır, kuruyunca, basiller tozlara karışıp halkın içine karışır. Tozla bulaşma veremin yayılmasında en büyük etkendir, bizi büyüten anneler temizlik hastası olmuştur, veremlilerin odalarında, koğuşlarında, yanlarında bulunmak yasaktır.

Halk arasında veremin adı: İyi olmaz hastalıktır, edebiyatımızdaki adı: İnce hastalıktır.

Basiller, vücutta ilk oturdukları akciğer dokularında tepki, iltihap meydana getirir, ilerde sarımtırak renk koyu bir madde haline gelir, peynire benzediği için peynirleşme denir, akciğerden balgam halinde dışarı atılır, atıldığı yerde mağara (boşluk) oluşur, vücut, savaş için oraya kanda bulunan (lentosit) beyaz yuvarcıklar gönderir, bunlar basili hapsetmeye çalışır ve bir doku oluşur, buna verem dokusu denir. Bunları bize ilkokullarda, veremle savaş dispanserlerinden gelen hemşireler anlatırdı. Bu oluşan dokuya tüberkül denilir, bu yüzden veremin diğer adı: Tüberkülozdur. Tüberküloz denilen doku, harap ettiği yerde kan damarı da bulursa, kanama olur. Ve kanayan mendilin öyküsü burda başlar. Veremin en büyük belirtisi: Ağızdan kan gelmedir.

Hasta kendini kırık, kuvvetsiz hisseder, hafif ateş başlar. Göğüs ağrıları, ses kısıklığıyla kendini gösterir, her veremli zayıf, ince yapılı olursa da, böyle bir kayıt yoktur, veremden kurtuluşun tek umudu: İştahın geri gelmesidir.

Veremin teşhisi röntgen muayenesiyledir, bizim kuşağın evinde akciğer röntgenleri uzun yıllar fotoğraflarımız arasında saklı kaldı, sonra bu filmlerden bazı kadınlar abajur, avize gibi süslü eşyalar yapmaya başladı. Veremli doku iyileşinceye kadar yapılacak tek şey, çok iyi yemek, istirahattır. Açık, temiz hava şarttır. Verem hastaneleri menüsünde, üç ayrı kahvaltı, iki öğün yemek uygulanır, toplam beş öğün yemek. Kuvvetli bir gıda rejimi şarttır.

Verem hastaneleri ağır hastalar, sanatoryumlar hafif hastalar, dispanserler ise, verem taraması yapmak, veremli insanların bulaşma alanlarını araştırmak, ön tedbirler almak için kurulmuştur. Cumhuriyet tarihinin en büyük başarısını Verem Savaş Dispanserleri gerçekleştirdi.

[illegible] ane yokuşu [illegible]ken sağdaki sokakta verem savaş dispanseri göreceksiniz, işte bu dispanser, Türkiye'nin ilk sekiz dispanserinden biridir, ilk dispanserler, Ankara'da, Bursa'da, İstanbul'da açılmıştır. İlk sanatoryum 1924 yılında Büyükada'da bir köşkte, ünlü bilim adamı Musa Kazım tarafından kurulmuş, sonra Burgaz adasında, sonra Yakacık'ta Rıfat Sayar'ın sanatoryumları, yatak sayıları toplam 350'yi geçmezdi, 1950'li, altmışlı yıllarda bu yatak sayıları hızla beşbin onbini bulacaktır.

İlkokuldan liseyi bitirene kadar okul koridorlarında Atatürk posterlerinden daha çok sayıda tek şey vardı: BCG afişiydi. Türk tarihindeki en büyük uygulama BCG aşıdır, nüfus sayımından bile kaçan olmuştur, BCG aşısından asla.

Trabzon'un ilk büyük hastanesi Numune ise de, peşinden Çamlık mevkiindeki Verem hastanesidir. Verem hastanesine yolcu taşıyan tek durak, Atapark'taki babamın durağıydı. Ziyaret günleri, babam beni zorla, kaldırır, karlı kış günü arabanın lastiklerine hava vurdurur, gücüm yetmez, uykusuzluktan pompanın üstüne yıkılır gibi olurdum, kollarım kopardı. Ve arabayı durağa çekip başlardık bağırmaya: "Çamlık Hastane, Çamlık Hastane" diye. Beş müşteri alırdık chevrolet arabaya, müşteriler kabul ederse, babam arka koltuğu dörtler, altı müşteri, bazen babam müşterilerle kavga çıkarır ön koltuğu üçlerdi, veremli hastaları, ziyaretçileri gün boyu taşırdık Çamlık mevkiine.

Ben muavin olarak tıkış tıkış müşterilerin ayak diplerine çömelir, veremli hastaların bacakları arasında bu pis hastalığın tehlikelerini bilmeden, sırf babamdan harçlık almak için gider, gelirdim.

Çamlık mevkiinde 1960'lı yıllarda yüzyıl boyunca görülmeyen büyük bir fırtına meydana geldi, çam ağaçları kökünden söküldü, kelleşmiş bu çamlık halen ordadır. O zamanlar "yeşilcilik" yoktu, bir çam havası muhabbeti, insanların ağzından düşmezdi, mesela annem komşularıyla dertleşirken, yahu ne zamandır çam havası almıyoruz, deyip, bir çamlık gezisi düzenlerlerdi.

Tanrı "oğlum, sen bir gün yazar olacaksın, veremli yolcularınızı iyi tanı" dedi, veremli hastalara yakın akrabalarımız, arkadaşlarımız da katıldı, veremle kuşatılmış bir hayat içinde yaşar olduk, bir gün bir kenara çekilip verem hastalarının aşklarını, verem-edebiyat ilişkisini yazmak istedim, olmadı, ekmek parasına çalışıyoruz, bu satırlarda bir-iki cümle ne sizi doyurur, ne beni... Döneme ruhunu veren şarkı "hastayım yaşıyorum görünmez hayalinle" çok tutuluyordu.

Veremlinin aşkı, vahşi, taşkın değildir, sessiz, suskun, içli, zarif utangaç ve duyguludur, veremli çapkın değildir, cinsel aşkı hiç düşünmemiştir, şamatayı, tantanayı sevmez, o, mektup ve şarkı sever. Kokulu süslü mektuplarda, en samimi, hilesiz kelimeler kullanır, yalnız başına ya da sevgilisiyle sahilde tek başına, uzak bir çay bahçesinde gezintiye çıkmak onun için ömürdür. Aşkının peyzajı ve ruhunun yaşadığı yer, açık gezi yerleri, gecenin mehtabı, korulardır, tahta masalar, kayıklar, ay ışığı veremlinin mekanlarıdır.

Keskir, ayrıntılı hayal güçleri vardır, ağır hareket ederler, rüyalarını yorumlamak, hayatlarına anlam çıkarmak ibadet gibidir, sevgilinin her bir hareketinden bin ayrı anlam çıkarmak günde bin kez didiştiği en ağır meşgalesidir.

Zayıflıktan yüzünden fırlamış kemikler kadar sert, kusursuz bir gurur hastasıdır, basit bir söze kırılır, sonsuza dek sevgilisinden ayrılabilir. İncitici bir kelimeyi, zeki bir polis hafiyesi gibi aylarca yorar, düşünür, ayıklar. Güzellik, çirkinlik umrunda değildir, zerafet düşkünüdür, şarkı sözleri gibi konuşmayı sever, bir görüşte insanların iç yüzlerini tanırlar, anlarlar da. Roman, piyes kahramanların hayatlarını yaşadıklarına inanırlar. Bu dönemde Türk filmlerinin çok tutmasının sebebi bulaşıcı verem aşklarıdır, bugün hiçbir araştırmacının çözemediği bu filmleri halk neden çok seviyordu'nun cevabı veremdir, kibar adıyla: melankolik aşklardır. Verem bitti, Türk filmleri de, şarkılar, Türk müziği de bitti. Verem Hindistan'da uzun yıllar yaşadı, şarkılı Hint filmleri de bu yüzden hala yaşıyor.

Düğünleri, partileri, toplu eğlenceleri sevmezler, kenardan, uzaktan izlerler, parayı, işsizliklerini hiç önemsemezler, parasız, işsiz olmayı onur kırıcı görmezler. Sevmediklerinden ölümüne nefret ederler, nefret ettikleri insanlarla, aynı kahvede, arkadaş meclisinde oturmamak, karşılaşmamak için ince, dakik ayarlar yaparlar.

Onlar için hayatın tek gerçeği bir insanı ölünceye dek bitmeyen bir şarkı gibi sevmektir. Bu sevgide kadın, masalların masalıdır. Kadının, etine, butuna değil, kaşına, kirpiğine, dalgalı saçına hayrandırlar, seni seviyorum diyemezler, bunu söylemek yedi-sekiz senelerini alır, utangaçlıklarından değil, bu iki kelimenin şiddetini ciğerleriyle duydukları için. Sevgililerine bir kez olsun açık saçık hikaye anlatmamış, bunu akıllarından dahi geçirmemişlerdir.

Veremli evlere misafirliğe gidilmez, hastanede sırası gelmeyen veremlilere evde ayrı bir oda açılır, mutfağı, eşyaları ayrılır, ev halkıyla yüz göz olmaz, sobanın yanında oturtulmaz, sobadan çekilen ateşle, bir mangal [illegible] diye ayakta şarlayarak işemez, çömelirler. Hastane bahçesinde gencecik çocukların sarsak ihtiyarlarla aynı bankta ellerinde

açılmamış, tütün kolonyaları, pek hazin bekleyişleri vardı. Anneler uzaktan işte bu manzarayı izliyor için için ağlıyorlardı.

Uzun, yorucu kitaplar okumazlar, düz, hafif aşk romanlarına aşırı derecede hastadırlar. Aşk herkes için yaşanıp geçen birşeydir, onlar için hayatı vareden "ıstırap'ın ta kendisidir. Türk filmlerinin son sahneleri gerçekti, gökyüzünde buluşan, bulutlarda elele tutaşan sevgililerin hayalleriyle dolu sahnelerle yanak yanağa uyurlardı.

Zaman yavaş ilerlerdi, duvarlarındaki kedi yavrusu fotoğraflı takvimin sayfaları biriktirilir, sigara içmeseler de desenli bir gümüş tabaka bulundurulur, pencereden dua eder gibi huşuyla nefes alınır, eski bir gömlek, halının, dolabın, hergün özenle çırpılan battaniyeler, kokularından tanılırdı.

Erken kırlaşmış gümüş renkli saçları, geniş kemikli yüzlerinde incecik bıyıkları, kırılacak bir dal gibi silkeleseniz düşecek gibi dururdu, upuzun sürahi boyunları hep hafif yana meyilli olurdu...

Günbatımının, ay ışığının hayal meyal renkleri, ağaçların önünde alaca karanlık, ardında koyulaşan şarap renginden, sessiz sedasız ay bulutların ardından çıkarken, kısık mum ışığının titrek aleviyle eski bir mecmuayı bininci kez karıştırırdı. Bir büyük müjde gibi anıları arasında kuş ötüşü canlı sesler bulup, dalgınca sessizleşip, ruhlarında uyurlardı. Sıcacık fırın gibi on kat yün yorganların altında, denizini kaybetmiş kırık bir kürek gibi aksırıklı hıçkırıkları herkesten gizlerlerdi.

Edebiyat, veremlilerin acılarını unuttuğu afyon muydu, yoksa, veremle edebiyat aynı mikrobun ürünü mü? Yarin kucağında ölmek arzusu, sahiden yarın kucağı mı, yoksa bu rüyayı bize inandırmış kaşı keman kelimelerin kucağı mı. (Edebiyat 55'li yıllara kadar veremlilerin elindeydi, 70'li yıllara kadar köy enstitülerinin, 70'li yıllarda siyasi-ideolojiklerin eline geçti. 80'den sonra da depresyonseverlerin egemenliğine girdi) Yasemin, menekşe, mehtap, sümbül, ay ışığı, ayrılık, sevda, vs. gibi kelimelerle dolu melankolik edebiyatın imgeleri bugün sadece arabesk, amatör yazarlar tarafından kullanılır. Bu kelimelerin "tematik" ölümü ayrı bir yazı konusudur!

Verem, bedeni inceltip, çökertiyordu, işte ruh gıdasını bu çöküşten alıyordu, hastalık ilerledikçe, insan ruhu hiçbir mezara gömülemeyecek kadar büyüyordu. Bitkinlik, yavaş ölüm, kanlı gözyaşlarıyla arzulanıyor, hayatın tadı, upuzun sürmüş ölüm döşeğindeki ıstıraplı nağmelerde aranıyordu. Türkiye işte bu ruhun içinde çürüyen safdil bir ülkeydi. Duygusal hastalık zihinsel gelişmeye hiç müsait değildi, kalp ağrısıyla ağlıyorduk ve duygunun her türünde hala imparatorduk. Zekamız düşüncel çalışmaya hiç inanmadı.

Sağlıklı, neşeli olmak, utanılacak bir duyguydu. Bu acı, hüzünlü dünyada neşeyle gülebilenler toplum dışı, kaygısız hoppalardır. Toplumda varolmak isteyenler, bu hazan yaprağının rengini, sallanışını, ıstırabını, gözlerine, yüzüne, kelimelerine kopya etmek zorundaydı.

Türk müziğinin gıy gıy kemanları beyinleri yiyip, uyuşturup, süründürüyordu. (Çok sonra Orhan Gencebay bile insan beynine bu insafsız saldırıyı bilerek devam ettirdi, her parçasının arkasında onlarca kemanın iniltili cıy cıylarıyla, bitkinlik edebiyatımızı kamçıladı. Gıy gıy veremin ninnisiydi.)

Üstüne, başına özenle bakar, ütülenmesi en zor yerleri saatlerce düşünür, avare, serseri bir görüntü vermeyi, sapıklık, katillikle eş tutardı. Tükenmez bir kederle yaşayan bu insanlar, tesadüfen bir başka bayanla ayaküstü laflamayı, sevgililerine ihanet bilir, bu yüzden en yakın kız arkadaşlarına göz ucuyla merhaba deyip kibarca uzaklaşırlar.

Sevdiğini hayal edip, pencere ardında mehtabı seyretmek, onlar için yeryüzünün en büyük mucizesiydi, insanoğlunun en derin macerası. Bu maceraya gömülüp ulaşılması en sisli rüyalara girdiler. Ölümün sessizleştirdiği fersiz gözlerinde dahi sevgiliye göndereceği son bir gizli küçük pusulayı hangi kelimelerle yazmalı diye düşünür, mırıldandıkları şarkının nakaratı boyunlarına geçirilmiş kement gibi, sabaha kadar hırlayarak, aksırarak şarkılarını söyleyip, çekip gitmişlerdir.

Sevgilinin evet demesi, hayatlarının en büyük müjdesiydi, gazeteler, filmler aşkın gücüyle veremi yenen insanların hikayelerini anlatırdı, ya da umutsuzluğun üzüntüsüyle ölen genç aşıkların hikayelerini.

Çift mendil taşırlardı, mendilin arasına tükürür, bir göz aralığı, kanlı balgamındaki koyuluğa bakarlardı, ikinci mendilleri kanlı göz pınarları içindi. Mavi, mor yollu mendiller özenle ütülenir, kat yerleri ütüyle yeniden bastırılarak düzgünce katlanırdı.

Onlar için sevgiliyle tek bir el teması, tek bir öpücük, zevklerin zevkiydi, bu küçük dokunuştan başka insanı sarsan daha büyük tufan yok idi. Mektuplar itinayla bıkılmadan her gece yeniden okunur, en değerli hazineler gibi saklanır, kutsal kitap gibi törenle açılır, törenle toplanır, koklanırdı. Bu yüzden her veremli aşığın çok özel bir küçük çekmecesi vardı. Hayat, bu çekmeceydi, ya da ruhun mezarlığıydı bu çekmece. Çekmecenin süslü mobilyası, cilası, ağacı, küçük kancalı sürgüsü, boyasına estetik düşkünlükleri ayrı bir yazı konusudur.

Şarkıları, upuzun, son mısralarına kadar söylerlerdi, sessizce kaybolan mehtaba karşı, yatak ucundan ay ışığına bakar, mehtabın koyulaşan şarap renginin içinde kaybolurlardı, onlar öldü, Türk müziği bitti. Verem savaş dispanserlerinin yurt çapındaki büyük zaferinden sonra, ülkemizde seks filmleri furyası başladı.

Sevda nedir bilmeyen, hissiz bir insanın olabileceğine hiçbir zaman inanmadılar. Yoksul aileler bu genç insanları iyileştirmek için yağ, bal almak zorundaydı, iyi gıda rejimi gerekliydi, dar bütçelerle bu yağlar, ballar, mobilya taksidi gibi taksitlerle alınır, yiyeceklerine kimse dokunmazdı.

Sevgilinin sesini bir kez duymuş olmak, sevgiliyi uzaktan bir kez görmüş olmak, tesellinin ta kendisiydi, böyle bir tesellinin avuntusuyla ölüp gittiler. Hayat ne kadar değişti.

Artık herşeyi katı bir mantıkla öğrenir olduk. Verem yeniden hortladı denildiğinde, halkın içinde yoksulluğun nedenli ilerlediğini düşünüp, üzülmeliyiz diye düşündüm. Tuhaf bir duygu, sevindim. O ince ruhlu insanlar, zarif insanlar yeniden geldiler. Dün yoksulluğu bölüşüyorduk, bu hastalığa aristokrat, burjuva, herkes kapılıyordu. Ama bugün, bu hastalığı yalnız çaresiz, yoksul insanlar kapıyor!

Bu teknolojik çağda nasıl oluyor yoksulluktan insanlar vereme kapılıyor, diye soruyor insan, ama, değişen, kaybolan, ağırlaşan bu lanet dünyayı gördükçe, gidip, o yoksul veremli hastaların kanlı balgamlarını koklamak geliyor içimden...

Yoksulluğumuza unutulmuş bir incelik, zarafet getirirler gibi tuhaf duyguların içindeyim. Mendilimizdeki kan seslerini şimdi, ne edebiyatçılar, ne yazarlar, ne sağlık bakanlığı, ne filmler, bu sesleri şimdi kopkoyu bir yalnızlık içinde, sadece ve ilk defa sahiden yoksullar duyuyor... Batıla düşen bomba seslerini...

YÜZBAŞI

Postmodern Zamanların Yenilmez Savaşçısı

ALBIRT

SONER GUNDAY

15.sayfadan devam

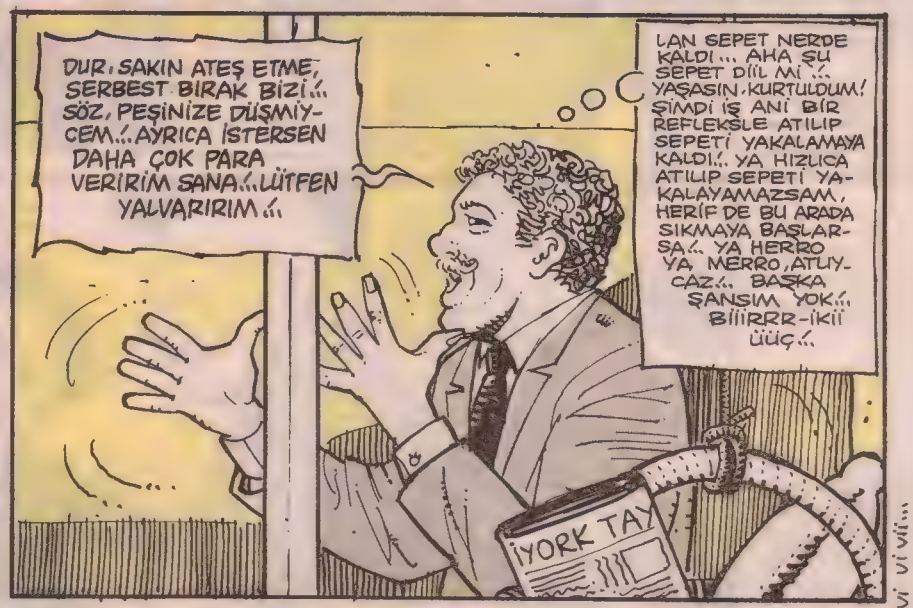

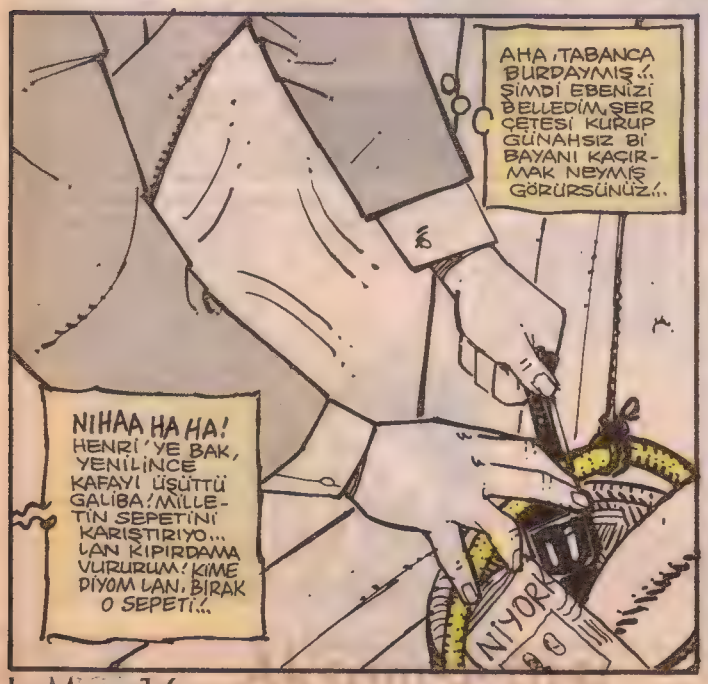

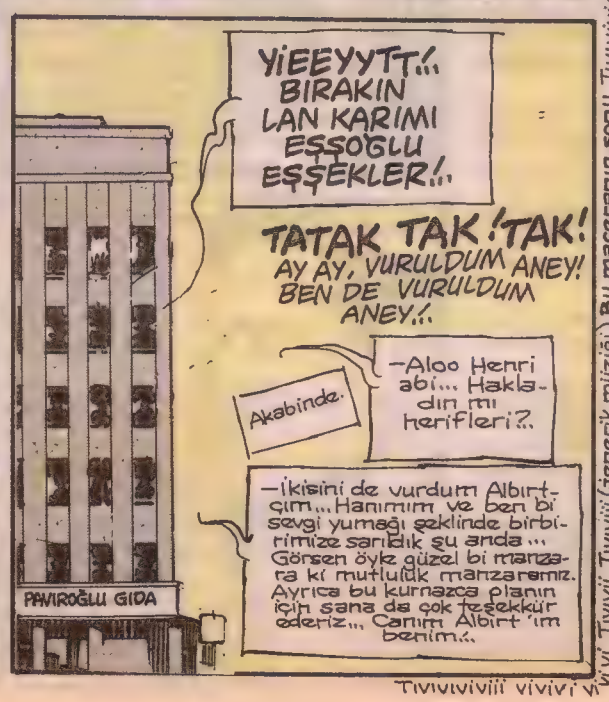

Tivivivi vivivi vivi Tivivivi vivivi (jenerik müziği) **Bu maceranın sonu** Tivivivi vivivi...

Tivivivi vivivi vivi...

temelli pilavı met üst

hayatım boyunca asla unutamayacağım isimler-2

yuri gagarin
siyami ersek
marco van basten
yulduz usmanova
erkal yavi
zülfikar ali butto
mim kemal öke
necip torumtay
galilei galileo
şemdin sakık
garbis özatay
azer bülbül
sergei bubka
oray eğin
gonca kuriş
nesimi karikutal
rober hameto
besim tibuk
kamuran çörtük
zozo toledo
malcolm x
cem ceminay
jan claude van damme
adalet karaibrahim
hakkıoğlu önder
kahtalı mıçı
şebnem ferah
tınaz titiz
martin luther king
samet aybaba
ıtır esen
engin cezzar
hüseyin cöntürk
sumru yavrucuk
mario levi
ertem eğilmez
sönmez yıkılmaz
hadi uluengin
pembe mutlu
ismail dümbüllü
aytekin kotil
umay umay
quentin tarantino
nubar terziyan
bal mahmut
astor piazola
kel hasan
orhon seyfi orhon
cevat prekazi
asu maralman
erendüz atasü
cemşit bender
ferda anıl yarkın
osman olmuş
yusuf çotuksöken

devam edecek

not: 5 gece üst üste sabahladık çok yorulduk pelte gibi olduk ama şahane bir ÖKÜZ hazırladık yine!. ÖKÜZ bundan böyle her ay bir hafta önce çıkacak.. yani erken çıkacak her ay'dan bir hafta önce.. yani öyle..

SELÇUK ERDEM

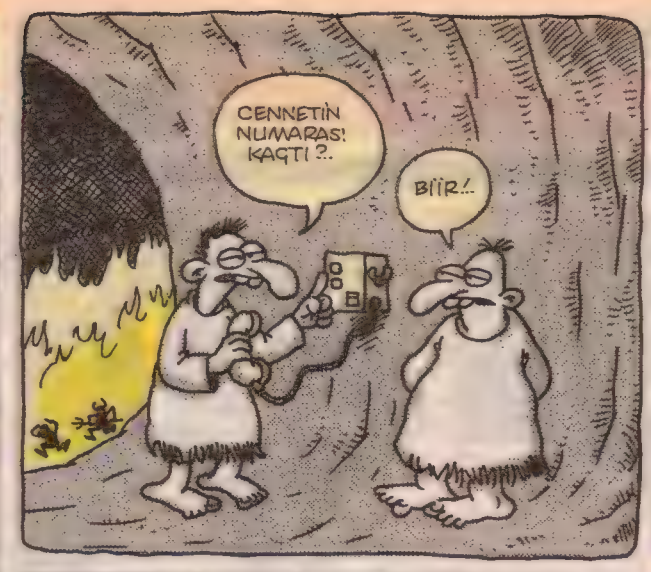

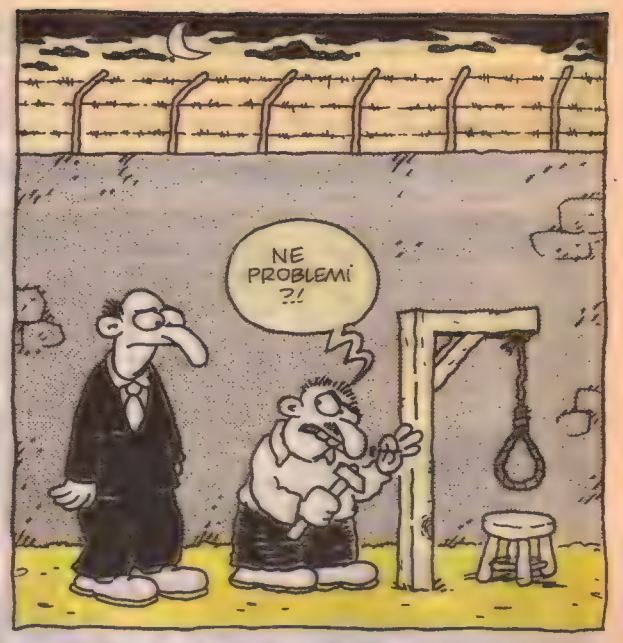

• **İ. Ü. İletişim Fakültesi** beni **"yılın mizahçısı"** seçmiş (öğrenci oylarıyla). Gittim ödülümü de aldım. Çok teşekkür ederim. Bazen yolda yürürken yılın mizahçısı olduğum aklıma geliyor, gülmeye başlıyorum... İlginç bir durum yani... Tekrar teşekkürler...

• **Karikatürler-2** dördüncü baskısını yaptı. Kitap bir ay boyunca indirimli değil. Ayrıca yanında bir şey de vermiyoruz. Yılbaşı özel kampanyası falan da yok. Yine de alıyorsanız bir bildiğiniz var demek ki. Çok teşekkür ederim. Bazen yolda yürürken aklıma bir şey gelmiyor, o zaman da gülmüyorum tabi. Bu da ilginç bir durum bence... Tekrar teşekkürler...

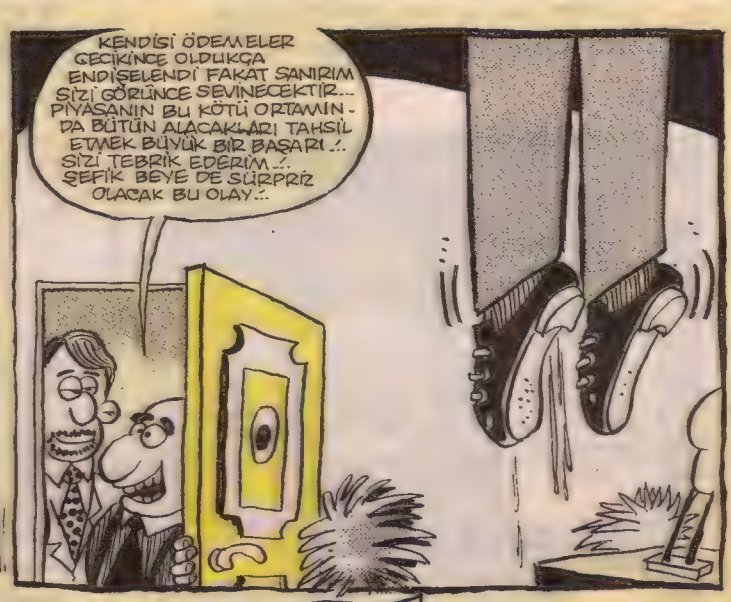

Meltem Erinçmen Kanoğlu - Oyun köprüsü (Öyküler) - Müzik atölyesi ağacı yayını çıktı...

Akşam Gazetesi

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

Jül Sezar ve Kleopatra...

ŞİİR DÜNYASI
GLOBAL TAD VERİSİ

Asım topu tut
Fikret ipi çek
Oya bayrak as
Adnan sen böyle gel canım

—Geldim abi.!.
—Adnan'cım, şu bir milyonu al, bana bir kısa Kemal, kendine de ne istiyorsan al, Furkan sana gelince, abi sen de kafana göre, boş durma. Bak orda horturt var, sula oraları, hadi babacım.!.

Profesör ve Kopya.!

"CÜMBÜR CEMAAT EKŞİN" *Aksiyon hiç bu kadar komik olmamıştı.* **ÇIKIYOR**

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Selâm:... Vapur kalabalıktı. İş çıkışı saatine denk geldim. İnsanlar işten dönüp, evlerine gidiyorlar. Ve oraya gidene kadar yapılcak en iyi şey, güzel bi yer tutup bi sigara içmek biraz düşünmek veya bişiy okumak. Numaralı koltuk dil tabi bunlar, gidip dikilceksin o köşede ve işte senindir artık; ayrılırsan gelip başka birisi durur orda. Denize yakındım. Rüzgar kuvvetli esiyor. Cebimde bişiy vardı, çıkarıp baktım. Biraz onla oyalandım ve arkamda birisinin durduunu hissettim sonra. Ben öndeydim ve onun için rüzgarı engelliyordum. Kalın bir montu olan güzel bi kadın. Mont yetmez baazı durumlarda. Üzgünüm tatlım, gitmeliyim, götüm dondu burda! Biraz öteden o tarafa baktımda, evet, tahmin ettiim gibi, onun da ordan sıvıştını gördüm. Bi süre rüzgarkesici olarak kullanılmıştım, sorun dil, iskeleye yanaştık ve insanlar hareketlendi. Gar'a girdim. Büfelerin ordaki tansiyon ölçme makinesi bozuktu yine. Bi çocuk elini koymuş oraya, belki bi mucize olur, çalışır diye bekliyo. Merdivenlerden indim, otoparkın ordan yürüdüm. Çeşitli satıcılar var, birbiriyle ilgisi olmayan tuhaf şeyler satıyolar. Çünkü vapur ve gar çıkışı burası, insan akşam evine dönerken belki canı tuhaf şeylerden çekebilir. Baklavacı (steyjın bi arabanın bagajında tepsileri var, süslü acayip şeyler), Tırnak makasçısı (Normal makas, çocuk makası, iç cebe takılan parlak tükenmez kalem, portatif tansiyon aaletleri) ve gömlekçi, onun da bi steyjın vagon arabası var, içi tıka basa gömlek dolu tabii ki. Caminin köşesinden sapıp Etbalık Kurumu'nun kenarından yürümeye devam ettim. İçerdeki bahçede küçük bi voleybol sahası var. İnek kesmeye mola verip biraz eğleniyorlardır arasıra belki. Bi kere oraya girmiştim. Yukardaki muhasebe katlarına çıkıp bi adamla konuştum, bana bi iş ayarlıycaktı. Beşiktaş'ta bi müimarlık bürosundaydı iş. İğrenç geçti. Halbuki burda inek kesip sonra da biraz voleybol oynamak isterdim. "Hey, bırakın artık tamam, yeni inekler geldi!" inek gelince sinirlenirdik, maç yarıda kalıyo çünkü. O yüzden, hemen keselim çabuk bitsin, fazla özenmeyin!... Çarşının ordan sapıp postaanenin köşesinden döndüm. Parmaanın ucunda küçük kırmızı bi ışık parlayan birisini aradım etrafta. Kibrit yine tükenmişti...

SEVERİM:... Teybin kaset kısmı yavaş açılıyosa, sabredemeyip elimle hızlıca açmayı... Aynı seslendirmecinin, farklı filmlerdeki rollerini bulabilmeyi... Pet kola kapaanı açınca, altta kalan o plastik tutucuyu çıkarmaya çalışmayı, bükmeyi, ne biliyim, kıvırıp zigzaglı falan yapmayı... Boyadan önce duvara sürülen sert maacunu, spatulayla güçlükle çekerken, spatulanın saa sola kayıp "S" çizmesini... YILMAZ... Arada bir iş olsun diye çekmecede bi yıldır duran kokuyu alıp koltukaltıma falan sıkmaya çalışırken, parmaam, basma yerindeki eğime yanmış bi açıdan oturduu için, gereksiz yerlere ormuma, belime falan gaz püstürttüüm aanı... Kumanda'da, ilk on dışındaki bi kanala basma işleminde, ekrana önce o iki boş çizgi falan çıktında, birini hemen doldurup, diğerini, tam süre bitiyor gibiyken ekleyebilmeyi... Her eve dönüşte, girişte asılı Crow filmi posterinin, köşeden az havaya kalkan ucuna bastırıp düzeltmeyi... METİN...

PSİKOAYRINTI:... "Hah hah hah haa?" dedi Dr. Semih. "Hayır" dedi o. Raatlama koltuunda oturuyor, yeni aldıkları süngerini inceliyordu, henüz hiç kopartmamıştı. "Tam olarak öyle diil doktor! Ahahhah haa, Ah hah haay gibi daa çok. Coşkulu ve abartılı yani!"... Dr. Semih koltuunda geri kaykıldı, soru sorma pozisyonu aldı. Öne kaykılınca da sorardı ama, o özel, bu ise bilimsel sorular için geçerliydi. "İnsannarın sokakta gülmesi sizi niye bu kadar raatsız ediyor?" Aslında bu soru ikisinin arası sayılırdı ve son anda biraz ortaya kaykıldı. O ise hiç kafasını çevirmeden, "sinirleniyom Doktor?" dedi, "Ben o gün moralsiz falan olabilirim, onnar da öyle baararak gülünce, kızıyorum işte"... "Kötü bi niyetleri olduunu sanmam" diye devam etti. Dr. Semih. "Aptal diilim doktor, onu biliyom. Bi espri olmuştur, gülmüşlerdir. Ama, elimde diil! Biraz sakin davranabilirler"... "Bakın" dedi Dr. Semih, "Gülmek, genelde refleks, aani bir eylemdir, ağlamak, kızmak, korkmak gibi. En gereksiz şeye bile bi an gülünebilir çünkü kaslar bilinçten önce davranır"... "Olsun, yine de insan daa dikkatli olabilir" diye ısrar etti o ve yeni süngerinden ilk minik parçayı koparıp ağzına attı. Dr. Semih, ona baktı: "Siz, işin ahlaksal boyutundan bahsediyorsunuz. Elbette ki bunu da yapabilir insannar. Sizin istediiniz gibileri de vardır yaani. Bu sefer de, onnarın niye bu kadar soğuk ve cansız olduunu düşünüp bunu bi kabalık olarak algılayabilirsiniz"... "Atmayın Doktor!" diye sinirlendi, o tarafa döndü: "Bi sigım annamadım. Ne ilgisi var onla bununl!"... Bu aani çıkışlar Dr. Semih'i tedirgin etse de, artık alışmıştı ve üstelik haklıydı. "Evet, tam annatamadım" dedi. "Boşverin doktor!" diye sesiendi o, "İster misiniz?" Süngerinden Dr. Semih'e uzattı. Bunu ilk defa yapıyordu çünkü doktor ilk defa çuvallamıştı, gönnünü almak istedi. Dr. Semih, eflatun renkli süngere baktı ve ucundan bi parça koparttı. Şimdi, çiğnemesi gerekiyordu. Gülüştüler ve çiğnediler, sonra tükürdüler kültablasına...

POTBURİ:... Demirhan'ın dükkanına, Atılgan'a uuramıştım. Beremi orda unutmuş olmalıyım. Döndüm, orla yoktu. Dergidedir o zaman. Kedi falan yatar üstüne ya da mürekkeplenir, zaten leş gibiydi sonra hiç giyilmez olur. Ama bi bere için geri dönemem şimdil! Zaaten bere kelimesinde nefret ediyorum! Başlık pek olmuyo, şapka diil, kasket'le ilgisi yok, ne ulan bu pekit! Aslında, şapka denebilir yaa! Tabi, şapka işte, ne farkeder. Bere giyen bi tip var, gerçek bere, yana kaykık, o yüzden sevmiyorum bereyi. "Bu senin mi?" dedi İlhan girişte. "Evet" benim o. Benim şeyim, eee, kafaya takılan, yünlü, yuvarlak ve siperliksiz, katlanabilir, soğuk hava giyeceğil!... "Bi tane" dedim gişedeki kıza. "Hangi filme" diye sormuş o. "Bi tane" dedim ben yine. Off! yaptı dudaklarıyla. "Hangi film?" ulan, eskiden böyle bi soru yoktu. Şimdi, sinema komplekleri, merkezleri falan var. Aynı yerde bi sürü salon. "Herşey çok güzel olacak" dedim, koparttı bileti. Hay sokayım, yine aynı şey! Beyoolu, arka sokaklar, Taksim, Bodrum, uyuşturucu satıcıları! Sanki başka mekan yok hiç. Ne bu, bi ekol falan mı?!... En sevdiim yeni dönem Türk filmi Tabutta Rövaşata'ydı. İsmi bile on basar!... Banyoda, fayansın üstünde bi örümcek gördüm. Hep görüyom, baari bi yakından bakıyım dedim. Bi bacaanı tuttum, gidemedi, çekiştiriyo! "Eh, git baari, tamam." Bununkiler çok ince, ama kadın örümceen fena diil. Yerli dizi. Örümcek. Az attırmadım... Hergün mankennik yarışması falan oluyo haalâ seçemediler en iyi kişiyi, geçen gün bi tane daa vardı! Elimde diil; attırabilesin diye geç saatte koyuyolar zaten. Bi ara, iyice yavaşladım, nooluyo lan; içim sıkıldı. Eltin Con çalıyomuş radyoda! Geçtim hemen kanalı. Eltin Con fena diildir ama, otuzbir çekerken daa sert müzikler iyi olur genelde... Çilekli puding vardı, kaç aydır duruyo rafta. Hem puding, hem çilekli; oyuncak gib! Eh, tatlı tatlıdır. Pişirdik... Hemen iyi günner diliyorum ben!..

Akşam Postası

LeMan Okur mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

İstanbul Üniversitelerinden öğrencilerin YÖK'e veda mektubudur. **(Biten bir ilişkinin ardından)**

Sevgili YÖK,

Dün gece tekrar düşündük, 17 senelik bu sado-mazo ilişkiyi artık yürütemeyeceğimize karar verdik. Yıllar önceydi seni bizleri "koordine" göreviyle başımıza musallat ettiler. Sen ise bu "koordine" yetkilerini biraz suistimal ettin gibi geliyor hani devlet büyüklerimiz bu aralar çeteler için sık sık kullanıyorlar bu deyimi: "Yetkilerini birazcık kötüye kullanmak" işte öyle birşey!

(Esasında senin bu yetkilere sahip olmanı istemedik, isteyeni de hiç sevemedik)

Yıllar su gibi akıp geçti. Neler çektirmedin ki bizlere. sözümüzü söylemek istiyoruz, söz-yetki-karar hakkı istiyoruz" dedik "susun tek sıra olun yoksa sustururum" dedin, tabii ki susmadık. "Asayiş" dedin "coplattın, saldırttın, ısırttın", "paramız yok zaten okuyamıyoruz" dedik zam üstüne zam yaptın, harami gibi har(a)ç kestin, üniversitelerimizi çetelere sattın.

Senin niyetin zaten baştan bozuktu şimdi de üniversiteleri "kışlaya" çevirmeye çalışıyorsun, kılık kıyafet genelgesini hortlattın. Saç dedin, kazıdık, sakal dedin, yolduk, smokin dedin çaldık, tayyör dedin oha be! dedik, lisede miyiz yahu! (gerçi biz göremedik ama elbet bir gün özgür liseler de olacak)

Sözü fazla uzatmayalım!

Senin üniversiteleri polisinle, sermayenle, çetelerinle Türk-İslam sentezli gerici eğitiminle ve bütün anti-demokratik uygulamalarınla daha fazla işgal etmeni İS-TE-Mİ-YO-RUZ!

Polislerini, sermayeni, çetelerini, gerici eğitimini, bütün uygulamalarını ve bavulunu al da babalarının evine geri dön! Artık ayrılalım (tercihen de dost kalmayalım!)

29 Aralık Salı günü saat 13:00'de Beşiktaş Postanesi'nin önünde sana bu mektubu postalıyor olacağız. Eline geçtiğinde cevap yazmazsan mutlu oluruz.

99'da YÖK gidecek! Üniversiteler bizimdir, bizimle özgürleşecek!

İstanbul Üniversitelerinden öğrenciler

Suçum: Gazeteciyim,

Tekmeler sürekli kafama iniyor, bir yandan pis komünist diye bağırıyorlardı. Böyle bağırdıklarında tekmeler daha hızlı inmeye başlıyordu. Karanlık oda gözlerimde daha da kararmaya başladı. Artık ölümü bekliyordum, ölmeliydim ve acı sona ermeliydi. Tekmeler arada göğsüme iniyordu, gözlerim iyice kararıyordu ve acı sona erdi.

Artık hepsini görüyordum, yerde yatan cansız bedenimi de, yüzümde hafif bir tebessüm vardı. Şimdi onlar acı çekiyorlardı, öldüğümü anladılar ve telaşa kapıldılar. Bir tanesi yandık hapislerde çürüyeceğiz diye bağırıyor, diğeri onu teselli etmeye çalışıyordu. Ne kadar birbirlerini teselli etseler de hepsinin içinde hapislerde çürüme korkusu vardı.

Ben ise bulutlardan onlara gülüyordum, sizler niye hapislerde çürüyeceksiniz, yaptığınızda suç mu yani altı üstü düşünen, gencecik fidan gibi gazeteciyi öldürdünüz.

Hatta sevinmelisiniz sizlere ödül bile verirler, tıpkı Denizleri - Yusufları - Hüseyinleri asanların şimdi rahat içindeki hayatları gibi bir de hayat sürersiniz. Benim düşündüklerimi hiç biri düşünmüyordu. Hepsinin içinde acı veren bir ceza korkusu vardı.

Yıllar birbirini kovaladı. 23. duruşma sonunda Afyon'da tahliye kararı çıktı. Şimdi sizlere sesleniyorum, ben size söylemiştim birşey olmaz diye. Nasıl da haklı çıktım. Yaptığınız suç değildi. Çünkü ben gazeteciydim, ben düşünendim, ben kokmuş karanlığımıza isyan edendim. Ben ölmeliydim.

Tahliye kararının ardından "Metin Göktepe" anısına.

G.T. - Yalova

Bir Etçil Vahşiden,

Kayserili vejateryan vatandaşın bir kaç defa Leman'da yazılarını okudum. Bu mantık abidesi dost, bir mantıksızlık sergilediğinin farkına varmalı bence. Ona göre biz etçil vahşiler, biz big mac insanları ona olayın bir doğal denge olduğunu anlatmalıyız.

Bu pek sağduyulu arkadaşın dediği gibi inek, tavuk, hindi, balık gibi hayvanları tüketmezsek onlar da hayatlarına insanlar gibi tüketici olarak devam ederlerse, sadece ürerlerse bu defa o hayvanlar yiyecek besin bulamayıp açlıktan öleceklerdir ve o kadar çoğalacaklar ki barınacak mekan bulamayacaklar.

Bir gölü ele alalım. Bu gölde çeşitli balıklar yaşıyor, ürüyor. İnsanlar gelip onları tutuyorlar ve yiyorlar. Tamam biz bu balıkları tutmayalım. O balıklar çoğalacak ve o gölde balıkların tükettiği küçük canlılar da yetmeyecek artık, o küçük canlılar da o balıklar o gölde açlıktan ölecekler. Anlıyacağınız bu doğanın dengesidir.

Ama son olarak kurban bayramlarının çok vahşice olduğunu düşünüyorum.

Devrim Genç - Kadıköy / İst.

Bir Gazi'li Gazi Daha!

Nihayet Gazi Üniversitesi'nin o iğrenç ortamı içerisinde etrafa ışık saçacak kadar temiz, gerçeği fark edebilecek kadar zeki insanların olduğunu anlamak ve bunu Ankara'da bana mutluluk veren çok az şeyden biri olan Leman'ın sayfalarında görmek son derece güzeldi.

Sonsuz umutlar, mutluluklar içerisinde 1997 Eylül'ünde adım attığım Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nin bana bu kadar ızdırap verebileceği hiçbir zaman aklıma gelmemişti. Evet ben de 7 Kasım ve 5 Aralık 1998 tarihlerinde Leman'da yazıları yayımlanmış olan arkadaşlarım gibi Gazi Üniversitesi öğrencisiyim. Ve Gazi Üniversitesi'nin üniversite adı altında faşist eylemlerin düzenlendiği, planlandığı ve uygulamaya konulduğu bir barınak olduğunu düşünüyorum. Buraya araştırıcı, merak eden, öğrenmeyi ve bu öğrendiklerini ileride insanlık için kullanmayı amaçlayanlar gelemez. Gelse de zamanla bu hedefler sindirilir ve genç beyinlere el üzerinde tuttukları ülküleri ve yine bu ülkülerinin tarihi empoze edilir. Oysa bizler özgür insanlarız, doğruyu zaten bir şekilde buluruz, bulduk ta!

Beni en çok şaşırtan da nasıl olur da bir insan, başka bir insanı sadece ideolojik görüşü nedeniyle cezalandırabilir, bu yetkiyi ona kim verir. Ben bu fakülteye geleli sadece 1,5 yıl oluyor, artık tüm bu alanlardan dolayı umutlarımı yitirmiş durumdayım ve açıkçası henüz çevremde benim gibi düşünen tek bir arkadaşım bile yok. Gazi Üniversitesi'nde de benim gibi düşünen, gerçekten de buraya birşeyler öğrenmek için gelen pek çok insan olduğunu biliyorum. Ama bir sorun var ki o da korku.

Korkuyoruz!

Korkmakta belki haklıyız ama nasıl oluyor da bir birliktelik kuramıyoruz, nasıl oluyor da kendilerini reis ve asena olarak adlandıran insanlıktan yoksun olan varlıkların yolunu açıp, onlara daha rahat yaşama hakkını veriyoruz. Kantinlerimizin kantin değil de ülkü ocağıymış gibi kullanılmasına, hatta onların özel toplantıları için bir mekan olmasına göz yumuyoruz. Ben kantine girip de bir masaya oturduğumda reislerin özel masalarından gözlerine kestirdikleri ve mutlaka onlar gibi düşünecek bir kız edasında değil, ders aralarında zevkle, isteyerek gideceğim bir mekan olmasını yeğlerdim ama ne mümkün.

Ben öğrenmek, insanlığa, en azından bir insan olarak kendime birşeyler verebilmek için üniversiteye gelirken, bir takım kişiler sadece eğlenmek, var olmayan birşeylerin lideri olmak ve kendileri gibi düşünmeyenleri ezmek için buraya geliyor. Onlar insan sevgisi nedir bilmiyorlar ve böyle bir duygunun yoksunluğu ile yaşamaya çalışırken bence kendilerine en kötü cezayı farkında olmadan vermiş oluyorlar.

Şimdi ise tek umudum, günün birinde bu düzenin yerine, düşünen, eleştiren ve eleştiriye açık olan insanların oluşturduğu bir düzenin gelebileceği ve yine günün birinde bu sayfalara adımı, soyadımı, bölümümü açıkça yazacak kadar özgür bir toplumun oluşabileceğidir.

Leman çatısı altında birleşen herkese sonsuz sevgilerle.

D.A.

Kadınlar üzerine,

Ne varsa kadında var. Yeryüzü onların üzerinde şekilleniyor. İnsanoğlunun varlığının başlangıcı olan o rahim acaba daha sonra ruh yapısını nasıl şekillendiriyor. Yoksa yaşamdaki bunca uğraş, sadece o rahmin sıcaklığı, güveni ve huzuru mu. Ne varsa kadında var. Bilinçaltımızda bir kadın ninnisi, bir kadın nefesi, bir kadın sıcaklığı, bize bütün düşünsel ve duygusal zenginliğimizi bahşediyor. En sanatkar insanlar bebekken en çok sevilen veya en az sevilenler midir?

Şairlerden kadının kutsallığına inanmayan yoktur. Tanrı kendisiyle insanoğlu arasına kadını koydu. Tanrıyı arayan önce kadını buluyor. Tanrıya ulaşmak bir mucizeyse herkes daha çok kadın, daha çok kadın diyor. Bir Hint atasözü ne güzeldir; kadın çiçekle dahi dövülmemeli.

İnsanlık tarihinin bütün savaşları, daha iyi, daha rahat bir yaşam için olmuştur. Daha iyi bir yaşama, daha kolay doğayla bütünleşme süreci için ister. Doğayla bütünleşme süreci ancak kadınla, kadın içinse ancak erkekle mümkündür. Yaşamımız, hep bir anlık mucizevi bir bütünleşmeyi sonsuzlaştırmak için harcanmıyor mu.

Öte yandan toplumun bütün bu doğayla bütünleşme çabalarının en açıkçası olan cinsel birleşmeyi yasaklaması kendi intiharı değil midir. Bireylerin kısıtlanarak, duygu bombalarına çevrilmeleri ve hazır bir durumdur. Kişilik bozukluklarına, açlığa, yalnızlığa aşk denmesi aşkın ölümü değil midir. Bize utanmayı öğrettiklerinde aşkı yitirdik farkında olmadan. Oysa ki öbür yanda, içimizdeki sesler doğanın bütün yasalarını anlatıyordu. İçgüdülerimiz susunca, trajediler başladı, kan aktı, gözyaşı döküldü. Yaratıcılık kayboldu, sahte kahramanlar doğdu heryerde. Farkında olmadan hep alkışladık onları. Tarihin bize bıraktığı bilgi mirasından bile mahrum olduğumuzun farkında değiliz. Gittikçe daha da zavallılaşıyoruz. Ama içimizde hep bir isyan var, kimimiz satanist oluyor. Kimimiz bir başka marjinal gruba dahil olma arzusunda. Ama lep kadını, hep kadını arıyoruz. Kadında yitirdiğimiz aşkı.

Fahir Soydan

LeMan
Sayı: 372...
26 Aralık 1998...C.tesi...
LM Basın Yayın Ltd. Şti.
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 - 251 52 67 ● **Abonelik için:** 244 15 11 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7 ***(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)***

GÖKHAN DABAK

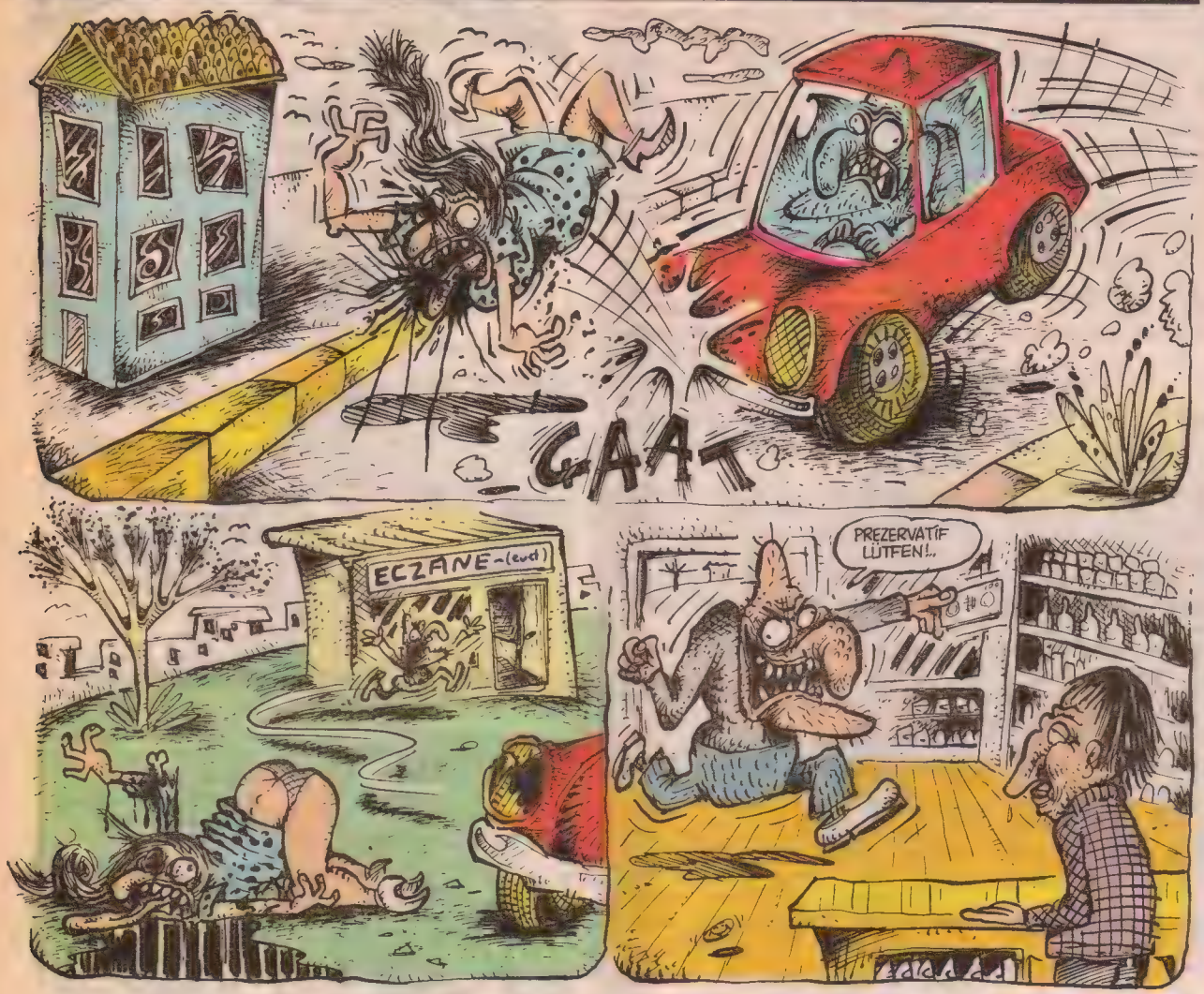

LeMan Pek yakında LeMan Pek yakında LeMan Pek yakında LeMan Pek

GÖKHAN DABAK
Reçel
YILBAŞINDA TÜM MÜZİK MARKETLERDE

HAFTAYA TAM 16 ÇEŞİT TAKVİM LEMAN'LA BİRLİKTE LEMAN'IN İÇİNDE...

Bezgin Bekir, Met-Üst, Komikaze, Daral-Timsah, Dedeler, Gönül Adamı, Selçuk Erdem, Feyhan Güver, Gezgöz Mahmutçuk, Can Barslan Terellelli Pictures, Galip Tekin, Bahadır Boysal, Kıllanan Adam, Lombak, Orçun Kunek Takvimlerinin her biri ayrı bir Leman içinde.. Ne çıkarsa bahtınıza...

HAFTAYA LEMAN ALIRKEN YENİ YIL TAKVİMİNİZİ BAYİDEN İSTEMEYİ UNUTMAYIN!

LeMan Kültür Kitapçısında

"EKONOMİK KRİZ" GÜZELLİĞİ

Yılbaşı hediyeleriniz için
KİTAPLAR, CİLTLER, TİŞÖRTLER, BARDAKLAR VE MOUSE PAD'LER
SADECE VE SADECE 1999 GİRENE KADAR
%20 %30 %40 %50 İNDİRİMLİ

LeMan KRİZ GÜZELLİĞİ KAMPANYASINI KAÇIRMAYIN

Adres: İmam Adnan Sok. No:20 80800 Beyoğlu-İstanbul.

ATA DEMİRER
Tek Kişilik Stand-Up
Her Pazartesi 21:30'da

Türkiye'nin İlk Talks-Show'cusu, Sokakların Müzisyeni, **CHARLIE** Yılbaşında

Pek Yakında **GRUP ÇIĞ** Konseri

LeMan Kültür'de
Rezervasyon için Tel: 249 91 13

Başlayalı Çok Oldu mu?
Mesut Ceylan. Parantez Yay.

LeMan takviminiz derginizin içinde. Bayiinizden istemeyi unutmayınız.
İstediğiniz çıkmazsa araştırmaya devam ediniz. (Tam 16 çeşittir ne çıkarsa bahtınıza)

2 Ocak 1999 Cumartesi-Sayı:373 • 200.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

BABA YENİ YILINIZI KUTLAR

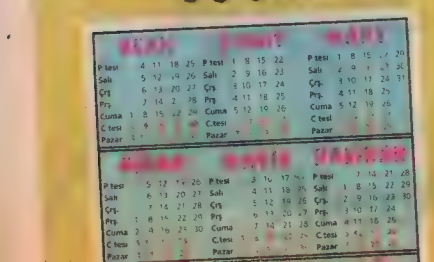

Devletin Türkü Okuması Deliliktir

NİHAT GENÇ

Hafız Yaşar'ın tiz perdeleri temiz bir sesi vardı, gazellerini, şahane okuyuşu Atatürk çok beğenirdi, emri ile binbaşılığa terfi ettirdi. 1930 yılında emekli olduğu halde, Atatürk'ün emrinden ayrılmadı, 1938 yılına kadar görevine devam etti.

Şu güzel hayata bakın: 1885 yılında İstanbul Kocamustafapaşa'da Sadi Dergah'ında dünyaya gelir Hafız Yaşar Okur, babası, aynı tekkenin şeyhi Rıfat Efendi. Takriben onyedi yaşlarında, o sıralarda nazır olan Ziya Paşa'nın ilgi ve yardımı ile Tapu Kadastro dairesinde memuriyete başlar. 1914'te üsteğmen rütbesiyle Muzika-i Hümayun'a alınır. Üç yıl sonra Sultan Reşad'ın emri ile saray müezzinliğine getirilir, aynı zamanda hanendedir. Cumhuriyet'in ilanından sonra Çankaya Köşkü teşkilatlandırılınca Cumhurbaşkanlığı Fasıl Heyeti'nde hanende yüzbaşı olarak kısım muallimliğine tayin edilerek Ankara'ya gelir.

Gazel formunun büyük ustalarındandır, plaklara okuduğu eserlerin sayısı bini bulmuş, plakları satış rekorları kırmış, Homorkot, Lirfon, Orfeon, Columbia gibi şirketlerle ayrı ayrı anlaşmalar yapmış diye yazıyor Nazmi Özalp'in müzik tarihi. Bugün İstanbul Belediye Konservatuarında bulunan yirmi plağını Atatürk'ün emri ile doldurmuştu. Tekniği sağlam, duygulu, ifadeli, geleneklere bağlı, zevkli eserler bestelediği söyleniyor.

Ve, yakışıklı, mavi gözlü bu adama, şansa bakın ki, sesini dinleyen eski bir saraylı hanım aşık olmuş, Sineklibakkal'da bir ev hediye etmişti, burada oturmuştu.

Şimdi gelelim, Kanuni Ama Ali Bey'e. Ali Bey'in doğum tarihi bilinmiyor, ailesi hakkında da bilgi yok. Hafız Yaşar'la aynı yıllarda yaşadı. Doğuştan kör olan sanatkar, yüzyılın başında, altı yaşında yine kör olan Kanuni Nazım Bey'den sonra en iyi Kanun çalan diye biliniyor. Aslen Malayatlı. Cumhuriyet'in ilk yıllarında Ankara'da Yeni Gazino'da çalışır. Bütün kış gazino kapalı olduğu için Şerif İçli'nin evinde yatar, kalkardı.

Son yıllarını büyük bir yoksulluk içinde geçirdi. Malatya'da kalabalık caddelerde kanun çalar, gelip geçenlerin attığı bir kaç kuruşla geçinirdi. Takriben 1948 yılında Malatya'da öldü.

* * *

Aynı dönemde, aynı şehirde yaşamış bu iki müzisyenin birbirinden bu denli farklı hayatları, bugün de yüzlerce örneğiyle devam ediyor ve hala bizi düşündürmüyor.

Yine de bizler, tekerleğin ilk defa döndüğü, madenin ilk defa eritildiği, gümüş takıların ipincecik sicimlerle ilk defa işlendiği, buğdayın ilk defa yağmur suyuyla şişip ateş kenarında pişip ekmekleştiği, tarih öncesinden gelen ağıtların onbin kişilik mermer stadyumlarda ilk defa büyük tragedyalara dönüştüğü bu toprakları çok seviyoruz!

Her düşen yaprağın üstünde bir dert, bir çığlık! Bu asırların kapkaranlık ormanında dağlar kadar yığılan yapraklar sırtımıza ne büyük acılar yüklemiş. Her bir türkü yüreğimizi dağlayan bir ateş, bu ateşin içinden hala kuş sürüleri geçiyor kavrularak. Coğrafyamızın nehirleri, dağları kadar eski hazinelerimiz olan türküler, bu toprakların hem siyasi, hem sosyal acılarının, mezarlıklarının şahididirler.

Türkülere geri dönmemiz halkın şehre isyanıdır. Dertlerine kilitlendiği, umudunu yitirdiği, sosyal dünyaya güvenini kaybedip, köyüne, cemaatine sığınmanın yollarını aradığını gösteriyor bize. Türkülere geri dönmemiz, bin yıllık acının bitmediği, hala testiden su içmek istediğini, yazmasını, eşarbını çıkartmak istemediği, zarıl zarıl ağladığı, siyasi çözümü şehirden devletten değil, hala bülbülden beklediğini gösteriyor bize. Buna can dayanmaz.

Halk denilen aynı kalbe gömülerek bugüne gelen türkülerimizi çıkardığımızda, geride kültür diye birşey kalmaz. Yazımın girişindeki hikayeyle, aynı tarihler, bu büyük acıyı ve coşkuyu duyan onlarca müzik adamı vardı. Bunlardan biri de broşür kitapları şimdi elimde olan Vahit Lütfi Salcı'dır. Gizli Türk Halk Musikisi, Gizli Türk Dini Oyunları adlı küçük kitaplarında, büyük hazineler keşfetmenin sevinciyle, alevi dergahlarında ve bektaşi tekkelerinde bin yıllar gizlice oynanan oyunları, söylenen türküleri sevinçle dile getirir. Bugün

Devamı 16.sayfada

Kadir Yılmaz

Küçük Kız ÖZGE

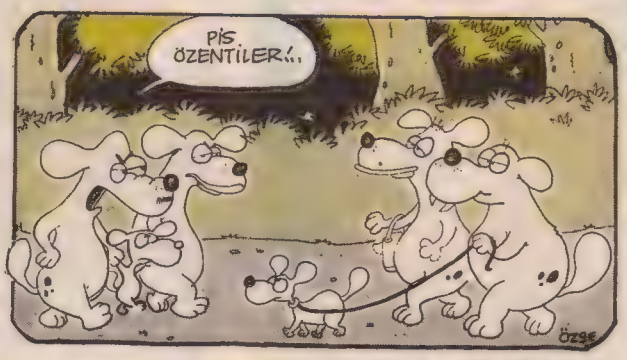

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

LeMan

Demirel 1998 yılının son basın toplantısında yine ilgili- ilgisiz konularda 6 saat konuştu. Türkiye'nin idam cezasını kaldırmaya hazır olmadığını belirtti.

Polis ve uyuşturucu- eroin kaçakçıları arasındaki bağlantıları 6 saatlik video ifadesiyle açıklayan ünlü uyuşturucu kaçakçısı Hüseyin Uzun'un gözaltında intiharı şüpheli. 1.90'lık ve 100 kg.'lık Uzun'un 1.5 m yüksekliğindeki tuvalette intiharına inanamayan avukat ve ortağı onun askıda kaldığını ve yeni bir Göktepe vakasıyla karşı karşıya olduğumuzu belirttiler.

TABU DEVİREN

Not: Geçen haftaki İ.Ü. İletişim Fak. ödüllerinin Tv.-Gazete gibi alanlarıyla ilgili olarak aynı düşüncede olduğumu tekrarlamakla birlikte arkadaşım Selçuk ERDEM gibi istisna isimlerin beni mutlu ettiğini belirtirim...

TRİLYON HAFTASI

Sayısal Loto'da ikramiye tavanı 1 trilyona vurdu. Milli Piyango-nunda yeni yıl büyük ikramiyesi 600 milyar. Fakir, fukara, zenginlik hayalleri içinde züğürt tesellisi arıyor.

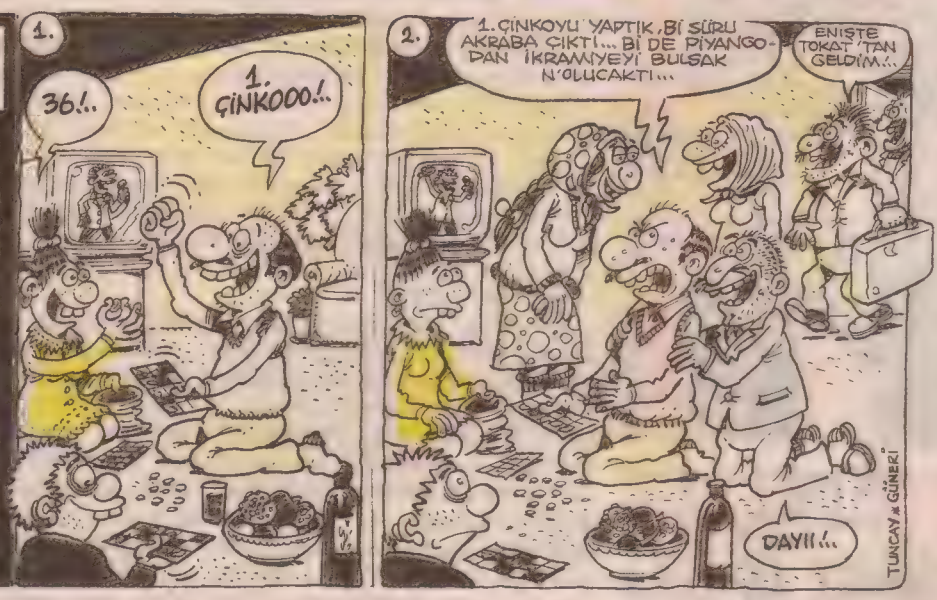

DEMİREL şimdi de başkanlık sistemi diye tutturdu.
YALIM EREZ Sermayenin içinden, onlardan biri; şirketi borsada sükse yaptı.
MESUT YILMAZ Şaştı kaldı, memleket için kendini feda etti.
TANSU ÇİLLER Kofti muhalefet
RECAİ KUTAN Galiba üç-beş bakanlığa fit olacak.

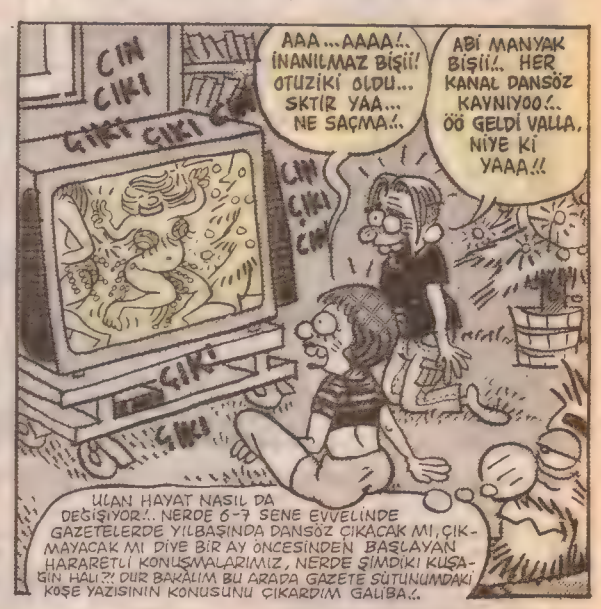

Yılbaşı Gecenize Seçkin Adresler

Dedikodusuz Meyhane: İstanbul eğlence hayatının gözde mekanlarından Dedikodusuz Meyhane yılbaşı gecesi sizleri keyiften dolu dizgin osurtacak seçenekler sunuyor... Program saat 21:00'de Geğirgen Kardeşler fasıl grubunun hiddetle geğirip, yellenmesiyle başlayacak... Ardından, Nadide Sultan tek memesiyle sahne alıp, konuklara keyifli dakikalar yaşatacak.. (Merak edenler için Nadide'nin diğer memesi Kıkırdak Bar'da program yapıyor)... İpne Sançez'ler isimli Meksikalı müzik grubunun Latin rüzgarları estireceği geceye Haşerat Kızlar da oryantal figürleriyle renk katacaklar...

Dedikodusuz Meyhane'de bütün yemekler ve içkiler limitsiz olup kişi başına fiyat 120 dolar.

Mönü: Kuşkulu hindi, sivilceli Arnavut ciğeri, zengin ordövr tabağı ve fırında kaymaklı bıyık tatlısı.

Rezarvasyon Tel: Telefon numarasını bilmiyorum... Bizim dayıoğlunda var... Ona sorup öğrenicem.

Lan Maison: Lan Maison zengin mönüsüyle güzel bir yılbaşı geçirmek isteyenler için ideal adres... İşletmeciliğini Hincal Uluç'un askerlik arkadaşı Kudret Taslak'ın yaptığı bu mekan kesinlikle seçkinler için... Deniz ürünleri konusunda o kadar profesyoneller ki, kapıdan girdiğinizde sizi garson kıyafeti giymiş foklar karşılıyor.. Fakat bu foklar sürekli sigara içiyorlar ve çok asabiler... Hatta sipariş vermekte gecikti̇ğiniz zaman kulağınıza eğilip "Aloo kardeş, ananı bacını zkeyim emi!" diye bağırdıkları bile oluyor... Yine de herşeye rağmen Lan Maison tek kelimeyle vazgeçilmez... Kişi başı ücreti 64 milyon olan bu şık ortamda garson foklara bahşiş olarak balık atmanız da şart.

Mönü: Terlik soslu levrek, şiddet yahnisi, orkinos tatağı, Fransız şarabı ve Kızılay maden sodası.

Rezervasyon Tel: Telefonları kesikmiş... Hemen yantaratındaki bakkalı arayıp rezervasyon yaptırabilirsiniz...

Etiler Şamran: .Saat 22:30'da açılacak olan mekanda giriş kişi başı 20 milyon olup, tıknaz ve tükürerek konuşan çiftlere yüzde 50 indirim var.. Ünlü Dj çükkafa Teo ve Hollanda'dan getirilen birbirlerine küs 67 kişilik dans grubu gecenin ağır topu... Serdar Ortaç'ın amcası Hacı Ali Ortaç'ın romantik ve sinirli parçaları ise kesinlikle görülmeye değer... Şamran'ın yılbaşı özel dansözü Hasan Mutlucan... Komaya giresiye içki içme hakkı olan bu sıcak mekanda kişi başı ücret 83 milyon 250 bin lira... Ayrıca miğde yıkama parası da taleb edilmiyor...

Mönü: Aşağılanmış roktor peyniri, somon balığı ensesi, Mary Gelin çorbası ve Cevizli Kamil Sönmez tatlısı.

Rezervasyon Tel: Nerde bu telefon ya?. Az önce masamın üzerindeydi .mına koyiim!

Arema: Arema yine bu yılbaşı enfes ve çılgın... Adamlar sadece canlı müzikle yetinmeyip, yılbaşı hindisini de canlı ikram ediyorlar... İkram edilen hindiyle ister karşılıklı içki içip dans edin, isterseniz kesip kızartın... Arema'nın özel programı Divane Yaşar'ın sahneye çıkıp 2 saat boyunca gitarıyla güreş tutmasıyla başlıyor... Daha sonra sahne alan Çelik ise izleyenlerin önünde kendi kendini alaburs traş ediyor... Oryantalde ise Mısırlı "Ya habibi zumzuma bacakları omzuma memeleri ağzıma" isimli grup var... Ücret kişi başı 70 milyon olup, kulağı yırtık para verdiğinizde kavga çıkıyor...

Mönü: Krep hamuruna sarılmış boş tabak, naneli dana gözü ve kapuska.

Rezervasyon Tel: Unuttum..

Mesut Ceylan

daral&timsah

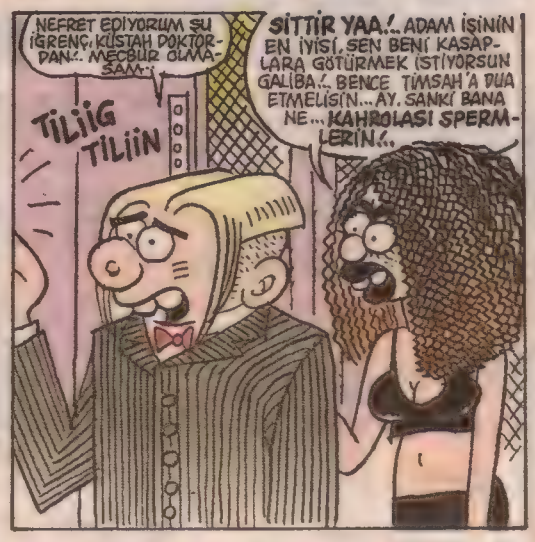

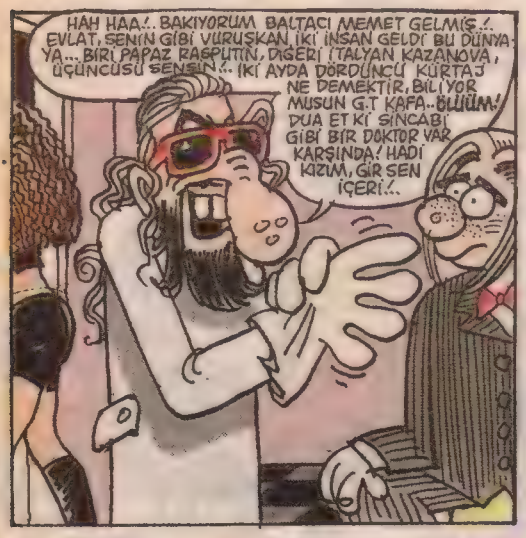

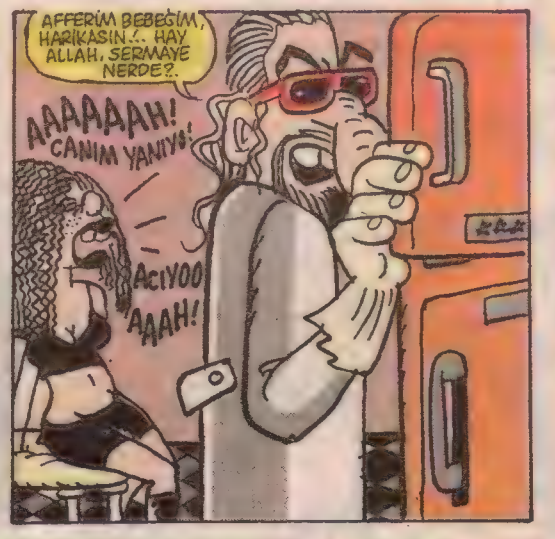

temcit pilavı

met üst

iyi huylu boksör ve horoz döğüşü

ne zamandır yıllar bende, umulmadık bir anda müthiş bir sol yumruk yiyip abondone olarak yere yığılmış ve artık nakavt olma sürecine girmiş iyi huylu bir boksörün son hâlleri gibi geçiyor

eh, aptal değilim ve dünya puslu ve hayat da maalesef bir daha asla onarılmaz gibi görünüyor gözüme, özüme, tözüme

yatsam uyusam artık bu ring'te diyorum içimden... hem ben zaten bu ringe ille de döğüşmek, yenmek-yenilmek için değil -allah kahretsin- tek yeteneğim bu olduğu için çıkmıştım.. ilk başlarda amacım boks sporunu, bale gibi görünüşte acısız bir aktivite hâline getirmekti... yemediler, yenildim be annem

hakem işaret parmağını gözüme soka soka sayıyor: 1,2,3,4.. cılız bir tezahürat geliyor kulağıma.. beni seviyorlar. en azından varlığım ve yahut verdiğim elektrik kimilerine iyi geliyor demek ki.. hiç olmazsa onlar için ayağa kalkmalıyım.. ne de olsa ben kendimin sünepesi, onların kahramanıyım bir yerde fakat ben onlar için bu ringte ne kadar çok yenildim ki.. (ki ekini izmirliler gibi kullandım bak, yumruğun etkisi geçmemiş demek ki hâlâ daha)

samüel beckett amcamız: "yenil, yine yenil, daha iyi yenil".. yani, yani: "oku oku, minder yap" gibi.. iyi de ben hep yenildim, yine yenildim, daha iyi yenildim, hatta bir ara yenilmek üzerine şov bile yaptım, doktora tezi verdim.. olmuyorsa, olmuyordur işte.. eşşeğin yenilmesinin kıçına su kaçırmanın ne manası var hem bu ringler benden evvel ne boksörler gördü de bana mısın dedi mi... demedi... hem rakip faüllü dövüşüyor, hakem taraf tutuyor, ring dövüşmeye elverişli değil, ceryan kesik, moralim bozuk.. kimin umurunda ki.. (ki ekini erzincanlılar gibi doğru kullandım, demek ki kendime geliyorum aktarmalı olarak olsa da)

kımıldasam, kalksam, hatta şöyle bir gerilsem gerilsem rakibim olan arkadaşa bir kodu mu oturtsam, hatta iki seksen uzatsam, maçı alsam diyorum, sonra da ee sonra ne olacak diyorum.. her durumda zaman geçiyor ve bir nevi en bir en hâkem olan zaman aabi, herkesin gözüne parmağını soka soka sayıyor: 1965, 1973, 1984, 1998.. bir nevi en bir en hakem olan zaman aabi, er geç "10" diyecek ve zamanı geldiğince hepimizi nakavt edecek.. yoksa sana öyle hasretim ki, bir çabam yok varam diye tripleri mi en iyisi... (bu arada siz de farketmişsinizdir mutlaka: kimi gazeteler ilk sayfalarında hem kendilerinin de bizzat içinde oldukları türkçe şesli hafif meşrep yaşantımızı kanser eden olay, kişi, kurum ve durumları sürmanşet yaparken, arka sayfalarında da "DNA şifresi çözüldü", "horoz ibiğinden kalp kapakçığı yapıldı", "ölüme çare bulundu" gibisinden enteresan, mucizevi haberler veriyorlar.. ön sayfadaki dallamalıklar sürdükçe arka sayfadaki umutlar neye yarayacak peki.. biraz daha tepinecekler dünyanın ve hayatın üstünde, biraz daha çok mahvedecekler ömrümüzü o kadar.. ayrıca bilim insanlık için geyiklerini de yemiyoruz artık, parası olan bilimi çalar, biliyoruz artık.. birden fevri bir insan oldum ya.. halbuki demin, ne güzeldi: ermiştim)

beri yandan meseleye memleket meselesi gereğince bakınca daha boktan bir manzarayla karşılaşıyor insan.. memleket dahilinde hayatın her alanında salakça ve hiç bitmeyecekmiş gibi görünen bir horoz döğüşü halet-i ruhiyesi var.. üstelik horozlar çok ve neden dövüştüklerini de bilmiyorlar.. hatta bu horoz döğüşünden çıkarı olan titancı horozlar bile var.. trübünde ise herkes var.. kimi bu döğüşler üzerine bahse giriyor, kimi tarafsız - kayıtsız bakıyor, kimi üzülüyor, kendini yerden yere atıyor, kimisi de bu dramı sanata - edebiyata tahvil ediyor, hem cukka yapıyor, hem de akıllı. hisli - duyarlı insan sayılıyor, nedense.. nitekim ne horoz döğüşü, ne sebepleri, ne de bu döğüşten çıkarları olan şahısların iştahları hiç bitmiyor, bitecek gibi de görünmüyor ve böyle gelmiş, böyle gidiyor..

birden orta yere çıkıp "sevgili horoz kardeşlerim, memleket meselelerinin bilhassa ve itina ile yumurta mı tavuktan çıkar, tavuk mu yumurtadan merhalesine gelmesi biraz da sizin yüzünüzden" diye bağırasım geliyor. ve hatta "çünkü siz, horozlar olmasa, ne tavuk, ne yumurta olur" diye de ekleyesim tutuyor ama, ancak, fakat.. (içinizde "horoz moroz, ne diyor bu lavuk" diye homurdananlar görüyorum ve dönüp onlara diyorum ki: "mecaz gözüm mecaz, hepimiz bir nevi insanız bir yerde yani")

sözün özü şu sevgili kardeşlerim: herkes herşey birgün nakavt olacak ama fakat ancak horoz gibi neden, niye, nasıl, kim için döğüştüğünüzü bilmeden, döğüşmenin ne anlamı var.. horozlar evrim geçiremeyeceğine göre ya yeniden horozca öğrenmekte fayda var, ya da boylu boyunca yatıp uzanmakta.. en hakiki hâkem zaman aabi, parmağını gözümüze soka soka sayıyor zaten: 1965, 1973, 1984, 1998, 1999... neyse, mübarek noel-i şerifleriniz verry hayırlı olsun annem.. çıkamamış candan, umut kesilmez, yalarım, yutarım..

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

HA?!

ÜÇ AKŞAMDIR TERAVİYE GELMEYİNCE, HASTA MISIN DİYE SENİ MERAK ETTİK OSMAN EFENDİ...

BENİ MERAK ETTİNİZ HA... EEE... ŞEY... SAĞOLUN AMA ŞİMDİ TELEFONDA ANLATAMAM.. YANİ... SONRA KONUŞURUZ...

HADİ OSMAN EFENDİ, AYİN İÇİN SENİ BEKLİYORUZ!..

SATANİZM

ÇOOT!

LOMBAK
KİTABI
GAZETE BAYİLERİNDE

SEYRET, BAK ŞİMDİ ÇOK GÜLECEZ...

AAAGGHH!..

Paranoya

BURAYA ÇÖP DÖKEN İBN

BURAYA ÇÖP DÖKEN
DÖNE ELEŞTİRİ ELEŞTİ
YAZARLER OKUL OKUTU
LÜTFEN DÖKMESİN

MHP İLÇE TEŞKİLATI

EŞCİNSELLER DERNEĞİ

HAYVAN SEVENLER DERNEĞİ

TÜRK KANSE SAVAŞ DERNEĞİ

HAYAT KADINLARI YARDIMLAŞMA DERNEĞİ

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

GRETEN ADAM VE OĞLU

N. Erkam

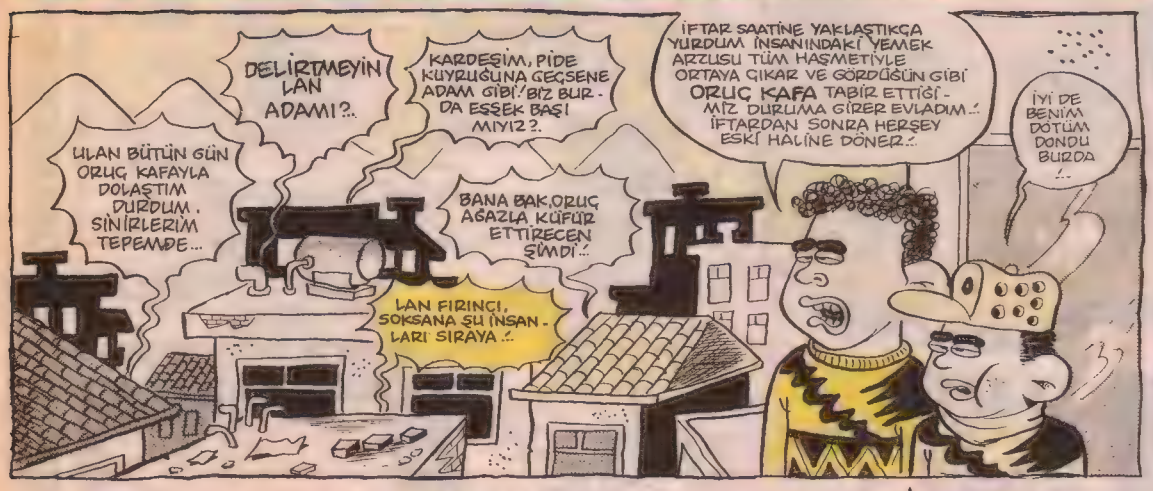

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

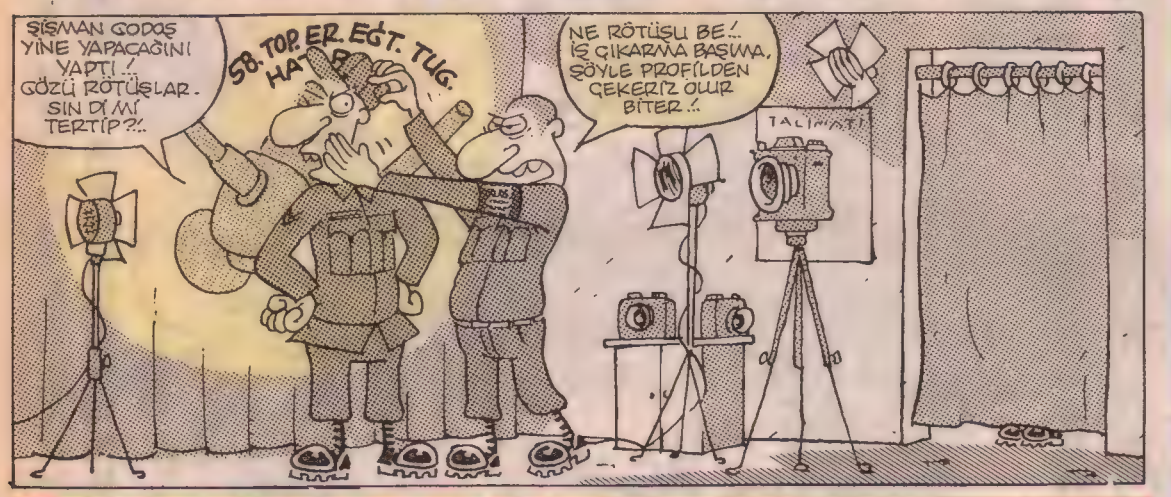

DUMUR

Günseri İcoğlu

Suat Özkan Cihangir'de dolaşırken bir evin camında satılık ev ilanı görmüş. İlanda; Satılık Ev yazısının altında telefon numarası, onun altında da, **Not: Kapıcıya İnanmayın** yazıyormuş. Suat evin köşesini dönüp diğer camda aynı ilanı görmüş. Fakat bu kez "**Satılık ev, Telefon numarası, Not: Kapıcıya kesinlikle inanmayın**" yazıyormuş. Bir süre baktıktan sonra eliyle çenesini kaşımış ve yoluna devam etmiş...

Tekirdağ'a ilk taşındığımızda, daha hiç bir yeri bilmiyorken, elektrik faturasını yatırmak için bir adres vermişlerdi. Ben öyle herkese burası neresi, şuraya nasıl gidilir diye sormayı sevmem ama mecburiyetten vatandışın birine: abi burası Çınar Mah.'mi diye sordum. Adamın cevabıyla ters köşe dumura uğradım. *"Yok Dünya."*

Evren Selvi - Tekirdağ

Beşiktaş'ta Taksim dolmuşlarına biniyordum ki, az ötede birinin bankamatiğin ekranına doğru bağırarak birşeyler söylediğini farkettim. Önce herhalde kartı içinde kaldı ve bankamatiğin telefonuyla konuşuyor diye düşündüm. Dolmuşa binmeyip bir süre izledim. Hayır, hayır, o da ne! Bu bu bir deliydi ve bankamatikle tartışıyordu. Tartışmaktan öte adeta kavga ediyordu. Ağzına geleni sayıp döktükten sonra kendi kendine mırıldanarak hışımla matiğin yanından uzaklaştı...

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

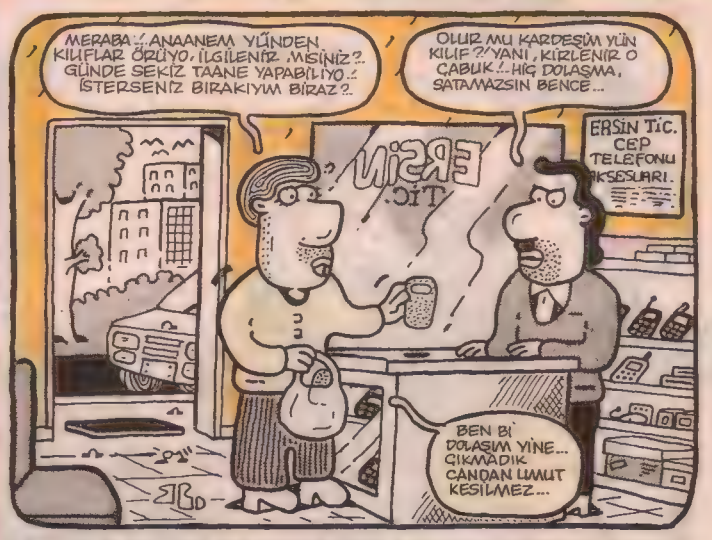

TERELLİ

PICTURES

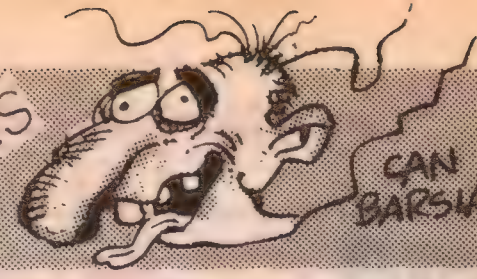

CAN BARSHAN

ULU BİLGE DANDOLDENYUS SUNAR:

"Salata tabağında kalan son domates bağlamında başarı kavramının irdelenmesi..."

ULAN BAK İYİ DİNLE... BEYİNSİZ MİSİN NESİN?.. BİR MUSLUK HAVUZU 27 SAATTE DOLDURUYOMUŞ TAMAM MI?.

ÇOOT!

TAAM, AH!..

...16 SAAT SONRA İKİNCİ MUSLUK AÇILDIĞINDA HAVUZ KAÇ SAATTE DOLAR HA?.. SÖYLE BAKALIM.. ÇOK KOLAY...

EE... 27 OLDUĞUNA GÖREEE!

16 SAAT...EE... 27'Yİ DİMİ ULU BİLGE?

TOOK!

ULU BİLGELER KAYSIN SANA...KOYUN KELLESİ GİBİ BOŞ BOŞ BAKIYON...ANLAMADIN DİMİ?.

ÇAAT ÇULUT... ÇOT... TUK... PÖT...

ULAN, NE DİYİM BEN SANA!..

YAAAA!..

BANA NE YAA!.. BEN İSTEMİYORUM Kİ YAA... HÜEAAA!.. İLKOKULLU DIŞARDAN BİTİRMEK FALAN İSTEMİYORUM BEN ULU BİLGE YAA...NİYE YAA...ZORLA MI YAA!.. ÜHHEAA!..

İLKOKUL İKİDEN TERKSİN ULAN!..UTANIYOM SENDEN... BİLGE DANDOLDENYUS'UN YARDIMCISI BÖYLE Mİ OLUR LAN..!

TA...TAMAM BİŞEY SORUCAM EFENDİM!..

KÜT!

SOR!..

ŞİMDİ, HAVUZ 27 SAATTE DOLARSAA.. ACABA, BU HAVUZA KIRMIZI BİKİNİLİ Bİ KADIN GELDİĞİNDE...

NE!

KIR...KIRMIZI BİKİNİ Mİ?.. UHH!..GÖĞÜSLERİ NASIL PEKİ?..KÜFESİ NASIL?.

GÖĞÜSLERİ DİRİ VE BÜYÜK ULU BİLGE...KÜFE DESEN NAHA BU KADAR!..

UFF...

UFF...AZDIM OLUM. BEKLE SEN BENİ!..

NEYSE YIRTTIK!..

Bir saat sonra...

İŞTE BENİM SORUNSALIM BU ULU BİLGE...TİCARETTE BAŞARILI OLMAK VE ÇOK KAZANMAK İSTİYORUM. AMA BUNU NASIL YAPACAĞIMI KESTİREMİYORUM...

EVET EVLADIM!..

BAŞARI EŞİTTİR BAŞARISIZLIK FORMÜLÜNÜ BİLİR MİSİN?.

YOK EFENDİM!..

SENİ SEVDİM...BAK DİNLE... HER BAŞARI BİRİLERİNİN BAŞARISIZLIĞINDAN DOĞAR... BAŞARISIZ KERİZLER OLACAK Kİ BİRİLERİ BAŞARSIN... BUNUN İÇİN SALATA TABAĞINDA KALAN SON DOMATES YÖNTEMİNİ ÖĞRETEYİM SANA..

SAĞOLUN ULU BİLGE...

GÖZLEMLERİME GÖRE DÜNYADA ÜÇ TİP İNSAN VAR EVLAT...BAK ŞU KALIN KAŞLI HERİFE....VE DİKKATİNİ SALATA TABAĞINA VER...NEREDEYSE HEPSİ YENMİŞ BİTMİŞ..SADECE SON BİR DOMATES DİLİMİ KALMIŞ...

VE HOOOP! NE UTANMA,NE ÇEKİNME...KALIN KAŞLI HERİF SIRTLAN GİBİ SALDIRIP DOMATESİ ALIYOR VE...

YİYOR...EN DOĞAL HAKKIYMIŞ GİBİ İŞTE BU TİP HERİFLERDEN UZAK DUR... BUNLAR GÖZÜNÜN YAŞINA BAKMADAN ÖNÜNE GELENİ DÜTER, BABALARINI BİLE SATAR...İYİ YANLARI KOLAYCA TANINMALARIDIR...

VE İKİNCİ TİP...BAK GENE BİR SALATA TABAĞI VE SON KALAN DOMATES...İNCE BIYIKLI HERİFE DİKKAT...BAKIYOR VE...

PARDON, KİMSE ALMIYORSA ŞU DOMATESİ ALABİLİR MİYİM...

DİYOR VE GÖTÜRÜYOR... ASLINDA EMRİVAKİ YAPIYOR... SÖZDE DÜŞÜNCELİ GİBİ GÖRÜNEN BU ADAMLAR DA TEHLİKELİDİR...ONLARA GÜVENEMEZSİN...GÖZÜ SON DOMATESTEDİR VE İYİ NİYETLİ BİR PAYLAŞIM, MASKESİ ALTINDA İSTEDİĞİNİ ALMAKTAN ÇEKİNMEZ!..

VEE SON TİPİMİZ...ŞU GÖZLÜKLÜ... SON DOMATESE BAKIYOR VE KIVRANIYOR...AKLINDAN GEÇENLERSE BELLİ...

ŞU DOMATESİ YEMEK İSTİYORUM AMA ALSAM AYIP OLUR MU ACABA?.EVET YA OLUR, SAYGISIZLIK ŞİMDİ...NE DÜŞÜNÜRLER HAKKIMDA.?BOŞVER ALMIYIM... ASLINDA ÇOK DA İSTİYORUM AMA...

VE HOOP!..O ÖYLE MAL GİBİ BAKARKEN DİĞERLERİ DOMATESİ GÖTÜRÜVERİYORLAR... ÖYLECE KÜSKÜN, EZİK VE ÖRSELENMİŞ DURUMDA KALIYOR... SESİNİ ÇIKARAMIYOR...SİNEYE ÇEKİYOR...BİR SONRAKİ SALATA TABAĞINDA KALAN SON DOMATESTE FARKLI BİŞEY Mİ OLACAK?..YOO ASLA...KERİZ GENE KERİZLİĞİNİ GÖSTERECEK...

ANLADIM ULU BİLGE...SALATA TABAĞINDA KALAN SON DOMATESİ ALAMAYANLAR...

EVET!..HADİ GİT...BUL ONLARI... ONLARLA BİRLİKTE ÇALIŞ... DÜDÜKLE, KERİZLE VE YÜRSEL... ONLAR ÇALSSIN, DİDİNSİN SEN KAZAN...

Not: Hayata karşı duruşumun salata tabağında kalan son domatesi alamamak olduğunu itiraf ediyorum... Peki siz hangisisiniz...

Akşamsefası

Firavunun Laneti

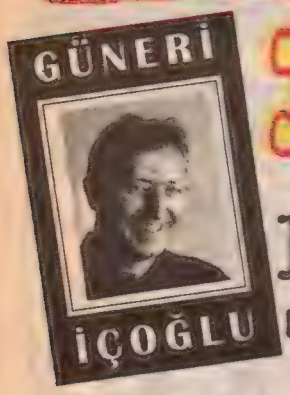

Bilim, Teknoloji ve Ahlak

Bu da ne?

***"VI MANDUKYA UPANİŞAD** İnsan hayatı; uyanıklık, düş görme ve düşsüz uyku durumları arasında süregelir. Bununla beraber, bu üç hâlin ötesinde, "üstün şuurlu görüş" adı verilen dördüncü bir durum vardır"*[1]

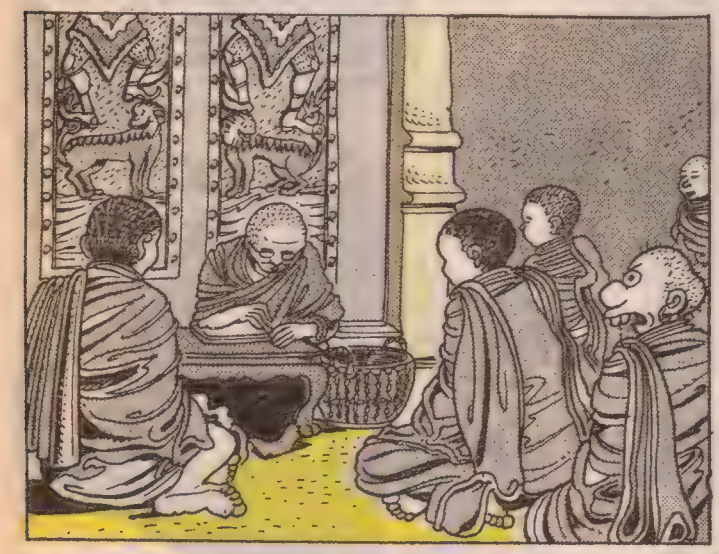

Budist rahipler kum tanelerini büyük bir sabırla ve itinayla saatlerce, günlerce uğraşıp neredeyse tek tek dizerler ve müthiş güzellikte şekiller ortaya çıkarırlar. Sonra bunları süpürgeyle süpürüp yok ederler. Bunu yaparak geçiciliği gösterirler. Budizmi böyle bilirdik. Lakin geçen hafta televizyonda, Kore'deki budist tapınağında rahiplerin dehşetli kavgalar ettiklerini görünce eridim bittim. Zapping yapacak bile dermanım kalmadı. Kavganın nedeni otoriteyi ve tapınağın önemli ölçüdeki bütçesini ele geçirmekti. Yani madde. Oom, om, om...

Raylı merdivendeki küçük arabayla yüksek tapınağa ulaşmaya çalışan polisler, yukarıdan rahiplerin attığı nesnelerden sakınırken taşıyıcı araba dengesini kaybetti, raydan çıktı ve polisler o yükseklikten aşağı düştüler. Budist rahipler düşen ve ağır yaralı olan polislerin üstüne bir de ateş atıyorlardı. Kafalarında da banka soyguncuları gibi maskeler vardı. Ooy, ov, oy...

Bu sahneleri seyrettikten sonra dizlerim acıyana kadar bir **bu dizime,** bir **bu dizime** vurdum durdum. Ne kaldı güveneceğimiz, kendimizden başka. Budist rahipler böyle yaparsa normal adam ne yapsın?.. Tüm budistlerin manevi olarak asıl döğüşmeleri gereken şey, sürgündeki onbinlerce Tibetlinin ve Dalai Lama'nın 49 yıldır Çin işgali altında bulunan Tibet'e geri dönmesidir diye kendimce bir yorum yaparak, neyse en iyisi hoşgörüdür diyordum ki, ardından yine Güney Seul'de insan kopyalandı naberi kulağıma süzüldü. Henüz ahlaki boyutları tüm dünyada tartışılan klonlama işleminin aynı bölgede gerçekleştirilmesi beni şaşırtmıştı. O klonu, o kavgacı tapınağa versinler de dünyanın ilk klon budisti de yapılmış olsun bari. Böylece klonun maddenin geçiciliği konusunda ruhen eğitilebileceği kanısındayım. Belki yakın döğüş sanatını da öğrenip manâ aleminde asıllarından öteye gidebilir. Tapınak harabelerinde baykuşların sesini, kertenkelenin yürüyüşünü, yaprakların hışırtısını dinleyerek döner tekme çalışırken **Van Dame** tadında ruhunu arındırabilir. Bakarsın bir yandan da kopya koyunlara kaval çalıp onları da güzel güzel otlatır. Aksi takdirde klon ahlaki ve kültürel bakımdan zayıf olur. Naylon poşetleri yere atar. Çalışma günlerinde, mesai saatlerinde gelip labaratuardaki görevlilere sürekli eşşek şakaları ve el hareketleri yapar. Mahalle aralarında havaya ateş eder. Pahalı ucuz demeden tam bir tüketim zihniyetiyle herşeyi almak ister, büyük borca girer. Profesörleri de **"Madem beni kopyaladınız, istediğimi almak zorundasınız"** diye labaratuardaki aletleri bozmakla tehdit eder. Profesörler ise **"Hişşş Alooo akıllı ol. Yavrum bi dur be, pişman ettin bizi. Diğerlerinden bir farkın kalmadı. Boşuna klonladık seni."** derler ama iş işten geçmiştir artık. Om... Huzur, huzur, huzur...

Demem o ki, ortada çılgınca bir tüketim var. Bu tüketimin altında ise gerekli kültür yok, felsefe hiç yok. Herşey bedenler için düşünülüyor, nerede ruhun istedikleri? Altı milyar yıllık dokuz kilo ağırlığında bir taşı kucağına alıp, aynı anda bir kekiği saygıyla burnuna götürüp koklayarak bir tepenin başında oturup iki saat sınırsızlığı, şekilsizliği düşünmeye kimin vakti var ki...

Bir şey bulunuyor ama ahlakı bulunamıyor. Mısır cipsi yapılıyor ama paketinin caddelerde, otobanlarda, ormanlarda yere atılmaması yapılamıyor. Cep telefonunu bul, ondan sonra kalp hastasının yanında, uçakta, otobüste, bilgisayar donanımlı yerlerde, trafikte araba sürerken konuşma de!.. Yahu konuşur o adam, her yerde konuşur, uçakta da, dağda da , ulvi bir manastırda da. Zaten her yerde **"Eaalooo şu an harika bi şelaledeyiz, etrafta kimsecikler yok, doğa abicim, olay bu!.."** demek için almış onu. Senin labaratuar ortamlarında, keşfini daha nasıl geliştirebilirim diye gece gündüz çalışman gibi, o da bu aleti daha zevzek bir hale getirmek için bitmek bilmeyen bir uğraş veriyor. Kuyruğunu yiyen yılan gibi dönüp duruluyor. Durun, yakında marketlerden kopya koyun, klon adam falan alacağımız günler de gelecek. Öyle ki, aldığımız klonu geri götürüp **"Hanfendi ben bunu dün aldım ama konuşmasında bir bozukluk var, sürekli küfür ediyor, ayrıca dizinde bir problem var biraz yavaş yürüyor"** denilecek, onlar da **"Peki, onu arkada depoya bırakın ve şu formu doldurun"** diyecekler..."

Aah mavi dünyam aaah!.. Bilim tüketime indirgenir mi, manâ pazardan alınır mı, felsefe soğuk içecekle içilir mi?..

Tüm bunlar somut değil de soyut bir halde verilmelidir insanlara. Sanat verilmelidir, ses verilmelidir. Muhabbet verilmeli, moral verilmelidir. Asıllarının manâsı hala anlaşılamamış, daha doğrusu gerçeğinin kendini, özünü, ne olduğunu hala net anlayamadığı bir evrende, kopyalarla yeni bir yüzyıla, yeni bir bin yıla nasıl girebiliriz. Doğu'ya göre tüm bu görünenler zaten sadece bir kopyaysa, bir görünüşse, gölgeyse aslı kim bulacak, kim düşünecek? Budistler de kavga edip çıkarırsa birbirinin gözünü, kim görecek bu evrenin özünü?..

Tüm dünya için kavgasız, gürültüsüz, huzur dolu bir yıl diliyorum. Bu gezegende yaşayan herkesin İkibin'e girerken biraz durup, biraz bakıp, biraz da görerek her konuda en ince detaylara kadar son bir muhasebe yapması gerektiğine inanıyorum. Pencereden sarkan bir sardunya çiçeği, önünden gelip geçenlerin o anını kurtarabilir. Herkes herkesin bir dem sevinci olsun. Saygılar, sevgiler...

[1] **Upanişadlar "Tanrının Soluğu",** Der. Mehmet Ali Işım, İstanbul, Dergah Yayınları, 1976, s.73.

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

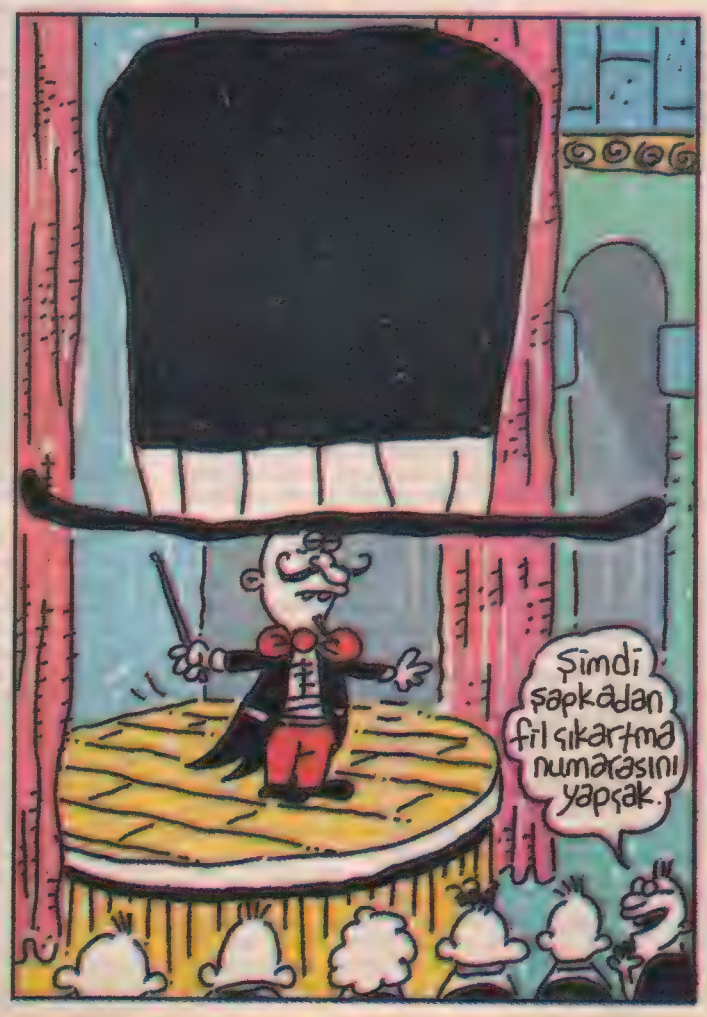

marlon@turk.net

ERDİL YAŞAROĞLU

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

Selâm:... Kalem por-da bi ste-dolu tabi-nun kenaçede küçü-verip biraz-girmiştim yu-konuştum - marlık büro - inek kesi - Hey bırakın - Gelince sinir - Hemen kese - şının ordan... Geçen haftaki yazıyı rulo yapmıştım taşımak için ve içine bakınca, bunnarı gördüm. Rulonun içersinden, herşey okunamıyo tabi, o yukarda yazdıım şeyler görünüyo en başta sadece. Döndüre döndüre baktım ve bi sige yanıycakmış gibi not aldım hemen! Yani, doğal olmadı pek, aslında. Çok hassas bi an var çünkü. İşte o noktada, kurmaca ve gerçek içiçe geçiyo sanki. Rulonun içindeki dönen yazıya bakarken, belirli bi açıdan tuttum ve sadece hafifçe çevirdim kağıdı; her satırın en başından, göründüü kısma kadar olan yeri yazayım dedim. Fazla olmasın diye, açı dardaydı. Sonra, net bi sınır olmadıını, farkettim. Cümlenin sonu yavaş yavaş belirsizleşiyor ve sonrası da zaten, rulo dibindeki gölgeyle beraber karmaşıklığa geçiyordu. Yapılacak en iyi şey, belirsizliin başladıı yarı açık alanda, zor bir karar vermek. Bunun da bilimsel bir metodu yok ve tercih yapmak zorundasın. Duygusal davranmak olasadır ve kurguyu seçtim, düzenledim onnan. Ama kendime engel olamamış ve bakış açısını da, hafifçe değiştirmiştim. Bütün bunların tam tersi ise, çıkıntılı gerçektir. Doğal oluyım diye çok hassas davranırsam, elim titriycek ve rulo içindeki gölgeler kıpırdayıp satırlarda çıkıntı yaratıcaktı. Belirsizlikten kaçmak için iki yol vardır; ya hayali bir sınır çizersin, ya da herşeyin bi ikinci yolu daha olduunu hayal edersin...

SEVERİM:... TV'ye bakarken, bacaklarımı sehpaanın altına, ordaki gasteliğe uzattıımda, çıplak ayaklarıma parlak gazete ekleri ve dergiler deyince onnarı hemen hışır hışır kenara itelemeyi, daha mat ve pürüzlü bir gasteye felan basmayı... Makarna veya bulgur poşetini felan, elimin üstünde, tam ortadan tutarken, kenarlarının biraz aşaa çökmesini ve avcumun ortasındaki taanecikler haalindeki ağırlığı... Kirlenmiş yastık kılıfını yastıktan çıkartınca, derisi soyulmuş gibi, yastın asıl, temiz ve kendi kumaşının göründüü aanı... Sokak kapısını açıp dışarı çıktıımda ve bi an yola bakıp, karşıya geçmeye davrandıımda, uzaktan gelen arabaları görüp biraz acele ederken, uzun süre içerde hareketsiz kaldıım için, acemi bi hızlanış yapmayı ve dizlerimin bi süre sonra alışmasını, hattaa kaldırıma varınca, köşeyi taşın üstünden, ordaki diree tutunmadan dönebilmeyi... Burnumu hınkırıp, aazımı çalkalayıp, yüzümü felan yıkadıktan sonra, gidip kurulandıımda, havluya geçen, bi parça yarıkatı burun dışkısı felan gördüümde, onu, havlunun tüyleri arasından, ilk, en azından ikinci hamlede sıyırıp alabilmeyi...

POTBURİ:... Pnn! Pnn! diye ses geliyo hep sabaha karşı odanın içinden... Su borusundan çıkıyo olmalı. İlkönce hızlı ve ardarda; pn pn pn pn! Sonra aradaki süre gittikçe uzuyo ve yeni "Pn" ne zaman gelicek diye bekliyorum. Belki de, bu son Pnn. Ama buna karar vermek için bi önceki Pnn'la bunun arasındaki süreden bi miktar daha fazla beklemeliyim. O esnada zıbarmış oluyorum zaten... Tv'de boks maçı vardı. İki zenci. Biri hata yaptı ve belden aşaa vurdu; adamın t.şaklarına! Herif kıvrandı yerde; hakem yanıbaşındaydı, iyi misin falan diyordu heralde... Balkon demirlerini boyamayı düşünüyorum, leş gibi pas. Ama, aşaadan geçen birinin kafasına damlatabilirim. Belki bi mukavvadan felan set çekilebilir demirlerin ötesine. Ya da, gece boyıyım. Veya, şindilik dursun, s.gerim demirini de gecesini de; hiç bi esprisi yok bunun... Çay kaşıı, sıcak kahvenin içinde kayboldu yine! Elini daldırıp çıkaramıyon hemen çünkü kenara yapışık. Biraz uğraşması gerekiyo parmağın, sıvının içinde. Tamam, işte! Bi daa, uzun bi kaşık koy. Onu o zaman düşünürüz!... Herife amerikalı, zenci dedik, Alman vermiş yine. Onnar da fena diil ama, siyahlar daha doğal duruyo. Mıstır Bin mi, ben mi, komik bi adam var, İngiliz. O karakterin, pornografik uyarlamasına rastladım ayrıca. Hem attırıyosun, hem de gülebiliyosun! Aynı anda diil tabi; biyolojik olarak imkansız. Gülerken mola veriliyo... Pazarda, tezgahın birinde kullanılmış, eski bi noel çamı vardı. Üzerindeki süsler kirliydi lambalar falan kırıktı. En saçma şeyler bile satılıyo bu hurda pazarlarında. Ama iyi bişiy kapmak için ucuza, erken gitmek lazım, sabah. Şahin söyledi. Sahaflar, plakçılar falan geliyo, ucuza götürüp, on katına satıyolarmış dükkanlarında... Çok uyanık adamlar bunlar; emlakçılar, sahaflar, editörler, elektronik eşya taamircileri ve şarkütericiler... Akşamleyin eve dönerken, bi sokak köpeği gördüm. Bi arabanın tavanında duruyodu! Orda, yukarda oturuyo öyle raat raat! Sen kedi misin oğlum? Salak yaa! Herneyse; belki de bi bildii var ama; hemen iyi günner diliyorum ben!..

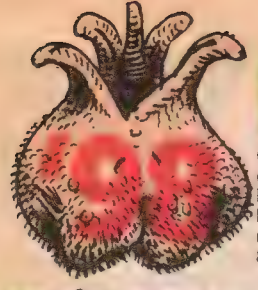

Lale ödülleri anketi start aldı!

Okurlardan gelen öneriler ve içinde bulunduğumuz yılın LeMan'larını tarayarak lale adaylarını listelerini oluşturduk. Her ne kadar ititzlikle uğraştıysakta eksiklerimiz ya da hatalarımız olabilir. Anket kuponlarını listeye bağımlı kalmadan doldurabilirsiniz. Aday listelerinde okurlarımızdan gelen istekler sonucu eklemeler, çıkarmalar olabilir. Her yıl olduğu gibi bu yıl da ankete katılan okurlarımıza çok sayıda sürpriz LeMan ürünü hediyeleri göndereceğiz. Kuponlarınızı bekliyoruz. Kuponu LeMan Dergisi "Yılın Laleleri Yarışması" İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:20 80800 Beyoğlu-İstanbul adresine ya da (0212) 251 52 67 - 245 38 06 numaralı fakslara gönderebilirsiniz.

POLİTİKA

DEMİREL
(Baş lale)
KENAN EVREN
(Ebedi lale)
MESUT YILMAZ
(Çavuş olamadan terhis oldu)
TANSU ÇİLLER
(Aklanmaya doyamadı)
BÜLENT ECEVİT
(Şahinle işbirliği yapan güvercin)
YALIM EREZ
(Promosyon başbakanı)
MERAL AKŞENER
(Cesur kulak)
DENİZ BAYKAL
(Blair'in Türkiye versiyonu)
RECAİ KUTAN
(Alevi düşmanı)
NAFİZ KURT
(Gizli hesap odamı)
MUSTAFA KALEMLİ
(Böyle meclise böyle başkan)
KUBİLAY UYGUN
(Zapping)
MEHMET AĞAR
(Çete abi)
SEDAT BUCAK
(Çete oğa)
MEHMET GÖLHAN
(Çiller'in emir eri)
H.CİNDORUK
(Lider lığht)
YEŞİL
(Ölü canlar)
MECLİS
(Lale bahçesi)
DEVLET BAHÇELİ
(Denn)
IŞILAY SAYGIN
(Bekaret kemeri)
KAMER GENÇ
(İçen içen mest olun lo!)
NECDET MENZİR
(Komser Cemil)
YAŞAR OKUYAN
(Sağ kol)
GÜNEŞ TANER
(IMF memuru)
ŞEVKİ YILMAZ
(Kayıp lale)
CEFİ KAMHİ
(Telesekreter)
MELİH GÖKÇEK
(Ankara'nın taşkafasına bak)
EYÜP AŞIK
(Mafya-devlet aracısı)
BEŞİM TİBUK
(Kumarhaneci)
YAŞAR TOPÇU
(3 köprü ayağı)
İMREN AYKUT
(Çevre katliamı seyircisi şen kahkaha)
SALİH KAPUSUZ
(Asabi)
YILDIRIM AKTUNA
(Devlet menajeri)
İSTEMİHAN TALAY
(Kültür mantarı)
HALİL İBRAHİM ÇELİK
(Firari lale)

BASIN

ALTEMUR KILIÇ
(Her daim statüko)
RAUF TAMER
(Merkez sığ)
NEVVAL SEVİNDİ
(Fethullah Hoca'nın açık gelini)
GÜLAY GÖKTÜRK
(Solcu düşmanı CHE'den işçilere sövmediği kalmadı
YAVUZ DONAT
(Babasının sesi)
FEHMİ KORU
(Mehmet Barlas'ın halkla ilişkiler müdürü)
ALİ ŞEN
(Merkez soğ futkalı)
HİNCAL ULUÇ
(Seçkin lale)
ERTUĞRUL ÖZKÖK
(55 hükümetin özel kalem müdürü)
FATİH ALTAYLI
(Karamurat)
KENAN ERÇETİNGÖZ
("Kim kimi n'apıyor" uzmanı)
AYKUT IŞIKLAR
(Bakır & Bacak)
ÖNCÜ
(Paçavra)
AKİT
(Sinir hastası)
HÜRRİYET
(Tabak)
SABAH
(Çanak)
MİLLİYET
(Çatal)
RADİKAL
(Bıçak)
MEHMET BARLAS
(Zaman'a gitti, hacı oldu)
ŞAMDAN, GALA, vs..
(Yavşaklıkta sınır noktası)
AKŞAM
(Yanar döner, ocaip)
TÜRKİYE
(Rüzgara göre yön)
EMİN ÇOLAŞAN
(Çeteler için yorum yok!)
İ.HAKKI
(Radikal kadın düşmanı)
RUHAT MENGİ
(Mrs Seçkin lale)
OKAY GÖNENSİN
(Korkmaz, yiğit gazeteci)
SEDAT ERGİN
(Made in USA)
HASAN CEMAL
(Katip)
HAKKI DEVRİM
(Türk dil kurusu)
MURAT BİRSEL
(Dandik yuppie)

LeMan ÖZEL ÖDÜLÜ

DEMİREL'İN ELİNDEN ÖDÜL ALAN TÜM "DEVLET SANATÇILARI"
(Aynı el, Deniz Gezmiş-ler'in idamını onaylamak için havaya kalkmıştı!)

MÜZİK

ATİLLA TAŞ
(Ham çökelek)
EMRAH
(Büyüyünce kurtuluruz sanmıştık)
KÜÇÜK İBO
(Büyüse de kurtulsak)
PRESTİJ MÜZİK AİLESİ
ÖZCAN DENİZ, HARİKA ÇOCUK ONUR, MAHSUN KIRMIZIGÜL, HİLMİ TOPALOĞLU, MUSTAFA TOPALOĞLU, ALİŞAN...
(Kendi ailemizden daha çok çıkıyorlar karşımıza)
ERCAN SAATÇİ
("Sol" notasını kullanmayan müzisyen)
EBRU GÜNDEŞ
SERDAR ORTAÇ
(Dehşet saçan koalisyon)
ÇELİK
(Post modern Hasan Mutlucan)
"PARAM OLACAAK, ARABAM OLACAAAK"
(Adı hatırlanamadı)
HÜLYA AVŞAR
(Okur istedi)
AJDA PEKKAN
(Gençlik iksiri)
AHMET KAYA
(Jet-Pa'nın gölgesindeki odam)

İŞ DÜNYASI

KORKMAZ YİĞİT
(Şaibelerin, pazarlıkların, kasetlerin devrik medya patronu)
EROL AKSOY
(Şifreli patron)
KAMURAN ÇÖRTÜK
(Yakın temas odamı)
KOÇ HOLDİNG
(SEKA arazisine yumuşak iniş)
ÖZER ÇİLLER
(O işini bilir)
TÜSİAD
(O her şeyi bilir)
KOMBASSAN
(Kutsal para)
EROL EVCİL
(Azmettirici, hazmettirici)
M.ALİ İLİCAK
(Mega üçkağıt)
MUSTAFA ÖZBEK
(San sendika)
YAHYA DEMİREL -
(Bitmeyen çile)
SAKIP SABANCI
(Parası olan konuşuyo)
ALİ HAYDAR VEZİROĞLU
(UBA kıyıncısı)
ERDAL ACAR
(Magazin bulaşığı)
HACI ALİ DEMİREL
("Abım soğolsun")
CAVİT ÇAĞLAR
("Baba"sının oğlu)
DİNÇ BİLGİN
(Edi)
AYDIN DOĞAN
(Büdü)
TOPAL KARDEŞLER
(Entegre suç tesisleri)
YAŞAR ÖZ
(Şerefli kahraman)
EURO GOLD
("Altı"nca filo)

TV DİZİSİ

GURBETÇİLER
(Okul öncesi çocuklar için)
BÖYLE Mİ OLACAKTI
(Böyle mi olur, hani sanatçı duruşu?)
KARA MELEK
(İllallah)
AYNALI TAHİR
(Erkekliğin kitabını yazan lümpen dizi)
YÜZLEŞME
(Hande iki rolde, duble eziyet)
YIKILMADIM
(Traş)
RUHSAR
(Ghost'tan arak)
İMPARATOR
(Hadi len)
AFFET BİZİ HOCAM
(Klişe hassasiyet)
GÜLÜM & SİBEL
(Sibel Can işkencesi)
EMRAH'IN BOL MANKENLİ DİZİSİ
(Dip noktası)

REKLAM

BURASI TÜRKİYE YOK ÖYLE
("Türk erkeği sert olur" hesabı)
FİLİ BOYA
(Laleler geçidi)
"EV ARKADAŞIM DENİZ"
(İcabında Amerikalı gibi de yaşarız)
ALMAN EMRE
(Kil imajı)
NAZARA NAZAR KAÇ YAZAR
(Geçmek bilmeyen saniyeler)
BÜYÜK GAZETELERİN PROMOSYON REKLAMLARI
(Kronik mide bulantısı)
PETLAS - TARİHİ REKLAM
(Milli manevi okşayış)
"JALE GECENİN EN GÜZEL KIZIYDI"
(Bizim de seyrettiğimiz en gıcık reklamlardan biri)
TIH TIH TIH EYİ GÜNNER
(Etnik salgın)
DIŞ BANK'IN KANATLI, TEK GÖZLÜ KAFASIYLA UÇAN ADAMI
(Kabus imajı)
"HİÇ SEVMEM, BANKA ŞUBELERİNİ HİÇ SEVMEM"
(Bayıltma kuşoğı)
"AĞZI OLAN KONUŞUYO"
(Maço imajı)
DEMİRÖKÜM
(Eh be bilader)

SPOR

HALUK ULUSOY
(Mafyanın gölgesindeki federasyon başkanı)
SERDAR ÇAKIR
(Ayağı kırılan futbolcuyu, bi "Aa çekmesin" diye vurmadığı kalan şiddetsever orta hakem)
ERMAN TOROĞLU
(Pazar akşamlarını, "pazar ahkamlarına" dönüştüren büyük otorite)
M.ALİ YILMAZ
(Eski paşalan danışman yapan futbol patronu)
SERGEN YALÇIN
(Okur istedi)
YÜCEL SEÇKİNER
(Mafya korkağı bakanı)
CEM UZAN
(Futbolcuyu köle gibi gören "ex başkan")
TELEVOLELER
(G-1 göbek üstü az futbol)
FİLİPESCU
(Kızınca tüküren)
ALPAY ÖZALAN
(Sadece çene)

BAYGINLIK VERENLER

BERNA YILMAZ
MEHMET ALİ ERBİL
GÜNER ÜVİT
ZEYNEP ULUDAĞ
GÜLTEN KIZILKAYA
GONCA UYANIK
SİRET DERMAN
BERNA LAÇİN
ATİK BERBEROĞLU
GÖZDE TAN
SELÇUK URAL
HAKAN URAL
RECEP BÜLBÜLSES
OSMAN YAĞMURDERELİ
LEVENT İNANIR
LEVENT ORAN
EBRU ŞALLI
YALÇIN MENTEŞ & ÇARLI

KLİP

YIKILMADIM AYAKTAYIM
MAHZUN KIRMIZIGÜL
(Varoşun sefaletinden yaratılan "umut ranı")
SENSİZ OLMAZ ATA
Ne olduğu anlaşılmayan "Flamenturko" tarzının komik ötesi görüntüleri)
HAM ÇÖKELEK
ATİLLA TAŞ
(Folklor soslu dandik imaj)
BUNUN ADINA YÜREK DERLER
DOĞUŞ
(Sanal alemde delikanlılık tribi)
ASKERİM HAVAR HAVAR
SİBEL CAN
(Duyarlı mevzu)
SANA YAN BAKANIN GÖZLERİNİ OYMAZSAM NAMUSUZUM
SEDA SAYAN
(Yakın çekim işkence)
HOPPA İÇELİM ŞEREFİNE
YONCA EVCİMİK
(Düşünün Türkiye'de bir Amerikan benzincisi)
YUKARDA ALLAH VAR KORKMAZ MISIN
METİN AROLAT
(Gündemdeki imajlardan kaba remix)
"KILIK DEĞİŞTİRMELİ KLİP"
MEHTAP SARAÇ
(Teşhir)
AYNA
(Tecavüz klibi)

TV

A'DAN Z'YE
(Birbirinden tuhaf konuklar kuşoğı)
İNTERSTAR
(Hain Turkcell'e karşı kahraman Telsim yaygaracısı)
REHA MUHTAR
(Fenomen)
HAKAN AYGÜN
(Türkaye geyiğini buldu)
BTV
(Çamur ekranı)
A TAKIMI
(Bitmek tükenmek bilmeyen geyik)
PERDE ARKASI
(Emir ve görüşlere hazır program)
REYTİNG HAMDİ
(Okur istedi)
TGRT
(Laik imajlı manevîyat konalı)
CİNE 5
(Çile 5)
HÜLYA AVŞAR SHOW
(Popo eklemeli, yılona sanımalı garabet)
İ.H.A.
(Polisin olduğu her yerde kamerası var kameramanı yok)
YASEMİN'İN PENCERESİ
(Islak program)
ŞAHANE PAZAR
(Sözün bittiği yer)
BAY TURNİKE, AİLELER YARIŞIYOR, ÇARKIFELEK
(Parayla reyting satın alan yarışma programları)
SAADETTİN TEKSOY
(Ne yapsa yen)
FARUK BAYHAN, CEM ŞAŞMAZ, MURAT SAYGI, EKREM ÇATAY
(Televizyon oğalanı)
RTÜK
(Çok uzaktan kumanda)
DENİZ ARMAN
(Klasik eserlerden hikaye aracısı)
ECE ERKEN
(Sabah yılışığı)

RADYO

KRAL FM
(Geyik)
CEM CEMİNAY
(Çok geyik)
KADİR ÇÖPDEMİR
(Öz geyik)
ŞEKEROĞLAN
(Belalı geyik)
BURÇ FM
(İlahi geyik)
POLİS RADYOSU
(Resmi geyik)
AKRA FM
(Kara ge
TATLISES
(Kökden g
HOP DEDİK
(Geyi
"Aloo, ne koyy
DJ'lerin h
(Okur ist
SÜPER
(Okur bas

GLOB LAL

BİLL CLİN
(Dünyo pipisini
TONY BL
(Emperyalist
PİNOCH
(Etme bulma
APO
(Rh)
SIRP LİD
KARADŽ
(Etnik katl
BİRLEŞM
MİLLETL
(Kanarya sevenl
SUHART
(Dünyada cet
yaşatan tan
IMF
(Mazlum ulusla
SOROS
(Knz analisti
düşmanı fe
YELTSİ
(Rus lale
D'ALEM
(Dallam
NETENYA
(Birak Filistinliler'i
ABD yalak

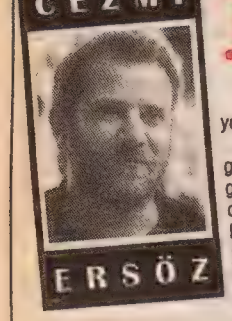

Hayat Güzel, Ömür Kısa

Gazetedeki odam bir otogan andırıyordu...

Uzak şehirlerden ilk defa bu şehre gelenler, bir şehirden bir başka şehire geçerken uğrayanlar, yıllar önce yitirdikleri dostlarını arayanlar, bu hayata bir çözüm bulamayanlar, hapisten yeni çıkmışlar, bu şehirde aradıklarını bulamayıp geri dönenler, asker kaçakları, iş arayanlar, kimsesizler, mağluplar, bir dost sohbetine muhtaç olanlar ve daha birçokları hep benim odama gelirlerdi...

Hep birlikte daralır, hep birlikte hüzünlenir, olmadık şeylerden hep birlikte ümitlenirdik...

O insanları benim odama çeken neydi, tam olarak bilmiyorum... Belki yazılarımdı, belki de yüzümde benim bile henüz farketmediğim gizli bir işaret, belki de birinin yıllar önce bu odaya bırakıp gittiği çekim gücü çok fazla bir büyüydü...

Evet, odamdaki çekim gücü çok, ama çok fazlaydı...

Öyle ki gelen gidenden, saatlerce oturup yüzüme bakıp benim konuşmamı bekleyenler yüzünden kimi kez yazılarımı yetiştirmekte zorluk çekiyordum...

İşte böyle anlarda odamdaki o çekim gücü yüksek büyüye içerlemeye başlardım...

Kimselerin kapılarını çalmadığı, yapayalnız, aranıp sorulmayan insanlara özenmeye başlardım...

Çünkü yazmak benim için herşeydi...

Çünkü nasılsa birgün odamı dolduran bu kimsesiz, bu bedbaht yolcular, bu beni sevdiklerini ve merak ettiklerini söyleyenler, bu bana kendilerini dost sananlar birgün benden usanıp, çekip bir başkasına gideceklerdi, biliyordum...

Bana sonunda yine yazdıklarım ve yazacaklarım kalacaktı...

Hayatın anlamını ve kendimi, yazarak bulmuştum.

Biliyordum, mahvıma sebep olan tek şey yine yazılarım olacaktı.

Razıydım, yazdıklarım yüzünden mahvolmaya razıydım. Çünkü bana öyle sır dolu kapıların, öyle kutsal bahçelerin kapısını açmıştı ki, onlar için mahvolmaya değerdi...

Nasıl olduysa bir gün odamda tek başımaydım, sanırım öğleden sonraydı. Gazetenin taşra baskısına aceleyle bir yazı yetiştiriyordum. Dışarda yağmur yağıyordu. Hava berbat soğuktu...

Isınmak için arada çayıma kanyak katıyordum. Gazetede içki içme ayıncalığı galiba bir tek bendeydi...

Aramızda kalsın, bu gazetede çalışanlar genellikle beni çok severlerdi, sevmeyenlerse hiç olmazsa önemserlerdi.

Açıkçası bir prens gibi davranılıyordu bana. Zaman zaman bir şeylere kızıp gazetenin yayın politikasına aykırı şeyler yazsam bile yazılarımın virgülüne bile dokunulmuyordu... Doğrusu şımartılıyordum. Doyasıya yaşamalıymışım, görüp göreceğim buymuş...

En güzel cümlemin tam ortasındaydım ki odamın kapısı yavaşça açıldı. İçeri yağmurdan sırılsıklam olmuş, soğuktan elleri ve yüzü morarmış, erken yaşta yıpranmış, yorgun bir adam girdi. Baktım, benim odamın insanlarından biriydi bu yağmur adam...

Düşkündü, çaresizdi, üşümüştü, sığınacak bir yer arıyordu. Kışın ortasında yazlık giysilerle dolaşacak kadar yoksuldu. Yazlık ayakkabısından görünen çorapları ıslak bir çamurla kaplıydı...

Mahçup ve tedirgin yanıma gelip elimi sıktı. Sanki yüzyıllık bir yağmur yağdı elime o an. Soğuk, acımasız bir yağmur... Buyur edip yer gösterdim.

Yağmur adam köşedeki sandalyeye usulca ilişti, mahçup...

Yüzüne baktım, yüzünde yaşadığı çileli hayatın bütün derin izleri vardı. Hayalkırıklıklarının ve kötü beslenmenin bütün acı izleri... Öyleysine yıpranmıştı ki, yüzünde sevince dair hiçbir iz kalmamıştı neredeyse...

O an içimde eski bir sıkıntı filizlendi. **Nereden çıkıp gelmişti bu adam şimdi?** diye geçirdim içimden. Yazımı henüz bitirmemiştim ki... Ama ne garipti ki **aynı anda, iyi ki yanıma, odama geldi bu adam,** diye düşündüm.

Biliyor musunuz; ben aslında çok tuhaf bir adamım. Yazabilmek için hep yalnızlığı, ama lekesiz, kesintisiz yoğun bir yalnızlığı özlerim. İstediğim yalnızlığı yakalayınca da, sinsi bir korku yükselir damarlarımdan; ve hemen vazgeçerim çağırdığım bu yalnızlıktan; şu an, biri gelse, kapımı çalsa, odama gelse, tanıtsa kendini, bana kendisini anlatsa, içimdeki bu zalim yalnızlık korkusunu yoketse derim.

Sonra beklediğim insan gelir, kapımı çalar, odama girer; işte o an hemen içimi bir sıkıntı kaplar. **Şimdi nereden çıktı bu?** derim; **ne güzel yazı yazıyordum,** ama buna rağmen yine de için için sevinirim, **iyi ki geldi derim, iyi ki; bak işte yalnız değilsin, seni de arayan soranlar var, korkma,** derim kendime, **korkma geçti...**

Biliyor musunuz, ben çok tuhaf bir adamım yalnızlık özlemiyle, yalnızlık korkusu arasında hep gider gelirim...

Yağmur adam yıllardır yattığı hapisten yeni çıkmıştı. Bu şehre ilk defa geliyordu. Karısıyla çocuklarını o çok uzaktaki şehrine bırakmış, iş aramaya gelmişti... Onu dinlerken, bir taraftan telefonu açıp çay söyledim. Hem bilirsiniz çay, **yoksuluz, ama umutlarımız var, yoksuluz, ama henüz herşey bitmedi** demektir...

Biraz sonra çay geldi. Bardağa öyle bir hasretle sarıldı ki, sanki bütün hayatını, bütün kaybettiklerini ve mahcubiyetini gelen çayın sıcaklığına emanet etti sanki...

- Bana iş bulur musunuz? dedi hiç çekinmeden...

Neden ben ve neden bana soruyorsun, diye sorular hiç geçmedi aklımdan... Yazılarımdaki ya da odamdaki o garip büyü bu soruyu ona sorduruyordu... Kızacak, içerlenecek kimse yoktu. Hayat bildiği yoldan, açıklanması imkansız sırlarıyla akıp gidiyordu işte...

Hem bu oda, bu odadaki o garip büyü bu soruyu sorduruyordu ona...

- Ne gibi bir iş arıyorsun? diye sordum, aklım biraz bitmemiş yazımda, ama en çok da bu odada, bu hayatın sırlarındaydı.

- Dergilerde, gazetelerde bir iş olsa iyi olur. Az çok elim kalem tutar. Ama ne iş olursa yaparım. Çok tıkandım...

- Ne iş olursa mı?

- Evet, ne iş olursa?

Sonra gitti. Yazlık elbisesi tam kuramadan, tam ısınmadan. Çaya ve dertleşmeye tam doyamadan gitti. Yüzündeki çizgilerini bana tam anlatmadan gitti. Giderken son bir kez kalorifer demirlerindeki sıcağı en sevdiği varlığın saçını okşar gibi gitti...

Yazımı onun odama bıraktığı hayaletiyle bitirdim. Yazıma onun o benzersiz sıcaklık özlemi sindi...

Bir iki dergiye, bir iki gazeteye haber bıraktım.Hatırımı sayan gazete ve dergi yöneticisi arkadaşlarıma, ne iş olursa yapacak olan birinden bahsettim; ama onun sıcaklığa duyduğu, o büyük özlemden bahsetmedim.

Tamam, bakarız deyip kapattılar. Herkesin çok acelesi vardı. Oysa hayatı kavramak ve incelikleri farketmek için yavaşlığa ihtiyacımız vardı. Yavaşlık. Hayat aslında çok usulca yaşamalıydı. Ağır ağır. Anlaya anlaya...

Pencereden yağan yağmuru sanki ilk kez görüyormuşcasına kutsal bir sessizlik içinde seyretmeliydi.

Bende bazı günler yazı yazdığım yerden kalkıp onun kalorifer demirlerine dokunduğu gibi dokunuyordum.

Sıcaklığı, sevilen bir varlığın saçını okşar gibi okşayışını anlamak istiyordum...

Yavaşlığa ve usul usul yaşayarak herşeyin farkına varma arzusu bende ancak bir kaç gün sürdü...

Hayatım yine hoyrat bir şekilde hızlandı.

Aradan bir iki hafta geçti.

Birgün kapım yine usulca açıldı. Yine gazetenin taşra baskısına bir yazımı yetiştiriyordum. Bu defa da yine kimse yoktu odamda...

Gelen oydu. Teklif beklemeden aynı sandalyeye oturdu. Yine kış ortasında o çaresiz yazlık giysileriyle gelmişti.

O geldi, diye yine içim sıkıldı ve yine hemen o anda o geldi için için sevindim. Telefonla çay söyledim. Yine çay geldi. Ama bu defa çaya bütün hayatını, kaybetmişliğini, mahçubiyetini emanet etmedi. Birazını kendine sakladı. Kalorifer demirindeki sıcaklığı ilk geldiği gün gibi derin bir özlemle okşamadı.

O daha sormadan, henüz işle ilgili bir haber çıkmadığını söyledim... Yüzü hayalkırıklığına alışkındı...

Çok oturmadı; ama yine yazıma hayaletini bırakıp gitti...

Yine hatırımı sayan dergi ve gazete yöneticisi arkadaşlarımı aradım. **Tamam, bakarız,** dediler. Herkesin yine çok acelesi vardı. Kimsenin ayrıntılarla ve inceliklerle uğraşacak vakti yoktu...

Aradan birkaç hafta geçti, geçmedi. Birgün odamın yan aralık kapısının önünde gürültüler duydum. Aralarında gazete yöneticilerinin de bulunduğu bir grup insan hararetli hararetli birşeyler konuşuyorlardı...

Kalabalığın ortasında benim yağmur adam da vardı. Şı eskisine oranla biraz daha düzgün görünüyordu. Y derin çizgiler yumuşamıştı sanki. Halinden memnun gö du. Kapımı biraz iteledi, içeri bir adım attı, ama girmedi. zaffer bir edayla sallayıp; **üstat kolay gelsin,** dedi...

İçeri gelsin, konuşalım istiyordum...

Gelsene, gel bir çayımı iç, diye bağırdım; ama o oralı olmadı. Sonra, **bir başka sefer,** deyip yürüdü.

O an hiçbir şey düşünmeden, aceleyle: **Ne yaptın işnu?** diye bağırdım arkasından. Geri döndü ve sadece **herşey değişebilir,** dedi. **Nasıl,** dedim, **nasıl yani?** Hlerek ve son kez: **Hayat, üstat, hayat** dedi...

Şaşırmıştım. Bir anlam verememiştim söyledikleri ben yine birkaç gün ayrıntılar, incelikler ve yavaşlıklar üz şünüp durdum... Sonra bunları yine unuttum. Yine gaz ra baskısına acele yazılar yetiştirmeye başladım...

Birgün, odamın yine bir otogar gibi benim insanlar muş olduğu birgün telefonum çaldı. Arayan yeni ayrı yönetmeninin sekreteriydi. Titrek ve kırılgan bir ses ton ni yayın yönetmeninin beni yanına çağırdığını söylüyor gamıştım açıkçası, çünkü beni onca yıldır bu gazetede yın yönetmeni yanına çağırmamıştı. Bunun küstah bir olduğunu düşündüm ve pek fazla üzerinde durmadan: **Ş lemem, yazı yazıyorum. Hem misafirlerim var,** dedim

Aradan bir kaç dakika geçti. Sekreter kız, bu defa ö leyerek, arada kaldığını belirtiyor, yeni yayın yönetmen acilen yanına çağırdığını söylemeye çalışıyordu...

Ben de emir demiri değil, merak demiri keser hep...

Yazımı yarıda bırakıp kalktım. Odamdaki misafirlerin isteyip aşağıya indim. Salonun ortasındaki yayın yöne nin oturduğu camla kaplı büyük odanın önüne gelince radığımı şaşırdım. Odanın ortasındaki gösterişli masa yağmur adam oturuyordu!

Hani birkaç ay önce odama perişan bir halde gelip, **n sa yaparım,** diyen adam...

Camlı odanın kapısına açtım, içeri girdim. Beni görü nın kenarında yarı gururlu, saklayamadığı yarı çocuksu seyişle ayağa kalktı ve: **Vay, üstat, bu ne şeref, hoş ge** yip beni karşıladı... Yanında iki sekreter oturuyordu. Onlna şaşkın şaşkın bakıyordu. İlk tepkim biraz kabaydı g **Senin ne işin var bu odada?** diye sordum...

O da sanki bu sorumu bekliyormuş gibi hiç tereddden: **Burası artık benim odam,** dedi. **Artık bu gazete yayın yönetmeni benim...**

Durdum. Çevreme baktım. Bütün bunlar basit, acemi mı, değil mi, diye oradaki insanların yüzlerini bir an için dikkatlice izlemeye çalıştım. Yok, kimse bizimle ilgilenm Yok, bu bir şaka değildi, gerçek gibi görünüyordu!

Bunun üzerine o her zamanki çocuksu telaşım ve **Ama ben sana yukarda iş arıyorum,** diyebildim...

- Bana iş arama artık, dedi; **hem bırak şimdi bu içersin, çay, kahve, oralet... Söyle ne içersin?**

Akşam Gazetesi

	ALTIN LALE	GÜMÜŞ LALE	BRONZ LALE
POLİTİKA			
SPOR			
İŞ DÜNYASI			
MÜZİK			
KLİP			
RADYO			
TV			
BASIN			
GLOBAL LALE			
TV DİZİLERİ			
REKLAM			
BAYGINLIK VERENLER			

Adı :
Soyadı :
Adres :

Feyzi Özşahin

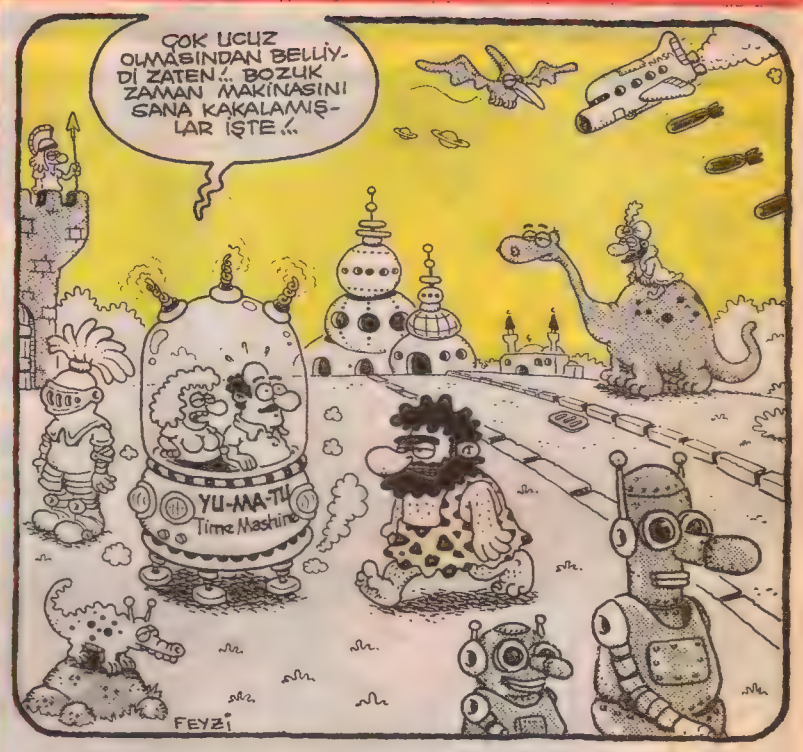

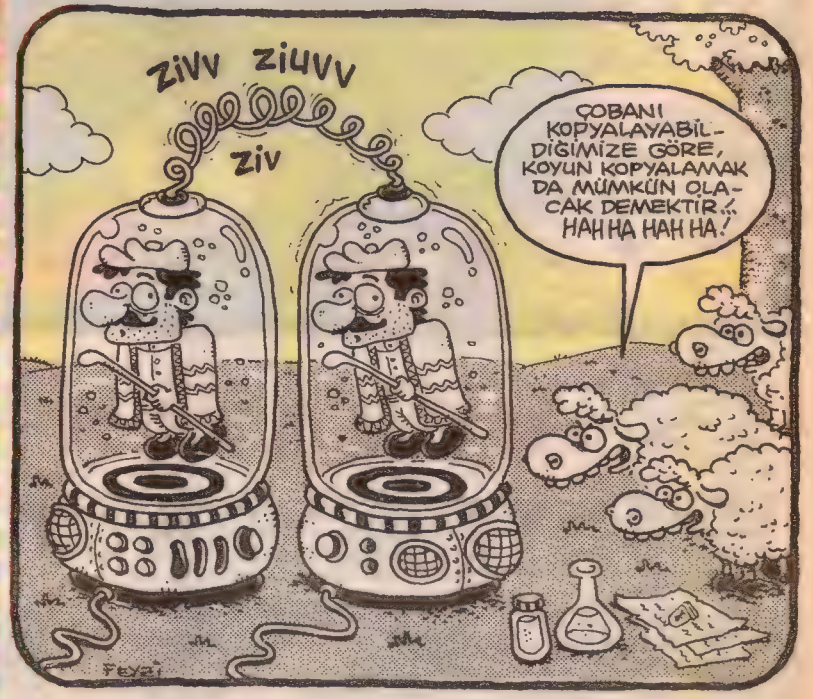

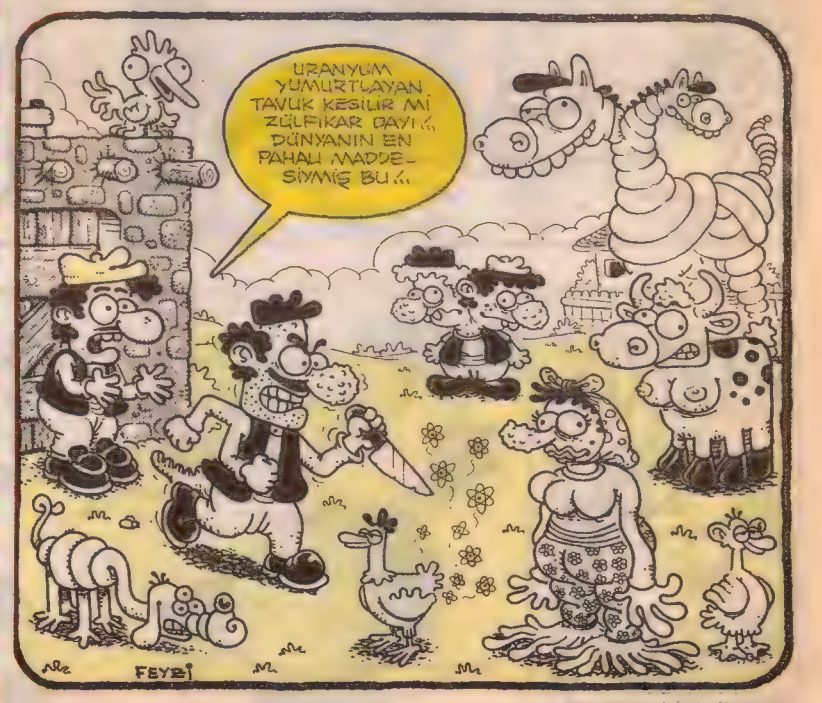

Artık hayalet olma sırası bendeydi. Onun yanında ne içtim, birşey içtim mi, o bana başka ne dedi, ben ona ne cevap verdim, verdim mi, inanın hiç hatırlamıyorum. Dondum kaldım.

Birkaç ay önce, **ne iş olursa yaparım,** diyen bir insan, nasıl olur da bu gazetenin yayın yönetmeni olur, diye **bana sormayın.** Bunu bugün bile tam anlamış değilim. Belki bir gün, ilerde, farklı bir zaman ve farklı bir dünyada, size bunu anlatmaya çalışırım; ama şimdi ne olur sormayın bana. Ama böyle bir şey oldu, gerçekten oldu...

Sonra yukarı, odama çıktım, gördüklerimi unutmak için kendimi hemen yazmaya verdim. Çünkü yazmak unutmak için birebirdir. Birşeyi unutmak istiyorsanız yazın, aklınıza ne geliyorsa yazın... Kötülüklerinizi mi unutmak istiyorsunuz? Kötülüklerinizi yazın. Cinayetlerinizi mi...? Cinayetlerinizi yazın.

Hayatınızı mı unutmak istiyorsunuz? Hayatınızı yazın...

Ben de yazıyorum işte. Ama bu sırada telefonum yine çaldı. Arayan yine o sekreterdi. Yine o kırılgan ve titrek sesiyle, beni yayın yönetmeninin yanına çağırdığını söyledi... Öfkelenmiştim ama, hayata dair bir sırrı daha öğrenme arzum çoktan bu öfkemi yumuşatmıştı. **Peki,** dedim, **peki, geliyorum...** Bir zamanların yağmur adamı, şimdinin ikide bir beni yanına çağıran yayın yönetmeninin yanına gittim... Beni yine elleri iki yana açık karşıladı, ağzının kenarında yine o aynı gururlu ve aynı çocuksu gülümseme vardı... Camlı odasına girerken; **ne var, yine ne var, beni niye iki de bir yanına çağırıyorsun?** diye bağırdım yüzüne karşı... Yüzündeki o çelişkilerle dolu gülümsemeyi korumaya çalıştı: **Yoo, benimle böyle konuşamazsın, bugüne bugün ben senin yayın yönetmeninim, sözlerine dikkat et,** dedi...

Elinde otuz santimetrelik o bildik tahta cetvellerden vardı. Birden masasına baktım o eski önseziyle... Masasında son yazdığım yazım duruyordu... **Ne arıyor?** dedim, **yazım ne arıyor senin masanda?** Gitti, yavaşça koltuğuna oturdu ve yazımı önüne çekti. **Talimat verdim. Yazıların önce bana gelecek. Ben kontrol ettikten sonra uygun görürsem basılacak,** dedi... Artık herşey bir cinnet dolu kabusa dönüşmüştü, ama ben aslında çıldırmam gerekirken, yine de çıldırmıyordum. Filmin sonunu öğrenmek için duyduğum merak, cinnetimi bastırıyordu belli ki.

Bakalım daha neler olacaktı? Yazımı biraz daha önüne çekti. Dikkat ettim, kurşun kalemle çizilmiş bir çizgiyle yazım neredeyse ortasından ikiye ayrılmıştı.

Ne bu çizgi? diye bağırdım hayret, öfke ve korku karışımı bir sesle..

Gayet sakin, sanki sormamı bekliyormuş gibi çizginin yukarısını işaret etti: **Yazının üst kısmını beğenmedim, çıkarttım, halkımız anlamaz burasını; çizginin altındaki bölüm girecek sadece. Bilmen için çağırttım seni buraya... Bundan sonra senin yazdığın yazılar hep benden geçecek, haberin olsun,** dedi...

Ne yapmam gerektiğini bilmiyordum o an. Sadece kendiliğinden şu sözler döküldü ağzımdan: **Neden yapıyorsun bunu, neden?** Gözlerime buruk bir zafer kazanmışçasına baktı, sonra da: **Hayat,** dedi, **hayat...**

Ve dediğini yaptı: Yazdığım her yazıyı elindeki otuz santimetrelik cetvelle kontrol etti. Bazen ikiye ayırdı, bazen üçe, bazen de hiç dokunmadan yayınladı...

Sonra biz bir grup arkadaş gazeteden ayrılmak zorunda kaldık. Aradan bir yıl geçti, geçmedi. Ayrıldığım eşimin ani gelişen bir hastalık sonucu **Çapa İstanbul Tıp Fakültesi**'ne kaldırılıp ameliyata alındığını öğrendim... Soluğu hastanede aldım. Neyse ki ameliyat başarılı geçmişti. Artık hemen hergün hastanede eski eşimin başındaydım. Ayrılmış olsak bile o derin dostluğumuz sürüyordu.

Bir sabah, elimde çiçekler eşimin yattığı odanın katına merdivenlerden çıkarken, alt kattaki bir odanın kapısı önünde ayrıldığım gazeteden tanıdığım kimi muhabirlere rastladım... Buraya kimin için geldiklerini, kimi beklediklerini sorunca verdikleri yanıt bir kez daha sarstı beni: Yağmur adam karaciğer kanseri olmuştu!

O an hiç düşünmeden, elimdeki çiçeklerle yağmur adamın odasına girdim. Hiç şüphesiz beni hiç beklemiyordu. Bir süre öyle bakıştık. Hastalığı ölümcüldü. Bedeni neredeyse bir bebeğinki kadardı, öylesine küçülmüştü...

Elimdeki çiçeği götürüp yatağının başucuna koydum ve yorgun yanaklarından öptüm... İşte o an bakışları, gazetedeki odama ilk geldiği günkü gibi oldu yeniden... Elleri okşamak için kutsal bir sıcaklık arıyordu, son kez... Belki de bir bardak çay, bütün hayatını, kaybettiklerini, masumiyetini emanet edebileceği bir bardak sıcak çay arıyordu... Gözleri doldu. Utanmıştı benden. Ama yanına gelmemden çok mutlu olmuştu. O an herşey, bütün duygular içiçeydi... Artık ölmek üzereydi... Gözleri dolu dolu: **Ben sana çok haksızlık ettim, buna rağmen neden geldin?** diye sordu...

Benim de gözlerim dolmuştu... Tıpkı onun bana dediği gibi: Hayat, dedim, hayat, sadece bunu söyleyebildim, sonra sesim tıkandı, konuşamadım. Son noktayı o koydu: **Hayat, evet hayat,** hep söylerdim bunu sana, **hayat güzel ama, ömür kısa,** dedi... Artık ölüyordu. Herşey için çok geçti...

.....

Yağmur adam ölmedi. Yaşamak için direndi. Ailesi tedavi için onu **Almanya**'ya götürdü. Kendisine orada karaciğer nakli yapıldı. İyileşti ve roman yazmaya başladı. Bitirdiği bir romanını okuyup değerlendirmem için bana gönderdi. Romanı hakkında ne düşündüğümü öğrenmek için bazen telefonla arayıp, telesekreterime sitem dolu notlar bırakıyor... Ama bir türlü onu arayıp romanı hakkında düşüncelerimi söylemem için telefonunun numarasını bırakmıyor... Ama ne olursa olsun beni sık sık düşündüğünü biliyorum. **Almanya**'da karşılaştığı ortak dostlarımıza beni soruyormuş, bir de bu sırlarla dolu hayatı...

* **Yeni yılda ve bundan sonraki yıllarda sevginiz hep sevgi yaratsın.**

* 9 Ocak saat 14.00-16.00 arası **Bakırköy Kültür ve Sanat Merkezi**'ndeyim.

* **İzmit'te,** emekli öğretmen **Melek Yertsever** ve **Diyarbakır**'da 18 yaşındaki **Hamit Çakır** adlı iki **HADEP**'li linç edildi. Ayrıca o kara günlerde 109 Kurt insanı linç edilmek üzere saldırıya uğradı. Parti binaları basıldı. Yüzlerce insan gözaltına alındı. Böylesi zor günlerde bizim tavrımız bu mu olmalıydı? Ezilen ve mağdur edilen insanların her zaman ve ne olursa olsun yanında olmayacak mıydık? Bu muydu sözümüz?

* **Diyarbakırlı yazar Veysel Ongören**'i kaybettik. Saygıyla anıyoruz.

* **Soykan Kurt,** Huzurun Sözyitimleri. Çizgi yay.

* **Genç Yaprak** bu aylık kültür sanat ve edebiyat dergisi İnönü Üniversitesi Sağlık Spor Dairesi Şiir Kulubu Malatya.

* **Lambalı** kitabı çıktı. Parantez yay

* Deniz E, Onur, Leyla Buyukdağ, Dursun Butüner, Yusuf Buyukdağ, Selin Işıt, Fergül, İnci Arıcı, Nilüfer Yetgin, Neslin Atay Seçkin Burçak, Serkan Yılmaz, Mustafa Çiftçi, Oktay Tekeli Umut Yavuz, Ahmet Meydan, Yaşar Davut, Zeynep Kafaroğlu, Neslihan Koşar, Serpil Coşkun, İ.Doruk, Beyza Canan, Mektuplarınızı aldım. Sevgiyle

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

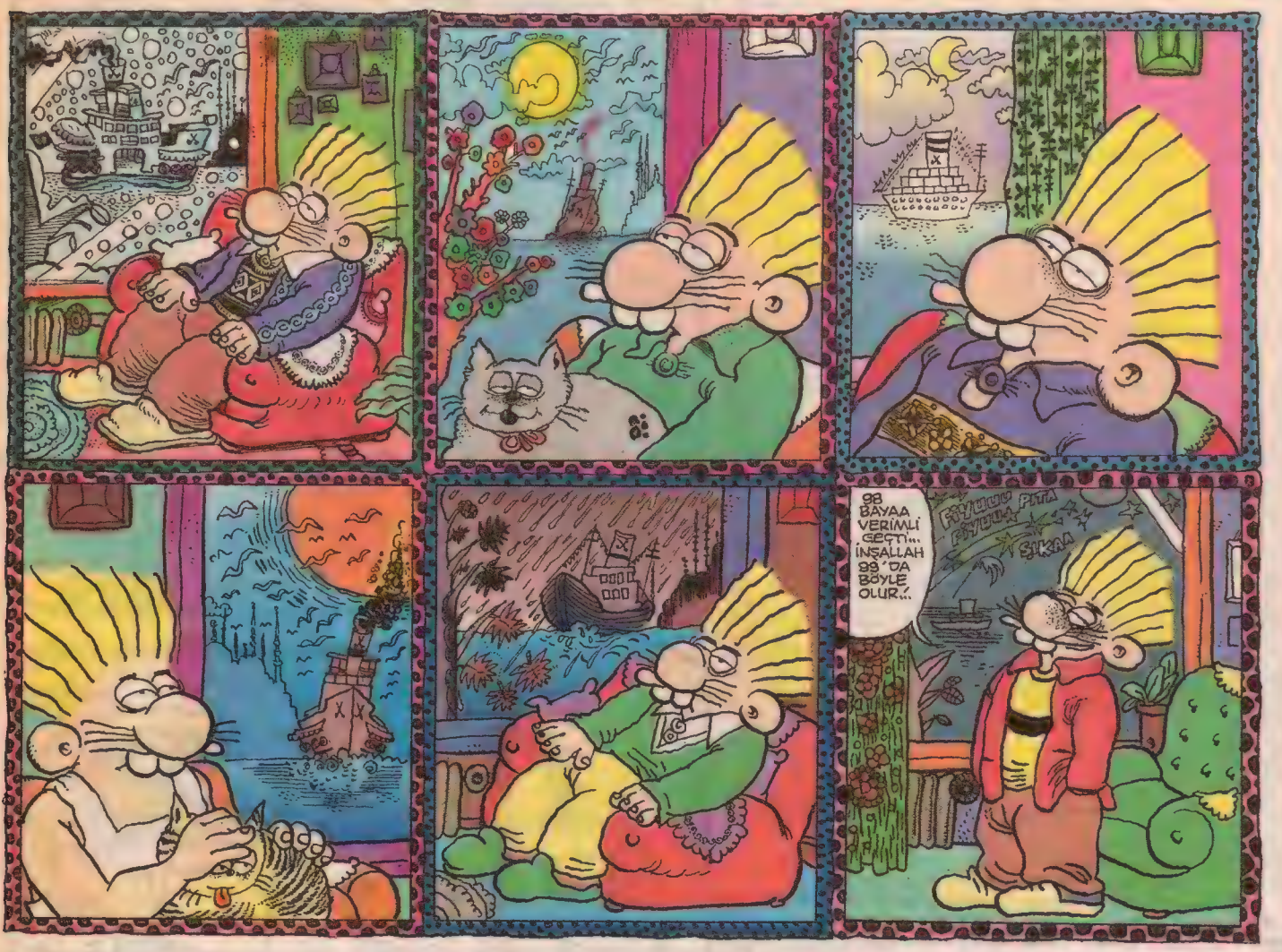

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

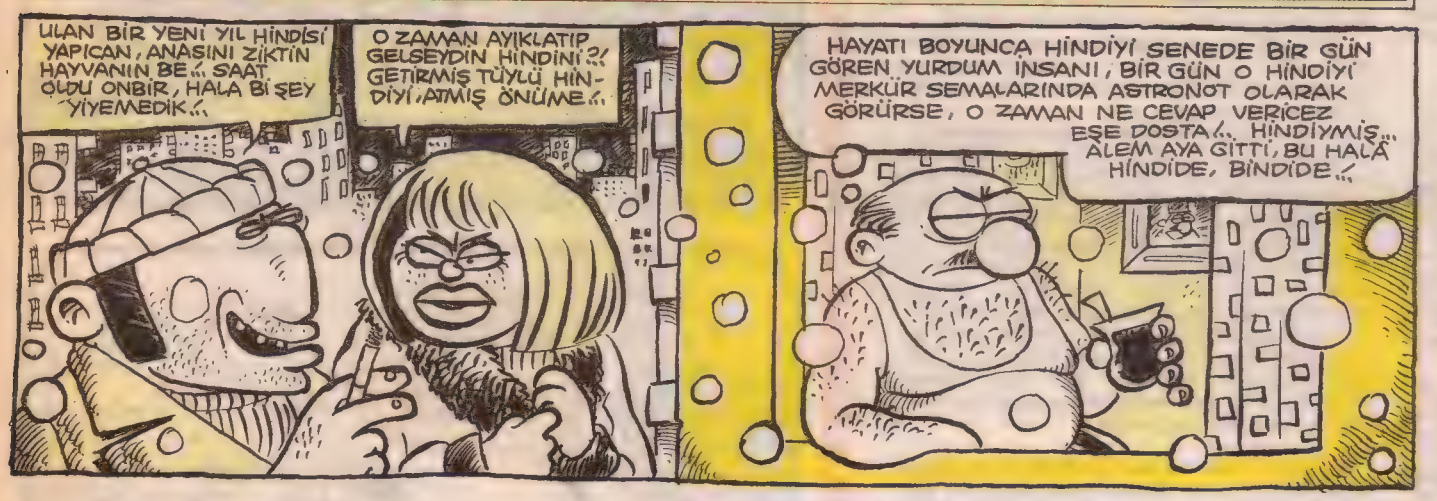

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Ceset kalemler!

TV haberleri giderek güzelleşiyor, çünkü haberleri güzellik kraliçeleri sunuyor!

Köşe yazıları da giderek güzelleşiyor, çünkü onları da güzellik kraliçeleri yazıyor!

Güzellik yarışmalarını kazananlardan bazılarının, "Neden güzellik yarışmasına katıldınız" sorusuna verdikleri karşılık şu:

"Haber sunucusu ve köşe yazarı olmak için..."

Çünkü TV'lerde star, gazetelerde yazar olmanın yolu artık oralardan geçiyor.

Bir zamanlar artist olmanın yolunun yönetmenin yatak odasından geçtiği gibi!

Herhalde şimdi de medya yönetmeninin yatak odasında **"Beni de köşelendir"** diyor şuh sesle birileri!

Ve eline kalem verilip, köşelendiriliyor birileri!

Yazın güzel olmasa da olur; yeter ki yatağın güzel olsun!

Oysa bizim zamanımızda köşe yazarlığının ilk şartı güzel yazmaktı; çünkü gazeteler köşe yazarları için alınırdı.

Şimdi ise köşe yazarlığının ilk şartı güzel olmak.

Onun için "Nasıl köşe yazarı olunur" deyip, medya yönetmenlerine yazdıklarınızı yollamayın.

Erkekseniz mayolu, kızsanız bikinili fotoğraflarınızı yollayın ki, medya yönetmenleri size köşe yazarı olup olamayacağınızı söylesinler!

Bir de **"köşe yazarı olmanın yolu patronun kasasından geçer"** kuralı sonucu köşe yazarı yapılanlar var!

Bunlar teşvikler, devlet ihaleleri, batık krediler ile patronlarının kasasını dolduran köşe yazarlar...

Okurun gözünde bir kupon kadar bile değeri olmayanlar.

Ondan sonra da **"Bizimkilerin de kalemi var, ama bir adet gazete bile sattıran köşe yazarımız yok"** diye yakınıyor patronlar.

Sizinkilerin kalemi var, ama ruhu yok!

Ruhsuz kalem ise cesettir!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Ulis'in bakışı...

Ender Öztarraman

PARDON?..

YAKLAŞIK İKİ SAATTEN BERİDİR SİZE BAKIYORUM!

SİZ NEREYE BAKIYORSUNUZ ACABA?..

BAK!

?!! NEREYE?

ŞURAYA, KARŞIKİ BİNANIN ORTANCA PENCERESİNE!..

EVET, ORDA BİR ADAM VAR VE BURAYA BAKIYOR!..

SADECE O DEĞİL!.. ADAMLAR SÜREKLİ DEĞİŞİYOR... BAK BAK!

?!!

O GİTTİ, BAŞKA BİRİ GELDİ...

TAMAM!.. ÖTEKİ GELSİN

ŞLAK!

SİZ KAÇ KİŞİYDİNİZ?

ÖRGÜTÜN ADI NEYDİ?..

KAÇ EYLEM YAPTINIZ?

YÜZÜNÜZÜ DÖNMEYECEKMİSİNİZ?..

Bitti

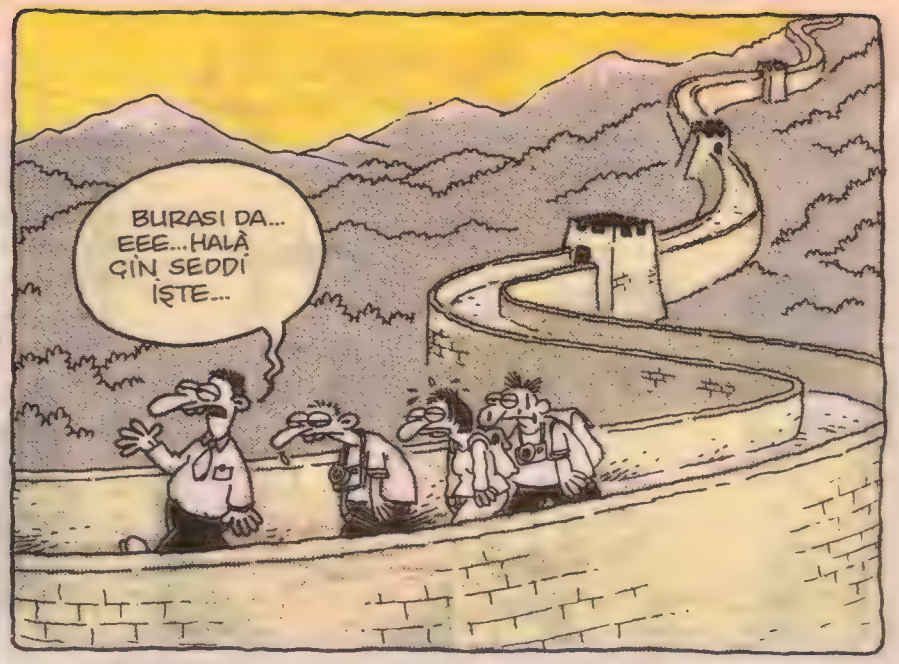

KARİKATÜRLER-2

Selçuk Erdem'in en iyimser kitabım dediği, aşkı ve ölümü anlatan dev bir eser! İnsan yüreğinin çizgilerine dokunmak isteyenler için!

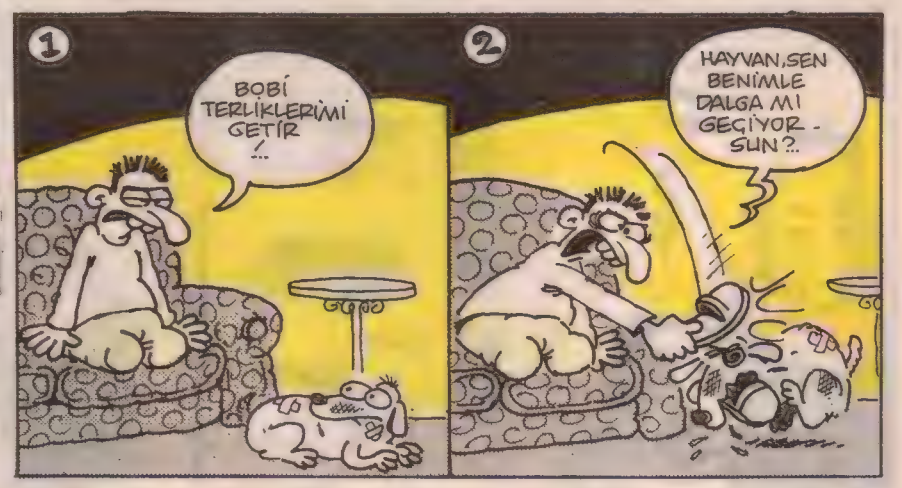

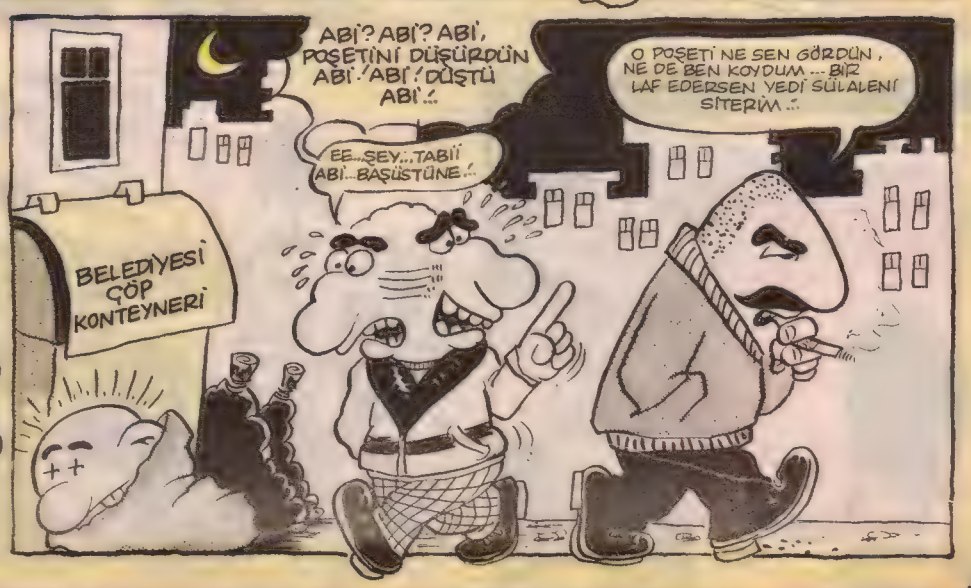

Haftanın kaseti

Bu hafta sizlere sanat dünyamızı ikiye bölen kimilerinin "**denyodur**" kimilerinin "**Yok lan efendidir** " dediği süper sanatçı **MELİH TAÇKIRAKER**'in son kaseti **"SON DERECE EROTİKTE OLSA NOEL BABAYI ELLEMEK YALAMAK BANA YAKIŞMAZ."**

Çıktı! Tüm müzik marketlerde ısrarla arayınız ama çokta ısrar etmeyiniz adamı darlatmayın esnaf adam yok diyosa yoktur.

A - YÜZÜ

1- Ok atıp bi kişiyi vurmanın modası çoktan geçti birisi beni okla yaralasa kızarım ama bi yandan da gülerim kerkenez oğlu kerkenez bu devirde oku nerden buldu diye.

2- Gönül sarayımın tek kıraliçesi sensin selvi boylum ,ama o denyo kardeşin Refik varya ondan kıraliçe kardeşi olmaz sarayın bütün düzenini bozar, canım antika eşyaları kırar itoğluit.

B - YÜZÜ

1- Son derece erotikte olsa noel babayı ellemek yalamak bana yakışmaz.(Slow)

2- Nedensizce yemin ettim bu yılbaşı akşamı kıralı gelse bana mandalina yediremez diye,ısrar eden olursa eş dost demeden girişirim.(Slow gibi hızlı gibi)

"Gönül sarayımın tek kıraliçesi sensin selvi boylum ama o denyo kardeşin Refik var ya, ondan kıraliçe kardeşi olmaz sarayın bütün düzenini bozar. Canım Antika eşyaları kırar itoğlu it" adlı şarkının tam metnini yayınlıyoruz

Canımsınnnnn...Aşkımsıınnn
Sevgiliimssiinn...Mevgilimsinnn
Gönül sarayımın tek kraliçesisin
Ama bi tanem Ama selvi
boylum o tırto kardeşin Refik var
ya o denyo kardeşin Refik var ya
ondan kıraliçe kardeşi
olmaz sarayın bütün düzenini bozar canım antika eşyaları
kırar itoğlu dur desen durmaz
otur desen oturmaz şımarır
coşar her sonbahar gelişinde
azar şahlanır her ilkbahar
bitişinde ha keza kışın da
coşar,ha keza yazında coşar
Hadi eşyadan vaz geçtik
koltuktur kanepedir biblodur
heykeldir kırılır yenisi alınır
Ama bi tanem düşün, saraydır
burası geleni gideni çok olur
Düşün ılık bir akşam üstü
bi Baron ve karısı
yada bi Kont ile Kontes
bize akşam misafirliğe gelseler
oturmuşuz eafendi efendi
muhabbet ediyoruz
kardeşin Refik her lafa atlar
kimseyi konuşturmaz keser
alır muhabbeti kaş göz işareti
etsek bile yine susmaz
o canım aristokrat ortam
bozulur gider
oh bebek inan bozulur
Ondan sonra o konta ben
nası söz geçireyim lortlar
kamarasında dedikodu
alır yürür. Kıralın çok tırt
bi kaynı var diye. İşte o yüzden
bitanem. Gönül sarayımın
kıraliçesi sensin ama kardeşini
saraya sokmam bilmiş ol sonra
zıvi tivi istemem
oh bebek istemem..

Son

Not 1-Hepinizin yeni yılını içtenlikle kutlarım. Not 2-Fırtına deresine santral yapmaya çalışan zihniyeti şiddetle protesto ediyorum.(Tulum çalayım böyle zihniyetin içine)

HEMŞİNLİ YAZAR
SONER GÜNDAY

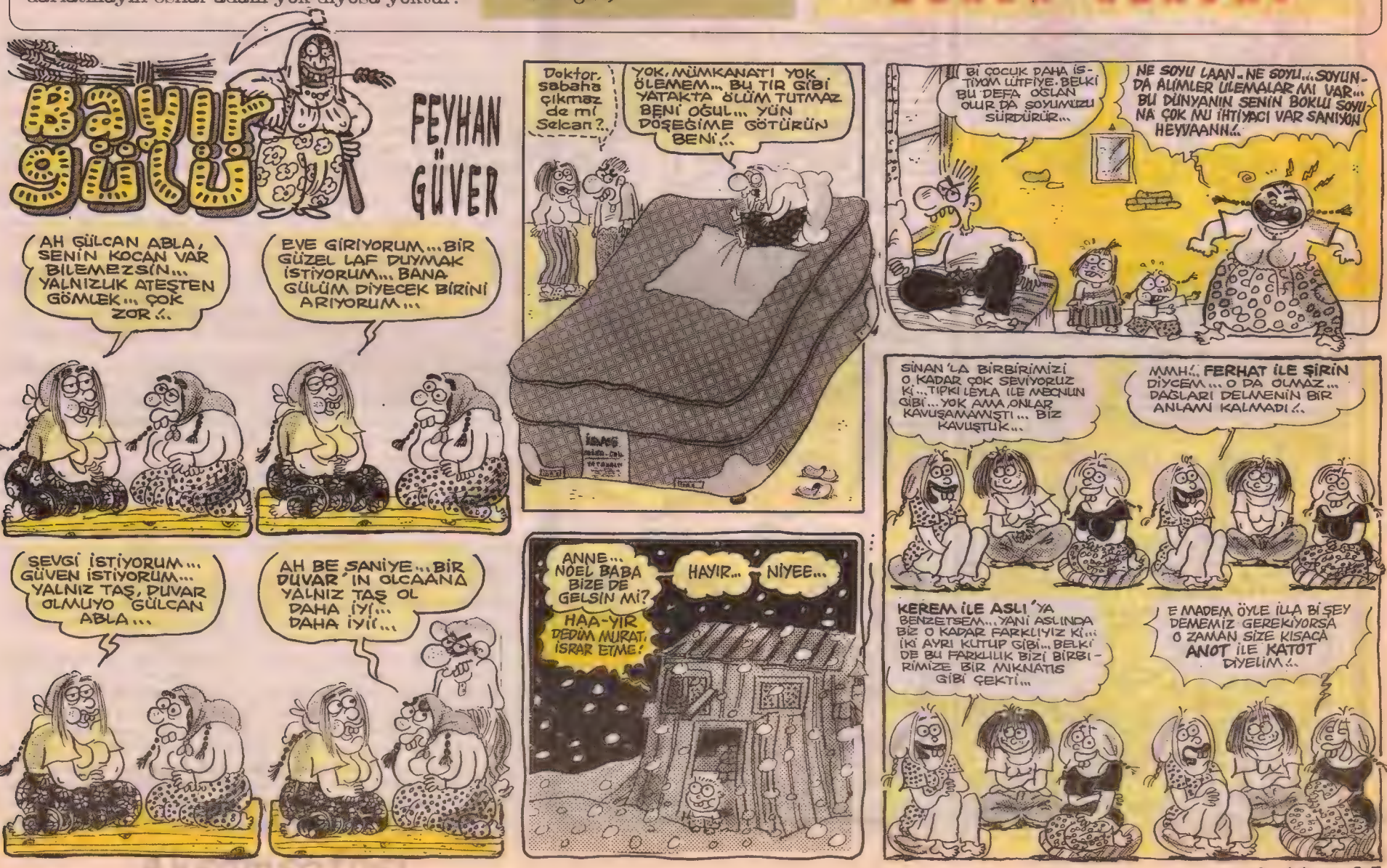

2.sayfadan devam

NİHAT GENÇ

yakından bildiğimiz alevi türküleri, oyunları, ayrıntılarıyla coşkuyla anlatılır. Osmanlı'nın kaybettiği bu türküleri genç cumhuriyetin yeniden keşfetmesinin sevincidir bu.

1980'li yılların sonu, işte bin yıldır gizlenmek zorunda kalmış, yasaklanmış dergah ve tekkelerin türkülerinin, yani, büyük manevi hazinelerin kapılarının toplum geneline, medya vasitasıyla açıldığı zaman dilimidir. Gizliliği sona ermesi, hep dini, toplumsal, siyasi yönüyle gündemi ilgilendirdi, bu çok acıklı bin yılın isyancı ağıtlarının elaleme okunmasının getireceği sonuçlar üzerinde hiç durulmadı.

Duasını, bedduasını,terkettiği evini barkını, çağlar üstüne sıçrayan zekasını, felsefeden, psikolojiden daha ince, daha ayrıntılı inanç abidesi türküleri dinledik, üç ayrı kıtada, ibadetle günlük yaşamı, çekmekle bitmeyen dertlerini gördük!

Bir insan yüreği bu kadar acıyı nasıl dinler, ya da bu türküler bu dertleri en nadide kutsal peygamber emanetleri gibi hiç bozulmadan bugüne değin nasıl sakladı. İşte son on yılda, herkesin, aklına estiği her yerde, işine geldiği her şekilde bu türküleri boş kafalı, teneke surat, duygusuz ifadelerle söylemesi, önümüze devasa bir felaket daha koyuyor. Tarihin yüreğimize yığdığı bu korkunç acıların yoğun duygularının devletle, ticaretle hiçbir ilişkisi yoktu, şimdi ne oldu? İşimiz yine bülbüle kaldığına göre devletin utanması gerekir. Nidem nidem diye ağlatan zalim felek devlet, kendi yaktığı yüreklerin yarasını dinledikçe bir hoş oluyor, şehit analarına övünç madalyası verir gibi bu bizim ne güzel kültürümüz diye ağlayan anaların bu tazecik gözyaşlarından iftihar ediyor. Bu deliliktir.

Bu türküler, dere kenarında yüzen kayıklar değildir, içlerinde yelken, deniz martılar yoktur, saltanat sefasını anlatmaz hala zindanların kokusunu, deşilmiş yüreklerin taze çığlıklarını taşır. Zulüm bitmemiştir. Kuru gürültüyle demokrasiyi karıştırıp zulümlerine devam edenlerin önünde bu türküleri söyleyenler, bu büyük felaketin şeytanı rolünü oynuyorlar!

Daha çok şey var söylenecek, bu türkülerin, dergahtan, tekkeden çıkıp, korunmasız, sahne-seyirci ilişkisi içinde söylenmesi de tartışılması gereken ahlaki sorumluluklar yüklüyor.

Bu türküleri, alkışa, genel beğeniye okumanın, ekranda okumanın, her eline mikrofonu geçirin söylemesi, geçen on yıl içinde gördük ki, türkülerin duygu mantığını bozuyor.

Bu acıları taşımayan, bu inanç soyundan gelmeyenler, sırf türküleri halkımıza beğendiriyoruz gerekçesiyle, şahane seslerine güvenerek bu "duygu mantığı"nı bozamazlar. Öfkenin türküsüne, şebek gibi göbek atarak söyletmek, ahlaksızlığın en loş uçurumudur. Halkın bu en değerli hazinelerini, sırf program ucuza geliyor diye, bir koruyan-karışan yok diye, önüne gelene söyletmek, bin yılın bu onurlu dağlarında köstebek, fare yuvaları açmaya benzer!

Duygularımızın, yüreklerimizin, kardeşliğimizin küreğidir bu türküler, bu türküleri söyleyenler, eski zamanların abdalları gibi kapı kapı bir lokma için dolaşan abdallar kadar olmasa da, birer modern dervişler olmak zorundadırlar. Büyük otellerde, ağaya, paşaya, dolarlara, holding patronlarına söylerken tiksinti ve lanet duygusu duymuyorlarsa, gerçek bir felaketle, hazinelerimizin kaybolmasıyla karşı karşıyayız demektir.

Görünen o ki, türkülerimiz ekranda, büyük bir türkü lokantasının vitrininde leziz karidesler gibi vitrine çıkmıştır, parayı veren, şiş göbekli, ensesi kalın herkes, tıkınarak, aksırarak, sırf dolarlarına ve kamuoyundaki statüsüne güvenerek, ayağına kadar getirtip bu türküleri satın almakta, kimsenin de yüreği tir tir titrememektedir.

Bin yılın yol yorgunu, nefes nefese bu türküler şu son on yılda ne kadar hırpalandı. Anadolu'nun bir köyünde koyu bir söğüt gölgesinde, Toroslar'ın tepesinde bir sedir ağacının altında bin yıl garip bir köylünün dilinde yaşarken, şimdi cicili bicili teknoloji harikası ekranlarda on yıl içinde şöhret budalasına dönüştürüldü!

Şimdi içimiz sızlanarak izliyoruz, bu türküler çıktıkları o büyük gizli anayurdundan, yani gönüllere, tekrar sağ salim evlerine dönebilecekler mi? Önümüzdeki yıllar bu türkü savaşlarının konuşulacağı yıllar olacak! Ve korkarım ruhumuz onları artık tanıyamayacak!

Çünkü, bu türkülerin üzerine, ülkemizin nehirlerinden çok gözyaşı dökülmüştür ve bu büyük gözpınarı akıntısı hala devam etmektedir. Bu türküleri söyleyen abdallar, kapı kapı halkın kapılarını dolaşmış, yalnız halka el açmıştır, tek bir gün saray kapısından Divan şairleri gibi ulufe almadıkları gibi horlanmış, zindanlara tıkılmışlardır.

Kapkara bir ata binip tarihin derinliklerinden çıkıp koynumuza kadar girdiler, ama şimdi, çamur suratlı utanmaz medya manyaklarının eline düştü...

İçyağı suratlı, sünger yanaklı devletin adamları bilmelidirler ki, bu türküleri dinlemeye yürek dayanmaz! Oysa böyle yapmıyorlar, ayrılıktan, açlıktan, mezarlıklardan, gurbetten, yürekten bahseden bu türkülerdeki ağıtları alkışlayarak dinlemektedirler!

Bu türküler, alay etmez, küfür etmez, içer, ama sarhoş olmaz. Kuş sürüleri gibi gencecik nesiller hala bu büyük yürek ateşinin içinde kavrulmakta, devlet ise yüzsüzce alkışlamakta.

Ve devlet, bu acıları duymayıp, güya kültür adına, halkın gerçeğini, stilize ederek, kurallaştırarak, bilimsel, biçimsel akademik yollarla disipline etmeye çalışıyor, kimse de sesini çıkarmıyor...

Her işçi bir başka çeşidini üretir, bu türküler işçilik rolüyle, görev aşkıyla okunmamıştır, devletin kültürü "taklitçidir", devletin korolarındaki sanatçılar ancak "taklit" eder. Üstelik ağıtlardaki, bozlaklardaki, deyişlerdeki bu çığlıkları, delice gülüşlü sanatçılarıyla, tebeşirden kültür bakanlarıyla.

(Hayatımda en acı duyduğum anlar, Seren Serengil, Sibel Can, Ajda Pekkan ve benzeri gibilerin, Yemen Türküsü, Rumeli Türküsü okuduğu anlardır. Bu yakınlarda Karadeniz Türküleri söyleyen bir şaklaban kılıklı fırlamış ortaya, bu türkümü de Sedat Peker (mafya babası) için okuyorum, diyor ekranda, kültürün muhafazakarlığında bir kanal olan Kanal 7 bu yılışık insanları baştacı ediyor, yine kültürün mahafazakarlığını dolarlara çeviren TGRT Sibel Can'lara, Seda Sayan'lara rezilliği bin para insanlara, hafif meşrepliğin cıvığını çıkartarak okutuyorlar. Buna nasıl canları dayanıyor. Vefasızlık değil bunlarınki, kudurmuş, salyalı bir cehalet. Artık ne söylesek nafile.)

ALIN YENİ YILI BAŞINIZA ÇALIN!

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

%100

DİYORKİ!

OĞLUM DÜNYANIN SONU GELİYOR.. SİZ HALA OYNAŞTASINIZ!
AHA SİZE EVLERE ŞENLİK KIYAMET TAHLİLLERİ

Medya, tanrıdan sonra en büyük güç... Acı günün müjdesini onlar verecek...

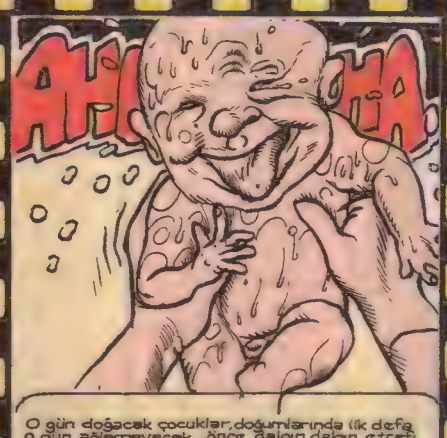

O gün doğacak çocuklar, doğumlarında ilk defa o gün ağlamayacak... önce dalgın dalgın etrafı süzecekler... Sonra sevimsiz bir "Namık Kemal" fikrasına güler gibi sıçа sıçа korkunç kahkahalar atacaklar zavallı insanlığa...

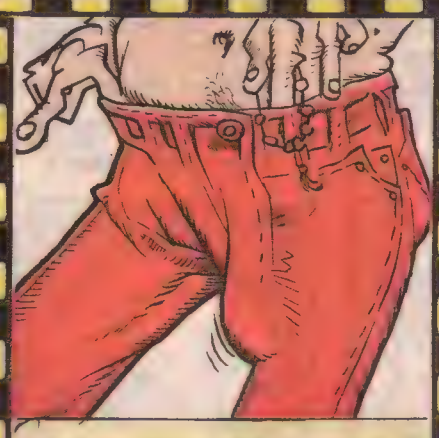

Yurdum hanzolarının sağa mı yatırsam sola mı? Çelişkisi artık o gün son bulacak... ..içlerinden birses "bırak dağınık kalsın artık..." diyecek...

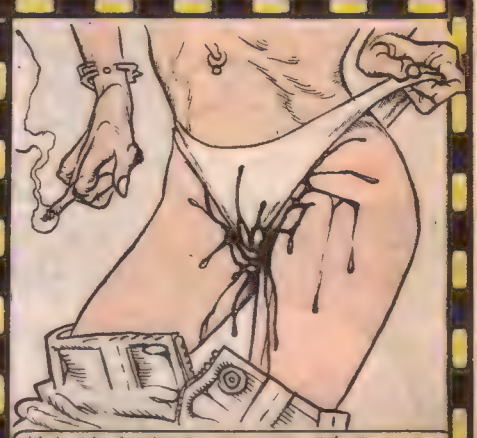

Kızlar da dağıtacak... muayyen günlerine, o eski hassasiyeti vermeyecekleri.. Koyvercekler gayrı patavatsızca...

Ortamlarda, Nihavent'e özden, anlamlı tatlı su serenatları düzmenin de bir anlamı kalmayacak... Hüsrev ile Şirin gidecek o gün İblis ile Kaltak gelecek...

Sevgiliniz, aşkınız sizi dabilecek en uçta, en extrem bir performansla aldatacak o gün.. Aldatıcı, bu vatanın, milletin hiç hakelmediği, ibreti alemin hiç görmediği kadar irz düşmanı bir **dobdobe-i zebellah** olacak..

Bilim kısadevre yapacak.. Mesela "Radyoaktivite" ışın fotonlarının süzülme hadisesi değil Di-cey-lenin radyo etkinlikleri, partileri anlamına gelecek artık... ama ne parti...

Güven, sadakat ve bilimum faziletli hissiyatlar da sıfırlanacak o gün... "sahibinin sesi" mezarının yılmaz bekçisi köpek, o gün bekçiliğine son verdiği gibi, daha da öteye gidecek...

O gün gerçekten her şeye rağmen **aşk**'ı yaşamayı başarabilenler, sevişmelerini ulu bir ayine, tapınmaya çevirdikleri için, kanlara batıp derin bir uykuya dalacaklar, felaketler gününe şahitlik etmeyecekler...

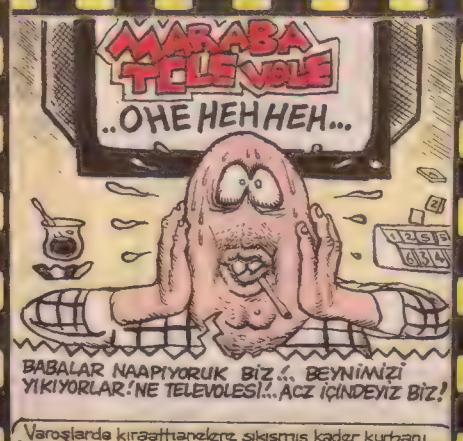

Varoşlarda kıraathanelere sıkışmış kader kurbanı halk kitleleri, israrla hala içlerine işlenmeye çalışan Televole'ye bir dur diyecekler, bilinçlenecekler ama...

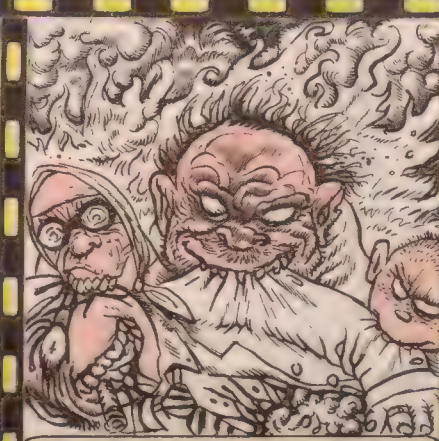

Fakirler, bastırılmış acılarını gün yüzüne çıkaracaklar... hiç nasip olmayan, malı mülkü serveti yakacak, zenginleri yiyecekler...

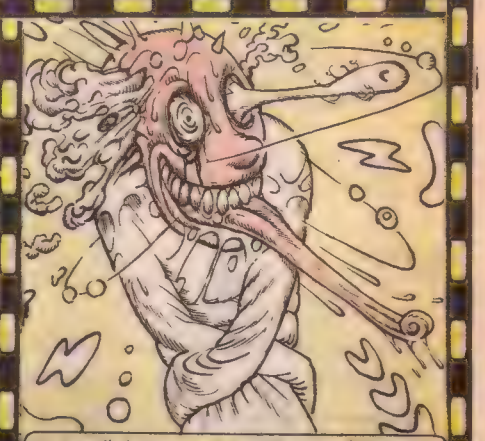

Deli milletine gün doğacak o gün, dünyanın evrenin delirmesini görmeleri onları orgazmdan orgazma koşturacak.. coşturacak...

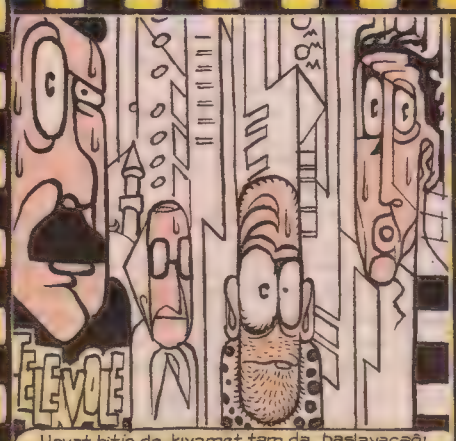

Hayat bitip de, kıyamet tam da başlayacağı vakit, görüntüler ve imgeler incelip, uzayıp **sineması**koplaşacak... hani tam da film biterken...

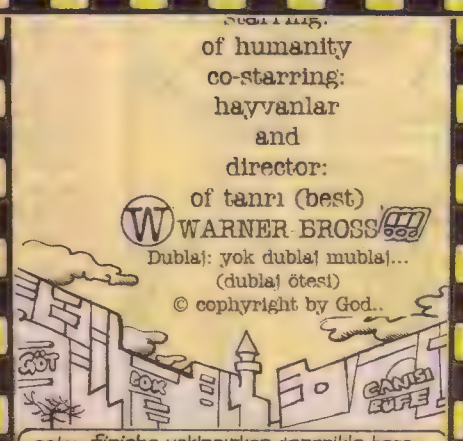

..zaten finishe yaklaşırken jenerikle beraber yazılar akacak gökyüzünde...
(fon müziği: dönülmez akşamın ufkundayım... -remix-)

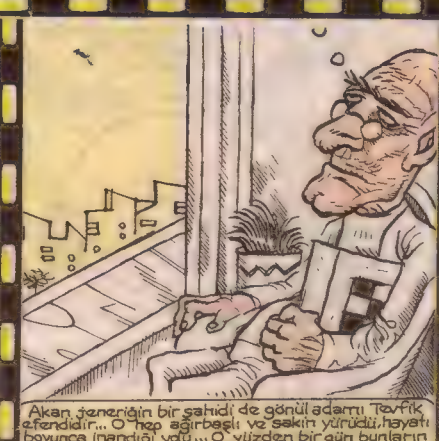

Akan jeneriğin bir şahidi de gönül adamı Tevfik efendidir... O hep ağırbaşlı ve sakin yürüdü, hayatı boyunca inandığı yolu... O yüzden bir gün bunların da olacağını biliyordu... İstifini bozmadı... Onu üzen, az önce kankasıyla oynadığı şu tavlada yenilmesi ve kankanın tavla kutusunu Tevfik efendi'nin koltuk altına...

.. yerleştirip, panikle evden çıkmasıydı... Sonra Tevfik efendi sallanan sandalyeye iyice bir yerleşip dedi ki: "lan zaten hayat bir tavla oyunu... bizler de dama taşı... maçı da alan tanrının kankası işte... olacağına vardı iş... Hay skilim yaa... telaşa lüzum yok ama..."

(Aşkı arıyorum.)

bahadirboysal@yahoo.com

(Aşkı arıyorum?)

Herkese mutlu yıllar...

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

● TELEPATİK ÖYKÜ : KAINATIN CİCİSİ BİCİSİ..!

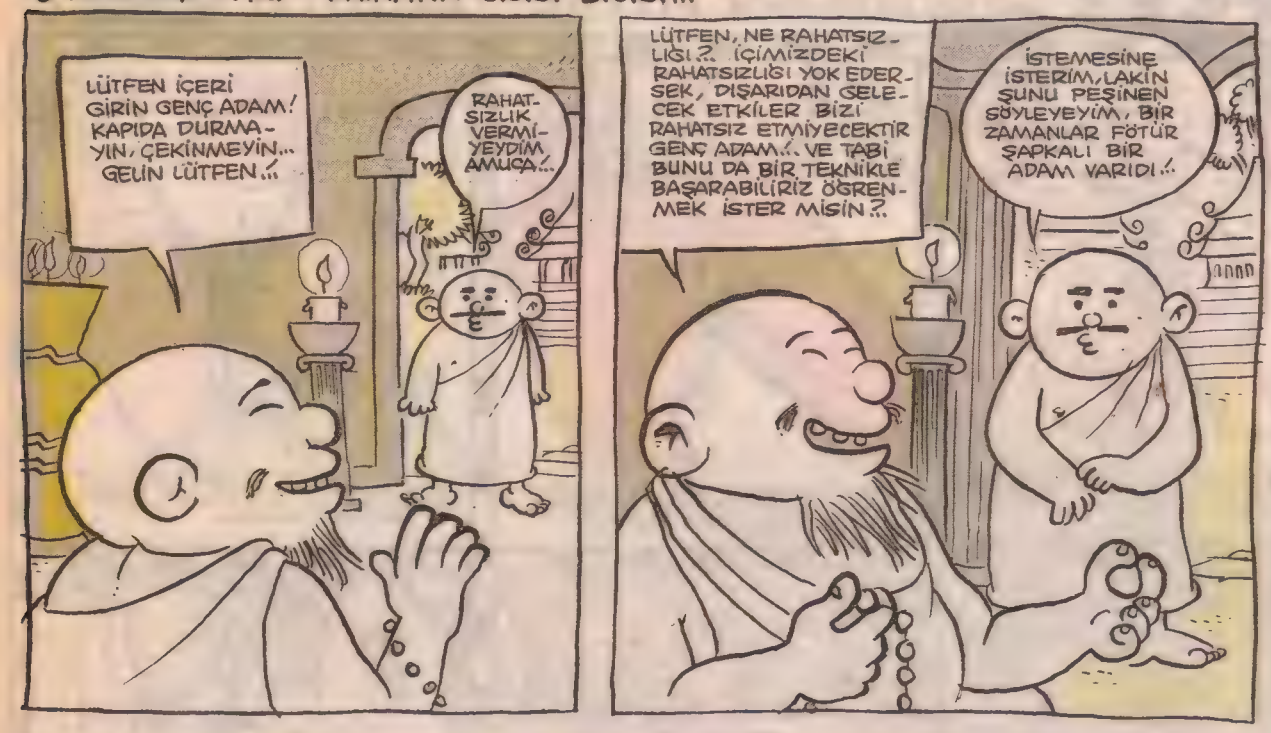

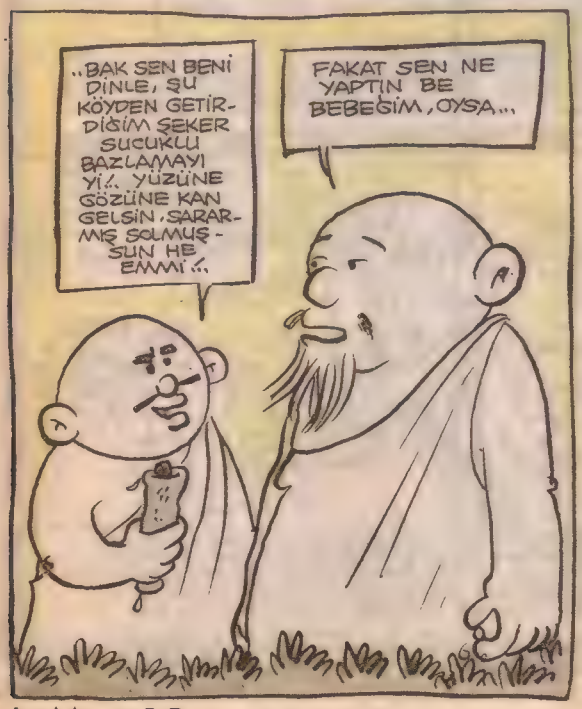

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Bu Yıl Neler Olacak?

● Hükümetteki "devremülk " sistemi resmileştirilecek ve tüm siyasi şahıslar 6 saat süreyle başbakanlık yapacak.

● **Çarli "devlet maymunu" yapılacak... Ödül töreninde aniden evrim geçiren Çarli, Prestij Müzik Ailesi'ne katılacak...**

● TEMA Başkanı Hayrettin Karaca, arazi için orman yakarken yakalanacak... Bunca yıldır "Toprak Baba" adıyla anılan Karaca'nın çevre için topladığı tüm bağışları kendi hesabına Toprakbank'a yatırdığı anlaşılacak...

● **"Şahane Pazar" programına yarışmacı olarak katılacak Yaşar Nuri Öztürk, program bitiminde "Herşey boş... Tüm inancımı yitirdim" diyecek...**

● Tansu Çiller politikayı bırakacak, kalan hayatında balıkçılık yapmak için Konya'ya yerleşecek...

● **Müslüman İşadamları Derneği'ne alternatif olarak Satanist İşadamları Derneği kurulacak... Bu dernek salyangoz ithalatı, domuz çiftliği gibi alanlarda faaliyet gösterecek...**

● Demirel, Başbakanlık Sistemi'ni sonunda kabul ettirecek ve yeğeni Yahya Demirel'i Başkan yaptıracak... Süleyman Demirel "Yıllarca ben çalıştım, o yidı. . Sıra bende" şeklinde konuşacak...

● **İstanbul Boğazı'na 3. köprü yapılacak...1. ve 2. köprüleri birbirine bağlayacak şekilde inşa edilecek yeni köprünün açılışında Selçuk Ural konser verecek... Konsere gitmeyen baldırından vurulacak...**

● MİLLİ Piyango'nun Yılbaşı ikramiyesi ile bu haftaki Sayısal Loto parasının tamamı aynı kişiye çıkacak... Sevinçten çıldırma noktasına gelecek olan Suat Kuşkan adlı şahıs, önce Rezzan Kiraz'la evlenecek, sonra da kendisine özel bir katedral yaptıracak...

● **Mesut Yılmaz kaset çıkaracak... Yılmaz'ın şarkı sözlerini Bülent Ecevit yazacak....**

● Çakıcı'nın Fransa'daki cezaevinden tünel kazarak arada bir Türkiye'ye geldiği ve Korkmaz Yiğit'in vücut kimyasını bozduktan sonra hücresine geri döndüğü ortaya çıkacak...

● **Söz ve beste yüzünden Sezen Aksu ile arası açılan Tarkan, ünlü şarkısının sözlerini "Takmış koluna bilim adamını / Beni orta yerimden kopyalıyor" şeklinde değiştirecek... Tarkan ayrıca yıl sonuna doğru orduya katılacak ve teskere bırakarak uzman çavuş olacak...**

● Pinochet, Marmaris'e yerleşecek ve bir dostunun evinde nü model olarak çalışacak...

● **Medyada promosyon çılgınlığı tavana vuracak... Okuyuculara kupon karşılığı kokain, hançer, cüce, folklor ekibi ve iç pilav dağıtılacak...**

● Kanal 6, yıl boyunca 277 kez logosunu değiştirecek... Yine de imaj tazeleyemediği için televizyonunun adı değiştirilecek Bilinç 6 yapılacak...

● **Şiir kaseti kervanına Mesut Barzani de katılacak... "Adım Mesut, Soyadım Barzani" adlı kaset büyük ilgi görecek...**

● Ordunun ülke yönetimindeki ağırlığı daha da artacak, BÇG'ye KÇG, DÇG GÇG, KBÇG, KDÇG, GDÇG,GBÇG gibi yeni yapılanmalar eklenecek...

● **Muazzez Ersoy'dan sonra piyasaya "Bülent Abacı" adıyla yeni bir yıldız sürülecek... Bülent Abacı adlı genç irisi kadın, "Hoptirilaylay, Çibidididip, Honki Ponki Tonino" gibi şarkıları nostalji kasetinde toplayarak şöhrete kavuşacak...**

● Torino takımı Juventus'un Hakan Şükür'e yaptığı transfer teklifinin "Torinolu Şaban" lafını hortlatmak isteyen Ali Şen'in tezgahı olduğu anlaşılacak...

● **Medyadaki kriz beter şekilde büyüyecek, Aydın Doğan ve Dinç Bilgin son paralarıyla ortak gözlemeci açacaklar... Gözlemeleri Ruhat Mengi ile Ayşe Arman dönüşümlü olarak yapacak...**

● Bill Clinton, karısından ayrılacak ve Tony Blair'le papaz nikahı kıyacak...

● **20 Şubat'ta İstanbul'da yapılacak Dünya UFO Kongresi otopark mafyası yüzünden kana bulanacak, 7 astrolog yaralanacak, yılın ikinci yarısında "Susurluk - 1" adlı ilk Türk uzay aracı, Ahmet Kaya'nın "Kafama Sıkar Giderim" şarkısı eşliğinde gökyüzüne fırlatılacak...**

● Filipescu, canlı yayında Erman Toroğlu ile Şansal Büyüka'yı tükürerek bayıltacak... Olaya karışan fanatik G. Saraylı Mehmet Ağar, yönetmen Uğur'un şakağını ısıracak.

● **Stand-up furyasına Hande Ataizi'nin silikonları da katılacak... Silikonların Ataizi'nden bağımsız olarak yaptığı şovun sponsorluğunu Kombassan üstlenecek...**

Akşam sefası

LeM MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Ben bir köy öğretmeniyim,

Mesleğimi çok seviyorum, çocukları çok seviyorum ve insanları çok seviyorum.

Ancak bir türlü şu meşhur 657'nin içine sığamıyorum. Yani Devletin istediği gibi bir devlet memuru olamıyorum ama bundan zerre kadar utanmıyorum.

Çocuklarımın kirletilmiş beyinlerini bilimin, sevginin ve özgürlüğün ışığıyla aydınlatmaya çalıştığım için utanmıyorum. Kendini yönetici sanan böceklerin önünde iki büklüm olmadığım için utanmıyorum. Ülkemi çok seviyorum ama yeşil pasaportlu katiller gibi kan dökmediğim için ve benimle gurur duymadıkları için utanmıyorum.

Geleceğin yağmalandığı yeryüzünde geleceğe olan inancımı kaybetmediğim için ve sözde "köhne düşünceleri" savunduğum için utanmıyorum.

Demokratların vatan haini sayıldığı bir coğrafyada sosyalist olduğumdan hiç utanmadım ve utanmıyorum.

Utanıyorum: Yavrularımın paramparça önlüklerinden, soğuktan kızarmış kulaklarından, kara lastiğe bürünmüş çırılçıplak ayaklarından.

Utanıyorum: Kendi sanatçısını, aydınını, gazetecisini katledenlerden, kendi ülkesinin çocuklarına işkence yapanlardan, katilleri masum bulan adaletten ve bu katillerle gurur duyan ülke insanından utanıyorum.

Hücresinde yüreğini geleceğe bedenini açlığa yatıran insanlar için ağlamaktan başka hiçbir şey yapamadığım için kendimden utanıyorum.

Yine de utanan tarafımdan yani insanlığımdan yani insan olmaktan yani onurlu yaşamaktan utanmıyorum.

Utanmaz Bir Köy Öğretmeni - Sivas

Selam Devrimci Gençler,

5 Aralık 1998 tarihli Leman'da okuduğum mektubun sahibi O.T.'ye sesleniyorum!

Ben Antalya'da okuyan, sizlerle aynı fikirleri paylaşan bir liseliyim. Kendi çabanızla bir dergi çıkarma girişiminizi yürekten tebrik ediyorum. Uzun zamandır benim de düşündüğüm ama işleve sokamadığım bu olayı gerçekleştirdiğinizi görmek bana daha da umut verdi. Mektubunuzu okuduktan sonra yola koyulmaya başladım. Fakat her zaman, her yerde olduğu gibi engeller yine yollara dökülmeye başladı.

Arkadaşlarım bu işe gönüllü olarak başkoymaya hazırlar, fakat ne yazık ki umutsuzlar, daha doğrusu ben de onlar gibi nerden, nasıl başlayacağımız konusunda çaresizim. Oysa gerçekten istenildiği takdirde imkanların yaratılabileceğine inanıyorum. Ama ilk olarak dergi için yasal izni nasıl alabileceğimizi bilmiyorum. Bu açıdan sizlerden çalışmalarınız hakkında bizi bilgilendirmeniz amacıyla verilen adrese mektup yollamanızı bekliyorum. (Aynı yardımı Leman çalışanlarından da bekliyoruz) Güzel yarınlar dileğiyle.

T. Meltem Alagöz

Selam Lemancılar,

Biz YYYK (Yeni Yetme Yazarlar Kulübü) üyeleri olarak müthiş bir kitap sıkıntısı çekmekteyiz. Raflarınızdaki kitapları tozlanmaktan bizi de karanlıktan kurtarmak için lütfen yardımcı olun.

Not: Okunan kitaplar tarafımızca Umut Evi'ne bağışlanacaktır.

Esra Oskay - Güvenlik Mah. Mimar Sinan cad. B.Altınay Apt. 14/3 07050 Antalya

Burası dersim Bir tanem,

Biliyor musun (tabii ki bilmiyorsun, biraz beklersen öğreneceksin) ben Dersim'de yüksek okulda okuyan ve burayı çok seven yüzlerce insandan biriyim.

Burda insan ruhunda bulunan sıkılma, bunalma ve kafayı yeme gibi durumlar had safhaya çıkıyor. Buradaki faşizm egosunu tatmin etmeye çalışan faşistlerden bahsetmeye gerek bile görmüyorum. Çünkü, asıl canımı sıkan şey, kendi insanım olarak gördüğüm insanların beni çok üzmesidir. Hani şu üzücü ve bir o kadar da çağdışı olarak gördüğüm ırkçılıktan bahsediyorum. Dersimli halkım üzülmesin ama yaşadığım birkaç olayı yazmak istedim. Ben sünni bir ailenin oğluyum ve sırf sünni ve yabancı olduğum için benim bu güzel şehirde yaşamadığım görmediğim şey kalmadı.

Evet dedim ya sünni olduğum için alevi olan ve çok sevdiğim sevgilimin daha bir kez bile olsun elini tutamamam gerçekten çok zoruma gidiyor ve bunun nedeni de dediğim gibi burdaki kopuk ve kısmi ortamdan kaynaklanıyor. Benim ve arkadaşlarımın daha yaşadığı birçok üzücü olay var fakat gene de bu şehri, bize 2 yıl öncesine kadar yabancı gelen düzgün babasıyla, seyuşeniyle ve daha birçok olgusuyla beraber seviyoruz.

Herşeye rağmen yaşamayı, makara yapmayı, üverkill'i, Metallica'yı, arkadaşlarımı, hanzomuzu ve özellikle Cezayir Meneşe'mi çok hem de çok seviyorum. Tabii Leman ve L-Manyak'ı unutmamalı.

Kızıl Alev

Sebebi Buldum,

Eğer saçlarınız dökülüyorsa, o güzelim denizin dibini bir dalgıç olarak değil de sadece belgesellerden görmeye mahkumsanız, enflasyon düşmüyorsa, cilt problemleriniz varsa, çevre kirliliği azalmıyor ormanlar yanıyorsa, fakirseniz, demokrasi ya da hukuk eksikliğinden zarar gördüğünüzü düşünüyorsanız, karı bulamıyorsanız, kaliteli eğitim alamadıysanız, gelecekten ümitli değilseniz...

Hepsinin sebebi arabesk...

Eğer karı kısmı Küçük Emrah'a konserlerinde külot atmaya devam ederse, hatta insanlar onun konserine bile gitse enflasyon artmaya devam edecek.

Eğer sonradan çıkmış olan o küçük erkek çocukların kasetlerine para vermeye devam ederseniz, ya da onları yetmiş milyonun önüne şov programına davet edip, yetmiş milyonun bir kısmını dahi oyalamayı başarabiliyorsanız, işiniz bitmiştir. Hemen sabah kalktığınızda yastığınızda bıraktığınız saçları bir sayın.

Eğer ülkenizdeki haksızlıkların ya da gelişememişliğin derecesini merak ediyorsanız, Tv'lerdeki arabeskçilerin reytinglerine bir bakın, inanın bunlar birbirleriyle doğru orantılıdır.

Eğer Mahsun Kırmızıgül o iğrenç yanık sesli kasetlerini alıyor ve dinliyorsanız arta kalan paranızla soğan ekmek yemeye devam edeceğinizden emin olun.

Daha çok eğitim alan insanların daha çok kazanamadıkları gibi aşağılık bir paradoksun arap t.şşağı gibi kapkara bir gölge olarak üzerimize çökmüş olduğunu göremiyorsanız siz İbo Show programı izliyorsunuz da ondan.

Deniz kıyısındaki restorant, bar, cafelerin dış kapı önlerinde garip bir takım elbise ile, saçlarını ıslatmış, ellerini önde kavuşturup başını delikanlıca, sözde yiğitçe, mertçe, arabeskçe bir yana eğmiş, gelen geçene poz vermeye çalışan garson tipi gördüğünüz sürece, ölümünüzde de aynı yaşamınızda olduğu gibi fakirlik sıfatını taşıyacağınızdan emin olun. Aynı zamanda o garson tipinin sözde delikanlı mert, yiğit, değil de sadece halaydan anlayan büyük bir lütfun eseri olan beynini kendi eğitmi için hiç yormayacağına da emin olun.

Çünkü kanlar ona öyle de aşık olma dangozluğunu gösterecekler de ondan. Ha bu arada karı bulamamanın sebebi de burada yatıyor galiba. Aslında herkesten farkınız olmadığı halde (iki yüzlü, yalancı, maddiyatçı, sevgiye önem vermeyen vb...) farklı olduğunuzu söylerseniz ve gerçekte bunlar sadece lafta kalıyorsa, ki tipik arabeskçi tam budur, geçmişinde darbe yemiş pozisyonlarda, .iktiriboktan kelimelerden kurulu içtenmiş gibi sesi ile sahte hikayeler ya da sahte etkilenmiş görüntüsü ile gerçek hikayeler anlatır. Siz yapamazsınız. Hatta siz kolayca hemencecik aşık olmayı beceremezsiniz bile.

Geri zekalı karının A Takımı Programında (telefonla katılan) Ferhan Şensoy'a fırça attığını sanarak "sizi halk getirdi buraya" demesi doğru bir yaklaşım olsaydı, Ferhan Şensoy kaliteli bir sanatçı olmazdı.

Maalesef halkın kimleri nereye getirdiğini görüyoruz.

Pöh! Halk istiyormuş diyenler... Lanet olasılar, halka bakarsanız onlar... da ister .... da ister.

Sevgili A Takımı kaptanı! Bilinebilen tarihlerden beri insanlığa mal olmuş. "Halka rağmen halk için" diye bir söylemi dikkate almadan, tüm insanlara şirin görünme yolu ile reyting endişelerine ilaç olsun diye, aynı uyuşturucuya alışmış insanlara onların hatırlarını ve sevgilerini kazanmak için uyuşturucu verir gibi sanatçıları arabeskçilere ezdirmenin ya da halk seviyor diye arabeskçileri baş tacı etmenin gelecekte içinde boğulma ihtimalinin yüksek olduğu sevgilere ve hatırlara değeceğine gerçekten inanıyor musun?

Anlayış artık! Zaman değişti! Şimdilerde babasına babişko diye hitap eden zengin piçleri bile arabeskçilerden daha mert gerçekçi, şerefli ya da delikanlı. Aslında gerçek yaşamda onların saf Anadolu çocukluğuyla alakaları yok. Sadece bizi sömürmek için para koparmak için kullandıkları söylemler. Yoksa hepimizden fazla kötü meziyetlere sahipler.

Hilmi Topaloğlu ya da Özcan Deniz gibi tiplerin Tv'de zaman işgal ederek fikir beyan ettiği Cumhuriyet'in en karanlık dönemlerini yaşıyoruz.

Arabeskçiler! Halk şarkı ve filmlerinizde tarif ettiğiniz gibi değil, yani sizin yaptığınız onları sözde eserlerinizle tarif etmek değil. Sözde eserleriniz, asıl onları eğitimsiz bırakıyor soğan ekmek yedirtiyor, anlayın artık onları bu zavallı hale sokanın sizler olduğunuzu.

Cumartesi Anneleri, kaybolan çocuklarınızın, buram buram fakirlik kokan, delikanlı, yiğit, gariban ama sözde onurlu söylemlerle sizleri sömürerek zengin olmuş gerçekte sizinle kaderdaş olmayan arabeskçilerin krallara layık evlerinde şık bir kadehte ya da lüks bir 4x4'ün arazi vites kutusunda olduğu.... ya okumak için kitap bulamayan öğrenciler o bulamadığınız kitapların nerede olduğu hiç mi aklınıza gelmez... ya da ilkbaharda yaprak döken ağaç görürseniz, nedenini hiç düşündünüz mü. Doğal afetlerin sebepleri ile cilt problemleri, çevre kirliliği ya da karın ağrıları neden olur. Şimdi anladınız mı?

Eğer anlamadıysanız bir gün bir tinercinin altında debelenirken sağınıza solunuza neyin girdiğini görünce anlarsınız! (Tabii tinerci siz değilseniz)

Evet! Hem de kuvvetle bir büyük evet, halk gerçekten kendisi için neyin doğru neyin yanlış olduğunu bilmeyebilir.

Ever zevkler ve renkler tartışılır. Konu arabeskse.

Not: Ey Reha Muhtar! Haberlerinde gösterdiğini intihar etmek üzere yüksek yerlere çıkmış insanların yanlarına git onları aşağıya it ve hepsini ittikten sonra sen de peşlerinden atla.

(Daha değinilecek çok kişi ve konu var ama....)

H. H. I.

İçinde ehliyet ve Yıldız Teknik Üniversitesi'ne ait kimlik kartları bulunan cüzdanım çalınmıştır. Kimliklerim hükümsüzdür.

Burak Barkıney

370. sayıda lale köşesine aldığımız Haluk Levent, bizi arayarak, lale yapmamıza gerekçe olacak sözleri söylemediğini ve bazı sözlerini basının çarpıttığını söyledi. İçtenliği ve açıklamalarıyla bizi ikna eden, kırdığımız Haluk Levent'ten özür diliyoruz.

Zafer Aknar - Yz. İşleri Md.

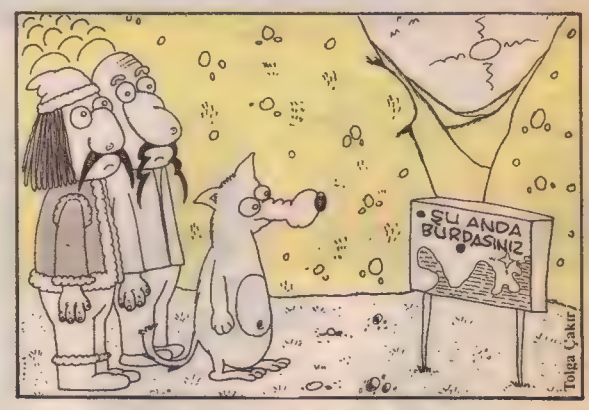

LeM
SAYI: 373...
2 OCAK 1999...CUMARTESİ...
● Yayımlayan: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 - 251 52 67 ● **Abonelik için:** 244 15 11 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ●**YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

GÖKHAN DABAK

Reçel Çıktı... LeM

GÖKHAN DABAK

Reçel

MÜZİK MARKETLERDE

♫ DUDAĞINAA REÇEL BULAŞMIŞ... ♫ SORDU BEZ NEREDEE ♫ DEDİM Kİ SAKLADIMM BİL BAKALIM NİYE... ♫

Reçel Çıktı... LeM

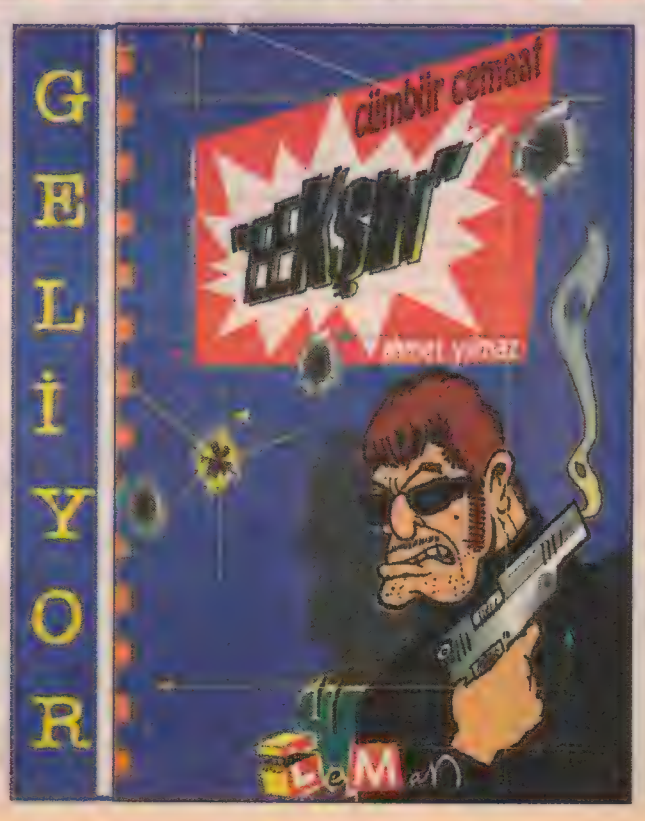

Akşam Gazetesi

ISSN 0-1300-4867-4
9 Ocak 1999 Cumartesi · Sayı:374 · 200.000.TL. (KDV Dahil)

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

TÜRKİYE, EREZ'İ, DEMİREL'İ, ECEVİT'İ, ÇİLLER'İ, MESUT'U FAZİLET'İ, BAYKAL'IYLA EN UCUBE HÜKÜMETİNİ ARIYOR

2000 Yılına Ait Kehanetler

Alp Tamer

OCAK: Çiller 8. defa kurulacak hükümete müdahale edecek...

ŞUBAT: Apo, Galatasaray'dan vazgeçip koyu Juventus taraftarı olacak...

MART: Susurluk'ta ikinci ve daha büyük bir kaza olacak... Bir tır 06 plakalı bir binayla çarpışıcak, 550 kişi yaralanacak, yaşa dışı ve karanlık her birşey ortaya dökülecek, anında örtbas edilecek...

NİSAN: Amerika, Irak'ı tekrar bombalıyacak...

MAYIS: Akabinde Saddam dördüz erkek çocuk sahibi olacak...

HAZİRAN: Bir Türk yazar ilk defa "Nobel edebiyat ödülü" alacak...

TEMMUZ: Nuh'un gemisi bulunacak, yine aynı ayda gözaltındaki 13 kişi beşinci kattan düşecek...

EKİM: Vizyona girecek yeni yerli yapım "HERŞEY ÇOK KÖTÜ OLACAK" filmi seyirci ve hasılat rekorları kıracak.

ARALIK: Nihayetinde 1999 ölecek, ve tabii ki 2000 gelecek (Yani milenyum yavşağı...)

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Üniversitelerde Satırların Kanlı Dansı Üniversitelerde kanlı oyun yine perde açmaya hazırlanıyor. Bu kez seçilen ve olayların sembolü haline gelen silah; **satır.** Akla gelebilecek en **ilkel**, en **kaba** yüzyüze gelindiğinde en **soğuk** ve **ürkütücü** olan bu kasap aracı silahlaştırılarak sinir bozucu bir gerilim yaratılıyor. Satırı silah olarak kullanıp saldırıda bulunanlar ülkücüler, satırın üniversite içlerine ve önlerine kadar sokulmasına, getirilip, taşınmasına göz yuman emniyet güçleri, saldırıya uğrayıp koyun gibi doğranmakla korkutulup, yaralananlar sol görüşlü öğrenciler, her bu tür saldırının sonunda gözaltına alınanlar da yine bu çocuklar. En son Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde solcu öğrencilere tekbir getirerek saldıran ülkücüler, satır ve döner bıçaklarıyla sekiz öğrenciyi yaraladılar. Öğretim elemanları defalarca aramalarına karşın olay yerine polisin 1 saat sonra geldiğini belirttiler. Arkadaşlar: Bu oyun bu ülkede bundan 20 sene önce de oynandı. Ülke kan gölüne döndü. Üniversite kapılarına bombalar atılıp onlarca gencecik kardeşlerimiz toplu halde katledildi. Öğrenci otobüsleri kahveler tarandı. Dünyanın kabile cümhuriyetleri dışında hiçbir ülkesinde iç savaşlarda bile kardeş kardeşi hedef gözetmeksizin böyle toplu bir histeriyle katletmemiştir. Türkiye'yi cuntaya götüren oyunun senaryosu, provakasyonlar, o oyunun aktörlerinin Susurluklar'da ortaya çıkmaları çok sonraları kavranabildi. O zamanların bombaları, her türlü ateşli silahları, boğma iplerinin yerine bugün satır'larla start verilerek gelinmeye çalışılıyor olabilir. Bu kanlı oyuna gelmeyelim. Gerilimin kimlerin işine geldiğini görmeye çalışalım.

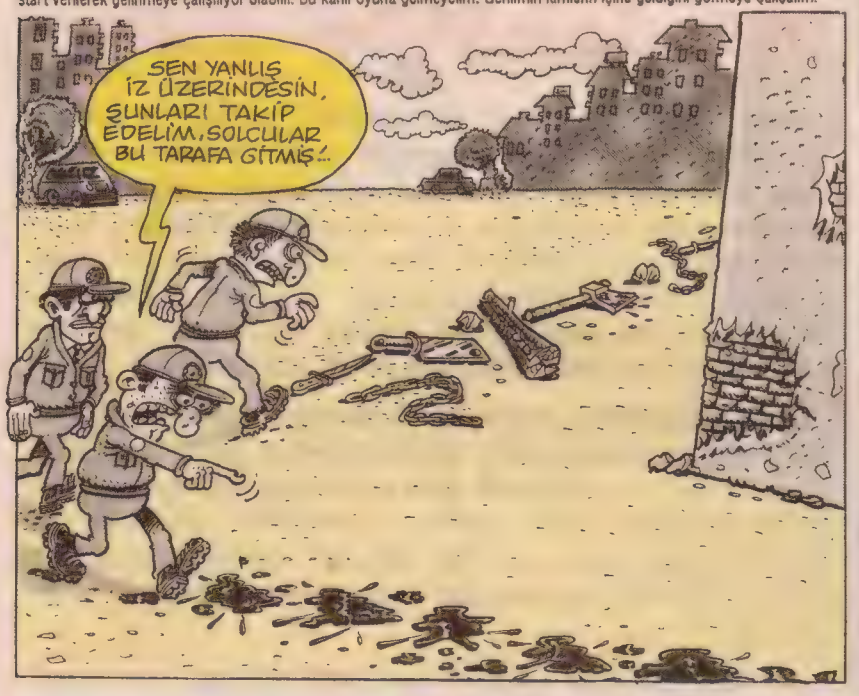

1970'li yıllarda halkın umudu olan Karaoğlan, şimdi sağı birleştirmek için çaba harcıyor. Büyük büyük işadamları yeni Şamaroğlan'a umut olarak bakıyor, destekliyor...

UMUDUMUZ KARAOĞLAAN!

CAN YÜCEL

İŞ BAŞA DÜŞTÜ

Kendi halinde bir arkadaş Kutay
İçine kapalı biraz huysuz da
Susurluk'tan sonra iyice kötüledi garibim
Eve kapandı büsbütün
Kahveye bile inmez oldu
Evinin önünden geçiyordum geçen gün
Baktım elinde kazma, çukur kazıyor
Kolay gelsin ağbey, diye seslendim
Gene ne ekiyorsun, bakalım?
Kazmasına tutunup doğruldu
Elmanın armudun demi geçti gayrı, dedi
Bu deyyuslar buraya da gelirler yakında
Ona göre mayın dikiyorum, evlât, mayın!

Yılın Laleleri Ara Sonuçlar

Açılan mektup ve bakılan faks sayısı **4781!..** Mükerrer faks sayısı **166** !.. İptal edilen faks sayısı **303!..** (Bazı fakslar okunmaz halde, özellikle küçük kuponlara yazılanlar. Üşenmeyenler yeniden yollayabilir.)

KESİN OLMAYAN SONUÇLAR:

Politika: Yılmaz'la Çiller kapışıyor...Yalım Erez atakta...Demirel plase.

İş Dünyası: Çok çekişmeli gidiyor. "Demirel" soyadı bastırıyor...

Müzik: Atilla Taş, Prestij'e karşı tek başına..

Basın: Oylar eşit geliyor, öne fırlayan yok..

Klip: Atilla Taş yine yükseklerde... Yonca Evcimik ve Doğuş fena zorluyo...

Spor: Ali Şen, Televoleler'e karşı...

Global Lale: Clinton ve Pinochet... Apo zorluyor...

Tv: Reha Muhtar tulum çıkaracak gibi!..

Radyo: Kral FM ile Şekeroğlan önde...

Tv Dizileri: Aynalı Tahir'i Unutabilsem ile Kara Melek sıkıştırıyor...

Reklamlar: "Ağzı Olan Konuşuyo" ile "Tıh tıh tıh Eyi Günler" kapışma içinde...

Baygınlık Verenler: Şimdilik en çok Urallar, Levent Oran ve Ebru Şallı baygınlık vermiş gibi görünüyor...

Bu arada doktorların beklenmedik atağı geldi. İşkencecileri koruduğu gerekçesiyle 6 ay meslekten men cezası alan Adli Tıp 3.İhtisas Kurulu Başkanı Nur Birgen'i bize hatırlattılar. Kuponlarda bir kare daha açılacak galiba..

Hiç belli olmaz, sonuçlar her an değişebilir... Kupon yollamaya devam edebilirsiniz... mektup dağı zaten oluştu, bari sıradağ olsun!.. (Şaka dill, dergiye elektrikli mektup açacağı alınması gündeme geldi!)

- Bu hafta yerimiz olmadığı için kuponu yayınlayamadık. Bir dosya kağıdına adaylarınızı yazarsanız kabulümüzdür.

İşte Belediye Başkan Adayları

İstanbul: DSP'nin İstanbul'da Başkan adayı olarak Metin Akpınar'ı göstermesi üzerine diğer partiler de ünlü aday arayışına girdi... CHP Genelbaşkanı Deniz Baykal eter koklatarak kaçırdığı Prestij Ailesini topluca Başkan adayı yapacağını açıkladı... Prestijciler seçimi kazanırlarsa Mahsun Kırmızıgül, Özcan Deniz, Küçük Onur ve Hilmi Topaloğlu dönüşümlü olarak görev yapacak... ANAP ise "Madem mevzu ünlü. kralını buluruz" diyerek Mickey Mouse'u İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan adayı yaptı. ANAP'ın seçim kampanyasını Mesut Yılmaz'ın oğlu Hasan yürütecek... Yılmaz, Mickey Mouse'un ismini Tahsin Deliyürek olarak değiştirdiklerini ve seçimi kesinlikle kazanacaklarını açıkladığı esnada Tansu Çiller'in meşhur fareyi zehirli peynir yedirerek imha ettiği haberi bomba etkisi yarattı... Şoka giren Yılmaz, cep telefonu anteniyle burnunu karıştırdıktan sonra ağlayarak basın mensuplarının üzerine marul attı... Bu arada DYP ve FP'nin Hülya Avşar'ın kızı Zehra'yı aday gösterebilmek için yanıştıkları haberi kulaktan kulağa yayılıyor... Tüm aramalara rağmen bi turlu ünlü Belediye Başkan adayı bulamayan MHP ise şişman popçu Ozan Orhon'un aldırdığı yağlarından aday imal etti... Buğra Titizalp ismini verdikleri aday hayli iddialı.

Ankara: Melih Gökçek'in iftar yemeğinde ağzını şapırtatmasına sinirlenen FP Genelbaşkanı Recai Kutan, Melih Gökçek'in yerine Sibel Gokçe'yi Ankara Belediye Başkan adayı yaptığını açıkladı... Boşta kalan Gokçek estetik ameliyatla Rahşan Ecevit olarak DSP'den başkan adayı olmaya çalışıyor.. Bombayı ANAP patlattı... Hurşit Yenigün ve Grubu topluca ANAP Ankara Büyükşehir Belediye Başkan adayı.. Mesut Yılmaz'ın hardal rengi tayt giyerek Gençlik Parkı'nda çalıştırdığı Hurşit Yenigün ve Grubu seçimi götureceğe benziyor... DYP ise epey uğraşarak Üç Hürel'le anlaştı... Büyük masraflar yaparak transfer edilen Üç Hürel'in tek Hürel çıkması Tansu Çiller'i kelimenin tam anlamıyla çıldırttı... Ankara için de Belediye Başkan adayı bulamayan MHP ise kağıt katlama sanatı origamiden aday yapmaya uğraşıyor.

İzmir: Yine Burhan Özfatura'yı aday göstermeyi düşünen Tansu Çiller; Ozfatura'nın naylon fatura çıkması üzerine rotayı İleri Sürücülük Uzmanı Demir Bükey'e yönelttı... Demir Bükey, DYP İzmir İl Teşkilatı'nın bıkıp usanmadan arabasının tekerleklerini ısırarak patlatmasından yılarak aday olmak zorunda kaldı... ANAP'ın adayı Tuna Huş'un amcasının oğlu Nadir Huş... DSP ise daha onceki yerel seçimlerde adayını faytonla gezerken at teptiğini bahane ederek İzmir'de seçime girmeyeceklerini ilan etti... FP ise Billur Kalkavan'la anlaşmak üzere... İzmir için de aday bulamayan MHP tahtadan aday yapması için Kepetto Usta'ya sipariş verdi.

Mesut CEYLAN

TABUDEVİREN

GERÇEK ŞABAN KİM?

Artık çocuğa acımaya başladım arkadaşlar... Gitmek istemiyor yaa ... Zorla mı?.. Şaban maban ama bırakın kendi kararını kendisi versin... Bu arada asıl Şaban'ın kim olduğu da tartışma konusu tabii... Torino deneyiminden sonra hâlâ Hakan'a trilyonları sayabilen Juventus'lu yöneticiler mi, yoksa para uğruna ellerindeki tek golcülerini harcamaya çalışan Galatasaraylı yöneticiler mi?..

Fırtına vadisi katliamında kesilecek ağaçlar için kök hesabı yapılıyor. Buna göre, kamuoyunu yanıltmak için kesilecek ağaçların sayısı azaltılıyor. Bu da bizim yeşil katliamı için bulduğumuz yeni iğrenç formül.

DAYAKÇI MÜDÜR
Minicik bir kız öğrencisini hırsızlıkla suçlayıp, soyup, polise gönderip, sonra iftira attığı ortaya çıkan bu baskıcı düzenin pis yardakçısı
KEMAL AYKURT
TBMM'nin dayak amiri, ağır kapının bekçisi
YALIM EREZ
Çabuk şişti, tez patladı
TANSU ÇİLLER
Ebedi lale
ECEVİT
70'lerde umut, şimdi unut
SİYANÜRLÜ TİLKİ AVCILARI
Cehaletin ve vahşetin çobanları
DEMİREL
Kuzu kurdun, iktidar Sülo'nun

temcit pilavı met üst

elâleme şapır şupur bize de hakan şükür

onun ustalığı umulmaz olmasından galiba... refleksleri normal bir insanınki gibi çalışmıyor sanki.. ensesiyle, göbeğiyle, burnuyla, alnıyla umulmaz goller atıyor.. ona karşı oynayan savunma oyuncuları onun umulmaz refleksleri, hareketleri karşısında çuvallıyor.. bazen orta saha'dan gol atıyor, bazen kaleye bir karış mesafeden topu içeri sokamıyor.. bazı golleri çok absürd.. gol sonrası sevinirken, kendisini kaybediyor.. gol pası verdiğinde adam çok seviniyor

aşırı hisli zürafa.. maça sakallı çıkmışsa bilin ki morali bozuk, hiç gol atamaz o gün.. bir insan ancak şanslı olduğu bir günde hem bu kadar ballı hem de şanssız olduğu bir günde de ancak bu kadar gününde olmayabilir.. orta hâli çok az.. ya o uçta, ya bu.. goldeن çok, gol sonrası nasıl sevineceğini düşünüyor olmasından kaçırıyordur o golleri belki de kimbilir

ronaldo gibi hissiz ve dozer gibi değil mesela.. yine ronaldo gibi garantici ve hakikatten usta değil.. hakan şükür, topla rakip kalede buluşmuşsa bilinki sonuç hep üç şıklıdır... pozisyon ya gol, ya aut, ya da penaltı olacaktır.. millete saçbaş yolduracaktır

tanju ve maradona gibi de kurnaz değildir mesela.. ona şaban diyecekleri kadar saf ve dürüst.. hem de insanı çileden çıkaracak kadar hatta saflığı-dürüstülğü çileden çıkartacak kadar saf ve dürüst üstelik.. insanın aklı almıyor bazen

çocukken, gençken, aleni olarak çok sevilmemiş, hep platonik aşklar yaşamış, kendini bilhassa kızlar karşısında değersiz görmüş gibi hassass, nazik, kırılgan bir yanı sevgili damarında öksüz bir hâli var

kararsız kasım.. annesi, babası düşünüyor onun yerine.. kişisel meselelerini toplumsal bir mesele hâline getirmekte müthiş usta.. **nazlı ve kararsız zürafa..** espri anlayışı kemal sunal filmleri seviyesinde.. hatta bazen daha da aşağılarda.. gülünce gözlerinin içi gülüyor.. dişlerinin ve küçük dilinin de kendisini seyirciye çok alıştırdı.. biraz ortadan kaybolursa genellikle çok kızılan bu uzun adamı ne çok sevdiğimiz ortaya çıkacak aslında.. red kit'teki dalton kardeşler'den avarel olanı

çok şeyi hakettiği hâlde haketmeyeceğini düşünüyor.. mesela niye tanju çolak - hülya avşar gibisinden bir aşka yeltenmedi ki.. liseli çıtkırıldım, hisli, veremli aşık, hatıra defteri biriktiren bir yanı var.. **türkiye bazen en çok ona benziyor**

hisli avarel.. nazlı zürafa.. sevinç kaynağı.. mutluluk çubuğu.. son yıllarda en çok onun sayesinde sevindik topluca.. yine de çok kızdık ona.. sanki kapasitesi daha büyükmüş, sanki daha umulmaz işler yapacakmış izlenimi vermesi nedeniyle yani

bazı golleri tokat gibidir mesela.. bazı gollerine ise kendisi de şaşırır, bunu ben nasıl attım, diye gibi.. hem **hakan** hem **şükür**.. yani ortadoğu.. yani türkiye.. hem maşallah, hem inşallah yani.. ne yalan söyleyeyim, meğer seviyormuşum ben bu nazlı zürafayı şahsen.. golü açık olsun

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

TECAVÜZ-CÜLER KAHVESİ

GEÇEN HAFTA ORMANDA BİR KARIYA TECAVÜZ ETTİM... ANCUĞU NAH BU KADAR BÜYÜKTÜ!..

ATMAA!..

Paranoya

BEN 74 MODEL MERSEDES İLANINIZ İÇİN ARAMIŞTIM!

EVET CANIM, ARABA MANDA KASA OLUP, AYRICA...

LOMBAK KİTABI GAZETE BAYİLERİNDE

BU KADAR DA OLMAZ BE!.. ALTI HASTAYA BİR BALIK DÜŞÜYOR!..

S.S.K. ŞİFALI GÖLÜ

BAKIN YİNE YANLIŞLIK YAPIYORSUNUZ, SUÇLU BEN DEĞİLİM!..

DİŞÇİ İHSAN AYDIN

YERLİLER DAHA FAZLA GİTMEK İSTEMİYORLAR, KORKUYORLAR!..

TLOKK!

EEE, HAYVANI YARIŞ İÇİN HAFTALARCA ABAZAN BIRAKIRSAK OLACAĞI BUDUR TABİ!..

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

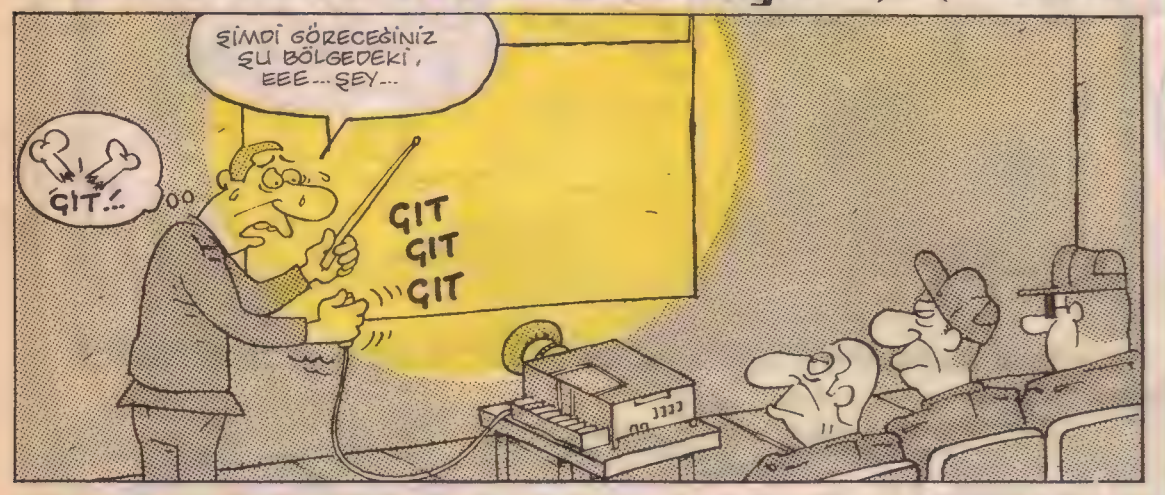

DUMUR

Güneri İçoğlu

> geçmiş gibi Artemis'i izliyor. Tıpkı Efesli düşünür Herakleitos'un, bu Artemis'lere bakarak söylediği "Herşey değişip akmada ve bu hal beni hayran bırakmada" sözündeki gibi, Ana Tanrıça kültünün aldığı bu en son ve en [illegible] şekli ziyaretçileri adeta

...Herakleitos'un böylesi bir çevirisi de bizi dumura uğratmada...
"Bir girdiğin dumur ırmağına bir daha giremezsin"

** H.Zekiye Yaraş, Pegasus Magazin, 1998, Sayı:21, S.43*

Bilen bilir. Beyoğlu'ndan Tünel'e giderken Odakule İş Merkezi'nin yanından Tarlabaşı Bulvarı'na çıkan bir geçit vardır. Yağmurlu bir günde kendini bu kapalı mekana atmış bir sokak müzisyeni bir yandan elinde flütle **"Ilgaz Anadolu'nun Sen Yüce Bir Dağısın"** ezgisini seslendiriyor, diğer yandan da üç-beş kuruş toplamaya çalışıyordu. Tam o sırada gençten biri aniden müzisyenimizin önüne diz çöküp, elindeki flütü kaptı. Ben ordan yavaş yavaş uzaklaşırken **"Bak arkadaşım yanlış çalıyorsun, ben konservatuarda bu işin ilmini yapıyorum, kulağımıza eziyet etmenin alemi yok, şimdi baştan başlayalım. Öncelikle bu alet böyle tutulmaz"** diyerek önce sokak müzisyenini sonra da ordan geçmekte olan onlarca insanı dumura uğrattı ki, hala etkisindeyim...

Alp Tamer Ulukılıç

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

TEREDDÜTLİ PICTURES

CAN BARSLAN

BU DURUMDA BENDEN BEKLENEN ÖLMEK!

Birisi vardı... Bir kavgayı ayırmak için araya girmemek gerektiğini söyleyen bana... Hele böyle bir kavgayı, asla... Kimdi, şu anda onu hatırlayacak durumda değilim...

..Kimden çıktı bilmiyorum..Ölümcül çeliğin soğuk pırıltısı yansıdı bir yerden... Gelip gözlerimde çaktığında ise artık çok geçti..

..kaçamadım...

HH..HINNN!..

viyuuviyuuuviuvv!..

TAMAM, ÖNEMLİ DEĞİL... KURTULACAKSIN ARKADAŞIM!..

AMBULANCE

..kurtulmak isteyen kim... Hem de böyle bir fırsat ayağıma kadar gelmişken. Bana düşen vargücümle ölümü çağırmaktı artık... Doğurumla, bitmek bilmeyen kapkara bir yasa büründürmüş ailemi, ölümümle o karanlıktan kurtarmanın tam zamanıydı... Sadece onlar için değil, kendim, karım ve doğmamış erkek çocuklarım için ölmeliyim ben...

Garip!.. Ambulansın tavanını deldi bakışlarım. Gökyüzünün, görebildiğim en uzak karanlığında küçücük beyaz bir yırtık belirdi... Kendi doğumumu hatırladım...

AMBULANCE

..ebe ve birkaç yaşlı kadın beni annemden çıkartmaya çalışırlarken, yan odada, sanki boğucu bir bulamaç içindeymiş gibi sesine soluk almaya çalışan adamlar, yarı yarıya bir umutsuzluğun endişesinde, bekliyorlardı...

Adamlardan biri babamdı... Her geçen zaman, tonlarca ağırlığa dönüşerek birbiri ardına omuzlarına yığılıyor, diğer adamların lanet dolu bakışlarının tüm dokularını dağladığını hissediyordu... Şimdi anlıyorum... Oradaki herkes, bir şey olsun ve bu bebek ölü doğsun istiyorlardı... Ben..!

Ama ağladım.. Belki ölü değil ama ölmesi gereken bir bebek olarak doğmuştum...

BİR OĞLAN...

Bir bebek, zaten bir felaket... Bir oğlansa, cehennemin kapısından fırlayıp gelen, kurtlanmış bir iblisti onların gözünde... O ana kadar ölmesi gereken biri olarak yaşamayı başarmış babam, ben doğduktan üç gün sonra öldü... Sadece cekedinin iç cebinde değil, beyninde, ruhunda ve bilincinin her köşesinde bir karabasan gibi taşıdığı bu utanç verici ağırlığa daha fazla dayanamamış ve kendisini öldürmüştü...

annemimse hiçbir zaman nüfus cüzdanı olmamıştı zaten.. Sadece bir adı vardı... Şimdi bu soyu devam ettirecek olan ve yaşlanmış dedelerin soğuk yüreklerinde tek bir küçük kor parçası olarak kalan, ben varlığım sadece...

Babamdan şeytani bir miras almıştım sanki... Hiç yazılmamış... Söylemeye hatta düşünülmeye bile korkulmuş kahredici bir miras... ölmek gerektiren, iğrenç, hastalıklı bir kalıntı...

Gökyüzünün uçsuzluğundaki beyaz yırtık gitgide büyüyerek bana yaklaşıyordu... Hazırdım ve sükûnetle onu bekliyordum...

YARALININ DURUMU CİDDİLEŞİYOR DOKTOR. NABIZ ALAMIYORUM. TANSİYON DÜŞÜYOR...

ANLIYAMIYORUM... OKSİJEN VERELİM ÇABUK!..

Oksijen mi?. Nafile... Sizin vereceğiniz hiçbir birim oksijen, yaz akşamlarında ardından dalgalanıyereen küçük, tatlı bir esinti gibi tenimde gezinmeye başlayan ölüm kadar rahatlatamaz beni... Üstelik, babamın ölmek üzereyken duyduğu mutluluktan çok daha büyük olacak benimkisi...

Çünkü ben en sonum... Lanet olası soyumuzun en sonuyum... Babam, ardında beni bırakmıştı... Bense kapkoyu bir beyazlık bırakıyorum... Bu lanetli temizlemek görevi benim... Kemirilmiş, ıslak taşların altında huzursuzca kıvranan yağlı solucanlardan örülmüş bu zinciri ben koparıyorum...

..İşte ölüyorum...

KALP MASAJI!.. HEMEN KALP MASAJINA BAŞLAYALIM!..

DAHA HIZLI GİDEMEZ Mİ ŞU AMBULANS... ÖLÜYOR BU!..

AMBULANCE

YARARI YOK... ÖLDÜ DOKTOR..!

GERÇEKTEN ANLIYAMIYORUM... KESİNLİKLE ÖLÜMCÜL BİR YARASI YOKTU... TEK AÇIKLAMASI, DİRENMEDİ. ADAM... ÖLMEK İSTEDİ SANKİ...

ŞİMDİ BİR SÜRÜ TATSIZ İŞ... ÖLÜM RAPORU... POLİS FALAN... KİMLİĞİNİ BULSANA... ADI NEYMİŞ BAKALIM...

İŞTE BURADA!

HAH HA HA!.. YAA BU DURUMDA GÜLÜNMEZ AMA... BU NE BÖYLE YAA...

BU AKŞAM, BİR KAVGAYI AYIRMAK İSTERKEN BIÇAKLA YARALANAN İZZET BİZZÜKKÖT ADLU VATANDAŞ HASTANEYE KALDIRILIRKEN YOLDA ÖLDÜ...

barslan@ifen.net

FEYZİ ÖZŞAHİN

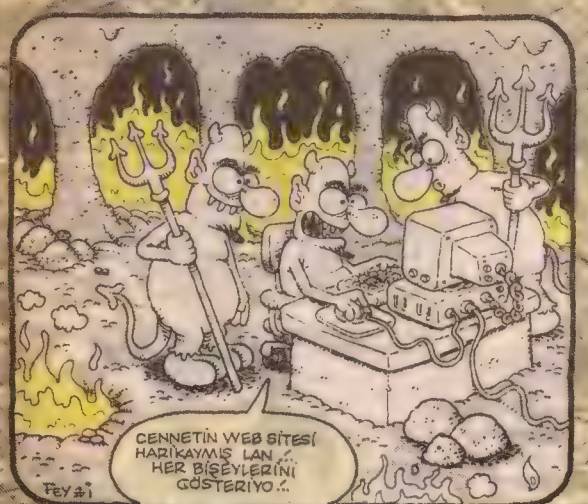

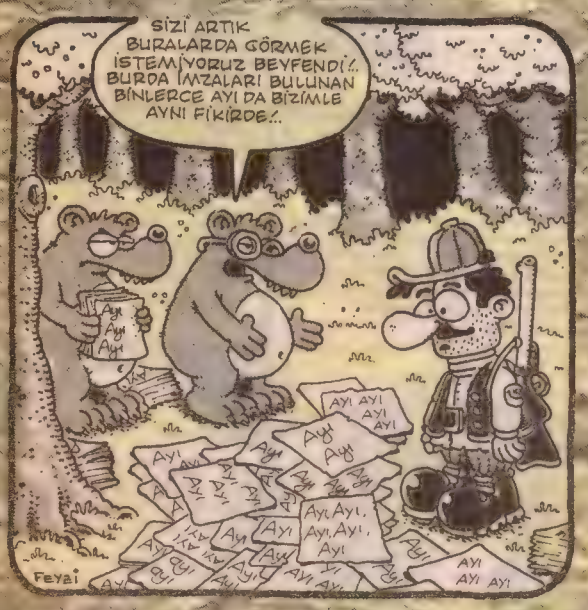

Firavunun Laneti

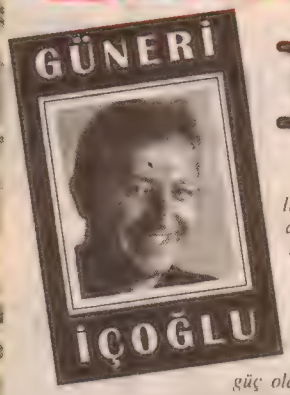

Detay Kaşifleri

Bazı kaşifler bilinmeyen yerlere değil de bilinen her an göz önünde olan detaylara yelken açarlar. Tabii ki bilinenin içinde birşey keşfetmek çok güç olduğundan, bunların bu serüvenlerinden kendileri de dahil olmak üzere hiç kimse bir şey anlamaz. Bu yüzden tarih boyunca hiç tanınmamışlardır. Tanınanlar ise deli damgası yemiştir. Bir detaya yelken açıp, bilinmeyeni değil de bilineni başka bir gözle keşfetmeye çalışırken gemileri batan, bir zindan içinde dibe gömülen kaşiflerin anısına...

Şehirler vardır insanları yansıtır, onlar gibi sakin, onlar gibi hızlı, onlar gibi sessiz ya da gürültülü. Şehirler vardır özellikleriyle yerinde durur, şehirler vardır kimliğini kaybeder giderek kurur. Şehirlerin kiminde dizi dizi eski evler yakılıp yıkılıp yerine otopark yapılırken, kiminde bir tek parke taşına dokunulmuz.

Lizbon, donmuş bir zamanı sakince yaşayan bu şehri karşımızda görünce şaşırdık kaldık. Modern zamanı yaşarken bir yandan da ellili, altmışlı yılların yaşam tarzını sürdürmeye yemin etmiş sanki. Şehri gezerken tatlı şaşkınlıklarla sürekli gülümsüyorduk. Bu masalsı şehirde ilk göze çarpan şey, beş altı santimetrelik küp şeklinde küçük mermerimsi taşlardan yapılmış geniş kaldırımlar. Şehrin bütün caddeleri, yolları, meydanları bu aynı tip kaldırımlarla kaplanmış. Bazı yerlerde yine aynı cins ve büyüklükte siyah taşlarla mozaik gibi dekoratif motifler işlenmiş. Tabii bu küçük kaldırım taşları toprak zemine sıvasız, harçsız uygulandığı için zamanla yer yer inişli çıkışlı ve engebeli bir hale gelmiş ki, bu da hoş bir özellik. Yani bazı yerlerde kaldırımda yürürken ine çıka yürüyorsunuz. Yollar normal parke taşından yapılmışken kaldırımların niye böyle yapıldığını anlamak güç. Herhalde yüzyıllardan gelen bir üslup olsa gerek.

Lizbon'da şahsi olarak ikinci dikkatimi çeken ilginç özellik ise eski binaların her birinin değişik desenlerde ve renklerde fayanslarla kaplanmış olması. Her yer bu tür eski binalarla dolu...

Comercio Meydanı civarı

Grafiti sanatı da bu romantik kentte önemli bir yer tutmaktadır. Şehrin hemen her yerinde geniş duvarlar üzerinde güzel modern grafitilerin yanısıra, taa 1970'li yıllardan kalma tarihi grafitiler, duvar resimleri ve otuz yıl öncesine ait cunta zamanından kalma çeşitli sloganlara rastlamak mümkündür. Grafiti sanatı konusunda araştırma ve tez yapan birinin Lizbon'a mutlaka gelmesi gerektiği kanaatindeyim. O duvar senin bu duvar benim karşılaştırmalı yorumlarla ilginç bir çalışma ortaya çıkabilir. Bu arada grafiti sanatının insanlık tarihi kadar eski olduğunu unutmamamız gerekir. Daha yazının keşfinden çağlar önce taş devri insanının mağara duvarlarına ritüel amaçla resimler, semboller çizdiğini göz önüne getirirsek grafiti sanatının tüm sanatlardan önce var olduğunu görebiliriz. Bu sanatın **"underground"** oluşunun altında da bu yatıyor olabilir. İnsanoğlu mağara duvarlarında başlattığı duvar resimlerini başka bir koldan en öz haliyle belli bir süreç içinde modern şehrin duvarlarına, metro tünellerine taşımıştır da diyebiliriz ve boyumuzu aşan tespitlere girip **"sittere layn sen ne diyon, hüooop"** denilmek suretiyle sanatsal eleştirilere hedef olabiliriz. İyisi mi bu konuyu burda kapatalım. Lakin mağara resimleri ve metro tünellerindeki duvar yazıları konusunda, fırsat bulduğumuzda bir kez daha düşünelim...

Bizim için Lizbon'un hoş bir diğer yanı, parke taşlı yokuşlarıyla, sürekli çamaşırların asılı olduğu ara sokaklarıyla, yürürken yokuşlardan evlerin arasından görünen ve bu haliyle boğazı andıran Tejo nehriyle, bu nehir üzerinde kurulmuş Boğaz köprüsünü hatırlatan 25 Nisan adlı köprüsüyle, karşı kıyıya geçen yolcu vapurlarıyla, sokaktaki kestanecilere varıncaya kadar birçok yönüyle İstanbul'a aşırı halde benzemesiydi... Hele San Jorge kalesine çıkan dik yokuşlu yollarda evlerin çatılarının arasından ara ara panıldayan deniz ve uzakta görünen asma köprünün ayaklarıyla, sanki Hisarüstü'nden ya da Bebek sırtlarından Boğaz manzarası seyreder gibi oluyorsunuz. Tabii ki bizim martılarımız bir başkadır...

Şehrin küçük bir metrosu olmasına rağmen eski Lizbon olarak bilinen oldukça geniş bir bölgede tramvaylar hala büyük ölçüde kullanılıyor. Eminim ki ortadan kaldırmayı unutmuşlar. Düşünebiliyor musunuz, sadece bir yerde değil her yerde parke taşlı yollara gömülmüş tramvay rayları ve çıldırtıcı bir yavaşlıkla kampana sesleriyle ilerleyen bir sürü tramvay zamana inat yerinde duruyor. Hem de gıcır gıcır. Bu dik yokuşlar ve kıvrıntılı rampalar için en uygun ulaşım aracı tramvay olduğu için duruyor olsa gerek. Bu bölgede çoğunlukla tramvay tercih ediliyor. Lizbon bilerek ya da bilmeyerek komik bir espri yapmış ve bir gülüşü hak etmiş. Tramvayları süren vatmanlar her daim geyik muhabbeti halindeler ve aynı zamanda bileti de vatman veriyor. En ilginci de bozuk paraları önlerindeki siyah bir bez keseye koyuyorlar. Çok çok dik yokuşlarda ise kısa bir hat olarak minik tramvay asansörler kullanılıyor. Öyle yavaş gidiyorlar ki, giderken rahatlıkla inilip binilebiliyor. Bunların yanısıra bu eski bölgenin dışına, daha uzak mesafelere giden çok sayıda troleybüs de mevcut. Bu şekilde en kalabalık zamanında bile bu şehirde herhangi bir trafik sıkışıklığı dikkatimizi çekmedi. Alfama semtinde gezerken kıvrıntılı dik bir yokuşun başından birdenbire bir salyangoz gibi burnu görünüp daha sonra yavaşça ortaya çıkan tramvay görüntüsü unutamadığımız sahneler arasındadır...

Kestaneciler dedim ya, nedense Lizbon'da çok kestaneci var. Fakat kestaneleri değişik tarzda pişiriyorlar. Bir tanesine nasıl yaptıklarını sordum, cevap vermedi. Tuncay da külahtaki aldığı kestaneleri gösterip **"Oolum niye sordun bak kızıp az koydu"** dedi. Ben de iki kestane için araştırmacı gazetecilikten asla vazgeçmeyeceğimi belirttim. Şöyle ki, kestaneleri, ağzı soba borusu genişliğinde açık, altı seyrek küçük delikli, yanlarında kulpları olan konik bir kabın içine koyuyorlar. İçine de kaya tuzu atıyorlar. Daha sonra kor halindeki kömürlerin üstüne koyuyorlar. Kestane adeta kimyasal bir değişim

Alfama'dan Tejo nehrine bir bakış

geçirerek haşlanmış bir halde bembeyaz çıkıyor bu acaip kabın içinden. Kömür de mangal kömürü değil, bildiğimiz kömür, galiba kok kömürü. Zaten yaptığım bu araştırma bir tek bana yaradı, zehirlenirim diye kılanıp bir daha yemedim. **"Abi bu kömür bildiğimiz soba kömürü"** dediysem de Tuncay bu beyaz kestanelerden sürekli yedi...

Dükkanların vitrinleri 1950 senesinden beri hiç yeniden düzenlenmemiş gibi duruyor. Üst üste dizilmiş ayakkabılar, yan yana dizilmiş şekerlemeler, en merkezi yerde bile aynı vitrin düzenleme üslubuyla ne sattığı anlaşılamayan tuhafiyeciler, manifaturacılar, tülcüler, perdeciler ve bu tür dükkanların arasına yer yer sıkışmış, ayakta likör veya şarap içilen küçük tek tekçiler... Lizbon'u anladık dersek yalan olur.

Bir de Bairro Alto denilen bölgede ismi cismi belli olmayan, tabelası bile bulunmayan minik şirin lokantalar var ve akşam vakitleri her birinin önünde yer boşalmasını bekleyen çiftler, sevgililer göze çarpıyor...

Böyle romantik bir şehir olur da sokak müzisyenleri bulunmaz mı?.. Şehrin fon müziğiyle, akordiyon çalan küçük müzisyenleri, gitarcıları, flütçüleri, pandomimcileri seyrederek yürürken, başında **Erzurum şapkasıyla** keman çalan yaşlı müzisyeni gözden kaçırmıyoruz ve oldukça şaşırıp duygulanıyoruz. Kendine özgü zigzag desenleri olan **Erzurum şapkamız** bu okyanus kıyısındaki diyarlara nasıl geldi kimbilir?

Böylece bir şehri azıcık kokladık, kaldırımlarına bastık. Derin bir nefes aldık. Ne mutlu ki bunu dostlarla paylaştık. Buralarda gezerken hep kafam yorgun, sürekli düşünüyorum. Yıllar yılı yazıp çizdiğim şeylerin buralarda durduğunu görünce hep ağlamaklı oluyorum. Tamam belki bunca sorun varken, benim eski evlerden, mahalledeki yorgancıdan, tahta sandalyeden, camdaki çiçekten, vapurdan, martıdan bahsetmem çok saçma olabilir ama modernliğin yanısıra burda hala duran parke taşlı yokuşlar, müteahhite kat karşılığı verilmeyen evler var. Oysa kilometrelerce uzakta, dünyanın en güzel şehrinde bembeyaz vapurların da kaldırılması düşünülüyor. Vapurlar diyorum kocaa vapurlar. Dilerim martılara sıra gelmez. Halbuki yaşam için bir tutam tuz bile ne kadar önemlidir. Bulamazsan ağzının tadı kaçar. Her zamanki gibi anlatmak istediğimiz, bir aşk, bir muhabbet, bir gülüştür. Hiç birşey sahte olmak zorunda değildir.

* Dostum Nihat Genç geçen hafta türkü konusunda adeta bir türkü yazmıştır. Kendisini kutluyorum ve selamlıyorum.

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL...

RÜYA TABİRLERİ.... Her Şey Halkım İçin...

%100

Abuzziya Doymaz — **Mardin İblisgezek köyü**

Gördüğü rüyayı sayfalar dolusu bir mektupla anlatmaya çalışan okurumuzun hadisesini elimizden geldiğince resmettik... Yavrumuz belli etmemeye çalışıyor ama olay esnasında belli ki halvet olmuş... Yani bir nevi cinsel şaha kalkmış.. Aslında o da eşşek düzmek istemiyor.. (Aslında aşkı arıyor) bakınız onun ve eşşeğin gözlerinden süzülen damlalar... Sanıyorum cinselliğini bastırmak için okuyup-üfletmeyi düşünüyor.. (Bakınız eşşeğin üzerindeki tılsımlar)... Yavrum sana tek tavsiyem aklını çükünden çek... Ekmek parasına koş (bak kardeşin ağlıyo resimde.. Rızık bekliyor) sonra da evlen! (Sana şarkım şudur: Allah ıslah eylesin)

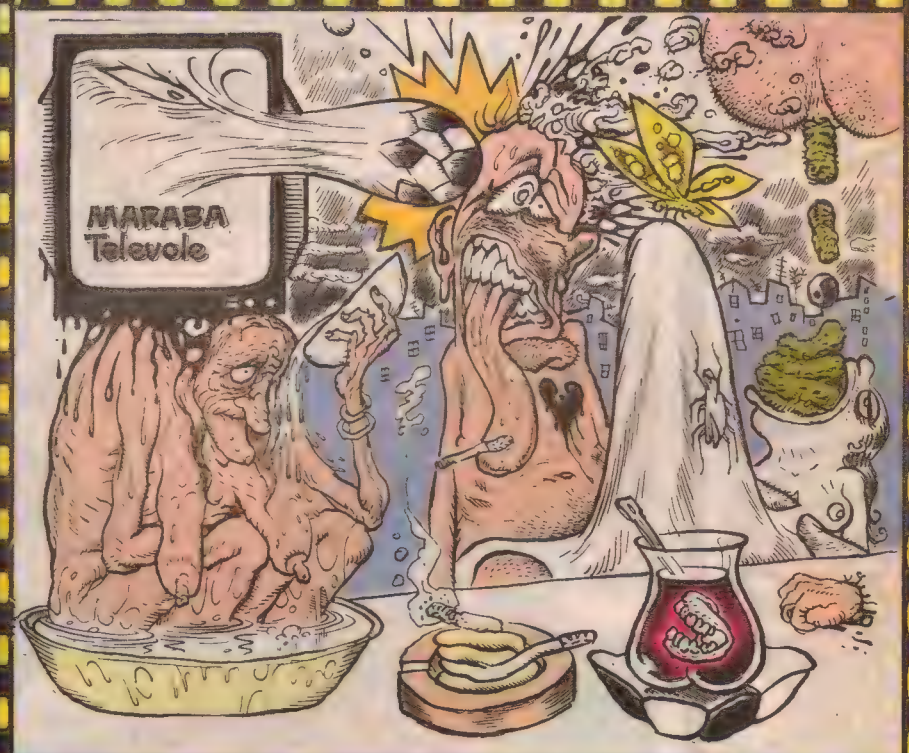

Dumur Garip Güdük **Armutlu-istanbul.**

Kardeş sanıyorum bir varoş üyesi... Mektubunda kâbusunu anlatmış ha anlatmış... Aha çizdik biz de koyduk krokiyi üste... Anam sana ne desek ki... Herşey ereksiyon misali meydanda... Hattı zatında seni de evermek lâzım... Netekim o ne öyle at zükine konmuş kelebek misali... (Kelebek tüm hanzoluğuna rağmen yüreğinin kadifesini temsil ediyor..) Ömür Televole'yle, kıraathaneyle, sayısal lotoyla geçmez... "Kader Kurbanıyım" sendromundan çık.. Leğenindeki su soğuyan anana acı... Arkada boku yiyen kayıp kızkardeşin muhtemelen kötü yola düşük... Aklını başına devşir... Yaşasın temiz algılar, yaşasın alınteri. (Şarkın da şudur: "Tövbeler olsun" remix-arabesk)

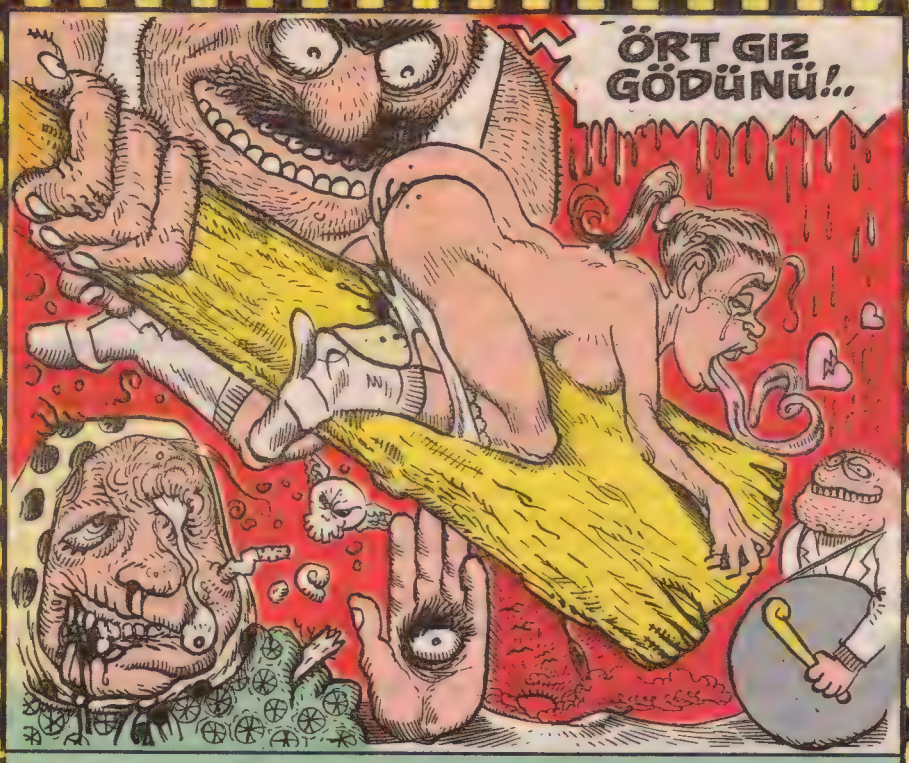

Fazilet Nasılkurtulur — **Feke-Adana**

Hadi buyur... Kardeşim ataerkil aile yapısı her zaman kanayan bir yara mıdır?. Çilekeş yavrumuz belli ki "beldekırılan" cinsten bir baba baskısıyla karşı karşıya.. Ama kızımızın odundan duyduğu acı bir nevî zevke dönüşmüş sanki... Oduna dil atmalar falan... Dilin edindiği kıvrım aşkı da aradığını gösteriyor... Köşedeki tarumar edilmiş şahıs anan mı yoksa, senin geleceğin mi kestiremedim... amaan boşver nasıl olsa ikiniz de aynı yolun yolcususunuz, elin içindeki göz abine ait... Ruhun hep yağmurlu da olsa fondaki güneş güzel günleri vaadediyor gibi... Ramazan davulcusunun sende gözü var dikkat... Oduna sızan kandan da anlaşıldığı üzere kızımızın kabusu bir muayyen gününe ait...

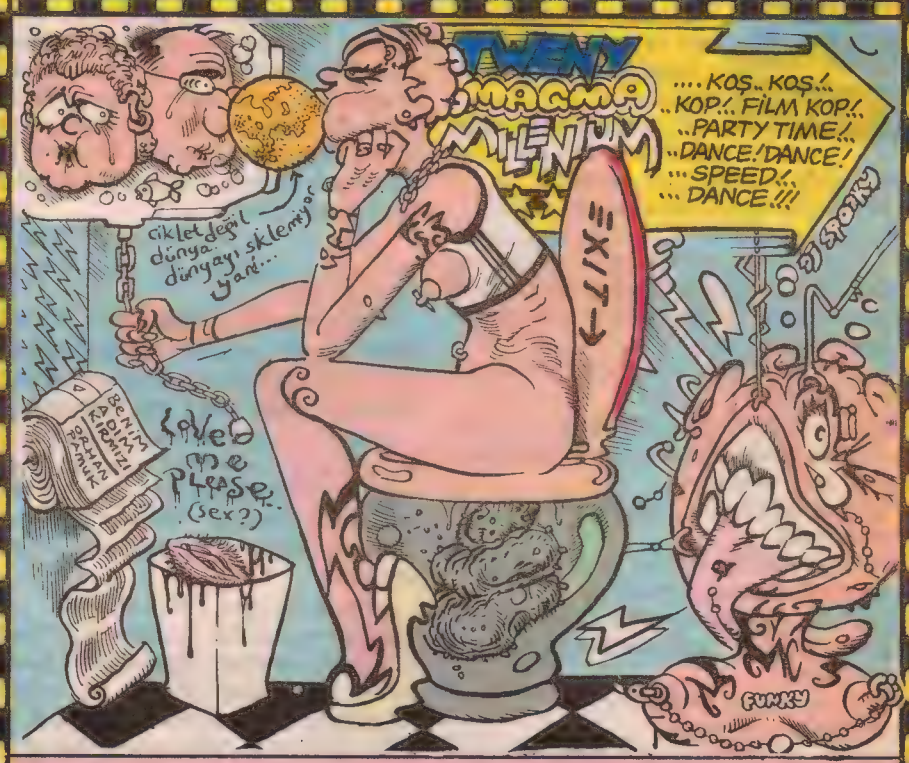

Simge Sanal — **Etiler-İst.**

Generation Next'ten bir elemanın ergenlik hezeyanlarıyla karşı karşıyayız şimdi.. Şu yeni moda "transparan klozet"e sıçtığın bokun kallavi boyutları hakkaten topluma, çevreye sinir ve uyuz olduğunu gösteriyor... Sifon görevi gören anan-baban senin bokunu temizlemek zorunda değil.. Onlara acı... Sağ alt köşedeki canhıraş yine sensin... Bir diğer yeni trend "piercing ve dövme" çılgınlığa sen de çok katılmak istiyorsun... Hem de deli gibi, orana burana... Ama Pi-cey Erhan bunları yapıcam ama bi süre sexten, alkolden, drugdan uzak kalıcaksın dedikçe deliriyorsun... Oysa ortamlarda coşmak için 18'ini daha yeni bitirdin... Çöpteki vajina Bodrum'da 1000 dolara bir turiste bekaretini yardıracağının işareti... O.PAMUK'un son kitabı olmuş döt sileceği... Okumayı başaramamışsın.. Aferin...

bahadirboysal@yahoo.com

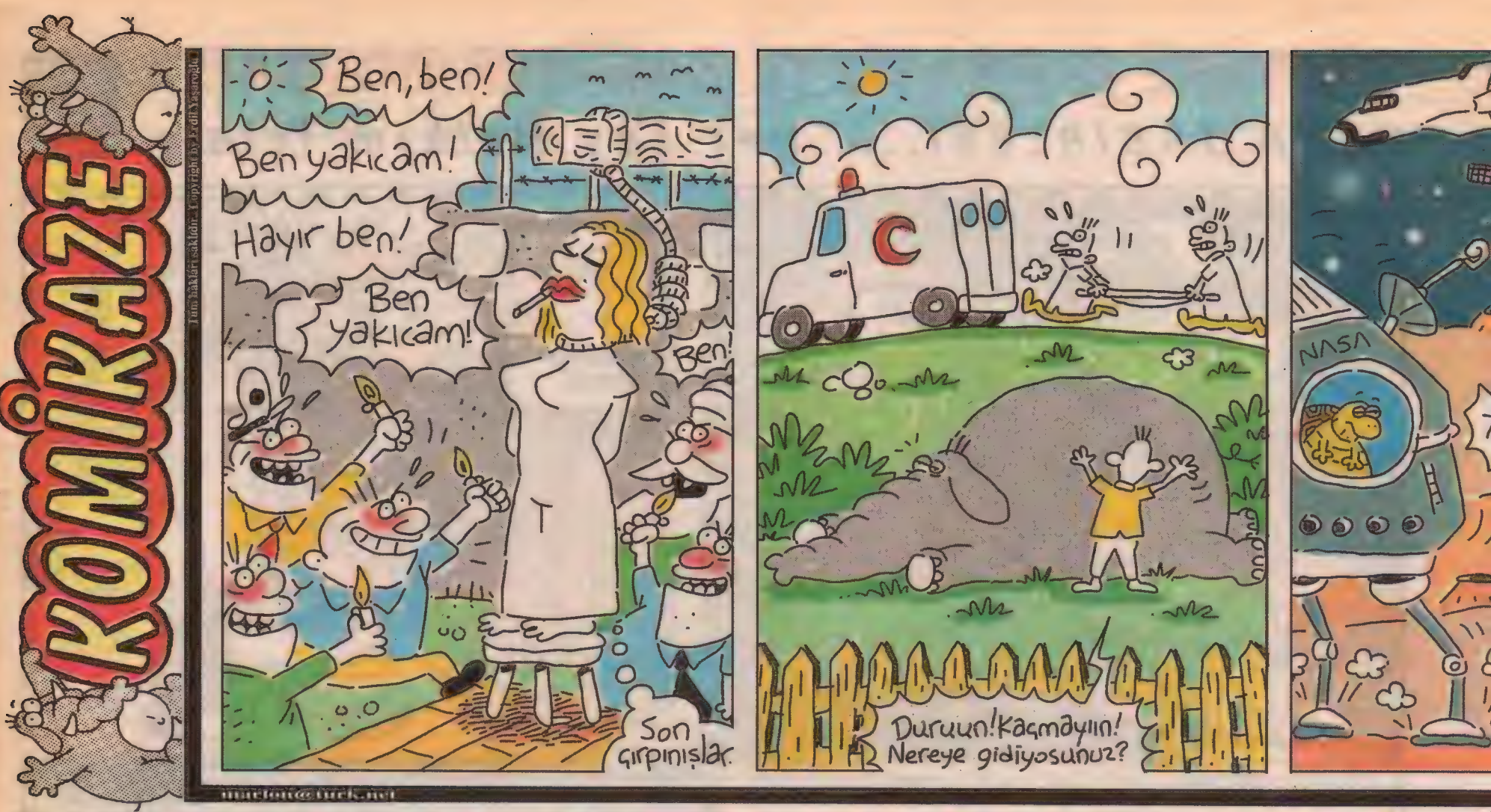

Sen Beni Ayağı Kırık Bir Atı Sever Gibi Sevd

Ayağı kırık bir atı sever gibi sevdin sen beni..

Benzersiz ve ölüme çok yakın bir atı sever gibi...

Çevremdekiler de benim gibiydi...

Bir ayağı kırık atlar gibiydik, benzersiz ve ölüme çok yakındık... Belki de ancak böyle yaşıyorduk.

Böyle hissedebiliyorduk dünyanın cançekişini...

Aslında bir sorun yoktu. Biz kendi zamanımıza sadıktık. Bir söz üzüyordu bizi meşela. Dengemiz bozuluyordu. Bir bakış incitiyordu. Bir adam geliyordu, arkadaşımızın iskelet yapısını inceliyor, sonra da beğenmiyor, çekip gidiyordu.

Bir arkadaşımızın ayakkabılarından tekini tren raylarında buluyorduk.

Dengemiz bozuluyor, günlerce hiçbir iş yapmıyorduk... Gidip bir tren istasyonuna dünyayı seyrediyorduk.. O bir ayağı kırık atı...

Bir işe yaramak için susuyor ve sessizce gökyüzünü seyrediyorduk...

Susmak biz yoksullar için geri çekilmek ve kanayan çığlığımızın yaralarını sarmaktı..

Susmak, biz yoksullar için öfkemizi kabullenmek ve öfkemiz niyetine o bir ayağı kırık atın saçlarını usul usul okşamaktı...

Hem biz senin yanlış arkadaşlarındık.

Yanlış hayatın'ı biz senin...

Bu yüzden çok mutlu olduğunu söylemez miydin?

Söylesene, biz senin kaderin değil miydik?

Herşeyin farkında olup, herşeyi bilip yine de bile bile kaybetmek isteyişimiz büyülemez miydi seni?

Can çekişen bu dünyaya en güzel biz yakışıyorduk hani?

Kazanmaya oynasaydık, nasıl bakardık o bir ayağı kırık atın gözlerine, nasıl dokunurduk aşkın ve ölümün şiirine, nasıl içimize alırdık hayatın o sahipsiz acılarını...

Gerçek olmak istiyorduk biz sadece... Birbirimize gerçekten dokunmak istiyorduk... İşte bu yüzden hayat bizi dışlıyordu... Bizi yanlış kılıyordu...

Sen beni ayağı kırık bir atı sever gibi sevdin...

Benzersiz ve ölüme çok yakın..

Sonra ne oldu, bilmiyorum. Geceleri bizim ne olacağımızı düşünmeye başladın. Böyle gitmezdi. Zaman aleyhimize işliyordu. Yaşımız geçiyordu. Herkes birşeyler yapıyor, bir yerlere geliyordu. Susmak, çığlıklarımızın yarasını sarmak, tren istasyonlarında gökyüzünü seyretmek, ayağı kırık bir atın saçını okşamak, hayatın sahipsiz acılarını konuk etmek ne zamana kadar sürecekti?..

Hatırlıyorum, hiç uyuyamadığın bir gece, elinde sigara evin içinde habire dolaşıyor, oldukça mutsuz görünüyordun...

Neden, diyordun, **neden, neden beni hep hasta insanlar çeker, sende ne buldum, neden seninleyim? Neden seni bırakamıyorum?.. Ne var sende? Görmüyor musun, hep birlikte batıyoruz..**

Oysa biz batmıyorduk. Ben batmıyordum. Çığlığımın yaralarını sanıyordum bazen. Geri çekiliyordum, ama gözüm dünyadaydı, o bir ayağı kırık attaydı. Öfkemi teselli ediyordum. Tetikte ve sabırlıydım... Yanlıştım bu hayata göre, bu da bana tesellisiz bir gurur veriyordu...

Batan sendin oysa. Evet, batıyordun... Çünkü, **yaşım geçiyor,** diyordun, **birşeyler yapmalıyım,** diyordun. **Doğru insanları, doğru ilişkileri bulmalı,** vakit varken, vakit varken diyordun. Hiç unutmuyorum, uyuyamadığın bir gece, **ben ne olacağım?** dedin.

Evet, batıyordun, çünkü verdiğinden daha çoğunu alan bu hayata **evet,** demiştin. Korkmuştun..

Evet, korkmuştun ve gözlerini bir ayağı kırık attan kaçırmıştın bir kere...

Ölmemi beklemeden terkettin sonra beni... Doğru insanı bulmak için, senin için bu dünya olan beni terkettin.

Yanlış hayatımı, yanlış arkadaşlarımı terkettin..

Ya da terkettiğini sandın...

Doğru insanların yanına gittin sonra... Gece kaybetmeyi oynayan, ama gündüz kaybettiklerini fazlasıyla geri alanların yanına...

Kendini onlardan üstün hissetmek için, onları yeterince tanımak istemedin... Beyinlerindeki yırtıcı hayvanları bile görmezden geldin...

İyiniyetli, kibar, uzlaşmacı, yenilikçi insanlardı onlar sana göre.

Dahası önleri açıktı. Gidebilecekleri kadar gidebilirlerdi.

Giderlerken yanlarındakileri de götürürlerdi...

Bir akşam, birkaç arkadaşınla sen, ailesi çok zengin birinin evine davetliydiniz. Yılbaşını kutlayacaktınız.

Önünüz açıktı. Üstelik ordaki herkes gibi iyi niyetli, ilerici ve yenilikçiydiniz... Bu ve bütün yılbaşları sizin hakkınızdı. Eve buyur edildiniz... Ev deniz kıyısındaydı. **İstanbul** ve **Boğaz**'ın suları ayaklarınız altındaydı.

Evdeki doğru insanlar kimseye aldırış etmeden dans ediyorlardı. Masanın üstü tıka basa yemek ve içki doluydu.

Evde herşey vardı ve evin sahipleri sanki bunun farkında değilmiş gibi yaşıyorlardı...

İşte bu iyiniyet ve uzlaşmaydı...

Dünya aslında iyi bir yere gidiyor olabilirdi...

O an, beni, bir ayağı kırık atı ve yanlış arkadaşlarını aklından geçirdin, için burkuldu, **ama yine de, iyi ki buradayım,** diye düşündün...

Ve unutup herşeyi içmeye başladın. Modern ve iyiye giden dünyaya içmeye başladın. Kibar ve yenilikçi insanlara; uzlaşmaya içtin...

Bu kibar ve yenilikçi insanların kuracağı demokrasiye içtin...

Sonra çişin geldi, banyoya gittin. Kristal aynalarda yüzüne baktın heyecanla. Duvardaki seramikleri okşadın usulca. Evimizin salonundan bile büyüktü bu banyo. Böyle de yaşamak varmış diyerek, yüzüne sular çarptın. **Zengin, ama iyi niyetli insanlar bunlar, onlarla birlikte yaşamayı öğrenirsek, uzlaşmayı öğrenirsek, iyi şeylere layık olduğumuzu anlarsak,** diye söylenerek çıktın banyodan...

O geniş, o antika eşyalarla dolu odaları gezdin sonra. Evin mobilyalarını sevip okşadın. Pencerelerdeki oymaların inceliğini. Kütüphanedeki kitapların hassasiyetini. Mutfaktaki şımarık bereketi sevip okşadın.

Sonra pencerenin kenarına kadar sokulmuş denizi seyrettin. Öfkesi çok önceden dinmiş dalgala nı okşadın... Tıpkı bir zamanlar ayağı kırık bir şını okşar gibi...

Galiba sonra sen sarhoş oldun. İyiniyetli, insanların evinde sarhoş oldun!.. Habire kor başladın. Arada bizden de bahsediyordun. Y kadaşlarından, yanlış sevgilinden.

Bir ayağı kırık attan... Tren istasyonlarında bılarının teki bulunan arkadaşlarımızdan...

Bizim ne kadar hüzünlü ve ölüme yazgı muzdan...

Galiba sen kendini henüz bereketli ve gü bir hayata bırakmışken sarhoş oldun...

Pek sorun etmedin bunu. Nasılsa iyiniyetl macı ve yenilikçi insanların evindeydin. Ser minle doğru insanların evinde... Sarhoşken sindir aslında... Ama doğru insanların evinde nuçta...

Sonra nasıl oldu bilmiyorum, o iyiniyetli, y doğru insanlardan biriydi, sanıyorum evin sa dendi, seninle birlikte gelenlerden birine: **Ark çok içti, onu alıp götürün buradan, hem biz mak istiyoruz,** dedi...

"Arkadaşınız çok içti..."

"Onu alıp götürün buradan..."

Ne kadar sarhoş olsan da duydun bu Kendi kokunu ve yanlış arkadaşlarını hatırlad

Burnundaki kan kokusu, geçmişini böyle layca yalanlaman, sevgilinin o kırık ayağı a sızlattı içini...

"Arkadaşınızı alıp götürün buradan..."

Evin sahiplerinin yüzlerine tek tek baktım.. taki kibarlıklarından eser yoktu... Sonra kend dün yeniden... Kafandaki o yırtıcı şeye!..

Bir gözün ağlıyordu, öbürünü görmedim...

Sustun, birşey diyemedin.. Sadece kokun tin. Terinin o an sana farklı gelen kokusunu..

Kokundan utanmanın zamanı değildi, am umudunu kestiğin için utandın ondan da... İ kusundan utanırsa yapayalnız demektir oysa

Birkez daha anladın, burjuvalar benzem

LeMan10

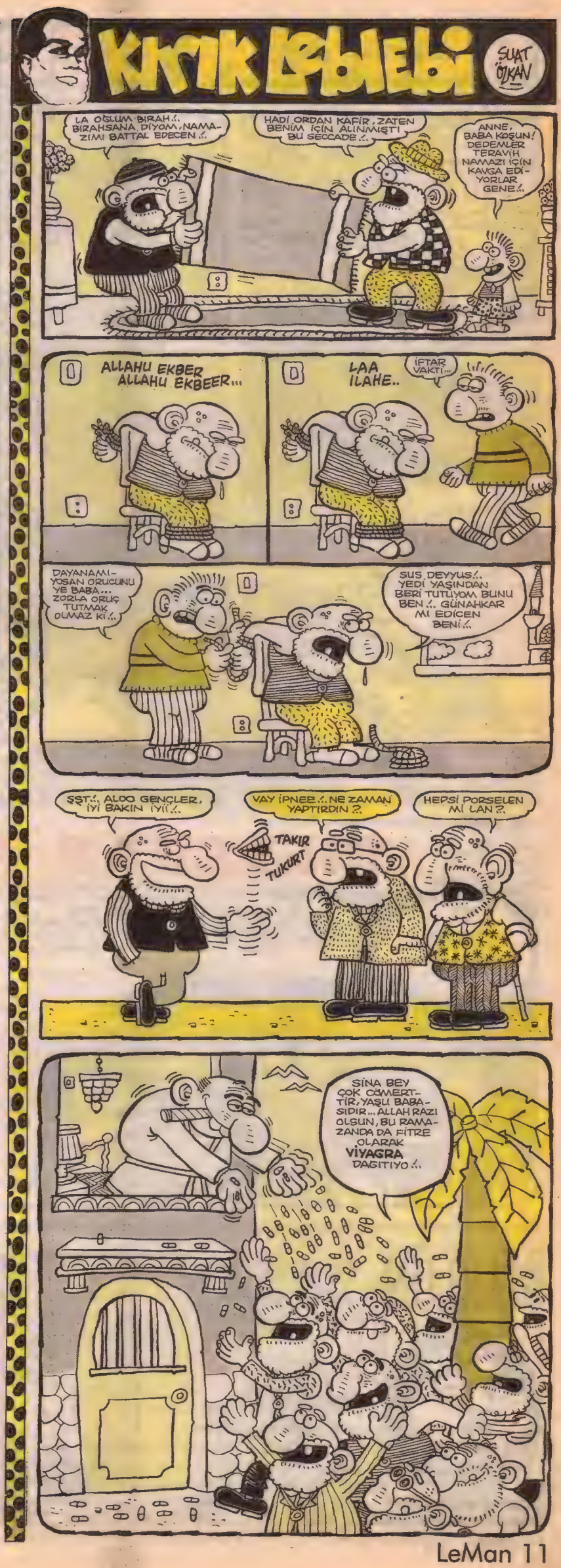

yoksullara...

Burjuvalar yoksulları yataklarına yatırmazlardı..:

Biz yoksulların kokusu sinerdi yataklarına...

Bizim yoksul kokumuzdan tiksinirdi onlar...

Sevmeye bile kıyamadığım sevgilim, senin o eşsiz kokundan bile tiksinir onlar...

Ne yazık ki aynı sözcüklerle konuşuyoruz onlarla. Demokrasi, barış, özgürlük, aşk...

Demokrasi gelse bile, getirilse bile, onlar yine bizim kokumuzdan tiksinecekler....

Aslında sen de biliyorsun, demokrasi gelse bile biz yine yoksul yoksul kokacağız sevgili...

Demokrasi gelse bile bizi yine gizliden gizliye aşağılayacaklar... Sınırları yine onlar çizecek.

Neye sevinip, neye üzülmemiz gerektiğini yine onlar belirleyecekler...

Demokrasi gelse bile, neyi ne kadar hakedip haketmediğimizi yine onlar söyleyecek bize... Haddimizi aşıp aşmadığımızı... Gerektiğinde uyaracaklar bizi... Evlerine gittiğimizde ve saati geldiğinde, **hadi artık gidin evinize,** diyecekler...

Vehbi Koç'un kızını hatırlıyorum. Babasının cesedi kaçınılmıştı. Polis bulmak için günlerce seferber oldu. Sonra mezarının yanında cesedi bulundu. Kızı bulunan cesedi inceledi ve sonra onun babasının cesedi olduğunu basına açıkladı. Ölçüler ve dokular uyuyordu! Bunları açıklarken gayet soğukkanlıydı...

Sen cesedi bulunan babanın kafatasını metreyle ölçebilir misin sevgili? Mikroskopla incelenmiş dokularını başkasınınkiyle karşılaştırabilir misin?

Yapamazsın sevgili, kıyamazsın babana ve kendine.

Çünkü biz gerçek olmak ve birbirimize gerçekten dokunmak istiyoruz, bu yüzden hayat bizi sürekli yanlış kılıyor, bu yüzden dünyaya ayağı kırık bir atın gözünden bakıyoruz...

Onlarsa dünyaya kendilerine sürekli kâr getirmesi gereken bir şirket gibi bakıyorlar...

Bu yüzden kokularımız çok ayrı... Bu yüzden biz onların kokularını duymuyoruz. Onlarsa bizim kokumuzdan tiksiniyor...

Dün sen gittikten sonra ilk kez evimize gittim.

Günlerdir **Beyoğlu**'nda eski bir otelde kalıyordum..

Mutfağa girdim. Senin yıkadığın çay bardaklarına baktım. Bir örtünün üzerindeydi... Ben hiç böylesine güzel yıkayamadım çay bardaklarını... Böylesine güzel koyamadım temiz bir örtünün üzerine... Sadece bunun için ağlayabilirdim... Çünkü senin evimize gelip gelmediğini bana iyi anlatan çay bardaklarını yıkayışındaki bu başkalıktı hep...

Gözyaşlarım hırsa getirdi beni. Dolabı açtım. Bir gömleğini seçtim. Önce hasretle kokladım, ardından düğmelerini kopardım tek tek...

Sonra aldım elime iğneyi ipliği, koparttığım düğmelerini yeniden diktim...

İğneyi gömleğine her geçirişimde **yanlış insan**, her çıkarışımda **doğru insan**, deyip ağlıyordum...

Kimbilir belki birazdan, belki daha sonra kapımı çalardın. Evimize dönerdin...

Bir ayağı kırık atına...

Senin gömleğinin düğmelerini dikerken...

Burjuvaların iğrendiği kokunu koklayıp ağlarken...

Birazdan kapımızı çalmanı umut ettim...

Hem gidecek neresi vardı ki?..

Yanlış sevgilinden, yanlış hayatlardan, yanlış arkadaşlarından gidecek neresi vardı ki?..

En sonunda birbirimizi bulmayacak mıydık?..

Hem öyle güzel kokuyordun ki, öyle amansız...

Bir ayağı kırık at gibi kokuyordun... Benzersiz ve ölüme çok yakın bu dünya gibi kokuyordun...

Giderken yıkadığın çay bardaklarını öpüyordum şimdi...

Onları nasıl öyle ters, öyle güzel koydun, nasıl; hem ben şimdi senin o sessiz temizliğini öpüyordum...

Sen yokken seni çok düşledim...

Kafandaki o yırtıcı şey!

Yaşadığın bu düşkırıklığı yeter sana, o an gördüm seni. Bunu sana hiç sormayacağım, ama yeter ki gel.

Çal artık kapımızı... Yanlış arkadaşların seni çok özledi...

Çal artık... Yanlış sevgilin seni çok özledi...

Yanlış sevgilin burjuvaların tiksindiği kokunu çok özledi...

* 9 Ocak Cumartesi günü saat 14.00-16.00 arası **Bakırköy Kültür ve Sanat Merkezi**'ndeyim.
* **Evrensel Kültür** dergisi çıktı
* **Çınar**, Kültür sanat ve çevre dergisi. 9 sayısı çıktı. 0454 - 216 19 10
* **Yaşamın Ağız Tadı**. Her Cumartesi 12.00-13.00 **Yaşam Radyo**'da 92.3
* **Ekrem Ataer**: Bir Türkülerimiz Kaldı Metropol Yapım
* **Arzu Görücü**, Arzuhal Metropol Yapım
* Mahir Şengül, Alev Kara, Türkay, Hande Coşkun, Özgür Afacan, Özgür Çiçek, Kübra Paçanz, D.Sonay, Deniz Erek, ODTÜ Kitap topluluğu, Şehnaz Çalışkan, İdris Taş, Trabzon Tömer, Yazdan Yapıcıoğlu, Nihal Sevgi Aydın, Ekin Güler, Hande Çınar, Cemal Odabaşı, Mahmut Tülekçi, Barbaros Hayrettin Yılmaz, Sevil Sağır, Salih Antekin, Emre Ütenler, Ayşe Bilen, Hüseyin Kolay, Abdullah Köktürk, Ali Korkmaz, Vesile, Oğuz Yetimoğlu, Sabahattin Adıyaman, Sezen Yıldız, Fergül, Seyhan Kurt, Dox, Neslihan Küreksiz, Özdemir Arkan, Pınar Saral, Funda Dörtkaş, Özan Şahin, Selma Yanık, Seçkin, Rahşan İnal, Zeynep Işık, Barış Demir, Avzem, Ümrap, Önder Çelik, Bahar Haser, mektuplarınızı aldım sevgiyle..

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

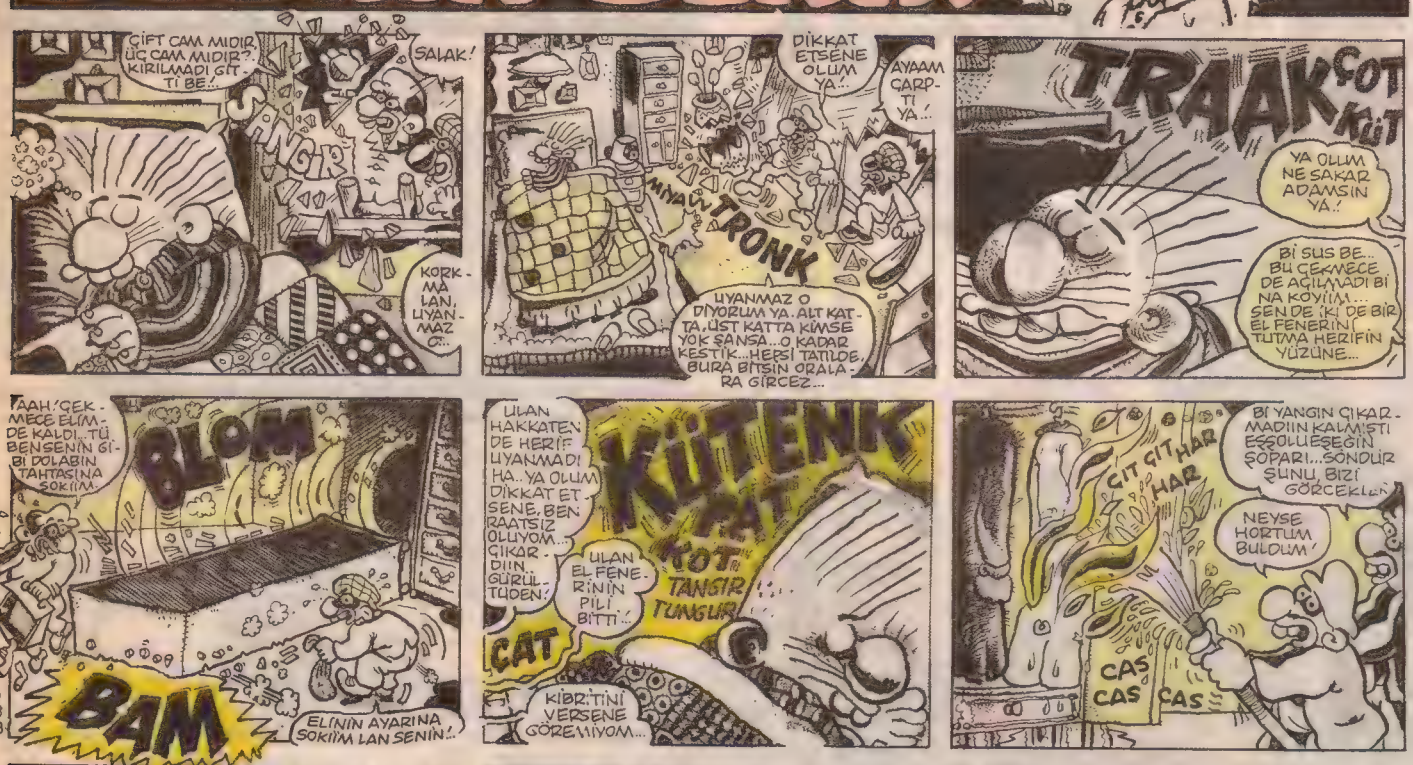

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Benim kehanetlerim!

1999 ve 2000 bolluk yılları olacak!

1999'da dokuzların, 2000'de sıfırların bol olmasından belli!

2000'in sıfırı gibi tanrısı da bol olacak!

Çünkü 2000 **insan üreten insan, insan yaratan insan** çağı...

Bu çağda laboratuvarlarda üretilmiş kopya insanlar dünyayı dolduracak.

Kopya insanların gözünde de kendilerini yaratan her bilimadamı bir tanrı...

Bu bakımdan 2000'in sıfırı gibi tanrısı da bol olacak!

Kopya insanlar tanrılarına dokunabilecek, tanrılarını öpebilecek, tanrıyla konuşabilecek.

Tanrıyla aynı evde kalabilecek, aynı masada yemek yiyebilecek, aynı yatakta yatabilecek.

Hatta ve hatta tanrılarıyla evlenebilecek!

2000'li yılların birinde Birleşmiş Milletler Başkanı bir kopya insan olacak!

2000'li yılların birinde kopya insanlar dünyayı yönetmeye başlayacak!

İnsanlığından uzaklaşmış, ruhen kirlenmiş, paraya tapan gerçek insandan umudu kesen bilimadamları, bunlardan arındırılmış kopya insanlar üretecek.

Bilimadamları dünyanın kurtuluşunu bunda görecek.

Çıkarcılık, bencillik gibi duygulardan arındırılmış kopya insanları yönlendirecek duygular paylaşma, yardımlaşma, sevgi, aşk olacak.

Aslında sosyalizmin istediği insan tipi kopya insanda hayat bulacak.

Ve gerçek insanla kopya insanı küçücük çocuk bile ayırdedebilecek.

Mesela küçücük bir çocuğa, yanyana duran bir gerçek insanla bir kopya insan gösterilip, **"Bunların hangisi kopya insan"** diye sorulduğunda, çocuk tereddütsüz kopya insanı işaret edecek.

"Onun kopya insan olduğunu nasıl bildin" sorusuna ise çocuk yine tereddütsüz şu cevabı verecek:

"Çünkü bakışları da, davranışları da daha insanca!"

MARLON

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

AkşamGazetesi

Naçi ile Nergis

Ender Özkarraman

Van'da bulunan en büyük ve en sıhhî hamam... Şehre yeni gelen savcı bu hamama yıkanmaya gelir...

İyice terlemek için göbek taşına uzanır... Hafif - ten uyuklamaya başlamıştır...

Aradan yarım saat geçer... Savcı başucunda dört adet keçi toynağı gördüğünde henüz uyanmadığını, ilginç bir rüyanın içinde olduğunu zanneder...

Rüyasında; hamamın göbek taşına bir keçiyle birlikte uzanmıştır... Hatta, sırtını keseleyen tellak keçiye şöyle hitap etmektedir...

ŞŞT NAÇİ!.. GİT OĞLUM HADİ!..

NAÇİ Mİ?..

EVET EFENDİM NAÇİ!..

BU DA ONUN SAHİBİ DELİ EMİN!.. İKİSİ DE BU HAMAMIN MÜDAVİMİDİR!..

NE?

DEMEK BU BİR RÜYA DEĞİL, BİR KEÇİYLE BERABER AYNI YERDE YIKANIYORUZ ÖYLE Mİ?.

MAALESEF Kİ ÖYLE... BU DURUMA ÇARESİZCE BOYUN EĞMİŞ DURUMDAYIZ!

NİYE?..

KEÇİ HAMAMA ALINMADI MI YAPMADIĞINI BIRAKMIYOR, VURUYOR, KIRIYOR!..

AÇIIIN!..

...Camları indiriyor... Onlarla başetmek dünyanın en zor işi, içeri almaktan başka bir çare bulamadık...

AMA BU KEÇİ DİŞİ!..

NASIL?.

DİŞİ KEÇİ BU!.. BURASI ERKEKLER HAMAMI DEĞİL Mİ?.

ŞŞT EMİN!

OĞLUM, YANLIŞLIKLA NAÇİ YERİNE NERGİS'İ GETİRMİŞSİN!.. AL BUNU KADINLAR HAMAMINA GÖTÜR!..

Deli Emin'de durumu farkedince kızara bozara dişi keçiyi peştemalle sarmalayıp çıkarır hamamdan...

Fakat, yarım saat sonra başka bir keçiyle tekrar gelir...

AHA, İŞTE NAÇİ!..

BEEE!..

Akşam... Savcının evi...

AY BUGÜN Bİ BİLSEN HAMAMDA NELER GELDİ BAŞIMIZA!..

BİLİYORUM!..

HAMAMDA KEÇİSİYLE BİRLİKTE YIKANAN BİR DELİ KADIN GÖRDÜĞÜNÜ SÖYLEYECEKSİN... SONRA DA O KADININ KOCASININ, ELİNDE BİR BAŞKA KEÇİYLE İÇERİYE DALDIĞINI VE DİŞİ KEÇİYİ, SİZİN ORDA BULUNAN ERKEK KEÇİYLE DEĞİŞTİĞİNİ ANLATACAKSIN!.. NE VAR BUNDA?.

?!!

Bİ DAHA KARIŞTIRMA

BEEE!..

Size, on-onbeş yıl önce Van'da yaşamış bir çift keçinin başından geçen gerçek bir olayı anlattım...

Bitti

Malta Kuşatması

Hikaye

Bu, gri, kara, korkunç, duru şehirde yazmaya başladım. Büyük demir kapıları, geniş avluları, mehtabı, günbatımı yok bu şehrin. Şehre ilk girdiğimde duvarlarında Orhan Kemal'in 72. koğuş, Murtaza, İspinozlar adlı oyunlarının afişlerini hatırlıyorum, her yer karanlık. Titreyen mum ışığı gibi sessizce, ölü yatağı gibi kirli köşelerinde yıllarca kafalarımızı duvara vurur gibi düşündük. Küflü turşu kavonozlarına benzeyen soğuk, sarı apartmanların nemli bodrumlarındaki çay ocaklarında bekledik. Benim gibi yüzbinlerce genç çocukla aynı siyasi kara örümceğin ağlarında. Kimseye etmedim şikayet, eve dönüp, altı aydır masanın üstünden kaldırılmamış tabağın dibindeki incecik yağ tabakasıyla oynarım, sona kalmış üçdört patates kızartmasıyla yalnızlığımı bölüşürüm. Terden sırılsıklam, sabaha dek desenler çizerim yağın üstüne. Ruhumuzu temizlemekten kömürleşip bez parçasına dönüşmüş bedenimizi avutacak ne bir aşk yorgunluğu, ne uzaktan geçen bir gemi. Orhan Kemal'i ellisinde yakalayan onlarca yoksulluk hastalığı, otuzunu geçmeden oynamaya başladı vücudumuzla.

Öyle ince bir yüzü vardı ki karanlığın, boğucu bir dumana sarılmış incecik yağmur, ıssız, çıplak, soğuk, hasta, inleyen, hep susmuş, kemik ve paçavra yüzlü insanların yanına sürükledi beni. Yorgunluk ve çaresizlikten sırılsıklam yüzleri seyrederken, yuttular beni, başka bir insan oldum. Yedi kat yalnız kuru insanların ranzalaştırdığı çay ocaklarında kebapçı komileriyle gecelemek öyle dokunurdu içime. Kim konuşsa, eski bir kol kayışına dönmüş boynu, kızarmış yüzü, yetim, kim konuşsa, kendi sesim sanırdım. Kimseye etmedim şikayet, yazdım. Tabağın dibindeki yağa desenler çizdim, üç küçük patates kızartmasının yanmış köşelerinden sergiler açtım.

Benim gibi, bir kez olsun alnına ay ışığı vurmamış yüzbinlerce ecük, cücük, kara, güçsüz, çelimsiz, sessiz, kız, erkek, toz, toprak, çalı, çamur, ne idüğü felaket karamsar bir kalabalığın içine düştüm. Aklımın ucundan hiç geçirmediğim patlayıcı maddeler taşıdım. Beynimde gıcırtılı bir zımpara. Balıkçılar, biracılar, kebapçılar, çiçekçiler, afişlerle karmakarışık Sakarya'da yıllar boyu turlarken, kasa tahtasından iki çiviyle çatılmış incecik omuzlarım sarsıntısına dayanamazdı düşündüklerimin, ayaklarımın bağı çözülür, tökezlerim. Entarisini sıyırmış içyağı suratlı bir korku, kalabalığın ortasında önümü keser, durduğum yerde boşa yokuş tırmanırım. Sidik kokan bir rezillik suratım. Bitmek bilmeyen Allah'ın belası kocakarı soğuklarında, yumruklarım ceplerimde sıkmaktan yumurta kabukları gibi sertleşir, bir çözülseler altıma işeyeceğim, herşeyi sil baştan karıştıracağım.

Telaş, telaş içinde ölürdü akşam. Aklımı alırdı tanıdık biriyle merabalaşmak. Ne zordur aylarca kilitli kalmış kısa, paslı konuşmalar. Hergün havalandırıp binkez ütülediğim katladığım kısa konuşmalar, merhaba, nasılsın, kızgın bir demir gibi ağzımın içini dağlardı. Acı soğan gibi midemi yakar hal hatır sormak, dehşet içinde tir tir titretir, uçurumun kenarında, mahşer yerinde, ey insanlar, nasılsınız, bugün nasıl geçiyor, deyip bir tutam kuru ot gibi kopartacağım ayaklarımı topraktan.

Çatalın ucu kalın gelir desenlerime, kibrit çöpünü liflerine ayırır, çamaşır ipine kelimeler dizerdim. Sessizce ağlamak için akşamları kurulan pazarlara gidiyorum. Bayi önünde dergiler karıştırır, müdemadiyen saçmalayan edebiyat hastalarıyla kuşatılmış bu ülkeden tiksinti duyan küfürler savururum. Dolu bir salonda oturmadım. Benimle, mektup gibi uzun boylu konuşan eşek kestanesi olsa, beyaz geceli, peri masallı, yangın gibi kara güller yetiştirip, aşık olacağım. Ağzına kadar bokla tıkanmış şehir helalarının aynalarında gürültülü sümkürüşlerle daha da çirkinleşir yüzüm. Hiçbir işim yokken kaçarım, çok işim varmış gibi oraya buraya koşuşan insan seline. Zehir kırmızı biber gözlerimi herkesten saklarım. Bu karanlık derin sularda zıpkın yemiş balıkların acısını, denizin üstünde gemi güvertesinde seyredenlere anlatmak ne büyük ihanettir, deyip, hırsımdan ağlarım. Nereye baksam, memeleri hamam kesesi gibi kir ve pişmanlık çığlıkları dolu, yorgun, tık nefes yaşlı kadın aksıkları görüyorum..

Deli Türkan bunlardan biriydi, (ne zamandır görülmüyor, ölmüş mü?). Kürt balıkçılar akşam pazarı, sardalyeyi hamsiyi tanımayan Ankaralıya, bağıra bağıra hamsi diye kasıyor! Müşteri tezgahların içinde korkudan herkesin kulaklarını kapattığı tiz bir çığlık kopuyor. Turşucular, ekmekçiler sokağa fırlıyor. Akşam telaşını, yorgunluğunu unutmak, eğlenmek için Deli Türkan'la dalga geçiyorlar. O da kendini savunmak için yeri göğü yırtan kuduzlu bir çığlık atar, soğuk akşamları orta yerinden cart diye ikiye ayırır. Yoldan geçenler, dükkan sahipleri, dayanamaz, "bağırtmayın kadını, günahtır yapmayın" diye itişir kakışırlardı. Birini mi öldürüyorlar, biri mi boğdurtuluyor, yirmi iki yıl aralıksız her akşam Deli Türkan'ın çığlıklarıyla akşamlar kırbaçlardı beynimizi. İşinde gücünde kalabalık kaskatı kesilip kalırdı, korkudan.

Asit gibi içimi öyle bir oydu ki bu çığlık, delirme fantezim Deli Türkan gibi çığlıkla başlıyor, üstümü başımı paralayıp karayollarına kaçıyorum. Nereye kaçsam, havada asılı kramp girmiş bir çığlık. Nasıl korkunç! Kadavra tahtasıyla ruhumu dövüyor. Nasıl acı bir çığlık, zıpkın gibi beynime giriyor. Aklımı alır, korkudan içimde ne varsa boşaltır. Issızlığın ortasında uğuldayan, tınlayan boş bir tabuta dönerim. Hücrede sorguda bizi bekleyen, bozuk, yırtılmış, banda kaydedilmiş işkence çığlıkları...

Ya da halkın kara isyan bayrağı mı bu çığlık! Kulaklarımızda infilak eden tenesir, hepimizi aynı tragedyanın seyircileri yapıyor. Çiçeklerin uykusunu bölen korkunç bir ağlamayla yıkanmış incecik bedenlerimiz, ya da, kültür diye bir korku bahçesinin içine mi düşürmüş bizi.

Medeniyetler müzesine kaçıyorum. Hitit tanrılarının gözleri çıldırmış patlak, aslan heykellerinin gözlerine bakın, kudurmuş gibi fırlamış, kartalların gözleri delirmiş, hepsi vücudumuzu hırpalayan dehşet tiz çığlıklarla orada bağınp duruyorlar. Neden, Buda gibi mülayım suratlı tanrılarımız olmadı.

Kemirilmiş fare kürklü mantosu, yirmi yıldır yıkamadığı beton gibi kalıplaşmış saçlarıyla Deli Türkan'ı herkes tanır, şehre ilk girdiğimde yirmiüçyıl önce ben sadece Orhan Kemal'in, Yaşar Kemal'in, Kemal Tahir'in Çukurovalı, ortaanadolulu köylerinin abooovvv diye bağıran kahramanlarını tanırdım. O günlerde bir kırtasiye-kitapçı dükkanında tanıdım Türkan'ı, üstü başı perişan deliyi görünce ürküp geriye kaçtım. Elinde Sakarya esnafından yiyecek topladığı çantası aynıydı. Yaşlı kitapçıyla çok sakin, hatta fazlasıyla zarif konuşuyordu. Herkesin alay ettiği hayatı boyunca yıkanmamış kadınla sakince nasıl arkadaş olabiliyorsunuz, diye sordum yaşlı kitapçıya. Çok güzel bir kadındı diye başladı, bir doktora aşıktı. Aşkları dillere destan, doktor başka kadınla evlendi, ne olduysa işte... Dükkana gelir gider aşk romanları alır. Okur, almaz ise, saatlerce romanların kapaklarındaki resimlere bakar, güler, onlarla konuşur. Deli Türkan'ı, aşk romanının sayfalarını portakal yapraklarının kokusu gibi çevirip çevirip kokladığını gördüm. Ne zaman yalnız kalıp hüzünlensem, Deli Türkan'dan öğrendiğim gibi, koklarım sayfaları.

Aklımı aldı kadının çığlığı, kendime, bu memleket bu kadar büyük adam, hayırlı evlat çıkartmış, onların şiirlerinin, sanatlarının peşinden gitsene, ne arıyorsun bir delinin karanlıkları yırtan vahşi hayvanlar gibi çığlığının peşinde. Kelimelerimin acı şekeri, yazdıklarımın üniforması, içimde hafif ateşte pişen deliliklerimin ta kendisi oldu bu çığlıklar.

1980'e kadar hapishanelerde mahkumların çoğu kız kaçırmadan suçluydu. Türkiye çok değişti, artık kız kaçırma en düşük suçlu grubunu oluşturuyor. Türkiye'nin önünde milyonlarca kara böcek biçimli genç kız bekliyor. Uygarlığımız ne barışa yaradı, ne ekonomiye, ne demokrasiye. Bir güzelleşmeye iyi geliyor, ancak, bu düzenbaz yoksulluk, yalnızlığımız buradan da meyvesini alamıyor.

Çirkinlik utanç verici bir hastalıktır! Ömrüm boyu gördüğüm en çirkin kızdı Rıdvaniye. Kızı görünce, yüzüm, asit dökülmüş gibi acıyla oyuluyor. Konfeksiyon atelyesinde kendiyle birlikte ellinin üstünde genç kızla aynı dairede çalışıyor, akşam saat altıda stad kapısı gibi boşalıyorlar, hızla otobüs duraklarına koşuşarak. Rıdvaniye ise, o kadar boş masa varken, gelir masama oturur. Çayını içip, sevgilisini bekler. Çirkinlik sosyal bir kötülüktür. Sarkık alt dudağından salyası, sümüklüböcek ağı gibi yürüdüğü yolda ipincecik uzayıp giderdi. Yapış yapış saçları pırasa rengi, gözleri korkudan fırlamış. Geniş ve engebelerle dolu alnı onu ilkel bir hayvana benzetiyor.

Bir iş bulmanın keyfi ona yetiyordu belki. Çirkinliği ustabaşının kendisine sarkmamasını sağlıyordu, belki. Ama dev bir hindinin suratına benziyordu, sarkarak katlanan yanaklarında geniş bir tüy tabakası vardı. Kendimi tutamayıp iğne ucu bir gözüm ilişse, günlerce unutamıyorum suratını. Çirkinliği yetmiyormuş gibi, arkasında patlamış fermuarından iç donu gözükür, götünden düşmekte olan eteği bir zahmet toplamazdı. Kararımı çoktan verdim, sel, deprem, savaş.. çirkin bir kadından daha büyük acılı bir felaket yoktur. Bu acımasız talihsizliği tasarlayan Tanrı'yla aram açılıyor. Ahlakla ahlaksızlığı, güzellikle çirkini ayırd edecek tüm geleneksel ölçülerimi kaybettim. Bu uyuşuk, miskin, aptallar ve çirkinler sürüsünü, bir toplama kampında yakmalıyız. Sovyet bayrakları, afişleri ne kadar abartılıymış, güçlü yapılı, güzel adeleli işçi kızları. Yoksulluk insanın bedenini erittiğine, insanı aptallaştırdığına göre, bu kadar dinç, sağlıklı, güzel olabilmeleri mümkün değildi.

Konfeksiyon atelyesinden fırlayan yüzlerce kara küçük biçimsiz böcekleri, akıntılı cerahat gibi yüzlerce suratı gördükçe kafam karışıyor, altüst oluyorum. Kendimi toparlamak için manavın önünde dakikalarca sera malı çilekleri, kirazları seyrediyorum. Onlar da çok pahalı.

Yoksa çirkinlik, halkın kara isyan bayrağı mı? Görün bu suratları mideniz kalksın, görün ey insanoğlu paniğe kapılın, mutsuz olun, görün zıkkımın kökünü yiyin.

Rıdvaniye'nin sevgilisine ise, şaşıp kalıyorum, incecik bir oğlan, gururlu, sakin, duru bir yüzü var. Yolunu gözlüyor, bu ucube kızın etrafından centilmenler ve melekler gibi fır dönüyor. Birbirlerine sokulup sokak sokak sonsuz bir mutlulukla gözlerini kapatıp dünyayı unutuyorlar. İş çıkışı, heyecanlı, çalımlı bakışlarla kızı bekliyor. Nasıl başarmış bu leş parçası yüzü sevmeyi. Bu çocuk hangi ülkeden, nasıl bir dünyadan gelmiş!

Yıllar geçiyor, yaseminler gibi sevgilisini öpmekten dudakları kurumadı, baharlar geçiyor, çınar yaprakları çiğneyerek birbirlerine sarılmaktan yorulmadılar. Bense, çığlığıma hazırlanıyorum, bu akşam, olmadı yarın buz gibi kırılıp çığ gibi düşeceğim. Öyle mutlu yürüyüşleri vardı ki, işte yine geçiyorlar deyip, derin bir sevinçle tuhaf aşıkları izlerdi,insanlar. Ben ise kulaklarımın dibinde kramp geçirip kaskatı havada kalmış mızrak uçlu çığlık tarafından uçurumuma çekiliyorum. Ne zaman görsem bu boklu kumruları, çekingen, mahzun çocuğa küfürür, bu çirkin kıza niye aşıksın ki, budala diye küfürler savururum. Hiçbir aşk insanı bu denli kör edemez. Bizler çiçek tozları mıyız rüzgarla uçuşurken kime toslarsak onunla hazla sevişelim. Kontrolümü kaybediyorum, pamuk ipliğine bağlı hayatım, Türkan'ın çığlığıyla koptu, kırılacak. Çığlıklarıyla lunaparkta sörf yapanlara imreniyorum, iz süren av köpekleri gibi beynimin bağırsaklarını hırpalayıp kokuşturan çığlığı bekliyorum. Bir zamanlar Aziz Nesin, Talip Apaydın, Fikret Otyam, Yaşar Kemal, Orhan Kemal, Fakir Bayburt, onlarcası, köylünün, varoşlardaki insanların yasını, ağrısını, cahilliğini, çaresizliğini estetize ediyor, çok satıyorlardı. Kemal Tahir çok ciddiydi, plan ve program dahilinde köy romanlarıyla köylümüzü, yurdumuzu kurtaracaktı. Şimdi, bir telefon açıp en mahrem orgazm çığlıklarını dinliyorsunuz, haber bültenleri, acılı annelerin, gecekondularda saçını başını yolan yoksul insanların çığlıklarını pazarlıyor. Çığlıklarımız medyatik pazarda her Allah'ın akşamı şov görüntüleriyle montajlanıyor. Hepimiz, zevkli menekşe gözlerle dünyanın en azap verici seslerini katı bir psikolojiyle izliyor, bir de üstüne sanattan, edebiyattan sözediyoruz.

İşte burada, bu sokakta, odalarımızda, televizyonlarda bu çığlıklar, binyıllık tazeliğiyle hiç değişmiyor, bin yıldır çıldırtıyor, yüreği olan herşeyi yakarak, beyinlerimizi, kulaklarımızı kesiyor. Acıyla, yoksullukla cehaletle göğe yükselen çığlıkları satan, şova döndüren bu ülkede ne işimiz var. Çaresiz, zavallı insanların saçını başını yolarken fırlattığı can yakıcı çığlıklardan orgazm olan, dünyanın en sapık mutlu insanları oluyoruz.

Zevkle nasıl izlenir bu programlar, bu iniltiler, bu ağıtlar, keyifle nasıl seyredilir cenaze törenleri, cumartesi anneleri. İnsan ruhunun dinamitlendiği bu seslerle hepimiz eğlenip, oyalandığımıza göre, ne ülkesi, ne sanatı, ne vatanı, ne insanlığı. Osmanlı'da böyle yaptı işte, bu yoksulluğun çığlığını savaş narası Allah Allah seslerine dönüştürdü, yuttu, kaybetti.

Yeni bir tür, sapık, başka cins insanlar olduk.

İçişleri Bakanlığı önünde, akşamları, kaçamak sevgililer parkı vardır. Ana yoldan içi karanlık. Sevgililer ikişer ikişer tüm bankları doldurur. İçişleri bakanlığının önünde nöbet tutan polisin canı sıkılır, gelir, tek tek bankları gezip kimlik kontrolü yapar. Öpüşmekte, sarılmakta olanların keyfini kaçırır. El feneriyle iyice kimlik resimlerine, sonra kızarmış pembe yüzlü sevgililerin yüzlerine. Belinde ağır makinalı silah.

Ne zamandır ağlamaklı ve yalnız oturuyor Rıdvaniye. Sevgilisi çocuk yok ortalıkta. Garson Kemal'e sordum, "hayırdır, bizimki yalnız" dedim. "Polis, parkta tekme-tokat dövmüş bunları..."

Duygusallıkla salçalaşmış bu romantik aşktan ben de kuşku duyuyordum, ayrıntılarıyla dinledim. Polis niye dövsün. Gizli, cinsel bir entrika anlatır gibi, kulağıma, fermuar muhabbeti başlamış bankta. Kız boylu boyunca banka uzanıyor, oğlanın fermuarını açıyor. Yalap şalap tutkuyla kendilerini kaptırdıkları bir anda, polis yakalıyor.

Tamamlanmamış bir orgazmın ortasında dövülmek kadar insanı ne acıtabilir? Oğlan, ağrına gitmiş olmalı hiç ortalıkta görülmüyor, Rıdvaniye, mutsuz, çökmüş, sigara ve çayla ağlayıp duruyor. Garson Kemal, kızın ezik, düşkün halini gördükçe, kulağıma: "..mına koduğumun memleketinde garibanların yiyişmesi bile yasak..."

Öyle günlerce işledi içime. Tam sırası, bas çığlığı, parala üstünü... Emir verdim kendime, bas çığlığı.

Tam da o sırada, Türkan'ın çığlığı Sakarya'da korkunç tınlamasıyla patladı. Uçurumundan düşen çığlıkla senkronu nihayet yakalamıştım, basıyordum ki çığlığı...

Yanımdaki masadan, benden önce, Rıdvaniye, yeri göğü titreten, bomba düşmüş gibi şangur şungur çığlık atıp, aynaları kırmaya, sandalyeleri parçalamaya başladı.

Neye uğradığımızı şaşırdık, garsonlar sakinleştirmek için kollarından tuttu. Garson Kemal kulağıma, "kopardı ipi, rahat etti!" dedi. Su, kolonya getirdiler. "Nefes al bacım, sakin ol bacım" sesleri arasında kızın masasında buldum kendimi.

Niyeyse, ne biliyorsam, ben de nasılım ki, kızı sakinleştirmeye çalışıyorum, ağzımdan ilk çıkan laflar: "Bak ablacığım, Kanuni Türk tarihinin en büyük padişahıdır." O bile iki kere büyük yenilgi yaşadı. Biri Viyana kuşatması, gittiği gibi geri geldi. İkincisi Malta Kuşatması... Turgut Reis şehit oldu. Otuzbin levent sulara gömüldü. Bugün bile Malta'da Turgut Reis adında lokantalar vardır..."

Garson Kemal tuhaf tuhaf gözlerime baktı, kızı kimlere teslim ediyoruz gibisinden beni bir kenara çekti. "Bir saniye Nihat ağbi, sen şöyle çekil..."

Oysa ben daha hazırlıklıydım ipi koparmaya. Rıdvaniye benden önce kopardı. Çok düşündüm bunu, anladım ki domuzdan, eşek kestanesinden olsun aynılık acısı duyacağım bir sevgilim olmamış.

Aradan yıllar geçti, Kemal'i gördüm. "Hatırlıyor musun Kemal Rıdvaniye'nin Türkan'ın çığlığıyla ortalığı birbirine katmasını". "Zavallı, kafayı yedi, gitti... Sonra gülerek yüzümün içine bakarak" "Sen de az değilsin, neydi o Viyana kapıları Napolyon... Neyse iyi görünüyorsun, toplanmışsın..."

LEBLEBİ GİBİ KARİKATÜRLER

met üst

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Ne yazayım da ne diyeyim?

Simavi Yarışması'na katılmış bir karikatür gibi ekrandaki görüntü: Daha önceki yüzlerce örneği gibi, yine bir emekli sabahın köründe kuyrukta can vermiş... Vergi iadesi alabilmek için girdiği kuyrukta ölen adamcağızın üzerine gazete sayfaları örtülmüş... Örtülen gazetede hemen dikkati çeken bir kelime var, 1 Ocak tarihli Hürriyet'in manşeti: "BAŞARMALIYIZ!.." Neyi başarıyorsunuz?.. İşte sizin başarınız bu kadar olur... Tüm iktidarlara yakın duran Hürriyet ve benzeri azman medya, hep "HAYDİ TÜRKİYE" modeli "gaz veren" manşetlerle beslendi... Faydaları sadece kendilerine ve araları bozulana kadar politikacılara oldu. İşte azman medyanın sayfaları bazen halka fayda sağlıyor, yoksul ölülerin üstüne seriliyor, manşetteki çelişkiye rağmen buna da şükür!!!

Azmanlar, "Centilmenlik Anlaşması" imzaladı... Artık medya sektöründen adam atmak daha da kolaylaşıyor.. Bir büyük medya organının attığı adamı bir başkası almıyor, bu kural uzun zamandır geçerli... Nedir, çalışsın köpek, kafası bozulursa şu gazeteye, bu televizyona kolayca geçemesin!.. O köpekler sayesinde patronlar, patronluklarını sürdürüyor... Her sabah aynı saatte milyonlarca köpek uyanıp bilmem kimin işyerlerinde çalışmaya gidiyor... Patron, herşeyini onlara borçlu, fakat patron istiyor ki, onlar herşeylerini kendine borçluymuş gibi yaşasınlar... İstemiyorlarsa gitsinler... Dışarda "işsiz köpek" çok!...

Yıl boyunca beşyüzmilyon kere duyacaksınız, hadi bi kere de benden okuyun **"2000'e bir kala"** nedir bütün bunlar? Bunların hepsine birden hangi enerjimizle katlanacağız?.. Bu "Postmodern Lale Devri" daha ne kadar bu hızla, bu coşkuyla sürecek?..

Bu hafta Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde faşistlerin satırlı, bıçaklı saldırısı yaşandı... Bu nedir?.. Hangi akıl, bir "insanın" eline satır aldırtır, o satırla başkasına vurdurtur?.. Bir gece önce, "Yarın satırımı alıp cihata gideceğim?" diye düşündü mü o faşistler?.. Bunu bile bile nasıl uyudular?.. Hangi rüyayı gördüler?.. O gece o satır nerede duruyordu?.. Duvara dayanmış bekliyor muydu?.. Kavganın da bir haysiyeti vardır, insan insana satırla saldırır mı?.. O satırın "erdemine" varabilmek için faşist olmak lazım, ne kadar düşünsek çözemeyiz... Elimizden gelen bir satır laf: "Siz vatansever, milliyetçi falan değil, kana susamış canilersiniz."

Bir başka yarma, "'milletvekili" sıfatı taşıyan biri Meclis'te kadın dövmüş... Gerekçeye bak, kadın döner kapıdan yavaş geçmiş, yarma buna sinirlenmiş... Lan bu nedir?.. Sadece mizah yazılarında olabilecek manyaklıkları yaşatıyorsunuz bize... Neyin esprisini bulacan da hangi konuyu "işleyecen" artık?..

Bülent Ersoy kaza geçirmiş, ölümden dönmüş, sanatçının kocasıyla Sabah muhabiri arasında tartışma, daha doğrusu itişip kakışma yaşanmış, Sabah haberi şu başlıkla veriyor: "Transseksüelin kabadayı kocası!" Akılları sıra Bülent Ersoy'a "transseksüel" diyerek hakaret ediyorlar. Çünkü "başka" olan aşağılanmayı hakeder. Transseksüeller, eşcinseller, hatta aseksüeller sapıktır, sadece erkekler normal ve asildir. Kadınlar da fiziksel olarak güçsüz oldukları için ezilmeye mahkumdur. Yüce meclisimiz ve necip basınımız tam bir uyum içinde. Güçlü olan kazanmayı hakeder!

Alem global olmuş. son ABD saldırısında 68 Iraklı öldü... Bu ölüler batı ülkelerinden olsa, dünya ayağa kalkardı. Kim n'aparsın iletişim çağında çapsız, zavallı Iraklıları? "2000'e bir kala" ABD, küresel dünyanın anasını belliyor... Tıpkı ABD doları gibi, bir ABD vatandaşı 500 Iraklıya, 250 Türk'e, 20 Rus'a, 2 Fransız'a eşit... Bu şartların aleminde 40.yılına onurla giren Küba Devrimi'ne selamlar...

"2000'e bir kala" benim ülkemde başbakan kim olacak, Erez mi Ecevit mi?. Ne farkeder... Yönetim asla sende olamadıktan sonra ömür boyu başbakan olsan n'olur?.. Sağı sol, faşizmi de sağ sanan bir ırkın ahvadıyız...

Neticede bir "geyik" aktarayım: Ana Britanicca ansiklopedisi, Hz.İsa'nın doğum tarihi için "yaklaşık İ.Ö.6" yazıyor... Nasıl yani lan?.. Hangi İsa'dan Önce 6?.. İsa o lan... Arkadaşlar, 2000'e beş yıl önce girmiş bulunuyoruz, hayırlı olsun...

SELÇUK ERDEM

Alp Tamer Ulukılıç
Şahsi sergi
Tuhaf Resimler
"ARDA SANAT GALERİSİ"
12 Ocak ve sonrası
Ayrancının yukarısı
Hoçdere Caddesi
122/9 Ankara
Cümlenizi bekleriz

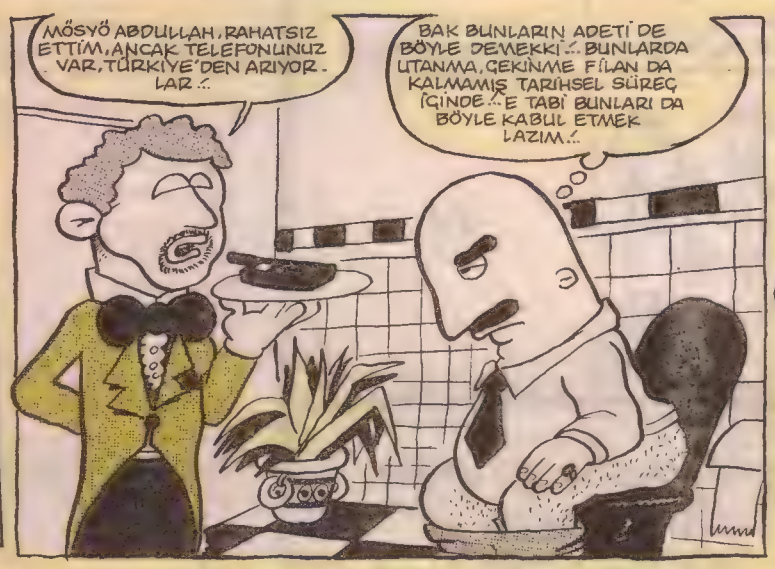

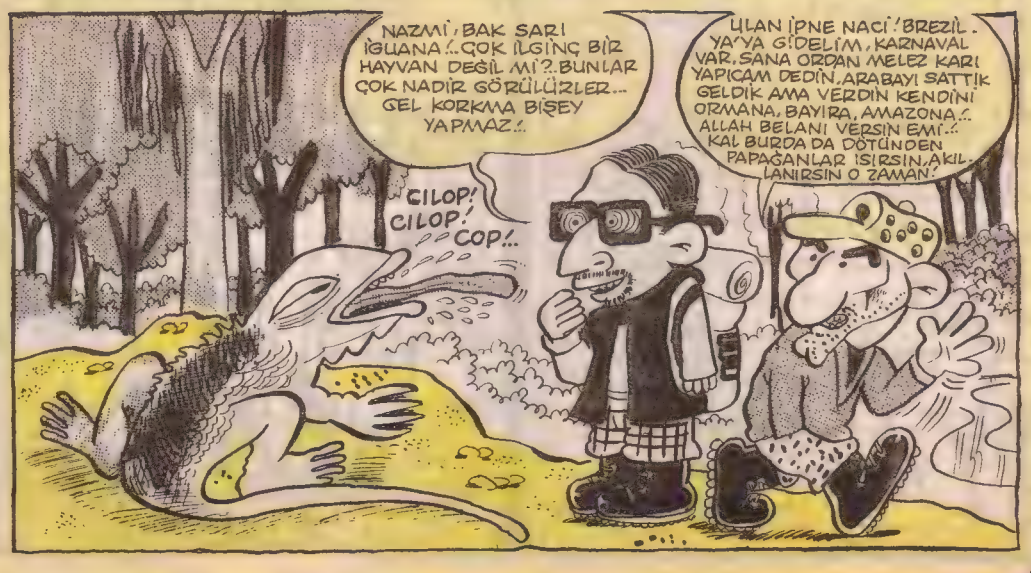

ORÇUN KUNEK

Haftanın kaseti

Bu hafta sizlere süper ses sanatçısı **HARUN YÜZOTUZMARK**'ın son kaseti **"ÇOK UYKUM VARSA POLEMİĞE GİRMEM, Bİ İKİ SAAT UYUR KALKAR SONRA TARTIŞIRIM"** Adlı yeni çıkan esersel kasedini tanıtmaktan gurur duyarız.

A - YÜZÜ

1- Gün ağarırken vardım psikoloğa derdim söyledim dedi "Sinerseldir" oy sinirseldir (Slow)

2- Eğer yılan olsaydım millet kıllanmasın diye mümkün olduğunca az tıslardım

3- Çok uykum varsa polemiğe girmem, bi iki saat uyur kalkar sonra tartışırım

B - YÜZÜ

1- Yüzde on indirim yapınca kısa bi süre yalaklanma duygusu yaşadım tezgahtara karşı (slow ki ne slow)

2- Şirin bi insan görünce maaş bağlayasım gelir (Ayda bürüt Doksan milyon net yetmişbeş milyon. civarında)

3- Kuzey avrupayı avcumun içinden daha iyi biliyormuşum gibi davrandım yıllar boyunca (Slow)

"Eğer yılan olsaydım millet kıllanmasın diye mümkün olduğunca az tıslardım"
adlı şarkının sözleri

Eğer sevdiceğim
Eğer yılan olsaydım
olur olmaz yerlerde
halka açık ortamlarda
çok gerekmedikçe
asla tıslamazdım
oh bebek asla tıslamazdınm
Çünkü gülyüzlüm

Eğer tıslarsam
insanlar kıllanır
"Aha yılan,işte yılan" diye
üzerime hücüm ederler
sopayla vurmaya
silahla yaralamaya çalışırlardı
oh bebek çalışırlardı
aslında haksızda sayılmazlar
huzurlu bir ortamda
oh bebek huzurlu bir ortama
giren bir yılan
ne rahat bırakır nede huzur
insanlar ha soktu
ha sokacak diye
tedirgin olurlar
oh bebek tedirgin olurlar
o yüzden tıslamak bi yana
"Merhaba fevzi abi Nassın"
falan diye
dialog kurmaya çalışırdım
kuramasamda efendi efendi
dururdum
öyle kıvranmak sürünmek
hele tıslamak
milleti tedirgin etmek
Asla bana yakışmaz
kime diyorum bebek
Alooo bebek fiyvvvvv..
Copirayt mopirayt..her hakkı
saklıdır çalan çırpan eşşoğlu
eşşektir zındıktır godoştur

ATENŞIN ATEYNŞIN..DİKKAT DİKKAT ..ORÇUN KUNEK..in tüm eserlerinden oluşan Kitabı çok yakında çıkıyor..Ayrıca ORÇUN KUNEK İLÜSTRASYONLARI sergisi oda çok yakında LEMAN KÜLTÜRDE..ATENŞIN MATENŞIN DİKKAT MİKKAT FALAN FİLAN..

SONER GÜNDAY

BAYIR GÜVÜ

FEYHAN GÜVER

(*) Yani kabahatli popo kendini belli eder...

NESRİN TOPKAPI VE ASENA

17 yıl sonra yılbaşı gecesi nostalji tadında televizyona çıkan Topkayı'yı, o gece tüm medya eğlenmekte olduğu için izlememiş olmalı ki, 17 yıl önce-sonra üzerine yazılar çıkmadı. Bu derin boşluğu, evde mandalina soyan bizlerin gidermesi, gerekiyor. Zaten, ülkemizde onca dansöz var, lakin bir "dansöz eleştirmeni" eksik. Eksik olmayalım. Nesrin Topkapı, biraz anne mahremiyetinde ama, büyülü ve zarif bir dansla, yeni yetişen dansözlere sıkı ve ince bir ders verdi. Adıyla ekol oluşturduğu ve dansı rüya gibi yaptığını gösterdi.

Zaten, dansöz, köçek konusunda bilgi eksikliğimiz en az siyaset kadar vahim. Önce şunu öğrenelim ki, bugün ortaanadolu erkeklerinin oynadığı köçek İstanbul'da hiçbir zaman revaçta değildi. Mustafa Altıoklar, Kanatlarımın Altında filmde bir kazmalık daha yapmış, otuz yaşında kürek suratlı bir adama köçek oynatmış. Gerçekte köçekler yeni yetme çocuklar tarafından oynanırdı. Ergenlik sonu sakalları çıktığında dansözlük hayatları da biterdi. Ve bu köçeklerin bağlı olduğu, yetiştirildiği okullar (tarikatlar) vardı. Hatta, 1850'li yıllara kadar İstanbul meyhanelerinde köçekçe ve tavşanca pek revaçtaydı. Türk müziğinde tavşanca oynak bir makamdır, oynayanlar saki kızlardır, tavşan kılığında elbise giyerler. Rum ve Ermeni ağırlıktadırlar, 19. yüzyılın başında Amerika'da ortaya çıkan playboy tavşan kızlarının şekil ve biçim olarak Osmanlı'dan yürütüldüğü aşikardır, ancak bizim saki tavşan kızlarımız fazladan dans ederlerdi. Türk filmleriyle başlayan ve bugüne kadar ekranlarda izlediğimiz dansözlük için hep Arap şeyh ve çadırlarıyla derin bir ilişki kurulur ki, bu da sakat bir fikirdir. Bizim kültür haritamız ipek yoludur, Hindistan'da, Çin'de asırlar boyu imparatorluklar kurduk, bugün Hint kızlarının dansları, orjinidir dersek fazla yanılmayız. Ancak, kültürel olarak dağa, erkek, kız kaldırmak, oturak alemlerine, saray eğlence hayatına kadar derin bir defter açmak lazımdır ki, açılmamıştır.

Şimdi bilinen, görünen, otel lokantalarında, Sulukule'de revaçta olan bu dansözlük, yani göbek atma sanatı, ki uzun yıllardır kaşık ve zil kullanmıyorlar. Asena adlı dansöz kızımız, azmine güvenip Amerika'daki yarışmalara katılacağını söylüyor, kabiliyet olarak buna çok yatkın, pek becerikli. Ancak, birçok dansöz kızımız gibi Asena da sağa sola kişneyen atlar gibi telaş içinde koşmayı, kaburgalarını, sakatatlarını oynatmayı, et, kemik gösterisini henüz dans sanıyor. Daha da ileri gidip, cinsel şovun sonunda, ki tüm dansözler yapıyor bunu, yere yatıp, düzüşme pozisyonu alıp, çiftleşme anı temposuyla titremeyi pek maharet sanıyorlar. Yılışmak, sırıtmak zorunda da değilsiniz, soğuk bir tebessüm ya da kibirli bir gülümseyiş de deneyebilirsiniz, hatta ürkek.

Dansözlük gerçekte bir cinsel, erotik bir şovdur. Ancak, birebir, yatakta yatar gibi uzunboylu (ki batı pornosunda buna misyoner pozisyonu denir) yatıp, alttan yukarı tepinmenin, dansla ilişkisi yok. Olsa olsa, seks, porno filmi belgeseli tadında olur. Diyeceksiniz ki, o da lazım, ayrı mesele. İkinci bir ayrıntı, tüm dansözlerimiz darbuka şov yapıyorlar, darbukanın ritmlerine kilitlenmiş durumdalar. Ki, biraz da Kandıralı'nın klarnetini, ya da daha ince sazların büyülü insan tenini eriten melodilerini kullansalar.

Sanatçı lafını pek sevdikleri için, bir kardeşleri olarak ikaz edeyim, gerçi Hakkı Devrim varken bana düşmez, sanat, "birebir" ölçülerde takdim edilmez. O zaman cinsel şovunuz, kerhane belgeseli olur. Sanat, bir "taklit" mekanizmasıdır. Mahremiyeti pek ağır pozisyon ve durumlar aynen gösterilmez. Estetik ölçüler içinde stilize edilir. Ki, dünya dansları içinde bizim dansözlerimizin dışında yere uzanıp orgazm numaralarıyla dans bulamazsınız, ilkel Afrika kabileleri dahil. Bu şovlarla medyamızda, Sulukule'de, otel lokantalarında yeni zengin tücacarlarımızın kucağında büyük paralar kazanırsınız, ancak, herkes sizin gibi aptal ve şarlatan ve cıvık değildir.

İşte, otellerimizde yeni çalışmaya başlayan, ince, kavak gibi uzun beyaz Rus kızları, bu dansı çok geçmeden bizimkilerden iyi yapmaya başladı. Nedir bu durum, milli göbek ve kıvırma sanatımız elimizden gidiyor, kültür bakanlığımız, medyamız uyuyor.

Hazır danstan, oyundan söz açılmışken, ikinci bir husus, kalbimde bir yaradır ve ilk defa şimdi burada açıklıyorum. Oyun havalarının, folklorün bu kadar renkli olduğu bu ülkede, neden sahnelerimiz dansözlere teslim edilmiştir. Çünkü, bir milli manyaklık sonucu, tüm oyunlarımız "ekip takım" yarışmaları şeklinde yapılmaktadır.

Yani, bir "çiftler" çiftetelli, "çiftler" zeybeği bilinmez, yarışması yapılmaz. Oysa mahallinde, geleneğin içinde, bu oyunu iyi bilen eski ağbiler, ustalar kalktığında, acemi ve yeni yetmeler saygıyla yerlerini onlara bırakır, kenardan seyrederler. Tüm folklörümüz için bunu diyebiliriz ki, tüm yörelerimiz "tek" kişilik folklor oynayabilir. Her neyse, milli bir oyunumuz olduğu halde bugün bu ülkenin en iyi çiftetellisini kim oynar, bilemeyiz. En iyi zeybeğini kim oynar kimse bilmez. Diyeceksiniz ki, bir bu eksikti, ayrı mevzuu.

N.G.

LeM MİZAH DERGİMİZ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sayın Leman Okurlarına,

Mektubuma İstanbul Tabib Odasının yayın organı Hekim Formu aralık 1998 sayısında doktor raporları ile ilgili özel olarak hazırlanan bir "dosya"nın duyurusunu yaparak başlamak istiyorum.

Bu dosyada özellikle şaibeli doktor raporları incelenmiş. Hekimlerin ne tür durumlarda sahte raporlar hazırladıkları çok değişik örneklerle anlatılmış, öyle ki ulusal kurtuluş savaşımız sırasında Ankara valisini Çerkez Ethem'in hışmından kurtarmak için "şaibeli" doktor raporunun kullanılmış olduğuna dair bir bilgiyi de bu dosyada okuyabiliyoruz.

Bu dosyanın bence en önemli yanı 1995 yılında işkenceye maruz kaldığını ifade eden 7 gencin vucutlarındaki izlerini sahte rapor hazırlayarak gizlemeye çalışan Dr. Nur Birgen hakkında yazılanlar... Yayınlanan belgeler öyle somut ki, sanki güvenlik güçleri sırf Dr. NB ceza alsın diye 7 genci önce Taksim hastanesinde muayeneye götürmüşler burada en az iki hekim taarfından şahısların vücudundaki izler yazılı olarak tesbit edilmiş, daha sonra Dr. NB gençlerin vücudunda darp ve cebir izi olmadığına dair kati rapor vermiş, bu rapordan bir gün sonra DGM Adli Tabibliği yine bir rapor hazırlamış. Bu raporda Taksim Hastanesi hekimleri tarafından hazırlanan raporla çok uyumlu...

Türk Tabibleri Birliği Yüksek Onur Kurulu da bu somut deliller karşısında Dr. NB'ye mayıs 1998'de 6 ay meslekten men cezası vermiş. Ancak Dr. NB'nin mensubu olduğu Adli Tıp Kurumu Başkanlığı ve Adalet Bakanlığı bu olayla ilgili ilk duyumu aldığında hemen iç soruşturma açıp konuyu iç disiplin açısından soruşturacağına; Dr. NB'yi Türkiye'deki Adli Tıp örgütlenmesinde işkence iddialarının adli tıp açısından değerlendirileceği en yüksek karar merciinin başına 3. İhtisas Kurulu başkanlığına getirmiş ve TTB Yüksek Onur Kurulu kararı açıklandıktan sonra da ne TTB'nin verdiği cezayı uygulamaya yanaşmış ne de Birgen'i başında bulunduğu kurul başkanlığından almış.

Ülkemize barış ve demokrasi içinde yaşamamızın tek yolu hukuk kurallarını işletilmesidir.

Hekim Formu dergisinden anladığım Türk Tabibler Birliği ve İstanbul Tabib Odası iyi hekimlik ortamı yaratabilmek için yasaların kendilerine verdiği görev ve sorumlulukları yerine getiriyor / getirmeye çalışıyor ve hekimlik mesleğinin önemli bir sorununu tartışmaya açarak ve iyi hekimlik yapmadığına kanaat getirdiği üyesi hakkında aldığı kararın dayanaklarını meslek odasının yayın organında yayınlayarak da aldığı karara sonuna kadar sahip çıktığını ifade ediyor.

Şimdi benim beklediğim mevcut yasaların uygulanmasının sağlamakla resmen görevli adalet bakanlığının da yasalara uymasıdır.

Dr. Önder Özkalıpçı

Koordineli Bir Öğrenci Düşünün Hazin Sonu,

Tarih 89-90-91. Henüz lisedeyim. Üniversiteler kıpır kıpır. Yumruklar havada ve haykırılıyor. "YÖK Defol!" Toplumun tüm kesimleri ayakta. Öğrenciler alkışlanıyor. İçten içe bir demokrasi isteği her yanı sarıyor. Ama ne oluyorsa oluyor öğrencilerin bu işleri başaran dernekleri polis, idare ve en önemlisi kendi aymazlıkları ve heyecanlılıkları sayesinde yok oluyor. Ama YÖK dimdik ayakta.

Tarih 95-96-97. Artık üniversitedeyim. Senelerdir yaprak kımıldamıyor. Derken büyük bir harç zammı ve 89-90-91'i aşan sansasyonel ve kitlesel öğrenci eylemleri başlıyor. Halk öğrencilerin yanında.

Ben de büyük bir coşkuyla bu eylemlere katılıyorum. Her eylemde umudumuz büyüyor, isyanımız yayılıyor. Bazıları "Ne oluyoruz! Yoksa yeni bir 68'mi?", demeye başlıyor. "Artık bitti!" diyenler hayretler içinde bu kabarmayı seyrediyor. Ama bazıları da var ki, bu işten kendilerine pay çıkarmaya çalışıyor. Bunlar sayesinde önce öğrencilerin eylem birlikteliği parçalanıyor, sonra öğrenciler "bilmem ne örgütünün gençliği" isimleri altına çekilmeye çalışılıyor. Benim de içinde yer aldığım ve en çok dayanan "koordinasyon"da sonunda bunlar gibi dağılıyor. Tabii ben ve benim gibi çoğunluk öğrenci kitlesi iktidar için birbirlerini yiyen bu arkadaşlar sayesinde "bu işler"den uzaklaşıyor. Mülkiyete karşı çıktığını iddia eden bu arkadaşlar ev sahipliğinde, misafirlikten bahsediyor ve bombayı patlatıyor. "tak sepeti koluna, herkes kendi YOL'una" Tabi ki YÖK yine dimdik ayakta. Ne kadar tanıdık bir film değil mi? Herneyse İstanbul Üniversiteleri'nden Öğrencilere başarılar...

Elif Dervişoğlu

Aptal Yasaklar,

Saçmasapan yasaklarla dolu bir lisenin 2. sınıfına gidiyorum. Devletimizin güya her ihtiyacını karşıladığı, bizden para alınmadığı bir devlet lisesindeyim. Öyle salak yasaklar var ki. Bu yasaklar okul içinde bir kanun gibi üstelik! Saçını bağla okul formasını her şeyiyle giy, renkli kazak giyme, çorabın şu renk olmasın, kaşlarını alma hele ip gibi hiç alma boku yersin ve bunun gibi birçok yasak daha! Bence bizim giyimimizle, saçımızla, başımızla uğraşacaklarına eğitimimizle uğraşsalar, aptal geyik dersleri yerine ters çözülen matematik, fizik, kimya dersleri verseler. Yooo önce disiplinmiş. Böyle disiplinin... Bizi böyle sıkarak daha kötü düşünmemizi en önemlisi de okuldan nefret etmemizi sağlıyorlar. Bir farkında olsalar keşke. Olabilir, sigara zararlı, yasak olabilir. Ama okul çıkışlarında bir gelseler de öğrencilerin ağızdan ağıza iğrenç bir şekilde bir sigarayı nasıl paylaştıklarını görseler. Hiç birisinin bir gün geldiğini görmedim. Bunu bırakın okul çevresindeki hap satıcı serserilerle uğraştıklarını asla görmedim. Göreceğimi de pek ummuyorum zaten. Hepsi göstermelik o yasakların, okul içi yasaklar, uydurmalık disiplin. Önemli olan bizim lisenin adı disiplinli lise çıksın. Oysa ki ne kadar aptalça ve yanlış!

Bir de öğrenciye tastiknamesini eline verip, okuldan atmak var. Bu taktikname değil .iktirname aslında öğrencileri başından atıyor okul. Öğrenciyi okuldan atmak zaten gördüğüm en saçma olaylardan birisi. Okul o öğrenciye sahip çıkmalı, yanlış davranışları varsa düzeltmeli, kötü dersleri varsa nedenlerini araştırmalı, sorunlarına yardımcı olmalı, tastiknamesini verip, başından atmamalı. Bizim çok akıllı, o üstün zekalı okulumuzda daha bir dönem bitmeden 15 öğrenci atıldı. Yani okulumuzda kötü davranışları olanları barındırmıyorlar güya. Bir de iyi bir halt gibi şantaj yapıp "Bakın 15 kişiyi attık, davranışlarınıza dikkat edin, sizi de atarız" uyarısında bulunuyorlar. Hiç bir okul tabii ki o an için kötü davranışları olan öğrenciyi, dersleri iyi olmayan öğrenciyi istemez, başından savar. Bütün okullar böyle yaparsa, ne olacak? O artık toplum için zararlı biri haline gelecek. Ama okul o öğrenciye köstek olacağına, örnek olsaydı herşey bambaşka olurdu. Belki de orda burda tamirci çırağı, kuaför çırağı olacağına, liseyi bitirir, üniversiteyi kazanır, iyi bir iş sahibi olabilirdi. Topluma da faydalı birisi olurdu. Zaten Türkiye'deki eğitim sorunu buradan kaynaklanıyor.

Liseden atılınca aile okulu zorla bıraktırıyor. Al sana lise terk!

Okullarımız daha başında defetmeye devam etsin bakalım. Ne zaman akılları başlarına gelecek de aptal yasakları bırakıp, bizim eğitimimizi iyi bir hale getirecekler.

Ayrıca devlet okullarında karne, diploma parası gibi bizim vermemezi gerekmemesine rağmen verdiğimiz paralar var. Vermedik, itiraz ettik, sonuçta yine onlar galip geldi. Umarız devletimiz geleceğin nesillerine sahip çıkar. Koyduğu kuralları uygular, bizi de sevindirir. Aslında devletin başına babam zamanında başta olan adamlar yerine gençler getirilse çok daha iyi olur. En azından olayları görmezlikten gelmezler! Lemancılara sevgiler

G.D.A. - Ankara

Tutuklu Seçme Sınavı,

Leman'ı ilk olarak İstanbul'dan Elazığ'a giderken uzun yolun sıkıcılığından sıyrılmak, gülerken düşünmek için otogardaki bir bayiden aldım. Tabi kendisiyle daha önceden de bir tanışıklığım olmuştu. Cafelerde ya da orda burda bir masanın üzerinde görüp de şöyle bir göz gezdirmiştim. Ve o uzun yolculuktan sonra ikinci kez bu sabah işe gelirken aldım. Ne bileyim birden almak geldi içimden. Ve artık devamlı almak istiyorum.

Liseyi geçen sene bitirdim. Bu sene üniversiteye hazırlanmaya çalışıyorum. Ve aynı zamanda da böyle bir coğrafyada üniversiteye hazırlanışımdan korkuyor ve utanıyorum. Acep nedendir ki diye kendime yoğun bir şekilde, ısrarla sorup durdum. E doğal olarak da bir cevap bulup da kendimi rahatlatamadım. Ama en büyük doğal hakkım olarak düşündüm. Yalnız bu aramızda kalsın olur mu? Coğrafi konumdan olsa gerek düşünebildiğimi öyle herkese söyleyemiyorum. Eğitimin bu denli çarpıtılmışlığının sorumlusundan hesap soramamanın ezikliğini yaşıyorum. Aslında insanlar biraz olsun sol kulaklarını kapatsalar ya. O zaman, ne güzel birazcık sağ duyulu olurlar. Hem belki de eğitimin çarpıtılmışlığından sorumlu olanlardan istediğimiz gibi hesap sorarız. Ve bizden sonraki nesillere eğitimin en alasını sunarız. Bir de öyle bir coğrafya ki: -dü diyoruz. Karşımızda iki adet korkunç ve bomboş bakan gözler. -şu diyoruz. Dememize kalmadan bileğimizde kelepçeler. (Made in Turkey) -nü diyoruz. Dediğimiz anda soluğu mahkemede alıyoruz. -yo diyoruz. İçimizde buruk bir sızıntı oluşturuyor, bizi götürdükleri arabanın arkasından annelerimizin "O daha bir çocuk" deyişi. -ruz diyoruz. İşte, en sonunda demir parmaklıkların ardında olsa söyleyebiliyoruz. (Düşünüyoruz) Eğitimin çarpıklığından söz ederken ta nerelere geldık. İkisi de birbirine bağlantılı mı sanki?! Halbuki hiçbir alakaları yok. Eğitim kurumlarıyla cezaevleri güzel bir ikili oluşturmadıkları halde nasıl oluyor da güzel bir ikiliymiş gibi sunuyorlar bize. Ve biz nasıl kanıyoruz bunlara. Kanmıyoruz aslında ama birşeyler de yapamıyoruz. Son olarak da şunu demek istiyorum, bu iki ayrı olayı, birbirine ilişkili olarak gözümüze, ruhumuza ve hayatımıza sunanlar üniversite giriş sınavının adını da değiştirmeli. Mesela Öğrenci Seçme Sınavı değil de (Tutuklu Seçme Sınavı) olabilir. Ne dersiniz olmaz mı? Olur, olur bu coğrafya üzerinde herşey olur... Kendinize çooook iyi bakın. Gerçekten çok başarılısınız. Hepinizi öpüyorum. Ve başarılarınızın devamını diliyorum. (Unutmadan Filiz Halam'a sonsuz sevgilerimi yolluyorum) Hoşçakalın

Arzu

Çiçeğin Gözü Yıldızlardaydı...

Ben onu hiç tanımadım. Ama aynı yer ve aynı zaman dilimlerini paylaştık. Belki de birbirimizi görsek bile hiç bir zaman fark edemedik. Paylaştığımız mekanın adı Ege Üniversitesi idi ve onun ölü bulunduğu tarih 24 Aralık 1997. Dediklerine göre İletişim Fakültesi tuvaletinde intihar etmişti. Tabi ki inanmadım. O muhalif bir öğrenciydi ve polis onun gibileri sevmezdi. Otopsi sonuçları geldiğinde gerçek ortaya çıktı. Asılmadan önce bayıltılmıştı. Daha sonra öğrendik ki 27 Kasım 1997'de gözaltına alınıp muhbirlik teklif edilmiş ve bunu reddetmiş. İzmir'li öğrenciler inatçı bir mücadele başlattı.

İstediler ki katiller bulunsun. Üniversite öğrencisine sahip çıksın. Milyarlar harcayıp özel güvenlik birimleri kuranlar sadece sözler vermekle yetindiler. Ama öğrenciler yılmadı. Her çarşamba, onun 2. sınıf öğrencisi olduğu İletişim Fakültesi önünde toplandılar. Toplu halde rektörlüğe yürüdüler, savcılığa yürüdüler ve yüzlerce kişi polisler hakkında suç duyurusunda bulundular. Sonuç hep aynıydı. Yaptıkları katillerin yanına hep kar kalıyordu. Onun düşleri, idealleri vardı. Herhalde böyle bir ölümü hiç düşünmemişti. Şiirlerde okuduğu, hayalini kurduğu bir ülkede yaşayabileceğini ummuştu belki de. Ama büyük devletin korkunç kulakları ondan rahatsız olmuş ve demir elleri onu boğmuştu. Ali Serkan Eroğlu öldürüldü, peki ya Ege Üniversitesi altında ezilmeden bu kara lekeyi daha ne kadar taşıyabilecek? Şimdi öğrenmek istediğim yalnızca bu.

İzmir Üniversiteleri Öğrenci Koordinasyonu'ndan bir öğrenci.

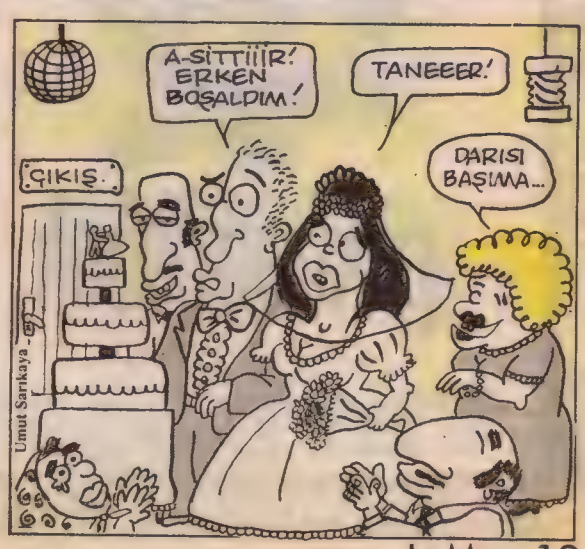

LeM
Sayı: 374...
9 Ocak 1999...Cumartesi...
● Yayımlayan: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 - 251 52 67 ● **Abonelik için:** 244 15 11 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0
● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Zihirbaz Şöbiyet ve Agresif Tavşan

GÖKHAN DABAK

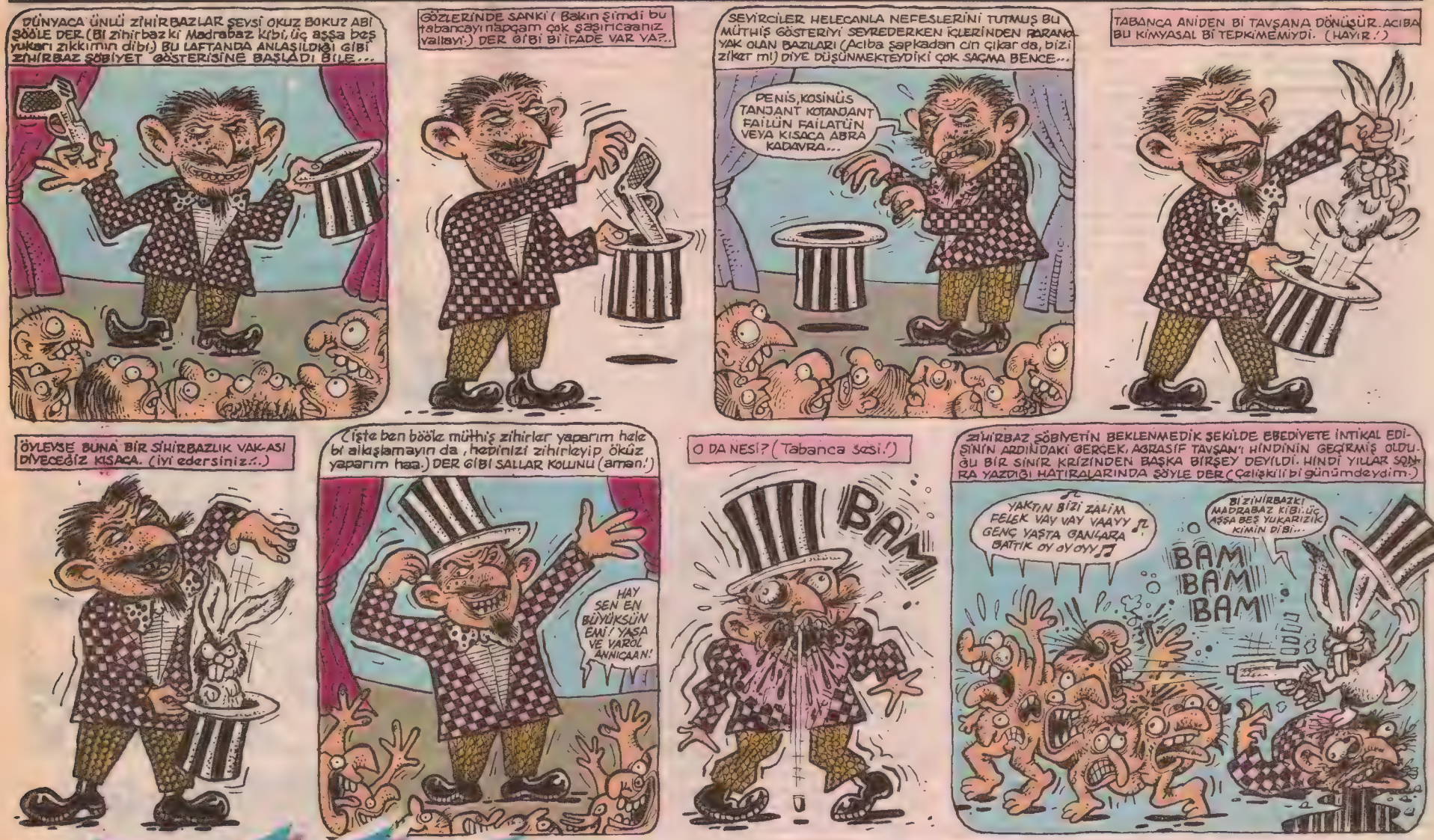

GÖKHAN DABAK
Reçel
MÜZİK MARKETLERDE
Reçel Çıktı... LeMan
Reçel
gökhandabak
♫ DUDAĞINAA REÇEL BULAŞMIŞ... SORDU BEZ NEREDEE ♫ DEDİM Kİ SAKLADIMM BİL BAKALIM NİYE... ♫
Reçel Çıktı... LeMan

GELİYOR

TEK KİŞİLİK STAND-UP
ATA DEMİRER
Her Pazartesi Saat: 21:30'da LeMan Kültür'de

12 - 13 - 14 Ocak Grup
ÇIĞ
Konserleri LeMan Kültür'de
Rezervasyon için Tel: 249 91 13

● Göksal, telefonunu kaybettim,dergiye bırak... GÖKHAN

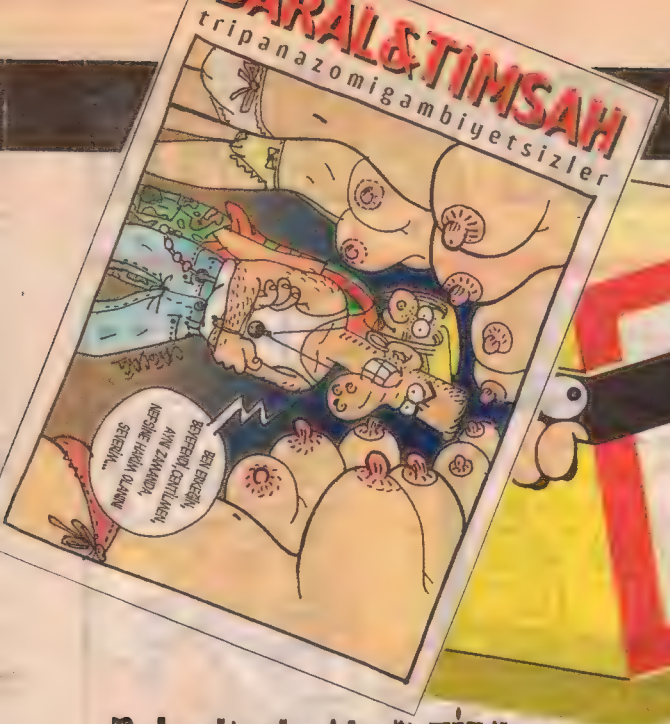

BAYRAM KARTPOSTALINIZ LEMAN'IN İÇİNDE.
14 Çizerin 14 farklı kartpostalı.. Şansınıza ne çıkarsa.. Bayiinizden istemeyi unutmayın

ISSN 0-1300-4867-4
16 Ocak 1999 Cumartesi Sayı: 375. 200.000 TL. (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Bahçelievler'de 7 TİP'li genci eterle bayıltıp boğazlayan, onlarca insanın kanına giren seri katil yakalandı

Tüyler ürperten, soğukkanlı ve hunhar cinayetler işlemiş, onlarca insanın kanına giren katillerden kahraman yapan tek ülkeyiz. Haluk Kırcı gerçeğinde fazla söze gerek yok. 7 TİP'liye Uyguladığı vahşetle dava arkadaşlarını bile küsturan Haluk Kırcı'ya bırakıyoruz sözü... "Çatlı arabayı hareket ettirdı ve Eskişehir yoluna çıktık, araba süratle gidiyordu. O iki kişiyi indirdim. Tümseğe yüzükoyun yatırttım. Her birinin kafasına üçer tane mermi sıktım. Tekrar eve geldik. Kalan beş kişinin baygın vaziyette yattığını gördük. Mahmut, Kürşat ve Ercüment'e boğarak öldürmenin daha doğru olacağını söyledim... Telden yapılmış bir askıyı aldım ve birini onunla boğmaya çalıştım, ancak boğamadım. Bunun üzerine bir havluyu ağzına ve burnuna bastırarak boğdum.. Diğerlerini bu şekilde öldürmenin çok zor olacağını, onlara gitmelerini, baygın olanları ayıltıp hepsinin kafasına kurşun sıkarak öldürebileceğimi söyledim. Tabancadaki mermilerin hepsini boşalttıktan sonra dışarı çıkıp kaçmaya başladım."

TABUDEVİREN

NE Kİ RADYASYON...

Bi radyasyonumuz eksikti ama keşke o kadar olsa...

RADYASYONA MARUZ KALMAYI, NELERE MARUZ KALMAYA TERCİH EDERİZ..

TELEVİZYONA MARUZ KALMAYA...

SİYASİLERE MARUZ KALMAYA...

FAŞOLARA MARUZ KALMAYA...

DOĞUŞ'A MARUZ KALMAYA...

Tabii ki daha var ama yerimiz dar...

GRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

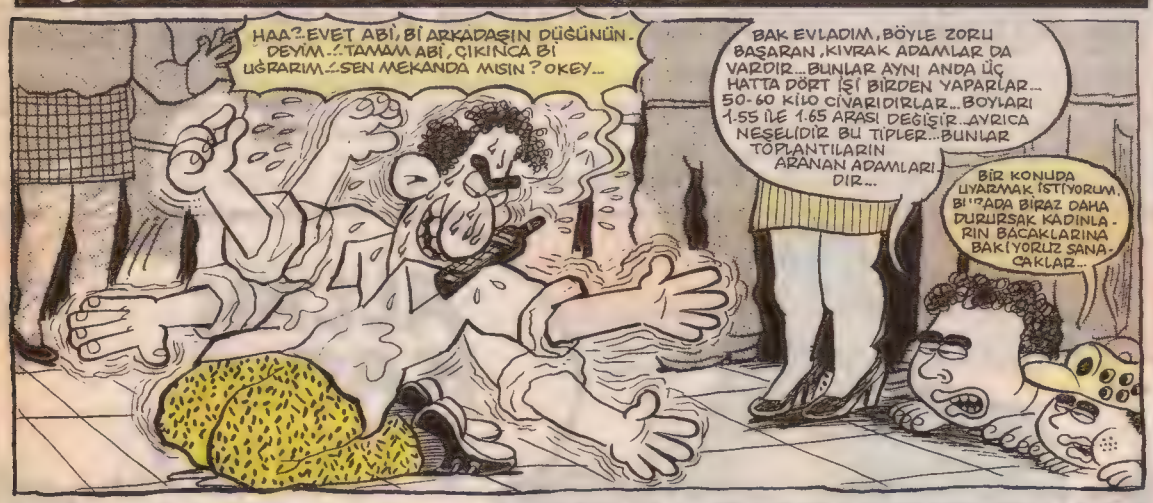

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

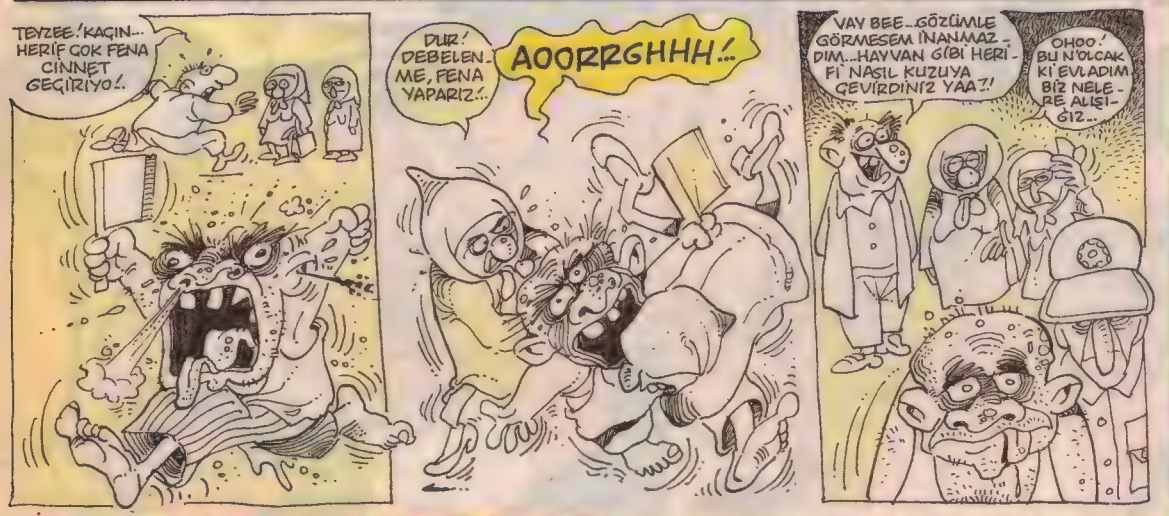

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

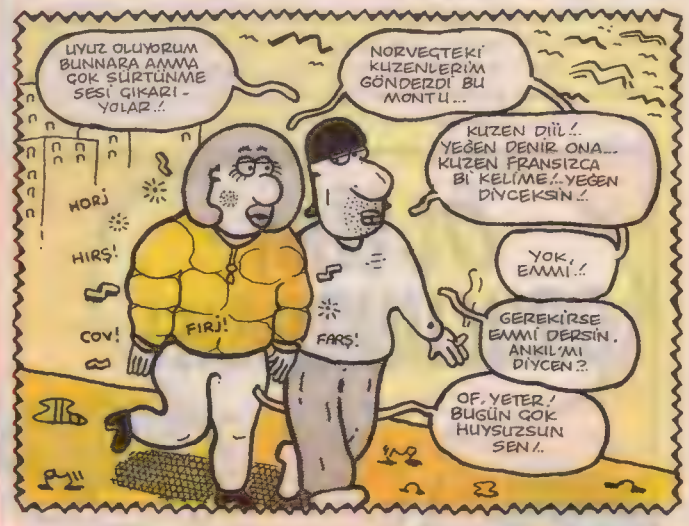

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

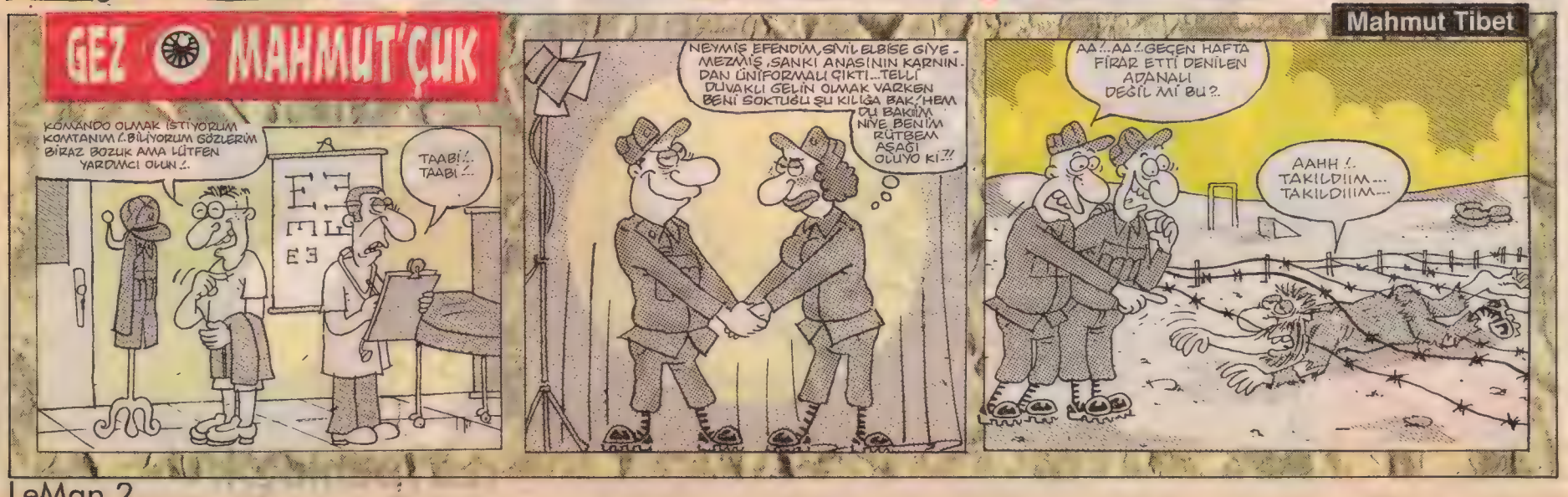

Çiller'in DSP azınlık hükümetinin bakanlar kuruluna müdahale ettiği ve eski Milli Eğitim bakanı Uluğbay'ın kellesini istediği şeklindeki iddiaları Ecevit yalanladı!

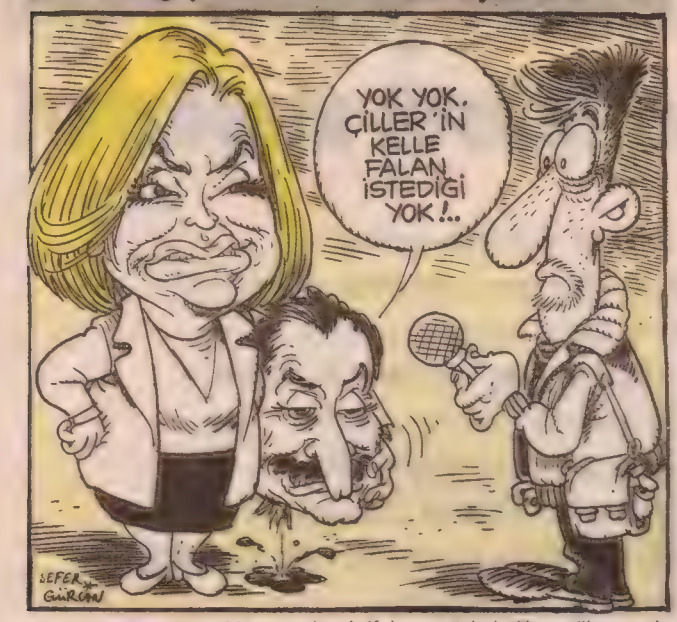

Hurdacıların neden olduğu radyoaktif kaza tüyleri diken diken etti. Enerji açığını kapatmak için nükleer santral kurmaya kalkan yurdum devleti, böylesi küçük bir kazada bile ne kadar aciz kaldığını gösterdi.

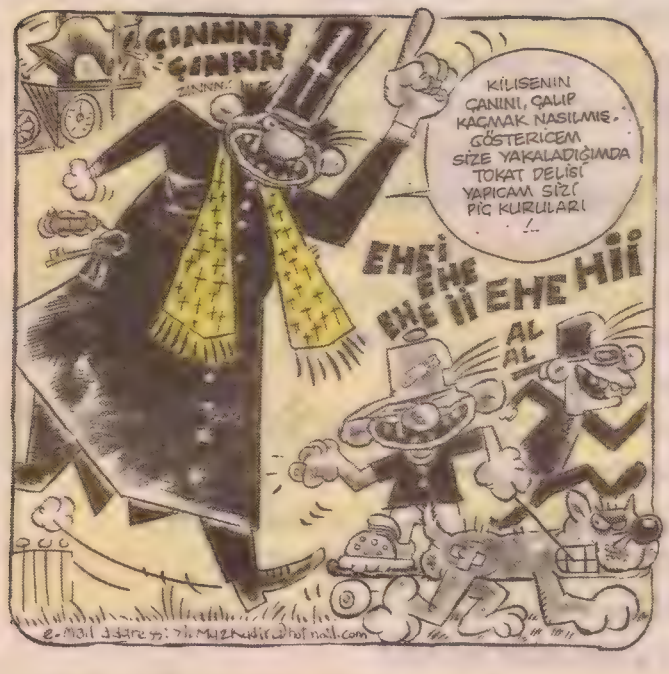

LeMan

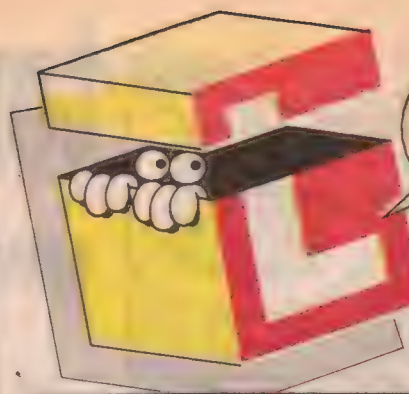

KRONİK HASTALIĞINIZ

Şehirler şehri, coğrafya incisi İstanbul, şehircilik, mimarlık, estetik bilmez hödüklerin elinde can çekişiyor... Höt hötler kendi yarattıkları şehirleşme arayışları ile yarattıkları trafik keşmekeşini Boğaz'ı üçüncü defa boğazlayarak çözmeye çalışıyorlar... Birbirinin takibi basmakalıp üçüncü köprüye hayır diyelim tüp geçidi zorlayalım.. Rant umanların tekerine çomak sokalım.

- **KIRCI**
-Esmeray, İdiamin ve bilcümle lakaba ilaveten, boğma teli, taşeron milliyetçi, **Çatlı** kasa çıkar hesabı, skocbrayt, **Ağar** hesap-
- **III. KÖPRÜ**
-Namık Kemal olsun adı, kozalak toplayalım dibinde ürkütelim vakvakları... Birincisi gerdan, ikincisi zordan, üçüncüsü tüy olsun boğaza-
- **VİTALİ HAKKO**
-Beyoğlu trafiğe açılsın diyen Beyoğlu'nu Çirkinleştirme Derneği Başkanı, **cirosu düşesice-**
- **ADİ YAYINCILIK**
-Köle gazeteci düzeni-
- **Btv**
-Ana-avrat dümdüz informeyşın.. Eşiktekini, beşiktekini az sonra!-
- **LEVENT ORAN**
-Pata, küte, çat, çat, çotaark-
- **SABAH**
-Tinercilere linç çağrısı sorumsuz gazetecilik-
- **RADYOAKTİF KEPAZELİK**
-Allah beterinden korusun-

Spartalı Baba'nın manevi oğullarından biri olan Cavit Çağlar'ın Interbank'ına merkez bankası el koydu. Çağlar'ın bankadan 2 milyar doları kendi şirketlerine aktardığı ve böylece kendini kurtardığı iddia ediliyor.

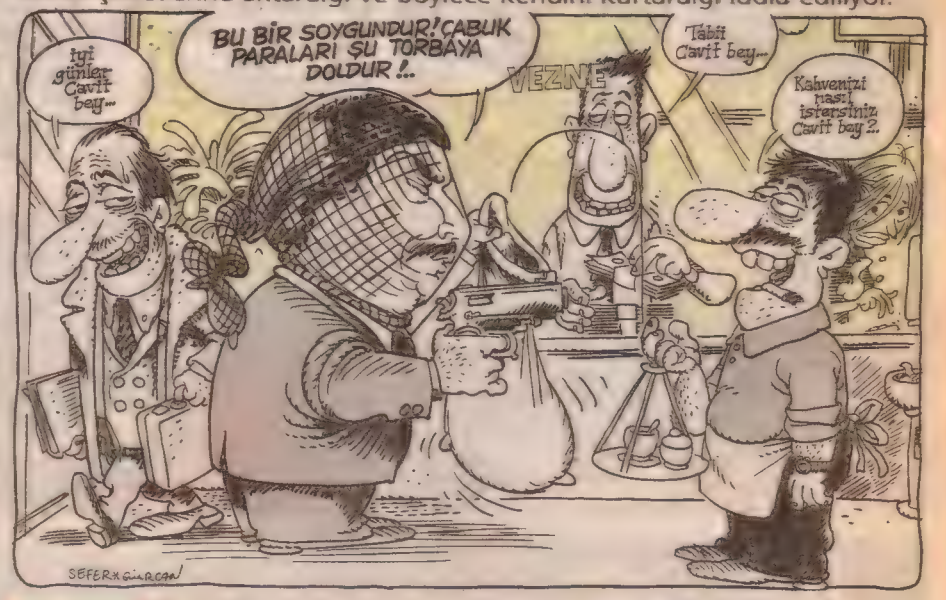

'98 "LALE" SEÇİMİNİN ANKET NOTLARI:

Gelen binlerce mektup ve zarf sonuçlarını inceleyen arkadaşımız Ayhan Erdoğan, pilli zarf sayma makinası bile icat etti. Lale seçimi sonuçlanınca soluğu patent bürosunda alacak. Son durumsa şöyle.. **Politika:** Demirel arayı açıyor, Işılay Saygın peşinde. **Basın:** Hıncal abiyle, Şamdan, Gala vs. öndeler. **İş Dünyası:** Özer Çiller öne geçti. Korkmaz Yiğit'le, Çörtük ensesinde. **Müzik:** Prestij bu kez Atilla Taş'ı solladı. Ama fark heran kapanabilir. **Tv Dizisi:** Aynalı Tahir hala önde. Yıkılmadım, araya girdi. **Spor:** Televoleler arayı açıyor. **Baygınlık Verenler:** Levent Oran ve Güner Ümit arasında. **Klip:** Ham Çökelek götürüyor. **TV:** Reha Muhtar tulum çıkarıyor. "A" Takımı atağa geçti. Aman Savaş dikkat! **Radyo:** Kral FM 1, Süper FM 2.. **Global Lale:** Clinton yarışı önde götürüyor.

Küçük Kız Özge

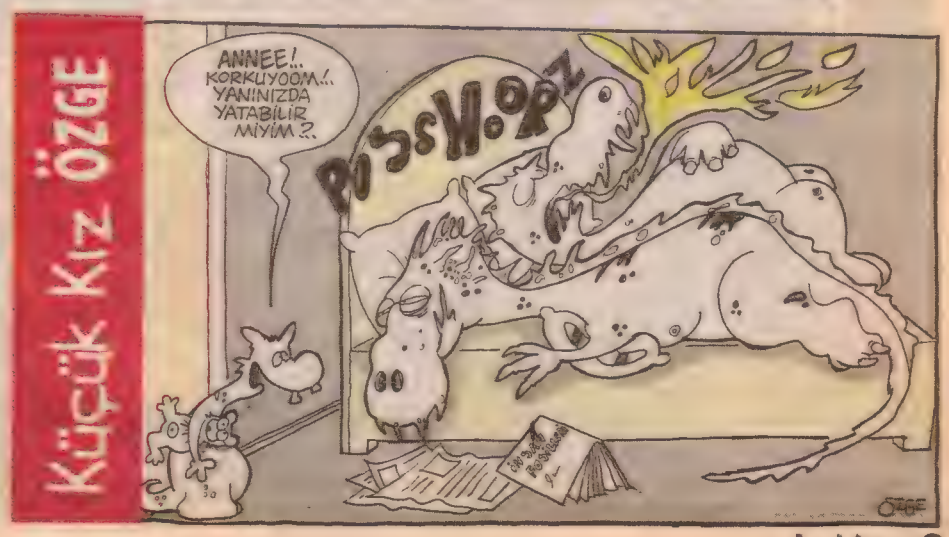

çağçağ

İftar sonrası sultan çiftliği...

FİLM MÜZİĞİNİ ŞİDDETLE TAVSİYE EDERİM..

● ŞU SIRALAR NE DİNLEYEYİM DİYENLERE "REÇEL-GÖKHAN DABAK" VE "HER ŞEY ÇOK GÜZEL OLACAK" IN

temcit pilavı

met üst

gerçeküstü atasözleri

arthur cravan'a

* her antilop anti-lop değildir
* **yıldızsız bir gece dikelek uyur**
*kedilerin yarın kaygıları yoktur
* **her silah er geç sahibini kullanır**
* beton sevmekle yumuşamaz
* **şiir yoksa şeftali tüylü olur**
* kavga esnasında büst kullanılmaz
* **fakirlik aslında kazanılan bir zenginliktir**
* lojmanlar da böbürlenir
* **anılar playback yapması zamanın**
* karadeniz pideleri öğlen uykusuna yatar
* **dünya yuvarlak insanlar kütük**
* asıl gelin arabası ambulans
* **kırmızı turplara özgürlük**
* aşksız sevişenler birbirini deler
* **kabak kemani çalana ateş etme**
* böbreklerini sevindir
* **eyaletin bu mu dünya**
* duvar sevmek sabır ister
* **soru sormak uğurluksuzdur**
* kalp kalbe çarşıdır
* **insan insanın banliyösüdür**
* mayadağ'dan kalkan kazlar kunektir
* **hayatı cilt yapmak lazım günlerinden**
* ishal olmak boktan bir şey
* **antoloji hareminde eleştirmen hadım**
* sahneye merdivensiz çıkma
* **doğu batı'nın götüne girsin**
* kışın çilek yiyen dümbelek yoktur
* **yeşil başlı gövel ördek obura çalmaz**
* manda yuva yapmış bir sanat dalına
* **kopya çekmek şube olmak demektir**
* paspasa işe misafir gelmez
* **kapı çük'le açılmaz**
* bostan korkuluğu'nu bostan ürkülüğü'yle evlendir
* **kancıklar cinssizdir**
* hangi takımı tutarsan tut yalnızsın yalnız
* **kimse bonmarşe olmak istemez**
* çıplak ampül tahrik etmez
* **yala yala bızır erimez**

(devam edecek)

not: ÖKÜZ'ün ocak sayısına göterdiğiniz aşırı ilgi ve mektup, telefon, faks olaylarınız için şahsen çok teşekkür ederim ben ve bizzat yalarım sizi hatta

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

AİLEM BENİM... CANIM AİLEM...

LAN YAZIK LAN... ADAMA ACIMIYORSAM ŞEREFSİZİM!..

SEYTAN DİYOR, ANLAT BİR TAKIM ŞEYLERİ... AMA NEYSE BİZE NE...

Paranoya

BEN, GRUBA GİTARİST İLANINIZ İÇİN GELMİŞTİM...

ÇOK İYİ...

BEN... BEN ÖZÜR DİLERİM, YAPAMIYCAM...

AMAN BE KARDEŞİM BİZ GRUP YAPARKEN BİR KENARDA GİTAR ÇALMAK ÇOK MU ZOR YANI?. HAYRET Bİ ŞEY!..

..VE ŞERAFETTİN GERİ DÖNDÜ!!!

Kanzmatik kahramanınız Kötü Kedi Şerafettin'in babatorik tekvimi manyak mecmuamız L-Manyak'ta!.. Soora södlemedi mödlemedi demeyin!..

DEVLETİN BU MONTLARINI GETİRİP DURUYON AMA, İNŞALLAH BAŞIMIZ DERDE GİRMEZ!..

AMAN NE GİRECEK YAA... SENEYE KOMSERLİĞE YÜKSELECEM ZATEN!..

NARKOTİK

NARKOTİK

NARKOTİK

EŞŞOĞLEŞŞEKLER!.. BUNLARI KISIRLAŞTIRMAK DA ÇÖZÜM OLMUYOR Kİ!..

DOMATES 350.000

ÇİKLET MUZ 400.000

TEÇAVüzcü

ANUNA KOYİİM, NE KISMETSİZ GÜNDÜ!.. TECAVÜZ EDECEK BİR TANE BİLE KARI BULAMADIK... ŞURDAN PARAYLA ALIP, EDELİM BARİ!..

ARADIĞINIZ NUMARA KAPSAMA ALANI DIŞINDA!.. AA, Bİ DAKKA, ŞİMDİ KAPSAMA ALANI İÇİNDE!.. TEKRAR KAPSAMA ALANI DIŞINDA!.. YİNE İÇİNDE!.. DIŞINDA!.. İÇİNDE!.. DIŞINDA!.. İÇİNDE!..

LOMBAK KİTABI ŞARKÜTERİLERDE

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

TEZ

Bilindiği üzere şimdiki sünnetler narkozla yapıldığı için kirvesiz gerçekleşmektedir. Tabii bu durumda kirveli sünnet olan eski kuşaklarla, kirveleri bulunmayan yeni kuşaklar arasında kayda değer farklılıklar göze çarpmaktadır. Örneğin, hastanede kirvesiz sünnet olan kuşak yeniliklere daha çabuk ayak uydurabildiği için günümüz dünyasında daha başarılı konumlara gelmektedir. Kirveliler ise en başta, **"Ben ne kadar başarılı olursam olayım, sünnetimde zırıl zırıl zırladığımı kirvem bilir, boşuna havalara girmeyeyim"** düşüncesiyle genellikle içe dönük bir tavır sergilerler. Zaten, süperim diyecek olsa, kirvesi bir yerde karşısına dikilir **"Ulan şebek, adam mı oldun, daha dün pipin kesilirken elimizde oğlıyordun"** der ki, böylesi bir ilişki içinde kirveli şahıs, hangi konumda olursa olsun hal ve hareketlerine dikkat eder. Böylece başarı grafiğinde milim milim ilerler. Kirvesiz sünnet olanlar ise bu tür düşünceleri olmadığı için gerek hayatta gerek iş dünyasında fırtına gibi eserler. Diğer yandan kirveliler aşırı duygusal olurlar. Kirvelerini daima hatırlarlar. Ayrıca zor durumlarında birbirlerinin yardımına koşarlar "kirvesiyim, ilgileniniz" şeklindeki kart karşısında hiçbir esnaf duramaz. Sonuç olarak kirvenin toplumda hayli önemli bir yeri vardır ve kirvesizlik toplumsal olarak da bir takım değişmelere yol açmıştır. Antiteze ve tartışmalara açık bir konudur.

ANTİTEZ

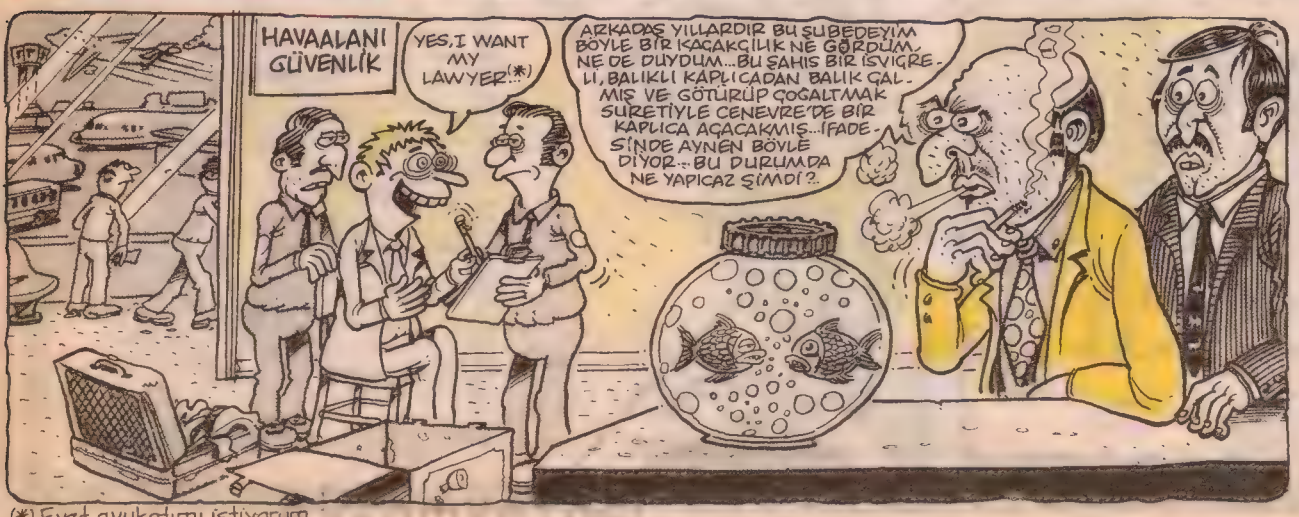

(*) Evet, avukatımı istiyorum..!

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Çarkıturnike

(Bir millet yarışıyor!)

- Alooo... İstanbul'dan bir izleyicimiz, evet, sayın Banuhan Zımba, hattın öbür ucunda... E, tabi ki canım, hattın iki ucu var, biri ben olduğuma göre, diğeri orda... Hah hah haa... Gülün kızlar... Gülsenize... Aferin... Evet, sayın Zımba...

- Ay, Güner bey, çok heyecanlıyım... İlk kez telefonla görüşüyorum... Televizyonun sesini kısiim mi?..

- Hayır, rengini biraz açın... Hah hah ha... Efenim, bizim Temel, Paris'e gitmiş, Fransızca bilmiyor, o da ne yapmış, bir lokantaya gidip, uzun hava atıyor... Fransızlar buna çürük yumurta fırlatıyor, o an... Temel diyor "Buna da şükür, bugün çürüğünü veren Allah, yarın tazesini de verecektir" di mi efenim, hah hah ha... Kızlar... Lütfen...

- Güner bey, n'olur yardım edin görümcem az önce öldü, cenazeyi kaldıracağız...

- Görümceniz şu an orda mı efenim?..

- Evet ama balkonda... Parasızlıktan gömemedik, kokmasın diye balkon demirlerine bağlayıp sarkıttık... Ayreten ben boğmaca oldum, kocam da delidir...

- Allah akıl versin efenim... Hah hah haa... Sorumu yöneltiyorum... Ay bazen tutulur, buna ne denir?..

- Ne, ben sende tutuklu mu kaldım?.. Güner bey, ailece sefil durumdayız... Büyük oğlum açlıktan küçük oğlumu haşlayıp yemeye çalışıyo... Ama tüp bitti...

- Efenim; şişman, sevimli, kısa boylu tüpe ne denir?.. Kızlar gürültü etmeyin, kovarım... Evet, ne denir?.. Piknik tip... Hah hah haa... Ay, pardon, düzeltiyorum, piknik tüp... Evet, deminki soruya cevap alayım...

- Tekrarlar mısınız?.. Kulak kanseriyim de, duyamıyorum fazla... Doktorlar 2000 yılını zor görürsün diyolar..: Pahalı bir ameliyat gerekiyomuş..

- Efenim, 2000'i pas geçip 3000'i görün direk... Hah hah haa... Evet, ay bazen tutulur buna ne denir?..

- Dolunay?..

- Hayır efendim, çok üzgünüm... I'm sory, ne sorii?. Hah hah haa... Bay baaay.

- Bi saniye efendim, o cevabı ben vermedim... Evde Puşkin adında bi papağanımız var aynen benim sesimi çıkarabiliyo, o dolunay dedi...

- Aşkım sakın sen kuşlara uyma... Hah hah haa... Papağanın adı Puşkin mi?.. Vay puşt yaa... Cuk oturdu di mi efenim bu espri?... Papağanınız kültürlü mü efenim?..

- Evet, İyilik Sağlık Meslek Lisesi'ni takiben Kuş Dili ve Edebiyatı'nı okudu... Ama şu an ölümcül hasta... Malta humması artı dizanteri...

- Şimdi sizden yanıt alalım, ay bazen tutulur, buna ne denir?..

- Ay tutkusu... Ay, aman... Ayyy...

- Tutulması mı?...

- Ay tutulması denir...

- Bravo, bravo... Hemen bi numara seçin... Üç mü, dört mü?..

- Yardım etseniz...

- İlkyardım ekibi mi zannettiniz beni yok ise?.. Hah hah haa.... Üç mü, dört mü?.

- Yardım etseniz... Beş olabilir mi?..

- Üç mü, dört mü?..

- Yardım etseniz... Üç!.. Hayır, dört... Üç... Hayır, üç! Dört!..

- Döööört... Ve dört boş çıktı efenim...

- Tüh... Zati o dört numara orıspı gibiydi...

- Ne?.. Efenim?..

- Ben demedim, Puşkin dedi... O dedi...

* * *

- Memedali bey, ailece çok seviyörüz sizi... Hafta sonu yoksunuz diye, kederden Tekirdağ'a gidip rakı içiyörüz... Yok böle bişey... Baldızım sizinle birlikte olmak istiyör, laf aramızda... De hadi bi yardım edin...

- Tayyar bey, biz beş harf verdik zaten... Bu yüzden Kanal D yönetimiyle papaz oldum... "Bi sesli, bi de sessiz ver, nelerine yetmiyo" diyolar... Beni üzmeyin, üç sessiz, bi sesli harf söyleyin...

- Tamam da, insan hiçbirine kıyamıyör... Ne desin bilemiyör... Baldızım şu an sizi izliyör...

- Neremi, neremiii, dudaklarımıı... Neremi, neremiii, yannaklarımıı.. Neremi neremiiii, Toshacklarımıı.. Ehihekekiheee...

- Memedali bey, tam şu an belediyenin vinçleri evimizi yıkıyör... Tek umudumuz sizsiniz... Aha, vinç mutfağı aldı getti... Karım perişan, çocuklar yüzde seksen baygın, bi tek baldızım dipdiri... Sizi istiyör...

- E, hadi Tayyar bey, söyleyin yoksa Uğur Dündar helikopterden stüdyoya atlıcak... Arena'nın vaktinden çalıyoruz...

- Arena didiniz... A diyörüm... Bi de Dudullu'nun Du'su... Ayrıca Sisi'nin Se'si... Bi dene de siz söyleyin...

- Sisi'nin Sesi Radyosu diyosunuz... Ehikehihe.. Kastamonu'nun Ka'sı diyelim üçüncüye gitsin, evet...

- Aha, vinç hepten kaldırdı şu an evi... Vallahi görüntü gidiyör geliyör, gidiyör geliyör... Bi yardım etseniz...

- Tayyar bey, sekiz harfli bir nesne... İlk beş harf KASAT... Bi boşluk var... Son iki harf RA... Buyrun efenim, süreniz başladı...

- Kasaaat.. Kasap olabilir mi?.. Aa nesne diyörsünüz, kasap sıfat... Kasaaa... Kasatora?.. Kasatira?.. Karantina?.. Kasatora?... Kasatora!..

- Hayır efendim, lütfen, Tayyar bey...

- Kasatura!...

- Evveeet, bildiniz.. Bakalım zarfınızdan ne çıkacak.. Aha, Aydın Doğan zarfın içine pusula yazmış: "Mehmet Ali, araba vere vere müessesenin ebesini miktin!...Yeter artık!.. Talihliye 5-10 milyon bişey ver cebinden, ben öderim sonra!.." Üzgünüm Tayyar Bey..

- Üzüntüsü mü galdı hibino!.. Aydın Duman'ı daa, seni dee... Yavuşaklar!...

* İlk Gökhan Dabak kaseti olan Reçel'i habire dinliyorum, pek sevdim. Benim de şarkı sözü yazasım geldi!

* Grup Çığ, konserleriyle Leman'ı şenlendirdi. Ellerine, ağızlarına sağlık!

* Leman'da "baba" patlaması yaşanıyor, bizim 4 aylık Can'a yeni kankalar geldi! Şairler kralı Aslan Özdemir'in Ünver, teknik servisin beyefendi simaası Bayram Uslu'nun ise Deniz Baran adında birer oğulları oldu. Hoşgeldiniz çocuklar!

TERELLİ

PICTURES

SİNİR BAZINDA BİR POLİSİYE ÖYKÜ

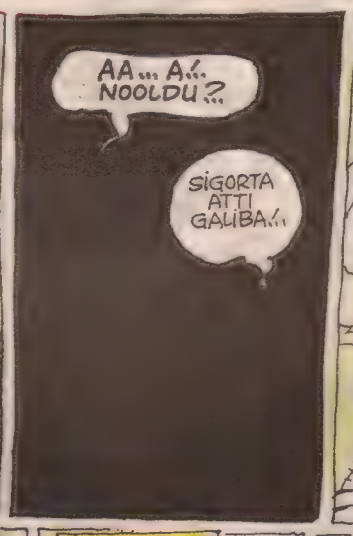

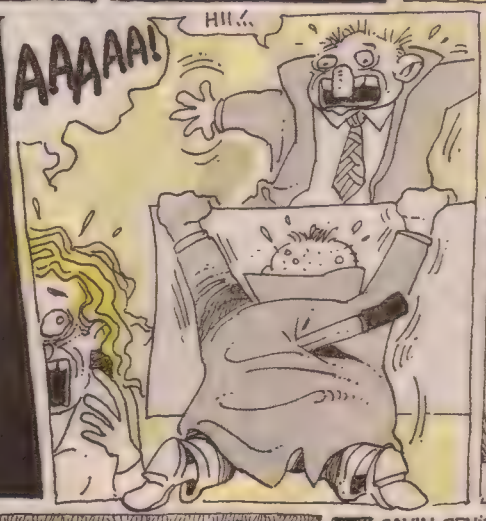

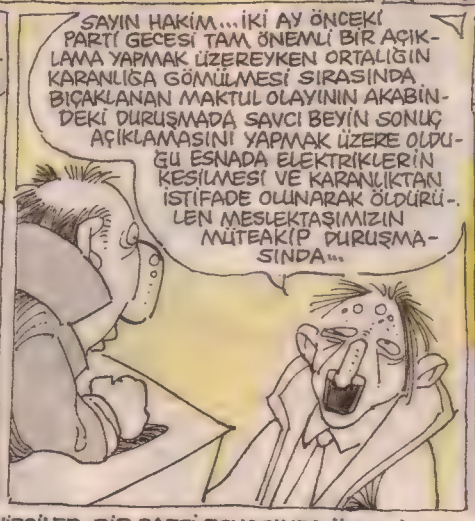

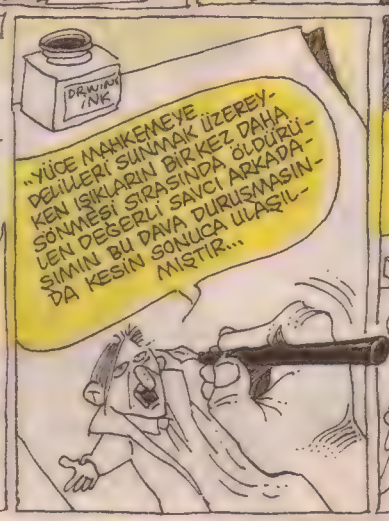

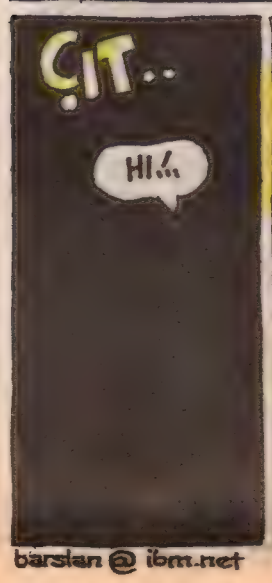

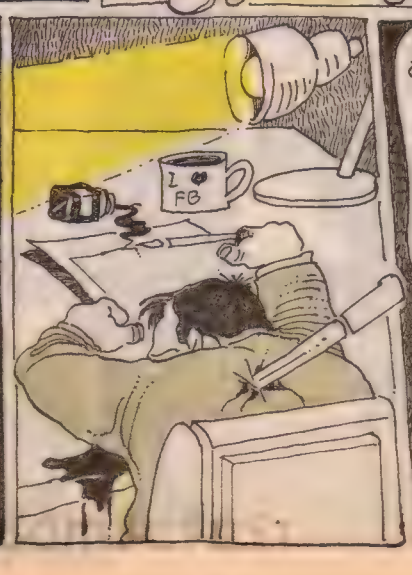

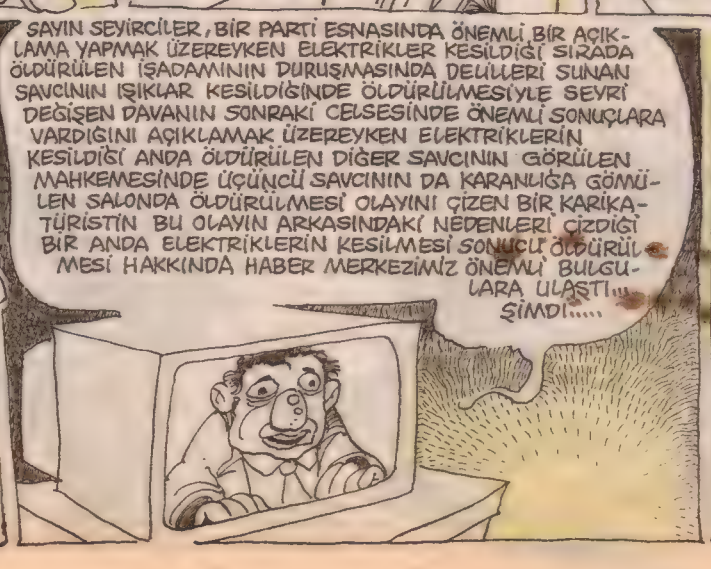

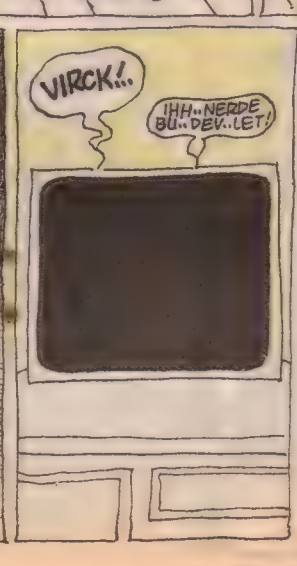

barslan @ ibm.net

AYNA

Galiptekin

*Eğer benimle sinemaya giderseniz, beni kesinlikle gerzek zannedeceksiniz...

GALİP BEY...BUNU BÖYLE PARAMPARÇA DURDUĞUNA BAKMAYIN, MONTE EDİNCE 350 KİLOLUK BİR DEV OLUCAK...

NE OLUR USTA, BANA UKRAYNA'YI ANLATMA, O BENİM HAYATIMIN ALTI YILINI ÇALDI...

VAY BE!..

O ADAM NİYE AYAKKABISINI ÇIKARTMAK İSTEMEDİ DEREN?.

O ADAM "DONY BRASCO"... ÇİZMESİNİN İÇİNDE KAYIT CİHAZI VARDI ONUN İÇİN ÇIKARTMADI, O ASANDI...

HA?PEKİ DONY BRASCO HANGİSİYDİ...

ÇÜŞ!..

*Onunla yıllar sonra orta Kemancı'nın koridorunda böyle karşılaştık. Ben hala bütündüm ama, o parampar çaydı...Yıl 1998...

*İlk kez karşılaşmam da 1971 yılında Konya Saray Sinemasında oldu. Onu kadar sezeceğimi, küçücük bir odada altı yılımı geçireceğimi bilmiyordum. İlk tanışma 1998'deki kadar kibarca değildi...

İŞTE EVLAT...BU MAKİNE "UKRAYNA" RUS MALIDIR VE SANAT GİBİ HASSASTIR, PAHALIDIR... EĞER BİR ŞEY OLURSA, İKİMİZİN DE ANASINI İKERLER...

*Onu ilk gördüğümde ürkmüştüm, ya ben çok küçüktüm ya da o çok büyüktü... Sinema makinesinden çok bir savaş makinesine benziyordu...

?!

*Usta onu monte ettikten bir iki gün sonra bi şeyler beni orta kata çekti sanki, onu özlemiştim. Yavaşça makine dairesinin kapısını araladım. Orda karanlıkta öylece yapayalnız duruyordu... Soğuk bir merhaba!

NE HABER

*Dayanamadım, bobini Buat'a yerleştirdim, parmaklarım otomatikleşmişti...üst tambur kızaklar, kredomat, alt tambur bukleler...

*Represörü aç, lambayı yak, yol ver çalıştır, sesi ve şase kolunu aç... Artık o bir canlı...

TIIR TIIRRRRRRRR TIIRR

*Artık dişlilerin tıkırtıları, buklelerin şıkırtıları arasında yıllar öncesine kayıp gidebilirim...

İŞTE BURASI MAKİNE DAİRESİ, SİNEMANIN KALBİ, KAPTAN KÖŞKÜ...KAPIDAKİ YAZIDAN DOLAYI, GENÇ MAKİNİSTLERİN İLK AŞKLARINI YAŞADIKLARI, İLK İÇKİLERİNİ İÇTİKLERİ, HATTA İLK SEVİŞTİKLERİ GENÇLİKLERİNİN FİLM ŞERİDİYLE BERABER AKTIĞI YER...

MAKİNE DAİRESİ GİRİLMEZ

*Usta'laşmaya başlayınca sinemaların büyüsü de bozuluyor...

*Hayran olduğunuz artistlerin hayatı sizin elinizde sanırsınız... Ben oynatırsam canlanırlar, yoksa küçücük karelerin içinde hapisolurlar... Ve bir gün gelir...

BEN ARTIK GİŞEYE GEÇİYORUM, TEK BAŞINASIN...

..der..

TEK BAŞIMA

ARTIK YALNIZ BENİMSİN...

*Bu hayatta ilk defa bir kadınla yalnız kalmak gibi bir duygudur...

*Artık ustasındır, sinemaya gelen müşterilerden, muhacir mahallesinden...

..Bir sevgilin olur... Fotoğrafını üst buata yapıştırırsın, onunla daha çok ilgilenmek için bir çırağa ihtiyaç vardır artık.

*İlk resim çizmeye de makine dairesinde başlamıştım, o zaman makineler kömürlüydü...O çubuk gibi kömürleri füzen niyetine kullanır, eski afişlerin arkasına çizerdim...

VER BAKIYIM ONU, GEL FİLMİ SEN TAK...AZ BUKLE VER...

YA USTA, SEN ACAİP BİR RESSAMMIŞIN. ACABA, BANA DA ÖĞRETSENE, BENİ DE ÇİZSENE...

ULAN KOCAKAFA, ÖNCE 7'LİK KÖMÜRÜN NEREYE, 8'LİK KÖMÜRÜN NEREYE TAKILACAĞINI ÖĞREN...

USTA BAK BURDA BİR KIZ RESMİ VAR. O DA SENİN GİBİ RESİM YAPIYOR, BAK Bİ...

ÇIRAK!

*Garip tesadüftür, yıllar sonra evleneceğim karım Özden Öğrük'ün fotoğrafıydı bu... Girgir'in çizerleri tanıtım sayfasında çıkmış... Hem de resimlerin sıkılmayım diye yıpratıp bana getirdiği, müşterilerin attığı dergilerin arasından...

*Beni de çizsene lafını ilk kez çıraklıkta duyacaktım... Ve hayatım boyunca duyacaktım...

*Bu hayatta ilk defa bir kadınla yalnız kalmak gibi bir duygudur...

*Nasıl alaka diyeceksiniz ama, makinistlik hayatım; "VOLKAN"ın Muammer Karaʻyı, Y.D. Yüksek okulunun bahçesinde vurmasıyla son buldu...

*Volkan yakın bir abim olduğu için, ülkücüler arasında Volkan'ı makine dairesinde sakladığım söylentisi yayıldı ve bu patronun kulağına kadar gitti... Kovuldum...

*Volkan, devrimcilerin lideri, Muammer ülkücülerin en tehlikeli yurucu gücüydü...

Devamı karşı sayfada ➡

← Karşı sayfadan devam

✱Okul açıldıktan sonra, salak gibi okula gittiğimde, Konya stadı ve Y.D. Yüksek Okulu arasındaki boş arsada ülkücü mahkeme tarafından yargılanıp ölüme mahkum edildim... Bana hala şaka gibi geliyordu ve size de öyle geliyordur, ama bu çok fazla gerçekti... Özellikle şefin elindeki tel...

BÖN BÖN BAKMA, VAR MI BİR DİYECEĞİN?..

✱Resmen koyun gibi boğazlanmayı bekliyordum ki, Muammer Kara çıkageldi...

ADAM ÖLDÜRMEK BU KADAR KOLAY MI LAN!.. BEN BİR AY ÖNCE ÖLÜMDEN DÖNDÜM, BU ÇOCUĞA SORDUNUZ MU BUBAN VAR MI, ÖLÜRSEN BACINA, ANANA KİM SAHİP ÇIKACAK DİYE...

✱İşin ciddiyetini yıllar sonra İstanbulda anladım. Karikatürist İbrahim Güngör telle boğulup öldürüldü...

✱Erol abiden sonra bir ülkücü tarafından hayatımın ikinci kez kurtarılışıydı bu...

SAĞOL BE...

EVET, ASLINDA GERİZEKALI DEĞİLİM. FİLMLERİ ANLAMIYORUM. HERKES SİNAMADA KENDİNİ İNANILMAZ OLAYLARA KAPTIRIRKEN, BEN TAA ARKALARDAN GELEN, DİŞLİ TIKIRTILARINA KAPILIP ESKİ DOSTUMUN MIRILTILARINI DİNLERKEN, DİŞLİLERİN, KIZAKLARIN ARASINDAN GELEN BİR FİLM GİBİ KENDİ GERÇEĞİMİ DÜŞÜNÜYORUM... FİLM İZLEME ÖZÜRLÜ OLMAMIN SEBEBİ BU. HOŞÇAKALIN?..

PEKİ FİLMİ NASIL TAKTI...

✱Makinistlikten ve okuldan atıldıktan sonra bir iş buldum. Konya, Adana, İskenderun arasında, siyah bir Şavrole Capris'in içinde geçen garip bir kovalamacaydı bu (Bakınız) "YOL ÇATINDAKİ KADIN" Arabanın arkasındaki kale Anavarza'dır, (Alavarza) değil...

TABELADA İSKENDERUN 140 KM. YAZDIĞINA BAKMA EVLAT... BU YOLUN SONU YOK, KONYA'YA DÖNÜNCE SENİ İSTANBUL'A GÖNDERİCEM!..

YERLER BENİ ORDA PATRON.

AAA PATRON, NE YAPIYORSUN, NASIL ÇALIŞTIRDIN?..

BİLMEM. SURAYA DOKUNUNCA ÇALIŞTI...

✱Muammer Kara'nın beni arkadaşlarının elinden niye kurtardığını çok çok sonra öğrendim, ama bunu yazamıyorum... İkimizin arasında güzel bir sır olarak kalsın... (Muammer Kara birkaç yıl sonra devrimci bir kızla evlendi...)

Haftanın kaseti

Süper efendi efendi olduğu kadar da yetenekli bir sanatçı olan **MELİH ROLEKSOĞLU**'nun son kaseti **"LOŞ ORTAMDA NAZLI YARİ YALAYAYIM DERKEN YANLIŞLIKLA KOMİDİNİ YALADIM DİLOY LOY"** Adlı kaseti çıktı. Israrla arayınız fakat çok da ısrar etmeyiniz esnaf adamı darlatmayınız.

A YÜZÜ

1- Elimde çok önemli belgeler var açıklarsam yer yerinden oynar hissini sık sık uyandırırım dostlarıma karşı.(Slow)

2- Birazdaha romantik olması için üç ay ek süre tanıdım sevdiceğime.

3- Loş ortamda nazlı yari yalayayım derken yanlışlıkla komidini yaladım diloy loy.

4- Eski yeni fark etmez sonuna dek kapım açık kaşarpeynirine(Slow)

5- Gün olur gıcık olduğum bi adama plaket vermek zorunda kalırsam sade bir tören olmasına dikkat ederim.

B- YÜZÜ

1- Siporcu olmadığıma göre olimpiyat komitesi başkanı vız gelir tırıs gider (Yalamışım başkanını)

2- Romantik bir ortam dahi olsa ters konuşursan öyle mum ışığı beyazşarap falan dinlemem kırarım o güzelim çeneni sevgilim.

3- İşte yine bir tatil, işte yine aynı duygular, bi yere giderken tüm yol boyunca otobüste acep aygaz tüpünü, muslukları kapattım mı diye düşünüp duracağız umarsızca.

4- Rezervasyon yaptırmak anadolu çocuğuna yakışmaz, yer varsa kalır, yoksa çeker gider, yiğitçe başka bir otele başka bir diyara.

5- Yakın bir arkadaşım, yılbaşında noel baba kılığına girdiğini duyunca tiskindim bidaha görüşmeme kararı aldım.

Copirayt mopirayt aga her haklı saklıdır ıslık şeklinde dahi öttürülemez çalan çırpan adidir eşşoğlu eşşekliği şimdiden kabul etmiş sayılır.

SONER GÜNDAY

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır... Copyright by Erdil Yaşaroğlu

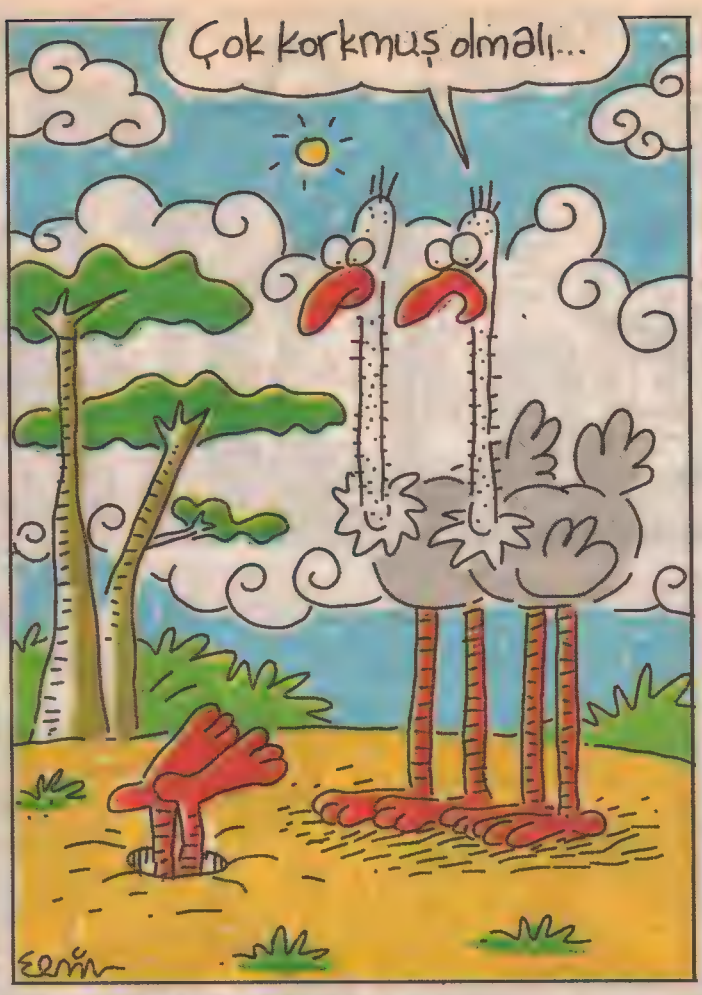

marlon@turk.net

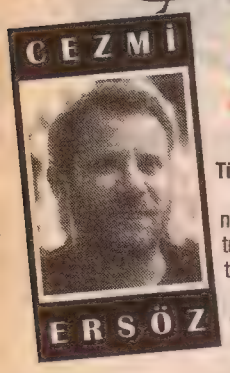

Annem, O Kazak Ve Kırılgan Kadınlar

"İşte, Türk Edebiyatı, işte bak Türk Şiiri, bak nasıl kanıyor!"

Telefonda konuştuğu arkadaşına kızması bahaneydi aslında. Artık yetmiyordu kendine. Sinirleri tükenmişti.

Bu ülkede şiirin en büyüklerinden biriydi. Başlıbaşına bir ekoldü. Yeni bir dil yaratmıştı; ama farklı olanı yokeden bu toplumda yaptıkları karşılıksız kalmıştı işte.

Verdiklerinden çok azı gelmişti geriye. Dahası, artık tahammülünü zorlayan bir geçim sıkıntısı çekiyordu...

Telefonu öfkeyle kapattı ve banyoya doğru koştu. Kolunu ve bileklerini keseceğini hiç ummuyordum...

Kanayan kolunda, bileklerinde hayatımızı görüyordum. Akan o incecik, o kimsesiz kadında kendi kaderimi görüyordum.

Dışardan başarılı, tanınmış, kimilerine göre işleri yolunda gözüken bizler, aslında kimi geceler intihar düşlerimizle sevişiyorduk... Tıpkı onun gibi... Dışardan görünen parıltımız, içerdeki sefaletimizi örtüyordu...

Sustum. Derinden üzülmüştüm; ama ne tuhaftı ki, hazırlıklıydım bu üzüntülere, nasıl bir şeydi bu, hem çok üzülüp, hem de herşeyi önceden bilebilmek nasıl birşeydi?

Karşılığını bulamayıp geçim sıkıntısı çekemeyenlerimiz ise çalışıp yarattıklarının bedelini ödüyorlardı birilerine...

Onu yolda görmüştüm. Yıllardır edebiyat alanında hep ilklere imza atmıştı. Sayısız eleştiri ve inceleme kitabı üretmişti. Bir yayınevini yönetiyordu. Karınca gibi çalışıyordu.

Nasılsın? diye sordum. **Nasıl gidiyor çalışmaların?**

- Nasıl olsun, üç okurum var, yüzlerce düşmanım var. Kezzap gibi bir ortam. Bırakmak istiyorum herşeyi bazen...

Ne diyebilirdim ki, onu kimi kez bu denli verimli olduğu için aptalcasına kıskandığım geldi aklıma hemen. Derin bir utanç duydum o an. Sonra karanlık bir sokağa doğru giderken arkasından seyrettim onu. Başını hüzünle eğmiş gidiyordu. Yükü ağırdı gerçekten: **Bu ülkede herşeye rağmen yaratıp üretmek!..** Belki haberi yoktu onun; ama ona derin bir şefkat duydum. Kendime bile duymadığım bir şefkatti bu..

Kaybolup gitti karanlık sokakta...

Ben, **Çetin Altan**'a eskiden çok kızardım. Evine gelen gazeteci bir kız arkadaşımı sözle taciz etmişti. Bunun üzerine kalktım ona takma bir ad vererek bir yazı yazdım. Yazı çok büyük bir etki yarattı. Okuyan herkes anlattığım yazarın kim olduğunu soruyordu. Bir gazete, bu yazarı bilene fotoğraf makinası hediye edeceğini vadetmişti. Garip, kirli, hastalıklı bir gurur duymuştum bütün bunlardan.

Neredeyse kırk yıldır üretiyordu **Çetin Altan**. Yazdıkları yüzünden tam üçyüz kez yargılanmıştı. Ama ne olursa olsun hep öndeydi, ne yazacağı; ne diyeceği hep merak edilendi.

Kuşakları derinden etkilemişti, insanlara çok şey katmıştı; ama ben bir zaafından dolayı "ömrünü infaz etmek" istemiştim onun.

Yıllar sonra onunla yapılmış bir röportajı okudum. Bu röportajda hiç arkadaşı olmadığını söylüyordu. Başarılı olmuştu çünkü! Kendi deyimiyle bayrağı arkadaşlarından önce en tepeye dikmişti... Şimdi o en tepeye diktiği bayrağıyla beraber yapayalnızdı...

Ve en acısı **Türkiye**'nin politik ve sosyal yaşamına damgasını vurmuş bu yazar **Danimarka**'da yaşamış olsa yapıtlarının daha iyi anlaşılacağını ve daha çok değer göreceğini yazıyordu bir gazetede...

Bayrağını en tepesine diktiği ülkesinde arkadaşsız ve ülkesiz kalmıştı işte... İşte bunu anladığım an ona duyduğum o abartılı, birazı sahte kızgınlık yerini mahçup bir şefkate bıraktı.

Peki, benim ülkem neresiydi? Kimdi benim gerçek arkadaşım? Var mıydı benim bir ülkem? Var mıydı bir arkadaşım? **Siirt**'e, **Bingöl**'e, **Batman**'a, **Adıyaman**'a giden ben aynı şehirde yaşadığım anneme kimi zaman haftalar oluyor, gidemiyordum.. Oralarda ne kadar anlaşıldığımı bilemiyordum, ama gitmek istiyordum. Beni oralara kanayan vicdanım sürüklüyordu.

Bir tür günah çıkartmak istiyordum. beni suçlamasınlar ve hiç unutmasınlar istiyordum. Anneme nasıl olsa giderdim...

Annem bir kerede de bütün günahlarımı temize çekerdi nasıl olsa...

En yakın ve en güvendiğim arkadaşım **Altay Martı**'yla haftalardır doğru dürüst görüşmemiştim. Biraz önce telefon açtım ona. Eşi söyledi. Kızıyla beraber dışarı çıkmış...

Kimin aklına gelir. kitapları kapış kapış satılan, heryere davaet edilen telefonları susmak bilmeyen **Cezmi Ersöz**, şimdi **Beyoğlu**'nda, ara bir sokakta, salaş bir esnaf kahvesinde içindeki yalnızlık acısını dindirebilmek için kendisini önündeki kitaba verdiğini...

Çoğu kez o derin yalnızlığımızı dindirmek için okuruz çünkü...

Biliriz ki kapanmayacaktır içimizdeki derin yara, ite o zaman döneriz kalbimizin küçük odasına, döneriz kitaplara, dizelere, sözcüklere...

Hem kimin aklına gelir. Gittiği o salaş, esnaf kahvesinde kendisini önündeki kitaba kaptırmış **Cezmi Ersöz**'ün, okey oynamak isteyenler yüzünden masasından kaldırılıp kapının yanındaki küçük masaya yollandığı...

Hiç itiraz etmem ben. Kalkıp o küçük masaya giderim.

O büyük yazarlığın yüzkarasıyımdır ben!..

Tıpkı bana geceler boyu durup dinlenmeden yazıp ürettiklerimin bedelini ödettiklerinde yaptığım gibi, hiç itiraz etmeden susar giderim... Bağışlarım, ama hiç unutmam...

Peki, neresi benim ülkem? Kim benim arkadaşım? Oysa sadece birine, bir tek sonuna kadar güvenmeye, katıksız güvenmeye öyle çok ihtiyacım vardı ki..

İşte buna hiç kimse inanmaz... Çok tanınan, çok güçlü ve başarılı sayılan insanların derin ve o çaresiz yalnızlığına kimse inanmaz... Duygu sömürüsü yapıyor, derler. İnsanları kullanıyor, derler. Bana hepsini dediler...

Geldiğim yerin, kazandığım sevginin bedelini acımasızca ödettiler bana. Hakları var mıydı?

Sorunlar içindeki yeğenimle buluşmayı hep erteleyip beni çağıran okullara gidiyordum...

Benimle dertleşmeyi özlemiş abime, **zamanım uygun olduğunda ben seni ararım,** diyerek basın toplantılarına gidiyordum hep o kanayan vicdanımla... Hep o günah çıkarma duygusuyla...

Oysa güce tapıyordu bu ülkede insanların büyük çoğu. Kendisini aşağılayanları yüceltiyordu. Kendisiyle eşit olanı, anlamay açabalayanı değil, onu küçümseyene, ona kayıtsız kalana kölece bağlanıyordu sonsuzca...

Bu köleliğin tadını çıkarabilmek için üzülmeleri gerekenden daha az üzülüyor ve daha az acı çekiyorlardı; sevinmeleri gerekenden daha az seviniyorlardı...

Köleliklerine layık olabilmek için inançlarından kolayca vazgeçebiliyor, kolay ikna olabilmek için ve ikna edebilmek için her duruma uygun yeni ve kolay değişen kimlikler ediniyorlardı.

Köleliklerinin hep sürmesi için bütün duygularını belli ve en yararlı ölçüde tutuyorlardı... Hiçbir konuda yoğunlaşamıyor, hemen bağlanıyor gibi görüyor, çabucak unutuyorlardı...

Kölelikleri sarsılmasın diye en çok kendilerini tuhaf bir ciddiyetle hafife alıyorlardı...

Ne kadar bencilseler o kadar onursuzdular...

Efendileri güvenmesin diye gerçeklere gözlerini kapatmışlardı. Hakikat en korktukları şeydi...

Kendilerini bu hale sokanlardan değil, kendileri gibilerden nefret ediyorlardı.

Zavallılaştıkça, aşağılandıkça kendilerinden daha zavallı, daha değersiz, daha aşağılık bir varlık arıyorlar, bulunca da içlerindeki bütün kini ve öfkeyi ona kusuyorlardı...

Sadece kendilerinden daha değersiz ve zavallı olanlardan değil, farklı, özel bir dil yaratanlardan, aykırı düşünenlerden; para pulda gözü olmayıp geceler boyu durup dinlenmeden yaratıp üretenlerden, kanayan vicdanıyla insanları kendi içinde estetik, sahici ve çıplak bir yolculuğa davet edenlerden de nefret ediyorlardı...

Bu saatte belki de kolunu, bileğini jiletle doğrayan şair arkadaşım, kolundaki, bileğindeki yaraların sızısı diner dinmez yatıp uyumuştur. Kimbilir, belki de bizi yeni bir hayatla tanıştıran farklı bir dil, kanla sınanmış sahici sözcükler ve kavramlar yaratmanın peşindedir inatla...

Bu saatte belki de durup dinlenmeden üreten edeb
yayıncı tanıdığım karısına sarılmış sancılı bir uykuya ha
makta, belki de etrafındaki kezzaba rağmen umutsuz
çılgın bir karınca gibi çalışmayı sürdürüyordur.

Bu saatte belki de **Çetin Altan**, o en tepeye diktiği
ğın yanında aradığı gerçek arkadaşını, o arkadaşla
gerçek ülkesini bulmuştur.

Kimbilir, belki de arkadaşsızlığına ve üçyüz kez yarg
ğı ülkesinde ülkesiz kalışına inat ve onca yoğun yaln
rağmen, **insanlık birgün ilerde bugünkünden daha gi
daha iyi yaşayacak?** adlı yazısını kimbilir kaçıncı ke
yordur...

Bense daha fazla yaralanmamak, heveslenip, ardınd
ha fazla yalnız kalmamak için sonuna dek bağlanmak
dimi anlatabilmek için bu dünyanın dışında varlıklar ar
kendime...

Gizli gizli meleklerle, perilerle konuşuyorum.Sırlar
hayatla, bu dünyayla hiç tanışmamış, onunla kirlenm
onun kurallarıyla bozulmamış olan varlıklara anlatıyor

Ama anlattığımla kalıyorum. Hiçbir yanıt gelmiy
boşluktan.

Kimi geceler kimsesiz, ama çok güzel kızlar gelir
Dışardan bakan biri onları çok acınası yargılar. Oysa
dertleri çok sevmektendir. Çok sevmek onların fela
muştur. Çok sevmek, onları bu dünyada bir tehlikeli
bancı kılmıştır... Kimsesizdir asillikleri. Herkes onlara a
larsa, dünyaya sıkısıkıya sarıldığı halde bu denli sevgi
şayanlara acırlar...

Kimi geceler evime gelen ve karşılıksız seven bu
yaşadıkları imkansız duyguları aslında öyle güzel ve
rılgandır ki, anlatmak imkansızdır. Yazmak daha da imk

Onlar da eklenir hayatıma. Susar ve acımı bastırın
resizliğimi bastırırım...

Sonra... Sonra kendimi güneşli bir günde sokağa a

İnsanlık bizden sonra daha mutlu ve iyi olacak, diy
ğa atarım kendimi... Oysa kimsesiz sokak çocukları
düşten haberi bile yoktur. Çünkü onlar bu dünyanın dü
günü, yarınıdırlar. Bu yüzden onlardan herkes nefret
Kimi polisler onları dövebilir, yoldan geçenler yüzlerin
rebilirler...

Güneşli bir gündü, kendimi sokağa attım. Aklımda
güzel günlerden başka hiçbirşey yoktu.

Sonra biraz ilerde kimsesiz bir çocuk gördüm. K
çocuklar bakışlarından hemen belli olur. Bir de üst üst
kat giydikleri kazaklarından. Hava ne kadar sıcak olurs
onlar hep böyledir. Çünkü üzerlerindekileri bırakacak
özel bir yerleri, kendilerine ait bir odaları yoktur. Onl
mak zorundadırlar, yoksa bıraktıkları yerden mutlaka
onlar...

İnsanlığın gelecek güzel günlerini düşünürken bira
polisin dövdüğü kimsesiz bir çocuk gördüm, ona
baktım, üzerinde kendi kazağımı gördüm!

ERDİL YAŞAROĞLU

Annemin yıllar önce bana doğum günümde aldığı kazağı...

Aylar önce sokak çocukları derneğinden gelen görevlilere teslim ettiğim onca giysi arasında artık bana küçük geldiği için koyduğum bu kazak da vardı...

Ve şimdi annemin yıllar önce bana hediye ettiği o kazak, kimsesiz bir sokak çocuğunun üzerindeydi ve o çocuk dayak yiyiyordu...

Koştum, kurtarmak için koştum. Peki, ençok kimi? Çocukluğumu mu? Annemi mi, yoksa bu kimsesizi mi? Sahi en çok kimin için koşmuştum ben?

Kimsesiz çocuğu onu dövenlerin elinden kurtardım. Sonra sarıldım ona. Üzerindeki o kazağı unutmak istiyordum, ama unutamıyordum.

Örselenmiş, incitilmiş çocukluğumu unutup, ona öylece, katıksız sarılmak istiyordum, ama bir türlü başaramıyordum...

Annemin hediye ettiği bu kazak örselenen, incitilen, dövülen bütün çocukların yerine geçmişti...

İşte bunu hissettiğim an bıraktım dişlerimi sıkmayı, bıraktım herşeyi ve o an ağlamaya başladım.

İşte o an anlaşılmadığı için kolunu ve bileklerini jiletle kesen şair arkadaşım; onca şey yaratıp ürettiği halde okurundan çok düşmanı olan edebiyatçı tanışım ve bu ülkenin en tepesine diktiği bayrağının altında arkadaşsız ve ülkesiz kalan **Çetin Altan** için ağlamaya başladım. Adeta geçmişimi kutsar gibi, arındırır gibi ağlamaya...

Sokağın ortasında dayak yiyen bu kimsesiz çocuk bana ülkemi ve çocukluğumu, arkadaşlarımı geri getirmişti işte...

Sarıldım ona. Sımsıkı sarıldım bu defa. Annemin kokusu vardı üzerinde. Annemin ve çocukluğumun...

Ve karşılıksız seven bütün o çok güzel kınalgan kadınların kokusu...

Hayır, kederden ölmedim. Herşey yeni başlıyordu çünkü..

* **Metin Göktepe**'yi katledilişinin üçüncu yılında saygıyla anıyoruz.

* Eskişehir'de, Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuarı Müdürlüğü, Doç. Dr. Metin Batay'ın yönettiği Maksim Gorki'nin romanından Bertold Brecht tarafından tiyatroya uyarlanan Ana oyununu yasaklamıştır. Bu durumu öğrenciler adına protesto ediyorum.

* 31 Ocak Pazar günü **Sakarya**'da saat 13:00'te **Migros Kitapevi**'ndeyim. Saat 16:30 - 18:30 arası Sakarya **ÖDP**(Özgürlük ve Dayanışma Partisi)'deyim.

* 6 Şubat saat 13:00'de **Balıkesir**'de **Toplumsal Araştırmalar Vakfı**'ndayım.

* 13 Şubat saat 14:00'de **Hakkari**'de **Meme Kırtasiye**'deyim.

* **Bedri Baykam.** 68'li Yıllar. Eylemciler. İmge Kitabevi.

* Saraseviler, Taksim, Cihangir, Gümüşsuyu civarında kiralık ev arıyorum. Mür: LeMan'dan **Ali Ekber Uslu**.

* Çağdaş Yaşamı Destekleme Der. Zeytinburnu Şubesi sizlerden kitap bağışı bekliyor. Bulvar Cad. Atatürk Kültür Mer. No:13/13 Zeytinburnu - İstanbul. Tel/Fax: 0212 546 43 76.

* **Volkan Yaraşır.** Uluslararası İşçi Hareketleri. Bibliotek yay

* 20 Ocak Çarşamba saat 21:00'de **Kadın Meddah Perizat Aydoğdu** Küçükparmakkapı İpek Sok. Madrid Bar'da bir gösteri sergiliyor.

* Sırayla baba olan LeMan emekçilerinden **Orhan Açar, Bayram Uslu** ve **Aslan Özdemir**'i sevgiyle kutluyorum.

* **Torbalı**'dan **Nilgün Marmara,** bu isim gerçek mi bilmiyorum. Çünkü bana çok şey ifade ediyor. Ne olur kalbinizdeki sevgiyi yok etmeyin. Gelin her ikı tarafı da anlayalım. Ve barış olsun artık.

* Sedef Topçu, Tülsü, Özge Özer, Ozan Akdemir, Nilüfer Yetgin, M. Yücel Özmen, Mustafa Çiftçi, Yahya Gülerman, Taylan Çalışır, Alican Tohumcu, Onur, Sevin Kızıl, Mürsel Girmez, Tolga Berkalp, Canan, Sinem Küskü, Sercan Kaya, Ezgi Altur, Gülseren Coşkun, Beyza, Güneş Kılıç, Mehmet Özkanoğlu, Şerafettin Duman, Kitap Kurdu, Burhanettin Duman, Talat Kanber, I. Doruk, Yaprak Kitapevi, Seçkin, Serkan Yılmaz, Sevil Sağıl, Özge Türk, Marb, İdil Kültür Merkezi, Politik Dilemna, Leyla Büyükdağ, Dursun, Yusuf, Zeynep Işık, Ayşe Bilen. Mektuplarınızı aldım. Sevgiyle.

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

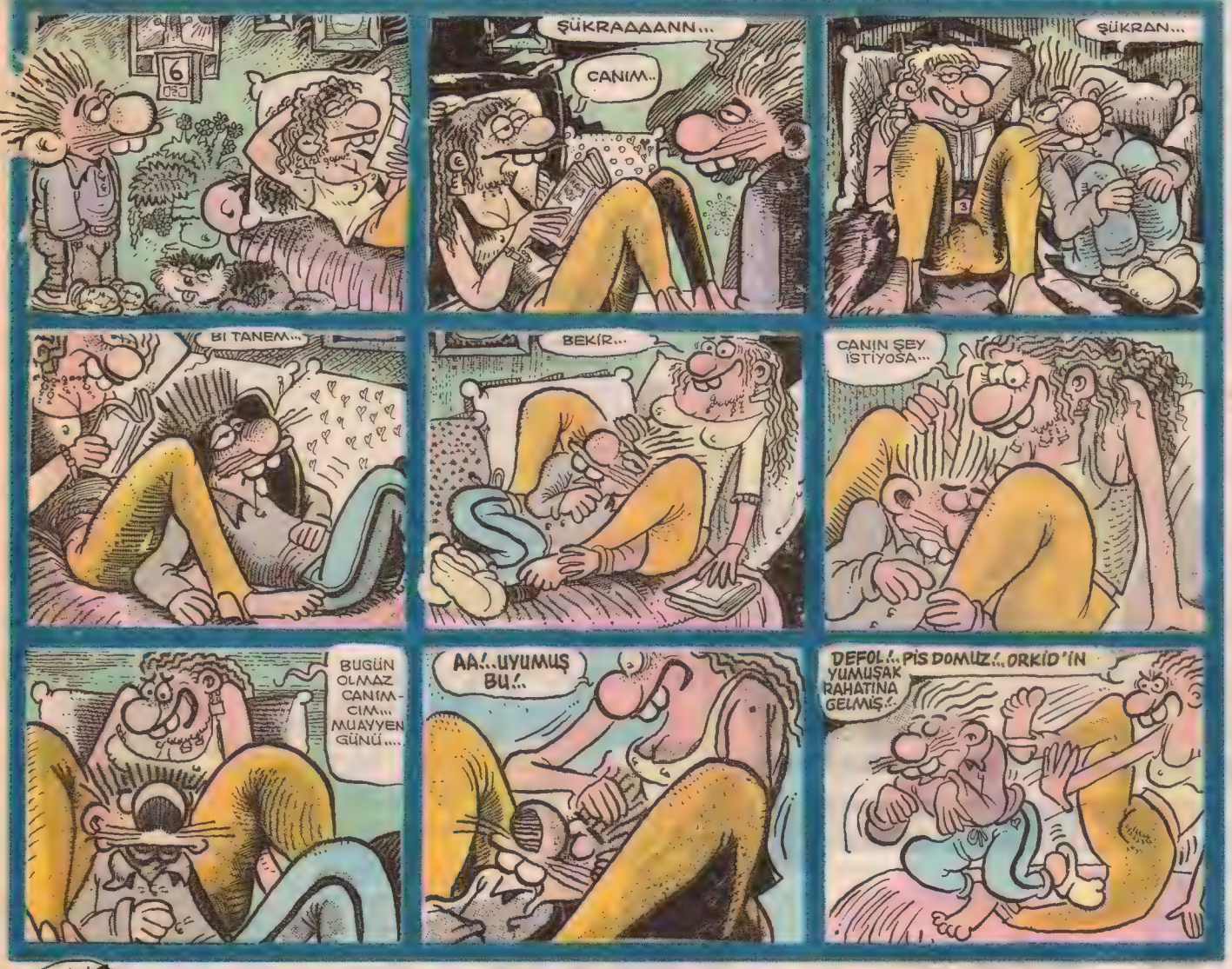

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Öbür dünya da adaletsiz olacak!

Tanrının sevdiklerini sevmezdin; Tanrının sevmediklerini severdin!

Doğarken kazananlardan değildin sen.

Tanrının hem zenginlik, hem güzellik, hem sağlık, hem yetenek verdiği sevgili kullarından değildin.

Doğarken kaybedenlerdendin.

Onun için kazananları değil, kaybedenleri severdin.

O yüzden Tanrının sevdiklerini değil, sevmediklerini severdin!

Yoksuldun; güzellik, sağlık, yetenek gibi nimetlerden de yoksundun.

Bu nimetlerden yoksun olan ben Tanrıya isyan edersem cehenneme gideceğim; bu nimetlere sahip olanlar iyi bir kul olurlarsa cennete gidecekler; bu dünya da öbür dünya da benim için cehennem, bu dünya da öbür dünya da onlar için cennet olacak; adalet bunun neresinde derdin.

Ve eklerdin:

Galiba öbür dünya da adaletsiz olacak!

Öbür dünyanın da adaletsiz olacağı şüphesine kapılsaydı insanlar, acaba neler olurdu?

Bu dünyanın hiçbir nimetine sahip olmayanlar, eğer iyi bir kul olurlarsa, öbür dünyada her türlü nimete sahip olacaklarına inanmazlardı.

Cenneti öbür dünyada değil, bu dünyada ararlardı.

Teslimiyetçiliği bırakıp, isyancı olurlardı.

Dünyada adaleti, eşitliği gerçekleştirmek için ayaklanırlardı.

Öbür dünyanın da adaletsiz olacağı şüphesine kapılsaydı insanlar, herhalde bunlar olurdu.

Bilimin, ilerlemenin olduğu gibi, bunların olmasının da başlangıç noktasıydı şüphe.

Şüphe etmek ya da etmemek, işte bütün mesele!

MARLON

© Copyright by Erdil Yasaroğlu. Tüm hakları saklıdır

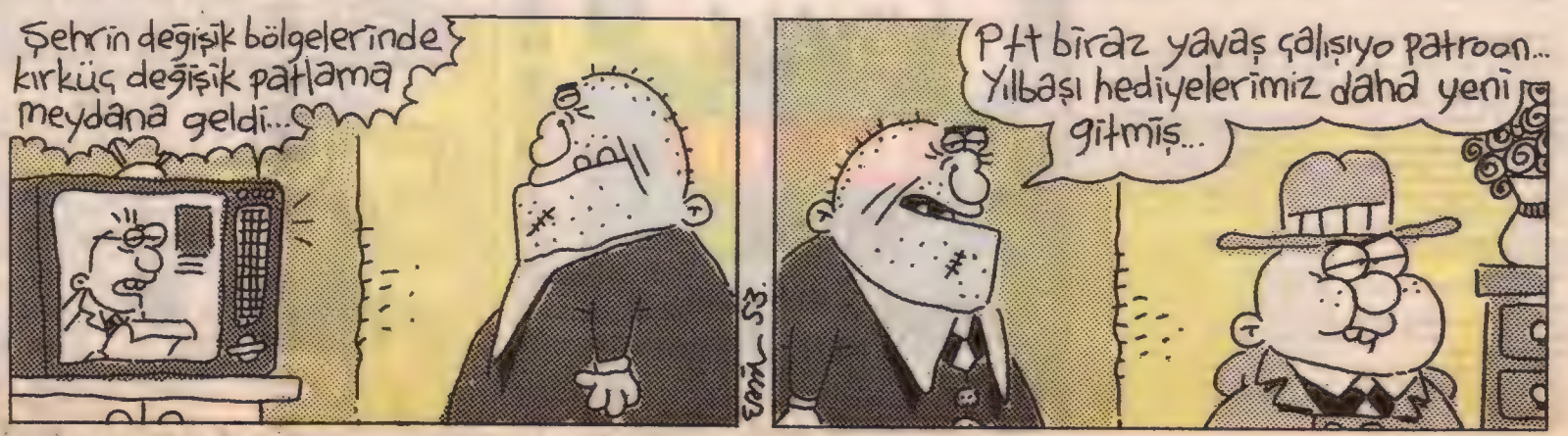

Payonda

Erdem Özkaramanlar

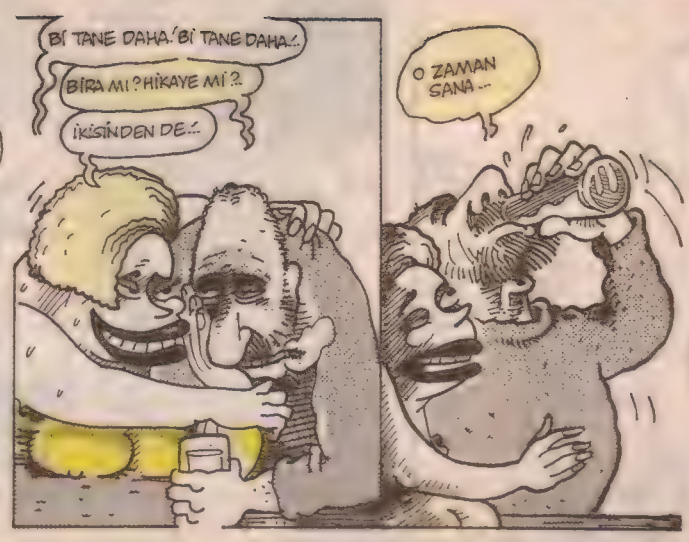

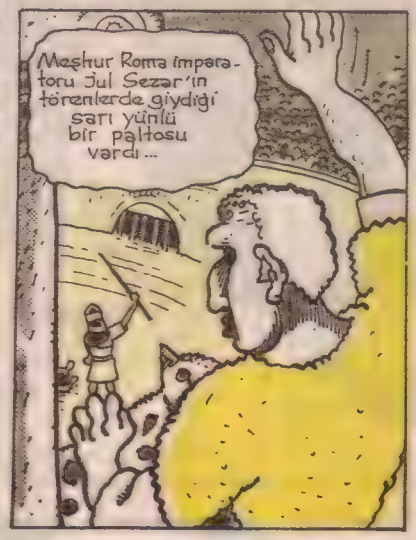

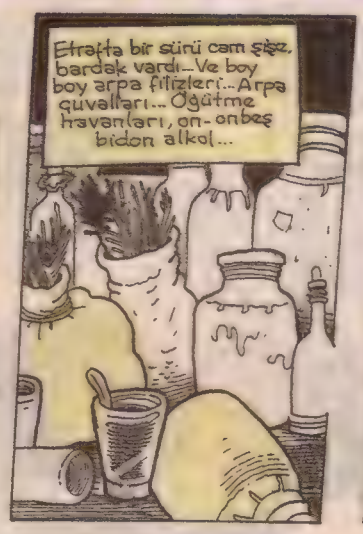

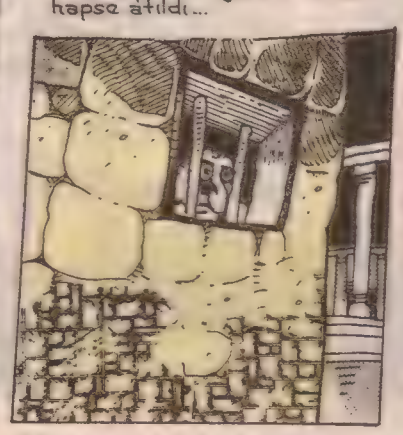

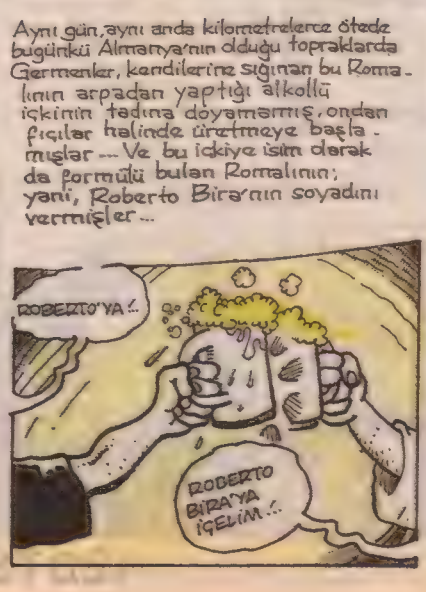

SELÇUK ERDEM

KARİKATÜRLER-2
5.BASKISI ÇIKTI

Selçuk Erdem'in en iyimser kitabım dediği, aşkı ve ölümü anlatan dev bir eser! İnsan yüreğinin çizgilerine dokunmak isteyenler için!

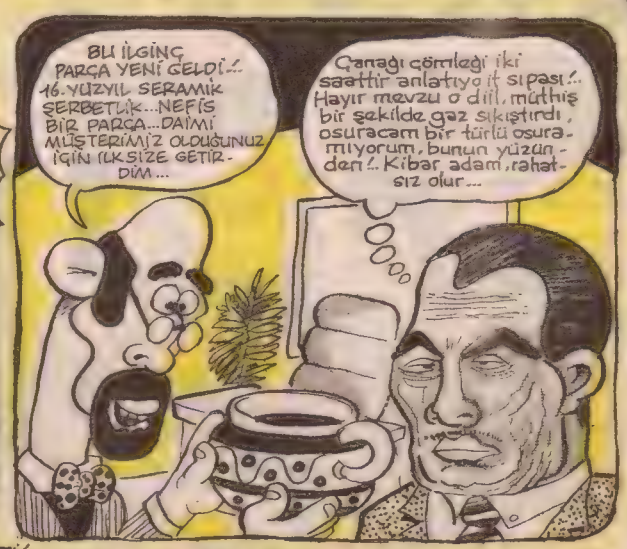

•Aşkımdan dağlara vurdum kendimi!..

•Herkes kitap çıkarır bu adam gitti kaset çıkarttı... GÖKHAN DABAK... REÇEL ...Çıktı ...Alın dinleyin...

RÜYA TABİRLERİ... (Halkımın Şeysi İçin..)

kendi içinde tutarlı hem sorumlu hem sorumsuz

Bu işler böyle siparişle olmaz..

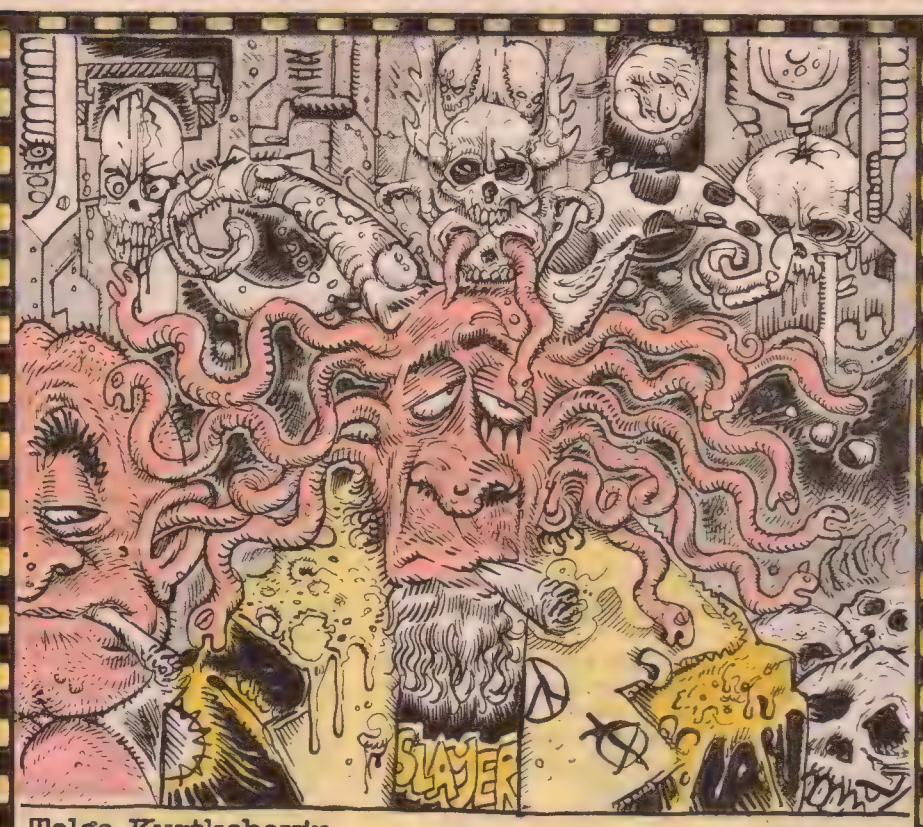

Tolga Kurtkobayın

Cihangir-İst.

Şindi techno tekrar icat oldu mertlik bozuldu.. Metal öldü... Rock can çekişiyor.. House'de, hip hop'du artık yepsyeni alternatifler çıktı... Underground alemlerde eskisi gibi at koşturamıyorsun... İyi de oldu ha... Neydi o pasaklı, uzunsaçlı, sivilceli ailesiyle ters toplumla ters, deri ceketli karamsarlar.. Black Metal ile yıllar yılı biledin gendini... Lakin şindi hala keçi sakalın var ama laf dinletemiyorsun... Rüyana göre sokaktaki hanzo da artık uzun saçlarını sklemiyor...

Gördüğün bu GOTHIC düşün arka platformundaki BIKKIN ADAM kafası babana ait.. Artık adam olmandan iyice umudu kesmiş.. Uzun saçların kurtlanmış... İçki, zigara seni göçertmiş.. Sağ alttaki kuru kafalar artık Gitar'dan Haydar'dan eski Kemancı'dan çıkıp filler mezarlığına gitmen gerektiğini işaret ediyor... (Metal'i boşver.. Şarkın da şuymuş: Yıkılmadım ayaktayım. Pöh)

Tuğçe Interpower

Levent-İst.

Aiyy.. aha bir Cenireyşin Nekst şirini daha... oyy bunları çok seviyorum ben yaa.. Yeniyetme, cıvıl cıvıl, renkli, encoybıl, granç şekeri bunlar... Lakin bebeğimizde şimdi yüzyılın trendi "kayıp gençlik" modasına uyayım diye "Captain Hook"un tuvaletinde kaldıramadığı iki gıdımlık içkili bünyesiyle kalakalmış.. Halisünasyoncuğunu da bize gönderivermiş... Ve ihtiyatlı bir bakire tabii... "vermediği" için başkasına kaçan boyfriendini, asit kazanı haline getirdiği küvette 24 saatte eritip yoketmeyi öğrendiğini söylüyor kolejdeki genç, snob, new kimya öğretmeninden.. Sex yok ama sanal sexi çok merak ediyor... Ve bunu için neredeyse "verebilir".. sex çıkmazı yüzünden aşkı da artık içine gömmeye kararlı.. (o minik kedisi pıtışına aşık gayrı..) Cenireyşın menireyşın ama bilinçlide bunlar ha... Wallaha bak... olayların, politikanın farkındalar.. Pek içinde olmasalar da... Hayatın o plastik olmayan, dokunaklı, acıklı yanını da Cezmi Ersöz'den takip ederler.. Ne diyelim dünyan hep böyle renkli kalsın bezbebeğim...

Hem güsel, hem çılgın; hem akıllı, hem deli...

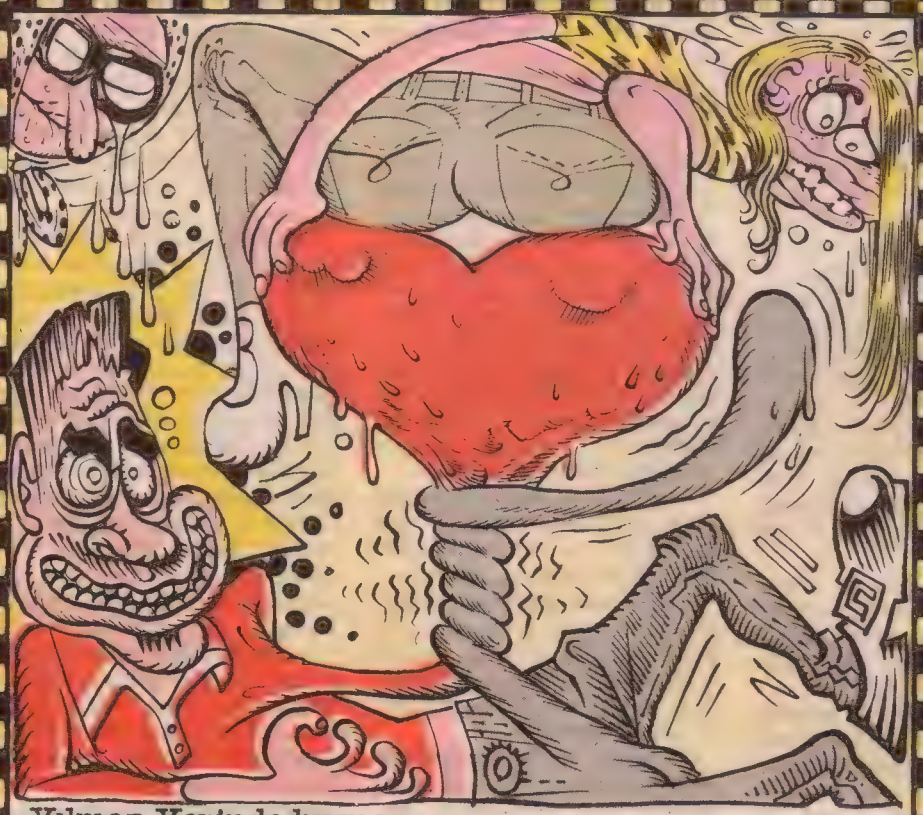

Yılmaz Yerindedurmaz

Gayseri

Bir **Televole** adamıyla daha karşı karşıyayız... Varoş realitesi işinde bastırılmış sindirilmiş bir yetişme evresinin (ki noolucaktı zaten) getirisi zaptedilemeyen adamımızın, fırlama cinselliği, yavuklusuna olan aşkını bastırıp, sıkıştırıp, abartıyor... Onun gönlünün orta yerindeki bu endazisi bozuk teraziyi farkeden kızcaaz ise tedirgin...

Oğlum helecandan, meyhaneden, tekkeden uzak dur bi süre... Şiire ver biraz kendini... Guşları farket...

Çizdiğimiz resimdeki ağlayan anan sana kurşun döktürebilir... (Rengin dingin mavi... Şarkın: "Bunun adına yürek (yarock) derler!! Doğuş!.)

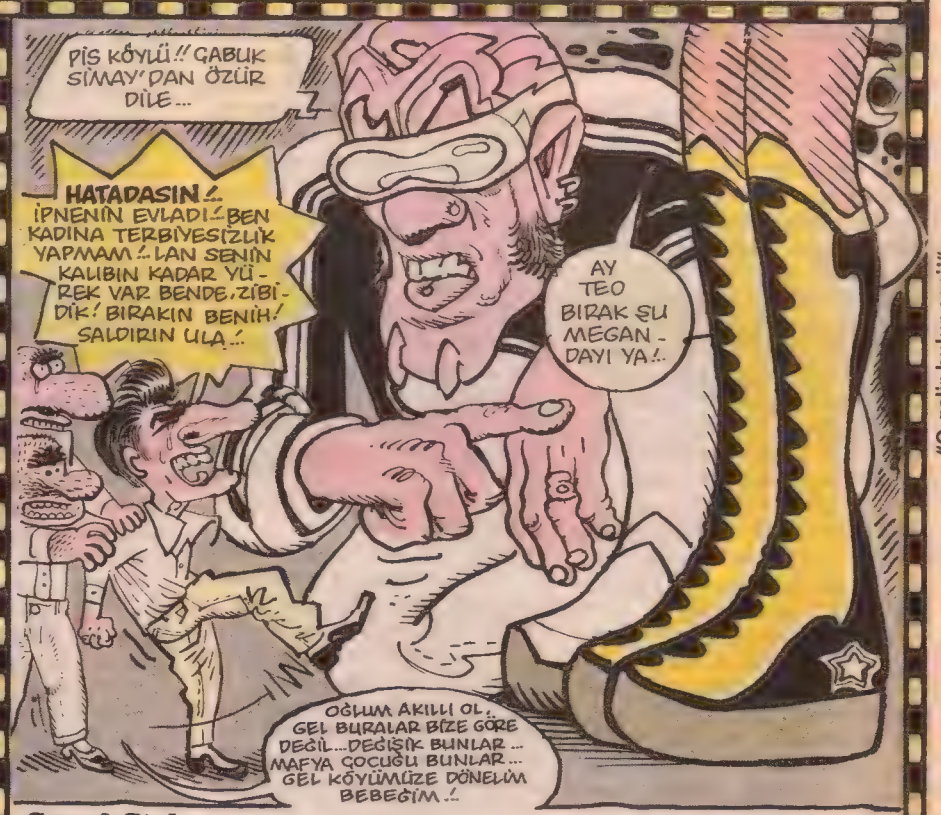

Şeref Sizler

Yedibela-Elazığ

Dediğine göre bedbaht okurumuza sayısal lotodan milyarlar çıkmış ama lavuk öyle bir start almış ki taşradan direk İstanbul'a fırlamış, gece aleminde Millenium'da patlamış.. Tabi olmaz.. Yanlış.. Efelik işine öyle Avrupai-saybır ortamlarda geçit verilmez... Tamam, bağyan arkadaşa saygısızlık etmeyecek bir delikanlı olduğunu biz de biliyoruz... Ama bilinçaltındaki mevzubahis başka...işte rüyanı çizdik...Metropol adamı yutar... Daha yumuşak geçişler, degradeler yaparak finalde Millenium'a ulaşırsın zaten... Sindire sindire... Taşra'dan, pavyon'a ordan Çiçek Pasajı'na sonra entel barlara falan... Emi... Uyanık ol güzelim gölgesiz yaşa.. Üzülme... Ben de biliyorum her esmer çocuğun hüzünlü bir hikayesi vardır...

"O gelir bulur seni!"

bahadirboysal@yahoo.com.

ACAİP

ATV'de iki hafta önce "magazin" konusu "Siyaset Meydanı"nda tam altı saat tartışıldı. Boktan püsürükten tartışma programlarından birşey çıkmayacağını ben de biliyorum, ancak, tartışmanın tam da ortasında bizi yıllardır kitaplarıyla, konuşmalarıyla etkilemiş değerli bilim adamı Ünsal Oskay'ın ömrü boyu bağıra bağıra, ağlaya ağlaya söylediği acımasız medya eleştirilerinden birkaç laf bekledik, boşuna. Onurlu ismini, bilim adamlığını, acıyla, gözyaşıyla, tırnaklarıyla hakederek kazanmış bu değerli bilim adamının tartışmanın tam da ortasında bilgece şovlarla ot kafalı insanlara eğlencelik malzeme oluşu bizi üzdü.

Bir / Altı saatlik tartışma programında, gazeteci ve yazar bağımsız olmalıdır, ya da "bağımsız" kelimesinin bir tek kez söylenmemesi, bir tesadüf sonucu mudur İki / Adı geçen medya çıkardığı dergilerin parasını, yazarların tüm maaşlarını "devletten" aldığının bir tek kez söylenmemesi bir tesadüf sonucu mudur Üç / Adı geçen yayın organlarının kendi televizyonlarında, batılı ülkelerde tamamen yasaklanmış olmasına rağmen primetime'de reklam kuşaklarının saatlerce, defalarca sürmesinin kanunsuzluk olduğunun bir tek kez söylenmemesi bir tesadüf sonucu mudur? Dört / Yeniyüzyıl, Aktüel, Pasha ve birçok derginin yıllardır logosunun üstüne "Türkiye'nin en kaliteli gazetesi, magazin dergisi, haftalık dergisi" ibareleri yazmakta, yine, her yıl Türkiye'nin en iyi yazarı, en beğenilen yazarı, en iyi sanatçısı gibi sıfatlarla yaptığı değerlendirmelerin, hem kanunsuzluk, hem de edebiyat, sanat, kültür gibi alanları bütünüyle yıpratmak için olduğunun, dost ve akrabalarına alan açmak için yapıldığının bir tek kez söylenmemesi bir tesadüf sonucu mudur?

Beş / Aktüel, Pasha ve başka dergilerin devletten aldığı milyon dolarları, cumhuriyet tarihimizde benzeri olmayan baskı kalitesinin ağır fotoğraf, matbaa masraflarının, bugüne değin hiçbir edebiyat, kültür, sanat dergisinin sahip olmadığı, altı saatlik tartışma programı boyunca bir tek kez söylenmemesi bir tesadüf sonucu mudur? Altı / Aydın Doğan, Dinç Bilgin, Erol Aksoy, Enver Ören, Uzan gibi büyük sermaye gruplarının bankaları, holdingleri baskıyla talan ve işgalle yıllardır gazete, dergi çıkardıkları ve bu isimlerin adlarının altı saatlik tartışma programı boyunca bir tek kez söylenmemesi bir tesadüf sonucu mudur? Yedi / Aydın Doğan'ın medyaya geldiği günden beri gazetelerin sendikasızlaştırıldığı, her yıl gazetelerden yüzlerce kişinin sorgusuz - sualsiz atıldığı, altı saatlik program boyunca bir kez söylenmemesi bir tesadüf sonucu mudur? Sekiz / Pasha dergisi gibi SSK'da aynı bütçeden beslenmektedir. SSK hastanelerinin kapısında insanlar sırf sıra alabilmek için sabahın üçünde kuyrukta can verirken, devletten alınan paralarla, Türk halkının adını hiç duymadığı yabancı - Amerikan patentli dergilerin aynen kopya baskılarının tercüme edilerek basılmasının bir tek kez söylenmemesi bir tesadüf sonucu mudur? Dokuz / Yargısız infazlar sonucu intihar eden insanlar ve hiç uyulmayan tekzip müessesesi ve hiç uyulmayan mahkeme kararlarının yüzlerce örneğinden sadece bir tek tanesinin altı saatlik tartışma programı boyunca bir örnekle bahsedilmemesi bir tesadüf sonucu mudur? On / Mesela, bundan bir ay önce, yoksul, kararlı bir bilim adamı, Ertuğrul Acuner, "Ormanın Kara Kitabı"nın yazarı, Koç Holdingin orman katliamına karşı mücadele vermiş, makamından alınmış. TEMA vakfı tarafından suçlanmış. İşinden olmuş, ancak yılmayıp kendi imkanlarıyla açtığı mahkeme sonucu Koç Üniversitesinin inşasını durdurmuştur. Bir Türk yurttaşının bu onurlu mücadelesi, vahşi devlere karşı verdiği bu Don Kişotça savaşı, ormanları, İstanbul'u, üniversiteleri çok yakından ilgilendirdiği halde, basında hiç haber yapılmaması ve bu tür yüzlerce haberin kamuoyundan gizlendiğinin, altı saatlik tartışma programı boyunca bir tek kez söylenmemesi bir tesadüf sonucu mudur?

Onbir / Programda, devlet televizyonunun seyredilmediği, Refah'ın Milli Gazetesi'nin, Çiller'in Öncü gazetesinin hiç traj yapmadığı örnek olarak gösterilerek, yani yine basın olacaksa bu basın olacak yorumu yapılırken, kuponsuz, kredisiz, reklamsız, sadece okurlarının ve yazarları ve çizerlerinin gücüyle 100 bin tirajı yıllardır inmediği ve bağımsızlıktan ödün vermeyerek de "dergi", "gazete" çıkarılabileceğinin nadir örneklerinden biri olarak, Leman dergisinin adının bir tek kez söylenmemesi bir tesadüf sonucu mudur?

Onbir / Altı saatlik tartışma programı boyunca, medyanın resmi Amerikan ajanı köşeyazarları, MİT'in görevli köşe yazarları, emniyet kuvvetlerinin görevli köşeyazarları, mafya babalarının görevli köşe yazarları, işadamlarının görevli köşeyazarları tarafından işgal edildiğinden bir küçük bahisin bir tek kez söylenmemesi bir tesadüf sonucu mudur?

Onüç / Tek özellikleri mafya patronlarının düzdüğü orospular olmak olan sanatçıların herbirinin başına, hemen tüm büyük televizyonlar sabahtan akşama kadar bir kamerayla tüm gününü izlerken, sivil yüzlerce kurumun, kongre ve basın toplantılarını tek bir kameramanın izlememesinin binlerce örneği olduğu halde, altı saatlik tartışma programı boyunca bir tek kez söylenmemesi bir tesadüf sonucu mudur?

Ondört / Altı saatlik program boyunca, bir tek kez, kendi gayretleriyle düşünerek, yazarak, fikrini söyleyerek, düşüncelerinden başka, biliminden başka hiçbirşeyi olmayan bir tek bilim adamı ya da yazarın bu gazeteler tarafından ülkeye tanıtılmadığının, bilinmediğinin bir tek kez söylenmemesi bir tesadüf sonucu mudur?

Onbeş / Altı saatlik program boyunca, Antepli uyuşturucu tüccarından, ses sanatçısına kadar, Çörtükler'e, Korkmaz Yiğit'lere kadar puşt, üçkağıtçı, hırsız, kim varsa, önüne gelenin televizyon kurduğu, magazin dergisi çıkardığı, sözde bilim adamlarının, sanatçılarla kolkola girip, yüzbinlerce laf olsun programlarından tek bir örnek gösterilmemesi bir tesadüf sonucu mudur?

Son / Tüm bunlar, "etik" denilen şeyin ana gövdesini oluşturur. Bunları görmeyen, duymayan, söylemeyen, bunca kapsalağın, ot kafalının, denyonun, yazarın, gazetecinin, bir tartışma programında altı saat boyunca yanyana gelmesi bir tesadüf sonucu mudur? Hayır! İşte medyanın şebekeleştirdiği yazarlar, üniversiteler, öğrenciler, sanatçılar hayrını görün.

Gençlik yıllarımda, edebiyat adına üç şey öğrendimse, birini Sabahattin Eyüboğlu'ndan öğrendim. Ataç'la birlikte Eyüboğlu, cumhuriyet tarihimizin en büyük eleştirmeni, hocasıdır. 40'lı, ellili yıllarda etkisinde kalmamış yazar yok gibidir.

Eyüboğlu, 1942'de "yaşamak sevinci" başlıklı bir yazı yazar ve 1930'lu yıllardan önceki şiirlerimizde "yaşamak sevinci" diyebileceğimiz bir duyuşa rastlamadığımızı, iddia eder.

"Bütün bir şair neslinin, zevk ve düşünce farklarına rağmen bir ağızdan söylediği bu şarkıda bir doğuş tazeliği, keskin bir bahar kokusu var" der.

"Yeni bir tema karşısındayız" diye müjdeliyor.

Ve doyumsuz bir iştahla bahsi geçen "yaşam sevincinin yeni mısraları"ndan örnekler veriyor.

Nazım Hikmet "Yaşamak Ne Güzel Şey, Taranta - Babu...

C. S. Tarancı: "Ah, yeniden başlamak hayata, çocukluğa, aşka ve sanata".

Orhan Veli: "Deli eder insanı bu dünya bu gece, bu yıldızlar bu koku ve tepeden tırnağa çiçek açmış ağaç".

Bedri Rahmi Eyüboğlu: "Açıl toprak, açıl / Kurulsun sofralar / Boğazına kadar usareye boğulsun tohum / Çağlasın bereketinden dağlar / Gözümüz doysun..."

Oktay Rıfat: "Potinlerime ve Paltoma / Teşekkür etmeliyim / Teşekkür etmeliyim / Karın yağmasına / Bugüne bu sevince / Kara bastığım için şükür / Şükür gökyüzüne ve toprağa / İsmini bilmediğim yıldızlara / Suya ve ateşe hamdolsun"

Cumhuriyet tarihimizin en zeki en kültürlü birkaç adamından biri olan Sabahattin Eyüboğlu, yaşamak sevinci yazısını 1942'de yazar. Dünya savaşının korkusu bir felaket gibi her yanı sarmış, Anadolu da açlıktan yokolmaktadır. Aydınlarımız gözleri kör ve dünyadan bu kadar uzakta mı idiler. Şayet Eyüboğlu'nun müthiş zekasından haberdar iseniz, yazarın burada kasıtlı bir şekilde, bu kara gerçeği, bu amansız karamsarlığı dağıtmak istediğini, bir ışık bir sevinç aradığını görürsünüz.

Aynı yazar isteseydi, yine aynı şairlerden, aynı yıllarda yazılmış, bir ölüm, tabut, mutsuzluk, bedbahtlık dolu mısralarla da sıkı bir makale döşeyebilirdi...

O yıllarda edebiyatçılarımız ve eleştirmenlerimiz "şair ve yazarlarımızı" dünyayla yarıştırmayı pek seviyor. Hemen her makalede "bizim de dünya çapında yazarlarımız artık var gibisinden girişler yapıyorlar, yazarlarımızdan aldıkları alıntıları Fransız şiirinin mısralarıyla kıyasa sokuyorlar.

Edebiyatçılarımızın dünyaya açılması, ışığı, sevinci, mutluluğu tüm insanlık alemine ulaştırması bekleniyor ve bu yüzden yazar ve şairlerimizden inanılmaz gurur duyuyorlar... Gurur ve dünyayla hesaplaşma...

Ve, bu çok zeki yazarlarımız, ülkemizin kara gerçeğini, akılalmaz edebi hinliklerle, söz fırıldaklarıyla dönüştürmek istiyorlar. İnsan ağlamak istiyor, yazarların bu amansız savaşına.

1940'lı yılların büyük açlık ve yokluğunda, dünyayla yarışan başkaları da var, güreşçilerimiz peşpeşe tarihimizin en büyük dünya ve olimpiyat şampiyonluklarını elde ediyorlar. Bu aç insanlar bunu nasıl başarıyor. Çünkü güreş de halkın onuru. Esnaf, köylü, yemiyor, içmiyor, Yaşar Doğu'nun cebine para koyuyor. Siz yiyin ve gidin tüm dünyada gücünüzü gösterin.

Yaşar Doğu ile Nazım Hikmet aynı bozkırdan çıkıyor.

Tarihin ilk gününden beri, dünyanın en büyük meydanlarında en büyük ordularına kafa tutmuş, en sefil gününde, dünyanın en büyük mekanize ordularını perişan etmiş bu ülkenin çocuklarının, sakin, kendi halinde bir halk olması mümkün değil. Çok kültürlü ve çok derin bir adam olan Sabahattin Eyüboğlu da olsa, "bu yarıştan" kendini kurtaramıyor...

Yüzyılımızın en yoksul yıllarında Nazım Hikmet'i ve Yaşar Doğu'yu çıkarmış bu halk, her dakika dünyayla, hesaplaşma, dünyaya kafa tutma coşkusu yaşıyor. Demokrasiyi ise, kendi halinde, kendine yeten insanlar kurar.

Bugün, ölümü göze almış, sağcı, mafyatik, faşist militanları kurtarmanın tek yolu, onlara "yaşama sevincini" öğretmektir. Ölümden korkmayan, ölüme meydan okuyan gözü kara tetikçilerin kardeş katlini ancak, yaşama sevincini taddırarak durdurabiliriz.

Dünyayla hesaplaşmayı, Eyüboğlu gibi siyasi alandan çıkarıp, estetik, edebi bir hesaplaşmaya dönüştüremediğimiz yıllar boyunca, siyasi kirlenmişlik, hergün yeni kardeşlerimizi aramızdan alacaktır!

Dünyayla hesaplaşma nedense bu halkın gurur meselesi olmuştur.

Sabahattin Eyüboğlu'nun en güzel yazılarının başında Türk Halk Bilmeceleri adlı makalesi gelir. 1930'lu yılların ortasında kaleme alınan makale Türk halk bilmecelerinin mucizevi güzelliklerini anlatır.

Orijinal teşbihler aramak şiirde kötü neticeler verdiği halde bu bilmeceleri derin bir samimiyete ve candan bir şiire götürmüştür. Mucizeyi şöyle izah edebiliriz: Bilmece herkesin kolayca giremeyeceği münasebetleri ararken şuurun ve mantıki zincirlenmelerin aydınlık sahasında uzaklaşıyor ve kendini çağrışımların en serseri akışına bırakıyor.

"Bilmece yapan maksadını gizlemek isterken, ruhunun en gizli kapaklarını açmış oluyor..."

Mesela bir süpürge kaybolan hürriyetini düşünerek içini çeken bir köle gibidir "Ne idim, ne idim, sahralarda bey idim..."

Nar, bir gelindir, "Uyanır, cama dayanır, cam kırılır, kana boyanır. Zeytin yaramaz kızdır." "Kara kız sarkar durur, düşeceğim diye korkar durur", Karpuz, yeşil feraceli, kırmızı fistanlı, siyah düğmeli bir misafirdir. kavun, arabadan atlarken pantolonu patlayan bir hoca. Lahana, kırk gömlekli bir kız. Patlıcan, alçacık boylu ve kadife donlu, asma kabağı, sarı entarili ve servi boylu, pırasa, asık suratlı ve dedem sakallıdır.

Bilmeceler, eşyaya, nebatlara can vermekte, yetinmeyerek, hepsine renk ve şekillerine uygun bir şahsiyet vermekte; ufacık ve realist bir roman, yahut bir dram içinde göstermektedir.

Hatta bilmeceler, kendini Tanrı yerine koyup, kainata benim diyebiliyor", "Benim bir kalbur boncuğum var, akşamdan atarım, sabahtan toplarım. (yıldızlar).

Eşya sevgisini bilmecelerde buluruz: Bir ufacık sandıcak içi dolu boncucak (nar). Narın diğer bilmecesi: "Fini fini fincan, içi dolu mercan. Fini fini tanımı, ruhun nara karşı olan sevgisini ne kadar candan ifade ediyor.

Hiç manası olmayan kelimeleri de sesleri için kullanırız. "Kelebek bilmecesi: İllim illiksiz, illim kemiksiz, illim dağ aşar, illim bağ aşar."

Bilmeceleri ruh, herşeyi bir çocuk hayretiyle görmekte. Dünyaya şaşarak bakınca bir ağaç büyük bir mucize. Bir meyve ne garip bir mimari. Bir insan gözü ne acayip, ne harikulade bir varlıktır.

Bilmecelerde herşey sürrealite bir resim kadar acayiptir.

Bakın şu bilmece kırmızı elmada neler görür: Küçücük kırmızı bir ev / Ne kapısı var ne penceresi / İçinde yıldızdan bir yatak / Yatakta beş küçük yavrucuk."

Eyüpoğlu: "Bu sürrealist elmada, bu acaip kırmızı evde ben, şaşarak yaşamak saadetinin bir sembolünü görüyorum. Bir meyveye bile ne tuhaf, ne acayip şey, diye, bakabilmek, yeryüzünü cennete çevirmenin yegane sırrı değil midir?"

Birçok bilmecelerin bir acayip nesne gördüm, bir acayip evim var, diye başlaması çok manidar değil mi?

Demek ki bilmecelerin acayipliği ruhun çok derin bir ihtiyacına tekabül etmektedir. Ve Eyyüpoğlu, Picasso'nun Chagall'in Dali'nin resimlerini tıpkı bilmeceler gibi acaip bulur!

Bilmeceler, gerçekte, tarih öncesinden gelen, çocuksu acayipliklerin filozofik derin psikolojik tanımlamalarıyla kurulmuştur. İnsanoğlu, bu denli acayip, akıl dışı, hayale sığmayan, tarifler, oyunlar neden bulmuştur. İnsan zihninde karşılığı olmayan yerleri, karşılığı olmayan cevaplar doyurmak için mi?

Picasso ve Dali, iki büyük dünya savaşının içinde ve ortasında yaşamış, en büyük iki sanatçıdır. İkisi de, figürleri, nesneleri, perspektifleri bozmuş, tamamen değiştirmişlerdir. Hayranlık verici dehaları, eşyayı acayip düzenler içinde bin değişik o güne değin bilmediğimiz şekillere sokmalarıydı.

Bu büyük "acayiplik devriminin", birinci ve ikinci dünya savaşının Avrupa İnsanın ahlak ve tüm değerlerini derinden sarstığı yıllarda ortaya çıkması çok önemlidir. İnsanoğlu, karşılığını veremediği, çözemediği, anlayamadığı vahşetle, ahlaksızlıkla, savaşlarla karşı karşıya kalmıştır. Normal hayattan çıkarıldı, görünen düz şekillere kimse itibar etmedi, en olmadık biçimleri seyredebilmek için müzelerin kapılarında günlerce bekledi Avrupalılar. Ressamların tablolarına milyar dolarları ödediler.

Neden? Bu acayip yaratıklar ve acayip düzenlerle dolu tablolar için.

İnsanoğlu, siyasi, sosyal, büyük trajediler karşısında çaresiz kalır, eşyayı yenemediği, savaşı, içgüdülerini, zamanı, mekanı karmakarışık bulduğu anlarda, daha derin bilinçaltı denizlerine girip, başka duruş ve oluşlarla, felaketlere, ahlaksızlara, yaşanan dış dünyaya cevap vermeyi denemiştir.

Belki de bu bilmeceler de tarihin büyük altüst oluş dönemlerinde ortaya çıkmıştır. İşte böyle günlerde yaşıyoruz.

İşte magazin haberlerini izliyoruz, şaşkınız, aptallaşıyoruz. İşte medyayı izliyoruz, çaresiz kalıyoruz. Muntazam bir ahlaki ve siyasi "boşalmışlık" yaşıyoruz, cevabı olmayan yüzbinlerce soruyla karşı karşıyayız. Bu başıbozukluk bir şekilde "doyurulmalıdır". Magazin ve medya, köle, basit, onursuz insanlar yaratarak bu "boşluğu" büyütüyor, toplumsal bir deliliğe dönüştürüyor.

Sanatçılar, yazarlar, tez elden, bu acayiplikleri bize hikaye etmeliler, resmetmeliler... Bize yeni bir göz...

Leman Dergisinden Fatih Solmaz - Bahadır Baruter'in Lombak kitabının çok tutmasının sebebi, belki de bu açlıktan, bu kitabı altmışlı yetmişli yıllarda satamazlardı. 90'lı yılların sonunda kapalı gişe. Çünkü ortada doyurulması gereken binbir suratlı acayiplikler var.

Ve bu sefer hileyle değil, gerçekten yaşama sevinci bulan insanlar, içimizde-dışımızda kopartılmış, bozuk parçaları biraraya getirecektir!

İslamcı Kombossan holding, Sevda Demirel, Pınar Eliçe gibi kadınların pazar yaptığı Televole programının sponsorluğunu üstleniyor!

Bu "acaiplik" nasıl oluyor!

Bayır Gülü

FEYHAN GÜVER

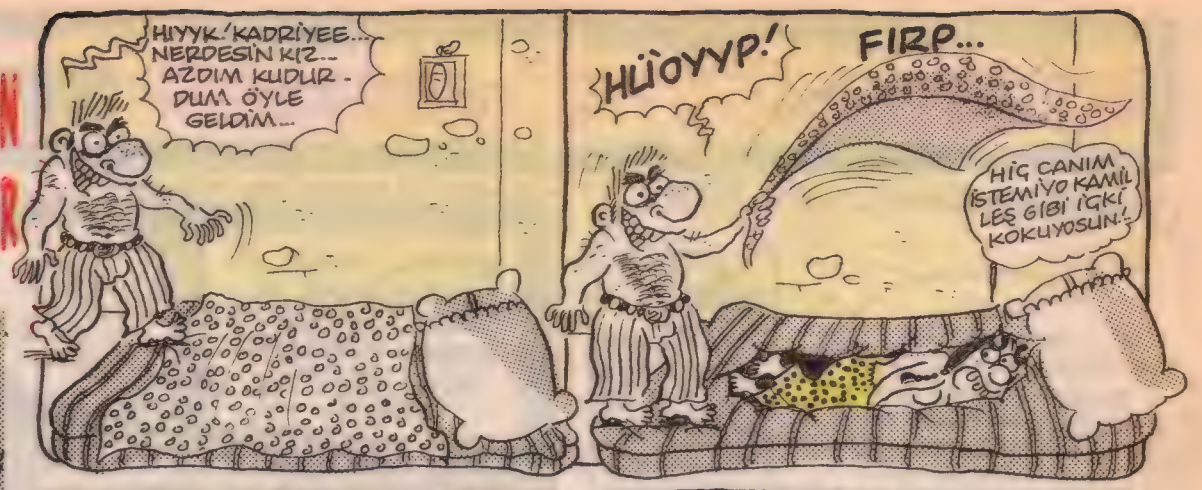

Aylardır Bayır Gülü logosunda görev yapan Şebin Karahisarlı Gülsüm abla emekli oldu... Kendisine çok teşekkür ederiz. Onun yerine artık Keşanlı

LEBLEBİ GİBİ KARİKATÜRLER

Akşam Gazetesi

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

KARADUDUL VE BİZANSLI KARDEŞİ NİKOLA...

UYUMA VE SAYIKLAMA DÜNYASI...

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·E·İ·D·A·N

SEVERİM:... Bant kesmeye üşenip, notumu, duvardaki posterlerin bantına ortak yapıştırmayı... Silgi artıklarını biraraya toplayıp yuvarlamayı, iyice sıkı olduunda birinin kafasına atmayı... Berberde, önlük takılırken, iğne sanki enseme batcakmış gibi hissetmeyi ve sağ salim iğnenin geçmesini... Elmanın çürük yerini, ısırarak koparıp almayı... Kadın öğretmenlerin omzundan, kolundan, saç telini, bi iplii felan temizleyen öğrencileri görmeyi... TV'de daa yeni reklâmı yapılmaya başlanan ürünleri, mahalle bakkallarının hemen baş köşeye komasını... Kırılmış, sıyrılmış bi duvarın içindeki taşları, çakılları, kumları felan gormeyi, elimi hafifçe sürterek kum sökmeyi... Kalemin ucu kırılıp, yeniden bastırımda, yazılan ilk birkaç harfin daa koyu olmasını...ERHAN... Dijital saatin, yanan sonen saniyelerini, gözlerimi kapatıp açarak, sanki hep öyle değişmeden duruyomuş gibi görebildiim anları... Markette, fiyatın belirlenmesi için kasiyer kız optik okuyucuyu malın üzerinde gezdirirken, bulamayınca sinirlenmesini, evirip çevirip, ürün kodun bulmasını, kızın raatlamasını ve diit sesini... TV'de, transparan giyinmiş şarkıcının, hareketleri esnaasında, göğüs uçlarını daa net gördüüm aanı... Radyo dinnerken, siidinin takılmasını ve diiceyin özür dileyip parçayı yeniden çalmasını...AFŞİN... Cevizi, tek bir bıçak hareketiyle tam ortasından açmayı... Haber spikerlerinin, karşılarındaki, yazıyı onlara gösteren cihaza baktıkları anlardaki göz hareketlerini yakalayabilmeyi...BERNA... Cereyanların kesilmesine raamen telefonla konuşabilmeyi... Mum ateşiyle sigara yakmayı... Durakta beklerken, bincem mi diye otobüsün sellektör yapmasını...GÖKSEL... Kaşlarımı alırkene, etimi kıstırdımda cımbıza küfrettiim aanı... Pantolonumu giyerken tırnaamın pantolonuma takılmasıyınan dişlerimin gamaştı aanı...DİLEK... Başkasına aait bi çantayı taşırken aar olduu halde çok hafifmiş, kolay taşıyomuş gibi yapmayı... Evden çıkarken kapıyı çektiimde, kapının kapanmıycakmış gibi olup, son anda kapanmasını...ERDEM... Futbol yazarlarının, futbolcuları, olmadı Hakan, yanlış yoldasın Baliç gibi, babacan tavırlarla eleştiren yazılarını...MEHMET... Nesıseri (Necessary) demeyi... Basketbol maçlarında son saniyede atılan üçlükleri...ULAŞ... Çatıdaki yaamur sularını aşaa indirmekle yükümlü borunun, yere bi iki metre kala kırılmasıyla duvarda oluşan izi... Langırtta, defanstan gol atmayı... Mutfak dolaplarının altındaki ipi çekince açılan floresanları... Monika Levinski'nin, hep aynı kalan, saabit sıntışını... Verniklenen elimi tinerle temizleyince, elimde oluşan garip kayganlı... Kollarını kıvırdım bi gömleği, ertesi günde o şekilde, katını açmadan giyebilmeyi... Öbür odadaki televizyonda da aynı kanalın açılmasıyla, sesin dolbi steryo gibi olduu aanı...ALTUĞ...

PSİKOAYRINTI:... Tuvaletteydi. Dr.Semih, elinde kahvelerle koridordan geçerken, oraya dooru seslendi: "Kahvenizi koydum!.." İçerden, ıkınmayla karışık, boğuk bir ses geldi: "Tamammh! Geliyorum, doktorh!.." İşini bitirdi çıktı dışarı. Dr.Semih, kahvesini yudumlamaya başlamıştı. Yaklaştı yavaşça, elindekini gösterdi ona. Dr.Semih; tam olarak filmlerdeki gibi diil ama, ağzından bir parça kahve püskürttü: "Aman tanrım, naaptınız!.. Nıye kullandınız onu öyle?.." Gitti, raatlama koltuuna oturdu, elindeki süngere baktı: "Saakinolun doktor, bok diil bu! Kıçımı falan silmedim. Hediye o sünger; yapar mıyım?!.. Kahve bu. Biraz ıslatılmış kahve! Niye o kadar heycanlanıyosunuz?.. Korkuyo musunuz yoksa; size bi şey yapıcam falan diye?" İlk kez bu kadar ciddii bi soru sormuştu. Ortalıkta, gerginlik rüzgârları esmeye başladı. Dr.Semih sessizdi. Gereken en uygun cümleyi arıyordu; ya da en iyisi susmaktı. Ortaya, sehpaya doğru bakıyordu Dr.Semih. "Elbetteki hayır" diye uydurma bi cevap verecekti ki, o "özür dilerim!.. Gerçekten!. Ağzıma sıçıyım ben!.. Özür dilerim!" diye bağırarak koltuğa uzandı, arkasını dönüp bacaklarını kendine çekti. Pantolonu yine sıyrıldı ve paçaları ile çoraplan arasından, çıplak bacağı ve üzerindeki kıllar göründü. Bu yeterince samiimi bir görüntüydü ve Dr.Semih aniden çok üzüldü, kendini başarısız hissetti. "Dünü annatın bana... Dün, naaptınız?. Nası geçti?.." "Hiçbi şey yapmadım dün" dedi. "Mutlaka bişiy yapmış olmalısınız" diye ısrar etti Dr. Semih, yumuşak bi tonda. Bi süre sessizlik oldu, sonra, yanıt geldi ordan: "Çöp kutusuna işedim dün".. "Neden?" diye soracaktı ki, bunun çok bilimsel olduunu düşünüp son anda vazgeçti Dr.Semih: "Öyle mi?.. İlginç!.. Yapar mısınız hep böyle?.." dortora doğru döndü; boş boş baktı: "Tuvalete gitmeye üşendiim zaman!" "Kokmuyor mu kutu?" diye sordu Dr.Semih. "Yıkıyorum sonra doktor!.." "Ama; buna üşenmiyosunuz yaani?.." "Bördi diye biri vardı doktor" diyip başka bi konuya geçti, "o, yere sıçıyodu meselâ. Onu koyduklan hücrede, herangi bi yere, raat raat"... Dr.Semih biraz bi şeyler anlamıştı. Şizofreniye felan yatkınlığı vardı bunun. O şekilde, en azından bi şey olmuş olacaanı sanıyordu. Son dönemlerde bulunduu durum ona çok zor ve başedilemez geliyor, ters etki metodunu kullanarak, bunun iyisi olmassa şunun kötüsü olsun diyor ve yavaşça kayıyordu o tarafa. "Bördi'ye felan niye özeniyosunuz ki?" diye sordu ona. "Fincan, hareket ediyor doktor!" diye sehpaayı işaret etti o!.. Dr.Semih'in ödü bokuna karıştı. Hiç bişey doğru olmasa bile, gözleri tedirgin ediciydi çünkü. Yavaşça, kafasını çevirdi, sehpaya doğru baktı...

POTPURİ:... Vapur denizde giderken zincirle kapatılan giriş yerindeki bi demir, yamulmuştu. İskelede, düzeltmeye çalıştı onu halatçı. Bi görevli daa yardım etti. Biri daa geldi. En baştaki, ayaayla demire abanıp itiliyor, öbürü de ayaanı hafif dayamış biraz da eliyle ittiriyordu. En ilginci son gelendi. O, ikincinin sırtına eliyle bastırıp, onlara güç verdi. Zaten pek düzelmedi demir. Belli bi açıdan, aynı dengeyi tutturup itebilmek çok zor çünkü. Yamulan bi toplu iineyi düzeltmeye çalışmak gibi... Şarkı dinnerken evde, aaniden bi araba geçti, soldan saa; vorrn!. Sokaktan geliyo sandım. Efektmiş meğer; şarkının içinde... Altuğ'un bahsettii, ipli floresanlardan var bi tane bende. Aslında evet, mutfak, veya tuvalet falan için o. Ama ben yataamın başucuna astım. ipli olması iyi. Uzanıp çekebiliyosun. Bi de, abajur vardır. ortaokulda felan abajur yapmıştık teknikiş dersinde. Kafayı yemişti hocalar. Bii sürü masraf oluyodu. Zaten, gidiyon demirciye yaptırıyon; sen üzerini kaplayıp süslüyosun. Nooluyo? Abajur!... Otuzbir seansı esnaasında, video yine tekledi. İçinde bi yer var, oraya vurunca düzeliyo. Kapaa açarken, kenarlara, elimden vazelin bulaşıyo, onun dışında sorun yok. Karanlıkta yanlışlıkla, dönen motora dokunmuşum... Vozzt! diye bi ses geldi. Tırsıverdim haaliyleri.. Hani, pakette kalan son sigara farkedilmez felan da, tam buruştururken'in, abartılısı oldu! Bi karton sigara varmış çekmecenin dibinde, farketmedim, bi karton daa aldım aybaşında. etti yirmi paket! Taane olarak, 400 adet! Yuh!.

Bişii:... Orhan, eyvallah; Eda, sağol; Anıl, dinnedim; hemen iyi günner diliyorum!...

LeM MİZAH DERGİMİZ

okur mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Bir işkence örneği,

Merhaba ben size heryerde yapılmış olan işkencelerden farklı olarak okulda yapılmış bir işkence olayından bahsedeceğim. Ben Lise 2. sınıf öğrencisiyim. İstanbul Bağcılar'da bir lisede okuyorum. Anlatacağım olaysa şöyle: Ramazan ayı geldiği için yardım zarfı dağıttılar paralar toplandı, daha sonra zarfları getirmeyenler müdür yardımcısının odasına çağrıldı, bir arkadaşımız atılan dayak yüzünden bayıldı, diğer bir arkadaşımızın kulağı kanadı, bayılan arkadaşımızı ayıltmak için biz uğraşırken o faşist adam tekmelerle ayıltmaya çalışıyordu. Oda tam bir işkence yerine dönmüştü. Kızları dövmek için de demir boru masanın üzerindeydi. Kapıda da sınıfın başkanı nöbet tutuyordu. Giriş çıkışlar engelleniyordu. Bu olay sırasında odada olan arkadaşlarımız, olayın etkisinde kalarak sinir krizleri geçirdiler. Aynı gün son ders dayak atan müdür yardımcısı aynı zamanda din öğretmeni (öğretmen sayılırsa) bayılan öğrenciyi yanına çağırarak olayı dışarı yansıtmazsa, şikayetçi olmazsa lise hayatının hiç pürüzsüz, çakmadan geçeceğini söylemiş. Nereye başvurduysak bir sonuç alamadık. İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'ne gittik kovulmaktan beter olduk.

Sonuç olarak demek istediğim işkenceler artık liselerde de yaygınlaştı. Bu yaşlarda işkence görmeye başlıyoruz. Daha kimbilir kaç kere göreceğiz. sözlerime burada son verirken bütün lemancılara sevgiler.

H.S.

Selam,

Uykusuzluk, anlaşılamama, dışa açılamama, aşırı duyarlılık, toplum dışı olma, agresiflik, duygusallık, yabancılaşma, yalnızlık gibi geleneksel sorunların dışında önemli bir problemim yok. Yalnızca "keşke"lerin ardına sığınmış masum bir isteğim var.

Lütfen çevrenizdeki dostluğunuza, yardımınıza muhtaç kişilerle (bağımlılar, hastalığı / sakatlığı olanlar, sabit fikirlilerce dışlananlar, kaçamak bakışlarıyla sizleri izleyen belki fiziksel kompleksleri, belki duygusal dalgalanmaları, belki de maddi durumları nedeniyle ön saflarda yer alamayanlar, sizler gibi giyinmese, konuşmasa, hatta düşünmese bile ufak tebessümleriyle bir şansı hak edenler, siyasi / dini inançları nedeniyle azınlık muamelesi görenler, cinsel tercihleri farklı diye bir kenara atılanlar, hayata küsüp içine kapananlar, ölmek isteyenler, hatta ölmeyi denemiş olanlar, aile problemleri nedeniyle bunalanlar...) iletişim kurmaya çalışın. Çalışın ki kasvetli dünyalarını açmak istedikleri yüzleri belirsiz dostlarıyla bir mizah dergisinin sayfalarında kucaklaşmak zorunda kalmasınlar, benim gibi... Saygılar,

Enis

Merhaba Leman Dostları,

1999 yılının bu ilk günlerinde insanımızda belirsiz bir mutluluk, belirsiz bir sevinç var. Belki herşeyin yeniden başlama umudu kol geziyor yüreklerinde. Ama farkına varıyorlar sonra değişenin takvimdeki tek bir rakam olduğunun. Ve yeşeren bir umut daha çöküyor yavaş yavaş alışık yüreklerine. Yeni yıla başladığımızı söylüyorlar. Peki ama herşeyin bir sahibi olduğu bu dünyada yeni yıl kime aitti. Bana ait olmadığı kesindi. Peki ama kimindi bu ışıklı noel ağacı.

Yoksa babası rüşvet yemediği için zengin piç arkadaşları tarafından aşağılanan gencin miydi? Yoksa cumartesi günleri oğullarını arayan anaların sessizliğine mi aitti? Kimindi peki? Her gün evine bir aş yemek götürmek için çamurlu toprakta ekmeğini kapmak için savaşan insanların mı? Kimin ulan bu yeni yıl?.

Bana göre hiç birisinin. Yeni yıl açlığı, fakirlik edebiyatı olarak gören tüm öz değerlerimizi tüketen, duygularımızı sömüren, .içtıkları moku halka mal edenlerindir. Her bayramda eski bayramları hatırlayan özlem duyan geçmişini türkü notalarında arayan rakamlarda ilerlerken eski takvimleriyle yaşayan bir toplumuz.

Ama biliyor olmamız gerekiyor artık. Bu güzel ülkenin cumhuriyetçinin, sanatçının, aydınların dışlandığı bir ülke olduğu... Ülkenin babasının kendisine bıraktığı özel mülk gibi gören şerefsizlerin elinde olduğunu. Ülkeyi çok seviyor gibi görünseler de kafalarındaki çıkarcı karanlık gösteriyor tüm yüzlerini. Bu yeni yıl onlarındır.

Hepsinin yeni yılını nefretle kutluyorum. Ama diyorum ki, asıl yeni yıl rakamları değiştirdiğimizde değil mağaralardaki beyinleri aydınlığa kavuşturacağımız gündür. Hemen hemen herşeyin bir sahibi vardır. Yalnız yıldızlar sahipsizdir, takmazlar asla tasma. Birgün o yıldızlardan biri dalga sesiyle uyandırırsa beyninizi, bilin ki o gün aydınlığın güneşle doğduğu gündür. Saatte 24:00'ü çoktan geçmiştir.

İnan

Halkın gerçek dostları onu ezenlerdir,

Her ne kadar olmaması gerekiyorsa da oldu. Belki de hatırlatılmaması gerekiyordu. Yoksa unutulması mı? Belki de unutturulması. Sanılır ki hatırlamak ve unutmak birbirinin zıddıdır. Ama gerçek öyle değildir. Çünkü bazıları unutulur. Bazıları ise hatırlanmaz. Aynı zamanda bazıları unutulmazken, bazıları yalnızca hatırlanır. Unutulanlar eğer hatırlanırlarsa tekrar varolurlar. Unutulmazlar ise hep varolurlar. Bu yüzden hatırlanmaya ihtiyaçları yoktur. Bu işi biraz daha anlaşılır hale getirmek gerekli. Bir rulo tuvalet kağıdından hangi parça hatırlanır? Eğer kullanan bokuyla sanat eserleri yapmaktan hoşlanmıyorsa hiçbiri. İşte hatırlanmayanlar bunun gibidir. Onların kim olduğu, ne hissettiği önemli değildir. Sadece onlarla yapılması gerekenler yapılır ve sonra sifon çekilir. Bir daha onu hatırlamak mümkün değildir. Ama bazıları da eski Mısır'dan kalmış papirüs, kağıtları gibidir. Bunlara sahip olmak bile statü sembolüdür. Onlar ulaşılmazdır. Hatta görmek, dokunmak bile bir ayrıcalıktır. Değil onların ne hissettiği, hacetlerini nasıl gördükleri bile merak konusudur. Bunların dışında ve bunlarla ilgili olan bir grup daha vardır. Bunlar için ötekileri elde etmek önemli değildir. Ama elde ederken ki süreçten büyük zevk alır. Bunlar biraz garip sevgi manyaklarıdır. Hep sevilmek isterler ve bunu herkesin yapmasını isterler. Bu iş için delice uğraşırlar. Ama dedik ya manyaktırlar. Bunları biri sevince onlar sevenden hızla kaçarlar. Bunlar aslında tarihi papirüs kağıtlarını avlamak isterler. Ama bazen aldanıp tuvalet kağıtlarını yakalarlar. Fakat kısa sürede hatalarını anlayıp sifonu çekerler ve bir papirüsa doğru kanat çırlarlar. Olan yine bizim zavallı tuvalet kağıdına olur. Çünkü zavallı hemen sever. Uğraşır, didinir, kendini paralar sevgisini ispata çalışır ama sevilme manyağı ulaşmak istememektedir ki sadece ulaşma süreci onun ilgisini çekmektedir. O yüzden ne kadar dürüst ve ahlaklı olursa o kadar çabuk kanalizasyonun serin suları ile kucaklaşır. Tarihi papirüsün kaderi ise çok farklıdır. O isterse aşağılık biri olsun, hatta etik namına hiçbir faaliyeti olmasın. O biriciktir, erişilmezdir, kahramandır. Bütün romanlar onu yazmakta, şiirler ona övgüler düzmektedir. Onun yaptıkları zaten ahlakın yerini alır. Bizim sevilme manyağı da onun peşindedir. Her ona yaklaşmaya çalıştığında onun reddetmesi bizimki için bir zevk kaynağıdır. Herşeyini ona verir ve kullanıldıktan sonra reddedilir. Sanarız ki artık herşey bitecek ama bizim sevilme manyağı sevilmedikçe kendini sevdirmek için daha bir hırslanır ve köleleşir. Sevginin adeta bağımlısı olur

Bizim Türkiye toplumu da sevilme manyağıdır. Ama onu sevenlerden nefret eder. Hatta buruşturup üstüne sifonu çekmekten zevk alır. Ama kendine eziyet edene tapan, eziyet arttıkça aldığı zevk ve kölelik isteği artar. İnanmayanlar şöyle bir yakın tarihimize bakmalıdırlar. Halkını sevdiğini haykıran, onun özgürce refah içinde yaşamasını isteyen, parasız eğitim, parasız sağlık diyenler coplanmış, işkence görmüş, yargısız infazlarda veya asılarak katledilmişlerdir. Bu toplum onları tuvalet kağıdı gibi harcamış ve hatırlanmamaları için elinden geleni yapmıştır. Onları anmaya çalışanlar için uygun görünen yerler bile hapishanedir. Örnek Haluk Gerger ve Denizler'in anılması olayı. Toplum kendine eziyet edenleri ise hep bağrına basmış hatta Cumhurbaşkanı bile yapmıştır. Örnek herkesçe malumdur.

Onun için kardeşlerim bu toplumda sevmeyi değil nefreti öğrenin çünkü halk böyle istiyor.

Bir Halk Dalkavuğu

Trakya Üniversitesi'nde terör istemiyoruz,

11 Mart 1998. Yaklaşık ikiyüz kişilik safkan Türk ve mümin müslüman olan grup tekbir sesleriyle selimiye yurdu kantinini basarak kafir ve "gominis"lere karşı cihat nidalarıyla içeride bulunan yaklaşık yetmiş kişiye sopalarla, satırlarla saldırıyor ve birçok öğrenci yaralanıyor. Alparslan Türkeş öldüğünde bayrakları yarıya indiren, üç gün televizyonları açtırmayan zihniyet mağdur olan yetmiş kişiden altmışdördünü yurttan atıyor. Evet, Trakya Üniversitesi'nde yakın tarih sindirme ve yıldırma politikalarının önü açılıyor. Yükselen haklı tepkilere karşı terör bayrağı eldeğiştiriyor. Yeni bir isim alıyor, mühürlü, imzalı terör!

Ekim 1998. resmi olan üniversite açılış kutlamalarını, kokteyllerini hiçbir zaman göremeyen öğrencilerin üniversitenin açılışını alternatif olarak kutlamak istemelerine terörist bir zihniyetle müdahale ediliyor ve sözde güvenlikten sorumlu memurlar olarak harçlarımızla maaşlarımızı alan piyonlar türkü söyleyen öğrencilerin üzerine saldırtılıyor ve ufak çaplı bir sürtüşme yaşanıyor.

Kasım 1998: Gıdasını çetelerden, halk düşmanlarından alan tetörist zihniyet artık çirkefliğini gizlemeye bile gerek görmeden Susurluk ve YÖK protestolarına katılan onaltı öğrencinin öğrenim hayatlarıyla dalga geçercesine oynuyor ve soruşturma açıyor. Sonuçta bir dönemlerine mal olacak şekilde "uzaklaştırma" cezaları veriyor.

Aralık 1998: YÖK tarafından ÖTK (Öğrenci Temsilcileri Kurulu) seçimleri için öğrenci kantinini kapatan ve öğrencilerin girmesine izin vermeyen yönetim kantine girmek isteyen öğrencilerle, ülkücü kardeşlerini aratmayan coplu, kelepçeli özel güvenlik piyonlarının çatışmasını sağlıyor. Bunun üzerine kantinlerine giren öğrencilere, toplam 30 kişiye devlet memuruna saldırmak ve işgal gibi ağır suçlamalarla soruşturma açılıyor. Bu şekilde her türlü cezayı meşrulaştırdıklarını sanıyorlar. Ancak insanları adım adım militarizme sürükleyen bu zihniyete haksızlığa uğrayan insanların vereceği cevap çok daha ağır olabilir.

Yurdumuzun sadece doğusunda değil, en batısında Edirne'de de terör yaşanıyor. Hem de resmi terör! İmzalı, mühürlü terör!

Not: Bu yazdıklarım sadece terör eylemlerinden bir kaç tanesi bunun gibi irili ufaklı bir çok sorun yaşanıyor. Örneğin sakallı, her türden öğrencilerin içeri alınmaması vb.

C.B.H.

Kitap Kurtlarının dikkatine,

Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği Zeytinburnu Şubesi olarak okuma şansını elde edebilen insan sayısını arttırmak amacıyla (kitap fiyatları ortada) Zeytinburnu ilçesinde bir halk kütüphanesi açalım dedik. Bir proje ile Belediye Başkanlığına gittik ve belediyeye ait mustakil çok şirin bir binayı kiraladık. Ama sonra herşeyin bina ile bitmediğini farkettik. Çeşitli kişilerin bağışlarıyla masa, sandalye ve raf işini hallettik fakat iş bu kadarla bitmiyor. Daha yolun başındayız ve pek çok demirbaşa ihtiyacımız var. Eksiklerimiz fax makinası, bilgisayar, daktilo, fotokopi makinası, stor, paravan, pek çok sayıda kaynak kitap ve roman (bu arada nakit olarak da yardımda bulunabilirsiniz) Daha çok insanın kitaplardan, kitaplarınızdan faydalanabilmesi için yardıma ihtiyacımız var. Lütfen en azından kitap getirerek yardımda bulunun ve bu güzel olaya sizin de katkınız olsun.

Not: En az beş tane kitap getirmek kaydıyla kütüphanemiz açıldıktan sonra bir sene ücretsiz üye olabilirsiniz.

Elif Murat / Tel - Fax: 0 (212) 546 43 76

LeM
Sayı: 375...
16 OCAK 1999.. CUMARTESİ..
● Yayımlayan: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 - 251 52 67 ● **Abonelik için:** 244 15 11 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

GÖKHAN DABAK

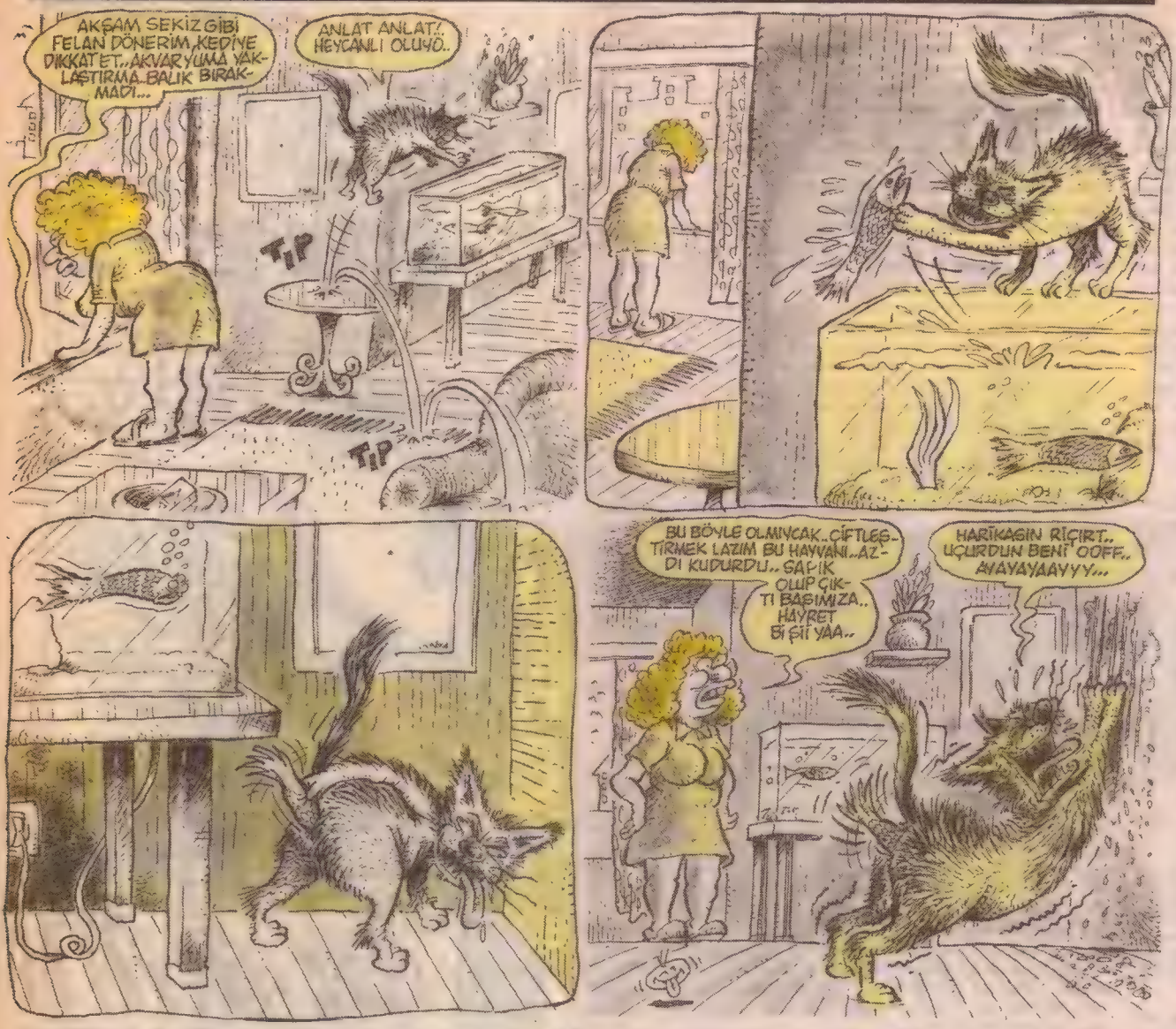

Tam 14 Çeşit Kartpostal LeMan'la birlikte LeMan'ın içinde.

Bezgin Bekir, Met-üst, Komikaze, Daral & Timsah, Selçuk Erdem, Feyhan Güver, Can Barslan, Galip Tekin, Bahadır Boysal, Kıllanan Adam, Lombak, Gönül Adamı, Harala Gürele kartpostallarının her biri ayrı bir Leman içinde.

Leman'ınızı alırken kartpostalınızı bayiinizden istemeyi unutmayınız.

BEZGİN BEKİR

Ömrünü dinlenmek için harcadı...

LeMan Kültür Kitapçısında

BAYRAM İNDİRİMİ

Yalnızca Bayram sonuna kadar
KİTAPLAR, CİLTLER, MOUSE PADLER, MUGLAR (BARDAKLAR), TİŞÖRTLER, TAKVİMLER, KARTPOSTALLAR VE ESKİ DERGİLER
%50 - %40 - %30 - %20 İndirimli

("TEK KİŞİLİK SAYIKLAMALAR" TUNÇEL KURTİZ saat 22:00 Jazz-Stop Büyükparmakkapı/Beyoğlu)

20 Ocak 1999 Çarşamba Sayı: 376 – 200.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

Gırgır

KRONİK HASTALIĞINIZ

MUSTAFA

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barolan

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

İHBİNHAYNIN

Fatih Kaçan

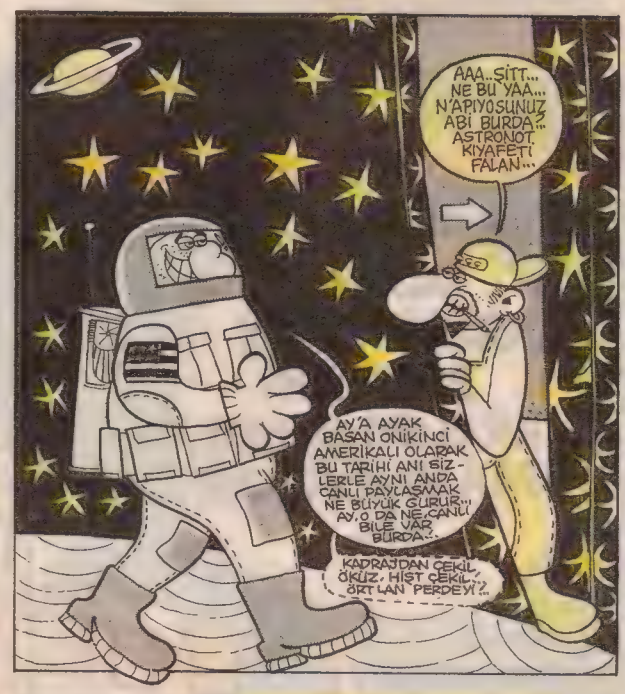

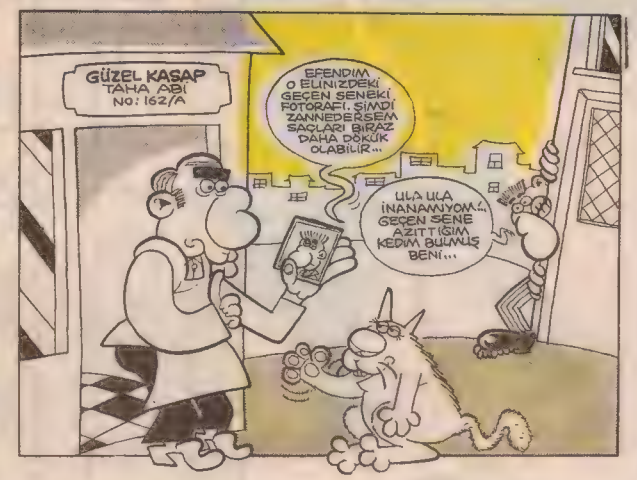

ÖĞRETEN ADAM VE ÖĞLU

K. Erkem

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

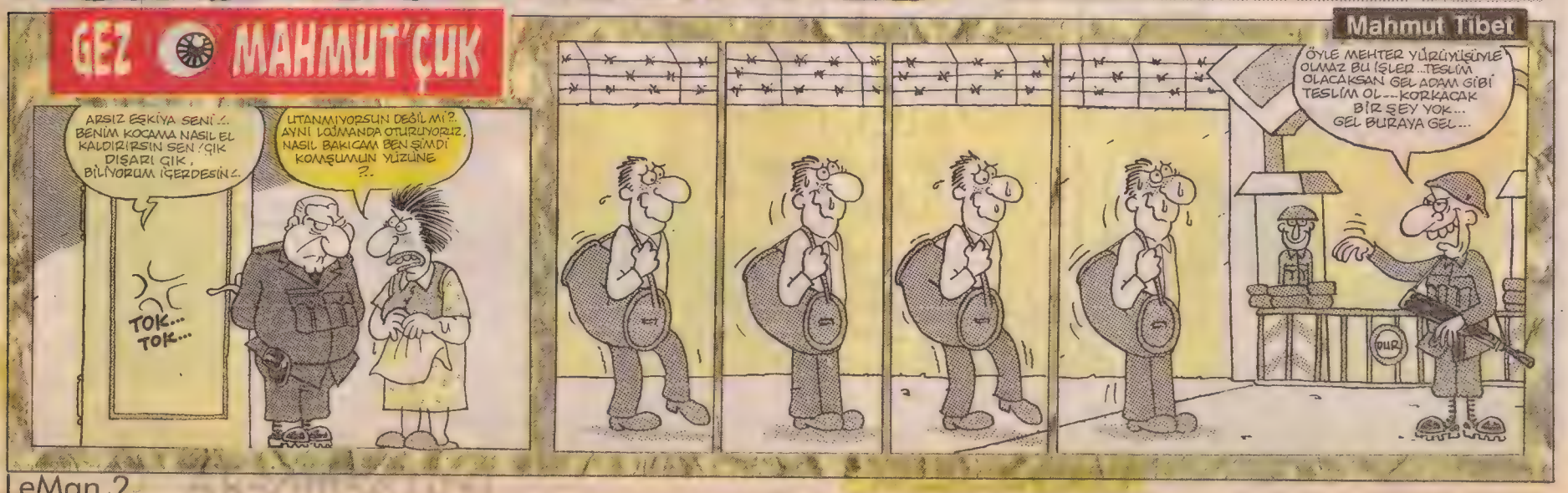

LeMan

TÜSİAD'ın, Başbakan Ecevit'le arasından su sızmıyor. Bir zamanlar gazete ilanlarıyla Ecevit'e cephe alan ve onu iktidarından edip MC'leri getiren İş Adamları Kulübü adına konuşan Rahmi Koç ve Sakıp Sabancı "Ecevit değişti, biz de değiştik" dediler.

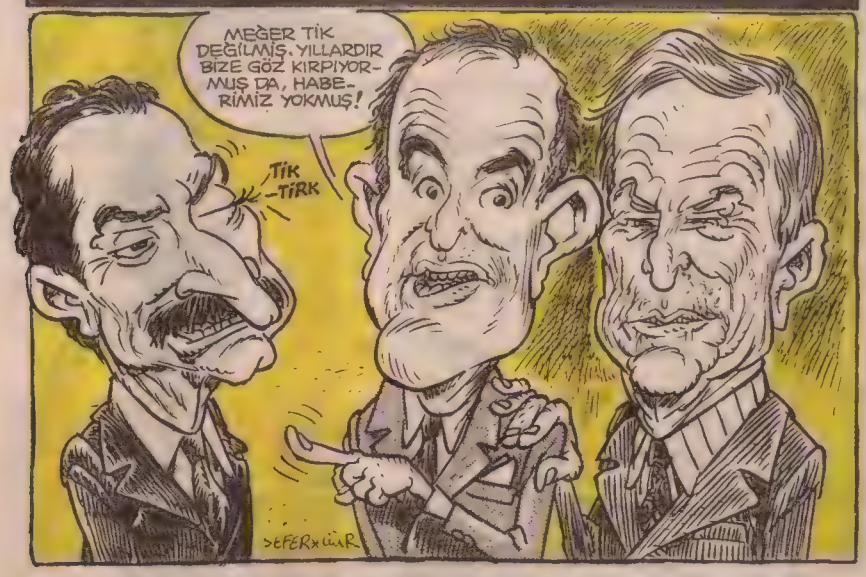

ATOM ENERJİSİ KURUMU Başkanı, bulunmayan radyoaktif parça için "Ohoo ondan şimdi çatal, bıçak bile yapılmış olabilir" dedi.

CAVİT ÇAĞLAR
"Baba"sının oğlu -suya gider barajı götürür- iflas zengini

ECEVİT
TÜSİAD'ın fedaisi Karaoğlan

PATRİOT FÜZELERİ
Ocağımıza incir diktiler, bağrımıza patriot soktular

TÜSİAD
Varlığımız Türk İş Adamları Kulübü'ne armağan olsun

ATOM ENERJİSİ KURUMU
Radyasyondan korkma bunlardan kork

KAMURAN ÇÖRTÜK
Babanın vefasız oğlu, yaşlıları sokağa bıraktı.

CAN YÜCEL

PASİFİKTEN PASİFİK

Bırakın yapsınlar Bırakalım ırzımıza geçsinler

SUSMAK YA DA SUSAMAMAK... Haluk Kırcı, aslında yasal hak olduğu halde çok az kişinin kullanabildiği 'SUSMA HAKKINI' hatırlattı. Susma hakkını pek kullanamayan solcu birçok kişi ise bu ülkede karakollarda ve şubelerde yaşama hakkından da oldular.

daral&timsah

çağçağ

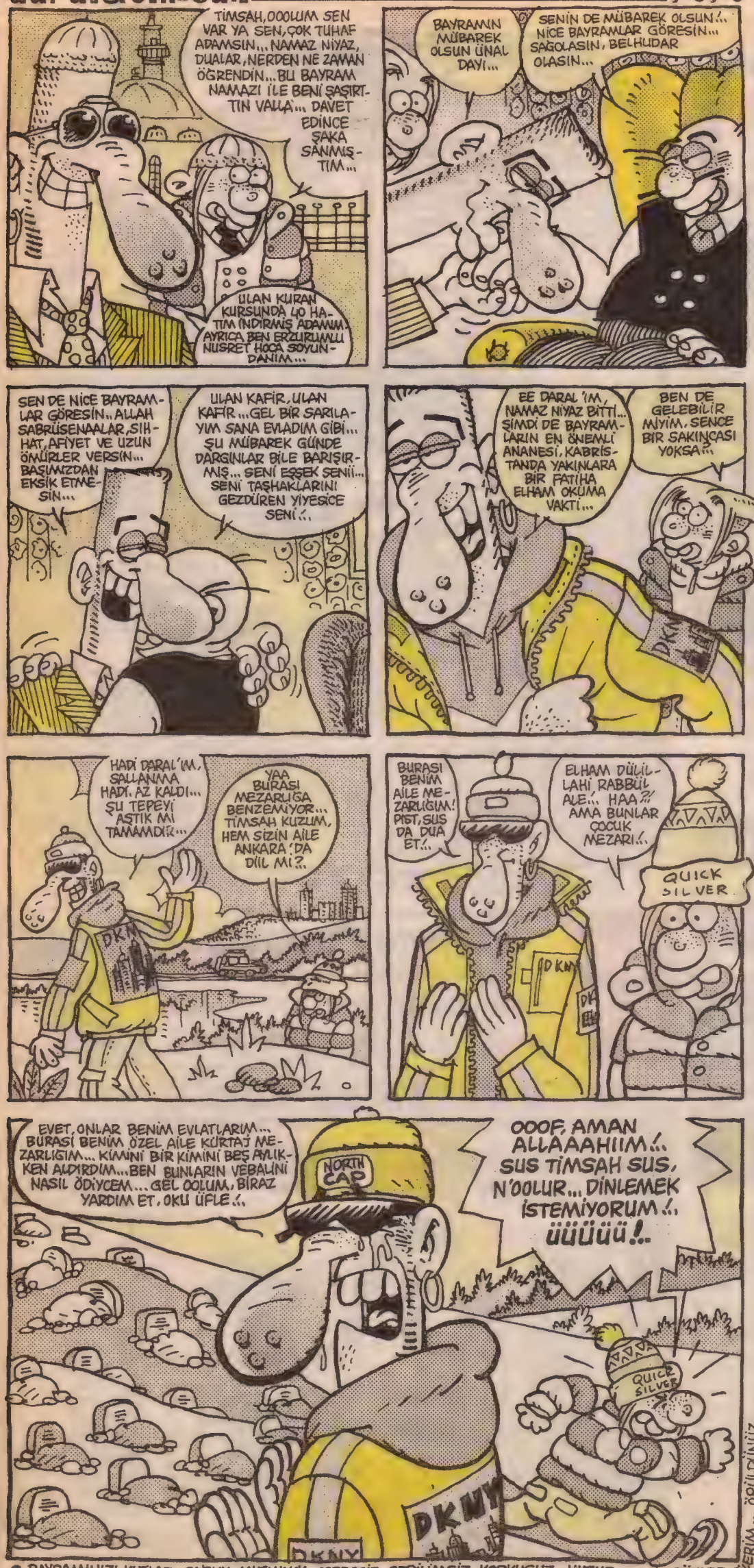

temcit pilavı

met üst

işte yüzyılın transfer fiyaskosuna neden olan

hakan şükür'ün juventus'tan istediklerinin tam listesi...

* 3 adet cep telefonu
* **40 adet mutfak robotu**
* 2 sana yağı, 1 omo
* **15 tane hollanda florini**
* eflak ile boğdan'ın yarısı
* **anadolu, rumeli ve torino beylerbeyiliği**
* 1 diş sarmısak
* **3 tas has hoşaf**
* 2 tatlı kaşığı vanilya
* **4 adet çift kaşarlı tost**
* 18 tane ornelia muti
* **33 tane sivaslı cindy**
* kemal sunal'ın eksiksiz inek şaban'lı film serisi
* **45 tane fethullah gülen hoca efendi'nin bizzat hazırladığı kafa golü muskası**
* 8 küfe reçellik mürdüm eriği
* **24 adet reşat altını**
* 99 adet minare gölgesi
* **66 bavul davul tozu**
* şöyle ortaya bir mevsim salatası
* **on yıllık cine-5 playboy tivi aboneliği**
* apo'nun kellesi
* **mehmet ali ağca'nın safra kesesi**
* anasının nikahı
* **19 kilo kuş sütü**
* vatikan'ın tam karşısında 100 **bin kişilik** tat-mescid
* **torino şehrinin altın anahtarı**
* iki gofret, bir eti puf
* **350 gram köftelik kıyma**
* 350 gram da möftelik mıyma
* **biraz akıl fikir**
* bir kamyon sopa
* **eşşeğin ziki**
* 30 top taç brode perde
* **komplo muamele**
* eşşeğin .ötüne daha fazla su kaçırmak için 2 keban, 1 de çubuklu barajı

(dergi baskıya girdiğinde **hakan şükür'**ün istekleri hâlâ devam edeyordu)

LOMBAK

ÇIT

SÜRPRİİZ!.. İYİ Kİ DOĞDUUN OORHAAAN!.. A-AA?! ARAMIZDA BİR KATİL VAR!..

ŞAK ŞAK ŞAK

ŞAK

ŞAK ŞAK

ŞAK ŞAK ŞAK

Paranoya

AH CANIM CANIM... ŞUNA BAK... ZAVALLIYI İPLE BAĞLAMIŞLAR!..

MIIVVV... MIIIVVV...

HIŞŞ, BEN ÇÖZERİM CANIM!..

İŞTE ORDA!.. BALKONLARIMIZA KEDİ ATIP, GİYSİLERİ, HALILARI ÇALANI YAKALADIK!..

AKŞAMA MÜSAİTSENİZ, BEN TANRI MİSAFİRİ OLARAK GELECEKTİM DE!..

BEEY MÜJDEEE!.. ÇOCUĞUMUZ KONUŞTU!..

BAB..BA!.. BAA...BAA!.. BABA!..

KONUŞACAK TABİ...O KONUŞMAYACAK DA BİZ Mİ KONUŞUCAZ, SALAK KARI!..

..VE ŞEREFETTİN GERİ DÖNDÜ!!! Kanızmatik karnavalının kötü, kedi Şerefettin in baba tarafından manyak mecmuasının L-Manyak'ta 69 Şaka Sadrazamı maskarası dermeyin!

AAAAAAH!.. İÇERDE KATLİAM VAAAAR!..

MEZBAHA GENEL MÜDÜRÜ

KESİMHANE

MERAK ETME, ZAMANLA ALIŞIRSIN... SEN YENİSİN DİMİ?..

4. BASKISI GAZETE BAYİİLERİNDE!

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

(Uğur Mumcu'yu aramızdan ayrılışının 6. yıldönümünde sevgiyle, saygıyla, özlemle anıyoruz ve mumla arıyoruz!)

Gündem Olayı

(Seri şekilde, bağırarak okuyunuz)

● Ecevit'ten şok tasarruf önlemleri! Başbakan Ecevit, yabancı devlet adamları karşılanırken havaalanına serilen kırmızı halıyı kaldırttı! "O halıyı temizletmek için her seferinde dünyanın parasını ödüyoruz, yeter artık" diyen Ecevit, havaalanına bundan sonra yıllarca Oran Sitesi'ndeki evlerinde kullandıkları "mavi gömlek giymiş güvercin desenli" paspasın serileceğini belirtti! Ecevit, ayrıca ilk resmi konuğu olan Slovenya Başbakan Yardımcısı'na öğle yemeği olarak Sakarya Caddesi'nde tavuk döner ısmarladı!

● Kayıp nükleer çekirdek bulundu! Meral Akşener'in kayıp çekirdeği çelik kasada sakladığı ve Tansu Çiller'in talimatı üzerine, bir ikili görüşme sırasında Yalım Erez'in kaşlarının içine yerleştirmek istediği öğrenildi! Akşener "Rakip istemiyoz! Aplam merkez sağın tek lideri olacak" dedi!

● Sabaha kadar süren program çağ atlattı! A Takımı'na akşam saatlerinde çocuk şarkıcı olarak katılan Küçük İbo, programın ilerleyen saatlerinde canlı yayında bluğ çağına girdi! Konuklar arasında bulunan aşçı Ümit Usta, kısa sürede dört katlı bir pasta yaparken, Recep Bülbülses ile Levent Oran düet şeklinde "Both on the river" şarkısını söylediler! Küçük İbo, Balatlı Karmen Gamze Bulut'la dansederken, Savaş Ay'ın sevinçten yaşaran gözlerini şapkasıyla kurulaması dikkat çekti.

● Üniversite öğrencilerinden sonra, üniversiteye hazırlanan öğrenciler de çatıştı! Olay, bir grup "Sayısalcı" öğrencinin tahta cetvellerle "Sözelci" öğrencilere saldırmasıyla başladı! Çatışma sonrası, alanda çok sayıda cetvel, iletki, gönye, silgi ve devrik cümle bulundu! Uzmanlar "Olur, olur, Türkiye'de normal bu gibi durumlar" yorumunu yaptı!

● Devlet sanatçısından sonra devlet teli! Haluk Kırcı adlı faşist tetikçinin, 7 TİP'liyi boğduğu tel, törenle devlet teli yapıldı ve "devletin bekasına yaptığı katkılardan dolayı" tele mavi boncuk takıldı! Bir yetkili "Bazı tipler devlet sanatçılığını reddetmişti! Bu tel, o entellerden daha vatanseverdir" dedi!

● Hakan Şükür'den şok açıklamalar! "Juventus'lu yöneticiler, görüşmeler sırasında bana hep Apo'yu övüyor ve sürekli Kürt böreği yiyorlardı. Türkiye'ye her gidiş gelişimde bir valiz dolusu toprak getirmemi, bu topraklarla Sicilya'nın güneyine bağımsız Kürdistan adası yapacaklarını söylediler! Bu yüzden transfer gerçekleşmedi. Yoksa ben cep faturalarımı ödeyin diyecek kadar salak değilim" şeklinde konuşan Hakan Şükür bir süre futbolu bırakıp, Maydonoz Kolejliler'de basketbol oynayacağını kaydetti!

● Özer Çiller, milletvekili adayı oluyor! Özer Çiller'in ekonomik krizden etkilendiği ve birkaç parti değiştirdikten sonra politikayı bırakacağı ileri sürüldü. Eşinin Muğla'dan milletvekilliği adaylığını açıklayan Tansu Çiller "Kız olursan tuğladan, adaylık şeettiğinde ise Bursa'dan" şeklinde konuştu!

● Demirel net konuştu: "Umudumuz Karaoğlan sloganı tarih olmuştur. Artık ne Ecevit, ne de ben umudumuz! Umudumuz Karadayı!"

● Hürriyet yazarı Ertuğrul Özkök'e, "Furby" ünvanı verildi! Amerika'da salgın yaratan "Furby" adlı oyuncak, bilindiği gibi, düşük çeneli ve çevresinde konuşulan bazı kelimeleri hafızasına kaydedip, daha sonra sık sık tekrarlayabiliyor!

● Edebiyat dünyasında yeni tartışma! Son olarak "Çok sevişen mi iyi yazar, az sevişen mi?" polemiğine giren ağır isimler, bu kez de "Bayramda misafirlere likör ikram edilmesi caiz mıdır, değil midir" tartışması yapıyor! Bundan sonraki polemik konusunun ise "Edebiyatçıya üç düğmeli ceket mi daha çok yakışır yoksa iki düğmeli ceket mi" olacağı vurgulandı!

● **Şu an izlediğim bir geyiği sıcağı sıcağına aktarmak isterim: Televizyonda Emel Sayın filmi var. Filmde Engin Çağlar, Emel Sayın için bir kardanadam yaptı. Olayı kıskanan Orçun Sonat, sinirlendi ve kardanadamı yaktı! Evet, kardanadamı yaktı! Çevresine çalı çırpı koydu ve tutuşturdu. Kardanadam karardı, yavaş yavaş eriyerek çöktü! Bu nedir, kardanadam yakılır mı ama yahu?! (V.Ö.)**

● Mesut Yılmaz'dan şok ötesi açıklama: "Ankara belediye başkanı adayımız Ankaralı Turgut, İstanbul adayımız ise Bizanslı Tayfun olacak! Ayrıca Kahtalı Mıçı'yla Adıyaman milletvekilliği için temas halindeyiz, Paşalı Birol ise İstanbul teşkilatının başına geçecek. Belki Ecevit çiftini de ANAP'a alırız, dur bakalım?!"

TERELLİ PICTURES

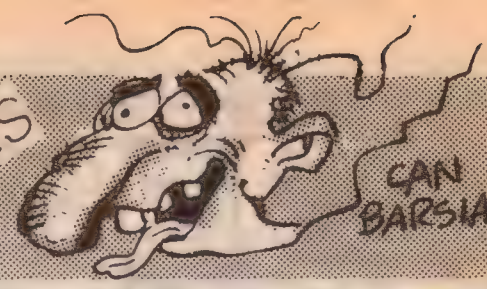

CAN BARSIAN

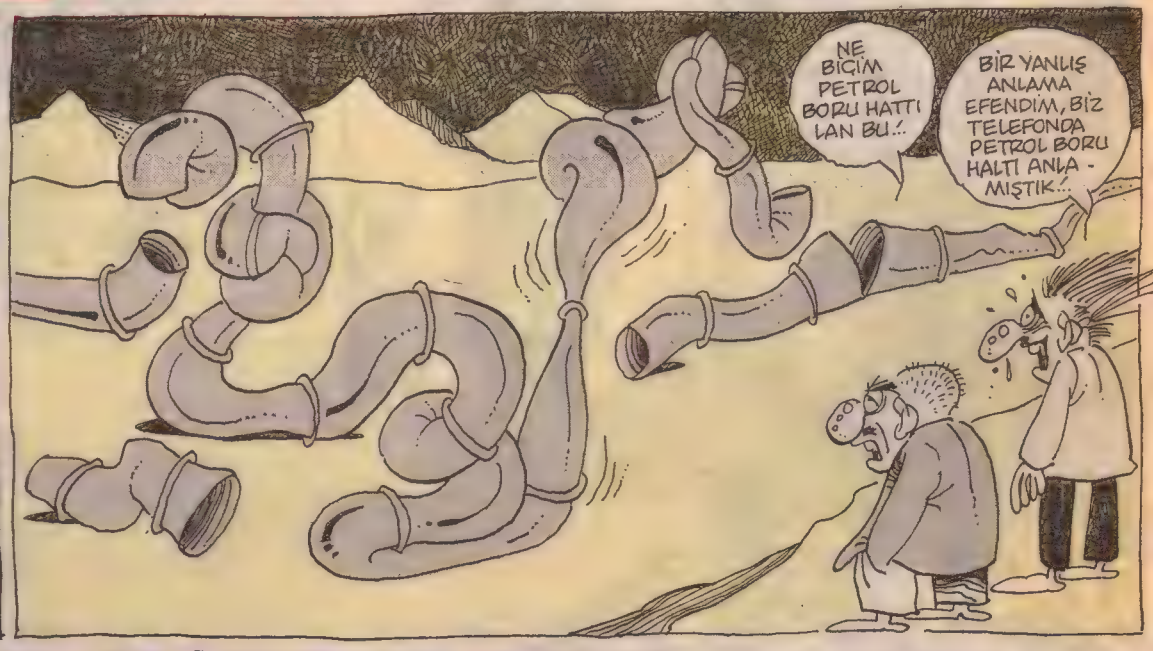

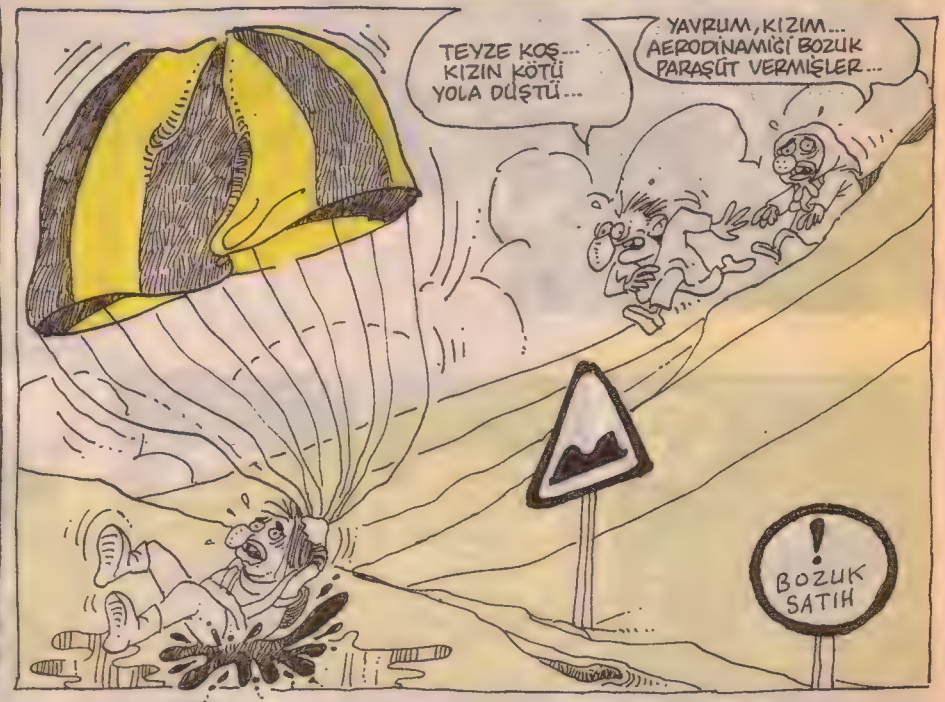

2. Versiyon...

barslan@ibm.net

Katkılarından dolayı Ömer'e teşekkür...

PSİKOPAT KÖYLÜ İZİYLA ŞEYTANIN HİKAYESİ

ÇİZEN: GALİPTEKİN

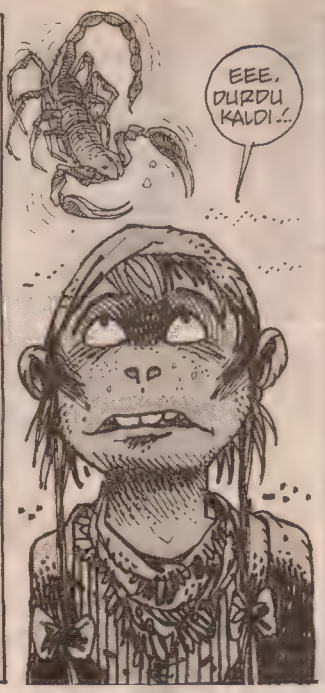

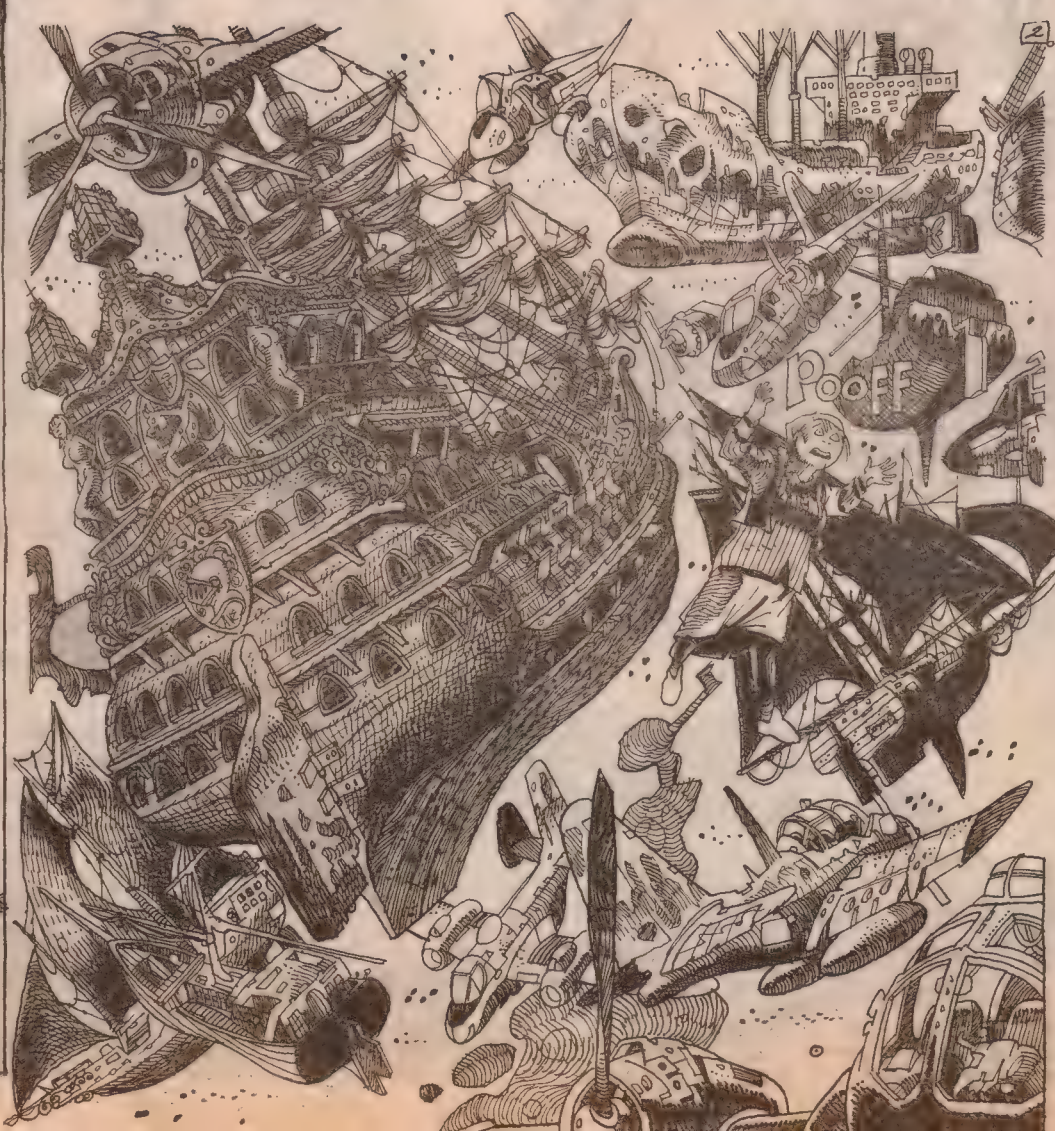

←Karşı sayfadan devam-

RECAİ DOSTOYEVSKİOĞLU'nun dinleyenleri hayran bırakacak dinleme fırsatı bulamayanları "henüz dinleyemedim o yüzden müsfet ya da menfi bi yorumda bulunamıycam abi" dedirtecek yüz yılın baş yapıtı şarkılarla dolu eseri **"ANSIZIN ÇEKTİN GİTTİN O KARLI KIŞ GÜNÜ SONRA DUYDUM Kİ BUZA BASMIŞSIN AYAĞIN KAYMIŞ DÜŞÜP KIRMIŞSIN ARDINI, KIRMIŞSIN O GÜZELİM KASENİ OH BAYAN MODERN BAYAN KASESİ KIRIK BAYAN"** çıktı! Israrla tüm müzik marketleri arayınız, bulamazsanız bize de haber verin o dükkana iki koli kaset-cd yollayalım.

A YÜZÜ

1- Yanımda canım kadar sevdiğim insanlar (Aile üyeleri abi-kardeş, ana-baba,dede-nine, yahut al yazmalı sevgili v.s) olsa bile her hangi bir tehlike anında "siz kaçın ben onları oyalarım" demem bende kaçmaya çalışırım.

2- Viktor hügonun ipiyle kuyuya inilmez, bunu bana hayat, bunu bana yaşam öğretti bi tanem (Slow)

3- Süper bi koltuk takımı aldım, general gibi karizmatik oldu misafir odası vay dostlar, can dotlar.

4- Durup dururken tirilyoner olmanın hiç bir alemi yok, bunu bana hayat, bunu bana yaşam, bunu bana mahalleden çok sevdiğim bi abi olan semih abi öğretti bi tanem (Slow)

5- Şartlar ne olursa olsun bayıltıcı sprey sıkmam kuzenlerime (Slow)

B- YÜZÜ

1- Enteresan bi adamla tanıştırdılar geçen gün bi güzel dövdüm eşşeği enteresanlığından eser kalmadı (Slow)

2- Nerde boynu bükük bir kulplu beygir görsem çıkıp üstüne bi iki hareket yaparım sessizce umarsızca.

3- Ansızın çektin gittin o karlı kış günü sonra duydum ki buza basmışsın ayağın kaymış kırmışsın ardını, kırmışsın o güzelim kaseni oh bayan, modern bayan, kasesi kırık bayan.

4- Duydum ki başkasının olmuşsun, duydum ki yaban ellerde orgazım taklidi yapıyormuşsun (Slow)

COPIRAYT MOPIRAYT KASETTEKİ ESERLERİN HER HAKKI SAKLIDIR DEĞİL ÇALMAK ÇALMAYI AKLINDAN BI AN BILE GEÇİRMEK KESİNLİKLE YASAKTIR. BU GİBİ DUYGU VE DÜŞÜNCELERE SAHİP OLANLAR EŞŞOĞLU EŞŞEKLİĞİ ŞIMDIDEN KABUL ETMIŞ SAYILIR.BÜTÜN BU UYARILARA RAĞMEN DENYOLUKTAN HALA VAZGEÇMEYENLERE SILLE TOKAT GIBI HER TÜRLÜ FIZIKSEL YAPTIRIM UYGULANIR LÜTFEN EFENDI OLUN GIRMEYELIM BIRBIRIMIZE.

SONER GÜNDAY

Aksamsesi

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Kopyalayan başına gelir.

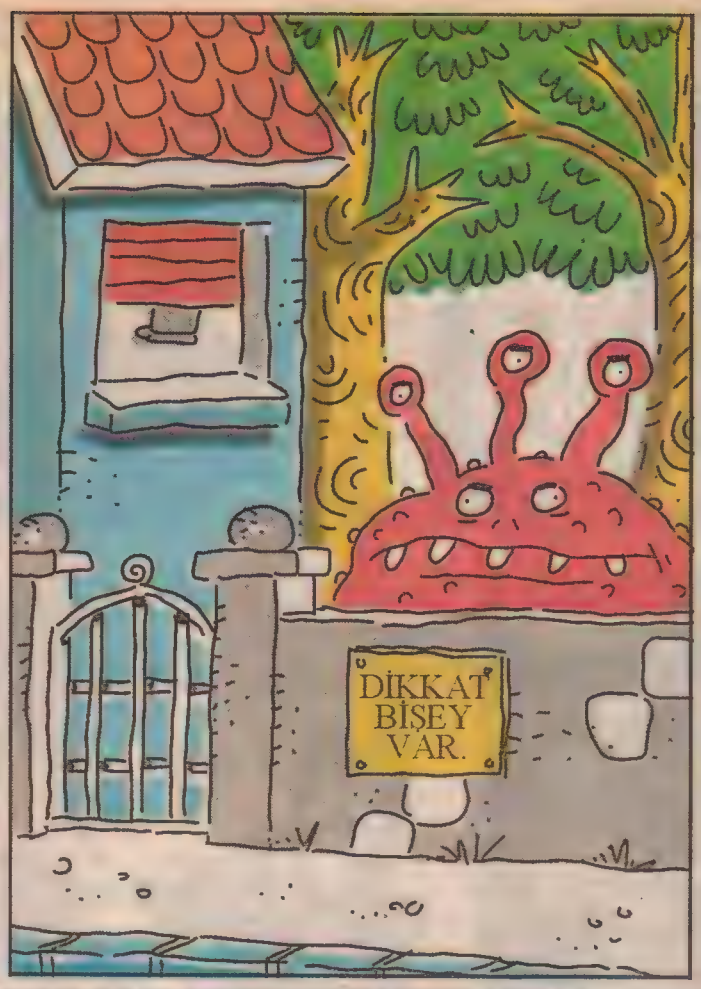

marion@turk.net

GEZMİ

ERSÖZ

Vişne Bahçesi

Günah kokulu vişne
bahçesinde
yüzünün en eski tanıdık
haliydi aldatan beni.

Acıtmamak için dışı taş,
içi su dolu kalbimi
bez bebeğine en gizli
adımı verdin

Oysa kaçışlarına vurgundun sen.
Aşk değildi özgürlüğündü
ruhunu bir vişne bahçesi kadar
kaygan ve elegeçmez yapan.

Çünkü özgürlüğün öğretti sana
dayanıksız aşk örtülerinin altında
en uzun ömürlü intikamların
uyuduğunu

Gül kokulu güneşte
kuruturken hayallerini ve
kadife eteğini
bana bağlanmadığın için
kirli bir sevdayla bağladın beni

o uzun ömrüne...

* 31 Ocak Pazar günü **Sakarya'da** saat 12:30'te **Migros Kitapevi**'ndeyim. Saat 15:00 - 18:30 arası Sakarya **ÖDP** (Özgürlük ve Dayanışma Partisi)'deyim.

* 6 Şubat saat 13:00'de **Balıkesir**'de **Toplumsal Araştırmalar Vakfı**'ndayım.

* 13 Şubat saat 14:00'de **Hakkari**'de **Memo Kırtasiye**'deyim. Artık bu defa bir engel çıkmaz. Ve yıllardır düşlediğim **Hakkari**'ye gidebilirim.

* 20 Şubat saat 14:00'de **Mersin Eğitim-Sen**'deyim.

* **Şırnak**'ta doktorluk yapan okurum **Nazmiye Çalışkan Bahar**, size ve **Erzan, Çimen, Gurbet, Bişeng, Besna, Asya** dahası diğer tüm **Şırnaklı** çocuklara sevgiler. Kimbilir birgün yanınıza gelirim.

* **Yusuf Alper**. Şimdi Hangi Irmakta. Era Şiir.

* **Remzi Çakın**. Sevda Yasağa Sığmaz. Pêri Yay.

* Ayşe Bilen, Martı, T.Evrim Arpazlı, Gurkan Erden, Emel Polat, ROB, Besime Ersoy, Sinem Yılmaz, Dönis, Annabelle Lee, Yener Coşkunsu, Deniz Ezgi Avcı, Nilşen Avcı, Lale Kaydu, Gözyaşı, Özge Özer, Nergis Özgenç, Mustafa Çiftçi, Tahsin Özbek, Ilgaz'dan Güneş, Derya Duman, Neslihan Koşar, Hande Coşkun, mektuplarınızı aldım sevgiyle...

NİHAT

GENÇ

İyi Bayramlar Sevgili Hayran

Geçen haftaki "acaip" başlıklı yazımı hasta hasta yazdım, yine de fena değildi, yatıp dinleneceğime, sokağa çıkma takıntım yüzünden bu hafta daha kötüyüm, hiç değilse "sohbet şeklinde bir kaç laf edebilirim" dedim. Hadi hayırlısı. Ünlü ressamımız İbrahim Çallı için anlatılır, üstad birgün işerken, fermuarını açar, bir türlü çıkaramaz, uğraşır, içerde çıkaracağı şeyi bulamayınca: "korkma oğlum, etrafta kan marı yok, çık dışarı"...

Tarihi, edebiyatı, sanatı, çoğu kez, ünlü insanların şahsi hayatlarından alınmış esprilerle öğrenme, yazma alışkanlığı tüm dünyada olduğu gibi, bizde de pek revaçtadır. Ünlü bir ressam söz konusu olunca ilgileniriz, falan köylü, filan san çizmeli, işerken birşey bulamayız, bu denli etkili olmaz. Mesela, Cemal Süreya'nın günlüğü, Yahya Kemal'in anıları, Ece Ayhan'ın, Orhan Kemal'in günlük hayatları... Onların sıradan yaşantılarındaki alalade hadiseler dahi bizi çok etkiler.

Yıldızları daha net görürüz, sönmüş milyonlarca yıldızla hiç işimiz olmaz. Bu, üstünde konuşmamız, insan psikolojisinin derinliklerinde yatan şaşırtıcı, egomuzun marifetleriyle ilgili bir durumdur.

Tiyatro, sinema üzerine eleştiriler okuduğunuzda, kahramanları, kral, prens, burjuva, ünlü yıldızlar olduğunda, izleyici-okuyucu hemen empati kuruyor, kendini kahramanın yerine koyabiliyor! Mesela, ünlü "baba" filminde öldürülen onlarca gangaster ve Al Paçino'nun karısının çektiği acılara ruhumuz el sürmez.

Ve yine, "şaban", "keleşoğlan" gibi komik kahramanlarla da aramıza hemen mesafe koyarız. Trajedilerde, dramlarda, kahramanlarla kendimizi özdeşleştirirken, yoksul, aç, mağdur, lavuk, keriz kahramanların hikayelerine, güleriz, üzülürüz, ama, neden kendimizi onların yerine koymayız. Daha iyi bir örnekle, "hamlet"i seyrederken kendimizi bu Danimarka prensinin yerine koyarız, ancak; "Donkişot'u okurken, kendimizi onun yerine koymayız. Bir kahraman olan Deniz Gezmiş'e çok özeniriz de yine öğrenci olaylarında ölmüş beşbin gençten tek bir tanesinin adını bile bilmeyiz.

Kafamızın karıştığı yerler de var, mesela, Yılmaz Güney de yoksul insanları oynar, yine de onun kahramanlarını severiz. Çünkü burada yoksul, aç, çaresiz kahraman bizatihi Yılmaz Güney'in kendisidir. Yılmaz Güney'in kendisi, filmin dışında, sosyal hayatta bir kahraman olduğu için onun canlandırdığı kahramanlar mağdur da olsa, kendimizi o mağdurun yerine koymakta beis görmeyiz. Yani, Yılmaz Güney'in "umut" filmini bir başka oyuncu oynasaydı, o film bu denli etkili olabilir miydi?

İşte insanın iç dünyasında böyle bir yer var, küçük, zavallıca, korkaklık içinde ölen insanın yerine kendimizi koymuyor, onun başından aşağı palasını sallayan kahramanın yerine kendimizi çekinmeden koyabiliyoruz.

Düşmüş, çökmüş, bitmiş, insanlara acırız, ilgileniriz, öykülerini dinleriz de, kendimizi neden onların yerine koymayız. Kahramanı İbrahim Erkal, İbrahim Tatlıses, Mahsun Kırmızıgül olan filmlerde, halk kendini bulur, kahramanlar acı çektikleri halde özdeşleşirler, çünkü, burada, canlandırılan rol değil, oyuncunun "artist" olması, adını duyurmuş ünlü bir isim olmasıyla dev ölçülerde bir umut, bir sevinç, bir başarımışlık bulunur.

Mesela, bir zamanlar ünlü bir sanatçının, diyelim Cahide Sonku'nun perişan son günleri, Darülaceze durumunu görünce, aydınlar, toplum paniğe kapılır. Oysa, o halde yaşayan yüzbinlerce, milyonlarca insan vardır. Türk aydınlarının Cahide Sonku'nun düşmüşlüğü üzerine yazdıkları yazının toplamı, Türk halkının düşmüşlüğü üzerine yazdıklarından çoktur. Yani bir tek sanatçının son günleri, nerdeyse bir halkın hayatından daha çok tartışma konusu olmuştur.

Bu, bizim sanatçıya verdiğimiz büyük değerden değil! Kendimizi Cahide Sonku'ya; benzer hayatımızı yaşayan, ama hiç başaramamış ünlü olamamış milyonlarca insandan daha yakın hissetmemizin sebebi, içimizde bitmek bilmeyen çok duygulu ve çok güçlü "umuttan" hayalden, beklentilerden dolayıdır.

Çünkü, entellektüel alanı, yani, medya, dergi, televizyon, sinema, bilimsel çalışma vs. gibi alanlarda uğraşan insanlar, yaratıcı, itici bir etkinlik içindedir. Basit, sıradan bir sinema, tiyatro izleyicisi bile o salona kadar geldiğine göre, kendiyle ilgili yüksek bir sesin, düşünmenin, uçurtmanın, bağırmanın, elektriğin içindedir. Oysa, bir sokak arkasında açlıktan ölen bir insan, gerçekten sahipsiz, yalnız insanların hayatları, ipleri öyle derinden kırılmış, kopmuştur ki, onların bu ve benzeri bir tartışmaya mecalleri kalmamıştır. Hayatın acı gerçeği onu, kaldığı, durduğu yerde dondurup bırakmıştır.

(Gerçek bir hapishanede mahkumların oynadıkları bir tiyatro izleyin, kahramanların hiçbirine "empati" kurmayıp, oradan hızla uzaklaşırsınız.)

Çökmüş insanlardan korkuyla kendimizi uzaklaştırır, aramıza uçurumlar koyarız.

Şapşal hayvanlarla dolu medyamız, telefonla yarışmaya katılan halka arabalar vermekte, yine başka TGRT ve Kanal 7 televizyonları da yoksul insanların kapısına yiyecek götürmekte, sözde yardım etmektedirler ve bu görüntüleri utanmaksızın yayınlamaktadırlar.

Bizler, ekranda, katılımcının kazandığı ikramiyeyi duyunca, kendimizi "kazanan" yerine koyar, mutlu oluruz. Aynı programa katılıp yarışmayı hakedemeyen bir milyonun üstündeki çaresiz, mutsuz, aç, başarısız katılımcıyı hiç hesap etmeyiz. Sonsuza dek unuturuz onları. Oys
tıklı olsak, kazanamayan yüzbinlerin mutsu
nan bir iki kişinin mutluluğunu aşması gere
Aynı şekilde, ciyak suratlı ve karakterli
da Kanal 7 gibi aslan müslümanlar, bir yo
evine gidip yardım ediyor. Diyelim Anka
semtine. Birkaç kişiye hediye aynı semtte
kişi kalmıştır, ama biz o üç kişiyle mutlu
Polyanna gibi atasözleri söyleriz, hiç değils
du, falan. Hiç birimiz kendimizi mağdurların
ancak, yardım eden kahraman sanatçının
Çünkü, ruhumuz "kazanandan" yanadır.
Kazanandan, başarandan yana olanlar,
gibi tepişir. Ne sinema yapabilir, ne meclisi ç
roman yazabilir. Modernizm dediğimiz şu
şey, üç-dört büyük devrimle ve son ikiyüzyı
kazanamayan, mağlup olan, talih yüzüne g
sosyal yüzünü değiştirdikleri için "modern"
Dışarda kalanlar, altta kalanlar, kazanmam
ri gülmemiş milyonlarca insan, orada öyle d
sal güvence altına alınmadıkları için moderr
sonradan görme zenginin elinde fileyle, bir
dım eden, sevap alın gibi bin yıllık hikayesin
kondulu aileye ahlak, insanlık dersi, insanlık
le "modern" olunmaz. Ve merhametin, zevki
lik hazzıyla kendinden geçerek, kendilerini
koyup, Allah'a ulaşmış bahtiyar suratlarla bu
Bu kadar aşağılık bir yüze insan dayana
ğın, çürümüşlüğün, utanmazlığın ta kendisi
manın, insanla, toplumla dalga geçmenin,
lenmenin, fakir insanların derme çatma
onur, asalet, iyilikseverlik, merhamet çıka
mutlu olan bu insanlar, kör bir eşeğin inadı
nı uçurumun başında aynı oyunu oynayıp
Vicdanlarını rahatlatmak için, yoksul ins
mak, onları yalvartmak, dilenci gibi konuştu
leyen çığlıklarını ekrana taşımak, yiyecekler
rüntüleri, "Ne mutlu insanlık ölmedi" mesaj
şımaları, rezalete dönmüş bir din anlayışının
Bir dilim ekmeğe muhtaç insanların kap
larla, bakın, bakın işte açlıktan ölüyorlar, ağ
dilim ekmek alabilmek için nasıl onursuzc
atıyorlar, ne olursunuz, yardım edin diye a
çiçekyağı teneke kutularını, müzik setlerini
"Allah sizden razı olsunlar" cümlesinden mi
yıp geri dönüyorlar...
Ve bu iğrenç, mide bulandırıcı sahneye
Bunu yapanlar, yaptıranlar, sebep olanlar, e
seyredip vicdan boşaltanların hepsinin Allah
Toplumu, köleliğe, acizliğe, onursuzluğa

ERDİL YAŞAROĞLU

...lar

...birazcık man-
...uğunun, kaza-
...da Sayan, ya
...ul gecekondu
Piyangotepe
...riye, 199.997
...ruz. Ve hatta
...bir kişi kurtul-
...erine koymaz,
...ünü üstleniriz.

...şal hayvanlar
...ştırabilir, ne de
...da olup biten
...a işte bu acılı,
...meyen hayatın
...muşlardır.
... olanlar, yüzle-
...rurken, anaya-
...değildir. Birkaç
... evliyanın yar-
...okuyup, gece-
...iltürü vermek-
...e yardımsever-
...vliya" rollerine
...u yapıyorlar.
...az. Ahlaksızlı-
...insanı tanıma-
...oksuttukla eğ-
...örüntülerinden
...ma imajlarıyla
...a bin yıldır ay-
...ruyorlar.
...nlara el açtırt-
...mak, acıyla in-
...saldırırken gö-
...a ekranlara ta-
...son örnekleri.
...sında kamera-
...yorlar, bakın bir
... açlık çığlıkları
...lıyorlar, deyip,
...epelerine atıp,
...yonlarca topla-

...ahlak" diyorlar.
...rana getirenler,
...belasını versin.
...ıştıran bu bah-

şiş, sadaka kültürü, hızından hiç kaybetmeden günümüze kadar geldi. Toplumsal ve siyasal alanda çözülmesi gereken "insanlarımızın" sorunlarından milyarlarcasından sadece bir tanesini bir büyük holding bir fileyle çözmüş diye, bir de onlara ekran başında dua edeceğiz! Terbiyesiz, Allah'tan utanmaz herifler...

* * *

Vahşi, işadamlarımız "modern" yöntemler de kullanmaktadır. Yine hedefleri, aynı, bizim kahramanlarla kurduğumuz özdeşleşme yeteneğimizden kaynaklanır.

Üç-dört ay evvel ünlü tiyatrocu Ferhan Şensoy'un bir yazısını okudum. Bir devlet bankasında kuyruktadır, kuyruk bir türlü ilerlemez ve ayrıca sigara içilmez yazısı vardır, neyse, sonunda sigara içer, bunaltıcı kuyruk sona erer. Konu bulamayan eski mizahçıların belediye çukuru çizmesi gibi, devlet bankalarının hantal işleyişi anlatılmış.

Kendisi ise, Akbank reklamlarına çıkmakta, bu reklamların özeti, bu bankada herşey ne kadar akılalmaz, ne kadar teknolojik, hızla işliyor, işte tüm halkımıza bunu anlatmak.

Ferhan Şensoy, çok başarılı bir tiyatrocudur, bir neslin büyük sevgisini, sempatisini kazanmıştır. Akbank reklamında oynatılmasının sebebi, "sevilen" ve "başarılı bir oyuncu olmasıdır. aynı şekilde Cem Yılmaz telefon reklamında, Metin Akpınar - Zeki Alasya "milli piyango" reklamında yıllar boyu oynamışlardır.

Yine aynı şekilde İbrahim Sadri denilen şiir okuyan sanatçı da Kuveyt'in reklamına çıkmakta, kuruşu kuruşuna bankanın ödediğini söylemekte. Aynı şekilde, türk halkının, bizlerin çok sevdiği Yılmaz Erdoğan da "interbank" reklamına çıkmış, "hormonlu Sergen" esprisiyle reklam filmi, bir küçük film gibi kitleleri etkilemiştir.

Şimdi öğreniyoruz ki, İnterbank'ın patronu Cavit Çağlar, bankadan 51 trilyon lirayı kendi şirketleri hesabına yutmuş, bankanın posasını da devletin kucağına atmıştır.

Yılmaz Erdoğan, rol kabiliyeti, büyük sempatisiyle banka Türk halkına sevdirilmiş, bizler de bu sanatçıları çok sevip, onların günlük hayatları ve özel yaşantılarıyla fazlasıyla özdeşleştiğimiz için, reklamlar fazlasıyla iyi iş yapmıştır.

Bu sanatçılarımızın iyi niyetinden, samimiyetinden,temiz niyetlerinden ve üstün oyuncu vasıflarından kimse şikayet etmiyor! Ancak, burada çok sevilen "delikanlı", "bitirim", "halkın çocuğu", "bizim mahallenin ağbisi" rolünün altından, 51 trilyon lira cebe indirilmiştir.

Burada kafamızı karıştıran şey nedir? Bizler neden parası yürütülen "insanların yerine kendimizi" koymuyoruz da, Yılmaz Erdoğan'ın, Ferhan Şensoy'un yerine kendimizi koyuyoruz... Bankadan paralarını alamadıkları için intihar eden dövizzedeleri hiç duymuyoruz...

Bu büyük dalevaraya, kataklliye her defasında niçin geliyoruz? çünkü, "mağlup", "düşmüş" insanlarla özdeşlik kuramıyor, onların, siyasal, toplumsal haklarının yanına adımızı yazamıyoruz. Çünkü, televizyon; reklam, bir malın tanıtımı, modern birşeydir. Bir tiyatrocunun para karşılığı burada rol alması da modern birşeydir. Ancak, çelişen, modern olmayan şey, ülkemizde, hakların, hukuğun, siyasetin modern olmayışıdır...

Modern olmayan siyasi ve sosyal bir hayatın içinde, sanatçıların rolü, toplumu modernleştirmektir. Sanatıyla, oyunuyla, yeteneğiyle sanatçılar, halkın modernleşmesine öncülük etmeli. Bunun için de, sanatçılar, önce halkla "özdeşlik" kurmalı. Önce, "mağdurlarla özdeşlik kurmalı.

Sanatın asli görevi, ortaya çıkışı, bir insanın, kendisini başka bir insanın yerine koyabilmesini öğretmektir, başka bir insanın düşüncesine, duygusuna, acısına... Sadece yıldız sanatçıya duyulan arzu, "hayranlık" duygusudur. Biz, Yılmaz Güney'in kendisine hayran kaldık, onun yoksul, aç, düşmüş kahramanlarını çoktan unuttuk. Sanatçılar, oyungücüyle, insanoğluna, "insan" olmayı...Özgürlük ruh ve duygu eğitimiyle olur hayranlıkla değil. Şu Sartre dediğimiz Fransız filozof herif bir ömrünü ikinci dünya savaşı sonrası paniğe kapılarak bu felsefeye vakfetti, başkasının sorumluluğunu kendi içimizde duyabiliriz. Cavit Çağlar vb. zenginlerin elinden ödül alanlar, onların gazetelerinde, televizyonlarında büyük memleket meselelerini, büyük edebiyat meselelerini tartışıp, kendilerine binbir fiyakayla sanatçı süsleri verenler, batının artık aşmaya çalıştığı "modernizm" ne olduğunu bilmek durumundadırlar.

Sanatçılar, bilimadamları önce toplumla, halkıyla özdeşlik kurar. Ne zamanki toplum asgari sağlık-eğitim-işsizlik-adalet sigortasıyla anayasal güvence altına alınır, o zaman biz de batılı sanatçılar gibi, istediğimizde "ibnelik" yapma hakkına sahip oluruz!

Facia şu ki, bir taraftan dünyanın gelmiş geçmiş en büyük bilimadamlarının tarih boyu uğraşları boyunca icad ettiği teknolojik mucize "televizyon" kullanılmakta, diğer taraftan, ilkçağdan beri yüzbinlerce aydının can verdiği, işkence gördüğü, idam edildiği "sanat" kullanılmaktadır... Bu ikisi bir araya gelip, sahneye bizim oğlanlar atlamakta ve halkımız kullampara gibi iğrençliğin en tehlikeli soluğuyla kirletilmektedir. Bu sanat değil, halkın üstüne atılan dinamittir. Daha yüksek düşüncesi olan varsa konuşsun.

Tüm bu sanatlar ve icadlar, "insan" içindi. Kendimizi "insan" yerine koyalım ve soralım, İnterbank'tan kaçınlan 51 trilyonun tüm suçu, yalnız Cavit Çağlar'ın. Biz, keleşoğlanların, biz Fadılların, biz Şabanların, biz keloğlanların, biz şapşal havyanlar gibi "hayranların" hiç mi suçu yok. Görmüyor musunuz iki film çevriliyor, dörtyüz ödül dağıtılıyor.

Demir perdeden Amerika'ya kaçan dünyaca ünlü bir Rus balerinine reklamcılar bir reklam filmi teklif ederler. 5 milyon dolar teklif ederek. Balerin parayı duyunca neye uğradığını şaşırır, mutluluktan havalara uçar. Peki neyapacağım der, reklamcılar çok basit, televizyona çıkıp, "Ben çocukluğumda bu mamadan yedim diyeceksin" derler. Balerin kız "güzel de, ben çocukken bu mamadan yemedim ki" diyerek reklam filmi teklifini reddeder, gazeteler uzun bir müddet bu konuyu tartışır.

Aksam.com.tr

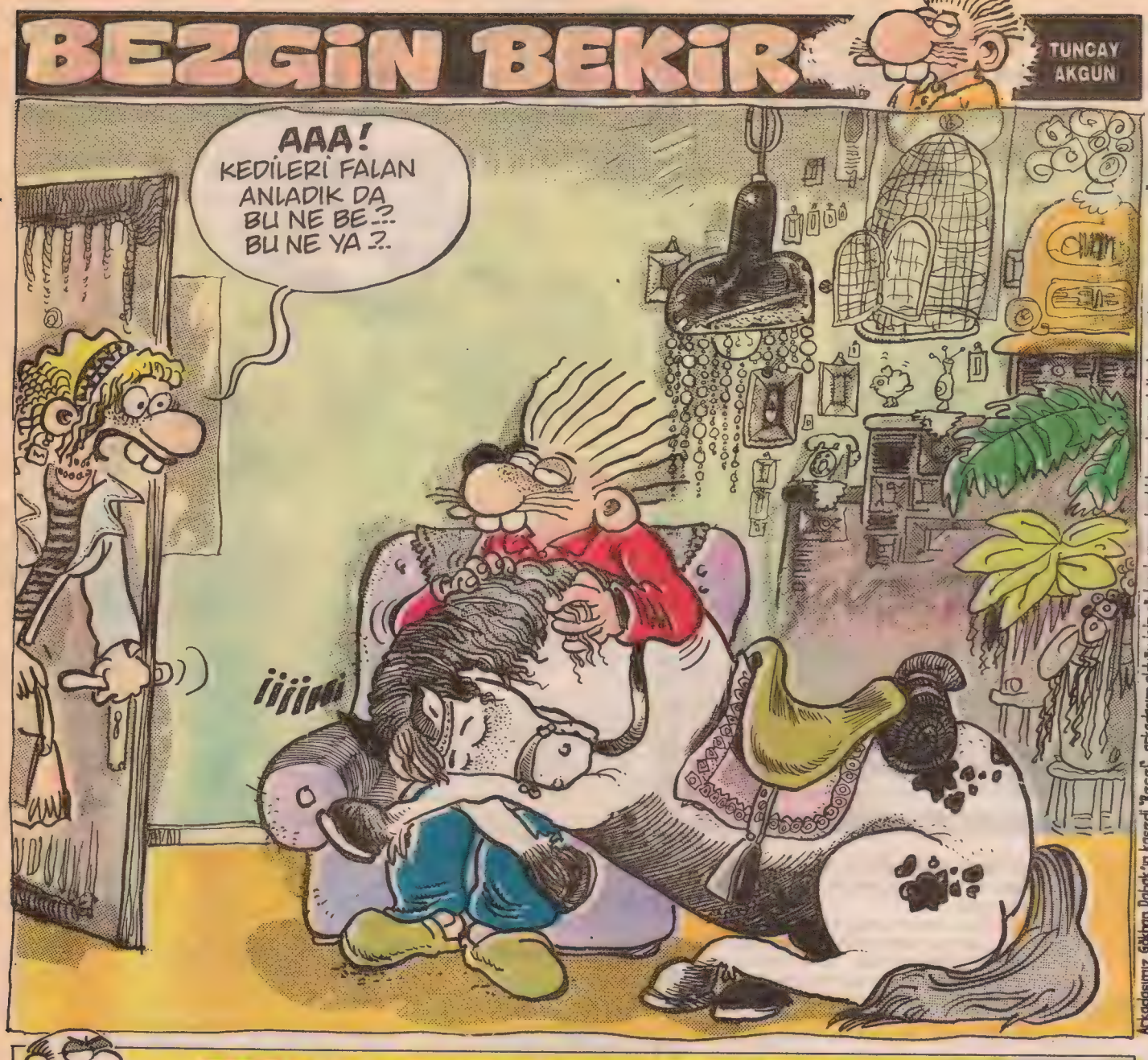

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Tatiliniz mübarek olsun!

Bizdekine **bayram tatili** denmez, **tatil bayramı** denir!

Üç günlük bayramı üçle çarpıyoruz ve tatil uzadı diye bayram yapıyoruz.

Zaten bayram deyince aklımıza tatil geliyor; kendimizi tatil yörelerine atmak geliyor.

Oldu olacak dini bayramlarımızın adını şöyle değiştirelim:

Ramazan Tatili, Kurban Tatili!

Oldu olacak bayramlardaki kutlama cümlelerini şöyle değiştirelim:

Tatiliniz mübarek olsun, hayırlı tatiller!

Noel ile ramazan aynı zamana denk gelince **noel-i şerifiniz hayırlı olsun** demeye benzedi bu iş; ama olsun.

Oldu olacak bazı inançlarımızı da değiştirelim:

İki tatil arası evlenmek sakıncalıdır!

Başka değişiklikler de yapalım:

Bayram harçlığı olsun tatil harçlığı!

"Ortalık bayram yerine döndü" deyişi olsun "ortalık tatil yerine döndü".

Eh devletin **tatil üretme çiftliği** iyi çalışırsa, ortalık tatil yerine döner elbette.

Ülke olur tatil zengini.

Zaten devletin en iyi çalışan iki kurumu **tatil üretme çiftliği** ile **katil üretme çiftliği!**

Katil üretme çiftliği sayesinde ülke oldu katil zengini!

Katil üretme çiftliğinin kod adı faşist parti.

Kızıl renkli oldukları için Bahçelievler'de yedi fidanı katleden Haluk Kırcı, faşist partinin ürettiği katillerden yalnızca biri.

Tatil üretme çiftliği kapanmasa da olur.

Ama **katil üretme çiftliği kapatılmazsa, ülkenin en büyük gölü Van Gölü olmaz, kan gölü olur!**

Afrika atasözü...

Erdem Özkaramanlar

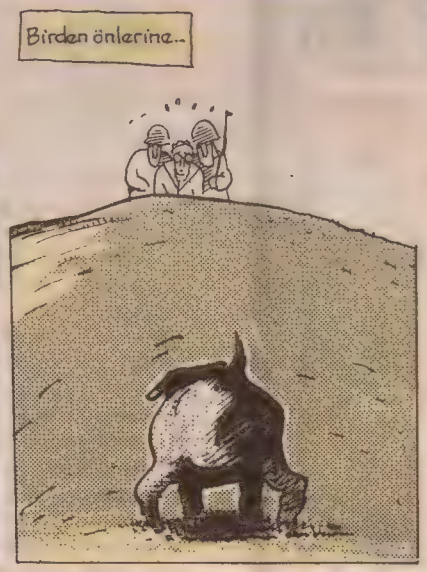

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Firavunun Laneti

TERS ZAMAN GLADYATÖRLERİ (7)

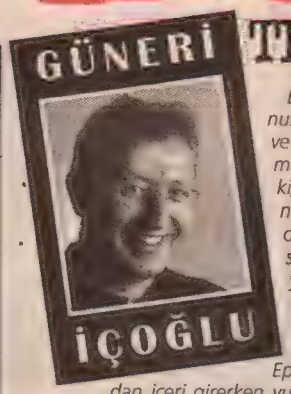

Bu haftaki giriş sohbetimizin konusu, kafasına taş düşüp ölen kral ve komutanlar. Bunlardan ilki, hepimizin yakından tanıdığı Golyat'tır ki, hiç kimsenin baş edemediği, Arnold Schwarzenegger'in iki katı olan bu zat, bizim genç Davut'un sapanından çıkan küçük bir taşla yere serilmiştir. Tabii ki taşı tam kafasına yemiştir.

Gelelim ikinciye; ülkeler feth edip savaşlardan zaferle dönen Epir Kralı Pyrus'da, şehrin kapısından içeri girerken yukarıdan bir kocakarının kafasına attığı adi bir kiremit yüzünden can vermiştir.

Herbir şeyin medyatik olduğu şu günlerde bu insanları yazarken ve düşünürken onların büyüsüne kapılıp bir an için ben de yavaşça ters zamana doğru aktığımı hissediyorum. Kimsenin bilmediği ya da kendi çevresiyle sınırlı pek az kişinin bildiği hayatlarına baktıktan sonra yüzümde hüzünlü bir gülümseme beliriyor ve gözümün önünden kocaman harflerle şu kelimeler geçiyor **"NİYE BÖYLELER?"..."**

Efsanevi müzisyenimiz Tanburi Cemil Bey'in oğlu üstad Mesud Cemil, müzik üzerine yaptığı çok çok eski radyo konuşmalarından birinde, hayvanların da müzikten etkilendiği konusuna değinirken folklorumuzda meşhur bir **Karakoyun Havası** olduğundan ve bunu çalan usta bir kavalcıdan bahsediyor... Hikayesi şöyle;

"Genç ve fakir bir çoban ağanın kızını sevmiş ve istemiş. Ağa, delikanlıyı başından savmak düşüncesiyle ona güç bir imtihan şartı ileri sürmüş. ***"Koyunlarına üç gün tuz yedirip de su vermezsen ve susadıkları zaman su başına götürür de tam içecekleri sırada kavalını çalar sürüyü durdurabilirsen kızımı veririm"*** *demiş. Çoban bu zor şarta razı olmuş. Günü gelince tuzla susamış koyunlar suya doğru koştukları zaman kavalını alıp başlamış çalmaya. Öyle bir çalmış ki, başları dereye uzanmış koyunlar oldukları yerde kalakalmışlar. Yalnız içlerinden bir tek* ***karakoyun*** *ayağını vurup sabırsızlık göstermiş ve ısrarla suya doğru uzanmış. Tabii koyunlardan birisi bir yudum su içerse kaybedecekmiş imtihanı. Zavallı çoban pek telaş etmiş, üst üste durmadan çalmış, nihayet onu da sudan alıkoymuş ve sevdiği kızla evlenmiş.*"*

Bu havayı Anadolu'da iyi kaval çalan bütün çobanlar, kavalcılar bilirler ve hala da çalarlarmış. İşte bu kavalcılardan biri o zamanlar bu havayı çalmış ve kaydetmişler. Aynen şunları söylüyor Mesud Cemil;

"Bundan sekiz, on yıl evvel, (kendi zamanına göre konuşuyor) İstanbul'a yolu düşmüş bir garip ve iki gözü görmez bir halk sanatkârımızın bize yadigarıdır. Bir özel plakta yedi, sekiz parçası kalmıştı. ***Zaralı Ali Bozan*** *adlı usta bir kavalcıydı. Üfleyişindeki renk, canlılık, dolgunluk, temizlik, az bulunur bir yüksek seviyededir. Hele uzun seslerde vibrato denilen ses dalgalanışı bütün dünya flütistlerinin bu marifeti yapanlarının en iyisine eşit bir güzelliktedir. Konuşmamız vesilesiyle bu değerli halk sanatkarımızın hatırasını saygı ve sevgi ile anmak isterim. Bir geldi, gitti. Kimbilir nerelerdir?*"*

Haydi buyurunuz!.. Bir gelmiş gitmiş, bir daha da ortalarda görünmemiş. Bu nasıl bir antimedyatik davranıştır?.. Tanbur, kemençe, lavta, viyolonsel ve daha birçok sazın icracısı Mesud Cemil gibi büyük bir müzisyenden böylesine övgüler alan bu garip kimdi?.. Yüzyıllardan gelen bu ses, gerektiğinde sessizliğe dönüşmesini nasıl becermişti?.. Belki de **Zaralı Ali Bozan** Karakoyun Havasını susamış karakoyunların olduğu yerlerde çalmaya gitmişti. Tuz yiyip de susadığı, yüreği yandığı halde, su içmeyi bırakıp bir nağmenin peşine gidenlerin kulaklarına. Belki kendi içindeki karakoyunu yanık seslerle dizginlemekti onun derdi. Belki de tüm bunları düşünmeksizin sadece, sadece kavalını üflüyordu, ustasından ne gördüyse, ne öğrendiyse onu yapıyordu. Asıl önemlisi üstad Mesud Cemil'in bu usta kavalcı hakkındaki ince görüşüydü. Bunu ondan başkası da kendinden emin bir halde yapamazdı zaten...

Karakoyun Havasının kaydı şans eseri bende mevcut. Zaman zaman dinliyorum. Sesler çok yanık ve çok güçlü, neredeyse kaval yarılacak gibi çıkıyor. Bazı neyzen hocalar tarafından bu güçlü üfleyiş tavrının ve ses dolgunluğunun talebelere örnek olarak gösterildiğine bizzat şahit oldum. Gönül isterdi ki, bu usta hakkında daha çok şey bilelim. Bir görünüp kayboldukten sonra ne yaptı, ne etti, neler üfledi, birilerini yetiştirdi mi, bilmiyoruz? Bu toprakların çocuğu olarak onun kavalını dinleyen koyunların sütünden bir yudum içtiysek, buna da şükür. Belki iki nağme, iki nefes takılmıştır boğazımıza...

Geçenlerde Cihangir'de bir taksiye bindim. Şoförün Zaralı olduğunu öğrenince, hemen aklıma geldi ve **"Zaralı Ali Bozan'ı tanıyor musun"** diye sordum. **"Tanımam mı, helbet tanırım"** dedi. Peki dedim **"Dinledin mi onu kaval çalarken", "He, dinledim, iyi çalardı, has çalardı"** diye karşılık verdi. Bu taksiciden belki kırk elli sene önce geldiği bu şehire bir uğrayıp bir daha gelmeyen bu kavalcının belli belirsiz muhabbeti de gece karanlığında metropolün ara sokaklarında şöyle bir geçti, gitti...

Bizim işimiz, sınırlı sayıdaki okurumuzla bilinmeyen dünyalara uçup konmak, bu ustaları, bu güzel insanları anmak, onlar kadar olmasa da azıcık yanmak... Bir kusur ettiysek heyecanımız, coşkumuzdandır, affola...

[(*) Mesud Cemil'in radyo kayıtlarından dinledim ve sizlere naklettim.]

Değerli bir dostumun anlattığı yakın zamanlara kadar yaşayan başka bir ustadan da bahsetmek istiyorum. Kapalıçarşı'da kuyumculuk yapan **Dikran Usta**'dan... Kuyumculuk sanatında çok çok iyiymiş bu **Dikran Usta.** Lakin kılı kırk yardığı ve kendi yaptığını bile kolay kolay beğenmediği için dükkanda çok az sayıda mal yapılabiliyormuş. Bir kuyumcu olmasına rağmen genellikle sermayeyi zor kurtarıyorlarmış. Yani **Dikran Usta**'nın kazandığı ancak elemanlara ve dükkan giderlerine gidiyormuş. Kendisini de onca altının içinde neredeyse yavan ekmek yer duruma düşüyormuş. Ee üretim bu, sanat bu?.. Kolay mı bir şey yapmak. Minnacık yüzükleri, küçücük bilezikleri dev gibi görüyormuş o. Üstü düzgün olsa altı yamuk, önü doğru olsa arkası eğri görünüyormuş ona. Satış falan umrunda değil, o küçük dükkanda sabahtan akşama kadar sanki mükemmeli ararmış **Dikran Usta.** Tabii hal böyle olunca o dükkana kalfa mı dayanır, çırak mı dayanır?.. Zaten böyle bir ustanın bilgisini kim almaya meyleder ki?.. Bilgi değil ki onun ki, sanki dört bir yandan akan bir sel. Kaptan taşar, küpü patlatır. Onlar da haklı tabii. Neyse en son gayet iyi bir kalfa gelmiş, başlamış işe. Epey de sağlam bir ustaymış. Kuyumculuğu da iyi biliyormuş. **Dikran Usta** buna, ilk günlerde bir yüzük vermiş **"Al şuna devam et, üstünde çalış, ben Eminönü'ne gidiyorum, akşama dönücem"** demiş. Yeni kalfa hafiften denendiğini hissederek canla başla uğraşmış, ortaya gayet güzel bir iş çıkmış. Aksilik bu ya tam biterken saatlerce uğraştığı yüzüğün bir kenarından ince bir bağlantı kopuvermiş. Eyvahlar olsun, kanter içinde panikleyen kalfa, bunu değme ustanın yüzüğü gözüne yaklaştırdığında bile göremeyeceği bir şekilde başarıyla yerine kaynatmış. Öyle ki, kendisi bile neresinin koptuğunu bulamamış biraz sonra. Ustanın gelmesine yakın yüzüğü tezgaha koymuş, derin bir nefes almış ve beklemeye koyulmuş. Birazdan sokağın başında **Dikran Usta** belirmiş. Ağır adımlarla dükkana yaklaşmış, yaklaşmış, dükkanın kapısına geldiğinde daha içeri bile girmeden tezgahın üzerindeki yüzüğün kopuk yerinin kaynağını görmüş. Hışımla içeri girip eline aldığı çekici **"Bu dükkandan böyle mal çıkmadı, çıkmayacak!.."** diyerek yüzüğün üstüne vurmuş ve ezmiş. Kalfa dükkanın kapısından tezgaha olan uzaklığı bile hesap edemeden büyük bir şaşkınlıkla işinden olmuş. Bundan sonra kaçınılmaz iflas gelmekte gecikmemiş. Evet, **Dikran Usta** kendisinin değil, değişen dünyanın iflas ettiğini anlamış ve dükkanın kapısına kilidi vurmuş. Eeee, ters zamanı kaldırabilir mi bu görünüşler dünyası...

Herkese iyi bayramlar

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL DİYOR Kİ!

YERSENİZ... (AKLIMA GELDİĞİ GİBİ...)

LAN NE BİÇİM ÜLKE BURASI!!! Kimse farkına varmıyor mu? hep bana mı denk gelir.. Böyle üstü Şişhane, altı Tophane.. Ne diyeceksin şimdi?.. "Wah wah.. Kültür bunalımına girmiş Allah ıslah etsin.." Mi?.. İmam Hatipli ama Cenireyşın Nekstî Beyoğlu İstiklal Caddesi'ne çıktım da farkettim onu... Titreyeyim mi yurdumun kozmopolit şeysini farkettikçe!. Yoksa sevineyim mi ne güsel aynı anda hem doğulu, hem batılıyısı!..

AKŞAMA YEMEĞE SENİ GÖRMEYE, Bİ ÇOCUK GELECEK... AKILLI.. USLU... MÜHENDİS...

PEZEVENGİM MİSİN ???

Ne küsel hem doğulu hem batılıyıss.. Yukardaki diyalog aynıyle vâkî, bir babayla kızı arasında geçti.. Kız geldi anlattı bunu bana... Bak wallahi!.. Babacan tavır ağzının payını almış da oturmuş.. Ne güsel kuşak çatışmalarımız be yahu.. ne güsel hem doğulu hem batılıyısss. He?!.

DOP PATLASIN... İFTAR AÇILSIN... ÇALSIN SAZLAR, OYNASIN KIZLAR!..

DZORD!

ZORD!

BÖYLE İNSANLAR VAR KARDEŞİM...

Kardeşim, orucunu içkiyle açanlar var.. (yemin-billah!.. inanmazsan inanma..) Adana'da... Zengin bu... Ramazan'ın göbeği bi gün, nası azmış lavuk... Hem de içkici... gebermiş ajjlıktan... İftarda vermiş nefsini kebaba... vermiş ha vermiş bu... bilmem kaç porsiyon kebap.. Çatlamış ölmüş sonra güzel kafayla.. Gastelere falan geçti... Olacağı buydu.. Normaal!.. Ramazan boyu tüt orucu... yılbaşında da dansöz oynat... Böyle "gel-git"ler olursa... arada bazen film kopacak tabii... ne güsel... ne güsel...

CIR.CIR.CIR..

KEEEEL... KELİİİM... KAFANI İÇİME ALMAKH İSTİYORUUM BEEEN!..

Fi tarihinde afedersiniz "eşşeklerle münasebet" üzerine, biraz da mekan ismi belirterek, yöresel bir karikatür çizdiydim. Amman vay sen misin bunu çizen! Tüm "yöre" ayaklanmış! E tabii kanayan bir yaraya parmak bastık çünkü.. Güsel de oldu.. Vesile oldu.. Ayaklanıp stress attılar..

BAHADIR BEY! BİZİ BU ŞEKİLDE KARALAYAMAZSINIZ!.. BURDA 20-30 VATANDAŞ SİZE DAVA AÇMAKSIZIN TETİKTE BEKLİYOR!.. DAHA NE DİYEM!.. YANDI GÜLÜM KETEN HELVA!..

OH, İYİ OLMUŞ SANA... EŞŞEK DÜZME ESPRİLERİ YAPMAYALIM GAYRI YAA... AMAN HAHAHHAYY!..

Ve bu millet cinselliği mevzu bahis yapmaz hiç.. (doğulu ya...) Oysa kapalı kapılar ardında olay öyle ne kadar gizlenirse, "namahrem" dozajı habire artıyor be dostlar. Yukardaki hadisede gerçektir ve bu nasıl bir kendinden geçiştir... Saklandıkça gizlendikçe nasıl da özümüzden verir olduk!.. (O çift benim üst katta oturuyor ve kağıttan duvarlar şahit bu yüksek sesli ve ritmli "gel-git"lere... Geçen yıl bu zamanlar...)

Ve belki de ben kaşınıyorum... Sana ne bu ülkenin "ortaya karışık" yapısından "ALAN RAZI VEREN RAZI" formatı geçerli olduğu sürece Ay'da da Venüs'de de "duruş"umuz aynıdır be.. Bir anlık bir vaveylâ, geçici bir sitemdi benimkisi.. (Nasıl olsa devran bir şekilde dönüyor be bebeğim boş ver sen... Bak kuşları seyret...)

bahadirboysal@.yahoo.com

SELÇUKERDEM

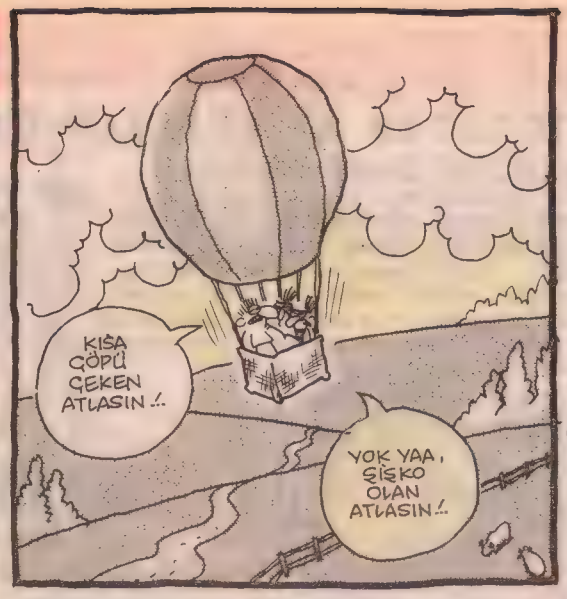

• Deli ayının maceraları devam ediyor...

Türk roboteği Şakir...

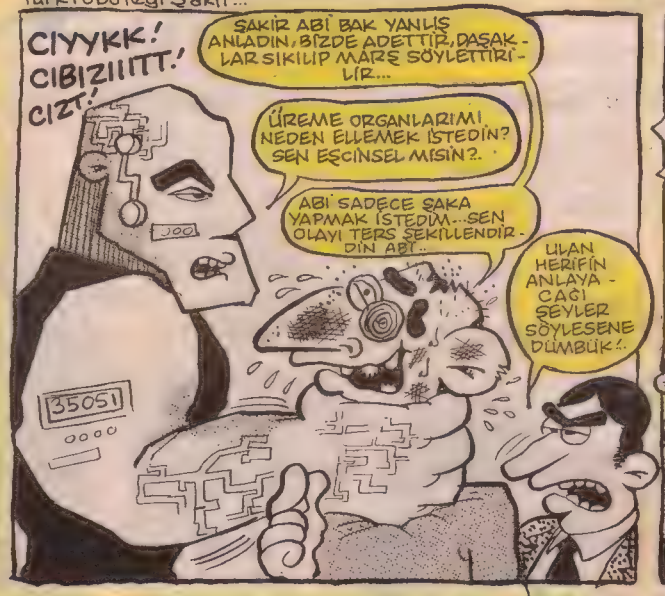

Üçüncü türden yakınlaşmalar..

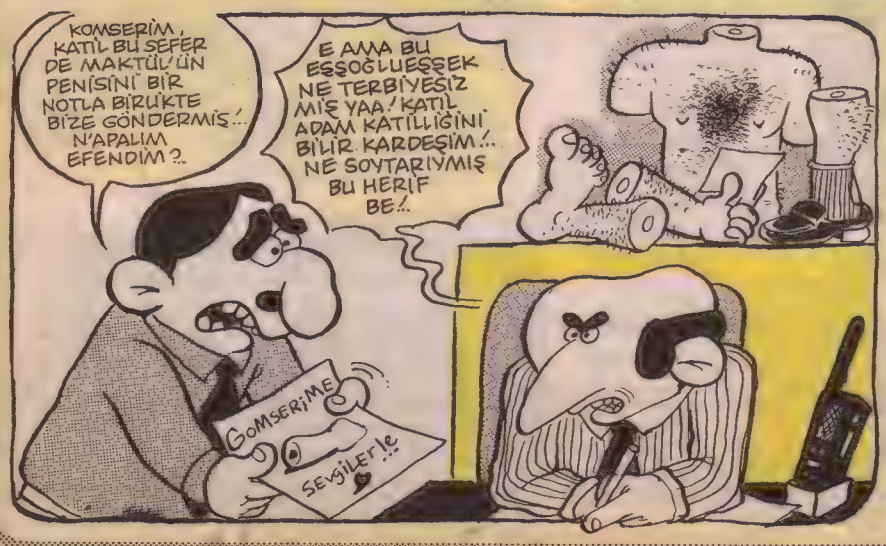

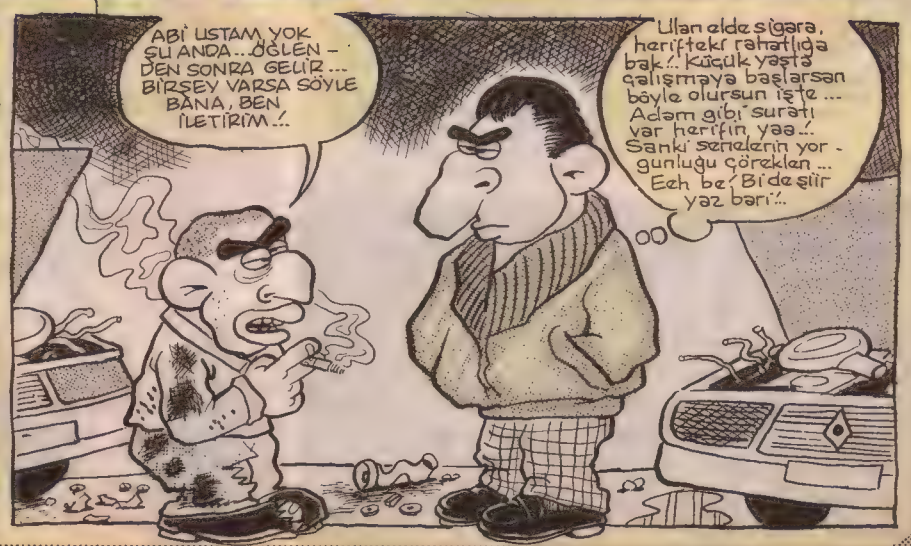

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

PAZAR SEVİŞGENLERİ

METİN ÜSTÜNDAĞ

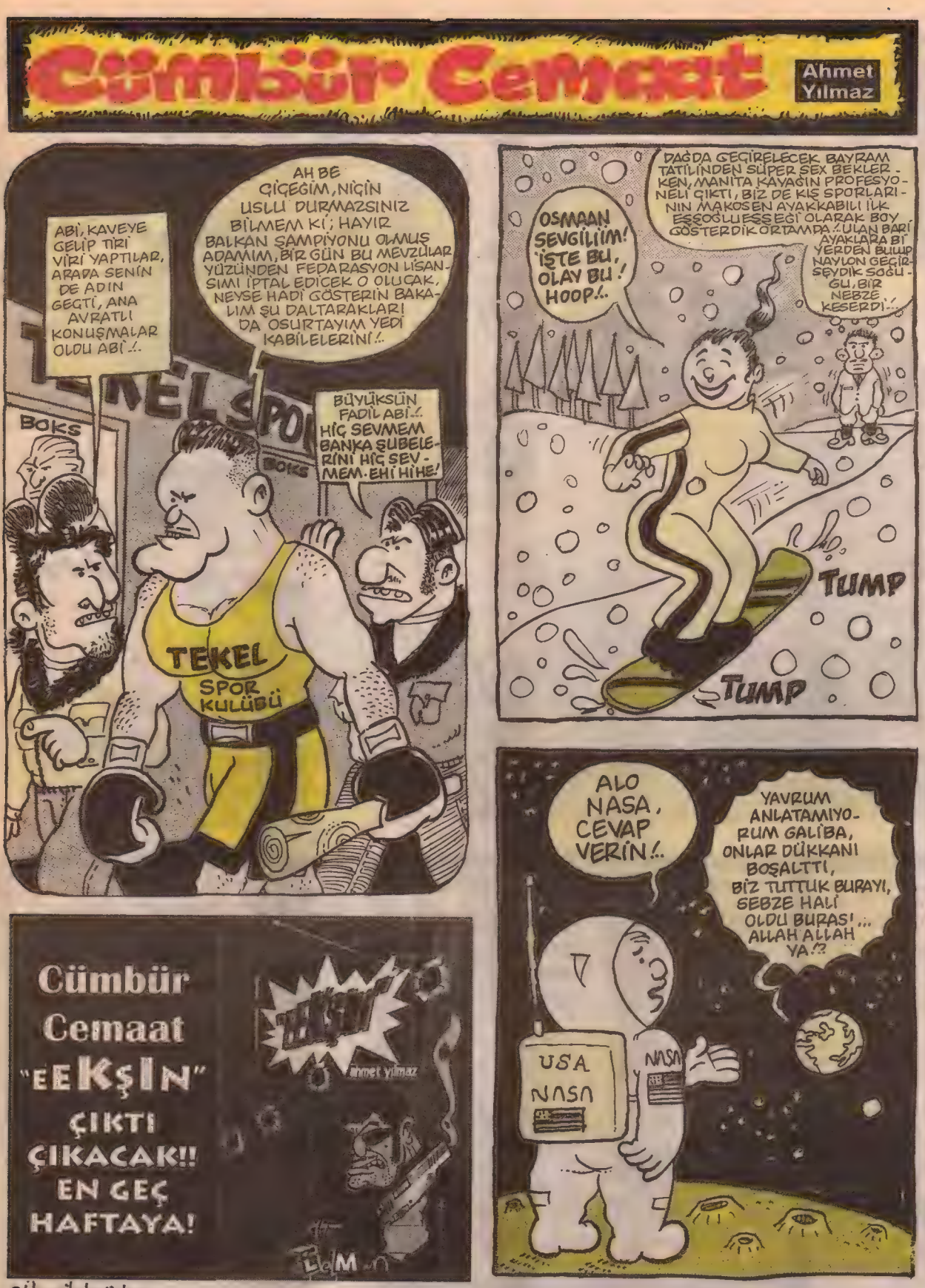

BAYRAMIN İN VE OUT'LARI

*** Ev Ziyaretleri:**

Ev ziyaretleri, hal hatır sormalar, bayram muhabbetleri çoktan out oldu... Artık insanlar tamamen kabuklarına çekilmiş durumdalar... Şehirliler bayramlarda rahatsız edilmemek için zillerine mikro mayınlar döşeyip, paspaslarının altına kuduz köpekler saklıyorlar... Tabii harçlık koparmak için varoş semtlerinden gelen çocukların üzerine kızgın sana yağı dökerek püskürtmeleri de cabası... Hiç unutmam ısrarla bayram ziyaretinde bulunmak isteyen alt dairedeki komşumuzu pırasadan yaptığımız haça gererek imha etmiştik... Bundan dolayı pişmanım desem yalan olur.

*** Bayram Harçlığı ve Mendil:**

Şunu bilmenizi isterim ki Türk parası kesinlikle out... Şimdiki el öpen çocuklar döviz, Bizans sikkesi, şişme kadın veya misafir oldukları evin tapusunu istiyorlar... Bu şartları yerine getirilmezse hırçınlaşıp yatak odanızı ve holünüzü ateşe veriyorlar, uyarırım... Mendil mevzusunu ise kesinlikle çöpe atın... Üç yıl önce yaşlı bir adamın, elini öpen çocuklara mendil verdiğinden dolayı aynı çocuklar tarafından bebe battaniyesiyle boğulup, sonra da tükürük manyağı yapıldığına şahit oldum... Zavallı adamın kafasının buzdolabı kapısına sıkıştırılarak tecavüze uğraması mevzusuna ise hiç girmek istemiyorum... Ben şahsen bu tür arsız çocukları sarhoş ederek evimden göndermeyi tercih ediyorum... Körkütük sarhoşlarken bırakın üç kuruşluk şekeri, şeker pancarını bile coşkuyla kabul ediyorlar.

*** Baklava ve Yaprak Sarması:**

Nadiren gerçekleşen bayram ziyaretlerinde baklava tabaklarının yerini kokain tabakları almış durumda... Yaprak sarmasına ise yaprağın pahalı olması nedeniyle rağbet edilmiyor... Müberra Tilkibakışı isimli bi bayanın dolma içini yaprak yerine migros poşetine veya eski çorap parçacıklarına sardığını duymuştum... Bu yöntemi desteklemekle desteklememek arasında kararsızım.

*** Bayram Namazı:**

Eğer bayram namazı sabahın köründe değil de öğlenleyin olsaydı garanti veriyorum şu anki ateistlerin yüzde doksanı halen inançlı olurdu.

*** Mantar Tabancası:**

Bizim bayramlarımızın liste başı eğlencesi mantar tabancası patlatmak tarihin tozlu raflarına kaldırılmış durumda... Şimdiki çocuklar cep harçlıklarını biriktirerek tuttukları tetikçilerle en yakın arkadaşlarını ortadan kaldırarak eğleniyorlar... Ne kadar hayvanca değil mi?

*** Uludağ'da Tatil:**

Sosyetenin en kral eğlencelerinden biri olan Uludağ'da bayram kaçamağı yapmak out'un önde gideni oldu... Teleferikten işemek, kardan adamlarla grup seksi yapmak şu zamanlarda sosyetenin iğrendiği tatlar... Artık onlar bayram boyunca bedava olan belediye otobüslerinde seyahat ederek fakir fantazisi yaşıyorlar. Hatta Rahmi Koç'un meşhur fularının fördçular tarafından taciz edilmesi üzerine kavga çıkardığı dedikoduları ayyuka çıkmış durumda...

Mesut Ceylan

LeM MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sevgili Leman Okurları

Burası Şırnak. Bunlar da Şırnaklılar. Göremediniz mi? Biraz daha dikkatli bakın!

Bu güzel kız Bahar. On yaşında. Yanındaki ise kızkardeşi Gurbet. Yedi yaşında. İkisi de hiç okula gitmemiş. Hala gidemiyor. Babaları sadece bir çocuğunu okutacak maddi güce sahip olduğu için tercihini altı yaşındaki Ali'den yana kullanmış.

Bu üç kardeş de Halime, Gülizar ve Bişeng. Yaşları, on, yedi ve dokuz. Onlar da hiç okula gidememişler. Ama gitmeyi çok istiyorlar. Gözlerindeki pırıltıdan belli.

Bu genç kız Pakize. Onbeş yaşında. Aralık ayındayız ve ayağında çorap yok. Ayağındaki kenarı yırtık terlikler ise ablasının.

Asya henüz onbeş yaşında. Onüçünde evlendirmişler. Zavallı çocuk daha kendisine nasıl bakacağını bilemezken bir de kucağına çocuk almış. Mizgin bir yaşında. Asya'nın çocuğu. Aşırı derecede gelişme geriliği var. Neden dersiniz. Sadece süttozu ile besleniyor. Bulabildikleri en ucuz besin bu çünkü. Çocuk beslenmesiyle ilgili bilgilerim burada işe yaramıyor.

Salih amca ellibir yaşında. İş bulabildiği zaman inşaatlarda çalışıyor. Gündeliği ikiyüzelli bin lira.

Besna, bir buçuk yaşında. Öyle zayıf, öyle güçsüz ki. Güçsüzlükten ağlayamıyor, sadece yüzünü buruşturuyor. Uzun süredir ishali var. Kesinlikle hastaneye yatırılması gerekiyor. İş yok, para yok, sosyal güvence hiç yok. Annesi, öleceğini bilsem de hastaneye götüremem diyor.

Ali Rıza, bizim sağlık ocağında hizmetli olarak çalışıyor. Evli ve iki çocuk babası. Orta ikiden terk liseyi dışardan bitirmiş. Şimdi de üniversite sınavına hazırlanıyor. Birkaç kitap bulabilse ne iyi olur.

Bu minik kız da Emine. Henüz dört günlük. Üzerinde sadece annesinin diktiği, basma bir elbise var. Ne başında bir şapka, ne elinde eldiven, ne ayağında bir patik, ne üzerinde sıcak tutan, yumuşacık, pamuklu bir bebek giysisi. Bu yüzden elleri, ayakları morarmış bebeciğin.

Bunlar Şırnaklı'lar. Erzan, Ahmet, Çimen, Gurbet, Metin, Yeter, Mizgin, Asya, Bişeng ve diğerleri...

Gözlerinde çaresizlik, umutsuzluk, küskünlük... Ama herşeye rağmen hiç solmayan iyilik, güzellik ve sıcaklık.

Burası Şırnak. Bunlar da Şırnaklılar. Salih amca babamız, Besna kızımız, Asya kardeşimiz, Ali Rıza arkadaşımız.

Yapacağınız en küçük yardımlarda bile size öyle çok, öyle içten teşekkür edecekler ki kilometrelerce uzakta dahi olsanız kulaklarınız çınlayacak. Sizi tanımasalar da minnetle anacaklar. Dostça kalın.

Dr. Nazmiye Çalışkan Bahar
Merkez II Nolu Sağlık Ocağı - Şırnak

'68 ve Bit Pazarı ya da Ertuğrul Özkök

Son günlerde Mehmetçik medyamızda bir '68 geyiğidir dönüyor. Saatler süren programlarda gençliğin önderliğini kimseye kaptırmaya niyeti olmayan orta yaşı geçmiş tipler esiyor da esiyor. Aradan 30 yıl geçmiş ama bu baylar sanki olaylar bir iki hafta önce olmuş gibi ortaya çıkıyor, ahkam kesiyor. Baylarımız öyle bağlıymışlar ki vatanlarına, öyle karşıtıymışlar ki emperyalizmin, öyle bilirlermiş ki sosyalist teoriyi sormayın gitsin. Kimse toz kondurmuyor kendine. Hatta bazıları var ki mikrofon verilince kendilerine Deniz, Mahir, gerilla hak getire. Biz de düşünüyoruz ya bu baylar 30 yıldır nerelerdeydi? Neden mahrum bıraktılar engin bilgilerinden bizleri. Fakat azıcık araştırılınca aslında bunların bir yerlere gitmedikleri anlaşılıyor. Fakat bir '68 fetişleri var. Körlerin fili dokunarak tanıdığı gibi kimi diyor II.kurtuluş savaşıydı '68, kimi diyor sosyalist başkaldırı, kimiyse liberal bir atılım olarak görüyor.

O çok beğendiğiniz aydın din adamı (nasıl oluyorsa?) Yaşar Nuri'nin dediği gibi "Yapmayın etmeyin kardeşim." Kiminiz medya plazalarda, kiminiz holding salonlarında, kiminiz mecliste Küba'dan gelen puronuzu bismillah çekerek yaktıktan sonra, Taiwan'dan getirttiğiniz 14'lük bakireyi yatağa atıp, memlekette demokrasi var deyip - tövbe tövbe-... Daha sonra Almanya'dan gelen BMW'nizin, Afrika'da vurulmuş ceylanların derisiyle kaplı koltuğunda şöyle bir yaslanıp, Ortadoğu mamulu benzininizi arabanıza hafifçe koklatıp, Beethoven'ın 9. senfonisi CD'de cumhuriyetin gevşek vidalarının sıkıldığını bilmenin verdiği güvenle İspanya sahillerine doğru yolalırken. Tükettiğiniz mallarda tek vücut haline gelen milyarlarca yoksulun çığlığı herhalde tatlı bir nâme gibi geliyor. Hayır baylar! HAYIR! '68 sizin anlattığınız gibi bir bit pazarı hikâyesi değil. '68 Deniz'in buğulu gözlerinde bir ülkenin ıstırabını dindirmek için yola çıkmış bir gemidir. Bu koca gemide size yer yok. Döner bıçakları, satırlarla öğrencilere saldıran faşistlere söz söylemeyene '68'de yer yok. '68'liler "Leoparın Kuyruğu"ndaki angut genç müsvetteleri değildi. Onlar insandı elbette. Ama sizin gibi onlar asla Demirel'le el sıkışmazdı.

Dikkat baylar kanlı ellerinizi '68'in temiz suyuyla yıkayabileceğini sanmayın, ola ki o sularda boğuluverirsiniz. '68'e terörist hareket diyen baylar "Çöl Tilkisi"nde ABD'nin 2000 Iraklı'yı katletmesine neden terörist hareket diyemiyor acaba. Yoksa Bill Clinton'da bir '68'li olduğu için mi?

'99'lu bir grup genç

Aymazlıklar Ülkesi Türkiye

Geçtiğimiz yılın aralık ayında terör örgütünün lideri İtalya'da yakalandı. İtalyan hükümetinin tutumu iade değildi. İtalya anayasası idam cezası uygulanan ülkelere suçlu iadesini engelliyor. Bu sırada İstanbul'da oynanacak olan Galatasaray Juventus maçı İtalyan kulübün başvurusuyla UEFA tarafından ertelendi. İtalya'ya ve Juventus'a duyulan öfkeyi hatırlıyor musunuz? Tüm İtalyan mallarını boykot ettik. "Apo Juventus'lu oldu" başlıkları değerli basınımızda büyük harflerle yer aldı. İstanbul Juventus'a mezar olacak sloganlarına ne demeli. ŞEHİT AİLELERİNİN GÖSTERİLERİNİ büyük resimlerle yayınlamalarını Hakan ŞÜKÜR'ün "ŞEHİT ANALARINI AĞLATMAYACAĞIM"' sözlerini.

Juventus Hakan'ı transfer etmek istediğinde sevinçle karşılayanlar aynı sloganları, başlıkları atanlar, aynı insanlar, aynı basın değil mi?

Hakan ŞÜKÜR'e ne demeli. "ŞEHİT ANALARINA NE DERİM" diyerek ilk önce karşı çıkıp sonra koşarak gitmesi.

Ne oldu. Değişen ne? Nasıl oldu da Hakan, Juventus'a gitmekle vatani görevini yapar duruma geldi.

Şimdi bir an düşünelim: Eğer Juventus'un Hakan'ı transferi yerine İtalyan Yazarlar Birliği, Yaşar KEMAL'e bir ödül verseydi Türkiye'de neler olurdu.

Basın kıyameti koparmaz mıydı? Köşe yazarlarımız Yaşar KEMAL'i ödülü reddetmeye çağırıp, bu ödülü kabul etmenin VATANA İHANET anlamına geleceğini yazmazlar mıydı?

Tarkan: O bir dünya starı. Avrupa müzik listelerinde bir numara. Fakat bu gay şarkıcı askerliğini yapmak istemiyor, bu yüzden Türkiye'ye gelmiyor. Basınımızın gözbebeği, Türkiye'nin gururu. Aynı şeyi örneğin Orhan PAMUK yapsa, aynı yaklaşım ona da gösterilir miydi? Yoksa kısa yoldan VATAN HAİNİ Mİ ilan edilirdi? Karar sizin.

Hakan ŞÜKÜR: Futbol yıldızı. Tüm dünya tanıyor.
Tarkan : Gay şarkıcı. Tüm dünya gayları onu tanıyor.
Yaşar KEMAL : Yazar. Tüm dünya kitaplarını okuyor. Tanınıyor.
Orhan PAMUK : Yazar. Tüm dünya kitaplarını okuyor. Tanınıyor.

Demek ki konu futbolcu ya da şarkıcı olunca akan sular duruyor. Onlara her türlü hoşgörüyü gösterebiliyoruz.

Ama yazarlarımıza gerçek sanatçılarımıza beslediğimiz derin düşmanlığı göstermek için fırsat kolluyoruz.

Halkına doğruyu, gerçeği, erdemi, ahlakı, kültürünü öğretmeye çalışan Aydınlara duyulan bu öfke niye?

Her şeyi devleti ve vatanı için yapan katillere, soygunculara, çetelere gösterilen hoşgörü niye.

Uygarlık; bilimde, sanatta, edebiyatta, halkın yaşam düzeyinde ilerlemeyle sağlanır ey halkım uyan.

Cumhur Dağdeviren

Yeter Artık Be,

Bu Leman kimin arkadaşlar kimin ha? Senin benim onun bunun mu yoksa hepimizin mi? Bilip de görmediğimiz görüp de tanıyamadığımız bencil tutucu sadece kendine aydın kişilerin mi?

Ulan habire işkence, ırkçılık, faşizm, sağcı, solcu, ülkücü, şeriatçı, haberci, gazeteci, sanatçı, popçu, rakçı, türkücü vs. vs. vs. konuşunca aydın mı oluyoruz?

Çoğu arkadaşlar yazılarında ideolojilerini ön plana çıkarıp ucuz aydın taklitleriyle lokal bir ahva yaratarak herkesi kendi kalıplarına davet ediyor.

Hiç kimse inanç baskısından türban sorunundan bahsetmiyor. Terörist de olsa ölen insan olduğu için herkes tepki veriyor güzel ama 30 bin türk askeri için neden her hangi bir tepki yazı çıkmıyor? Neden apo canavarı savaşın teşviki yapılmıyor?

Sürekli marksistlerin mektupları mı geliyor Leman'a? Ben müslümanım elhamdüllillah bizim gibilerin yazıları niye yayınlanmıyor, bu dergi kimin? Belli bir kesimin mi yoksa hepimizin mi?

Neden ancak ayna misali yüzünde kendimizi gördüğümüz insanları sevebiliyoruz.

Çoğunluğun vicdan masturbasyonu yaptığı iğrenç bir düzende sanatçıların halka sahip çıkması kol kanat germesi bilinçlendirmesi gerekmiyormu?

Sizler aydın mısınız?

Metin Üstündağ siyasetçilere değil sanatçılara güvenin demişti. Biz size güveniyoruz. Peki siz halka güveniyor musunuz? Hani çok seslilik hani halkların kardeşliği. Umuda ezgiler yaratacaktık, yoksa bunlar sol moda söylemleri miydi, aşk ve barış yazıların hep arkalarına sokuşturulup kin, nefret hakim kalıyor.

Cezmi abi be (Ersöz) sen söyle be abi bağırarak söyle ki hepimiz duyalım. Onur Akın'ın şarkısındaki gibi gerçekten aşk bize küstü mü?

Mehmet Durmaz - İstanbul

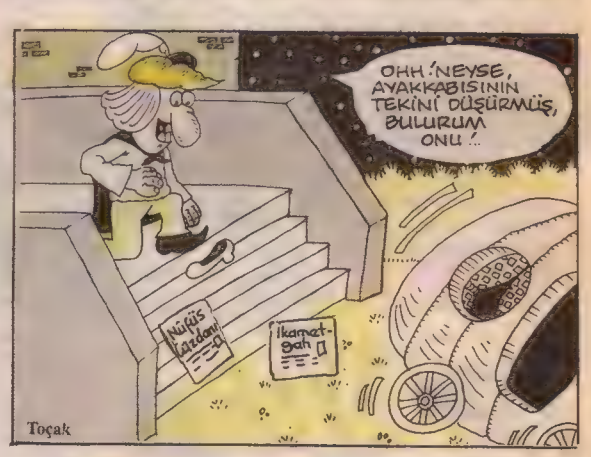

LeM
Sayı: 376...
20 Ocak 1999- Çarşamba..
Yayımlayan: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 - 251 52 67 ● **Abonelik için:** 244 15 11 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500 000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

GÖKHAN DABAK

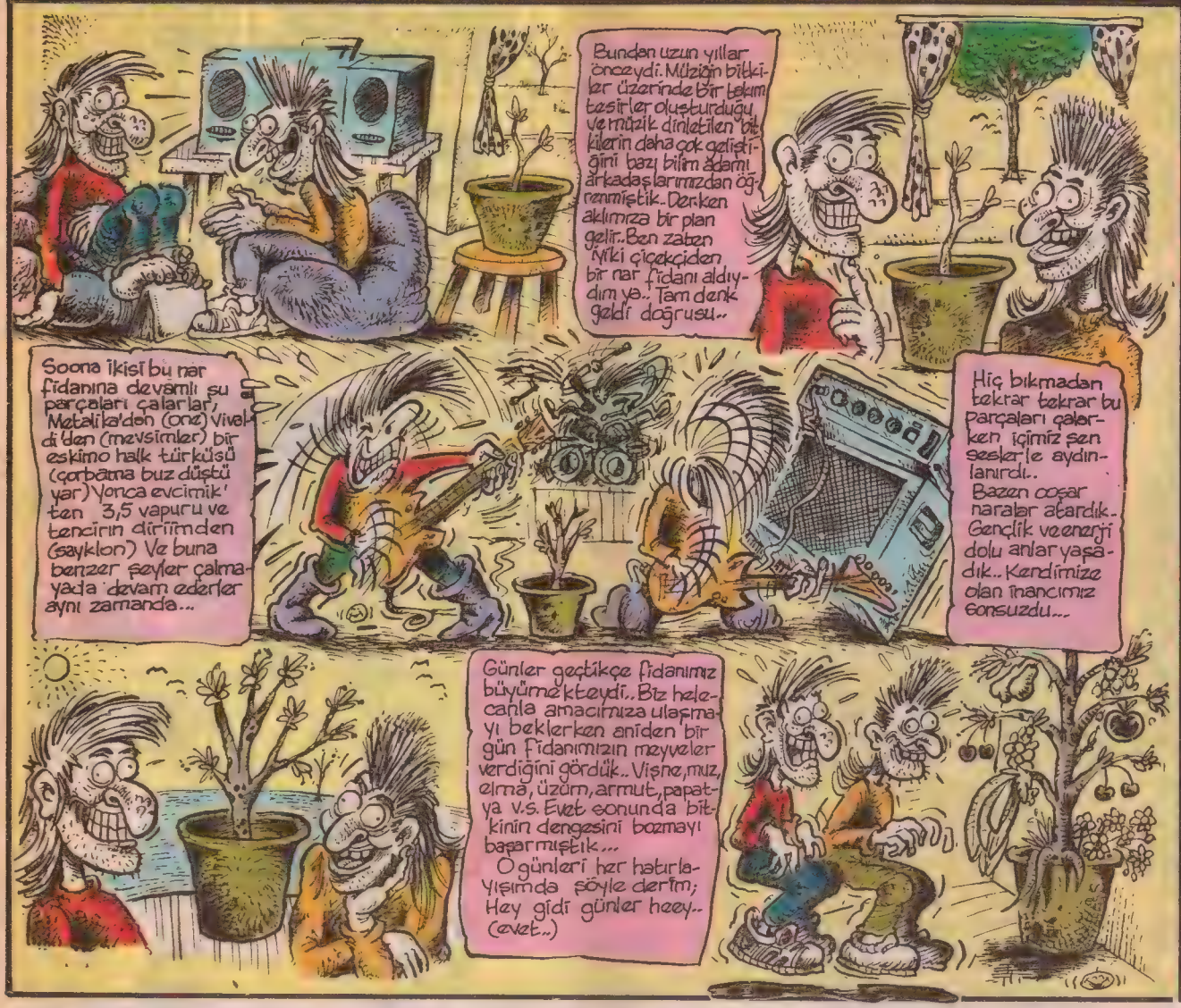

LeMan Çıktı!.. LeMan Çıktı!.. LeMan Çıktı!.. LeMan Çıktı!..

GÖKHAN DABAK Reçel

TÜM MÜZİK MARKETLERDE

Yılların müzisyeni arkadaşımız **GÖKHAN DABAK**'ın kaseti **"REÇEL"** çıktı. Bu enfes kaseti bütün müzik marketlerde ve LeMan Kültür'de bulabilirsiniz.

♫ Bir şarkı söyle demli olsun
sözlerine kuşlar konsun ♫

DİDAKTİK ÖYKÜ
Alp Tamer

LeMan Kültür Kitapçısında Şeker Gibi Bayram İndirimi

TİŞÖRTLER

CİLTLER

KİTAPLAR

Ayrıca LeMan Yazar-çizerlerinden takvimler ve eski dergiler

MUG'LAR (BARDAKLAR)

MOUSE PAD'LER

KARTPOSTALLAR

%50%40 %30%20 İNDİRİM YALNIZCA BAYRAM SONUNA KADAR

'TEK KİŞİLİK SAYIKLAMALAR'
TUNCEL KURTİZ
Saat: 22:00 JAZZ STOP
Küçükparmakkapı Sok.

• • •

TEK KİŞİLİK STAND-UP
ATA DEMİRER
Her Pazartesi 21:30
LeMan Kültür

• • •

"BENİM NEYİM EKSİK"
CHARLİ
LeMan Kültür Salı 21:30
Rezervasyon için: 249 91 13

• • •

GRUP ÇIĞ'dan ÇIĞ TÜRKÜLERİ Kasedi Ada Müzik'ten Çıktı. Öneririz.

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678
30 Ocak 1999 Cumartesi Sayı: 377 - 200.000 TL. (KDV Dahil)

GeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Suçu ekmek çalmak

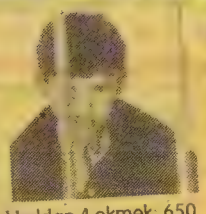

● Antalya'da 15 yaşındaki M.S., bakkaldan 4 ekmek, 650 gram peynir ve 2 paket süt çalmaktan gözaltına alındı. Küçük yaşta yaşam mücadelesine atılan M., geçen hafta işten kovuldu. Cebinde hiç parası yoktu. Çok acıkmıştı.

● Ali adlı bir arkadaşıyla girdikleri bakkaldan, aldıklarının parasını ödemeden kaçtılar. Bir süre sonra yakalanan M., kadın bakkal Mesude Kuduk'un kendisini affetmesine rağmen, gözaltına alındı, mahkemeye çıkarıldı.

Hürriyet 27 Ocak '99

Ekmek Yerine Yaftayı Yedi

Bu ülkeyi yoksulluğun cinnetine boyadılar. Seçimlere hazırlanan parti başkanları yurt dışında hücre yeniliyor, gardroplarını tazeliyor. Medyamız çok büyük bir alçaklıkla ülkenin onurunu kirletiyor. Yoksullaştırmanın yanında aptallaştırma da halkımıza eşit yoğunlukla uygulanıyor. Araba, mutfak robotu veren yarışma programları telefonları kilitliyor. Onuru çalınmış halkımız bu programları sunan medya şebeklerine yalvartılıyor. Sanatçı diye nitelenen soytarılar, bitmek tükenmek bilmez kabus şovlarıyla, bu yoksulluğa (her anlamdaki yoksulluğa) uyuşturucu enjekte ediyor. Yoksulluğun yaşattığı trajediler hiçbir şeye benzemez. Cinnetler, intiharların dışında minicik çocukların baklava çalmaktan, ekmek çalmaktan cezaevlerine, mahkemelere düşmeleri vicdanlarda derin yaralar açıyor.

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Fatih Barataşlı

YEMEK YİYEN ADAM VE KÖPEĞİ

K. Ertem

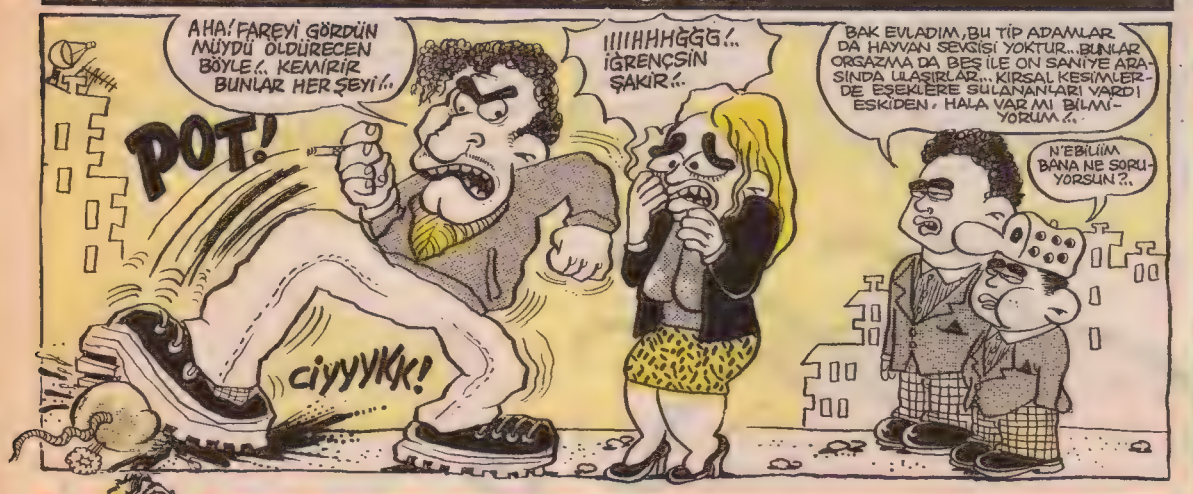

DUMUR

Güneri İçoğlu

Bıyıklı Kafatası

Çok eskiden Malatya'nın bir ilçesinde önceden mezarlık olan bir yer Belediye Parkı'na dönüştürülüyormuş. O zamanlar henüz genç olup bu parkın yapılmasına yardım eden bir amca bu konuda tuhaf bir öykücük anlattı. Park alanı kazılırken mezarlardan birinden bir kafatası çıkmış. Henüz üzerinde derisi duruyormuş ve dudağının üstünde ince bir bıyık varmış. Bu **"bıyıklı kafatasını"** görenler ürkerek geri kaçmışlar, korkudan bakamıyorlarmış. O sırada oradan geçmekte olan Ömer dayı kafatasını tanımış. Daha sonra bastonuyla bu kafatasını iterek **"Vay avradını zittiğim, Cenderme Rabbo'nun kafası, hala çürümemiş pezemeng"** diyerek yöre halkını kafatasından daha çok ürküten bir geniş yüreklilik sergilemiş...

Geçen ay okul gezisi için İstanbul'daydık. En kısa sürede, görülmesi gereken en iyi yerleri görmeye çalışıyorduk.

Ayasofya'dan büyülenmiş bir şekilde çıkıp Yerebatan Sarayı'na girmiştik. Burası da ayrı bir dünyaydı sanki. Sarayı enine boyuna gezmiş çıkış merdivenlerine doğru yürüyordum. Tam o sırada bir turist çıkış tarafından girmiş, kaybettiği arkadaşlarına bakmak için aşağı iniyordu. Arkasından koşturan görevlinin **"Esküzmi!.. Şişşt, Hüoop, Esküzmi!.."** şeklinde bağırışıyla hem yeniden kendime gelmiş, hem de farklı bir dumur boyutuna geçmiştim.

Taner Sarıçam / Buca - İzmir

Yolsuz Yollar

CANYÜCEL

Seçimden seçime
Başımıza devletle getirdikleriniz
Milletçe başımıza zorla bela ettikleriniz

Milleti öyle seviyorlar ki
Millet aşkına
Millet uğruna
Millet adına
Milletin gözünün içine baka baka
Bu kaçıncı YOL-MOL diye
Yoluyorlar milleti

PANTOLON

m e · T · i · N · F · i · D · A · N

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

e-mail: mtibet@yahoo.com

LeMan

MHP seçim propagandasında 30 yıllık siyasi geçmişinde büyük bir aydın potansiyeli yetiştirdiği ve Türkiye'de en büyük aydın potansiyeline MHP'nin sahip olduğunu vurgulayacakmış.

29 OECD ülkesinin son 20 yıldaki enflasyon verileri baz alınarak yapılan araştırmada Türkiye birinciliği yine kimseye kaptırmadı.

ABD
Lale oskan, altın küresi grammy'si **GÜNER ÜMİT TURNİKESİ & MEHMET ALİ ERBİL ÇARKIFELEĞİ**
Haysiyet düşürücü şebekler sirki **İSMAİL TÜRÜT**
Medya salatası, bayat hamsi **ÇİLLER ve DYP'si & MESUT YILMAZ ve ANAP'ı**
Para partisi rant ekürisi

Amerikalı bilim adamları kadın genital bölgesinden Frankeştaynlar üretmeye hazırlanıyormuş.

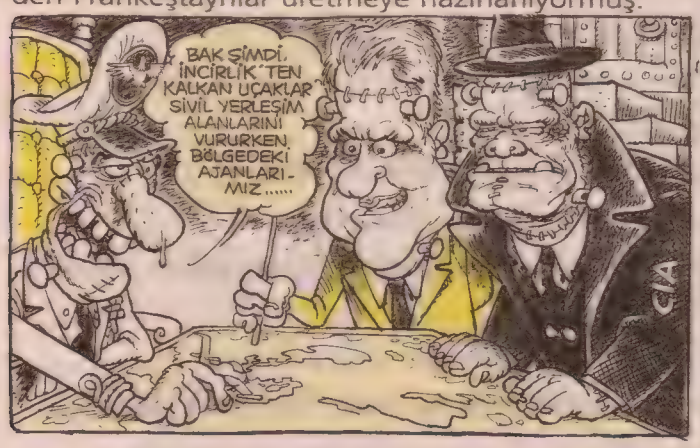

ÇİÇEĞİ BURNUNDA BAŞBAKAN'I BEKLEYEN 6 BELA!

*** Apo Krizi:** Apo'nun, "Neremi Neremi" şarkısıyla gündemin tozunu attıran Banu Alkan'ın selülitlerinde saklandığı doğru mu?.. Apo'nun Dağlık Karabağ'a yerleşip, Şahin Çapakyürek ismiyle brek dans hocalığı yaptığı gerçek mi?"

*** Ekonomik Kriz:** Ekonomik kriz kelimenin tam anlamıyla piyasayı tozunu attı... Küçük esnaf parasızlıktan öğle yemeklerini yazar kasa fişi yiyerek geçiştiriyor... Hatta geçenlerde denetime çıkan üç kilolu maliyecinin, siftah yapmamış manav tarafından pişirilerek yendiğine şahit oldum... Tabi işadamları da kan ağlıyor... Trilyonlar harcayarak Kakalak Böcekleri için masaj aleti fabrikası kuran ünlü işadamımız bir tek mal satamadığı için iflas etti...

*** Enflasyon:** Hayat pahalılığı coşmuş durumda... Dargelirli halk, işe yaramayan filelerini kesip biçip kendilerine file çorap yapıyor... Enflasyon Canavarı osura osura aramızda geziyor. İnanmazsınız geçen hafta alış veriş yaparken ipne canavar kafamı pril kutusuyla yardı... İnanın çok ağladım.

*** Dış Ödemeler:** En yakın zamanda 24 milyar dolarlık dış borcun ödenmesi gerekiyor... IMF, Ecevit'e ihtarname çekti... Duruma oralı olmayan taze Başbakan'ın Oran Sitesi'ndeki evine haciz geldi... Ecevit kalan borçları kapatmak için 180 adet mavi gömleğini ve Rahşan Hanım'ın rejim bisikletini satmayı düşünüyor.

*** Çeteler:** Devlet içine odaklaşmış çetelerin, Ecevit'e olur olmaz yerlerde dil çıkartması ve evinin zilini çalıp kaçmaları Başbakan'ı epey yıpratıtı... Ecevit mücadele işine "Çeteler geçiyor allı yeşilli, çeteler geçiyor sinsi sinsi" şiiriyle başladı... Şiire çok bozulan bi grup çeteci, Başbakan'ın en sevdiği dört kedisi Alp, Tamer, Ulu, Kılıç'ı dağa kaldırarak bıyıklarını kestiler... "Bu bi uyarıdır, eğer üstümüze gelmeye devam edersen kedilerini mermi manyağı yaparız" haberini gönderen bu boklu adamlar karşısında Ecevit'in ne yapacağı merak konusu... Evet evet merak konusu.

*** İrtica:** İrtica aldı başını gidiyor... Abdurrahman Dilipek sakal kıllarından dokuyarak yaptığı türbanları üniversite önlerinde satmak suretiyle propaganda yapıyor... Necmettin Erbakan'ın siyasi yasağından dolayı Işılay Saygın kılığında Meclis'e girip çıktığını bilmeyen yok... İrticacı sermaye palazlandıkça palazlanmakta... Kombasan'cıların bohçacı olarak Yekta Güngör Özden'e bile masa örtüsü satmayı başarmaları tehlikenin büyüklüğünü anlatıyordur herhalde...

Mesut Ceylan

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

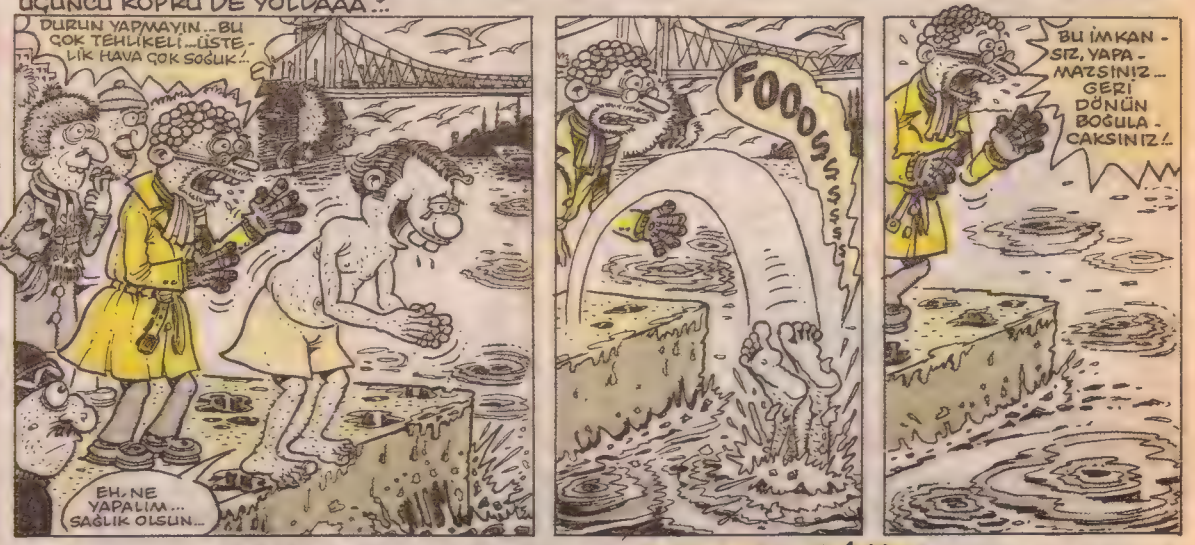

TABUDEVİREN

BİZ BİN DOĞARIZ HER BİR ÖLÜMÜN YERİNE!..

Aslında bu köşenin bu hafta bir konusu yok... Sadece yeni bi medya davlumbazı çıktı ortalığa da onu söyliyim dedim... Yöresel bir şiveyi kendine marka yaparak, bir yandan milliyetçi manevi kanallarda mukaddesat söylemleri yapan, bir yandan da her türlü yarışma, mağazin ve televolelerde balon gibi dolaşan İsmail Pürtük mü, İsmail Dübür mü ne?.. Şimdi sıra onda, bakalım... Bekleyelim...

IMF bastırıyor, medyada mükerrer oy balonları patlıyor. Seçimlerin ertelenmesi için bahaneler deşiliyor.

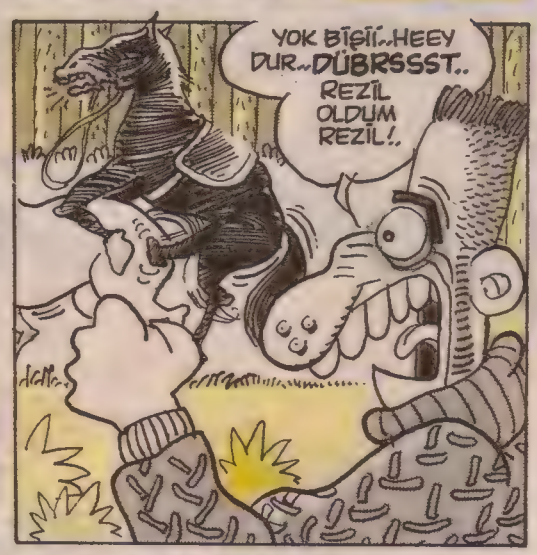

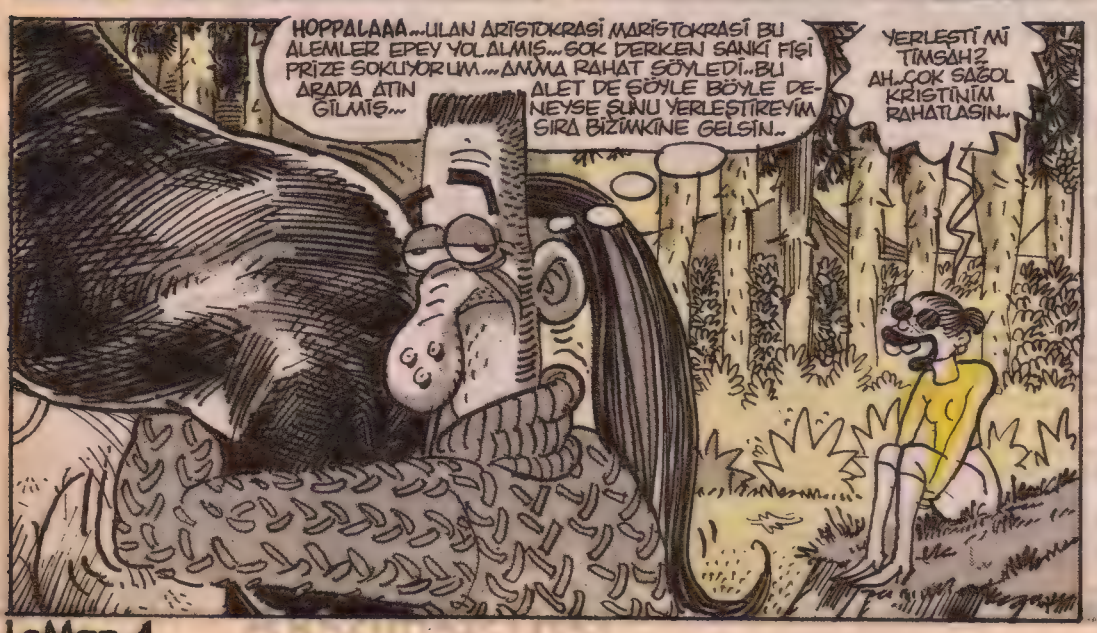

temcit pilavı met üst

"yol" lamalar

yılmaz güney'e

▲ her yol kendisinden geçer

▲ yol'u yürüyenler yapar

▲ yollar durmakla aşınır

▲ yol'dan çıkan yeni bir yol'a girer

▲ yollar yürü't'mekle aşınmaz

▲ uzun ince bir yoldayım, gidiyorum matine-suare

▲ yol bana bir macera medet

▲ bütün yollar neron'a çıkar, (bazen)

▲ yollar da hatırlar

▲ yolcunun çıkını umutlarıdır

▲ yoldan giden yorulmaz

▲ erkeğin kalbine giden yol penis'inden geçer

▲ tercihli yol, bedelli askerlik ister

▲ yol, yola gelmiyor ki

▲ ark kurur yol olur, yol gerneşir hendek olur, meydan gümbür gümbürdenir

▲ ıssız bir ormanda kayboldum, yürüdüm, iki yol çıktı karşıma, biri az kullanılmış, biri çok, ben az kullanılmışı seçtim, yarıyolda üzerime sıçtım, ama, kendim seçtim kendim sıçtım

▲ ev alma, yol al

▲ önümde iki yol var, toplasan bir insan etmiyor, (yol)

▲ tek yol, yolsuzluk şimdi

▲ paralı yol, orgazm taklidi yapar

▲ oto-yol delikanlılığı bozar çocuklar

▲ kervan yol'da düzülür

▲ yolsuzun hakkından imkansız gelir

▲ yolları var yollarımıza benzemez

▲ yol'un hikayesini yolcuları anlatır, yol'un hikayesi yolcularıdır

▲ kestirme yol aslında en uzun yol'dur

▲ yol'a çıkarken yanında yedek bir kendini unutma

▲ ben yol'a yol demem sonu yâre çıkmayınca

▲ kuzu kurdun, yol ford'un, o da biz de yok, şaşkınız

▲ illegal yollara patika denir

▲ bu benim yol'um, ben böyle yürüyorum

▲ yolum yoluna çıkar inşallah

▲ iyi ki yollar var, rastlaşıyoruz

▲ her yolcu, kendi yolunda asılır

▲ yolum yoluna kurban olsun

▲ kısa yol, çile'nin sönük hâlidir, anlayana

▲ türkiye'nin başka "yol"u yok

Şubat ayı ÖKÜZ'u çıktı!

SOLMAZ & BARUTER

LOMBAK

TOK! TOK! TOK!

HALÂ DAYI DİYO ANUNA KODUMUN SALAĞI..!. BEN ERKEK MİYİM HA?! NAH, BAK ŞU KUKUYA, BANA TEYZE DİYECEN TEYZE!..

DAYI... DAYI... DAYI... AAHH..!.

HIIGGHH!

Paranoya

İYİ Kİ BU TELEFERİKLER VAR DİLEK!.. YOKSA KAYDIKTAN SONRA, DÖNENE KADAR AYILAR KOVALARDI!..

AARRRH!

AARRHH!

SENDEN ÖNCE UZAYA MAYMUN GÖNDERİP, DENEYECEZ!..

APOLLO-1 TEST ÜNİTESİ

NİYE TAVŞAN YA DA FARE DEĞİL, NİYE MAYMUN?! RİCA ETSEM AÇIKLAR MISIN, A İPNENİN EVLADI?!

NASA

BUNDAN SONRA ÜRETEN BİZSEK, TÜKETEN DE BİZ OLACAZ!..

AFERİN KİNG-KONG'A... SOSYAL İÇERİKLİ SANAT FİLMİNDE OYNAMIŞ!..

ARTIK KİTAPÇI-LARDA

LOMBAK CREATERS

SOLMAZ & BARUTER BLEND

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

TEZ Adını bilmediğimiz bir İngiliz profesör, 20 yıl boyunca yaptığı bir araştırma sonucunda, **saçı dökük erkeklerin daha enerjik ve hayata daha bağlı oldukları** fikrine varmıştır. Hiç bir bilimsel yanı bulunmayan bu araştırmayı niçin yaptığını bilemiyoruz ama buna göre; saçım gitti bari moralim, neşem gitmesin diyen kel şahıs hayata dört elle sarılıyormuş. Yani saç dökülmesi hayat enerjisi açısından bir nevi aşı vazifesi görüyormuş. Ayrıca saçı dökükler çoğunlukla dertlerini, sorunlarını da dışa vurup rahatlama yoluna giderlermiş. Pek tabii ki bu, kıvırcık ve gür saçlı olup derdini içine atarak, içten içe bitmekten bin kat daha iyiymiş. Pek doğru gibi görünmeyen bu tezin mutlaka bir çok antitezi vardır ve olacaktır. Biz profesörün emeğine saygı olarak size nakledelim. Zira kendisinin de saçı dökük olan bu İngiliz profesör, İskoçya'da bir düğünde üç gün üç gece durmaksızın gayda çalıp dans ettikten sonra, düğün bitiminde bir iddia sonucu o soğukta sarhoş sarhoş denize girip bir daha da bulunamamışır...

ANTİTEZ

"AKACAK MECRA BULAMADIM" akmaya devam ediyor...

TÜM GAZETE BAYİİLERİNDE...

"GÖNÜL ADAMI" ise zaten tüm kitapçılarda...

Ve, ve, veee,

"DUMUR DETAYLARI" çok yakında geliyor...

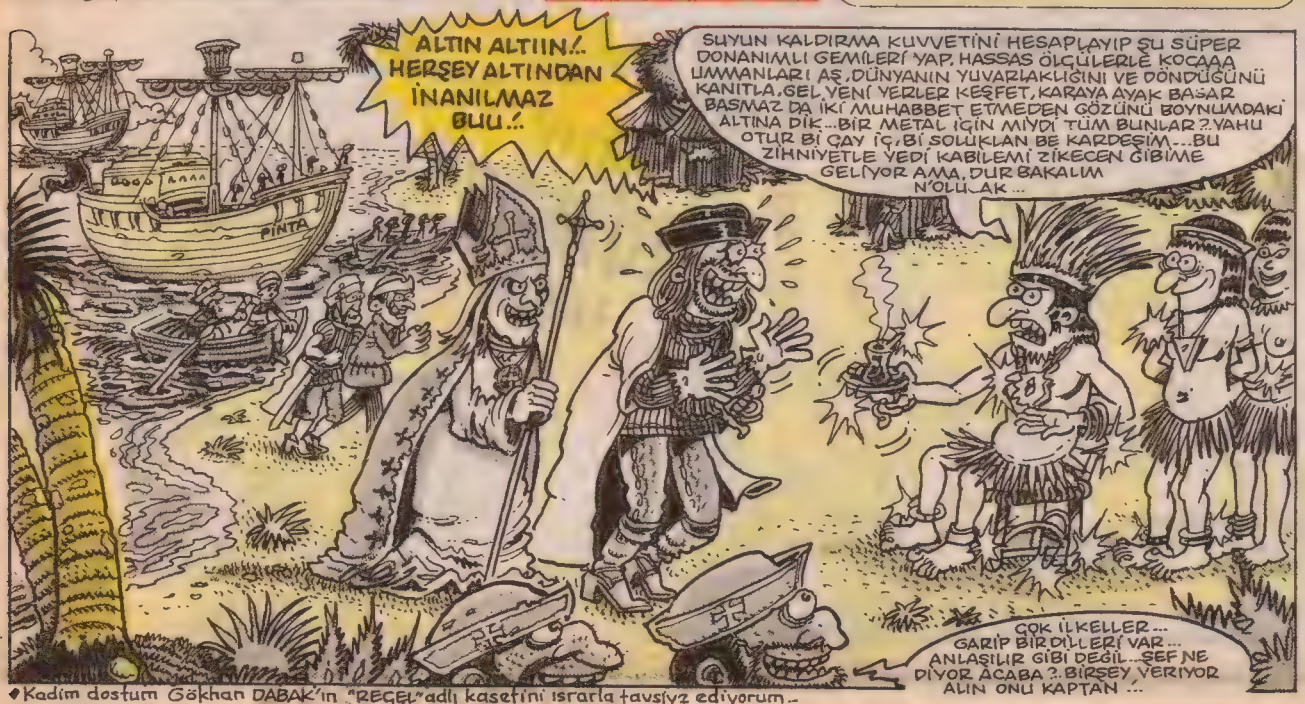

◆Kadim dostum Gökhan DABAK'ın "REGEL" adlı kasetini ısrarla tavsiye ediyorum.

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Partilerin Seçim İmajları

ANAP: Mesut Yılmaz, iradeli bir kişiliğe sahip olduğunu göstermek için canlı yayında sigarayı bırakacak ve leblebiye başlayacak... Bununla doğru orantılı olarak ANAP'ın seçim şarkısı "Leblebi koydum tasa gızanem / Sandıkta ANAP basa gızanem" olacak... Sigarayla Savaşanlar Derneği Başkanı Ubeyd Korbey, ANAP'tan Samsun ya da Bitlis milletvekili adayı veya Maltepe belediye başkan adayı olarak gösterilecek... Yılmaz'a batılı lider imajı vermek için bordo lens takılacak... (1647-1782 yılları arasında İspanya'da bordo gözlü bir liderin yaşadığı tespit edilmiş) ANAP'ın ikinci seçim şarkısını ise bizzat Berna Yılmaz seslendirecek: "Ben halkta tutuklu kaldım / Kararsız oylarından çaldım!" Yılmaz ailesinin küçük oğlu Hasan da sömestr tatilini Benotton 0-12 yaş mağazasında tezgahtarlık yaparak geçirecek ve halkın bir kısmına yakınlaşılacak... ANAP seçim propagandasında "Dünyada en güzel bayrak bizim bayrak" motifini işleyecek ve yarışma programlarında sesli harf satın almak isteyen yurttaşlara düşük faizli kredi dağıtacak...

DSP: 20 yıl sonra başbakan olan Ecevit, TÜSİAD'ın güvenini iyice kazanabilmek için kitaplarını ve kedilerini açık artırmayla satacak, sağladığı birikimle Güvercin Holding adlı bir işletme kuracak... Seçim şarkılarının ilki Doğuş'tan esinlenerek yapıldı: "Bunun adına dürüst lider derler / Öyle rüşvet yedirmezler / Biz burada neciyiz neyiz / Bölersek ölümüne böleriz!" Rahşan Ecevit, adaylardan sonra seçmenleri de tek tek belirleyecek, aşırı sol oylar kabul edilmeyecek... İkinci seçim şarkısı ise Mustafa Sandal'dan: "Ay em dı demokrat!" DSP'liler seçim çalışmalarında, önünde Clinton'ın, arkasında ise Saddam Hüseyin'in olduğu tişörtler giyerek dünya barışından yana tavır koyacaklar... Bülent Ecevit'in Fethullah Gülen'den sonra Jet-Pa'ya da yakınlaşacağı ve propaganda süresince içtiği çayların parasını bu işletmeye ödeteceği belirtildi...

DYP: Seçim çalışmalarında "Blair modeli" uygulayacak olan Tansu ve Özer Çiller bastırdıkları afişlerde "Mr. and Mrs. Brown" imajıyla halka gülümseyecekler... Çiftin birlikte seslendireceği ilk seçim şarkısı şöyle: "Neremi neremi / Cesaretini / Neremi neremi / Döpiyesini / Neremi neremi / Çağdaşlığını!" Yoğun olarak "temiz aile" motifini kullanacak Çillerler, yolsuzluk konusunda Yılmaz'a yüklenecek ve Galatasaray-Feyenord maçında soyunma odasını koyu Cim-Bomlu olan Hasan Yılmaz'ın soyduğunu ileri sürecek... "15 yıldır kamyon kullanan tek gözü kör şoför" sıfatıyla A Takımı'na çıkan şahıs DYP bünyesine katılarak, "mazlum dostu" imajı çizilecek... DYP'nin ikinci seçim şarkısı ise Ahmet Kaya'dan alındı: "Koltuğumdan partimden / Kitlemden kopar giderim / Sayıyla mı verdiler sizi bana / Yalımi satar giderim... / Artık sürmek isterim safa / 28 Şubat süreci cefa / DYP gelmezse bu defa / Paramı çeker giderim!.."

CHP: Deniz Baykal, "genç lider" imajını pekiştirmek için seçim otobüsü kullanmayacak ve tüm miting alanlarına koşarak gidecek... İlk seçim şarkısı "Nasıl ki kuşların yuvaları varsa / Nasıl ki evlerde banyolar varsa / Nasıl ki siyasette denyolar varsa / İşte o zaman CHP-CHP" şeklinde olacak... Ayrıca CHP'nin tarihi önemi dikkate alınarak, Çelik'e "Atasız kul olmaz / Atamla sev beni" şarkısı sipariş edilecek...

FP: Türban mağduru kitleyle bağları sağlamlaştırmak için seçim otobüsüne dev bir türban bağlanacak... Ayrıca aydın kesimin desteğini almak isteyen Recai Kutan, Aktüel'in seçtiği yaşayan 40 Türk aydınını toplu halde Bursa kaplıcalarına götürmek için girişimlerde bulunacak... İlk seçim şarkısı Sibel Can'dan: "Bu devirde kimse Lenin değil / Stalin değil / Otoriter tavır bi yere kadar / Kimse Mao değil/ Adamo değil!" İkinci şarkıyı ise Nazlı Ilıcak seslendirecek: "Hadi seçmenim / Destek verelim / Bu sene de legal gezelim!"

MHP: Bu parti için espri düşünmek yerine, 23 Ocak tarihli Milliyet'ten aynen alıntı yapıyorum: "...MHP'nin ağırlıklı olarak varoşlara yayın yapan bir kanalları var. FM 91.8'den yayın yapan Ötüken radyosunun hit parçası "Ötüken yolu yokuştur, kafaları tokuştur." "Ülkücüler birbirlerini yanaklarından öpmüyor, kafalarını tokuşturarak selamlaşıyor..." Daha ne denebilir ki?.. Bi tek şey: Devlet Bahçeli adı, her nedense, Bahçelievler katliamı tetikçilerini, derin devlet maşalarını çağrıştırıyo bana... Dedim ya, her nedense...

V.Ö'nün notu: Settar Tannöğen, nam-ı diğer Saldıray Abi, 16 Şubat'ta tek kişilik sahne gösterisine başlıyor. Mekan: Tiyatrokare (Şişli)

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

LAN OOLUM BU MEMLEKETİN EVLADIYIZ İŞTE...

Bir zamanlar DELİ dergisinde "Sadece Türkiye'de" adı altında gerçek durum öyküleri çiziyordum... Öykülerin ortak noktası yaşanmış olmaları ve kesinlikle sadece Türkiye'de geçebilecek durumlardan düşmelariydı... Bazısı kendi başımdan geçenler, bazısı ise okurların gönderdiği olaylardı... İşte onlardan bir tane daha...

Geçenlerde bi arkadaşla Kadıköy'de bi restoranda... Yiyoz içiyoz falan... Biz duvar dibinde bir masadayız...

F.B. İngiliz Tk.

...Arada yol ve sonra tekrar masalar var... O masalar, sıra sıra dizilmiş akvaryumların yanında, şöyle bi durum yani...

İlerleyen saatlerde, arkadaşın gözü karşıdaki akvaryumlardan birine takılıyor... Bana diyor ki...

BALIĞA BAK LA... BİZE İŞ VERİYO...

HA... NE?..

"Ha.. Ne" deyip bakıyorum. Akvaryumlardan birinde, büyük bir balık saçma sapan durmuş ve ağzını cama yapıştırmış açıp kapatıyo... Balık işte. Ama durum komik..

Bakıp gülüyoruz... Pis espriler yapıyoruz...

BİZE BAKIYO LAN... 333 DİYO...

HE HE...

BAKIŞLARINI DA AYIRMIYO HA... NE İŞ Kİ?..

MAL OLUM...

Ve birden farkediyoruz... O akvaryumun yanındaki masada bir adam oturmakta ve birasını içmekte... Balıksa hemen burnunun dibinde...

Adamcaaz, bizim orada bişeye bakıp bakıp sırıtarak konuştugumuzu farkediyor... Balığa gözü takılıyor...

Bi balığa bakıyor, bi bize bakıyor... Kılanıyor ve ciddi olarak rahatsız oluyor... (Kendini kötü hissediyor...)

Açıkçası biz de biraz tırsıyoruz... Yani olayı üç aşşa beş yukarı şuna benzer bir durum gibi gelmeye başlıyor bize... "Adamın yanında manitası var..." 333 falan yapıyor... Biz de pis pis ora bakıyormuşuz gibi...

Adamın o anda bize bişeyler söyleyebileceğini kuruyoruz...

LAAN... NE BAKIYONUZ LAN BENİM YANIMDAKİ BALIĞA!..

Ne denilebilir ki... Gerçekten bakıyoruz...

BİRADER SEN DE YANINDAKİ BALIĞA SAHİP OL... SAĞA SOLA İŞ VERMESİN...

Gibi bi cevap veririz herhalde diyoruz...

Gerçekten rahatsız oluyor adam... Çünkü balık, onun namus alanı içerisinde... Çatalı kapıp bize saldıra bilir... Neyse ki tam da yerine oturmayan bir şeyler var... Çünkü yanındaki bayan arkadaşı değil, bir balık... Sahiplenip sahiplenmemekte kararsız... Gene de adamın gecesini zehir ettik...

Neyse boşver deyip kendi önümüze dönüyoruz...

NEYSE BOŞVER...

Arada bir balık rnapıyor diye bakmak istiyorum ama, o balık artık gerçekten adamın manitası gibi geliyor bize ve o tarafa bakamıyorum... Olay, ilgisizce ciddi bir duruma dönüşüyor yani...

BAKMIYALIM OLUM... RACONDA YOK BÖYLE...

DOĞRU.. ONLAR BİRLİKTE...

Birkaç dakika sonra da adam birasını alıp başka bir masaya geçiyor... Böylece espri diye başlayan tüm olayların ve varsayım olarak yaptığımız geyiklerin bir anlamda sağlaması yapılmış oluyor... Adam gerçekten de bizimle ortak duygulara kapılıp çareyi, bir an önce, mekanı terketmekte buluyor...

Balık yalnız kaldı.. Rahatça bakıyoruz... Artık normal seyrinde yüzüyor...

Peki, bu ne ki şimdi?. Kısadan hisseler... Sen kalk kazık kadar, üstelik eğitimli geçinen iki herif, bir balığa sulanma esprisi yap... Başka bir ülkede olur mu?. Olur diyene şaşarım... Peki balığın yanındaki adamın kendi manitasına bakılıyormuş duygusuna kapılıp rahatsız olması ve ortamdan uzaklaşması. Bu olur mu? Olur diyene bi kez daha şaşarım... Peki, bizim ciddi ciddi durumu kabullenip bir daha o tarafa bakamamamız... Ne biçim bir psikolojiyse... Oluyo olum işte... Bu toprakların adamıyız...

Psikopat köylü kızıyla Şeytanın Hikayesi

GALİP TEKİN

HADİ SOYUN BAKALIM KÜÇÜK ŞİŞKO DOMUZCUK... EMİNİM TELEME PEYNİRİ GİBİ BİR VÜCUDUN VARDIR...

HEPSİNİ ÇIKAR!!

ABİM DUYARSA ŞEYTAN FELAN DİNLE MEZ İKİMİZİ DE VURUR. VALLAHİ...

ÖĞĞK SUDA KALMIŞ BİR KALİP BE. YAZ SABUNU HATIRLATTIN...

DÖN BAKIYIM KIÇINI...

HEE HE HEEE!

İĞRENÇ!

KAPI TOKMAĞI GİBİSİN!

AMA BÜTÜN BUNLAR SENİ İKNİYECEĞİM ANLAMINA GELMEZ...

ANAAA... N'APTIN... NE GÜZEL OLDUM BEN, SAĞOL BE ŞEYTAN!

ÇİRKİNİM AMA, MİDESİZ DEĞİLİM. YARATILDIĞIMDAN BERİ HEP GÜZEL KADINLARLA BERABER OLDUM. GEL...

HİÇ HAYATIMDA BÖYLE BİŞEY...

YA ŞAMAMIŞTIM?

SALAK!.. NE YAŞIYACAKSIN, SEN GARİP BİR KÖYLÜ KIZISIN AMA SEVDİM SENİ...

HAFİF BİR PSİKOPATLIK VAR SENDE, RUHUNU ALMADAN AŞAĞI GÖNDERİCEM SENİ...

HAYIR, SALAK SENSİN!.. O KÜÇÜCÜK ÜÇGENE, SENİN GİBİ KEÇİDEN BAŞKA BİR ŞEY GİRMEZ, O DA AYDA YILDA BİR. ÜSTELİK BENDEN ÇIKINDIR!..

BANA BAŞIRMA BEN DE BİR ÇEŞİT MELEĞİM...

BİR DÜŞÜNSENE!

ÜÇGENİN YERİNİ BİRTEK BİLEN BENİM, BİR SÜRÜ KÖYLÜYÜ KANDIRIP O ÜÇGENE SOKABİLİR, BURAYA GÖNDEREBİLİRİM... ANLADIN MI?..

BİR KÖYLÜ KIZI İÇİN FAZLA ZEKİSİN... KARŞILIĞINDA NE İSTİYECEKSİN...

ŞEYTAN SENSİN, NELER İSTİYECEĞİMİ SEN DAHA İYİ BİLİRSİN. HIRSLI, PSİKOPAT, ŞİŞMAN BİR KÖYLÜ KIZI NE İSTEYEBİLİR, YARDIM EDEYİM İSTERSEN...

GÜZELLİK, PARA, ŞAN ŞÖHRET... KARŞILIĞINDA KILLI KEÇİLER YERİNE, KOCA BİR KÖY... YA DA İKİDE BİR BEN GELİP KAFANI ŞİŞİRİRİM SENİN.

AYNAYA BAKIYOR GİBİYİM...

TAKİ RUHUMU ALANA KADAR, KAYBEDECEĞİM YOK...

KARAR VER.

APTAL BİR KÖYLÜDEN DAHA TEHLİKELİ ŞEY, ARKADAŞI ŞEYTAN OLAN ZEKİ BİR KÖYLÜDÜR, HOŞUNA GİTTİ Mİ, HADİ EVET DE.

ÇOK HOŞUMA GİTTİ. ZEVKTEN SESİM DEĞİŞTİ, ANLAŞTIK EVET... EVET...

POOOFF

KÖYÜM BENİM.. BEN SİZİN SONUNUZ, SİZ BENİM GELECEĞİMSİNİZ...

Devamı karşı sayfada→

←Karşı sayfadan devam.

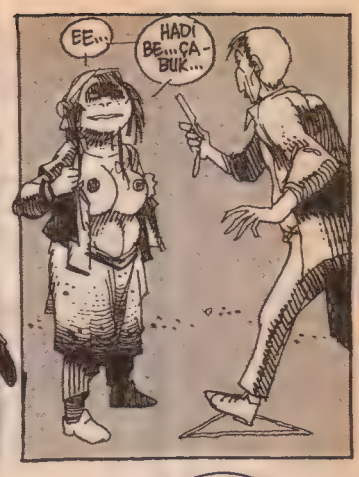

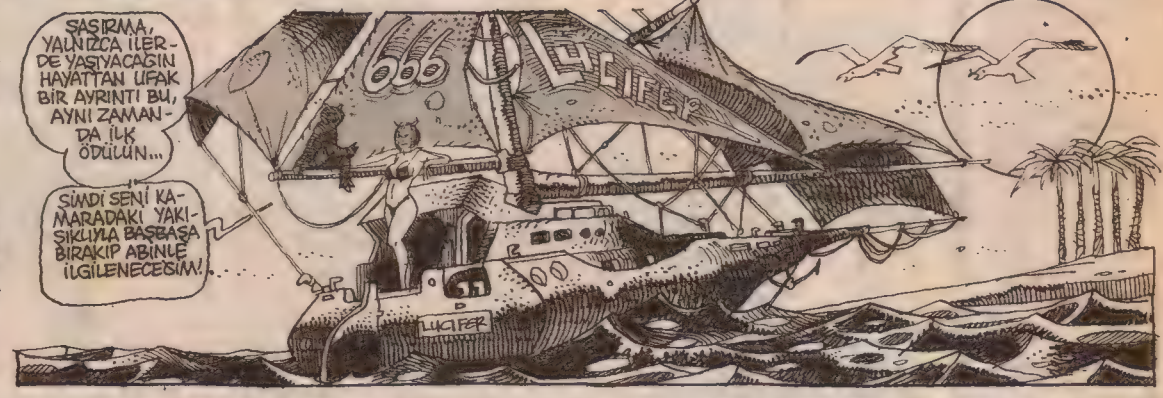

Haftanın kaseti

Sadece bizlerin değil eserlerini dinleyen avrupalıların bile "Oooo veri gut, veri veri gut" dediği süper sanatçı

İSMAİL DÖNEMFİLMİ'nin **"YÜKSEKLİK FOBİSİ OLABİLİR BELKİ AMA ÖRÜMCEK FOBİSİNİN DELİKANLILIKTA YERİ YOKTUR"** adlı son eseri çıktı, ısrarla tüm müzik marketlerde arayın.

A YÜZÜ

1- Kapora bıraktığım evi başkasına vermiş zalim emlakçı gerçi kaporayı geri aldım ama yinede ufukta bi sinir krizi görünür bana.
2- Yükseklik fobisi olabilir belki ama örümcek fobisinin delikanlılıkta yeri yoktur.
3- Çekip gittin,dilerim tanrıdan milli piyango bileti alasın 500 milyar ikramiye kazanasın,sevinesin "Hem İsmail'den kurtuldum hem de 500 milyarım var" diye.Fakat,dilerim tanrıdan sen meğerse biletin son numarasını yanlış görmüş olasın ve meğerse para sana çıkmamış,sende iki üç gün boyunca boş yere denyo gibi sevinmiş olasın.
4- Kanoyla gezerken bile belirli bir düzeyi korumaya çalışırım hep

B- YÜZÜ

1- İçinde Norveçlilerin olduğu turist kafilesine evimin kapıları sonuna dek açıktır.
2- Masaj yaptım bi müsteşara makam odasında.(Slow)
3- Şiddetli olur gariplerin orgazmı. (Slow)
4- Televizyonda gördüğüm ülkemize temaslara gelen japon ticaret heyetindeki adamlardan bi tanesi çok sinsi gibiymiş gibi geldi bana.

COPIRAYT MOPIRAYT

SONER GÜNDAY

Akşam Gazetesi

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright © Erdil Yaşaroğlu

marlon@turk.net

Şubat 1999 Sayı: 57 Fiyatı: 400.000 TL. (KDV Dahil)

ÖKÜZ

sebep olan kebap olsun bir kaşık suda boğulsun

Hoşçakal Yarın! Yarın tümüyle kaybedilmiş bir şey midir bu ülkede? Yarına hoşçakal demeyenler de var. Deniz Gezmiş'in kimliğinde bu lafı söylemek başlı başına terbiyesizliktir. Esas problem nerede ve en acıklısı ne biliyor musunuz? En samimi ifadesiyle bu işin içinde birlikte olan insanlar o ruhu çoktan kaybettikleri için, bizzat yaşayanlar birşey çıkarıp ortaya koyamadıkları için alan akbabalara kalıyor.

ÖKÜZ'ün içinde bu sayı ek olarak **"EŞBER ABİ GASTESİ"** var "Eşber Abi Gastesi"nde Eşber Abi'yle yapılmış söyleşi ve 'Hoşçakal Yarın'la 'Leoparın Kuyruğu' gibi, sol (!) filmlerin eleştirisi var.

Yılmaz Güney'den 12 Şubat'ta gösterime girecek "10 yıllardır ülkesinde gösterilmeyen **Cannes** ödüllü, **Yol** filminin "yaratılış şartları" yazısı var.

Cezmi Ersöz'ün Tayfun Talipoğlu'yla yaptığı söyleşi ve bu söyleşide Talipoğlu'nun **"APO"** röportajının niye medyada sansür edildiği gerçeği var.

Oktay Taftalı'nın, yaratılış gereği anti-meta nitelikler taşıyan, şiirin de sonunda plastik kasete hapsedilişini anlatan, sert eleştirisi var.

Ragıp Duran'ın çıkmadan önce içerden son yazdığı yazısı var.

Ve daha okuyacak çok şey var.

Bu sayı Öküz'ü boynuzlarından yakalayın.

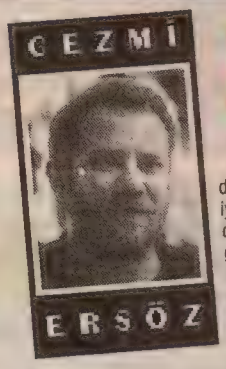

Boynunda Sokağımın Kokusu Var

Hiç sevmemiştim o sokakları ben... Yerlerdeki ıslak tellere basarak yürürdüm. Sokağın sonundaki karanlık daha iyiydi evlerdeki o yoksul ışıklardan; daha iyiydi sokağın sonundaki ve gökyüzüne doğru açılan kirli arsada ateş yakıp konuşan o karanlık adamlar. Suskun bir çocuktum ben. Çok suskun. Öyle sıkılırdım ki evlerden ve insanlardan, konuştuğum zamansa çoğu kez yalan söylerdim. Yalan benim için kaderimle oynamaktı, kaderimi değiştirmek istemekti... Oysa burada gerçekler kabullenmekti herşeyi. Doğup büyüdüğüm ve kaderim olan bu sokakta herşey susup beklemekti.

Oysa öyle bencil ve öyle hisliydim ki, yaşamın sınırları sonuna dek zorlamak, parçalayıp geçmek, adımdan sözettirmek, doğduğum sokağın kaderini değiştirmek isterdim hep...

Dayılar mevlüt dinleyip rakı içerken, babalar küçük kızlarının tecavüze uğramasından korkardı...

Kimi suskun adamlarsa ellerinde olmayarak sokaklarından geçen küçük bir kıza tecavüz etmekten delice korkardı.

Emekli ve hoşsohbet amcalar kucaklarına aldıkları yeğenleriyle ilgili akıllarından kötü birşey geçmesinden korkarlardı.

Ne kadar kötüydük, bilmiyordum ama bu sokakta korku birleştirirdi insanları...

Burada insanlar kötülüğü sokağın sonundaki ve gökyüzüne doğru açılan kirli arsada geceleri toplanan adamlara yüklemişlerdi...

Sokaktakiler korkardı sadece, kötü biri olmaktan, öyle sanılmaktan, adlarının çıkmasından, oradan daha yoksul bir sokağa taşınmak zorunda kalmaktan, çıldırmaktan, kendilerine hakim olmayıp birisine tecavüz edip, onu öldürmekten hep korkarlardı... korkarlardı...

Büyüklerinizin görevi çok iyi bildikleri bu kötülüklerden korumaktı bizi. Karşılığında bizler onları sevmekle yükümlüydük... Onları istedikleri gibi sevmezsek ya tecavüze uğrayacak ya da öldürülecektik... Yokedilmemek ya da tecavüze uğramamak için örnek çocuklar olmaya çalışırdık biz de.... Dünyanın en yalnız, en incitilmiş örnek çocukları!.. Patlayıcı bir madde gibi taşırdık sevgilerini... Kaygı dolu, ürküntü dolu bir sır gibi taşırdık sevgilerini... Okuduğumuz yoksulluk romanlarında, gözyaşlarıyla seyrettiğimiz Türk filmlerinde anlatılan kahramanların hayatından daha berbattı hayatımız aslında. Ama kendimize duymadığımız şefkati onlara duyardık.. Birbirimize ne kadar üzüldüğümüzü gösteremediğimiz, birbirimizin derdine yeterince eğilemediğimiz için bu filmlerdeki kahramanların hayatlarına ağlardık doyasıya...

Aslında birbirimizi çok sevmek istiyorduk, ama nedense çok utanıyorduk bundan ve hep erteliyorduk. Sokağın sonunda o gökyüzüne açılan arsadan geriye, yine o sokağa, yoksul ışıklı evime dönerken içimden hep şu geçerdi: **Eve gidince, onları daha çok seveceğim.**

Ama eve dönüp, kapıyı açıp içeri girince, evdekileri görünce vazgeçerdim onları hemen sevmekten. Odama geçer, günlüğümü açar. Bugün onları çok sevmek istediğimi, ama bunu şimdilik başaramadığımı, ama çok kısa zamanda başaracağımı yazar ve o akşamın tarihini atardım...

Onlarla aramda odamın duvarı vardı sadece. Ve onlar salonda oturken, ben odamın duvarının arkasında onları birgün çok seveceğimi hayal eder, o günleri ve o sevgimdeki onları özlerdim...

Yavaş yavaş değil, birden bire olmalıydı herşey. Patlama halinde. Onlara duyduğum sevgiyi öylesine biriktirmeliydim ki, o an geldiğinde herşeyi, bütün işlerimi bırakıp o sevgiyi yaşamalıydım. Bu yüzden hiç acele etmiyordum. O sevgiyi biriktiriyordum içimde. Bu birikmeyi onlara hiç belli etmiyordum. Sevgim patladığında çok şaşırsınlar diye... Bu yüzden onlarla beraber sanki onları hiç sevmiyormuş, hatta onlardan bıkmış gibi yapıyordum.

Hem şaşırtmak sevmenin en güzel hali değil miydi?.. Yıllar böyle geçiyordu, geçiyordu... Yıllar susarak, gizleyerek, kızıl bir cinnetin eşliğinde geçiyordu...

Sokaktaki babaların çoğu işlerinden çok dürüst oldukları, kendilerine rüşvet teklif edildiği halde almadıkları, kötülüğe uymadıkları için ya işlerinden atıldıklarını, ya da erken emekliye ayrıldıklarını söylüyordu... Bu yüzden bizim sokağın babaları dünyanın en tutucu devrimcileriydiler...

Onlara göre bu düzende iyi insana yer yoktu... Bu düzen böyle gitmezdi. Düzene karşı olduklarını ve kendilerini daha iyi anlatabilmek her akşam içmeleri gerekiyordu. İçmek onlar için en büyük başkaldırıydı.

Bazı geceler bize içmeye alt katta oturan ve geçimini sahte pasaport yapıp satarak kazanan **Ahmet Amca** ve karısı gelirdi. **Ahmet Amca** babamla ülkenin kötü gidişatı üzerine konuşurdu, bu ülkede insanların ne kadar çok güvenilmez olduğunu. Kimi geceler gözleri kaçak votka yüzünden kör olan **Önder Abi** de gelirdi. Yok, bizim sokakta yapılmazdı kaçak votka. Uzak semtlerdeki bizim sokağa benzeyen sokaklarda yapılırdı...

Herkes böyle gecelerde ülkeden bahsederdi. Ama ortada ülke filan yoktu. Çünkü artık herkes kendi başına bir ülkeydi. Etrafı yalnızlık sularıyla çevrili bir ada ülke...

Hem artık herkes yavaş yavaş yerinaltına iniyordu, o yasadışı yalnızlığa... Yerinaltına inildikçe pencerelerden yanık ilahi sesleri biraz daha yükseliyordu... Yerinaltına inildikçe o kirli din kokusuyla daha çok kokuyordu sokak... Biraradaydık, ama aramızdaki bağlar çok uzun yıllar önce imkansız bir şekilde kopmuştu aslında... Her akşam kurulan o yoksul içki sofralarında bu yıllar önce kopmuş olan bağların yası tutulurdu sanki...

Çocukluğum evdeki boş şişeleri satıp yerine rakı ya da votka almakla geçmişti benim. Bu yüzden ben hep böyle rakı şişelerine sarılan gazete kağıtları gibi hep ürkek, hep sevgiye susuz kaldım...

O zamanlar **"Çöplük"** isimli bir roman çok modaydı. **Brezilyalı** yoksul bir annenin çöplüklerden topladığı şişeleri satarak çocuklarına nasıl baktığını anlatıyordu... Ben ve benim yaşımdaki çocuklar mutfaklardaki, kömürlüklerdeki boş şişeleri bakkala götürüp yerine içki almaktan dönerlerken evdekiler, **"Çöplük"** romanındaki yoksul anneyi, insanların çocuklarına bakmak için nelere katlandığını konuşur, konuştukça içlenir, içlendikçe düzene daha çok küfrederlerdi...

Anlamazdım... Çocuklarına ve kendi hayatlarına yeterince üzülmeyen, üzülse de belli etmekten delice korkan bu insanların uzak kıtalardaki yoksul annelere ve çocuklarına duydukları üzüntüyü bu denli abartıyla yaşamalarını anlayamazdım... Çünkü onlar da sevgilerini bekletiyordu bir duvarın arkasında...

Birgün, ilerde birgün çocuklarını çok sevecekleri günü bekledi garip bir sabırsızlıkla... Bir patlama halinde olacaktı bu sevgi şıracaktı çocuklar... Duvarın arkasında odalarında bunu düşünürlardı. Çocuklarını yıllardır biriktirdikleri bu sevginin patlamasıyla şırtmayı... Hem şaşırtmak sevginin en güzel hali değil miydi? böyle geçiyordu sevgili... Susarak, gizleyerek, erteleyerek, kızıl cinnetin eşliğinde...

Dün boynunu öptüm, o incecik bembeyaz boynunu... Burnumun doğup büyüdüğüm o sokağın kokusu vardı...

Biz seninle aynı sokaklarda büyümüştük sevgili... Ne onlar aşamadık odalarımızın duvarlarını. Aşırı patlamadık sevgilerimizin üzerine. Hep beklettik. Onlar da bekletti, biz de bekledikçe acılaştı sevgiler. Tanınmaz hale geldi. Paylaşılmayanlar acılaştıkça işte bir böyle sonsuz alıngan, herşeye gücenen yaralar gibi yaşayan insanlar haline geldik sevgili...

O, bu düzenin kurbanı, mutfaklardaki, kömürlüklerdeki boşsatarak aldığımız içkileri içip düzene başkaldıran babalarımız, gencecik insanları sorgusuz sualsiz öldüren polisleri o solgun lanıyla sokağa çıkıp alkışladıklarında biz çoktan büyümüştük.

Öylesine büyümüştük ki optalidon hapının üzerine bira bile öğrenmiştik...

Herşeyleri eksikti onların, öfkeleri, sevgileri, başkaldırıları, ıstırapları, anıları... Öyle korkuyorlardı ki kendilerinden, den kendilerinin hep uzağında yaşıyorlardı... Bir duvarın çocuklarını hep özleyecek kadar uzaktılar herşeye... Biri herşeyi içlerinde, bir duvarın ötesinde yaşayan çocukları sevgilerini biriktirirlerdi... Yıllardır biriktirdikleri bu sevgilerin lama, görülmemiş bir çılgınlık halinde sunmak, sunmak ist

Gerçekten birgün çıldırsalar belki kurtulacaklar, bu sol kendilerinin kaderlerini değiştireceklerdi... Ama bir türlü yorlardı...

Ama biz çıldıracaktık sevgili...

Ve sonuna kadar gidecektik...

Öfkenin, eylemin, aşkın, cinselliğin, çılgınlığın, bu yaşam nuna kadar gidecektik ve bu kördüğüm olan hayatımıza bir recektik... Bu kördüğümden, bu cinnetten berrak bir ömü caktık...

Bu yoksul ışıklardan, bu zemin katlardaki derin melankoli içki şişelerinden, eksik sevmelerden, eksik çıldırmalardan, gerçekten sevemedikleri için birbirine korkuyla bağlanan su zın insanlarından, birer intihar koğuşu olan odalarımızdan, rın arkasından hep ertelenen ve acımaya yüz tutmuş sev sonsuz bir bahar çıkaracaktık... Oysa kafamız çok karışıktı

Bahçelerimize bir gece evliyalar gelirdi, öbür gece ufolar.. ı **Kerim**'de **Kaptan Custo**'yu arardık... **Atatürk** rüyalarımıza gamber olarak girerdi. Onun resminin yanına **Hazreti Ali**'yi k Onun yanına da **Che Guevera**'yı...

Odalarımızda hep şehla gözlü melekler dolaşırdı...

Yeter artık, bu zulüm yeter, deyip sokaklara çıkıp ölümü mayı düşündüğümüz gecelerde evimize kaçak elektrik bağ

Neye başkaldırsak hep kirli bir din duygusu eşlik ederdi rımıza... Dünyayı tepeden tırnağa değiştirmek istesek de kaf ki o eski yasaklar ve hastalıklı önyargılar peşimizi hiç bırak

Aslında bu yasaklar ve önyargılar kendimize duyduğumuz güvensizliği örtüp saklardı... Yaşadığımız o yoğun çelişkiler çıktığımızda içimizdeki o küçük faşist biraz daha güçlenmiş

Aşkı, sevmeyi, sevilmeyi, kendimizi adamayı o kadar çmişken aynı zamanda ikiyüzlülük de içimize işlemişti...

Akşam-Defteri

ERDİL YAŞAROĞLU

...iyorlar-
...i... Şa-
...nüyor-
...yla şa-
...? Yıllar
...kızıl bir
...ynunda
..., ne de
...i birbi-
...k. Bek-
...sevgi-
...n, açık
...şişeleri
...basıp
...ijama-
...evgili.
...mesini
...züntü-
...u yüz-
...asında
...rirlerdi
...a olan
...ir pat-
...erdi...
...ğın ve
...ıramı-
... So-
...on ve-
...çkara-
...n, boş
...irbirini
...ağımı-
...rvarla-
...lerden
...vgili...
...Kuran-
...r pey-
...vardık.
...ize al-
...dık...
...ygula-
...nızda-
...ızdı...
...derin
...en her
...urdu..
...özle-

Kendimden biliyordum, gözümüzde hayatımızın zerre hayat önemi yoktu. Gerektiğinde hayatımızı hiçe sayacak kadar kahraman, ama bir o kadar da yalancı ve riyakardık sevgili...

Daha dün kokladım o incecik, o bembeyaz boynunu...

Çok içtiğimiz ve teypte tekrar tekrar dinlediğimiz şarkımızın çaldığı gece, **hadi gel kes, öldür beni,** diyerek gösterdiğin incecik, bembeyaz boynunu kokladım...

Kokladım boynunu ve onda kendi kokumu aldım. Doğduğum ve yaşadığım o sokakların kokusunu... O yoksul ışıkların, o zemin katların, o eksik çıldırmaların, o kirli din duygusunun, odalarda dolaşan şehla gözlü meleklerin kokusunu aldım...

Ne tuhaf, şarkımız tekrar tekrar çalarken teypte, birbirimiz için ölmeye hazır olduğumuz o anda bile birbirimize ve sevgimize zerrece güvenmiyorduk sevgili... Çünkü biz sevgiyi çok özlerken, belki de farkında olmayarak sevgilerden öç almayı öğrenerek büyüdük benzer sokaklarda... Sevgiyi çok özlerken, bir daha ona hiç güvenmemeyi o sokaklarda, o sokaklardaki evlerin duvarları arkasında öğrendik...

Öylesine iyi biliyorum ki, benimleyken, şu an benimle ölmeyi isterken bile evine döner dönmez, telefonlara büyük bir hasretle ve açlıkla sarılıp diğerlerini arayacağını... Seni hala eskisi gibi sevip sevmediklerini anlamak için, o an onlarla ilgili aklına ne gelirse söyleyeceğini öylesine iyi biliyorum ki...

Dün boynunu kokladım, incecik, bembeyaz boynunu sevgili... Kirli bir din gibi kokuyordu boynun. Duvarların arkasında yıllarca bekletilmiş, bekletildikçe acılaşan bir sevgi kokuyordu boynun...

Orada kendi kokumu buldum...

Boynun şizofren babalar gibi kokuyordu. Hani ansızın evden çıkıp, önüne gelen ilk otobüse binip bilmediği uzak şehirlerde kaybolan babalar gibi...

Boynun aşklarını sadece şarkılarda yaşayan anneler gibi kokuyordu.

Boynun inançsızlığın yüzünden kirlettiğin eski aşkların kokuyordu.

Çünkü ben de senin gibiyim sevgili. Sen evimden gider gitmez, ben de hemen diğerlerini arıyorum. Beni hala sevip sevmediklerini sınıyorum. Onlarla ilgili aklıma gelen ilk şeyleri sıralıyorum o dipsiz yalnız kalma korkusuyla.

Onları sevmeyeceğimi biliyorum; ama onların hep olmasını ve beni sevmelerini delice istiyorum. Tıpkı senin gibi... Çünkü bize sevmesini öğretmediler sevgili... Bize hep sevgiyi saklamasını öğrettiler. Hep bekletmeyi... Hep ertelemeyi... Bu yüzden biz kiminle birlikteysek, bir diğerini, ama hep uzakta olanı özledik, hiç dinmedi doyumsuzluğumuz, biz hep uzaktakini sevdik sevgili...

Yanımızdakini değil, odamızın duvarının arkasındakini değil, uzaklardakini, ulaşamadığımız kadar uzaklardakini sevdik...

Yanımızdakileri kırıp geçtik, incitip üzdük de, hep ulaşamadıklarımıza sakladık söylemediğimiz o en güzel sözleri...

Özlediğimiz sevgiden delice korktuk biz sevgili... Sevmek bizim için o sokaklardan bir daha çıkamamaktı. Buralarda, bu sokakta sevmek hep kapana kısılmaktı... Bu korku yüzünden hep karşımızdaki insanların sevgisini eksik bulduk, küçümsedik onların sevgisini. Oysa sorun bizdeydi sevgili... Sevgiye inançsız olan bizdik... Peşinden koştuğumuz insan bizi sevmeye başladığında, yenildiğinde sevgimize, ondan nasıl uzaklaşır, nasıl da tiksinirdik sevgilerinden, hatırlasana... Ama bizden biraz uzaklaşmaya görsünler onları yana yakıla nasıl da ararduk...

Nasıl da ihtiyaç duyardık seslerine, varlıklarına, kokularına. Kaybolmuştuk dağıttığımız sevgilerde. Kim bizi seviyordu, biz kimi seviyorduk; sınırlar erir, karışırdı herşey... Öksüz, sahipsiz bir sevgimiz vardı, ama onu kime vereceğimizi şaşırırdık...

İnanırlardı bize, inanırlardı o öksüz, sahipsiz, o başıboş sevgimize. Çünkü çevremizdeki herkes o kadar az sevilmiş, o kadar hasreti ki sevgiye... Çünkü onlar da bizim sokağa çok benzeyen sokaklarda büyümüşlerdi...

Hiçbiri, ama hiçbiri aradığı sevgiyi sende bulamadı. Ama en onların içindeki o çok eski şeye, o ilkel ağrıya dokunmuştun hep...

Biliyorum şimdi onlar için çok üzüldüğünü, ama birşey yapmak da elinden gelmiyor...

Tıpkı ailendeki insanlar gibisin sen de. Hani uzak kıtalardaki, romanlardaki, filmlerdeki acı çeken, çaresiz insanlara çok üzülüp, evde, bir duvarın arkasında yaşayan çocuklarını gerçekten tanımayan ve onlara gerçekten üzülmeyen insanlar gibisin...

Biliyor musun, yıllardır kimseden değil, kendinden öç aldın aslında sen...

Tıpkı benim gibi...

Bu kadar insana kendini sunarak, yıllardır kendini cezalandırdın sen aslında... Başkalarına acırken, kendin acınacak haldesin şimdi. Tıpkı benim gibi...

Çünkü benzer sokaklarda büyüdük seninle, cinnetin sonuna dek bir türlü yaşanmadığı benzer evlerde... Sevginin duvarların arkasına saklandığı o kasvetli, kısır odalarda... Biliyorum, içini bir tek ben acıtıyorum. Ruhunun karanlığına bir tek ben inebiliyorum, ama yine bana güvenmiyorsun. Tıpkı benim seni çok sevdiğim halde sana hiç güvenmediğim gibi...

Çünkü ömrüm boyunca doğup büyüdüğüm sokaktan kurtulmaya çalıştım ben...

Tiksindim o sokaktan. Nefret ettim o evlerden. O evlerin duvarlarından. O duvarların arkasından bekletilen sevgilerden, bekletildikçe acılaşan sevgilerden nefret ettim... Oradaki insanlardan... Hep kaçmak, hep uzaklara gitmek istedim...

Sonunda çıka çıka sen çıktın karşıma... Dün kokladım boynunu, incecik, bembeyaz boynunu, boynunda benim kokum vardı...

Boynunda sokağımın kokusu vardı...

Ne tuhaf bir şey seni sevmek...

Şimdiye dek hiç sevmediğim, hiç güvenmediğim kendimi ilk defa sevmek gibi birşey...

Seni sevmek, yıllar sonra onca yoldan, onca insandan, onca yalnızlıktan sonra kendime dönmek gibi birşey...

Seni sevmek kokumla barışmak gibi birşey...

Biliyor musun, bugüne kadar hep seviyormuşum gibi yaptım ben. Aslında onları tanımıyordum ben, ama yine de ihtiyacım vardı sevgilerine... Bağışlasınlar beni ve unutmasınlar; onlar adına, onlardan daha çok acı çektim ben...

Bir tek seni tanıyorum aslında ben...

Bir tek seni...

Dinliyorum anlat hadi...

De sevdiğim...

Demek sonsuza dek kaçamıyormuş insan kendisinden...

* 31 Ocak Pazar günü **Sakarya'da** saat 12.30'la **Migros Kitapevi**'ndeyim. Saat 15:00 - 18.30 arası Sakarya **ÖDP** (Özgürlük ve Dayanışma Partisi)'deyim
* 6 Şubat saat 13.00'de **Balıkesir**'de **Toplumsal Araştırmalar Vakfı**'ndayım.
* 13 Şubat saat 14.00'de **Hakkari**'de **Memo Kırtasiye**'deyim.
* 20 Şubat saat 14.00'de **Mersin Eğitim-Sen**'deyim
* **Cengiz Şahin.** Haşçakal Yürek Ağrım. Ada Yapım.
* **Uç** dergisi çıktı. Tel: 0212 - 240 34 35
* **Mesut Kara.** Yeşilçam'da Unutulmayan Yüzler. Paranzet Yay.
* Umut Yavuz, Oktay Tekeli, Tufan Öztaş, Alişan Tohumcu, Sinan Karataş, Selin Altıparmak, Adapazarı'ndan Ayşegül, Mehmet Sumdü, Mustafa Turgut, Taylan Çalışır, Özan Şahin, Yezdan Yapıcıoğlu, Canan Çardak içok sağolun beni çok mutlu ettiniz, Serpil Samur, Harika, Zeynep Işık, Dönis, Alev Kara, Gurkal Üzel, Selcan Bakkal, Doğan Durgun, Saliha Yayla, Beyza, Fergül, Nilüfer Kaya, Serkan Yılmaz, Özge Özer, Özlem Güçlü, Aze, Şerafettin Duman, Cem Öncel, M.Yücel Özmen, Eda Bingöl, mektuplarınızı aldım sevgiyle...

Kırık Lebleb

SUAT ÖZKAN

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

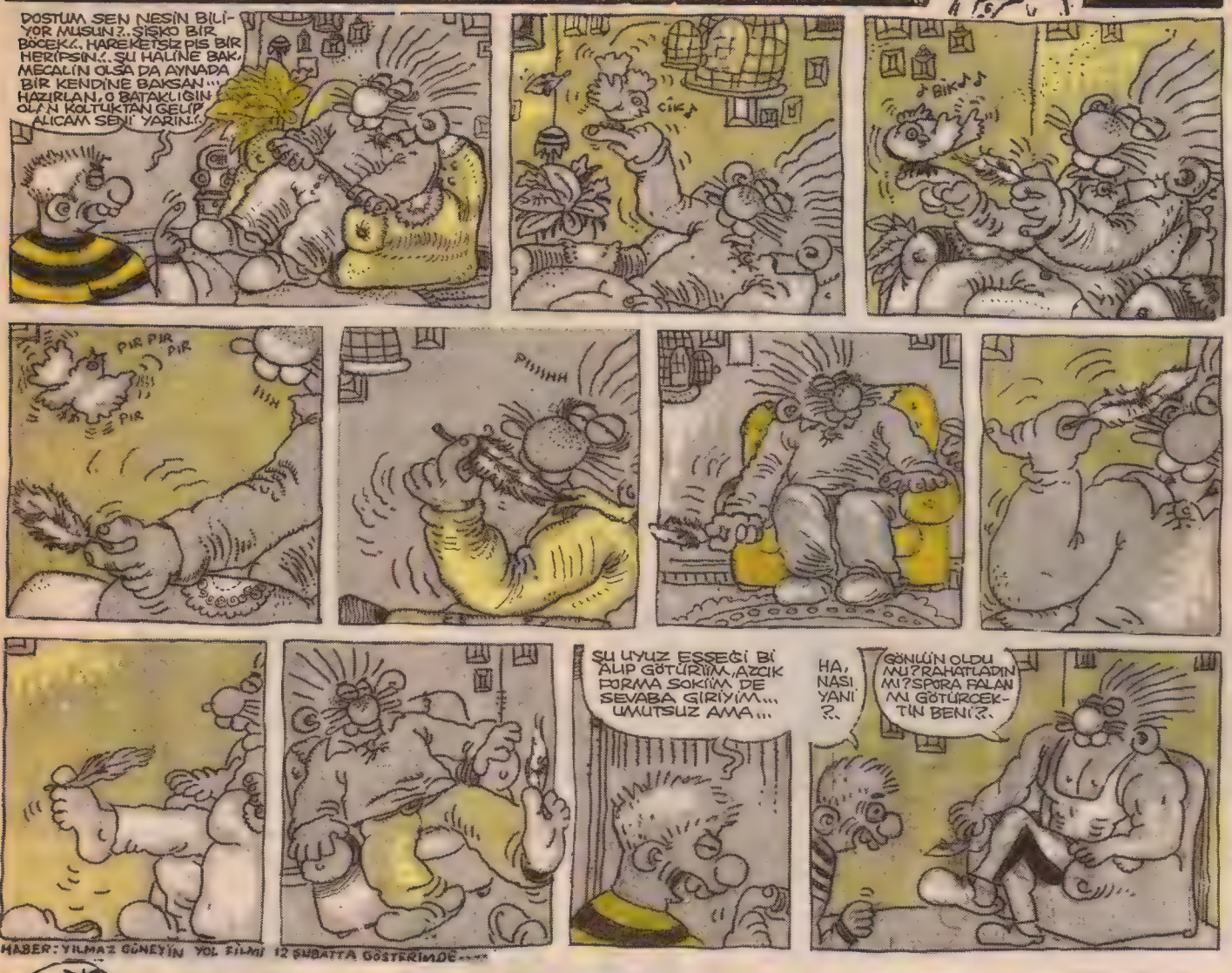

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Evlenmek istiyorum!

Beni evlendirin!

Evlenmek istiyorum!

Parklar yatak odam, banklar karyolam olsun istemezsiniz herhalde?

Birikimlerini hep ihtiyacı olanlarla paylaşmış bir yazarın evlenmesini istersiniz herhalde?

Öyleyse ölçüleri ölçülerime, kirası bütçeme uygun bir ev ile evlendirin beni!

Evleneceğim ev mütevazı ölçülerde olsun.

Görüyorsunuz 90-60-90 ölçülerinde olsun demiyorum!

Balkonları Nadide Sultan'ın ki gibi olsun da demiyorum!

Sevda Demirel'in kalçaları gibi geniş yatak odası olsun da demiyorum!

Lolita misali kız gibi bir ev de aramıyorum!

Aradığım iyi günde kötü günde, sağlıkta hastalıkta birlikte olacağımız bir ev.

Eğer yakınlarınızda, çevrenizde böyle bir ev varsa, Leman'ı arayıp haber verin bize.

Leman'ın yazar-çizerleriyle görücü geliriz evinize.

Bir kahvenizi içeriz.

Allah'ın emri, peygamberin kavliyle evinizi isteriz.

Kısmetse de evleniriz.

Laf aramızda, fena kiracı da sayılmam hani.

İçkim yok, kumarım yok, sigaram yok.

Evinizi bana vermeyeceksiniz de kime vereceksiniz?

Gerçi doğru düzgün eşyam da yok, ama olsun.

Okurlarım sağolsun.

Ne demişler; **garip yazarın yuvasını okurları yaparmış!**

MARLON

Erdil Yasaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Akşamsefası

Kuyruk acısı

Erdal Özkaramanlar

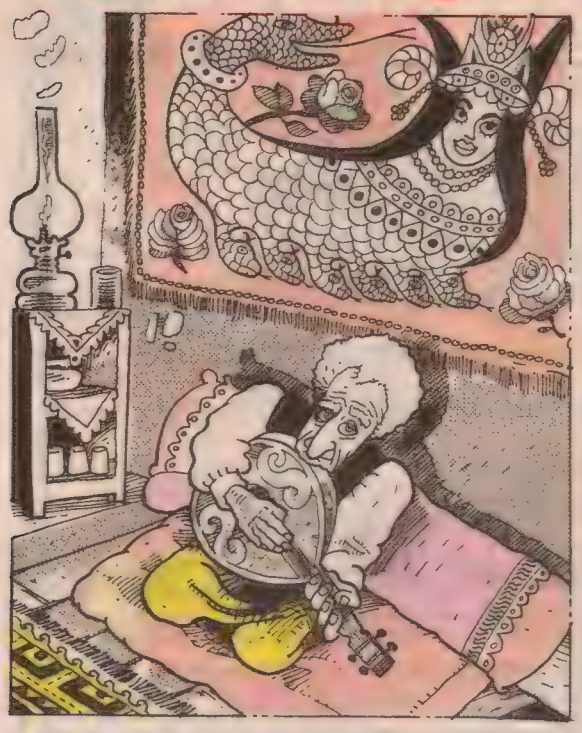

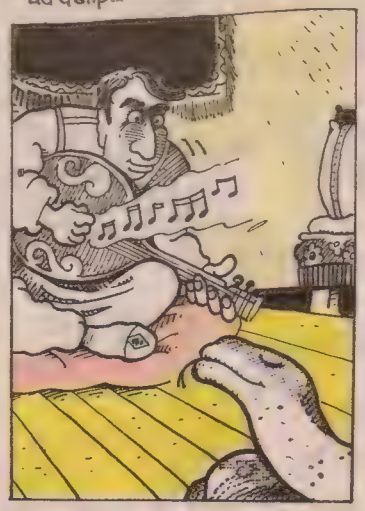

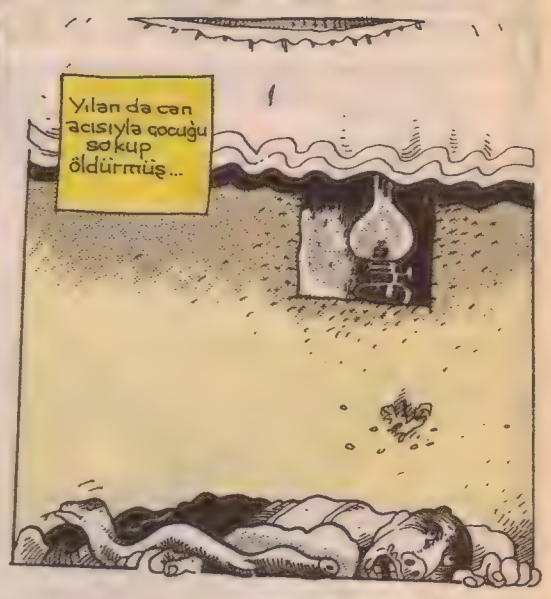

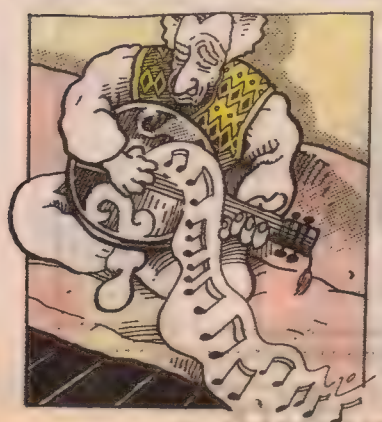

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL PARKTA!

%100

NE GÜSEL ..... BELKİ DE EN GÜZEL GÜN...

SIMSICAK GÜNEŞİN ALTINDA, ŞIMARTILMIŞ ÇOCUKLUĞUMU HATIRLAMAK...

YA DA SESSİZCE, KİMSESİZCE AMA, YİNE DE UTANARAK "KOYUVERMEK"... KIKIRDEMEK...

DIN!!

VE BİR TÜRLÜ ÇAKMAYAN ÇAKMAKLARA BUGÜN BİR TÜRLÜ SİNİRLENMEMEK...

PEKİ, SOKAKLARIN VİCDANI BU "ENCOYBİL" BAKIŞLAR ŞU KEYİFLİLİĞİMİ ANLADI MI?.

VE SONRA YÜZÜMÜ GÜNEŞDE DANSEDEN BULUTLARA DÖNÜVERDİM... LAN HANİ TAM DA ŞİİRLERDEKİ GİBİ...

ARDINDAN Bİ ARA YERYÜZÜNE İNDİK DE... GÖZGÖZE GELİVERDİK BİRİSİYLE... HANİ OLUR YA ÖYLE...

..BU DA, ZATEN İYİCE PELTELEŞMİŞ KALBİN, ESKİ BİR SEVGİLİNİN, ESKİMİŞ BİR RESMİNİ SAKLAYAN CÜZDANA UZANMASINA VESİLE OLDU, HİH.!. ASKER VE HAŞRETTEKİ YAVUKLUSU MİSALİ...

..VE İŞTE ŞİMDİ TAM DA VAROLMA ŞEYSİYLE KENDİNDEN GEÇMİŞ BENLİĞİM NASIL DA SEVİNÇLE GERİNİYOR... TANRİM... TANRİM... İYİ Kİ... BUGÜN .....

EEEH! YETTİ BE!.. MUTLULUK POMPASI MISIN ULAN!!! ŞİNDİ YARIM SAAT BOYUNCA ANANI SKMEZ MİYİM!!!

Bir müddet sonra...

..HHH... GEEHH... ..MİNA KOYDUĞUMUN!.. ..SADAKA VERSENİZE LAN... ALLA RIZASI İÇİN... GÖRMÜYONUZ MU HALİMİ!! PİÇLER! DENYOLAR!..

bahadirboysal@yahoo.com

Pislik Tutucular (dokunulmazlar)

Bayramın birinci günü bir televizyonda canlı yayında, ofli şivesiyle konuşan, Oflu olduğunu söyleyen Mehmet Akyüz, halkın dini sorularını cevaplamakta. Tesettür sorusunu aynen şöyle cevapladı:

"Adem babamız ile Hava anamız cennetten bir incir yaprağuyla çıkmıştır. Her kültürün kendine göre bir örtünmesi vardur. Başörtüsü şart değüldür. Bana sorarsanuz, örtünmenin sınırı tenasül organlannın sınırına kadardır. Kur'an'da buna bir mani de yoktur. Lakün, ordan aşağı açılur mu demeyin, ondan sonrasına Kur'an müsaade etse, ben müsaade etmem..."

* * *

Bir "gay" dergisi 53. sayısında okuyucusu eşcinsellerin mektuplarını tafsilatlarıyla yayınlıyor. Mektup şöyle başlıyor: "Bu mektubu Sivas'ın Kangal ilçesinin ücra bir köşesinden yazıyorum. Buranın insanları çok tutucu ve ben bir eşcinsel olarak burada dünyaya geldim..."

Mektubun ilerleyen safhalarında deneyimlerini teknik olarak anlatıyor: "biraz bekledim, canım yandı, tekrar yaptırdım, bu sefer canım yanmadı, o çekip gittikçe ben müthiş zevk almaya başladım..." diye devam ediyor ve mektubun son cümleleri: "Bu yazıyı dergide yayınlarsanız sevinirim. Ben Mesut. Bu ücra köşede 25 kişi ile defalarca seks yaptım..."

* * *

Vatanınızı sevin ve kıymetini bilin, bu eğlenceleri başka yerden bulamazsınız. Mizahçı Necef Uğurlu bayramın birinci günü akşamı bir televizyonda röportajda. Önüne, "dünyanın 100 ünlü Gay'i adlı bir kitap almış. Spiker Necef Uğurlu'ya soruyor: "Nasıl, Demirel, Mesut Yılmaz'ı, siyasilerimizin başarılı buluyor musunuz?", Necef Uğurlu cevaplıyor: "Buluyorum, çok başarılı buluyorum, ama kendi çaplarında, ne yapıyorsak ülkemiz sınırlarında... (önündeki 100 ünlü Gay kitabını göstererek) Ancak, dünya sıralamasına giremiyoruz. Bu ülkenin bir ferdi olarak bu da beni çok üzüyor."

* * *

Cumhuriyetimizin ilk yıllarında kutsanan dokunulmazlarımızın başında şairlerimiz gelir, Abdülhak Hamit, Mehmet Emin Yurdakul en başta. Nazım Hikmet "putları kınıyoruz" yazı dizisiyle bu isimleri eleştirdi, ortalık karıştı. Ülkenin tüm yazarları keskin bıçakla ikiye ayrıldı. Hatta, Hamdullah Suphi, bu milli değerlerimize dil uzatanlar vatan hainleridir, deyip, bir toplantıdan Zekeriya Sertel'i, sizin burda işiniz yok, diye kovdu.

Tam da bugünlerde 1933'te büyük şairimiz Ahmet Haşim ölür. Her yıl anma günleri düzenlenir. Alışılmış konuşmalar, büyük şairimiz yalnızdı, ona ilgi göstermedik, dışladık, büyük şairimiz açlıktan öldü...

Açlıktan öldü, denilince, Nurullah Ataç ayağa kalkıp bağırır: "Ahmet Haşim açlıktan değil, dolma yerken öldü..." Üstelik böbrekleri, karaciğeri bozuktu.

* * *

Kurtuluş savaşında Mustafa Kemal'in önem verdiği sanatların en başında "nalbantçılık" gelir. Ordu içinde nalbantlık okulu açar. Çünkü, atları Rum, Ermeni gibi sanatkarlar nallıyordu. Rumlar'la Türkler savaş halindeydi. Kötü cahil nalbantlar atları sakat ediyordu. Mustafa Kemal okulun açılışında bir nutuk verir. Padişahın insan emeğini küçümsediğini, herşeyi hazır olarak batıdan aldığımızı, halkta çalışma sevgisinin geliştirilmediğini söyler, örnek olarak da, Osmanlı padişahlarından birinin, atını Türk nalbandının değil de Avusturyalı bir nalbandın nallamasını gösterir.

Törende hazır bulunan Sovyet elçisi konuşmasında: "Nalbantlık okulunun, bağımsızlığı işleyen ve itilaf devletlerine boyun eğmeyen Türkiye'yi sembolize ettiğini" söyler.

İçimizde "korunmaya" ihtiyacı olmayan tek adam Mustafa Kemal'dir, ancak, yukarıdaki canlı tarihin aktarımında yapacağım tek bir kelime hatası beni uzun yıllar hapislerde çürütebilir.

Kurtuluş savaşında dillere destan olmuş, yaptığı işler masal kahramanlığı boyutunu aşmış gözümüzün nuru tek kurumumuz Hilal-i Ahmer, yani Kızılay'dır. Ancak, son elli yıdır Kızılay teşkilatının ne iş yaptığı, orada neler döndüğünü kimse bilmez. Bosna'ya yardım organizasyonu skandal boyutuna ulaşmış. Malezyalı müslümanların yardımları Bosna'ya ulaşırken, Kızılay'ın yardımları binbir müşkülat ve nazla, yarım milyon insan öldükten sonra ancak varabilmiştir.

Mesela, Kızılay neden, güneydoğu dağlarında süren amansız savaşın yüzbinlerce kurbanı Diyarbakır'da büyük bir sosyal afet oluşturduğu halde, bu insanlara depolarını açmaz. Bu insanları Kızılay birgün gibi kısa bir zamanda doyurabileceği halde, bu siyasi felaketin sonuçlarından sorumlu olmayı aklının ucundan geçirmez, bunu kimse de merak etmez.

Çünkü Kızılay'ın başında otuz yıldır kokmaz, yanmaz, değişmez bir genel başkan Kemal Demir vardır, hala yaşıyor mu? Demirel'in yakın arkadaşıdır. Türk masonlarının büyük ismidir.

Türk halkının bağışları ve fedakarlıklarıyla kurulmuş bu muhteşem kurum, çürütüldü, halktan uzaklaştırıldı, orda dönen dolaplardan bir tekini bilemeyiz. (Bütün sivil muhalefete rağmen Kızılay'ın tam da göbeğine Türkiye'de eşi benzeri görülmemiş acayip bir mimari beton canavarını inşa ettiler...)

* * *

Anadolu Kulübü, parlamenterlerin kumar ve kağıt oynadığı, gazeteci dahi olsalar başkasının girmesine asla müsaade edilmeyen, Ankara'nın en köklü kurumudur. İsmet İnönü ve bildiğiniz tüm isimler günlerini akşama, geceyarılarına kadar orada geçirirdi. Gücünü ve dokunulmazlığını bir cümleyle anlatabilirim: "Meclise bir defa seçilmiş olsalar bile, ömür boyu milletvekili maaşı alabilir" yasası bu kulübün baskısıyla çıkartılmıştır, bu yasanın acı insafsızlığı tarihimizde, dünyada yoktur.

* * *

Ordu Yardımlaşma Kurumu (Oyak) için de kimse birşey diyemez. Ancak cumhuriyetimizin büyük yazarı, Falih Rıfkı 60'lı yıllarda dokundurur: "Yedeksubay aylıklarından kesilen para da yardımlaşma sermayesinin içinde kaynayıp gider. Yedeksubaylara hizmetleri bittikten sonra hiçbir hak tanınmaz. Affedersiniz ama bu da gasıptan farksız bir davranıştır" deyip, tüm makalesi boyunca, Dil Kurumu, Tarih Kurumu ve Ordu Yardımlaşmanın vergi vermeden, faydalı kuruluş adıyla ticaret yapamayacağını savunur.

Bu kurumların statüleri yönetmelikleri zaman içinde çok değişti, ancak, kuruluşlarında bir takım mali imtiyazlar kullandıkları işte bu tartışmalara yol açtı.

* * *

Bir başkasına geçelim. Türkiye'de bir bürokratlık rekoru kırılmaktadır. Kültür Bakanlığı Güzel Sanatlar Genel Müdür Mehmet Özel, otuz yılını doldurmuştur. Dünyanın en çok başbakan, hükümet, ihtilal ve bakan gören adamıdır. Bu tarihsel bir rekordur, Mehmet Özel'i kimse makamından edememiştir.

Mehmet Özel kimdir? Hakkında basında acemi birkaç gazeteci skandal dosyaları açmaya kalkmış, her defasında gizli bir el tarafından durdurulmuş, acemi gazeteciler de, bu büyük gücü korkup gizlenmiştir.

Bu enteresan gücün arkasında kim var? Koç ve Sabancı'nın büyük resim ve sanat eserleri kolleksiyonlarından mutlaka haberdarsınızdır. Mehmet Özel Türk resminin kayda geçmiş, geçmemiş büyük tablolarından haberdardır. Nerde oldukları, nasıl oldukları onun bilgisindedir. Bu tabloların nereden gelip nereye gittikleri konusunda onun dışında bilgi kaynağı yoktur.

Bilmem bu büyük faciayı kestirebiliyor musunuz?

* * *

Tarih Kurumu Basımevi dünyanın en gelişmiş teknolojisini bu fukara ülkeye 1950'li yıllardan beri getirmeye başladı. Tarih Kurumu, Dil Kurumu gibi Atatürk emriyle kurulmuştur. Görevi Türk tarih çalışmaları, milletlerarası tarih konferanslarına iştirak, kazıları yönetmek. Bu yüzden vergi muafiyeti vardı.

60'lı yıllarda başkan Uluğ İğdemir, Basımevinin başına oğlu, Gökmen miydi, İğdemir'i getirdi, piyasaya iş yapmaya, parti afişleri, oy pusulaları, devlet evrakı, şehir telefon rehberleri, İş Bankası takvimleri basmaya başladı. Baba-oğul kurumu, büyük bir ticarethane yaptı. !BM'den ısmarlanan teknoloji, değil Türkiye'de, dünyanın doğu yakasında eşi benzeri yoktu.

1960'lı yıllarda hatırlayacaksınız, şaşılacak güzellikteki bankaların küçük cep ajandaları, çok sevimliydiler, bugün antika meraklıları bunları biriktirir, Tarih Kurumu basıyordu. 1970'li yıllarda Türk basını ofset baskıya geçtiği halde, spor-toto, piyango bileti, rehber gibi, baskısı, dizgisi, mizanpajı çok büyük teknoloji isteyen baskı işlerini yapması zordu.

Böylelikle Tarih Kurumu Ankara piyasasında tekel oluşturdu. İnsan soruyor, bu kadar para nereye gitti? Bugün beş-on yıllık yepyeni yayınevlerinin başarısı Tarih Kurumu'nun altmış yıllık yayınlarından daha kaliteli ve daha çoktur.

1960'lı yıllarda Ankara'da bir matbaa savaşı yaşanır. Tarih Kurumu kendini savunmak için sırtını CHP'ye verip gazeteye çarşaf ilanlar verir. Rakibi, sonradan serbest piyasada tekel oluşturacak olan, sırtını sağ partilere dayayan Ajans-Türk'tür.

Ajans Türk, Tarih Kurumu'na sızdırdığı elemanlarla, Kurumun fiyaskolarını kitap halinde yayınlar, danıştaya, bitmek bilmeyen davalar açılır.

Tarih Kurumu ayrıca, Dil Kurumu ve CHP gibi, Atatürk'ün vasiyetiyle İş Bankası'nın doğal ortaklarıdır.

Ajans Türk'ün başındaki adamı TV'lerden tanırsınız: Nejat Evliyagil. TRT1'de öldüğü güne kadar on yıllar boyunca şiir programları yaptı. Tüm edebiyatçıları kötü şivesi, bozuk diliyle hasta, deli etti. Arabesk, mide bulandırıcı şiir programlarıyla bir dönem Türkiye'de en çok dalgaya alınan bir adam oldu. Öldüğünde TRT ardından, büyük şair Nejat Evliyagil öldü diye matem programları yaptı.

* * *

Ankara'da yayın yapan büyük matbaalardan biri Diyanet İşleri'ne bağlıdır. Devasa bütçe imkanlarına sahipti. 80'lerin sonunda matbaanın müdürüyle ilgili büyük yolsuzluklar müfettişler tarafından incelenmeye alındı. Ancak, skandal ört-bas edildi, basına sızmadı. Çünkü, Diyanet İşleri büyük siyasi gücü ve kulisiyle her zaman saklamayı başarmıştır.

Özel sektörün ve medyanın cazip hale gelmesi 80'lerin ortasından sonra başlar. Ankara da, devlet dairelerinin sağladığı matbuu işlerin yekünü akılalmaz boyutlardadır. Bu rahatlık yüzünden Ankara bir kültür şehri olamaz, devletin hazır baskı işlerinin rahatlığıyla herkes köşeyi dönmeyi düşünür, yayın, dergi, gazete, bilim, kimse uğraşmaz.

1978 yılında, Ankara'da Disk tarafından yine devasa teknolojik imkanlarla Emel matbaası kurulmuştur. Rüzgarlı sokağın sonunda bu matbaa 80 darbesiyle ihtilal bildirgesine girmiştir. Kenan Evren televizyonda, suçlayarak, "öyle teknolojik makinalar var ki akıl almaz" diye veryansın etmiştir?

Nedense bir bağımsız sendikanın matbaasının büyüklüğünden gocunulmuştur. Devlet, cunta, sivil kurumun kendi imkanlarıyla oluşturduğu matbaadan ürkmüş, kıskanmıştır, hatta büyük bir matbaa sahibi olmayı vatan hainliğiyle suçlamıştır.

İhtilal buldozer gibi geçti üstünden, bugün, bağımsız, dergi, gazete, kültür ortamı neden oluşturulamadı, sorusunun cevabı buralarda yatar.

(Binlerce örnekten bir-iki örnek veriyim, ihtilalde zarar görmeyen matbaaların başında İslamcıların Gaye matbaası gelir, İslamcı kitap, baskısının inanılmaz yükselişini gördünüz, ikincisi Daily News'in Eskişehir Yolu'ndaki tesisleri gelir. Bugün Kanal 7'deki Ortadoğu programından tanıdığınız İlnur Çevik'in babasıdır İlhan Çevik. İngilizce gazetesi yıllar boyu bin, ikibin baskıyı geçmedi. Sadece sefaretler satın alıyordu. İlhan Çevik meşhur, ileri derece masondu. Elçilerle kurduğu dostluklar sonucu gitmediği, gezmediği ülke kalmadı. Sonunda oğlunu gazetenin başına getirdi. Demirel'in danışmanlığına yükseldi, yürü ya kulum diyen nadir matbaaların başında geldi. İlnur Çevik pek çirkin ama, 35 yaşlarında Avrupa'da okumuş Özgür adında güzel bir kızkardeşi olmalı, o da ayrı mesele, Ankara matbaalarına ve matbaacı kızlarına başka bir yazıda döneriz,)

* * *

Kaba hatlarla tadımlık birkaç küçük örneği verdiğimiz bu pislik tutucu çürümüş dokunulmaz alanlardan yüzlercesini sayabiliriz. Ancak; Türkiye'nin ruh manzarasını bize en iyi anlatan devasa bir dokunulmaz alana geçelim.

Bugün ülkemizde canlı canlı yaşayan hararetı en yüksek, aydınların, devletin ve Türk halkının ortaklaşa tapındığı, koruduğu ve hiç kimsenin, medyanın, gazetenin, aydının asla ağzına almadığı en büyük dokunulmaz alan örgüt suçlarıdır.

Devletin, halkın, aydınların sanki tüm inançları yıkılacakmış gibi bir tek slogan atan gence hakimlerimiz, hukuğumuz tam 18 yıl ceza vermekte ve bu hiçbir şekilde tartışma alanına getirilmemektedir.

Çankırı cezaevine ziyarete gide-gele, 16. koğuştan birçok genç tanıdım, başta Hakan ve Çağlar geliyor. Çağlar 20 yaşlarında gencecik içimizden bir çocuk. Dünya kadınlar gününde tertip edilen mitingde slogan attı diye 18 yıl cezası kesinleşti ve bu örnekte bugün cezaevlerinde binlerce insan yatıyor. Şiddet yok, kan yok, silah yok, bir slogan veya bir pankart açmanın cezası 18 yıl.

Moraliniz bozuksa tedavi için Çağlar'ı ziyaret edin, size oracıkta köfte ekmekler, ekmek arası nevaleleri kaşla göz arası hazırlayacak, bitmeyen sürükleyici bir neşeyle doyumsuz kahkahalar atacaktır. Doğaüstü bir irade sahibi bu 20 yaşındaki gençler, hakimleri, hukuğu, toplumu, bizleri ruhlarımızı tanıyan eski zaman büyücüleri gibi okuyup, keyifle, neşeyle usta-işi muhabbetler, espriler yapıyorlar.

Bir tek gün şaşırıp ne halkı, ne aydını ne devleti tartışmaz bu örgüt suçlarını, tüm dünya hukukçularının aklının ermediği bu örgüt suçları insanı delirtecek denli zehirli bir manyaklığın ürünü, işte baklava çalan çocuklar, işte pankartçı gençler, işte Çağlar ve yüzlercesi.

İnsan soruyor, artık toplum tartışsa ne olur. Bu medya, bu ekranlar bizi hep dayak yerken mi tartışacak.

Ben onbir-oniki yaşındayken en yakın arkadaşım Muhtarın oğlu Hasan'dı. Uzun Sokak'ta bir büyük mağazaya televizyon gelmiş, herkes gidip seyrediyor. Koşarak gittik. İlk defa televizyon görüyorduk. Yayın yoktu, kapalı devre yayın yapılıyor, yani, televizyonun koyulduğu vitrinin önünde duranların görüntüsü ekrana çıkıyor, herkes kendini televizyonda görmek için gidip vitrin önünde televizyonun içine bakıyordu.

Hasan bir yandan, ben bir yandan önümüzdeki iri adamların bacakları arasından delik bulup geçmeye çalışıyorduk, kafamıza sert tekmeler yiyip, "çekilin lan, bok mu var" diye kovuluyorduk.

Tam o sırada Hasan bağırdı: "Lan Nihat! Seni gördüm televizyonda" Ben üzülerek, "tüh lan ben göremedim" dedim, Hasan: "Adam seni dövüyor, tekmeliyordu televizyonda gördüm."

O gün bugün, biz ekrana, gazetelere ancak dayak yerken çıkarız. Jack Nicholson, Altın Küre ödülünü alırken duygulu bir konuşma yaptı: "Arkadaşlarım benim için, senin bir hayatının olması bile şans derlerdi"...

Bu sözler beni, Trabzon'da çocukluğumun bin renkli oyunlarını oynadığım Bizans surlarının dibine götürdü. Dünya kadar geniş sanıyordum, bir küçücük yer. Kaldırdım antik bir taşı, altında bıraktığım gibi duruyor bir ıslak, kumlu solucan. Kırk yıldır ordayım, kımıldamadan!..

Ne yazarı, ne yasası, ne hukuğu, ne anayasası, ne insan hakları, ne polisi, çıkarın tüm bunları hayatınızdan, işte orada, soluyorum hala mutluluklu...

Dinleyin beni! Gündüzleri kınlgan, gecenin karanlık diplerinde günaha giren solucan kardeşlerim. İki yanı ağaçlıklı yollarda büyümedim. Eski, antik bir Bizans taşının altında pırıl pırıl gülen nemli bir solucandım. Can verir gibi, acı duyarak, dağların en yaşlısına tırmandım. Sırtımı dayadığım, hayallerimi savunan son ağaç buraSı. Korkutucu çirkinliğim öyle sessizdi ki, en uzaktaki denizin sesi, acımasız, umutsuzluk salgınından korurdu beni. İçmem artık bu hep başkalarını sarhoş eden şaraptan. Dağılmayan bin türlü karanlık içinde kaymak gibi bir kız gördüm. Kalbim yerinden koptu. Gezintimi bitirdim. Diz çöktüm, soluk almayan bir saate benzeyen kuru bir kavak ağacının altında

Dinleyin beni, gündüzleri kınlgan, gecenin karanlık diplerinde günaha giren çocuklar! Sıkılganlık sandığımız çok uzun sürmüş bir gençlik matemiydi. Balta girmemiş bir orman gibi yirmi yıl başım yerde içinde kaybolmuşum. Şimdi kucağımda yatıyor cansız bedeni, soluk sarı yüzü, ağlamaya hali kalmamış. Soylu ve güngörmüş bir prens gibi saygıyla bakıyorum yüzüne solucanımın. Bağırıyorum cansız bedenine. Ayağa kalk matador! Bir tek boğa öldürmeden terketme bu kahpelerin arenasını! Sonra birlikte kucağımıza alıp bu ateşli hastayı... Bardaktan boşanırcasına yağan yağmurların altında koşuyoruz. İyi kalpli bir bahçemiz olsun! Kendi kendine gülen, şakacı bir avlumuz olsun. Şeytan oturmasın diye sivri ve kaydırak Çin, Japon ev çatılarına benzeyen bu sokaklarda, bu dergi köşelerinde oturmaktan bıktım... Bıktım, hergün kendime sen aslında koca bir balinasın diye telkinde bulunmaktan! Bıktım, Tanrı'yla konuşmaktan! Bıktım, anlamadığı herşeyi kendine hakaret sayan cehennem yüzüne tiksintiyle tükürülen devletten, hakimden, seçimden, kanundan, insan haklarından, yazmaktan..

SİLİNMEYECEĞİM

• Deli ayının maceraları devam ediyor...

"KARİKATÜRLER-2" 6.BASKI

Güldürürken düşündüren, düşündürürken bulduran, bulдururken kaybettiren, kaybettirirken ağlatan, ağlatırken avutan, avuturken sarılan, sarılırken daha bir sıkı sarılmaya başlayan, daha bir sıkı sarılırken gitgide samimiyeti artıran, gitgide samimiyeti artırırken resmen sulanmaya başlayan, resmen sulanırken heyecandan kafasını dolaba vuran, heyecandan kafasını dolaba vururken sizi güldüren bir kitap! Kaçırmayın...

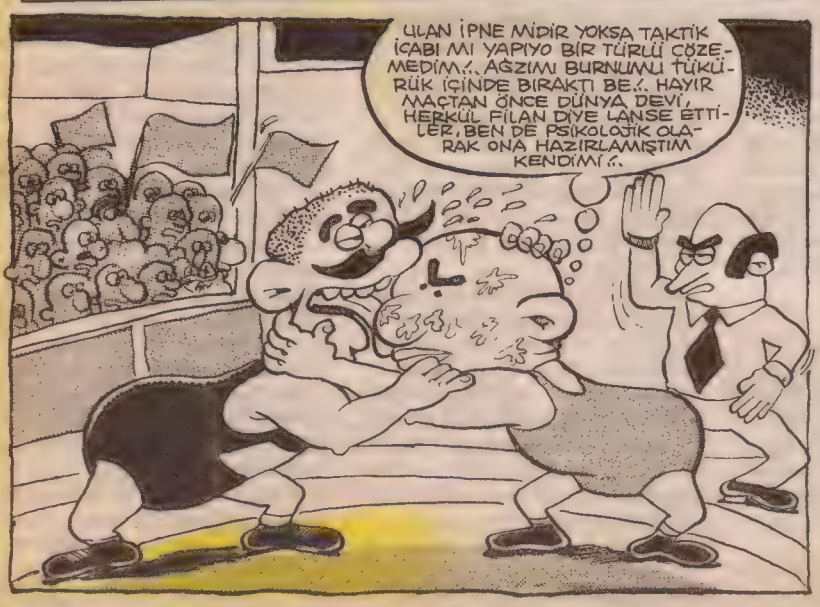

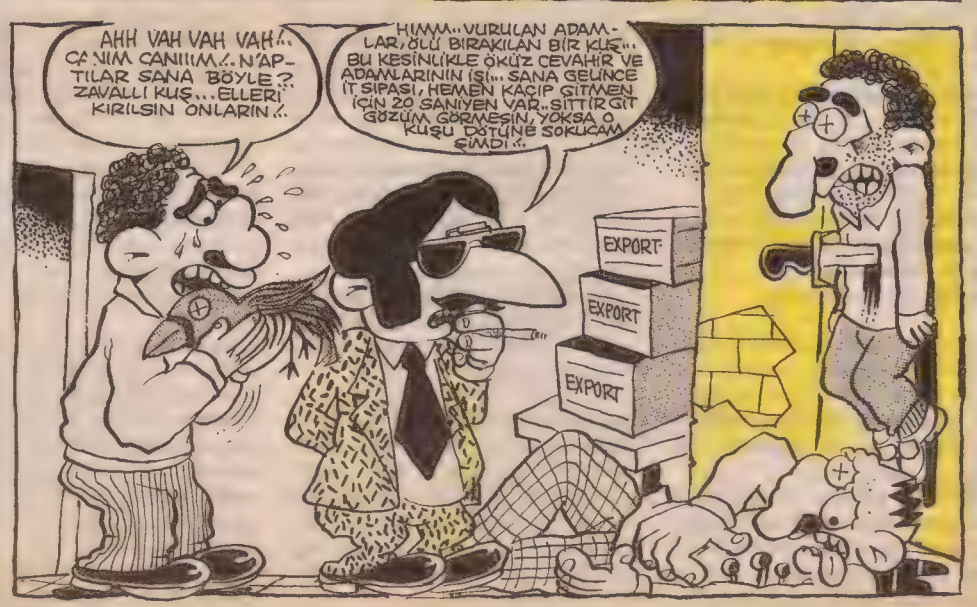

PAZAR SEVİŞENLERİ

METİN ÜSTÜNDAĞ

Bayık Gülü

FEYHAN GÜVER

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

Kara Fuat...

NASA ve Astronot Dünyası...

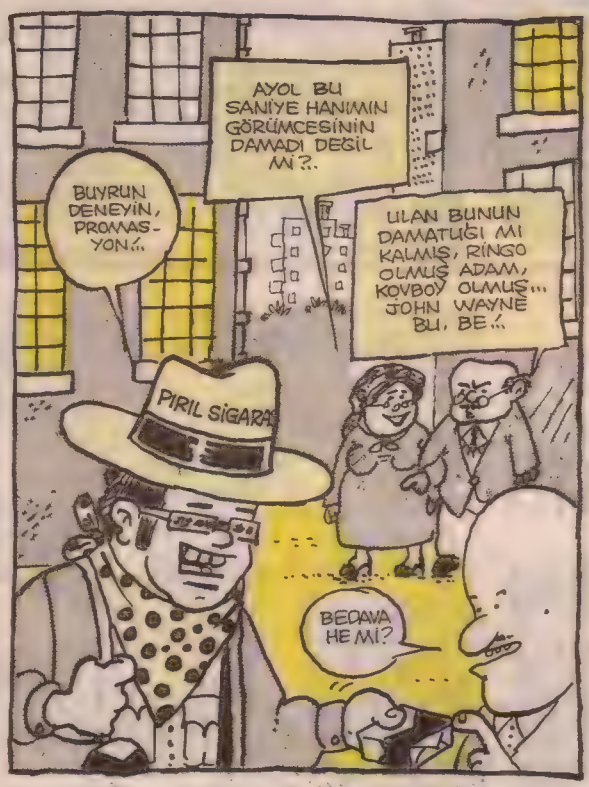

CÜMBÜR CEMAAT eEEKŞIN

TÜM GAZETE BAYİİLERİ VE KİTAPÇILARDA

Kurşun yağarken şemsiyesiz gezenlerin... Eee... diyemedim diyeceemi... Du bakiyim eee... silahların gölgesinde güneş yağı sürenlerin... Eee... Bak yine diyemedim... Du bakiyim... Ehımmm... Çevremizi koruyalım... Evet koruyalım...

● Dükkan Sahibi Semih ve Ortakları ..

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·E·i·D·A·N

SEVERİM:... Uçmasın falan diye, kolonya şişesinin ağzına, tıpanın üstüne bi parça naylon konulmasını ve sonra kapaanın kapatılıp, naylonun sıkıştırılmasını... Sigara iki parmaamın arasında duruyoken, içmek istediimde, dudaklarımla kavrayıp çekip alamıycak kadar parmaklarımın arasına girip, ucunun kaybolduunu farkedince, dişlerimle çekmeyi denemeyi, olmamasını, yine de inat edip öbür elimi kullanmayıp, başparmaamla onu biraz aşaa çekmeye çalıştımda, filtrenin yamulmasını, aslında bi iki ufak parmak hareketiyle bu iş halledilebilirken, yine de dişlerime başvurup, tam ucundan ısırıp çekmeyi ve başarılı olamadıımda, ağzıma gelen filtre liflerini... METİN... Birisiyle konuşurken, örnek vermem gerektiinde "Atıyorum" demeyi... Dersaanedeyken, felsefe hocasının öğrencilerin dikkatini çekmek için aaniden baarıp, sonra aaniden çok kısık sesle dersi annatmaya başlamasını... ZOZAN... Sınavda bi soruya kafamı vermeye çalıştım zamannarda, başka şeylerle ilgilenirkene, birisinin kaleminden gelen cırk cırk seslerinden tıkır tıkır çözüyor olduunu hissedip sinirlendiim aanı... Gecenin sessizliinde sokaktan geçen birilerinin seslerini, baarmadıkları, normal sesle konuştukları halde, onları çok raat duyabilmeyi... Uykum gelmişken ve hala TV izlemekte diretirken, TV'nin zamanlayıcısını bi kullanıyım demeyi, onu 60 dakikaya falan ayarlamayı, ama en sonunda 5 dakka bile beklemeden, TV'yi kapatıp uyumayı... Bi parfüm sıkınırkene, çıkan kokunun soğuk olmasını iplemeyip, üşümeme raamen sıkınmaya devaametmeyi... Minibüste iniceem yere biraz daa kalmışken, herkes Atrium'da iniyo ve Minibüs bomboş kalıyo diye benim de orda inmemi, sonra yürürken, "olsun, yürüyüş oluyo diye düşünmeyi... Komşunun dolu gelen tabaanı yine dolu gönderme hadisesini... SEBLA...

PSİKOAYRINTI:... "Sen basılısın" ya da "Sana bastım ben" diyorum doktor. İkisi de olabilir. Önemli olan bunu, bi cümle haalinde ifade etmem"... "Peki, saatin o zili susturma düğmesi de size cevap veriyor mu?" diye sordu Dr. Semih. "Çok komiksiniz doktor! diyip güldü, "O bi eşya. Elbette ki konuşamaz. Ama benim yapmak istediimi anlamadınız siz..." "Anladım" dedi. Dr. Semih, "İlginç bir takıntı biçimi. Daha doğrusu, bi tür takıntı önleme yöntemi. Saatinizin, sabahleyin alarmı çalıştıracak düğmesine, geceleyin saati kurup, bastınızda, düğmenin inik mi ya da kalkık mı olduuna bi türlü emin olamıyor ve, "Ben, düğmeye bastım" gibi sesli bir cümleyle, bunu belgeliyor ve raatlıyorsunuz? "Mükemmel! diye baardı... Dr. Semih'in hoşuna gitmişti bu övgü. "Peki" dedi. "Başka nerde yapıyosunuz? Mesela, kapıda?.." "Ooo! Tabi!" dedi. "Kapıda da oluyor. Yaani, odamın kapısını kitleyip kitlemediime bi türlü emin olamıyorum, o yüzden de..." cümlesine ara verip, "Neden?" diye sordu. "Neden emin olamıyorum doktor?..." Dr. Semih, bi ara takıntılarla ilgili bir deneme yazmıştı mesleki bir dergide. Orda savunduu bi iki önemli şeyi söyledi. "Çünkü kapıya, düğmelere, bunlara güvenmiyorsunuz!" Sizin dünyaanızın dışındaki hiç bi şeye güvenmiyorsunuz." "Ama size güveniyorum!" dedi. "O başka. Ben biraz size yaklaşabiliyorum. Ama diğer herşey, sizden çok uzakta! Kendi içinize kapanıklınız ve..." "Siktirin bunnan doktor!" diyip araya girdi; sıkılmıştı. Zaten Dr. Semih'in bunları söyledii denemesi de, hiçbir meslekdaşı tarafından beğenilmemiş, arak ve klişe bulunmuş, ayıp olmasın diye dergide yayınlanmıştı. "Siz asıl şeyi söyleyin doktor? Bu cümle nasıl? Kapıya mesela, "Sen kapalısın. Kapattım seni! diyorum. Böylece bi daa kontrol etme telaşına düşmüyorum." "Bir tür telkin" dedi. Dr. Semih. "Peki emin oluyo musunuz sonra kesinlikle?" Raatlama koltuunda doğruldu, boşluğa baktı: "Baazen, yine emin olamıyorum yaa!.. O zaman, götünü sigerim oğlum! Kitledim ben seni! Kitlisin sen ibne" diyorum kapıya ve ona baskı kuruyorum..." "İlginç" dedi Dr. Semih... Mutfaa gitti. Kahvelerle döndü...

POTBURİ:... Taatil gibi olan şu arada, malak gibi serilip kalmışım yine. Güya bişiyler yapcaktık. Laf çok ama icraat yok... İskeleye girerken, jeton alcakken, yün şapkamı çıkardım, böcek düştü bi tane aşşaaya... Omzuma çarptı, ordan yere. Ulan, iyce sırnaştı bunnar artık. Şapkaya saklanıyo, benle dışarı çıkıyo. Ama savaş açtım. Nerde görürsem öldürüyorum. Acıma yok... Şeyi biliyorum tabii ki, çift çıkışlı olanı. Yani, basınç falan yüzünden, iki ayrı rotada gidiyo sıvı. Fakat bu sefer ki, inanılmaz bişiydi. Yine tuvalette, ayaktayım ve işte bir ikili çıkış daha. Fakat! Lan, açıları nerdeyse, doksan mı kırkbeş mi, öyle. Yani, bi tanesi deliğe giderken, öbürü fayansları suladı. Çok ayrık olduklarından, o an müdahale de bulunamadım. İnanılmaz bi çift çıkıştı. Yeğenlerim geldi. Basketbol, futbol falan oynadık televizyonda. Beynim kaydı coystii taarif etmekten, yok şuna bas, şu pastır, bu şut, ordaki tuş müdafa! Sonra alıştılar, oyalandık biraz. Kaleciye sert girdim, paso kırmızı kart gördüm hep. Merak etmiştim. Hmm? Altı kişi kalınca takım, rakip hükmen 2-0 kazanıyomuş... Turnike'ye attırdım. Güzelce kaydettim, gece iki posta gittim. Böylece otuzbir malzemesi koleksiyonuma bir yarışma programı eklendi. Güzellik yarışmaları falan var ama, onlar demirbaş malzeme hemen hemen... Dergide, niyet yapmış Fatih, ellibin liraya. Çektim, düdük çıktı. Çalıyo. Bi de vampir dişleri var. Takıyon ağzına, vampir gibi oluyon.

● İdil; dinnedim. Hemen iyi günner diliyorum!

LeMan Okur mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Ne olcak bu benim halim?

Merhaba! Ben geçen sene üniversiteden mezun oldum ve işsizim, ne güzel değil mi? 7-9 aydır evde yan gelip yatıyorum. Tabi ilk bakışta size çok güzel gelebilir ama aslında değil. Çünkü zaman zaman beni derin düşünceler alıyor. Ya ben niye okudum? Bunca yıl neden kafa patlattım diye işin içinden bir türlü çıkamıyorum. İlkokuldan başlamak üzere hocalar, büyükler hep oğlum oku da adam ol falan dediler. Ben de onların sözünü dinledim. Onlar ne yap dedilerse yaptım, ne yapma dedilerse yapmadım. Hep takdirle sınıf geçtim, bir tek gün okuldan kaçmadım, saçım hep kısacık, kravatım boynumda asılıydı. Hiç bir disiplinsizliğim olmadı. O pis çocuklar gibi ne sokağa çıkıp top oynadım ne de ayıp dergilerden aldım. Onlar kızlarla diskolara giderken ben evde üniversite sınavlarına hazırlandım. Sonra iyi üniversitelerden birini kazandım yine çok iyi bir dereceyle ve zamanında, hiçbir olaya karışmadan örnek bir öğrenci olarak mezun oldum. Aileme yük olmayayım diye Yurtkur yurdunda kalmayı bile başardım 4 sene. Ama sonuç ne? O pis çocuklar altlarında BMW, yanlarında kızlar dolaşıyorlar. Bense üniversitede ders çalışmaktan tek bir arkadaşı bile olmamış zavallı bir abazanım. Üniversiteden çıkınca vatanı teröristten temizliycez ya hemen askere başvurdum, ama muhteremler bana 1 yıl sonraya gün verdiler. O da binbir zahmetten sonra. Vatan borcu dedik laf etmedik ama bu sefer de askerliği yapmayana iş yok muhabbeti çıktı. Ya ama bu kadarı da fazlaydı, ben Fransızca ve Almanca biliyor, bilgisayarı çok iyi kullanıyordum ama bana iş yoktu. Sonuçta anladım ki bu ülkede okumak falan hikayeydi. Şöyle bir işletme sahibi, para ve iş verecek pozisyondaki adamların geçmişine baktığımda hiçbirinin okumadığını görüyordum. Çok lazımsa bizim gibi kekler okuyor. Nasıl para kazanılacağını öğreniyor. Bu beyler için para kazınıyor ve üç kuruş maaş alıyordu. Birden kendime n'oluyor lan dedim. Anarşist misin ulan? Birden bu sapık ideolojiye götürecek fikirlerden vazgeçtim. Olsundu onlar halkımıza da iş sağlıyordu bana maaş vereceklerdi. Velhasıl ben bu işin içinden çıkamadım. Şimdi size soruyorum okumak harbiden enayilik mi? Yok değilse ben niye kendimi enayi gibi hissediyorum?

Özcan Demir / Elektrik Mühendisi

Sevgili Leman Dergisi...

Ben şu anda vatani görevimi yapmaktayım. Derginizi sürekli takip ettiğimi ve bundan büyük bir haz duyduğumu belirteyim. Aslen Diyarbakır'lıyım asıl anlatmak istediğim konu Güneydoğu sorunu ve işsizlik, bu durumu düşündükçe her şeye kahroluyorum. Yaşama isteğim ve hiç bir şeye karşı herhangi bir bağlantım kalmıyor. Askerliğim 30 gün sonra bitecek ve memleketime dönmekten korkuyorum. Neden derseniz Güneydoğu'da yaşanan açlık ve sefalet beni ürkütüyor. Artık bu soruna bir çare bulmak gerekiyor diyoruz. Ama nafile yapılan bunca şeye rağmen herhangi bir sonuç alınamadı. Ben ve benim gibi insanlara hayatı biraz da olsa sevdiren siz Leman Emekçilerine sesleniyorum. Siz bildiğiniz yoldan devam edin. Burada mektubuma son veriyorum: Çünkü başka düşünecek şeyi bulamıyorum. 1999 yılının bütün dünyaya barış kardeşlik ve özgürlük getirmesini diliyorum. Sizleri çok seviyorum

Diyarbakırlı İbrahim

Hoşçakal Yarın,

Odamda japon yapımı Kamikaze sinekler... Potemkin zırhlılarını andıran fareler... Köyün bahtsız kızı annem uyuyor. Soyut askerlerle soyut polislerle savaşan ilerici arkadaşlarım paronoyanın kitabını yeniden yazıyor. Zaman zaman "Odalarda ışıksızım" şarkısının klibinde oynuyorum. Steven Spielberg şimdi de benimle uğraşıyor. "E.T., Jaws, Er Ryan" derken sıra bana geldi. Git ulan başımdan, sıkıldım Warner Bros güzgarlarından... (Filmin bu bölümü Türkiye'de geçiyormuş...)

Daha önce yaşamın kıyısında intiharla flört eden bir şairi canlandırmıştım. Çok tutulmuştu. Ya şimdi? Bütün arabaların lüks dükkanların camlarını kırmak istiyorum. Cüneyt Arkın gibi sigara yaktım, anlamadılar. Aydemir Akbaş gibi yürüdüm, anlamadılar. Sevdiğim, taptığım, nerede? O şimdi yok... Bir gün Sosyalizmi kurup da gelecek, bu özlem bu hasret sona erecek. Annem uyandı. "Beni bu odada arama anne, kapıda adımı sorma", "Ne diyorsun oğlum?", "Hiç, Liseyi dışarıdan bitirmek ne garip şey anne!", "Haklısın oğlum Allah yardımcın olsun", "Hoşçakal Anne, hoşçakal yarın"...

Not: Kültür Bakanlığı'nın katkılarıyla yazılmıştır...

Ulaş Savaşçı / Ödemiş

Merhaba Leman,

Dün bütün gece boyunca çocuklarıma kendi kültürümü nasıl anlatabileceğimi düşündüm. Kendi kültürüm... Anadolu kültürü... Hiç bir yozlaşmaya uğramamış. Saf temiz kültür.

15 yaşındayım. Kendimi birkaç ay öncesine kadar herşeyimle rock felsefesine adamış bir insandım. Ama tabii ki taa derinlerimde duyduğum, hissettiğim türkü sevdasını hiç gözardı etmedim. İnsanlarla kavgalar ettim rock felsefesi adına tartışmalara girdim. Ama en sonunda durdum düşündüm ve neden kendi öz kültürümü değil de, yabancıların kültürünü yaygınlaştırmaya çalıştığımı bulmalıydım.

Neden "Rock Müzik" diye sordum kendime. Çünkü rock müzik farklıydı. Parçalarda işlenebilecek onca konu vardı aşk dışında da. Rock bunları işliyordu. Bu dünyada insanlar ölüyordu, çocuklar annesiz kalıyordu, kahramanlıklar yazılıyordu, kadınlar öldürülesiye dövülüyordu, gençlik bir sürükleniş ve yokoluş içindeydi. İşte bunların hepsi vardı rock müzikte. Pop müzikte olduğu gibi (veya arabeskteki saygı duyuyorum, arabeskde bir yaşam tarzı) yalnızca aşk işlenmiyordu rockta. "Ben sensiz ne yaparım, gece gündüz ağlarım, ah niye terkettin beni öliim ben, yaşamak benim hakkım değil" değildi yalnızca işlenen konu. İşte bu yüzden düşünen, sorgulayan ve araştıran gençlik olarak nitelendirip kendimizi bir rock sevdasınadır tutuldum gitti.

Oysa ne türküler vardı toprak damlar altında yazılmış. Ve ne türküler vardı savaş alanlarında yazılmış. Ne türküler vardı kızını evlendirdikten sonra coşkuyla yakılmış, evlendikten sonra mutluluk naraları attıran türküler. İşte bunları hep küçümsedik biz farkında olmadan. Kendi öz kültürümüzü, benliğimizi eski ve demode olmakla suçlayıp attık bir kenara. Bağlama duymaya dayanamadı kimimiz, kimimiz, saf temiz duygularla sevdalıya yakılan sevda türkülerine güldük. Bir de birçok şeye başkaldırdığımız için benimsiyorduk rock felsefesini, oysa halk şiirindeki, halk müziğindeki başkaldırıyı ne okuduk, ne bildik ne de söyledik. Çünkü biz o zaman Jim Morrison'un konser öncesi maceralarını, Kurt Cobain'ın 4 Nisan 1994'te nasıl intihar ettiğini birbirimize anlatıp, kendimizi lanetli kuşak olarak nitelendirmeye de devam ediyorduk. En büyük hatamız, kültürümüzü değiştirmeye kalkmak oldu. Çapasıyla tarlada türküler söyleyen babaannenin ya "Jesus don't jant me for a sunbeam" söylemesini diledik, ya da sonsuza dek susmasını... Bundan daha saçma ve daha aptalca birşey varmı? Çok doğaldı zeytin toplarken Ege türküleri söyleyen amca. Ve çok mutluydu pamuk toplarken "üç kız bir ana"yı söyleyen gelin. Rock müzik protest müzikti kısaca. Başkaldırı müziğiydi. Oysa anlatmak istediğim halk müziğinin de protest müzik olduğu.

Hiçbir zaman size şalvar giyin, tarlada çalışın demiyorum ama modernleşmeyi çağdaşlaşmayı da gidin onların müziklerini yaymak için mücadele etmek de sanmayın. Eğer savunduğum felsefeye göre müzik evrenselse neden Türk Halk Müziği ezgilerini de yaymaya çalışmayalım? Neden James Hatfield konuşmak yerine Yedi Karanfilleri, Pir Sultanları konuşmayalım. Asla sizlere rock müzik dinlemeyi bırakalım demiyorum. İsyanım yalnızca bizim benliğimizi unutup başka milletlerin müziklerini yaygınlaştırmak için uğraşanlara.

Değirmendere Gölcük'ten 15 yaşında bir Melis

Merhaba Sevgili Leman Okurları,

Ben Selçuk Üniversitesi'ni kazanmakla, hayatına bir iğrenç üniversitenin insanı bezdiren buz gibi ortamında geçirmek zorunda olan bir öğrenciyim. Her geçen gün yozlaşmakta olan ve adına hala üniversite denen bir ortamda sessiz isyanımı sürdürüyorum. Sessiz diyorum, çünkü sesini çıkartan susturuluyor. Sizlere daha bir hafta önce Fen-Edebiyat Fakültesi'nin kantininde meydana gelen bir olayı anlatmak istiyorum. Malum Ramazan ayındayız, öğleden sonra saat üç civarı bir öğrenci elinde sigarası ile kandinde oturduğu için Reis denilenlerden biri yanına gelir, "Birader, elindekini söndür" emri verilir. Bizim zavallı çocuğun verdiği "niye" cevabı ise bir güzel kantinde dövülmesine neden olur. Hem de ne dayak, biri elinde sandalye diğerleri tekme tokat girişirler çocuğa. Karnına atılan tekme darbeleri kantinin içinde yankılanmaktadır. Çocuk yarı baygın yerde. Böyle bir iğrençliğe kantindeki sevgili İslamcı kız arkadaşlar alkışlarıyla eşlik ederler. Durumu gören arkadaşlarımızdan biri çaresiz, okulun içinde güya asayişten sorumlu polislerin yanına gider. Ancak okulda ne bir polis vardır ne de herhangi bir demokratik güç. Herkes bu çarkın dişlisi sanki, kimsede çıt yok hatta gayet doğal bir olaymış gibi herkes kendi aleminde. Bu anlattığım olayın hemen hemen aynısı hergün tekrarlanmakta. Uyarılar, tehditler, sert bakışlar kantin değil sanki yıkım odası. Şimdi sormak istiyorum böyle bir olay karşısında nasıl duyarsız kalınabilir. Bu okulun yetkilileri nerede? Bu örümcek beyinli, etli ekmek kafalı insanlar hiç mi insanlık nedir bilmediler? Bu mevkilere nasıl geldiler? Bu üniversiteye nasıl Rektör, Dekan, Öğretim görevlisi oldular? Peki ya bu olaya şahit olan onca insan içlerinde hiç mi bir isyan direnme olmadı? Ben artık dayanamıyorum. Beynim çok zorlanıyor. Bu ortam beni yıkıyor.

L.K.

Sevgili Lemankolikler,

Elinizdeki dergi ve kitapları yeni oluşturacağımız köy ilköğretim okulu kütüplanesine bağışlamak ister misiniz? Sevgi ve umutla kalın.

Murat Çokseyrek / Sosyal Bilgiler Öğretmeni,
Altınçağ Hürriyet İlköğretim Okulu Dörtyol - Hatay

Sevgili Leman Çalışanlarına ve Postmodern Zamanın Ütopistlerine,

Bu yazıtı size, Mardin, Dargeçit İlçesi - Bostanlı Köyü'nden yazıyorum. 10 senedir Limon'dan itibaren okuru ve arşivcisiyim. Görsel ve yazılı medya dünyamızın, 8 yıllık eğitim şamatasının -curcunasının- ulaşamadığı bulunduğumuz yerde, 27 tane, 8 ile 14 yaşında çocuk, okullu ama öğretmensiz, modernliği dahi yakalayamamış durumda, postmodernliğin eşiğinde. Bulunduğumuz yer, dış dünya ile irtibatını 15-20 günde bir sağlayabilen bir bölge ve burada tüm okullar, sörnestre hazırlanırken kapalı bir okul var. Ben de eğer bana yardımcı olursanız, bu kapalı okulu canlandırmak istiyorum, ki başlanmıştır. Öncelikle okulun tamamına yakın kırık camlarını taktırdım ve öğrencilere kırtasiye yardımı yaptım. Tabii ki, temel eğitim önemli olduğundan, öğretmen arkadaşlarımdan öğretim programı ve yardımcı kitaplar edindim. Sizlerden istediğimiz, bu çocukları kendilerinden büyük buradaki çocuklar gibi karanlıkta kalmamaları için kırtasiye yardımına çağırmak, özellikle resimli hikaye kitaplarına, kırtasiye malzemelerine ve okul giyeceklerine ihtiyacımız var. Postmodern zamanlardan dem vurup ütopik yaşayacağımıza, realist olup bu çocukları modern zamana ulaştırmaya ne dersiniz?

Karanlığa küfredeceğimize veya beylik laflarla mum yakmak yerine, mum göndermeye ne dersiniz. Karanlığa yakılacak en güzel mum belki de bu çocuklarımızı aydınlatmak değil midir? Dostçakalın

Adres: Yener Sazak / Bostanlı Köyü. Dargeçit - Mardin

◆ Kulağa kaçan olayı ...

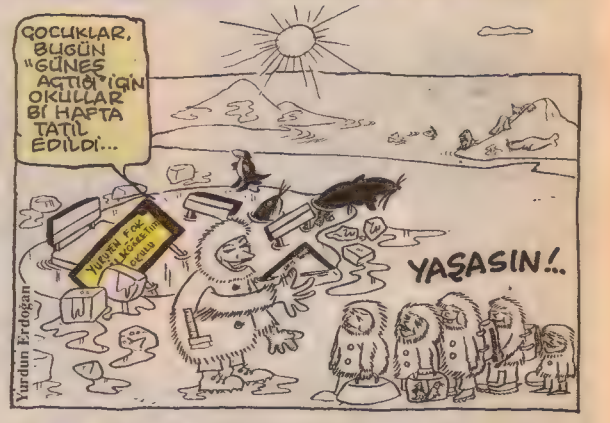

LeMan
SAYI: 377...
30 OCAK 1999.. CUMARTESİ..
● Yayımlayan: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● Suzan ERBAŞ **Müdessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 - 251 52 67 ● **Abonelik için:** 244 15 11 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

SEÇİME ÇEYREK KALA ADAY ADAYLARINI TANIYALIM

FATUNİLLAH İMANTARTASI
(Fazilet P.) Çek-yat imalatçısı

FAZIL İLLET
(Fazilet P.) Emekli imam

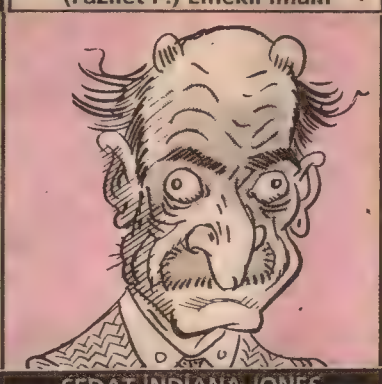

TETİK KURAN
(Fazilet P.) Faal imam

SADIK EKSİKMALZEME
(Fazilet P.) Müteahhit

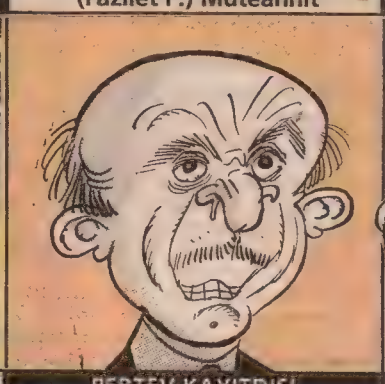

İBADULLAH POMPALITÜFEK
(Fazilet P.) Bakkal

GANİ LİSTEBAŞI
(D.Y.P.) Emekli general

SEDAT İNDİANA JONES
(D.Y.P.) Siverek Kralı

SÜLEYMAN VANTUZ
(D.Y.P.) İhale üstadı

PERTEV KAYITDIŞI
(ANAP) Döviz bürosu sahibi

SELAMİ PİRANHA
(ANAP) Özelleştirme akbabası

CEMŞİT ÇETELE
(ANAP) Toplu Konut müteahhidi

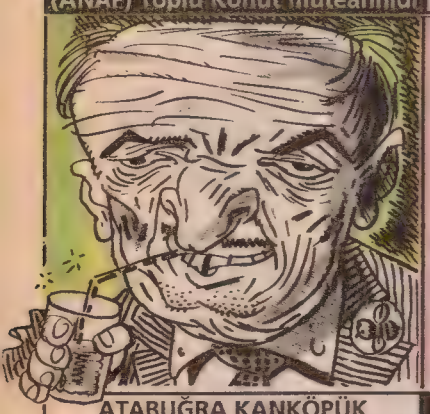

M.KEMAL MERKEZYOKLAMASI
(CHP) Laik Düşünce Derneği Başkanı

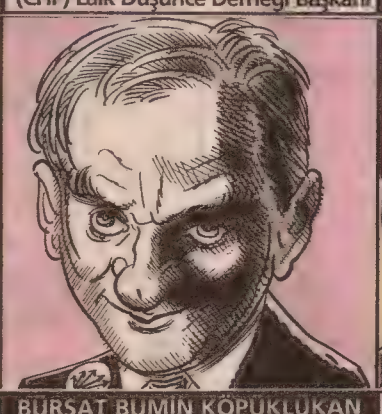

DERYA ESKİTAS
(CHP)Emekli Kuvvet Komutanı

SADIK GÜVERCİNBOKU
(DSP) Gübre İthalatçısı

BÜLENT YUMURTAİKİZİ
(DSP) Rençber

ATABUĞRA KANKÖPÜK
(MHP)Çek-senet Matbaacısı

BURŞAT BUMİN KÖPÜKLÜKAN
(B.B.P.) Devlet Kahramanı

SEZAİ SESSİZGEMİ
(DTP)H.Cindoruk'un kapı komşusu

SABİR AKINTIYAKÜREK
(Bağımsız)Emekli öğretmen

GÖREN ÜTOPYA
(Ö.D.P) Doçent Dr.

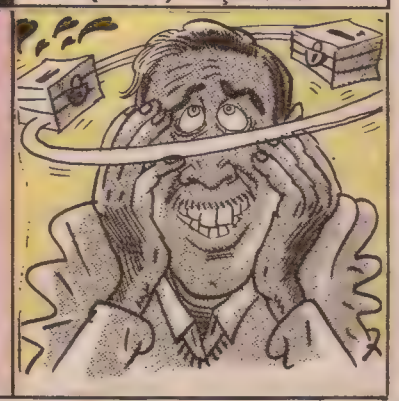

KASET TÜM MÜZİK MARKETLERDE

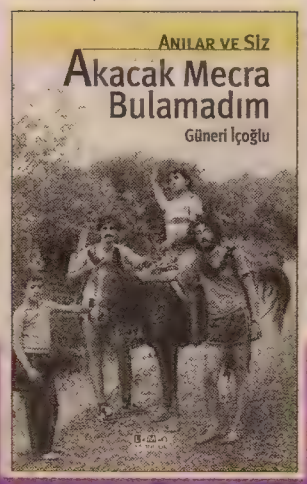

ÇIKTILAR GAZETE BAYİLERİNDE

6 Şubat 1999 Cumartesi Sayı: 378 – 200.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Dokunulmazlar Sağ Partilerin Seçim Listelerinde

Susurluk skandalının baş isimlerinden DYP milletvekilleri Mehmet Ağar Elazığ'da, Sedat Bucak'ın Şanlıurfa'da seçim çalışmalarına başladığı belirtiliyor. 100'ün üzerinde dosyadan yargılanması süren ve 8 kez dokunulmazlığı kaldırılan Demirel'in manevi oğlu Ömer Bilgin ile Devlet Bakanıyken Çakıcı ile yaptığı telefon konuşmalarının ortaya çıkması üzerine milletvekilliğinden istifa eden Eyüp Aşık'da yargıdan kurtulmak için milletvekilliği zırhına sığınmaya çalışıyor. Çankaya'nın tepesinde kurulan seçim kumpasları, ayak oyunları, "Baba"nın bitmek bilmeyen iktidar hırsı... Manevi evlatların, yeğenlerin yolsuzlukları... Onun, bunun, şunun önünü kesmek için aceleyle hazırlanan iki turlu seçim yasaları... Yapay öcüler, unutulan çeteler, pislikler...

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Burcuhan

GRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

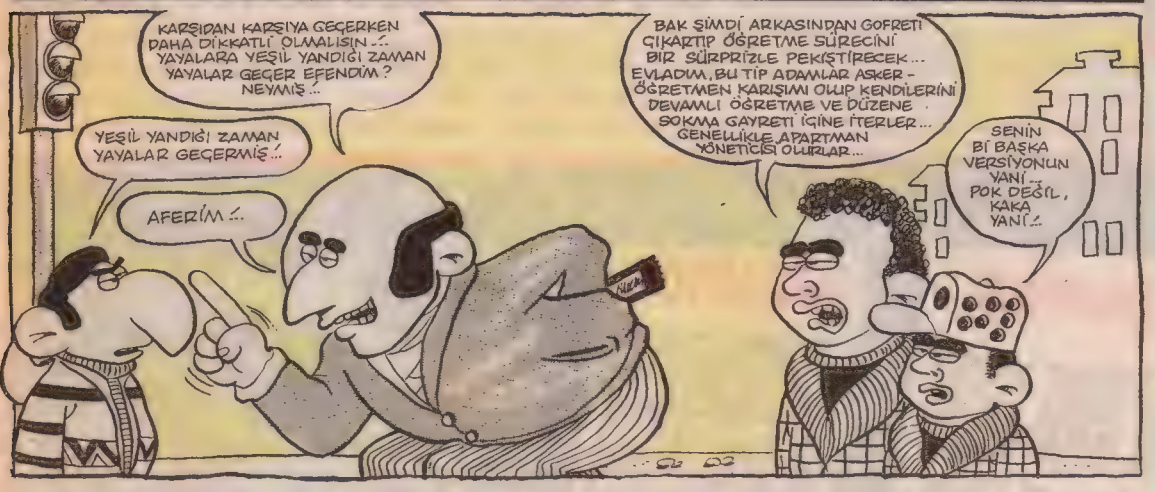

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

TABU DEVİREN

SEÇİMLER NİSANDA İKİ TURLU SİSTEM

Aday adaylığı yarışı...
FP'de güreş usulü önseçim
Delegeler yağcılık yarışı...
Partilerin seçim şarkıla..
Seçim yatırı...

Partiye Kayıt Başvurusu

Ölüm tarafından
Asla asimile edilememiş bir yurttaşınız olarak
Dayandım dayanışma kapınıza
Yaşasın özgürlük
Diye bastırarak!

1999, Ocak.

CAN YÜCEL

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

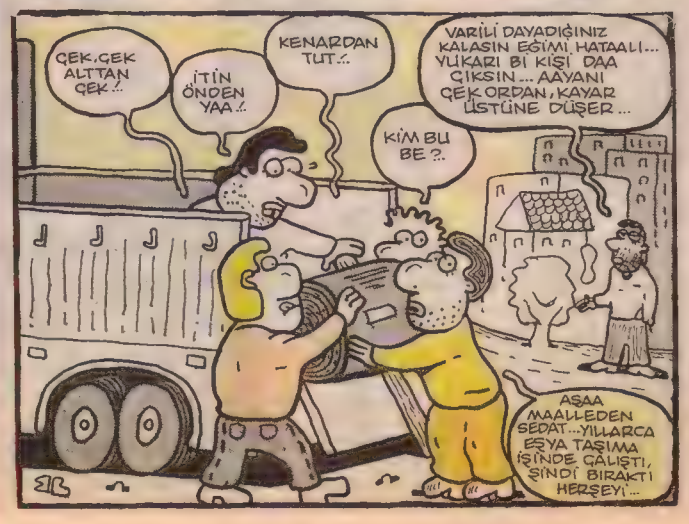

LeMan

Reyting medyası tarafından reytingi düşük diye bir hafta önce program anlaşması iptal edilen Barış Manço'ya ölümünden sonra timsah gözyaşları döken medya, yüksek reytingli cenazeyi neredeyse kendi kaldırdı.

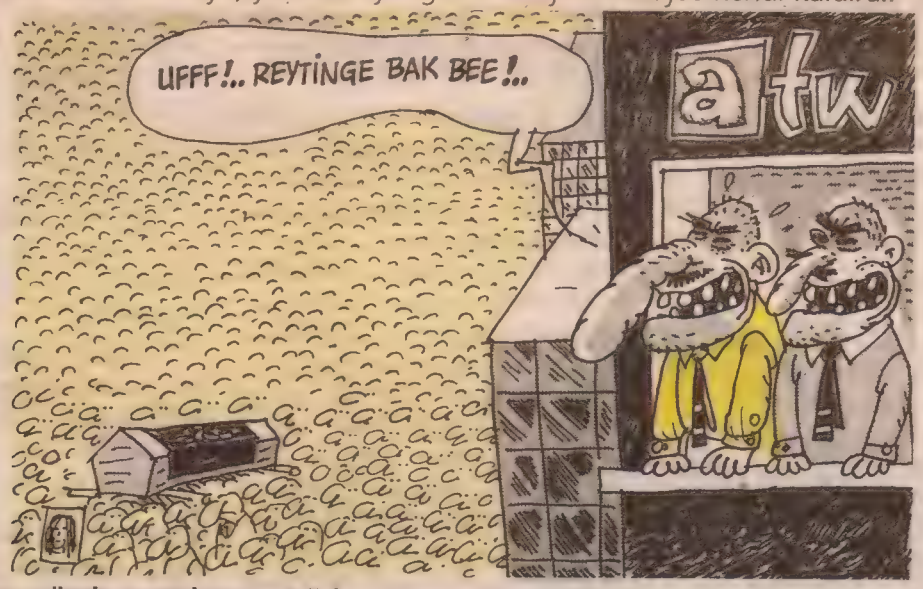

Yurdum insanının yürek parçalayıcı, çağdışı dramı.. Esenyurt'da dokuz kişilik aile sobadan çıkan dumandan zehirlenerek yaşamını yitirdi.

Yargıtay'ca bozulan Manisa'daki işkence davasının sanık polisleri, bozma kararına karşın salıverildi.

Jet-Pa, sporcuları Sergen, Tanju, politikacıları Çiller-Yazıcıoğlu'yla, siirtliler gecesi adı altında yaptığı gövde gösterisini milyonlarca doları bastırarak, medyamızın en önde gelen beş televizyon kanalında naklen yayınlattı. İslamcı sermaye diyerek, vurdukça toz çıkaran medya, hem haber kanallarını hem de haberciliğin onurunu sattı.

PARTİLER ADAYLARINI NASIL BELİRLİYOR?

*** FP:** Geçen günlerde basında da yeraldığı gibi Fazilet, adaylarını ön seçimde güreştirmek suretiyle tesbit ediyor... Bu partiden aday olmak isteyen kişiler Necmettin Erbakan'ın kendi elleriyle ördüğü orlon kıspetleri giyerek mindere çıkıyorlar... Güreş sahası olarak genelde Abdullah Gül'ün terası kullanılıyor... Müsabaka başlamadan önce adaylar, Recai Kutan tarafından sana yağla veya balık yağıyla bi güzel yağlanıyor... Domuz yağı kullanan adaylar direk diskalifiye olmakla beraber ıslak peştemalle boğma cezasına çarptırılıyor.

*** DYP:** Başta adaylarını en iştahlı sümkürme ve en uzağa işeme yöntemiyle belirleme kararı almışlardı... Fakat bi grup burnu etli ve prostatlı partilinin itirazı sonucu bu yöntemden vazgeçip eskrimde karar kıldılar... Aday adayı partililer, kılıç olarak kullandıkları Tansu Çiller'in çatal bıçak takımıyla birbirlerine ölümüne saldırıyorlar... Rakibin kasığına "kırat ve dolar" işareti çizmeyi başaran partili, aday olma hakkını da kazanıyor.

*** MHP:** MHP'nin favorisi ise cirit... Müsabakalar özel olarak kiralanmış halı sahalarda veya tavuk çiftliklerinde yapılıyor... Bildiğimiz klasik ciritten farkı, sopa olarak rulo haline getirilmiş Devlet Bahçeli posteri ya da cep telefonu anteni kullanılıyor... Atının üzerinde amuda kalkmış aday adayı, ucuna permatik taktığı ciritle rakibinin bıyığını kesmeye çalışıyor... Rakibinin bıyığını kesip, atın kulağına sokmayı başaran partili aday olma hakkını kazanıyor... Yanlışlıkla bıyık yerine başka bi yeri kesen şahıs ise katalitikte dağlanmış parti rozetiyle gözlerine mil çekilme cezası alıyor.

*** DSP:** Demokratik Sol Parti, adaylarını araba yarışıyla belirlemeyi tercih ediyor... Rahşan Hanım'ın davula kafa vurmasıyla başlayan yarış, Ankara etrafında sekiz tur atılıp, tekrar aynı noktaya varılmasıyla sona eriyor... Fakat aday olma hakkına birinci gelen partili değil, Deniz Baykal'a çarpıp kaçmayı başaran elde ediyor.

*** ANAP:** Anavatan Partililer masa tenisi maçlarında karar kılmış durumdalar... Aday adayları, Berna Hanım'ın kullanmadığı fiskos masaları başına geçip, galip gelebilmek için adeta kan ter içerisinde kalıyorlar... Müsabakalarda raket olarak Yaşar Okuyan'ın kulakları, top olarak da Mustafa Taşar'ın burnundan söktüğü tatak parçaları kullanılıyor... Kural gayet basit, maç esnasında üksinip kusmayan ve Berna Hanım'ın fiskos masasına tükürük saçmayan aday adayı işi götürüyor.

*** CHP:** Cumhuriyetçi Halk Partililer şu ana kadar kendilerine uygun bi yöntem belirleyemediler...

MESUT CEYLAN

DOKUNULMAZLAR

ATV
Binbir surat reyting sefilleri
HEMZEMİN ÇÖLAŞAN
Tükür adamı - küfür adamı - hameset anıtı
NAKLEN YAYINCI MEDYA
Jet-Pa borazanları
TANJU ÇOLAK
Çelik, çomak, yumruk, tokat
FEYYAZ BERKER

JET-PA
bir tuhaflıklar ejderhası
MAHSUN KIRMIZIGÜL
Sıkılmadım ayaktayım
İBRAHİM TATLISES
Gün geçmiyor ki sensiz bir günümüz geçsin içimiz dışımız sen oldun harbiden artık yettin!
MC ENDER
Param olacaeeek. Yurdum şekilleri yetmedi bir de Alamancılar çıktı.
SEDA SAYAN
Sözün bittiği yer... Gee noktası
ÇARKIFELEK TURNİKE
Alo geyiği
HAKAN AYGÜN
Ehi Ehi Ehi
EBRU ŞALLIK
Böeeeeeerk!.
BANU BALKON
Tombalak saftirik, gürbüz Afrodit

ALTAYLAR 2001-SAİR TELEVİZYON BOHÇACILARI

UCUBE VJ'ler
Şekil - Şemal adamları.. Konuşma özürlüler.. Cin çarpmışlar
ŞANS KAPIYI ÇALINCA
Umut tacirleri, yoksulluk rantçıları
TIRTO YURDUM İNSANI
Yalvar yakar, ağlak bedavacılar. Bedava sirke için ruhunu satanlar (Bunun yoksullukla ilgisi yok abi!)

temcit pilavı

met üst

"izint verii noldmen niikk dııı çeeepıır"

barış manço'ya

eskiden anlıyordum sanki, anladığımı felan sanıyordum en azından, ne olup bitiyorsa... bir fikir sahibi gibi duruyordum en azından, üç beş şey hakkında.. şimdi süresiz tereddütteyim.. ne onu, ne bunu, hiçbir şeyi aklım almıyor.. elimi uzatsam çocukluğum, uzatmasam ölüm beni çekiyor..

fâkir ve kenar çocukluğumun kahramanları, neşe ve moral kaynakları bir bir ölüyor.. üstelik bu, son günlerde arka arkaya oluyor.. henüz orta yaşlardayım ancak beklenmedik acılar, kayıplar nedeniyle kalbim behçet necatigil oldu

hayatta hiç ölmeyecek gibi duran en azından fakir ve kenar çocukluğumuzun gönlünde, beyninde böyle bir intiba uyandıran çocukluk kahramanlarım bir bir gidiyor.. belki de artık ben, yeni ve başka fâkir, kenar çocukların çocukluk kahramanları oluyorum, kimbilir.. gene de çocukluğumun kahramanları, neşe ve moral kaynakları bir bir eksildikçe hayatımdan, şu güzel zaman bir "süre" zulmüyle geçmeye başlıyor

fâkir ve kenar çocukluğumun, fâkir ve kenar mahallesinin, fâkir ve kenar köşesindeki, fâkir ve kenar plakçıdan duyardık şarkılarını, durur dinlerdik.. sonra da şarkılarının uzay yolu dizisi'nin efektlerine benzeyen müziklerini ağzımızla yapmaya çalışır, bayılırdık.. fakir ve kenar çocukluğumuzun manyak bir kardeşiydi o.. şu çalı çırpı hayatımızın, şu beton yığını ömrümüze habire manevi neşeler, keyifli ritmler salıp duruyordu.. ilgisizce altyazılı türkçe sözlü hafif meşrep hayatımızın tüm şifrelerini çözüyor, sonra da kendince yeni ve hoş güzellikler yapıyordu..

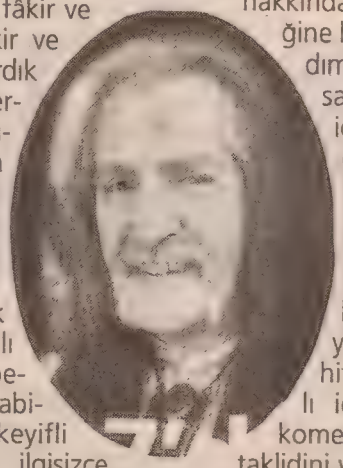

ne sağcı ne solcuydu örneğin, ama cem karaca'dan daha bizim yanımızdaydı.. jestin, mimiğin, saçın, bıyığın, kolyenin, yüzüğün, pantolonun, gömleğin, kaftanın, çizmenin, sözün, şarkının ve nihayet insan olmanın alternatif bir yanıydı.. büyüyünce **şunlar bunlar gibi odun olacağıma, bu amca gibi neşeli, manyak biri de olabilirim** diye düşündürtüyordu hepimize

cemal süreya'nın en sonunda **"ikinci yeni, benim"** demesi gibi aslında anadolu rock denilen sentez de o'dur.. üstelik bu sentez onda zorlama değil doğaçlamadır.. kocaman kocaman işler yaptı ama yaptığı işler hakkında kocaman, iri laflar ettiğine hiçbir zaman şahit olmadım.. hayat hıyarı odun insanların yanında, hayat için neşeli, kaliteli, pozitif elektrik üreten bir adamdı.. bir anadolu saz şairi havasında kallavi hüzünler, kallavi neşeler, kallavi kissahisse'ler derliyordu.. her yıl mutlaka bir kaç şarkısı hit oluyor ve o ritmle o yılı idare edip gidiyorduk.. komedyenler en çok onun taklidini yapmışlardır

bir sanatçı nedir ki.. sahi bir sanatçı nedir ki.. onun ürettikleri ömrümüzde harmanlanır, gün gelir herkesin olur.. bir şarkı gün gelir, aşkımızı, derdimizi anlatmaya vesile olur.. bir şiir gün gelir, isyanımız, yaşama gerekçemiz olur.. bir yazı gün gelir, karınca duası gibi cüzdanımızda durur, daraldıkça, havasız kaldıkça bakar bakar nefes alırız.. gene de hayatımızı onların güzelleştirmesine izin vermez oylarımızla odun ve hayat hıyarlarını başımıza bela ederiz, yeriz gombiği, sonra teselli için gene o sanatçılara gideriz

bir sanatçı nedir ki

sahi, bir sanatçı nedir ki.. üzerinizde aslında annenizden babanızdan fazla emeği olan bir sanatçı, siz büyüyünce ne ifade eder ki.. siz bunu nereden bilebilirsiniz ki

"-sözüm meclisten dışarı dostlar.. bugünlerde kendimi hıyar gibi hissediyorum.. hâni dilim dilim doğrasalar beni.. marmara, ege, karadeniz ve hatta akdeniz cacık olur diyorum.. derdim öylesine büyük ki dostlar.. kırka yarıp yine kırka bölseler ve kırk bostana gübre diye serpseler, kırk bin tane ot biter de kırk bin derde deva olur diyorum.."

eskiden anlıyordum sanki, anladığımı felan sanıyordum en azından, ne olup bittiğini.. bir fikir sahibi gibi duruyordum en azından, üç beş şey hakkında.. şimdi süresiz tereddütteyim.. ee bu tereddüte de cacık mı dayanır

Şubat ayı ÖKÜZ'ü çıktı!

PAZAR SEVİŞENLERİ

METİN ÜSTÜNDAĞ

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

KİMSE KIPIRDAMASIN, POLİİİS!..

EŞEK ZİKENLER MASASI

EŞEK ZİKENLER MASASI

Paranoya

BAK, SENİ KÜÇÜK SANATÇILARDAN KÜÇÜK BİLÂL'LE TANIŞTIRAYIM!..

EEEHH!.. YETTİ BE!.. BIKTIM ARTIK BU PİÇ KURUSU ŞARKICILARDAN!..

KÜÇÜK BİLÂL; ŞARKICI DEĞİL, RESİM SANATÇISIYDI... HEM DE ONİKİ ÖDÜLÜ VAR!..

ÜHÜÜÜ.. ÜHHÜÜ!..

BEN... BEN... ÇOK...

AAA!.. ARKANIZDA TAPİR VAR!..

ANUNA GODUĞUM, AYI DİYECEĞİNE KORKUDAN ŞAŞIRIP, DAPİR MAPİR DİYO!..

FIFF FIFF!

FIFF!

ULAN BU KEVAŞELER BENİ ALDATIYOR GİBİ BİR HİS VAR İÇİMDE... AMA DUR BAKALIM...

HE! EHE! EHE! EHİ

EHİ EHE

EHEHE!

YAYGAZ

AYAKKABI MI BAKMIŞTINIZ?..

A, EVET...

AYAKKABICI

PEKİ TELEFONLARA BAKABİLECEK MİSİNİZ?..

TABİİ EFENDİM... NİYE BAKMIYIM Kİ?..

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

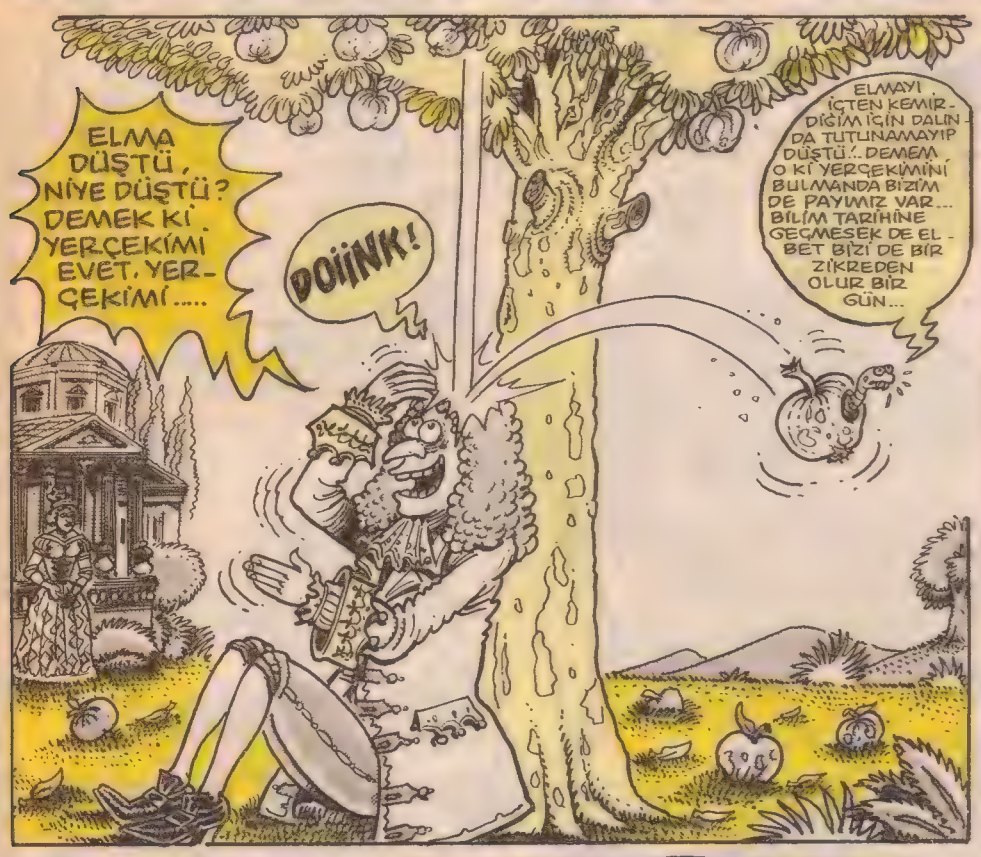

TEZ **Kerpiç ve cinsel ilişki ilişkisi;**

Kerpiç evlerin ve toprağın cinsel hayatla olan ilişkisine kısaca bir değinmek yerinde olacaktır. Bilindiği, daha doğrusu bilinmediği üzere, kerpiç evler havadar olur, kışın kolay ısınır, yazın serindir. Bunun yanısıra toprağın vücut elektriğini alma özelliğinden dolayı bu evlerde uyku da pek rahat olur. Kafanı ve sırtını evin duvarına yaslayıp yarım saat kestirsen vücutta negatif elektrik kalmaz. Tüm bu özelliklerin mevcut olduğu bir ortamda cinsel istek haliyle beton evlerde yaşayanlara oranla her zaman daha fazladır. Sonuç olarak kerpiç evlerde yaşayanların çok çocuklu olmalarının temelinde, korunmayı bilmemezliğin yanısıra kerpiç ve toprağa olan bu denli yakınlık yatmaktadır diyebiliriz..

ANTİTEZ

Herşey akar. Bir girdiğin ırmağa bir daha giremezsin. Ama

"Akacak Mecra Bulamadım"

kitabını bir daha, bir daha okuyabilirsin. Zira akacak mecra bulamadığı için statik bir halde olduğu yerde durmaktadır.

TÜM GAZETE BAYİİLERİNDE...

Gönül Adamı

tüm kitapçılarda...
Gittim gördüm
dumura uğradım.

Dumur Detayları

kitabı geliyooor....

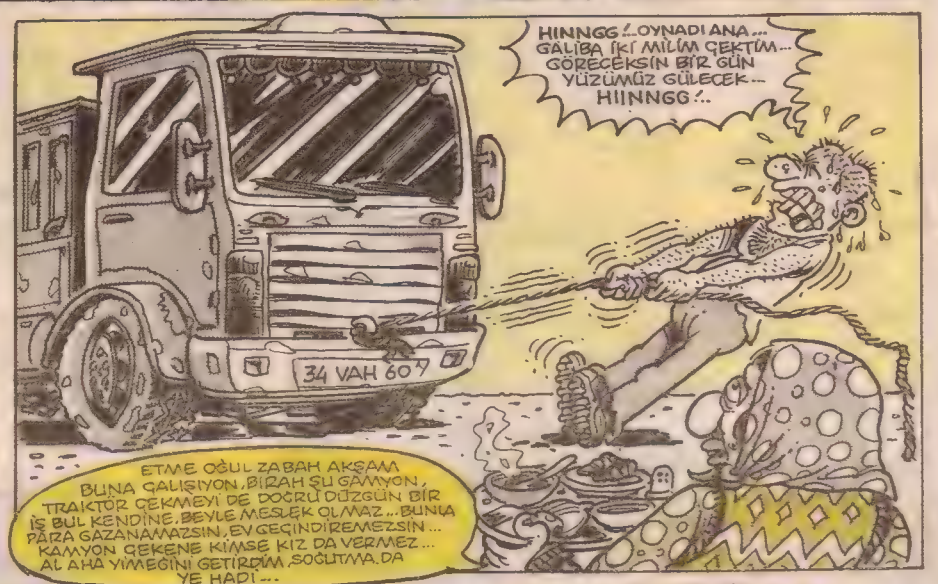

Geri planın gizli hayranı...

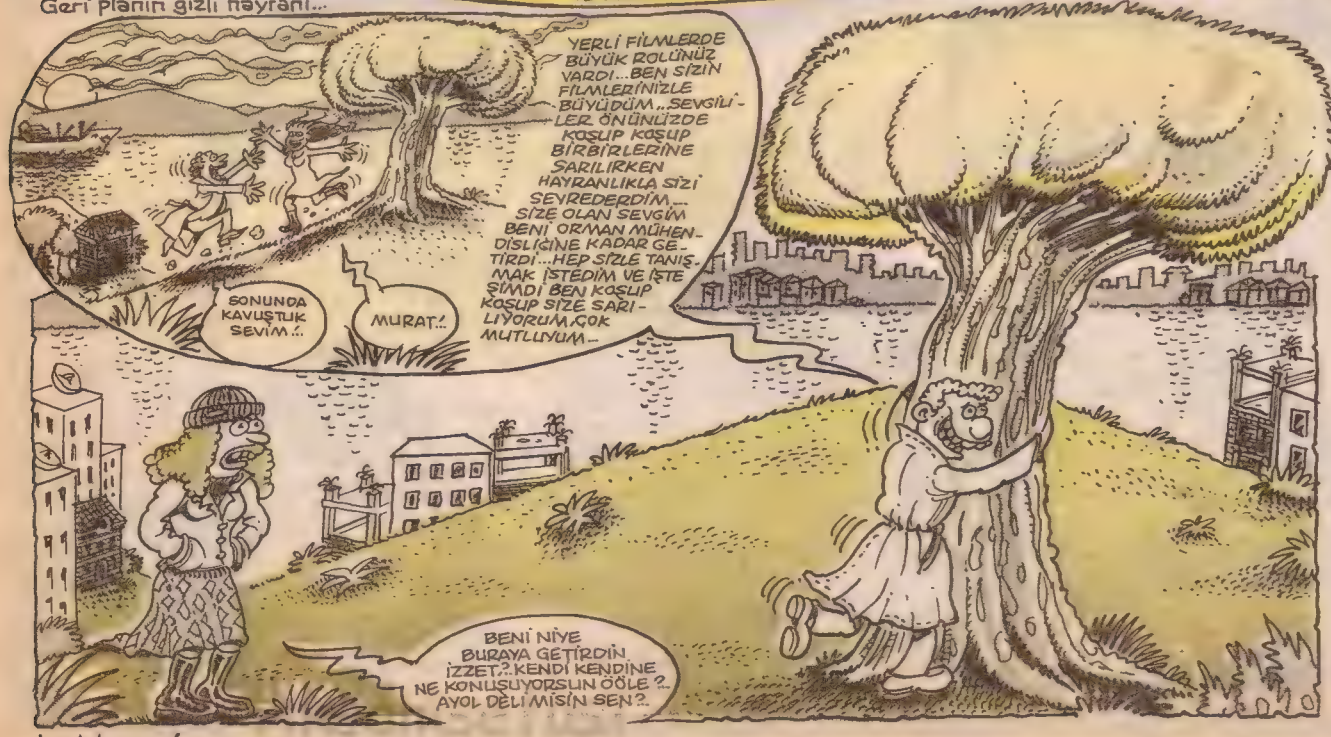

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

GERÇEK 40 AYDIN!

(Aktüel, geçenlerde yaşayan 40 Türk aydınını belirlemişti. Yaptığım araştırmalar, o listenin sahte olduğunu gösterdi. Gerekçeleriyle açıklıyorum!)

* **Ajda Pekkan:** 24 yıldır Kelebek eki biriktiriyor.
* **Alaattin Çakıcı:** "Postmodern Dekorasyon Eğiliminde Aydınlatma Motifi Olarak 9 ışık" adlı makalesi Fransız La Galuga dergisinde yayımlandı.
* **Aydın Doğan:** Son bayram tatili boyunca Hürriyet'in bulmacalarının yüzde 20'sini kimseye sormadan çözdü.
* **Banu Alkan:** Klozetlerdeki "Visam Lord" ve "Visam Deniz" yazılarını teklemeden okuyabiliyor.
* **Cem Uzan:** Kelime haznesi personeli Çarli'den daha geniş.
* **Dinç Bilgin:** Şamdan dergisini 1.5 saat içinde ezberleyebiliyor.
* **Ercan Saatçi:** Günde 3 önsöz, 8 kitap arkası, 11 metre altyazı okuyabiliyor.
* **Erol Aksoy:** Mesaisi bittikten sonra "Medya Etiği" üzerine çalışmalar yapıyor.
* **Ertuğrul Özkök:** Hergün uzmanlar gözetiminde eski solculuğunu unutma egzersizleri yapıyor.
* **Eyüp Aşık:** Çakıcı'nın makalesi için ön araştırmayı o yaptı.
* **Fadıl Akgündüz:** Arapça'yı soldan sağa okuyabiliyor.
* **Fatih Terim:** Zaman zaman soyunma odasındaki taktik tahtasına yazdığı şiirleri Esenler'de bir depoda biriktiriyor.
* **Fehmi Koru:** Taha Kıvanç'ın yazılarını sektirmeden okuyor.
* **Güner Ümit:** Karamazov Kardeşler'in ortancasını okudu.
* **Hakan Aygün:** "Shakespeare" ve "Uluslararası" kelimelerini yazarken hiç yanlış yapmıyor.
* **Hakan Şükür:** İtalyan kanallarını ses çıkarmadan günlerce izleyebiliyor.
* **Hakan Ural:** "Aradığınız numaraya şu an ulaşılamıyor" cümlesini 8 dilde söyleyebiliyor.
* **Haluk Kırca:** Cebinde taşıdığı telle, her fırsatta modern sanat çalışmaları yapıyor.
* **Hıncal Uluç:** Köşesinde yayımlamak için sekreterine yazdırdığı yazıları ilk o okuyor.
* **İbrahim Tatlıses:** Lahmacun kopyalatma çalışmaları için Korukent'te dubleks bir villa kiraladı.
* **İsmail Türüt:** Ekmek üzerindeki kağıdı okumadan güne başlamıyor.
* **Kadir Çelik:** Uçak yolculuklarından biriktirdiği "Sky life" dergilerini düzenli olarak ciltletiyor.
* **Kenan Evren:** Kübizmin, "Küba modeli komünizm" olduğunu ispatlayacak bir araştırma yapıyor.
* **Mahsun Kırmızıgül:** Akmerkez'de, nerede hangi dükkan olduğunu ezbere biliyor.
* **Mehmet Ağar:** Hiç kütüphane kundaklatmadı.
* **Melih Gökçek:** Her ay en az bir resim satın alıyor, her ay en az iki kere tükürük bezlerini yeniletiyor.
* **Meral Akşener:** Öncü gazetesinde düzeltmen olarak çalışıyor.
* **Mesut Yılmaz:** Telefonda Yaşar Kemal'den İnce Memet'i anlatmasını istedi, hâlâ da istiyor.
* **Muhsin Yazıcıoğlu:** Hergün 50 sayfa bela okuyor.
* **Reha Muhtar:** İlkokul 3 Hayat Bilgisi kitabını yanından ayırmıyor.
* **Savaş Ay:** Sakızlardan çıkan manilere el kamerasıyla anında klip çekebiliyor.
* **Seda Sayan:** Kedisinin üzerine kitap sayfası bantlıyor, ev içinde rastlaştıkça okuyor.
* **Sedat Bucak:** Aşiretini bu yaz topluca İngiltere'ye, dil kursuna yollayacak.
* **Selçuk Ural:** İlk romanını yazdı, bir post iti (önlü arkalı) doldurdu.
* **Sergen Yalçın:** Çizgi film seyrederken Hülya Avşar dinleyebiliyor.
* **Sibel Can:** Televoleleri banta alıyor, tekrar tekrar izleyip deşifre ederek bilgisayarına aktarıyor.
* **Sevda Demirel:** "Vasati 40 çöp" yazısından vasatinin ortalama anlamına geldiğinden kuşkulanıyor.
* **Süleyman Demirel:** Anayasanın sayfalarını koparıp 6 dakika içinde yeniden toplayabiliyor.
* **Şevki Yılmaz:** Aynasına yapıştırdığı kendi fotoğrafına bakıp yoğunlaşarak meditasyon yapabiliyor.
* **Tansu Çiller:** Bir yandan mitingde konuşma yaparken, bir yandan da içinden "Neremi neremi" şarkısını söyleyebiliyor.

V.Ö'nün notu: *Settar Tanrıöğen'in "Sivrisinek ve Saz Üstüne" adlı tek kişilik gösterisi 16 Şubat'ta, Tiyatrokare'de başlıyor. Gidiniz, izleyiniz. Ben yazdım diye demiyorum.*

TEREĞLİ PICTURES

CAN BARSLAN

ŞLAK!

NEE?! BANA HA! ANANI...

ABİ VALLA HAREKET TOPAYDI!..

HİÇ UTANMIYOSUN DİMİ?! BÜYÜKLERİNİN KARŞISINDA BACAK BACAK ÜZERİNE ATMAYA!..

LA OĞLUM DEPREŞME LA... DEPREŞME...

ULA DEPREŞME!..

HASTA ŞU ANDA DEPRESYON GEÇİRİYOR HOCAM...

DİKKAT ÇEKİYORUM... ÇEEK... EVET... ÇEKİYORUM... ÇEEEK...

HERİFİN ÇEKİ KARŞILIKSIZ, HABERİ YOK..!

HADİ GİDİN KIZLAR!.. SİZ GİDİN... HADİ BAKAYIM HOOP... GİDİİİİN..!

DOĞRU YAPTIN ABİ... BUNLAR GİDİNLİK KIZLAR... BİZ GELİNLİK KIZ BULALIM!..

AĞIR HASTANIZ OLDUĞU İÇİN ŞANSLISINIZ... BAKIN, BİZİM DE AĞIR DOKTORUMUZ VAR...

HİAAA, BEN TEDAVİ EDİCEM... ONU BEN TEDAVİ EDİCEM... İLAÇ VERCEM... ÇOK İSTİYORUM... TEDAVİİ...

EYVAH... EPİLASYON CANAVARI.

TÜYLERİNİZİ YOLCAAM... ULAN, İSTENMEYEN TÜYLERİNİZİ ALICAM... KAYMAAAK..!

barslan@ibm.net

Psikopat Köylü ile Şeytanın Hikayesi

Çizen: Galiptek

7.

DEMEK BACIMI AZDIRAN OROSPU ÇOCUĞU SENDİN!.. DOĞRUYÇAM LAN SENİ!.

BACININ SENDEN DAHA ZEKİ OLDUĞU KESİN, GERİZEKALI. GEL GENÇ ADAM, DOĞRA BENİ, ÖNCE BOYNUZ VE KUYRUĞUMDAN BAŞLA!.

DÜM-BÜK SENİ!

AEEE

BU BENİM ASURLULAR ZAMANINDAKİ GÖRÜNTÜM!.

BÖYLESİ DAHA İYİ... KILLI MILLI ADELELİ ŞEYLERİ HİÇ SEVMEM... BU BACINI SÜREKLİ DÖVDÜĞÜN İÇİN!.

A.AH!

ÜÇGENİ AYNI ORANDA BÜYÜLTTÜM... İŞE YARARSA DAHA ÇOK İNSAN ALIR. DİLEK AĞACI DA TAMAM!.

ABOOV!.. A..A, ABİ!.. NE YAPTI SANA, SAKIN VURMA!

BU, KABUS BU... UYAN... MIKTI BENİ, KABUS BU!.

8.

HAYIR KABUS DEĞİL!.

GELİN KIZLAR KORKMAYIN, HEPİNİZ ARTIZ KADAR GÜZEL OLACAKSINIZ... GÜVENMİYOR MUSUNUZ BANA?.

EE?!

NASIL OLACAK BU..?

TEK YAPACAĞINIZ, DİLEK AĞACININ OLDUĞU ÜÇGENE GİRİP GÜZEL OLAYIM DİYE DİLEKTE BULUNMAK... İNANMIYORSANIZ...

A.AA!

ÜÇGENE GİRDİ, SOYUNUYOR!

HADİ LUCİFER, BENİ GÜZEL YAP!

ABİ!

NİYE VURDUN KENDİNİ: BU VÜCUTLA İSTANBUL'UN BİR NUMARALI „BNESİ OLURDUN!..

HADİ LUCİFER, BENİ DE ONLİN GİBİ YAP!..

BENİ DE LUSİFER, BENİ DE!..

BEN DA!..

ÇOK GÜZEL OLAYIM!

AL ONLARI, LUSİFER AL. AL SANA DÖRT TANE SALAK! NE KADAR ZEKİYİM!

NASIL?

İNANDINIZ MI BANA!

Devamı karşı sayfada →

Karşı sayfadan devam...

ORÇUN KUNEK

Müzik dünyasının süper yetenekli sanatçısı

VOLKAN KONSEPTLİGİL' in

"VAMPİR DÖVDÜM ÇOK YORULDUM"

adlı eseri çıktı!

A YÜZÜ

1- Tam yetkiyle dünyanın kıralı yapsalar beni ilk evvela tüm mesken ve iş yerlerine genel huzur operasyonu adı altında baskın düzenletirim. Didik didik aratırım her tarafı. İnan bunu yaparım canım sevgilim.

2- Elektirikli süpürge imalatı yapsam bende rowenta koyardım adını.(Slow)

3- An gelir bir Avrupalıya çok benzesem bile sakın Canıtın demeyin bana.

4- Uygunsuz saatte misafir gelince sinir krizi geçirdim. (Başka odada)

B- YÜZÜ

1- İsterimki aşkımız güven üstüne kurulsun bir sonbahar sabahı ben arabayı park ederken sen "Gel, gel, sağ yap gel,topla gel.. gel ..hoopp topla toplaaa..!" dediğinde kayıtsız şartsız inanayım arabayı öyle park edeyim.

2- Vampir dövdüm çok yoruldum.(Slow)

3- Hangi film olursa olsun seyrederken içindeki karakterlerden en az bi tanesine mutlak gıcık olurum tüm film boyunca beyaz perdede her göründüğünde "Gene çıktı eşşoğlu eşşek!" derim sessizce.

COPIRAYT MOPIRAYT

SONER GÜNDAY

Aksam Ilesi

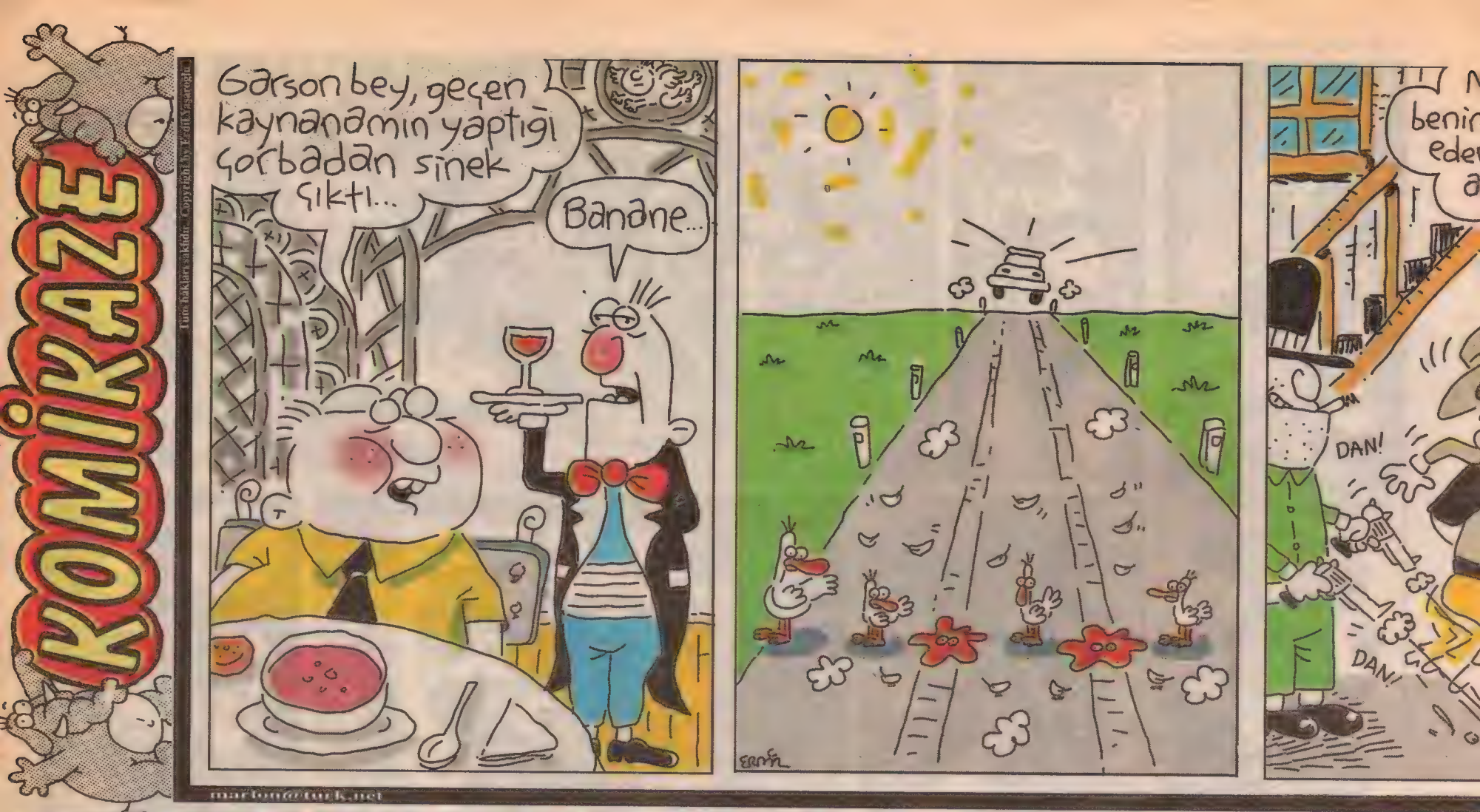

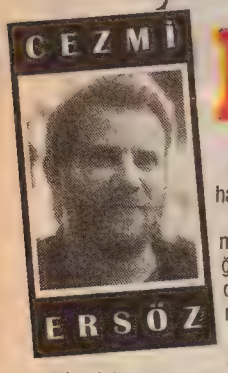

Fahişelerin Varlığına Şükredecek Kadar Yalnızdı Gençliğ

Ne tuhaf şey şu yazmak. Ne tuhaf şey şu yazmanın sırrı...

En yakınındakiyle bile paylaşamadıklarını, yüzünü bile görmediğin, ama seni anlayacağına inandığın çok uzaktaki biriyle herşeyini paylaşmak ne tuhaf...

Yıllar önceydi. ertesi akşam annem üzülmesin diye askere gidecektim. Bilirsiniz, anneler ne isterse o olur bizim gibi akdeniz ülkelerinde...

Özellikle biz erkekler, birisini çok beğendiğimizde, hatta öleceğimizi sandığımız anlarda bile **anne,** ya da **anneciğim,** deriz... Bir keresinde gözümüzün önünde iki polis vurulmuştu. İkisi de, **yandım anam,** diye yere düştüler, hiç unutmam.

Anneler isterse asılmaya bile gideriz...

12 Eylül günleriydi...

Yenilginin, direnişin, işkencenin, tutsaklığın, kaçaklığın, nihayetsiz zulümlerin, erken ölümlerin iklimindeydi ülke... Bense hem bu iklimi iliklerime kadar hissediyor, hem de ulaşılmaz yalnızlığımı ve hiç de tercih etmediğim kimsesizliğimi yaşıyordum bir yandan...

Sevdiğim kadınların bana acıdığı yıllardı...

Kime yakınlık duyup bağlanmak istesem, bana değil, arkadaşlarıma, **durumu hiç iyi görünmüyor, onun için birşeyler yapmalı,** dediği yıllardı...

İstanbul'da bir evde toplanmıştık. Evde siyasi kaçaklar kalıyordu...

Ben oradaki herkesten, özellikle siyasi kaçaklardan askere gideceğim için gizli bir utanç duyuyordum. Onlarsa bu utancımın hiç farkında değillerdi. Zaten beni adam yerine koyan da yoktu...

Birkaç ay önce tanıştığım bir kız arkadaşımla gitmiştim o eve. Öyle aşık olduğum, bağlandığım biri değildi. Ama o son gece benimle olması, çok etkilemişti beni.

Öyle bir haldeydim ki, sadece o değil, çok şey beni etkiliyordu. Hayatı tanımıyordum ve hayat bana öylesine kayıtsızdı ki, bu yüzden umutsuzca aşıktım hayata, bu yüzden savruluyordum. Benim için kadınlarsa hayatın sırrını içlerinde saklayan varlıklardı. Hayatın sırrını saklayan bütün kadınlar bana ya acıyor, ya da hastalıklı sevgim onlara bulaşmasın diye uzak duruyorlardı benden...

Sonra içkiler alındı eve. Dışardan en son kişiler geldi ardından. Onların gelmesiyle dışarıyı unutmaya çalıştık hep birlikte.

Zoraki bir neşeyle ve ağır ağır başladı gece...

Evdekiler biraz olsun bana yakınlık duysun diye çiğköfte bile yoğurdum onlara...

Siyasi kaçakların da elitleri, seçkinleri oluyormuş. Ben heyecanla ve nefes nefese onlara çiğköfte yoğururken, içlerinden bazıları aslında bu yemeğin ne kadar ilkel olduğu konusunda "bilimsel" bir tartışma başlatmışlardı...

Evin son gelen konukları arasında, sakallı, habire pipo içen, kelebek gözlüklü bir Fransız da vardı. **İstanbul'**daki **Philip Morris** şirketinin temsilcisiymiş. Kimseleri beğenmeyen, herkese yukardan bakan bir hali vardı. Ama gece boyu sözettiği kişiler iktidarı ve otoriteyi sorgulayan yazar ve filozoflardı. Sık sık **Ruso**'dan, **Fuko**'dan, **Lakan**'dan, **Sartır**'dan sözediyordu. Ama ne acıydı ki, oradakilerin çoğu en çok kendilerini küçümseyen bu Fransızla ilgileniyor, onun gözüne girmeye çalışıyorlardı... Oraya birlikte geldiğim kız arkadaşım bile. Oysa ertesi akşam askere gidecektim ben.

Çiğköftemle ilgilenmemişlerdi, üstelik onunla gizlice alay bile etmişlerdi. Ama hiç olmazsa askere gideceğim için duyduğum o kaygı dolu utancımla ilgilenebilirlerdi biraz olsun...

İlgilenmediler. Fransız, gecenin esas adamı oldu. Çiğköfte soğudu. Utancım soğudu... Artık utanacak birşey kalmamıştı, itiraf edeyim, ben de kendimi içkiye verdim...

Ertesi akşam askere gidecektim ve belli ki kimse beni özlemeyecekti. Kimse beni özlemezse nasıl katlanabilirdim istemediğim bir şeyi zorla yapmaya: Kimse bana değer vermezse, ne anlamı vardı ki pişmanlık duymaya.

Çok gençtim ve işte böyle hep başkalarına göre biçimliyordum hayatımı...

Bütün bu eksiklerimi ve zaaflarımı düşünüp biraz ağladım. Sonra pencereden doğup büyüdüğüm şehre baktım. Şehre bakınca o yaşıma kadar hiçbir kadınla birlikte olmadığım aklıma geldi...

Ne çok haksızlık edilmişti bana. Ben kendime ne çok haksızlık etmiştim. Bunları düşününce biraz daha içtim. Sınırı geçtim. Sınırı geçince, kırgın ve çaresiz bir uykuya sızdım. Üstümü örtmüşler, hatırlamıyorum...

Sabah çok erken uyandım. Herkes uyuyordu. Etrafta kız arkadaşım görünmüyordu. Haber vermeden gitmiş olamazdı. İçerdeki odalardan birinde olabilirdi. Yalnız mıydı? Biri mi vardı yanında? Tuvalete gidip yüzümü yıkadım. Daha fazla hayal kırıklığına uğramadan çekip gitmekti derdim. Kimse beni hatırlamasın istiyordum bu son geceden. Tam kapıdan çıkarken siyasi kaçaklardan bir kadın geldi beni uğurlamaya. Diğerlerinden farklıydı o. İçten, hassas biriydi. Ona oraya birlikte geldiğim kız arkadaşımın nerede olduğunu sordum. Hafifçe utanarak, Fransızla gittiğini söyledi...

Utancım biraz daha soğudu. **Peki,** dedim usulca. Sanki böyle olması gerekiyormuş gibi, **peki,** dedim, sanki sormaktan utanmış gibi... Sonra vedalaştım onunla. Sokaklara bıraktım kendimi sonra. Böylesi anlarda sokaklar almıştır hep içimin acısını...

Sokaklarda öylesine başıboş yürürken dün gece, kaldığım o evde pencereden şehrimi seyrederken o ana dek hiçbir kadınla birlikte olmadığımı düşünürken yaşadığım burukluğu getirdim aklıma... Kendime yaptığım haksızlığı. Hayatın bana yaptığı haksızlığı... Düşündüm ki, hayatımın o saatinde benimle ancak fahişeler beraber olabilirdi. Onlardan biri...

Yalnızdı gençliğim. Fahişelerin varlığına şükredecek kadar yalnızdı...

O ana dek sadece **İrfan Yalçın**'ın romanlarında okuduğum **Karaköy**'de, **Alageyik Sokağı**'ndaki genelevin kapısından girdiğimde yeni bir sayfa açılıyordu solgun gençliğimde... Sokak maskesizdi. Hayranlık ve tiksinti uyandıracak kadar gerçekti. Saklanması gereken hiçbirşey yoktu. Tarihin ve insanlığın özeti gibiydi herşey. Evlerin, camlı kapıların ardında yarıçıplak soyunmuş kadınlar, onca zaman aşk ve sevgi adına kutsal bulduğum ne varsa hepsiyle acımasızca alay ediyor ve bundan kin dolu bir zevk alırmış gibi bakıyorlardı bana ve herkese... O gün anladım, hayat aslında koca bir genelevdi...

O zamanlar şimdikinden daha bebek yüzlüydüm. Bir kaza, ya da tesadüfen bu sokağa düştüğümü hemen anladı fahişeler. Laf atıp durmaya başladılar, çekingenliğime, bebek yüzlü oluşuma, masum halime...

Oysa o gün de ve hala bugün de benim bir takıntım vardı. Çamurun dibi parlaktır! Burası hayatın en karanlık özüyse, hülasa edilmiş haliyse, aşk en mükemmel burada yaşanırdı...

Sonra bu sokakta bir yüz aramaya başladım.

Soylu, içli bir yüz. Ve ne yaşamışsa hepsine kefil olan çıplak gözler aradım, onca sahipsiz utancın arasında... İlk kez birlikte olacağım kadın böyle biri olmalıydı. Sadece yaşadıklarının değil, koca bir genelev olan bu hayatın yasını okumalıydım yüzünde. Aşk bu yasın kirli ışığında gizliydi. Çamurun dibi parlaktı!

Aslında görür görmez farkettim onu. Bir evin içinde, tahta bir merdivenin basamaklarında, iki arkadaşının arasında oturuyordu. Ama yine de emin olmak için yüzünü ezberleyip uzaklaştım camlı kapının önünden. Başka kadınlara baktım biraz daha. Yaşlı bir fahişe, kendi yaşındaki bir adama; **içim öyle sıkılıyor ki, gel seninle dertleşelim,** diyordu. Tanıyordu adamı belli ki, ama adam, başıyla **olmaz,** deyip gitti.

Hayatı, biraz daha dolaştım...

Biliyordum ona döneceğimi... O da beni farketmişti. Çalıştığı odanın numarasını söyledi. Odasına girdim. Benim odama benziyordu. arkadaşlarımın odasına. Herkesin odasına. Duvarda çıplak bir kadın resmi dikkat çekiyordu. Resmin altında: **Türkan, sen bu düzenin bataklığında açan bir çiçeksin. Devsollu Ali,** yazıyordu...

Beni çok bekletmedi. Tanıştık. **Türkan**'ın vücudunu içeri girince farketmiştim. Çok zayıftı. Ve çok esmer...

Sanki onun odaya gelişiyle hayatımın asıl bölümü başlamış gibi oldu. Buna sanki hazırmışım gibi yapmaya ça
dum. **Türkan** yatağının kenarına baktı, ardından sunt
küfür savurdu. Aynasını almış arkadaşları. O zaman
dim, insanların sevişirken aynada kendilerini seyrett
Küfrettiği için özür diledi hemen benden. **Önemi yok,**
Sanki o da benim gibi buraya bir kaza sonucu düşm
tedirgin ve sıkıntılıydı. Ve hayat koca bir genelev olsa
celik diye birşey vardır... **Türkan**'ın inceliği, bu genele
gerçekti.

Sen soyunmaya başla, ben şu aynayı bulup get
deyip çıkıp gitti... Dışardan bağrışma sesleri geliyord
tam soyunmuştum ki, **Türkan** içeri, kirli, yer yer sırı
müş, dikdörtgen bir aynayla girdi... Aynasına kavuştu
sevinçliydi.

Hep söylüyorum, aynamı almayın, ama dinlet
rum, diye söylenirken aynayı yatağının kenarındaki
çakılı çiviye hemencecik astı...

Sonra o da soyundu. Beni yatırdı yatağına. Bir ara a
ki kendime baktım. Vücudumun o kimsesiz, o üşüyen
lığıma. Sanki yıllardır beni öyle çırılçıplak bırakmışlardı
esmer vücutlu, zayıf kadın, beni oracıkta bulmuş, öper
yeni bir hayata alıştırmaya çalışıyordu... **Türkan,** her t
usulca ve sımsıcak ağzıyla öptü... Yıllardır başıboş, sa
kanayarak akan bir nehri yatıştırmak ister gibi dikkatle
katle öptü... Sonra çamurun dibindeki parlaklığa çek
içine aldı beni.. Hayatımda ilk defa bir kadın içine alıyo
ni. Yüzünü bir saat önce gördüğüm, beş on dakika ön
nı öğrendiğim kadın alıyordu beni o çok özlediğim yer

Bu yoğunluğa hazır değildim. Çok beklemiştim bu
yüzden hemen boşaldım... Hayatın asıl yüzünü birdenb
rünce altına işeyen şaşkın bir çocuk gibi, hayatın kapı
içeri girince telaşından tökezleyip yere düşen bir çoc
boşaldım...

Telaşla, **ne oldu?** diye sordu. Şaşırıp, üzülmüştü
müşterilerinin çabucak boşalmasını ister diğer fahişele
reksiz bir suç işlemişim gibi, mahçup, **tutamadım ke**
senin bir kabahatin yok, deyip çekildim kendime. T
süt içerken bardağı deviren çocuğuna şefkatle yaklaş
anne gibi okşadı saçlarını. **İlk defa galiba?** diye sordu
lerimi yumarak, hafiflik içinde, ama tül gibi üzerime y
serin bir utançla, **evet,** dedim, **evet, ilk defa...** O ise
en bağışlayan yüzüyle, **üzme kendini,** dedi, **ilk olun**
böyle olur...

Sonra sarılıp öptü dudaklarımdan beni, öylesine şe
öylesine sıcak öptü ki, o gün bugündür, aşkı, sevgiyi h
murun dibinde aranım ben...

Akşam, semtimizin kahvesine, amelelere, İkinci Dün
vaşı'nı anlatan sakat süvariye, babama uğradım. **Aske**

Akşam

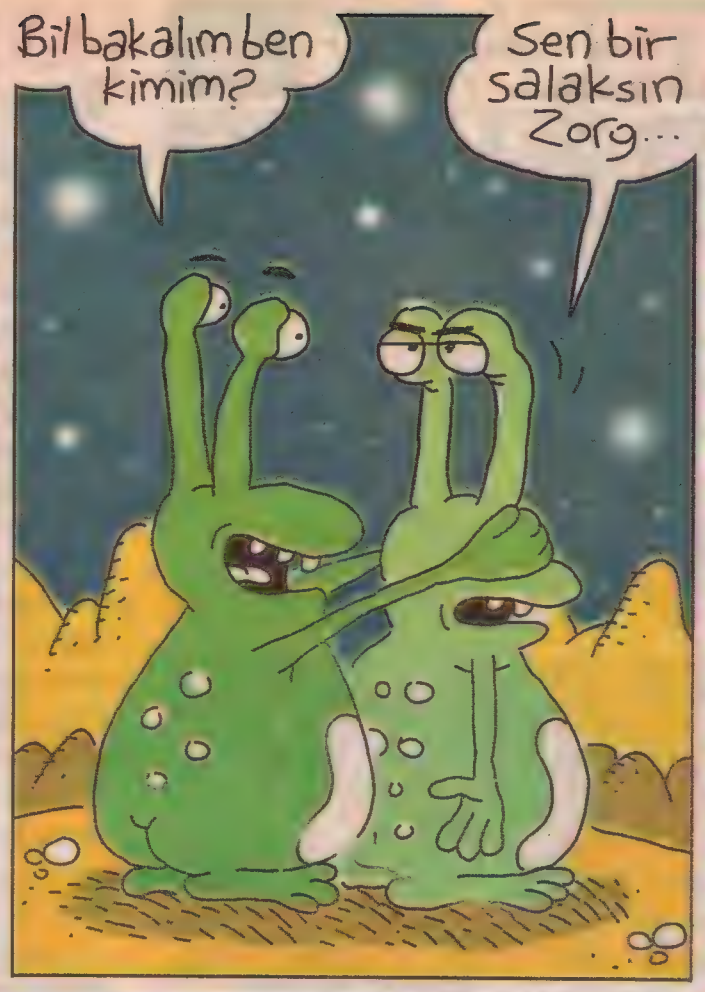

ERDİL YAŞAROĞLU

diyorum baba, dedim. **Ankara, Polatlı'ya, Topçu Okulu'na...**

Babam bana, sanki beni yıllar önce çok sevip yitirdiği birine benzetmiş gibi bakıyordu. **İyidir, askerlik iyidir ne olacak, gider gelirsin. Hem ben otuz sene yaptım. Herşey gelip geçer,** dedi.

Yıllar önce yitirdiği çok sevdiği bir insana yol parası verir gibi verdi bana yol paramı.

Babam, daha çok acı vermesin diye, çok eski bir masal gibi yaşıyordu hayatını artık. Masalına katlanabileceği kadar acı ve ayrılık alıyordu...

Bıraktım onu orada öylece. Masalında bıraktım... Saygı duymuştum beni yıllar önce çok sevip yitirdiği insana benzetmesine... Hayatı tanıdıkça saygım hep artmıştı ona... **Haydarpaşa**'dan akşam treniyle **Polatlı**'ya yola çıktım. Sabah **Polatlı**'ya geldim. Ayazdan donmuş bozkırın ortasında uçan simsiyah ve iri kargaları görünce şefkat ve sıcaklığın benim için çok uzaklarda olduğunu anlamıştım...

Dur, dedi, **Topçu Okulu**'nun nizamiye kapısındaki nöbetçi çavuş: **Dur ve cebinde yiyecek sayılacak ne varsa çıkar ve şu masanın üzerine koy!**

Ne olabilirdi ki cebimde yiyecek olarak. Yine de yokladım. Çıka çıka cebimden iki tane leblebi çıktı. Bir önceki gün, penceresinden şehrimi seyrederken hayatımı düşündüğüm evdeki geceden kalan iki leblebiydi bu. Buraya girmeden önce, teslim olmadan önce, biryerlerde bana ait birşeyleri olduğunda, çok kötü, çok yoksul, çok aptalca da olsa yaşadığıma tanıklık eden bu iki leblebiyi usulca ve pek de direnmeden girişteki masaya bıraktım.

Ama bugün, onca yıl sonra bu iki leblebiyi hatırlıyorsam ağrıma gitmiş belli ki. Ağrıma gitmiş belli ki, çok kötü, çok aptalca da olsa bana ait birşeyleri arkamda bırakıp oraya teslim olmak...

Ertesi gün, sırtımda bir tüfek, başımda bir şapka, ayağımda postallarla onca kişiyle beraber eğitime çıkarken, tek tesellim gökyüzüydü. İçimi bir şefkat gibi okşayan tek yer gökyüzüydü...

Dünyanın en işe yaramaz askeriydim, ama gökyüzüne en çok ihtiyaç duyan insanıydım belki de... Umurumda değildi sınırlar, umurumda değildi vatan. Umurumda değildi iç ve dış düşmanlar... Ben gökyüzüne bakarak bir hayat nasıl ve neden böyle yoksul ve aptalca yaşanır, onu düşünüyordum...

Ben gökyüzüne bakarak, bu hayat neden bu denli şefkatsiz ve acımasız, diye düşünüyordum. Ben gökyüzüne tanrısız çağın tanrısı kimdir, kim olabilir? diye bakıp, düşünüyordum. Ben gökyüzüne, onca yıl yaşadım, onca insan tanıdım da, neden sadece genelevde çalışan **Türkan,** bana onlardan daha yakın, daha şefkatle anlayışlı davrandı, diye bakıp düşünüyordum.

Üsteğmen ben gökyüzüne bakarken o demiri kesen buyurgan ve ürkütücü sesiyle bölüğü durdurdu ve bağırdı bize ve yeryüzüne: **"Aranızda dalgın ve hülyalar arkadaşlar var, biz onları biliyoruz, gerektiğinde onların dilinden konuşmayı da biliriz!"**

"Dalgın ve hülyalı arkadaşlar" dediği bendim elbette. Ama benim dilimden konuşabileceğini pek sanmıyordum bu üsteğmenin. Biraz daha gittik. Dağlara doğru...

Ben yine gökyüzüne bakıyor, ona yüzümü sürüyordum. Üsteğmen bana inat, bölüğü çamurlu bir yerde durdurdu ve **yere yat!** komutu verdi. Sonra kaldırıp yeniden yatırdı. Yeniden kaldırdı. Bu emri defalarca verdi.

Defalarca yere yatıp kalkarken bir ara, hayatın bazı anlarında, bir yerlerinde sevgiye, aşka, şefkate dair birşeyler olduğu geldi aklıma. Gelince de herkes yatarken, ben dimdik ayakta kalmış oldum.

Üsteğmen **"dalgın ve hülyalı"** arkadaşını öylece dimdik ayakta gördü! Dev gibi bir adamdı. **Ankara**'da bir kadına "kafasını taktığı" söyleniyordu. Aynı soyadını taşıyorduk. Bir eli tabancasının kabzasında, öylesine yaklaştı ki bana öfkesiyle, soluğunu duyuyordum. **Senin bir sorunun mu var ulan?** diye bağırdı o ürkütücü sesiyle yüzüme ve yeryüzüne... **Hayır, yok,** dememi bekliyordu. Çünkü yıllardır böyle görmüş, böyle alışmıştı.

O an film şeridi gibi geçti hayatım gözümün önünden. O sefil, o aptal hayatım. O son gece geçti, siyasi kaçaklar geçti. Birlikte olduğum kızın herkese tepeden bakan o Fransızla gecenin bir yarısı beni bırakıp gitmesi. Sonra, sabah ve acımı alan sokaklar geçti. Sonra içinde bu askeri okul içinde olmak üzere, hayatın koca bir genelev olduğu, bu genelevde yaşayan **Türkan** isimli bir kadının bana o güne dek tanıdığım bütün insanlardan daha ince ve daha şefkatli davrandığı geçti aklımdan.

Sonra direnişler, işkence, tutsaklık, yenilgi, nihayetsiz zulümler, erken ölümler geçti...

Birliğin içinde, ayazın ortasında penceresiz taş bir hücrede kalan cezalı bir erin söylediği türkü geçti aklımdan: **Karadır kaşların ferman yazdırır... Bu dert beni diyar diyar gezdirir...**

Nizamiye kapısında bıraktığım iki leblebiyle birlikte geride kalan yoksul anılarım ve solgun gençliğim geçti aklımdan. Nasıl olduysa bütün bunlardan cesaret alarak avazım çıktığı kadar bağırdım üsteğmenin yüzüne: **VAR,** dedim, **EVET, VAR!.. SORUNUM VAR, SORUNUM VAR, EVET, SORUNUM VAR, VAR!..**

O gün, bugündür söylenip durulurmuş oralarda, kimse bugüne dek, bir sorunu olduğunu bu denli öfkeyle ve yüksek sesle bağırmadı, diye...

Bunları en yakınlarım bile bilmez... Şahi ne tuhaf şey şu yazmak. En yakınındakiyle bile paylaşamadığın şeyleri; yüzünü bile görmediğin, ama seni anlayacağını hissettiğin çok uzaktaki biriyle paylaşmak, ne tuhaf...

* **Barış Manço**'ya sevgiyle ve hasretle...
* 6 Şubat saat 13.00'de **Balıkesir**'de **Toplumsal Araştırmalar Vakfı**'ndayım.
* 13 Şubat saat 14.00'de **Hakkari**'de **Memo Kırtasiye**'deyim.
* 20 Şubat saat 14.00'de **Mersin Eğitim-sen**'deyim.
* **Ümit Otan. Yaşamın İki Ucu** adlı Fotoğraf albümü çıktı. Cumhuriyet Kitapları
* **Yılmaz Odabaşı.** Çalınmış Bir Mahşa İçin Ahval. Cem Yay
* **Hüseyin Alemdar.** Ten Kitabı. Hera Şiir.
* **Taner Ay.** Yeşilçam Sokağı'nın Fotoğrafları. Çalıntı Yay.
* Bahar Haser, Sevil Sağın, Sinan Karataş, Deniz Baykal, Özge Türk, Canan Perdahlı, Özlenen Tuncalı, Serkan Kayırmaz, Yeliz Taş, Bahar Engin, Ayşen Akçay (Adresinizi okuyamadım), DJM, B.Kenan Kocatürk, Marb, Filiz Pehlivan, Canan Aydın, Duriye, Duygu Tanıdı, Yener Coşkunsu, Tülay Dur. Şölen Yuksel, Serap Başak, Nergis Kırtay, Şebnem Şenten, Solmaz Yılmaz, Fikret Kaya, I.Doruk, M.S.C., Beyza, Nergis Özgenç, mektuplarınızı aldım sevgiyle..

Kadir Yılmaz

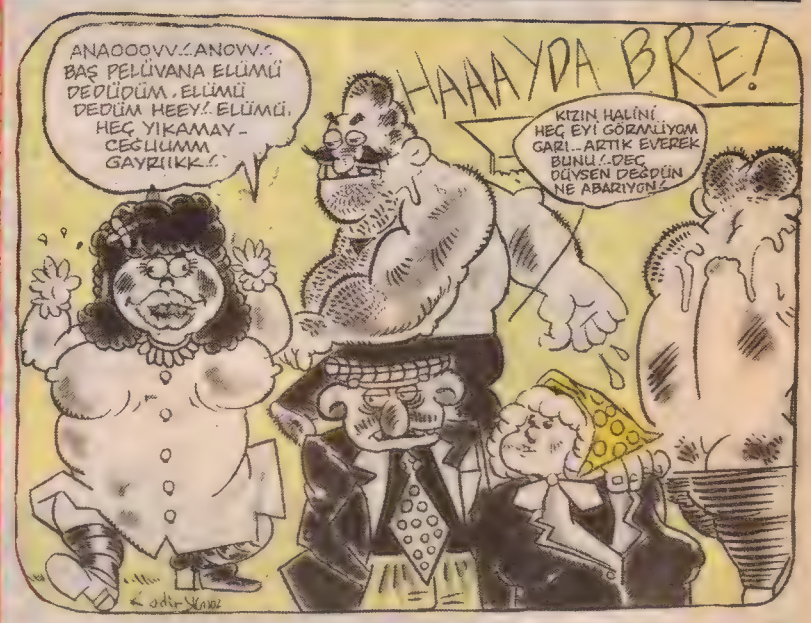

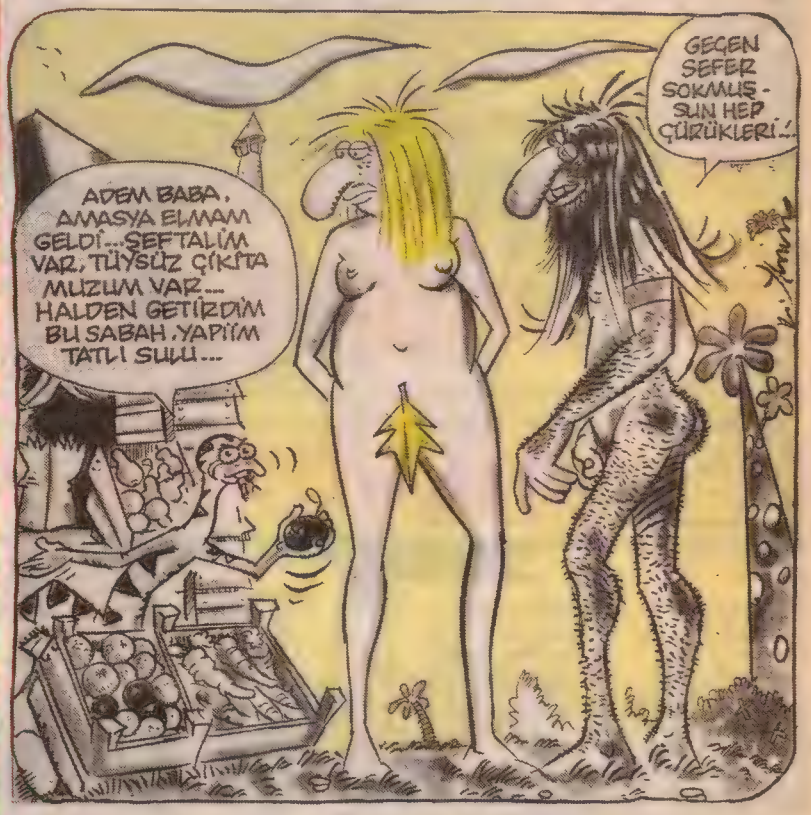

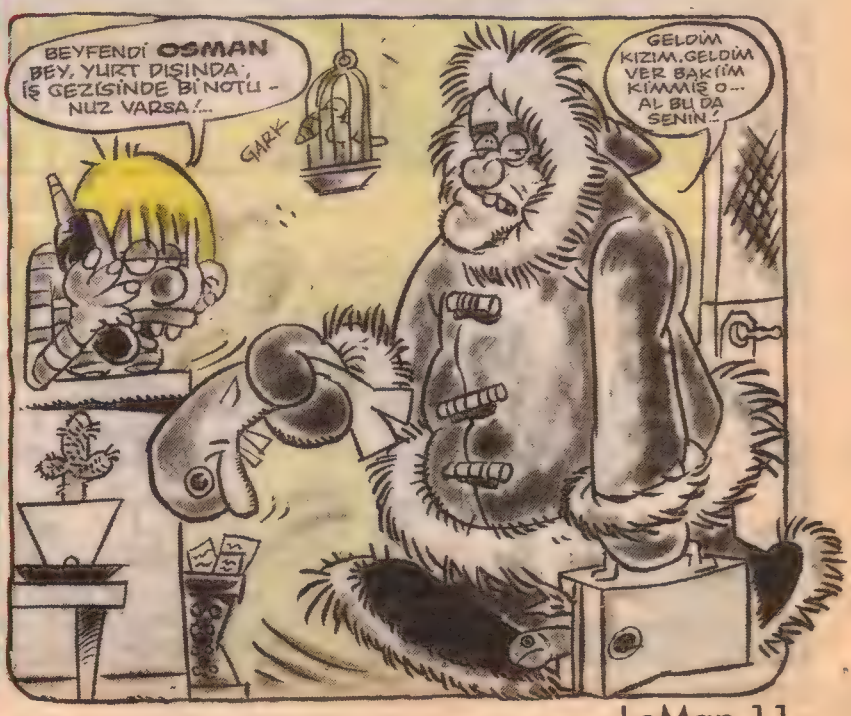

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

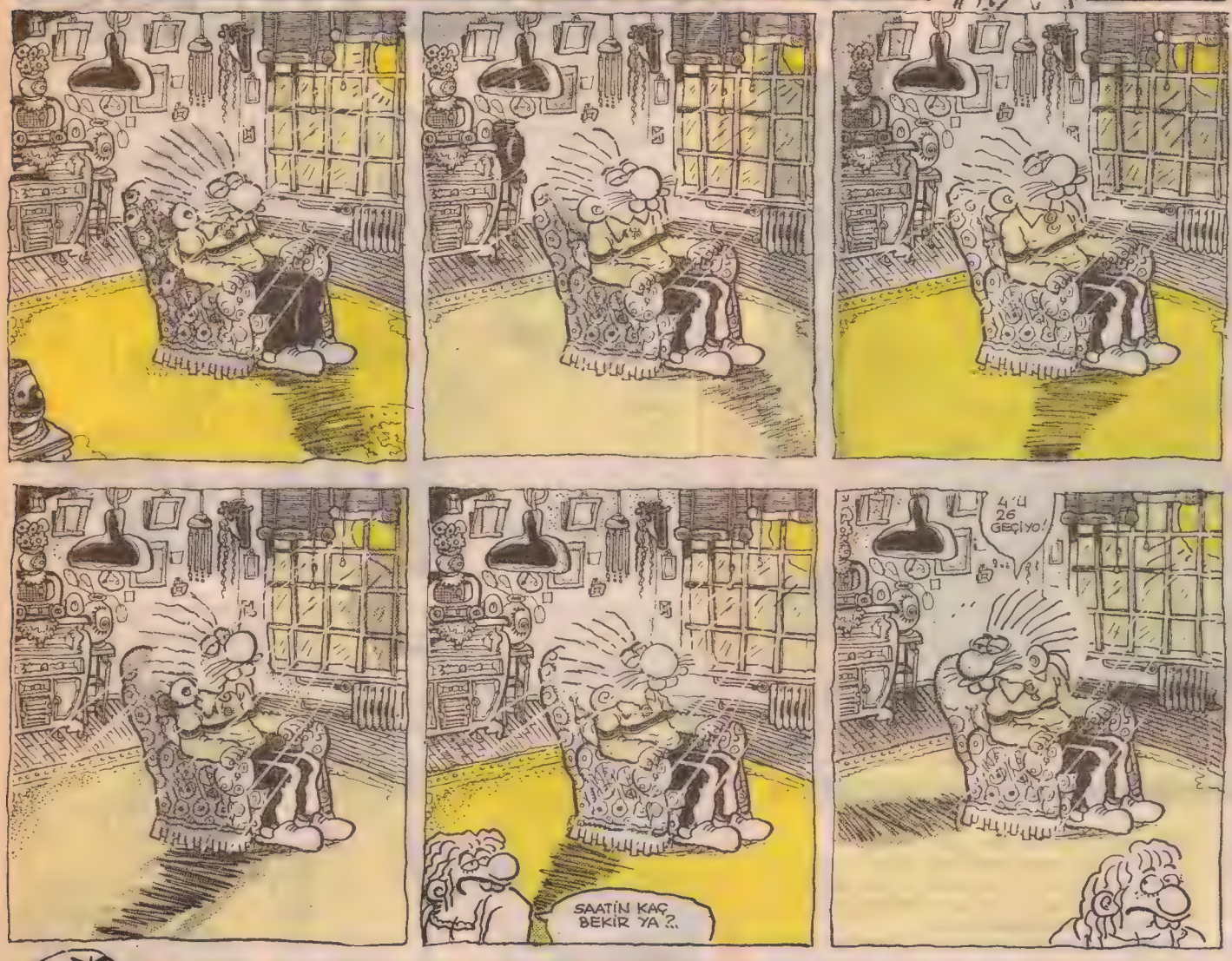

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

yazıkatür

Lütfü Oflaz

Böyle başa böyle halk!

Sizin yüzünüze tüküremem; çünkü yüzsüzsünüz!

Sizin yüzünüze tükürsem bile hemen öbür yüzünüzü gösterirsiniz; çünkü ikiyüzlüsünüz!

Sizin gururunuzu kıramam; çünkü gursuzsunuz!

Sizin onurunuzu çiğneyememem; çünkü onursuzsunuz!

Sizin vicdanınıza seslenemem; çünkü vicdansızsınız!

Sizi dimdik tutamam; çünkü belkemiksizsiniz!

Size "alçak" diyemem; çünkü seviyesizsiniz!

Siz kim misiniz?

Ülkeyi ve medyayı yönetenlersiniz.

Rey alma, reyting alma uğruna yapmayacağınız şey yok.

Ancak tek suçlu siz değilsiniz.

Rey verip, aşağılıkları tepelerine çıkartanlara ne demeli?

Reyting patlaması yapan programların en rezilane, halkı en aşağılayan programlar olmasına ne demeli?

Değersizlere değerli, değerlilere değersiz muamelesi yapanlara ne demeli?

Değerli aydınları hapislerde unutanlara, değerli yazarları yapayalnız bırakanlara ne demeli?

Türkiye adlı bu geminin baştakileri de aynı, kıçtakileri de.

Baştakiler **"yakalarsam öperim"** diyor; kıçtakiler **"neremi, neremi"** diyor!

Yaşasın sizi düzen bu düzen!

Böyle başa böyle halk!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Karınca

Ender Özkahraman

Diyarbakırlı iki adam ortak olup, bir bakkal dükkanı açmışlar...

VERESİYEMİZ YOKTUR

Birbirlerine çok güvendikleri için de hiç hesap tutmazlarmış... Aralarında bir sorun da çıkmazmış... Günler böylece geçip giderken...

VERESİYEMİZ YOKTUR

Bir gün ortaklardan birinin canı sıkılmış, kapının önüne çıkmış...

Sonra, bir kürsü çekip oturmuş ve etrafı seyretmeye başlamış...

O sırada kapının önünde gidip gelen bir karıncayı da gözlüyormuş...

Bu karınca hep dükkanın içinden birşey alıp, dışarıya taşıyormuş...

Adam bir süre onu dikkatle izledikten sonra, hışımla ayağa kalkmış...

SEN BENDEN GİZLİ BİR ŞEY YAPMIŞSIN, HER NE YAPTIYSAN HEMEN SÖYLE, BİLMEK İSTİYORUM..!

Ortağı kem-küm etmiş...

BUNU DA NERDEN ÇIKARIYORSUN..?

HAYIR..! KONUŞ SÖYLEYECEKSİN MUTLAKA BİLMEK İSTİYORUM...

DUR... TAMAM...

SABAH YÜZ TANE YUMURTA GELMİŞTİ, DÜKKANDA DA YUMURTAYA İHTİYAÇ YOKTU ÇÜNKÜ, DAHA ÜÇ GÜN ÖNCE YETERİNCE ALMIŞTIK..! BEN DE BU NEDENLE, YUMURTALARIN ELLİSİNİ KENDİ EVİME, ELLİSİNİ DE SENİN EVİNE GÖNDERDİM YALNIZ, KENDİ EVİME GÖNDERDİKLERİMİ DAHA İRİLERİNDEN SEÇMİŞTİM..! BUNDAN BAŞKA DA YAPTIĞIM BİR HAKSIZLIK YOKTUR...

SENİNLE HEMEN AYRILIYORUZ..!

NEDEN?..

ÇÜNKÜ BU KARINCA DAHA ÖNCELERİ DIŞARDAN İÇERİYE TAŞIRDI, ŞİMDİYSE İÇERDEN DIŞARIYA TAŞIYOR ARTIK..!

BİZİM DİRLİĞİMİZ DÜZENİMİZ BOZULDU... İŞİN İÇİNE KÜÇÜK DE OLSA BİR HAKSIZLIK GİRDİ, ARAMIZDAKİ GÜVEN SARSILDI...

...Demiş ve ortaklık bozulmuş...

Bayıp Güliy

FEYHAN GÜVER

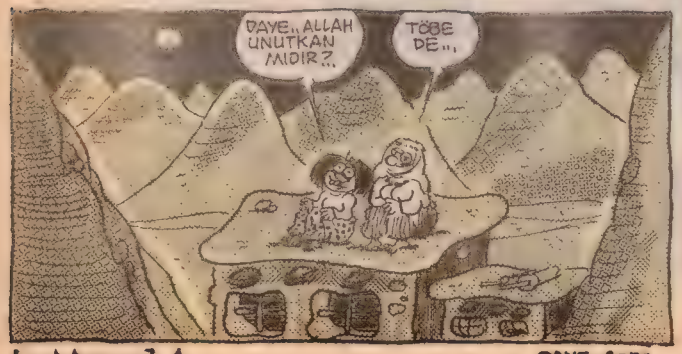

DAYE: Anne...

AYRINTILAR

METİN FİDAN

SEVERİM:... Gece, karanlıkta radyonun tuning düümesini çevirirken, düğme artık, başparmaamda küçük bi baskı yaratıp, dönmeyince, sona geldiimi annadıım aanı, ordan tekrar geri dönmeyi... Daa önce kullandıım bi mumu tekrar yakarken, yana yatmış ve muma yapışık kalmış ipi, ordan sıyırıp kaldırma uğraşını, ya da, onu o halde yakmayı denemeyi... Lavaboda, yanyana duran iki musluktan, çok az kullandıımızı baazen açınca, "Groaaarn!" diye birden çıkan o sesi ve hemen biraz kısıp, onu saakinleştirmeyi... Yolda, elimde bi çöple yürürken, bi dükkânın kenarında onu atabileceğim bi kova, veya bi duvarın kenarında felan küçük bi çöp birikintisi görüp elimdeki o şeyden kurtulduum aanı... Müzik markette, vakit geçsin diye gezinirken, orda bi raftan kapağı falan hoşuma gittii için elime aldıım yabancı bi siidinin, arkasını çevirip, uzun uzun, annıyomuş gibi şarkı isimlerine bakmayı... Sokakta, bi tanıdıı gördüümde, gülümseyip, veya ciddii gibi görünüp, birbirimize dooru yürürken; aramızdan bi araba, otobüs, eşya taşıyan iki kişi falan geçtiinde, orda biraz durup, beklemede kaldıımız aanı...METİN... Sigarayı yaktıktan sonra, aaniden tuvaletim falan gelip, bi yere gidince, geri döndükten sonra, kültüblasında yanmakta olan uzun küllü sigaranın geriye kalan son bi iki fırtını çekmeyi... Misaafirlikte falan, bizim Tv'ninkinden farklı olan uzaktan kumanda aletinin tuşlarını keşfederek, kendime çok zeki bi adam havası verip televizyonla oynadıım aanı...MEHMET...

MUVİ:... Stiiv, hıyarın teki aslında. Çünkü, "Elın" tam gidecek, durduruyo onu. Gidemiyo Elın. Orda kalıyo. Şöyle yaani: Stiiv'le Elın, bişii konuşuyolar. Sonra bitiyo muhabbet, Elın yürüyo gidiyo ordan. Tam kapıdan falan çıkıcak, "Elın!" diyo Stiiv. Elın dönüyo, bakıyo: "Evet?" Biraz duruyo ve, "Saaol!" diyo Stiiv!.. Ulan lavuk, az önce deseydin ya, aklın nerdeydi! Duruyon duruyon, yumurta kapıya dayanınca, "Saaol!" Belki de, artistik yapıyo Stiiv? Hani vardır ya öyle bi insan davranışı: Birisini övecek, onun hoşuna gidebilcek bi lafı, hemen diil de, gururumuzdan dolayı, biraz geç söyleriz. Ama, bu Stiiv hep böyle yapıyo yavşak. Elın!... Evet?.. Saool... Tam kapıdan çıkarken hep. Kesin daa önce aklına geliyo ipnenin, ama illâ son anda söyliycek ki, romantik, dramatik falan gibi bişiy olsun, di mi? Ulan Stiiv, çok üçkaatçısın... Haftaya: Bu Stiiv'in, başka klişeleri, çok yaptıı diğer saçmalıklar...

POTPORİ:... Havalar, soğuk, buz gibi. Hep şu koduumun sigarası yüzünden. Yaani, içmesek, vapurda felan, girip adam gibi içerde otururuz. Bakıyom pencereden, imreniyom bazen. Ne güzel oturuyolar orda; gaste felan okuyolar. Aslında tek sebep de sigara diil tabi. Sıkılıyorum öyle, vapur gibi, karşılıklı oturulan yerlerde. İyi, sıkıl! Sonra da götün donsun, köh köh! Öksür! Bence, bi kazak daa giymelisin. Parayı ona buna veriyon, üstündeki mont ama hala iki senelik, kıytırık bi şey. Bi kaban al?. Bi ara bi kabanım vardı. Komik bi anımız oldu onunla. Kelle'de Kemal Aratan'a annatmıştım, çizmişti. Otobüste dururken, körüğün orda, su damlıyomuş yukardan, haberim yok. Tam da kabanın üst cebinin içine doğru hem de. Farkında diilim. Sonra bi baktım. Cep suyla dolmuş. İçindeki maltepe'de sırılsıklam tabi... Ufak bi taamirat işi vardı, elektronikçiye gittim. Adam açtı cihazı hemen yanımda, aa! Çıktı bi böcek sakin sakin ordan, bi entegrenin felan arkasından, yürüdü gitti masanın üstünde. Oğlum, gelmeyin lan peşimden! Lavuğa bak; rezil ediyonuz lan beni. Mutlaka bi yere saklanıp, benle beraber dışarı çıkıyolar... Kulak temizleme çubuu aldım bi kutu yine. Pazarda yoktu, marketten aldım. Yüzellibin lira. Kulaamı, parmaamlan felan temizliyebilirim de, bu asıl, siidi için. Siidinin lazerini, tozdan felan temizlemek için, iyi oluyo. Benim lazer habire tozlanıyo, kaliteli bişiy diil. Lazer bile diil belki. Azer. Az lazer yani. Az koymuşlar. Oldu mu bu? Tam olmadı ama oluyomuş gibi oluyo bi an. Ne? Şu açıdan! Annadım... Cips aldım bi tane, içinden bişiy çıktı: Bi kola kazanmışım. Çok mutluyum... Eve dönerken, yokuşun orda, bi çocuk, elindeki plastik şeyi, boş bi kablo makarası heralde, bıraktı yere, aşaaya, yokuşun sonuna kadar indi makara tangır tungur! Güzeldi.

BİŞİİ:... O şeyden yapıyım yine. Hemen dışarı bakıp bi an, ne görürsem onu yazıyım? Camda bi herif görsem, ya da uçak falan geçse amma ilginç olurdu ha. Neyse, evet, bakıyoruuum, baktım: (İlk bakışta bişeye rastlayamadım. Karşı binaanın bi tuvalet penceresine denk düştü bakışım, o sayılmaz, bi daa bakıcam) yok bişey yaa! Göremedim! Herşey grii zaten. Soğuk, sisli bi hava! Renk yok fazla. Boşuna sizi meşgul ettim, hemen iyi günner diliyorum!

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL'ın %100 beyin ..mcıklaması

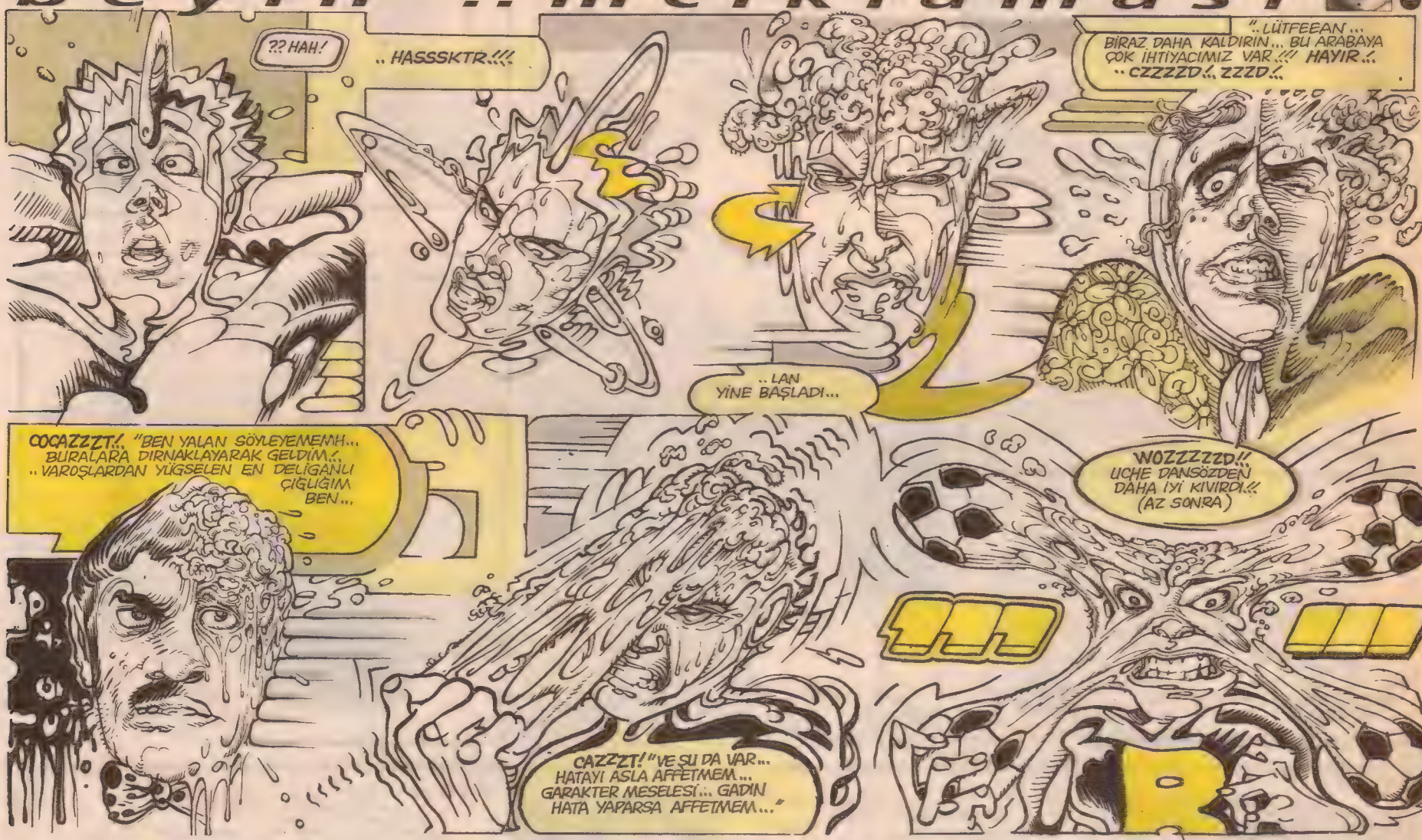

bahadirboysal@yahoo.com

SELÇUK ERDEM

BENİ NİYE ATEŞTE YAKMIYOR-SUNUZ?.

GICIKLIK OLSUN DİYE...

SANA Bİ ŞEY İTİRAF EDİCEM, BEN SENİN GERÇEK ANNEN DEĞİLİM...

HAYVANLARA YAKLAŞMAK TEHLİKELİ-DİR!..

İYİ GÜNLER, CANINIZI ALMAYA GELDİM. SİZ SELÇUK MUSU-NUZ?.

SOYADI NEYDİ ACABA?..

• Deli Ayı (SON MACERA)

ABİ BEN SENİ DÜNYADA YEMİŞ-TİM... GENE YİYEYİM Mİ?.

Tabi buyrun...

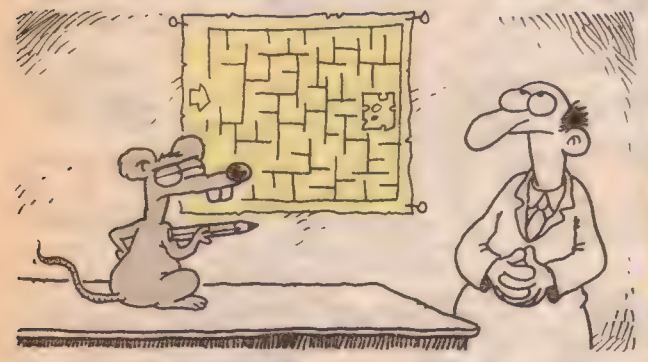

Dengeli Beslenme

KAAN ERTEM

kaan erkam@hotmail.com

AAAAAHHH! PARALARIIIIM..! DURUN LAN! YOK BİŞEY..! YOK BİŞEY !...

CIRT CIRT CAART

CIRT

CIRT

?

Üçüncü türden ilişkiler...

AYOL İYİCE ABARTTIN ARTIK..! TAMAM HADİ KALABA-LIKTAN, GÜRÜLTÜDEN RAHATSIZ OLUYON ANLA-DIK AMA O PABUÇ KADAR ŞEYLERİ TAKIP DOLAŞMANIN NE AİLEMİ VAR? DAHA UFAKLARI VARDI BİZİM OĞLANDA!..GİTMİŞSİN EN AÇAYİBİNİ ALMIŞSIN YANI!..

Sıtıdı sıtıdı sıtıss sıstıss sıtıss sıtıs sıtıs Nihaansıın sıtıs sıtıs dıdedeen sıtıs sıtıs sıtıs...

HIMM...GÜZEL PAZU YAPMIŞSIN KENDİ-NE ANCAK, SON SEKİZ DAKİKAYA GİRDİN DOSTUM! AÇAMAZSAN PATRONUN SURATINI MERAK EDERİM...

EĞER AÇAMAZSAM, BU PAZULARLA SENİN ÖYLE BİR TARAFINI AÇACAM KI, AKLIN TAVANA VURA-CAK... TIR TIR TIR, İKİ SAATTİR KAFA BIRAK-MADIN BE!..

Barış abi...Seni özleyeceğiz..

Eşşek saati...

HAYIROLA GAFFUR ABİ?. BU NE TELAŞ?

ÇEKİLİN LAN!.. YOL VERİN..!

KESİN Bİ MEVZU VAR GALİBA... KOŞUN LAN...

1

GAFFUR ABİ, GELDİK ABİ...SEN MEKANI SÖYLE YETER!..

ANALA-RINI SİTİCEZ ABİ...

ABİ İSTERSEN KAHVEDEN TAKVİYE ADAM ÇAĞIRA-YIM?.

SİZ, DÖNÜN LAN... TAKİP ETME-YİN BENİ!..

2

GAFFUR ABİ İYİ Mİ-SİN ABİ? Bİ İHTİYACIN VAR MI? EHİHİ!..

SİGARA FİLAN İSTER MİSİN ABİ?.. EHİ'KİKİKİ' KİKİ!..

ABİ BİZ DIŞARDAYIZ.. YANİ Bİ İHTİYACIN OLURSA DİYE HİHİ HİHİ!..

Bu ihtal mahvetti beni... Rezil etti... Bütün itibarımı beş parelik etti...

3

Modern Çağın Canileri

NİHAT GENÇ

Aylardır televizyonlarda başta Hüseyin Atay, Hayrettin Karaman, Mehmet Aydın, Yaşar Nuri, vb. İslamcı yazar-düşünürler tartışıp duruyorlar. Hangi mezhep abdesti nasıl alır, hangi mezhep namazı nasıl kılar? Binlerce ince ayrıntıyla bin yıldır bitmeyen tartışma! Bu tartışmalar bize ne ifade eder, artık, dinin, namazın, abdestin toplumsal huzura ne gibi faydası var. Kur'an memur maaşları için ne söyler? Kur'an trafik kazaları için ne söyler. Car car car milyon laf. Ekmeği nasıl bölüşeceğiz, bir kelime yok, tisss.

İstanbul'da bir gecekondu evinde dokuz kişi bir gecede kömür zehirlenmesinden ölüyor. Kur'an kömür zehirlenmesine ne diyor?

Yok, müslüman-Türkmüş, yok Türk-müslümanmış ne büyük tartışmalar! Bir küçük odada kedi yavruları gibi ölen dokuz çocuk Türk müydü, müslüman mıydı, şehit mi oldular? Televizyonda sizi iyice dinleyemedikleri için mi anlayamadan mevzuyu gittiler? Türk milleti, Türk dünyası, müslüman alemleri, islam dünyası, soğuktan korunmak için bir battaniyenin altında kedi yavruları gibi birbirine sarılarak uyumuş, kaskatı kesilerek ölmüş bu çocuklara ne diyor? Vatan haini miydi bu bebekler? Dev-Solcu muydular? Allah'a inanmayan kafir miydi bu bebekler? Türk devleti, Türk anayasası, Kur'an, tarih, Fatih Sultan Mehmet bu korkunç soğuk geceler için ne diyor? (Büyük Türk milletinin-devletinin bekaası için çalışan patronlarının, holding ağalarının, gazetecilerin, gazinolarında, lokantalarında henüz çıraklık komiliğe başlayıp, büyük dinimize, milletimize hizmet edemeden gidiverdiler)

Bu terbiyesiz adamların suratlarına tüküreceksiniz. İnsanların ekmeğine, yuvasına, aşına hizmet etmeyen hiçbir şey ne dindir, ne fikirdir. Bin yıldır bitmek bilmeyen ossuruk alimlerin icad ettiği bu boktan püsürükten problemleri suratlarına fırlatacak soracaksınız, bu tartışmaların kapısı neden her yere varıyor da bir tek ekmek meselesine, bölüşmek meselesine gelmiyor? Siz ekranda halkı bomboş suratlarınızla uyuturken bu gecekondularda daha ne kadar bebekler ölecek?

Bugünden tezi yok, bölüşmeyen insanların dininden bana ne! Bu günden tezi yok, memurun, işçinin, yoksulun, yanında yer almayan insanın allahından bana ne! Sizin dininiz ne işe yarar? Sizin Allah'ınız ne işe yarar? Koç'ların, Kombassan'ların, Sabancı'ların Çörtük'lerin villalarına mı yarar?..

Yine televizyonda bitmek bilmeyen bir tarih tartışması. Osmanlı'nın kuruluşunun 700. yıl münasebetiyle sekiz saat süren tartışmada, ismi, göbeği şişkin onlarca aydın ağzını yaya yaya konuşuyor. Devletin imkan ve maaşlarıyla şımarmış, ukalalaşmış, yalakalaşmış bilimadamları! Osmanlı, Roma'nın devamı mı, Türk mü, Asya'dan mı geldik, Abbasi kalıntısı mı, ananın .mı mı?

Kardeş katli iyi midir, faydası var mıdır, olmasaydı biz olur muyduk, eşşeğin s.ki tartışmalar! İlber Oltaylı denilen uyuz herif hak edilmemiş bir alayla sağı-solu eleştiriyor, Yılmaz Akkoyunlu denilen ANAP milletvekili süslü konuşmaları, hicazlı, makamlı lafları bir bok sanıyor. Saatlerce kusuyorlar.

İşte Türkiye'nin leşleri. Tarih ne işe yarar bilmezler, tarih felsefesi, din felsefesi, toplum felsefesi, aydın felsefesi, bilimadamı ahlağı, birkaç cümlecik geçmez, anlamazlar, konuşamazlar. Şişkin, yağlı fare sürüleri okumuş da ne bok olmuşlar? Devletin maaşıyla kasılıp duruyorlar.

Ne yapayım bu adamların okumuşluğunu! Yaşadığımız toplumun gelir dağılımına, siyasi düzenine, insan haklarına, geri kalmışlığına hiçbir faydası olmayan Lale Devri rehavetiyle sultan kayığında boğaz sefası konuşmalar. Aksırık, tıksırık ve bilim.

Bu bilgiler bilgisayarda da var. Tarihi, insanı, toplumu, devleti değiştirmeyen, ilerletmeyen, insan oğlunun ruhunu kıpırdatmayan, kurumları zorlamayan, bilimi, tartışmayı, bilgiyi .ötümüze mi sokalım?

Bomboş konuşmalar, bomboş tarihçiler, bomboş suratlar. Ne işe yarar senin dinin, senin Osmanlın, senin devletin? Bir de kalkmış, bu halk neden okumuyor diyorsunuz? Bu halk eşşek mi, öküz mü, kendi yarasına, acısına derman olmayan bu kasıntı böceklerini mi okusun?

Bu kurulu hırsızlık düzenine tarihçisi de, bilimadamı da hem omuz vermiş, hem kuzu gibi baş eğiyor, köpekler gibi kuyruk sallıyorlar. Çünkü bu mafyatik düzen hepsinin kerhanesi.

Devamı 18. sayfada

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

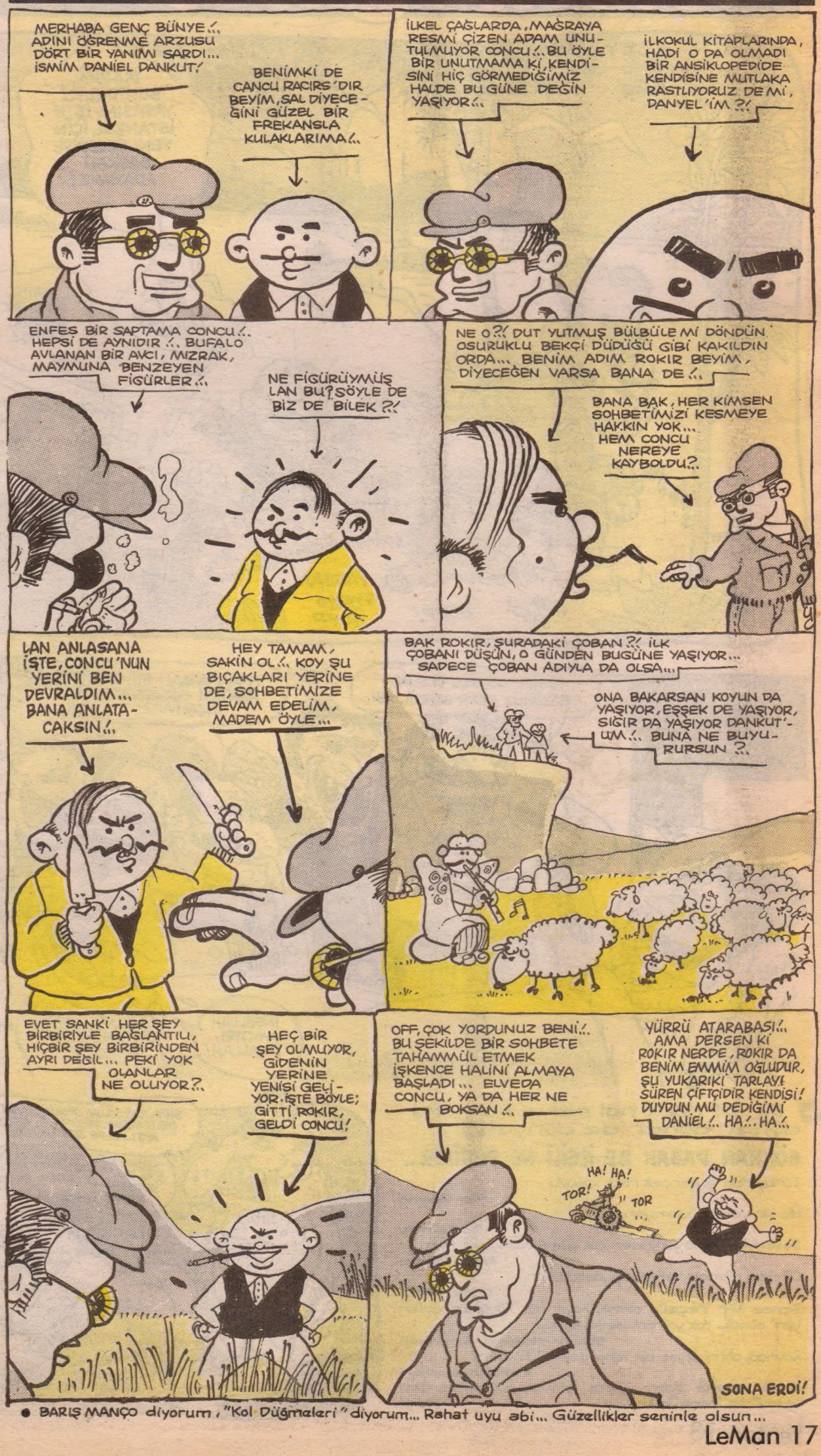

• BARIŞ MANÇO diyorum, "Kol Düğmeleri" diyorum... Rahat uyu abi... Güzellikler seninle olsun...

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

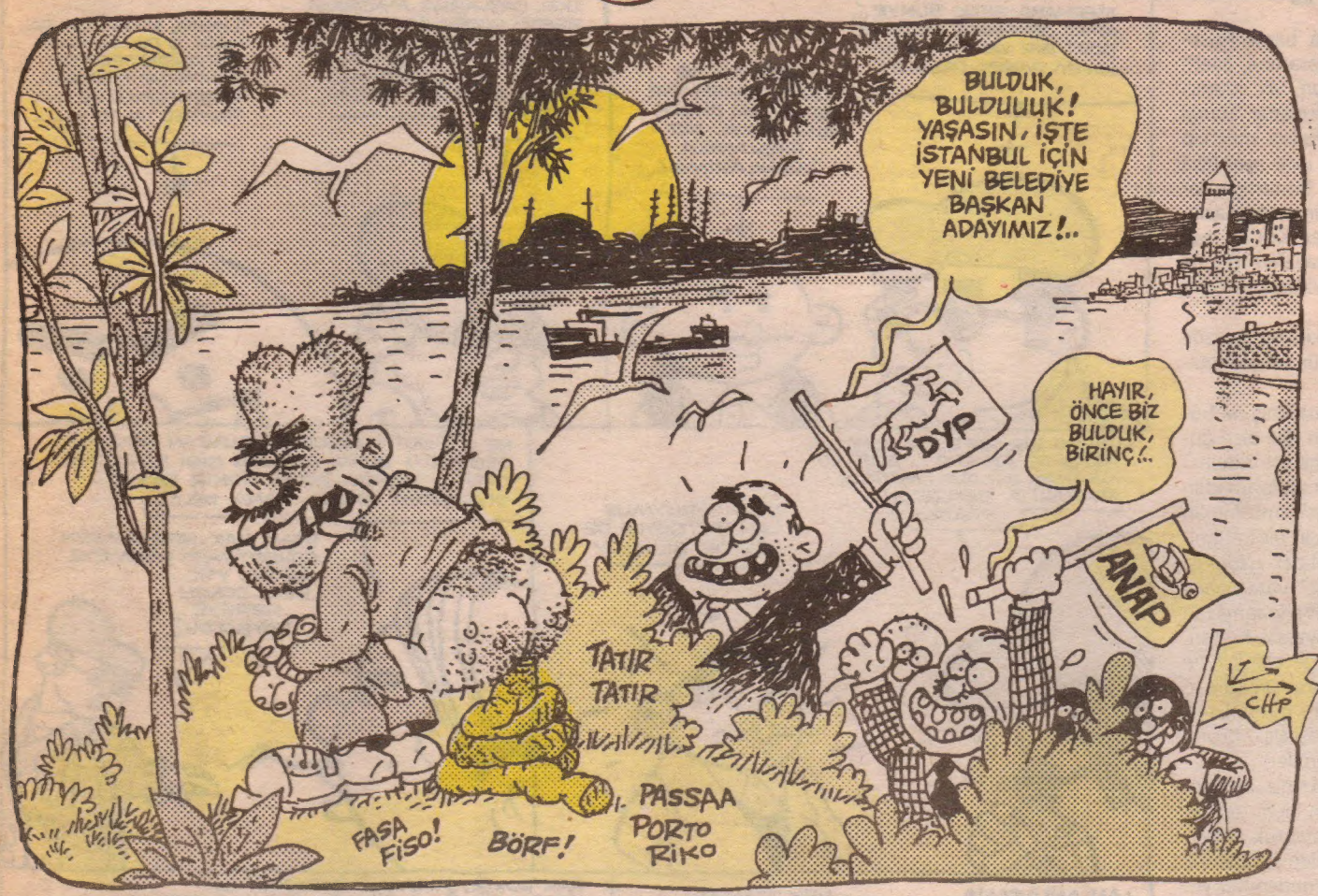

♫ Bir at dört nal sekiz kahkaha döner döner de dünya ♫

GÖKHAN DABAK İLE İLGİLİ NE DEDİLER...

Türkiye'de ilk gerçek rock soundu

Sinan Göksel-Dj

Hiç bir yerde bulamıyoruz

Okur telefonu

Sesin iyi diil ama yürekten çok güzel söylüyosun hoca

Meçhul Lemancı

CD daha çıkmadı haftaya piyasada olur...

Kod Müzik TRACK

Bence kilip "reçel"e olmalı, hayır abi "Köyümün delisiyim" olmalı.. Yok yok çok demli şarkı...

Gökhan'ın arkadaşları - Nurgül-Berfi

Kalmadı abi niyeyse bir tane geldi o da satıldı

Ankara'dan plakçı Hayri

Komik sanarak aldım, diilmiş. İyiki de böyleymiş, ben "demli" ile "reçel"e bayıldım

Şeniz

17. sayfadan devam

Modern Çağın Canileri

NİHAT GENÇ

Onların dekan olmasına yarıyor, büyük adamlar hesabından ağırlanmalarına sebep oluyor, daha ne olsun?

Çünkü bu ruhsuz herifler bilimadamı olmadan, müslüman olmadan, Türk olmadan önce; her insan gibi acıma duygusunu öğrenemediler. Toplumdan, dinden, tarihten, acıma duygusunu öğrenememiş bu insanlardan daha vahşi yaratık ne olabilir?

Bilimadamı olmadan, müslüman olmadan, Türk olmadan önce, utanma duygusuna sahip olmalıdır bir insan. Utanma duygusu olmayan bu insanlardan daha tehlikeli yaratık ne olabilir?

Bir bilimadamı, müslüman olmadan, Türk olmadan önce, sorumluluk duygusuna sahip olmalıdır. Sorumluluk duygusu olmadan bilimadamı olmuşsun, ossuruk olmuşsun bana ne? Ancak, bu yaratıklar acı çeken halkı seyreder, utanıp yüzleri kızaran yoksul insanları seyreder, sorumluluk endişesiyle didişip hapse düşenleri seyrederler. Sadece seyrederler ve hep seyrederler, sonsuza dek seyrederler.

Düzenden razı olanlar seyreder.

Seyretme; Tao'nun Konfüçyüs'ün felsefesidir. Binlerce yıl Çinliler neşeyle seyrettiler; doğan günü, çiçekleri, buğday başaklarını.. Çünkü, Tao da, Konfüçyüs de, karışmadan, bulaşmadan, kendinizi sıkıntıya sokmadan olup bitenleri seyredin, mutluluğa ancak seyrederek ulaşabilirsiniz dedi.

Ve yüzyıllar geçti, kanlı hükümdarlar geldi Çin'e. Bu sefer bilginler, yaşlılar bu halkı soyuyorlar, katlediyorlar, kimse sesini çıkarmıyor. Herkes bu kanlı acılar karşısında bile seyirci oluyor, ne yapalım?

Vicdanı öğretelim. Acıma duygusunu öğretelim. Baş kaldırmasını öğretelim. Gençlere, iyiyi-kötüyü ayırdetme yeteneğini öğretelim, dediler.

Ancak Çinliler bir kere, açlıklarını unutacak kadar düşüncelerine dalıp uyumayı öğrenmişti. Ancak Çinliler, kardeşleri öldürülürken neşeyle sırıtarak seyretmesini öğrenmişlerdi...

Kardeşlerim; her dört-beş yılda aramıza yeni bir nesil geliyor. Dört yıl önce onüç yaşında olan bir genç, bugün onyedi-onsekiz yaşında ve yazılarımızı okuyor. Televizyonda tartışma programları izleyip, neyin ne olduğunu anlamaya çalışıyor. Klasik dergiler, programlar dönüşümlü olarak bir ülkenin değerlerini, iyileri, kötüleri, ana hatlarıyla her yıl yeni gelen nesle öğretmek zorunda. Çünkü, akademiler bomboş suratlı yüzlerce hocayla dolu. Çünkü gazeteler, televizyonlar ot-böcek suratlı yüzlerce adamla doldu.

İşte bu yeni nesil, utanma duygusunu öğrenemiyor. Acıma duygusunu öğrenemiyor. Sorumluluk duygusunu öğrenemiyor. Ama bir yığın tartışmayı bilim sanıyor, tarih sanıyor, din sanıyor.

İnsan olmak için ağlayan insanların soğuktan ölen bebeklerin tarihini öğrenmek lazım. İnsan olmak için, kendini çaresiz insanların derdinden sorumlu tutman lazım. Kitap dediğin, okur öğrenirsin, babanın parası olur, Amerikalara gider, en kralına havanı da basarsın. Ama, utanma duygusunu öğrenebilmenin üniversitesi yoktur, televizyonu yoktur. Bunu vicdanınızda halledeceksiniz. Bu bilimadamlarının yüzüne tükürerek işe koyulacaksınız.

Büyük bir vicdan eğitimi için, zehirden acı tarihin büyük eserlerini, romanlarını, tiyatrolarını, başkaldırılarını okuyacaksınız. Yoksa, bu bomboş suratlı şişkin göbekleri fare sürüsü bilimadamları hepinizi seyirci yapıyor...

Hakkari'de görev yapmış eskiler anlatır, solucan gibi küçük kurtçuk olurmuş karda, karkurdu denirmiş. Çürümüş karın altından toplanır, normal sıcak bir testi suyun içine atılır su buz gibi soğuk kesilir. Soğuksu istediklerinde bu kurtçukları su güğümlerinin içine atarlar. Bir kurtçuk buzdolabından daha büyük iş görüyor. Çünkü karkurdu soğuğu karın içinde öğreniyor. Soğuğun özü kurtçuk. Tarihin, şehrin, gecekonduların acılarının soğuğunu yüreğimizde bu kurtçuk gibi duymadan tarih, bilim, din okuyanların hali işte burada. Bilimleri, mandanın suya sıçarken çıkarttığı seslere benziyor. Ve bu sesle avunup gidiyorlar.

LeMan Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sevgili Leman,

Biz, Bodrum Akyerler Köyü'nde yaşayan iki naçizane genç kızlarız. (Güzin Abla'ya) Bu dağ eteklerine sırt çantamıza tüm hayal ve umutlarımızı tıka basa doldurup gelmiştik. S. King olsaydı şöyle derdi: Gittikleri yerde başlarına geleceklerden bihaberlerdi. Sekiz ay gibi kısa bir sürede olsa, anladık ki, dağ eteğinde bile otursan konu salaklarından asla kurtuluş yoktu. Biz sadece sizin yazdıklarınızı okurken kendimizi normal hissediyoruz. Nasıl mı? Anlatayım o zaman. Daha önceleri sizlerin hayal gücünüzü nasıl bu kadar zorladığınızı düşünürdük. İnanın artık böyle birşeyi düşündüğümüz için birbirimizden utanıyoruz. Belki bu biraz övgü belki de yergi ama şimdi size vereceğim örneklerden neden bunları saçmaladığımızı anlayacaksınız.

İlk konu salağımız Ahmet adında bir taksici. K.S. müştericinin çay teklifini kırmaması sonucu kendisini bir otel lobisinde karmaşık olayların içinde bulur. Meğer, müşteri 15-20 dk. önce lobide bir olay çıkartıp birazdan adamımla gelip burayı yerle bir edeceğim diye otelden ayrılmıştır. Tabii bizim K.S.'nı bulup otele döndüğünde insanlar panikleyip polisi, jandarmayı aramış ve bizimkileri şebeke oluşturmaktan dolayı içeri almışlardır. Bizimkisi kendini aklayana kadar akla karayı seçmiştir. Sizce bu olay ona ders olmuş mudur, elbetteki hayır...

İkinci olayı, gecenin bir yarısı arabasına aldığı çakır keyif bir bayanla Bodrum ve çevresini dolaşıp, bayanın bulması gereken adamı aramışlar. Bu ara taksimetre 55 milyonu bulmuş. Bizim K.S. taksimetreyi hatırlattığında son bir yere daha bakılacağını söyleyen bayan bizimkini Bodrum'un en ücra yerlerinden bir yere götürmüş. Bu ara bir de manyak gibi yağmur yağıyormuş. Gidecekleri yere 100 m. kala araba çamura batmış. Ortalık zifiri karanlık ve hava köpek sesleri ile yankılanıyormuş. Bayan müşteri bu saatte asla arabadan inip oraya gidemeyeceğini, köpekleri, çamuru ve karanlığı bahane gösterip uyuya kalmış. Bizimki de tabii ki bu bahaneleri uygun görüp olduğu yerde o da kıvrılmış. Sabah saat 8:00 sularında uyanan K.S. bayanı uyandırmaya çalışmış. Bayan, ben saat 11:00'den önce uyanmam diye bir de bizimkini azarlamaz mı? Arabada bulundurduğu ekmeğini yiyerek saati 11:00 yapan K.S. bayanı uyandırmış. Sonuç, bayan gittiği yerde de aradığı kişiyi bulamamış. Beraberce tekrar Bodrum içine dönmüşler. Bayan bir apartın önünde inip yarın gel burdan paranı al demiş. K.S. de tüm nezaketiyle iyi günler dileyip taksi durağına dönmüş. Ertesi gün o adreste öyle bir bayan olmadığını öğrenmiş. Şimdi bu olayda neye yanarsın, paraya mı, rezilliğe mi, enayiliğe mi?

K.S. bu kadar olaydan sonra kendini seçilmiş kişi zannedip herşeyin düzelmesini bekliyor. Daha size anlattıklarımız devede kulak. Siz bu olayları Leman ve L-Manyak dalında ne olarak açıklayabilirsiniz?

İkinci K.S.'miz ismi önemli değil medyatik, sosyetik bir adamın özel kaptanı. Bundan 3 ay önce karısı bir trafik kazasında öldü. (Allah Rahmet eylesin) Çok yakından tanımasak da acılı günlerini paylaşalım dedik. Demez olaydık, dilimiz tutulsaydı. (İnanın bu kadar vahim) Olaylar aslında çok eskilere dayanıyor. Biz tarihi tarihine öğrendik. Ama siz bilmeseniz de olur bu kadar ayrıntıyı. K.S.'nin anası bir gün rüyasında bizimkinin baş harfi "S" olan biriyle evleneceğini ama evliliğinin biraz karışık olduğunu görür. Bunu bizimkine anlatır. Aradan seneler geçer. Ben diyeyim 38, siz deyin 40 yaşına geldiğinde hali hazırda kaptanlık yaparken bir arkadaşı bizimkine evlenmek isteyen ama dul olan bir bayan tanıdığını söyler. İster inanın ister inanmayın bayanın adı Sevilay'dır. Bizimkisi daha görmeden okeyi basar. (Kendi anlatış şekli aynen böyle) Klasik işlemler yapılır. Kızın ailesinin hali vakti yerindedir. Genel çeyiz kızın ailesi tarafından alınır. Bu başa kakma sebebidir. Evliliği boyunca bilimum yumurta kabı, horlama, kızın ailesi tarafından alınan eşyalara varana kadar her türlü kıl ve tüyden olay çıkarır. Bir gün Sevilay gelir K.S.'ye der ki, ben başka birini seviyorum ve onla 3 aydır birlikteyim. Bu ara önemli ayrıntı K.S.'miz Sevilay'ın problemli yumurtalıkları yüzünden tüp bebek için gece gündüz çalışıp para biriktirmektedir. Açıklama sonucu K.S.'nin dünyası başına yıkılır. Ama Almanya'da yaşamışlığın vermiş olduğu kültürlü Türk erkeği karizmasının bozulmaması için herşeyi kabullenir. Tek ricası, resmi olarak boşanana kadar o erkekle görüşmemesidir. Tek istek olduğu halde bu ricaya da sadık kalınılmamıştır. Bir gün denizden gelen kaptan K.S. duyduğu olay sonucu bir kere daha şoka girer. Karısı trafik kazası geçirmiştir. Hem de sevgilisiyle ve olay yerinde can vermiştir. İlahi takdir mi acaba? K.S.'nin bütün duyguları anlam değiştirmişti. Sevinç, kin, nefret, coşku, hırs ve bilimumları. Daha sonra kızın ailesi ile süren eşya kavgaları, mahkemeler, kapısına (K.S.'nin kendi evine yani) mühürler ve daha niceleri. Konu salağımız bu olayı şu an yolda gördüğü turistlere bile dilinin döndüğü kadar anlatarak deşarj olmaya çalışıyor.

Bu olaylar bize Ramazan ayı boyunca ne iftar soframızda yandan, önden, arkadan, sağdan, soldan, kenar süsleri, hayal güçleriyle bir kez bir kez daha anlatılmıştır. Özellikle Ramazan ayına denk gelmesini sabır denemesi olarak yorumluyoruz.

Ve biz size diyoruz ki, olaylar aslında bu kadar da komik değil. Aslında düşündük de ne kadar trajik. Şu halimize bak. Başımızda bizi yönetecek bir insan hala bulunamazken, açlık, hile-hurda, sefalet, iki yüzlülük, yalancılık başını almış bu kadar ilerlemişken biz daha nelerden bahsedip, neleri dinlemek zorunda kalıyoruz.

Biz iki deli neden var olduğumuzu, dünyanın amacını, bizi gözetleyen birilerinin var olup olmadığı gibi garip düşüncelerimizi açığa çıkartmayıp bir de böyle konulara ortak olmamıza (dinleyici olarak bile olsa) bir anlam veremiyoruz. Bir kez daha anladık ki, ya anlamıyoruz ya da anlaşılmıyoruz bilmem belki de anlatamıyoruz. Savaşamıyoruz, çünkü güçler eşit değil, düşünceler o kadar farklı ki... İnanın herşey çok kötü gidiyor.

Biliyor musunuz sırt çantamızı yine toplamaya karar verdik. Aldığımız bu cici evi satıp sırt çantamızı alıp Cuba'ya gitmeyi istiyoruz. Şu an Cuba konsolosluğuyla iletişim içindeyiz. Gönderdikleri broşürleri bekliyoruz. Acaba diyoruz acaba orada hayat var mı? Amaçlar var mı, yoksa orda da sahne aynı roller başka mı?

Cuba'ya gideceğimize çevremizde hiç bir konu salağı inanmıyor. Onlardan dışladığımız tek bir arkadaşımız harici. İnşallah gittiğimizde herkese kart atma imkanımız olur. Belki size bile göndeririz.

Saba Serinyel, Hülya Mahramanlı

Düşünce özgürlüğünden, insan haklarından, sevgiden, barıştan ve sanattan haberi olmayan, kendilerine insan diyen ama insanlıkla yakından uzaktan alakası olmayan ucubelerin mekanı Gazi Üniversitesi'nden merhaba.

Evet yanlış okumadınız, adına üniversite denilen ama üniversiteyle ilgisi olmayan bir okulun yaşam mücadelesi veren birkaç öğrencisiyiz biz. Verdiğimiz bu mücadeleyi sizlerle paylaşmak istiyoruz. (Yaptığımıza mücadele denirse eğer)

Derste fikrini söylersin, hocalar ihbar eder, faşistlerden dayak yersin. Top sakal bırakırsın, tuvalete çekip zorla sakalını keserler.

Saçını uzatırsın ibne deyip laf atarlar. Kız arkadaşınla el ele dolaşamazsın, hele hiç sarılamazsın. Kantine girersen ya mecburen mehter marşıyla karışık kurt ulumalarını dinlersin ya da dayak yersin. Yüksek sesle şarkı bile söyleyemezsin.

Deri ceket, postal giyer bir de top sakal bırakırsan adın komüniste çıkar terörist damgası yersin. Ramazan gelir, yemekhanede yemek yiyemezsin. Yemek yiyip üstüne bir de sigara içersen işte o zaman katli vaciplerdensin.

Sınavlar başlar, hocaların gözüönünde dayak yersin. Polis gelir her zamanki üslubuyla kimse gördü mü? diye sorar. Kimse sesini çıkartmaz. Bunun üstüne bir darbe de hocalardan ve idareden gelir. Ya dersten kalmayı göze alıp hastaneye gidersin, ya da gelecek kaygısıyla ağzın burnun kan içinde sınava girersin.

Okul yöneticileri tarafından desteklenen eli kanlı faşistler, bunca yaptıklarından sonra ödüllendirilirken, biz okuldan atılmakla tehdit ediliriz. Belki bizim yaşadıklarımız o kadar da önemli değil. Çünkü, hala yaşıyoruz. Ama yine de yaşadıklarımıza ortak edebilmek için duyarlı insanları bu satırları kaleme aldık. Sevgi ile tüm Leman dostlarını selamlıyoruz.

Bir grup eğitimci adayı

Kaybolan nesil 88'lileri anlatacağım size. İçi boşaltılmış birer ceset parçası haline gelmiş bir nesil. Herşey global palavralar dönemi ile başladı. Lüks tüketimin başladığı seksenli yıllarda ülkeden habersiz bir yaşam sürüyorduk. Özellikle Amerikan yavşaklığını ilk benimsediğimiz yıllar Rambo, Chuck Norris gibi kütük oyuncuların rol aldığı konusuz filmler ve ucuz pornolar. Tabii ki böyle bir pompalama sırasında aşka ve sevgiye, paylaşıma yer yoktu. Televizyonlarda kanallar birden bire arttı. Hergün perestroika ve Glasnost çığlıkları, Reagan'ın lağam suratına çok sevindik. Rusya bitmişti, Gorbaçov'un o patates suratını, en çok sermaye yalakaları ayıla bayıla seyretti. Herşeye sustuk. Çok güçlüydük ama şimdi kıçımızın üstündeyiz. Okumaktan korkmayın ve okudukça hissedeceksiniz, size yutturulanların gerçek olmadığını. Şimdi otuz yaşında olan ben geldiğim noktada birer Yuppie veya Wall Street züppesi olmuş köle arkadaşlarıma acıyorum. Ruhunuzu sattığınıza değdi mi. Faşizmden sonraki bence en büyük tehlike bu globalist sürüsü. Bu arada ihmal edilen 78'li ve 98'li kardeşlerimi sevgiyle selamlarım.

Cemal

Merhaba,

Bizim hikayemiz de birçok arkadaşımızınkinden farklı değildir, bir gece aniden gelen gözaltıyla başlar. Günlerce devam eden insanlık dışı işkencelerle sürer, süratli bir yargılamanın adil verilmiş kararıyla (!) sonlanır. Sonlandığı yerden başlar hikayemiz, adı mahpusluk olmuştur. Onurlu, namuslu, sömürüsüz, güzel günleri yaratma uğruna 15'inde yüreğimize işleyen kavgamız şimdi 15'ine gelmiştir, büyümüşüzdür yani, sevdamız büyümüştür, yaşadığımız ve yaşamak istediğimiz yıllar kadar büyümüştür sevdamız.

Bizim de annelerimiz, babalarımız, kardeşlerimiz vardır "onca insan varken, bir siz miydiniz gören, duyan, anlayan" diyerek acılanan, ağlayan.

Bizler, insanlara zarar vermedik, yüreğimizin olanca sıcaklığıyla sevdik sadece. Soğukta üşüyenlere ağladık, evleri yıkılanlara ağladık, yurtlarından sürülenlere ağladık. Ama kolaya kaçmaktır ağlamak, ağlarken hiç susmadık biz, yani kolaya kaçmadık. "Kandırılmış çocuklar" dediler bizlere, hergün televizyonları başında kandırılanlar, uğruna mahpuslarda yattığımız, işkencelerden geçtiğimiz sevgili halkımız, insanlarımız.

Daha bilseniz neler geliyor dilime, kendi sesimde boğulmasına kıyamadığım ne haykırışlar geliyor, lakin yeter sanırım, bu kadarı. Bizleri duyun arkadaşlar, bizler bu ülkenin, vatanımızın sesiyiz, Manisa'da arkadaşlarımızın başına gelen, hergün her ilde yüzlerce arkadaşımızın başına geliyor, bizlerin başına geliyor. Meşrutiyet'i, haklılığı tartışılan mahkemelerin kararlarıyla binlerce gencecik arkadaşımız, gençliklerinden ediliyor.

Birazdan koğuşun ışıkları kapanacak, yarın da görüş var, azıcık uyumam lazım. Annem ve babam gelecek, benle gurur duyduklarını söyleyen annem ve babam.

Vazgeçene aşk olsun... Hoşçakalın.

Volkan M. Üküng - Pınarhisar Kapalı Cezaevi 3. Koğuş Pınarhisar / Kırklareli.

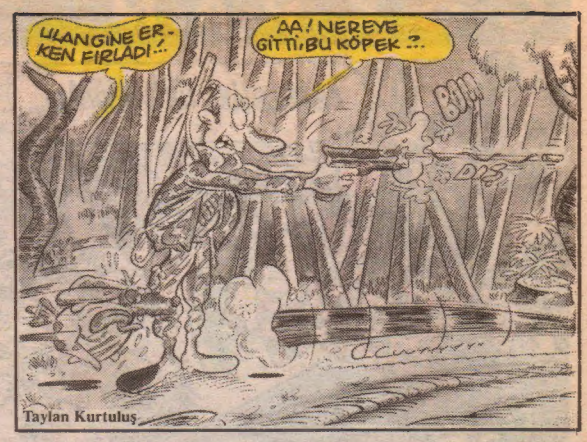

◆ Çakallar avlarıyla oynarlar...

LeMan
SAYI: 378... 6 ŞUBAT 1999.. CUMARTESİ..
● Yayımlayan: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Suat GÖNÜLAY ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Cem YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR ● Suzan ERBAŞ **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 245 38 06 - 251 52 67 ● **Abonelik için:** 244 15 11 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

● **AMERİKA - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 $ - 6 aylık Abone bedeli - 50 $ ● **UZAKDOĞU - (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 125 $ 6 Aylık Abone bedeli - 65 ● **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 100 DM - 6 aylık Abone bedeli - 50 DM ● **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM - 6 aylık Abone bedeli - 55 DM ● **YURT İÇİ (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 9.000.000 TL 6 aylık Abone bedeli - 4.500.000 TL
● **BANKA HESAP NUMARALARI:** Mark hesabı: 3002462 - 0 ● Dolar hesabı: 3002461 - 2 ● TL hesabı: 1100384 -7
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

GÖKHAN DABAK

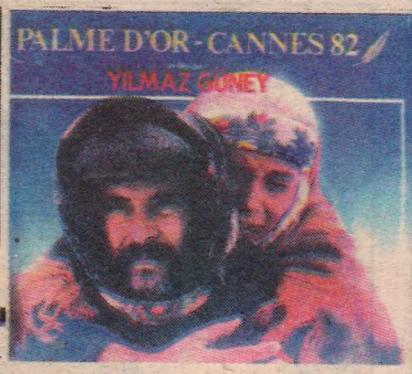

YOL
YILMAZ GÜNEY

Yılmaz Güney'in Cannes ödüllü "Yol" filmi sinemamızın onurudur. Tam 17 yıl ülkesinde gösterilememiştir. Yılmaz Güney Kültür ve Sanat Vakfı ve eşi Fatoş Güney'in çok büyük özverisiyle filmin teknik onarımı yeniden yapılmıştır. Ve işte şimdi yeniden sinemalardadır.

12 ŞUBAT'TA YOL FİLMİ SİNEMALARDA!

gökhandabak

Çizerimiz Gökhan Dabak'ın kaset-CD'si müzik marketlerdedir. İçinde ciddi bir müzik vardır. (Not: Kasetin ilk günler bulunamadığını duyduk. Yapımcı Kod müzik ilgiden ve tersliklerden kaynaklanan bu boşluğu doldurmak için yoğun çaba içinde)

NİHAT GENÇ
"KÖPEKLEŞMENİN TARİHİ"
İletişim Yayınları
(Leman yazıları)

SU YÜCEL
Resim sergisi
"İç denizde bir gezinti"
Galata Sanat Galerisi (Tünel)

* * *

GRUP ÇIĞ
Çığ türküleri kaset-CD.
Ada Müzik

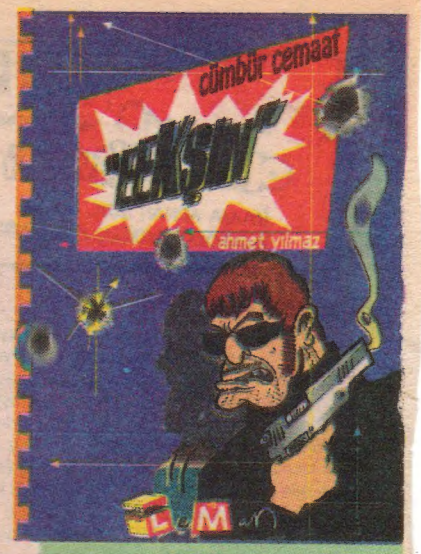

GAZETE BAYİİLERİNDE

GAZETE BAYİİLERİNDE

Çizerimiz **Ahmet Yılmaz**'ın ***"EEEKŞIIN"*** kitabı 5 baskı birden dağıtıldı. **Güneri İçoğlu**'nun ***"Akacak Mecra Bulamadım"*** isimli nefis eseri ise 4. baskısını yaptı.

GAZETE BAYİİLERİNDE

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Akşamsefası

e-mail: mtibet@yahoo.com.